

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + Ne pas procéder à des requêtes automatisées N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + Rester dans la légalité Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse http://books.google.com

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

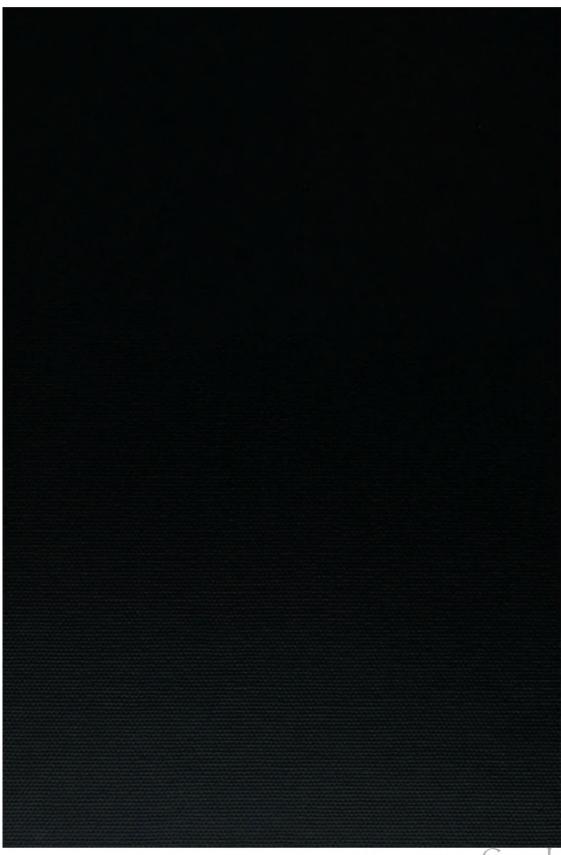
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

HARVARD COLLEGE LIBRARY

DICTIONNAIRE HEBREU-FRANÇAIS

PARIS, IMPRIMERIE DE CHARLES JOUAUST,

338, RUE SAINT-HONORE.

DICTIONNAIRE HÉBREU-FRANÇAIS

CONTENANT

1° La Nomenclature et la Traduction de tous les Mots hébreux et chaldéens contenus dans la Bible et dans le Rituel des Prières journalières;
 2° L'Explication, suivant les Commentaires les plus accrédités, des Passages bibliques

présentant quelque difficulté; 3° L'Indication des Racines des Substantifs et les Inflexions des Noms

au pluriel ou accompagnée de suffixes;

4º Toutes les Voix usitées des Verbes et l'indication sommaire
des Temps et des Modes des Verbes irréguliers;

5º Un Supplément donnant, avec de courtes Notices, tous les Noms propres mentionnés dans le Traité d'Aboth.

PAR

M. N. PH. SANDER, PROFESSEUR

ei

M. I. TRENEL, DIRECTEUR DE L'ÉCOLE CENTRALE RABBINIQUE

Publié par les soins de la Société Inteflite des Livres Religioux et Moraux

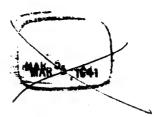
PARIS

AU BUREAU DES ARCHIVES ISRAÉLITES RUE DES QUATRE-FILS, 16.

1859

2275.14.10

2175 . 14.10

HARVARD UNIVERSITY LIBRARY HAR 541541

S. S. O.

Ċ

AVANT-PROPOS

Chargés par la Société des livres moraux et religieux de la rédaction d'un dictionnaire hébreu-français à l'usage des écoles israelites, nous nous sommes efforcés, dans la composition de ce travail, de ne point sortir des limites qui nous ont été tracées. D'après le plan et le programme arrêtés d'avance, nous n'avions pas à faire une œuvre savante et originale; les vues ambitieuses et séduisantes d'invention et de découverte nous étaient complétement interdites. La nouveauté en matière de lexicographie, et surtout de lexicographie hébraïque, si elle est parsois vérité, souvent n'est que paradoxe ou pure hypothèse. Plus d'une fois aussi ce qui a été donné comme nouveauté s'est trouvé n'être en définitive que la rencontre plus ou moins fortuite d'explications anciennes peu connues ou entièrement inédites. Nous avions, quant à nous, nos auteurs à reproduire et nos guides à suivre. Ces guides, ce sont nos exégètes et nos grammairiens les plus autorisés : R. Jona (Ibn-Ganach), R. Salomon ben-Isaac (Yarchi), Ibn-Ezra, R. Salomon Parchon, R. David Kimchi, R. Levi ben-Gerson; les versions les plus accréditées, Onkelos, Jonathan ben-Ouziel, les Septante, quelquesois aussi la Vulgate et Luther, et, parmi les auteurs et traducteurs modernes, Mendelsohn, Wessely, Ben-Zoew, et surtout Gesenius.

Le système de l'ordre alphabétique des mots et non des racines est celui que nous avons dû adopter. Pour cette partie de notre travail nous n'avions qu'à imiter et à reproduire Gesenius, qui a vulgarisé ce mode de vocabulaire le plus commode et le plus conforme à nos habitudes scolaires, mais non pas le plus rationnel ni le mieux approprié au génie des langues orientales.

Aux mots hébreux et chaldéens composant le lexique des saintes Écritures nous avons joint les mots hébreux et chaldéens de nos Rituels et du Traité Aboth. Ce nouveau travail a été jugé nécessaire dans un dictionnaire principalement destiné à la jeunesse israélite. La langue des docteurs de la grande Synagogue, ainsi que celle de nos plus anciens rabbins, dans leur enseigne-

ment moral, ne s'éloigne pas essentiellement de celle de la Bible. Tous ces mots sont marqués d'un astérisque qui les précède.

D'après ce qui a été dit plus haut, on comprend que, si nous n'avons usé qu'avec réserve des travaux des exégètes les plus récents, c'est que nous avions une tradition à respecter, une autorité à faire prévaloir, celle des célèbres commentateurs que la Synagogue est accoutumée à vénérer. Non pas qu'il y ait pour l'israélite des commentateurs qui s'imposent, une traduction dont il ne lui soit pas permis de s'écarter. En dehors des mots et des versets dont l'explication importe au point de vue doctrinal et dont le sens est fixé par le Talmud (mots et passages qui se trouvent presque en totalité dans le Pentateuque), la piété la plus timorée conserve à l'égard de l'interprétation des saintes Écritures la plus entière indépendance. Elle met sa joie et sa gloire à chercher dans les textes sacrés et à y trouver l'expression d'idées et de sentiments que l'on n'y avait pas encore découverts, à creuser à son tour ce sol fécond et qui ne saurait être épuisé, pour en tirer des trésors cachés à tous les regards. Mais, dans un travail comme le nôtre, toute interprétation douteuse, toute conjecture paradoxale, toute explication trop aventurée, devait être soigneusement écartée. Notre tâche, nous le répétons, consistait à reproduire les opinions des écrivains autorisés dont les recherches et les découvertes sont devenues le patrimoine du judaîsme.

Il n'y a donc pas, dans ce dictionnaire, une seule explication, soit de mot, soit de verset, qui n'ait pour elle l'autorité de l'un des noms précités. Entre les diverses interprétations qui nous étaient proposées, nous avons choisi celle qui nous paraissait la plus plausible, et, quand plusieurs interprétations semblaient avoir le même caractère de vraisemblance, nous avons cru devoir les reproduire les unes et les autres malgré ou plutôt à cause de leur divergence.

Un dictionnaire complet doit donner les diverses acceptions des mots, les significations les plus tranchées comme celles qui ne se distinguent que par les plus délicates nuances, le sens ordinaire et fréquent comme l'emploi le plus éloigné et le plus rare. Sans craindre de tomber dans la prolixité et la redondance, nous avons laissé à cette partie essentielle de notre travail l'étendue qui lui appartient. — Pour justifier nos définitions, nous ne nous sommes pas bornés à la simple indication des textes. Les sens et les significations attribués aux mots ont tous à leur appui un ou plusieurs versets traduits. — Ce travail de traduction et de commentaire ne sera pas sans utilité, surtout aux jeunes étudiants. On nous rendra la justice de reconnaître que nous n'avons ni évité ni tourné les difficultés.

Certes, nous ne prétendons pas avoir pu dissiper tous les doutes, éclaircir

toutes les obscurités, et indiquer une solution satisfaisante aux problèmes qu'offre souvent le texte de la Bible. Nous ne nions pas l'avoir tenté jusqu'à un certain point, en nous appliquant à citer les passages les plus difficiles, et sur lesquels s'est particulièrement exercée la sagacité des commentateurs.

Nous avons été sobres d'explications grammaticales. Un lexique doit être l'auxiliaire de la grammaire; il ne saurait la remplacer ni en rendre l'étude inutile.

Les soins les plus minutieux ont été apportés à l'exécution typographique de ce volume. La Société des livres moraux et religieux n'a rien voulu épargner pour rendre cet ouvrage digne d'elle-même et de l'élite des israélites français qu'elle représente. Le vénérable président de la Société, M. le grand rabbin Ulmann, après avoir pris connaissance du manuscrit et avoir exercé sur le travail des auteurs l'influence de ses conseils et de ses savantes observations, s'est imposé encore la pénible tâche de lire et de réviser toutes les feuilles imprimées. Cet ouvrage a ainsi obtenu le concours le plus efficace ainsi que la plus haute sanction qui pouvait lui être donnée. — En outre, M. le grand rabbin du Consistoire central a joint à ce dictionnaire un appendice consacré à des notices biographiques sur les docteurs cités dans le Traité Aboth.

Ce dictionnaire, le premier en son genre qui ait paru en France (1), sera accueilli, nous l'espérons, avec bienveillance par tous les amis de la littérature sacrée. Une œuvre consciencieuse est rarement une œuvre inutile. Notre vœu le plus cher serait accompli si cet ouvrage pouvait contribuer à réveiller en France, et surtout parmi nos coreligionnaires, l'étude des saintes Écritures. La vie dans le judaïsme, c'est la science de la parole divine, le goût des choses saintes, l'inspiration religieuse puisée à sa seule et vraie source. Là est notre gloire dans le passé, là aussi sera pour nous l'honneur de l'avenir.

⁽¹⁾ Le Vocabulaire de fou M. Marchand Ennery, œuvre de la jounesse du digne et vénéré grand rabbin du Genalistoire central, a rendu dans son temps les meilleurs services dans nos écoles; mais c'était un ouvrage personne élémentaire. Il n'existe plus en librairie.

TABLE DES PRINCIPALES ABRÉVIATIONS

accusat. accusatif Jon. Jonas adi. adjectif Jos. Josué adv. adverbe Jug. Juges adverbial. adverbialement Lament. Lamentations Lév. Lévit. Lévitique Agg. Aggée littéralement aph. aphal litt. apoc. аросоре masculin m. art. article Mal. Malachie c.-à-d. c'est-à-dire métaph. métaphore Cant. Cantique des Cantiques Mich. Michée chald. chaldéen n. pr. Nah. nom propre cheth. chethib Nahum Chr. Chronique Néhémie Néh. collect. collectif, collectivement niphal niph. compar. comparatif Nomb. Nombres conjonction conj. Obad. **Obadia** état construit ord. const. ordinal corresp. correspondant pour Dan. Daniel paragogique parag. dat. datif participe part. Deut. Deutéronome passif pass. patron. patronymique dir. direct Eccl. **Ecclésiaste** personne, personnel pers. piel emphat. emphatique pi. Esdr. Esdras pil. pilel Esth. Esther pilp. pilpel etc. pluriel et cetera pl. plur. ex. poétiquement : exemple poét. exact. poal exactement. poa. Exod. Exode poual pou. Éz. Ézéchiel préposition prép. f. fém. féminin pronom pron. fig. figuré, figurément Prov. Proverbes fut. futur quelqu'un qu. Gen. Genèse quelque chose q. ch. gén. génitif rac. racine Hab. Habacuc rég. régime hébr. hébreu relat. relatif hiph. hiphil Rit. Rituel hithp. hithpael Samuel Sam. signification hoph. hophal signif. impér. impératif singulier sing. indir. indirect Soph. Sophonie inf. infinitif substantif subst. intrans. intransitif suffixe suff. interj. interjection trans. transitif Īs. Isaïe unique un. Jér. Jérémie v. voyez

DICTIONNAIRE

HÉBREU-FRANÇAIS

X

N Aleph. Le nom Aleph vient soit de plus taureau, cette lettre représentant dans l'alphabet phénicien une grossière tête de taureau; soit de plus chef, mattre, lettre principale, première lettre. Comme chiffre marque l'unité, m vaut mille.

אָ se permute: — 1° Avec les lettres gutturales 'תְּיבוֹן הַ בּ בּ Exemple: תְּיבוֹן מָ בְּיבוֹן הַ בְּיבוֹן בּ בּ comment; מָּבְּב מְיבוֹן בּ comment; מְיבָר מָיבוֹן בּ מִיבוֹן בּ comment; מְיבוֹן בְּיבוֹן מִיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן מִיבוֹן בְּיבוֹן בְיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְיבוֹן בִיבוֹן בְיבוֹן בְיבוֹן בְיבוֹן בְיבוֹן בְיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בִּיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בִיבוֹן בְּיבוֹן בְיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בּיִין בְּיבוֹן בּיִין בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְּיבוֹן בְיבוֹן בְּיבוֹן בּיִין בְּיבוֹן בּיבוֹן בּיִין בּיִין בּיִין בְּיִין בְּיבוֹין בּיִין בּיִין בְּיִין בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִיםְיִים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּי

א au commencement des mots est quelquesois ajouté à la racine pour adoucir la prononciation. Ex.: אַרָּיָּהְ p. שִּיִּדְיִּה battre du blé; ou pour former le substantif, comme אַבְּיִּדְּיִּה des melons; אַכְּיִּדְיִּה trompeur; אַכְּיִרָּה poing. Quelquesois א est retranché au commencement des mots. Ex.: אַבָּיִר p. אַבִּיִּדְיִּה nous; בּיִרִים Eccl. 4. 14, p. מְּאַכּיִרִים les prisonniers.

א prosthétique. Ex.: אָזְרֹפֶּר Job 31. 22, p. יְרוֹפֶר mon bras.

Nom du cinquième mois de l'année lunaire (corresp. à juillet-août).

 d'hommes ayant le même genre de vie, la même profession : אַבִּר־מּיאַב Geni. 19.37, le père de Moab; אַבִּר ישָׁב אֹחֶל Gen. 4. 20, le père, le premier, de ceux qui demeurent sous des tentes; שָּבֶר כֵּל־חֹמֵשׁ כְּנוֹר Gen. 4. 21, le père de tous ceux qui jouent de la harpe, c.-à-d. l'inventeur de la musique. -Protecteur : אַבִּר־עֵר Is. 9. 5, protecteur durable, éternel; אָבִי יְבֶּחֵן אִיוֹב Job 34. 36, mon père, puisse Job être éprouvé! Selon d'autres, de mis je veux, je désire, que Job soit éprouvé. -3° Maitre, chef, titre d'honneur donné à un pontife, à un prophète, à un grand personnage : וְמֵּר אֲבִרְדָם I Sam. 10. 12, qui est leur père? c.-à-d. qui est le maître de ces prophètes? לבחר לאב ולכחן Jug. 17. 10, sers-moi de père (de ministre) et de pontife; אָבִי רָכֵב יִשְׁרָאֵל II Rois 2. 12, mon père. char d'Israel. — 4° Conseiller, ministre, prince, grand : רַיִּשִּׂרבֶיִּר לָאָב לְפַּרְעֹרו Gen. 45. 8, il m'a établi le père de Pharaon, son ministre; אַבִּר מְרָיַת רָעָרִים I Chr. 2. 50, prince de Kiriath Jearim; וְדָּיִתָּח יִד־יֵי בָּכֵם וּבָאַבֹתִיכֵם I Sam. 12.15, la main de Dicu sera sur vous et sur vos grands; בֵּרה אַב famille, dernière subdivision de la tribu après celle de ראשי בית אַבֹים: Nomb. 7. 2, les chefs de leurs familles; de même בוח: אבוח: באמר Exod. 6. 25, les chefs de famille; מבוֹת les patriarches Abraham, Isaac et Jacob; וווֹכֵר חַסְרֵי אָבוֹח Rituel, se souvenant de la piété des patriarches; מָּרֶקֵר אֲבוֹת traité d'Aboth, traité des pères, c.-à-d. des anciens docteurs; titre d'un traité de la Mischna, inséré aussi dans le Rituel.

אָב chald. m. (avec suff. אָביּרְ , אָביּרְ , אָביּרְ , מּביּרָי , אַביּרָי , אַביּרִי , אַבּירִי , אַבּירִי , אַבּירִי , אַבּירִי Dan. 2.23 , Dieu de mes pères .

שֹרֶנּוּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְטֵּף m. Verdure: שְׁיָנּוּ רְאָבּוֹ לֹא יִקְטֵף Job 8. 12, lorsqu'il est encore vert et qu'il n'est point cueilli; לְרְאוֹת בָּאִבֵּי חַיְּבָּחִל Cant. 6. 11, pour voir l'herbe tendre de la plaine (rac. אַבַר).

אַב chald. f. (avec suff. אָבֶּהְ, avec ז intercale). Fruit: רְאִנְהָה שָּוֹרָא Dan. 4.9, et les fruits en étaient gros.

자기가 n. pr. m. Eunuque du roi Assuérus, Esth. 1.10.

יאָבֶר (fut. ראָבֶר et ראָבֶר) 1° Se perdre, être perdu, s'égarer, errer, avec יָּלְ, et sans régime : וְאָבַר חָעשֶׁר חַרוּא Eccl. 5. 13, cette richesse se perd; וַלַאַחֹנוֹת הַאֹבְרוֹת לָהְ I Sam. 9. 20, quant aux anesses perdues pour toi, que tu אַכָּל־אֲבַדַת אָּחִיךְ אֲשֶׁר־תּאֹבֵד מְמֵּנוּ ; as perdues Deut. 22. 3, pour tout objet que ton frère aura perdu; יאבר לַב־חַפֵּלַהְ Jér.4.9, le cœur du roi sera perdu, c.-à-d. il aura perdu tout courage; גוֹר אֹבֶר כֵצוֹת חַמֵּח Deut. 32. 28, ils sont un peuple perdu quant aux conseils, pour qui tout conseil est inutile; פְּמֵּח אֹבֶר Ps. 119. 176, comme une brebis égarée ; וְתֹאֹבְדוּ דֶרֶךְ Ps. 2. 12, vous vous égareriez dans votre chemin ; וְדֵרָהְ רְשָׁיִנִים הֹאבֵר Ps.1.6, la voie des méchants se perd ou mène å la perte; אַרָיגי אֹבֶר אַבָר Deut. 26. 5, mon père était un Araméen errant, nomade. — 2º Cesser d'être, disparaftre, mourir, périr; וָאַבַּר כַּל-דָוווֹן Ez. 12. 22, et toute prophétie cessera; לארתאבר חורה מכחן Jér. 18. 18, la loi ne cessera pas d'être enseignée par le pontife; הַאַהִּרק אָבֶר Is. 57. 1, le juste meurt; וְכַאֲטֶׁר אֲבַרְחִר צַּבְרָחִר Esth. 4. 16, et si je dois périr que je périsse. -Part. אובר malheureux : הְענרטַיַּבֶר לְאוֹבֵר Prov. 31. 6, offrez de la liqueur forte au malheureux.

Pi. Perdre, faire perdre, dissiper, faire cesser, détruire : נְצֵח לָאַבֶּר Eccl.

Hiph. Meme signif. que Piel: תַּאֲבֶּדְהָּתִי Jer. 25. 10, je ferai cesser au milieu d'eux tout cri de joie; אַבִּידָח עִיר אַבִּידָח עִיר ville (p. אָאַבִידָה); יְהָאָבִיד Nomb. 24. 19, il fera mourir tout ce qui reste de la ville.

קברי באברי בארים. Meme signif.: באברי בארים. Jér. 10. 11, qu'ils disparaissent de la terre. Aph. חוֹברי ביאברי באברי באברי ביאברי באברי באברי בארים. Dan. 2. 12, il ordonna de faire périr. Hoph. (forme hébr.) היבר ושבר 'Dan.7.11, et que son corps fut détruit.

קבי adj. employé substantivement. Destruction, malheur: וְאַרְרִיחֹי עַרֵי אֹבֶר Nomb. 24. 20, et sa fin vers la destruction

אַבּרָה f. Perte, objet perdu : אַבּרָה Lév. 5. 22, ou s'il a trouvé un objet perdu.

אַבְהוֹן Prov. 27. 20, chethib, pour

אַבּוּדוֹן 1º Destruction, anéantissement: אַבּדּוֹן וְמָנֶת Job 28. 22, la destruction et la mort. — 2º Enfer, synonyme de אַבּדּוֹן בְּאַבְדּוֹן Ps. 88. 12, ta fidélité (est-elle célébrée) dans les enfers? אַבְּדּוֹן Job 26. 6, et l'enfer n'a pas de voile.

וְהָרֶג וְאַבְּרֶן m. Destruction : וְהָרֶג וְאַבְּרֶן Esth. 9. 5, carnage et destruction.

אָרְרָן m. (const. אָרְדָן). Même signif.: בָּאָרְדַן מּוֹלַרְהִיּדְּבָּ Esth. 8. 6, la destruction de ma race.

ענה אין (v. אַרָה et אַרָה Vouloir, consentir, acquiescer, avec le rég. dir.: Prov. 1. 25, vous מוֹבְּחָמִי לֹא אֲבִיתָּם n'avez point voulu de ma morale. Suivi de l'infinitif avec ou sans >: לא אָבָח יַבְּמִי Deut. 25. 7, il ne veut pas m'épouser; ילא אַבִּרתַם לָעֵלת Deut. 1. 26, yous n'avez pas voulu monter; לאראבו לְעַצְּחִי Prov. 1. 30, ils n'ont point acquiescé à mon conseil. Sans rėgime: אַל־הֹבָא Prov. 1.10, tu ne seras pas consentaht; יָלאֹ־יאֹבֶהוֹ כִּי הַוּרְבֵּהוּ־שׁוֹחֵר Prov. 6. 35, il ne consentira pas (à s'apaiser), même si tu lui offres beaucoup de présents; אַם־תאבוּ וּשָׁמֶעָתַם Is. 1. 19, si vous êtes consentants et si vous obéissez. Avec le rég. indirect de la personne, être d'accord avec quelqu'un, lui témoigner de la bonne volonté, de la soumission, synonyme de לארתאברו לו: שמע ל Deut. 13. 9, tu ne seras pas d'accord avec lui; ַרָּשְׁרָאֵל לאראָבָח לִי Ps. 81. 12, Israel n'a plus consenti a m'obéir.

אָבָה m. Ex. unique: אָרָּוּח אֵבֶּה Job 9. 26, barques légères de roseaux, de papyrus (v. אָשָּה).

ברי אברי Exclamation. Exemple unique: לְבֶּר אֲבֹּר Prov. 23. 29, qui dit ah! qui dit hélas! Selon d'autres, synonyme de אָבִּריֹן: pour qui les soupirs? pour qui la pauvreté?

אביסים א. (plur. אַבּיסִים, avec suff. קאביסים: Is. 1. 3, la crèche de ses maîtres; קאָלִיז אָלָמִים אַבּיס בָּי Prov. 14. 4, faute de bestiaux la crèche est nette, c.-à-d. vide.

אָכְּחָה f. Ex. unique: אָכְּחָה f. 21. 20, la menace du glaive, le glaive nienaçant; selon d'autres : le carnage du glaive, comme הַבְּחָה.

שְׁבְּלְיחִים m. plur. Melons. Ex. unique, Nomb. 41. 5.

אָרָי, n. pr. f., pour אָרָיָת mère du roi Hiskia, II Rois 18. 2.

주는 (dont Dieu est le père). n. pr. Abiel, grand-père de Saul, I Sam. 9. 1.

기한학구학 (chef de la réunion), fils de Korah, Exod. 6. 24.

ביקלי, אַבִּיב (יִּיבְיּר אַבִּיב m. Epi mūr: בְּישַׂלּיָר אָבִיב (Pi mūr: באַליי בָּאַני Lév. 2. 14, du blé rôti au feu; בְּיבִּינִי רָאָבִיב (Exod. 13. 4, au mois de la maturité des épis. Ce mois, appelé plus tard יִיכְין, correspond à mars-avril.

אַרִיגֵל et אַרִיגִל (dont le père est joyeux) 1° Femme de Nabal et ensuite de David, I Sam. 25. 3. — 2° Sœur de David, I Chr. 2. 16.

וְלְכִירָן n. pr. m. Nomb. 1. 11. אֲכִירָע n. pr. m. Gen. 25. 4.

אָבְיָה (dont le père est Dieu) n. pr. 1° de plusieurs hommes, I Sam. 8. 2, I Rois 14. 1, Néh. 10. 8; — 2° d'une femme, I Chr. 2. 24.

אַרְהָּהוּ n. pr. m. Roi de Juda, fils et successeur de Roboam, II Chr. 14. 21. ll est appelé aussi אַרָּיֵם I Rois 14. 31.

אַבְּרְהוּאָ (lui, c-à-d. Dieu, est son père) n. pr. m. Un des fils d'Aaron, Lév. 10. 1.

אָבִיהוּד (père de la majesté) n. pr. m. Petit-fils de Benjamin, I Chr. 8.3.

אַרְיהֵיל n. pr. f. 1°Abihayil, femme de Roboam, II Chr. 11.18. — 2°Abihayil, femme d'Abisur, I Chr. 2. 29 (d'autres lisent אַרְיתִיל).

אָרְיוֹץ (de אָבָה adj. 1° Pauvre, nécessiteux, plus fort que פָּרִי Deut. 15. 7. — 2° Malheureux, affligé: יְאָרִיוֹן יַאָרִיוֹן Ps. 40. 18, et moi je suis malheureux et affligé.

בא (de אָבְיּוֹנָה Ex. unique. Nom d'un fruit, câpres : וְתָשֵּׁר תָּאֲבִיוֹנָה Eccl. 12. b, le fruit qui excite l'appétit est sans effet; selon d'autres : la concupiscence s'en va.

לְיִרִילְיִי (père de la force) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 35. — 2° Père d'Esther, Esth. 2. 15.

אַרִיטוּר (père de la bonté) n. pr. m. l Chr. 8. 11.

אָבִישָׁל (dont la rosée est le père)

n. pr. Femme de David, II Sam. 3.4.

אַכָּיָם). אַכִּיָּם).

לְבְיּטְאֵל (pere de Mael) *n. pr.* m. Gen. 10. 28.

בּיּכֶּלֶבְּ (pere du roi, ou roi père, bienfaiteur) n. pr. m. 1° de plusieurs rois philistins, Gen. 20. 2. — 2° Fils de Gédéon, Jug. 9. 1.

אָרְיָנֶדְכּ (père du généreux) n. pr. 1º Abinadab, frère de David, I Sam. 16.8.— 2º Fils de Saul, I Sam. 31.2.

אַבְינעַם (père de l'agrément) n. pr. m. Jug. 4. 6.

אָרִיגֵר (pere de la lumière) I Sam. 14. 50 (v. אַבְעֵר).

אָכְיָטְאָ et אָכִיאָטָ n. pr. I Chr. 6. 8.

אָבִיעֶזֶר (père du secours) ה. pr. m. Jos. 17. 2: אֲבִי חָשֶּׁוִרי Jug. 6. 11, de la famille d'Abiézer. Par abréviation אִיבֶּוֹרָי et patron. אִיבֶּוֹרָי Nomb. 26. 30.

אַבִּיעֵלְכוֹן n. pr. m. II Sam. 23. 31. Il est appelé aussi אָבִיאֵל I Chr. 11. 32.

בְּבִּיר constr. seul usité, m. Le fort, le protecteur, le héros : אֲבִיר רַבָּלָם Gen. 49. 24, le fort de Jacob, c.-à-d. Dieu.

אַבִּיר adj. employé subst. 1º Fort; se dit des hommes et des animaux: vaillant soldat, taureau gras, cheval fougueux : סַלָּדוֹ כַל־אֲבְּרַרֵי Lament. 1.15, il a abattu tous mes vaillants hommes; ופרים עם־אבירים Is. 34. 7, des taureaux jeunes avec des taureaux gras et forts; יבירות אברירו Jér. 8. 16, le hennissement de ses chevaux fougueux. -2º Puissant, grand, chef, tyran: יבַּיִּירִם בְּכֹחוֹ Job 24. 22, il entratne les puissants par sa force; לָחֶם אָבֶּירִים אַכֵּל אָדשׁ Ps. 78. 25, chacun mangea de la nourriture des grands, c.-a-d. la manne; אַבִּיר דָוּלֹנִים I Sam. 21. 8, le chef de bergers; וַיַּסִירוּ אֲבִּיר לֹא בְיָד Job 34. 20, ils renversent le tyran sans effort; ואוֹרָיד כָּאבָּיר יוֹשָׁבָים Is. 10. 13, comme un tyran j'ai abattu ceux qui étaient assis (sur le trône), p. פָאָבָּיר (v. בַּבִּרר). Avec לֵב homme au cour

vaillant, endurci : אָּמְּירֵי לֵבּ Ps. 76.6, les hommes vaillants sont dépouillés; שְׁמְעֵּי אֵלֵי אָמְרִי לֵב Is. 46.4 12, écoutez-moi, vous dont le cœur est endurci.

אָבְיָרֶם (père de l'élévation) n. pr. m. 1°Abiram, fils d'Eliah, Nomb. 16. 1.—2°Abiram, fils de Hiel, I Rois 16. 34.

אָבְּישֵׁבּ (père de l'erreur) n. pr. f. Abisag de Sunam, concubine de David, I Rois 1.3.

אָבִישׁיעֵאָ (père du salut) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 4. — 2° Esdr. 7. 5.

אָרִלשוּר (pere du chant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

אָרִישׁי (père du présent) n. pr. m. Fils de la sœur de David, un de ses généraux, frère de Joab, I Sam. 26. 6. Il est aussi appelé אַרָשָׁי II Sam. 10. 10.

אַבִישְׁלוֹם (pere de la paix) n. pr. m. Beau-pere de Roboam, I Rois 15. 2.

קְּרֶּחֶ (père de l'abondance) n. pr.m. Grand pontife sous David, I Sam. 22.20.

קביק (ע.ק.ב, בין, אברן אוווים: Hithp.
Se gonfler. Ex. unique: ביראַתְרבּי נַאַארוּ צְּשָׁרָן
Is. 9. 17, et ils (les buissons) laissent échapper des colonnes de fumée; littér.
ils s'élèvent en fumée, ou des tourbillons de fumée s'élèveront.

אָבֶל (fut. אָבֵל (fut. בְּאַבֶל) Étre en deuil, être désolé, avoir péri : אָבֵל עֶלֶּדוֹ עֵמוֹי Osée 10. 5, son peuple est en deuil d'elle (de l'idole); אָבֶל דְּאָבֶי Job 14. 22, son âme en lui se désole. — Des choses inanimées: אָבֵל תְּדִּרוֹשׁ Is. 24.7, le vin est perdu; אַבֶל תְאַבֶּל רָאָבֶי יִטְּאַבָּל רָאָבָי Osée 4. 3, c'est pourquoi la terre est en deuil.

Hiph. Causer un deuil, en ordonner un: ביום ירומו שאלים בצ. 31. 15, le jour ou il est descendu dans le scheol j'ai ordonné un deuil. — Dévaster, désoler: בַּאַבֶּל־תַּל וְרוֹנְמִי Lament. 2. 8, il a dévasté remparts et murailles.

Hithp. Etre en deuil, être désolé, avec avec בירואבל בל-בנו יבים רבים: אל פל בני בנים בינים בינ

tu Saul? יירואַתְּלַר־כָּא II Sam. 14. 2, feins d'être en deuil.

וֹאָבֶל adj. (de אָבֶלּ, const. אָבֶלּ; plur. const. אָבֶלּי.). Désolé, dévasté: אָבֵלּי בּיאַייִּ בּיאַרָּיִי בּיאַרָּיִי בּיאַרָּיי בּיאַרִי בּיאַרָי בּיאַרי בּיאַר בּיין בּיאַר בּייי בּיאַר בּייי בּיאַר בּיאַר בּיאַר בּיאַר בּייי בּיאַר בּיאַר בּיאַר בּיאַר בּייי בּיאַר בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּ

II אַבֶּל הַעְּדִילָּת. 4° Plaine, lieu couvert de gazon: וְפֵּר אָבֵל דַעְדִילָּת I Sam. 6. 18, jusqu'à la grande plaine. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, II Sam. 20. 18. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes. Il reste à l'état absolu.

קבל בֵּית מַעֵּכָה (plaine de Beth-Ma-cha) n. pr. Ville du nord de la Palestine, II Sam. 20. 15. Appelée aussi אָבֵל (v. II אָבֵל).

אָבֵל ווּשְׁשִּׁים (plaine des acacias)
Ville dans la vallée de Moab, Nomb.
33. 49. Appelée aussi simplement שִּשִּׁים
Nomb. 25. 1.

קבל בְּנְמִים (plaine des vignes) Village appartenant aux Ammonites, Jug. 11.38.

אָבֵל מְחוֹלָהְ (plaine de la danse) Ville de la tribu d'Issachar, lieu de naissance du prophète Élisée, I Rois 19.16.

קבל מֵים (plaine au bord de la rivière) Ville au pied du Liban, II Chr. 16. 4.

[p. אֶבֵל מִעְּרֵיִם (deuil des Egyptiens) [p. אֶבֵל מִעְּרַיִּם] Grange près du Jourdain; elle prit ce nom des funérailles de Jacob, Gen. 50, 11.

 sement comme celui des autruches; בָּלֶּל faire deuil (avec ל) en l'honneur de quelqu'un; רַיבַּעָּל לְּאָבִיוֹ אֵבֶל Gen. 50. 10, il fit en l'honneur de son père un deuil (de sept jours).

אָבָל (v. איּבַל).

אַבְל 1º adv. Oui, certainement: אַבְלּ Gen. 42. 21, sûrement nous sommes punis. — 2º conj. Mais, cependant: בְּלָּתְה נְדֹלָת Dan. 10.7, mais une grande terreur (les assaillit).

ן אָבָני f. (de בְּנִה, avec suff. אַבָּני; phir. אבירם, const. אַבְנִים). 1° Pierre, objet de pierre : יְתַאָבֶן הַדּגֹּאַר Gen. 28. 22, et cette pierre (dont j'ai fait un monument); וּבֶעצִים וּבָאַבָּנִים Exod. 7. 19, dans des vases de bois et dans des vases de pierre; mėtaph.: לב תאבן Ez. 11. 19, un cœur de pierre ; וָחָרָא חָרָה לָאָבֶן I Sam. 25. 37, il devint semblable a une pierre. — 2º Pierre précieuse, corps solide : אַבְנֵי־שֹׁחַם וְאַבְנֵי מִלְּאִים Exod. 25. 7, des pierres d'onyx et des pierres précieuses pour être enchâssées ; יָאֶבֶן בַּרֵד Is. 30. 30, et la grêle ; אַבָּנַר אָלָנָבִישׁ Ez. 13. 11, grelons; בַּאַבְנֶר־נָר Is. 27. 9, pierre calcaire; אֶבֶן מַעֶּמָסָה Zach. 12. 3, pierre lourde; רָאָבֶן רָצוּם נְתוּשֵׁת Job 28. 2, et la pierre (le minerai) se fond en cuivre. - 3º Poids (primitivement on no pesait qu'avec des pierres) : אָבֶן וַאָבֶן Deut. 25. 13, deux sortes de poids; בָּאֶבֶּן דַשָּלֶהְ II Sam. 14. 26, au poids royal; אַבן חַלוּמָרַת Zach. 5. 8, poids de plomb, plomb, ,niveau ; וְרָאוּ צֶּתִדּיָתְאֶבֶן תַּבְּרִיל בְּיֵד וְרָבָּבֶל Zach. 4. 10, ils virent le plomb dans la main de Zerubabel ; וַאַבְּנֵי־בֹּחוּ Is. 34. 11, le niveau du chaos. — 4º Rocher, protecteur: לעח אבן ישראל Gen. 49. 24, ל pasteur, rocher d'Israel! הָּשָׁתַּמֶּכָנָה אבני־כֹּדְשׁ Lament. 4. 1, elles sont renversées, les pierres saintes, c.-à-d. les pontifes et les grands; בְּחוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ הַחַקּלְכָת Ez. 28. 14, tu as marché au milieu des pierres de feu, c.-à-d. des anges ; אֶבֶן בּתוֹן (v. בַּתוֹן).

אָבֶּן הָאָזֶל (pierre du départ) Endroit où eut lieu l'entrevue entre Jonathan

et David, lorsque celui-ci s'ensuit devant Saul, I Sam. 20. 19.

קנית וֹאָנֶי (pierre de secours) Nom du monument élevé par Samuel près de Mizpa, I Sam. 7. 12.

וְאָבֶן: chald. (p. יְּלְהָנְיֶת אֶבֶן: Dan. 2. 34, une pierre s'est détachée.

אָלְלָאָ (p. אָסָאָ) II Rois 5. 12.

בּבְנָא chald. f. Même signif. que אָבֶן hébr., Dan. 2. 35, la pierre.

קבּי, de תָּבָּ, usité seulement au duel בּבְּיִים les deux pierres) 1° Tour de potier, composé apparemment de deux meules de pierre : מַּלָּאַבְיִים שַּׁרֹיְהָאָבְיִים Jér. 18.3, il préparait de l'ouvrage sur sa roue. — 2° Siége sur lequel les femmes étaient assises au moment de l'enfantement : בְּּאַבְיִים Exod. 1.16, vous regarderez sur le siége.

אַכְנֵט m. Ceinture, principal. celle des pontifes: גְּבָּאַבְנֵט בַּד יַדְּוֹאַר Lévit. 16. 4, il sera ceint d'une ceinture de lin (en chald. אָפָּגָי, אָפֶגָי).

קנֵר et אֲרָינֵר (père de la lumière) n. pr. Abner, général de l'armée de Saul, I Sam. 14. 51.

אָבוּס Nourrir, engraisser; part. passif אָבוּס Prov. 15. 17, qu'un bœuf engraissé; אַבוּסים I Rois 5. 3, et des oies engraissées.

עְבְּעִבְּעֹז pl. f. Fistules, ulcères : שִּׁחִין צְּבַעְּבְּעֹז שִׁחִין צְבַּעְבְּעֹז Exod. 9. 10, des fistules, des ulcères enflammées.

የጋኝ n. pr. Ebez, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

기갖구차 (éclatant) n. pr. Ibzan, juge qui succéda à Jephté, Jug. 12. 8.

PPR Kal inusité. Soulever de la poussière en luttant, lutter.

Niph. Lutter : נַיִּאָבֵק אִרשׁ יִשׁרּ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui ; בְּדֵאָבְקוֹ שׁ même verset, en luttant avec lui.

*Hithp. Se rouler dans la poussière : תַּחָיבָ הַנְלֵּיתָם Aboth 1. 3,

roule-toi dans la poussière de leurs pieds, c.-à-d. vénère-les (v. בָּבָּק).

Pףאָ m. (const. Poussière très fine: אָבֶּק מְיַבְּלָּיִת Is. 5. 24, et leur fleur se dissipera comme la poussière; יְבֶּלְיִר Nah. 1. 3, et les nuages sont la poussière de ses pieds.

אַרְקָּקּה (const. אַרְקָּה). Poudre aromatique: אָרְפָתּח רוֹכֵל Cant. 3. 6, poudre du marchand de parfums.

אָבֶר Kal inusité. Hiph. S'élever dans les airs, étendre les pennes: Job 39. 26, est-ce par un effet de ta sagesse que l'épervier s'élève dans les airs? (V. אָבֶר Hiph.)

אָבֶר מֵיוֹנֶה m. 4° Penne, aile: אַבֶּר מֵיוֹנֶה Ps. 55. 7, des ailes comme à la colombe; פֿאָרָים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes (voleront) comme les aigles.— "פּ Membre: אֵבָרִים שָׁפְּמַּלְהְ בָּני Rituel, les membres que tu as disposés en nous.

וְאֶכְרוֹתְי בְּירַחְרַתְ בְּירַחְרַתְ בְּירַחְרַתְ בְּירַתְרַתְ Ps. 68. 14, et ses ailes ont l'éclat de l'or; בְּאָרָרוּוֹ יָסֶהְ לָּהְ Ps. 91. 4, il te couvrira de son aile.

מְּרָרָיָם m. Abraham, primitivement appelé בְּרָים (père élevé), nom que Dieu changea en celui d'Abraham, en lui disant: אַבּרְיִם וֹן גּוֹיִם נְבִּים Gen. 17. 5, je ferai de toi le chef d'une multitude de nations.

ביקראי לְּסָנְיוֹ צּבְרֵהְ בּיְרָאָי לְּסָנְיוֹ צּבְרָהְ בּיִרְרָאי לְסָנְיוֹ צּבְרָהְ Gen. 41. 43, on cria devant lui: Qu'on s'agenouille! Hiph., de בְּבָּרְ (p. בְּרַבְּרָ). Selon d'autres, de בְּיִר père, conseiller, et de בְּיִר en chald. roi, conseiller du roi. Il est à présumer que le mot est égyptien.

אַרְשֵׁי (v. אַרִישֵׁי).

אַרְשֶׁלוֹם (v. אֲבִישֶׁלוֹם). Absalon, fils de David, II Sam. 13. 1.

raux de David, II Sam. 23. 11.

אַנֵּג Nom de plusieurs rois des Amalécites ; peut-être est-ce un titre commun à tous leurs rois, comme אַנִּדְּמָלֶּהָ, , בָּרַשָּׁלָּהָ ְּאָנְגְיִ adj. De la race d'Agag, Esth. 3. 1.

אָנְדָּה f. 1° Lien, bandelette: אָנְדָּה אָנָּדְּה ls. 58. 6, les liens du joug. — 2° Objet lié, paquet, faisceau: אַנְדָּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנְדָּה וּצִּבְּי אָנְדָּה וּצִּבְּי אָנְדָּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנִדְּה אָנְדָּה אָנְדָּה אָנְדָּה וּצִּבְּי אָנְדָּה אָנְדָּה אָנְדָּה אָנְדָּה אָנְדָּה עָּבְּיִר אָנְדָּה עָּבְּיִר אָנְדָּה אָנְדָּה עָבְּיִר אָנְדָּה עָבְּיִּה אָנְדָּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִּבְּיִר עָבְּיִר עָבְּיִר עָבְּיִר אָנְדָּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִּה עָבְּיִר עָבְיִיִּבְיִי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְי עִבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְי עָבְיִבְי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְּיִבְּי עָבְיבְיִבְיי עִבְּיִבְי עִבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עָבְּיִבְי עִבְּיִבְי עִבְּיִבְּי עָבְּיִבְי עִבְּיִבְּי עָבְיִבְּי עִבְּיִבְּי עִבְּי עִבְּיי עִבְּיי עְבְּיִבְּי עָּבְּיוּ עַבְּיוּ עַבְּייִי עַבְיבְּי עִבְּיִי עִבְּיִבְּי עִבְּיִבְּי עִבְּיִבְּי עִבְּיִי עִבְייִי עַבְּיִבְּי עִבְּיִי עִבְּיִבְּי עִבְּיִבְּי עִבְּיִבְּי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עְבִּייִי עַבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּיִי עִבְּייִי עִבְּיי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּיי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עְבְּיִייִי עִבְּייִי עִבְּייִי עְבְּייִייִי עְבְּייִייִי עְבְּייִייי עִבְּיייִייי עְבְּייִבְייי עִבְּיייי עִבְּייי עְבִייייי עִבְּייי עְבִיייי עְבְיייי עְבְיייי עְבְיייי עְבִּיייי עְבִּייי עבְּיייי עבְּיייי עבְּיייי עבְיייי עבְּיייי עבְּיייי עבְיייי עבְיייי עבְיייי עבְּיייי עבְּייי עבְייייי עבְיייי עבְּיייי עבְיייייי עבְּייייי עבּיייי עבְּיייי עבְייייי עבְּיייי עבּיייייי עבּיי

אָניז איז. Noix. Ex. unique : אָניז אָניז Cant. 6. 11, le jardin de noyers.

תואה (celui qui est reuni aux sages)
n. pr. Agour, fils de Yaké, sage auquel le 30° chapitre des Proverbes est attribué. C'est peut-être un nom symbolique, comme בּיָרָה (ע. הַבְּיֵלָ).

קְּבְּנֹיְרָה f. Petite monnaie (de אָבֶּר), peut-être comme אָבָּוֹרְה gop בּוֹיִב la vingtième partie du sicle : אָבָּרִיה פֶּקָה I Sam. 2. 36, pour une agora d'argent.

אָנֶל m. Goutte (d'eau). Ex. unique: אֵנְלַ־בָּיל Job. 38.28, les gouttes de rosée.

D'.? (gouttes, ou les deux réservoirs) Nom d'un endroit dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

בּבְּר (pl. אָבָּר , const. irrégulièrement formé אַבְּר 1º Marais, étang: אַבָּר פֿרָיָם אָבָר פּרָים אָבָר פּרָים אָבָר פּרָים אַבּר פּרָים אַבּר פּרָים אַבּר פּרָים אַבּר פּרָים אַבּר פּרָים אָבָר פּרָים אַבּר פּרים אַבּר פּרים אַבּר פּרים אַבּר פּרים אַבּר פּרים אַבּר פּרים פּרַים אַבּר פּרים פּרַים אַבּר פּרים פּרַים אַבּר פּרים פּרַים פּרָים אַבּר פּרים פּרַים אַבּר פּרים פּרַים פּרַיבּים פּרַיבּים פּרַים פּרַים פּרַיבּים פּרַים פּרַים פּרַים פּרַים פּרַיבּיבּיים פּרַיבּיבּיים פּרַיבּיבּיים פּרַיבּיבּיים פּרַים פּרַים פּרַים פּרִיבּיבּיים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרָים פּרָים פּרָים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרִים פּרַיבּיבּיבּים פּרִים פּרִים פּרְיבּיבּיבּיבּיבּיים פּרִים פּרִיבּיבּיים פּר

אַנֵם adj. Attristé. Ex. unique: אַנְמֵּד Is. 19. 10, ayant l'âme attristée (pour עַּנְמֵּדְי).

וְלְכֹּתְ מְאַנְכוּן: 1º Roseau, jonc אַנְכוּוֹן אַנְכוּן Is. 58. 5, est-ce de courber sa tête comme un roseau? נְיִתְשִׁים אַנְכוּן בְּאֵפוֹן Job 40. 26, passeras-tu un roseau

dans ses narines? נְאַנְמִיּן Is. 9. 43, le palmier et le jonc, le fort et le faible.

— 2º Cuve ardente: מְּרֵהְ נְאַנְמִין וְאַנְמִין

Job 41. 12, comme une chaudière houillante et une cuve ardente. Selon d'autres: marais d'où s'exhale de la vapeur.

אָנָת m. (pl. אַנְּהַא). Bassin, coupe: אַנְּהַ הַשְּׁבֵּן הַשְּׁבֵּן Cant. 7. 3, coupe de la rondeur (pour coupe ronde); רַיְּשָׁבּוּ בְּאַנְּיִה בָּאַנְּיִה בָּאַנְּיִה בַּאַנְּיִה בּאַנִּיה בּאַנִיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנִּיה בּאַנִּיה בּאַנּיה בּאַנִּיה בּאַנּיה בּאָנִיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאָנִיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאָנִיה בּאָּבּיה בּאָּיה בּאָּנִיה בּאָנִיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאַנּיה בּאָניה בּאַנּיה בּאנּיה בּייה בּיּיה בּיּיה בּיּיה בּייה בּיּיה בּייה בּייה

אַנִּף (plur. אַנִּפְּים, seul usité, v. אַנִּף Aile, aile d'une armée, armée: אָבָּיּר אָבָּיר בּיִבְּיַרְיּרָ Ez. 39. 4, toi et toutes tes armées; בְּלִּיבְּיִנְיִי אַנָּיר אָנָפִיר אָנָפִיר אָנָפִיר disperserai toutes ses armées (v. בָּבָיָרָיִי בְּכָל־אָנַפִּיר בוּאַר בָּל־בִּבְרָיִיי בְּכָל־אָנַפִּיר Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs dans toutes ses armées; selon d'autres: dans toutes ses villes (אָבָּיִ dans le Talmud signifiant seuil, porte).

קבר (ע.בר. אַבר) Assembler, amasser: recueillir (des fruits, du blé): יְרֵיֵן לֹאִר (לֹאִר בְּעָבְּרֹת Deut. 28. 39, tu ne boiras pas du vin et tu n'en recueilleras point; אָבְרָת בַקּבְּיַר בַאַבְלָּת (Prov. 6. 8, elle amasse en été sa nourriture.

אַרְאָּ et אַרְּיְאַ chald. Lettre, hébr. אָנֶרָה Esdr. 4. 8, ils écrivirent une lettre.

י אַרְרָא f. Récompense : לְּמִּים צַּצְּרָא אַנְרָא Aboth 5. 23, la récompense sera selon la peine.

אָנְרוֹף m. (rac. בָּאָרוֹף). Poing : בְּאָרוֹף ז'יַם Is. 58. 4, avec un poing criminel.

אָנָרָת (plur. אָבָר de, אָנְרוֹת. Objet roulé, lettre, édit: יְאָנֶר מְּרוּהָת מְּיָרוֹ Néh. 6. 5, il avait à la main une lettre ouverte; צַל־בָּל־דִּרְבֵי תְאָבֶּיָת Esth. 9. 26, à cause de la teneur de cet édit.

יאר בַעלָח פָּך : Vapeur, nuage אַר m. Vapeur, nuage

קיאָרְק Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre; יְשָׁרָן Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

אדות (v. אדות).

אָלָּגר (ע. אָדָבּ, Hiph. Attrister, faire languir : וְלַאָּדִיב אָּדִבּמְשָׁןּ I Sam. 2. 33, et pour attrister ton ame (pour בּוֹלְתַאָּדִיב

אַרְבְּאֵל n. pr. Adbeël, fils d'Ismael, Gen. 25. 13.

חַרֵּה n. pr. Adad, Iduméen, I Rois 11. 17, appelé aussi דֵרֵה (vers. 14).

וֹאָר n. pr. m. Esdr. 8. 17.

ת הוני אינים אופר, אינים הור juger, gouverner; const. אַרוֹנְיבּי , plur. אַרוֹנִים, const. אַרוֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַרֹנִים, const. אַרֹבּיִם, const. אַרֹבּיִם, const. אַרֹבּיִם, const. אַרֹבּיִם, const. אַרֹבּיִם, const. אַרֹבּיִם עָבֶּי עָבֶּר אַרֹבְּיִם אַרְבָּים אַרְבָּי אַרִּבְּים אַרְבָּים אַרִּבְּים אַרִבּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִבּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרְבָּים אַרְבּים אַרִּבְּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרְבָּים אַרִּבְּים אַרִּבְּים אַרִּבְּיִם אַרִּבְּיִם אַרִּבּים אַרִבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרָּבָּים אַרִּבּים אַרָּבָּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרָּבָּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרָּבָּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרָּבָּים אַרִּבּים אַרִבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרָּבּים אַרִּבּים אַרִּבּים אַרִּים בּיִבּים אַרִּבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים בּיבּים אַרִּבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיבּים בּיבּיב אַבּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּיב אַבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּ

ליביים (double demeure) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 11. 9.

אַרוֹרָם (ע. אַרוֹרָם).

רות chald. adv. Alors, ensuite; en hébr. אָב:ן: אָם aussitot, Dan. 2. 14; באבין: אַב Esdr. 5. 16, et depuis lors.

אַרִים subst. et adj. (de אָרָר). 1° Puissant, formidable, majestueux : סְלְּכִרם Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 136. 18, des rois puissants; Ps. 10, dans les caux impétueuses; אַרִּיִר יִי לָּטָּי וֹשְׁרִי אַרִּיִר אַרָּיִר אַרָּיִר אַרָּיִר אַרָּיִר וֹשְׁרַיּ Ps. 8. 2, que ton nom est majestueux; רְּתַּלְּבָּטִין Ps. 8. 2, que ton nom est majestueux; רְּתַּלְּבָטִין Ps. 10. 34, le Liban tombera sous la main d'un roi puissant ou sous les coups d'une puissante cognée. — 2° Grand personnage, homme considéré, chef, dominateur: רְאַבִּירִים IChr. 23. 20, et les grands officiers;

היה n. pr. Adaliah, fils de Haman, Esth. 9. 8.

בְּיִם מְּנְינִים : בְּיָם מְּנְינִים Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que les perles.

Pou. (usité seulement au part.). Etre teint en rouge: יְשׂרָתְּ מְאֶדְמָרם Exod. 25. 5, et des peaux de béliers teintes en rouge; פָגַן נְתַּרְרָהִי מְאָדָם Nah. 2. 4, le bouclier de ses héros est teint en rouge.

Hiph. Devenir rouge: אִבריבאּיִכּוּר Is. 1. 18, fussent-ils devenus rouges comme écarlate.

Hithp. Parattre rouge: צֵּל־מֵרָא יֵיֵן Prov. 23. 31, ne regarde pas comme le vin brille d'un éclat rouge.

אָרֶם m. (de אֵרָמָּדוֹ). ו Homme, un homme : אַכּיְדֵוּח אֱת־תַאַרֵם Gen. 6. 7, je veux détruire l'homme, le genre humain ; אָדָם בִּי־יַקרִיב מְבָּם קַרְבָּן Lév. 1. 2, un homme d'entre vous (quiconque d'entre vous) qui offrira un sacrifice.-2º Adam, nom du premier homme, aussi avec l'art. דאָרָם l'homme, le seul homme existant alors (de même de חַיָּה Eve, האַבָּר la femme), בּרְרַתְאַרָם et poét. fils de l'homme, mortel : לֹא אַרשׁ אֱל ויבוב ובן־אָרָם וְיִרְחַנֶּחָם Nomb. 23. 19, Dieu n'est point un homme pour qu'il mente, ni un mortel pour qu'il se repente; Ez. 2. 1, fils de l'homme, noni que Dieu donne souvent au prophète Ezéchiel; וּבְרַשְׁרָאֵל וּבַאֵּדָם Jér. 32. 20, aux yeux d'Israel et aux autres hommes. Opposé à אַרש il signifie une classe inférieure, un homme vil : מַּבר אָרֶם גַּבּר

Ps. 49. 3, les petits et les grands. ביש seul a quelquefois le même sens, un homme ordinaire, le vulgaire, le méchant : וְדַעִירִתִּר כְּאָדֵור דַאַדֶם Jug. 16. 7, je deviendrais un homme ordinaire; לַמָּח חָשָׁמֶע אָת־דְּבְרֵי אָדָם I Sam. 24. 10, pourquoi écoutes-tu les paroles des méchants? וְהַנָּגָה כָּאָרֶם נֶבְרוּ בְרִית Osée 6. 7, et eux (les prophètes), comme le vulgaire, ils transgressent ma loi. On emploie d'ordinaire 🕬 pour désigner le sexe masculin ; אַרָם n'est *opposé* qu'une seule fois à max Eccl. 7. 28; ואָבְדוֹנֵי אָדְם ls. 29. 19, et les pauvres parmi les hommes (pour les pauvres); וֹבְתֵּר אָרָם Osée 13. 2, les offrants parmi les hommes, les hommes qui offrent des sacrifices.

n. pr. d'une ville, Jos. 3. 16.

ריק adj. (f. תַּבְּיבּי, v. תַּבָּ). Rouge: מְּרָתְּ מְּלָּתְּ Nomb. 19. 2, vache rousse; אַרָּמָּים אַרְמָּים בַּּרָם II Rois 3. 22, l'eau פּֿרָם אַרְמָּים בַּּרָם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרָם בַּרָם בַּרָם בַּרָם בַּרָם בַּרְם בַּרָם בַּרְם בַּרָם בַּרָם בַּרָם בַּבְּים בַּרָם בַּים בַּיבָּם בָּים בַּבְּים בַּרָם בַּיבָּם בַּים בַּיבָּם בַּים בַּיבָּם בַּים בַּיבָם בָּבְים בַּיבָּים בַּיבָּם בַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַּים בַּיבַים בַּיבָּים בַּיבָּם בַּיַם בַּיבַים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבָּם בַּיַם בַּיבָּם בַּיַם בַּים בַּיבָם בָּים בַּיבָם בָּים בַּיַם בַּיבָּם בָּים בַּיבָם בָּים בַּיבָם בָּים בַּיבָּם בָּים בַּיבָּם בָּיבָב בָּים בַּיבָם בַּיבָם בַּיבָּים בַּיבָּם בַּיבָּבְים בַּיבָּם בַּיבָּים בַּיבָּם בַּיבָּם בַּיבָּבְים בַּבָּם בַּיבָּם בַּיבָּבְים בַּבָּבְים בַּיבָּב בָּבָּם בַּבְּבָּבְים בַּבְים בַּבְיבָּם בַּבְים בַּבָּבְים בַּבְיבָּם בַּבְים בַּבְיבָּב בָּבְים בַּבְיבָּבְים בַּבְים בַּבְיבָּבְים בַּבְּבָּבְים

חות ח. pr. m. (de מוא). 1° Edom, nom donné à Esaü, Gen. 36. 1. — Pr. Nom des descendants d'Esaü, les Idoméens ou Edomites, Nomb. 20. 21, souvent בְּבֵי בֵּּיִב — 3° Edom, l'Idumée; dans ce cas, il est féminin: מְּבֵי בַּּיִב וּחַ לְּנַבְּיִה עַרִּיֹן עַרִּיִּח בָּיִנִם לְּנַבְּיִה עַרִּיִּם לְנַבְּיִה עַרִּיִּם לַנְּבָּיִה עַרִּיִּם לַנָּבִּי עַרִּיִּם לַנָּבִּי עַרִּיִּם לַנָּבִּי עַרִּיִּם עַרִּיִּם לַנָּבִּי עַרִּיִּם עַרִּיִם עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּים עַרִּיִּם עַרִּיִּם עַרִּים עַרְיִּים עַרִּים עַּיִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרְיִּים עַרִּים עַרְיִּים עַרִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַּבְּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַּיִּים עַרְיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַרְיִּים עַרְיִים עַרְיִּים עַרְיִּים עַרְיִּים עַּיִּים עַּיּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עִּיּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיּים עַּיִּים עִּיּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִים עִּיּים עִּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּייִּים עּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּייִּים עִּייִּים עִּיים עִּיִּים

Pierre précieuse d'un rouge éclatant, une des douze pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 17.

בְּיִנְית מְלַנְית אֲנְסְּדְּכֶּת adj. (f. אֲנְסְדְּכָּת, pl. אַנְסְדְּכָּת בַּיִּתְית לְבָנָת אֲנִסְדְּכָּת בּיִת בְּיִנְת לְבָנָת אֲנִסְדְּכָּת Levit. 13. 19, une pustule blanche tournant au rouge.

אָרֶסְהְּ f. (const. אָרָסְהְ, plur. אָרָסְהּ). 1° Terre, de terre : רְּמָשׁ עֵּלִּידְאָרָסְהּו Gen. 7. 8, rampant sur la terre; מְּוְבֵּח אָרָסָהּו Exod. 20. 24, (tu me feras) un autel

אַרֶּטְה (terre) n. pr. Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 36.

ארְקָה (la rougeur) n. pr. Ville dans le voisinage de Sodome, Gen. 10. 19.

לְרְמוֹנְי et מַלְם Adj. Roux, rose, teint frais: מַיַבָּא הָיִרְאשׁוֹן אַרְמוֹנִי בָּלוֹ Gen. 25. 25, le premier sortit entièrement roux; וְרוּא אַרְמוֹנִי I Sam. 16. 12, il était rose.

אַרְּׁלִי adj. (f. אֵרֹמִית). Édomite, Iduméen : לֹא־רְחַתַּב אֲרֹמִי Deut. 23. 8, tu ne mépriseras pas l'Iduméen.

אָרֶכְי n. pr. d'une ville de Nephthali, Jos. 19. 33.

እርር ነር (terrestre) n. pr. d'un grand à la cour de Perse, Esth. 1.14.

וְקָשׁ et וְזֹיאַ n. pr. m. Esd. 2. 59, Néh. 7. 61.

אָרָנִים מּרָנִים, const. אָרָנִים 1° Piedestal, base, socle : שְׁנֵי אַרָנִים Exod. 26.19, deux bases (sous chaque planche); על־צִּרְנֵי־תָּי לפּר צִּרְנִי־תְּי תְּטָבָּעי des socles d'or. — 2° Fondement : Job 38. 6, sur quoi ses fondements sont-ils affermis?

אָרני (v. אָרוּן).

אָרני Mon seigneur; entre dans la composition d'un grand nombre de noms propres.

ou titre d'un roi chananéen, Jug. 1. 5.

אַרּגְּיְהָה (dont Dieu est le mattre) n. pr. 1° Fils de David, I Rois 1. 8. אַרֹמָהו, vers. 5). — 2° Divers personnages, II Chr. 17. 8; Néh. 10. 17.

אַרנִ־צָּרָק (prince de l'équité) n. pr. d'un roi chananéen, Jos. 10. 1.

אַרְנִיקְם (le seigneur assiste) n. pr. m. Esdr. 2. 13.

אַרנִירָם (le maître élevé) n. pr. m., préposé des impôts depuis David jusqu'a Roboam, I Rois 4. 6. Par contraction il est appelé אַרוּרָם II Sam. 20. 24, et חַרִּם II Chr. 10. 18.

Hiph. Glorifier, rendre magnifique: בְּנְהִיל מּוֹנְח וְיַאְהִיר Is. 42. 21, il a rendu la loi grande, il l'a rendue glorieuse.

Nom du douzième mois de l'année, correspondant à février-mars, Esth. 3. 7.

אָרָ chald. Même signif. Esdr. 6. 15. אָרָ (ע. אָדָר אָרָר).

אור chald. Aire : מן־אִרְרֵי־קֵרט Dan. 2. 35, (ce qui sort) des aires pendant l'été.

אַבּרְנְּוְבִיּאָ chald. pl. Grands juges (de אֲבַרְנָּוְבִיּאָ, magnifique, grand, et נְּיֵב décider), Dan. 3. 2.

אַרְרַוּדָא chald. adv. Exactement: יְּחְצָבֶּר צִּרְרַוּדָּא Esdr. 7. 23, (qu'il) sera fait exactement.

דְרְכּמוֹן et בְּרְכּמוֹן (dans le Talmud רְרְכּמוֹן) Darique, ancienne monnaie persane, Esdr. 8. 27.

אַרְנַמֶּלְהְי (roi majestueux) n. pr. 1° Divinité des Separvimes à laquelle

ils offraient des sacrifices humains, II Rois 17. 31. — 2º Fils et meurtrier du roi assyrien Sancherib, Is. 37. 38.

אָדְרָע chald (pour יְּדְרָע.). Bras, puissance : בְּאֶדְרָע וְחָיִל Esdr. 4. 23, avec violence et par force.

ערקינע (puissant) n. pr. 1° Capitale du pays de Bason, donnée par Moïse à la tribu de Menassé, Nomb. 21.33. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

אָרָרָת (de אַרָּיר). Majestueuse, magnifique: לְּנְשָּׁן אַבֶּרָת 17.8, pour devenir une vigne magnifique. — 2° Subst. Magnificence, grandeur: אַבְּרָת אַבַּרְתָּם בּע Zach. 11.3, car leur magnificence a été détruite. — 3° Vétement vaste, ample; manteau: אַבֶּרָת שֵּׁנֶע Jos. 7. 21, un manteau de Schinear; בָּאַבֶּרָת שֵּׁנֶע Gen. 25. 25, comme un manteau de poils ou chargé de poils.

אָרֵשׁ (v. קּוֹשׁ Battre le blé. Ex. unique : אָרוֹשׁ וְדּוּשׁהּוּ Is. 28. 28, il battra, brisera (le blé).

יאָהַכּ et אָהַכּ (fut. באָתַב et באָתַב, 1™ pers. בתה et בתב, inf. בתה, plus freq אַתָבָּר : זּאָתָה, v. אָזֶה, אָנָה (מָאַב ,צָּיָה, Desirer קישייק Ps. 40. 17, qui mettent leur attente en ton secours. — 2º Aimer, chérir : אַרבּר צָּר־בֵּר Ps. 31. 24, aimez l'Eternel ; אָרָר אַחָבר Prov. 8. 17, je chéris ceux qui m'aiment. Quelquefois avec ל, une fois avec רָאַדֶּבְהַ : בָּ לְרֵצֵה כְּמוֹף Lévit. 19. 18, tu aimeras ton prochain comme toi-même ; אָמָר־אֹתֵב בּחַמוֹן לֹא חָבוּאַת Eccl. 5. 9, celui qui aime les richesses (ne se rassasie pas) de revenus. Part. אַקה Ami, plus intime que יָרֵשׁ אֹתֵב דָּבַק מֵאָח : רַצַ Prov. 18. 24, il est des amis plus intimes que des frères. Inf. לְּאֲחֲבֶה Deut. 19. 9, d'aimer : בְּאַחֶבָהוֹ אֹחוֹ כְּנַמְשׁוֹ I Sam. 18. 3, en l'aimant autant que lui-même; Deut. 7. 8, parce que מַאַתַבַּח דֵי אֶּרְכֶּם Deut. 7. אָרְ l'Eternel vous aime.

Niph. Etre aimé, être digne d'être aimé: תַּאָרָכִים וְדַּוְּצִיכִם II Sam. 1. 23, si aimables et si gracieux.

Pi. Aimer fortement: מַּאַרְבּרּ prov. 1. 22, jusqu'a quand o insensés! aimerez-vous la sottise? Part. מְאַרֶבּר Amant: מָאַרְבּר Osée 2. 9, elle poursuivra ses amants.

אַרָּבּר m. (usité seulement au plur. אָיֶלָּה אֲיָבִּרם : Prov. 5.19, biche d'amours ; אָּיָבִרם דִּרְכּנּ אַּיְבִּרם : Osée 8. 9, Ephraïm paye d'infâmes amours, c.-à-d. des alliances étrangères.

אָהָכּר טּ אֹהָב עּ פּאָרָבִים 1º Amour, volupté: רְאָרָבִים בְּאַרָבִים Prov. 7. 18, délectons-nous de voluptés. — פּיִרְידִּים פְּאָרָבִּים פְּאָרָבִים פְּאָרָבִים פּאָרָבִים פּאָרָבִים פּאָרָבִים פּאָרָבִים ספּאָרַבִּים Osée 9. 10, ils sont devenus abominables comme l'objet de leur amour (les idoles).

קידְר אַרְבְּר (Amour, amitié: בְּיִדְר בַּשְּׁרְבְר (B. 6, l'amour est violent comme la mort; נְּפְלְצְּׁרָה בָּיִר בַּצְּרְבָר נְשִׁים (Bamort; נְפְלְצְּׁרָה בִּי בַּצְּרְבָר נְשִׁים (Bamort; נְפְלְצְּׁרָה בַּי בַּצְּרְבָר נְשִׁים (Bamort 26, ton amitié m'était plus précieuse que l'amour des femmes. Comme infinitif (v. dans בַּאַר).

기타 n. pr. Ohad, fils de Siméon, Gen. 46. 10.

אָרָה (v. אַרָּה) Ah! hélas! malheur! אַרָּה אָדְנָי הַחָּיִא Jug. 6. 22, ah! Éternel mon Dieu! אַרָּה לַיִּוֹם Joel 1. 15, malheur pour le jour!

קהור n. pr. 1° Ehud, fils de Gera, juge, Jug. 3. 15. — 2° Ehud, fils de Bilhan, I Chr. 7. 10.

אָרִי מַלְּמְדְּ צֵּמוֹא Où ? אַרִי מַלְּמְדְ צֵּמוֹא Osée 13. 10, où est-il ton roi? אֲרִי רְבָרֶיךְ מְשׁהוֹ Osée 13. 14, où est ta peste, o mort? où ta destruction, o abtme? Selon d'autres: je serai la peste qui te fera mourir, je serai la destruction qui te fera descendre dans l'abtme (fut. de מַרָּיִרָם).

אהיה Un des noms de Dieu : אהיה

לְּיֵלְיִנִי אֲלֵיכֶם Exod. 3. 14, Ehyé (l'Être éternel) m'a envoyé auprès de vous (1ro pers. du fut. de תְּיָדִים).

יבְּצִרֵל (fut. יְצֵרֵל) Dresser des tentes, voyager en demeurant sous des tentes: פַּאָרֵל עַּדִּיכְּוֹם Gen. 13. 12, il dressa des tentes jusqu'à Sodome.

Pi.: יְלְאִדְיַחֵל שָׁם עַּרְבִי Is. 13. 20, l'Arabe ne dressera plus sa tente (יְאָחַל pour יְתָה).

Hiph. Repandre de la lumière, briller : בון פרייבת לא באריל Job 25. 5, voici la lune même, elle ne brille pas avec éclat, ou elle ne restera pas sous sa tente (v. בולל).

אֹהַל m. (avec suff. אָחָלָה, אָחָלָה, אָחָלָה, avec ה parag.; plur. אַהָלִים et אָהָלִים, const. אָחֵלֵּר, avec suff. אַחַלָּרו. 1° Tente: רטַקנה אוול וּטָקנה Gen. 4. 20, demeurant sous des tentes et ayant des troupeaux ; אחל מיער tente d'assignation; אֹחַל חַעֶּרוּת tente de témoignage, le tabernacle (v. מוֹצֵר); une fois הָאֹהֶל I Rois 1. 39. – 🙎 Demeure, maison : וַיֵּלְכוּ לָאָחֲלֵרתָם I Rois 8. 66, ils retournèrent à leurs demeures ; לְאֹחֶלֶּרְהָ יִשְׂרָאֵל I Rois 12. 16, a tes tentes, o Israel! באחל בור Is. 16. 5, dans la maison de David ; בָּאֹחֲל בֵּרֹתִד Ps. אַרֵל מִשָּׁבְּנוֹה ; 132. 3, dans ma maison Job 21. 28, demeure. — 3° Temple de Jérusalem : לְחַב תַאֹמֶל Ez. 41. 1, la largeur du temple.

기차 n. pr. Ohel, fils de Zorobabel, I Chr. 3. 20.

אָהֶלֶה (elle a sa tente ou son temple) Nom symbolique donné a Samarie représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֵלִיאָב (tente du père) n. pr. Ohaliab, fils d'Ahisamach, Exod. 31. 6.

אָהֶלְיכָה (ma tente est en elle). Nom symbolique donné à Jérusalem représentée sous l'image d'une prostituée, Ez. 23. 4.

אָהֶלִיבְּטָה (ma tente de la hauteur) n. pr. Ohalibama, femme d'Esaü, Gen. 36. 2.

אַהָלִים et אַהָלוֹת pl. Aloès, arbre et

bois de ce nom : מַאַרְילִים נְטֵילִים (Nomb. 24. 6, comme des aloès que Dieu a plantés; מר־וַאַקוֹים Ps. 45. 9, myrrhe et aloès.

אַרֵּרן Aaron, frère de Moise, premier grand pontife: בָּרַ אַרְרן Jos. 21. 4, les fils d'Aaron; בּרָר אַרָרן Ps. 115. 10, la maison d'Aaron, les pontifes.

אַ Prov. 31. 4, cheth. p. kering (v.אַ). אוא n. pr. m. Esdr. 10. 34.

בוֹת m. (pl. אוֹכוֹת). 1° Nécromancien, devin, python, nécromancie: בְּילֵיתְ לִּילֵוּג 15. 29. 4, ta voix sortira de la terre comme celle d'un devin; בַּילֵּתְ־אוֹב ISam. 28.7, une pythonisse. — 2° Outre. Ex. unique: בְּאַבֹּתְּר Job 32. 19, comme des outres neuves ou contenant du vin nouveau.

הוֹשׁוֹא (outre) n. pr. Endroit où les Israélites ont campé dans le désert, Nomb. 21. 10.

אֹבִיל n. pr. Aubil, gardien des chameaux de David, I Chr. 27. 30.

אוֹבַל m. (v. רּיבַּל.). Fleuve, torrent : Fleuve torrent אַרָּבל אַנְּר fleuve Aulaï, Dan. 8. 2; 3. 6.

אור (pl. אור (אורים). Tison : בְּאַרִּד מָאָל Amos 4. 11, comme un tison sauvé d'un embrasement.

ו אַיָּה (Kal inusité, v. אָבָה) Vouloir, désirer.

Niph. Étre désirable, agréable; être beau, convenir : מַזְּרְּבָּיִר עַלְּיִבְּיִרִם Is. 52. 7, qu'ils sont beaux sur la montagne (les pieds de celui qui annonce le salut); שְׁיִרִים אָנִי וְיָאָנִין בַּאַנְיוֹ בַּאַנִין בְּאַנִין בַּאַנִין בּאַנִין בּאָּנִין בּאָּנִין בּאָּנִין בּאַנִין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאַנִין בּאַנִין בּאַנִין בּאַנִין בּאַנִיין בּאַנִין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאַנִיין בּיּיִּייִין בּאָנִיין בּאָּיין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאַנְייִין בּאַנִיין בּאַנְיין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאַנִיין בּאָּייין בּאָּיין בּאַנְייין בּאָּיין בּאַנְייין בּאַנִיין בּאַנִין בּאַנִיין בּיּאָּייין בּאַנִין בּאַנְייין בּאַייִיין בּאַנִיין בּאַנִין בּאַנִין בּאַנִיין בּאַיין בּאַייִין בּאַיין בּאַיין בּאַנְיין בּאַנִין ב

Pi. Désirer fortement: מֵּרִיתְאַבֶּּח נְמִּשְׁרָּ Deut. 12. 20, car ton ame désirera; אָלָרְּה בָּלֵּרְהָּ בַּלֵּרְהָּ בַּלֵּרְה בּלִּרְה פּלִינִים mon ame pendant la nuit, mon ame t'a désiré. Il se construit toujours avec שַּׁבָּי excepté, Ps. 132. 13, 14.

II אָנָה (Kal inusité, v. אָנָה) Marquer. Hithp.: יְדִירְאַוּירָהם לֶּכֶם לִּנְבוּל מַדְטָּח 34. 10, vous vous tracerez comme limites d'Orient; אָרָאּי לֶכֶם אָנָה 34. 7, vous tracerez, les limites [pour הַּתַּאַר (v. תַּאַרָה)] (v. תַּאַרָה).

קבֶל־אַּבּח נַמְשׁה f. Désir, fougue : מְּבֶל־אַבּח נַמְשׁה Deut. 18. 6, dans tout le désir de son ame; הְשָּׁבְּח נַמְשָׁה Jér. 2. 24, dans sa fougue; sans מַשְׁהָ Osée 10.10 (v. I הַאָּר).

m. pr. m. Néh. 3. 25.

לְּחָא n. pr. Ouzal, fils de Joktan, Gen. 10. 27.

nite, Nomb. 31. 8. vi, roi madia-

אוֹי interj. (ע. רוֹיף. Hélas! ah! malheur! אוֹי־כֹּךְ מוֹאָב Nomb. 21. 29, malheur a toi, Moab! cri de douleur et de menace.

אריָה Meme signif.: אייָה Ps. 120. 5, malheur a moi. אָריל adj. et subst. Sot, fou, stupide: אֵרִיל מַנְּרָא Prov. 29. 9, un sot; אֵרִיל מַנְּרָא Prov. 29. 9, un sot; אַרֹיל מַנְּרָא אַרְיל מַנְּרָי Prov. 29. 9, un sot; אַרֹיל מַנִּרְי Prov. 29. 9, un sot; בִּרְיּאָרִיל מַנִּרְי Prov. 29. 9, un sot; בּרְיאַרִיל מַנִּרְי אַרְילִים בּרְיּעִרְיל מַנִּרְי Prov. 29. 9, un sot; four set four set four apple est stupide, impie. Plus fréquemm. subst.: מַאַרִילְּרִים בּרִילִים Is. 35. 8, les sots ne s'égareront plus.

אַיילי Meme signif. (־ paragog , ou comme בְּלֵר רֹנֶּהְי.). Ex. unique : בְּלָר רֹנֶּהְרָי Zach. 11. 15, la houlette d'un pasteur insensé

אָוִיל מְרוַדְּהְ (sot Merodach) n. pr. Evil Merodach, roi de Babylone, II Rois 25. 27.

אול m. Douteux. סיי אילם אילם Ps. 73. 4, leur force est saine, ou leur corps est gras, fort; selon d'autres: il est robuste comme un portique (v. אילָם ווֹ Rois ביל האָרָץ (cheth. p. אַרָל דוֹאָרָץ בּעלַר הַאָּרָץ בּעלַר הַאָּרָץ רַאָּרָץ. li Rois 24. 15, les grands du pays (v. אָרָל).

אולי adv (de אולי p. לא לא, v. לאלי. אולי.).
Peut-être, et si, sinon: אולי יְרְשִׁיִּי אָרָּר Gen. 27. 12, peut-être mon père me touchera-t-il; אולי רַבְּשָׁיִה Osée 8. 7, et s'il en produisait; אולי נְטְיָה מְּנָיִר Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi. La première acception est la plus générale.

לאל n. pr. Fleuve qui se jette dans l'Euphrate, Dan. 8. 2.

אלְכֵּם et בּוֹלְנִם Voûte, galerie, vestibule, portique: אַלְּמֵּדִּים I Rois 7. 6, la galerie aux colonnes; אָלָם חַתְּפָאָ 7. 7, le portique du trône; אַלְּם חַתְּפָא 7. 7, le portique de la justice, du tribunal. Il désigne particulièrement le vestibule du temple de Jérusalem.

אוֹלֶם adv. d'opposition. Mais, au contraire: אוּלָם לְשׁלֵּח־נָא יָדְן־ Job 2.5, mais étends ta main. Plus souvent יְאִילָם.

ביל מ. pr. m. 1° I Chr. 7. 16. — 2° 8. 39.

ר (de אַיִּלָּח). Folie, légèreté: Prov. 44. 24, la folie des insensés (reste toujours) folie; אַלְּהָת בְּטִילִּים אָנֶּלָת רְּטִילִים אָנֶּלָת Ps. 69. 6, mon Dieu, tu connais ma légèreté.

אֹנְטֶר (qui parle) n. pr. Aumar, fils d'Oliphaz, Gen. 36. 11.

און (ou אבן) Kal inusité.

Hithpa. Se plaindre, murmurer: בחרייתאוֹמֵי אָרָם חַיר Lam. 3. 39, de quoi l'homme se plaint-il pendant sa vie? וַרְדִּד חַצֵּם כְּמָחָאֹנְנִים Nomb. 11.1, le peuple était comme murmurant, ou comme cherchant des prétextes (v. אָרֶן, האַנָּח, I אוֹנְ et אוֹנְ (avec suff. אוֹנָי, אוֹנָים, אוֹנָים, plur. אוֹנְרם) 1° Vanité, fausseté, mensonge, iniquité, idolâtrie : דַּעָ כָּלָם אָיַן Is. 41. 29, tous ils ne sont que vanité; רְבְרֵי־מִיוֹ אָוַן וּמָרְמַח Ps. 36. 4, les paroles de sa bouche ne sont que fausseté et tromperie; יְשִׁרָּאָרֵן Prov. 17. 4, lèvres mensongères; לא־אוּכַל אָנן וַעַּגָּרָח Is. 1. 13, je ne puis supporter (ensemble) iniquité et solennité ; אֵנְשַׁר, מָתֵר מוֹפֵלֵר אָיַן hommes', artisans d'iniquité: אונים Prov. 11. 7, mechants, hommes iniques; יָאָיָן וּחְרָפִרם דַּוְפָּצֵר I Sam. 15. 23, l'opiniatreté, c'est idolatrie et culte des Théraphim; בֵּיה אָנֵן Osée 10. 5, maison de l'idolatrie, nom donné a מָבּקשַת־אָנֶן ; 10.8 אָנֶן appelé aussi בָּרת אֵל Amos 1. 5, de la plaine de l'idolatrie, nom donné à Damas.

2º Peine, douleur, affliction, deuil, synonyme de בּן־אוֹנָר : עַבֵּל Gen. 35.18, fils de ma douleur; פָלֶחֶם אוֹנִים Osée 9. 4, comme le pain des affligés, le festin de deuil ; לא־אָבַלְּתִּי, בְאֹנִי מְמֵנוּ Deut. 26.14, je n'en ai point mangé dans mon deuil; וּבֵית אֵל יִחְיֵח לְאָוֹן Amos 5. 5, et Beth-El sera reduit à l'affliction ou au néant; הַּדָּירָר אָחֱלֵר כּוּשָׁן Hab. 3. 7, au-dessous de la misère, du néant, j'ai vu les tentes des Ethiopiens, c.-à-d. dans la plus profonde misère; selon d'autres : à cause des péchés (commis par Israel), j'ai vu (dans la Terre-Sainte) les tentes des Ethiopiens. וו אָּרָן ou אַוֹן m. Force, vigueur, richesse, fortune : וּבְאוֹנוֹ שָׁרָח אֶּת־אֵלֹחִים Osée 12.4, dans sa force (dans la force de l'age), il lutta avec un être divin; וּלָאֵין אוֹנִים עַצְמָח יַרְבֵּח Is. 40. 29, il augmente la force de ceux qui sont sans vigueur; יְרֵאשׁירוּ אוֹנִי Gen. 49. 3, prémices de ma force, mon premier-né; (de même) אַנָּי Job 18. 12, son fils sera affamé; פּגַארִר אוֹן לִי Osée 12. 9, je me suis amassé de la fortune (v. הוֹרָ).

yin n. pr. m. Aun, fils de Peles, Nomb. 16. 1.

און et או n. pr. Ville d'Égypte, Héliopolis, Gen. 41. 50, appelé אָיָגָ Ez. 30. 17.

וֹאָל (v. אַנֹן).

in (fort) n. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Esdr. 2. 33.

אוֹנְיוֹת f. plur. Vaisseaux, II Chr. 8. 18, cheth. keri אַנְיוֹת.

D ነ n. pr. 1° Onam, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Onam, fils de Jérahmiël, I Chr. 2. 26.

الإن n. pr. Onan, fils de Juda, Gen. 38.9.

াট্যাম (v. ফু) n. pr. d'un pays inconnu d'où les Israélites tiraient l'or, Jér. 10.9.

לפִיר Ophir, contrée où Salomon envoya des vaisseaux pour y prendre une grande quantité d'or, de pierres précieuses, et du bois rare, I Rois 9. 28.

אוֹפָּוּ m. (const. אוֹפָּר, plur. אוֹפָּר.).
Roue: אַרָּישָׁר בְּּלֵידָשׁ אוֹפָּן Prov. 20. 26, il fait passer la roue sur eux. — בי Le nom d'une catégorie d'anges: יְרָשׁאוֹפָוּים: Rituel, les Ophanims; אוֹפָּר signifie aussi: genre, manière.

Hiph. Presser, insister, s'efforcer : אַל־מָּזְעֵנִיּ Is. 22. 4, ne vous efforcez pas de me consoler; נְיָאִיבּי רַוּמַלְאָכִי שׁרוֹם Gen. 19. 15, les anges insistèrent auprès de Lot, le pressèrent.

רני אור. (const. איא, plur. אידער, v. עצד). Magasin, grenier, trésor: אָצָר וֹשְׁטָן וֹרִין II Chr. 11.11, des magasins de vivres, d'huile et de vin; magasins de vivres, d'huile et de vin; אַרְיּה עָשָׁרָּ וֹשְׁטָן וֹרִין Joel 1.17, les greniers ont été détruits; איריים אַרִּיּה אַרִּיִּר אַרִּיּר אַרָּרָ אַרָּ בּּרָ בּּרָ אַרִּיר אָרָיִּר עָשׁוּ אַרָּיִר עָשׁרָ אַרִּר אַרָּ בּרַ בּּרָ אַרִי רָשְׁאַנְּרְ וֹשְׁרָ אַרִּ בְּרַ בְּרָ אַרְיִּ בְּרָשְׁרָ בְּרִי בְּרָשְׁרָ בְּרִי בְּרָשְׁרָ בְּרִי בְּרָשְׁרָ בְּרִי בְּרָשְׁרָ בְּרַ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּרַ בְּרָ בְּיַבְּי בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּיַבְּי בְּרָ בְּרְ בְּרָ בְּרְ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרְ בְּרָ בְּרְ בְּרְ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּרָ בְּיבְ בְּרְ בְּבְיבְּרְ בְּבְיבְּבְיבְ בְּרְ בְּבְיבְ בְּרָ בְּרְ בְבְיבְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּיבְיבְ בְּבְיבְ בְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְ בְּבְיבְיבְ בְּבְיבְ בְיבִּיבְ בְיבְיבְיבְיבְ בְּבְיבְיבְ בְּבְיבְיבְיבְיבְ בְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְ בְיבְיבְ

אור trans. et intrans. Devenir clair, s'éclaircir, briller, éclairer: יוֹאָר אַרָּבְּיִר אַרְּר Ps. 139. 11, la nuit devient lumineuse autour de moi; יוֹמַקר אוֹר Gen. 44. 3, le jour paraît, devient clair; בּי אֹרוּ עֵּירַי I Sam. 14. 29, car mes yeux se sont éclaircis; יוֹבְרַי Is. 60. 1, lève-toi, brille; יוֹבְּרְ וְאֵוֹר Prov. 4. 18, allant, éclairant.

Niph. (אָמָר, fut. בְּאוֹר). Être éclairé, faire jour, être brillant: בֵּאוֹר בְּאוֹר par la Job 33. 30, pour être éclairé par la lumière des vivants; יְנָאֵר בְּאָר בְּיִרְם בְּיִרְבִּרוֹץ II Sam. 2. 32, le jour leur parut à Hébron; בְּאוֹר צָּהָה Ps. 76. 5, tu es éclatant, majestueux; suivant d'autres: tu détruis (צַּאַר).

 face en ta faveur. Se construit avec face en ta faveur. Se construit avec the series of the series

בְּילְהִיתְאִרוּ מִוְבְּחִי : אַלְּהִיתְאִרוּ מְּוְבְּחִי : אַבְּּחִי : אַבְּּחִי : Mal. 1. 10, pour que vous n'allumiez pas vainement (le feu de) mon autel; הַּיְהָי בְּאָרוֹ מְאָרוֹוֹ : Is. 27.11, des femmes viennent et le brûlent; suivant d'autres : le cueillent (v. בְּאָרָה : אַבְּיִר : le cueillent (v. : אָבָּיִר : אַבְּיִר : אַבְיר : אַבְּיִר : אַבְּיִר : אַבְּיִר : אַבְיר : אַבְּיִר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיִר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיִר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְּיר : אַבְיר : אַבְיר : אַבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִּבְּיר יִבְּיר יִבְיי יִבְּיר יִבְיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְיי יִבְּיר יִבְיי יִבְּיר יִבְיי יִבְּיר יִבְּיר יִבְייִי יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיר יִבְיי יִבְּיר יִבְּיי יִבְּיר יִבְּיר יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיר יִבְּייִי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּיר יִבְּיי יִב

et אור).

אור m. (fém., Job 36. 32). 1° Lumière, soleil, matin, éclat : יָרָדּי אוֹר וַיָרָדָּרי אור Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut; métaph.: וּנְחַמִּיךְהַ לָּאוֹר עוֹרָם Is. 49. 6, je ferai de toi la lumière des nations; נאור חַשַּה בַּצַרִימַיתו Is. 5. 30, le soleil est obscurci par les nuages; מְרַתְאֵיר מִדּמָתְצִיח וְדּוֹם Néh. 8. 3, depuis le matin jusqu'au milieu du jour; לאור חשיף Hab. 3. 11, (ils marcheront) à l'éclat de tes flèches. — 2º Métaph. Sérénité, bonheur : ואור פַנֵי לא רַפִּילוּן Job 29. 24, ils ne troublèrent pas la sérénité de mon visage; אור פַּנִים signifie aussi faveur, bienveillance : אוֹר פַּטֶּקה בַי Ps. 4.7, la lumière de ta face, à Eternel! מָאוֹר־פְּנֵר־מֶלֶהְ חַיִּים Prov. 16. 15, dans l'éclat du visage du roi il y a vie, c.-à-d. un regard favorable du roi donne la vie; אור זַרָעַ לַאַהִיק Ps. 97. 11, le bonheur est ensemencé pour le juste. — 3º Herbe, pluie (ce dernier sens douteux): פַּרוֹם צָּרוֹ עַלֶּר־אוֹר Is. 18. 4, comme une chaleur pure Bur l'herbe; ימרץ ענן אורו Job 37. 11, il fait fondre, ou il répand, le nuage qu'il a charge de sa pluie (v. אורה). Plur. luminaires. Exemple פאורות, pour אורים unique : לִּפְשָׁה אוֹרָים וְּרֹלָים Ps. 136. 7, à celui qui a fait les grands luminaires.

אוו m. 1° Flamme, feu: מְאַרֶּדְּי אָשְׁרֶּבְּוּ Is. 50. 11, a la flamme de votre feu; Is. 50. 11, a la flamme de votre feu; יאָרִדּי אַרִּרּ וּצִי Is. 44. 16, j'ai vu le feu. — Plaine: בָּאָרִדּי מַבְּדִּיּ רִיּיִ Is. 24. 15, dans les plaines, honorez l'Éternel; בְּאָרִּי מַטְּיִרִים Gen. 11. 28, dans la plaine des Chaldéens; selon d'autres: nom de la ville où Abraham est né.

אור n. pr. I Chr. 11, 33.

אוֹרָה f. 1° Lumière, bonheur: פֿרְשִׁיכָּח פָּאוֹרָה Ps. 139. 12, l'obscurité est comme la lumière; לֵּיְתְּאִיִם תְּיְתָּח אוֹרָה Esth.8.16, il y eut fête pour les Juifs.— Plur. Herbes: מַל אוֹרֹת Is. 26. 19, la rosée qui tombe sur l'herbe, et הֹיֹת II Rois 4. 39.

אוֹרִים אוֹרִים בּאַרִים וְאָּרִים נְאָרִים בְּאַרִים נְאָרִים בְּאַרִים בְּאַרִים בּאַרִים Lév. 8. 8, les Ourim et Thoumim, révélation et vérité, ou lumière et droit, nom d'un objet que portait le grand-prêtre dans le pectoral, et qu'il consultait comme oracle; en quoi cet objet consistait est inconnu. בְּאַרִים seul, Nomb. 27. 21.

קְּבֵּרְרֹוֹת f. plur. Creches ou étables : אַבּרִית בַּאָבִירִים בַּאָבִירִים בַּאָבִירִים בַּאָבִירִים בַּאָבִירִים בַּאָבִירִים tI Chr.32.28,et des étables pour les troupeaux (v. אַרָיִה hébr.).

1. 2. — 2° Esdr. 10. 24. — 3° I Rois 4. 19.

אוּרִיאֵל (flamme de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 6. 9. — 2° II Chr. 13. 2.

flamme de Dieu) n.pr.1°Uriah, époux de Bathseba, II Sam. 11.3.—. 2° Pontife sous Achas, Is. 8.2.

אוֹרְיָהוּ (flamme de Dieu) n. pr. Prophète tué par l'ordre de Joakim, Jér. 26. 20.

י Loi : פָּל־מֵן דְעָּסְקִין בְּאוֹרֵיְרָא Rituel, tous ceux qui s'occupent de la loi, qui l'étudient.

אוֹח m. et f. (plur. אוֹחוֹא). 1° Signe, symbole, souvenir, enseigne, preuve, miracle: יְדָיָד לְאוֹח וּלְמוֹפֵרִים Gen. 1. 14, ils serviront de signes et d'époques, de signes pour les époques;

Gen.17.11, ce sera le signe de l'alliance; לְּמִּיח עִּילְּכֵּי Is. 55. 13, un souvenir éternel; אָמֹח לְבֵּיח אֲבֹחָם Nomb. 2. 2, sous les enseignes de leur tribus, différent de בָּבְּים drapeau de trois tribus réunies; אַמֹרְ לְּבִּיח בָּבְּים Exod. 3. 12, ceci te servira de signe, de preuve; בְּמִיֹם בֹּיִח בְּבְּיִ בְּאַח Deut. 4. 34, par des miracles et des prodiges (v. בְּמִים - 2º Lettre de l'alphabet: בַּמִּים אַרָּה Aboth, une lettre. בַּמִּים (שִׁנִּים, בְּמִים, פֿרָים (שִּׁנִים, בְּמִים, פֿרָים).

d'accord avec quelqu'un (v. מַרְאָד).

אות et הא seulementavec suff. comme אחם אחם אחד pron. (אַ. אַר.).

r adv. Alors. Souvent le futur qui suit cet adverbe est mis pour le passé: אז רַשִּׁיר־מּשֵׁח Exod. 15. 1, alors Moïse chanta; plus rarement le passé pour le futur : אָז נְבְחַלֹּה אֲלֹּהְפֵּר אֲרוֹם Exod. 15. 15, alors les princes d'Edom seront épouvantés. ga Depuis, depuis longtemps, de tout temps: וּמֵצָּוֹז בַּצִּרְדי אל-פרינה Exod. 5. 23, depuis que je suis venu chez Pharaon; מַאַז וְעָהַה Il Sam. 15. 34, depuis longtemps et maintenant; נכון כפאד מאז Ps. 93. 2, ton trône est établi de toute éternité. אַנר avec י parag. : אַני תַּשֵּׁיָם שָׁנָּם פוּנר Ps. 124. 4, alors les eaux nous auraient submergées; יַדִּעָּהַ פִּי־אַז הְוָּלֵּד Job 38. 21, savais-tu alors que tu devais naître? transposition pour פון־אַז . אַז כִּר Ex. unique: וּמְרָ-אֵז חֲדֵלָנּי Jér. 44.18, depuis que nous avons cessé.

אָנְאָ chald. (part. pass. אַזַא, inf. אַזַים, avec suff. מְיַבְים). Brûler, chauffer: מָאָבַר לְּמַזָּא לְאָחּרּנָא Dan. 3. 19, 22, il ordonna de chauffer la fournaise.

'학생 n. pr. m. I Chr. 11. 37.

לְּלָאָת מְנִי אַזְנָא chald. S'en aller: מְלָּזָא מְנִי אַזְנָא Dan. 2. 5, 8, littér. la chose s'en est allée de moi, j'ai oublié la chose (ou j'ai ordonné cela), v. אַל.

אַזוֹב m. Hysope : מְּחָשְאֵנִר בְאַזוֹב Ps. 51. 9, purifie-moi avec de l'hysope. Il servait à asperger.

m. Ceinture, corde : רְּתָּיָת m. Is. 11. 5, la justice sera la ceinture de ses reins; נַיָּאָטר אָזוֹר מַרְנִיתָם

Job 12.18, il attache une corde autour de leurs reins (v. אָדֵר).

'!¾ (v. 1¾).

קוֹנְרָיָה f. Offrande qui fait souvenir, la partie de l'oblation brûlée sur l'autel, offrande d'encens: יְּהַבְּיִלְּאָדְאַוּאָבְּיִרְאָבּוּ Lév. 2.2, le pontife offrira sur l'autel ce qui fait souvenir, ou l'encens; יְּבָרַ מְּאַוְּבֶּי לְאַוְּבֶּי לְאַוְּבֶּי לְאַוְּבָּי לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּי לְאַוְבָּיִ לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִ לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִ לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִר לְאַוְבָּיִר לְאַוּבְיִי לְאַנְבְיִר לְאַוּבְיִי לְאַוְבָּיִר לְאַוּבְיִי לְאַוְבָּיִר לְאַוּבְיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרִי בְּיִבְיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרְיִבְּיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרָּיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרְיבִּיי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרִי בְּיִבְּיִי לְאַרְיִי בְּיִבְיִי לְּאַרְיִי בְּיִּבְּיִי לְאַרִי בְּיִי לְאַרְיִי בְּיִי בְּיִייִּי לְּאַרָּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיבְייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיייי בְּייִיי בְּיּיבְייי בְּייִי בְּייי בְּייִייי בְּייִי בְּייי בְי

Pou. part.: יַרָן מְאוּנָל Ez. 27.19, Dan et Javan voyageant, allant d'un endroit à l'autre; selon d'autres: Dan et Javan (fournissent ton marché) de tissus. Peut-être אַרָּל est-il le nom d'une ville ou d'une province.

אַוֹל chald. Aller, s'en aller: אָוַלּג בְּבְּדִילֹּגְּ לִירִּוּשְׁכֵּם Esdr. 4. 23, ils allerent en grande hâte à Jérusalem.

אָנֶל (départ) v. אָבֶן n. pr.

Kal inusité.

Pi. אָא Peser, examiner : וְאָשְ נְתְּקָר Eccl. 12. 9, il examina et il rechercha.

אָאָ m. Instrument ou arme. Ex. unique: קיָתר מְּרְכִּין לְּךְּ עֵלֵךְ Deut. 23. 14, tu auras une bêche parmi tes instruments, ou armes.

און שָׁרְנִי הּאַשְּׁרֵנִי (duel אָזְיָבִים). Oreille : אוֹן שָׁרָנִי Job 29.11, l'oreille qui m'écoutait m'estimait heureux; יְרַבָּרִים הָאָלָּה בְּאָיְנִיהְם Gen. 20. 8, il dit toutes ces paroles à leurs oreilles, c.-a-d. en leur présence; בְּיִרִים הָאָנָה בְּאָיִנִי יְרוּשָׁעַ Exod. 17.14, ordonne à Josué.

אַרָּהְיּה n. pr. d'un village, I Chr. 7. 24, Uzzen, bâti par Seëra, fille d'Ephraim.

קבור הְבוֹר (oreilles ou pointes de Tabor) Ville de Nephthali, Jos. 19.34.

শুণ (oreille du Seigneur) n. pr. Fils de Gad, Nomb. 26. 16.

ח. pr. m. Neh. 10. 10.

ירִקים m. pl. (pour יִיקִים). Chaines: יִיקִים Jer. 40. 1, il était lié avec des chaines.

לְּאֵל (fut. יְאֵאִר, v. יְאָאָר (fut. יִרְאָר, v. יְאָאָר (fut. יִרְאָרָן v. יִאָרָן Jér. 1. 17, et toi, ceius tes reins, c.-a-d. arme-toi; אַיְרִי יְרִיל I Sam. 2. 4, ils se ceignent de force; אָרִיך יְצִוּרְיִר יַאַרִיך Job 30. 18, il me serre comme le bord de ma tunique (me serre le cou).

Niph. Etre ceint : נָאִיָר תָּנְבוּרָדוּ Ps.

63. 7, il est ceint de force.

Pi. Geindre, entourer, fortifier: Ps. 48. 40, tu m'as ceint de force; תְּמֵּאְרֵנִי שִׁפְּרָח. Ps. 30. 12, tu m'as entouré de joie (תַּאַוּרֵנִי בּוֹלָא רְנִיאַנִי דִּילָבּעָר, II Sam. 22. 40, pour אַאַרָּרָי וִילְּאָרִנִי דִּילָא, זְרַעְּאָרַנִי דִּילָבּעָר, it avais fortifié, et tu ne me connaissais pas. Part.: אַרָּרָר, דְּלָּאָרָר, Is. 50. 11, ceints, armés, de brandons.

Hithp. Se ceindre, s'armer: עו דיראָצָּיָר Ps. 93. 1, il s'est ceint de force; דיראַגְּיר נְיוֹמִיּ Is. 8. 9, armez-vous et tremblez.

אָזְרוֹעֵ (de אַזְרוֹעָ avec א prosthét.). Bras : וּבְאָּזְרוֹעַ נְסִיּנְיּז Jér. 32. 21, et par le bras étendu.

קאָּוְרָח וְחַבֵּּר : תְּאֶּוְרָח וְחַבֵּּר m. 4° Indigène : תְאֶּוְרָח וְחַבּּר Lév. 16. 29, l'indigène et l'étranger. —

2º Arbre qui n'a pas été transplanté: קאָרה רַצָּקָן Ps. 37. 35, comme un arbre verdoyant.

אַרְרָחְיּ n. patron. De la famille de אַיְרָתְּיּ I Rois 5. 11.

I אָ m. (const. אָהָר, avec suff. אָהִרץ, אָרִיכָם, pl. אַרִיכם, const. אָתָי, avec suff. אַחִיר, אָחָיר, אָחָיר, אָחָיר, אַחָיר, אַחָיר, אַחַיר, אַחַיר, אַחַיר, concitoyen, allié, ami, prochain: אָר הַבְּקָח אָת Gen. 24. 29, Rébecca avait un frère; אַהָּר אַהָּר Gen. 29. 15, est-ce parce que tu es mon parent? אַמִיר שָאוּל I Chr. 12. 29, et des Benjamites, frères de Saul, c.-à-d. de la même tribu que lui ; וְעָּטָּח אָת מַאַחַר ראש Ez. 18. 10, qui commet contre son frère une de ces choses (v. II ma); אַרֵיר מַגריר Job 6. 45, mes amis sont devenus perfides. Précédé de vin l'un l'autre : וַיאֹמָרוּ אָרשׁ אַל־אַחִיר II Rois 7. 6, ils se dirent l'un à l'autre. Aussi des choses inanimees : וּפְנֵידֶוּם אָישׁ אָל־אָחִיר Ex. 25. 20, leur face (celle des chérubins) sera l'une vis-à-vis de l'autre. Metaph.: אַח האָא לְבַעַל מַשְׁחָרת Prov. 18. 9, il est un frère du destructeur, c.-à-d. une cause de ruine.

II אָרְ (fém. אַדְאָר) Un. Ex. unique : אַדְּרָא Ez. 18. 10, il commet une de ces choses. Selon d'autres, v. I אָג

III אָ interj. Helas! malheur! מַּבְּרָר רְעוֹת בְּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בִּעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְּעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בְעוֹת בְעוֹת בִּעוֹת בּעוֹת בּעוּת בּעוֹת ב

IV אָל f. Atre, foyer: יְגֶּת־תְּאָח לְּפָנָית קבּבֶּרָת Jér. 36. 22, et l'âtre devant lui était allumé.

תְּאָרָיךְ Chald. (avec suff. אָרָידְּבְּ). Frère. אַר (plur. אָרִים seul usité) Hiboux : וּפָלְאוּ בְּתִּיחָם אִרִים Is. 13. 21, leurs maisons seront remplies de hiboux.

그렇지장 (frère du père) n. pr. Achab, roi d'Israel, I Rois 16. 28.

ንጋቦኝ n. pr. m. I Chr. 2. 29.

עחוי, s'associer : אָרַהְּחָ קבֹּרִי Gen. 49. 6, que mon honneur ne s'associe pas à leur conciliabule; selon d'autres, de la racine יַרָּהַר. Hithp. Ex. unique: Transm. Ez. 21. 21, tourne-toi vers un côté, ou : assemble tes forces.

חַרְאָ nom de nombre et adj. (const. אַרור אָ pour אָהֶדֶּה; selon d'autres, de II ras). 1º Un, premier, quelque: יום אַרַור Gen. 1. 5, un jour; בָּאַדָּור לַרוֹּדֶשׁ Gen. 8. 5, le premier du mois ; בַּיָבֶדֶר בָּיבֶּדֶר Gen. 3. 22, comme quelqu'un d'entre nous. — 2º Seul, unique, unanime, immuable : אָרָד הָיָה אַבְרָדָוֹם Ez. 33. 24, Abraham était seul (de sa race); אַנוּדי צָּנִידי סול אַקור; Deut. 6.4, l'Eternel est unique Exod. 24. 3, d'une voix unanime; אַרַוּדי Job 23. 13, il est immuable. אַרַור répété, l'un l'autre : אָרָור וּבָינָרו אָרָור וּבָינָרו אָרָור Exod. 17. 12, l'un d'un côté, l'autre de l'autre côté; אָמֶם הָאָנֶת — וְשֵׁם הָאָנֶת — וְשֵׁם הָאָנֶת ה Exod. 18. 3, 4, le nom de l'un, le nom de l'autre.

Avec les prépositions. בְּאַרֵּיה Une fois, tout à coup : רְיּהֵיל בְּאַרִיה Prov. 28. 18, il tombera soudainement; בְּאַרֵּיה בַּאָרָי בּאַרָּי Is. 27. 12, רְאַרָּיִה בַּעָרָי בַּאַרָּי בַּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּ בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרָּי בּאַרִי בּאַר בּאַרִי בּאַרי בּאַרי בּאַר בּאַרי בּאַר בּאַר בּאַרי בּאַרי בּאַר בּאַרי בּאַרי בּאַר בּאַר בּאַרי בּאַרי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרי בּאַר בּאַר בּאַרי בּאַר בּאַר בּאַרי בּאַר בּיי בּאַר בּיי בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיי בּאַר בּאַר בּיי בּאַר באַר בּאַר

Plur. אָהָדים Les mêmes, quelques: פֿרָפָר Gen. 11.1, et les mêmes paroles; בְּיָבִים אָּהָדִים Gen, 29. 20, comme quelques jours, un petit nombre de jours; בּיִבָּר Ez. 37. 17, ils seront unis en ta main.

ינָם אֵין סוֹת לְאַחְרוּתוֹ : Tit., il n'y a point de limite à son unité.

אָר ה. Herbe, marécage, prairie: בְּלִּרְכָּיִם Job 8. 11, l'herbe pousse-t-elle sans eau? יְמִיְרָּכְּיִם מָּבְּירָם וְמִּרְּבָּיִם מָבְּירָם בַּמְרָיב Osée 13. 16, car il fleurit dans les prairies; אָרוּם בַּרְיב, ou de אָרוֹים pour אַרוֹים, ou de אָרוֹים pour אַרוֹים, ou de אָרוֹים pour אַרוֹים pour אָרוֹים.

חוד n, pr. I Chr. 8. 6.

אַרְיָה f. Démonstration, argument. Ex. unique: אַאָינֵיכָם Job 13.17, et que ma démonstration (pénètre) dans vos oreilles (v. 1717).

רָּיְשֵׁי f. Fraternité, amitié: רְּיָשֵּׁי Zach. 11. 14, pour détruire l'amitié.

ក្ខា⊓ន្ត n. pr. m. I Chr. 8. 4.

בּתְרָיָה chald. f. Explication: אַתְרָיָה Dan. 5. 12, et l'explication d'énigmes (ע. תְּיָה).

ים ארוטי n. pr. m. I Chr. 4, 2.

אורים אורים אורים אורים אורים אורים בארים בארים

הוריא f. (pl. היידיאי). Sœur, parente; femme d'une même tribu, d'un même pays; alliée, amie: דְּלָבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאָרָדוֹ וְכָלְבְּאַרְדְּיִ אֲרֹרְבִּע Sob 42. 11, tous ses frères et toutes ses sœurs (pour parents et parentes); Nomb. 25. 18, Cozbi, fille du prince de Midian, leur sœur, leur compatriote; בְּבְּרִבְּיִרְ אֲבִּרְבִּיִרְ אֲבִּרְבִּירִ אֲבִּרְבִּירִ אֲבִּרְבִּירִ אֲבִּרְבִּירִ אֲבִּרְבִּירִ אַבְּרִבְּיִר אֲבִּרְבִּיר וְבִּירִ בְּבִּרְבִּיר אַבְּרִבְּיִר אָבִּיר וּבְּבִּיר אַבְּרִבְּיִר אָבִּיר וּבְּבִּיר אָבִּיר וּבְּבִי בְּבִּיר בְּבִיר וְבִּיר וּבִּיר בּבִי בְּבִּיר בְּבִיר וְבִּיר בְּבִיר וּבִּיר וּבִּיר וּבִּיר וּבִּי בְּבִּיר וּבִּיר וּבִּיר בְּבִּיר וּבִּיר וּבִּיר בְּבִּיר וּבְייִר וּבְּבִיר וּבִּיר וּבִּיר בּבִּיר בְּבִּיר וּבְּבִיר וּבְּבִי בְּבִּיר וּבְּבִי בְּבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיי בְּבִּיר וְבִּיר וּבְּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִייִ וְבְּבִיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיר וְבִיי וְבִּיר וְבִּיר וְבִּיי בְּבִיר וְבִּיי בְּיר וּבְּיי בְּבִּיר וְבִּיי בְּבִיי וְבִּיר וּבְּי בְּיר וּבְּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבְּיי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִיי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּי בְּבִיי בְּיִי בְּיי בְּבִיי בְּבִיי בְיבִי בְּבִּי בְּבִיי בְּיִי בְּיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבִּי בְּיִי בְּבְּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּיי בְּיִי בְּבְּי בְיבְיי בּבְּיי בְּבְי בְּבְּי בְּבְיי בְּבְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְיבְיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִיי בְּיי בְּיי בְּיי ב

 אָבְוּר שְׁשָׁנִּיִם Cant. 2.15, prenez pour nous des renards; אָרוּר אָרוּן מִרְרַוּחֲמָשִׁרּם Nomb. 31. 30, un désigné (pris par le

sort) entre cinquante.

2°Fermer, couvrir, enchevêtrer: יְּרִישֹּׁי Néh. 7.3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous; וְיַצְּיִים וְּעַבִּי אֲבִיים וּעַבִּי אַרִים I Rois 6. 10, il couvrit la maison de bois de cèdre; לְבְּלְתִּי אֲחִוֹ בְּקִירוֹת תַּעָּיִת הַּנְיִים בּעַבִּי אַרוֹת מִּנְיִים בּעַבִּי אַרוֹת מִנְיִים בּעַבִּי אַרוֹת מִנְּיִים בּעַבִּי אַרוֹת מִנְּיִם בּעַבִּי אַרוֹת מַנְיִם בּעַבִּי אַרוֹת מִנְּיִם בּעַבִּי אַרוֹת מִּנְּיִם בּעַבִּי אַרוֹת מִינְּיִם בּעַבִּי אַרוֹת מִּנְּיִם בּעַבִּי אַרוֹת מִּנְים בּעַבִּי בּעַבִּים בּעבִּים בּעבִים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִּים בּעבִּים בּעבּים בּעבִּים בּעבּים בּעבּיים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּים בּעבּיים בּעבּים בּעבּיים בּעבּיים

Niph. 1º Étre pris: מְּשְׁבְּהְ בַּשְּׁבְּהְ. 22. 13, il était pris dans un buisson. — 2º Prendre possession, s'établir: מְּיבְּבֶּי Nomb. 32. 30, qu'ils s'établissent au milieu de vous.

Pi. Fermer, couvrir : קְּצֶּרְ בְּשֵּׁח Job 26. 9, il ferme, il couvre, la surface du trône.

Hoph. Étre enchâssé: אָּקְיוִים II Chr. 9. 18, (six degrés et un marche-pied d'or) étaient enchâssés dans le trône.

□♥ (possesseur) n. pr. 4° Achas, roi de Juda, II Rois 16. 1. — 2° I Chr. 8. 35.

אָרָהְיִהְ f. 1° Propriété, possession: בְּבֶּרְ הַּתְּאָבְּ קַבָּר Gen. 23. 4, une propriété de sépulture; אָרָה בְּבָּר בְּבָּר בְּיִר בְּרָב בּר Lév. 25. 45, ils (les esclaves) seront votre possession. — 2° Une bande, une troupe : בַּרְבָּר בַרְבָּר בַרַבְּר Gen. 26. 26, et une troupe de ses amis. Selon d'autres, n. pr., Achusath, l'un de ses amis, de ses compagnons.

ግቦያ n. pr. m. Neh. 11. 13.

אַחַוְיָה (possession de Dieu) to Ahasia, fils d'Ahab, roi d'Israel, I Rois 22. 40. — 2 Ahasia, fils de Joram, roi de Juda, II Rois 8. 24.

다 (leur bien) n. pr. m. I Ch. 4.6. 자연왕 (possession) n. pr. Gen. 26. 26 (v. 대편왕 2°).

ጥለ n. pr. Ehi, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

ហ៊ុកង្គ patron. de ក្កាកង្គ II Sam. 23. 9, 28.

ጥሊ n. pr. m. 1°I Chr. 5.15; 2° 7.34.

ውጀጥል n. pr. m. II Sam. 23. 33.

אָחִירָה chald. Enigme (הְיָהְה hébr.): בְּחִיבָּר Dan. 5. 12, etl'explication des énigmes.

תְּהָיה (ami de Dieu) n. pr. 1° Ahiyah, fils d'Ahitub, pontife, I Sam. 14.3.— 2° Ahiyah, Silonite, prophète sous Jarobeam, I Rois 11.29.— 3° Plusieurs autres, Rois et Néh.

חַיהוֹר n. pr. m. Nomb. 34. 27.

ነባር n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3. — 1° I Chr. 8. 14. — 3° 8. 31.

אַרִיטוּב (bon frère) n. pr. m. 1° I Sam. 14. 3. — 2° II Sam. 8. 17.

אַרִילוּד (frère de celui qui est né) n. pr. m. II Sam. 8. 16.

רים (v. אַרים).

אַרִימוֹת (frère de la mort) n. pr. m. I Chr. 6. 10.

ਜ਼ੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ (frère du roi) n. pr. 1° Ahimélech, fils d'Ahitub, prêtre, I Sam. 22.9.—2° Ahimélech, fils d'Ebyathar, pontife, II Sam. 8. 17.

ነጋግጅ n. pr. m. 1° Nomb. 13. 22, Ahiman, un des fils d'Enak. — 2° I Chr. 9. 17.

עְרַטְעָאָ n. pr. m. 1° I Sam. 14.50. 2° Fils du prêtre Zadok, II Sam. 15.27.

אָרְנָאָ n. pr. m. I Chr. 7. 19. בּרְנָאָר (frère généreux) n. pr. m.

I Rois 4. 14. בינעם (alliée à la grâce) n. pr.

1° Ahinoam, femme de Saul, I Sam. 14. 50. — 2° Ahinoham, femme de David, I Sam. 27. 3.

אָרִיסְטְּרְ (frère de l'appui) n. pr. m. Exod. 31. 6.

סְרֵיקִם (frère élevé) n. pr. m. II Rois 25. 22.

אָחִירָם (frère élevé) n. pr. Ahiram, fils de Benjamin, Nomb. 26. 38.

אַחירַע n. pr. Ahira, fils d'Enan,

chef de la tribu de Nephthali, Nomb. . 1. 15.

אָרִישָׁחַרְ (frère du matin) n. pr. I Chr. 7. 10.

기학기적 (frère du chant) n. pr. I Rois 4. 6.

לְּחִיחְלָּאְ (frère de la sottise) Ministre de David, complice d'Absalon, II Sam. 15. 12.

בְּלֵב n. pr. d'une ville. Jug. 1. 31.

אַרְיכִּי אַרְיכִי interj. Plût au Ciel : אַרְיכָּי Ps. 119. 5, plût au Ciel que mes voics fussent réglées; אַרְכֵּי II Rois 5.3.

מחְלי n. pr. m. I Chr. 2. 31.

אַתְלְמָה f. Nom d'une pierre précieuse, l'améthyste, Exod. 28. 19.

እርር የሚያ chald. n. pr. Ahmetha, capitale de la Médie, Esdr. 6. 2.

ንቅቦርኛ n. pr. m. II Sam. 23. 34.

אָתוּר Kal. Tarder. Ex. unique : נְאָתֵר קּהָת Gen. 32. 5, j'y ai séjourné jusqu'à maintenant.

Hiph.: ניוֹחֶר מְרְנַשׁוֹצֵר (keri) II Sam, 20. 5, il tarda au dela du temps (qu'il lui avait fixé). V. יחַר.

אַתְרֹים adj. (f. אָתְרִים, pl. אַתְרִים Autre, étranger, suivant: יְבְּלִים אָתֵר Gen. 37.9, un autre songe; אַפֶּטְרִי תָאַתְרָה Gen. 17. 21, dans l'année suivante; בּיִבְים אֲתִרִים אֲתִרִים אַתִּרִים אַתִּרים Ps. 16. 4, ils s'empressent auprès des idoles, ou: ils leur offrent des présents (v. יְבָירָר).

אַרַר מַעַבּיל prép. et adv. 1° Après : אַרַר רַשַּבּיל Gen. 9. 28, après le déluge; הַיַּבָּרָ יוֹפָרָ אַדֵּור אֵדָור Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères. — 2º Derrière, ensuite : ביר נירנים Exod. 11. 5, derrière le moulin; וְדִעְּרֵדֹאָיָל אַנְזַר Gen. 22. 13, et voici un bélier derrière (lui) ; גאַחַר יַבּא אַל־חַצְּיֵחָכָּת Nomb. 19.7, et ensuite il entrera dans le camp ; אַרָדר בַּן, plus souvent אַדורָר כָּן, après cela, ensuite.—3° Conj. Après que:אַדר דְּבָּר יֵי Job 42. 7, après que Dieu eut dit ces paroles. Souvent בעפר אָשָׁר הַשְּׁנָית הָינִית בּיִר Ez. 40. 1, après que la ville avait été frappée. Plur. אַחַרֵּד, avec suff. אַחַרַד, 1°Subst.(a Lederrière: דַּיַנָרוּי אַבְנֶר מָאַרֵוֹרֵי rramı II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec le derrière de la lance, c.-à-d. avec le bois. (b Les descendants : נאַתַרַיַּדָּוּם Ps. 49.14, et leurs descendants. - 2º Prép., adv., conj. Après, ensuite, après que, puisque : אָרַיִּרֶע אַלֹּחִים אוֹרְקָּדָ Gen. 41.39, puisque Dieu t'a fait connaître (tout cela) מוֹכִיתוּ אֵדָם אַחֵרֵי תוֹן יִמְצָא Prov. 28.23, celui qui fait de la morale aux hommes trouvera grâce ensuite auprès d'eux; selon d'autres, ביותי : celui qui fait de la morale aux hommes après moi, a mon exemple. מַאַחֵרֶר De derrière, d'auprès, derrière : פַּאָחֵרֵי דָּוָר II Sam. 20. 2. (tous les Israélites se retirerent) d'auprès de David, l'abandonnèrent; וּבְעַמִיר מַאַדֵרֵי חַקּוֹצֵר Jér. 9. 21, et comme une gerbe derrière le moissonneur;

אַרִרוֹן מּמְרִינִית (f. מְּחֵרוֹנְתְּא). Dernier : אָבָּי אַבְּרוֹן זְאַנִּי אַבְּרוֹן Is. 44. 6, je suis le premier et je suis le dernier; יְאַרָּי אַבְּרוֹן לְּבִּי אַבְּרוֹן לְּבִּי אַבְּרוֹן לְּבִּי אַבְּרוֹן לְּבִּי אַבְּרוֹן אָבְּרוֹן אָבְּרוֹן Prov. 31. 25, de l'avenir; דְּיִם הָאָבְירוֹן Prov. 31. 25, de l'avenir; דְּיִבְּים בָּבְּרוֹנִים Jes descendents : בּיִבְּירוֹנְים אַבְּרוֹיִנִים Job 18. 20, la postérité sern épouvantée de son sort; בְּבְּיבִּיִרְ בָּבְּיִרוֹנְיִם בָּבְּיִרְ בַּבְּיִרוֹנְיִם בּּבְּיִרוֹנִים בּּבְּיִרוֹנִים בּיִרוֹן בַּבְּיִרוֹנִים בּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבְּיִרוֹנִים בּבּירוּ בִּיִּרוֹנִים בּבְּירוֹנִים בּבְּירִים בּבְּיִרוֹנִים בְּבִּירִנִים בּבְּירִנִים בּבְּירִנִים בּבְּירִינִים בְּבִּירִינִים בּבְּירִים בּבְּירִנִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בְּבִּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְירִים בּבְּירִים בּבּירִים בּבְּירִים בּבּבְירִים בּבְירִים בּבְּירִים בּבּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבּירִים בּבְּירִים בּבְירִים בּבּירִים בּבּירִים בּבְּירִים בּבְּירִים בּבּירִים בּבּירִים בּבְּירִים בּבּירִים בּבּיים בּבּירִים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּיים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייים בּייים בּיייים בּייִיים בּייִיים בּייִּיים בּייִים בּייִים בּייי בּייִיים בּייי בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּייִיים בּייִים בּי

על אַחַרֵר ,אַל אַחַרַר derrière.

חַחַתְּאַ n. pr. m. I Chr. 8. 1.

אַסְרְחֵל n. pr. m. I Chr. 4. 8.

יאָחָרִי chald. adj. (p. אָחָרִיה). Autre: סְלְכּי אָחַרִיר Dan. 2.39, un autre royaume. בּתֵרֵי רָכָּח: chald. prep. Après : אַתֵרֵי Dan. 2. 29, après cela, après ce temps.

לְחֲרֵין chald. adv. Avec בּיִר Dan. 4. 5, jusqu'à la fin, en dernier lieu.

היית (récompense), postérité, reste : רְּבָּבְּרִיתְּהְ Deut. 11. 12, (du commencement) jusqu'à la fin de l'année; שְׁבְּרִירִת נְּבָּבְּע Is. 2. 2, dans la suite des temps; בְּבְּרִירִת נְּבְּבְּע Ps. 139. 9, à l'extrémité de la mer ou du couchant; prov. 23. 18, il est un avenir, une récompense; בְּבָּרִית Amos 9. 1, et leur postérité, je la détruirai par le glaive; בּבָּרַרָּת נְבָּרַרָּת prov. 23. 25, et ce qui reste de toi (ton peuple).

chald. Même signif.

לְאִירָרְ chald. adj. Un autre : לְאִירָרְ בְּא אִרדִּי Dan. 2. 11, et il n'en existe pas d'autre.

רֵילְכּה אֲחֹרֵיִּה adv. En arrière: תַּלְכּה אֲחֹרֵיִּה Gen. 9. 23, ils marchèrent en arrière, à reculons; רְצָּהְה אֲחֹרֵיִּה Rois 18. 37, tu as tourné leur cœur en arrière, tu as changé leurs sentiments.

persan m. Les satrapes, Esth. 3. 12.

אַחַשְׁדּרְפְּנִּץ chald. Les satrapes :

אַרִישְׁהַרְשְּׁנֵרָא Dan. 3. 2.

תַּיְשְׁרֵוֹשׁ n. pr. Ahasvéros, Assuérus, roi de Perse, Esth. 1. 1; אַרָשְׁרֵשׁ (cheth.) Esth. 10. 1.

יִיִּישְׁחָּצִי n. pr. m. I Chr. 4. 6.

daires, Esth. 8. 10. Droma-

אַטַע (אַ יַער אַ).

 לְצְּעֵּכְילִּי לַּוְעֵּרְ II Sam. 18. 5, (agis) doucement à l'égard du jeune homme. א לְיָבֶר לָאַם עִּפְּהְ: Job 15. 11, et la parole était douce à ton égard. Selon d'autres, de בַּלְּיִבּי לַּאַרָּי.

קינְיּאָרָ m. Épines, buisson d'épines : ניאָקרי כָל־תְּצַבִּרם אָל־תְאָדָע Jug. 9. 14, tous les arbres dirent au buisson.

קנֶרֶן הָאָבֶּר .. pr. m.: בְּנֶרֶן הָאָבֶּר Gen. 50. 11, dans la grange d'Atad.

אַטּוּן מּשְרָן מִינְיִם : Prov. מַשְרָן מִינְיִם Prov. 7. 16, tissu d'Egypte.

Prov. 17. 28, tel qui ferme ses lèvres paratt intelligent; אַשָּׁם שְּׁמָּיִד נְבוֹדְ Is. 33. 15, celui qui se bouche l'oreille; אַבְּיִם אַבְּיִם Rois 6. 4, Ez. 41. 16, des croisées voûtées et bouchées, c.-à-d. grillées.

Hiph.: אַנָּם אָנִים אָנִים Ps. 58. 5, comme la sourde vipère qui se bouche l'oreille.

שְׁלֵּי Fermer. Ex. unique: אָבֶּי מְאַבְּי Ps. 69. 16, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi (עַבָּי אָבַיּ).

기술차 (lié ou muet) n. pr. m. 1º Esdr. 2, 16. — 2º 2, 42.

Jug. 3. 15, un homme lié, empêché, de sa main droite, c.-à-d. un gaucher.

אר (keri, comme אַרְּ Point: אַרְּינְיִם Prov. 31. 4, et pour les princes point de liqueur forte; selon d'autres: aux princes (il ne sied pas de demander) où est la liqueur forte (v. IV אַרָּ).

וו איים איים seul usité) Des animaux hurleurs : וְדֶנֶה אִיִּים בַּאַלְבְּטִיהָיוּ Is. 13. 22, les hiboux (ou les chacals) mugiront dans ses palais (v. אַיָּדִי).

III אָר יֹהָן: (pour אַר אָרָ:). Malheur: בּרָרְ אָרָיְיּ Eccl. 10. 16, malheur a toi, pays! אָר בּרָּוּ בָּרָרְ אָרָיִ Eccl. 4. 10, malheur a lui! Autre version יָאִרלוּי.

וצ' א adv. Point: יְמַלֵּם אִּדְּנָּםְ Job 22.
30, il sauve (mėmė) celui qui n'est point innocent; selon d'autres: l'innocent sauve (toute) une contrée (v. וֹאָרָא; אִירָבְּוֹת I Sam. 4. 21, elle appela l'enfant: point de gloire, la gloire n'est plus; selon d'autres: où est la gloire?

אַרְכָּכוּר אָירְבָּיִר אָירְבָּיִר אָירְבָּיִר אָירְבָּיִר אַירַבְּבִּיר אָירְבָּיִר אָירְבָּיִר בּאַר בּצֹּי בּצֹי בּצֹי בּצֹי בּצִי בּצְי בּצִּי בּצִי בּבְּי בּצִי בּבְּי בְּצִי בְּבְּי בְּבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּבְיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּבְיבִי בְּיבְי בְּבְיבִי בְּבְּיבְי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְי בְּיבְיבְי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְיבְיי בְּבְיבִיי בְּיבְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּבְיבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְי בְּבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּבְיי בְּבְּיי בְּבְּיי בְּיבְּיי בְּבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי ב

אֵיכָּה f. Haine : וְאֵיבָּח אָשִׁיה Gen. 3. 15, j'établirai une haine (rac. אָרַב.).

איר m. Malheur, misère, ruine: Ps. 18. 19, ils m'obsedent au jour de mon malheur; אָצִיד Job 18. 12, et la misère sèra prête à son côté (ע. עָבֶלָּע); אַרְלְּאַרְצִּיך לְעַנְּלָע Job 31. 3, la ruine n'est-elle pas pour l'homme inique? אַרְדוֹרוּ צִּיִּדְי Job 30. 12, les voies, de leur malheur (pour voies funestes).

קיה f. Autour, oiseau de proie: אַנָּה אַן אַנְּקּא Job 28. 7, l'œil de l'autour ne l'a jamais aperçu.

אַיָּה n. pr. m. 1º Gen. 36. 24. — 2º II Sam. 21. 8.

איה adv. Où (v. איה).

שליל (hai) n. pr. m. Job; en dehors du livre de Job, il n'est fait mention de Job que dans Ez. 14. 14, 20.

אֹקְבֶּל n. pr. Izebel, femme d'Achab, fille d'un roi sidonien, I Rois 16. 31.

אַיָּה ou אֵייָה adv. Où ? (de אֵיּפְּרַהְיִּ): Job 38. 19, où est la voie? (V. vers. 24.)

מאר adv. et interj. Comment? ah! comme! בְּיִבְּיִבְּי Gen. 26. 9, et comment (pourquoi) as-tu dit? Affirm.: אַרָּרָי בְּילֵּכְי Ruth. 3. 18, comment la chose se décidera; אַרְּיִי בְּילִבְּי רְיַבְילַ בְּיַר Ps. 73. 19, ah! comme ils ont été dévastés en un instant (abrév. de ייבור)!

אֵיכְּכָה (forme redoublee de אֵיכָּה ou comp. de אַי et נְּכָּה Comment : אֵיכָּכִּר אַיכָּר Esth. 8. 6, comment pour-rai-je voir?

אַיָּל m. (pl. צְּלְּבֶּים). Cerf: אַבְּּלְּבְּים Ps. 42. 2, comme le cerf soupire après les sources d'eau. Le verbe au fém. par except. (ע, אַיָּלָּיִר

אַיל m. (pl. אַלִּים et אַילָּים). 1° Bélier: שֹׁיְלָּים אַיְּלָּים Gen. 15.. 9, et un bélier âgé de trois ans. — 2° Terme d'archit.: בּיְנְיָּה אֵילִּי אֵילִי אֵילִי אֵילִי אֵילִי אֵילִי אַילִּי אֵילִי אֵילִי אֵילִי אֵילִי אָילִי אַילִּי אָילִי אָילִי אַילִּי אָילִי אַילִּים אַרַּלּים jambage de la porte.

אָיֶל m. Force. Ex. unique: קּגָּבֶּר אֵיך Ps. 88. 5, comme un homme sans force (v. אול).

איל m. pl. אֵרלִים 1º Hommes puissants, grands: אֵרלָר מוֹאָב Exod. 15.15, les puissants de Moab. — 2º Arbres

puissants, chênes ou térébinthes: יביבים Is. 1. 29, car ils seront honteux û cnuse des chênes (que vous aimiez). Le sing. n'existe que dans le n. pr. אֵיל שָּאֵרֶן. Gen. 14. 6, plaine ou chêne de Paran.

אַיָּלְּהוּ (de אָאָי, plur. אַיָּלְּהוּ, const. אַיְּלָּהוּ). Biche: תְּאָרָי מָאַיְלְּהוּ II Sam. בְּיֶלֵית בְּיֶלֵית מָאַיְלְהוּ II Sam. 34, il rend mes pieds semblables a ceux des biches; הְּיִלְּהִי הְּיֶלְיִה הְיִלְּהִי Gen. 49. 21, Nephthali est une biche lancée, ou un chêne élancé.

קלון n. pr. 1° Ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42. — 2° Ville de la tribu de Zabulon, Jug. 12. 12.

לול n. pr. 1° D'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 43. — 2° Elon Hétéen, Gen. 26. 34. — 3° Fils de Zabulon, Gen. 46. 14. — 4° Elon, juge, Jug. 12. 12.

ח אילות n. pr. (v. אילות).

אָלְלְאוֹ f. (de אֵיֶל Force: אֵיְלְאוֹף Ps. 22. 20, ma force (Dieu), viens avec hâte à mon secours.

לילְם terme d'archit. (pl. אַילְם et majame). La corniche, le fronton, Ez. 40. 16, 22, 26.

אַילְטָה et אַילְטָה. pr. Endroit ou camperent les Israélites en sortant de l'Egypte, Exod. 15.27 (où il y avait 12 fontaines et 70 palmiers, v. אָשׁל, 16. 1.

אָלֶן הְנוֹא אַרְעָה chald. m. Arbre: אַילָן הְנוֹא אַרְנָּ Dan. 4. 7, un arbre au milieu de la terre (v. יְלִיבֶּין).

אֵילֶת et אֵילות n. pr. Elath ou Eloth, ville des Idaméens conquise par David, Deut. 2. 8, I Rois 9. 26.

אָלֶלה (v. אַיֶּלָה Biche: אַיָּלָה אָרָר.). Biche: אַיָּלָה אַיָּלָה Prov. 5. 19, biche d'amour; אַיָּלָה הַיִּשְׁהַי Ps. 22: 1, biche de l'aurore. Nom d'un instrument ou d'un chant.

שְׁאָשׁם. (וְ. הְשִּׁיְשֵׁם). Terrible, épouvantable: אים וְפֹרָא Hab. 1. 7, il est terrible et effroyable; אָים מַרְּגָּלוֹת Cant. 6.4, terrible comme des bandes armées.

קיקה f. Terreur, epouvante, frayeur: בְּילָה f. Gen. 15. 12, et voici une terreur et une profonde ob-

scurité; אָרָשְׁר מְּיִהְ Prov. 20. 2, la terreur du roi, c.-à-d. la terreur que le roi inspire; אָרְשָׁר Job 33. 7, ma terreur, la terreur que j'inspire. Avec m parag. איביי בער מיין אין פער מיין פער מ

י אָיטָתי Quand, Aboth.

፲ጒ (const. דְיֵה) 1° Subst. Un rien, le neant : נְחָלְּבִּר כְאֵין נָנְבָּן Ps. 39. 6, mon existence est comme un rien devant נסו ; דונים לאָרָן Is. 40. 23, qui change les princes en néant. — 2º Adv. avec suff. אֵרכָנִר, Point, ne pas, non (comme ab, avec cette différence que se met devant le passé et le fut., et TE presque toujours devant le part. et les subst.); avec מֵרָן on sous-entend un temps du verbe être : קיילר אַרעני Gen, 37. 30, l'enfant n'y est plus; בַּיִּים Lament. 5. 7, et ils ne sont plus ; אַר־רוֹטַף בָּבוֹר Gen. 37. 29, Joseph n'était plus dans la citerne; יְאִבּר־אַיִּךְ מֵּחָה אָנֹכִי Gen. 30. 1, sinon que je meure. אַרן לִּר il n'est pas a moi, pour : je n'ai pas; suivi de l'inf. מירן לְבוֹא : il n'est pas permis de : בָּי Esth. 4. 2, il n'est pas permis de venir; אֵדן אָשׁם Gen. 31. 50, personne אֵדן אָשׁם Exod. 5. 11; מין מאימדו I Rois 18. 43. rien. — 3° Sans : מֵין מְסָפֶר Gen. 41. 49, sans nombre, innombrable. במרק Lorsqu'il n'y avait point, sans : בָּאֵרך־תָּרוֹמיות Prov. 8. 24, lorsqu'il n'y avait point d'abimes; מַצִּין חוֹמָה Ez. 38. 11, sans muraille. Comme rien, pour rien, il s'en fallait de peu : פַאַיִן שָׁפָּכִח אֲשֶׁרָי Ps. 73.2, encore un peu, et mes pas eussent. eté renverses. לְצֵיד A celui qui n'a pas : ולשין כדי כדי II Chr. 14.10, a celui qui est sans force. מַאֵּדְ פַּוֹם : Il n'y a pas : פַאַדְ פַּאַדָ Is. 50.2, faute d'eau; מָאֵרְ מָסוֹהְ Jer. 10, 6, il n'y en a pas comme toi ; מַאֵרן רוֹטֵב Is. 5. 9, sans habitant; ממרוג Jer. 30. 7, il

- n'y en aura pas eu de semblable. — 4º Adv. Où, מַאַרן יָבוֹא כָּוֹרִי : מַאַרן Ps. 121. 1, d'où me viendra le secours?

וְאִין יָשׁר (pour יְמִין Ex. unique: יְאִין יָשׁר I Sam. 21. 9, n'y a-t-il pas la sous ta main?

אָיעָזֶר (v. אָברעָזָר).

יסור איסור Defense, chose defendue: אָלְּאוֹ Rituel, et non avec des choses defendues (v. אַרָּאָר).

אָרָאָן. (rarement אָבּאָר). Mesure de capacité: אַבְּאָרוּ אַרְאָבְּאָר Prov. 20. 10, deux sortes de mesures; בְּאָרָה (אֶבֶּלְה בְּעָבָּא הַיִּבְּאָר Deut. 25. 15, une mesure parfaite et juste.

סט פֿאַר קיירין. Job 38. 4, où étais-tu (lorsque j'ai jeté les fondements de la terre)? Par except., comment : אַילוי הַאַנְיָבים Jug. 8. 18, comment, ou; qui étaient les hommes (que vous avez tués)?

Nom du 2º mois de l'année lunaire, correspondant a avril-mai.

איש m. (pl. אישרם, plus gener. אַנְשִׁים, const. בָּנֵי אִישׁ פוּ אָנְשֵׁר. Homme, un homme, époux, male: אָשֶׁרֶר־אִישׁ יַרָא Ps. 112. 1, heureux l'homme qui craint Dieu; הַּמָּרָן נָם־לְּאִיטָה Gen. 3. 6, elle en donna aussi à son époux ; איש ; יְאִשְׁתוֹ Gen. 7. 2, male et femelle. Quelquefois (principal. au plur.) homme distingué, courageux : חלוא־איש שחה I Sam. 26. 15, n'es-tu pas un vaillant ו התחוקה וחרה לאנשים I Sam. 4.9, prenez courage et soyez des hommes. אָרָם opposé a la אָרָם, grand; opposé à la Divinité, faible mortel : אֵלֵיכֶם אָישִׁים אָקרָא וְקוֹלִר אָל־בְּנֵר אָרָם Prov. 8. 4, je vous appelle, vous grands, et ma voix (s'adresse aussi) aux fils de l'homme, aux petits; יָנַפֵּל אָשׁאַר בְּחֶרֶב לֹאִ־אָּרִים Is. 31. 8, Aschur tombera par le glaive de celui qui n'est pas un faible mortel; אַנְשֵׁר דָיָד I Sam. 23. 3, les gens de David, ses compagnons; איש דיאלדים Deut. 33. 1, serviteur de Dieu ; וַלְחֵם אֵנְשֵׁים לֹא תֹאכֵל

Ez. 24. 17, tu ne mangeras pas le pain des parents, le repas envoyé par les parents & celui qui pleurait un mort; איש ישרא Jug. 7. 14, un Israelite; plus fréq. collectif, les Israélites, Jos. 9. 7. Joint a un autre subst., celui-ci lui sert de qualificatif : אַיל מַלְחַפָּרו guerrier; איש און un homme inique; איש און איש חַבָּרו ; homme sanguinaire מון דְּבָּרום un homme colère. Avec אינו l'un, l'autre (v. אַרשׁ בּאָרשׁ: רֵכֵּ Is. 3. 5, l'un contre l'autre. why Chacun, quelque: אים חלמו Gen. 40. 8, chacun son songe; יים שיש Gen. 15. 10, chaque morceau ; de même מַל־אָרשׁ, מָל־אָרשׁ שׁיאָן שׁיאָ (v. השַּׂאָ, שַּׁשַׂאַ et שֹּׂהַאַ).

איש־בשֶׁח n. pr. Fils de Saul, II Sam.

הוד איש הו n. pr. m. I Chr. 7. 18.

ארשון: m. (diminutif de שַּאָרשׁיִן). Petit homme; la prunelle, parce qu'on s'y voit en petit: בְּיִלְשׁיִן Deut. 32. 10, comme la prunelle de son œil; וְבִּילִין בְּילַין Ps. 17. 8, comme la prunelle, fille de l'œil; et le milieu: מְאִישׁוּן בְּילָין Prov. 7. 9, au milieu, c.-a-d. dans l'obscurité de la nuit; מְאִישׁוּן (keri מְאִישׁיִן Prov. 20. 20, au milieu des ténèbres, dans d'épaisses ténèbres.

ישי n. pr. m. 1 Chr. 2. 13.

אירוון א m. Entrée. Ex. unique : תַּצְּבֶּר הָאִירוּוֹן (keri) Ez. 40. 15, la porte de l'entrée (v. אָרָתוּ).

וו chald. (de אַרָּה, hébr. בּרָּה. Il est, il y a : אָרְהָי וְבֵּר עְּמַלְכּיּהְהְ: Dan. 5. 12, il y a un homme dans ton royaume; אירִיר וּוֹן il est à moi, j'ai, je possède (v. Esdr. 4. 16). Si le sujet est un pron., il s'ajoute à אַרְהָר comme suffixe : אִירְהִיך נו es, אִירְהָיר, vous êtes.

איִחיאֵל (Dieu est avec moi) n. pr. Prov. 30. 1.

אִיחְקֶר (contrée de palmiers) n. pr. Ithamar, fils d'Aaron, Exod. 6. 23.

וְאָיִן adj. et subst. (rarement אָיִרוֹן). Fort, solide, dur; force, impétuosité: יְאָרָיון מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהַין מְשְׁהִין מִינִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מִינִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מְשְׁהִין מִינִין מְשְׁהִין מְיִין מְשְׁהִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִּין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִּין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְשְׁרִין מְיִים מְּיִים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְּיִים מְיִּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מִינְים מְיִים מְיִּים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְּיִים מְיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְייִים מְּייִים מְייִים מְייִים מְיִים מְייִים מְייִים מְייִים מְייִים מְייִים מְייִים מְייִים

reste fort, litter. est assis dans la force; קב מיתן מיש איתן מיש Nomb. 24. 21, ta demeure est solide ; de même נְרֵח אֵירֶתן Jér. 49. 19, demeure solide; איר אַירָן Jér. 5. 15, peuple fort, puissant; נַתַל אֵירָתן Deut. 21. 4, un champ dur, aride; וְדֶרֶהְ בּרָים אַירון Prov. 13. 15, le chemin des perfides:est dur, difficile; בַּוּרוֹת אֵיתָן Ps. 74. 15, des fleuves impétueux; selon d'autres : des fleuves qui coulent toujours; אַרְתָּמֹי בּינָיָם Exod. 14. 27, la mer reprit son impétuosité. Plur. Les puissants, les grands : ואַיחַנִים אסלקי Job 12. 19, il renverse les puissants ; בְּרֵרֵח חָאֵחָנִים I Rois 8. 2, du mois d'Ethanim, le septième mois de l'année, correspondant à septembre-octobre; "וְרַוְפֹּר מְרַירת אַרְתַנִים Rit., il se souviendra de son alliance avec les patriarches.

ነርነኝ n. pr. m. I Rois 5.11, Ps. 89.1.

기가 n. pr. Ville bâtie par Nemrod, Gen. 10. 10.

בּרְיִב adj. (rac. בָּיֵב. Trompeur, perfide: בְּיבִי אַרְיַב בְּיבְי וּשְׁרָיִב. 15. 18,
tu es pour moi comme une source trompeuse (בְּיב בְּיבְי בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְּיבְיב בְיבְיב בְיב בְיב בְיב בְיב בּיב Mich. 1. 14, (je rendrai) les maisons d'Achsib perfides envers les rois d'Israel (ou semblables à
une source trompeuse).

Juda, Jos. 15. 44. — 2° Ville de la tribu de la tribu d'Aser, Jos. 19. 29.

שְלְוָרִי et אַלְוָרִי adj. Hardi, cruel, barbare, violent : לאראַכְיָר מִר רְעוּרָנוּ Job 41: 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille; אַכְּוֵיר תַּאָּתוּ Jer. 50. 42, ils sont cruels; עַּרְיָּר לְאַכְּוֶּר בְּאַכְּוֶר Lam. 4. 3, la fille de mon peuple est devenue barbare; וראשׁ שְּרָוִיִם אַכְּיָר Deut. 32. 33. et le poison violent, mortel, des basilics.

אַכְוְרַיּוּח f. Cruauté, violence : אַכְוּרִיּוּח הַחָּים Prov. 27. 4, la violence de la colère.

אָרֶילָה f. Nourriture: וַיַּלֵּהְ בְּכֹחַ הָאָבִילָּח I Rois 19. 8, il marcha fortifié par cette nourriture (v. אָבֵל).

אָּכִישׁ n. pr. Roi philistin, 1 Sam. 21. 11.

אַבַּל Manger, goûter, jouir, dévorer, consumer, détruire; avec l'acc., avec 3, avec אָם, rarem. avec יָל פּרָבְלָהָ, וְשֶׂבָלְהָּ, וְשֶׂבָלְהָּ, וְשֶׁבָלְהָּ Deut. 11. 16, tu mangeras et tu seras rassasie; ולא אַכל בְּשׁוֹכָה Job 21. 25, il n'a goûté aucun bien ; יָראַכָלוּ מָשָּרָר דֶרָכָם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie; אַרֶב חוֹאַכֵל חָרֶב II Sam. 2. 26, le glaive dévorera-t-il toujours ? וָאָשׁ אָכְלָּח אחלרשתור Job 15. 34, le feu consumera les tentes de celui qui reçoit des dons corrupteurs ; וַאַכָּלָתָ אַרדכָּל־דַוְעַנִּים Deut. 7. 16, tu detruiras tous les peuples; manger du pain, pour goûter אַכַל לַחֲב de la nourriture, faire un repas, et Amos 7. 12, vivre; סַרָּב אַר־שׁמְטֵידָם Osée 7. 7, ils tuent leurs juges; ואֹכֵל צַּרד־בָּעֵירוֹ Eccl. 4. 5, il dévore sa chair, c.-à-d. se consume, se ronge; métaph.: בר־רוֹכְלֹרּ בחיקים פחוד Ez. 42. 5, car les colonnes en mangèrent une partie, c.-à-d. prirent de leur place (יֹאכְלֹּוּ pour יוֹכְלֹּוּ).

Niph. Etre mangé, pouvoir être mangé, être consumé: אַבְּרֶלְּבָּוֹי לַצִּרְתַאָבְּלְנְּדִּוּ Jér. 29. 17, (des figues) qui ne sont point mangées (tant elles sont mauvaises); הַבְּבֶּיר הַנְיִיה הַנַיּבְּלָּר 11. 47, un animal qui peut être mangé, c.-a-d. dont il est permis de se nourrir (v. Zach. 9. 4).

Pi. Dévorer, consumer: קאָכְלֵדּוּאַ אַם Job 20. 26, le feu le dévorera (p. קּאַכְלֵדּוּאַ).

Pou. Etre consumé, être dévoré: בְּבֶּל Exod. 3. 2, le buisson n'était pas consumé; זְּרָב וְאַבְּלּג Is. 1. 20. yous serez dévorés par le glaive.

Hiph. יַאָּכִיל, (fut. יַאָּכִיל, inf. מַאָּכִיל).

Faire manger, donner à manger, nourrir, faire jouir, dévorer : אָרְיִם אַנְּיָם אָרָיִם בַּאַרָּיָם בַּאַרָּיִם בַּאַרָּים בּאַרָּים בַּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּיּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּיּבּיים בּאַרָּים בּיּיּבּיים בּאַרָּים בּאַרָים בּיּיבּיים בּיּים בּיּבּיים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּיּבּיב בּיבּיבּים בּאַרָּים בּיבּים בּאַרָּים בּיבּים בּאַרּים בּיבּים בּאַרָּים בּיבּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים בּאַרָּים ב

אבלי בולים). Méme signif. Métaph.: יַצּבְלּי בַּרְצֵּרְתֹּוֹן דִּי יְדְשִׁרְיֵא Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux de la chair des Juifs, c.-à-d. ils les ca-

lomnièrent (v. קרץ).

אלי, m. Nourriture, manger, provision, proie: נְצָּרְ עָּלְ־אָרְלָם Gen. 14. 11, et toute leur nourriture; אָפָּר הָאָבָל Ruth 2. 14, au temps du manger; רְּלְבְּצֹּי אָרָר Gen. 41. 35, ils assembleront toutes les provisions; עְנָשֶׁר יְבִּיּוּט עָלַר־אֹבֶל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

ንንኛ n. pr. m. Prov. 30. 1.

לָבֶּם יְדְיָה לְּאָרָלֶּה f. Nourriture : נָּבֶּם יְדְיָה לָּאָרָלָּה Gen. 1. 29, (cela) sera votre nourriture.

אָבֶן יַשׁ יֵי מַּתְּיִם אַרָּי . Vraiment, certes, mais, cependant: אָבֶן יַשׁ יֵי בַּי בָּעָרָ יַשׁ יַי בַּעָּרָ בְּשׁ יִי בַּעָּרָ בְּשׁ יִי בַּעָּרָ בְּשׁ יִי בַּעָּרָ בְּשׁ יִי בּעָרָ בְּשָׁרָ Ps. 31. 23, mais tu as entendu ma voix (suppliante); יְבָּאָ מִישׁ Job 32. 8, cependant c'est l'esprit dans l'homme.

קר עלה Forcer. Ex. unique: מָר עָבֶה עָלָה Prov. 16. 26, car sa bouche le force (au travail).

קאַרְפִּי כָּלִיךְ: m. Poids. Ex. unique לְּאַרִּרְּכְּּ לְאַרִּרְכְּּנְי Job 33. 7, mon poids ne pesera pas trop sur toi; selon d'autres: ma main, comme מַּבְּי

기반기와 n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

אל particule négat. (לא: אי). Ne point, ne pas : אַל-מִירָא אַבְּרָם Gen. 15. 1. Abram, ne crains point; אַל־נָא חְזִּיִר מְרִיבָּרוּ

Gen. 13. 8, qu'il n'y ait point de querelle. Le verbe qui suit est presque toujours au futur; quelquesois le verbe faire, agir, est sous-entendu: אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אַ I Sam. 2. 24, (n'agissez) point ainsi, mes fils; אָבָי אָבָי הַ Gen. 19. 18, non, mon Seigneur, je te supplie (n'agis point ainsi). Subst.: אַבָּי אַבְּי אַבְּי אַבָּי אַבָּי אַבָּי 10b 24. 25, et qui réduira ma parole à rien, à néant? אַבְּיִר אַבְּיִר אַבְּיִר אַבּיר אַבּיר אַבּיר 28, et (dans) le chemin frayé (n'est) point la mort, ou : est l'immortalité.

chald. Même signif.

אל (pl. אַלִּים) Force, pouvoir, heros, Dieu. Cette dernière acception est la plus generale : ישׁ־לְצֵל יַדְד Gen. 31. 29, ma main a le pouvoir (de vous faire du mal); אל אָמוֹר Is. 9. 5, heros puissant; יאחנדו ביד אל וויים Ez. 31. 11, je les livrerai dans la main du puissant, du héros des nations, c.-à-d. de Nebuchadonozor; לאל פליון Gen. 44. 18, au Dieu suprėme ; יו אַלִּר Exod. 15, 2, il est mon Dieu; אַרְיָדְיאֵל Ps. 80. 11, des cèdres de Dieu, c.-à-d. les plus hauts ; פָּוַלְרֵיֵר by Ps. 36. 7, comme les montagnes de Dieu, très élevées ; אַנֶּר אַלָּרם Ps. 29. 1, fils des dieux, grands, princes; לָמֵל צְּבְיֵה Exod. 34. 14, et m Ps. 81. 10, un dieu étranger, une idole.

קלינים לְעָרֶשָׁים רָשָל (פֿרים Pron. Ceux-ci בַּלְרָרְ לְעָרֶשָׁא (Gen. 19. 8, a ces hommes; אֵל כּילְרוּ לְדָרֶרְשָׁא I Chr. 20. 8, ceux-ci naquirent a Rapha (v. אַלָּה).

אליים אריף (presque toujours suivi d'un makkeph, constr. poét. אַבָּאָ, avec suff. אַבָּאָרָם, אַבַּירָם, בּבַירָם, בּבִירָם, בּבּירָם, בּבּירָ

17. 49, il frappa le Philistin au front; ניַפָם קַדָּן אַל־דֶּעָבֶל אָחִיוּ Gen. 4. 8, Cain so leva contre son frère Abel; דְּנְנֵי אֵלֶרְהָ Jér. 50. 31, me voici contre toi criminel. — 2º Après les verbes qui n'indiquent pas le mouvement: à, sur, en, dans, parmi, avec, jusqu'à, près de, de, au sujet de, d'après : קום ישׁבִים אַל־תַּשְׁלְּחָן I Rois 13. 20, ils étaient assis à la table ; הַלְּבְּחָ אָל־חַקָּבָּח Exod. 26. 28, d'une extrémité à l'autre; pring אל-רום Nomb. 30. 15, d'un jour à l'au-נרפ ; וּפְלִשְׁתִּים שֹבְיִים אֶל־יָוּדֶוּר I Sam. 17.3, les Philistins étaient placés sur la montagne; נייְהַעָּשֵב אַל־לִבּוֹ Gen. 6. 6, il fut attristé en son cœur ; יָאֶל־מֶּלֶרְהָ לֹאִריְתְּקֵן Deut. 23. 25, tu n'en mettras pas dans ton sac; נַדוֹמָא אָל־דַוּמֵלִים I Sam. 10. 22, il était caché près des bagages; ממא בַּבֶּס צֶּל־כַּפָּיִם Lam. 3. 41, elevons notre נגע אַל־הַשְּׁבֵּיָם; cœur avec nos mains নত্তুত্ত্ Jér. 51. 9, sa condamnation a touché jusqu'aux cieux, c.-à-d. a été grande ; אַל־תִּשׂמַדו יַשִּׂרָאֵל אָל־נִּיל Osée 9. 1, no te réjouis pas, Israel, jusqu'à l'allégresse ; קברו אֹתִד אָל־אֲבֹתִי Gen. 49. 29, enterrez-moi près de mes pères; יַיאָפֵר אַבְרָחָם אָל־טָּיָהו Gen. 20. 2, Abraham dit de Sara (elle est ma sœur); אַל־פִּר דֵי Jos. 18. 13, d'après l'ordre de Dieu. 🥍 précède quelquesois d'autres prépositions sans rien ajouter au sens : אל אַבּורַיד derrière moi; אָל מַחַתּר sous; en face; אָל מְבֵּית à l'intérieur; אל מדוץ au dehors; אל מדורץ entre.

እלא n. pr. m. I Rois 4. 18.

ראי אָלָא Seulement : אָלָא Rituel, que toi seulement.

אָלְבָּרִישׁ m. Grêle; toujours precedé de אָבָן Ez. 13. 11, 13.

אלגוּמִים Bois de corail (v. אַלְנִים). אָלְרָד (celui que Dicu aime) n. pr. m. Nomb. 11. 26.

אָלְרָעָה n. pr. m. Gen. 25. 4, Eldaah, fils de Midian.

יאָלָה intrans. (de אֵל יוֹ Jurer, maudire: אָלָה וְכַּחָשׁ Osée 4. 2, jurer (faussement) et mentir ; וְאַלִּה אָלָהוּ Jug. 17. 2,

tu as maudit, tu as fait des imprécations.—2° Gémir : אֵלָר מִּבְרוּלָּה Joel 1.8, gémis comme une vierge.

Hiph. Faire preter un serment, adjurer: לְחָאֵלוּה I Rois 8. 31, pour le faire jurer; אַריּאָל שָארּל אַריּתָעָם I Sam. 14. 24, Saul adjura le peuple. נְיּאָל fut.

מףסכ. יאלה (pour יאלה).

אָלָת f. (pl. אַלָּה). 1° Serment, imprécation, malediction : קודי נָא אָלֶח בַּיניחֵיםי Gen. 26. 28, qu'il y ait un serment entre nous; אַלָּהוֹ מְּיִרוּשׁ מָלֵא Ps. 10. 7, sa bouche est pleine de malédictions; ינְשְׁאֵל בְּאָלָה נַמְשׁוֹ Job 31. 30, pour demander sa mort par des imprécations. — 2º Synonyme de תַּרָיה Alliance, chose jurée, promise : לָנֶבְרָדָ בָּבְרִית רֵי צֵּלֹתַיך וּבְאַלְּחוֹ Deut. 29. 11, pour te faire entrer dans l'alliance de l'Eternel ton Dien et dans son pacte. אלחד Mon serment, serment qui m'a été prêté : man קאַלָּחִי Gen. 24. 41, tu serais dégagé de la promesse que tu m'as faite; דְּאָדִים אַבָּאָת Néh. 10. 30, ils prétèrent serment; ניבא ארו באלח Ez. 17. 13, il lui fit prêter serment.

אַלְּה (v. אַלּהְ). Chène. Ex. unique: רְאַפֿהָן Jos. 24. 26, sous le chène.

קלה f. Térébinthe ou chêne: אֵלֶה Gen. 35. 4, sous le térébinthe (v. אִילּ).

Dieu, Divinité : אַלָּתָה, héb. הַּזֹּא). Dieu, Divinité : Dan. 3. 29, il n'y a point d'autre Dieu; אַיּרַתּר בָּאַלְּתָר הַיאַלָּתָר Dan. 5. 4, ils glorifiaient des dieux d'or et d'argent; Dan. 3. 25, à un fils de Dieu, à un ange.

קלים pron. démonst. pl. (de m., v. אַב). Ceux-ci, celles-ci; ceux-là, celles-là.

אַלהִים (v. אַלהִים).

אלן chald. Voici : נְאַלּה צָּלָם חַד שָּׁנְיא Dan. 2. 31, et voici une grande statue.

יְאַלּי לְעָבְּרִים וְלִּשְׁתָּחוֹת נִמְכֵּרִטּ: Si: יְאָלּיּ לַעְבָּרִים וְלִשְׁתָּחוֹת נִמְכֵּרִטּי Esth. 7. 4, et si nous avions été vendus comme esclaves et comme servantes.

ינישש אַלוּהַ m. Dieu, Divinité : יַנְיששׁ אַלוּהַ Deut. 32. 15, il abandonne le Dieu qui l'a crée ; בָּרָר, Dan. 11. 39. un dieu étranger. Usité principalement en poésie, pour désigner le vrai Dieu, avec suff.: איל לאלדול יו Hab. 1. 11, sa force, il l'attribue à son Dieu (v. אַל.).

Pl. אַלּדְרם, const. אַלדָר avec suff. אַלדָרם אַלְדֵידְה. 1º Dieu (renfermant toutes les forces, tous les attributs), dieux, juges, anges : אל דוים קדיטים רואא Jos. 24. 19, il est un Dieu saint ; צלקר פערים Exod. 12. 12, les divinités de l'Égypte; אמיר בריטיען אַלדוים Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront; אַני אָפַרְתִּר אֱלֹוִים אַם Ps. 82. 6, j'avais dit: Vous êtes des anges. Avec l'art.: וְיַצֵּלְיִדִּים le Dieu, le vrai Dieu; פר בי דוא האלחים Deut. 4. 35, car l'Eternel est le (vrai) Dieu ; בַּן אַלֹּדִים (pl. בְּנֵר אֵלִרִם comme בְּנֵר דָאָאלֹדִדּם) Gen. 6. 2, Job 1. 6, fils de Dieu, les anges; איש דואַלדִים Deut. 33. 1, l'homme divin, titre donné a Moise; Néh. 12. 24, a David; I Sam. 2. 27, il désigne prophète en général; Jug. 13.6, ange.-ביים adj. Divin, grand, excellent : נְיָביא שלאל Gen. 23. 6, un grand prince; montagne de Dieu, c.-a-d. très fertile ou très élevée; מַלָּג אֵלֹדִיים Ps. 65. 10, ruisseau bienfaisant.

m. Le sixième mois de l'année, corresp. à août-septembre, Néh. 6. 15.

אַלול cheth., Jer. 14. 14 (keri אֵלול). Vanite, sottise.

אלון Plaine: מְאַלנֵי מַמְרָא Gen. 13. 18, dans les plaines de Mamré; אַלון כְּעוֹיְנִים Jug. 9. 37, la plaine des magiciens. Suivant d'autres : chênes (v. אַלוֹיִן).

אַלוֹן m. Chêne : אַלוֹן מָכוּרוּ Gen. 35. 8, chêne des pleurs.

717 n. pr. m. I Chr. 4. 37.

 d'autres : comme un agneau apprivoisé, rendu docile (v. ክኒኒኒ et ክኒኒኒ).

אָלוּשׁ n. pr. Station dans le désert, Nomb. 33. 43.

אָלְיָבֶּרְ (présent de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

איל Kal inusité. Corrompre, pervertir. Niph. Etre corrompu, être perverti : יְחָבֶּי נַאֲלָחִיּף Ps. 14.3, ensemble ils sont pervertis.

ነባንኝ (grace de Dieu) n. pr. m. II Sam. 23. 24.

m. 1° Eliab, fils de Helon, chef de la tribu de Zabulon, Nomb. 1. 9. — 2° Frère de David, I Sam. 16. 6. — 3° I Chr. 16. 5.

אַליאֵל (Dieu est ma force) n. pr. m. 1° I Chr. 11. 46. — 2° 5. 24. — 3° 8. 20.

אָליאָּחָה (Dieu lui est venu) n. pr. m. 1 Chr. 25, 4.

קלידי (Dieu l'aime) n. pr. Elidad, fils de Chislon, chef de Benjamin, Nomb. 34. 21.

שְׁלְיִדְעָ (Dieu le connaît) n. pr. m. 1º Fils de David, II Sam. 5. 15. — 2º I Rois 11. 23.

ביי הישה הייקה השליה (S. Queue: Lév. 3. 9, sa graisse (savoir) la queue entière, ou : la graisse de la brebis et la queue entière.

בּלְיָהוֹ et אֵלְיָהוֹ (dont l'Éternel est le Dieu) n. pr. 1° Élie le prophète, I Rois 17. 1. — 2° I Chr. 8. 27. — 3° Esdr. 10. 21.

אליהוי (dont il est le Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

אליהוא n. pr. 1° Elihou, fils de Barachel, ami de Job, Job 32. 2. — 2° I Sam. 1. 1.

אָלְיָהוֹעֵינֵי (mes yeux sont dirigés vers Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 4.

אַלְיוֹעִינְי n. pr. m. Même signif. I Chr. 3. 23, et plusieurs autres.

እንግነኝ (Dieu le cache) n. pr. m. II Sam. 23. 32. קליחל, n. pr. m. I Rois 4. 3.

אַלְיל m. Vanité, néant, idolátrie, idole: קל-אַלוַדְר חְצַבְּרִם אַלִּרְלָם Ps. 96. 5, tous les dieux des nations sont des vanités, des idoles; אַלָּלְם אַלְּכָם Job 13. 4, vous êtes tous des médecins de néant, inutiles; אַלָּלְם בְּעַלְם Jér. 14. 14, et divination et idolátrie.

אָליםֶלֶהְ (Dieu est son roi) n. pr. m. beau-père de Ruth, Ruth 1. 2.

128 et 128 chald. pron. pl. Ceux-ci, Dan. 2. 44, 6. 7.

ግርነን (Dieu l'augmente) n. pr. m. 4° Eliasaph, fils de Deouel, chef de Gad, Nomb. 1. 14. — 2° Fils de Lael, 3. 24.

רְצִיצְיְאָ (Dieu est son secours) n. pr. 4° Eliézer, serviteur d'Abraham, Gen. 15. 2.—2° Fils de Moïse, Exod. 18. 4. Et plusieurs autres.

אַליעָם n. pr. m. 1º Eliam, père de Bathseba, Il Sam. 11. 3. — 2º 23. 34.

ነው ነን n. pr. 1° Eliphaz, fils d'Esau, Gen. 36. 4. — 2° Eliphaz, ami de Job, Job 2. 41.

לְּיֶּבֶּל (que Dieu juge) n. pr. m. I Chr. 41. 35.

אָליפְלָהוּ (que Dieu distingue) n. pr. m. I Chr. 15. 18.

אַליפָלט (Dieu est son refuge) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 6. — 2° II Sam. 23. 34.

אַליצוּר (Dieu est son rocher) n. pr. m. Elizur, fils de Sedëur, chef de la tribu de Ruben, Nomb. 1.5.

ነን ነት ነት (Dieu le protége) n. pr. m. 1° Nomb. 3. 30. — 2° 34. 25.

אַליקא n. pr. m. II Sam. 23. 25. -

לְיָקִים (que Dieu relève) n. pr. m. 4° II Rois 18. 18. — 2° Eliakim, fils du roi Josias (v. יְדוֹיִקִים). — 3° Eliakim, prêtre, Néh. 12. 41.

עלישָׁבְעְּ (dont le serment est Dieu) n. pr. Elisaba, fille d'Aminadab, femme d'Aaron, Exod. 6. 23.

אַלישָה n. pr. 1° Elisa, fils de Javan,

Gen. 10.4. — 2º D'une province près de la mer, Ez. 27.7.

אָלְישׁוּעֵ (Dieu est son secours) n. pr. Fils de David, II Sam. 5. 15.

אָלְיִשִּׁיב (Dieu le récompensera) n. pr. m. I Chr. 3. 24, et plusieurs autres.

אַלִישְׁיָטְ (Dieu l'exauce) n. pr. m. 1° Elisama, fils d'Amihud, chef d'Ephraim, Nomb. 1. 10. — 2° Plusieurs autres.

עָלְישָׁעְ (Dieu est son salut) n. pr. Le prophète Elisée, II Rois 2. 1.

טַּבְּלִישְׁבָּעְ (Dieu le juge) n. pr. m. II Chr. 23. 1.

אַלְיָחָה n. pr. Le même que אַלְיָחָה n. pr. Le même que אַלִּיחָה. Ceux-ci, Dan. 3. 12.

אַלְלֵי interj. Malheur! toujours avec ⇒ Job 10. 15, malheur a moi!

Phy Kal inusité. Niph. Étre ou devenir muet, se taire: אָנְאָיָאָ Is. 53. 7, elle se tait; בְּשָׁלִית בְּשְׁלֵית הַשְׁלֵּית Ps. 31. 19, qu'elles deviennent muettes ces lèvres mensongères.

י Pi. Lier : אַלְמִים אֲלְמִים Gen. 37. 7, nous étions à lier des gerbes.

Ps. 58. 2, la justice selon laquelle vous devriez parler est-elle muette? Selon d'autres, pour אַלִּים vous hommes forts, ou : bien que vous parliez fortement de justice ; selon d'autres : hommes assemblés, de אַלָּים Pi., liés, unis; אַלָּים Ps. 56. 1, sur la colombé muette au milieu des étrangers, nom d'un air; selon d'autres : sur l'oppression des forts dans l'exil.

Da adj. Muet : בּיִריָשׁוּם בּבֹשׁר Exod. 4. 11, qui rend muet; פָלָבִים אָלְפִים Is. 56. 10, chiens muets.

סלָא (pour אַנְּלָם) Mais, Job 17. 10.

אַלְּמָבִּים m. pl. Bois rare, I Rois 10, 11; par transpos., שלנומים II Chr. 2. 7, bois de corail.

אַלְמוּרָר n. pr. m. Almodad, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

אַלמה, Gerbe : אַלמה Gen.37.7, des

אלק

gerbes; אַלְּמָיִהי Ps. 126. 6, celui qui porte ses gerbes.

אַלְטֶלָא (pour אָז (אָם לאָ Aboth , s'il n'y avait point.

기계가 n. pr. Ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

לאֹדאַלְפֶּן יִשְׁרָאֵל — פַאֵּלְדָּיוּ: Veuf : לאֹדאַלְפֶּן יִשְׁרָאֵל Jer. 51. 5, Israel n'est point veuf de son Dieu (Dieu ne l'a point abandonné).

אַלְמוּ m. Veuvage: שְׁלֵמוּ Is. 47. 9, privation d'enfants et veuvage.

וְתָּדִּנְּ וְשַׁדְּכֵּם אֵלְּמָנְהוֹ f. Veuve: אַלְמָנְהוֹ Exod. 22. 23, et vos femmes deviendront veuves; אַלְמָנָהוּ אַלְּמָנָהוּ II Sam. 20. 3, veuves du vivant de leurs maris; métaph., d'un état sans gouvernement: אַלְּאָבָּה אַלְמָנָהוּ Is. 47. 8, je ne serai point veuve, c.-a-d. sans roi.

וו אַלְמְנוֹח (pour אַלְמְנוֹח). Palais: אַרְמְנוֹח Is. 13. 22, dans ses palais; באַלְמְנוֹחָיוּ Ez. 19. 7, il connut ses palais, ou : ses veuves (v. בַּרָבּי).

קרְנֵיר אַלְּמְנּיְרָה (Cen. אַלְטְנוּת J. Veuvage: אַלְטְנוּת Gen. 38. 14, les vêtements de son veuvage; métaph.: דָּרֶרְפָּח אַלְכְּינִירְהְ Is. 54. 4, la honte de ton veuvage, c.-à-d. de ton cxil.

יחי אַלְטנִי m. Un tel, un certain; toujours avec אָלְטנִי פְּלִנִי אֵלְטנִי Ruth. 4.1, viens ici toi un tel; אָלִסנִי אַלְטנִי וּ אַלְטנִי I Sam. 21. 3, vers un certain endroit.

וֹאַלֵּן (v. אָלֵן) Ceux-ci.

Dieu sa grace) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

ֹרְנְיִיף (que Dieu a donné) n. pr. m. II Rois 24. 8.

אָלֶּטֶר n. pr. d'une province, Gen.

ק'נער n. pr. m. I Chr. 7. 21.

אָלְעָרָה (que Dieu revêt) n. pr. m. I Chr. 7. 20.

יילְעוּץ (Dieu est l'objet de ma louange) n. pr. m. I Chr. 12. 5.

기가 (que Dieu protége) n. pr. m. 4° Elazar, grand pontife, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2° Plusieurs autres.

אָלְעֵלֵה et אָלְעָלַה n. pr. Ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 3.

ሻር ነ (que Dieu a créé) n. pr. m. 1°1 Chr. 2. 39. — 2° Jér. 29. 3.

לְלְלְּאָבְׁרְ Apprendre, s'accoutumer: אָלְרְּ ירָאיִבְּרָּ אִרְיּוֹיְנָי Prov. 22. 25, pour que tu ne t'habitues pas à ses voies.

Hiph. Produire des milliers: מַאַלְּתּוּיִבּ רייניים Ps. 144. 13, nos brebis en pro-

duisent des milliers (v. אֶלֶת).

ባንኞ m. 1° Gros betail (plur. seul usité) : שׁנֵר אֵלְמֶּרף Dent. 28.5, la portée de ton betail; צֶּמֶד הַאֵּלְמִדם מַלָּם Ps. 8. 8, tout le menu et le gros bétail (v. 545). –- 2º Nom de nomb. Mille: בַּאַלְפֵר אֵרלָרם Mich. 6. 7, à des miliers de béliers; אַלְפַּיִם deux mille ; אַלָּפִּים six mille ; קאָת האָם cent mille. — 3° M. Groupe d'hommes, famille: רַאשָׁר אַלְפַר רָשֹׁרָאֵל הַם Nomb. 1. 16, ce sont les chefs des familles d'Israel; אַלְפָּר דַּתַּל בְּמְנַצֶּחו Jug. 6. 15, ma famille est la plus pauvre de celles de Manassé; צַּיִּרר לְּוְדִיּוֹת בָּאֵלְמֵר יחדית Mich. 5. 1, trop faible pour être (compté) parmi les familles de Juda.— 4° N. pr. Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

אָלף et אָלף chald. Mille, Dan. 5. 1. אָלְפָּלְט n. pr. m. I Chr. 14. 5.

אָלְפַּעל (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 11.

אָרָאָ Kal inusité. Pi. Ex. unique: אַרְאָבְּעָּה Jug. 16. 16, elle le tourmentait, l'importunait (v. אָרִץ).

וְבְּיֶלְיִ אָ n. pr. Exod. 6. 22, le même que שָּלִיבָּען 1°.

ריקלה אַלְקוּם עמו : אַלְקוּם בּאַלְקוּם Prov. 30. 31, et un roi auquel rien ou personne ne résiste; comp. de אַפּנה אָפּן selon d'autres : et un roi entouré de son peuple (v. בּקרים).

1°Exod. 6, 24. — 2° Père de Samuel, I Sam. 1.1. — 3° Plusieurs autres.

Nahum d'Elkosch, Elcès, ou l'Elkosite, Nah. 1. 1.

אַלְתּוֹלֶר (ע. אֶלְתּוֹלֶר).

기우가 차 n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

לי (avec suff. אָמָּי, plur. אַמָּי, אַנְיי, אַנִּיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנִיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנִיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְיי, אַנִיי, אַנְיי, אַנְייי, אַנְיי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייּי, אַנְייי, אַנְייּי, אַנְייּי, אַנְיי, אַנְיי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְיי, אַנְייי, אַנְיייי, אַנְייייייי, אַנְיייי, אַנְייייייי, אַנְייייי, אַנְייייייייי, אַנְיייייייי

Dh conj. ct adv 1° Si, quand même, quoique, ou : תַּבְּיב תַבְּיב בּיב Lév. 26. 3, si vous suivez mes commandements; אָב־יִבְּיב בָּיָב Nomb. 22. 18, quand même Balak me donnerait; בְּיבְבִּיב Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants et nombreux.

בי Quand, lorsque, certes, mais: Is. 24. 13, comme des grappes quand la vendange est terminée; בְּיִבְיִת וְשִׁבְּיִלְ Nomb. 36. 4, et lorsque viendra le jubilé; בִּיבִי בִּיבִי jusqu'à ce que (v. בְּיִבִּי בִּיבִי וְשִׁר בִּיבִי Prov. 3. 34, certes, il se raille des railleurs.

3° Nėgat. Non, ne pas (formule de serment): אַבּיבָר אָבָיר Ps. 89. 36, je ne manquerai point de fidélité à David; אָבּירָאָירְאָ אָירִידְאָר Nomb. 11. 23, ils ne

verront pas le pays, sous-entendu je jurc. Simple negat.: מָנֵן אָפּ־יַרְאָּח וְיִבְּאָח Jug. 5. 8, on ne voyait ni bouclier ni lance; וְאָפּרבּנֵיך לְּדִוֹר וְדִּרֹר et la couronne n'est pas pour toutes les générations.

לי Interrog. Si, est-ce que? דְּיִרְיִּהְיִּהְ בַּיִּרְ II Rois 1. 2, (allez demander) si je releverai de cette maladie; אַבְּיִרִם בֹּיִרְ בִּי וֹ Job 6. 12, est-ce que ma force est comme celle des pierres? Quelque-fois avec תַּיִרְ בִּי בִּיִרְ עַּיִרְיִּהְיִּ בְּי וֹ Job. 6. 13, est-ce qu'il n'y a plus de secours pour moi en moi-même? Après une interrogation, ou: אַבּרִיבִּי אַבּרְיּבָּי Jos. 5. 13, es-tu pour nous ou pour nos ennemis? אַבְּיִרְיִּ בִּי בְּיִבְּי אַבִּירָ עַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּי בַּיִּרְ בַּי בַּיִּרְ בַּי בַּרָּ בַּי בַּיִּרְ בַּי בַּיִּרְ בַּיִי בְּיִרְ בַּיִּרְ בִּייִּרְ בְּיִירְ בַּיְרָ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִי בְּיִרְ בַּיִירְ בַּיִירְ בַּיִּרְ בַּיִי בְּיִירְ בַּיִירְ בַּיִירְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִירְ בַּיִירִ בְּיִירְ בַּיִּרְ בַּיִירְ בַּיִייִי בְּיִירְ בַּיִּרְ בַּיִי בְּיִירְ בִּייִי בְּיִירְ בִּיּיִי בְּיִירְ בִּיִייְ בַּיִּיְיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייִייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִייי בְּייייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייִייי בְּיייי בְּייייי ב

יָאֵל תַּרְבָּח לְצַשֵּׁר אָתָרוֹת: Estimer: יָאֵל תַּרְבָּח לְצַשִּׁר Aboth, ne donne pas souvent la dimo par estimation.

תְּהָאָרָה (pl. הַּמְּיבָאַ). Servante: הַּמְּיבָּהְיּה Exod. 2. 5, elle envoya sa servante; selon d'autres: elle étendit son bras (v. הַבָּאַ); הְּיבָּיִה אָּרְהַאָּיִהְהּוֹ בּצְּיִהְיִּהְיִּאָר בּצְיִּהְיִּהְיִּ בְּבִּיה אַרְאַבְּיִהְר בְּצִּיִּה וֹ Sam. 1. 11, n'oublie pas ta servante (ne m'oublie pas), v. יְּבָבָּי Exod. 23. 12, le fils de ta servante, ton esclave.

n. pr. d'une colline sur le chemin de Guébon, II Sam. 2. 24.

אַמְה chald (pl. צִּיִּדְי,). Coudée, Dan. 3. 1.

ਜਹ੍ਹਲ f. Terreur (v. ਸਤ੍ਰਾਲ). ਜਹ੍ਹਲ f (pl. seul usité). Peuple, tribu (v. לְלָאִם): ראָשׁ אָשׁוֹח Nomb. 25. 15, chef des tribus; שַׁבְּרוּהִשׁ פָּל-דָאָבִּים Ps. 117. 1, peuples, louez-le tous.

אָמָה chald. (pl. אַמִּיא et אִּמָּיא). Mėme signif., Dan. 3. 4, 7, Esdr. 4. 10.

I אָבֶלְי מָּבְלּוֹ אָבְלּוֹ אַ Prov. 8. 30, j'étais auprès de lui sa pupille, j'étais élevée auprès de lui. Selon d'autres: j'étais artisan, architecte, auprès de lui (v. אַבָּי, אָבָּי,).

II אָמוֹן (pour יְמִין) Foule, multitude, Jér. 52. 15; peut-être aussi 46. 25: אַנְיִי יְיִיאָּ multitude de No.

III אָר n. pr. m. 1° Amon, roi de Juda, fils de Manassé, II Rois 21.18.

— 2° Divinité égyptienne, Jér. 46. 25 (v. II אָבָּיִנְין אַ פּבּינִין הַ 3° Plusieurs personnages, I Rois 22. 26, Néh. 7.59.

אַמוֹנְהְ f. (pl. האַמאַה). Fermeté, constance, fidélité, vérité, probité (loyauté): דְיִדִּי אֲמוּנְהוּ Exod. 17. 12, ses mains gardèrent la fermeté, restèrent fermes; דְיִדִי יִדְיִי אַמְּאַנְיִי וּאָבִי אָרָ Hab. 2. 4, et le juste vit par sa constance; אַבְרָי דְיִבְּיִי דְּעָבִינְי דְּעָבִינְי דְיִבְּיִי בְּעַבְּיִר דְעָבִינְי דְיִבְּיִי בְּעַבְּיִר דְיִבְּיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִּר דְּעָבְיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִּר בְּעַבְיִי בְּעַבְיִּי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיִי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעָבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעָבְיי בְּעִּי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעָבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְּיִי בְּעַבְיי בְּעִי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעָבְיי בְּעִי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְיי בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעִבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעִבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעַבְייִ בְּעִי בְּעַבְייִ בְּעבִּייִ בְּעַבְייִ בְּעבִיים בְּעבִּייִם בְּעבִיים בְּעבִיים בְּעבִיים בּעבִיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעבּיים בּעביים בּעב

père du prophète Isaïe, Is. 1. 1.

י אָפּרין דּינוֹב : m. Dureté, violence בְּאָבּירן דָּינוֹב : Rituel, par la dureté du cœur (ע. אָפָּרָ).

יֻּבְּי, n. pr. m. Esdr. 2. 57.

אָמִים (v. אַמִים).

אָמִינוֹן (pour אָמִינוֹן n. pr. Fils de David, Il Sam. 13. 20.

אָמִיץ adj. Fort, puissant: אָם־לְבֹּחַ אָּפִרץ הַחַ Job 9. 19, s'il s'agit de force, voici, il est tout puissant. Le plus souvent suivi de בי Is. 40, 26 (ע. אָפַץ).

אָפִיר זי. Sommet: אָפִיר Is. 17, 6, â la pointe du sommet (de l'arbre); אָניר וְדִוּאָנִיר Is. 17. 9, comme l'abandon de la forêt et du sommet (de la colline). Selon d'autres: branche, arbre.

אָמֵל Etre abattu, languir; Kal seulement au part.: פָּחָה לְבָּחַה Ez. 16. 30, comme ton cœur est languissant.

Pou. אַמְלֵל בָּשֶׁן: Étre fané, flétri; être abattu, languir, être désolé: אַמְלֵל בָּשֶׁן: Nah. 1. 4, Basan et Carmel sont flétris, et les fleurs du Liban so fanent; אַכְלֶל מְרוֹם עַם־וָאָרֶץ Is. 24. 4, ils sont abattus les chefs du peuple de ce pays; בּאַרֶל בָּל־יִשְׁב בָּער־יִשֶׁב בָּער־יִשְׁב בּער־יִשְׁב בַּעריִישָׁב אַנּל בָּל־יִשְׁב בּער סַבּער פּער פּער פּער מעני פּער פּער מעני פּער

אַמֵּלְלִּים adj. Faible, impuissant: מְּמְּכֵּלְים Neh. 3. 34, ces Juifs affaiblis. בּיִם n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 26.

Niph. Etre porté, élevé; être solide, ferme; être stable, être durable: אינות (בינות בינות בינו

II אָלְּלוֹ Hiph. Aller a droite. Ex. unique: קָּמִן אַ Is 30. 21, lorsque vous voudrez aller a droite. בָּגָּי, p. יָבֶּין,

אל chald. Aph. ידי מאכן מאכלות avec אוניסן באלות avec אוניסן באלות באלות Dan. 6. 24, parce qu'il avait mis sa confiance en Dieu. Part. pass. Ce qui est certain, vrai: אַסְרָטָן שְּׁשְׁרֵא Dan. 2. 46, et son interprétation est vraie.

אָטָן m. Artisan : מַצְמֵּח דְרֵי אָטָן Cant. 7. 2, œuvre des mains de l'artisan.

וני אַמּר וֹנִי אָמֵן. Vrai: אָמֵן בּאלֹנִי אָמַן Is. 65. 16, par le vrai Dieu. — 2° adv. d'affirmation. Certainement, ainsi soit-il, amen: אָמַן מַן מַדְּיַטְיּוֹ עַן 16. 28. 6, amen, puisse Dieu agir ainsi; אָמַן אָנָי עָּטָּ נְּטָּ עָן נְיִּעָטָן tout le peuple répondra amen A la fin de plusieurs psaumes: אָמַן וְאָמַן.

אַרְיִם פֿרִידִּים מִּרְיִים אַרְיִּרְיִם אַרְיִּרְיִם אַרְיִּרְיִם אַרְיִּרְיִם אַרְיִּרְיִם Néh. 10. 1, nous contractons une alliance. — 2° Salaire: יַאָּבְיָּיִם עַלְּדְבְּעָשׁוּרְרִים Néh. 11. 23, et un salaire fixe pour les chantres, ou: une surveillance devait être exercée sur les chantres. — 3° n. pr. d'un fleuve, II Rois 5. 12. — 4° n. pr. d'une montagne, Cant. 4. 8.

אָלְהָא f. Linteau. Ex. unique: דְּאָרָד חִוּלְרָא II Rois 18. 16, et ler linteaux qu'Ezechias avait couverts (d'or).

אָמְרָה זְיּהְהָּה זְיּהְהָּה נְצְּאָבֶּה זִּיהְה בְּאָבֶּה אַהּוּ בְּאָבָה אָהוּ בָּאָבָה אָהוּ בָּאָבָה אָהוּ Esth. 2. 20, comme lorsqu'elle était sous sa tutelle. — 2° adv. En vérité: אַהוּהִי Gen. 20. 12, aussi en vérité (elle est) ma sœur.

וֹאָרְנוֹ (fidèle) n. pr., fils aine de David, II Sam. 3. 2.

אַסְנָּס מּע. Sûrement, certes, en vérité: אָסְנָם יָדֵילְמִּד מִּדֹבֵן Job 9. 2, certes, je sais qu'il en est ainsi; אָסְנָם דָּדְילָמִד מָד Is. 37. 18, il est vrai, ô Éternel! אָסְנָם בָּד Job 12. 2, il est sûr, il est vrai que (ע. אָמַן).

בּיְטְרָּא adv. Mėme sign., toujours avec une interrogat.: בַּיִּבֶּל בַּבְּרָך Gen. 18. 13, est-ce qu'en vérité? דַּאַכְיָם לֹאָ אַבְּלַ בַּבְּרָך Nomb. 22. 37, est-ce qu'en vérité je ne puis pas t'honorer?

רְאָכֵע (fut. יְאָכֵע) Être fort, être courageux, vaincre: קר אָכְצוּ יִי אָרָצוּ Ps. 142. 7, car ils sont plus forts que moi; דְּיַוּ Jos. 1. 7, sois ferme et courageux; וְרַאָּבְע בְּנֵי יִדְעּיָר II Chr. 13. 18, les enfants de Juda vainquirent.

 cœur; יְאַקּיךְלּוּ הַּצְּבֵּי יְצֵי Is. 44. 14, il s'est choisi un bois fort parmi les arbres de la forêt, ou: il affermit, élève, etc.

Hiph. S'affermir: וְיַאַפֵּץ לְּתָּך Ps.27. 14, et que ton cœur s'affermisse.

Hithp. 1°S'empresser vivement, être fermement résolu: הַּרְשָׁבֶּי לְּבֵּלוֹת בַּבֶּילָתוּ בַּבְּילָתוּ בּבְּילָתוּ Ruth 1. 18, qu'elle était fermement résolue.— צי Vaincre: בַּלִּירְתַבְּבָּים II Chr. 13. 7, ils vainquirent Roboam (v. בַּאָבָיץ).

אָרָהָים adj. Brun. Ex. unique: סּפּסִים בְּרְהָים אֲמָבִים Zach. 6. 3, 7, des chevaux tachetés et bruns (v. יְימִיץ). Selon d'autres: vigoureux, de מָצֵיץ.

אָטָא m. Force: אָבֶּיר יִּדְיִם יֹסִיתְּ Job 17. 9, et celui dont les mains sont pures augmentera de force.

אַמְאָד לִּי Force, soutien : אַמְאָד בּישְׁבֵּי רְרִישְׁלֵּם לם Zach. 12. 5, les habitants de Jérusalem seront pour moi un soutien.

ឃុំជុំ (mon fort) n. pr. m. I Chr. 6. 31.

רְיִצְטְאָ (Dieu est sa force) n. pr. 1° Amasia fils de Joas, roi de Juda, II Rois 12. 22; אַסְצָאָם 14. 1. — 2° Amasia prêtre, Amos 7. 10. — 3° Plusieurs autres.

אַם (fut. אַמֵּל, הַאָּמָר et הַאָּמָר, inf. לאטר, באטר, באטר, אטור Dire, parler, ordonner; quelquefois penser. La personne à laquelle ou dont on parle prend et ל. Part. לְּ qui est dit, qui est appelé, Mich. 2. 7: יַיאֹמֶר קַרָן צֶּל־חֶבֶל Gen. 4. 8, Cain dit à Abel; בהו אָמֵר הַי ainsi a parlė l'Eternel ; הַלְּחַרְגַנָי אֲתַּח אֹמֵיר Exod. 2. 14, penses-tu me tuer? אמרג Ps. 4. 5, pensez en votre cœur; אַמֵּר לְּחָבִרא Esth. 1. 17, il ordonna d'amener; וַיּאֹמֵר הַשְּלֵהְ וַיַּכְשׁוּ II Chr. 24. 8, le roi ordonna et ils firent (ou que l'on fit). Avec le rég. dir. : וְלֶּחֶם אָמֵר לו I Rois 11. 18, il ordonna de la nourriture pour lui, il lui fournit la nourriture.

Niph. Étre dit, être appelé: רָאָפִר אָשְר בְּאָפֵר Nomb. 23. 23, il sera dit à Jacob; לְּצְּעָרְ Dan. 8. 26, (et la vision) qui t'a été dite, communiquée; לו בְּאָפֶר לוּ: 4. 3, il sera appelé saint; בֵּאָפֵר בַּאָפָר תַּבְּיבָר בָּאָפָר פַּאָר בַּאָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאָרָר בַּאַר בַּאָרָר בַּאַר בַּאָרָר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאָרָר בַּאַר בּאַר בּא

Hiph. Faire qu'un autre dise: תְּאַמֶּרְהְּ tu as fait dire (promettre) à Dieu; ביר האמרך Deut. 26. 17, 18, et l'Eternel t'a fait promettre. Suivant d'autres: glorifier ou choisir (v. Hithp.).

Hithp. S'enorgueillir. Ex. unique: רְחָאַמְּרוּ כָּל-פֹּעֵלֵי אָוּרְ Ps. 94. 4, tous les artisans d'iniquités s'enorgueillissent.

בְּשִבּר, מָאַמָר, יְּאַמֶר, יְּאַמֶר, נְּמָלֶר, מְשֵׁמֶר, מְשִׁמֶר, יְּמִבֶּר, מַבְּעָר, מַבְּרָר, מַבְּעָר, בּיִבְּעָר, יוֹתָר, בּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, וֹוֹ en dit les principaux points; אַבְּיִר לֵּבְּעָבֶּר, לַבְּעָבֶּר, בַּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבְּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּעָר, בּיִבּער, בּיִבּער, בּיִבּער, בּיִבּער, בּיבער, ביבער, בי

אָמָרִים . plur. אָמְרָים , plur. אָמְרָים . Parole, ordre: אָמְרֵי אָמֶח. (אִמְרַי אַבְּיָר . Prov. 22. 21, les paroles de vérité; אִמְרֵי אַמְרַ . Nomb. 24. 16, paroles, ordres de Dieu; Job 20. 29, et l'héritage que lui aura été ordonné, assigné par Dieu, ou: אָמָרִי מַשְּׁל pour les paroles, discours de lui (l'impie).

אַמָּר: chald. m. (pl. אָמָרִין). Agneau : אַבְּרִין אַרְבַּע פְאָת בּאַרין אַרְבַּע פְאָת Esdr. 6. 17, quatre cents agneaux.

קמר n. pr. m. Jer. 20. 1.

אין א. Langage, parole, cantique, ordre, dessein: אַרְרָאָכֶּר וְאָרִן דְבָּרִרם Ps. 19. 4, ce n'est pas un langage, ce ne sont pas des paroles; קַבֶּר אַבֶּר Ps. 77. 9, l'ordre est-il arrêté (pour toutes les générations)? אָבָר וְּרָבֶּם לָּבְּן Job 22. 28, et, lorsque tu as arrêté un dessein, il s'accomplit (v. בָּר אַבָּר:

אַמְרָהּי f. (pl. אֲמָרוֹח). Parole : שְׁמֵרוֹח Ps. 17. 6, écoute ma parole; אִמְרוֹח קִידֹרוֹח קידֹרוֹח proles de Dieu sont des paroles pures.

אָמְרָה f. Parole: בַּצִּל אָמְרָה Lament. 2. 17, il a accompli sa parole.

n. coll. Les Amorrhéens, peuplade de Chanaan, Gen. 14. 13.

אָרָהְיּ (éloquent) n. pr. m. I Ch. 9. 4. אַבּוְיָהְּיּ et אַבּוְיָהְיּ (promis de Dieu) n. pr. de plusieurs, Chr., Esdr., Néh., Soph.

אַמְרָשָׁל n. pr. Amraphel, roi de Senear, Gen. 14. 1.

רְּטָּהְ f. (p. רְּיִהְיִּלְ de אָבּוֹ Vérité, fidélité, probité, sûreté: אָבּוֹ Ps. 25. 5, fais-moi marcher dans ta vérité; בַּבָּי בַּאָמָרָתְּלְ Prov. 23. 23, achète la vérité; רְיִבָּי בְּאָבִי בְּיִבְיִי בַּאָמָרָם Gen. 47. 29, et si tu veux exercer envers moi grâce et fidélité; רְיִבָּי מָשְׁלִים הַאָּבִי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבָּי אָבּי בּאַרָּם בּבּי בּבּי בּבּי בּבְּי בּבְּי בּבְי בַּבְי בַּבְי בּבְי בּבְי בַבְיי בּבְי בּבְיי בּבְּבְי בּבְיי בַבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בַבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיי בַבְיי בּבְיי בּבְיי בּבְיבּי בּבְיי בּבְיבְיי בּבְיבּ

תְּתְתַּתְּאָ f. (pl. const. הַתְּהְאָל). Sac : יְּתָה קְאָנְהַיְהִיּר Gen. 42. 28, le voici dans mon sac.

기가 (sincère) n. pr., père du prophète Jonas, Jon. 1. 1.

יָאָמְתָּנִי : Dan. 7. 7, Dan. 7. 7, (une bête) forte, ou épouvantable.

18 (v. 7ix) n. pr. . ...

אָנְא chald. pl. fréq. אָנָא pron. Moi : יֵדֶע אָנָא Dan. 2:8, je sais.

אָאָא interj. Ah! je te supplie, de grace: אָיָא בְּאָהְ Exod. 32. 31, ah! ce"peuple a commis un grand erime. Plus général. suivi de l'impér.

ou du fut.: אָגָא מָא מָא Gen. 50. 17; de grace, pardonne (le crime de tes frères). Quelquefois τομ, p. אִגָא.

אנח

י אַנְב chald. Fruit (v. אַן chald. Fruit (v. אַן).

I וְאָט וְאָרֶלּהּ מְתָּדֶרֶה וֹאָרָ Gémir: וְאָט וְאָרֶלּה מְתָּדֶרָה Is. 3. 26, ses portes gémiront et seront en deuil (v. אוֹרְ).

Hithp. Chercher une occasion מְּחְאָנָהי II Rois 5. 7, il cherche un prétexte, une occasion contre moi pour me nuire.

: 門袋 adv. Où? (v. 次). …

אָלָה chald. Moi (v. אָאָה).

ጠቅኞ interj. De grace (γ. ኢኒኤ).

אַנוּ Nous, Jer. 42. 6 (Keri אַנוּשׁ).

אַנרן, chald. Eux, ces : דָּרּ מֵלְכֵיֵא אָנּוּן Dan. 2. 44, de ces rois.

מוֹני n. pr. Enos, fils de Seth, petitfils d'Adam, Gen. 4. 26.

 אָנְיִדּיוּ אָנְי Lament. 1. 21, ils ont entendu que je soupire.

קּנְחָה f. (pl. אַנְחָה). Gémissement, soupir: בְּהוֹתְי Lament. 1. 22, nombreux sont mes soupirs.

אַנְקְנוֹ pron. pers. pl. 1 pers. Nous. Quelquefois ייָייִם .

chald. Nous. אַנַחְנָה et אַנַחְנָה chald.

אָלְי et avec pause אָלְי pron. pers. Je, moi, comme אָלִי. Quelquefois, je suis : je suis l'Éternel.

אָנְי m. et f. Des vaisseaux, une flotte: אָרָ חִירֶּכּ אָנִי חִירֶּט I Rois 10. 11, la flotte de Hiram; אַנִיר חַיִּנִים Is. 33. 21, vaisseaux Arames (v. אָנִיָּח).

וְאָנְיֶח תַּאָנְיֶח f. Gémissement : וְאָנְיָח תַאָּנְיָח וֹאָנִיָּח Is. 29. 2, il y aura soupir et gémissement (v. אַנָא

אָנִיח : אֵנִיח f. Vaisseau; plur. אָנִיח : אֶנִיח i אָנִיח jon. 1. 3, un vaisseau qui allait a Tarsis.

בּינֶע (gémissement du peuple) n. pr. m., I Chr. 7. 19.

אַל m. Plomb, sonde: בְּלִרהוֹמָח אַקָּה Amos 7. 7, (le Seigneur était debout) sur un mur tiré au cordeau, et dans sa main (il tenait) une sonde; יחָנִי טָּים אַקָּה vers. 8, voici je mets la sonde (dans mon peuple), c.-a-d. je le jugerai avec sévérité.

אָנבֿי pron. pers. Je, moi.

יאנן (v. און). יאנן.

אַנָּס Forcer, contraindre : אַרן אנַס Esth. 1. 8, nul ne forçait (a boire).

• Dֶּלֶּא Rituel, m.: מְּלֶכְי וְבְּרָצוֹן par contrainte ou de plein gré.

Dan. 4. נְכֶל כְי לֹּה-אָנֵם לָּהְ: Dan. 4. 6, qu'aucun secret ne te fait violence, ne te coûte de peines pour le pénétrer.

קַּאֲלָן fut. הַאָּבֶן (souffler, aspirer, v. הַאָּ de là) S'irriter, se fâcher; avec בָּ contre quelqu'un: אָנְשָּׁלֶּן בִּרּ Is. 12. 1, tu as été irrité contre moi.

Hithp. Meme sens. בס-בר היואקס די Deut. 1.37, aussi contre moi l'Éternel s'irrita.

אָלְיּ chald. (pl. seul usité אַנְפִּרן). Vi-

sage, face: יְמֵל עֵל אַנְמּיִרִיי Dan. 2. 46, il se jeta sur sa face (ע. הַשִּּיִה héb.).

לְּבְּלְּתְּ f., nom d'un oiseau impur, le héron ou le perroquet, Lévit. 11. 19.

Plɨj fut. אָנֵת (v. אָנָת, אָנָח, piַחָ, piֻנָּ et פְּנָּם (פָּנָּם fut. אָנָת אָנָת (v. אָנָת, piַחָּ, piַנָּת et pay) Gémir, pousser des plaintes, soupirer: Jér. 51. 52, et dans tout le pays les blessés gémiront.

Niph. Même sens : תַּאָנֵק רֹם Ez. 24. 17, gémis en silence.

תְּכִי נְאָנְקָת . 1° Gémissement, soupir: תְּכִי נַאָּנְקָת Mal. 2. 13, pleurs et gémissements.—2° Nom d'un animal impur: תְּנָאָנְקָת Lévit. 11. 30, le hérisson ou une espèce de lézard.

Niph. ייאנים II Sam. 12. 15, et il tomba malade.

לְבֶּר אֲלָשׁ chald. Homme: מְבֵר אֲלָשׁ Dan. 7. 13, comme un fils de l'homme, un mortel; pl. אַנְשׁרם 4. 14.

פּוְרְחְּה et אֲנְהְיִה chald., pron. pers. Tu, toi.

자꾸 n. pr. Asa, fils d'Abiam, roi de Juda, I Rois 15. 8.

אָסוּךְ שָׁמָן: m. Vase, pot אָסוּךְ שָׁמָן II Rois 4. 2, un pot d'huile.

וְלֹא יִדְיְדֶּי m. Accident, malheur: יְלֹא יִדְיָדֶּי אָסוֹן Exod. 21. 22, sans qu'il y ait eu d'accident, c.-à-d. de mort; יְּקְרָאֶדִי אָסוֹן Gen. 48. 38, si un malheur lui arrivait.

ביים plur. אַסוּרִים Liens, chaines: אַסוּרִים יְדִידָּן Eccl. 7. 26, ses mains sont des chaines; בַּיח דָאָסוּר Jér. 37. 15, prison (rac. אַסר).

אַרוּל chald. Chaine: יְּדֶי מַרְיָל Dan. 4. 12, et avec une chaine de fer. אָרְיּך m. Récolte, temps de la récolte : אַנְּאָסִיקּ Exod. 34. 22, fête de la récolte (rac. אָאָסָ).

יַחַד אָסִירִים שַּׁאָנָני Prisonnier: יַחַד אָסִירִים שַּׁאָנָני Job 3. 18, ceux qui étaient enchaînés jouissent ensemble du repos; אַסִירִים Ps. 68. 7, il délivre les prisonniers (rac. אָסַר).

אָפִיר Même signif. הַנֵּיִח צִּפִּיר Is.10.4, sous le prisonnier.

기약 n. pr., fils de Koreh, Exod. 6. 24.

רִים m. pl. Greniers, celliers: יְשְׁכְּיִרְ שְׁלֶכְי Prov. 3. 10, tes greniers regorgeront d'abondance.

እንቦች n. pr. m., Esdr. 2. 50.

기원기자 n. pr. d'un roi ou satrape assyrien, Esdr. 4. 10.

phera prêtre d'Héliopolis, femme de Joseph, Gen. 41. 45.

אָרָ ([ul. אָסֹאַיַ , pl אַסְאַבַּי) 1° Amasser, assembler, rassembler, accueillir: ויאספר אַר־דישילר Nomb. 11. 32, ils amasserent les cailles ; אַרהַתְּבוּאָחָה Exod. 23. 10, tu recueilleras les fruits; יָאָסְמָהָ אָת־וִקנֵי יִטְירָאֵל Exod. 3. 16, tu assembleras les anciens d'Israel; מַרַאַסוֹם אָרָם אֶל־דַאִּשְׁטָר Gen. 42. 17, il les mit ensemble on prison ; ואַסְמָּחוֹי אַל־חוֹדָן בַּירֶתָּך Deut. 22. 2, tu l'accueilleras dans ta maison ; יאַסֹף אורוי מְצַרַעָתוּי II Rois 5. 3, il l'accueillera de sa lèpre, c.-à-d. le fera rentrer dans la société des hommes en le guérissant. — 2º Retirer, ôter, faire disparattre, tuer: רַיַּצְלִין צֵּלִר הששקה Gen. 49. 33, il retira ses pieds dans le lit; אָרָה אָסֹאָ I Sam. 14. 19, retire ta main ; אַסָרְ אַלֹּדִים אַר־דַּוּרָפָּרָי Gen. 30. 23, Dicu a ôté ma honte; אכשר בַּאָרֶץ מְנְעָרֵהְ Jér. 10. 17, ôte de la terre ta marchandisse; אַסְתְּ מְּכָּן אַסָּתְ Soph. 1. 2, je ferai tout disparattre (de la terre), le fut. אָסָת Hiph. de אָסוּק ; אַסָר אָ Ez. 34. 29, des hommes morts de faim; קשָּׁהָּ Jug. 18. 25, tu causeras ta mort, tu t'oteras la vie. - 3° בבוד מי Is. 58. 8, la gloire de Dieu mar-

chera derrière toi, fermera ta marche (v. Pi. 2°), ou : t'accueillera.

Niph. 1° S'assembler, être accueilli: ער אַשָּׁר רָאַסְמוּ בָּל־חַעַּדְרִים Gen. 29.8, jusqu'à ce que tous les troupeaux soient assembles; בריבון Nomb.12.15, jusqu'à ce que Miriam fût accueillie (reçue dans le camp, après la guérison de sa lèpre); ישבורדי ; Gen. 49. 29 נאַכָּוּן אַל־צָּבוֹרָדיו Jug. 2. 10, être réuni à son peuple, auprès de ses pères, c.-à-d. mourir. Et seul : ואַרין רַאַסְקּז Nomb. 20. 26, et Aaron sera réuni (à ses pères). — 2º Se retirer, disparaître, cesser, périr : חַיָּרַח ראַסְעּדְי מִישְׁעָדִי Ps. 104. 22, le soleil luit, ils se retirent; תַאָּסְמָּר אָל־תַּינְרָהְ Jér. 47.6, (glaive,) retire-toi dans ton fourreau; וירבווה לא יאסף Is. 60. 20, ta lune ne cessera pas d'éclairer ; ינשפטר שפתר נגיל Jér. 48.33, la joie et l'allégresse cessent; יְגַם־דְּגֵר חַיָּם רַאָּסֵפוּ Osée 4. 3, et les poissons de la mer périront aussi. — 3° Etre enseveli : אַסָּמָד אַ Jér. 8.2, ils ne seront point ensevelis; עַּשִׁיר רָשֶׁעָב ולא יאסף Job 27. 19, riche il se couche (devient malade) et n'est point enseveli, ou: il ne meurt pas (riche).

Pou. Étre amassé, être assemblé: চতুঠুলু সূত্যা Is. 33. 4, votre butin sera amassé.

Hiph. Détruire, anéantir: קראֹסִימְהְ זְמֵנֵי I Sam. 15. 6, pour que je ne te détruise pas avec lui (p. קאָסִיתְה).

Hithp. S'assembler: কুল্মুন্ত Deut. 33. 5, les chefs du peuple s'étant assemblés.

기무차 (celui qui assemble) n. pr. 1° Lévite du temps de David, auteur de plusieurs psaumes. Ses descendants

קבי אָקוּ existaient encore au temps a Ledra et de Néhémie. — 2° Is. 36. 3.— 3° Néh. 2. 8.

קרים (pl. seul usité מַּיר רָאֲטָפִּים: מַּיר רָאֲטָפִּים: Chr. 26. 15, 17, magasin, lieu dans la partie extérieure du temple où l'on mettait les provisions; אַסְפֵּי רַיִּפְעָּרִים Néh. 12. 25, les magasins des portes. Selon d'autres: seuils des portes (p. יְּפַשָּׁרָ.).

אָטָתְּ מָלִי רָבּא Is. 32. 10, la récolte ne vient point; אֹטָתְ תְּיָרִיסִילּ Is. 33. 4, comme on amasse les sauterelles. Plur. בָּאַסְבֵּי־בַּיִרץ Mich. 7. 1, comme les récoltes de l'été.

רְּשְׁמְשׁלְּ f. Assemblée, réunion. Ex. unique: אָסְמּוּ אֲבָּעָּ Is. 24. 22, ils sont assemblés en une seule réunion, c.-à-d. tous ensemble.

בַּעָלֵי אָסְפּוֹית: f. pl. Ex. unique: מַעָלֵי אָסְפּּוֹית: Eccl. 12. 11, hommes (membres) des assemblées (de sages).

אַסְפִּים (v. אָסֹאָ).

קר בְּקרְבּי m. Ramassis de gens, populace. Ex. unique: אָשֶׁר בְּקרְבּי Nomb. 11. 4, la plèbe qui était dans son sein.

אָלְרְאַף chald., adv. Avec zèle, soigneusement: אָסְמַּרְנָא מִּרְוּעַבָּרָא Esdr. 5. 8, (et ce travail) est fait avec soin.

እርምቦል n. pr. persan, fils de Haman, Esth. 9. 7.

기마추 1º Lier, attacher, mettre des chaines, emprisonner, enfermer, atteler, seller (עובר (אור seller (עובר לומר ליירות Gen. 49. 10, il attachera son ane à la vigne; אם־אַסוֹר יָאַסְרוּנִי בַּעַבֹּתִים הַוְדָּשִׁים Jug. 16. 11, si on me lie avec des cordes neuves; וראסר אחד Gen. 42. 24, on lui mit des chaines; ניַאַסְרֵחוּ בֵּרח כָּלָא II Rois 17.4, on l'enferma dans la prison ; אָסוּר Gen. 40. 3, emprisonné, enfermé; בַּרֹת חַסוּרָים Eccl. 4. 14, la prison (p. הָאָסוּרָים); ו נַאַטַרְהָם אָת־דַוּפָּרוֹת בָּצֶגָלָת I Sam. 6. 7, attelez les vaches à la voiture ; אָסָרּוּ וַמּוּסִים Jér. 46. 4, attelez les chevaux ; אסר I Rois 18, 44, attelle, sans regime. ייי ביי דוּמְלְחַמָּח 2º Rois 20. 14, engager le combat. Avoc מַל נְמָשׁ s'engager, se lier, s'interdire quelque chose: אַלָּהָר אַטָּרָח עַל נַמְשָׁר אַסְרָח עַל נַמְּשָׁר Nomb. 30. 10, toute chose qu'elle s'est interdite, qu'elle s'est engagée à ne point faire.

Niph. Étre lié, être enchaîné: אַאָּהָה Jug. 16. 10, par quoi peux-tu être lié? אַאָּהָה Gen. 42. 16, et vous, vous serez enchaînés, emprisonnés.

Pou. Être fait prisonnier: אָפָּרי רַיְּדָיָר Is. 22. 3, ils ont été faits prisonniers ensemble.

קּרָר et אָסְרְ Vœu d'abstinence, opposé à קּרָר vœu d'action: בּּרְרָה וָאָטָרָה Nomb. 30. 5, son vœu ou son engagement; אָפֶר עֵל נַקְשׁׁר 30. 3, pour se lier par un engagement (s'interdire une jouissance).

אָרָה m. chald. Defense, prohibition: אָרָה m. chald. Defense, prohibition: מְלְחַמָּא אֵיָרָה Dan. 6. 8, et de faire une défense sévère.

אַכְּרַחַרּוֹי, roi des Assyriens, fils et successeur de Sanchérib, Is. 37. 38.

signifie: étoile; son nom hébreu est nom myrthe), épouse d'Ahasweros roi de Perse, Esth. 2. 7.

עָלָ פּוּ אִּעָאָ chald. Bois : בְּהַחְלֵּיָא Esdr. 5. 8, la charpente se pose dans la muraille.

I 78 conj. Aussi, même, et aussi, et pourtant : אָם־אַלִּי אָעֵטָּוֹר־וּאַר לָּכָּם Lévit. 26. 16, moi aussi j'agirai ainsi avec vous; אַב לאַ דַיבְראַתַט Nomb. 16. 14, tu ne nous a même pas conduits; מַשְׁמִּיל אַם־מִרֹמָם I Sam. 2. 7, il abaisse et aussi il élève ; אַר זַנַיִּדְאַ Ps. 44. 10, et pourtant tu (nous) as repoussés. Avec n interrogatif: תַּשָּׁם הִסְפָּת Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? אַק־נַם־יאָת Lév. 26. 44, et même alors, néanmoins. אָן בָל נִטָּעוּ אָן répété, et, et même : אָן בּעל נִטָּעוּ וַגל־וֹרָעוּ אָק בַּל־שׁרֵשׁ בָּאָרֶץ וּוְיָם Is. 40. 23, ils n'ont été ni plantés, ni semés, et leur tronc n'a même point jeté de racines dans la terre. דָּאָן מָי A plus forte raison : אָן בָּי־אַנְשִׁים רָשֶׁיָנִים קוּ II Sam.

" אַף על־פּי Quoique, Aboth.

78 chald. Meme, aussi, Dan. 6. 23.

ון אָפּר (רְצִּפְּר אַפְּרָ מְנְאָ לְרָירוּרְן Ps. 115.6, ils ont un nez, et ils ne sentent point. — 2° Colère, fureur: בָּבָּד בְּרָיִה בְּבָּד Deut. 11. 17, la colère de l'Éternel s'allumera contre contre vous; בְּלֵּ אָהְ אִיבֶר Prov. 22. 24, un homme colère; בַּלּ אָהְ אִיבֶר Ps. 138. 7, (tu étendras ta main) contre la fureur de mes ennemis. Selon d'autres: p. אַב אַב aussi contre mes ennemis.

Duel אַפֵּרָם 1º Narines : נַיַּפַּדוּ קיים ביים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie. — 2º Colère: ולא בְאַפַּיִם וְלֹא בְמָלְחָסָת Dan. 11. 20, ni par la colere, ni par la guerre. De la : אָרֶהְ אַמְיָה Prov. 14. 29, lent a s'irriter, patient; קצר־אַמָּרָם Prov. 14. 17, irascible. — 3° Visage : קוצרו אַפֶּיךה Gen. 3. 19, a la sueur de ton visage; ਆਜੂਆਂ אַניִם אַרְצָּדוֹ Gen. 19. 1, il se prosterna la face contre terre ; לְאַפֵּר דָיִר I Sam. 25, בַּבָּרו אַבַּוּה: לִּמְנֵי David, comme בָּבָרו אַפֶּישׁ I Sam. 1. 5, (a Hanna il donna) une part (comme) pour deux personnes; selon d'autres : un beau morceau à cause du chagrin (de Hanna); ou: avec chagrin, tristesse, de ce qu'elle était

יַּאָשׁה : Se revêtir (de l'éphod): יַּיָאָשׁה לּג בּי Lév. 8. 8, il l'en revêtit.

75№ n. pr. m. Nomb. 34. 23.

אַלְּנָה f. Ephod, vêtement du pontife; vêtement, ornement: יחשָב אַסְנָהוּן Exod. 28. 8, la ceinture de son éphod; אַמְבָּה זָּיִנְהָּן Is. 30. 22, les ornements de

vos idoles d'or. Selon d'autres : lame d'or qui recouvre les statues.

רָבֶּי אַפְּרָט Palais: אָרֶלֵי אַפְּרָט Dan. 11. 45, les tentes de son palais.

האָא (fut. האָאי) Cuire (au four): האַ אַבּאָר בּאַמּאָר (fut. האָבּאי בּאַמּאָר). Cuire (au four): האַבּאַ בּאַמּאַר בּאַר בּאַמּאַר בּאַמּאַר בּאַמּאַר בּאַר בּאַמּאַר בּאַנּאָר בּאַר בּאַמּאַר בּאַנּיי בּאָנּאַר בּאָני בּאַר בּאָנּאָר בּאָנּיי בּאַנּיי בּאָנּיי בּאָני בּאָנּי בּאַנּי בּאָנּי בּאָנּאָר בּאָנּיי בּאָנּי בּאָנּיי בּאָנּא בּאַר בּאָנּיי בּאָנּיי בּאָּי בּאָנּי בּאָנּי בּאָנּי בּאָנּיי בּאָי בּאָנּי בּאָנּא בּאָר בּאָנּי בּאָנּי בּאָי בּאָי בּאָּי בּאָי בּאָּי בּאָנּי בּאָיני בּאָני בּאָּי בּאָנּי בּאָנּי בּאָּי בּאָּי בּאַנּי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָי בּאַנּי בּאַנּי בּאָי בּאָּי בּאָי בּאָי בּאָּא בּאָּי בּאָי בּאָּא בּאָּא בּאָי בּאַר בּאָּאָי בּאָי בּאָּי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָּא בּאָי בּאָי בּאָי בּאָי בּאָּא בּאי באינאי באיי באי

Niph. Etre cuit : אָמָהְ הּשָּאָהַ אלא Lev. 6. 10, (l'oblation) ne sera pas cuite

avec du levain.

חוֹם א n. pr. m. Nomb. 34. 23.

תְּבְּיִת n. pr. m. I Sam. 9. 1.

אַפּילוּ Meme, quand meme, Aboth. אַפּיל שְּמִיל adj. Tardif, ce qui tarde מי אַמִּרלוּה הַיְּנָה Exod. 9. 32, parce qu'ils étaient tardifs.

DIPN n. pr. m. I Chr. 2. 30.

רְּשִׁרִים יִּשְׁרִים יִּשְׁרִים אַ Job 42. 21, il délie la ceinture des puissants; יְשִׁיִּשְׁיִ שְּׁיִשְׁיִ עְּשִׁיִּשׁ Job 41. 7, les puissants boucliers. — 2º Subst. Torrent, lit d'une rivière: בְּשִּׁיִשְׁיִ בְּיִשְׁיִּשְׁ בְּעָרִים בְּעָבִייִּ Job 6. 15, ils passent comme le torrent des vallées; יְבְּיִשְׁיִ בְּיִלְּיִשְׁיִ בְּיִבְּיִּ בַּלְבִּיִּ בְּעַבְּיִּ בְּעַבְּיִ בְּלִבְּיִּ בְּעַבְּיִ בְּעַבְּיִ בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעַבְּיִ בְּעָבִי בְּעַבְּיִ בְּעַבְּיִ בְּעַבְּיִבְּי בַּעְבִּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיִבְּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְּי בַּעְבִּי בְּעַבְּיבְּי בַּעְבִּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְי בְּעָבְיִי בְּעָבְיִבְּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְי בְּעַבְּיבְּי בְּעַבְיבִי בְּעַבְּיבְי בַּעְבִּיבְי בְּעַבְיבִּי בְעַבְּיבְּי בְעַבְּיבְּי בְעַבְּיבְּי בְּעַבְּיבְי בְעַבְּיבְּי בְעַבְיבִּי בְעַבְּיבְּיבְי בְּעַבְיבִּי בְּעַבְּיבְייִ בְּעַבְיבִי בְּעַבְּיבְּיבְיי בְעַבְּיבְּבְיבִי בְּעַבְּיבְיבְי בְּעַבְיבִיי בְּעִבְּיבְּיבְייִ בְּעִבְיבִי בְּעַבְיבִּי בְּעַבְיבִּי בְּעַבְיבִי בְּעַבְיבִי בְּעִבְיבִי בְּעַבְיבִּי בְּעַבְּיבְייִ בְּעִרִּיבְּיבְּיבְייִ בְּעִבְיבִי בְּעַבְיבִּי בַּעַבְיבִּי בְּעַבְיבִי בְּעבִייִים בְּעבִּייִי בְּעַרְיבִּי בְּעַבְּיבְּבְי בְּעַבְּיבְיבִי בְּעבִייִים בְּעבִּייִבְּעַ בְּעבִייִים בְּעבְּיבִיי בְּעבִּייִבְ בַּעַי בְּעבִּייִבְּי בְּעבִּייִבְּעִ בְּעבִּייִבְּע בַּערִיבִּי בְּבִּייִבְּעִייִּיבְייִי בְּעבִּייִבְּעִייִים בְּעבִּייִבְּעִי בְּעבִּייִבְּי בְּעבִּייִים בְּעבּייִבְייִי בְּעבִּייִבְּי בְּעִיבְייִבְייִי בְּעבִּייִבְייִי בְּעבִּייִבְ בַּעבְייבְייִי בְּעבִּייִבְייִי בְּעבּייִיבְייִי בְּעבִּייִבְייִי בְּיבִייי בְּיבּייִבּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיּבְייִי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיּבְיי בְּיִבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִּבְיי בְּיּים בְּיִבְּיי בְּיּבְיי בְּייִבּיי בְּיִיים בְּיִבְיי בְּיּיי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּייִים בְּיִבְיים בְּיִבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּייִבּיי בְּייִבְיי בְּייִבְי

4º Barre, tuyau: אָפֿיפָר וּאָפֿיקר אָפֿיפָר אָפֿיפָר אָפֿיפָר וּאָשָׁר. Job. 40. 18, ses os sont des tuyaux d'airain.

אָפִיץ n. pr. (v. אַפַּאַ).

י אַפִּיקוֹרוֹם m. Epicurien, athée, Aboth.

אָפַל adj.Sombre: אָפַל וְלֹא־נֹנְתּ לּוֹיִרְאַרְלֹאָרְלָאִרּלֹנָתּ לּוֹיִרְאַרְלֹאָרְלָאָרְלָאָרְלָאָרְלָּאָרְלָּגִּתְ Amos 5. 20, il est sombre et sans clarté.

לְּבֶלֹּא m. Obscurité: אַנְּבְּא אֹמֶל Job 30. 26, et l'obscurité est survenue; לִּרְרוֹח Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité, c.-à-d. en embuscade.

הְשְׁבֵּילְתוּ f. Obscurité, épaisses ténèbres: הְשְׁבֵּילְתוּ Exod. 10. 22, obscurité profonde; הַבְּבֵּלְתוּ הַבְּבַּלְתוּ בַּבְּלֵתוּ Is. 59. 9, nous marchons dans d'épaisses ténèbres.

לַבְּלֵל (juge) n. pr. m. I Chr. 2. 37.

דָּכֶר דְּבֶר עֵּל־אֶּמְנֶּץ. Prov. 25. 11, une parole dite en son temps, bien à propos. Selon d'autres : roues (v. אִימָר), parole dite sur ses roues, c.-à-d. dans l'ornière, à sa place, convenablement.

הַאָּמָי intr. Cesser, être épuisé: בְּאָנִיה וּיִּאָהַי Ps. 77. 9, sa grâce a-t-elle cessé pour toujours? בְּאָנָה בָּאָנָה Gen. 47. 45, car l'argent est épuisé (v. סְּפָּטָּ).

DDN 1° subst. Fin, terme, extrémité: אַמָּסֶר אָרֶץ Ps. 2. 8, les extrémités de la terre, les pays les plus éloignés. Duel בי אַפְּטִים Ez. 47. 3, eau des extrémités qui couvre seulement les chevilles des pieds. - 2º adv. de négat. Point, rien, sans: צֵר אָמֶט מַקוֹם Is. 5. 8, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de place; וְאָפֶס עצור וְעַווּב Deut. 32. 36, il n'y a plus de retraite ni de forteresse. עוד ou אַסְסִי עוֹד comme אֵרן עוֹד point d'autre : תַּאָפָס עוֹד אִישׁ לְבֵיתו שָׁאוּל II Sam. 9. 3, n'y a-t-il plus personne de la maison de Saul? אַנִר וְאָמָסִר עוֹד Is. 47. 8, moi, et point d'autre ; אָנְשֵׁר מָלְחַמְהָן Is. 41. 12, tes hommes de guerre seront comme rien; אולים נאמט Is. 40. 17, comme (ou moins que) le néant et le vide; אַנְאָפָס Is. 52. 4, pour rien, sans motif; מאַפס פצים Prov. 26. 20, sans hois; אַפָּה סְמָאָם Job 7. 6, sans espoir.

— 3° conj. et adv. Mais, seulement, cependant: אָמָס קְצֵּדוּ מִידְאָיָ Nomb. 23, 13, mais tu verras une partie seulement; אָפָט פִּר־צֵּוּ וְיִעָּם Nomb. 13. 28, cependant le peuple est fort.

רַמִּים רַמִּים n. pr., endroit de la tribu de Juda, I Sam. 17. 1; אַכָּם רַמִּים I Chr. 11. 13.

שְׁצְלְכֶּבְ Rien, néant. Ex. unique: בְּאָבֶלְבָּוּ Is. 41. 24, et votre œuvre n'est que néant (p. בַּאָבָר). Selon d'autres : votre œuvre est comme celle de la vipère (v. בְּאָבָר).

אָפְּגָּח. et f. Vipère, aspic : אָמְנֶּח קּנָים, Is. 30. 6, la vipère et le serpent volant (rac. קּנָים,).

אָפָּר Environner: אָפָליי הֶיבְלֵי־ אָפָּר Ps. 18. 5, les liens de la mort m'environnent; avec אָב ר רְעוֹרוּ בּילי רְעוֹרוּ Ps. 40. 13, car des maux m'environnent.

PPN (forteresse) n. pr. de différentes villes. 1° Jos. 13. 4. — 2° I Rois 20. 26. — 3° I Sam. 4. 1. La première est aussi appelée prox Jug. 1. 31.

הַּפְּאַתְ (forteresse) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

קאָלִרְי עָּמֶר וְאָמֶר . Cendre: אָלְּרִי עָמֶר וְאָמָר . Gen. 8. 27, et je ne suis que poussière et que cendre; בּיָבי אַקּר Job 13. 12, proverbes de cendre, vaines maximes; רֹנָרו ! Is. 44. 20, il se repait de cendre, s'occupe de choses vaines.

ת אַפּר m. Voile: אַפּר m. Voile : דּיְתְּחַפּט מָּאָמֵר עַל־עַינִי I Rois 20. 38, il se déguisa par un voile (qu'il mit) sur les yeux (ע. בִּירְתַּחַ). D'autres traduisent: cendre, comme אַפְרֹחֵים m. Le petit d'un oiseau : יְּבָּבֶּח צֵל הָאֶפְרֹחִים Deut. 22. 6, et la mère est assise sur ses petits (rac. יְּבָּאָח בָּיִה).

אַפּרִיוֹן Litière, sopha. Ex. unique : Cant. 3. 9.

הַלְּכְּיֵכְיּ n. pr. Ephraim, fils de Joseph, souche de la tribu de ce nom, Gen. 46. 20 (v. אַפְרָיּאַ).

chald., n. pr. d'un peuple, les Apharséens, Esdr. 4. 9.

אַכְּרְסִאָּנִא et אַיִּבְּרְסַרְּנַא chald., n. pr. de deux peuplades, Esdr. 5. 6, 4. 9.

pelée aussi Beth-lehem, Gen. 48. 7, et Beth-lehem-ephratha, Mich. 5. 4. — 2° Pour Ephraim, Ps. 432. 6. — 3° Ephrath, femme de Chaleb, I Chr. 2. 49. מיירי 1° Habitant de la ville d'Ephrath, Éphratéen, Ruth 1. 2. — 2° De la tribu d'Ephraim, Ephraimite, I Sam. 4. 4.

্বিট্টুই Possible: স্কুড়্ Rituel, il serait impossible.

בּמְרִים בַּלְּכִים chald. Ex. unique: בַּלְּכִים בַּלְּכִים Esdr. 4. 13, adv. enfin cela portera préjudice aux rois. Selon d'autres: subst. le trésor des rois en souffrira.

ሽጋኒኝ n. pr. m. 1° Gen. 46. 16. — 2° I Chr. 7. 7.

אַבְּעָּעי f. (plur. אָצְעָּעי). Doigt: אָצְעָּעי אַרְיִינְיִי Lév. 14. 16, le doigt de sa main droite. Métaph. אָבָע אַלוִים וּרָא Exod. 8. 15, c'est le doigt de Dieu (le pouvoir de Dieu se manifeste); comme mesure: וְנָעָרִי אַרְעַע אָצָעִיר jér. 52. 21, l'epaisseur était de quatre doigts; doigts de pied, II Sam. 21. 20.

ሃጋ¥ኞ chald. Même signif.

אָצִיל adj. Homme distingué, noble: בְּאַרְבֶּי מְנֵי וְשְׁרָאֵל Exod. 24.11, et aux Israélites nobles, distingués; וְאַרְאָרִיךְּ Is. 41.9, et je t'ai choisi parmi les nobles (de la terre). Selon d'autres: je t'ai appelé de tous les côtés, des extrémités de la terre, comme בַּאַ côté.

אַצִּילָה et אַצִּילָה (plur. ביד et ni-) Aisselle : מָּתַה אַמָּילָה תָּיָק Jér. 38. 12, sous

les aisselles de tes bras; על מָל אַשִּרלֵי יְדִי Ez. 13. 18, sur toutes les aisselles de mes bras (p. épaules); שִׁנִי אַמִּירִי Ez. 41. 8, six coudées jusque sous l'aisselle, c.-à-d. longues comme le bras. Selon d'autres: six grandes coudées (v. אַצִּילַי.).

Niph. צֵל־פֵן מַאַצּל Ez. 42. 6, c'est pourquoi on ota de la largeur, on rétrecit (les chambres supérieures).

Hiph. וְיָאַבֶּל מְדְרָרְהְיַחְ אֲשֶׁר צָלֶיז Nomb. 11. 25, il prit de l'esprit qui était en lui (Moïse).

ንሄጵ (noble) n. pr. m. 1° Fils de Simri, I Chr. 8. 37. 2° Un endroit près de Jérusalem, Zuch. 14. 15.

אַלְלָּיָת n. pr. m. II Chr. 34. 8.

סצָא n. pr. m. I Chr. 2. 15.

אָצְעָרָה f. Bracelet : רָאָדְעָרָה אַשֶּׁר עֵּל־ יִרעּר II Sam. 1. 10, et les bracelets de son bras.

אַרְאָיָר Amasser, accumuler (v. עַנָּדָּירָ Amasser, accumuler (v. עַנָּדָירָ II Rois 20. 17, et ca que tes pères ont amassé; קיאוֹבְרִים הָשָּׁי Amos 3. 10, ceux qui accumulent des trésors de violence et de rapine dans leurs palais.

Niph. Etre amassé : לא בַאָצֵר וְלֹא Is. 23. 18, il ne sera point amassé ni mis en réserve.

Hiph. Confier le soin du trésor: אינירות על אוערות Néh. 13. 13, j'établis pour avoir soin des greniers (v. אַנְצָר אַר).

אַנְר (trésor) n. pr. m. Gen. 36. 21. אַכְּרָּה אַקְרָּה m. Ex. unique: אַכְּרָה אַכְּרָה Is. 54. 12, des pierres précieuses, qui jettent un vif éclat; des escarboucles (v. חוף).

™ m. Nom d'un animal, chèvrecerf ou bouc sauvage, Deut. 14. 5.

אר (v. אור et אור).

N7M: n. pr. m. I Chr. 17. 38.

Is. 33. 7, leurs héros gémissent dans les rues. D'après le Talmud: catégorie d'anges. Selon d'autres: ils gémissent aur leur autel (ou sur Jérusalem, v. אֵרָאָר לָּתָבּיּ). Selon d'autres: contracté de אַרָאָר לָתָבּיּ, je leur ferai voir (des malheurs) qui les feront gémir.

יי אראלי n. pr. m., Gen. 46. 16; n. patro,, Nomb. 26. 17.

שְרַב (fut. בַאַרֹב) Dresser un piège, guetter, épier, se mettre en embuscade. Avec ב, בל, ג, le régime direct et sans rég.: יַאַרֶב לּוּ Deut. 19. 11, il le guettait; הְּרֶבי רְשָׁצִים אֱרֶב־הָּם Prov. 12. 6, les paroles des méchants sont: Epie le sang, c.-à-d. elles tendent à verser le sang ; ניארבו על-שבם Jug. 9. 34, (quatre bandes) se mirent en embuscade contre Sichem. Part. אוֹרֶב celui qui guette ; collect. armée placée en embuscade : יָתאוֹרֶב קַם מְחֵרָת מְּּמְלוֹמוֹ Jos. 8. 14, la troupe placée en embuscade quitta promptement le lieu où elle était; זערישו Jug. 20. 37, l'embuscade arriva promptement. Pi, part. באָב, pl. בארבדם Jug. 9. 25, des gens qui sont en embuscade. Avec 33 II Chr. 20. 22.

Hiph. יַּרֶב בְּחֵל I Sam. 15. 5, il se mit en embuscade dans la plaine, p. מוֹנָאַרָב ou de רוב il combattit.

בְּרֶב (embuscade) n. pr., ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 52; patron. אַרָב II Sam. 23. 35.

אָרָת m. Piége: יְמִים אָרָם Jér.

9. 17, dans son intérieur il lui dresse un piége.

אַרְכְּאֵל (v. אַרְבָּאַל).

אָרֶבֶּה M. Sauterelle : לא מְשָאַר אַרְבָּה Exod. 10. 19, il ne resta pas une seule sauterelle.

אָרְבָּה Piège. Ex. unique : אָרְבָּה נְיִיי Is. 25. 11, il abaissera son orgueil en même temps que les pièges de ses mains. Selon d'autres : les aisselles de ses bras, c.-à-d. sa force; ou: Dieu humiliera par la force de ses bras l'orgueil (de Moab).

תבות n. pr. d'une ville, I Rois 4. 10.

עובורים, אוֹרָבְּעֵּח, אַרְבָּעֵח, אַרְבָּעָח, ח. de nomb. Quatre, quelque fois quatrième, p. יְבִּדִּיִּר, quelque fois quatrième, p. יִבְּדִיִּר, בּעַח, בּעַח, בּעָדִיּרָם Ez. 1.8, à leurs quatre cotés; אַרְבָּעַח וְּבָעַח בּעַח בּעַרָּה לָבֵּע וֹנְדְיִינָשׁ Zach. 7.1, dans la quatrième année du règne de Darius. Avec suff.: בְּעִיבְּעָה Ez. 1.8, pour eux quatre. Duel אַרְבָּעָה II Sam. 12.6, au quadruple. Plur. אַרְבָּעָה quarante; אַרְבָּעִים וּוֹם Gen. 8.6, quarante jours.

기호 n. pr. m. Arba, un géant, Jos. 14. 15.

אַרְכּּע et אַרְבּּעה chald. Quatre, Dan. 3. 5.

אָרֵג Tresser, tisser. Part. אָרֵג אָרָה fém. הָאָר tisserand (ע. מֶרֶג מֶר בְּיִלְּמִית רְאָשִׁר yug.16.13, si tu tresses les sept boucles de mes cheveux; רְּעָשָׁרִים בְּּתִּים HRois 23.7, les femmes avaient tressé en ce lieu des tentes; וְמִרָּיִר צַּמָרִישׁ רָאֵירֹנוּ yug.16.59.5, ils tissent

des toiles d'araignée; מַעְמֵּח אֹרֵג Exod. 28. 32, ouvrage du tisserand.

אָרָג Tissu, navette: יַשְּׁרָג װְדְיַתְּי הָשָּׁרָג Jug. 16.14, il arracha le pieu du tissu ou du tisserand; אָרָג יִפְּרָ בְּיִלְּי בְּיִר Job 7. 6, mes jours passent plus vite que la navette des tisserands.

אַרְנֹב n. pr. d'une province en Basan, au delà du Jourdain, Deut. 3. 4.

ין אַרְגָּוֹן (ע. (ע. אַרְגָּטָן: II Chr. בּאַרְגָּוֹן: בּאַרְגָּוֹן: 12. 6, en pourpre,

אַרְנְּוָנָא chald. Même signif. : אַרְנְּוָנָא Dan. 5. 7, il se vêtira de pourpre.

אָרְבָּעָן m. Pourpre: תֶּנֶר אַרְנָּבֶן Nomb. 4. 13, un drap de pourpre; וְאַרְנָבֶן Exod. 45. 4, et de la pourpre.

לְרְךְ et אָרְךְ n. pr. m. Ard, fils de Benjamin, Gen. 46. 21, Nomb. 26. 40. אָרְדּין n. pr. m. I Chr. 2. 18.

לְּבְּרֵי מִּיְרֵי Cueillir, arracher: אָרָה Cant: 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe avec mes aromates; יְאֶריהָי כָּלֵּר Ps. 80. 13, tous les passants en arrachent (des fruits de la vigne).

ראין chald. Voici (comme אַשְּׁ, héb. אַשְּׁהְיּים ou: voyez וּ אַרְיּיִן transposé): יאַירי אָבְיִיין Dan. 7 15, et voici un autro animal.

ארוֹר n. pr. m. Nomb. 26. 27. ארוֹר Gen. 46. 16.

אַרְוֹי n. pr. Aradus, ville phénicienne, Ez. 27. 8. אַרְוֹי Gen. 10. 18, n. patro. אַרְוֹי f. (pl. אַרְיֹה const. אִירְיּה et אִירְיּה f. (pl. אַרְיֹה const. אִירְיּה et probablement attelage: אַרְיּה aradus, la Creche, et probablement attelage: אַרְיֹה aradus, la Creche pour le bétail; אַרְיֹה מִיּהְיּה la Cois 5. 6; אִירִיה מִיּהָם II Chr. 9. 25, attelages de chevaux.

דאָרָדים בְּעַרְעָהָיִה Ex. unique: בְּעַרְעָּהְבָּיִם Ex. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : des meubles de cèdre étaient ton commerce (v. בְּעַרְבָּיִר).

אַרְכָּה et אַרְכָּה f. Bandage, guérison, salut: אַצְלָּח אַרְכָּח עַרָּבָּא Jér. 30. 17, je t'appliquerai un bandage, je ta gué-

אריקה n. pr. d'une ville près de Sichem, II Rois 23. 26.

שְׁרִישְׁים II Rois 16. 6. Cheth. אַרוֹמָים Keri, des Iduméens.

וואָ m. et f. Bolte, coffre, arche, cercueil: אֵרוֹן אָדָרוּ II Rois 12.10, (Jeho-jada, le pontife, prit,) une bolte; אֵרוֹן בּיִרִים I Sam 3.8, l'arche de Dieu; אֵרוֹן הַעְּרִיחוּ Jos. 3.6, arche d'alliance; אַרוֹן הַעָּרִיּח Exod. 25.22, arche de té-moignage: différents noms donnés à l'arche sainte dans laquelle les tables de la loi étaient renfermées. בַּיִּבְּיִם בָּאַרוֹן הַפָּרוֹן הַעָּרִים Gen. 50. 26, on mit Joseph dans un cercueil.

אַרַוֹנָה n. pr. (v. אָרָנָן)

י אַרוֹטָה f. Fiancee, Rituel (v. אָרֶשׁ,

קאָר m. (plur. מְאָרָים Cedre, bois de cedre: מְאָרָי מֵּלְבָּטוֹן Ps. 93. 13, comme le cedre sur le Liban; תַּלּלּי, אַרָי I Rois 6. 18, tout était de bois de cedre.

לבין ליין (comme בְּיִדְ de מָיִץ) De cèdre, lambris, parquet de cèdre: ער Soph. 2. 14, car la boiserie de cèdre est mise à nue, est arrachée.

יות (passager) n. pr. m. Eadr. 2.5. הרות (pl. היותיא const. היותיא et ביותיא (ps. 4° Chemin, voie, conduite, deatinée: אַרָדוֹיִי יְמָשׁיּי Ps. 8. 9, les sentiers de la mer; היים Ps. 16. 11, le chemin de la vie;

Is. 2. 3, marchons dans ses voies; בְּלֶבֶת מְאֹרְחוֹרָתְרּ voies de: la justice; אָרְחוֹרִת מִשְׁמָּם voies de: la justice; Job 34. 41, Dieu fait arriver à l'homme selon sa conduite; אַרִּח בְּּנְשִׁים Gen. 18. 11, (Sara n'avait plus) les ordinaires des femmes; אַרְחוֹת כֵּל שׁרְחַי אַל Job 8. 13, telle est la destinée de ceux qui oublient Dieu. — 2° Voyageur, caravane: אָרְחוֹת הַּמָּא Job. 31. 32, j'ouvrais mes portes au voyageur; אָרְחוֹת הַּמָּא Job 6. 19, les caravanes de Théma.

ארְחָת יְשְׁכְצֵאלִים : לַחְרָּא f. Caravane אֹרְחָת יִשְׁכְצֵאלִים : Gen. 37. 25, une caravane d'Ismaélites; אֹרָחוֹת דְּרָנִים Is. 21. 13, les caravanes de Dedanims.

חַחְרָאָ chald.: הַחַקְיגִּי Dan. 4. 34, ses voies; אָרָחָרָגָּי 5. 23, tes voies.

אַרְחָה /. Portion de nourriture, entretien: אַרְחַת רָּרֶם Prov. 15. 17, une portion de légume; וַאַרְחָה אָרְחָה הָּבְיּה הַבְּיִה הָּבְּיִה הַבְּיִה הַבְּיִה בְּרָחָה עַרְּחָה לַבְּיִה בְּרָחָה בְּרָחָה בַּרְחָה בּיִר בְּיִה הְּבִּיה וּצִּבְּיִה בְּיִה הְּבִּיה וּצִּבְּיִה בְּיִּה בְּיִה בְּיִה וּצִּבְיִה בְּיִה בְּיִבְּיִה בְּיִה בְּיִבְּיִה בְּיִה בְּיִבְּיִה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיִּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבּיה

אָרָים m. (plur. אָרָיים). Lion: אָרָיים Nomb. 23. 24, il s'elèvera conime le lion; אָרָיִים דְּשָׁבִים אָרָיוֹת I Rois 10. 19, deux lions; שְׁנִים עָשֶׂר אָרִיִים I Rois 10. 20, douze lions.

ח. pr. m. Esdr. 8. 16.

יביי n. pr. m. Aridaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

אָרִירָחָא n. pr. m. Aridatha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

אַרָּרָה m. (אַרְיָה avec ה parag.). Lion: ואַרים בּנְּכֶּר ראַכְל־תְּבֶּן Is. 11. 8, le lion comme le bœuf mangera de la paille; בַּיִּכְרָא אַרְהַה Is. 21. 8, il cria comme un lion.

לְגֹב chald. Lion, plur. לְגֹב et אַרָיָן Dan.6.8, dans la fosse aux lions.

אָרִיה plur. אִריוֹת (v. אִרְיָה).

אַרְיוֹרְ n. pr. m. 1° Arioch, roi d'Ellasar, Gen. 14. 1. — 2° Arioch, chef des gardes du roi Nabuchodonozor, Dan. 2. 14.

אַרִיםִי n. pr. m. Arissaī, fils de Haman, Esth. 9. 9.

יוֹרָה הַ intrans. Etre, devenir long, so prolonger, s'étendre: מְיִנִיד בְּי אָרְכוּל וֹיִנְים Gen. 26. 8, lorsque les jours se prolongeaient pour lui en cet endroit, c.à-d. après y avoir séjourné longtemps; באַרְכוּ וּיַנְיִיִם Ez. 12. 22, le temps se prolonge (il se passe de longs jours); בְּיִאַרֵּכְיִּוּ פֹּאַרְיִנִי פֹּאַרִיִּיִם Ez. 31. 6, ses branches s'étendent.

Hiph. 1º trans. Rendre long, prolonger, allonger, persister, retarder: ון מאַריכִי מִיחַרָיהָ Is. 54. 2, allonge tes cordages ; הַאַרִיכוּ לְמַצְנִיחָם Ps. 129. 3, ils ont creuse de longs sillons ; מַצִּרִיכוּ לָשׁוֹן Is. 57. 4, (contre qui) allongez-vous la langue, parlez-vous avec orgueil? יביקר אָח יבירן I Rois 3. 14, je prolongerai tes jours. Frequem. avec יָּמָרם vivre longtemps : לא־הַאֲרִיכָן יָמִים עֶּלֶיתָו Deut. 4. 26, vous n'y vivrez pas longtemps; רָשֶׁע מַאֵּרִיךְ, בְּרָעָתוֹ Eccl. 7. 15, le méchant persiste dans, ou : vit longtemps par sa méchanceté ; אַאָריך; אַפִּר Is. 48. 9, je retarderai ma colère, j'agirai avec longanimité. Sans אַמָאַריךָ לוּ : אַק Eccl. 8. 12, et qu'il retarde pour lui (sa colère), qu'il est indulgent pour lui. Avec vin être patient : פר־אַאַירך נַמְּלָשׁר Job 6. 11, pour que je sois patient. — 2º intrans. Etre long, se prolonger (du temps), rester longtemps: וַיַּאַרָכוּ הַעַהָּים I Rois 8. 8, les hâtons étaient longs; לָמַעָן יאריכון ימיק Deut. 5. 16, afin que tas jours se prolongent (que tu vives longtemps); בְּחַאֵּרִיךְ: װֶעֶגָן צֵל־חַאִּנְשְׁכֶּן Nomb, 9, 22, quand la nuée restait longtemps sur le tabernacle.

ברק chald. (part. אֵרַךְ:). Convenir: אַרַרְּדָּ לָנָא לְּטֶּדְוַאַ Esdr. 4. 14, et il ne nous convient pas de voir.

אָרָה adj. Long: אֶרֶה רָאִבֶּר Ez. 17. 3,

(un aigle qui a) de longues pennes; אָרָהְ רִּדְּיָן אָרָהְ בּבּרָב 7.8; et plus fréquemment אָרָה אַפָּדָּים אָרָה אַפָּדָים Exod. 34.6, patient, clément, (ayant) de la longanimité.

לרוּ f. בְּיבְיּת מְלְי, Long: אָרְהָּ Jér. 29. 28, l'exil sera long; אֵרְהָּי מַאָּרֶץ נְהָּהָּוּ Job 11. 9, sa mesure est plus longue que la terre; אָרְהָּיו אַרְהָּיו II Sam. 3. 1, la guerre fut longue.

n. pr. d'une ville en Babylonie, Gen. 10. 10; selon les Targ., Edesse.

אָרָהְ אּלֶרְהָא וּלְרָדְתְּה Longueur: אָרָהְ אַרְּבָּא וּלְרָדְתְּה 13. 17, dans sa longeur et sa largeur; לְאֵרֶךְ יָבִים Ps. 21. 5, longue vie; לְאֵרֶךְ יָבִים Ps. 23. 6, pour de longues années, ma vie durant; אַרָּדְ אַפַּיִם Prov. 25, 15, patience, longanimité.

בּלְכָּה chald., f. Longueur, durée: בּלְבָּה בִּלְבָּה Dan. 4. 24, peutêtre la durée sera-t-elle accordée à ton bonheur.

אַרְכָּה (v. אַרְכָּה).

לְכּוּכְה chald.; f. (א prosth., רְכּוּבְּה transp. de בְּרָבָּה (שֶּׁרֶה Dan. 5. 6, et ses genoux s'entre-choquèrent.

אַרְקּוֵיא plur , nom patron. de la ville de אָרָה, Esdr. 4. 9.

אָרָקּי nom patron. de אָרָהָּ, II Sam. 15. 32.

בין const. בין אין הייני הייני (ה' const. בין אין ה' n. pr. 1° Aram, fils de Sem, Gen. 10. 22. — 2° La Syrie, un Syrien; quelquesois la Mésopotamie, Nomb. 23. 7. Plus généralement appelée בין אין Gen. 24. 10, la Syrie entre les deux fleuves, le Tigre et l'Euphrate; et בין Gen. 25. 20, la plaine de la Syrie. — 3° Aram, fils de Kemuel, Gen. 22. 21.

אַרְטוֹן. m. (plur. const. אַרְטוֹץ). Palais (rac. בּירֹשׁיִ : אַרָּטוֹץ Is. 32. 14, car le palais est abandonné ; אָרְטִּיִּדְיּ, אַרְטִּיִּדְיָּ, Amos 1. 7, il en dévorera les palais ; אַרְטִּיֹן בֵּירוּ חַשָּׁלֶּךְ, I Rois 16. 18, forteresse, citadelle du palais royal.

אָרָכִי (f. אַרָכִיה) adj. adverbial. En araméen, en langue araméenne: דַּבָּר־נָא

אָל פֶּבֶדֶיךְ אָּרָמִיח Is. 36. 11, parle donc tes serviteurs en araméen (chaldeen ou syrien).

אַרְמִּי, plur. אֲרַמָּי, Araméen, Syrien, Mésopotamien: תָּאָרַמִּי קיאָרַמִּי II Rois 5. 20, ce Syrien; קְּאַרָמִי קרמּיִּאָל Gen. 25. 20, Betuel de Mésopotamie.

אַרְמנִי n. pr., fils de Saul, II Sam. 21. 8.

가복 n. pr. m. Gen. 36. 28.

אָרָן m., nom d'une espèce d'arbre : נְטֵע אֹרָן Is. 44. 14, il planta un pin ou un frêne (?).

718 n. pr. m. I Chr. 2. 25.

רָנֶכָּת f. Lièvre, Lév. 11. 6, Deut.

אָרְנוֹן n. pr. d'une rivière et d'une vallée formant la frontière entre Moab et le pays des Amorrhéens, Nomb. 21, 13.

וּאָרְגָּן n. pr. m. I Chr. 3. 21.

אָרְנָּה ou אַרְנָּה n. pr. d'un Jebuséen de qui David acheta l'aire pour y dresser un autel et où Salomon fit bâtir le temple, I Chr. 21. 15, II Sam. 24. 16.

אַרְנָּהְ: II Sam. 24.18 (cheth. p. אַרְנָּהְ: פּרִינְּהָיּ et emph. אַרְעָאָ chald. 1° m. Terre (hébr. אָרָעָא): אַרָעָא בְּלִּיאָר בְּלִּיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בָּלִיאַר בּלִיאַר בּלִיאַר בּלִיאַר בּיאַר בּעָר בּאַר בּאַר בּאַר בּיאַר בּאַר בּאַב בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַבּאַב בּאַבּאַב בּאַבּאַב בּאַבּאַב בּאַבּאַב בּאַבּאַב בּאַ

לְצִית f. chald., Partie inférieure, le fond: לָּאָרְעִית נְּבָּא Dan. 6. 25, ils n'étaient pas encore arrivés au fond de la fosse.

קרָּבֶּי n. pr., ville et contrée dans la Syrie, II Rois 18. 34.

ארְפַּרְשֵׁר n. pr. Arpachsad, fils de Sem, Gen. 10, 22.

וְאָדְי, quelquefois m. Terre, continent, pays, champ: קַּאָדְיָּךְ Gen. 1.
1, et la terre; fig. p. les habitants de la terre: פְּדִירָהְ בָּלִידְיָאָדֶיְץ Gen. 11.1, selon l'usage de toute la terre; טַּאָדֶיְן Job 12.8, parle a la terre, c.-a-d. a ca qui rampe sur la terre;

Gen. 1. 10, Dieu appela ce qui était sec, aride, terre; אֶרֶץ פְנַצֵן Gen. 47. 13, le pays d'Egypte et le pays de Canaan; בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ Gen. 47. 6, dans la meilleure partie du pays; אַרְצָּר, אַרְצָּר, mon, ton pays; ma, ta patrie; בל ישבר האָרֶץ Joel 1. 2, tous les habitants du pays, de la Terre-Sainte; אָרֶץ אַרְבֵּע מֵאוֹח שָׁמֶל-בָּסֶף Gen. 23. 15, un champ, une terre de quatre cents sicles d'argent. Fig. pour lieu caché: יקימִהי בְּתַּדְוּמִיוֹת אָרֶץ Ps. 139. 15, j'ai été formé dans les profondeurs de la terre, c.-a-d. dans le sein maternel. Plur. Pays, souvent pays etrangers (opposés à la Palestine) : שַּאַרְצוֹת קַתְּצָם Ps. 407. 2, il les a réunis (en les délivrant) des pays étrangers ; אַלְדֵיר חַאַרָצוֹת II Rois 18. 35, les dieux des pays étrangers.

אַרְאַ n. pr. m. I Rois 16. 9.

אָרָקא chald., p. אֲלָנִילָּא דְּרֵי Terre: אֵלְנִילָּא בְּרִי Jer. 10. 11, des dieux qui n'ont point créé les cieux et la terre.

אָרָר (fut. אָרָה, imper. אָרָר (אַרד, imper. אָרָר): Gen. 27. 29, que chacun de ceux qui te maudissent soit maudit; אַרַר־רּים Job 3. 8, qui maudissent le jour, leur sort, c.-a-d. les malheureux.

Niph. passif. Être maudit. Part.: בַּאַרִים Mal. 3. 9, vous êtes maudits par une malédiction; selon d'autres, vous êtes détruits (de אָנָי).

Pi. אָבֶר part, אָבֶר Maudire, apporter la malédiction: אָשֶׁר אַרָּה הַי Gen. 5. 29, (la terre) que Dieu a maudite; חַפֵּיִם Nomb. 5. 22, les eaux qui amènent la malédiction.

Hoph. passif Etre maudit: יַאָשֶׁר הָאר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras sera maudit.

אָרָנְע n. pr. d'une province de l'Arménie, Jér. 51.27; la montagne Ararat dans cette province où s'est reposée l'arche de Noé, Gen. 8.4.

חברי nom patron., II Sam. 33. 23;

יְּשְׁבֶּרִי d'Arar ou lo montagnard (pour הַּנְבְירִי).

אַרַשׁ (ע. פֶּרָשׁ) Kal inusité. Pi. אַרַשׁ fiancer: אָבֶּי אָרָשׁאָ Deut. 20. 7, (quelqu'un) qui ait fiancé une femme; אַרַשְׂתִּיךְ, לִי Osée 2. 21, 22, je te fiance à moi.

Pou. Étre fiancé: מְּרִיּלָּה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׁת Exod. 22. 15, une vierge qui n'était point fiancée. Part. שְׁהַיִּלָּה Deut. 22. 23.

אָרָעָיה אָלְּהָרָיה אָלְּהָרָיּה אָלְּהָרָיּה אָלְּהָרָיּה אָלְּהָרָיּה Ps. 21. 3, et la parole; selon d'autres: le désir, la demande de ses lèvres.

ת. pr. de plusieurs rois des Perses.

1º Artaxerxès, probablement le faux
Smerdis, ou Cambyse, Esdr. 4. 7.—

2º Artaxerxès Longue-Main. Sous son règne, Esdras ramène une colonie juive a Jérusalem, Esdr. 7. 1.

אַלְרְאֵל n. pr. m. (que Dieu a lié par un serment). I Chr. 4. 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. m., Nomb. 26. 31; nom patron. אַשְּׂרִיאֵלָה.

עני (avec suff. אָבֶי, הַטָּים, f., quelquefois m. Fen, éclat: לְבוּ בְּאַרִּי אָבָים, 15. 50. 41, marchez à la lumière de votre feu. Métaph. אַבָּים אַן Joh 1. 16, feu de Dieu, la foudre; הַּיְבָּיִי שָּׁי Joh 21. 28, car un feu est sorti de Hesbon, c.-à-d. la guerre; אַבְיַ אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי אַבּי בּב. 28. 14, pierre de feu, c.-à-d. des anges ou des rois; selon d'autres: pierres brillantes; הַּבְּי אַבָּי אַבָּי אַבּי Joel 1. 19, le feu (le soleil) dévore les paturages du désert; שַּׁבְּי אַבּי א

אָשָּׁא chald. Meme signif.: אַשָּׁא Dan. 7. 11, au brûlement du feu, au feu pour être brûlé (ע. אַדָרַ).

אָם אָם לְּתַּמִין: (רֵשׁ: Il y a, il est (v. אָם): אָם אָּטּ לְּתַמִּין: Il Sam. 14. 19, il n'y a à se tourner ni à droite ni à gauche; ענד הָשָׁר Mich. 6. 10, la maison du méchant est-elle encore? ou: y a-t-il encore dans sa maison (un trésor, etc.)?

אַשְבֵּל n. pr. m. Asbel, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַשְּבֵּל Nomb. 26. 28.

וְשָׁנְאָ ח. pr. m. Gen. 36. 26.

기가 n. pr. m. (je jure). I Chr. 4. 21.

אַשְׁבֶעל n. pr. Esbaal, fils de Saul, I Chr. 8. 33.

אַשָּׁר תַּנְּיָלִים מְּשְׁרָּכִּים m. Ex. unique: אָשָּׁר תַּנְיָלִים Nomb. 21. 15, le cours des torrents. Selon d'autres: les plaines dans lesquelles débordent les torrents.

קְּשֵׁיְבְיּ f.Revers, bas d'une montagne, plaine dans laquelle se précipitent les eaux des montagnes : יוְשָׁשִׁי Deut. 3. 17, le bas, le pied du Pisga; יוֹשְׁשִּיֹין Jos. 10. 40, lu plaine et les revers des montagnes.

י אַשְׁרוֹד n. pr. Asdod, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 11. 22; אַשְׁרוֹד fém. אַשְׁרּוֹדִים d'Asdod, Néh. 13. 23.

אָשָׁה f. (de שׁיאִ ou pour אָניָשָׁר de שִׁיאָ), const. new, quelquef. absolu; avec suff. भ्रांक्ष्म, ज्ञान्यंभ्र ; except. ज्ञान्यंभ्र Ps. 128. 3 ; plur. נְשִׁים const. יָשֵׁי (בּצ. 23. 44). לוארויקרא אשרו:femme,femelle,épouse Gen. 2. 23, celle-ci sera appelée femme; אביל אַנָּיל Ps. 58. 9, (comme) l'avorton d'une femme; selon d'autres : (comme) un avorton (et comme) une taupe ; שישי invity Gen. 7. 28, le mâle et sa femelle; לאא ואָקאיהי Gen. 13. 1, lui (Abram) et sa femme, son épouse; fig. pour homme lache, mou ; עַבַּהְ נָשִׁים Nah. 3. 13, ton peuple, tes citoyens, sont devenus (comme) des: femmes ; אָשָׁרוּ לֹא Transport Eccl. 7. 28, de toutes les femmes je n'en ai point trouvé une parfaite; ਦਾਲ ਸਦੂਲ Lév. 20. 10, femme mariée ; איר דע Prov. 11. 16, femme gracieuse; אָיָם חייַל Prov. 31. 10, femme forte. pieuse ; אָשָרה מְדְיָנִים Prov. 27. 15, femme querelleuse; πους πούς Ι Rois 7. 14, veuve; אַשׁרוּ נְבֵּראָתוּ Jug. 4. 4, prophé-l'une, l'autre: הַשַּׁבֶּנְתָּח מְשָׁבָנְתָּח Exod. 3. 22, chacune emprunta à sa voisine;

האָרות אָבּירות אָבּירות אָבּרות אָבּרות אָבּרות הונת באסמ. Exod. 26. 17, attachées l'une à l'autre; איַבּירות בְּיבְּירות בְּיבְירות בְּיבְירות בְיבִירות בְּיבְירות בְּיבְירות בְּיבִירות בְיבִירות בְּיבִירות בְיבִירות בּיבִירות בּיבִירות בּיבִירות בְּיבִירות בְּיבִירות בְּיבִירות בְּיבִירות בְּיבִירות בּיבִירות בּיבִּירות בּיבִירות בּיבִּירות בּיבִירות בּיבִירות בּיבִירות בּיבִירות בּיבִּירות בּיבִירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִירות בּיבִּירות בּיבּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבִּירות בּיבּירות בּיבִּירות בּיבּירות בּיבירות בּיבּירות בּיבירות בּיבירות

לְּשִׁי (const. רְשֵּׁיִא , plur. const. רְשִּׂיִא , de שַׁאַ feu) m. Offrande, sacrifice consumé par le feu: רְיִי רְיִי רְשִּׁיִּא Lév. 1, 9, offrande d'une agréable odeur ; יוֹי רְשִּׁיִּא Exod. 29. 41, offrande à l'Éternel; יוֹי בַּשִּׁיּ Lév. 2. 3, sacrifices consumés par le feu en l'honneur de Dieu (d'une offrande non brûlée, seulement Lév. 24. 9).

אַשׁרְיָה (ץ. אָשׁרְיָה). אַשׁרְיָה (ץ. אָשׁרְיָה). אַשׁרְיָה

אטור (pl. אַשׁירִים f.1°Pas, demarche (rac. אָשֵׁרְיּבּים Fs. 17.5, tu soutiens mes pas; אַשְּרָּדְּיִ Prov. 15. 14, son pas.—2°Espece de cèdre: מַרּי אָשׁרִים Ez. 27.6, ils ont fait tes ais (ou ton gouvernail) d'ivoire enchassé dans du bois de cèdre; ou, un seul mot, יוֹרָאָשׁוּרִים (v. ייִנּאָשׁוּרִים).

ה אשורם n. pr., fils do Dedan. Gen. 25. 3.

יי (noir) n. pr. m. I Chr. 2. 24.

אָלְשְׁיִּאָ Ex. unique : אָלְשְׁיִהְּיִּהְיִם Jér. 50. 15, ses fondements, ses piliers, sont renverses; cheth. אָשׁרּיֹהָיה (v. שִׁישׁאַ).

M্টাই chald., seulement plur. Fondement, base: শুকুন্ন Esdr. 5. 16, il posa les fondements.

אָשִׁיכָּא n. pr. Asima, une idole des habitants de Hamath, II Rois 17. 30. האַשֵּׁירָה (v. אַשֵּׁילָא).

אַשׁישׁ m. pl. Ex. unique: אָשׁישׁי אַ אַשׁישׁ Is 16.7, les fondements, ou : les forts, les braves de Kir-Hareseth (v. אַשׁשׁי).

אַשִּׁישָׁה f. Gateau. Selon d'autres: cruche, bouteille: אָשָּׁישָׁה II Sam. 6. 19. Plur. אֲשִׁישֵׁה Cant. 2. 5, פּנְבִּים Osée 3. 1, les gateaux de raisin ou les bouteilles de vin.

קייני אָשֶׁנְּ m. Testicule: קייני אָשֶׁנְּ Lév. 21. 20, qui a les testicules écrasés (v. קיינים).

קּשְׁכְלּוּר אַשְּׁכְלּוּר (plur. אַשְׁכְלּוּר Gen. 40, Grappe: הָבְשִׁילוּ אַשְׁכְלּוּר, שַּׁשְׁכְלּוּר, Gen. 40, 10, ses grappes avaient des raisins mûrs; אָשׁכּל רַוּכּשָּּ Cant. 1. 14, une grappe de raisin de Cypre; אַשָּׁכּל Mich. 7. 1, il n'y a point une seule grappe (à manger).

השלים n. pr. 1° Eschol, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° La vallée d'Eschol, Nomb. 13. 23.

기가 n.pr. Aschenaz, fils de Gomer, souche d'un peuple de l'Asie, Gen. 10.3. (Les Juis modernes désignent par ce nom l'Allemagne.)

אָשְׁכֶּר יַקריבוּ: m. Présent אָשְׁכֶּר יַקריבוּ Ps. 72. 10, ils offriront des présents.

אַשֶּׁל m. Espèce d'arbre, tamaris: בּישָּׁבּא הַשָּׁל Gen. 21. 33, il planta un tamaris; selon d'autres, collectif: des arbres, un bois, I Sam. 22. 6.

 5. 14, jusqu'a ce qu'ils se soient reconnus coupables. 2° Étre puni: ישָׂמָיּגְי Ps. 34. 22, les ennemis du juste seront punis; אָבָּלֶירְ רָאָשָׁמִיּ 2. 3, tous ceux qui l'ont dévoré seront punis. — 3° Étre dévasté (v. שַׁמַּל : יַשָּׁמַלְּי בַּיְּאָנָיִרְ Ez. 6. 6, et vos autels seront dévastés, abandonnés.

Niph. נְמִיבֶי נְאָשָׁמוּ Joel 1. 18, les troupeaux de brebis seront aussi détruits.

Hiph. מְאַשִּׁימָם אֱלֹּהִים Ps. 5. 11, Dieu, punis-les, frappe-les.

Duk adj. Coupable, celui qui doit offrir un sacrifice de péché: אַבֶּל אֲשָׁמָּים Gen. 42. 21, mais nous sommes coupables; אָשָׁיִם אֵיל־בּאֹץ II Sam. 14. 13, comme un coupable; בְּאַשָּׁיִם אֵיל־בּאֹץ Esdr. 10, 19, ceux qui avaient à offrir un sacrifice de péché (promirent) un bélier.

בּאַשְּׁכֵּה f. 1° Inf. du verbe שַּאָשׁרָּה בּאַבְּיּלְּאַרָּה בּאַרָּ. אַ 1° Inf. du verbe בּאַבְּיּר בּאַרָּבּיּר אַ 1. Lév. 5, 26, pour se rendre coupable par elle. — 2º Péché, faute, aveu d'une faute: אַבְּיִרְיִּרְיִּרְיִּרְּיִּרְּ לֹאִ־נְבְּיָרְיִּרְּ אַ Ps.69.6, mes péchés ne le sont point cachés; דְּיַבְּיִּרְיִּרְ וֹזְ וֹן Chr. 28. 13, pour nous faire commettre une faute contre Dieu; בּיִבְּיִרְיִּרְ וֹשִׁרְּיִּבְּיִרְ עַּבְּיִרְ עַּבְּיִרְ עַּבְּיִרְ עַבְּיִרְ עַבְּיִר עַבְּיִרְ עַבְּיִר עַבְּיִרְ עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִירְ עַבְּיִר עַבְּיִירְ עַבְּיִי עַבְּיִר עַבְּיִיר עַבְּיִירְ עַבְּיִירְ עַבְּיִיר עִּיִיי עַבְּיִיר עַבְּיִיר עַבְּיִיר עִבְּיִיר עַבְּיִיר עַבְּיִיי עַבְּיִיר עַבְּיִיר עַבְּיִייִיי עַבְּייִייִי עַבְּיִיי עַבְּייִי עַבְּייִיי עַבְּייִיי עַבְּיִיי עַבְּייִיי עַבְּיִיי עַבְּייִיי עַבְּיִיי עַבְּייִיי עַבְּייִי עַבְּייִיי עַבְּייִיי עַבְּייי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִייְייי עַבְּייִיי עַבְּייִייְייי עַבְּייִי עַבְּייִי עַבְּייִייְייי עַבְּייִי עַבְּיִייִייי עַבְּייִייְייי עְבִּייִיייִייי עַבְּייִיייי עַבְּייִייייי עַבְּייייייי עַבְּייִיייי עַבְּייִיייייי עְבְּייִיייי עַבְּייִייי עַבְּייִיי

אַשְּׁמְנִּים s. 59.10, (nous errons) dans les ténèbres comme des morts, ou (de בַּבָּיִם dans les lieux désolés; selon d'autres: (de מָבֵּים) dans de grasses campagnes, ou: parmi les gras, les vivants.

אַשְׁמוּרָה . אַשְׁמְרָה (const. אַשְׁמָרָה, pl.

ריים אָלְּי, do יְישֵׁין. Veille; la nuit était divisée en trois veilles: רוים שַּׁיִּלְיּה שִּׁיִּלְיּה Lament. 2. 19, au commencement des veilles, première veille; יְישָׁיִלְיִה שִׁיִּלְיִה שִׁיִּלְיִה Jug. 7. 19, le commencement de la veille du milieu; יְשְׁיֵבְירִיקְיִה Exod. 14. 24, veille du matin, la dernière.

אָשְׁנָב m. Barreaux d'une fenêtre, treillis: יְשָׁנְבֵּר הָשְׁנְבֵּר הָשְׁכְבָּר רְשָׁכְבְּר רְשָׁכְבְּר רִשְׁכִּר Prov. 7. 6, je regardais à travers mon treillis.

기가 n. pr. de deux villes de la tribu de Juda, Jos. 15. 33, 43.

기가 n pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 52.

ገቻኝ m. hébr. et chald. Mage, magicien ou astrologue; plur. hébr. ኮኮታጵ Dan. 1, 20; plur. chald. ነኮታጵ 2. 27; አንድሮጵ Dan 4. 4.

קלָיד הַּרְנָּח אֲשְׁשָּׁה : Carquois : תְּיְנָח אַשְׁשָּׁה קָּנְח אַלְּשָׁה קּבָּח אַלְּשָּׁה וּ Job 39. 23, près de lui retentit le carquois (v. רְנָה); הְּשָׁה Lament. 3. 13, fils du carquois, flèches.

nuques de Nabuchodonozor, Dan. 1.3.

י אָקּילְּאָן זוּ Sam. 6. 19; une mesure, ou un morceau, une portion; I Chr. 16. 3 (de ישָׁים compter, mesurer, ou de יבֶּים briser) Selon d'autres: un morceau de viande rôtie (de שׁיַר feu, et ישׁ taureau).

רובי אָרִין: (plur. הוחשְּלְאַ). Fumier (rac. רְּשְּלֵי): יְרִים אָרְיוֹן השִׁלְאַם Ps.113.7, du fumier il relève le malheureux; השִּלְישׁי הַעָּשׁ Néh.2.13, porte du fumier, et הושִּלְיהָ שַׁלַ 3. 18, une des portes de Jerusalem.

אַשׁר אָנֶרָהְ Marcher, se guider: אָשׁרּי בְּנֶרָהְ Prov. 9. 6, marchez dans le chemin de l'intelligence.

dirige (bien) ton cœur dans ce chemin; מְצְּלְיֵרֵי הְעָם דַוּרָא Is. 9.15, ceux qui conduisent ce peuple. — 2º Estimer heureux: מָצְּמִרוּנְי בְּנֵית Gen. 30. 13, lcs femmes m'estimeront heureuse; מַּאַשְׁרִים Mal. 3. 15, (nous) estimons heureux les superbes.

Pou. אַבְּיר pass. du Pi. פּאָיבָיר Is. 9. 15, et ceux (d'entre le peuple) qui sont conduits.—2° רְאִבֶּיר בְּאָרָר Ps. 41. 3, il sera estimé ou rendu heureux sur la terre.

שׁלְּשֵׁל (heureux) n. pr. 1° Aser, fils de Jacob et de Zilpa, Gen. 30. 13. La tribu de ce nom habitait le nord de la Palestine. אָשָׁרָי nom patr., Jug. 1.32.—2° Ville près de Sichem, Jos. 17. 7.

기반된 1º Pronom rel. sing. et plur. Qui, que; lesquels, lesquelles; celui qui : דעניה אַשׁר־בּעיר Lev. 25. 30, la maison qui est dans la ville; דאנשרם אַשֶּׁר־שָׁלָּח מּשָׁת Nomb. 13.15, les hommes que Moise avait envoyés; וַאַּטֶּר מָאוֹר Nomb. 22. 6, celui que tu maudiras. בּאַשֶּׁר a celui qui; מָאַשֶּׁר de celui qui; אָל אַשָּׁר a l'endroit que, où ; בּשָּׁ אַשָּׁר où ; אַשֶּׁר מָשָׁם d'où; אַשָּׁר שָׁמָר aoù: הַיָּעַר מָשָׁם אַ מַּר מָשָׁם ਸ਼ਰੇਸ਼ੁਲ਼ ਬਾਰੂ Gen. 13. 3, a l'endroit où était sa tente. אוֹרָם auquel; אַטָּר אוֹרָם lesquels; אַטָּר כְּעָש dans lequel; אַטָּר בָּעָש duquel, dont; אָ מיר ל qui est à ; se met souvent à la place du génitif pour éviter un double état construit : שַּׁרַצָּבָא אֲשֶׁר לַטָּאַיּל II Sam. 2. 8, chef de l'armée de Saul; שיר הַיִּשִּרְרִים אֲשֵׁר לִשְׁלֹמות Cant.1.1, Cantique des Cantiques de Salomon.

20, certes j'ai obéi a la voix du Seigneur; אָשֶׁר פָּאָרָת הָאָרֶץ אֶּח־פִּיתָ Deut. 11. 6, lorsque la terre s'entr'ouvrit.

בַּאַשֵּׁר תָּשִרּתִר: Où, là où, parce que בַּאַשֵּׁר Ruth 1.17, où tu mourras; בַּאַשֵׁר פָּרַע Jug. 5. 27, là où il s'est agenouillé; באַטֶּיר רֵי אַתּוֹ Gen. 39.23, parce que Dieu était avec lui; בּאַטָּיר לִמָּר Jonas 1. 8, A cause de qui ? — בַּאַמֵּר Comme celui qui, comme, parce que, lorsque, si : ילים ינחם Job 29.25, comme celui qui console les affligés; פָאַטֶּר תּאִמֶרוּ אֵלֶר Gen. 34. 12, comme vous me le direz; מאשר מריחם חד Nomb. 27.14, parce que vous avez été rebelles à mes ordres; באַשׁר קרב Exod. 32. 19, lorsqu'il s'approcha; פאשר שכלתד Gen. 43. 14, si je dois être privé d'enfants. — לאַטֵּיר A celui qui, à ce qui : לַאַשָׁר עַל־תַּרחוֹ Gen. 43. 16, à celui qui était à la tête de sa maison; לַצִּשָּׁר אֲנִר מְצַנָּח אֹחָן; Gen. 27. 8, en ce que je t'ordonne.—מַאַשֵּׁר De celui qui, d'ou, parce que, que comparatif: בר מַאַשֶּׁר Esth. 4. 11, å l'exception de celui (auquel le roi tend le sceptre); בּאַשֶּׁר הְּכְּצֵאוּ Exod: 5. 11, d'où vous en trouverez; מַאָשֶׁר יָקַרָהָ בְעֵרנַי Is. 43. 4, parce que tu es cher à mes yeux; ארן טוב מַאַשר רָשׂמָח הַאַרָם בְּמַעַשׂיד Eccl. 3. 22, rien n'est meilleur pour l'homme que de se réjouir de son travail.

אָשֶׁר. Bonheur; plur. seul usité, const. אַשָּׁרֵע (les félicités de); interj., heureux celui qui! אָשָׁרַ בְּּעָרֵע בַּעַרֵי בָּעָרָע בַּעַרַ בְּעַרָּ בָּעָרָ בְּעָרָע בַּעַרָּ Ps. 84, 13, heureux l'homme qui met sa confiance en toi! אַשְּרָיך רְשִּׂרָאַל Deut. 33. 29, que tu es heureux, ò Israel! אַשְּׁרָיר Prov. 14. 21, il est heureux (v. אַשָּׁר).

קאָשֶׁרִי : פּאָשֶׁרִי Gen.30.13, (Léa dit :) pour mon bonheur (v. אָשֵׁר, בּאָשֵׁרָ מִי אַ מַּרְאֵלָה n. pr. m. I Chr. 25. 2. Le même, vers. 14, בְּשַׂרָאֵלָה.

אַשֵּׁרִים, rarement אֲשֵׁירָה (plur. אֲשֵׁרָה et אַשְׁרִים) Divinité syrienne, appelée aussi אַשְׁתֹּהְ; bois ou arbre consacré: אַשְּׁירַהָּם II Rois 23. 4, a Baal et a Aschera, ou: au bois consacré; אַשִּׁירַהָּם הַנְּשָּׁרַנוּן Deut. 7. 5, abattez leurs bois; ויבש אַשַׁרוּח II Chr. 33. 3, il fit des Ascheroth, ou: il planta des bocages.

לְשֵׁרְלָאָ chald.m. Muraille: יְאָשֵׁרְלָאָר Esdr. 5. 3, et d'achever ce mur.

אָשָּׁשׁ Kal inusité. Hithp. Ex. unique: אַשָּׁשׁאַ Is. 46. 8, souvenez-vous de ceci et prenez courage, soyez forts(v. יָבְיִּבּיּאָ,), ou de שַּׁיִּאַ soyez hommes. Selon d'autres, de שַׁאַ et rougissez.

רְּשָׂיֵא Femme; selon quelques-uns (une fois), taupe: Ps. 58.9 (ע. הַּבָּאָ).

אַלְשְׁרָאוֹל n. pr., ville dans la tribu do Juda, Jos. 15. 33.

יְּלְשְׁתַּדּוּר : chald. Rébellion בְּבְּדִּרן בְּנַנְּהְּ בְּבְּדִרן בְּנַנָּהְ Esdr. 4. 15, et on y excitait des rébellions.

ਗ਼ਿਲ੍ਹੇ n. pr. m. I Chr. 4. 11. ~

Dחַשְּׁאָ Jér. 6. 29, הְשָּׁהֶם cheth. בּיִּשְׁיִּה keri en deux mots, le plomb est consumé par le feu.

לְּשְׁרְּמִינוֹ Ville lévitique dans la tribu de Juda, Jos. 15. 50, 21. 14.

ראָ chald., le même que אַדְיּאָ Dan. 3. 32, les signes, prodiges; אָדִיאָ 3. 33, ses signes; אָדִיץ 6. 28, les prodiges.

কুষ cheth. Tu, toi (v. লন্তুছ).

마찬 et 마차 pr. pers., 2º pers. sing. fém. Tu, toi (v. has m.); rarem. masc. I he avec makkeph he (avec suff. אָרָכֶם , אַרָנגּ , אֹרָה , אֹרוּ , אַרָּוּ, אַרָּוּ, אַרָּוּ rarement אָרָם, אֹרָם, rarement טוְקוֹם ou אַרְהָוֹם). — 1° Pron. pers. et démonst. Le, lui, lui-même; moi, moimėme; celui mėme : קר בי אַת אַשֶּׁר עַשָּׁרוֹ־לֵנוּ אר־תַּנְמָשׁ תַּיּגֹאָת Jér. 38. 16, par la vie de l'Eternel, celui-là même qui nous a créé cette ame; יאין־אַחָכֵם אַלַי Agg. 2. 17, et vous-même vous ne vous tournez pas vers moi ; אַמָּר רַייּגּ רוֹעִים אֹחָם Ez.34.2, qui se gardent eux-mêmes. — 2º Particule qui précède le régime direct. Il marque l'accusatif, se place devant les subst. avec l'article, ou sans article à l'état construit, ou s'ils ont un suffixe; aussi devant les noms propres : אַר הַשַּׁמָרָם

נאָר קאָרן Gen. 1.1, (Dieu crea) les cieux et la terre; יְבָּד מֹצֵו אָרוּנְצֶּרָיוּ Ruth 2.15, Booz ordonna à ses serviteurs; יְבָּר אָרוּרוּנָה Jon. 2.1, pour engloutir Jonas.

II The avec makkeph me (avec suff. אָקּר, אָהָא, וֹאָק, Prép. Auprès, près, sur, outre, dans, avec : יוֹטָבוּ אַמּוֹי Job 2. 13, ils étaient assis auprès de lui ; אַטר אַר־אַרלות I Rois 9. 26, qui est près d'Eloth; אַמִּר־דֶּירָה מָּקַנָּה אָתִּר Gen. 30. 29, (tu sais) ce que tes troupeaux sont devenus près de moi, c.-à-d. entre mes mains ; יאר פניו אָמָל Ps.67.2, qu'il eclaire sa face sur nous; וְחַקְטֵיר אָתּוֹ I Rois 9. 25, il brûle de l'encens sur lui (l'autel); את כל־עבוֹדְרָם Exod. 1.14, outre tous leurs travaux; את כַּל־דַּוּשָּׁכְוֹימוֹת ראָצָין I Sam. 7. 16, (il jugea Israel) dans tous ses endroits; শুসুলু সন্তুম্ন Gen. 34. 10, vous demeurerez avec nous; קירו ויצח את-אחירו Gen. 37. 2, il gardait les troupeaux avec ses frères; אַר־רַאַצלּרָים Gen. 5. 24, (Henoch marchait) avec Dieu, selon Dieu. — אים De, de chez, de la part de : 🏲 rugy Jos. 11. 20, de Dieu; יואים Gen. 8. 8, d'auprès de lui; מארו בני ישראל Exod. 29. 28, de la part des Israelites; קצאהי אַרדיהוערר Exod. 9. 29, quand je serai sorti de la ville.

III אַתִּים (avec suff. זְּיִּאָיִ plur. פּֿתִּים אַתִּים (אַתִּים) m. Pioche, faux ou hoyau, soc: יִרְּבִּיאָן ISam. 13. 20, et sa pioche; בְּאָתִים לְאָתִים Is. 2. 4, et ils forgeront de leurs épées des pioches, des faux ou des socs.

기가 (avec Baal) n. pr. Ethbaal, roi de Sidon, I Rois 16. 81.

רְיִהְיִה et אּרָהְאָ (plur. יְהַאָּה, fut. הַּיְהָא, fut. הַּיְהָא, יִדְּיִהָא, et apoc. רְּיִהְא, plur. יִדְּיִהָא, impér. יִבְּיִהְא, Venir, arriver, survenir, s'en aller, passer; rég. indir. avec è et et פָּרָבּי לָּרָ: פַּרָבּי לָּרָ: פַּרָבּי לָּרָ: פַּרָבּי רַיִּאָרָדְּרָ הַאִּרָדְּרָ הַאָּרָדְּרָ ווֹאָרָ Is. 41. 8, elle viendra à toi; ווֹאַ זֹין Is. 41. 5, ils approchent ot ils arrivent; יִבְּיִבְּיִרְיִי Is. 41. 5, ils approchent ot ils arrivent; יִבְּיִבְּיִרְיִּרָ ווֹאַרְיִרָּי וֹשְׁרָּיִרְיִרְ וֹשְׁרָּיִרְיִי Job 3. 25, ce que j'ai craint m'est survenu, m'est arrivé; יִרְיִבְּיִרְ יִיִּבְּיִרְ יִיִּבְּיִרְ וֹשְׁרָּיִר יִיִּבְּיִרְ יִּיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִּיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִיִּבְּיִר יִּבְּיִרְיִיִּר יִּבְּיִרְיִיִּיִּי וְּסִבְּיִר יִבְּיִרְיִיִּר יִּבְּיִרְיִיִּיִּי יִיִּבְּיִר יִבְּיִרְיִיִּיִּי יִּבְּיִר יִבְּיִרְיִיִּיִּיִּי וְסִּבְּיִר יִבְּיִרְיִּיִּר יִּבְּיִרְיִיִּיִּיִּיִי וְּסִבְּיִר יִבְּיִרְיִיִּיִּיִי Job 16. 22, le petit nombre de maa années s'en va,

passe. Part. איריייה les choses qui arrivent, l'avenir: יְאָאָלְּנִירָ Is. 45.41, ils me demandent les choses futures.

Hiph. בַּיִרָּם p. הְאֵיְה Apporter : בַּיִרָּם Apporter בְּיִרָּם Is. 21. 14, apportez de l'eau.

בי הייאָקיה chald. Venir: אַּרְהָּיה Dan.7. 22, jusqu'à ce que vienne. Inf. אָרָה.

Aph. מוּרָה, inf. בּיְרָהָר, Apporter, amener: Dan. 3. 13, il ordonna d'amener Sadrach. Passif בְּירָהְיּ בְּיָה בְּיִהְ בְּיִרְהָּ בִּיְרָה בְּיִבְּיִה בְּיִבְיִה בְּיבְיִה בְּיבִיה בְּיבְיִה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבּיה בּיבּיה בּיבְּיה בְּיבּיה בְּיבּיה בּיבּיה בּ

קשר אין pron. pers. m. Toi, fém. אָאַ; quelquefois de toi, à toi (quelquefois אָבּ cheth.): יַלְּשִּׁרְ וַיְבִּילְבִים אָרַ דְּיָבְיִם אָרַ בְּיִבְּים אָרַ בְּיִבְּים אָרַ בְּיִבְּים אָרָ בְּיִבְּים אָרָ בִּיוֹם אַרָּבְיִּבְיּם Prov. 22.19, je te le ferai savoir à toi aussi.

le fils, le petit de son anesse; pl. ከካካዊ Gen. 12.16.

לאחון chald. m. et f. Fournaise: בחון Dan. 3. 6, il sera jeté dans une fournaise.

אָתוּק Ez. 41. 15, cheth. p. אָתוּק Colonne.

ጥጻ p. ps Toi, fém. sept fois cheth. ጥጻ n. pr. m. 1° II Sam. 15. 19.— 2° II Sam. 23. 29.

רְיָבֶּאָרִיקִים בּי ת. Colonne, portique: הְיָבָאָרִיקִים Ez. 41.16, et les colonnes autour. קביב pron. pers. 2•pers. plur. masc.

DDN n. pr. d'une ville à la frontière de l'Egypte, Nomb. 38. 6; de la le désert d'Etham, 83. 8.

עתמיל et אָרְמוֹל, une fois מְּתְמוֹל (v. אַרְמוֹל Ps. 90. 4, comme la journée d'hier; הַּמְּהְמֵּל אַרְמֵּל Is. 30.33, car Tophté est préparé depuis longtemps (v. אָרְמוֹל הַמְּהָה (הַמְּהָה (עַּמְהַה לַּמָּה לִּאוֹרֶב (יְקוֹמָה (מַּמְהָּה Nich. 2. 8, depuis longtemps mon peuple se lève, se révolte, comme un ennemi; selon d'autres, composé de

בְּיִּבְי contre mon peuple il se lève, etc. (v. אָיָם Pi.).

אַרָן p. אַרָן.

אָהָּוּ pron. pers. 2° pers. pl. f. Vous, אָהָוּ et אַהָּאָּ Vous, p. אַהָּאָ Gen. 31. 6, Ez. 13. 20.

אָרְנָה f. Don, prix impur: אָרְנָה Osee 2.14, ils m'appartiennent comme un don (v. אָרִעָּר).

אָרְהָּיָ (mon present) n. pr. m. I Chr. 6. 26.

קינְיּר (avec suff. אֶּרְנַיִּר) Don , prix de prostitution (de אֶרְנַיִּר , rac. אֶרְנַיִּר) א prosth.): לְּמֵלֵּם אֶּהְנָּי Ez. 16.31, pour estimer le salaire (v. בְּבֶּט); אָהְנֵּי וּיָנָהוּ, peut. 23.19, salaire de prostituée, fig. prix de l'idolâtrie; וְּשָׁבֶּה לִאָּהְנַנְּה Mich. 1.7, et tous ses dons de prostitution, d'idolâtrie; וְשָׁבֶּה לֹאָהְנַנָּה Is. 23.17, elle retournera à ses richesses impures.

ንያር n. pr. m. I Chr. 4. 7.

אַתַר m. chald. Lieu, endroit: אָתֵר דִּר m. chald. Lieu, endroit: אָתֵר דָּר אַתַרּ Esdr. 6. 3, lieu où (ע. אַאַרָּא.

אָהָרִים (lieux) n. pr. m. d'une ville dans la Palestine: דֶּרָהְ הָאָבָּיִרִים Nomb. 21. 1, chemin vers Atharim, ou le chemin des explorateurs, p. הַתָּרִים.

Beth בייה, de בייה maison. Deuxième lettre de l'alphabet; son nom dérive de sa forme. Comme chiffre a signifie 2; 2,000. Cette lettre se permutte avec les lettres a, ב. Exemple: קַּוֹרָ p. בַּיָּרָא, p. בְּיַרָּא פָּרָרָא, p. בְּיַרָּא בָּרָרָא, répandre; מָּרָרָא, בּיִרָּא בָּרָרָא.

🖣 (avec suff. בָּדָּה; rarement בָּקָה, f. چڙ, نه, بوم , پورا , پوره , پوr , بوم , پوrprepos. 1° Dans : בְּבִיתִר וּבְחוֹמֹתֵר Is. 56. 5, dans ma maison et dans (l'enceinte de) mes murailles; בַּשֵׁכֶה הַהָּרָא Jug. 10. 8, dans cette année; בְּרֵאשָׁירת Gen. 1. 1, (dans le) au commencement. Entre, parmi: בּוֹיִים Lament. 1. 3, entre les nations ; בַּקשׁיִרם II Sam. 15. 31, parmi les conjurés. En : בַּשַׁלוֹם en paix. Sur : וה Is. 66. 20, sur des chevaux. Par, d'après, selon, à la manière de : בּרַצָּח רָשָׁעִים ;Gen. 21. 12, par Isaac בּרַצָּח רָשָׁעִים Ps. 1. 1, dans, ou d'après le conseil des méchants; בָאַנְשֵׁר־אָרן Job 34. 36, å la manières des hommes iniques.

2º Près, auprès, à : בַּצְּרָן I Sam. 29, 1, près de la source; בְּשִׁרֵים Prov. 30. 19, au ciel; שֵׁיָהְ שֵׁיָה I Chr. 27. 1, הַשָּׁלְ בְּעָה Lév. 25. 53, chaque mois, chaque année, littér. l'année près de l'année. Avec: בְּתַּה Ps. 29. 4, avec force; בְּתַּה Exod. 12. 11, avec hate; בּרִלּרוֹא Is. 9. 11, avec, malgré tout cela. Par,

p ajouté à l'infinitif se traduit par : en, lorsque, après que, bien que, parce que, à cause de.

? chald., comme a hébreu.

בּבֶּל הַתְּנְאָה הַנֶּה בַּבְּאָה f. Entrée: מַבֶּל הַתְּנָאָה הַנָּה בַּבָּאָה Ez. 8. 5, cette idole de la jalousie était à l'entrée (rac. בֹא).

באוש chald. adj. Méchant, criminel: אַרְיָתָא פְּרֶדְתָּא וּבְאוּשְׁתָּא Esdr. 4. 12, (ils reconstruisent) cette ville rebelle et criminelle (v. בְּאָשׁ).

 Deut. 1. 5, il expliqua cette loi.

קארות, constr. בְּאֵרוֹת, constr. בְּאֵרוֹת, constr. בְּאֵרוֹת, puits, fosse: רְאָאר מְיִהְיָּאָר, בְּאַרוֹת, קּמָרוֹת, קּמָרוֹת, 30, j'ai creusé ca puits; בְּאַר שֵׁתַוּת בָּאַר צַּיּרָת, S5. 24, fosse de destruction.

קאר (puits) n. pr. 1° d'une station dans le désert, Nomb. 21. 16. — 2° D'une ville en Palestine, Jug. 9. 21.

לים אין (puits des puissants) n. pr. d'une ville dans le pays de Moab, Is. 15. 8.

vu [Dieu]) Nom donné au puits près duquel un ange est apparu à Agar, Gen. 16. 13, 14.

עבר שֶׁבֶּל (puits du serment) n. pr., ville de la tribu de Siméon, à l'extrémité méridionale de la Palestine, Gen. 21. 31, Jos. 19. 2.

እንደን (puits) n. pr. m. I Chr. 7. 37.
ጥንዴን (puits) n. pr. m. I Chr. წ. 6.

רְאֵרוֹת (puits) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּאֵרֹתִי I Sam. 4. 2, et בֵּיֹתִי I Chr. 11. 39, de Beeroth.

קארות בְּנֵריִעָקוֹ (puits des fils de Jaakan) n. pr. d'une station dans le désert, Deut. 10. 6, פּנ יַבְּקוּן Nomb. 33. 31.

באר Citerne: לַּתְצֹב לָּתָם מֹארוֹת Jér. 2. 13, pour se creuser des citernes; et plusieurs fois chethib, pour ביר.

י אָבְּאָ n. pr. m. 1° Gen. 26. 34. — Père du prophète Hoséa, Osée 1. 1.

בּיבְּשׁ (fut. בְּבְשׁת) Sentir mauvais, 50 corrompre: יְבְשֵׁשׁ Exod. 7. 18, et le fleuve répandra une mauvaise odeur; בַּבְשׁׁב Exod. 16. 20, (et la manne) se corrompit.

Niph., metaph. Se mettre en mauvaise odeur, so faire hair, se rendre odieux: נְבָאֵשׁ דְּשֶׁרָשׁ I Sam. 13. 4, Israel s'était fait hair par les Philistins; יְבַאַשְׁהָ אָדְיִאָרָקר, II Sam. 16. 21, tu t'es rendu odieux a ton père (ou: tu as deshonoré ton père). Hiph. 1° trans. Gater l'odeur, faire sentir mauvais, rendre odieux: יְבִּבְּיֵּבְי בַּבְּיִּבְי בַּבְּיִבְּי בַּבְּי בַּבְיי בַּבְּיִ בַּבְי בַּבְּיִ בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּיִ בַּבְּי בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְּיִ בַּבְי בַּבְּיִ בַּבְי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּיִ בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבַי בַּבְּבִי בַּבְּיִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבַי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּבַי בַּבְּבִי בַּבְּבִי בַּבְּיי בַּבְּבִיי בַּבְּבִיי בַּבְּבּיי בַּבְּבִיי בַּבְּבִיי בַּבְּבַיבִי בּבְּבַיבִי בַּבְּבַיבִּי בַּבְּבַיבִי בַּבְבַיבִי בַּבְבַיבִי בַּבְבַיבּיי בּבְבַיי בַּבְבַיבּיי בּבְבַיבּי בַּבְבַיבּיי בּבְבּבּיי בּבַבּיי בּבּבּיי בּבַבּיי בּבַבּיי בַבּבּיי בַבּבּיי בַבּבּיי בַּבַּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבַבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּיבּי בּבּיי בּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי

Hithp. Se rendre odieux : יִּרְיִבְּאַשׁוּ בּמ־בְּיִרִי I Chr. 19. 6, ils s'étaient rendus odieux à David.

לְאֵלִישׁ chald. Etre mauvais, affliger, chagriner: שַּּוֹרִיאַ בְּאַשׁ Dan. 6. 15, cela le chagrina vivement.

שלא ה. Mauvaise odeur, infection, Amos 4. 10; avec suff.: אָלָה הַבְּאָלָה Joel 2. 20, sa mauvaise odeur se répandra.

קּאָשָׁה f. La mauvaise herbe, l'ivraie, Job 31. 40.

בְּאָשִׁים plur. Mauvais raisins, lambruches: וַיַּנְשׁ בְּאָשׁים Is. 5. 2, il a produit des lambruches.

plus généralement קאָתָר plus généralement בְּאַתָר prép. Après : בָּאַתָר Dan. 7. 6, après cela.

ים emph. בְּבָא chald. Porte, puis tribunal; en hébr. אַלַבִינָי דִּי בָבָא נַשַּׁצֵי Rituel, et aux juges du tribunal.

קָבֶּה לֶּבֶּה t. Prunelle: בְּבָּה Zach. 2. 12, à la prunelle de son œil (comme בֵּח עֵּיִן).

ንጋቅ n. pr. m. Esdr. 2. 11.

n. pr. Babel, Babylone, la capitale de la Babylonie, Gen. 10. 10; la Babylonie, Ps. 137. 1. Sous l'empire des Perses, le titre de roi de Babylone est souvent donné aux rois des Perses, Esdr. 5. 13, Néh. 13. 6.

בְּרְלֵי chald. Babylonien ; plur. בַּרְלִי Esdr. 4. 9. בּנְתַהְּדְּךְ לְבֵג לַנְוּיִם : Par. Nourriture בּנְתַהְּדְּךְ לְבֵג לַנִּוּיִם בּנִים בּנִים בּנִים בּנִי בּנִי 25. 7, chethib, je to donnerai en pâture aux nations. (Keri בְּלְבִי en pillage, v. בַּיְתָּבָּה.)

יִבְלֵּר (fut. יִבְגֹר, une fois יְבְנַר) Tromper, trahir; être infidèle, perfide. Se construit avec p, quelquefois sans régime, rarement avec le régime direct et avec בְּבְרוֹ־בֶּה Exod. 21. 8, l'ayant trahie, abandonnée; בָּלְרָהָ בָּנְרָהּ בָּה Lament. 1. 2, tous ceux qui l'aimaient lui sont devenus infidèles; בַּגְרָה אָשַׁה שַרֵבָּח Jér. 3, 20, (comme) une femine qui trahit son amant ; אַדִר בָּבִרוּ כְמוֹ־נָחַל Job 6. 15, mes frères sont devenus traîtres, se sont éloignés de moi comme un torrent; אַנְרֵח יָתוּרֶת אֲ Jer. 3. 8, Juda, sa sœur perfide; יובוֹנֶר בּוֹנֶר Is. 21. 2, le perfide trahit, ou : l'oppresseur exerce sa violence; קיירן בובר Hab. 2. 5, le vin, l'homme pris de vin et perfide, ou : qui agit avec violence.

ת (une fois fém.; plur. בְּבֶרִים, une fois rija, const. בְּבֶרִים (Vête-ment, couverture: בְּבֶרִים Exod. 28. 2, des vétements saints (pontificaux); של-בְּבְרִים Nomb. 4. 6, ils étendront une couverture; אָבָרִים Ps. 45. 9, tous tes vétements.

2º Perfidie, infidelité, trahison: שֵׁלֵּהְ בָּלֶּר בְּנֶרְ Jér. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons vivent-ils en paix? דְּבֶּרְ מֹוֹנְרִים בְּנֶרִי Is. 24.16, et les perfides font la trahison, mettent le comble à la trahison, à la perfidie.

אַנְשֵׁר בּנְרוֹת pl. f. Ex. unique: אַנְשֵׁר בּנְרוֹת Soph. 3. 4, des hommes de trahison, des hommes perfides.

קנוֹרָה adj. f. : בּגוֹרָה אֲחוֹרָה אֲחוֹרָה בָּגוֹרָה Jér. 3. 7, 10, Juda, sa sœur perfide.

תְּבְּלֵל n. pr. m. Esdr, 2. 2. בְּּלְל prép. A cause de (v. בָּלְל n. pr. m. Esth. 1. 10.

הַלְּחָלָא : n. pr. Esth. 2. 21 בּרְ הַבֶּר הִינְים 6. 2. I בּרְ הַבֶּר הַיִּרָים Exod. 30. 34, il sora d'une partie comme de l'autre, tout sera de même poids, en

portions égales (rac. בָּדֶד). Avec לְּ, לְבֵּד adv. A part, seulement; הישְׁמָּחוֹת בָּר Zach. 12. 12, chaque famille a part; לָבָר־בָּה נַוְכִיר שְׁמַך Is. 26. 13, nous nous souvenons seulement de toi, de ton nom. Avec suff. : לְבַהִּר moi, toi, seul : אַלְכִּר לְבַרָּר Nomb. 11. 14, moi seul ; אָבָרֶּדֶּ — לְבַרֶּדֶּ Exod. 18, 14, toi seul ; יַבְּקֹב לְבַהוֹ Gen. 32. 25, Jacob seul. Suivi de קבר מְשַה prép. Sans, outre : לְבַר מְשַה Exod. 12. 37, sans les enfants; לָבֶר מנדרכם Nomb. 29. 39, outre les offrandes de vos vœux ; une fois avec צַל: בּבר פַל־תָּוֹנְרֵב Esdr. 1. 6, outre tout כפ qu'ils offrirent volontairement. בַּלְבֵר .Gen. 46 מִּלְבָּר וְטֵּיר בְנֵי־רַעַכְׂב Gen. 46 26, sans les femmes des fils de Jacob. וו 🚅 m. Lin blanc : פְּנְפֶּר־בָּר Exod. 28. 42, des caleçons de lin blanc; עלביש בַּדִּרם: vêtement de lin בַּדִּרם Dan. 10. 5, vêtu de lin.

אָלָםְ Inventer: מָּלָבְהָּ אַהָּוֹת בוֹדָאם Néh.

6.8, tu les inventes de ton cœur; אָלָהוּג מִּנְמּנוּ I Rois 12, 33, (le mois) qu'il avait inventé, choisi à sa fantaisie.

(usité seulement au part. בּוֹדֵי (usité seulement au part. בְּבֹּיבׁי Ps. בּבֹיּר בּיבוֹר (נְבִּיבָּי Ps. 102. 8, comme un oiseau qui est seul בּעִיר עוֹנִינְי בְּבּיֹנְיִי בְּבּיֹנְיִי וְצִּין בּיִרָי בְּבּיֹנְיִי בִּיִּינְיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מִּנִיי וּ גַּאַר מַנִּיי וּ גַּאַר מַנְיִי בּיִּבְי בְּבִּיּנְיי וּ גַּאַר מַנְיִי בְּבִּינִי וּ בְּעַיִּיי וּ בְּעַיִּי וּ בִּאַר מַנִּיי וּ בְּעַבְּיִי בְּעַּבְּיִי וּ בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיי בְּעַבְּיִי בְּעָבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְייִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעַבְּיִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעַבְייִי בְּעִייִי בְּעִייִיי בְּעִייִי בְּעִבְּיִיי בְּעִבְּייִי בְּעִבְּייִי בְּעִייִי בְּעִּבְייי בְּעִבְּייי בְּעִבְייי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִיי בְּעִבְּיי בְּעִּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִּיי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִּיי בְּעִייי בְּעִּיי בְּעִייי בּעּיי בּעּבּיי בּעייי בּעּבּיי בּעייי בּעּיי בּעּיי בּעּיי בּעּבּיי בּעייי בּעּיי בּעּיי בּעּיי בּעּיי בּעּיי בּעּבּיי בּעייי בּעּיי בּעּייי בּעּיי בְּיּי בּעּיי בּעּיי בּעּיי בּעייי בּעייי בּעּייי בּעייי בּעייי בּיּבְיי בּעייי בּעייי בּעייי בּעייי בּעייי בּיבּיי בּייי בּייי בּייי בּעיייי בּעייי בּעייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייייי בּייייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי

לְּדָּלְיּ adj. Seul, isolé, solitaire, désert: בּיְנְיִנְיּ Deut. 32. 12, l'Eternel seul le conduira; בְּיִנְיִנְיּ Lév. 13. 46, il demeurera seul, à l'écart; פִיר בְּצֵירָ וּבָּירָ Is. 27. 10, la ville forte est déserte; שׁבְרִי לְבָּיָרִ Mich. 7. 14, demeurant isolé, seul.

הַרַד n. pr. m. Gen. 36. 35.

עניי (v. קֿנַי).

תְּרְיָח n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קריל, m. Etain, Nomb. 31. 22; plur. וְאָסִירָח מָלּ-בְּּדִילֶּין: Is. 1. 25, j'ôterai tout ton étain (mélé aux métaux précieux); Zach. 4. 10, pierre d'étain, le niveau (v. אָבָן).

רכל א Kal inusité. Niph. 1°Se séparer, s'éloigner; avec וְתִבֶּדְלוּ מֵעַמֵּי תָאָרֶץ: מְיָ Esdr. 10. 11, séparez-vous des peuples du pays; הַנְּרָלוּ מִמוֹךְ הַצֵּרָה חַזֹּאַה Nomb. 16. 21, éloignez-vous de cette assemblée. Avec 🦮, s'éloigner pour aller vers : יְבְּדְּלֹּהְ אֶל־דָּוִיד I Chr. 12. 8, ils se retirèrent pour se rendre auprès de David. — 2º Etre séparé, distingué, choisi, sans régime et avec וַיַּבַּדָילוּ עֵיוָרָא : לַ בילון Esdr. 10. 16, le pontife Esra (et des chefs de famille) furent choisis; ו פּבּבל אַבּיוֹן I Chr. 23. 13, Aaron fut choisi. Avec p en mauvaise part, être exclu : יְתַּדֶל מְקָּחֲל תַּגוֹלָת Esdr. 10. 8, il sera exclu, chassé de l'assemblée de ceux qui revenaient de la captivité.

Hiph. 1° Séparer, faire une séparation, arracher; לְבֶּם לֶּבֶּם Exod. 26. 33, le voile vous séparera (le saint du saint des saints); יְיִדִּי מַבְּדֵּיל מֵּין מֵים לְבָּיִם Gen, 1. 6, qu'il serve de séparation entre les eaux et les eaux. Lév. 1. 17, il ne l'arrachera pas (l'aile).

קרל m. Morceau, bout : אָרָל־אֹמָן Amos 3. 12, le bout de l'oreille.

m. Selon les uns, nom d'une perle ou d'une pierre précieuse (v. Gen. 2. 12, où il est mentionné entre l'or et l'onyx); selon les autres, bdellium (v. Nomb. 11. 7, où la manne lui est comparée pour la couleur).

ווף n. pr. 1° Bedan, un des juges, nommé seulement I Sam. 12. 11; on l'explique comme אַבְּיבָּוּ descendant de Dan, le juge Samson (v. Jug. 13). — 2° I Chr. 7. 17.

PT과 Réparer un édifice : לְבְּדִּק לִּבְּדִּק נִלְּחֵצֵּחְ II Chr. 34. 10, pour réparer et consolider le temple. (Dans la Mischna, examiner, inspecter.)

Pתְּבְּית m. Ce qui a besoin de réparation, fissure, crevasse: מְתַּבְּיִת אָּבְּיתְּבְּיָת II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines de la maison; d'un vaisseau, Ez. 27. 9, 27.

רְרָבְּיִ (l'homme qui perce) n. pr. Bedkar, capitaine des gardes du roi Jehu, II Rois 9. 25.

קרר chald. (hébr. בְּיֵר, בְּיֵב, Pa.: אָבָהַרּגּ אַבָּהָ Dan. 4.11, et répandez-en les fruits.

בהול m. Le vide (toujours avec אהה): אולבי הוא הייי הייין Gen. 1. 2, la terre était informe et vide, nue; אַבְנֵי־בֹּרִא Is. 34. 11, le niveau du vide (pour la rendre vide, la détruire).

Do m. Porphyre ou marbre rouge,. Esth. 1. 6.

בְּרִילוּ בְּרְילוּ chald. Promptitude, hate: בְּרִילוּ לִּירוּשְׁלֵם Esdr. 4. 23, ils allerent a la hate a Jerusalem.

בְּחִיר מּאָם, Clair, brillant: בְּחִיר מּאָם, Job 37. 21, il brille derrière les nuages (v. בַּחַר).

Kal inusité. Niph. 1º Etre effrayé, épouvanté, troublé; trembler: וַהֵּרֵא פְּר־נְבְּחַל מָאֹר I Sam. 28. 21, elle vit qu'il était extrêmement effrayé; יהבול נְהַבְּנֵיל Job 4. 5, le malheur t'a touché et tu es dans le trouble; זיכר עם־הָאָרֶץ הְנָּחַלְנָה Ez. 7. 27, et les mains du peuple trembleront. — 2° Se hater, être prompt, arriver soudainement: יבְּחָל לַחוֹן אִישׁ רַע עָיִן Prov. 28, 22, l'homme envieux a hâte d'acquérir de la fortune : אל־מְּעָרֵל מְפַּנֶיו מֵלַהְ Eccl. 8. 3, ne sois pas prompt à te retirer devant lui, ne le quitte pas avec précipitation ; פָּד כָּלָח אַר יַנְטֵּח יַנְטָּח Soph. 1. 18, car il fera une extermination soudaine.

Pi. 1° Effrayer, troubler: יַבְבֶּדֶלְהְ שֵּׁחָבּי Job 22. 10, et une frayeur soudaine te troublera; בְּבְּדִּלְבִּ Ps. 83. 16, tu les effrayes par ta tempête.

— 2° Se hâter, agir avec précipitation, avec לְּבֵּדִל בֵּלִדְל בַּלִּדְבָּל בַּלִּדְיִבָּיל בַּלִּדְבָּיל בַּלִּדְיבָּיל בַּלִּדְיבָּיל בַּלִּדְיבָּיל בַּלִּדְיבָּל בַּלִּדְיבָּיל בַּלִּדְיבָּל בַּלִּדְיבָּל בַּלִּדְיבָּץ . 1 se hâta de lui donner; אֲבֹּדְבִּל בַּלִּדְיבָּיל בַּלִּדְיבָּר בַּלִּדְיבָּר בַּלִּדְיבָּר . 1, ne laisse pas ta bouche être prompte (à parler).

Pou. pass. Etre prompt, être pressé. Part.: בְּיִלְּיִם Esth. 8. 14, ils sortirent pressés, avec précipitation; הַלָּיִם Prov. 20. 21, un bien acquis promptement, trop précipitamment.

Hiph. 1° יְשֵׁהֵי וְהְרִיּלְנִי Job 23. 16, le Tout-Puissant m'épouvante. — 2° Se hâter: יַבְּרָילּנִי צָּהְרָיּא אָהִי דְּיָבְיָ Esth. 6. 14, ils se hâterent d'amener Haman. — 3° Chasser promptement: יַבְּרָילְהִינִּי מָּשָׁרִ II Chr. 26. 20, ils le chassèrent promptement de cet endroit.

קְּחֵינֵי בְאשִׁי chald. Pa. Effrayer: יְבְּחֶלְּמֵיִי Dan.4.2, et les fantômes, visions de ma tête, m'épouvantèrent. Ithpa. passif. Être effrayé: סְּמְנִיא מְתְּבָּוּל Dan. 5. 9, il fut extrêmement effrayé. Ithpe. inf. הַתְּבָּוּלָיִי , employé comme

substantif, precipitation : בְּיִנְיֵאלֵ Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel מְּיָרְיָאֵל avec precipitation (v. בְּיִרִיאלָה).

קרְלְּהָלְּהְ f. Terreur, destruction: הְּתְּפְּרָהְהִי Lév. 26. 16, j'enverrai sur vous la terreur; ולְאֹ רֵלְהִי לְהָּהְלָהוֹ Is. 65.23, ils n'engendreront point pour la destruction; אָבָּהְיָבָה Ps. 78.33, (il fit passer) leurs années dans les terreurs, ou: avec rapidité; plur. הולים ביילים ביילים ביילים מנה 15.8.

קְּהַלְּהָהְ . (const. הְּהָבֶּהְ, avec suff. מְּנְהְּהְּבְּהְ . Bête, nom gener. de tous les quadrupèdes; principalement gros bétail, animal domestique: יבָּיבָּי וּיִבָּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּיִבְּיבָּי וּבְּיבְּיבְּי וּבְּיבְּיבְּי וּבְּיבְיבִּי וּבְיבִּי וּבְּיבְיבִי וּבְיבִּי וּבְיבִּי וּבְיבִי וּבְיבִּי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבִיי וּבְיבִי וּבִיי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבִּיבִי וּבְיבִי וּבִי וּבְיבִי וּבְּבִי וּבְיבִי וּבְיבִּי וּבְיבִי וּבְּבִיי וּבְּבִי וּבְּבִי וּבְּבִי וּבְּיבִי וּבְּבִי וּבְּבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְּבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיי וּבְּיבִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיי וּבְייי וְבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי ו

יופּריטָא בְּנְשׁוֹת אֲשֶׁר עָשׁיְתָּר : "חַבְּיבְשׁוֹת Job 40.15, voici le Behemoth que j'ai créé, un grand animal (éléphant ou rhinocéros).

ים הגל m., avec בין pouce, avec קנל orteil, Exod. 29. 20; plur. מילים Jug. 1. 6, 7.

וֹשֵׁשׁ (pouce) n. pr. Bohan, fils de Ruben; d'après lui, אָבֶן מַּאָן Jos. 15. 6, nom d'un endroit.

PJ m. Ex. unique: wun prix Lév. 13. 39, c'est une éruption de taches blanches sur la peau (mais qui n'est pas la lèpre).

קָּרָרָת f. (plur. בָּהָרָת). Tache sur la peau: בְּהָרֹת לְבָּלִית Lév. 13.38, des taches blanches.

אנו (pret. אם, האם ל. האם et האם tu es venue; עם p. עאם I Sam. 25. 8; inf. אם, אום avec suff. האם et קולה, fut. אם, ביא Deut. 33. 16, הקולה elle viendra). — 1° Entrer, opposé a אבי; se construit avec בּי, אָל, אָ, הוֹ local:

יבאה אל-הוקבית Gen. 6. 18, tu entreras dans l'arche; אָרָדּרֶר מּוֹאָב רָבּאוּ בָאָרֶץ הָא וייסיי II Rois 13. 20, des bandes de Moabites entrèrent dans le pays à l'entrée de l'année; selon d'autres, pour ma en cette année; avec l'acc : ישי מיעריד Ps. בכל מאר; 100. 4, entrez dans ses portes שֶׁעֶר-עִירוֹ Gen. 23. 18, en présence de tous ceux qui étaient entrés dans les portes de sa ville ; תָּאֵי תַשְׁנָה Il Rois 11.9, ceux qui entrent en semaine (en fonction pendant une semaine); אַלאַשָּׁרוּ cohabiter, épouser: בוא אַלִּרַדָ Gen. 30. 3, cohabite avec elle; quelquefois avec בל; רבמה בבא עליתו Deut. 25. 5, son beaufrère l'épousera; du soleil, se concher: קידי קשמש בארז Gen. 15. 17, le soleil se couchait; avec אָל אַבוֹחָיוּ entrer auprès de ses pères, mourir : ואַקור מבוא אַל־אַבוֹתָה Gen. 15. 15, toi, tu mourras (en paix); ים אַשָּׁרַבָּא לְשִׁלְּמָה I Rois 10. 14, le poids de l'or qui arriva, rentra à Saiomon; avec pénétrer, se mêler, être admis: יַחַבוֹא בִי רַהַּק Ez. 2. 2, l'esprit penetra en moi; לבלמי־בוא בגורם האלח Jos. 23. 7, pour ne point te mêler parmi ces nations; לאריבא לו בְּקוֹל יִי Deut. 23. 3, il ne sera point admis dans l'assemblée de Dieu ; אַבָּא וּבָא sortir et entrer; manière d'agir, de se conduire : ו ניסוב בערני בארקה ולאה אחר בערונה I Sam. 29. 6, ta conduite dans le camp me -sortir et entrer de לְּמָנֵי חֲעָבו sortir et vant le peuple, être à sa tête, le diriger, le gouverner : בירוא ובא לְמַנֵינוֹם I Sam. 18. 16, car il marchait à leur tête; sans prép.: לא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבאׁ Deut. 31. 2, je ne puis plus (vous) diriger; מא ביסים Gen. 24. 1, (Abraham) était avancé en jours ; בַּמְשָׁמָש אִיֹם entrer en jugement.

de joie ; אַל־תִבוֹאָנִי רֵנֶל וַאָרַת Ps. 36. 12, que le pied de l'homme orgueilleux ne vienne pas jusqu'à moi; רָאַבֹּרָר מַדֶּשָׂרֹדָם וּמַרְשְׁבֹחֶיתָם בָּאָת Is. 66. 18, quant à moi, leurs œuvres et leurs pensées sont venues (jusqu'à moi); selon d'autres: מַּצָּר est séparé, je (connais) leurs œuvres et leurs pensées; il est venu (le temps), etc.; בל דאין בארום Ps. 44. 18, tout cela nous est survenu; מַשַּׁלוֹם שׁוֹרֶד יְבוֹאָש Job 15. 21, au sein de la paix (il craint que) le dévastateur ne l'assaillisse ; תַּרֶם יובואָרְקּר מוֹבָת Job 22. 21, par eux le bonheur te visitera; אָבָא תַאוֹת נְחָשׁוֹם וּ Deut. 13. 2, lors même que le signe et le prodige s'accompliraient; וְצֵץ חֵיִים ראָה באָת Prov. 13. 12, un désir qui s'accomplit est un arbre de vie; לַיַבא וא סגנים Is. 41. 25, il marchera sur, il foulera aux pieds les princes; ਸ਼ਾਰੂ ਅੱਤਾ venir avec son nom, c.-a-d. être mentionné ou inscrit nominativement: הימשים ביאבות I Chr. 4. 38, ceux dont les noms sont rapportés, mentionnés; אבוא בגברות אדנר Ps. 71. 16, je vais pénétrer dans, je vais raconter les merveilles de mon Dieu; avec 🗝 et 🦋 atteindre, égaler: יצר־הַיֹּמֵלשָׁה לֹא־בָא II Sam. 23. 19, il n'égala pas les trois (vers. 23 : יַנֶּאֶל). Inf. עַבר לָבאׁ pour' venir à; termes de géographie, jusque, vers : לָבאׁ חֲמֶּח Nomb. 13. 21, jusqu'à Hamath; מְלְבוֹא חֲמֶה I Rois 8. 65, depuis Hamath ; de même ער־מוֹאַה עַנְיוּ Jug.' 6. 4, (jusqu'à ton arrivée à) jusqu'à Azah ; באַבֶּה צֹעֵר Gen. 13. 10, jusqu'à Zoar; וְיִצְיָם בָּא מְבוֹא בָּאָר Gen. 24. 62, Isaac vint du puits, exact. revint d'une course au puits.

3° Aller: אָנָר אַנּרֹבָא Gen. 37. 30, où vais-je aller? (que vais-je devenir?); יְנִים נַבְּלֹּבְים Nomb. 32. 6, vos frères iront-ils à la guerre? יְנִבּלְּבִים נַבְּלֹבְים Ps. 26. 4, je ne vais pas avec les hommes dissimulés, c.-à-d. je fuis leur société.

Hiph. (תַּבְאֹחָ, תַּבָאּהָ, פּנ בְּאֹחָד et דְּבָּאֹחָד קּנְבְּאֹחָד פּנּ תִּבְאֹחָד , וַתְּבָאֹחָ et לְּהָבִיא , תָּבִיא , וֹהַרָּא ; inf. לְּבִיא et לְּהָבִיא , 1° Faire entrer , amener , mettre , faire pénétrer dans : קּבִּרָא אֵלַר

3° Faire aller, conduire: לַאֲשֶׁר תַּבְּרָא Job 12. 6, à celui qui conduit son dieu par la main (l'idolatre), ou: à qui Dieu a mis dans la main (la, richesse); מְבֵּבָרָא לְבֶּעֶּלָה Ps. 74. 5, comme celui qui lève (une hache).

Hoph. passif du Hiph.: דוּבָאוּ בֵּית יוֹסֶקּ Gen. 43. 18, ils furent amenés dans la maison de Joseph ; יובַאקה דעה Ez. 40. 4, tu as été amené ici ; אַשֶׁר תָבָאת לָה Gen. 33. 11, (accepte le présent) qui t'est offert; יְרוּבָא אָת־מֶּדָיוּ מְּמָבֶּעֹת Exod. 27.7. les bâtons seront mis dans les anneaux. : אם (v. קבת, fut. בנה Mépriser, dédaigner; avec >, rarement avec le rég. direct : בו לרצחו Prov. 11. 12, qui mé-מר בו ליום קטור ; prise son prochain Zach. 4. 10, qui méprise le jour de petites choses (des événements peu importants), p. לאַ רַבוּזוּ לַנְנַב ; בַּוּ Prov. 6. 30, on ne méprise pas le voleur (lorsque, etc.).

m. Mépris : שַּבְעָט בּהּ Ps. 123.3, nous sommes rassasies de mépris.

no n. pr. 1° Buz, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2° Nom d'une peuplade et d'une province de l'Arabie, Jér. 25. 23. — 3° D'un homme, I Chr. 5. 14.

אלוה היים בוּהָה: אלות Néh. 3. 36, nous sommes devenus un objet de mépris.

193 1° n. pr. Buzi, père d'Ézéchiel, Ez. 1. 3. — 2° De Buz, Job 32. 2.

42 n. pr. m. Néh. 3. 18.

בּוּהְ Kal inusité. Niph. Etre embarrassé, égaré; être dans la consternation: יְבָּיִים הַשׁ בָּאָרֶץ Exod. 14.3, ils sont égarés dans le pays; יְרָיִיִּר שׁישִׁין נָבּוֹּיֶם Esth. 3.15, la ville de Suse était dans la consternation; בְּבָיִר בָּקִר Joel 1. 18, les troupeaux sont dans la consternation

שר בול : m. 1° Fruit, production לבול יש שארילי Job 40.20, les montagnes lui fournissent la nourriture; לבול צין Is. 44.19, a un morceau de bois, ou a une branche d'arbre. — 2° יָרַח בול I Rois 6.38, mois de boul, nom du huitième mois de l'année, correspondant à octobre-novembre, des pluies qui tombent alors (v. יָרָל, יִבֶל, appelé aussi יְוּשְׁרִים.

יר בון (dans plusieurs dérivés). בון (sagesse) n. pr. m. I Chr. 2.25. בונה n. pr. m. Néh. 11. 15.

Die (fut. קבוס et סיבי, part. ביסים)
Fouler aux pieds, écraser (les ennemis),
mépriser: היציח ביסים Zach.10.5,
foulant aux pieds la boue des rues;
ps. 60. 14, il foulera aux
pieds nos ennemis; יביס ביכים
Prov. 27.7, une ame rassasiée meprise
le miel, comme ישבים ou foule aux pieds.

Pil. ਹਰਾਜ਼ Fouler aux pieds: ਜਰਾਜ਼ ਜ਼ਰਾਜ਼ Is. 63.18, ils foulent aux pieds ton sanctuaire, le souillent, le profanent.

Hoph. passif מְּמֶנֶר מּרְבָּס Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux pieds. Hithp. בְּרָפִיקְר בְּרָפִיקְר Ez. 16. 6, étant foulé aux pieds, ou te roulant dans ton sang.

שנין m. Byssus, lin blanc et fin:

בריך Esth. 1. 6, des cordons de lin fin.

רְעֵנִים n. pr. d'un rocher près de Gabaa, I Sam. 14. 4.

Vider, dépeupler (v. אָבֶּק).

תוקה איבוקה Nahum 2. 11, (Ninive est) un endroit vide, une solitude.

קר אָנְכִי m. בּוֹקֵר Amos 7. 14. je ne suis qu'un berger, propr. bouvier, de מכר.

קלבור אָת־כֶּל־יָּתוּ Eccl. בּוֹר Eccl. 9. 1, et d'examiner tout cela, ou pour

יבר inf., de יבר.

בור m. (plur. בליה, ע. בליה, Fosse, citerne, prison, tombe: יְחְבָּרוּ מָּהְרְיְבְּרִי וּלְבְּרִי בְּרִי וּלְבְּרִי בְּרִי וּלְבְּרִי וּלְבִּרִי וּלְבְּרִי וּלְבִּרִי וּלִבְּרִי בּרִי וּלְבִּרִי בּרִי וּלְבִּרִי בּרִי בַּרִי בְּרַי בּרִי בַּרִי בְּרַי בִּרִי בְּרִי בִּרִי בְּרִי בִּרִי בְּרִי בִּרִי בְּרִי בִּרִי בִּרִי בְּרִי בִּרִי בּרִי בּרִי בּרִי בּרִי בּרִי בִּרִי בּרִי בּיי בּרִי בּרִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייי בּייִי בּייִי בְּיי בְּיי בְּייִיי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בְּייי בְּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייייי

ין בור רְבֵא חַכָּא . Ignorant : אָיןמּוֹר רְבֵא חַכָּא Aboth, l'ignorant ne craint pas le péché. עלים (pret. בְּשִׁתֵּל, fut. מִיבוֹשׁ 1º Avoir honte, être:honteux, être confondu, deçu : פר בשהי לשאיל Esdr. 8. 22, car j'avais honte de demander (au roi); יבליק יבשוי Jer. 17.13, tous ceux qui t'ont abandonné seront confondus; ום מִנְצְרָיִם הַבְשִׁי נְצֵאֲשׁר בּשְׁהָ בָאֲשׁר Jér. 2. 36, tu seras confondue, déçue du côté de l'Egypte, comme tu l'as été du côté de l'Assyrie (être honteux pour avoir vainement espéré); win-wy Jug. 3. 25, II Rois 2.17, (faire une chose) jusqu'à en être honteux, impatient, c.-a-d. longtemps (v. Pi.). — 2º De la nature inanimée. Dessécher: יַבוֹשׁ מְּקוֹרוֹ Osée 13. 15, sa source dessechera, tarira, ou plutôt de שֹבֶי.

Pil. מּישֵׁשׁ Tarder: בִּּדְבָּשׁשׁ מְשָׁח לָרָיָת Exod. 32. 1, que Moïse tardait à descendre. (Jug. 5. 28.)

Hiph. causat. du Kal. Rendre hon-

teux, couvrir de confusion, faire honte: אָמשׁרְאֵרִים מְדְּיִלְּאַרִים Ps. 44. 8, tu couvres de honte nos ennemis; ינַצֵּר Prov. 29. 15, un enfant abandonne à lui-même fait honte a sa mère. Part. שַׁרָישָׁה Ehonté, méchant, sot; opposé à בַּשְׁרֵיל Prov. 10. 5 (v. II שַׁרָיל).

בוו

Hithp. לא רְּתְבּשְׁשׁרּ: רְּתְבּשְׁשׁרּ Gen.2.25, et ils n'étaient point honteux.

בּוֹשְׁה f. Honte, confusion, mépris: מְבַּסְּהְ בּוּשְׁה Obad. 10, la honte te couvrira; תְּבָיוּת בָּיִלְּיוּת בִּישָׁה Ps. 89. 46, tu l'as enveloppe de mépris.

רום chald. יבָר מְיָר Dan. 6. 19, il passa la nuit à jeun.

אם. (rac. יְבֶּי). Butin, proie, pillage: יְבָּר חַבָּי Nomb.31.32, le reste du butin; יְרָר חַבָּי Nomb. 14.3, ils deviendront un butin, une proie: לַבֵּי אָבּוּן Jér. 15. 13, j'abandonnerai au pillage.

אל תודי בו לכל אָדֶם : Dédaigneux אל תודי בו לכל אָדֶם : Aboth 4. 3, ne méprise personne.

אָנְאָד (נְיְרִים אַרְצוֹ Is. 18. 2, 7, des fleuves ont dévasté, ravagé son pays (pour קּוָה), ou: des fleuves traversent son pays.

אלים Mépriser, dédaigner; se constr. avec l'acc. avec ל et בי בי בְּנָינִי בְּיִרְבָּר בִי בְּנָינִי לִי פּרָר אַנִינִי בְּירָבִר בִי בְּנָינִי בְּנִינִי בְּירָבִר בּי בּנָינִי בּנִינִי בּנִינִי בּנִינִי Esth. 3. 6, il parut méprisable à ses yeux, il le dédaigna (de se venger, etc.) (v. מביו בי בּירָבִי בְּירַבִּיי.)

Niph. Etre méprisé: נְבְוֶת וְחֵוּל אֵישׁים: Is. 53. 3, méprisé et abandonné des hommes.

Hiph. Avilir : לְרַבְּיִתוּן בְּצֵינֵיתָן Esth. 1. 17, pour avilir leurs maris à leurs yeux.

adj. verb. בְּהָה Is. 49.7, à celui qui est méprisé des hommes.

קָּוָה f. (rac. בְּיֵהָ. Butin, dépouille : בְּבָּהָה לֹא שָׁלְּהוּ אֶּח־רָדֶם Esth. 9. 10, ils ne mirent pas la main au butin.

• Mid m. Mépris, Rituel.

ווֹבְ (plur. יְבִיה et שִּׁיבֹּה, fut. יְבִיה, fuf. יֹבָי, Piller, sans rég. et avec l'acc.:

לי Nomb. 31. 53, (les soldats) pillerent chacun pour son compte; רַיָּבֹיִּגּ קיִנִיר Gen. 34. 27, ils pillerent la ville.

Niph. (inf. דבה, fut. יובה). Etre pillé: יְבְּינִינְיהָ Amos 3. 11, tes palais seront pillés.

Pou. איזָבָא Jér. 50. 37, ils seront pillés.

וְלְיִיוֹן m. (rac. בְּיִיוֹן. Mépris : וְמָבֶּוּ נְמָבֶּוּ Esth. 1.18, et assez de mépris et de chagrin.

הַיִּיֹרְיָהְ n. pr. d'une ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 28.

Pip m. Ex. unique : אָבֶּקר אַת דְּבָּקר Ez. 1. 14, comme l'éclat de la foudre (v. בְּיָבֶּי).

Jug. 1. 4, I Sam. 11. 8.

Pi. בַּיִר עַבְּּרם Ps. 68. 31, il disperse des nations.

자기쿠 n. pr. m. Esth. 1. 10.

לְּהֵוֹן נְתִתִּיךְ בְּעַבִּי מִבְּעִי בְּעָבִי מְבְעָר . Jer. 6. 27, je t'ai place dans mon peuple comme une solide forteresse, ou comme explorateur (v. בְּתָר, בַּ פְּנוֹן et le même exemple a בְּנוֹן.

ותקיכה בחהניו Ex. unique: וַקְּיכה בַּחהנייו Is. 23.43, on y avait élevé des tours, des donjons (pour observer, v. בָּבֵּוּן.).

שניהי, בחורר בילריטים. Jeune homme: שְלֵּרְיִּטְיּהְ בּּרְלְּרִיּטְיּהְ Eccl.11.9, jeune homme, réjouis-toi dans ta jeunesse; homme non marié, célibataire, Ruth. 3. 10, Deut. 32. 25.

בִּימֵי בְּחוּרְתָּיְךְּ f. pl. Jeunesse: בִּימֵי בְּחוּרְתָיִךְּ Eccl. 11. 9, aux jours de ta jeunesse. בְּחִינְי Is. 23. 13. בַּחִינְי cheth., v. בַּחִינְי (keri).

בְּחִיר adj. (rac. בְּחִיר). Elu, bien-aimé: שֵׁאֵגּל בְּחִיר עֵי II Sam. 21.6, Saul, l'elu de l'Eternel; יְשְׂרָאֵל בְּחִירִי Is. 45.4, Israel mon élu; des hommes pieux, des prophètes, du Messie, Ps. 105.43, Is. 42.1.

יַנְם־נַמְּשֶׁם תָּחָלָּה בִּי : Zach. 11. 8, et leur âme aussi est dégoûtée de moi (de mon culte). Pou. מְבֹּהֶלֶה prov. 20. 21 (v. בְּהַל Pou.).

לְרָבְתֵּלְ (fut. רְבְּתֵּלְ). Eprouver, distinguer, tenter, examiner, sonder: בְּבְתַּלְּבִים בְּבְתֹּלְ בְּבִיתְ Zach. 13. 9, je les éprouverai comme l'on éprouve l'or; בַּבְיּרָ בְּלָיִית יָלֵב ; Jér. 14. 20, il sonde les reins et le cœur; חַלֹּבִי מִבְּיִן מִבְּיִן מִבְּיָן Dob 12. 11, l'oreille ne distingue, ne juge-t-elle pas les paroles? בְּּבִים אֱבֹּרִים Mal. 3. 15, ils ont tenté Dieu.

Niph. passif: בְּיִאֵת הְּבָּחֵני Gen. 42.15, par cela vous serez éprouvés.

"Hiph. לְחַבְּחִין תֵּין יוֹם וּבֵין לֶיְלָּח Rituel, pour distinguer entre le jour et la nuit.

חַבַּ m. Ex. unique: לַבָּרֵץ Is. 32.

14, tour et forteresse, ou donjon (v. תַּבַוּוּן).

תר בותן ביתו Ez. 21. 18, car ce sera une épreuve; אָבָן בֹּיַןן Is. 28. 16, une pierre d'épreuve (éprouvée).

רְבְחֵר (fut. יְבְחֵר) Choisir, élire, aimer, désirer; se construit avec l'acc., avec p, מירבעלב בהר : על rarement avec ל, rarement Ps. 135. 4, l'Eternel s'est choisi בַּתַרָתִּי רִּוּסְתּוֹפֵּף: Jacob; avec בְּתַרָתִּי רִּוּסְתּוֹפֵּף Ps. 84. 11, je préfère בְּבֵיח אֱלֹדֵיר סִהוּר être sur le scuil de la maison de mon Dieu que d'habiter (les tentes des méchants); קּר־בֹחַר אַתַּח לְבֶּרְיִשָּׁר I Sam. 20. 30, car tu aimes le fils d'Isai; וּבָחַר עוֹר ברר בשלם Zach. 1. 17, il aimera de nouveau Jérusalem ; בָּכֹל אֲשֶׁר־יִבְתַר אֲדֹנִי תַּמֶּלֵךְ II Sam. 15. 15, tout ce que mon seigneur le roi désirera ; וַכֹל אֲשֵׁר-תְּבָחֵר עֲלֵי II Sam. 19.39, et tout ce que tu désireras sera à ma charge ; בְּחַרְחִיךְ בְּכוּר עֹנִי Is. 48. 10, je t'ai choisi, ou : je t'ai éprouvé (comme (בְּחַיִּמִידְּ) dans la fournaise, ou : dans le creuset de la misère.

Niph. passif. קינְהְחֵר פָּנָת מְחַיִּה Jér. 8. 3, la mort sera préférable à la vie ; part. יְבְּיִה précieux, agréable, absol. et avec בָּהָר לְשׁוֹן צֵּיִה Prov. 10. 20, la langue du juste est un argent précieux; הַיָּה Prov. 21. 3,

(pratiquer la justice) est plus agréable à Dieu que les sacrifices.

Pou. cheth. מי אָשֶׁר יְבְתַר Eccl. 9. 4, celui qui est choisi (d'entre les vivants); keri יְחָבֶּר qui est associé (aux vivants).

קּחְרִים m. pl. בְּתְרִים Nomb. 11. 28, entre les jeunes hommes qui servaient Moïse, comme בְּתְרָיוּ, ou: depuis sa jeunesse (v. בְּתִרוּיוֹת).

ם חרים n. pr., village dans la tribu de Benjamin, II Sam. 3. 16.

ים חול ח. patron. I Chr. 11. 33. Par transp. בְּרָרְכְּי II Sam. 23. 31.

Prov. 12. 18, tel profère des paroles téméraires (qui font comme) des blessures d'épée. Pi. (plus usité), même sens, accompagné de בְּשֵׁשׁׁ avec tes lèvres: Lév. 8. 4, en proférant, prononçant de ses lèvres des paroles irréfléchies.

יש בְּטִרִים m. בְּטִרִּים Rituel, la parole téméraire des lèvres.

지부구 1° Avoir confiance, mettre sa confiance en quelqu'un, avec בָּל ,צֵּל ,צֶל et בְּיֵר : לָּ Is. 26. 4, ayez confiance en Dieu ; le datif ajouté : אַל־תִּבְקְּחוּי לֶּכֶם אל־הָבְרֵי חַשֵּׁמֵר Jer. 7. 4, ne mettez pas votre confiance en des paroles mensongeres. mun part. pass. ou adj., ayant confiance, Is. 26. 3, Ps. 112. 7. — Ltre rassuré, tranquille, sans crainte, absol.: אָבְטֵרו וְלֹא אָפְחֵר Is. 12. 2, je suis rassuré et je ne crains point; שַׁפֵשׁ וּבֹשֶׁת Jug. 18. 7, paisible et tranquille; יבְטַח פִּרֹ־יָנִיתַ יַרְדֵּן אֱל־פִּידוּ Job 40. 23, il est inebranlable, le Jourdain sortiraitil, déborderait-il jusqu'à sa gueule; quelquefois aussi, être léger, imprudent: בְּסִיל מִּחְצַבְּר וּבּוֹטֵחַ Prov. 14. 16, le sot s'irrite, ou : est arrogant, et plein d'une confiance téméraire.

Hiph. causat. du Kal, inspirer de la confiance, remplir de confiance, rassurer, avec אָלְּ פֹּלְיבִי בַּלִּי חַנְּיוֹ בַּיִּלְ שִׁרְיִּ בְּעִּרְיִי בַּלִּי שְׁרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּלִי בְּעָרִי בְּלִי בְּעָרִי בְּלִי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בַּלִי בְּעָרִי בְּעָרִי בַּלִּי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעִרִי בְּעַרִי בְּעַרִי בְּעַרִי בְּעַרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעִרִי בְּעָרִי בְּעִייִי בְּעִיי בְעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּעִיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּעִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּעִיי בְּיי בְּי בְּיי בְּי

tu as eu soin de ma nourriture en me mettant sur les mamelles de ma mère, ou : tu m'as fait espérer des le temps que je suçais, etc.

רבְאַני לייִניי בּיאָר וֹאָ בּיֹר בְּיִבְיאָ וֹאַ בּיֹר בְּיִר בְּיִר בַּיִּר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיי בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בּיר בּיין בּיין בּיין בּיין בּיי בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּי

תְּשְׁם n. pr. d'une ville, II Sam. 3. 8, appelée aussi תְּבְיֵת I Chr. 18. 8.

לְּטְחָה Is. 30. 45, dans la tranquillité et la confiance, l'espérance.

קְּחָהָיִם m. Sécurité, espérance: הַּטְּ רְיָהָיוּן הַיְּהָי Is. 36. 4, quelle est cette confiance? יֵשׁ בְּשָׁהוֹן Eccl. 9. 4, il y a de l'espérance.

אַרְתְּיבְי אֵל plur. f. Méme signif. אָבְּירִירֵי אֵל Job 12. 6, et la sécurité pour ceux qui irritent Dieu.

קבולי המשביר לבולר בפגר לפגר לבילי בפגרי הווור בבילי בכול בלי בכול לבילי בכולי בעליד בונו בבילי בעליד בונו בעלי בבילי בעליד בונו בעלי בעליד בונו בעלי בעליד בונו בעלי בעליד בעליד

בְּטֵלָת chald. Étre interrompu. בְּטֵלָת Esdr. 4. 24, la construction de la maison de Dieu fut interrompue. Pa. Interrompre, empêcher: יציי Esdr. 4. 23, et ils les empêcherent (par force).

יְבְשָּלְה : Chose vaine, inutile בְּשָּלְה pour rien, inutilement, ים ים, m. plur. Des obstacles, des empêchements, Aboth.

וולייביר לפי וואר אליביר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי וואר לפי ווואר לפי וואר לפי וואר

107 n. pr. d'une ville dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 25.

בְּטְנִים וּשְׁקֵיִים m. pl. Pistaches: בְּטְנִים Gen. 43. 11, des pistaches et des amandes.

ק מְלִים n. pr., village dans la tribu de Gad, Jos. 13. 26.

לְי interj. De grace! pardon! je supplie, ou plur. nous supplions: בָּר אֲדִירָּי Gen. 43.20, de grace, ou: je vous supplie, mon Seigneur!

יברן, inf. ברליף (prel. בְּנָתֵ et בְּרֶלְי, ful. בְּרָרן, inf. ארק) se constr. avec l'accusat. avec בין אָל, אָל, et sans reg. — 1° Apercevoir, voir, regarder, distinguer, remarquer, considérer, prendre garde, faire attention à : נאָבינֶה בָּרָפֶה Néh. 13. 7, j'aperçus le mal (qu'il avait fait); וידולף ולא־אַבין לר Job 9. 11, il passe et je ne le vois plus; נָאָבִינָת בָּעָם וּבַעֹּחֲנִים Esdr, 8. 15, et je regardais (de tous les côtés), je cherchais parmi le peuple et les prêtres; אָבְרנָת בַבּנִים Prov. 7.7, je remarquai parmi les fils; ברן חברן ארדאטר לפניף Prov. 28: 2, considère bien ce qui est devant toi; ולא יברן אלתר בעקב Ps. 94. 7, le Dieu de Jacob n'y prend pas garde, ne le voit pas; לא יברטי אל־פעלת יי Ps. 28.5, ils ne font pas attention aux œuvres de Dieu; וברן מובר Dan. 9. 23, prete attention a cette chose. Des choses inanimées: בְּטֶרָם רְבִּרנּ מִרֹרְמִרְכֶּם אָטֶרְ Ps. 58.10, avant que vos pots aient remarqué, senti (la chaleur) des épines; selon d'autres: avant que vos épines soient devenues un buisson.

2º Comprendre, savoir, connaître, avoir l'intelligence, être intelligent : וַאַנִי שָׁמַדְּחִי וְלֹא אָבִין Dan. 12. 8, j'entendais, mais je ne comprenais pas; ביניור הסקרים Dan. 9. 2, je savais, ou: j'eus l'intelligence par la lecture des livres ; בְּנָתָּה לְרֵינִר Ps.139. 2, tu as compris, découvert ma pensée; אַרָם בָּרֶקֶר וְלֹא יִבִּרן Ps. 49. 21, l'homme qui est cn honneur et qui n'a pas d'intelligence. Part. plur. אַבְּדַח מָבָּרו מְבָּנִים : בָּנִים Jér. 49.7, le conseil a disparu des hommes intelligents, ou: pl. de p de leurs enfants. D'autres ne rangent sous Kal que ce part. בָּנִים et הַּנָּתָה Ps. 139, 2; toutes les autres formes sous Hiph. (v. pl. b. Hiph.).

איף (בְּרֵיתְרְי Is.10.13, car je suis intelligent. Part. אָבוֹן (בְּרֵיתְ , בְּרִיתְ , בֹּרִיתְ , בְּרִיתְ , בֹּרִיתְ , בֹּרִיתְ , בֹּרִיתְ , בֹרִיתְ , בְּרִיתְ , בְּרָיתְ , בְּרִיתְ , בְּרָיתְ , בְּרִיתְ , בְּרְיתְּיִיתְ , בְּרִיתְּיִיתְ , בְּרִיתְ , בְּרִיתְ , בְּרִיתְ , בְּרְיתְיִיתְ , בְּרִיתְּיִיתְ , בְּרְיתְיִיתְ , בְּרִיתְּיִיתְיִיתְ , בְּרִיתְּיִיתְ , בְּרִיתְּיִיתְ , בְּיתְיתְיִיתְ , בְּירְיִיתְּיִי , בְּירְיתְיִיתְּי, בְּיתְיִייְיְיִיתְיִייְיְיִיְיְיִיתְ

Pil. יסבְבְּרָתּף יְבוֹינְבִּתּף Deut. 32. 10, il l'entoura, il veilla sur lui (selon d'autres, il l'instruisit).

Hiph. יְבִּרן (fut. יָבִרן) Faire comprendre, expliquer, instruire, enseigner, rendre sage, distinguer, apprendre: תַּבְּן לְחַלֵּז אָר־ הַעְּרָצָּת Dan. 8. 16, explique a celui-ci la vision; דְּבְּבִינִים אַר־דְּעָבָּם Nch. 8. 9, qui instruisirent le יָרָךְ־פִּמְּנִיף וְבִרנֵנִי Ps. 119, 27, enseigne-moi la voie do tes commandements; ן וְנִשְׁמָח שַׁהַר תְּבְרוּנִם Job 32. 8, c'est le souffle du Tout-Puissant qui les rend intelligents ; לְתַבִּין גַּיִרְ־טוֹב לְרֵע I Rois 3. 9, pour distinguer entre le bien et le mal; תבין שמינית Is. 28. 19, apprendre la nouvelle. Part. 752 Intelligent, instruit, verse dans les saintes Ecritures ; אָשֹׁשְׁ־מֵּבְּין I Chr. 27. 32, un homme instruit.

Hithp. Les mêmes significations que Kal: אָרָה אָשָׁרְיּ אָרָה אָרָ וֹ Rois 3. 21, je le considérai le matin; אָרָבּיאָ Ps. 119. 100, je deviens intelligent, je m'instruis. Se construit comme le Kal et quelquefois avec भू.

De la 2º préposition. 1º Entre: בין אַקיים Prov. 6.19, entre des frères. Répété : בֵּרנֶר וּבֵרנֶך Gen. 16. 5, (Dieu jugera) entre moi et toi. וויבם לבין אלודיבם: בין לבין Is. 59. 2, entre vous et votre Dieu; בַּין בַיִם לָבָיִם Gen 1.6, entre les eaux et les eaux. שרין באולם ולמופה : ביריל Joel 2.17, entre le vestibule et l'autel. On sous-entend souvent le mot la différence : דַּשִּׁרַע בַּיך שוב לרע II Sam. 19. 36, est-ce que je sais (la différence) entre le bien et le mal ? וּרָאָיתם בֵּין צָּוִיים לְרָשָׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence) entre le juste et le méchant. בֵּרן וּבֵּרן ou בֵּרן signifie quelquefois l'un ou l'autre : ברן כב לצרן כת II Chr. 14.10, (de secourir) le fort ou le faible; בין ביו בין בע Lév. 27. 12, qu'il soit bon ou mauvais.

Ta chald. Même signif. que ra hébr.

קינְה (const. קבינה, plur. בְּינְהוּ). Intelligence, jugement, connaissance: אַבְינָה לּ מַמֵּינְהוּ Dan. 10.1, il eut l'intelligence de cette vision; לָנֵי 18. 33. 49. langue inintelligible (v. לָנֵי

Niph.); אין מריבינית לוג. 27.41, c'est un peuple sans jugement; יְאָל־בִּינְיִקְרּ אֵל־ Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; הְאָב בִינְת לַנְּמִת Job 38.4, dis-le, situ as cette connaissance; וֹיְצֵי בִינְת לָנְמִת I Chr. 42. 32, qui sont instruits des événements du temps (de ra distinguer, reconnaître).

777 chald. Même signif.

י בְּינוֹנְי adj. fém. בְּינוֹנְי entre les deux, moyen, médiocre.

קריים f. (plur. ביבים seul usité). Œuf: מיבים Is. 10. 14, des œufs abandonnés (const. ביבים).

אביר keri. Citerne, Jér. 6.7, pour מור cheth.

קיְרָה Château-fort, citadelle, palais, capitale: מַּבְּירָה Néh.7.2, chef de la citadelle; אַרְם תַּבְּירָה L Chr. 29. 1, ce palais, ce temple, n'est pas pour un homme; שׁיִּשְׁרְ תַּבְּירָה Esth. 1.5, Suse, la capitale.

קיָה chald. Même signif. בְּיַרָהְא Esdr. 6. 2, dans la capitale.

י רְשִׁין chald. adj.pl. Mauvais: בֶּלְמֵרְעִין Rituel, toutes les mauvaises maladies (v. בְּצִשׁים).

י אַנְישָׁן m. Homme timide, Aboth.

תַּנְה m. (const. מָרָה ; plur. בַּחָים, de תָּנָה de תַּנָה מַרָּה batir). 1º Maison, demeure (des hommes et des animaux): קר תבנה בות הודש Deut. 22. 8, lorsque tu bâtiras une maison nouvelle; מָצְאָה בֶּיָת Ps. 84. 4. l'oiseau aussi trouve une demeure, un nid; מָנְה בָּעָשׁ מָרָה Job 27. 18, il bâtit sa demeure comme le ver ; בן בוום Gen. 15. 3, יליד ביה Gen. 17. 27, esclave né dans la maison de son maître: metaph. ביה עלמו Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, sa tombe; איש בברהו Is. 14. 18, (tous reposent) chacun dans sa demeure, dans sa tombe; בחר רופר Job 4. 19, maisons de limon, c.-à-d. les corps humains ; אַטָּר צַל־דַעַבָּיה Is. 22. 15, chef.de la maison, intendant; ma freq. p. הַרָישׁ בְּּהרּאָבְּהְיּ Gen. 24. 23, y a-t-il dans la maison de ton père? Avec le n local : מְיִהָּח Gen. 43.17, dans la maison de Joseph; de là הַּיְהַ Exod. 28. 26, à l'intérieur; בּיִהָה Gen. 6. 14, à l'intérieur, dedans

בית

(opposé à pura).

4º Famille, postérité, gens d'une maison, serviteurs; אָפָה וָכֶל־תָּדִיקוּ Gen. 7.1, toi et toute la famille; איש וּבֶּירוֹי מַאוּ Exod.1.1, ils y arrivèrent chacun avec sa famille; ביה לוד Exod. 2. 1, maison de Lévi, postérité de Lévi; בַּרת פַּרָעֹת Gen. 50. 4, (Joseph dit aux) serviteurs de Pharaon. בית מב Maison du père, famille, la plus petite subdivision de la tribu (moins que កុំចុំធ្វុធ្វារ : វុច្ចបុធ្វាធ្វារ לבית אבחם. Nomb. 1. 2, d'après leurs familles et leurs maisons; de même עשה בית, בנה ביה . (אב seul (v. אבות, Batir, fonder une maison, c.-à-d. former une famille, avoir de la postérité. Avec > Donner de la postérité à quel-ַqu'un : אַשָּׁר בָּנוּ שְׁהַיּחָם אַת־בָּרָת רָשִּׂרָאַל

Ruth 4.11, qui fonderent elles deux (Léa et Rachel) la maison d'Israel; אַבְּעָה פָּן II Sam. 7.27, je te donnerai de la postérité; propagate Exod. 1. 21, il leur donna de la postérité; selon d'autres: il leur donna de grands biens. La maison et ce qu'elle contient, la fortune, les biens: מַּבְּעָה בְּעָה בָּעָה Gen. 15.2, l'intendant de ma maison, de mes biens.

기차 마칠 (maison d'idolatrie) n. pr., ville dans la tribu de Benjamin, a l'Orient de Bethel, Jos. 7. 2, 18, 12.

בית אלב (maison de Dieu) n. pr. Bethel, appelé aussi אין Jos. 18. 13, ville située sur une montagne, où se trouvait le tabernacle, Jug. 20. 25, print lorsque cette ville était devenue le siège du culte idolatre, v. אָרָן וּאַלִּי I Rois 16. 34, de Bethel.

בית האצל n. pr., ville dans la Judée ou la Samarie, Mich. 1. 11.

הית ארבאל n. pr. d'une ville, Osée 10. 14.

היה בעל קעון n. pr., ville dans la tribu de Ruben, Jos. 13. 17; aussi ביה קעון או Nomb. 32. 38, מין זש Jér. 48. 23.

קית בְּרָאי n. pr., ville dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 31 (la maison de ma création).

ית בְּרָה Ville près du Jourdain, Jug. 7. 24.

בְּרֵרְבְּ (maison de la haie) n. pr. d'une ville, I Chr. 2. 51.

יה הַיּלְנְּלְ n. pr., ville entre Jéricho et le Jourdain (עּ לְּנָּלְ , Néb. 12. 29.

קיח נכול (maison de l'adulte) n. pr., ville de Moab, Jér. 48. 23,

שִׁית דְּבְלְתֵיִם *n. pr.*, ville de Moab, Jér. 48. 22 (v. בְּיָתִים).

רְבּוֹן הְית דְּבּוֹן n. pr. 1° Ville dans la tribu de Juda, Jos. 15. 41.—2° Dans la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

בית הָרָם et הָרָן (maison de la montagne) n. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36, Jos. 13. 27.

קלה היל ה. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 15. 6.

לירדוני (maison de la grace) n. pr. d'une ville, I Rois 4. 9.

קים הישטח (maison du désert) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 33. 49.

קרת כֶּר (maison de l'agneau) n. pr., ville aux limites de Juda servant de citadelle aux Philistins, I Sam.7.11.

בית הַכְּרָם (maison de la vigne) n.pr., ville de la tribu de Juda, Jér. 6. 1.

קית לְבָאוֹת (maison des lions) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

בית לעפרה n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Mich. 1.10 (v. מַּבָּרָה).

(מפרא יי) בית מלא

(ביח בַּעַל מְעוֹן (ע. בִיח מְעוֹן).

קיה מְעַכְה n. pr., ville au bas du Hermon, II Sam. 20. 14 (v. מַצָּבָה).

maison des chars) n. pr., ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 5, I Chr. 4. 31.

תְּבֶּיה נְמְרָה. pr., ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 36; aussi מָמְרִם Nomb. 32. 3; מִי מְמִרִם Is. 15. 6, les eaux de Nimrim.

ענדן (maison de délices) n. pr., ville syrienne sur le Liban, Amos 1.5.

אַנְטָנְת et תּוֹטְנָת n. pr., ville de la tribu de Juda ou Benjamin, Néh. 7. 28, 12. 29.

רְיִתְ הָעָּטְ (maison de la plaine)
n. pr., ville de la tribu d'Aser, Jos.
49. 27.

יבית־ענות (maison de l'écho) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

ת בית־ענית n. pr., ville de la tribu de Nephthali, Jug. 1. 33.

בית עקר הָרעִים (lieu de réunion des pasteurs) n. pr., endroit près de Samarie, II Rois 10. 12; et בית עקר verset 14.

קית הְעֵרֶכְה (maison du désert) n. pr., ville aux limites de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 6, et sans אַרָה 18. 18.

שְׁלְם (maison de refuge) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 27.

תור פעור ה. p., ville de Moab, donnée Ruben, Deut. 3. 29, Jos. 13. 20.

רְצְיּלְ מְצְיּלְ n. pr., ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ילית־צור (maison du rocher) n. pr., ville forte de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

בית־רְחוֹב (maison de la rue) n. pr, ville de la tribu d'Aser, Jug. 18. 28; aussi איז Jos. 19. 28.

בית שָאון (maison du repos) n. pr., ville de la tribu de Manassé, I Sam. 31. 10, Jos. 17. 11.

ית הַשְּׁמָה (maison d'acacias) n. pr., ville près du Jourdain, Jug. 7. 22.

לים (maison du soleil) n. pr. 1° Ville appartenant aux Lévites, Jos 21. 16, pour : les habitants de Beth Semes, I Sam. 6. 13, אַרְאָהָאָהְיִהְשׁ de Beth Semes, 6. 14, 18. — 2° Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38. — 3° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22. — 4° Héliopolis en Egypte. Jér. 43. 13.

רות (maison du pommier) n. pr., ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

הים chald. היים, אַרְישָׁ. Maison: בּיים Esdr. 5. 17, maison du trésor; אָנְייָא Esdr. 6. 1, archives; plur. בּיִרים.

אירון m. Palais, const.: אַזְין הַיּבֶּלֶּךְ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

Digitized by Google

Ü

אָלָם, m. לי בְּעֶּטְק תַּנְּכָּא Ps. 84. 7, n. pr., dans la vallée des larmes, probablement une vallée triste et stérile, ou : vallée des mûriers, comme 2° plur. בְּלָאֵים iI Sam. 5. 24, au sommet des mûriers; selon d'autres : poiriers, ou un arbre résineux (v. בְּבָּאִים).

תַּבְּבָּי, רְבְּבֵּיה (fut. רְבְּבֵּיה, רְבְּבָּיה (fut. רְבָּבָּיה, בְּלִּבְּיה, Lam. 1.2, elle pleure pendant la nuit; avec בּלְּבָּי, שֵּלְּבְּׁי, שֵּלִּלְּ, שִּבְּי, אֶבֶּל, אֶבּי, בְּלַבְּי, שִבְּלִּי, pleurer quelqu'un, le plaindre; avec בַּלְּבְּי, quelquefois pleurer sur quelqu'un, entre ses bras, à son cou: רְבָּבִי עָבָּיִי Cen. 50. 1, il pleura sur lui, c.-à-d. à son cou; pleurer contre ou auprès de quelqu'un: רְבַבִּי עָבַּיִּר Nomb. 11. 13, ils pleurent (crient) contre moi (v. Jug. 14. 16).

Pi. Pleurer quelqu'un, avec l'acc.: Ez. 8. 14; avec בל בְּנֶיהָן בּל בְּנֶיהָן לַבְּנָיהָן. 31. 15, Rachel qui pleure ses enfants.

תְּבֶּכְּה m. Des pleurs: בָּרָה Esdr. 10. 1, car le peuple versa beaucoup de larmes.

קבור m. (plur. בְּבוֹרִים const. בְּבֹרֹרָים fem. plur. בְּבֹרֹרִים Premier-ne: בָּבֹרֹרִים Premier-ne: בַּבֹרֹרִים Premier-ne: בַּבֹרִים Premier-ne: בַּבְּרַרִים Premier-ne: בַּבְּרַרִים Premier-ne: הבֹּרִי בְּבָרִים Premiers-nes de notre bétail; בּבּרַיִּי בְּבָּרִים Gen. 4. 4, des premiers-nes de ses brebis; sclon d'autres: des meilleurs. Métaph. Le premier, le meilleur de son genre, le préféré: אַבְּבִּירִי בְּבִּרִי בַּבִּרִי בַּבִּרִי בַּבִּרִי בַּבְּרַ בַּבְּרַ בַּבְּרַ בַּבְּרַ בַּבְּרַ בְּבִּרִי בְּבִּרִם בּּבְּרַ בְּבָּרִי בְּבִּרִים Is. 44.30, les premiers-nés des pauvres, c.-a-d. les plus pauvres, les plus malheureux; בְּבִּרִי בְּבִּרִי בָּבִּר בָּרִים Job 18.13, le premier-né de la mort, c.-a-d. une mort cruelle.

הפלְרָה t בְּכֹּלְרָה Primogeniture, atnesse: מְשְׁמֵּט חֲבְּכֹּרָה Deut. 21. 17, et seul בְּכֹּרָהו Gen. 25. 31-34, droit d'ainesse; חַבְּכֹּר בְּבְּכֹרָה מָבְּכֹר מָבְּכָּרָה Gen. 43. 33, l'ainé, selon le rang que lui donne son age.

בנירה (בנירה Is. 28. 4) f. Fruit mar avant les autres, fruit précoce : מָבַּנּרָה

רְאָמָה Osée 9. 10, comme les premiers fruits d'un figuier.

לְכַּוֹרָה f. Précoce : בְּנִיבְּיַ תַּבְּכִּירוּת Jér. 24. 2, comme les figues précoces.

קבורת (ainesse) n. pr. m. I Sam. 9.1.

לְּכוֹתְ קְּכוּתְ f. Pleurs : אַלוּן הָכוּת Gen. 35. 8, le chêne des pleurs (rac. רַבָּהַ).

בּכִּים (les pleureurs) n. pr. d'un endroit, Jug. 2. 1.

בְּכִירָה adj. f. (m. בְּכֹּירָת). L'ainée : שֵׁם תַּבְּכִּרְתְּ שׁם תַּבְּבּרְרָת I Sam. 14. 49, le nom de l'ainée.

קְּבְּיִת f. Pleurs, deuil (rac. בְּבְיתוֹ): יְבֵי בְּבְיתוֹ Gen. 50. 4, les jours, le temps de son deuil.

בכר celle qu'il aime, c.-à-d. lui donner les droits du premier-né.

Pou. אָן־בְּכוֹר אֲשֶׁר רְכְפַר לַרֵי Lev. 27. 26, mais le premier-né qui, en sa qualité de premier-né, appartient à l'Eternel.

Hiph. בָּרָח מְמֶּבְמִירָח Jer. 4. 31, des douleurs comme celles d'une femme qui enfante pour la première fois.

ווּבְּרֵר מִּדְרָן : m. Ex. unique ⊊רָר M. Ex. unique ⊊רָר מִּדְרָן 60. 6, des dromadaires, ou : jeunes chameaux de Midian.

¬⊋⊋ n.. pr. m. 1° Becher, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. - 2º Becher, fils d'Ephraim, Nomb. 26. 35; n. patr.

לְּכְרָה f.: הַּבְּרָה Jér. 2. 23, un jeune chameau femelle et agile (v. m.

הלרול n. pr. m. I Chr. 8. 38.

תּכְרֵי n. pr. m. II Sam. 20. 1.

ל בּלִּר . (בְּלָּר . 1° Rien, point (v. בְּלָר : בְּלָר Ps. 17. 3, tu m'as éprouvé et tu n'as rien trouvé rien de mal); וַלְבּנוֹ בל-עבה Prov. 23. 7, mais son cœur ne sera point avec toi; אָם בַּל־וֹרָשוּ אָם בַּל־וֹרָשוּ 1s. 40. 24, ils ne sont pas encore plantés, ils ne sont pas encore semés, c.-a-d. ils sont à peine plantés, à peine semes. — 🗣 conj. Pour que ne: בל־יַקְמיּ Is. 14.21, pour qu'ils ne se levent pas (Ps. 10. 18); בל קרוב אַלָּיך Ps. 32. 9, pour qu'il n'approche de toi (qu'il ne te blesse), ou: autrement il n'approchera pas de toi, ne t'obéira pas.

ים בל לשרובותות: Dan. בל Dan בְּל 6. 15, il prit à cœur, il dirigea son esprit, il résolut de délivrer (Daniel) (v. ⊐ź).

בל (contracté de בַּצֵל , בְּצֵל (puissant) n. pr. d'une des principales divinités des Babyloniens, Bel, Jér. 50. 2, Is. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres babyloniens.

ללא chald. Pa. בּּלְמַהִישֵׁר עֶּלְרוֹנִין יְבָלֵא Dan. 7. 25, il opprimera, tourmentera, les saints du Très-Haut (v. דּלָת Pi.).

[변경구 (Bel est son mattre) n. pr. du

père de Berodach-Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12.

373 Kal inusité. Hiph. 1º intrans. Reprendre des forces, se remettre, s'épanouir : יאַבְלִינָה מְעָם Job. 10. 20, pour que je reprenne mes esprits, que je respire un peu (Ps. 39. 14). — משבליג : trans. Fortifier, consoler בשבליג שר על-עד Amos 5. 9, il fortifie la dévastation ou le dévastateur contre le puissunt (part. v. מַבְלִּיגִית).

תלבר ; n. pr. m., Neh. 12. 3 בלבה Neh. 10. 9.

ח. pr. m., un des amis de Job, Bildad de Suah, Job 2. 11.

קלת S'user par le temps, par l'âge; vieillir, dépérir, tomber en décomposition, en pourriture. Des vêtements: ישלמותרני וּנְצַלֵיני בּלוּ Jos. 9. 13, nos vêtements et nos chaussures se sont usés; שִׁכְלַחָה לֹא בַלְחַה מַצֵּלֵידָה Deut. 8. 4, tes vêtements ne sont point tombés de toi, ne se sont point déchirés sur toi. De l'homme : אַהַרֵּי בְּלֹתִי Gen. 18. 12, après que je suis devenue vieille; בלו עצמי Ps. 32. 3, mes os ont vieilli, depéri; יְרִגְּא בְּרָקָב יִבְלָּח Job 13. 28, et lui (l'homme) tombe en decomposition, est consumé vite comme une chose pourrie. Métaph. וְחַאָּרֵץ בָּבָגָר חִבְּלֶח Is. 51. 6, la terre s'en ira comme un vêtement usé.

Pi. trans. Faire vieillir, faire dépérir, user, consumer : בּלָּה בְּטָּוֹרִי Lam. 3. 4, il fait dépérir, il déchire ma chair; יצורם לבלות Ps. 49. 15, leur face, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer); יבלה בשוב ימיתם Job 21. 13, ils usent, c.-à-d. ils passent, leurs jours dans les plaisirs; אַמַצְטֵּוֹח יְדֶרְהָם יְבַלֹּוּ בְחִירֶר Is. 65. 22, mes élus useront eux-mêmes les œuvres de leurs mains, c.-à-d. ils en jouiront longtemps; ולא־יוֹסִיםוּ בני־עולה לבלהי I Chr. 17. 9, les méchants ne le détruiront, ou : ne l'humilieront plus.

תַלְּנִת adj. (f. הַלָּב, plur. בָּלִים, f. הַלָּב, וּבְּלִים)... Usé, vieux : מַּקִּרם בַּלִּרם Jos. 9. 4, des sacs uses; נאֹפֶר לָבֶּלֶח נְאָפִים Ez. 23. 43, je dis (alors) de cette femme qui a vieilli dans la débauche.

קלה n. pr. d'une ville dans la tribu de Siméon, Jos. 19. 3 (v. הַלְּהָּדָּה).

אָרָבְּ Pi., chethib אָרְבּים אּיִתְם Esdr. 4. 4, et les effrayaient, les troublaient dans leur travail (p. אָרַבְּיִלִּים keri); de là יחולָים.

לְצֵּח בָּלְהָהָר. (plur. הַּשְּׁהָה, const. בַּלְהָהָר. (בַּלְהָה בַּשְׁהָיה, בְּּטְהַרוּת, épouvante: לְצֵח בַּלְּהָה Is. 17 14, au soir et voici, il y aura terreur; בְּלְבֶּיה בַּלְּהָה Job 24. 17, les frayeurs des ténèbres de la mort; בְּיבְיה הַיִּה בָּלְהָר בְּיִבְּיה הַיִּבְּיה וּצִּיבְּיה וְצִּיבְּיה וְצִּיבְּיה וְצִּיבְּיה וְצִיבְיה וּצִיבְיה בּבּר בַּלָּה וֹח בַּבְּיה בְּיִבְּיה וְצִיבְיה בַּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבִיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְּבְּיה בְּבְיה בְּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבְיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבְּיה בּבְיה בּבְּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבְיה בּבּיה בּבְיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבְיה בּבּיה בּבּי

תְּלְכָּה pr. 1° Balhah, servante de Rachel, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Dan et de Nephthali, Gen. 30. 3. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29, appelé aussi בילון Jos. 19. 3.

1777 n. pr. m. 1° Gen. 36. 27. — 2° I Chr. 7. 10.

להן chald., m. Un genre d'impôt, la taille: מְּנְהֵּדְ בְּלֹּי תַּיְלָּהְ Esdr. 4. 43, (ils ne payeront plus) ni tributs, ni impôts, taille, ni dons, ou : péage.

קלוֹאִים m. pl. (rac. בְּלָּה). Ce qui est vieux, usé: קלוֹאַים Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés, verset 11 בּלוֹיֵד pour בַּלוֹיַר.

אַצְּאַשֵּאַצַּי Nom chaldéen de Daniel, Dan. 1. 7.

Avec des prépositions : תַּבְלִּי דַעָּח Deut. 4. 42, sans le savoir, par imprudence; נְבְּלִר וֹפ Is. 5. 14, sans mesure; מָבְלִר וֹק point, parce qu'il n'y a plus, faute de. sans que : מְבְּלִּר־לוּ Job 18. 15, qui n'est point a lui, qu'il a quittée; בְּבֶּלִי דָיצַרוּ Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; הַמִּבְּלִר אֵיך־קְבָּרִים בְּמִצְרֵיִם Exod. 14. 11, est-ce parce qu'il n'y a plus de tombes en Egypte ? מְבֵלָּר יַשֵּׁב Jér. 2. 15, de sorte qu'il n'y a plus d'habitants; בְּבָלִר אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא הָאָדֶם Eccl. 3. 11, sans que l'homme puisse trouver (double négation); ערי בלר ידים Ps. 72. 7, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune; על־בְּלִּר חָוִּיד לוֹ Gen. 31. 20, parce qu'il ne lui avait pas dit.

קְלִיל m. Fourrage (mélange d'orge et d'avoine, v. אָבּי רְגְּטָר שׁוֹר עַל־בְּלִילוּז Job 6. 5, le bœuf mugit-il lorsqu'il est près de son fourrage?

לְלְּטָהוּ f. Néant: בּּלִימָה Job 26. 7, il suspend la terre sur le néant (de בְּלִי־מָה sans rien).

יבעל (de בעל sans, בעל profit, utilité, v. יָבֵל, ou de שוֹל sans joug) Méchanceté, perversité; aussi destruction, dévastation: איש חבליעל חוות I Sam. 25. 25, cet homme méchant; אַנְשֵׁר בְנַיִּרְבְלִיצַל Jug. 19. 22, des hommes pervers; I Sam. 1. 16, une femme pervertie; פר בְּלְיַפֵל Prov. 19. 28, un témoin injuste, faux; דבר־בּּלִיצֵל Ps. 101. 3, une chose injuste, iniquité; Ps. 18. 5, torrents dévastatcurs; הַבר־תְּלְיַצֵל יָצוּס Ps. 41. 9, une chose (maladie) dangereuse, ou le malheur s'est répandu sur lui (v. le meme exemple וּ (יַצַק ; לְמַלֶּה בְּלִּיצֵל ; מַשְׁמֹר לִמֶלֶה בְּלִיצֵל ; Job 34. 18, dit-on à un roi: Tu es un méchant, un destructeur? לא יוֹסִים עוֹד לַשַבַור־בָּהְ בִּלִיצֵל Nah. 2. 1, le destructeur ne passera plus au milieu de toi.

לְבָּל (fut. לְבָל (יְבָל הַ מְּבְל הַיְ מְשֵּׁם בְּלֵל הַיְ מְשִּׁם מְּלֵל הַיְ מְשִּׁם מְּלֵל הַיְ מְשָּׁם מְּלֵל הַיְ מְשָּׁם מְלֵל הַיְ מְשָּׁם מָל הַנְּשִׁהְ Gen. 11. 9, car la l'Éternel confondit le langage de toute la terre; הָּיִם Gen. 11. 7, p. הַּיְבָּט confondons; part. pass.: יְבָשָׁרֵם בִּלְּילֵה בַּשְׁרָם Lév. 2. 5,

de la fleur de farine mélangée (pétrie) avec de l'huile; אין יְשָׁשָׁן יְשָׁשָׁן Ps. 92.11, j'ai été arrosé (oint) avec de l'huile fraiche. — 2° Ex. unique: יַיְבֶּל לַּחֲשֹׁלִים Jug. 19. 21, il donne du fourrage aux anes (de בְּלִילֹם fourrage).

Hithp. Se mêler: אָמְרֵיִם בֶּעַבְּּים דּרָא Osée 7. 8, Ephraïm se mêle aux

peuples.

בְּלֵכֹם Serrer, brider. Ex. unique: מְּכֶּתְבּין לֶּבְלּוֹם Ps. 32.9, il faut serrer la bouche (du cheval) avec le mors et le frein.

בּוֹלֵם שְׁמְבִיב Ex. unique: בּוֹלֵם שְׁמְבִיב Amos 7. 14, et cueillant des figues, ou des fruits des sycomores; selon d'autres : comme בָּלַל, les mélant avec d'autres choses (pour en nourrir mes troupeaux).

Niph. נְבְלֵע הְשְׁרָשֵׁל Osée 8. 8, Israel a the dévoré, détruit; נְבְלָע הַרְשַׁיִרן Is. 28. 7, ils sont abattus, absorbés par le vin.

Pou., passif de Piel. Étre détruit, anéanti; périr : פְּלָפֶים Is. 9.

18, et ceux qui se laissent diriger par lui seront détruits; avec בְּיִרְבָּלַע בַּעְּבֶּוֹךְ : לִּ II Sam. 17. 16, pour que la ruine ne soit préparée au roi, pour qu'il ne périsse; אַבָּיבָר אָרשׁ בְּי רָבְעָּע Tob 37. 20, si quelqu'un pensait une chose pareille, il périrait; selon d'autres : quelqu'un dirait-il cela, comme si c'était une chose cachée, un secret pour lui?

Hithp. יף פֿל־דָּוֹרְטָּקְתּים הְּתֹּדְבֶּלֶּי Ps. 107. 27, et toute leur sagesse s'est évanouie, est anéantie.

ערי שרי אָרובאָרי אָרובאָרי Jér. 51. 44, je ferai sortir de sa bouche ce qu'il a absorbe. — פּ אָדַרְבֶּלְּר Ps. 52. 6, tu aimes toutes les paroles de destruction, qui tendent à la ruine, ou: les paroles de ruse (de בַּלֵּר בָּלַר Pi., envelopper, cacher).

אָלָע n. pr. 1° Ville près de Sodome, appelée plus tard אָש Gen. 14. 2. — 2° Bela, fils de Beor, roi d'Edom, Gen. 36. 32. — 3° Bela, fils de Benjamin, Gen. 46. 21; nom patron. אַלָּעִי Nomb. 26. 38. — 4° I Chr. 5. 8.

סְלֶבְ (sans peuple, étranger) n. pr. 1° Balaam, fils de Beor de Pethor; ses prophéties, Nomb. 22-24. — 2° Nom d'un endroit dans la tribu de Manassé, au delà du Jourdain, I Chr. 6. 55.

Dévaster, ravager : בָּלֹק ppia

ובולקים Is. 24. 1, il rend le pays désert et le dévaste, dépouille.

Pou., passif: אַבְּקְיה הַיְּבְּקָּה הַיְּבְּקָה Nah. 2. 11, elle (Ninive) est pillée, dévastée, ravagée.

P?? (dévastateur), n. pr. Balak, roi des Moabites, Nomb. 22. 2.

בְּלְשֵׁאצֵר et בֵּלְאשׁצְר n. pr. Baltassar, dernier roi des Chaldeens, Dan. 5. 1, 7. 1.

7박?쿠 (orateur) n. pr. m. Esdr. 2. 2. (avec suff. בְּלְחֵי, קבּלְחָדְ) adv. et prép. Point, sans, sans que, hors: ו בלחר שחור ואש I Sam. 20. 26, il n'est point pur; מַבֶּה בָּלְהִי סָרָת Is. 14. 6, des coups sans répit; בַּלְתֵּר אֲחָרְכֶם הָּחָבֶם Gen. 43. 3, sans que votre frère soit avec vous; ימוֹשִׁיבֵ אֵין בְּלְחִי Osce 13. 4, de sauveur, il n'y en a point hors moi; בלחד אם Gen. 47. 18, si ce n'est. Avec les prepositions : לְבַלְתִּר רוּם־לְבָבוֹ Deut. 17. 20, de ne point élever son cœur; אַבְּלְתִּי לְחֲעָבְיִר II Rois 23. 10, de ne point faire passer (sacrifier & Molech); לבלחר שבוי אִישׁ Jér. 23. 14, afin que personne pe se convertisse (de ses crimes); וּלְבַּלְחַד רַאַנּ Ez. 13. 3, et sans qu'ils aient des visions; מָבְלְּחִר שָּׁבְעֶרָהְ Ez. 16. 28, parce que tu ne te rassasies pas; בּלְתִּר שָׁמֵיִם Job 14. 12, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de ciel, c.-à-d. jamais.

פּרִיהָיהְ לָּ(plur. הִיּבִיהְ, const. הִיבּיהְ, פּרִיהִיהְ אָרְיּהָיִהְ אָרְיּהָיִהְ אָרְיִהְיּהְ, וּמִיהִדְּ, הַּבְּיהִיהְ אַרְיּהָבְּיּרְ, וּמִיהְדִּיְּ אָרָבְּיִהְ אַרְּבָּיהְיִּהְ אָרִיּבְּיִרְּיִּךְ הָרְּלִּי וּ 1º Hauteur, colline, montagne : צַלִּבְּיהְיִהְיִּרְ וְיִלְּלֵּי Ez. 36. 2, et ces hauteurs éternelles ; בְּבְיּהְיִרְ רְּבָּיהְיִרְיִּרְ Ps. 18. 34, il m'a placé sur mes collines, c.-à-d. dans des lieux élevés et fortifiés ; בְּבְּיהְיִרְיִיִּיְ Deut. 33. 29, tu foules ses hauteurs sous tes pieds, c.-à-d. tu domines le pays de l'ennemi ; בְּבָּיִרְיִּיִי בְּבַּי Is. 14. 14, les hauteurs des nuées ; בַּיִּהִירִי בָּבּ- בַּd. lès nuées, les vagues les plus élevées.

2º Hauts lieux où des sacrifices étaient offerts à Dieu, avant, et contrairement à la loi, même après la con-

struction du temple; plus général., lieu consacré au culte impie des idoles : ו ובה היום לעם בבער I Sam. 9. 12, le peuple offre aujourd'hui des sacrifices sur le haut lieu; רָק הַעָּמוֹה לֹא־סֵרוּ II Rois 12.4, seulement ils n'avaient pas ôté les hauts lieux; בַּמֵּר הַנְּמֵיה I Rois 13. 32, les temples des hauts lieux; roga est mis pour הַבְּכֵּח :temple ou autel ו אלמה היים I Rois 11. 7, alors Salomon construisit un temple de haut lieu; במות מלאות Ez. 16. 16, des hauteurs ou des autels couverts d'étoffes variées. bariolées (ces temples n'étaient souvent que des tentes). — 3° Sépulcre : יבְּמָנְרֵי בירום במירום Ez. 43. 7, et par les cadavres de leurs rois (dans) leurs sépulcres.

קּמְהָל n. pr. m. I Chr. 7. 33. בְּמְהָל (v. ים:).

רוֹם) (hauteur) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 19; appelée aussi אָנָה אַנְה Nomb. 22. 41.

וְבֵּן ,quelquefois, בָּנָת, quelquefois, une fois בָּרָי Gen. 49. 11, et בָּרָ Nomb. 24. 3. avec suff. בָּיִם; plur. בָּיִם, const. קבַי) 1° Fils, quelquefois petit-fils; jeune homme, garçon: יצַּחַק בַּן־אַבְרַחַם Gen. 25, 19, Isaac, fils d'Abraham; אורבן ינח אורבת ינח Exod: 21.31, s'il frappe un garçon ou une fille; לֶבֶן בַּן־יָרוֹיר Gen. 29. 5, Laban, fils (petit-fils) de Nahor; אָבִינֵח בַבְּנִים Prov. 7. 7, j'ai remarqué parmi les jeunes gens ; de meme des animaux : בְּרִינִים Lév. 12, 6, le petit d'une colombe; לְבְנֵי פֹרֵב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux; בַּרַבָּקַר jeune taureau ; des plantes : בַּן פֹרַתוּ Gen. 49. 22, branche d'un arbre fécond; ינעל־בַן אַמַּצְחַהוּ לַּהְי Ps. 80. 16, et sur la branche que tu as consolidée pour toi; קבר אָבִרך Gen. 49. 8, les fils de ton père, tes frères.

Plur. Enfants, descendants; avec le nom d'un patriarche, peuple, nation: הַבְּיִר לֵּי בְּיִרם Gen. 30. 1, donne-moi des enfants; בְּבִי בְּשִׁרְאֵל les Israélites; בְּבִי דַּשְׁיִנְיִים les Ammonites; de même לִבְיֵי דַשְּׁיִנְיִים Joel 4. 6, aux Grecs. — 2º Soumis,

obéissant comme un fils; serviteur, disciple; ou aimé comme un fils, le bien-aimé, l'élu; עָרָי בְּרָלְי בְּרָלְי וֹ IRois 16.7, je suis ton serviteur et ton fils, je te suis dévoué comme à un père; בְּרָבְיִי בִּרְרָיִי בְּרָבְיִי בִּרָבְי בִּרְבִי בִּרָבְיִי בִּרָבְי בִּרָבְי בִּרָבְי בִּרָבְי בִּרְבִי בִּרְבִי בִּרָבְי בִּרְבִי בִּרְבִּי בִּרְבִי בִּרְבִי בִּרְבִי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִּי בִּרְבִי בִּרְבִּי בִּרְבִי בְּרָבִי בְּרָבִי בְּרָבְי בִּייִי בְּרָבְי בִּרְבִי בְּרָבְי בִּרְבִּי בְּרִבְי בִּרְבִי בְּרָבְי בִּיוֹ בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרִבְי בְּרָבְי בְּרִבְי בְּרִבְי בְּרִבְי בִּיוֹי בְּיוֹי בְּירִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּי בְּייִי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְיייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּייי

rils de la maison, esclave né dans la maison du maître : וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן Deut. 32. 14, et des béliers de Basan; בן בות ISam. 20. 31, רובין Deut. 25. 2, le fils de la mort, qui a mérité la mort, qui a mérité d'être frappe; suivi d'un mot qui désigne le temps, agé de : מָן שָׁנֶּח agé d'un an ; בּּן־לַיִּלָּח Jon. 4. 10, agé d'une nuit; suivi d'un qualificatif, un בן בּלִיבֵל : אִישׁ est synonyme de בַּן un mechant, בַן חַיָּל un sage, בַּן חַיָּב un vail-בני אברון, Prov. 31. 8 בני־כני ; lant homme Ps. 72. 4, les pauvres; אין Job 41. 20, fils de l'arc, flèche; בַּן־שָׁיַדֵּר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin; בְּנֵי רָשָׁף Job 5. 7, les oiseaux, ou : les étincelles (v. וּבֵר־נֵרָנִי ; רָטֵּים Is. 21. 10, et le fils de mon aire, la paille; Job 1. 6, les enfants de Dieu, les anges.

וּב chald. Même sign., employé seulement au pluriel: דְּנֵיך, בְּנִיך (v. בְּנִית, sing., fils).

12 n. pr. m. I Chr. 15. 18. Les autres noms propres composés avec p sont:

יוֹנְי (enfant de ma douleur) Nom de Benjamin, que lui donna Rachel en mourant des douleurs de l'enfantement, Gen. 35. 18.

70 n. pr. m., porte par trois rois de Damas et de Syrie. 1° I Rois 15. 18. — 2° I Rois 20. 1. — 3° II Rois 13. 3.

(vaillant guerrier) n. pr. m., II Chr. 17. 7.

가기구 (fils du gracieux) n. pr. m., I.Chr. 4. 20. איש מְבּרְיָמִין n. pr. m.: בְּיְמִין pour אָישׁ מְבּרִינְמִין, un homme de la tribu de Benjamin, I Sam. 9. 4.

אָלָא chald. (ע. דְּנָהַ).

(fut. יִבְּנֵח , fut. apoc. נַיַּבֶּן) Bâtir, construire, fonder, former, reconstruire : בַּנִירָר בֵּיה זְכָל לָהְ I Rois 8. 13, je t'ai bâti cette maison qui te servira de demeure ; בְּבֶּיֹחָיהַ בַּבָּהָ Ez. 16. 31, en construisant tes hauts lieux; ניבן אַר־נִינִדו Gen. 10. 11, il fonda וֹנִיבֶן הֵי אֲלִנִים אָּת־תַאֵּלֶכ — לָאִשָּׁח ; Ninive Gen. 2. 22, l'Eternel Dieu forma de la côte (qu'il avait prise d'Adam) une ובנו ערים ושוורו Amos 9. 14, ils reconstruiront des villes désertes. Avec a travailler à, aider à construire: דבר בְּבַר בְּבַר Zach. 6. 15, ils travailleront à la construction du temple; quelque-I Rois וַיַבֶּן אַת־קירות הַבֵּיִת : fois recouvrir 6. 15, il recouvrit les murs du temple, (a l'intérieur, d'ais de cèdre). Avec bâtir autour, ensermer: אָבָי נָלַר Lam. 3. 5, il a bâti autour de moi (me tient enfermé) ; ובנה עליה Eccl. 9. 14, il bâtit (des citadelles) autour de la ville; mėlaph. וּבָנִיתִּד אֶּחְכָם וְלֹא אֲחֵרֹם Jér. 42. 10, je vous édifierai et je ne vous renverserai pas (je vous donnerai un bonheur durable); rip on donner de la postérité ; אַשִּׁר לֹאִ־יִבְנָת אָת־בֶּירוּ Deut. 25. 9, qui ne relève pas la maison de. son frère, ne lui donne pas de postérité (v. בַּרָת).

Hithp., pass. : יְרָּאּ מָּדֶן וְּלָל Esdr. 5. 8, qu'elle soit construite avec de grosses pierres. אבר n. pr. m. Néh. 7. 18, et plusieurs autres.

plur. de בוות plur. de pa.

건구 (bâti) n. pr. m. II Sam. 23.36, et plusieurs autres.

भी n. pr. m. Néh. 9. 4.

הְבֵּרְבְּרָק n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 45.

ווי בייבין (v. בְּאֵרוֹת n. pr., station dans le désert, Nomb. 33. 31.

(bâti par Dieu) n. pr. m. I Chr. 4. 36, et plusieurs autres.

קְּנְיִה fém. Édifice, bâtiment: יְתְבְּנְיִה Ez. 41. 13, l'édifice et ses murs.

חַנְיְהוּ n. pr. m. II Sam. 8. 18, et plusieurs autres.

ענים (v. בנים).

קְּלְיָבִין (fils de ma droite, c.-à-d. mon fils bien-aimé (v. יְבָּבִין), mon bonheur) n. pr. Benjamin, dernier fils de Jacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 35. 18. La tribu de Benjamin forma, avec celle de Juda, le royaume de Juda; n. patr.

ח. pr. m. Esdr. 10. 32.

י קיר חַבְּיִר חַבְּיִר מַבְּיִר בּעַר מַבְיר בּעַר מַבְּיר בּעַר מַבְּיר בּעַר מַבְּיר בּעַר מַבְּיר de la muraille.

chald. Batiment, Esdr. 5. 4. לְּיִינֵי (notrefils) n. pr. m. Néh. 10.14.

בּלְמָא בְּלֶם Chald. S'irriter: בַּלְמָא בְּלֵם Dan. 2. 12, le roi s'irrita; selon d'autres, בי prép. et בי subst., le roi était en colère, fureur.

אָנְאָה et בּוְאָה n. pr. m. I Chr. 8. 37, 9. 43.

קמוֹדְיָה (dans le secret de Dieu) n. pr. m. Neh. 3. 6.

103 n. pr. m. Esdr. 2. 49.

DD3 (v. 542).

פַּקּר et אָם collect. Fruits non műrs, aigres; raisins verts: אבֹפֶר וֹפֵל Is. 18. 5, et le fruit vert qui commence à műrir;

rop par obr Job 15. 33, il rejettera, comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

אָּגֶיִּן chald. (ע. נְּנֶּטָּרוּ).

פָּצָרֵנִי et בַּצְרֵי (avec suff. בַּצָרָי et בַּצָרָי, (בַּצָרָם ,בַּצַרְכֶם ,בַּצָרִים el בַּצַרָּט, בַּצַרוֹ ,בַּצַרְןּ וַרֵר בַּצַּרִי : Lam. 3. 7, il a fait une haie autour de moi ; יַלַיִּלֶּח אוֹר בַּצַדַנְי Ps. 139. 11, et la nuit est lumineuse autonr de moi ; נֶגַן דֶר בְּעַר יוֹשֶׁב יְרוּשָׁלַם Zach. 12.8, l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem ; בְּעֵר חַלְּחָב Jug. 3. 22, autour de la lame. — 2º Pour, à cause de, en faveur de: צור בְּעַר־עוֹר Job 2. 4, peau pour peau; בְּכַר־אָשָׁח וּוֹבָח Prov. 6. 26, à cause d'une femme prostituée; יוְעִּמְירוּ בְּעַוִי Exod. 8. 24, priez pour moi ; יַר ְלְּמַר מַצְּדִי Ps. 138. 8, Dieu l'achèvera en ma faveur; יכַּמֶּר מָכֶּי II Chr. 30. 18, (Dieu) leur pardonnera (p. בַּצַרָם, v. چين). — 3° Au travers, au milieu, parmi, par, derrière: וּבָעַר הַוֹּשֵׁלָה יִשׂלוּ Joel 2. 8, et ils tomberont au travers des épées; לא־תַּוִּישׁ וְתַקְהִים בַּעֲרֵים דֶּרָעַח Amos 9. 10, le malheur ne s'approchera pas et ne viendra pas au milieu de nous, ou: הפ nous surprendra pas; עֹפֵל וַבְדַען וּיָה בְּעֵר מְעָרוֹת Is. 32. 14, les tours et forteresses seront parmi les, du nombre des cavernes, c.-à-d. changées en cavernes; בְּמֵר וַתַּוּלוּן Gen. 26. 8, par la fenêtre; בְּעֵר חַשְּׁבְּבָה II Rois 1. 2, par la grille, la fenètre; דַּיְלָחוֹת הַעַּלְּהַה בּעֵּדוֹ Jug. 3. 24 (Ehud) ferma les portes de la chambre derrière lui, ou sur (Eglou); יובער ערַפַל יְשׁפּוֹם Job 22. 13, jugerait-il derrière, ou : a travers l'obscurité? בְּעֵר יֵר חֲשֵׁעַר Sam. 4. 18, près (du côté) de la porte; fig. סַגָּר — עַצָּר (du côté) לְּעֵר רְחֲם fermer le sein, rendre stérile; בּעַבֶּהְ לַצַּעָּתֵהְ Cant. 4. 1, derrière ton voile (v. אַנַּער).

ווי 1° מים מְבְעָרוּ מְּשׁ Is. 64.1, (comme) le feu fait bouillonner l'eau. — פרים מְבְעָיוּן מְעָיוּ (בְּעָא (comme le chald. אָבּרי מְבְעָיוּן מְעָיוּ (בְּעָא Is. 21. 12, si vous voulez prier (ou : chercher), priez (cherchez).

Niph. 1° וְבְּטֶה הְחִיפֶה (une partie qui menace ruine) et qui

forme une saillie dans une haute muraille, ou: breche ouverte dans une, etc. — 2° קרט מרשים Obad 1.6, ses tresors sont recherches, ou decouverts.

דעף et אַעף chald. 1° Chercher: Dan. 2. 13, on chercha Daniel. — 2° Prier, avec בָּיָם בָּיָּרָם, בַּיִּרְ בָּיִרְּיָם Dan. 2. 16, il pria le roi; Dan. 3. 16, il fait sa prière.

לעל f. chald. Demande, prière: קּעּי Dan. 6. 8, quiconque adressera une demande; קעיבוה Dan. 6. 14, sa prière.

Nomb. 22.5. — 2º Beor, père de Bela, roi iduméen, Gen. 38. 32.

ים בעיני אלות : pl. Terreurs בעיני אלות . pl. Terreurs divines, qui viennent de Dieu (rac. קני).

Nº2 n. pr. m. 1º Booz, qui à épousé Ruth, Ruth 2.1. – 2º Nom d'une colonne placée devant le temple, à gauche, I Rois 7.21.

בּעְישָׁבְּי וְישָׁבְּעָ Fouler aux pieds, regimber: בּיְבְּעָם וְישָׁבְּין וְיַבְּעָם Deut. 32.15, Ieschouroun est devenu gras et il regimba, c.-à-d. se révolta; יְבָּבְּי וְּדִּבְּעָם וְּבִּבְּי וּבְּיִבְּי וּבְּיִבְי וּבְיִבְּי וּבְּיִבְּי וּבְּיִבְי וּבְּיִבְיי וּבְּיִבְי וּבְּיִבְּי וּבְּיִבְּי וּבְּיִבְיי וּבְּיִבְּי וּבְּיִבְיי וּבְּיבִי וּבְּיִבְיי וּבְּיִבְיי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִּי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיִבְּי וּבְּיבִי וּבְּיבִיי וּבְּיבִיי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִי וּבְּיבִּי וּבְּבְּיבִי וּבְּיבִּי וּבְּיבִּי וּבְּבְּיבִי וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִיבְּים וּבְּיבִים וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִיבְּים וּבְּבִּים וּבְּבִיבְּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִיבְּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִים וּבְּבִים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְיבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבְּים וּבְּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבּבּיוּבּים וּבּיּבּים וּבּיוּבּים וּבּיוּבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבּיבְיים וּבְּבְּבִים וּבְּבִּבְּים וּבְּבִּים וּבְּבְּים וּבְּבְּים וּבְּבְּיבִּים וּבְּבִּים וּבְּבִּים וּבְּבְּיים וּבְּבִּים וּבְּבְּיים וּבְּבִּים וּבְּבּיים וּבְּיים וּבְּיים וּבּיבִים וּבְּיים וּבְּיבְּיים וּבְּייבְיים וּבְּיים וּבְּיבִּים וּבְּיים וּבְּיים וּבּיבְיים וּבּיים וּבּיים וּבּיים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיי בּבּיים וּבּיוּבּ

קְצִיך m., collect. Bétail, aussi bête de somme : טַפָּט אָרדְּפִירְכָּם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes (rac. בַּצָּי.).

 meureront avec, en toi); אָרָאָרָא שׁרָשִּׁר אָרָאָרָא Deut. 24. 1, lorsqu'un homme épouse une femme et cohabite avec elle. Part. בַּצְלֵיךְ Is. 54. 5, plur. emph., ton maître ou ton époux; part. pass. אַרָאָרָא נְּצָלִי עָצֵלִי עָצֵלִי עָצֵלִי עָצֵלִי עָצֵלִי עָצֵלִי עָצַלִּי וּצִּלִּי וּצִּלִּי וּצִלִּי עַצַלִּי וּצִלּי עָצַלִּי עַצַלִּי וּצִּלִּי Is. 62. 4, et ton pays (sera appelé) épouse, c.-à-d. terre habitée; avec בְּי בִּי בְּצַלְּהִי בָּי וֹלָי וּצְלֵּבְי בָּי וֹלָי וֹלָי עָצֵלְהִי בָּי וֹלָי זְלֵּבְי בָּי וֹלָי וֹלָי עָצֵלְהִי בָּי וֹ בָּי Jér. 31. 32, tandis que moi je les avais épousés, je m'étais attaché à eux; selon d'autres : je les ai méprisés, rejetés (v. Jér. 3.14).

Niph. Etre épousé, être pris pour

femme: métaph. יָאַרְצַהְ הְּבָּעֵל Is. 62.4, ton pays sera épousé, rempli d'habitants. I אַב m. (avec suff. הַנְּכָּלָה, הְנָכָלָה, plur. בעלים, const. בעליד ; בעליד פו העלידו ses mattres, etsing. son mattre). Mattre, possesseur, epoux: מעלר גורם Is. 16. 8, les mattres des nations; בַּצֶל הַבָּיִת Jug. 19. 23, chef de la maison ; בעל תיצור Exod. 21. 28, le propriétaire du bœuf; בְּעַלֵּיד Exod. 22. 14, son maître ; לא יָשָא בָּעַל בעברד Lev. 21. 4, maitre, chef de la nation, il ne se rendra pas impur; selon d'autres : pour בַּבַעֵּל même pour un chef, un grand; בְּלִּבְנְלֵּח II Sam. 11. 26, elle pleura son époux ; דַּעַל אָשָׁדוּ Exod. 21. 3, un homme marié; > 34 לטרָידָן Joel 1. 8, l'époux de sa jeunesse. Suivi d'un nom de ville, habitant de, comme בַּצְלֵּר־יְרָרוּהוֹ: אַנְשֵׁר Jos. 24.11, les habitants de Jéricho; בַּצֶלֵר הָעִיר Jug. 9. 51, les habitants de la ville. Suivi d'un qualificatif (subst. ou adj.), il est employé dans diverses acceptions, comme בַּעל תַהַלוֹמוֹת: אִישׁ Gen. 37. 19, l'homme aux réves, réveur ; בַּעַלַר בַּעַלֵּר ; II Sam. 1. 6, cavaliers דַּשְּׁרָשִׁים קארם ; Gen. 49. 23, archers הארם Exod. 24. 14, celui qui a une affaire, un procès; מַעַל מָנָה Prov. 1. 17, oiseau; מבל פרפיהים Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer; בַּצַלֵּר בָרָיהו Gen. 14. 13, les alliés; קעל אַרן Prov. 22. 24, homme violent; מַל נָמָשׁ Prov.:

23. 2, qui est maître de son âme, de.

ses passions ; אַל־מִּסְנַע־טוֹב מְּקְנֶלְיוּ Prov.: 3. 27, ne refuse pas le bienfait & ceux a qui il appartient, aux pauvres, ou: n'empêche pas le bien du bienfaiteur; קיל פין Aboth 1.7, plaideur.

II אבל (mattre) Baal, divinité phénicienne; avecl'art.: אַנְהַבְּעַלָּרִם Jug. 6.25. Plur. אַנְלָרִם Jug. 2.11, statues de Baal. Les peuples qui l'adoraient ont ajouté au nom principal divers qualificatifs: בַּעַל בַּרִיין Jug. 8.33, Baal de l'alliance (v. בַּרִיין et יְיִבִּים Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

על n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 33.— 2° D'un homme, I Chr. 5. 5.

בעל כָּר n. pr., ville au pied du mont Hermon, Jos. 11. 17.

בעל הְצוֹר n. pr., ville a la limite d'Ephraim, II Sam. 13. 23.

תבעל הרכוון n. pr., ville près du Hermon, Jug. 3. 3.

על קעון (lieu d'habitation) n. pr., ville de la tribu de Ruben, Nomb. 32. 38.

(ville des brèches, de l'éruption) n. pr., lieu où David remporta une grande victoire sur les Philistins, II Sam. 5, 20.

וֹפֿעל אָפֿוֹן n. pr. d'une ville égyptienne près de la mer Rouge, Exod. 14. 2.

בעל שֶׁלשָׁה n. pr. d'une ville, II Rois 4. 42.

לאל הְּכְּר (lieu des dattes) n. pr. d'une ville, Jug. 20. 33.

י יהודה n. pr. d'uneville, II Sam. 6.2; aussi קרית יעיים se בעלי יהודה Jos. 15.9.

לְּצִל chald. m. Homme (v. I בַּעַל), Esdr. 4. 8 (v. בַּעַב).

תַּצְלֵח (de בַּצְלֹח). Mattresse: תַּצְלַח I Rois 17. 17, la mattresse de la maison; בַּצְלַח־אוֹב I Sam. 28.7, pythonisse; בַּצְלַח מְּשָׁמִּם Nah. 3. 4, une magicienne.

קּצְלָה n. pr. d'une ville. 1° Jos. 15. 9 (v. מַצְלֵּי יְתְּיָה). – 2° Jos. 15. 29, dans Juda.

קּעלוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

אַלְיִדְעָ *n. pr.*, fils de David, I Chr. 14. 7, appelé aussi אָלִידָע II Sam. 5. 16. קעלידע *n. pr. m.* I Chr. 12. 5.

סיף העלים n. pr.d'un roi des Ammonites, Jer. 40. 14.

ת חבול n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 44.

ליתרקאר (lieu du puits) 'n. pr. d'une ville aux limites de Siméon, Jos. 19. 8.

기가 n. pr. d'une ville, Nomb. 32.3. 자기가 n. pr. m. 1° I Rois 4. 12. — 2° 4. 16. — 3° Néh. 3. 4.

קענה n. pr. m. 1° II Sam, 4. 2. — 2° 23. 29. — 3° Esdr. 2. 2.

רְבְעֵר (fut. יְבְעֵר) to trans. et intrans. Brûler, consumer, dévorer; être embrasé, se consumer, être allumé, s'allumer; se construit avec le rég, dir., et plus génér. avec בְּנַחֵל נַּפָּרָית מֹצֶרָת בָּה בָּה בּ Is. 30. 33, comme un torrent de soufre qui l'embrase; בָּאֵשׁ מְבְעֵר־רָיֵער Ps. 83. 15, comme le feu consume la foret; --וֶמְבַעֵּר אַט אַי Nomb. 11. 1, le feu de l'Éternel les dévora ; דְּסְּנֵה בֹּעֵר בָאֵשׁ Exod. 3. 2, le buisson était embrasé par le feu ; מַהוּעַ לאַריִבְעַר חַסְּנֶח Exod. 3. 3., pourquoi le buisson ne se consume point; מַמּר מַעָּרָה מָאֹמָה Osée 7. 4, comme un four qui a été allumé par le boulanger; אַרָּלִים בַּעַרוּ מְעָנוּ Ps. 18. 9, des charbons en ont été allumés. Métaph. s'enflammer (de colère), briller: פרייבער פּנְעַט אַמּוּ Ps. 2. 12, car sa colère s'enflammera bientôt; הישועבות קלַפִּיד יִבְעָר Is. 62. 1, et (jusqu'à ce que) son salut brille comme une torche.

feu et ils font leurs sottises (idoles). Part. מַנְרִים בְּעָם Ps. 94. 8, vous les plus stupides parmi la multitude.

Niph. Etre, devenir stupide: גְּבֶער Jér. 10.14, tous ces hommes sont stupides, malgré leur science, ou: par leur art; עצה נבערת Is. 19.11, (leur) conseil est (ou est devenu) stupide, fou.

Pi. בשר (fut. יבשר, inf. בשר וועד) לבשר של-מושר בי Bruler, allumer : לבשר Néh. 10. 35, pour brûler sur l'autel de Dieu; וְחַיַח לְאָרָם לְבַעֵּר Is. 44. 15, il sert a l'homme pour brûler; לאַרוּגַערוּ אַשׁ Exod. 35. 3, vous n'allumerez point

2º Oter, mettre de côté, faire disparaitre, exterminer: בְּצַרְהִי חַפְּׁרֶשׁ כִּן־חַבָּיִה Deut. 26. 13, j'ai ôté de la maison ce qui est consacré; בְּטָבֶא בְּטָבֶא Deut. 26. 14, je n'en ai point mis à part étant impur ; וּנְבַעַרָח רָעָח מִיְשֵּׁרָאֵל Jug. 20. 13, nous ferons disparaître le mal du milieu d'Israel; souvent וּבִצֶּרָהָ tu ôteras le mal du milieu דַּרָע מִּקּרְבָּהְ de toi (lorsqu'un supplice est ordonné); וּבִעַרְתִּי אַחֵרֵי בַית־יַרֶבְעַם כָּאַשָׁר יִבַעַר חַעַּלָל I Rois 14: 10, et je nettoierai la maison de Jéroboam comme on ôte l'immondice, c.-a-d. je l'exterminerai; בַּי־אָש ידיה לבער קרן Nomb. 24. 22, si Kayin est pourchasse, banni ; יָשֶׁבֶח וְדֶּיְרָח לְבַעֵּר Is. 6. 43, il sera de nouveau détruit; רות בער Is. 4. 4, un esprit qui extermine ou qui embrase.

3° Paitre, ravager, avec וּבְעֵר בִּשְׂיֵח : בְּ אחר Exod. 22. 4, et il patt dans le champ d'un autre, avec le rég. dir.; בערקם הערם Is. 3. 14, vous avez ravage la vigne; יָתָיָח לְבָעֵר Is. 5. 5, elle

sera ravagée.

Pou. Etre allumé: אָת־דָנאָרו לְּפָנֶיו מְבֹעַרָה' Jer. 36. 22, et l'atre devant lui était.

allumé.

Hiph. 1º Allumer, brûler, faire consumer : הַּמַבְיָר אָר־חַבְּעֵרָה Exod. 22. 5, celui qui allume l'incendie; וְיִבְעֵרְהִי המשך רכמה Nah. 2. 14, je ferai consumer son char par la fumée. — 2º Faire disparattre, exterminer, avec אַחַרֵי : זונני פּבְעִיר מַחַיֵּי בְּעָשׁא וְאָחֵרִי בַּיחוּ I Rois

16. 3, j'exterminerai ce qui reste de Baasa et de sa famille. — 3º Faire paitre, ravager: די נַבְעַר־אִישׁ שָּׁדָח אוֹ־בַרַם Exod. 22. 4, lorsque quelqu'un-ravage un champ ou une vigue.

ער Stupide : איש בַּעַר Ps. 92. 7, l'homme stupide ; קָּסִיל וַבַּעֵּר Ps. 49. 11, le sot et l'homme stupide (v. בַּעֵר 2°).

אָבֶעְבָּא n. pr. Baara, femme de Saharayim, I Chr. 8. 8.

לְעָרָה f. Incendie, Exod. 22. 5 (v. בער Hiph. 1°). ַ

תעשבה n. pr. m. I.Chr. 6. 25.

ת בעשה n. pr. Baasa, roi d'Israel, successeur de Nadab; il détruisit la maison de Jéroboam, I Rois 15.27-29.

ח. pr. d'une (בֵּית צָשְׁחְרָה (p. בְּעִשְׁחְרָה) n. pr. d'une ville de la tribu de Manassé, Jos. 21. 27; appelée היחשלים I Chr. 6. 56...

בער Kal inusité. Niph. בְּעָה Etre effrayé, s'épouvanter: וּבְבֹאוֹ נִבְעָתִי Dan. 8. 17, a son arrivée je fus épouvanté; וָתְפֶּרָ נְבְצֵּח מִּלְפְּנֵי חַאֲּבֹּן Esth. 7. 6, Haman fut terrisié devant le roi.

Pi. בְּעֵח (fut. רְבַעֵּח) Effrayer, épouvanter, inquiéter, agiter : אַלָּגוּרו בַּעַרָּוְרִנּי Is. 21. 4, un frémissement m'épou. vante, je suis saisi de terreur; וּבְעַקְתּוּ רוּהַ־רַעֵּהו I Sam. 16. 14, un mauvais esprit l'agita, ou l'assaillit.

לְעָתָה f. Terreur: בְּעָתָה Jer. 8. 15, et il n'y a que terreur (rac. בַּעָּח).

lorsque tes pieds ont été enfoncés dans un bourbier, engagés dans la boue.

רַצָּה f. Marais : הַצָּה בָלֹא בָלָא הַנָּא הַנָּאַרויוֹמָא בָּלֹא בָאַר Job 8. 11, le jonc pousserait-il sans marais ?: Plur. איניאדין Ez. 47. 11, pour ses marais.

¥2 n. pr. m. Esdr. 2. 17.; ·::

יר. זיבור ישיר ו m. 4° Vendange چיר. ארד-ורע Lev. 26. 5, la vendange durera jusqu'à l'époque des semailles. --2º adj. ירד יצר חבציר Zach. 11. 2, la forêt qui était forte, haute, inaccessible, a été coupée, comme - cheth. (v. קבצר (v.

אַלְאל (sous l'ombre de Dieu) n. pr. m. 1° Exod. 31. 2. — 2° Esdr. 10. 30. בּאָלוּח n. pr. m. Esdr. 2. 52. בּאָלוּח m. pl Les oignons, Nomb.

יַּבְעַע (fut. יְרָבֵער) 1° trans. Couper, briser : אָבְעָעֵם מְרֹאִשׁ כְּעָם Amos 9. 1, briseles (les chapiteaux des colonnes pour qu'ils tombent) sur la tête de tous. imper., pour מַצְיָם intrans. Etre blesse (v. לא יִבְצָעוּ Joel 2. 8, ils ne sont point blessés. — 2º Ravir, dérober; plus génér., rechercher des gains illicites, amasser avec avidité, être cupide : ובֹצֵעַ מַרֵךְ וָאֵץ תֵי Ps. 10. 3, le ravisseur, l'avare, qui s'enrichit, s'estime heureux et irrite l'Eternel, ou : blasphème et irrite, etc. (ע. מָבַרָּה); מַבַּעַ מָּבַע Prov. 1. 19, et fréq. celui qui recherche un gain illicite, qui est cupide, avare; ירבעל Job 27. 8, quel est l'espoir de l'hypocrite, quoiqu'il amasse du bien avec avidité?

אַרְגָּלְהְ S'enfler, se gonfler: אָּלְהְיּלְהְּ Deut. 8. 4, ton pied n'a point été enflé (Néh. 9. 21). De la

Prom. Pate: ipra Exod. 12. 34, sa pate.

ነንደች n. pr., ville dans Juda, Jos. 15. 39.

기보구 1° Couper (principal. des raisins), vendanger: וַצֵּר־נִירָךָה לֹא חָבְצר Lév. 25. 5, tu ne couperas, recueilleras pas les raisins de tes vignes non taillées; בי תבצר ברסף Deut. 24. 21, lorsque tu vendangeras ta vigne; métaph. יָבְצֹר רוּחַ נְגִידִים Ps. 76. 13, il abat l'esprit (orgueilleux), ou: il retranche la vie des princes. Part. ייצי vendangeur. - 2º Fortifier, rendre inaccessible. Part. was seul usité, fortifié, fort: ערים וְוֹלֹח וּבְצוּרֹח Deut. 1. 28, des villes grandes et fortes; הימה בצורה Is. 2. 15, forte muraille; métaph. https:// לה ורלות ובצרות Jér. 33. 3, je te dirai des choses grandes et inaccessibles (à l'esprit), c.-à-d. cachées, ou prodi-

Pi. Fortifier: קבשר נייויקיה Is. 22. 10, pour fortifier la muraille; רְבִּי תְבָשֵּר מִיוֹם Jer. 51. 53, dut-elle (Babylone) fortifier encore sa formidable hauteur.

ገሄታ n. pr. 4° D'une ville lévitique dans la tribu de Ruben, Deut. 4. 43.

— 2° D'un homme, I Chr. 7. 37.

קַּאָרָה f. Bergerie: בְּאָרָה Mich. 2. 12, comme un troupeau dans une

bergerie; selon d'autres, n pr. d'une ville, riche en troupeaux.

לְּצְרָהְ (forteresse) n. pr. d'une grande ville iduméenne, ls. 34. 6, 63. 1; une fois comme ville de Moab, Jér. 48. 24.

עובר לְבָבֶּרוֹן: m.: לֶבְבָּרוֹן Zach. 9. 12, retournez à la place forte (v. בָּצַר 2°).

אַנְילָיטָ הַעּיְה בַּעִּיָה בַּעְּיָה f. Sécheresse: אַנְיה בַּעִּיה Jér. 17. 8, dans une année de sécheresse.

Jér. 14. 1, à cause de (touchant) la sécheresse (mais בְּבֶּיִי חַבְּּצִי חַבְּצִי חַבְּצִי חַבְּצִי חַבְּצִי חַבְּצִי Ps. 9. 10, 10. 1, est composé de בְּצִי prép.).

חַבְּקְבוּף n. pr. m. Esdr. 2. 51.

Pְאָרְאָם m.: בַּלָּשְ I Rois 14.3, (un vase) une cruche de miel.

תְּבְּקְנְיהְ (dévastation de Dieu) n. pr. m. Néh. 11. 17.

'P크 n. pr. m. 1° Nomb. 34. 22. — 2° 1 Chr. 5. 31.

חַרָּקְ n. pr. m. I Chr. 25. 4.

אריבי א. (plur. seul usité). Crevasse, brèche: הְּבְּרֵים Amos 6. 11, (il ruinera) la petite maison par des crevasses, des brèches; יְאִי בְּרִיבִי בִּירִי Is. 22. 9, les brèches de la ville de David (rac. בַּרָבִי).

ערַפַע (fut. יַבְּקַע) 1° Fendre, percer, faire jaillir, déchirer : בּוֹקַעַ עַצָּים Eccl. 10. 9, qui fend le bois; בַּקַע יָם Ps. 78. על-בּקעם תרוח תוּלְעֵר ; 13, il fendit la mer Amos 1. 13, parce qu'ils ont fendu le ventre des femmes enceintes de Galaad (ou: percé les montagnes); וּבְקַעָהַ לָחָם בל-פחק Ez. 29. 7, tu leur as fendu, déchire, toute l'épaule ; צָּתָר בָּקַעָהָ מַעָּרָן וָנָחַל Ps. 74. 45, tu as fait jaillir des sources et des torrents. - Fendre des œufs, éclore; וּבָקצָח וְדָגְרָח בְצָלָה Is. 34. 15, elle les fera éclore, et elle rassemblera (ses petits) à l'ombre (de ses ailes). Avec p percer dans, pénétrer : נַיִּבְקִעוּ שְׁלֹשֵׁת דוּגלּרִים בְּכַּדְוּנֵח פְּלְשְׁחִים II Sam. 23. 16, les trois héros pénétrèrent dans le camp des Philistins.

2º Battre en brèche, conquérir: רַיֹּאֹמֶר

ון לְבְקְעָם אֵּלָיי II Chr. 32. 1, il résolut de les conquérir.

Niph. 1° Se fendre, s'entr'ouvrir; être rompu, brisé, ébranlé; percer, jaillir: יַמְבָּקֵע הָאֵרָכָּח Nomb. 16. 31, la terre s'entr'ouvrit; נַתְבָּקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם I Rois 1. 40, et la terre s'ebranla par leurs cris ; יָכְלָם וְכָקַעּיּ II Chr. 25. 12, et ils furent tous écrasés, brisés; me יַבְּקֵע בַשַּׁחַר אוֹרֶךְּ Is. 88. 8, alors ta lumière percera comme l'aurore; פרינבקעו Is. 35. 6, car des sources perceront, jailliront, dans le désert; ווואררה הבקע אַפּעה Is. 59. 5, si on l'écrase, il en sort un aspic. — 2º Etre conquis, לות בוצ ונא החיים לחבקע Ez. 30. 16, No sera conquis ; נַתְּבֶּקֶע הַעָּיר Jér. 52.7, la ville fut battue en brèche, conquise.

Pou. 1° Étre fendu, être rompu: יְבְקְעִּדּוּ Osée 14.1, et ses femmes enceintes auront le ventre fendu; בְּלִים Jos. 9. 4, (des outres) usées et rompues, ou fendues. — 2° Étre battu en brèche, être conquis: יַּיִר Ez. 26. 10, une ville prise, conquise.

Hiph. 1° Conquerir un pays: אַבְּרִנּיּ Is. 7. 6, et conquerons-nous-la אַבְּרֵנּ Is. 7. 6, et conquerons-nous-la לְחַבְּקִיבַ אֶלָּר: אֶל In Rois 3. 26, pour percer, se faire passage jusqu'au roi d'Edom.

Hoph. חבקפה העיר Jér. 39. 2, la brèche de la ville fut faite.

Hithp. יְחָבֶּמֶּקִים יְחְבַּמֶּענּ Mich. 1. 4, les vallées s'entr'ouvriront;

Jos. 9. 13, et voici elles (les outres) sont fendues.

맛구구 m. (de ppp fendre, une moitié). Beka, la moitié d'un sicle, Esdr. 38. 26 (v. 늘었).

לְּקְעֵה f. (plur. בְּקְעֵה). Plaine, vallee: בְּקְעָה Gen. 11. 2, ils trouverent une plaine ou vallée.

אַרְאָרָ chald. f. Vallée, const., Dan. 3. 1.

PPP Vider, faire le vide, dépeupler, dépouiller, piller: לְּבֶּילָ הְּבָּילְ הַבְּיבִּילְ הַבְּילִ הַ חַבְּילִ הַ בְּבִּילִ הַ אַרָּיךְ בִּיבּילְ בַּבּילְ בַּילְ בָּילְ בְּילְ בָּילְ בָּילְ בְּילְ בָּילְ בְּילְ בָּילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְּילְ בְילְ בְּילְ בְילְ בְילְ בְּילְ בְיבְילְ בְילְ בְילְ בְּילְ בְיבְילְ בְילְ בְילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְם בְּילְ בְילְם בְּילְם בְּילְם בְ

Niph. (de אָבֶּק ou de אָבּ, pass. du Kal: אָבֶּיךְ אָבָּק אָבָּיִם Is. 24. 3, le pays sera dépeuplé; métaph. יַבְּיבְיִם Is. 19. 3, l'esprit de l'Egypte sera renversé dans son sein (l'Egypte n'aura plus d'intelligence); אָבָיִם p.

רֹב אָר־אַרְבָּת Jer. 51. 2, ils ravageront, videront, son pays.

기구쿠 Garder des troupeaux; de la pin berger. Pi. Rechercher soigneusement, examiner, inspecter, passer en revue, avoir soin, avec לא־יָבַקּר : לא־יָבַקּר בולבין לְשִּׁישֵׁר הַשָּׁרוֹב Lev. 13. 36, le prêtre n'aura point à examiner si le poil est devenu jaune. — Avec לוֹג יְבַקַר בֵּיך טוֹב : בֵּין לרֵע Lév. 27. 33, il ne recherchera pas s'il est bon ou mauvais (il ne distinguera pas entre le bon et le mauvais); ילבשר תורבלו Ps. 27, 4, et de contempler son temple, ou d'y étudier; selon d'autres: de pà d'y aller tous les matins ; יבפר אר צאני Ez.34.11, et אַבַּפַר אָר אַר vers. 12, je visiterai, je passerai en revue, mon troupeau ; וּמִינָבּח הַנְּחִשֶּׁת יַחְיָת־ כִּיר לבקר II Rois 16. 15, quant à l'autel d'airain, c'est à moi à en avoir soin, à m'en occuper, ou: je le visiterai, j'y sacrifierai de temps en temps; ואחר

Prov. 20. 25, et après avoir fait des vœux de s'en occuper (de réfléchir après coup sur l'engagement qu'on a pris).

קר chald. Pa. רבשר chercher, rechercher, visiter: הַּרְבַשָּר הָסְתַּר דְּכְרָנַיִּא Esdr. 4. 15, que l'on fasse des recherches dans les livres d'histoire; יְּרָבָּעָר Esdr. 7. 14, d'inspecter, de visiter, la Judée et Jérusalem. Ithpa. passif. Esdr. 5. 17, qu'il soit fait des recherches dans le palais du trésor.

קקרים. (f. Job 1. 14). 1° Bæuf: בְּקֵרְים Nomb. 7. 17, deux bœufs; בְּקַרִים Nomb. 7. 17, deux bœufs; בְּקַרִים 7. 3, douze bœufs; au pl. בְּקַרִים Amos 6. 12, avec des bœufs. — בּאַרִינְּקַרִים Gen. 13. 5, des troupeaux de menu et de gros bétail; בְּקַרִים, בְּּקַרָּקָת jeune taureau; בְּקַרָּנְקַר, בָּרָרָבָּקָר Gen. 33. 13, des vaches qui allaitent.

חף ח. (pl. בְּקַרִים). 1° Matin (de מּוֹכְבֵּר בֹקֵר : (בָּבַר distinguer, v. aussi בָּקַר Job 38. 7, les étoiles du matin, du jour; בבלקר Gen. 19. 27, le matin, de bonne heure. De même בּקר seul : בּקר קילי Ps. 5. 4, des le matin tu entends ma voix ; למקר Deut. 16. 4, jusqu'au matin ; בַּלֹקֵר בַּלֹקָר Exod. 30. 7, ולבקר לבקר לבקר I Chr. 9. 27, לבקר לבקר לבקר יופה ; Job 7. 18, chaque matin לְבְּקַרִים ער־תַּבֹּקָר Jug. 6. 31, qu'il meure jusqu'au matin, c.-à-d. avant le lendemain matin. — 2º adv. (synon. de rije). Demain, bientot: ובקר ורארתם Exod. 16. 7, demain vous verrez; מֹקר וְיֹדֵע הַי Nomb. 16. 5, demain Dieu fera connaître; יוֹפְעֵנוּ בַבֹּמֶר חַסְּהָף Ps. 90. 14, rassasienous de ta miséricorde des le matin; bientôt, ou : dans ce matin de salut : Ps. 49. 15, les שורהו בם ישורים לבפר les domineront bientôt.

קבָקּרָח וֹשֶׁח בָּקּרָה . בְּקּרָה Ez. 34. 12, comme le soin, la sollicitude, du berger pour son troupeau (v. בְּבָּא Pi.).

בְּקּרֶת הְּחָרֶת , בְּקּרֶת Lév. 19. 20, le supplice du fouet aura lieu (de בָּקר une lanière de peau de bœuf servant de fouet); selon d'autres: une instruction, enquête, aura lieu.

까?쿠 Kal inusité. Pi. 번째 1° Chercher, rechercher, désirer, vouloir; se construit avec l'acc. avec > et sans rég.: יבְּפָּח חָבְּפָּח Prov. 14. 6, le moqueur cherche la sagesse (et il ne la trouve point); קרירובקש לשוני Job 10. 6, si tu recherches mes péchés ; וּבְקַשְׁתָּם גַּם־בְּדָנָה Nomb. 16. 10, vous désirez même le pontificat; יַרְבַּקָשׁ הַבְּירוֹ Exod. 4. 24, il voulut le tuer; מפש בי לו איש : לו voulut le tuer; בלבבו I'Sam. 13. 14, l'Eternel s'est choisi un homme selon son cœur. בים שבים Rechercher la face d'un homme. vouloir le voir, s'attirer sa faveur : וְכַל-תָאַרֵץ מְבָקְשִׁים אַת־פְּנֵי שׁלֹטֹח I Rois 10. 24, toute la terre voulut voir Salomon; בים מבקשים פני־מושל Prov. 29. 26, plusieurs recherchent le regard, la faveur, du dominateur. — De Dieu : מַּקְישׁהּ מַנֵיר חמיד Ps. 105. 4, cherchez sa face, invoquez-le sans cesse ; אָמֶר לִבָּר בָּקשׁוּ Ps. 27.8, mon cœur dit au sujet de toi (ou de ta part): Invoquez-moi; Seigneur, je cherche ta face; וַרְבַּקְשׁׁ דְּוָר אֵח־פְּנֵר הַי II Sam. 21. 1, David interrogea l'Eternel, ou: pria Dieu. Sans מְבָקשֵׁי הֵי : פָּנִים Ps. 105. 3, ceux qui recherchent l'Eternel, qui l'invoquent. Avec יפרו vouloir le malheur, le préjudice de quelqu'un : וְלֹא קבקש רַבְּהוֹ Nomb. 35. 23, et il ne cherchart pas a lui faire du mal; הַכְּבַקשִׁים בּיִנְיּטְיֵר Exod. 4. 19, ceux qui voulaient t'ôter la vie. Sens opposé : וִישֶׁרִים יָבֵקשׁוּ בְּשָׁשׁוֹ Prov. 29.10, et les justes cherchent à lui conserver la vie (ou ils attentent a la vie de l'ennemi de l'homme simple). – 2º Demander, exiger: וַזַרְעוֹ מְבָקֵשׁ -לָּחָם Ps. 37. 25, et ses enfants demander (mendier) du pain. Plus fréq. avec 70 et פּנָר : מְיֵר Ps. 104. 21, וּלְבֶּקִשׁ מָאֵל אֲכָלֶם pour demander à Dieu leur nourriture; וארו פיויבם Is. 1. 12, qui exige cela de vous ; אַבַּקשׁ בִּיִדָּה אַבַּקשׁ Ez. 3. 18, je te redemanderai son sang, je vengerai sa mort sur toi ; בי הוא יבקש Jos. 22. 23, l'Eternel s'en vengera, en demandera compte. — Avec מַלְּמַנֶּדְר ,פָּן prier,

supplier: בּוֹנְבְּקְשָׁה מַאֵּלֹהֵינוּ עַלְּיבוּנוּ Esdr. 8. 23, et nous invoquames Dieu a ce sujet; בּוֹנְבְּיִלְּיבּי בַּלְבְעָּלֵי בַּלִּבְעָּה Esth. 4. 8, et de le supplier en faveur de son peuple; בַּבְּעָשׁ עַלִּיבְעָשׁ Esth. 7. 7, pour supplier (Esther) de lui sauver la vie. (Le dages dans la 2º lettre radicale ayant un schwa manque souvent.)

Pou. pass. Étre cherché, être recherché, examiné: יְבְשֵׁלֵשׁ אָּר בְּיוֹן בְשִׂרָאֵל Jér. 50. 20, les péchés d'Israel seront recherchés; יבְּשָׁלֵשׁי Ez. 26. 21, tu seras cherché; יַבְשֵּׁשׁ דִּיְבָשֵׁי Esth. 2. 23, la chose fut examinée.

בּקּשָׁה f. Prière, demande: בַּקּשָׁה Esth. S. 7, ma prière.

II אם adj. (לַרִיתְים, רְבֹּרָת. בּלִיתְּם). 1° Choisi, elu, préféré: בּיִרְים, רְבִּיתְּם Cant. 6.9, elle est la préférée de sa mère. — 2° Pur, serein, sans tache; הַּיְתַּם בְּיִרָּם Cant. 6. 10, sans tache comme le soleil; fréq. sens moral: בַּבְּב Ps. 24. 4, ayant le cœur pur; בְּבִית בְּיִרָם Ps. 19.9, les commandements de l'Eternel sont purs. — 3° Vide: בְּבִים צְּבִּים בְּבִים בְּבִים רְבִּים בּרִים Cant. 4. 4, sans bestiaux la crèche est vide; selon d'autres: sans bestiaux, point de grains dans les crèches, בַּבִיּים בּרַים בּרַנַם (v. III בַּבִים).

ੀ chald. m. Fils: ਜੜ੍ਹ Dan. 5. 22,

son fils; בֵּרבּאַלָּוִידְ Dan. 3. 25, un fils de Dieu, un ange.

אָרָיְ Créer (tirer du néant), faire naître, produire: בָּרָא אֵלְּחִים אֵח חַיְּצָּטִים Gen. 1.1, (au commencement) Dieu créa le ciel et la terre; בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרִים בְּרָים בְּרָים בְּרָים אַרָם Gen. 5.1, le jour où Dieu créa l'homme; אֵלִיִים אַלִּיִים Ps. 51. 12, δ Dieu, crée, fais naître en moi un cœur pur; תְּנְיִי בּוֹרֵא אָחִייְרִיּשְׁלֵם בִּילָּיִת זְּרִיּנְי בּוֹרֵא אָחִיִּירִיּשְׁלֵם בִּילָּה זְּרִינְי בּוֹרֵא אַחִייְרִיּשְׁלֵם בּילָּה זֹין Is. 65. 18, voici, je fais naître en Jérusalem l'allégresse; exact.: je crée Jérusalem (j'en fais) une ville d'allégresse.

Niph. Etre créé, être né: מְּדְרָאָת Gen. 5. 2, le jour où ils furent créés; בְּבֶרֵאָת Ez. 21. 35, dans l'endroit où tu es née.

Pi. בּרֵא 1° Couper, abattre, défricher: מְּרָאָן לְּךְּ שָׁחַי Jos. 17. 15, tu couperas là (le bois, pour y demeurer); ייר בּרַא אוֹרְעָן בְּרַוּרָבוֹיְם Vers. 18, tu l'abattras (la forêt); בּרַא אוֹרְעָן בְּרַוּרַבוֹיְם Ez. 23. 47, qu'ils les abattent, percent de leurs glaives.

— 2° (v. בּרָא בּרָא בּרָא בּרָא Ez. 21. 24, choisis une place, choisis-la à l'entrée du chemin qui conduit à la ville; selon d'autres: (comme signif. 1°) ouvre-toi un endroit, etc.

Hiph. Engraisser: לְתַבְרִיאֲבֶם מַבְאִשְׁרוּ I Sam. 2. 29, pour vous engraisser des prémices (des offrandes de mon peuple d'Israel).

בינית בֶּרָא chald. m. Campagne: תֵינית בָּרָא Dan. 2. 38, les animaux des champs. קראבר בּלְאָנָן n. pr. Berodach Baladan, roi des Babyloniens, II Rois 20. 12, appelé aussi מָרֹאבּרָ בּלְאָנָן Is. 39. 1.

קראיָה (que Dieu a créé) n. pr. m. I Chr. 8. 21.

אברסים m. pl. Ex. unique: אברסים I Rois 5. 3, et de la volaille engraissée; des oies, selon quelques commentateurs.

Gréler: נְבֵרֵד מְּנָהָת Is. 32.19, il grélera quand la forêt tombera, c.-à-d. la forêt tombera sous la grêle (יְבָר inf. de בְּרָה); selon d'autres: la grêle tonibera dans la forêt (מָבָר subst., la grêle, comme, grêler).

קָרֶד m. Grêle: בָּרֶד מָאוֹד Exod. 9, 48, une très forte grêle.

לרדים: (plur: בְּרָהִים adj.: בְּרָהִים Gen. 31. 10, (des brebis) qui avaient des taches blanches comme de la grêle; בּרָהִים Zach. 6. 3, des chevaux avec des taches blanches; selon d'autres, simplement: tachetés.

7,7 n. pr. d'une ville, Gen. 16. 14. 7,7 n. pr. m. I Chr. 7. 20.

קָרֶדְת Grêle (douteux), Is. 32. 19. (Selon d'autres, inf. de בָּרָדָת, v. בָּרֶב,)

לְּרָהְ 1º Manger (v. בְּרָה Hiph.): בּלְּהְרֶבְּרָח אָתֶּם לָּרָח II Sam. 12. 17, il ne mangea point avec eux; דְּאָבְרָח מִיּדָה 13. 6, pour que je mange ce que sa main m'offrira. 2º Choisir (v. בְּרַר אָרִי I Sam. 17. 8, choisissez-vous un homme.

Pi. ידי לְבְרוֹיז לֶמי Lam. 4. 10, ils (leurs enfants) leur servent de nourriture (inf. ou subst.).

Hiph. לְתַבְּרוֹת צָּאִדְּבְוֹר לֶּתְבּ II Sam. 3. 35, pour faire prendre à David de la nourriture; וְתְבְרֵנִי לֶתְם II Sam. 13. 5, qu'elle me donne à manger.

קרוק (béni) n. pr. m. 1° Baruch, ami de Jérémie, Jér. 32.16.—2° Néh.3.20.
— 3° Néh. 11. 8.

קבניד : m. pl. Ex. unique קבניד Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches, précieuses.

שנית אינים אינים

קרוֹת Ex. unique: קרוֹת Cant. 1. 17, (nos lambris sont) de cyprès.

ביתש בְבְרוּתִר הוֹש : Nourriture בְּרוּתִר בְּרְרּתִּר הוֹש Ps. 69. 22, pour nourriture ils m'ont donné du fiel (v. בְּרֵרְתַּר 1").

ברוֹחָה Ez. 47. 16, et ברוֹחָה II Sam. 8. 8, n. pr. d'une ville.

תְּיִנְים n. pr. I Chr. 7. 31 (תְּיִנְים keri). אינים אוד Fer, chaines de fer, instrument de fer: אָסְים בְּיִטְ בַּיְנָים בַּיִּטְ בַּצִּי בַּיִרָּים בַּיִּטְ בַּצִּי בַּיִרָּים בַּיִּטְ Ps. 2.9, avec une verge de fer; אַסְיבִי בְּיִר יְבַיְרָיָל אָטִיבְי בְּיִר יִבְּיִיל בָּיִי בַּיִריָל בָּיִר בַּיִריָל בָּיִריָל בָּיִריָל בָּיִריָל בָּיִריִ בְּיִי בַּיִריָל בָּיִריִ בְּיִי בַּיִריִל בָּיִי וּבַּירָיָל בָּיִרי בַּיִריִל בָּיִי בַּיִריִל בָּיִי בַּיִריִל בָּיִריִ בְּיִי בְּיִרְיַל בָּיִרְיַל בָּיִרְיַל בַּיִּרְיַל בָּיִרְיַל בָּיִרְיַל בַּיִּרְיַל בַּיִּרְיַל בָּיִיבְּיִריִל בָּיִרְיַל בַּיִּרִיל בָּיִריִל בָּיִריִל בָּיִרְיַל בַּיִרְיַל בַּיִרְיַל בַּיִּרִים אַיִּיִים II Sam. 23. 7, il se couvre de fer (d'une armure); רְיִבְּיִּרְיַל בְּיִלְיִים בּיִרִין II Rois 6. 5, le fer, la hache, tomba dans l'eau.

'?!? (de fer) n. pr. m. 1° II Sam. 17. 27. — 2° Esdr. 2. 61.

לברת דרא יְבֶל Gen. 31. 21, il s'enfuit avec tous les sicns; אָרַדְּלְּהְ Gen. 27. 43, fuis. Fuir devant quelqu'un, avec זְם, בְּיִבְּיִם, quelquefois avec דְּבָּי, בְּיַבְיּי, quelquefois avec בְּיִבָּי, בְּיַבְיּי, quelquefois avec בְּיִבָּי, בְּיַבְי, בְּיַבְי, quelquefois avec בְּיִבָּי, s'enfuir d'un endroit, avec בְּיִבְ, s'enfuir dans, vers un endroit, avec בְּיִבְ, בְּיוֹרְי בְּרֵי בְּרֵירְ בְּרֵי בְּרֵי בְּרֵי בְּרֵי בְּרִי בְרִי בְרִיךְ בְרִי בְרִי בְרִי בְרִיךְ בְרִי בְרִיךְ בְרִי בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְּרִיךְ בְרִיךְ בְּרִיךְ בְרִיךְ בְרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִי בְּרִיךְ בְרִי בְרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיךְ בְרִיךְ בְּרִיךְ בְּרִיי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּי

Hiph. 1° Faire fuir, chasser: אָז־בְּלְּחָנּ עָ I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les babitants des vallées; Job 41. 20, la flèche ne le fait point fuir; אלי: Nch. 13. 28, je le chassais de ma présence. בַּלְרַחַ מִּן מִרָּהַ אָל-חַפֶּאָה אָל-חַפָּאָה Ych. 2° Traverser: מַלְרַחַ מִּלְרַחָ אָל-חַפָּאָה אָל-תַּפָּאָה Exod. 26. 28, (la barre) traversait d'une extrémité à l'autre.

רַבָּרִתַ .ע) בָּרָתַ.

קרי היי Job. 37. 11, même (dans) la pureté de l'air (v. le même exemple à בָּרִי ct בּ יוֹר.).

יה ח. pr. m. I Chr. 7. 36.

קריאָה f. (rac. קאָם־קּריאָה יְבְרָא בְּי יִנְבֶּרָא בְּרִי אָה וֹבְרָא בְּרִי אָה וֹבְרָא בְּרִי אָה וֹבְרָא בּר Nomb. 16. 30, si Dieu crée une (nouvelle) création, c.-à-d. s'il fait une chose nouvelle, inouïe; selon d'autres, de ארבו Pi., s'il fait une destruction, une catastrophe terrible.

קבייה f. 4° Nourriture, mets: רְּשֶׁרְהָּה וון Sam. 13. 5, qu'elle prépare devant moi ce mets (v. קביני אָרוּקרָה 1°). — 2° adj. רְבִיה בָּרָה Ez. 34. 20, une brebis grasse (v. קריא).

י בְּרִיה pl. בְּרִיה. Creature, homme: אֵלוּהַ כָּל-בְּרִיה Rituel, Dieu de tous les êtres.

ורוֹרַדְתּר בְּרִיתִּים כְּלָם: m.: בְּלָם: Is. 43.14, j'ai abattu tous les luyards, ou: ces verroux, comme בְּרַתַּ (selon d'autres, je les ai conduits tous dans des vaisseaux poussés par le vent, de בְּרַתָּן נְּחָשׁ בְּרַתְּ Is. 27.1, Leviathan, serpent qui fuit, alerte, ou serpent immense.

חַרִים n. pr. m. I Chr. 3. 22.

קרים : M. 4° Barre, verrou קרים ביריקם: Exod. 26. 26, des barres de bois d'acacias; דָּאָרָץ מְּרָיִם Deut. 3. 5, (ayant) portes et verroux; הָאָרֶץ מְרָיָם Jon. 2. 7, la terre (a fermé)

קריעה (malheur, v. I Chr. 7. 23) n. pr. m. 1° Gen. 46. 17; הריער nom patron., Nomb. 26. 44. — 2° I Chr. 7. 23. — 3° Plusieurs autres.

לְרִיח f. (de בָּרָא ou בֶּרָא couper). Alliance, pacte, accord, contrat. Entre des nations: וְצַהָּח מָרָחוּ־לָנוּ בִרִיה Jos. 9. 6, maintenant contractez avec nous une alliance; entre amis : נַיּכָּרֹת יְדוֹנָתַן וְדַיָּר ברית I Sam. 18. 3, Jonathan et David firent un pacte; entre l'homme et la femme : וְיִדּא חֲבֶרְהְּוֹה וְאֵשֶׁוֹת מְרִירֶוֹה Mal. 2. 14, elle est ta compagne et l'épouse liée à toi par un contrat; princip. de l'alliance de Dieu avec les patriarches et le peuple d'Israel: ילא ישׁבַּח אַר־בַּרִית אַבֹּיֵדְיקּ Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance contractée avec tes ancêtres (de même בְּרִית רָאשׁנִים Lév. 26. 45). Les alliés, בַּעַלֵּר בְּרִיח ; contracter une alliance: שום , נַתְרְבָּרִית , הַקִּים, שוּם , שוּם , ברית; rompre une alliance: Ez. 30. 5, la Palestine ; מַלְאַהְ חַבְּרָית Mal. 3. 1, messager de l'alliance, Messie; livre, arche, tables מַּבר, אַרוֹן, לוּיחוֹת חַבְּרִית de l'alliance, contenant la loi divine; quelquefois concr. pour signe de l'alliance, circoncision : וְחֵירָתַה בָּרָיתָה בָּבְשַּׁרְבָם Gen. 17. 13, mon alliance sera (marquée) dans votre chair; plus complet, vers. 2: אית מְרִית signe de l'alliance; ואַמַקה לְבַרִיה עַם Is. 42.6, je ferai de toi le représentant de mon alliance avec le peuple; בריה לכש Dan. 11. 28, sainte alliance, p. peuple de la sainte alliance.

רְיִרִים לְּנִית (rac. בְּרֵים). Lessive, soude, potasse, alcali (végétal): רְרַבְּרֵילְּךְ בִּרִית (בְּרַבְּרָבְּרָ בִּרָּתְּרַבְּרָבְּרָ בְּרִית (בְּרָבִית (בְּרָבית (בְּרָבית (בְּרָבית (בְּרָבית (בְּרָבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרָבית (בְּרַבּית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבית (בְּרַבְּבְּרָבְית (בְּרַבית (בְּרַבְּבְּרָבית (בְּרָבית (בְּבְּבִּרְית (בְּבְּבְּבִּית (בְּבְּבִּית (בְּבְּבִּרְית (בְּבִּבְית (בְּבִּבְּית (בְּבְּבִּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְית (בְּבְּבִּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבָּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבָּבְית (בְּבָּבְית (בְּבִּבְּית (בְּבְּבִּית (בְּבִּבְּית (בְּבָּבְית (בְּבִּית (בְּבִּית (בְּבְּית (בְּבְּית בּיּבְית (בְּבְּבְּית (בְּבְּבִּית (בְּבִּית (בְּבִּית (בְּבִּבְּית בּיבְּית (בְּבְּית בְּבְּבְּית בְּיבְּרִית בְּיבְּית בְּיבְּית בּיבְּית בּבְּבְּית בּיבְּית בּיבְּית בּיבּית בּבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבית בּיבּית בּיבּית בּיבית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבית בּיבּית בּיבּית בּיבית בּבּית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבית בּיבי

לְּבַרְּ (fut. יְבְרֵהְ) 1° S'agenouiller : מיבְרָהְ עָל־בְּרָבְּרִי II Chr. 6. 13, il se mit

מ genoux ; יְבִרְכַח לִמְנֵי־רֵי Ps. 95. 6, agenouillons-nous devant l'Eternel. -2º Louer, bénir, employé seulement au part. pass. (peut-être aussi l'inf. ברוֹה Jos. 24. 10, et לברכו plusieurs fois, mais plus probablement du Pi.): ברוה יי אלדור אַדיני אַבְרַדָּוֹם Gen. 24. 27, loué soit l'Eternel, le Dieu d'Abraham mon maître ; מָריּהְ מְנִי לַרֵי Jug. 17. 2, que mon fils soit beni de l'Éternel; fem. מרוכת מים לידי Ruth 3. 10, puisse le Seigneur te combler de ses bénédictions; formule de congratulation et de bénédiction; וּבָרוּהָ טַיְעַמָּדְ וּבְרוּכָּח אָתִּ I Sam. 25. 33, béni soit ton bon jugement et sois bénie toi-même ; plur. מָרוּכִים אַמָּם לָיֵיי Ps. 115. 15, soyez bénis devant l'Eternel.

Niph. Etre beni, se benir: יְנְבְּרְכוּ בְּךְ Gen. 12. 3, par ou en toi seront bénies (toutes les familles de la terre).

Pi. תַרָב זº Louer, exalter, invoquer (Dieu), bénir: אָרָכּי דֵּי מֵלְאָכָרוּ Ps. 103. 20, vous, ses messagers, louez l'Eternel; אָרָבּי מָלְאָכָרוּ Ps. 103. 1, mon ame, exalte le Seigneur; אַלְבָרַךְּ אָרָרִי זְּלְּאָרָ Is. 66. 3, il invoque des idoles; אַלְבָרַךְּ Deut. 21. 5, pour invoquer Dieu ou pour bénir en son nom; (des hommes) louer, saluer, adresser des félicitations, des souhaits: מְּבֶּרְרָּ בְּּיִרֹלְּ נְּרִוֹלְ עָרִוֹלְ עִרְרְּבָּעִי אָרָרְבָּעִי Prov. 27. 14, celui qui loue son ami à haute voix; עַרְבְּרָבְּעִי IRois 4. 29, si tu rencontres quelqu'un, ne le salue point.

2º Benir, donner sa benediction, combler de bénédictions, de bienfaits; prononcer des formules de bénédiction... Se dit des bénédictions de Dieu. d'un père, des pontises, d'un prophète: יברה אחם אלדים Gen. 1. 22, Dieu les benit ; בַּצְבוּר הְבָרֶכְהְ נַמְּשִׁר Gen. 27. 5, afin que mon âme te bénisse ; אָשָׁר הַבְּבֶרה אֲשָׁר יוֹאַר הַ הַבְּרַבֶרה אֲשָׁר ה Deut. 33. 1, voici la bénédiction que Moise donna (au peuple); ו ברה חובה I Sam. 9. 13, c'est lui מים benit le sacrifice. Avec וַיְבֶּרְכוּ הַוֹעָם: לִ אלכל דשנשים Neh. 11. 2, le peuple benit tous les hommes (qui s'offrirent volontairement à aller demeurer à Jérusalem). Avec deux rég. dir.: אַטָּר מַרַכְּהָ הַי קיקים בשל Deut. 15. 14, (les bienfaits) que Dieu t'a accordés. Avec אַבְיִּדְים בַּעֵּל Gen. 24. 1, l'Éternel combla Abraham de toutes sortes de bienfaits. Des choses inanimées: קּבְיִּדְיִם בַּעַל Exod. 23. 25, il bénira ton pain (et ton eau).

3º (sens opposé) Maudire, offenser, blasphémer: בְּרֵכְה עָּכֶּלְה וֹצְּבְּ וֹצְרַבְּ וֹצְרָבְ וֹצְרָבְ וֹצְרִבּ וֹצְרָב וֹצְרָב וֹצְרָב וֹצְרָב וֹצְרָב וֹצְרִב וֹצְרָב וֹצְרִב וֹצְרָב וֹצְרִב וֹצְרָב וֹצְיְב וֹצְרְב וֹצְיִי וְיִיבְיוֹי וְיִיבְיִי וְיִיבְיִי וְיִיבְיִי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיִי וְיִבְּיִי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיבְיי וְיִיי וְייי וְייי וְיִיי וְייי וְיִיי וְיִיי וְייי וְייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייי וְיִיי וְייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייי וְיִיי וְיְייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיְייי וְייי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְייי וְיִיי וְיִיי וְיייי וְיִיי וְייי וְייי וְיְייי ו

Pou. מְבֹרֶכָּיו Etre loué, être béni: מְבֹרֶכָּיו Ps.37.22, ceux qui sont bénis (de Dieu); Prov. 22. 9, l'homme généreux est loué, ou sera béni.

Hiph. (v. Kal 1°). Faire ployer les genoux : מַבְרָךְ רַּאְמֵלִּים Gen. 24. 11, il fit ployer les genoux aux chameaux (les fit reposer).

 Ez. 7. 47, et tous les genoux se fondront en eau (seront sans force); יְרֵילֵר Gen. 30. 3, pour qu'elle enfante sur mes genoux (pour que je recoive son enfant sur mon sein).

קר chald. Genou: בְּרְכּוֹרָה Dan. 6.11, ses genoux.

בְרַכְאֵל (beni de Dieu) n. pr. m. Job 32, 2.

רָּבָּכָה f. (const. בְּרָכִּה, pl. הָּיָבָה, const. מרמות). 1º Bénédiction, paroles de bénédiction, bienfaits, faveurs (duciel), objet de bénédiction : וְתַבַאִּתִי עָלֵי קַלָּלָח וְלֹא בְרָכָח Gen. 27. 12, je m'attirerais une malédiction, et non pas une bénédiction; עלי חבא Job 29. 13, le malheureux me comblait de bénédictions; בּרְעָּת יֵי דִוּיא תַעַשִׁוּר Prov. 10. 22, la bénediction de Dieu enrichit; בַּרֶבֹּל שָׁמָיָם Gen. 49. 25, les bénédictions, les bienfaits du ciel ; אַרַרָדָם Gen. 28. 4, la bénédiction, c.-à-d. les faveurs promises à Abraham ; תַּיָרָת מָרֶכֶּת Gen. 12. 2, sois un objet de bénédiction; אָפֶר בְּרֵכוֹת לַשֵּר Ps. 21.7, tu fais de lui un objet de bénédictions à jamais. – 2º Présent, don: קודינא אַת־בָּרְכָּחִדּ Gen. 33. 11, accepte mon présent; רַנָּח לָכָם תַּרָכָּח מִשְּׁלֵל אֹרָבֵּר רָיִ I Sam.30.26, voici un présent, pour vous, du butin des ennemis de Dieu ; נַפָּשׁׁ־ בְּרָכָרוֹ הִדְשָׁמוֹ Prov. 11. 25, qui a l'ame généreuse sera engraissé, prospérera. — 3º Paix: עשו אחר ברכח II Rois 18. 31, faites la paix avec moi.

קרַכָּח לָּרֵכָּח f. Reservoir, piscine: מְּרֵכֵּח וְּרְכָּח II Sam. 2. 13, la piscine de Gabaon; בּיִטְּ הַבְּרוּח צָּיִם בּרֵבּח עָּיִבְּי בִּרְבְּרִח צִּיִם Eccl. 2. 6, je me suis fait des réservoirs. A Jérusalem, il y avait deux réservoirs alimentés par la source de Siloah, l'une appelée la haute piscine הַיִּבְּלְּהִינְח II Rois 18. 17; הַּשְּיָה l'ancienne, Is. 22. 11; בְּשָּיָה l'ancienne, Is. 22. 11; בְּשָּיָה Néh. 3. 15; l'autre appelée הַיְּהִוּהְתַּהְרָבְּרָבָּח Is. 22.9, la basse piscine.

קרביי (que Dieu bénit) n. pr. m. 1° Néh. 3. 4. — 2° 1 Chr. 3. 20. — 3° Plusieurs autres. קרְרְיְהָה n. pr. m. 1° Berechyahu, père du prophète Zacharie, Zach. 1. 7 (קרָבָּיִדְּעָּ vers. 1). — 2° Plusieurs autres. בוּבְּיִרִים chald. adv. Mais, cependant, Dan. 2. 28, 4. 12; Esdr. 5. 13.

ערב n. pr. m. Béra, roi de Sodome, Gen. 14. 2.

ערנע (v. קדש n. pr.).

P.7 Faire briller des éclairs : ping P.3 Ps. 144. 6, fais briller les éclairs.

רְיִדִּי לְלֹה וּבְּרָקִים Exod. 19. 16, il y eut du tonnerre et des éclairs. Métaph., d'une arme : לְמַצֵּן הַשְׁיִם בּּרָם מִינְם בּרָם בַּרְם בִּרְבָּם בּרָם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַּרְם בַרְם בּרָם בַּרְם בַּרְם בּרָם ב

P.7 n. pr. Barak, fils d'Abinoam, chef de l'armée, Jug. 4. 6.

ח. pr. m. Esdr. 2. 53.

שרקנים m. pl. Espèce d'épines ou de ronces, Jug. 8.7, 16.

Exod. 28. 17, et TPP Ez. 28. 13, une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand-prêtre (émeraude?).

773. 1° Séparer, trier, choisir: ברותר מכם Ez. 20. 38, je séparerai de vous (les rebelles); צאר שַשׁ־בְּרַרוֹת Neh. 5. 18, six brebis choisies; וּשָׁאַר חַמְּרוּרִים I Chr. 16. 41, les autres hommes choisis (pour cela). - 2º Purifier. épurer, sens physique et sens moral. Part. pass. נְיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר : בָּרוּר Is. 49. 2, il fait de moi une sièche brillante, c.-à-d. aiguisée, dont la rouille est enlevée; טַּמָּח בְרוּרָה Soph. 3. 9, une lèvre pure; adv. וְדַעַה שְׁמָבֻדּי יולף קללף Job 33. 3, mes lèvres expriment une science pure, littér. la science de mes lèvres est de parler purement - 3° Eprouver, examiner: לברם האלחים Eccl. 3. 18, que Dieu

les éprouve, ou les choisit (v. via et

Niph. Se purifier: יוערי לטאר קלי די בי איני קלי די Is. 52. 41, purifiez-vous, vous qui portez les vases de l'Éternel. Part. כָבָר Ps. 48. עם־נבֶר מִּרְעָּרָר Ps. 48. 27, avec celui qui est pur tu te montres pur (bon).

Pi. אַבְּרֵר. Dan.11.35, et pour purifier. Hiph. comme Pi. Du blé: לוֹא לְּזְרֵר ' Hiph. comme Pi. Du blé: לוֹא לְּזָרַר ' לוֹא לְּזָרַר ' Jér. 4. 11, ni pour vanner ni pour purger; d'une flèche: יְּרָבֶּר ' Jér. 51.11, ôtez la rouille des flèches, c.-à-d. aiguisez-les (selon d'autres, de אַבָּר ' אַבָּר donnez des ailes aux flèches).

Hithp. Se purifier, se montrer pur, bon: יְחְמֵּרְרוּ וְיִרְחַלֵּבְּטּ Dan. 12. 10, ils se purifieront et ils se rendront blancs; הִּתְבֶּרִ Ps. 18. 27 (v. Niph.); הְּתְבֶּרָ II Sam. 22. 27, p. הְּתְבֵּרַר.

אַרְיֵּעִי (fils de la méchanceté) n. pr. Birsa, roi de Gomorrhe, Gen. 14. 2.

קשור n. pr. d'une rivière, I Sam. 30. 9.

(בּמְנָהוּ (א. בְּשׁוֹנָהוּ

ם בְּשֶׂם ou בְּשֶׁם m. Baume, aromate: אַרִירִיר מוֹרִי עִּם־בְּשְׂמִי Cant. 5. 1, j'ai cueilli ma myrrhe et mes aromates, ou mes baumes.

1º Basemath, femme d'Esau, Gen. 26. 34. — 2º Fille de Salomon, I Rois 4. 15.

בְּשֶׂר Kal inusité. Pi. הְשָׁהְ Annoncer, publier, porter un message; plus gé-

néralement apporter un bon message. une bonne nouvelle: בַּשַּׂרָתִּי צָּדֶּק נְּקַדֶּוֹל רֶב Ps. 40. 10, j'ai annoncé la justice dans une grande assemblée; ותולות יד יבשרו Is. 60. 6, ils publieront les louanges de Dieu; ימיום מגו לא תבשור II Sam. 18. 20, aujourd'hui tu n'iras point porter le message; ישוֹב חְבַשֵּׂר l Rois 1. 42, tu apportes un heureux message ; אַטֵּר בַּשָּׂר שָּבִּי Jér. 20. 15, qui a apporté à mon père l'heureuse nouvelle; part. messager, celui qui annonce une bonne nouvelle; קיבשור I Sam. 4. 17, le messager (ici, porteur d'une mauvaise nouvelle); יְחוּא־חַיַת בְּמְבַמֵּוֹר בְּעֵינִיז II Sam. 4. 10, a ses propres yeux il était, il croyait être, le messager d'une bonne nouvelle ; אַבָא רָב Ps. 68. 12, (des paroles) qui annoncent la victoire à la grande armée, ou : le nombre de celles qui apportent de bonnes nouvelles est grand ; פָבַשֶּׂרֶת בְּיוֹן Is. 40. 9, celle qui annonce la bonne nouvelle à Sion, ou: Sion qui est l'heureuse messagère.

Hithp. רְחַבָּשֵׂר אֲדֹנִי דַשְּלָהְ II Sam. 18. 31, que mon seigneur et roi se fasse annoncer, qu'il écoute, une heureuse nouvelle.

וּבַשֵּׁר מִבְּשַׂרָר: m. 1° Chair, viande יּבְשַׁר מְבָּשַׂרָר Gen. 2. 23, et la chair de ma chair; אַכל בַּשָׂר וְשָׁחוֹח רֵין Is. 22. 43, manger de la chair et boire du vin ; מַרַיַבְּן מָבְּטֵרוֹ Job 31. 31, qui (nous) donnera de sa chair; הָבְקַח עַצִּמְר לְבְשַׂרִר Ps. 102. 6, mes os sont attachés à ma chair (c.-à-d. ils collent à ma peau). — 🗣 Corps: אַם־בְּשֵׂרִי יִשְׁכֹּן לֶבָּטִח Ps. 16.9, mon corps aussi reposera en paix ; רָנְעֵה בָּעֵלר Eccl. 12. 12, fatigue du corps; לְמִשׁוֹךְ בַּיֵין אֶתר בשרי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin. — 3° collec. בל-בַּטֵּר Toute chair, toutes les créatures, tous les hommes : קץ כל-בְּטֵר בָא לְמַנֵי Gen. 6, 13, la destruction de toute chair a été résolue par moi ; נֹחַך לֶּחֶם לְכָל־בָּשָׂר Ps. 136. 23, il donne la nourriture à toutes les creatures; בּר־חָשִׁחָיה בַּל־בַּשֵׂר אַת־הַיְבֹּנ Gen. 6.12, car tous les hommes avaient cor-

rompu leurs voies, leur conduite: souvent אַטָּר signifie mortel, homme faible, impuissant: בַּשָּׁר לִּר Ps. 56. 5, (je ne crains rien) que peut me faire la chair, l'homme ? הַשָּׁרנֵי בָּטָּר לַקְּ Job 10. 4, as-tu les yeux de la chair (de l'hommé)? וסופרות בשר ולא-רות Is. 31.3, leurs chevaux ne sont que chair, et non pas esprit. — 4º Parent, proche: עַּצִּמָר וּבְמֶּוֹרִי man Gen. 29. 14, tu es mon os et ma chair (mon parent); אַדִּיט בְשָׁרֵט רוּא Gen. 37. 27, il est notre frère, notre chair; sens plus général: prochain; קּבְּעָיִרָּה ולא החדלם Is. 58. 7, ne te dérobe pas a ton frère, ne néglige pas ton prochain (pauvre, malheureux, v. יָּמָאֵר). — 5° Les parties sexuelles, de l'homme: בּמֵרה Lev. 15. 2, בַּמֶּרָם Ez. 23. 20; de la femme : ការូឃ្គុ Lév. 15. 9.

בּישֵׁל 1° Cuire: הְּיִשְׁלּוּ צַּצְּטֶּידְן הְּיוֹיבָּא 1° Ez. 24. 5, et que ses os cuisent dans elle. — 2° Múrir: Joel 4. 13, car la moisson est mûre.

Pi. אַרּחְבַשֵּׁל אָדּי בַּחְלֵב אָמּד Ex. 23.19, tu ne feras pas cuire le chevreau dans le lait de sa mère; בְּשָׁלָם I Rois 19.21, il fit cuire pour eux.

Pou. pass. מְבְשֶׁל בַּמָּיִם Exod. 12. 9, cuit dans l'eau.

Hiph. Murir: יִּלְבִים נְּנְבִים Gen. 40. 10, ses grappes murissaient des raisins (avaient des raisins murs), cuit: רְשִׁלְם Nomb. 6. 19, l'épaule cuit: אַשְׁלָם Nomb. 6. 19, l'épaule cuite; שְׁשָׁלָם Exod. 12. 9, ce qui est cuit. בְשִׁלָם (p. בְּשֶׁלִם fils de la paix) ה.

pr. m. Esdr. 4.7.

지수 n. pr. Basan, province au delà du Jourdain, célèbre par ses forêts et ses gras pâturages (v. Nomb., chap. 21 et 32).

בְּשְׁנָה אָמְרֵים: f. Honte: בְּשְׁנָה יְפָּה Osée 10. 6, Ephraim sera couvert de honte.

רַשֵּׁלְ Ex. unique: יַבֵּן תּוֹשֵּׁסְכֶּם עַּלּ־דֶּל Amos 5. 11, puisque vous foulez à vos pieds le pauvre (v. מנים).

רשָׁם f. (rac. שׁיֹם, avec suff. הְשָׁבַּ). 4° Honte, confusion: שוּאֶיךּה וַלְבְּשׁוּ־בּשֶׁת Job 8. 22, tes ennemis seront revêtus (couverts) de honte ; נְשִׁכְּבָּח בְבָשְׁמֵּני Jér. 3. 25, nous sommes couchés (nous demeurons) dans notre honte; fréq. avec וב מוני בפרוני : פונים Ps. 44. 16, la confusion de mon visage me couvre, p. la confusion me couvre le visage; שריה בשה Mich. 1. 11, dans la nudité et la honte; selon d'autres: les parties honteuses découvertes. - 2º Honte. idole, culte honteux: רַיַּנְזָרוּ לַבּשָׁת Osée 9. 10, ils se consacrent aux idoles; וָחַבּשָׁת אַכְלָּח אַרדיִנִיעָ אַבוֹחֵיט Jer. 3. 24, le culte honteux des idoles a dévoré les biens de nos pères.

ז אַ f.(p. בֶּנֶה, fém. de בֶּן, rac. בָּנָה; avec suff. מָּתִּר, plur. מְנִית 1° Fille, jeune fille, petite fille, postérité (féminine), femme: בריבי אַת Gen. 24. 23, de qui es-tu la fille? לְבָתה מָרְהְבֵר לוּ לְבַת Esth. 2. 7, Mardochée l'adopta pour fille ; בַּן רַעֵּיָרִיר בין חַבּנוֹת Cant. 2. 2, telle est ma bienaimée entre les jeunes filles. Métaph. jeune branche d'un arbre : בַּנוֹרו צַּצַרַדו עלר־שאר Gen. 49.22, ses branches s'étendront au delà du mur; אִשְׁרוּנְיִי בָּנוֹרוּן Gen. 30. 13, les femmes m'estiment heureuse; בנית תאדם Gen. 6. 2, les filles del'homme, les femmes; פְבְנוֹח בְנַעָן Gen. 36. 2, d'entre les filles de Canaan, Canaanites; בְּשֹׁרָאֵל II Sam. 1. 24, filles d'Israel, femmes israelites. — Adepte, adoratrice d'une idole: אַרָבֶּל מָרִיאֵל בַּבָּר Mal. 2. 11, il épouse celle qui adore un dieu étranger. Suivi d'un nom de ville ou de pays, habitante de : בְּמִית בְּיוֹץ Is. 3. 16, les femmes de Sion; בְּמִית בָּרָרָ Cant. 1. 5, ô filles de Jérusalem.

2º En poésie, ra collec., les habitants d'une ville, d'un pays; fréq. la personnification d'une ville, d'une contrée, d'une nation; quelquefois avec le mot לַבַּנָח לִךְּ בְּחוּלֵת בַּח־צִיוֹן אַחֵירֶיךְ רֹאִשׁ : בְּחוּלֶח ירושלם Is. 37. 22, la vierge, fille de Sion, t'a raillé, la fille de Jérusalem a secoué la tête derrière toi, c.-à-d. les habitants de Sion, de Jérusalem ; על־שָׁבֶר מַּח־עַמָּר Lament. 2. 11, à cause de la ruine de mon peuple; מָח־מָבֵל Ps. 137. 8, Babylone ; מָח־מָבַל שְּרָיִם Jer. 46. 11, vierge fille d'Egypte, p. l'Egypte. - 3° Village, dépendance d'une ville : בָּהֶלְשׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנֹיָזִית Nomb. 21. 25, dans Hesbon et les villages qui on dépendent ; צַּקרוֹן וּבְנֹחֵידָו Jos. 15. 45, Ekron et ses villages — 4° Suivi d'un nom de nombre, âgée de : בַּרוּ הַשָּׁעֵים רְיָשׁ Gen. 17. 17, agée de quatre-vingt dix ans. Suivi d'un qualificatif, il a diverses acceptions : בְּנוֹת חֲשִׁיר Eccl. 12. 4, filles du chant, chanteuses (ou oiseaux qui chantent); ברד בינה Lament: 2. 18, la fille de ton œil, ta prunelle (v. בַּרָ). II אַ m. et f. (plur. ביחים). Mesure de capacité, contenant autant que l'épha: הַאֶּימָת וְּחָבֶּת הֹבֶּן אֶחֶר יִחְיֶּת Ez. 45. 11, que l'épha et le bath soient d'une égale mesure. Mais le bath est pour les liquides, tandis que l'épha est la mesure des matières solides; un bath contient dix למֵר, et dix bath font un למֵר.

הַתְּיךְ מָאָת chald. Bath, mesure : בְּתִיךְ מָאָת Esdr. 7. 22, cent bath.

בּתְרַבְּיִם (fille de la multitude) n. pr. d'une porte de ville, Cant. 7. 5.

שְׁבְּיִלְיִם (fille du serment) n. pr. Bathseba, femme d'Uria et plus tard de David, mère de Salomon, II Sam. 11.3.

ן בְּחָה: f.: אַנְיהוּ בָּתָּח Is. **ö.** 6, j'en ferai un lieu désert, inculto.

רְּהָרוּ בְּלֶּה Dévastation, ruine: בְּיָה בְּלֶּה וְתְּבְּוּלִי תְּבְּּאוֹתוּ גוֹם, Is. 7. 19, ils se reposeront tous dans des plaines dévastées.

ה pr. 1° Bethuel, père de Laban et de Rébecca, Gen. 22. 22. — 2° Bethuel, une ville, I Chr. 4. 30; applée aussi איים Jos. 19. 4.

ראָריִם לְּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לֵּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעִרְיִהְ לִּעְרִיהְ לִּעְרִיהְ לִּעְרִיהְ לִּעְרִיהְ בִּעְרִיהְ לִּעְרִיהְ בִּעְרִיהְ בְּעָרְיִהְ בְּעִרְיִי בְּעִרְיִהְ בְּעָרְיִהְ בְּעָרְיִהְ בְּעִרְיִי בְּעְרִיי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעִרְייִי בְּעִּיְיִי בְּעִייִי בְּעִייְ בְּעִיי בְּעִרְיי בְּעִּייִי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייִי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעִייי בְּעייי בְּעייי בְּעייי בְּייי בְּעייי בְּעייי בְּייי בְּעייי בְּייי בְּייי בְּעייי בְּייי בְּייי בְּעייי בְּיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְי

יתרא אָנְחוּלִים m. pl. 1º Virginitė: הְּאָנִים בְּחוּלִים בּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בַּרוּלִים בּרוּלִים Lév. 21. 13, il épousera une femme vierge; אַנְלְּבְּרוּלִים בַּלִּרְתִּילִים Jug.

11. 37, afin que je pleure ma virginité.

— 2º Marque de virginité : אַלָּהְיּבְּיִּרְּיִבְּיִי put. 22. 17, et voici les preuves de la virginité de ma fille.

חיה n. pr. f. I Chr. 4. 18.

Des maisons (v. בַּתִּים).

רְּבְּקְרְהְיִ בְּיֵרְבֹּיְתְם Kal inusité. Pi.: בְּיִרְבֹּיְתְם Ez. 16. 40, ils te perceront, ou ils t'abattront, avec leurs glaives.

קתר לא Gouper, diviser: לְּשֶׁר Gen. 15. 10, il ne découpa pas l'oiseau. Pi.: קּמֶר בַּתְּר אֹרָם בַּתְּר fen. 15. 10, il les découpa, divisa par le milieu.

קרי (avec suff. ירִיבְּי, ... Morceau, partie: אָרשׁ־בְּיְרִי Gen. 15. 10, chaque morceau, chaque partie, des animaux coupés; אָרָיָרִי Jér. 34. 18. ses morceaux ou parties. — 2º n. pr.: יְרַי בָּרָר Cant. 2. 17, les montagnes de Bether.

בְּרֶרָהְ chald., prépos. Derrière : יבַרְרָהָ Dan. 2. 39, et après toi (s'élèvera).

קרון n. pr. Betheron, désilé près du Jourdain, II Sam. 2. 29.

1

ורשביל. Troisième lettre de l'alphabet. Le nom vient de la forme, qui représentait le long cou du chameau (לְּבָּל). Le vaut 3, ב 3,000. Cette lettre se permute avec ב et p. Exemples: בְּבַל et pop fermer, boucher; בְּל et pap calomnier; בָּל de קָבָּי mêler; בַּל et pap tiph., placer; בַּל et pap coupe.

אל (rac. אָן) adj. Fier, orgueilleux: אַן Is. 16. 6, il est extrêmement orgueilleux.

לְּאָה (fut. רְּנְאָה פַּטְּחֵל הְּצִּרְיְרָיִ) 1° S'élever, monter, croître : יְנְאָה פַּטְחֵל הְצִּרְיְרָי Job 10. 16, si elle (ma tête) s'élevait, tu me poursuivrais comme un lion (sa proie), ou : (ma misère) augmente et tu me poursuis, etc.; יְנָאָר הְצָרָי Ez. 47. 5, car

Hithph. naunan Rituel, il s'élève majestueusement.

ּ בַּאָּה f. Orgueil: נְאָמּר Prov. 8. 13, orgueil et fierté.

אָרוֹ (plur. מַלְּאָרוֹ) adj. Haut, élevé, hautain, orgueilleux, superbe: בּל מָלִּר Is. 2.12, sur tous ceux qui sont élevés et grands; הְּאָרוֹ בַלְּרְבָּאַר בַלְרַבָּאַר Job 40. 11, regarde tous ces hautains, superbes; בְּיִה מַּאַרִים בְּּפָּר מַרְּצִּי Prov. 15. 25, l'Eternel renversera la maison des orgueilleux.

אוֹאַל: (grandeur de Dieu) n. pr. m. Nomb. 13. 15.

הונים לבאורה ficence; אינים לבאורה לפנים לפנים

הְּשָׁנֵי בְּאַרּלִים m. pl. Délivrance : הְּשָׁנֵי בְּאַרּלִים Is. 63. 4, l'année de ma délivrance (que j'opérerai) est venue, ou part. pass. de ceux qui seront délivrés par moi.

וֹאָם (rac. אָנָאוֹן) 1° Gloire, majesté, grandeur, magniticence, ornement: בּבֶרֹב באיקה Exod. 15. 7, par la grandeur de ta gloire; ימַדְרֵר גְּאֵנֹי Is. 2. 10, devant l'éclat de sa majesté; יבקול אָאוֹני Job 37. 4, avec sa voix majestueuse (celle du tonnerre); לְגָאוֹן וּלְחִקְאֵרֶת Is. 4. 2, un objet de grandeur, de gloire et de beauté; פַרַח־נָא נָאוֹן וַגֹבַה Job 40. 10, revets-toi de magnificence et de grandeur; אָבָר עֵדִיוֹ לְגָאוֹן שִׂמָּחוּ Ez. 7. 20, et sa parure délicieuse, dont il avait fait un ornement, une gloire; באון רעקב Ps. 47. 5, l'orgueil, la gloire de Jacob (la Palestine); נְשָׁבֵּע רֵר בְּנְאוֹן רַעָּלִב Amos 8. 7, l'Eternel a juré par la gloire de Jacob, c.-à-d. par lui-même ou par le temple. — 2º Orgueil, fierte: - לְּמָנֵר שֶׁבֶּר נְאוֹן Prov. 16. 17, avant la ruine, l'orgueil; ביום וְאוֹנֵיךְ Ez. 16. 56, au temps de la fierté ; תַּנְאוֹךְ נַבֵּידְ, Job 38.11, avec l'orgueil de tes flots; מָּנְאֵרֹן תַּיָרְהַן Jer. 49. 19, de l'orgueil du Jourdain, son impétuosité; selon d'autres : de ses rives superbes.

בארח ביאר f. 1º Ce qui s'élève, ce qui monte. Ex. unique: אַ אַרּרוּ פְּעַׁרִי Is. 9. 17,

des tourbillons, des colonnes de fumée (ע. אָבְּרָּ). — 2º Grandeur, majesté, magnificence: שֵׁבְּי מְּאַרִּין Ps. 93. 1, il se revêt de majesté; אַבְּי מְּבְּיִרְ וְּצָּבְּי Is. 28. 1, la couronne de magnificence, p. couronne magnifique; יִבְּיִיר בְּנֵאִרּין Is. 12. 5, car il fait des choses magnifiques. — 3º Orgueil, fierté: מַבְּיִר בְּנַאִרּין דִיבָּי Ps. 17. 10, leur bouche parla avec orgueil; בּיִר בְּנַאִרּין דִינְים מִישֵׁל מְנֵארִין דִינְים Ps. 89. 10, tu domines sur l'impétuosité de la mer.

m. pl. (rac. אָאָדוֹיִם) adj. Orgueilleux: קאַדוֹיִנִים Ps. 123. 4, le mépris des orgueilleux; keri, deux mots: לְגַאֵּד יוֹיִנִים des orgueilleux oppresseurs (v. יִנִיף).

רְאָיּוֹן f. pl. Les vallées (v. אָיָּוֹן).

I 수양과 1º Racheter (un bien de famille, un objet consacré, un esclave); fréq. délivrer, affranchir : וְנַאֵל אֵח מִמְתַּר אֲדִוּרוּ Lév. 25. 25, il rachètera le bien que בּוֹאַל־לָךְ אֲתַּדו אֵת־נִּאָלָרִי ; son frère a vendu Ruth 4. 6, rachète, toi, ce que j'ai le droit de racheter; jouis, toi, de mon droit de rachat ; יָאָם־רַוּצָּקַרִישׁ יָנָאֵל אָח־בַּיחוֹי Lév. 27. 15, si celui qui a consacré sa maison veut la racheter ; אָּדָר בַּאֶדֶרר יַרְאָלָנוּי Lev. 25. 48, un de ses frères le rachètera (celui qui s'est vendu comme esclave); אָאַל דֵי עַבְהוֹ יַעַכְב Is. 48. 20, l'Eternel a délivré son serviteur Jacob. Avec תַּנֹאֵל אֹרָד מְכֵּל־רֶע : מְיַד Gen. 48. 16, qui m'a délivre de tout mal; יַיּגְאַלֵם מְיֵּד אוֹיְב Ps. 106. 10, il les a dé. livrés de la main de l'ennemi.

 t'épouser, c'est bien, qu'il t'épouse.

Niph. Etre racheté, se racheter: ראָמִי אָאָר אָנאָר Lév. 25. 54, s'il n'est point racheté de cette manière; אור תשוינה לידו ונישל Lév. 25. 49, ou, s'il en a les moyens, il se rachètera lui-même.

II בְּאָלָ Souiller : הַשֶּׁהְ וְצֵלְמָיָת Job 3. 5, que l'obscurité et l'ombre de la mort le souillent (ce jour); selon d'autres, de 'I bus: 'qu'elles le réclament, redemandent.

Niph. busy et busy Etre souillé: عليه Lament. 4. 14, ils sont souillés de sang; מוראה ונגאלה Soph. 3. 1, ville rebelle et souillée (de péchés).

Pi. Souiller, profaner : בַּנֵּילִםיה Mal. 1. 7, par quoi t'avons-nous souillé,

profané?

Pou. 1° לְּחֵם: מְנֹאֵל Mal. 1. 7, un pain impur. — 2º Etre déclaré impur, être rejeté: יַרְגֹאֵלוּ מְרְ־חֲמָחָתָּח Esdr. 2. 62, ils furent rejetés du sacerdoce.

Hiph. Souiller: וְכַל־מַלְבּוּשֵׁר אָנְאָלְתִּר Is. 63. 3, j'ai souillé tous mes vétements,

p. דונאלחד.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: אַשֶּׁר לֹאִ־יְרִוּנְאֵל בְּתַּרדּבָּג יְוּשֵּׁלֵּךְ Dan. 1. 8. qu'il ne se souillerait pas en mangeant les mets du roi.

m. Avilissement, souillure: נַאַלַר אַרָּאָת Néh. 13. 29, les souillures, l'avilissement du sacerdoce.

7283 f. 1º Rachat, droit de rachat, prix du rachat : על־דַעּאָלַה וְעַל־דַעְּמְמּרָה Ruth 4. 7, (lorsqu'il s'agissait) de rachat et d'échange; אָאָרָץ Lév. 25. 24, vous accorderez le droit de rachat pour les terres; וילָהְ תַּאָאָלַתוּ Jer. 32. 8, c'est à toi à exercer le droit de rachat; plus compl. מְּשָׁמֵּט תַּוּאָאָה vers. 7; בְּמִר נְשִׁיב אָרד-נְאָבָּרוֹי Lev. 25. 52, a proportion des années il rendra le prix du rachat. — 2º Parenté : אַלְטֵּר בָאַלֶּרָוְךָּ Ez. 11. 15, tes parents. — * 3° Délivrance, affranchissement, Aboth.

ש m. (avec suff. בָּדִים, plur. נְבָּים et תַּבְּרֵח : 1º Dos: בְּבָּרָחָם Ez. 10: 12, et leur dos; הַאַרָּאָהָ בּג הַאָּרָ Ez. 43. 13, ceci

רַנְאָלֵה סוֹב רָעָאַל Ruth 3. 13, s'il veut était le dos de l'autel, c.-à-d. la superficie ; בַּנְרָד וְבֵּר מָנְרָד Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers. — 2º Hauteur, haut lieu, monument : מַתְּבֶּיִר־לָהָ עָב Ez. 16. 24, tu te construis un haut lieu (parall. בְּנִינְהָן נַּבֵּךְ (רָפָּח vers. 31, en construisant tes hauts lieux, tes autels, ou: tes maisons de fornication, tes maisons infames; לְנֶבֶּר־חֹמֵר נְבֶּרַכָּם Job 13. 12, vos monuments sont des monuments de limon, ou: vos pensées profondes, sublimes, ne sont que des arguments vains, frivoles; d'autres traduisent: vos corps. — 3º Jante (d'une roue): וְנַבֵּירֵון וְנֹבָה לְחֵן Ez. 1. 18, leurs jantes étaient d'une hauteur (effrayante); וְנַבֹּתָם מְלֵאֹת מֵינֵים même vers., leurs jantes étaient remplies d'yeux, ou leurs corps. — 4° Avec צירן sourcil : ואָרו גַּמֹרו פַרינִיר Lev. 14.9, et ses sourcils.

> בא chald. Dos; de la בל גַב sur, dessus : על־וַבְּרֹא Dan. 7. 6, (elle avait) sur son dos, ou au-dessus de soi ; * ללַח על אַרַיִּע Aboth, monte au-dessus d'eux, c.-à-d. les surpasse.

> י בים *m. pl.* נבים ou הבים II Rois 25. 12, cheth. des laboureurs.

> וַיַּסְפּוֹ אַה־תַּבְּיִה וַבִּים : I ⊇ m. Planche 1 Rois 6. 9, il recouvrit le temple de planches; selon d'autres: le plafond de dessous, inférieur.

> וו ⊇וּ m. Citerne, puits: בַּאוּ עַל־עַבִּים Jér. 14. 3, ils viennent près des citernes, des puits; וברם II Rois 3. 16, des

> ווו בות : Sauterelle (נוב מים m. (v. ביוֹם). in ppir Is. 33. 4, on se jettera dessus comme se précipitent des sauterelles (v. pwp).

> בו אַרְיַנְתָא chald. Fosse: בְּלֵב אַרְיַנְתָא Dan. 6. 8, dans la fosse aux lions, plus souvent KDA.

> ילַרְשׁוֹף מַיִם מְנָבֵא : m. Puits, fosse יְלַרְשׁוֹף מַיִם מְנָבֵא Is. 30.14, et pour puiser de l'eau dans une fosse, un puits; וּנְבָאִרוּ Ez. 47. 11, ses marais et ses losses.

" Les collecteurs, les receveurs !

יְרַעְבָּאִים פַּחַיִּיִין הְּוָדִיר Aboth, les receveurs reviennent constamment.

יַנְבָרוּת et וּבְרַתּוּ, inf. הַבֹּא et בָּרָתוּ, 1° Etre haut, élevé, grand : יובקא קברא Ez. 31. 5 (p. הַבְּתָּיו, sa hauteur était (plus) élevée que, dépassait (celle des autres arbres); ישור שָׁדַוּקרם גַּבָּרוּג מִצֵּידָ Job 35. 5, considère les nuées qui sont élevées au-dessus de toi ; וַיַּגְבֵּה מָבֵל־חַעָם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (de toute la tête). Sens moral: ואָנְשִׁים בַּיִּנְשִׁים וּs. א. 16, l'Éternel Zebaoth sera grand par la justice. -2º Etre fier, s'enorgueillir: אַל־תִּנְבָּרוּי Jér. 13.15, (écoutez, prêtez l'oreille) ne soyez point orgueilleux; וַמְנְבֶּרֶי נָה Ez. 16. 50, elles s'enorgueillirent (p. לארנֶבָה לִבִּר : לֵב Freq. avec לארנָבַה לִבָּר : לארנָבַה לִבָּר : Ps. 131. 1, mon cœur ne s'est point enorgueilli, enflé d'orgueil; לְּמְנֵי־נַשְׁבֵּר יִגְבַּה לֶב־אִישׁ Prov. 18. 12, avant la catastrophe le cœur de l'homme s'enorgueillit. En bonne part : רַיּנְבָּה לְבּוּ בּרְכֵּר הֵי II Chr. 17.6, son cœur s'éleva dans la voie de Dieu, c.-à-d. fut plein de zèle pour le service de Dieu.

Hiph. trans. Elever, rendre haut: בְּלְשְׁהֵּרִ צֵּץ שְׁלָּבְּרָ Ez. 17. 24, j'ai élevé l'arbre qui était petit, bas; בְּלִבְּרָּ בְּלִּבְּרָ בְּלִּ שְׁלָּבְּרִ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרִ בְּלִבְּרִ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרִ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרִ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרִ בְּלֵבְירִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְּרִ בְּבְּבְרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְירִ בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּבְּרִי בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּבְירִ בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבִייִ בְּבִייִי בְּבִייִי בְּבִּירִ בְּיבְירִ בְּבִירִי בְּבִייִי בְּבִּייִי בְּבִיייִי בְּבִיייִי בְּיִבְּירִי בְּיִבְּיי בְּיבִּייִ בְּיִי בְּבִייִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבִיייִי בְּבִיייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּבִּייִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִבְּייִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּבִיייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִיי בְּיבְייִיי בְּייִי בְּיבְייִייִי בְּייִי בְּיבְייִיי בְּיבְייִיי בְּיבְיייִי בְּיבְייִיי בְּיייבְיייִי בְּיבְיייִי בְּייִייי בְּיבְיייי בְּייִי בְּיבְייי בְיבְיייי בְּייי בְּיבְיייִיי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְייי בְּייבְיייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיבְיייי בְּיבְייייי בְּיייי בְיבְיבְייייייי בְּייייבְיבְייי בְּיבְייבּיייי בְיבְיי

toujours const. adj. Élevé, orgueilleux: אָבַח־צֵּינֵים Ps. 101.5, מְבַח רוּח Eccl. 7.8, בַּחִילֵב Prov. 16.5, dont lo regard, l'esprit, le cœur, est élevé, orgueilleux.

יוֹם adj. (const. הַבֹּא, fém. הַּבְּאָ). 4° Haut, elevé: בְּבָּק־בְּאָבָם הַבָּאַ I Sam. 9.2,

plus haut que tout le peuple; בל בל בל בל בל ביקיז I Rois 14. 23, sur toute colline elevée; subst. דְּבֶּיִם הַ I Sam. 16. 7, l'élévation de sa stature. — 2º Orgueilleux; רְטָיֵב וְבֹרִים הְשָׁפַּלְיָם וּ Is. 5. 15, les yeux des orgueilleux seront abaissés; rיִיבָּי בְּבַּיִים וְבַּיְרֵי בְּבִייִם וְבַּיִּי בְּבִּיִים בְבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְבִּיִים בְּבִּיִים בְּבִּיִים בְבִּיִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיים בּבִּיים בְּבִיים בּבִּיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּיים בְּבִיים בְבִּיים בְּבִיים בְבִּיים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִיים בּבּיים בּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבּיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בְּבִים בְּבִיים בּבּיים בְּבִיים בְּבִיבְּים בְבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבּיים בּיים בּבּים בּבּיים בּבּים בּבּים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בְּבִיים בּבּיים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּב

ונבו

תבות הביה (avec suff. בְּבְּרוֹ, 1º Hauteur: הַבְּרִים בְּבְרוֹם Amos 2. 9, sa hauteur est comme celle des cèdres; plur. בְּבְרוֹם Job 11. 8, la hauteur des cieux. — 2º Majesté, magnificence: בְּבִּרוֹם אַמֹּרְ וְלִבְּרֹם Job 40. 10. revêts-toi de majesté et de magnificence. — 3º Fierté, insolence: בְּבְּרִי וּבְּאֵינוֹן בְּבִּרוֹי וּבְּאֵינוֹן בּּבְּרִי וּבְּאֵינוֹן אַרְ בַּבְּרֵם אַפְּרִי וּבְּאֵינוֹן בּבְּרִי וּבְּאֵינוֹן בּבְּרִי וּבְּאֵינוֹן בּבְּרִי וּבְּאֵינוֹן בּבְּרִי בְּאֵינוֹן בּבְּרִי בְּאֵינוֹן בּבְּרִי בְּאֵינוֹן בּבְּרִי בְּאֵינוֹן Ps. 10. 4, le méchant avec l'insolence (qui paraît) sur son visage ne s'inquiète de rien; בְּבְּרֵלוֹן בְּבְּרֵבוֹן Prov. 16. 18, l'orgueil précède la chute.

ישׁרוּ בַּבְּרוּוּת הָשָּׁרֶם : Is. 2. I'orgueil de l'homme sera abaissé.

לְבּוֹלְתָּ f. (plur. בְּבּלִית נְשִּׁרְנּי, f. (plur. בְּבּלִית Job 24. 2, ils reculent les bornes (des champs); reculent les bornes (des champs); Is. 28. 25, (il sème) de l'épautre dans ses limites (à la place qui lui convient); בַּצָּבֶּלָת נְצָּבֶּרָת נַצְּבֶּלַת Deut. 32. 8, il fixa les limites des peuples.

ובור et בול adj. et subst. 1° Fort, puissant, vaillant; héros, guerrier:

ימיר ביד Gen. 10. 9, un fort chasseur ; דוא היחל לְרְייות וְבֹּר בָּאָרֶץ Gen. 10. 8, il commença à être puissant sur la terre, il fut le premier héros; אַלַרִים לָשָׁתוֹית יַרָן Is. 5. 22, vaillants à boire du vin ; וְתַאָּישׁ תַּרָת נְּבּוֹר תַרל II Rois 5. 1, il était un vaillant guerrier; ל אַבּוֹרֶר דָעַרָּל Jos. 1. 14, tous les guerriers. Quelquefois puissant par la fortune, riche : פַּל-וָבּוֹרֵי וו תַּוַיַל II Rois 15. 20, (Manahem leva l'argent sur) tous les hommes puissants et riches; ואַחידום וברי חיל Néh. 11. 14, leurs frères, tous hommes puissants, ou zeles. — 2 Chef d'armée, chef: nex וו אַשׁר לְדָוִר II Sam. 23. 8, שׁמוֹח הַאָּשׁר voici les noms des chefs des armées de David; אַלרֵי הַשּׁוֹעֵרִים I Chr. 9. 26, les chefs de ceux qui gardent les portes. - 3° En mauvaise part, homme violent: אַניים דּוּנְבּוֹר Ps. 52. 3, que te glorifies-tu de ta méchanceté, homme violent? אַמִּיר חֲמִים II Sam. 22. 26, l'homme pur, parfait, comme אָבֶר,

נבו

וֹרָכוֹלְ f. 1° Force (corporelle), pouvoir, puissance, courage, valeur: יאם בנברית שמינים שנח Ps. 90. 10, les ans (de notre vie sont) pour les plus robustes, ou : si le nombre en est fort, de quatre-vingts; בּגְבוּרָה וָלֹא בַשְׁיִהי Eccl. 10. 17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour (le plaisir) de boire; ים אל בּוְבוּרָחוֹ עוֹלָם Ps. 66. 7, par sa puissance il domine l'univers; מֵר רָמֶלֵל Ps. 106. 2, qui peut raconter בבורות בי les œuvres puissantes de Dieu? הנבוררוו אַטר עטרו I Rois 16. 27, les actes de valeur qu'il accomplit (les combats qu'il livra); וּגְבוּרַחָהְ בַּמְלְחַמַּח Is. 3. 25, ta force, p. tes hommes forts, tes guerriers, (périront) dans la guerre. -2º Victoire: אין קול ענות ובורח Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit des cris de la victoire.

ידי הָּכְמְרָא: chald. f. Puissance: בְּבֹלּרְהָא וּנְבוּרְתָּא הַּי־לַת הִיא Dan. 2. 20, à qui appartiennent la sagesse et la puissance.

. Dal adj.: www may Lév. 13.:41, il a le

devant de la tête chauve, il est chauve par-devant; opposé à mp chauve par derrière.

תְּחֵבֵי f. Endroit chauve, le devant de la tête sans cheveux, front dégarni: מוֹנְיִי אִּנְ בַּעְּבֵי אִּנְ בִּעְבִּי אַנְ בַּעְבִי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בַּעְבִי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בַּעְבִּי אַנְ בּעְבִּי אַנְ בּעְבִּי אַנְ בּעְבִּי אַנְ בּעְבִּי אַנְ בּעְבִּי אַנְ עִּבְּי בְּעִּ בְּעִּבְּי אַנְ בְּעַבְּי בְּעִּ בְּעִבְּי בְּעִּבְּי בְּעִבְּי בְּעִּבְּי בְּעִּבְּי בְּעִבְּי בְּעִּבְּי בְּעִּבְּי בְּעִבְּי בְּעבְיבְי בְּעבְּיבְי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּעבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּעבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּבְיי בְּעבְּי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְיי בְּעבְּיבְי בְּעבְיי בְּעבִיי בְּעבִיי בְּעבִיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְיבִיי בְיבִיי בְייבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְיי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בּיבְייי בְּיבּיי בְּיבּיי בְיבְייי בְּיבְיי בְיבְיי בְיבְייי בְּיבְיי בְּיבּיי בְיבְייי בְּיבְיי בְיבְייי בְּיבּיי בְיבְיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְיבְיי בְּיבְ

'월 n. pr. m. Neh. 11. 8.

בְּרִים n. pr. d'une petite ville dans le voisinage de Jérusalem, Is. 10. 31.

ְלְבִינֶה f. Lait caillé, fromage: יְבַּוְבִינָּה Job 10. 10, tu m'as fait épaissir, coaguler, comme le lait caillé, comme le fromage.

נְאָד־וּבְּרִיצִּי וְבְּרִיצְ וְתַּכֶּטְף: m.1°Coupe קּבְּיצְ וְתַּכֶּטְף: Gen. 44. 2, et ma coupe, ma coupe d'argent; בְּבִיבִי מְלַאִים בְּיִן Jér. 35. 5, des coupes pleines de vin. — 2° Ornement en forme de coupe: בְּבִיבֶּירָ Exod. 25: 31, ses coupes (du chandelier dans le tabernacle).

וְלְיִר m. Maltre, dominateur: חֲיֵה Gen. 27. 29, sois le dominateur de tes frères.

לְּכִישׁ. Une pierre précieuse, ou : cristal: רָאמּיִח וְנְבֶּישׁ לֹא יִזְבֵּר Job 28. 18, (auprès d'elle) on ne songe plus au corail et au cristal (v. אַלְּנָבִישׁ).

Limiter, former une frontière, fixer une limite: אָבְּרֹלְּיִרְוַ רְּגְּבּוֹלְ־אִתוֹ Jos. 18. 20, le Jourdain forme sa frontière (du côté de l'Orient); שְּׁבֶּרִי רְאִשׁיִּרִים 19. 14, (tu ne reculeras pas la borne de ton prochain) que tes ancêtres ont fixée, placée; avec בְּ confiner: בְּבִּלִי הִיְּבְיִר הִגְּבֶּלִיבָּר בַּעִר בְּרִבְּיר הִגְּבֶּל-בָּר Zach. 9. 2, Hamath aussi touchera ses frontières, ou: aussi (sur) Hamath, qui confine avec elle.

Hiph. דְּבְּבֵל אָר רְשָּיִר Exod. 19. 23, mets des limites autour de la montagne.

הַבְּל n. pr.' d'une ville phénicienne, Ez. 27. 9; תובלים I Rois 5. 32, des hommes de Gabal; selon d'autres: des tailleurs de pierre, de בָּבֶל jimiter, mesurer exactement; הַבְּלָין Jos. 13, b, et le pays des Gablites.

הָּבֶּל n. pr. Province au sud de la mer Morte, Ps. 83. 8.

וְבִרּל (v. וְבִרּל).

(וְבֵּל ע.) נְּבְלִים,

תְלְבְּלְ f.: מֵּרְלֵּח Exod. 28. 22, des chaines tressées, enlacées comme des cordes, ou des chaines terminant le pectoral, c.-à-d. attachées au bout.

וְבָּאָ m. Bossu : בּבָּגָן Lév. 21. 20, ou s'il est bossu.

תר. קרים בְּנְנְיִם m. pl.: קרים בְּנְנְיִם montagnes... montagnes formées de beaucoup de collines; selon d'autres, de montagne élevée.

עבל n. pr. d'une ville lévitique dans la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24, appelée aussi נָבֶע מִנְיִנִן Jug. 20. 10.

אָנְקְאָ n. pr. m. I Chr. 2. 49.

לְּבְעֵּיה f. (plur. וּלְּבֶּעִיה f. (plur. וּלְּבָּעִיה f. (plur. וּלְּבָּעִיה הַשְּׁבְּעָה הַצִּיה בּצִּיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּצִיה בּצִיה בּצִיה בּצִיה בּנִיה בּצִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּנִיה בּצִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּצִיה בּנִיה בּצִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּבִיה בּצִיה בּבִיה בּבִיה בּבִיה בּצִיה בּבִיה בּבּיה בּבִיה בּבִיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבִיה בּבּיה בּבִיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבּיה בּבִיה בּבִיה בּבּיה בּבִיה בּבּיה בּבּ

א בּרְעוֹן: n. pr., ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 25; בְּעִנִים II Sam. 21. 1, les habitants de Guibéon.

לְבְעל m. Tige. Ex. unique: הְבְעל m. Tige. Ex. unique: הַבְּעל Exod. 9. 31, le lin avait des tiges, s'elevait en tiges.

הְלְעֵח n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28.

וְבַּר (fut. יִּנְמֵּר) 1° Etre fort, puissant; vaincre: אָבֵר חַסְהוּ עַל־יְרֵאָיז Ps. 103. 11, sa grace est puissante en faveur de ceux qui le craignent; יְרוּשְּׁיֶרוֹ נָבַר בְּצָּיָרוֹר I Chr. 5. 4, Juda a été puissant parmi ses frères; עד נְבֶר אוֹיֵב Lament. 1. 16, car l'ennemi est devenu puissant, ou a vaincu; מַאַרִיוֹת נָבֵרוּ II Sam. 1. 23, ils étaient plus forts que des lions; ני־נְבְרוּ עָלֵינוּ הָאֵנְשִׁים II Sam. 11. 23, parce que ces hommes ont eu le dessus, quelques avantages sur nous; בְּרָכֹח אָבִין עָלְ־וּנְיְכֹת חוֹרֵי Gen. 49. 26, les bénédictions de ton père (de moi) surpassent celles de mes ancêtres; בְּכֹתַ 🎝 יְנְבַּר־אָישׁ I Sam. 2.9, ce n'est pas par la force que l'homme est vainqueur. --2" Augmenter de force, croître: נַיַּנְבָּרַי Gen. 7. 18, les eaux crurent; Job 21.7, et ils augmentent de force, ou de richesses.

Pi. Rendre fort: יְנְמֵּרְתִּרם מָּרֵי Zach. 10.12, je les rendrai forts dans l'Éternel; יְתַּיֶּלִים יְנַמֵּר Eccl. 10. 10, il faut qu'il augmente les forces, qu'il emploie toutes ses forces.

Hiph. Rendre fort, confirmer, triompher: נְתְּבְּבִּיר בְּרָבִיר Dan. 9. 27, il confirmera l'alliance, ou: il contracte une solide alliance avec un grand nombre; לְלְשׁנֵכּ נַבְּבִיר Ps.12.5, nous triompherons par notre langue.

Hithp. 1° Se montrer fort, braver, s'enorgueillir, grossir: צַל־אִיְבֶּדוֹ יִרְגַּבֶּרּ Is. 42. 13, il se montre fort contre ses ennemis; וְאֶל־שַׁבֵּי יִרְגַּבָּר Job 15. 25, et il brave le Tout-Puissant; בַּיִרְגַּבָּר Job 36. 9, parce qu'ils sont violents, ou : enflés d'orgueil; * בַּיִּרְבָּבַּר Aboth, une source qui grossit.

אָבֶר (pl. קּבָר, v. לָּבָר, A'Homme, male, mari: אָבֶר לֹאִרְצְלֵח בְּנְרָת Jér. 22. 30, un homme à qui rien ne réusira tant qu'il vivra; אַבֶּר Job 3. 3, un homme a été conçu (un enfant male); Prov. 6.34, la fureur du mari. Guerrier: קַבֶּר מַלְצֶרְה Job 38. 3,

ceins tes reins comme un homme ferme, ou comme un guerrier. Plur. לַּבְּבֶּרִים Jos. 7. 14, homme par homme. — 2º Chacun: בַבְּר בְּבְּסְלָּהוֹ בַּלְכוֹן chacun (chaque sauterelle) suit sa voie.

ንጋቅ n. pr. m. I Rois 4. 19.

קבר המים: Ps.18.26, homme pur (forme chald.).

קְבֵר מְרְבְנֵי נְלּוּתָא m. chald. Homme: בְּרַ מִּרְבְנֵי נְלּוּתָא Dan. 2. 25, un homme d'entre les captifs; plur. אָבְרִיא 3. 8; בְּרָיִי, 6. 6.

기구의 n. pr. d'une ville, Esdr. 2. 20.

אָבֶּר : m. chald. Héros, guerrier: הָּבָּר הַיִּל Dan. 3. 2, les vaillants guerriers (c. מוֹת hébr.).

נְרָיצֵּל (homme de Dieu) n. pr.

L'ange Gabriel, Dan. 8. 16.

לְּבֶרָתוּ (avec suff. בְּבֶרָתוּ). Maîtresse: Gen. 16. 8, Saraī ma maitresse; הְּבֶרְתִּה Prov. 30. 23, sa mattresse; בְּבֶרָתוּ גְּבֶרָתוּ Is. 47. 7, je serai toujours la maîtresse (dominatrice); 47. 5, la maîtresse des royaumes.

וֹרְאָם n. pr., ville de la tribu de Dan. Jos. 19. 44.

אָם m. (const. אַבְּ, avec suff. אַבְּי ; plur. max). Toit: מַּדְצִיר נַבּוּה Ps. 129. 6, comme l'herbe qui croit sur les toits; יוֹבָּי Exod. 30. 3, son toit (le dessus de l'autel).

וְדַשְּׁלֶּ תִּוְרֵע־בַּר דוּא : פּוֹרָע תּוֹרֵע־בַּר דוּא . Nomb. 11.7, la manne était comme la graine de coriandre.

II 72 (c. n. bonheur) n. pr. Gad, une idole; la fortune, comme n, ou la même que by.

קַּבְי m. Bonheur. Ex. unique: בָּגָי Gen. 30. 11, avec bonheur. Keri אָא le bonheur est venu.

ק: n. pr. 1° Gad, fils de Jacob, Gen. 30. 11; אָנָּ Deut. 3. 12, à la tribu de Gad.— 2° Gad, prophète du temps de David, I Sam. 22. 5.

אָרָרָרָאָ m. pl. chald. Les trésoriers, intendants, Dan. 3. 2, 3 (v. נְּוָבֶּר).

ה, pr. d'une station dans le

desert, Deut. 10. 7, appelée aussi איז Nomb. 33. 32.

Hithp. 1° Comme Kal. עַּמְרִי ְּרְיִּבְּיִרְיִּ Mich. 4. 14, maintenant tu te réunis par bandes; יְרְמִּיְרִי Jér. 5. 7, ils se réunissent. — 2° Se faire des incisions (en signe de deuil, ou comme pratique idolatre): נְרְמִּנְרֵי בְּמִשְׁמָבֵים I Rois 18. 28, ils se firent des incisions suivant leur

רוף chald. Couper: אַלְנָאּ Dan. 4. 11, coupez, abattez l'arbre.

(יוצר א) לַּנְּרָה

מָרָה ou בְּרָה (plur. const. seul usité מָלִּיבֶּל Rives, bords d'un fleuve : עַלּבְּעָל Jos. 3. 15, (le Jourdain regorgeait) par-dessus touss es bords ; בְּדֹיתָיו [Chr. 12. 15, cheth. p. בְּדֹיתָיוֹ

m. (plur. בָּר et הוֹ-). 1° Incision (sur la peau), sillon: צַל כָּל־יָדַיִם אָדָרֹח Jér. 48. 37, des incisions sur toutes les mains; יחו גדינית Ps.65.11, égalisesen les sillons. — 2º Bande armée, troupe légère, se livrant au pillage et faisant des invasions dans les pays voisins : גָּרְיָבֵאר יְרֵהְרָיֵאר Gen. 49. 19, Gad, des bandes armées s'uniront contre lui, feront une invasion dans son pays, ou: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre) (עוד. y) אָרָלּף אַחֵרֵי תַעָּרוּוּי־תַוֹיֵח; (עוּד. y) I Sam. 30.8, poursuivrai-je cette troupe? וַאַרָם רָצָאוּ ון גרארים II Rois 5. 2, les Syriens sortirent en maraudeurs ; וּכְדֵוֹמֵר אִישׁ וְדוֹדִים Osée 6. 9, comme l'attente des bandits (qui épient) un homme ; מְנֵי תַּנְרָבּר II Chr. 25. 13, les bandes, troupes. Poét. ארד Mich. 4. 14, fille de la bande, p. bande de pillards. Metaph. יַתַּד יָבֹאוּ Job 19. 12, ses troupes viennent ensemble (les maux que Dieu envoie).

et קרל (const. אָרל, אָדוֹל, quelquesois אָרל, adj. 1° Grand, considérable, considéré, nombreux, important:

אים תערול Nomb. 34. 6, la grande mer; מְסְמֵּר גַּרוֹל Gen. 50. 10, un grand deuil; הלבה גרלה Gen. 15. 12, une grande (profonde) obscurité; פור חייום פול Gen. 29. 7, le jour est encore grand (long), ou: il fait encore grand jour; לְבָּחִים אָרוֹלָים Néh. 12. 43, de nombreux sacrifices; קשנה או גרולה Nomb. 22. 18, une chose petite ou grande, importante; וּנְרֵול־כֹּוֹחַ Nah. 1. 3, grand par la force ; אָרֹל הָשֵצָּח Jér. 32. 19, grand par le conseil. Subst. בגדל ורוצה Exod. 15. .16, par la grandeur, puissance, de ton bras. Plur. לְּמָוֹח גְּוֹלֹנְיח Ps. 108. 21, qui n fait de grandes choses, des merveilles; Ps. 131. 1, je n'ai point לא־חַלְכְחֵר בְּגַרְלְחִד cherché à pénétrer des choses grandes (et au-dessus de moi). — Grand (par l'age), ainė : אָרִי יָמֶת תַּעָרוֹל Gen. 10. 21, (Sem) frère de Japheth, l'ainé (douteux si Sem était l'ainé ou Japheth?). Grand, בינור גרול בבית הווח משוד Gen. 39. 9, nul n'est plus considéré que moi dans cette maison; אַשַּׁח גָרוֹלָח II Rois 4. 8, une femme considérée ; איש ערול לְּמְנֵי אֲדֹנְידוֹ II Rois 5. 1, un homme puissant auprès de son maître ; מַכַּתַן תַּעָּרוֹל Zach. 3. 1, le grand pontife; דַּמַּלָהְ דַעַּרוֹל II Rois 18. 19, le grand roi, titre des rois d'Assyrie; plur. מְּדֹלָרִם les grands: ימשלה וּגְרֹלַיד Jon. 3. 7, par l'ordre du roi et de ses grands, ou princes. -לַשוֹן מִדַבֶּרָת גִּרֹלוֹת : Orgueilleux, impie Ps. 12. 4, une langue proférant des paroles orgueilleuses, impies.

לדוף (plur. seul usité). Moquerie, insulte(rac. יְשָׁרָאֵל לְנְהִיפִים: Is. 43, 28, (j'ai livré) Israel aux insultes; אַרְהַקְּהַ בְּּלְ־הֵּתְהַוּ Is. 51.7, ne vous laissez point épouvanter par leurs insultes.

לְרוּלָּה f. Opprobre: נְּיִרְיָּהְת תְּרְמָּח וּנְּרִיּמָּח f. Upprobre: נְיִרְיָה תְּרְמָּח וּנְרִינְּת ב. ל. 15, elle sera un sujet de honte et d'opprobre.

להור (haie, mur) n. pr. 1° D'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15.58.— 2° D'un homme, I Chr.8.31.

נְרוֹת plur. (ע. וּבְּדָּוֹת. pr. m. II Rois 15. 14 (ע. גָּרָי. מ. pr. m. pr.).

72 n. pr. m. Nomb. 13.11.

קריי אות הייים אות ביין אות הייים משפע בון Jug.14. 6, comme on déchirerait un chevreau; לייים לייים ISam.10.3, trois chevreaux; fréq. avec לייים ביים Gen. 27. 9, deux chevreaux.

ח. pr. m. Nomb. 13. 10. מַּרִיאֵל n. pr. m. Nomb. 13. 10.

ירְיָּר (עִיד: (גְּיִר: Cant. 1. 8, et mène paître tes chevreaux, ou : tes jeunes chèvres.

בְּרֵישׁ m. 1° Gerbes entassées: יְנַשֵּבֵלּ Exod. 22. B, et si un tas de gerbes est consumé. — 2° Monument de sépulture (fait en forme de monceaux de gerbes): יְנַלְּינָדִישׁ יְשְׁקוֹר Job 21. 32, il court vers sa tombe, ou il y repose; selon d'autres: il repose près des gerbes.

(וֹנָבּע הֹינֹת (מּבִּינֹת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבִּינִת (מּבּינִת (מּבּינִת (מּבּינית (מּבינית (מּבּינית (מּבּינית (מּבינית (

לְבֵל (fut. רְּנְדֵּל) 1° Etre grand, grandir, être élevé : פר-גרל שַׁלָּח Gen. 38.14, que Sclah était devenu grand; מַיּנְדֶּלֹּהּ הַיּצַרִים Gen. 25. 28, les jeunes gens grandirent; דַּיְלַנְיִים אֲטֶׁר נַּרְלוּ אָחוֹ I Rois 12. 8, les jeunes gens qui avaient grandi avec lui, c'est-à-dire qui avaient été élevés avec lui ; פָר מָּוְעוּרֵר וְדֵלֵנִי כָאָב Job 31.18, car depuis ma jeunesse il a grandi à mes côtés comme près d'un père (יָנְגִי comme יָרָ), je l'ai élevé. — 2º Etre, devenir grand, puissant, considere, riche : אַלְדֵוּר עַּדֵלָּהָן מָאֹר Ps.104. 1, Eternel, mon Dieu, combien tu es grand! מַח־מַּדְלוּ מַצְמֵידְ Ps. 92. 6, que tes œuvres sont grandes; אַנְדֵל מִעָּרָ דְּ Gen. 41. 40, je ne serai plus grand que toi que par le trône (je n'aurai de plus que toi que le trône); נֵינְהֶל תַאָּישׁ Gen. 26. 13, cet homme devint grand (riche). — 3° Etre exalté, glorifié: רֵינְהַל নৃত্যু II Sam. 7. 26, ton nom sera exalté; יבְדֵל הַי Ps. 35. 27, que l'Eternel soit glorifié; אַרְלָּח נָפְשָׁהָ חַיּוֹם חַצָּח בְּצֵינִי I Sam. 26. 24, (comme) ton aine a été aujourd'hui chère, précieuse à mes yeux.

Pi. > (Is. 49. 21, > 1º Faire grandir, faire pousser, faire croftre, élever (des enfants): אַדֵּל מָרֶע שִׁעֵר ראשׁוּ Nomb. 6. 5, (il doit) laisser crottre les cheveux de sa tête; יְנְשֵׁם יְנְהֵל Is.44.14, la pluie le fait croître (l'arbre); מַנִּים מָבֶל־בָּנִים ; Is.1.2, j ai élevé des fils بِדِלְחִי והַלָּח Is. 51. 18, de tous les enfants qu'elle a élevés. — 2º Rendre grand, puissant, considéré : וָאֵר מָל־אֲיָטֶר וְּדָּלוֹי במקה Esth. S. 11, et combien le roi l'avait rendu grand ; תַּיּוֹם תַנָּת אָתֵל אַהֶּלָה Jos. 3.7, aujourd'hui je commencerai a te relever (aux yeux de tout Israel). — 3°Exalter, louer, glorifier: וַאַבַּוּלָנוּ בְתוֹדֶת Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; אַהָר לַרָּר אָהָר Ps. 34. 4, exaltez avec moi l'Eternel.

Pou. מְנְדֵלְים Ps. 144. 12, (nos fils)

qui poussent, croissent.

Hiph. 1º Agrandir, rendre grand, faire, quelque chose de grand : דְּנְדֵּלָתִּד בּעָשֶי Eccl. 2 4, j'ai fait de grands travaux ; הַמְנְהַל חַסְהָּך Gen. 19. 19, tu as rendu grande la grace (que tu m'as accordée), (tu m'as accordé cette grace signalée); מַנְדֵּל רְשׁוּעוֹת מֵלְמוֹ Ps. 18. 51, il accorde un grand secours à son roi; ראו אין איטרידעקיל עשבט I Sam. 12. 24, voyez les grandes choses qu'il fit pour vous. Avec un infinitif: פִּי־רָלְצֵי לַצָּשוֹרת Joel 2. 21, car Dieu a fait de grandes choses; ער הונדיל I Sam. 20. 41, sous-entendu לְבְּמֵיח, (ils pleurèrent tous deux) jusqu'à ce que David pleura plus fort. — 2º Devenir grand, puissant: וצְּמָיר הַנְצִים הַנְּהָיל עַר־מָאֹר Dan. 8. 8, le bouc devint extremement grand; וְצָשָׁה ברצט (דענייל Dan. 8. 4, il fit selon sa 3° Jer. 38. 1.

avec by s'elever contre quelqu'un ! יָאל־תַּגְהַל פִּרְהְ בְּיוֹם צָרָת Obad. 12, tu no parleras point avec orgueil au jour du malheur ; וַיַּנְדָּלוּי עַל־עַם Soph. 2.10, ils se sont élevés avec insolence sur le peuple (de l'Éternel); דובגורילים עלי Ps. 35. 26. ceux qui me traitent avec hauteur; ילף הוגהילף Ps.38.17, ils s'élèvent contre moi; על-דֵי דְּנְדִּיל Jér. 48. 26, il s'est élevé contre Dieu. Transit. Lever : יוְבְּיִיל עָלֵי עָקַב Ps. 41.10, il lève le talon contre moi.

י Hithp. 1° Se montrer grand: יַרָּוּרָעוָהַלָּתָּר Ez. 38. 23, je me montrerai grand (je ferai voir ma grandeur). — 2° S'elever avec orgueil, s'enorgueillir, avec יַרְתַּגְדֵּל עַל־תַּל־אַל : עַל Dan.11.36, il s'élèvera avec arrogance contre tout dieu; יאמדירת ובל הששור Is. 10.15, la scie s'enorgueillit-elle, se soulève-t-elle (contre celui qui l'emploie)?

part. ou adj. verbal (de בַּרֶל,). m. Ce qui est, devient grand : יְרַתְנֵצֶר שָׁמִרּאֵל ולה וגדל I Sam. 2. 26, le jeune Samuel allait grandissant; רַיֵּלֶהְ תָּלוֹהְ וְלָדֵל Gen. 26. 13, il allait s'enrichissant; אַרֶלֶר בָּטָר Ez. 16. 26, (qui ont) de grands corps.

חברל n. pr. m. Esdr. 2. 47.

יורל m. (avec suff. אַרָל, une fois יוָדָל (מַדָּל): 1º Grandeur, magnificence, gloire, honneur: פְגֹרֶל זְרוֹצֶק Ps. 79. 11, selon la grandeur (puissance) de ton bras; אַל־מִי הָמִיהָ בְנָרְלֶּהְ Ez. 31. 2, à qui ressembles-tu dans ta magnificence? קובוי נדֶל לַאלחֵיני Deut. 32. 3, rendez gloire a notre Dieu. — 2º Avec خِدِد orgueil, fierte : גָרָל לְבָב מֶלֶהְ־אֵשׁוּר Is. 10. 12, l'orgueil du roi d'Assyrie.

נְּדוֹל .v. בְּדוֹל). (גְּדּגּלָה ע.) נְדְלָה

et בְּלְיָהוֹ (que Dieu élève) n. pr. 1º Gedalyah, fils d'Ahikam. israelite, nommé par Nabuchodonozor gouverneur de la Judée, II Rois 25. 22, Jér. 40. 5. — 2º Esdr. 10. 18. —

יא volonté et il devint puissant.—Avec פּרלים מובּטָה־פָּה מוּ pl. וֹי מִּבְּטָה־פָּה Deut. parler avec orgueil, agir avec orgueil; 22. 12, tu feras des fils tressés (des cordons, des franges aux quatre coins de ton vêtement). — 2° I Rois 7. 17, des guirlandes, festons (ornement d'architecture).

תי ח. pr. m. I Ch. 25. 4.

עריבים ארבים Is. 40. 33, et les hautes branches seront abattues; בֶּלְינֶקוֹ גְרִינֶּקוֹ גְרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ גִרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ גְרִינְקוֹ אַרְיִנְקוֹ גַּרִינְקוֹ אַרְיִרְקוֹ גַּרְ נִינְיִנְיִ אָרִינְיִקוּ I Sam. 2. 31, je couperai ton bras, c.-a-d. je détruirai ta force; Lament. 2. 3, il brisé dans sa colère la corne d'Israel (sa force).

Niph. Étre abattu, renversé; être coupé, être brisé: אָנְדֶּעָתְּ לָאֶרֶץ Is. 14. 12, tu as été renversé à terre; בְּנְדִּעְרֵיוֹם Jug. 21. 6, aujourd'hui une tribu a été coupée, retranchée (d'Israel); בְּנִיבְיַם הַשְּנֵיבָם Ez. 6. 6, vos statues du soleil seront brisées.

. Pi. Abattre, briser: יְבְרָיֶל גְּדֵעָ Ps. 107. 16, il a brise les verrous de fer; נְאָשֵׁירַיְט הְּנַדְּעוֹן Deut. 7. 5, vous abattrez leurs statues, ou leurs bois.

Pou. Être abattu : שַּׁמְשִׁם וְּדָּשׁ Is. 9. 10, les sycomores ont été abattus.

רְּעְעוֹן (qui abat) n. pr. Gédéon, juge, Jug. 6. 11.

שׁרָּעִים n. pr. d'un endroit de la tribu de Benjamin, Jug. 20. 45.

יה ברעני n. pr. m. Nomb. 1. 11.

קרוֹף Kal inusité. Pi. אָבוּ Outrager, blasphémer: אָבּיְרְ וּנְבְּקֹּ וּנְבְּקֹרָ Is.37.23, qui as-tu insulté et outragé! אָד־בָּי וּמִי Nomb. 15.30, (en agissant ainsi) il blasphème, il outrage le Seigneur.

בּרֵרְמִי Entourer d'une haie, d'un mur; élever un mur, une haie: הַּדְידָּהְ אָּדִּרְמִּי אָרַרְמִּרְ עִּרִבְּרְתִּי אָרַרְבְּרָתְּ עִּרְרְאַ עִּרְרְאַ עִּרְרְאַ עִּרְרְאַ וֹי וֹשִׁרְאַל וֹשִּרְאַ וֹאַרְאַל Is. 58. 12, réparant, refermant les brèches; רְבַּיְרִים IR Rois 12. 13, et aux maçons; métaph. It Rois 12. 13, et aux maçons; métaph. It raire get get c'acter raire get c'acter raire (n') avez (point) entouré d'une haie, ou: d'un mur, la maison d'Israel (vous ne la protégez point). Sens opposé: נְּרֵרְ מַלֵּבְּרָרְ וֹלֵא צָּבָּאַר נְלֹא צָּבָּאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָּבָּאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָּבָּאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָּבָאַר נְלֹא צָבָּאַר נְלֹא צָּבָּאַר נְלֹא צָבָאַר נְלֹא צָבָּאַר נְלֹא צָבִּאַר נְלֹא צָבָּאַר נְלֹא צָבָאַר נְלֹא צָבָּאַר נִבְּיִר נְבִּיר נְלֹא צָבָּאַר נְלֹא צָבָּאַר נְלֹא צָבָּאַר נְלָּא נְבָּצָּבְּיִר נְבָּיר נְלַיּיר נְבָּיר נְלַא נְבָּצָּבְּיִר נְבָּיר נְלָּא נְבָּאַר נְלָא נְבָּצָּיר נְלָּא נְבָּבָּיר נְלָּא נְבָּצָּיִבְּיִר נְבָּיר נְבָּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבִיר בְּבָּיר נְבִּיר נְבִיר בְּבָּבְיר נְבְּיִיר נְבִּיר נְבִּיר נְבְּיִבְּיר נְבְּיִיר נְבְּיִבְּיר נְבִּיר נִבְּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבְּיר נְבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נְבִיר נִבְּיר נְבִּיר נְבִּיר נְבְּיר נְבִּיר נְבִּיר נִבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נִבְּיר נְבְּיר נְבְּיר נְבִּיר נְבְּיר נְבְּיר נְבְּיר נְבְּיִיר נְבְּיִיר נְבְּיר נְבִּיר נְבְּיר נְבְּיִי בְּיִיר נְבְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי נְיִייִי בְּיִייִי נְבְּייִי נְבְּייִי נְבְּיִי נִייִי נִייּי נְבְּייִי נְבְּיִי נְיִי נְיִי נִייִי נְיִי נְבְייִי נְיִי נְיִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נִייְי נִייְיִי נְיִיי נְיִיי נְייִי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְייִי נְי

un mur autour de moi, je ne puis sortir; אֶרְתֵּר נְּיֵר Job 19.8, il entoure mon chemin d'une haie (et je ne puis plus passer).

לְבֵּלְים deux fois בְּיָבְ constr., f. et m. 1° Mur, haie d'enceinte: לְבִּלְיִת בְּיַבְיִתְּם Mich. 7.11, pour rebâtir tes murs; בְּיַבְיתְּם בְּיַבְיתְּם Ps. 62. 4, une haie renversée; בְּיַבְיִי Prov. 24. 31, sa muraille de pierre. — 2° Endroit entouré de murailles, sûr: בְּיָבִי Esdr. 9. 9, et de nous donner une retraite sûre (en Judée).

n. pr. Guéder, une ville canasnéenne, Jos. 12. 13.

Ps. 89. 41, tu as abattu toutes ses murailles; הוְרָתִים אַנְיִים אַנְיִים Nah. 3. 17, (les sauterelles) qui campent, s'arrêtent, sur les haies. Avec אָנֹי parc, étable: הָנִייִ אַנִּיִּים Nomb. 32. 16, nous construirons des parcs, ou des étables, pour notre bétail; יְיִשְׁיֵבִי נְשִׁיִבִּי נְשִׁיִּבִי וּנְשִׁיבִי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּשִּׁיבי וּנְשִׁיבי וּנִשְּׁיבי וּנִשְׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִּיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנִשְׁיבי וּנִשְׁיבּי וּנִשְׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנְשִׁיבי וּנִשְׁיבי וּנִשְׁיבי וּנְשִׁיבי וּנִשְׁיבי וּנִשְׁיבי וּנִשְׁיבי וּנִשְּׁים demeuraient près des plantations et des parcs, ou : dans des haies, c.-à-d. dans les champs.

ח בְּרֵרָה n. pr. (avec l'article) d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36; מְרָרָהְי de Guederah, I Ch. 12. 4.

הַרְרוֹח n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41; avec l'art., II Chr. 28. 48.

לְבְרוֹתִים (deux parcs) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

ירי De Guéder, I Chr. 27. 28.

רָנָתְ (v. אְנֵרֶהְ), Ez. 42. 12, mur • ou estrade, v. l'exemple מּ הָנִיף.

בות נבול : pron. p. mj. Ex. unique בות נבול בול Ez. 47. 13, ce (sont) les bornes, limites.

לְּהָהָה (v. הָנֶּה (קְּנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָּה (קְנָה (קְנָה (קְנָה (קְנָה (קְנָה (קְנָה (קִנָּה (קִנְּה (קִנָּה (קִנְּה (קִנָּה (קִנָּה (קִנְּה (קִנָּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנָּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קּנָּה (קִנְּה (קּנָּה (קִנְּה (קִנְּה (קִנְּה (קּיִּה (קּיִּיה (קּיִּיה (קּיִּיה (קּיִּה (קּיה קּיּיה (קּינִּה (קּיִּיה (קּיה קּיִּיה (קּיִּיה (קּיה קּיּיה קּיִּיה קּיּיה קּיּיה קּיים קּייּים קּיים קּיי

לְּהָהוֹ f. Guérison, remède. Ex. uniq.: איים בְּיִבְּיבּ בְּיִבְּיבְּיבְּ Prov. 17. 22, un cœur joyeux rend bonne, facilite, la guérison, ou fait du bien (comme) un remède.

להלי Se pencher, se courber, s'étendre: מַנְיְנְיִי אַרְאָר וּ Rois 18. 42, il se courba, pencha a terre; מַיְלְיִי כְּלָיִי וּ Rois 4. 34, il s'étendit (de tout son corps) sur lui.

ז א. (avec suff. אַנָּים, אַנָּים). Dos, corps (v. שַ פּנ בּיַב): אַרָרַי נַנְּהָּ I Rois 14. 9, tu m'as jeté derrière ton dos, ou ton corps (derrière toi, tu m'as négligé, oublié).

לביר chald. (const. in et אים). L'intérieur; avec des prépos.: יואף פל אינא מער מוופים, dans: יואף מערים ואים בירים ואים בירים בירי

אים. (avec suff. אָן הְוּדְי, 1° Dos: מוּן הַיּבְּיבִּים Is. 50. 6, j'ai présenté mon dos à ceux qui frappaient; בְּיבְיבִי לְמַבִּיבּים Is. 38. 17, tu as jeté derrière ton dos (derrière toi) tous mes péchés (tu les as pardonnés).— 2° Milieu: בְּיבִילְיבֵּי בְּיבִילְיבָּי Job 30. 5, ils sont chassés du milieu des hommes (v. 14).

พระ (v. น chald.).

בוב Nah. 3. 17, comme des sauterelles sur des sauterelles, ou : comme les plus grandes d'entre les sauterelles; קובר בובר Amos 7. 1, il créa, produisit, des sauterelles.

213 (fossé) n. pr. Gob, endroit où David livra une bataille aux Philistins, II Sam. 21. 18.

יבובי (ע. בובי

13 n. pr. 1° Gog, prince de Magog (v. Ez., chap. 38 et 39).— 2° I Chr. 5.4.

ברי בידי (par bandes), v. בְּיִר בּּיִרָּשׁ וְדְּאָא יְנִר פָּקַבּ Gad, des bandes armées s'uniront coutre lui, feront une invasion chez lui, mais lui fera une invasion sur leurs pas, en les poursuivant à son tour; selon d'autres: des troupes s'uniront, se formeront dans son sein (pour faire la guerre), et il sera réuni en revenant sur ses pas, il reviendra de la guerre

sans avoir perdu du monde; לְצַבּלּהוּז לְצָבּלּהוּז Hab. 3. 16, lorsqu'il montera vers un peuple qui reunit ses troupes contre lui.

113

I אַנְיָּה אָבָיּ אָבָייּ אָבָייּ אָבָיּ Job 20.25, il tire (la flèche), et elle perce le corps (v. יְּנִייִּה); selon d'autres, fourreau: il tire et sort l'arme du fourreau.

II בְּאָרָה (p. מְאָרָה). 1° Élévation: מְּיִי שְּׁמְּרִלּי: Job 22. 29, à celui qu'ils ont humilié, ou: quand ils sont humiliés, tu dis: Élévation, courage. — 2° Orgueil: מְּפֶרַ יְבָשָּׁה Jér. 13. 17, sur (votre) orgueil; מְּבֶּר יְבַשָּׁה Jér. 13. 17, et il cachera l'orgueil de l'homme, ou: il éloignera, délivrera, l'homme de l'orgueil.

הרי בְּוֹלֶבְן בְּנֵיִת chald. Orgueil: קרי בְּוֹלֶבְן בְּנֵית Dan. 4. 34, (il peut abaisser) ceux qui se conduisent avec orgueil.

1713 adj. (v. 193).

Deut. 32. 11, il (l'aigle) plane sur ses petits. Plus général., jeune colombe : יְהֹר וְגוֹיָלָ Gen. 15. 9, une tourterelle et une jeune colombe.

Mésopotamie appartenant aux Assyriens, Il Rois 17. 6, 19. 12.

(נּיִת יֹא) נּוְעַ

 hommes justes, innocents. — Bande d'animaux, essaim d'insectes: כַּל-חַיָּרוֹר Soph. 2. 14, tous les animaux par bandes; גור עלה על-אַרְצָר Joel 1. 8, un peuple est venu fondre sur mon pays (une quantité d'insectes); plur. prin fréq., peuples étrangers, ennemis, barbares, palens: חַיִּמְבֶּרִים הַנְּמְבֶּרִים הַנְּמְבָּרִים הַנְּמְבָּרִים Néh. 5. 8, (nous avons racheté) les juils vendus aux étrangers; ידעו גוים Ps. 9. 21, que ces barbares apprennent; יָאֶתֶּנְהְ לְבִרִית עָם לְאוֹר גּוֹיִם Is. 42. 6, je ferai de toi l'alliance du peuple (de Dieu), la lumière des (autres) nations; ליים עשל Deut. 32. 43, nations, glorifiez son peuple ; יְחַדְעָל מֱלֶךְ גוֹיִם Gen. 14. 1, Thideal, roi des nations, ou n. pr., roi de Goyim.

נְּרָל (v. נְּרָל). rareme נוֹלָה

רוֹלָהוֹ rarement הוֹג, f. (rac. הוֹגָה). 1º Emigration, captivité, exil : אַר הַאֹלָה I Chr. 5. 22, (ils restèrent en ces lieux) jusqu'à l'exil (jusqu'à ce qu'ils furent exilés); מָכְלֵּר גוֹלָח Ez. 12. 7, comme les effets de quelqu'un qui part; וּבְגוֹלָה לֹא קלה Jér. 48. 11, il n'est pas allé en exil; בני בעולה les exilés, aussi ceux qui étaient revenus de l'exil : פָּר־בְנֵי חָגוֹלָה בונים היכל לַיִי Esdr. 4. 1, que ceux qui étaient revenus de l'exil construisaient un temple à l'Eternel. - 2° Sens concr. Les exilés, les captifs: יְלֵהָ בֹּא אֱל־תַעוֹילָח Ez. 3. 11, va auprès de ceux qui ont été emmenés captifs ; בְּקַחֵל הַעּוֹלָה Esdr. 10.8, de l'assemblée de ceux qui étaient revenus de la captivité.

נולם (v. נולם).

אול הולן n. pr. Golan, ville dans Basan, Deut. 4. 43, donnée aux Lévites, Jos. 21. 27 (cheth. קרן).

וּלְּמָץ m. Fosse. Ex. unique: ימֵר בישל בים Eccl. 10. 8, celui qui creuse une fosse y tombera.

יאוו n. pr. 1° Gouni, fils de Nephthali, Gen. 46. 24. — 2° I Chr. 5. 15. יבות Elever, gonfler, s'enorgueillir: אום הוה Aboth, orgueilleux. Hiph. איל למי למי Aboth, il ne gonfle pas son cœur, ne s'enorgueillit pas.

עיניע (זעני Expirer, périr: יַינְנֶע Gen. 25. 8, il expira et il mourut, c.-à-d. il mourut d'une mort douce; זְרָשָׁא אָלָשׁ אָנְע בְּעֵנִעֹי Jos. 22. 20, il n'a pas péri seul par son péché.

קירשה בְּילְּהוֹית Ex. unique: Hiph. בּוֹף Néh. 7.3, ils fermeront les portes, et vous les fermerez à verrous, ou avec des barres.

ים הוף m. Corps: אים אים Rituel, il n'est point un corps.

קרוב ל. Corps mort, cadavre: רְּבָּעִידּי הַּנְּיִידּ יִישִּיִי בְּנִיינִי I Chr. 10. 12, le corps de Saul et de ses enfants.

לור 1° Demeurer, sejourner, habiter comme étranger ; se constr. avec אָ, בּבּא, אָר, et poét. avec le rég. dir.: בְּבר לְבֶּן בַּרְתִּר Gen. 32. 5, j'ai demeuré chez Laban; גוּר בָּאָרֶץ תַזּאֹת Gen. 26. 3, séjourne dans ce pays ; בגורו בַדָּ נְדַּדֵר מוֹאַב Is. 16. 4, mes fugitifs habiteront au milieu de toi, Moab; בּר־גַרָהִי מֵשָׁהְ Ps. 120, 5, que j'ai demeuré à Mesech (v. מר רָגוּר לַנוּ אֲשׁ אוֹכֵלֶח (מְשֵׁךְ Is. 33. 14, qui de nous peut demeurer près de ce feu dévorant? Des animaux : יָנֶר יָאֵב Is. 11. 6, le loup demeurera יבר-קבש avec l'agneau. Part. אַר : בַּעָר מְּזֶר מְּזִר בְּעַר Lév. 17. 12, l'étranger qui demeure parmi vous; אַנְעָרָת בֶּירָתוּ Exod. 3. 22, de celle qui demeure dans sa maison (sa voisine) ; פָּרַץ נַחַל מַיָּבם־נָר Job 28. 4, le fleuve déborde, s'élance de l'endroit où il séjourne (de son lit); אַרִים ראַכֵּלוּ Is. 5. 17, ceux qui viennent y demeurer (des étrangers) s'en nourriront.

2° Comme יְבֹי craindre, avoir peur, trembler; avec יְבֹי et le rég. dir.: מַּמְנֵי , יְבִּרִם et le rég. dir.: מַּמְנֵי , יְבִּרִם y Job 41. 17, s'il s'élève, les forts sont saisis de crainte;

Deut. 1. 17, ne craignez personne; לבלי מנט אויב אנאר Deut. 32. 27, si je n'appréhendais point la fureur de l'ennemi.

3" Comme אָגָי s'assembler, se réunir (pour un complot): יְגָּיִר צָּיִר צָיִר צָיִר אָרָר ? Ps. 59. 4, les forts s'assemblent contre moi; יְגָיר אָקָט מֵאוֹרְ: Is. 54. 15, on s'assemblera, complotera, contre toi, mais sans moi (ce ne sera pas par mon ordre); אַקָּיךְיִי יְבִּיּר אָקָר צָּיִרְיִי יִבּיּר אָקָר צַּיִרְיִי יִבּיּר אָקָר מַבּיִר אָקָר מַבּיִר אָקָר מָבּיִר יִבּיּר זָּבְּיִר מָנוֹי complote contre toi tombera dans ton pouvoir, ou: sur ta terre, ou: se soumettra à toi; trans. רְּבִּיר מְּלְרָיִר מִינְּיִר מְּבִּיר מִינְרִי מִינְרְיִי מִינְר מִינְר מִינְר מִינִר מִינְר מִינְר מִינְר מִינִר מִינְר מִינִר מִינִר מִינְר מִינִר מִינִי מִינִר מִינִר מִינִר מִינִי מִייִי מִינִי מִּיי מִינִי מִּינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִיי מִינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִּינִי מִינִי מִינִי מִינִי מִּי מִינִי מִינִי מִּינְי מִינִי מִּינִי מִּיי מִינְי מִינִי מִּינְי מְיִיי מִּיי מִּינְי מְיִי מְיִי מִּינְ מְיִי מְיִי מִּיי מִיי מִּינִי מְייִי מִיי מִּיי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִּי מְיִי מְייִי מְיי מִּיי מְייִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיי מִּיי מִיי מִיי מִיי מִיי מְייִי מְייִי מְיִי מְיִי מְיִי מְיִי

Hithp. 1° Demeurer, sejourner: בּיִּבְּי מְרְאוֹרֵר מְּצְּׁ I Rois 17.20, chez laquelle je demeure comme hôte. — צ' S'assembler: אַלִּדְּיָנְן וְתִּירוֹשׁ וְתְּאוֹרֶר Osée 7. 14, il s'assemblent pour avoir du blé et du vin; בַּיִּר מְתְּאוֹרֵר Jér. 30. 23, une tempête qui s'amasse, ou qui continue, qui dure.

אות m. Animaljeune; princip. jeune lion qui suit encore sa mère: רְמְּיָחְיִּתְּיִם, 19. 2, elle (la lionne) a élevé ses petits; plus complét. קיבָית יחנית Gen. 49. 9, Juda est un jeune lion; אַרְיִתְּיִם Lament. 4. 3, elles (les bêtes sauvages) allaitent leurs petits.

n. pr. Gour, endroit près de Jebleam, Il Rois 9. 27.

לעל־עַּעל (demeure de Baal) n. pr. d'une ville dans l'Arabie, II Chr. 26.7.

תוּרֶל אָנְדּר : m. (plur. מּוֹרֶלוֹים). 1° Sort, manière de décider par le sort : אַנְהָּל אָנְדּר : אַנְרָל אָנְדּר ! Lév. 16. 8, un sort
pour l'Éternel et un sort pour Azazel,
c.-à-d. un sort destinera le bouc qui
sera immolé à Dieu, et l'autre le bouc
qui sera envoyé à Azazel, le bouc émissaire; אַנְרָבּירִר לָבָּר בּוֹרֶל ! Jos. 18. 6, je

jetterai le sort pour vous ; יַאַל־צַּשָּׂר רַדּוּגוֹרַל Joel 4. 3, ils jettent le sort au sujet de mon peuple, ils se le partagent au sort. בין הוסיל , חסיל – . Ps. 22. 19. על Avec אַשָּׁר עַלָּח עַלָּרו ; jeter le sort הַשְּׁלִּרְהְ־גּוֹרֶל בעורל Lev. 16. 9, (le bouc) que le sort aura désigné (pour être immolé à Dieu). - 2º Sort, destinée, et ce qui est donné par le sort, la part, l'héritage, le bien : Ps. 16. 5, tu soutiens אַהַר הוֹכִיךָ גוֹרַלָּי ma destinée, ou ce qui m'est échu par le destin ; אָהִי בְּגֹרֵלָי Jug. f. 3, viens avec moi dans le pays qui m'est échu par le sort; וְתַעֲּמֹר לְגֹרְלָּהְ Dan. 12. 13, tu te tiendras dans ton héritage, ou : tu jouiras de ta destinée; אורלה מחיל אבין Prov. 1. 14, tu jetteras ton sort au milieu de nous (tu partageras notre destinée).

גוש m. Morceau (de terre): פְּמָר Job 7. 5, (ma chair est couverte) de vers et de mottes de terre.

הוְנְּכְּר m. Trésorier: מְתְרָהָת תַּאַוְבָּר Esdr. 1. 8, Mithredath, le chef du trésor du roi des Perses.

ম্মুম্ chald. m. pl. Les trésoriers, Esdr. 7. 21.

לְּנְהְיּהְ f. (rac. יוָזְּהְ, v. יוֹבְּ). Toison: אָלָּר Jug. 6. 39, a la toison seule; מְצָּהְי הַנְּאָרָה 6. 37, la toison de laine.

ווי (fut. יוֹין) Tondre, couper: יוֹיְבְּיׁבְּיִנְ Gen. 31. 19, pour tondre ses brebis; אָרִיבְּיּבְיּיִנְ I Sam, 25.7, ils tondent pour toi (ses brebis); יוֹיִינִי יְיִינְיִי Job 1. 20, il coupa les cheveux de sa tête (signe de deuil); יוֹיִין יִינְיִי Jer. 7. 29, coupe tes cheveux. Niph. melaph. Ette détruit: יְבָיבָר וְצָבֶר אָרָ יִנִייִּר וְצָבֶר Nah. 1. 12, ils seront coupés, détruits, et ce servi passé.

12 (celui qui tond) n. pr. m. I Chr. 2. 46.

ראבית (rac. יוף סט יום) Action de tailler (les pierres), la taille: לאביתבְטָּין אָחָין נְּוִירוּ בּעוֹם בּעֹלְיּבּעוֹם בּעֹלְיּבּעוֹם בּעֹלְיִם בּעִּלְיִם בְּעִרִים בּעִרים בּעֹלְיִם בּעֹלְיִם בּעִרים בּעַרִים בּעַרים בּעבּעים בּעבּעים בּעבּעים בּעבּים בּעבּים בּעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים בעבּעים

לְּוַל (fut. יְבְּוֹל) Arracher, prendre de force, enlever, s'approprier injustement, dérober, voler, opprimer : גוֹלַר שובים מַעַלִּידָום Mich. 3. 2, ilsleur arrachent la peau : וַיִּגְוֹל אָת־תַחֲוֹנְית מִיַּד תַוּבְּצְרִיר II Sam. 23. 21, il arracha la lance de la main de l'Egyptien ; אֲשָׁר נָּוְלוּ עַבְרֵי אֲבִישֶּלֶּךְ Gen.21. 25, (les puits) que les serviteurs d'Abimelech avaient pris de force ; קר הִוּגְוֹל אֶחד קּ בלומיף בוקותי Gen. 31. 31, que tu ne voulusses peut-être me reprendre de force tes filles; יַשְּׁמְדוֹלְלוֹרה אֲנְטֵר גְּוָלֹג Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées; ילגול משפט שניי עשר Is. 10. 2, de faire violence au droit des pauvres de mon peuple; métaph. ציַרו גַּם־דוֹם רָגִוְלוּ מֵרמֵר־שָׁלֵג Job 24. 19, (comme) la sécheresse et la chaleur dérobent les eaux de la neige (absorbent la neige fondue); אוֹזֵל אַבִּדי יאמין Prov. 28. 24, qui vole, dérobe, son père et sa mère.

Niph. Être dérobé, enlevé: יְנְנְוֶלָּתְּ Prov. 4. 16, le sommeil leur est enlevé (ils ne dorment pas).

לֵלֶ m. (const. אַנָּג). Vol, rapine, rapt: אַנְלּי בְּּוֹלָ בְּּצִלְי בְּּצִלְי בְּצִלְי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלִי בְּעָלֶי בְּעָלְי בְּעְלְיוֹ בְּעְבְּעְי בְּעְבְּעְי בְּעְבְּעְי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעְבְּיְבְיי בְּעָבְיי בְּעְבְּיוֹ בְּעְבְּיִי בְּעְבְּיִי בְּעְבְּיי בְּעְבְּיוּ בְּעְבְּיי בְּעְבְּיי בְּעְבְּיי בְּעָבְיי בְּעְבְיי בְּעְבְּיי בְּעְבְּיִי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּעְבְּיי בְּעָבְיי בְּבְּיי בְּעָבְיי בְּיִי בְּעָבְיי בְּעָבְיי בְּבְּיי בְּיי בְּיִי בְּיוּבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיי בְּיוּבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְיוּבְיי בְיוּבְייים בְּיבְייים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיי בְּיבְייבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייבְייים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּבְייבְיים בְּבְייבְיים בְּבְייבְיים בְּבְיבְייבְיים בְּיבְייבְייבְיים בְּיבְייבְייבְיים בְּבְייבְייים בְּבְיבְיים בְּבְייבְייבְייים בְּבְייבְייבְייי בְבְיבְייבְייי בְבּיבְייבְייבְייים בְּבְייבְיייבְייים בְּבְיבְייבְייבְייים בְּב

m. Espèce de sauterelle, ou chenille: יָרֶד רַשְּׁיָם אָכֵל דָאַרְמָּד Joel 1. 4, ce que la chenille avait laissé, la sauterelle l'a mangé.

□tl n. pr. m. Esdr. 2. 48.

113 n. pr. de la ville de Guiso ou de Guison, I Chr. 11. 34.

רְנִינְרִי (fut. יְנְיִרְי יְנְיִרְי 1º Couper, diviser, enlever: אַרְיַנֶּלָר I Rois 3.

26, coupez l'enfant (en deux); יְנְיְרְי II Rois 6. 4, ils coupèrent du bois; אָנִי יִם־סּוּף לְנִירִ יִם־סּוּף בּוֹנִי מִּנְיִי וּעָרִי בּוֹי סּוּף וּצִּיִים 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge; יְנִינְיִר עַלְּיִיְמִרְ בַּלִּירָ עַלְּיִיְמִרן 15. 9. 19, il enlève, il prend à droite.

2º Intrans. Etre enlevé: יְנִינְרְיִנְיִר עָּבְּיִרְ וּצִּיִר בּוֹיִר עַּבְּיִרְ בָּוֹיִר בּוֹיִי וּצִּיִּר בְּיִר בּוֹיִי וּנִיר שִׁנְּיִר בַּוֹי וּצִיִּר וּצִּיִּר בְּיִבְּיִר בַּיִּר וְבִּיִר בַּיִּר בְּיִבְּיִר בַּיִּר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִר בּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בּיִבְּיִר בּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בּיִבְּיִר בּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בּיִבְּיִר בַּיִּבְּיִר בַּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיבְיִיר בְּיבְּיִר בְּיבְּיִר בְּיבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְיבִּיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִּר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִּיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִּיר בְּיִבְּיִר בְּיבְּיִבְּי בְּיִבְּיִּי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִּי בְּיִבְיּי בְּיִבְּיִי בְּיִּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִּיבְּיִי בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִי בְּיִּבְּיִי בְּיִיבְּיִי בְּיִּיְבְּיִי בְּיִּיבְיּיִי בְּיִיבְיּי בְּיִיבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִיבְּיִיי בְּיִיּיִייְיִי בְּיִּיִי בְּיִיבְּיּיִי בְּיִּיּי בְּיִייִּיּיִייְיִיּיִיּיִיּיִיּיִיי בְּיִייִּיּיִייִיּיּיִייִיּיִיּיִייְיִיּיִייִּיּיִייִּיּיִייְיִייִייִּיּיִייְיִיּיִייִייִייְיּיִייִייִייִיּיְיִייִּיּיִייִּיּיי

לוֹף chal. Décider. Part. plur. בְּוְרֵרן Dan. 2. 27, (ceux qui décident, jugent, de l'avenir) les augures; נְבָּוְרֵיָא Dan. 4. 4, et les augures.

Hithp. פר הי היוגניה אָבֶן Dan. 2. 34, jusqu'à ce qu'une pierre se détachât (v. בי hébr.).

לְּלֶּ m. Morceau: קּלְנְּ Gen. 15. 17, entre ces morceaux; métaph. לְּנְיֵרִים בּיִם לְּנְיָרִים Ps. 136. 13, à celui qui a divisé la mer Rouge en deux parties.

י אוֹף m. Arrêt, décision: אַזָּר הִיכָּשׁ tuel, l'arrêt dans notre cause, notre sentence. 713 n. pr. d'une ville lévitique de la tribu d'Ephraîm, Jos. 21. 21.

לְנֵרָת f. 1º בּיְרֶץ בְּיָרֶץ Lev. 16. 22, dans un pays désert (exact. de nudité, sans habitants ni végétation). — "2º Arrêt, décision: קל־בְּוְרֵיוֹת מְשׁיּת Rituel, tous les arrêts durs, sévères.

רְּצְיֵרֵת עֶּלְיָאָ רִיא chald. f. Arrêt: רְּצְיֵרֵת עֶּלְיָאָ רִיא Dan. 4.21, c'est l'arrêt, la sentence, du Très-Haut.

בְּתְּרֵתְ זְּלְתְּתְּבְּ f. 1° Figure, forme: מַּתְּרֵתְ נְּתְרָתְּבְּ Lament. 4. 7, leur figure était comme le saphir. — 2° Une partie du temple séparée (ou: dont la façade se détachait, s'élevait au-dessus) du reste de l'édifice, Ez. chap. 41.

יְּלְיִרִי n. pr. d'un peuple voisin des Philistins, I Sam. 27. 8 (cheth. נְּרָיִדְי).

אָרְהְיּ m. Ventre (des animaux rampants): צֵל־אַרְקְהָּ חֵלֵהְ הַלַּךְּ Gen. 3. 14, tu ramperas sur ton ventre.

בְּיִחֵיׁ et יְיִחִיׁ n. pr. Guehazi, serviteur du prophète Elisée, II Rois 4. 45.

בּתְלֵּה (plur. בְּתְלֵּה בְּתְבֶּה (charbon ardent: אֵרְ־בָּתְלָּה לַתְּבֶּה נֹה Is. 47.14, ce no sont point des charbons pour s'y chaufer; יְּבָּה בְּתְּבָּה תְּבְּּה בְּתְּבָּה צִייִּ Prov. 25. 22, tu amasses des charbons ardents sur sa tête, c'est-à-dire tu éveilles en lui des chagrins, des remords; בְּבָב בִּבְּבְּבְּה II Sam. 14.7, ils veulent éteindre le charbon, tison, qui me reste (tuer le seul fils que j'ai encore).

Gen. 22. 24.

n. pr. m. Esdr. 2. 47.

 lo pays de Moab; מַּיִּא בֶּרְרִיּזִּג Jér. 7.32, בּיִּדִּיי Jos. 15.8, et מְּבְּי Jér. 2.23, vallée près de Jérusalem, où dans les temps d'impiété on sacrifiait à Moloch; וַיִּא־מָלַיִּ II Sam. 8.43, vallée du sel, près de la mer Morte.

ליִים חוֹשׁ (fut. יְיִבְּיחֵ 1° Sortir, déborder; trans. faire sortir, tirer dehors: אַנְיִם שְׁנְיִם Job 38.8, lorsque, s'élançant, elle (la mer) sortit comme du sein (d'une mère); בייִנְיתַ יִינְיתַ Job 40. 23, le Jourdain déborderait-il? 40. 23, le Jourdain déborderait-il? בייִנְיתִי בַּבְּיתִי בַּבָּיתִ בַּבָּית בַּיִריִידְּרַ Ps. 22. 10, tu m'as fait sortir du sein (maternel).— 2° Gémir (en enfantant): maternel).— 2° Gémir (en enfantant): fille de Sion (comme une femme qui enfante).

Hiph. Sortir, s'élancer: אַרָאַרָאַל קאָרָמִי מְשְּרְמִי Jug. 20. 33, et les Israélites en embuscade sortirent, s'élancèrent, de la place (où ils se tenaient).

לים סע רוא chald. Aph.: פְּגִּידֶן לְּבָּשׁא Dan.7.2, (les quatre vents) s'élancèrent sur la grande mer, ou agitaient la mer, ou luttaient l'un contre l'autre sur la mer.

לְּרִישׁ n. pr. 1° Guihon, source près de Jérusalem, I Rois 1. 33. — 2° Guihon, un des quatre fleuves qui sortaient du jardin d'Eden, Gen. 2.13; il coule autour du pays de (מיש) l'Ethiopie. On présume que c'est le Nil.

בְּיִלִּי מְאֹד מְּדִּיבְּיִוֹן: Se réjouir בּיִּלִּי מְאֹד מְּדִּבְּיִּדְיִן בְּאַר בְּיִדְיִּבְּיִן בּעַּבְּיִבְּיִן בּעַבּבּיִין בּעַבּיִבּעָבּבּיִין Is. 65. 19, je me réjouirais dans (ou au sujet de) Jérusalem; יְבִילְּיִבְּיִבְיִי בְּעָבִין Ps. 35. 9, mon âme se réjouit en Dieu. Avec יְבִילְּיִבְּיִי בַּעַל Soph. 3. 17, il se réjouit au sujet de toi.— Sens opposé:

Craindre, trembler: אְּבְטֶּרֶד עֶּלֶּד רָנְרִלּא Osée 10. 5, et ses prêtres tremblent à son sujet (au sujet de l'idole), ou: les prêtres (de cette idole) qui en faisaient leur joie (seront dans les larmes); Ps. 2. 11, réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

אַלִּרבּרִיל m. 1° Joie, allégresse: הַשְּׁמִּרִירם Job 3. 22, qui se réjouissent jusqu'à l'allégresse; אַל־מָשְׁמַח יִשְּׁיָרָאָל אָל־ Osée 9. 1, Israel, ne te réjouis pas jusqu'à l'allégresse (comme les autres peuples). — 2° Génération, âge: דְּיִלְּרָיִרם אֲשֶׁר תְּיִרְלָּכְם Dan.1.19, les jeunes gens de votre âge.

פּילֶח et לִּילֵח. Joie, allégresse : אַילֶח Is. 35.2, elle sera réjouie, (ne sentira) que l'allégresse, Is. 65.18.

ילבי De la ville de Guiloh, II Sam. 15. 12 (ע. רלה).

ת בינת n. pr. m. I Rois 16. 21.

יי ou לְּר m. Chaux: קאַבְעֵּ־נְר Is.27. 9, comme des pierres de chaux (calcaires).

על־נִירָא הִּר־כְחֵל חֵיכְלָּא: ou אְּיָרָא הַּר־כְחֵל חֵיכְלָּא: Dan. 5.5, sur la chaux du mur du palais.

נֵיר m. (ע. י.בּוֹר Etranger : בֶּל־דָאָנָשׁים זוֹ בוֹר II Chr. 2.16, tous les étrangers.

ח. pr. m. I Chr. 2. 47.

ment pour my un vase, et mappik eu-

phonique (v. אָלָא). עלָאן (v. אַלָּא).

אין העלבים: Barbier: בַּעָבְּים Ez. 5. 1, un rasoir des barbiers.

לְלֵבֵׁל n. pr. Guilboa, montagne de la tribu d'Issachar; Saul et ses fils y trouvèrent la mort, I Sam. 28. 31.

רֶבֶבוּנְלָגַל m.(pl. (גַּלָּגִלִּים). 1°Roue: רֶבֶבוְנֵלְגַל Ez. 23. 24, (avec) char et roue; יְנַלְנֵלֶיד ובסיב Is. 5. 28, et ses roues sont comme une tempête; roue pour puiser de l'eau: ינריץ דַעַלְעַל אֶל־חַבּור Éccl.12.6, et (avant) que la roue se rompe sur le puits. ---2º Tourbillon, poussière soulevée par un tourbillon: איל רַעַּהָה הָאַלְגַל Ps. 77. 19, la voix de ton tonnerre dans le tourbillon (la tempête), ou : sous la voute celeste; לחם קורא הולגול Ez.10.13, on (une voix) les appelait (les roues) tourbillon, ou les appela par leur nom de roue; אַלדָי שִׁירָמה בגַּלְגַל Ps. 83. 14, mon Dieu, rend-les semblables à un tourbillon de poussière, ou comme une roue qui tourne sans cesse, ou comme de la boue (v. וּבְנַלְנַל לִּמְנֵי סוּמָּח Is. 17.13, comme un tourbillon de poussière devant une tempête.

בְּלְנֵלוֹדִי טִּר דָּלֵּםְ chald. Roue : בְּלְנֵל Dan. 7. 9, ses roues un feu ardent.

לְּנְל m. Roue: גְּלְבֶּל שָּנְלָחוּ Is. 28. 28, la roue de son chariot.

קּבְּלְבָּל et בְּּלְבָּל (roue, cercle) n. pr. Guilgal (Galgala), ville entre Jéricho et le Jourdain, Jos. 4. 19. Appelée aussi בֵּיח תַּבְּלָבָל Néh. 12. 29.

11 Rois בּוּלְנּלֶת f. Crane, tête: תְּלְנּלֶת II Rois 9. 35, le crane; וְצָּרִדְּלְּתְּלְ I Chr. 10. 10, sa tête, ou son crane; שְׁכֵּר לְּנְלְתוּ בְּצִר לְנִלְּתְּלְ הַנֵּר לְנִלְּתְּלִתְם בְּצִר לְנִלְּתְּלִתְם בְּצִר לְנִלְּתְּלִתְם (par personne); בְּלֵּבְלְתִּב (Nomb. 1. 2, tous les males par têtes.

שַלֵּר הַלְּדֵּר : m. Peau de l'homme . שָלֵר הַלְּדָּר Job 16.15, sur ma peau.

 scellé; אָלָה לְכֶּלְיתָּאָהְה Esth. 8. 13, il fut publié, on fit connattro à tous les peuples. Avec אָא ouvrir l'oreille, apprendre: אַבּלָּה אָיִן אָסראַל I Sam. 9. 15, l'Eternel avait révélé à Samuel; אַנְלָּה אָיִוּקָה לַּמִּרְטָּר אָיִרְּטָּר אָיִרְּטָּר אָיִרְּטָּר אָיִרְּטָּר אָיִרְּטָּר אָרָטָר Job 36. 10, il leur ouvre l'oreille à la morale.

P Emigrer, être emmené en captivité, etre exile, banni : שַהַּדּוֹ בָּלֹנִּ מָרֹאִשׁ וֹלָים Amos 6.7, maintenant ils seront menés en captivité à la tête des exilés; ער יום ולות דעביץ Jug. 18. 30, jusqu'au jour que les habitants du pays furent emmenés captifs. De l'exil volotaire: ון נְבְּרוֹלָה צָּתָּח לְּמְלוֹפֶהְ II Sam. 15. 19, tu t'es exilé ici, (retourne) vers ta demeure. Des choses inanimées : Disparaitre, être enlevé : גַּלָּח כָבוֹר מִיִּשְׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel; אַרָע מְשׁוֹשׁ הַאָּרֶץ Is. 24.11, la joie est bannie de ce pays; יגל יבול בַרהו Job 20. 28, les fruits, richesses, de sa maison, seront enlevés.

Niph. 1º Etre à découvert, à nu; se découvrir, se montrer, apparaître, se révéler, être annoncé : יְנְגְלָהוֹ יְסֹרוֹ Ez. 13.14, et ses fondements seront à découvert, paraîtront; פָּרִוּנֶלוֹת נָגְלוֹת אֲחַר ו הרקים II Sam. 6. 20, (deux infinitifs) comme peut se découvrir ou se montrer un des plus vils, frivoles; יָנְגְלִינוּ אַלּידֵוּם I Sam. 14.8, nous serons aperçus par eux; דונגלו לף שׁצַרֵי־פֶּינֶת Job 38. 17, les portes de la mort t'ont-elles été ouvertes ? שׁם נְגַלֹּהְ צֵּלָּדִר בְּלַבְּרָ Cen., 35. 7, la Dieu s'était révélé à lui ; רָנְבֶּלָת ו מבוד יי Is. 40. 5, la gloire de Dieu se manifestera; מְּוֶלֵה רָעָהוֹ Prov. 26. 26, sa méchanceté sera découverte ; מַצֶּרֶץ וֹבְּלָח־לְמוֹ Is. 23. 1, cela leur a été annonce du pays de Chittim.

2º Passif du Kal 2: הורי נְפַע וְנְגָלָהְ מִנִּי Is. 38.12, le' temps (de ma vie) est rompu, et s'exile, s'éloigne de moi.

Pi. חְצָּהְ, fut. רְיֵבֶל , יְבַּלֶּח. 1º Découvrir, oter la couverture, ouvrir: יְבֶּלְּחָה Ruth 3. 4, tu découvriras (la couverture) du côté des pieds; בי מַאִּמִּר בְּּלָּחָה Is. 57. 8, tu t'es découverte (en t'éloi-

gnant) de moi. דְּשָּׁהְינֵיתְ אָּבֶּירְהְ לֹא תְּנְלֵּחְ Lév. 18.16, tu ne découvriras pas la nudité de la femme de ton frère; דְּבָּיְתְ דִּבְּיִר דִּדֹּיִ דְּבָּעְר Lév. 20. 20, il a découvert la nudité de son oncle, c.-à-d. il l'a déshonoré en séduisant sa femme, en souillant sa couche; בּבְּיַבְיִ בִּלְּעָם Nomb. 22. 31, Dieu ouvrit les yeux de Balaam, lui fit voir ce que l'œil de l'homme ne voit pas d'ordinaire; בְּלַבְּיַבְ Nomb. 24. 4, qui a les yeux ouverts, le voyant, le prophète.

של Découvrir, faire connaître ce qui est caché, dévoiler, révéler, manifester: ייִרָּיִי אָּדִיבְּיִינְיִי וּ Jér. 49. 10, j'ai découvert ses secrets, ou sa retraite; יְרָשִׁי אַדִּיבְּיִי אַרִּבְּיִּלְּי אַרִּבְּיִּלְּי אַרִּבְּיִּרְי אַרִּבְּיִּלְ Prov. 25. 9, ne découver pas le secret d'autrui; יִרְשָׁיִ יְּיִבְּיִּ בְּיִּבְיִ שְּׁיִבְּ בְּיִבְּיִ שְׁיִבְּ בְּיִבְּיִ בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְיִבְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְיבְי בְּיבְי בְיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִי בְּייִייי

Pou. הַּהָּשׁׁב בּבְּהְי Nah. 2. 8, Houtzab sera amené en captivité, ou sera mis à nu, souillé (v. בַּבָּה).

Hiph.(פּיָבֶל, רַיַּבְּנֶּרוּת, רְענְרָח, רְענְלָח). Mener en captivité: מַבְּלָם אֲשׁיּרָח II Rois 15. 29, il les mena en captivité en Assyrie.

Hoph. passif: רוֹבֶּהְ הְיִהְיהָ הֹּלְּאָתְ Jer. 13.
19, Juda tout entier sera mené en captivité; הְגָלָה et הְיְגְלָה Esth. 2. 6, qui a été emmené, emmenée, en captivité.

Hithp. 1° Se découvrir, se mettre à nu: יְּרְתְּלֵּ בְּחִידְ בָּחִידְ Gen. 9. 21, il se découvrit dans sa tente.—2° Découvrir, faire connaître: יְּבָּחְלְּיִת לְּבֵּוֹ Prov. 18.2, quand sa pensée se découvre, s'exprime.

פְלָח et בְּלָח chald. Révéler, manifester: היא נְלָא צְמִיקְרָא וּמְסְהְרָתָא Dan.2. 22, il révèle les choses profondes et cachées.

: Aph. Mener en captivité, exiler בּבֶּלֵּר לֹבְבֶּלָּ רַשְׁמֵּח בַּוּבְלִּר לֹבְבֶל Esdr. 5. 12, et il mena le peuple en exil a Babylone.

n. pr. d'une ville dans les montagnes de Juda, Jos. 15. 51.

(עו לָרוֹז (ע. אַלָרוֹז (ע. אַלָרוֹז

104.

י אלף m. Ce qui est ouvert, public: אָלְנְיּה Rituel, en public, publiquement. אַנְיּה Action de découvrir: אַנְיּה découverte de la nudité (des parents), l'inceste.

פּלְּלִים m. plur. (rac. בְּלָּה, bloc rond, ou v. בְּלָּה, immondice, abomination). Idoles: נְחְמַּלְּהָים לְּמְנֵי וּלְּבְיָם בְּלְבִים לְמְנֵי וּלְּבִיכְם בְּלֵּבִים בְּלַבִּים לִמְנֵי וּלְּבִיבְים (בְּבִּים לִמְנֵי וּלְבִּיבָם בְּבִּים לִמְנִי וּלְבִּים לִמְנִי וּלְבִּיבְים (בְּבִּים לִמְנִי וּלְבִּיבָם (בְּבִּים לִמְנִי וּלְבִּיבָם (בְּבִּים לִמְנִי וּלְבִּיבָם (בְּבִּים לְמַנִי וְשִׁרְבִּינְם (בְּבִּים לְמַנִים (בְּבִּים לְמִנִים (בְּבִּים לְבִּים בּבִּים (בּבִּים בּבִּים בּבִּים (בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים (בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים בּבִּים (בּבִּים בּבִּים בּבּבּים בּבִּים בּבִּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּיבים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּים בּבּביב בּיבּים בּבּיב בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּ

קלום (rac. בְּלִּם m. Manteau: תְּבֶּלִּם בְּלִּחִם Ez. 27. 24, avec des manteaux d'hyacinthe.

יולן ח. pr. (v. בלון מילן.

לְּבֶלְתְּיִבְיּלְ (רְּשָׁבְּ Obad. 20, rac. רְּבְּבֶּל 1° Emigration, exil, captivité: בְּבְלְּבִירִים 33. 21, (la douzième année) de notre captivité. — 2° Collect. Les exilés: לְבֹל בְּלְהִי רְּבִּבֶּל Jér. 29. 22, à tous les exilés de Juda qui sont à Babylone; תַּבֶּל זְּלְהִיִּדְיִי זְשִׁלְּיִן Is. 45. 13, il renverra libres mes exilés.

ביר בלותה cmph. בליתה chald. f. Exil: ביר בליתה chald. f. Exil: ביר בליתה Rituel, les chefs de l'exil. Le titre de Resch Gualoutha était celui du représentant des juifs à la cour des derniers rois de Perse et de leurs successeurs les khalifs.

Pou. passif: מַבְּלְחֵד יָקַר Jer. 41.5, ayant

la barbe coupée (exact. rasés de barbe); אַם אַלַּוּחָהִי Jug. 16. 17, si j'étais rasé (si l'on me rasait la tête).

Hithp. רְּחְיְאָלְהוֹי בְּעֹר. 13. 33, il se rasera, ou sera rasé. Avec l'accusatif: אַרָר רְיִּחְשָּׁלְהוֹי אָּרַ-רְיִּוְרְיּ אַרַר רְיִּחְשָּׁלְהוֹי אָרַ-רְיִּוְרְיּ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de Nazaréen.

יוֹלְיִי m. 1° Plaque polie, table (pour inscrire, graver): אַרְּיֹרְ וְּלְּיִרְ וְּלִּיִרְ וֹבְּיִרְ וֹבְיִירִ וֹבְיִי וֹבְיִר וֹבִי וֹבִייִ וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבִי וֹבִייִ וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבִיי וֹבְייִי וֹבְּיִי וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבְיִי וֹבְּיִי וֹבְיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבִּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבִּי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבִּיִי וֹבְּיִי וְבִּיִי וֹבְּיִי וְבִּיִי וֹבְּיִי וְבִּיִי וְּבְּיִי וְבְּיִי וְבִּיִי וְבְּיִיִי וְבִּיִי וְבִּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִּיִי וְבִּיִי וְבִּיִי וְּבְּיִי וְבִּיִי וֹבְּיִי וֹבְּיִי וְבִּייִי וְבִּי בְּיִי וְבִּייִי וְּבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי וְבְּיִי בְּיִי בְּיִי וְּבְּיִים וּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי וְבְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְייי בְּייִיי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּבְּיייי בְּיייייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי

לים (sources) n. pr., ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 25. 44.

יות פּלְיֵת et בּלְיֵת n. pr. Goliath, géant philistin, tué par David, I Sam. 47. 4, 23.

 22.9; adj.: lui qui se confie en Dieu; ou impér. 3° pers.: qu'il mette sa confiance en Dieu, Dieu le sauvera; ou infinitif: se confier à Dieu (cela) le sauvera.

Niph. 1° Etre roulé: רְיָנְעֹּרְ בַּשְּׁמֶרְ רְיִשְׁמָרִם 1s.34.4, les cieux seront roulés comme un livre. — 2° Rouler, se précipiter, fondre: רְיֵבֵל מְשִּרִים בְּיִשְּׁהָם Amos 5. 24, le jugement fondra (sur vous) comme l'eau (comme un torrent).

Poual. Être roulé, être vautré : וְשִּׁמְלָּח בְּנָשִׁים Is. 9. 4, le vêtement roulé

dans le sang.

Pilp. Faire rouler: נְּלְנַּלְּמִיף בְּרְדַּוּסְלְנִים Jér. 81. 25, je te ferai rouler du haut des rochers.

Hiph. יְיָנֶל אָּז־הָאָבֶן Gen. 29. 10, il roula (enleva) la pierre (de dessus le puits).

Hithp. Rouler, se précipiter: פְּרְשׁלֵּל II Sam. 20. 12, roulant dans son sang; לְּתִּאְנַלְל עָלֵים Gen. 43.18, pour se précipiter sur nous, pour nous accabler.

Hithpalp. יְרְאַלְּלֶלי וּאָד דְּיָדָה Job. 30. 14, sous la tempéte, ou dans ma désolation, ils se précipitent sur moi.

ת (רְבֵּלֵי הַשְּלֵּלְ m. (rac. בְּלֵילָבְּי, 1º Objet rond, excrement: בְּלֵילִי הַעָּלֶי הַעָּלֶי I Rois 14. 10, comme on ôte l'immondice, la fiente. — 2º Ce qui tourne autour, ce qui a du rapport avec; seulement avec בְּלֵילִי en rapport a, en faveur de, à cause de : בְּלֵילִי הַיִּנְיִ הַיִּנְיִ הַ Deut. 15. 10, à cause de cette chose, pour cela; בִּלְלֵיכָה Deut. 1. 37, à cause de vous.

774 n. pr. m. 1° I Chr. 9. 15. — 2° Néh. 11. 17.

לְלְּלְּ chald. m. Objet qui doit être roulé, c.-à-d. lourd, pesant: אָבֶּרְ בָּלָּל Esdr. 5. 8, des pierres lourdes, grandes.

לְבֶּלֵים m. (rac. בְּלֵּלִים, pl. בְּלֶּלִים, const. בְּלֶּלִים Job Piente, excrément: בְּלֵלוֹ לְנָצֵח הֹצֵים Job 20. 7, comme son excrément il sera rejeté, il périra à jamais; בְּלְרָיִם מַבְּלָלִים Soph. 1.17, et leur corps (sera rejeté) comme la fiente, la boue.

122? n. pr. m. Neh. 12. 36.

ינישַת אַלִּיִתוּ אָּד־אַבְּרְתּוֹ וַיּנְלֹם ? Plier נישַת אַלִּיְתוּ אָּד־אַבְּרְתּוֹ וַיּנְלֹם ? II Rois 2. 8, Elie prit son manteau et le plia.

ג'כ ה. 1° Matière informe, fœtus: אַלְמֵי רָאָאּ טֵינְיךְּ Ps. 139. 16, tes yeux ont vu ma masse informe (lorsque je n'étais qu'une matière informe).—
"2° אַלָּמִי Aboth, homme sans intelligence, stupide.

מלומדי adj. Solitaire, abandonne: וְאֵיִי שְׁכִּילָּהְ וְנְלְּמִיּהְ וֹנִילְּמִיּהְ וֹנִילְּמִיּהְ וֹנִילְּמִיּהְ וֹנִילְמִיּהְ וֹנְיִיהְ וֹנְיִבְּיִהְ וְּלְמִיהְ Job 3. 7, que cette nuit soit déserte, dans la solitude; nuit soit déserte, dans la solitude; pauvreté et la faim ils étaient abandonnés, ou : ils étaient maigres, secs, de misère et de faim.

אלְלָיִי n. pr. m. 1° Gelad, fils de Machir; nom patron. אַנְיִילָּיִי Jug.11.1.—
2° Galaad, province au dela du Jourdain, Nomb. 32. 26, dans laquelle se trouvaient une ville et une montagne de ce nom, Gen. 31. 21, Osée 6. 8.

קלצו n. pr. d'un monument de pierres élevé par Jacob (monceau de témoignage), Gen. 31. 44-48.

בּלְשׁי בּתְר וּלְשֶׁר Ex. unique: שָּׁלְשׁי בַּתַר וּלְשָׁר 4. 1. 6. 8. (comme un troupeau de chevres) qui descendent de la montagne de Galaad; selon d'autres, qui sont vues, qu'on aperçoit, de la montagne.

בּמין. 1° Comme אָק Aussi, même, pourtant: ייַבְּשׁ בְּּבְּרִיאָּאַ מֵּטְצָּיִּגִּים Gen. 27. 31, il prépara lui aussi un mets délicieux; בַּבְּבְּרַלְב Prov. 14. 13, même quand on rit le cœur souffre;

ום לא־רַכְלוּ לִּר Ps.129. 2, pourtant ils ne m'ont point vaincu. Quelquefois mis par surabondance : וַיַּאַדֶּוֹב נַּס־אַּז־רַחָל מְלַאַח Gen. 29. 30, il aimait Rachel encore plus que Léa; אַר־חַשוֹב נְקַבֵּל Job 2. 10, nous accepterions le bien! Pour donner plus d'énergie à l'expression : ראָח אַם ראָח I Sam. 24. 12, vois, vois ל וכעסתה ארחה ומדעש I Sam. 1. 6, sa rivale lui causa chagrin sur chagrin. == == Et, et aussi, comme, de même מַם־תֶּבֶן גַּם־מְסְפוֹא רַב יִנְנֶים: que, ainsi que Gen. 24. 25, nous avons de la paille et du fourrage en abondance ; גַּם־אַנַרָּטיּ ום אָשָר־נְמָצָא דַּעְבִיעַ בְּיָדוֹ Gen. 44. 16, et nous et aussi celui entre les mains de qui la coupe a été trouvée; אַם־תְּמוֹל Exod. 5.14, hier comme aujourd'hui ; לַסָּח אֲשִׁעַל וָם־שָׁנֵיכַם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé (en un jour) de vous tous les deux ? אָם כִּי־חַרָבוּ חָפָּלֵח Is. 1.15, quand même vous multiplieriez vos prières; הַשְּׁתָּחָת הַשְּׁבֶּח וּוֹצָ Is. 49. 15, quand même celles-ci oublieraient.

אָרָאָ Kal inusite. Pi. Boire, humer: אָרָאָי Job 39. 24, (le cheval) hume la terre, c.-à-d. dans sa course rapide il semble dévorer la terre; selon d'autres, il enfonce la terre (en piaffant).

Hiph. Faire boire: תַּבְּמִיאֵינְי נָא מְצָט־מֵים Gen. 24. 17, donne-moi à boire un peu de l'eau (qui est dans ta cruche).

אנים של m. Roseau, papyrus, écorce de papyrus: אַבְּא דְּאָבָּא Job 8. 11, le jonc pousserait-il (sans marais)? אַבָּא בַּאָבָּא בַּאָבָּא Exod. 2. 3, une caisse ou boite de jonc, de papyrus; נּבְּרַלְיִילִטָּא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de papyrus.

ת הליף" m. Nom d'une mesure de longueur: אָרְבָּה Jug. 3. 16, sa longueur était d'un gomed, coudée ou empan.

וְנַמֵּדִים m. plur. Ex. unique: יְנַמֵּדִים Ez. 27. 11, les guerriers étaient dans tes tours; selon d'autres, nains, pygmées, de יְמָּד hommes de courte taille.

לְּמְוֹל (sevré) n. pr. m. I Chr. 24.17.

אַ בְּמוּלְתוּ f. Même signif.: קְמוּלְתוּ Is. 59.18, selon les œuvres, les mérites; וְלְנָתוּ רְלְנָתוּ רִנְּעְלֵּרִ תִּשְּלֵּרְ תַּעְמִילָּהְ תַּוּלְתוּ מִזּאֹר II Sam. 19.37, pourquoi le roi m'accorderait-il une telle récompense?

itpl n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, II Chr. 28. 18.

י הְשַּׁיִרְיָּאוֹה f. plur. Géométrie: מְּבְּיִרְיָּאוֹה Aboth 3. 19, les calculs des révolutions célestes et la géométrie.

י בְּמִילוּח f. Pratique, exercice: נְמִילוּח Rituel, la pratique des bonnes œuvres, la charité, la bienfaisance.

וּמֵל I (fut. רָבְּפֹל) 1° Faire du bien ou du mal, causer du bien ou du mal à quelqu'un; avec l'accusat. : אַמָּדה וְמֵּלְתֵּנָי וומובח ואַני וּמַלְּחִיף חַרְעַח I Sam. 24. 18, tu m'as fait du bien, et moi je t'ai fait du mal. Avec נְמָלוּ לָחֶם רָעָה : לְ Is. 3. 9, ils s'attirent le mal à eux-mêmes (par leurs actions). Fréq. sans nain faire du bien, נמל נפשו איש חסר : combler de bienfaits Prov. 11.17, l'homme pieux fait, attire, du bien a son ame. Avec פָּר נָפֶל עַלָּר : עַל Ps. 13. 6, car il m'a comblé de bienfaits; אָמל עַל־עַבְּדָּהָ Ps. 119.17, accorde des bienfaits à ton serviteur. — 2º Rendre la pareille, récompenser, punir; avec l'accus., avec יָנְמֶלֵנְר יַר בְצָדְרָקָר: לָ el יָרָ Ps. 18.21, Dieu me rendra, récompensera, selon ma droiture; וְתַּמֶּרִם מְּכָּלִים עלרט II Chr. 20, 11, et voici comment ils nous récompensent (ils rendent le mal pour le bien); וַלֹא בַעֵּינֹרָדִינוּ וְמֵל עַלֵּרנוּ Ps. 103.10, il ne nous a pas punis suivant nos péchés; הַּנְּקְלֹּרְ־וֹאַת Deut.

32. 6, est-ce ainsi ainsi que vous recompensez Dieu, c.-a-d. que vous montrez votre reconnaissance pour ses bienfaits?

II בּיבְּעְכָּלְּהּ 1 Sam. 1. 23, jusqu'à ce qu'elle l'eût sevré; part. ביה Is.11.8, l'enfant sevré. — 2° Murir, arriver à maturité: ייבָּעָל שְׁבָּעִדְּ Nomb.17.23, il avait mûri, produit, des amandes, produit des amandes mûres; בּיִבְּעָל וּבְּעָר וּבָּעָר וּבְּעָר וּבְעָר וּבְּעָר וּבְּער וּבִּער וּבְּער וּבּער וּבְּער וּבּער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבְּער וּבּער וּבְּער וּבּע וּבּער וּבְּער וּבּער וּבּיי וּבּער וּבּיי וּבּער וּבּיי וּבּער וּבּיי וּבּער וּבּיי וּב

Niph. Étre sevré : בּינְבֶּל תַּיּלֶר Gen. 21.8, l'enfant grandit et il fut

פְּּכֶּל m. et f. (plur. פְּבֵּלִים.). Chameau (mâle et femelle): בְּבָּלִים בֵּינְיקוּת Gen. 24. 10, dix chameaux; בְּיִלִים בֵייִלִים Gen. 32. 15, des femelles de chameaux qui allaitaient (leurs petits).

יְּלֵילִי (qui garde les chameaux) n. pr. m. Nomb. 13. 12.

קליאֵל (récompense de Dieu) n. pr. Gamliel, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 1. 10.

לְּבֶּל (fut. ירְצִין אַרְ בְּרָל (fut. ירְצִין אַרְלָּבְר Ps. 57. 3, (j'invoque) le Dieu qui accomplit (sa faveur) pour moi, ou qui achève, défend, ma cause; ירְבָּלֵּר בַּבְּר בַּבְּר בַבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָר בְּרָבְיר בַּבְר בְּבָר בְּבָר בְּבָר בְּבָר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָר בְּבָּר בְּבָּר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בְּבָר בְּבִר בְּבָר בְּבָר בְּבָר בְּבָּר בְבָּר בְּבָּר בְּבּר בַּבְּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבַר בּבְּר בּבּר בּבּבּר בּבּר בּבּבּר בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב בּבּב ב

7.12. se rapporte à Esdras, docteur accompli, savant; selon d'autres, (le roi à Esdras et à) tous les autres; d'autres traduisent : (paix) parfaite, salut!

קלי. n. pr. 1° Gomer, fils de Japheth, Gen. 10. 2. — 2° Gomer, un peuple au

Nord, Ez. 38. 6. — 3° Gomer, femme du prophète Osée, Osée. 1. 8.

קַרְיָה (que Dieu a rendu parfait) n. pr. m. Jer. 29. 3.

ירָרָה n. pr. m. Jér. 36. 10.

ול m. et f. (rac. אָבָ, avec suff. אוּגָּין plur. בּיְשֵּׁעְרֵי אַלְּיִדְּים בּּרְבְּעָרֵן. Jardin: יְבָּעָרָן בּרָבְּעָרָן. Gen. 2. 8, l'Éternel Dieu planta un jardin dans le pays d'Eden; בְּרָרִי Gen. 13.10, comme le jardin de l'Éternel (l'Eden); מְנֵיְרִי בְּיִרָּרָן Deut.11.10, comme un jardin potager.

Niph. Etre vole: יְאָם־נְּנֶב מְעָבֵּה (אָבר נְּנֶב מְעָבּה יִּנְב מִעָּבּה Exod. 22. 11, mais s'il lui est vole?

Pi., comme Kal: סְגַּוְבֵּר דְּכָרִי 30, qui dérobent mes paroles (les uns aux autres); יַרְנָגַר אָרָשְׁלוֹם אָרִילָּב אָרָשְׁר II Sam. 15. 6, Absalon gagna le cœur de tous les gens d'Israel (il s'insinua auprès d'eux en les trompant).

Pou. passif: מרגנב גובתי Gen.40.15, car j'ai été enlevé; זאלי דֶּבֶר יְנָעָב Job 4. 12, une parole m'a été ditc à la dérobée.

Hithp. : נַיִּתְגַּנֵב הָשֶׁם בֵּיוֹם חַחוּא לְבוֹא הְעִיר II Sam. 19. 4,, le peuple en ce jour entra furtivement à la ville.

שלבל m. Voleur: אָנָר בְּנֶר Jer. 2. 26, comme le voleur est confus; טאָנָר Obad 5, des voleurs.

רְבְּבְיּה Vol, objet volé: תְּנְבָּה Exod. 22. 3, la chose volée; בּנְבָּה 22. 2, pour son vol.

ח אַנָּבָּוֹ n. pr. m. I.Rois 11, 20.

קּבְּנֶּהְ (ע. אָבְ: plur. מְּבְּנָהְ אָּבֶּרְ בַּיְם אֵיךְ לָּהְּ Is. 1. 30, comme un jardin qui n'a point d'eau; בְּנֵּהְ צָּבְּיִר צָּבְיִּר Nomb. 24. 6, comme des jardins près d'un fleuve.

לְּבֶּהְ (const. אַבְּי). Jardin : אַבְּי רָּבְּהְ רְּבָּרָתְּ מָשְׁרָ בּוֹיָלְרָּ Cant. 6. 11, le jardin des noyers; בְּיבָּרְ בַּיְּבֶּרְ בַּיִּבְּרָ Esth. 1. 5, le jardin du palais du roi.

תְּנְיִי m. pl. (const. נְּנְיִי חַ. 1° Tresors: מְנְיִי דַשְּלֶּבְיּ Esth. 3.9, les tresors du roi. — 2° Botte, caisse: בְּנְנְיִי בְּעָלֵיִ Ez. 27. 24, et avec des caisses pleines d'étoffes riches.

בְּרֵית מְּנְיֵיֵא chald. plur. Trésors : מְבֵית מְּנְיִיא Esdr. 5.17, dans la maison du trésor.

וְנַגְּוַכְּיוֹ וּ I Chr. 28. 11, et les chambres du trésor (du temple).

לְבָּוֹ Protéger, secourir; avec צַ : מַל Protéger, secourir; avec צַ : מַנְּנְיִּהְרָ חֲדִּיֹּרְ חֲדִּיֹּרְ חַנְּיִּהְרְ תְּיִּבְּיִרְ חַיִּבְּיִּרְ חַנְּיִּהְרְ תְּבְּיִרְ תְּיִּבְּיִרְ נְּנְנְיִתְּרָ נִבְּיִרְ נְתִּבְּיִרְ נִבְּיִרְ נְבִּירְ נַבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבִּירְ נִבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נְבְּיִרְ נִיבְּירִ נְבְּירְ נְבְּיִרְ נְבְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ נִבְּירִ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבִּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְירִ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ נְבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִיבְּירְ בְּיִבְירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִיבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִיבְּירְ בְיבְּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִיבְּיירְ בְּיִיבְּירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּייִים בְּיוּבְּיירְ בְּיבְּירְ בְּיבְּיירְ בְּיבִּיירְ בְּיבְּיירְ בְּיבִּירְ בְּיבְּירְ בְּיבְּירְ בְּיבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיבְּירְ בְּיִבְּיירְ בִּיבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בְּיִבְּיירְ בִּיּבְיירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִבְיּירְ בְּיִבְיּיִירְ בְּיִבְיּירְ בְּיִבְיּירְיבְּיִירְ בְּיִבְיּירְ בְּיִבְּיִירְ בְּיִבְיּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְיִירְ בְּיּבְיּירְ בְּיִבְּירְ בְּיִבְירְיִיבְּייִירְ בְּיבְּייִירְ בְּיבְּיירְ בְּיּבְייִירְ בְּיבְּיִירְ בְּיִיבְּייִירְ בְּיִיבְּייִירְ בְּיִיבְּייִירְ בְּיּבְייִירְ בְּיִיבְּייִירְ בְּיִיבְּייִירְ בְּיּבְייִירְ בְּיבְּייִירְ בְּיבְּייִירְיבְייִירְ בְּיבְּיִירְייִבְּייִירְ בְּיבְּיִירְייִירְיבְּיִירְייירְייִבְּייִבְייִירְ בְּיבְּייִירְייִיבְּייִייְייִבְּייִירְיבְּיי

בּן יְגַן יֵדְ צְּבָאוֹת צֵל-יְרִיּשְׁלֶם: Is. 31. 8, ainsi l'Eternel Zebaoth protégera, secourra, Jérusalem; avec בְּצֵי הַשְׁבַי Zach.12.8, l'Eternel protégera les habitants de Jérusalem.

jardinier) n. pr. m. Néh. 10.7, appelé aussi ring Néh. 12.4.

אנה אני אין אין אין Mugir, beugler: אָלְהְ וְנָעוֹי I Sam. 6. 12, allant mugissant : אַבּר שִׁיר שׁוֹר Job 6. 5, le bœuf mugit-il (près de son fourrage)?

ח. pr. d'un endroit près de Jérnsalem, Jér. 31. 39, הנָעוֹיה vers Goah.

Niph. pass. שֶׁם נְגְעֵל סָגֵן וְבּוֹרִים II Sam. 1. 21, là a été rejeté, répudié, le bouclier des héros.

Hiph. שורו עבר ולא בגעל Job 21. 10,

son taureau (couvre) la vache, et il ne rejette pas la semence en dehors, sans feconder; selon d'autres: sa vache conçoit et ne rejette, n'avorte pas.

לאבל n. pr. m. Jug. 9. 26.

קּבְעֵלֵי m. Répugnance, dégoût : אָנֹשֶׁהְ Ez. 16. 5, par le dégoût que ton corps inspirait, ou: étant un objet de dégoût et d'horreur à toi-même.

על Reprimander, menacer; avec אָ פו l'acc.: ניגער־מו אברו Gen. 37. 10, son pere le reprimanda; אַעָרַהַ גוּיָם Ps. 9. 6, tu as réprimandé (châtié) les nations ; יָנְעֵר יַי בְּּדָּר װְשָּׂטֵן Zach. 3. 2, l'Eternel te réprimande, o Satan! il te menace, te dompte ; וְנֶצֵרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל Mal. 3. 11, je réprimanderai en votre faveur le dévastateur, c.-à-d. j'empêcherai les insectes de dévorer vos fruits; יוני לער לַכָם אַת־חַזַּרֵע Mal. 2. 3, je réprimanderai à cause de vous la semence (pour l'empêcher de produire), ou : je la détruirai ; ניגער בנסרסום ויידורב Ps. 106. 9, il réprimanda, menaça, la mer Rouge, et elle sécha.

לְּצְרָהְ f. Réprimande, menace: יְלֵיץְרָה רֹאָ־שָׁמֵע אָרָה Prov. 13. 1, le moqueur n'écoute pas la réprimande; מְּפְרֵּ גַּעָרָה Is. 30. 17, (vous fuyez au nombre de mille) devant la menace d'un seul; Ps. 104. 7, (les flots) fuient devant tes menaces.

נְתְּנְעֵשׁ וַתִּרְעֵשׁ Etre ému, secoué : נְתְּנְעָשׁ וַתִּרְעֵשׁ Ps. 18. 8, la terre est émue, secouée, elle tremble.

Pou. רַלְצְשׁר עָם Job 34. 20, des peuples chancellent (et périssent).

Hithpa. יָתְּנְעֵשׁ וַתְּרְעֵשׁ הָשְּרֶץ (keri thipa.) II Sam. 22. 8, la terre est secuée, elle tremble; פַּנְתְרוֹת יְרְגַּנְשׁׁהַ מֵימָיו Jér. 46. 7, ses eaux sont agitées comme des torrents.

Hithpo. Etre agité, chanceler: מְּתְהַנְּעָשׁרּ שְׁלֵּהְ Jér. 25. 16, ils chancelleront, ils seront hors d'eux-mêmes (comme des fous).

עלש n. pr. d'une montagne de la tribu d'Ephraim, Jos. 24. 30: נְחָלֵי נָבֶּשׁ

II Sam. 23. 30, plaines de Gaas, au bas de cette montagne.

마시크 n. pr. m. Gaetham, fils d'Eliphas, Gen. 36. 11.

קְבְּשִּרְ f. chald. (plur. יְשִּרְ). Aile: יְנְשִּרְ לָּח הֹי Dan. 7. 4, elle avait des ailes d'aigle (v. אַבָּאָר).

וְשְׁנִים אוּ . et f. (avec suff. יְמְיִרִים, pl. יְמְיָרִים וּעְּנִים . Vigne, cep de vigne: יְמִירָ בִּילְרָאַל Osée 10. 1, Israel est une vigne vide, sans sève; יְמָרְ לְמָנִי ; Gen. 40. 9, et voici, îl y avait un cep de vigne devant moi; plus complet: יְתִירָ Nomb. 6. 4, (ce qui vient) du cep de vigne; יְתָיּהְ II Rois 4. 39, vigne de champ, vigne sauvage.

m. Nom d'un arbre résineux, ou d'une espèce de cèdre: אָבֶּר בֹּלֶּהָּ Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher (l'arche de Noé).

לְּלְרִית f. Soufre: נַחַל נְּמְרִית Is. 30. 33, un torrent de soufre.

קר, אָרָה fém., part. de גור Habitant, demeurant.

73 (v. 714). 13 (v. 714).

אָרָא n. pr. Gera, fils de Benjamin, Gen. 46. 21.

J. m. Gale seche: des hommes, Lév. 21. 20; des bêtes, Lév. 22. 22.

23. 38. — 2° D'un homme, II Sam. 23. 38. — 2° D'une colline près de Jérusalem, Jér. 31. 39.

בְּרָבֶּר m. (plur. בְּרָבֶּר). Grain d'un fruit, baie: שְׁנִים שְׁלְשָׁח זַרְבִּרים Is. 17. 6, deux ou trois baies (olives).

יַנְּנְקְרוֹת f. pl. Cou: יַנְּנְקְרוֹת Prov. 1. 9, et une parure, un riche collier, pour ton cou.

הַנְשְׁי n. pr. Girgasi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, souche d'un peuple chanaanéen, les Gergeséens, Gen. 15. 21.

לְרֵר אוֹ Kal inusité. Gratter. Hithp. Se gratter: לְּרִר בּוֹ Job 2. 8, pour se gratter avec cela.

לְּרָה Kal inusité. Pi. Exciter, toujours avec קידין querelle: אִישׁ תְּפֶּח רְגָּבָּח Prov. 15. 18, l'homme colère excite des querelles.

Hithp. 1° S'exciter, s'irriter; avec n: ישׁמֶרֵי הוֹרֶח יְתְּנֶרוּ בָם Prov. 28. 4, ceux qui observent la loi s'irritent contre eux. — 2º S'engager dans un combat, attaquer, combattre : אַל־הָּתְעַרוּ כָם Deut. 2. 5, ne les attaquez pas; פַר בָרֶר הְתְּנָרִית Jér. 50. 24, car tu as lutté, tu t'es révoltée, contre le Seigneur ; אַל־תְּתַּנַר. בָּם המחשה Deut. 2. 9, tu ne t'engageras pas dans un combat avec eux; רְתַּנֶרָת המחלקים Dan. 11. 25, il engagera un combat; de même: וֹלָפָּהוֹ תִּהְנָּהֵוֹ בִּרֶעָהוֹ II Rois 14. 10, pourquoi veux-tu t'engager dans une malheureuse entreprise, t'exposer au malheur? וְיָתְנֵּבֶת ער־מעהרז Dan. 11. 10, il poussera le combat, il avancera en combattant, jusqu'à la forteresse.

לְּבֶרה (rac. בַּרָה). 1° Rumination, toujours avec מַצְלֵח בֵּרָה הוּא בִּרָת בַּלְּח בַּרָב Lév. 11. 4, il est ruminant; une fois avec בְּרָר לֹא־יִבְּר : בָּרָר לֹא־יִבָּר : בָּרָר mine point.

2º Guera, petite pièce de monnaie, la vingtième partie du sicle : בֶּשְּׁיִרִים עֵּרָה Exod. 30. 13, le sicle est de vingt

guera (v. אגורה).

לברות f. Habitation, sejour passager (v. בווי לפני לפני Jer. 41. 17, ils resterent dans l'auberge a Chimham; selon d'autres, dans l'habitation de Chimham.

לְבֵּוֹ Kal inusité. Niph. (comme נְּבְרַוְמֵּר מִנְנֶר Ps. 31. 23, je suis retranché, rejeté, de devant tes yeux.

י היו" ou לו" n. pr. d'une peuplade voisine des Philistins, I Sam. 27. 8 (keri אָרָרְּיִּדְּיִּ).

קרוים n. pr. d'une montagne, la montagne de Garizim, dans le pays d'Ephraim, en face du mont Ebal, Deut. 11. 29.

m. (rac. יְּבֶּרָ). Hache, cognée: לְּנְהֵיהַ עָּלָיה בְּרְזָן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre la hache, la cognée à (la forêt).

נורל (v. אַרָל (v. גּרָל).

לא נְרָמיּ לַתֹּמֶר : (עָּרָם Soph.3.3, ils ne gardent, ne laissent point même les os jusqu'au lendemain matin.

לב" Causer, exciter: רָּטָּה Aboth, causant du mal, du malheur.

 grés mêmes; selon d'autres, sur le plus haut des degrés.

בְּלֶּה chald. Os: וְכֶּל־אַרְמֵּדְתּוֹן נַאָּקוּ Dan. 6. 25, et ils leur brisèrent tous les os. יבְּלַ (osseux) ח. pr. m. I Chr. 4. 19.

קרנית. אַרְנִית. בְּרָנִית. בְּרָנִית. בְּרָנִית. בְּרָנִית. Aire, grange: בְּרָנִית. בְּרָנִית. בְּרָנִית. Aire, grange: בְּרָנִית. בְּרָנִית. Aire, grange: בְּרָנִית. בְּרָנִית. Aire, grange: בּרְנָיִנִית. Is. 21. 10, fils de mon aire, la paille (peuple brisé comme la paille, opprimé; v. le même exemple à בְּרָנְיִנְיִם בֹּא בְרָעֵם. — Pour le blé qui est dans la grange: בְּרָנְיִנְיִם בֹּא בְרָעֵם בֹּא בִּרְנִים בּא I Rois 22.10, II Chr. 18.9, dans une grange; selon d'autres, dans une place (a l'entrée de la ville).

ברסת נקשר : Ps. 119. Ps. 119. 20, mon ame est brisée (languissante).

Hiph. Rompre, broyer: יַנְּנְרֵט בְּיָבְּרָץ Lament. 3. 16, il a brise mes dents par des cailloux.

ערע (v. גרע) Oter, diminuer, retrancher, couper, retirer: יְבַל־זַכֵּן אָרָצָה Jér. 48, 37, toute barbe sera coupée, rasée; לארינרע משהים עיניו Job 36. 7, il ne retirera pas ses yeux du juste; יגם־אַנִי אַנְרַע Ez. 5. 11, moi aussi je retirerai de vous (mes yeux); selon d'autres: je vous diminuerai, je vous réduirai a rien ; אַל־מָּנְרֶע דָּבֶר Jer. 26. 2, n'en retranche pas un mot; וַלֹא תַּנְרֵע Deut. 13. 1, tu n'en retrancheras rien ; יָתְגָרֶע שִׂיחַוּח לְּפְנֵי־אֵל Job 15. 4, tu diminues, tu arrêtes, la prière devant Dieu; וְתִּבְרֵע אֵלֶּיךְה תָּבְּמָח Job 15. 8, la sagesse auprès de toi est-elle si peu de chose? ou: as-tu attiré à toi seul la sagesse? selon d'autres: et cependant la sagesse te manque.

Niph. Etre retranché, être diminué, être moindre, être inférieur: לְמֵּח יִנְרֵע Nomb. 27. 4, pourquoi le nom de notre père serait-il retranché (de sa famille)? quelquefois unipers.: יְבִּירֵע Nomb. 36.3, il sera retranché de la part de nos possessions; אֵרן יְנִרֶע Exod. 5. 11, rien ne sera

diminué de votre travail לְּמֶרוֹ נְּעָרֵעֵּ; Nomb. 9. 7, pourquoi serions-nous inférieurs (aux autres)? ou : pourquoi sommes-nous privés (d'offrir, etc.)?

Pi. Diminuer, rendre fin: מֵּרְיְנְיִכְּיִ Job 36. 27, car il diminue, rend fines, les gouttes d'eau; selon d'autres: il attire, amasse, les gouttes d'eau.

בְּתַל מְישׁוֹן נְּיָפֶּם: Jug. 5. 21, le fleuve de Cison les a entraînés, emportés.

Pou. Étre scié: מְּלֶרְרוֹח מַּמְנֵרֶח TRois 7. 9, (les pierres) avaient été sciées avec une scie.

תְּבֶּרָה n. pr. Guerar, ville des Philistins, Gen. 20. 1: נֵתֵל־נְבָר Gen. 26. 17, la vallée de Guerar.

#נְישׁ m. Objet broyé, princip. des grains: גָּישׁ פַּדְשָּל Lév. 2. 14, des grains broyés, sortant d'épis pleins; מְּנִרְשָּׁה vers. 16, de ses grains broyés.

דְּנְנִי : Exod. 34. 11, je Exod. 34. 11, je chasserai devant vous les Amorrhéens; בְּישָׁים נְיִנְישׁ נְיִנְישׁ נְבִישׁ נִבִּישׁ בּאַבּיִי רָפָשׁ נְבִישׁ נְבִישׁ נְבִישׁ נִבִּישׁ וּבִּישׁ וּבּישׁ וּבִּישׁ וּבּישׁ וּבּישׁ וּבִּישׁ וּבִּישׁ וּבּישׁ וּבִּישׁ וּבִּישׁ וּבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְּבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נְּבִּישׁ נְבִּישׁ נְבִּישׁ נִּבְּישׁ נְבִּישׁ נִּבְּישׁ נְבִּישׁ נְבִּיִּים נְבִּיִּים נְבִּישׁ נְבִּיִּים נְּבְּיִים נְבִּיִּים נְבִּיבְּיִים נְבִּיבְּיִים נְּבְּיִים נְּבִּיבְּיִּים נְבִּיִּים נְּבִּיבְּיִּים נְּבִּיבְּיִּים נְבִּיִּבְּיִּים נְּבְּיִּבְּיִּיִּים נְּבִּיבּייִּים נְּבִּיבּיים נְּבְּייִּים נְּבְּיִּבּיים נְּבִּיים נְּבִּייִּים נְּבִּייִּים נְּבְּיִּים נְּיִּים נְּבִּייִּים נְּיִּים נְּבְּייִּים נְּיִּים נְּיִּיּים נְּיִּיּיִּים נְּיִּיּיִישְּׁ נְבְּיּיִּים נְּיִּיּים נְּיִּבְּיִּיּיִּישְּעִּיּיִּים נְּיִּבְּיּים נְּבִּיּים נְבִּיּים נְּבִּיּים נְּיִּים נְּיִּים נְּ

Niph. 1° Étre chassé, rejeté: נְּנְרְשָׁהִי Jon. 2. 5, je suis chassé, rejeté, de devant tes yeux.—2° Étre agité (des flots que le vent soulève et chasse): וְּנְרְשָׁמִים מַּיֶּם נְנְרָשׁ Is. 57. 20, les méchants sont comme une mer agitée; Amos 8. 8, il sera agité et submergé comme par le fleuve de l'Égypte.

Pi. Chasser: מרד תיום Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui (de la

surface de la terre); רְּאָטָּן רְּאָטָּן Gen. 21. 10, chassé cette servante.

קרש m. Co qui est poussé dehors, ce qui est produit : נָרָשׁ יְרָחִים Deut. 33. 14, le produit des mois (les fruits que chaque mois produit).

לְּרְשָׁה f. Expulsion, action de chasser quelqu'un de ses biens: חרימו גְּרְשׁרָה Ez. 45. 9, faites cesser, épargnez, vos exactions à mon peuple, ou vos tributs, impôts.

ה בְּישׁוֹן n. pr. Gerson, fils de Lévi, Gen. 46. 11; n. patron. אַרָשָׁוּן Nomb. 3. 23.

בּרָשׁׁם (étranger en ces lieux) n. pr. Gersom, fils de Moise, Exod. 2. 22.

קשר n. pr. Gessur, province de la Syrie, II Sam. 15. 8.

n. pr. 1° D'une peuplade qui habitait les vallées au bas du mont Hermon, Deut. 3. 14.—2" D'une peuplade dans le voisinage des Philistins, Jos. 13. 2.

לְשֵׁם Kalinusité. Hiph. (v. בְּשָׁם Faire pleuvoir: בְּישָׁם בַּנְשָׁבִים Jér. 14. 22, y a-t-il parmi les faux dieux des nations qui fassent tomber la pluie?

D תַּלְּשָׁ תְּי. (plur. בְּשָׁבְּי, const. בְּשָׁבְּי (plus forte que בְּשָׁבָּי (בְּשָׁבָּי (בְּשָׁבָּי (בְּשָׁבָּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְּי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשָׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁ בְּשָׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְי (בְּיִבְּי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּיִבְּי (בְּשִׁבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיִבְּי (בְּיוּבְּי בְּשִׁבְּי (בְּיוּבְּי בְּיִבְּיי (בְּיוּבְיי בְּיִבְּיי (בְּיוּבְיי בְּיִבְּייה בְּשְׁבִּיבְ (בְּיוּבְייה בְּיִבְּיה בְּעְּבְיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעָבְּיה בְּעָבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעִבְּיה בְּעָבְיה בְּעָבְּיה בְּער בּיוּבְּיה בְּיבּיה בְּער בּיוּבְּיה בְּיוּבְּיה בְּיבּיה בּיוּבְּיה בּיוּבְּיה בּיוּבְּיה בּיוּבְּיה בּיּבְּיה בְּיבּיה בּיוּבּיה בּיּבּיה בּיּבּיה בּיּבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיּבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיּבּיה בּיבּיה בּיי בּיבּיה בּיבּיה בּייי בּייה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיי בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּייה בּיבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיי בּיבּיה בּיבּיה בּייבּיה בּיבּיה בּייה בּיבּיי בּייה בּיבּיה בּיבּי

마다 n. pr. m. Néh. 2. 19; 마다. Néh. 6. 6.

בְּשְׁבֶּא chald. (avec suff. בְּשְׁבָּא, דְּיִדְשְׁנְּא). Corps: בּשַׁבֵּאָי הַשְׁבָּא לְשָׁבִיּא בְּשָׁבָּא Dan. 4. 30, son corps fut trempé de la rosée du ciel.

בים לא גְשָׁבְּח בְּדִים זְעֵם m. Pluie: בּצֹי מְּבָּח בְּדִים זְעֵם בּצֹי בּצֹי בּצַ. 24, elle n'aura point sa pluie au jour de la colère (ou Pou., de בַּעָּבָּ, elle ne sera pas arrosée de pluie).

וליש n. pr. 1° Gessen, province de l'Egypte, dans laquelle demeurèrent

les Israélites depuis Jacob jusqu'a leur délivrance, Gen. 45. 10. — 2° Ville et contrée dans les montagnes de Juda, Jos. 10. 41, 15. 51.

자들♥ n. pr. m. Neh. 11. 21.

לְשֵׁשׁ Kal inusité. Pi. לְשֵׁשׁ tâtonner, marcher en tâtonnant: נְשָׁשָׁח כַּעִּוְרִים כִּיר Is. 59. 10, nous allons comme des aveugles en tâtonnant le long du mur.

א בּרֹרֵהְ מְּנֵח: Pressoir: קּרֹרֵהְ מְּנֵח: Is. 63, 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir.

n. pr. Une des cinq villes principales des Philistins, I Sam. 6. 47; man de Gath, II Sam. 6. 40.

soir creusé) n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

לְּחֵיִם (deux pressoirs) n pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 33.

אַרָּיִרוּ Nom d'un instrument de musique (en forme de cuve), Ps. 8. 1, 81. 1; peut-être de ra, psaume composé à Gath.

ካርት n. pr. Gether, fils d'Aram, Gen. 10. 23.

ורירמוֹ (pressoir de grenades) n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, Jos.

ד Daleth. הְלֶּק, de קָּלֶּח porte. Quatrième lettre de l'alphabet; son nom lui vient de son ancienne forme. Comme chiffre ש signifie 4, ק 4,000. Cette lettre se permute avec י, ש פּד הוּ בּצְּהְי et יְּבֶּיְהְ לַּבְּּהְ n. pr.; הֹרְנִים et הֹרְנִים n. pr. רֹרְנִיִם et הֹרְנִים n. pr.

אין chald. (hébr. היא et ראה) pronom démonstratif fém. Cette, celle-ci, cela: בְּא לְרָא Dan. S. 6, celle-ci à celle-là (un genou heurtait l'autre); בְּלֵלְ הָא דְרָהְא Dan. 4. 27, n est-ce pas là cette grande Babylone?

אַרַ Souffrir, languir, se consumer (ע. אָרַבּ): אַרָּבּר עוֹד (אָרַבּ 19. 31. 12, ils ne continueront plus à souffrir (ils ne souffriront plus); וְבָּלִ־נָפָשׁ דְּאָבָּר 19. 31. 25, j'ai rassasié toute âme languissante; עַרָּאָרָ הְיִבְּרָוּ מִנִּיר עִנִי דְאָבָרוּ מִנִּיר ענִי Ps. 88.10, mes yeux se consument à cause de ma misère (selon d'autres, fondent en larmes, v. אַרָּב.).

Hiph. Causat. du Kal: אַפְּרֵיבֹּח נְּמָשׁ Lev. 26. 16, qui feront souffrir votre ame (pour בְּרִאִיבֹח, ou Hiph. de בּרָאִיבֹּח).

רְּאָרָה f. Angoisse, terreur : וּלְמָנִיר Job 41.14, la terreur saute, court, devant lui (v. le même exemple à יויק).

רְאָבוֹן מָשׁ m. Souffrance : יְדָאֵבוֹן נְפָּשׁ Deut. 28. 65, et la souffrance, la tristesse de l'âme.

קְּבְיאִים דָּאג (v. קְב, Poisson: מְבִיאִים הָאג Néh. 13. 16, (qui) apportaient des poissons.

קאָר ריאָג אָרד: Graindre, être inquiet, être en peine; avec et sans rég.: אָרָ ריֹאָג אָרד: אַרִּירִים אַרִּירִים Jér. 38. 19, je crains les Juiss (je crains qu'ils ne me maltraitent); וְּבָּיְנֵים מְשִׁיְרֵּת לֹא רִדְאָנֵי אַרְיִּרְאַרִּת לֹא רִדְאָנִי אַרְיִּרְאַרִּת לֹא רִדְאָנִי אַרְיִּרְאַרִּת לֹא רִדְאָנִי אַרָּתְּיִי אַרִּתְּיִ אַרְיִּרְאַנִי אַרָּעִי אַרָּתְּיִּ אַרִּר לֹא רִדְאָנִי מְנִינְּיִי אַרָּתְיִּ אַרָּר לַא רִדְאָנִי אַרָּעָּיִ אַרְיִּר לָּא רָדְאָנִי לְּנִי Ps. 38. 19, je suis inquiet à cause de mes péchés; רְדָּאֵב לָּנִי Sam. 9. 5, (de peur) qu'il ne soit en peine de nous.

ראֵב (craignant) n.pr. Doeg, Iduméen au service de Saul, I Sam. 21. 8 (בּוֹרֵג chethib, I Sam. 22. 18).

קאָנְה /. Crainte, inquiétude, souci: בְּלֵּבְּי שִׁי בְּעִּבְּלּוּ Ez.12.19, ils mangeront leur pain dans la crainte; בְּלֶבְּי בִּשִׁי בְשְׁתְּחִי Prov. 12. 25, l'inquiétude dans le cœur de l'homme l'abat.

עָאָה Voler : דָאָה Deut.

28. 49, comme l'aigle vole; רַיָּדָא צֶּלֵּר בְּיִבֶּי־רְאִיז Ps. 18. 11, il vole, plane, sur les aîles du vent.

אָרָ m. Oiseau de proie, Lév. 11. 14; vautour? milan? (Deut. 14.13, on lit מוֹרָיִים).

האר n. pr. (v. הור n. pr.).

דור הוד היות הוד פני הארי ואין דור פני אין דור אין אין דור I Sam. 17. 34, il venait un lion ou un ours; אינטיל די Prov. 17. 12, une ourse à qui on a ravi ses petits; שׁמִים דְּמָּים וְצָּרִם II Rois 2. 24, deux ourses.

בר chald. Ours, Dan. 7. 5.

אק" m. Force, vigueur. Ex. unique: פֿרָבֶּיך הְּבָּאָדְ Deut. 33.25, et comme tes jours sera ta force, elle durera autant que ta vie; selon d'autres, comme ta jeunesse sera ta vieillesse (v. בָּאָדָ languir).

בּהַבֵּב שְּׁמְיֵדְ יְשֵׁיִת : Faire parler : הּהָבַב שְׁמְיַדְ יְשֵׁיִת Cant. 7. 10, (le vin) qui fait parler les lèvres de ceux qui dorment, ou qui glisse doucement sur les lèvres etc.

רְבָּר f. (rac. יְּבֶב Propos; fréquem. mauvais propos, médisance, mauvaise reputation : נָיָבֵא יוֹפַף אֶּד־דִּיְבָּחָם רָעָה אֵל־ אַבּידָשׁ Gen.37.2, Joseph rapporta leurs mauvais propos à leur père ; פָּר שָׁמַלָּתִר רברים Ps. 31. 14, car j'ai entendu les discours injurieux (les outrages) de plusieurs ; וָרַבַּּחָדְּ לֹא חֲשׁוּב Prov. 25. 10, et tes mauvais propos ne reviendront pas, c.-à-d. tu ne peux plus les retirer, rétracter, ou ta mauvaise réputation (résultat de tes mauvais propos) restera, ne s'effacera pas. — הוֹצִרא רָבָּח Répandre des calomnies, décriér: להיציא בה על העניץ Nomb. 14. 36, en decriant le pays comme mauvais; Prov.10.18, et celui וימוֹצרא דְבָּח הוּא כְּסִיל qui calomnie est un sot.

י בּוּר אַ m. Parole: קיבור Rit.,en une seule parole, un scul commandement.

קלְּבְּרֵיְתְּה f. (pl. רְבֹרִים). Abeille: יְלַבְּרֵיְתְּ אַשְׁר הָצְּבֶיץ אֲשׁׁר Is. 7.18, et à l'abeille qui est dans le pays d'Assur; צְיֵר דְּבִיִּרם Jug. 14.8, un essaim d'abeilles. תכוֹכֶח n. pr. Deborah, prophétesse et juge, Jug. 4. 4.

רְבָּח chald. Sacrifier (hébr. יְבֵּח Esdr. 6. 3, lieu où l'on sacrifiait des hosties.

רבחין (plur. רבְּחִין) chald. Sacrifice, hostic, Esdr. 6.3.

דְּרְיוֹנְים m. pl. Fiente de colombes: יְרַבְּע חַשְּב דְּרְיוֹנִים keri, II Rois 6. 25, le quart d'une mesure de fiente de pigeon (cheth. הְרִיוֹנִים).

קביר m. (de דְבִּר l'endroit de la parole, de l'oracle). L'intérieur du temple, appelé aussi קבָר לַבְיּלָי le Saint des Saints: סְבִּרב לַבִּילָל וְלַבְּרָביר I Rois 6. 5, autour du temple et du sanctuaire.

רְּבִּיך n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jug. 1. 11 (v. קריָה).

רְבֵּלִים , plur. רְבֵּלִים , plur. רְבַּלִים , plur. ערִבְּלִים , ערִבְּלִים , plur. ערִבּיבְּלִים , plur. ערִבּיבְּיבְּים , plur. ערִבּיבְּלִים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבְּיבְּיבִים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבִּים , plur. ערִבּיבְּיבִים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבְּיבִּים , plur. ערִבּיבְּים , plur. ערִבּיבְּים , plur. ערִ

קלְה. pr. d'une ville, Ez. 6. 14. בּלְהֵי (deux gateaux) n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 33. 46; appelée aussi בְּלְהֵים Jér. 48. 22.

רַבְּק et רְבֵיק (ful. pari, inf. חַבְּקוֹ) 1º Etre attaché, rester attaché, collé; מצאשר יִדְבַּם דָאַזוֹר אֶל־מֶחְנֵי : בְּ et בָּאָל ਮੁੱਖ Jér. 13. 11, comme la ceinture est attachée autour des reins d'un homme; ולשונם לחבם הבקח Job 29. 10, leur langue était comme attachée à leur palais (par crainte); ולא־יִדְבַּל בְּיֵדָה מְאוּמָח Deut. 13.18, qu'il ne reste rien attaché à ta main, tu ne prendras rien (de ce qui doit être détruit); אַפְלֵּר בְּטָּרוֹ רָבֵקוּ Job 41.15, les parties pendantes de sa chair sont (cependant) fortement attachées. -2° S'attacher, se joindre à quelqu'un: עם־דונערים אַשׁר־לִי חִרְבַּקרן Ruth 2. 21, tu te joindras à mes serviteurs; נַתְּדָבֶּב בערורו בער 23, elle se joignit aux servantes de Booz. — S'attacher à quelqu'un, lui être fidèle, l'aimer; avec ק פו יובק פו קאָמָם בּיוֹן Gen. 2.24, il s'attachera à sa femme; יְבְּמָּם וֹיִבְּק בְּאָשָׁתוּ : אַדְרָי Deut. 4. 4, mais vous qui vous êtes attachés à l'Éternel (votre Dieu); דְּבְּקָּ בְּבְּלָּתוֹ בְּוֹשְׁי אַדְרִי בְּבְּלָתוֹ בַּוֹשְׁי אַדְרִי II Sam. 20. 2, (mais les hommes de Juda) restaient fidèles à leur roi; דְּבְּקָח נַמְשִׁי אַדְרִי Ps. 63. 9, mon âme s'est attachée après toi, à te suivre.— 3° Atteindre, poursuivre (synon. de s'est attachée après toi, à te suivre.— 3° Atteindre, poursuivre (synon. de peur que le malheur ne m'atteigne. Avec בּבְּקָח צָּבְּרָבְּי : אַדְרֵירָ Avec בּבְּלָח : Jér. 42.16, là (la faim) vous atteindra.

Pi. יְרַבֶּק לְבֵּט בְּמִאְיֹטֶיך Rituel, attache notre cœur à tes commandements.

Pou. אְרָבִים יְרְבָּרִם Job 38.38, et lorsque les mottes de la terre étaient solidement jointes ensemble (s'attachaient entre elles); אישׁר בָּאָתִירוּ יִרְבָּקוּ Job 41.9, l'un est fortement attache à l'autre.

Hoph. passif: בְּלְשׁוֹנֵרְ מְדְבֶּק מְלְקוֹתְר Ps. 22. 16, et ma langue est attachée (est comme collée) a mon palais.

רְבָּא לָאר לָחוֹן דָבְקרן chald. Attacher: וְלָאר לָחוֹן דָבְקרן דְּנְח מִבר הְנָח Dan. 2. 43, et ils ne demeureront point attachés l'un à l'autre.

רְיֵשׁ אֹתֵב דְּבֶּק Attaché: רְיֵשׁ אֹתֵב דְּבָּק Prov. 18. 24, il y a tel ami plus attaché qu'un frère; בְּבָּקְת לְבָנְבְּ תַּבְּרָב Truche qu'un frère; תְּבֶּקְת לְבָנְבְּ תַּבְּרָב TI Chr. 3. 12, attachée à l'aile de l'autre chérubin.

אַמֵר לַדֶּבֶּץ m. Jointure, soudure: אַמֵּר לַדֶּבֶּץ Is. 41. 7, il dit de la soudure: בּין תִּיְבָּיִרִם וּבֵין תִּשְּׁרִין Rois 22. 34, entre les jointures de la

cuirasse; selon d'autres, entre l'épaule et la cuirasse.

Pi. (יְדֶבֶּר, avec pause הָבֶּר, fut. יִדְבֵּר). Parler, dire; absol. et avec reg.: פר בר הפהר Is. 1. 2, car l'Eternel a parlé; של אַשָּׁר דַּבֶּר יֵי Exod.24.7, tout ce que l'Eternel a dit. La personne à laquelle on parle se construit avec אָל, אָל, יָבֶּם, אָל, אָל et אָן; la personne ou la chose au sujet de laquelle on parle se met à l'acc. ou avec n, quelquefois avec אַל et אָל. — אָל et יְתוּנֵח תַּוּנְאֵל לבר אַשֵּׁר דְּבֶּר הֹעֵיז Ruth. 4. 1, et voici le parent dont Booz avait parlé qui passait; אָטֶר דְּגַּרְהָ Gen. 19. 21, la ville dont tu as parle; ואַרַבָּר אוֹרָוּק Ez. 2. 1, je parlerai avec toi; רַאָּכָר אֲדַמַר בָּךָ אָבִי l Sam. 19. 3, je parlerai de toi à mon père; לְיֵבֶר בֹּר עֵל־אֲדֹנְיִרנּ I Rois 2. 19, pour lui parler au sujet d'Adoniahou; אבְדַמְרוֹ צִּנְמָר Dan. 10. 19, et lorsqu'il me parlait.

Frequemment avec p Parler contre quelqu'un, en dire du mal: נְמִּרְמֵּרְ מִרְיִם Nomb. 12. 1, Miriam et Aaron parlerent contre Moïse; יִבְּתְרָּגְּיִ Ps. 78. 19, ils parlerent contre Dieu. Quelquefois avec p Parler par quelqu'un, par l'entremise, l'organe de quelqu'un; אַבּרְיִבְּעָרָ הַיִּרְ אַרְיִּבְּעָרָ הַרְּבָּעָרָ הַרְּבָּעָרָ הַרְּבָּעָרָ הַרְּבָּעָרָ הַרְּבָּעָרָ הַרְּבָּעָר הַרָּבְּעָר אַרְבָּעָר הַרָּבְּעָר אַרְבָּעָר הַרָּבְּעַר אַרְבַּעָר הַרָּבְּעַר אַרְבַּעָר הַרְבָּעָר הַרְבָּעָר הַרְבַּעָר הַרְבַּער הַרְבַער הַרְבַּער הַרְבִּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבּער הַרְבַּער הַרְבּער הַרְבִּבְּער הַרְבַּער הַרְבְּער הַרְבִּער הַרְבַּער הַרְבַּער הַרְבּער הַרְבּער הַרְבְּבְּער הַרְבְּער הַרְבְּער הַרְבְּער הַרְבְּער הַרְבְּער הַרְבּי הַרְבְּבְּבְּער הַרְבְּער הַרְבְּבְּער הַרְבַּער הַרְבְּער הַרְבִּיב הַרְבּיבְּער הַרְבְּבְּער הַרְבְּבְּער הַרְבְּבְּבְּר הַרְבְּבְּר הַרְבְּבְּר הַרְבְּבְּבְי הַרְבְּבְּר הַרְבְּבְּי הַרְבְּבְּר הַרְבְּבְּי הַרְבְּבְּי הַרְבְּבְּבְיב הְיבְּבְיי הַרְיבְּבְי הַיּבְּיי הַיּבְּיי הַיּי הַיּבְיי הַיּבְיי הַיּבְּי הַ

A Molse → aussi a nous)? רות די המריבי II Sam. 23. 2, l'esprit de Dicu parle par moi, ou en moi. -- זְּבֶּר־צָם לָּבוֹי אל, בל לבו Se dire a soi-meme, penser: קרל אָרלְבְּר אָלרלְבְּר Gen. 24. 46, je n'avais pas encore achevé de me parler אַ מָדַבָּרָת עַלּדּלְבָּה ; מוֹים מָער בּוֹים אַ מִדְבָּרָת עַלּדּלְבָּה ; a moi-wême I Sam. 1. 13, Hanna parlait dans son cœur; דְּבֶרְתִּר אָנִי עִבּד־לְנְּר Eccl. 1. 16, je pensais en moi-même ; יָלְבִּי בְּלְבִּי Eccl. בבר־על . 15, je me dis en moi-même. דַבָּר־עַל Parler au cœur de quelqu'un, לב אָילש lui dire de bonnes paroles, le consoler: וַרַבַּר צָּל־לֵב חַזַּצַרַ Gen. 34. 3, il parla au cœur de la jeune fille (il la consola par de bonnes paroles); נַדַבָּבר צַל־לָבָם Gen. 50. 21, il leur parla avec douceur, avec bonté.

אָרַבֶּר טוֹב, טוֹבָרו עַל Annoncer, promettre, du bien à quelqu'un : פריידי הבריטוב עלי ישְּׁרָאֵל Nomb. 10. 29, car l'Eternel a promis de donner de grands biens à Israel ; קבל אַשָּׁר־דִּבָּר אַת־חַטוֹבָח עָלֵיךָה I Sam. 25. 30, tout le bien, ainsi qu'il t'a promis; אַשָּׁר דְּבָּר־טוֹב צַלִּדְתַּצֵלַהְ Esth. 7. 9, (Mardochée) qui avait parlé pour le bien, le salut du roi ; חָרָעָרו אֲשָׁר־דִּבָּר עַלֶּרְחָם Jér. 26. 19, (il se repentit du) mal qu'il avait résolu sur eux (pour les affliger). Parler a quelqu'un avec המר מבות את, אל bonte: מַדַבֶּר אָתוֹי שׁבוֹית II Rois 25. 28, il lui parla avec bonté ; פַּר־יִדַיִּבַרוּ אֱלֵּיךּ minim Jer. 12. 6, lors même qu'ils te parlent avec bonté; אָריר שָׁלוֹם אַרד־רַיֵּערוּ יַרְבֵּר Jér. 9.7, (chacun) parle de paix, a la paix dans la bouche, en parlant à son prochain; ידַבֶּר שָׁלוֹם אַל־עַמוֹ Ps. 85. 9, il annonce la paix, le bonheur, à son peuple; אַרְבָּרַדוּ־נָא שָׁלוֹם בָּקָרָ Ps. 122. 8, je prononce la paix sur toi, je te souhaite la paix, לא מַלום יִדְבֶּרוּ Ps. 35. 20, ils ne parlent pas de paix, ils n'ont pas des paroles de paix.

2º Faire parler, promettre, ordonner, réciter, chanter: רְּבָשֵּׁר בָּאֲבִיבְיל בַּאֲבִיבְיל בַּאֲבִיבִיל בַּאֲבִיבִיל בַּאָבִיבִיל בּאַב בּאַבִיבִיל בּאַב בּאַביביל בּאַב בּאַב בּאַביביל בּאַב בּא

Exod. 28. 22, si tu fais tout ce que je t'ordonne; בְּבְּיִיִי דְּשִׁר, 5. 12, chante un cantique; בְּבָיִי דִּשִּׁירִי Ps. 18. 1, qui a prononcé, chanté, en l'honneur de l'Eternel, les paroles de ce cantique.

Pou. passif. קבָרית מְדְבֶּר בְּּרְ Ps. 87.3, des choses glorieuses ont été dites de toi; בְּיִלְם שִׁיִּדְבֶּר בְּּתְּ Cant. 8.8, au jour où il sera parlé d'elle (qu'on la de-

mandera en mariage).

Hithp. Parler. Part. בְּרָבָּהַ p. יְמְרָבְּּבָּר Parler. Part. פּרָבָּה p. אַבְּּרְר אַבָּר p. אַבְּּרְר אָבָּר p. אַבְּּר אַבְּּר אָבָּר p. אַבְּר אָבָּר רְשָבָּר וּשְׁבָּר וּשְׁבָּר וּשְׁבָּר וּשְׁבָּר Parlait; יִבְּיִר רְשָּבָּר וּשְׁבָּר וּשְׁבָּר וּשְׁבָּר p. II Sam. 14. 13. (pourquoi) le roi dit-il une chose pareille l'ou Pi., comme בַּיִר par que le roi ne dise pas.

II קר אלם inusité. Pi. Détruire, exterminer: אַר בּר II Chr. 22. 10, elle extermina toute la race royale; de même, selon quelques-uns: אַל־עָרמוּ בְאַמוּ Ps. 2. 5, dans sa colère il détruira leurs puissants (v. אַרָּיָר מוֹ וֹשׁ leur parlera, יַבּילָּיִם בַּאַתּ בַּאַתָּים.

Hiph. Assujettir, soumettre: נַיֵּדְעֵּר פְּבִּים מְּחָהִי Ps. 18. 48, et qui m'assujettit des peuples.

יקר m. (const. דְּבָרִים, plur. דְּבָרִים). 1º Parole, mot, promesse, ordre, commandement, sentence, oracle, conseil, nouvelle: הְבַרִים אַהַוּרִים Gen. 11, 1, et les mêmes paroles; יַלֹאִ־עֵּנוּ אַחוֹ דָבֶר II Rois 18. 36, ils ne lui répondirent pas un seul mot; הַלוֹא דָבָר הוּא I Sam. 17. 29, ce n'est qu'une parole, c.-a-d. je n'ai fait que parler; אכון דֶבֶר I Sam. 16.18, habile dans (ses) paroles; ייַקט די ו אחדיברו I Rois 8. 20, l'Eternel a accompli sa parole, sa, promesse; דְבַרי בּלְכוּית Esth. 1. 19, un ordre du roi; עשׁרֶת חַוּבְרִים Exod. 34. 28, les dix commandements; דברי קולה Eccl. 1. 1, sentences de Koheleth ; דַּנְעָטֶרוּ אָרִדְּבָּרוֹ II Sam. 17. 6, suivrons-nous son conseil? רַהְשָׁבֵּנִי דָּבֶר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles (de tes frères). Quelquefois devant un autre substantif: ce qui est à dire d'una chose,

au sujet de, à l'égard de: הְּיַבֵּר גְּבְּהִּיוֹת Job 41. 4, (ni) ce qui est à dire au sujet de sa force; הְּשָׁיִמְיִּדְר דְּיִבְּר הְעָּיִבְּרוֹּן 15. 2, voici ce qui concerne l'année de relache; וְחֵי דְּבֵר תְיֹבְיר , voici (la loi) à l'égard de l'homicide.

2º Chose, quelque chose, événement, fait, action, rien : יַצַן אֲשֵׁר עַשִּׂיתָ אֵר־חֲהָבָר חַיַּחַ Gen. 22. 16, puisque tu as fait cette chose; דָבֶר גַּרוֹל אוֹ דָבֶר קַטֹן I Sam. 20. 2, une chose grande ou petite; קר הבר הבר Gen. 18. 14, y a-t-il rien de trop difficile à Dieu ! אַתר הַהְּבֶרִים הַאָּלָּח Gen. 15. 1, après ces choses, ces événements; דּבְרֵי תַּיָּמִים I Chr. 27. 24, événements des jours (écrits et réunis en livre), histoires, chroniques, fastes; וְרַחֵר דְּבְרַי שׁלֹמֹת I Rois 11. 41, et le reste des actions de Salomon ; יאָרן דָּבֶר I Sam. 20. 21, et ce n'est rien, il n'y a rien à craindre; וְדַבֶּר אַיך-לָחָם עִם־אָרָם Jug. 18. 7, ils n'avaient rien, ils n'avaient de rapports avec personne; בֶּל־דָבֶר Nomb. 31. 23, toute chose, tout ce qui; הְבַר־רוֹם בְּרוֹם Exod. 5.13, (achevez) la tâche du jour, ce jour même; אַר־דְּבְרֵי תָאֵחֹנוֹת I Sam. 10. 2, (ton père ne pense plus) à l'affaire des anesses, aux anesses qui avaient été perdues; יְּבְרֵי עֵּוֹנֹת Ps. 65. 4, les iniquités (דְּבָרֵי עֵּוֹנֹת par surabondance).

דָּכֶּר m. Peste: דָּבֶר מְצֵּר Exod. 9. 3, une très forte peste; plur. דְבָרָת Osée 18. 14, tes pestes, tes plaies. ת. (v. קּדְבֶּר). Lieu où l'on conduit les bestiaux, parc, paturage: מְנַבְּרוּ Mich. 2. 12, comme le troupeau dans son parc; וְנָבְּרוּ Is. 5. 17, les agneaux pattront comme dans leur paturage, ou selon leur habitude, comme à l'ordinaire.

קרָה f. (plur. בְּנְרִיהוּ). Parole, doctrine. Ex. unique: יְשָּׂא מִנַּלְּיֹרָהוּף. Deut. 33. 3, il recevra ta doctrine, ou il s'instruira de tes paroles.

ארדיר פלידים לא האופר בירים ב

יְרְרָה chald. Cause: צל־דְּבְרֵח הִיי Dan. 2. 30, à cause de, afin que.

לְרְוֹת f. pl. Radeaux : יָאָנִי אָמִימַם I Rois 5. 23, et j'en ferai des radeaux sur mer.

שְׁבֶּעֵי Miel: מְּבְעֵּי I Sam. 14. 43, un peu de miel. Les fruits sucrés: אַבְעָּי II Chr. 31. 5, (les prémices) du miel, c.-à-d. des fruits doux, des dattes; miel des raisins, c.-à-d. du moût qu'on épaissit en en faisant cuire une partie, Gen. 43. 11, Ez. 27. 17.

ן דּבְּשֶׁח f. Bosse de chameau : וְצֵלִּידַּנְשָׁח וְצֵלִידַ Is. 30. 6, et sur la bosse des chameaux.

קישת n. pr. d'une ville, Jos. 19. 11. קינים m. (plur. קינים, const. קינים). Poisson: קינים Nomb. 11. 22, les poissons de la mer.

דְּנָה f. (const. קְּנֵה). Poisson : מְּנֵה קוֹים Jon. 2. 2, des entrailles du poisson; collect. בְּנֵידּיְאֹרֶיקּ Ez. 29. 4, les poissons de tes fleuves.

דְּנָה Se multiplier (comme les poissons): רְיִהְעוּ לָּרֹב Gen. 48. 16, et qu'ils se multiplient considérablement.

רְגְּוֹן (poisson) n. pr. d'une idole des Philistins, I Sam. 5. 4. (Sa forme était moitié homme, moitié poisson.)

לבְּלֵית (v. בְּלֵית Déployer l'étendard, se distinguer, se signaler: בְּלֵית בְּלִית בַּלִּת Ps. 20. 6, au nom de notre Dieu, nous déploierons l'étendard. Part. passif. בְּלֵּת מַבְּרֶבְּבֶּת Cant. 5. 10, il se distingue entre dix mille (il s'élève au-dessus d'eux). Niph. Être pourvu d'un drapeau: בְּלֵּתְת בַּנְּרֶלָת Cant. 6. 4, terrible comme (des troupes) pourvues de drapeaux, c.-à-d. armées, rangées en bataille.

דְּנֶלִים . (avec suff. דְּנְלִים . plur. דְּנֶלִים. Drapeau, bannière, étendard: תְּנְלֵּים Nomb. 2. 3, le drapeau du camp de Juda; זְיִנְלִי עָלַי עָלַי Cant. 2. 4, et sa bannière qu'il déploie au-dessus de moi est (celle) de l'amour.

וְאָסֵקתְּ דְנָנְהַ Blé: יְאָטֵקתְּ דְנָנְהַ Deut. 11. 14, tu recueilleras ton blé; בְּיֵן נְהַיִן Lament. 2. 12, où est le blé (le pain) et le vin ?

דר plur., const. בַּבְּי, יְרָוּהְ מְּכָל־שֵׁיז Prov. בּבָּי, יְרָוּהְ מְּכָל־שֵׁיז Prov. B. 19, que son sein, ses charmes, t'enivrent en tout temps (que son amour te suffise); בַּבִּיהְ Ez. 23. 21, tes mamelles, ton sein.

דְּדָה Kal inusitė. Hithp. קּבָּהֵם תַּרְבָּּהְר Marcher lentement: אָבַהֵם עַּרְבָּּהְר Ps. 42. 5, je marche lentement, c.-à-d. avec recueillement, devant ou avec eux, jusqu'à la maison de Dieu (בּ בַּסְּהַר בַּלִּילְישִׁיהַ ; (עִּבָּהָר בַּלִּילְישׁיהַ Is. 38.

15, je marcherai lentement, c.-a-d. avec contrition, tristesse, toutes les années de ma vie.

וֹלְין n. pr. 1° Dedan, fils de Raama, Gen. 10. 7, souche d'un peuple habitant près du golfe Persique, Ez. 27. 15.

— 2° Dedan, petit-fils d'Abraham et de Ketura, souche d'un peuple de l'Arabie, Gen. 25. 3, Jér. 25. 23; יְּבָיָם Ez. 25. 13; plur.

רְּלָנִים n. pr. Dodanim, fils de Javan, souche d'un peuple, Gen. 10. 1.

אַרַת m. chald. (héb. בְּיָהָ). Or: אַלַב בּרְהָת Dan. 3. 1, une image d'or; יָהָבָא vers. 5. 7.

אָרָהָא (cheth. דְּהָהֵא) m. pl. Les Diévéens, peuple dont une colonie habitait la Samarie, Esdr. 4. 9.

בְּחַחַ Kal inusité. Niph. Étre étonné, stupéfait: קְּאָשׁ נְרָדָם Jér. 14. 9, comme un homme stupéfait, interdit.

רַתַּר Galoper, trotter: יסיס דֹתַר Nah. 3. 2, des coursiers qui galopent, battent des pieds.

קְרָרָה f. Battement des pieds du cheval, galop, course impétueuse: מְּבַרְרוֹת אַבִּירְיוֹת Jug. 5. 22, par la course impétueuse, le galop de ses guerriers, ou de ses chevaux vigoureux.

רוב (v. דוֹב).

רוֹב Hiph. Faire souffrir (v. קאַב Hiph.).

קריגים: (בָּג Pecher (de ד'ג ou דְּרְבָּים Jér. 16. 16, ils les pecheront. Hiph. p. וְדֵהְיגִּים.

אָרָ m. Pêcheur: דָּנָרִם Ez. 47. 10, des pêcheurs.

קסירוֹח דּוּנֶה f. Péche ou poisson: בְּסִירוֹח דּוּנֶה Amos 4. 2, avec l'hameçon de la pêche, ou (avec lequel on prend) le poisson.

יחוד m. (avec suff. הדי , plur. שירַים בּיִרִים . 1° Ami, amant, bien-aimé: שירַים בּיִרִים בּיִרִים . 18. 5. 1, le cantique de mon ami; אָנִי יְרִיּוִירְ כִּירְּ בְּירִי יְרִיּוִירְ כִּירְ בַּירִי יְרִיּוִירְ כִּירְ Cant. 6. 3, je suis a mon bien-aimé, et mon bien-aimé est a moi.

— 2° Oncle, frère du père; une fois cousin: לְבְיֵי רִיְיִדְן Nomb. 36. 11, aux fils de leurs oncles;

10. 15, l'oncle de Saul; אָרָיְהָשְׁאֵל וּדִּיּרָ 32. 12, Hanamel, mon cousin (v. vers. 9).— 3° Amour, plaisir (seulem. au plur.); אירָהְ מִיִּיךְ מִיִּרָן Cant. 1. 2, ton amour est meilleur que le vin; דְּרָה וּיִרִים Prov. 7. 18, enivrons-nous de plaisirs, d'amour.

אי ברות (plur. הריים et רובים). 1° Pot, chaudren: אוֹ ברות ברות I Sam. 2.14, ou dans le pot, ou le chaudren; אַפּרוֹרוֹ וּבַרְּנָיִרִים II Chr. 35. 43, dans des pots et dans des chaudrons. — 2° Panier: אַרָּיִר אָרִיּיִר וּאַנִּים Jer. 24. 2, dans un panier il y avait (d'excellentes) figues; בַּפְּיִר מְּהַרּר Ps. 81. 7, ses mains étaient débarrassées du panier ou du pot, c.-à-d. il n'était plus assujetti à des trayaux vils.

לור (ami) n. pr. David, deuxieme roi d'Israel: עיר בָּוִיר I Rois 3. 1, la ville de David, Sion; עִיר בָּוִיר Is. 7. 13, la maison de David, la famille royale de Juda; עַרְבִּיר יָרָיִר Ez. 34. 23-24, 37. 24, mon serviteur David, le Messie (qui sera descendant de David).

דוֹרָה (fém. de הוד Tante, sœur du père, femme de l'oncle: היָרָה בֹּבֶּד הֹנְהוּ Exod. 6. 20, Jochebed sa tante, la sœur de son père; הֹרָהְן הַיִּא Lév. 18. 14, elle est ta tante (la femme de ton oncle).

תורָאִים m. pl. (const. הדּרָאֵר). 1° Paniers (v. ישני הדּרָאֵר רְאָנִים 'Jér. 24. 1. deux paniers pleins de figues. 2° Nom d'une plante, mandragores: בייני Cant. 7. 14, les mandragores ont répandu leur odeur.

רות Souffrir, être malade, spécialement de la souffrance menstruelle des femmes: בּיבֵּי וְבָּיוֹ וְבָּיוֹ בְּיִר בָּיִ וְבָּיוֹ בְּיִר בַּיִּ בְּיִר וְבִּי וְבָּיוֹ בְּיִר בַּיִּ בַּיִּר בַּיִּר וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִייי וְבְּיי וְבִייי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבְּיי וְבִיי וְבִיי וְבִיי וְבִּיי וְבִיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבִיי וְבְּיי וְבִיי וְבְּייִי וְבְּיי וְבְּיי בְּיִי וְבְּיי וְבְייִי וְבְּייִי וְבְּייִי וְבְייִי וְבְייִי וְבְּיי בְּיִי וְבְייִי בְּיי וּבְייי בְּיי בְּיי בְּיִיי בְּיִייי וְבְּייִי וְבְייִי וְבְּיי בְּיי בְּיִי וְיִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְייִיי וְבְּייִי וְבְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי וְבְּייי בְּיי בְּייִי וּיִיי וּיִיי וְיִיי וְבְּייי בְייי וּיִיי וּיִיי וְבְּייי בְּייי בְּייי בְּייי וְבְּייי וְבְּיי בְּייי בְּייי בְּייי וְבְייי וְבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי

רְּיָדְ adj. (fém. רְיָדְיִם). Languissant, souffrant, malade, affligé, triste: רְיָדְיִם בְּיִבְיִם Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle;

קיים יוֹבְים אַבְיח Is. 30. 22, tu les rejetteras comme (le linge souillé) d'une femme qui a ses mois ; אַבָּי דְּיִה דְיָה בְּיַה Lam. 5. 17, c'est pourquoi notre cœur est malade, triste; בּיִר בּיִה Lament. 1. 13, (il m'a rendue) triste, affligée, pendant tout le jour.

וְלְבֶּר רָבָּי רָבָּי רָבָּי רָבָּי רָבָּי רָבָּי רַבָּי בַּבְּי וּבְּיר בַּבְּי Is. 1. 5, tout cour est malade.

קְיִי (v. דְּיִי (pr.). אָדְיָכּהּ בַּמְּדִּלְכָּה Piler, broyer: אַדְּכָהּ בַּמְּדִלְכָּה Nomb. 11, 8, où ils pilaient (la manne) dans un mortier.

" 1217 m. Pupitre, estrade, Rituel.

קרֹכְיפָּר f. Nom d'un oiseau impur, Lév.11.19 (huppe ou coq de bruyère?).

רְּבְיֵר (rac. בּהִים). Silence; poét. lieu où règne le silence, la tombe : רְּבָי דִּינְים Ps. 115. 17, ceux qui descendent où règne le silence (dans le sépulcre); בְּבָיִם שָׁבְנָה דִּנְּהָה נַמְּשִׁים בָּיִּבְים דִּנְהָה בַּיִּבְים בַּיִבְים בַּיִּבְים בַּיִבְּים בַּיבָּים בַּיִבְּים בַּיִבְּים בּיִבְּים בַּיִבְּים בּיִבְּים בַּיבָּים בַּיִבְּים בּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיב

הוֹטְח n. pr. 1° Dumah, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Tribu et contrée dans l'Arabie, Is. 21. 11.

ל רוֹנְיָהְ (rac. הְּמָּח טוּ דּוּם). 1° Subst. Silence, repos: אַלְמְהִי דּוּמְיָה Ps. 39. 3, je me suis tu, (j'ai gardé) le silence; וְלַיְלָה וְלֹאִדּוּמִיָּה לִי Ps. 22. 3, même pendant la nuit, il n'y a pas de silence

בין מבן. Silencieux, muet: יְבָּיִלְ בּיִר Is. 47. 5, reste assise en silence, silencieuse; יְאָבֶן דּיִּנְים; Hab. 2. 19, a la pierre muette.

Pምንካ pour program n. pr. Damas, Il Rois 16. 10.

קון שם דון Juger, rendre justice, punir: קון בין שלין Jér. 22. 16, il jugeait, défendait, la cause du pauvre et de l'indigent; קנף אליוים Gen. 30. 6, Dieu m'a rendu justice; קנף אליוים Gen. 45. 44, (la nation qu'ils serviront) je la punirai; לא־ירון רווי בָאָיָם לְּעָלָם לְעָלָם Gen. 6. 8, mon esprit ne luttera pas toujours dans l'homme (contre ses passions); selon d'autres: ne restera ou ne règnera pas toujours dans l'homme.

Niph. ביון Etre en contestation, se disputer: ייִרִי כַל-הְעָבוּ עָּדוֹן II Sam. 19. 10, tout le peuple était en contestation, en dispute.

Hiph. (fut. יְיִדִין, inf. יְדִין p. דָּיִרָּן). 1° Gouverner, régir : יָיִירן אַקְּמֵי־אָרֶץ I Sam. 2. 10, l'Eternel gouvernera, ou jugera, les extrémités de la terre: וַנְם־אַתָּה הָּוִין אָח־בַּיהִי Zach. 3. 7, tu régiras, gouverneras, aussi ma maison (mon temple). — 2º Juger, rendre justice, faire rendre justice, venger, punir: דֶן יְדִין עָמּה Gen. 49. 16, Dan jugera son peuple; אַר יִדִרן עַמָּרם Ps. 7. 9, l'Eternel jugera les peuples; וְדִין עֵנִי יָאֵבְיוֹן Prov. 31. 9, rends justice au pauvre et à l'indigent; וּבָגָבוּרֶתָהְ תְּדִינְנֶי Ps. 54. 3, et par ta force fais-moi rendre justice, défénds ma cause; פַר־בָם יָדִירן עמים Job 36. 31, par oux (les nuages) il punit les nations. De même avec a: ידיין בעוים Ps. 110.6, il juge, punit, les nations. — Avec בַּלָּהְי בְּעָם מְּנְיּמְי בְּעָם מְּנְיִים בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּעָם בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בְּיבְייים בּיבְייים בּיבְייים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּייי בּיבּייים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּיבּייים בּיבּייים

דון chald. Juger: הַּיּלְבֶּוֹן דָּאִנִין לְכֶּל־צַבָּא Esdr. 7. 25, qui doivent juger tout le

peuple.

יניקן הַוְיעון שׁרוּון: Justice, jugement דון דון Justice, jugement, afin que Job 19. 29, keri (cheth. יקיבין), afin que vous sachiez qu'il y a un jugement, ou un juge.

Ps. קרוֹנג נְנֵישׁי et ה'וֹנג m. Cire: קרוֹנג Ps. 97. 5, (les montagnes) se fondent comme la cire.

אָרָין Danser, se réjouir: אָרְמָּיִ הָּדְּיּקְ רְאָבִין Job. 41. 14, (litt.) devant lui se réjouit la terreur, c.-à-d. la terreur se change en joie pour lui; selon d'autres: devant lui saute, court, la terreur, il répand la terreur.

רוק chald. Se briser, être broyê (v. הְּבָקוֹי בְּחִינְין הָקוֹי Dan. 2. 35, alors se briserent en même temps (le fer, etc.).

קהור בְּאָחֲלֵי־רְשֵׁע Ps. Ps. Ad. 11, que de demeurer dans les tentes de la méchancété; trans. יְנֵם דּוּר חָעֲבֶּבִים Ez. 24. B, range aussi les os sous elle (la marmite); selon d'autres : fais brûler les os (ל. מְּדִינְיִה).

דור chald. Demeurer, habiter. Part.: דור בּכְל־אַרְעָא Dan. 3. 31, 6. 26 (keri קּיִרִין, qui habitent toute la terre.

דְּלְיְרְתִי בַּדְּלֵּרְ מְלֶּכְּוְךְ וּ Tr. 1° Cercle: רְלְיִרְתִי בַּדְּלֵּרְ בְּיִרְ וּ Is. 29. 3, je camperai comme en cercle autour de toi. — 2° Balle: אַבָּרוּר Is. 22. 18, comme une balle (v. les deux ex. בְּרִבְּיִר בַּּ

רוֹך פּנ און ה. 1° Génération, race, contemporains, temps, durée de la vie: מיבותים בַּל־יַחִים Nomb. 32. 13, jusqu'à ce que toute cette génération fût éteinte; שַּבְּי Deut. 32. 5, une race pervertie; הוֹר נְשָּע Is. 38. 12, le temps, la durée de ma vie est finie; selon d'autres, ma demeure est arrachée; יִּבְּי וֹלְּבְּי וֹנִי וֹלְּבִי וֹנִי וֹלְבִּי וֹלִי וֹלְבִי וֹנִי וֹלְבִי וֹנִי וֹלְבִי וֹלְבְּי וֹלְבְּיִי וֹלְבְּיִי וֹלְבְּי וֹלְבִי וֹלְבִי וֹלְבִי וֹלְבִי וֹלְבְּיִי וֹלְבְּיִי וְלְבִּי וְבְּבְּיִי וְבְּעִי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבְּיִיוֹי וֹלְבִי וֹלְבְּיִי וֹלְבְּיִי וְבִּי וְבְּבְּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּעִי וְבִּי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבְּיִי וְבִּי וְבְּיִי בְּיִי וְבִּייִי וְבִּי וְבִּי וְבְּיִי וְבִּי וְבִּי וְבִּי וְבְּיִי וְבִּי וְבְּיִי וְבִּי וְבְּיִי בְּיִי וֹבְּי בְּייִי וֹי בְּייִי בְּיי בְּייִי וְבִּי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיבְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי

Plur. בּרִית et היִים וֹפּ premier n'est employé qu'avec הול les siècles, l'éternité: קבור בּוֹרִים שְׁנוֹתְיקְבּ Ps. 102. 25, tes années s'étendent dans l'éternité; היִים בְּרֹיִתְיקִבּ plus généralem. employé: בּרֹיתִיי בְּּנִיתְּיִי בְּרַי וֹשְׁנִיתְיִי בְּּנִי בְּרַיִּתְיִי בְּרַי בְּרַיִּתְיִי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בְּרַי בַּרָי בַּרָי בַּרַי בַּרָי בַּרָי בַּרָי בַּרָי בַּרָי בַּרָי בַּרַי בַּרָי בַּרַי בַּרָי בַּרַי בַּרַי בְּרַיִּר בְּרַי בְּרַי בְּרַי בַּרָי בְּרַיִי בְּרַי בַּרָי בְּרַיִי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּרַי בְּרָי בְּרַי בְּיִי בְּי בְּרַי בְּרַי בְּיִי בְיי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיּבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְייִי בְּייִי בְיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיְי בְּיוּי בְייִי בְּיוּי בְּיוּי בְּיוּי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיוּי בְיוּי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְּייוּי בְיוּי בְייוּי בְייִי בְיי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְּיוּי בְיוּבְי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייִי בְייְי בְייִי

רוֹר פּוֹר (demeure) n. pr. d'une contrée et d'une ville près du mont Carmel, Jos. 17. 11, 12. 23 (v. נְּמָּדּ).

רוֹרָא chald. n. pr. d'une plaine dans la Babylonie, Dan. 3. 1.

ביוש ou הוש (fut. ביוש Ecraser, fouler, briser, battre le blé: בַּאַת חַרוּשׁ גוֹיִם Hab. 3. 12, dans ta colère tu brises les nations; קוֹמִי נְרוֹשִׁי בַרוּצִיוֹן Mich. 4.13, lève-toi et foule (écrase-les), fille de Sion ; וְחַיַּת הַשַּׁהֵה תִרּיּשָׁהַ Job. 39. 15, les animaux des champs la foulent aux על־הושם בַּחַרְצוֹת חַבַּרְוֵל אָת־חַגּלָעֵר ; pieds Amos 1. 3, parce qu'ils ont foulé Galaad avec des chariots de fer; רַלַשָּׁמָר שת-בּטֵּרְכַם Jug. 8.7, je déchirerai votre chair; וְאָרָעָן דָּשׁׁ חְמָּדם I Chr. 21. 20, Ornan battait du froment; אַרַבְּתִּר לַדוּשׁ Osée 10. 11, (une génisse) qui aime à fouler le blé (י אֹחַבְתִּי parag.); de même בְּעֵּלְהוֹ דַשָּׁא Jér. 50. 11, comme une génisse qui foule le blé (et qui peut manger tant qu'elle veut); selon d'autres, de אַיַּיַא, qui pait l'herbe (v.

Niph. pass. ינָרוֹשׁ מוֹאָב מַּחְמָּרוּ Is. 25. 10, et Moab sera écrasé sous lui;

בְּחְבֵּרְ 25. 10, comme la paille est brisée, écrasée.

Hiph. לא־בַּוְקוֹם שׁוֹר בְּּוִישׁוּ Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras, pas la bouche du bœuf lorsqu'il foule le blé; יְּדִישׁ inf. p. קְּּבְּישׁ ou subst., l'action de fouler le blé.

Hoph. passif: קצָר יּרְדָשׁ קְצָּר Is. 28. 27, ce n'est point avec une herse pointue que s'écrase la nielle ou l'aneth. רְּשׁׁה chald. Fouler aux pieds: בּּיְדִּינִיםְּיִ

Dan. 7. 23, il la foulera aux pieds.

Niph. passif: Etre poussé, étre chassé, exilé: בְּיָטְּהוֹ יְדֶּיָהוֹ רְשָׁלֵּי Prov.14. 32, le méchant sera rejeté dans sa malice, il tombera par sa propre faute; בְּיִבּי וֹלִי בַּרִי Jér. 23. 12, ils seront poussés et ils tomberont (sur ce chemin, p. בְּיִבְיּ יִבְיִבְי Ps. 147. 2, il rassemblera les dispersés, les exilés d'Israel; selon d'autres, p. יַּבְּיִבְיּ de בּיִבִי.

Pou. סלה יְרַלְּגְּ קוּם Ps. 36. 13, ils ont été renversés et ils ne pourront plus se relever.

לא הוני ל. chald. Table, nourriture: Dan. 6. 19, il ne fit pas apporter de mets devant lui; selon d'autres: des instruments de musique.

רְתָּי avec pause דְּתָּי, m. (rac. בְּלֵּלִי מְּנֶּחָר, chute: בְּלֶלִי מְנָּחָר, S6. 14, (tu as préservé) mes pieds de la chute.

רְיַתְל chald. Trembler, craindre: Dan. 5. 19, ils tremblaient devant lui. Part. pass. דְּתִיל Dan. 2. 31, et son aspect est effroyable.

Pa. יִרְדֵּלְנְנְיּ Effrayer: יִרְדָלְנְנָי Dan. 4. 2, et il m'a effrayé.

107 m. Nom d'une plante, millet, Ez. 4. 9.

רְתַּלְ Presser, hâter. Part. pass.: הָּנְצִים יְצָשׁ וְדְּוּשְׁרִם Esth. 3. 15, les courriers parurent pressés, en grande hâte.

Niph. Se hater: וְיִבְּילְ בְּיִדְּוּלְ אָל־בֵּידוּה Esth. 6. 12, Haman courut a sa maison; וְנְפּ־װֹא נְרְיֵנְוּלְ לַצְּאִר II Chr. 26. 20, et lui aussi se hata de sortir.

Presser, opprimer: וְאִישׁ Joel 2. 8, ils ne se presseront pas l'un l'autre; אָאָדין Jug. 2. 18, et (de) leurs oppresseurs.

• Pር፣ m. Besoin, embarras, Aboth. (בַּיָּם , בַּיֶּךָ, avec suff. בַּיָּם,) Suffisance, ce qui suffit, ce qui est assez; puis adv., assez, suffisamment: Mal. 3. 10, jusqu'a ce qu'il פריביר n'y aura plus assez (de place pour la contenir); selon d'autres : jusqu'au delà de la suffisance, en trop grande abondance; וְדֵי חֵלֶב נִיִּים Prov. 27. 27, suffisamment de lait de chevre; וְאִם־־לֹא תַעִּיעַ יָדוֹ הֵי שׁוֹח Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez (pour offrir) un agneau; אַכל דַּיָדָ, Prov. 25. 16, manges-en selon tes besoins, ce qui te suffit; יְדִינְּילָאְכָּה הַיִּיְהַה בַּיָּם Exod. 36.7, les choses faites, ou les dons, étaient suffisants pour eux ; וּכְדֵי בְּצִיוֹן וַקַצָּהְ Esth. 1. 18, assez de mépris et de chagrin, de dispute; יְרָאָלָהוּ Lév. 25. 26, assez pour le prix de son rachat: מרר Néh. 5. 8, suffisamment pour nous, autant que nous pouvions.

Avec les prep. מְבֵי רִשְׁשָׁחוֹ Selon: מְבֵי רִשְׁשָׁחוֹ Deut. 25. 2, selon son injustice, son crime; מֵבִי מִשְׁמַם I Sam. 18. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבִי צֵּאָתָם I Sam. 18. 30, chaque fois qu'ils sortaient; מְבִי צֵּאָתָם I Rois 14. 28, toutes les fois que le roi entrait (dans le temple); מְבִי בִּיֹּא בִינִי pour les besoins, pour: מְבִי בִיֹּא בִינִי pour les besoins de ses lionceaux; אַבְי אַשׁ Hab. 2. 13, pour le feu, pour ne servir qu'au feu;

2. 13, pour rien, inutilement, en vain.
—Souvent יה n'ajoute rien au sens des prépositions auxquelles il s'ajoute : prépositions auxquelles il s'ajoute : Jug. 6. 5, comme les sauterelles par la quantité (aussi nombreux que des sauterelles); יְבִי שׁלֶּיִר מְשׁבֶּי וֹלָיב I Sam. 7. 16, d'année en année (chaque année); année (chaque année); ls. 66. 23, de mois en mois, chaque mois (v. יְמַבֵּי.)

רֹבְי '! (où est l'or) n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinai, Deut. 1.1.

רבוֹן n. pr. 1° D'une ville dans Moab, Nomb. 32. 34; bâtie par Gad, de la aussi Dibon-Gad, 33. 45; appelée aussi ribu de Juda, Néh. 11. 25; appelée aussi ropa Jos. 15. 22.

דיג (v. דיג).

וְאָל זְהַיּנְרִם : Is. 19.8, נְאָל זְהָיִנְרִם Is. 19.8,

les pêcheurs gemiront; לַּיִּנְיִם Jér. 16. 16, keri (cheth. לְּיִנְיִם) aux pecheurs.

vautour, oiseau impur, Deut. 14. 13; oiseau de proie habitant les ruines, Is. 34. 15; plur. non.

וייבון .v. דימונה et יימון.

וין (v. רון héb. et chald.).

רון pron. (ע. דון).

אר היין אינים וישטים אינים וישטים אינים דין: Ps. 76. 9, du haut du ciel tu as fait entendre un jugement; בּשָּאַרִים וּיִשְּיַבְּים וְישׁבְּיבְּים וְישׁבְּיבְּים וְישׁבְּיבְּים וְישׁבְּיבְּים וְישׁבְּיבְּים וְישׁבְּיבּים וּשׁבְּיבּים בּיבּים בּיבבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

ליל chald. m. 1° Jugement, tribunal, droit, justice: דינא יְתָּב Dan. 7. 10, les juges siégent, on juge; דינא יִדְּל 4.34, et ses voies sont la justice, sont justes; דינא יְדָל 7. 22, et (jusqu'à ce que) justice fût rendue. — 2° Punition, condamnation: דינה לַהַיָּא מְרָעָבֶר מָהָּי Esdr. 7. 26, qu'un jugement soit rendu à son égard, qu'on prononce une condamnation contre lui.

רְּנְהָּ (la juste) n. pr. Dinah, fille de Jacob, Gen. 30. 21.

רינֵיא m. pl. chald. n. pr. d'un peuple assyrien qui fut transplanté en Samarie, Esdr. 4. 9.

וְלְינֵין m. Juge, défenseur : וְדֵיֵן אַלְנְעָּרוּ I Sam. 24. 16, que l'Éternel soit (notre) juge; אַלְנָעָרוּ Ps. 68. 6, et le défenseur des veuves.

וְלָיִן chald. m. Juge : וְדַיָּנִין Esdr. 7. 25, et des juges, des défenseurs.

וינר" Une pièce de monnaie: דינָדי Aboth, des dinars d'or.

ריפתי n. pr. Diphath, fils de Gomer, I Chr. 1. 6. (ריפתי Gen. 10. 3.)

ריצה f. (v. דיצה). Joie, allegresse, Rituel.

היין m. Retranchement, tour de siège. Collect.: וֹנְיבְט בְּלֶיתְ הָיבֶּק טְבִיב II Rois 25.1, ils élevèrent des retranchements, ou ils bâtirent des forts tout autour (de la ville); בְּיבָּק בַּלֶּיךְ בַּבָּר Ez. 26.8, il t'environnera de forts, de tours.

לינה * f. Demeure : הינה סְּמָה Rituel, la demeure sous une tente.

ייש (v. שייש).

רוש (rac. לוש). Battage, epoque où l'on bat le blé: יְחְשֵּיב לֶּכְם בֵּיִשׁ אֶּד־בְּצִיר Lév. 26. 5, l'époque où vous battrez le blé atteindra la vendange, durera jusqu'à la vendange.

m. Nom d'une bête, Deut. 14.5, espèce de chèvre ou gazelle?

ורשון, דישון, דישון, דישון, דישון, דישון, חישון et יחשון n. pr. 1° Dison, fils de Seīr, Gen. 36. 21, 30, I Chr. 1. 38. — 2° Dison, fils d'Anah, Gen. 36. 25, I Chr. 1. 41.

ק"ל (rac. רבָּק) adj. Opprime, malheureux, humilié: אָלְיִשׁבּ בַּוֹהְ Ps. 9. 10, un refuge pour l'opprime; אַלִּישׁבּ בַּהְּ Ps. 74. 21, que l'affligé, le malheureux, ne s'en retourne pas confus; Prov. 26. 28, la langue mensongère (le menteur) hait ceux qu'elle a humiliés (litt. ses humiliés); selon d'autres: le menteur hait ceux qui l'humilient, le punissent.

קר ברום chald. pron. Ce, celui-ci; fém. קּקָּה בּקּוּ Esdr. 5. 17, cette maison de Dieu; פְרִירָא דָּק Esdr. 4. 15, cette ville.

קלא (מעד Réduire en poussière, briser, fouler (aux pieds), opprimer: יְלַאָּלְי וְיַלְאָלִי וְלַאָּל אָלוֹהַ וִיִּלְאָלִי Job. 6. 9, ah! si Dieu voulait me réduire en poussière, me détruire; בְּיַלָּא עִיּשְׁר Ps. 12. 4, il écrase l'oppresseur; הַיָּלָי Ps. 143. 3, il foule a terre mon

existence, ou: il a humilie ma vie jusqu'a terre (מְיַבְּיָּ אַ, אַבְּיִּבְּיִּ וֹיִּבְּיִּ אָבִּיּ וְבִּיּבְּאַ בַּיִּבְּיִ אַבְּיִרָּ וֹבְּיַבָּא בַּרִיר (בְּבָּאַ בַּרָּבָּא בַּרָּר (בַבָּא בַּרָּבְּאַ בַּרָּבָּא בַּרָּר (בְּבָּא בַּרָּי בְּבָּיִלְּאַי בַּרָּי בְּבָּיִלְּאַי בַּרָּי בְּבָּיִלְּאַי בַּרָּי בְּבָּיִלְּאַי בַּרָּי בְּבָּיא בַּיִּבְי בְּבָּיִלְּאַי בַּיְבָּי בְּבָּיא בַּרָּי בַּבְּיא בַּבְּיא בַּרָּי בַּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְיא בּבְּיא בּבְיא בּבְּיא בּבְּיא בּבְיא בּבְיא בּבְּיא בּבְיא בּבְיא בּבְיא בּבּיא בּבּיא בבּבּיא בבּיא בבּבּיא בבּיא בבּבּיא בבּבּיא בבּבּיא בבּיא בבּיי בּייי בּיי בּייי בבּיי בּייי בבּיי בבּיי בּייי בּייי בּייי בּיייי

Niph. Étre contrit, humilie: וּלְבְּוְדִיּרִי זוֹב בּי בְּיְבָּאִים Is. 57. 15, de ranimer le cœur de ceux qui sont humiliés, con-

Pou. Étre brisé, être écrasé, être abattu, humilié: מְּרָטָא מְעֵינֹעְיִים Is. 53.5, il est brisé par nos iniquités; יוֹשִים יְרָכָּא Job 22. 9, les bras des orphèlins sont brisés; לא דְּמָאוּ Jér. 44. 10, ils ne sont pas humiliés (jusqu'à ce jour).

Hithp. (תְּקְיַבְּשָׁ אַ תְּיִדְּבָּשָׁא בֹּי תְּיִדְּבָּשׁׁא). Étre écrasé, opprimé: יְרָבָּלָּה וְיִדְּבָּשׁׁא Job 34. 25, il tourne (sur eux) la nuit, les couvre de nuit, d'obscurité, et ils seront écrasés; יְיִבַּבְשׁׁאַּ בַּשְּׁעֵר Job 5. 4, ils seront foulés aux pieds, ou opprimés à la porte de la ville (devant le tribunal).

רְּכָּה (v. קּבָּה) Ecraser, ou se courber: Ps. 10. 10, il écrase, abat (le pauvre); ou il se courbe, se baisse (se montre humble pour mieux surprendre sa proie).

Niph. Etre brisé, humilié: יְנִיְּמֵּיִתְּי Ps. 38. 9, je suis tout brisé; לֵבְינִשְׁבֶּר וְנִיְּמֶּדְ לַבְינִשְׁבָּר וְנִיְּמֶדְּר 51. 19, un cœur brisé et humilié.

Pi. Briser: מְּבֶּלְנָחְ עַצְמוֹח דִּמִּיחְ Ps. 51. 10, que mes os que tu as brisés soient dans l'allégresse.

קר f. Action d'écraser, broiement: מצוע־דַּקָּד Deut. 23. 2, un homme mutilé par le broiement, c.-à-d. dont les testicules ont été écrasés, broyés.

הְרָּכְי m. Brisement des flots: יְשָאנּי Ps. 93. 3, les fleuves ont élevé leurs flots bruyants.

ובון chald. pron. Ce, celui (v. בַּהְ : בַּהָּ Dan. 7. 20, et cette corne.

קרון : chald. m. Bélier קרון Esdr. 6. 9, 17, des béliers.

הְלְרוֹן (בְּרְינָת) chald. m. Souvenir, mémoire: בְּבָרִינָתוּ בְּבָרִינָתוּ Esdr.6.2, ceci s'y trouvait écrit, un souvenir (fait qui mérite d'être rappelé), ou : il était écrit dans ce livre, cette chronique.

וְקְרָן chald.m. Souvenir: בְּּכְרָנֵיִא Esdr. 4. 15, dans le livre des souvenirs, la chronique.

ול דל m. (pour הַלֶּם). Porte: קְּמֶּחָר Ps. 141. 3, la porte de mes lèvres, les lèvres, qui s'ouvrent et se ferment comme une porte; selon d'autres: la lèvre supérieure.

II ל adj. (plur. בַּלִּים). Pauvre, maigre, faible: אָמְם־בֶּל הוּא בְּּעִם. Lév. 14. 21, que s'il est pauvre; הַאָּם בָּבְּהוּ בָּבְּר הַאָּ II Sam. 13.4, d'où viens que tu maigris ainsi? אֱלְּתֵּי בַּעָּר הַבְּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבּל הַבְּיִבְּי הַבָּע הַבְּל הַבְּיִבְּי הַבְּעָר הַבְּל הַבְיבִי וְבַלִּים וְבַלִים וְבַלִּים וְבַלִּים וְבַלִּים וּבּלִים וְבַלִּים וּבּלִים וְבּלִים וְבַּלִים וְבִּלִים וְבִּלִים וְבּלִים וְבַּלִים וְבַּלִים וְבַלִּים וּבְּלִים וְבַּלִים וְבַּלִים וְבַּלִים וְבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלים וּבּלים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּל וּבּלים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּיל וּבּבּיית וּבּלים וּבּלים וּבּלים וּבּלִים וּבּיל וּבּלִים וּבּילִים וּבּילִים וּבּיל וּיבּים וּבּילִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּלִים וּבּבּלים וּבּיבּים וּבּבּלים וּבּים וּבּבּלים וּבּילים וּבּילים וּבּילִים וּבּילים וּבּילים וּבּים וּבּלִים וּבּילים וּבּילִים וּבּילים וּבּילִים וּבּילים וּבּיבּים וּבּילים וּבּילים וּבּיל וּבּים וּבּילים וּבּילים וּבּילִים ב

קלג Soph. קל-חַדּילַג פַל-חַדּילַג פַל-חַדּילַג פַל-חַדּילַג פַל-חַדּילַג פַל-חַדּילַג. 9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (v. à בָּמָהָן).

Pi. Sauter, franchir: קרונים Pi. Sauter, franchir: קרונים Is. 35. 6, alors le boiteux sautera comme le cerf; אָבְעָּגִישׁרָּשׁרָּגּ, Ps. 18. 30, je franchis les murailles. Part. אָז יְרֵעָּג Cant. 2. 8, sautant sur les montagnes.

לְלָת Tirer en haut, tirer, puiser de l'eau: וְבַּטְּהֶלֵּח דָּלָּח בָּאָר לָנִי Exod. 2. 19, il a même puisé de l'eau pour nous; Prov. 20. 5, (le conseil est dans le oœur de l'homme comme

une eau profonde,) mais l'homme intelligent l'en tirera, l'y puisera.

Pi. יף. Ps. 30. 2. parce que tu m'as élevé, relevé; אָפָרָם מִּשְׁמָרֵן Prov. 26. 7, ôtez les jambes aux boiteux (car elles ne lui servent pas), ou: דֶּלְרֵּוּ (pour יְּלָבֶּלְּהְּ de יָּדֶלְהַוּ jes jambes du boiteux sont pendantes, faibles.

לתות (rac. בְּשִׁלֵּהְי Chose mince, pendante. 1° Fil, trame: מְדָּלָּהְי רְבָּשְׁלֵּהְי Is. 38. 12, il m'arrache de la trame (de ma vie); selon d'autres: il m'achèvera par cette maladie (v. 3°). — 2° Cheveux, boucle de cheveux: הְיַלֵּהְי רֹאָשֵׁהְ Cant. 7. 6, et les cheveux de ta tête. — 3° Pauvreté, infériorité; sens concr., classe pauvre, basse classe: בְּשַׁרְ צַּבָּי II Rois 24. 14, les plus pauvres, la basse classe du peuple; plur. הִיבְּיִבְּי, Jér. 52. 16, et des plus pauvres du pays.

י דלות f. Pauvreté: דלות Rituel, la pauvreté (de nos) œuvres.

רְלֵּח Troubler (l'eau): רַקּלּח־פֵּרָם Ez. 32. 2, tu troublais les eaux avec tes pieds.

ק"ל m. (rac. הָלָּה). Seau (pour puiser de l'eau): קמֵר מְהָלָּר Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

קלי m. Seau : יוַל מֵים מִדֶּלְי Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux.

ח לליה n. pr. m. Neh. 6. 10. הליהו n. pr. m. Jér. 36. 12.

קלילה n. pr. Dalila, femme de Samson, Jug. 16. 4.

ורש הַלִּיוֹתָד f. pl. Branches: וְרָשׁ הַּלִּיוֹתְד Jér. 11. 16, ses branches se rompent.

לל 1° Etre pauvre, faible, misérable: קר קלונו האיז Ps. 79. 8, car nous sommes dans une extrême misère. — Ps. 5e dessécher, tarir, se consumer: קללי וְרְרָבּי רְאֹרֵי פְצוֹר Is. 19. 6, les rivières de l'Egypte tariront et deviendront sèches (v. קּבָּי הַ חַרָּב, pr.); קּבָּי מַצְּיֹר Job 28. 4, (les eaux) tarissent, et s'éloignent des hommes; selon d'autres: (les mineurs) sont plus malheu-

reux, plus misérables, que les (autres) hommes qui errent (sur la terre); שׁבֵּי לַבְּרוֹם Is. 38. 14, mes yeux se lèvent vers le ciel (exact., se consument à force de regarder le ciel).

Niph. Devenir pauvre, faible: יְמֵילֶגְ מְאֹר Jug. 6. 6, Israel devint extremement malheureux; יְבֵּל מְבֹּוֹר דַּעָכִיב Is. 17. 4, la gloire de Jacob s'affaiblira, s'évanouira.

በሂንግ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.

קר, אר. Gouttière: דָלָּהְ מִרֵּר Prov. 19. 13, et (comme) une gouttière qui coule toujours.

ולְלֹבוֹי n. pr. Dalphon, fils de Haman, Esth. 9. 7.

ליל (ful. אינור) 1° Brûler: סלמן, 18, ils les embraseront, brûleront; סלמן, 18, ils les embraseront, brûleront; אינור אייי אינור אי

Hiph. 1° Allumer: בַּוֹלֶכְי רָאֵשׁ Ez. 24. 10, allume le feu. — 2° Echauffer: בון בְּוֹלֶכְים Is. 5. 11, le vin les échauffe.

P27 chald. Brûler: טר דָלֵק Dan. 7.9, un feu brûlant.

רָּבְילֶקְי f. Fièvre chaude: בְּילֶקְי Deut. 28. 22, et d'une fièvre chaude, ou inflammatoire.

Mėtaph. יסיר Job 3. 10, les portes, l'ouverture, du sein de ma mère; portes, l'ouverture, du sein de ma mère; sage, sa bouche; בְּלְחֵה חָנַנְּה בָּלְחֵר עָּנְיִר בָּלְחֵר עָּנְיִר בָּלְחֵר עָּנְיר בְּלְחֵר עָּנְיר בְּלְחֵר עָּנְיר בְּלְחֵר עָּנְיר בְּלְחֵר עָּנְיר בְּלְחֵר עָנִיר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר בְּלְחֵר עִּנְיר בְּלְחֵר בְּלְחִר בְּלְחֵר בְּלְחֵר בְּלְחִר בְּלְּחִר בְּלְּחִר בְּלְחִר בְּלְּתְרְ בְּעִיר בְּיִים בְּיבְיִים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים

וֹרְמִיִּדְ אָרָמִי. 1º Sang (v. הַמְּאָ פּּּּֿױר rouge): אָרָמִי.). 1º Sang (v. אָרָאָ פּֿוּרפּ rouge): אָרָאָ 10. 16. 18, terre, ne couvre pas mon sang; אָרָא צַּלּ־תְּבַּפִּי דְּמִּר I Sam. 14. 33, de manger (la chair) avec le sang; אַרָא נָקר יָדְם נָקר יִדְשִׁרע Ps. 106. 38, ils répandirent le sang innocent; דְיָם יִרְּשִׁרע Ps. 94. 21, ils condamnent le sang innocent, p. l'innocent; יְּתְיִּחְיִרִי Zach. 9. 7, j'ôterai de sa bouche son sang, c.-à-d. ses victimes sanglantes; במון Deut. 32. 14, et le sang du raisin, le vin rouge.

2° Sang répandu, meurtre, crime d'homicide: שְׁבִּיר יִשִּיֹים Osée 12.15, il rejettera sur lui le sang que (EphraIm) a répandu; בְּיִבְי שִׁבְּיל בְּיִבְּי שִׁבְּי בַּעִּי בּעִּי בּעִּי בּעִּי בּעִּי בּעִּי בּעִּי בּעִי בּעִּי בּעִי בּעִּבּי בּעִי בּעִּבּי בּעִי בּעִי בּעִּבּי בּעִי בּעִי בּעִּבּי בּעִי בּעִי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִי בּעִי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִי בּעִּבּי בּעִּבּי בּעִי בּעבּי בּעִבּיבּי בּעִּבּי בּעבּי ב

poursuivra; selon d'autres: n'as-tu pas hai ton sang, tes prochains? aussi ton sang te poursuivra.

קול פְּמֵר אָדִיקר: (בְּמֵר בּמִר אָדִיקר: (בְּמֵר אַרָּרָה: 10, la voix du sang de ton frère; אָישׁ־בְּמִרם אָרַשׁ-בְּמִרם II Sam. 21. 1, la maison de sang, la famille qui a commis des meurtres; אֵין לאַ בְּמִרם Exod. 22. 1, il n'est point puni comme un meurtrier; בְּמִירָם בָּנוֹרָם בָּעֹר Lév. 20. 11, leur sang retombera sur eux, ils seront punis de mort.

II סן ou סן (rac. הָּבֶּשׁן) Ressemblance: בְּּדֶשְּךְ Ez. 19. 10, à ta ressemblance, de même que toi; selon d'autres: dans ton sang, forte, vigoureuse comme toi.

Niph. Être semblable, devenir semblable: בְּמִיר צֹּוֹים נְרְמֵיר, Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations; בְּמִיר צֹּוֹים נִרְמֵיּ Ps. 49. 13, ils sont comparables aux bêtes, ils leur sont devenus tout à fait semblables; selon d'autres, de II מְּמַיִּלְיִּרְ וְּתְרָמֶּח Is. 46. 5, (à qui) me comparerez-vous (pour dire) que je lui sois semblable? ou fut. du Kal, que nous nous soyons semblables.

 que je serais comme toi; אָפָרָים הָסְרָּהְ Ps. 48. 10, nous pensons à ta grace, o Dieu! ou: nous nous représentons ta grace; selon d'autres: nous mettons notre attente dans ta grace; איִרִי אַיִּירִי אַיִּירִי אַיִּירִי אַיִּירִי אַיִּירִי אַיִּירִי וּשְׁרִי בְּעִּירִי עַּיִּרִי וּשְּׁיִרִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשִּׁי וּשְּׁיִי וּשִּׁי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשִּׁי וּשְּׁיִי וּשְּיִייִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִיי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִיי וּשְּׁיִיי וּשְּׁיִיי וּשְּׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִיי וּשְּׁיִיי וּשְּׁיִי וּשְׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁי וּשְּׁיִי וּשְׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁי וּשְׁיִי וּשְּׁיי וּשְׁיִי וּשְּׁיִיי וּשְׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְּׁיִי וּשְׁיִי וּשְּׁי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְּׁי וּשְׁיִי וּשְּׁי וּשְׁיִי וּשְׁי וּשְׁיִי וּשְׁיי וּשְׁייִי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי בּיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְּיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּשְׁיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְׁיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִי וּשְּיִיי וּשְּיִי וּשְּיִיי וּשְׁיִיי וּשְׁיִיי וּשְּיִיי וּשְּיִייִי וּשְּיִיי וּשְּיִיי וּשְּייִיי וּשְׁיִיי וּשְּיִייִי וּשְׁיִיי וּשְׁיִייִיי וּשְׁיִיי וּשְּייִי וּשְׁיִיי וּשְׁיִי וּשְׁיִיי וּשְׁיִיי וּשְי

Hithp. Se comparer, être semblable: אָרְנָּאָרוּן Is. 14. 14, je serai semblable au Dieu suprême (p. אָרִנָּאָרוּן.).

II דָּכָּח: 1 cesser, s'arrêter (v. פּדִּטָּח: (דּוֹטּ בּיבִּיר וְלֹא תִּדְטָח: (דּוֹט Lament. 3. 49, mon œil coule, verse des larmes, et il ne s'arrête pas; וְצִּלּ-תְּבָינִין Jér. 14. 17, ils ne cessent point. — 2° Trans. Faire cesser, faire périr, détruire: רְסִיּרִיף אָבֶּיף Osée 4. b, je ferai périr ta mère, ta nation, ou je détruirai ta patrie; דְּטִירִיף בְּיִּרְיִיף Jér. 6. 2, j'ai fait périr la fille de Sion (la belle et la délicate); selon d'autres, I בְּיִּטִין avais comparé la fille de Sion (à une femme belle, etc.).

Niph. Disparattre, être détruit, être exterminé: נְּיְמָה מָלֶּהְ יִשְׁרָאֵל Osée 10. 15, le roi d'Israel sera exterminé; אוֹרִילִּי בִּי־נִיְמֵיהִי Is. 6. 5, malheur à moi, je vais périr; אוֹרִילִּי בִּי־נִיְמֵיהִי Soph. 1. 11, tout le peuple de Chanaan sera détruit; מְּלֶבֶּה Osée 10. 7, le roi de Samarie disparattra, sera détruit.

קרין chald. Ressembler: אַלְּהִין Dan. 3. 25, (la figure du quatrième) ressemble à un fils de Dieu (à un ange).

קלה Destruction; concr., ce qui est détruit: מֵּי בְּצֵּוֹר מְּרָשָׁה בְּרוֹרָ תַיְם Ez. 27. 32, qui (quelle ville) est comme Tyr, comme elle qui est détruite au milieu de la mer; selon d'autres : comme cette ville silencieuse, déserte.

אים f. (rac. I הְּשָׁה). Similitude, ressemblance, image, forme, modele: בְּימוּהֵנּה Gen. 1. 26, à notre ressemblance; וו וּקְמוּה בְּקְרֵים II Chr. 4. 3, et

אָרְיָבֶי ה. Anéantissement, retranchement: אַרְבֶּי יְבָי Is. 38. 10, (averti) du retranchement de mes jours; selon d'autres: au milieu du repos de mes jours, dans les meilleures années de ma vie.

אל־הַמִּי לָּמָם : אַל־הַמִּי לָּמָם : Is. 62. 6, ne gardez point le silence, ne vous taisez point ; אֵלִיהִים אַל־הַמִּי־לָּהְ : Ps. 83. 2, Dieu! ne reste point en repos, c.-à-d. ne sois pas indifférent à nos souffrances, viens à notre secours.

דְּמְינוֹ m. Ressemblance, image: הְמְינוֹ מְצֵּרְתֵּח Ps. 17. 12, semblable à un lion; litt., son image, son aspect, est comme celui d'un lion.

רַבְּם (יוֹם, imper. et inf. בּיה, fut. בְּיִבָּה, plur. אָדָרָה, forme irrégulière) Se taire, garder le silence, être muet, immobile, stupéfait (d'étonnement ou de crainte); s'arrêter, se tenir tranquille: יַיַלֹם אָקַרֹן Lev. 10. 3, et Aaron se tut; הַאָּנֵק דֹּם Ez. 24. 17, gémis en silence; ידָיםי Ps. 31. 18, qu'ils soient réduits מו silence dans le Schéol; דְיִּמוּ מָאָבֶן Exod. 15. 16, ils deviennent muets, immobiles, comme la pierre ; דּוֹם לַבַי Ps. 37. 7, sois soumis à Dieu, ou mets ton espoir en Dieu; יַרָּהָמוּ לָמוֹ עַצָּרִוּי Job 29. 21, ils écoutaient mon conseil en silence, ils espéraient tout de mon conseil; הַּמֵּר עַר־דָעִרְעָנוּ אֱלַרְכָם I Sam. 14. 9, arrêtez-vous jusqu'à ce que nous soyons. arrives jusqu'à vous; שמש בגבעון הום

Jos. 40. 42, soleil, arrête-toi sur Gabaon; אַבָּא אָבָא בּיֹּה בְּיֹלֵין Job 34. 34, pour que je me fusse tenu tranquille et que je n'eusse osé franchir le seuil de ma maison; בַּיְרְבָּיִר וְדִּיֹנְיִי Jér. 47. 6, arrête-toi (glaive du Seigneur) et reste tran-

quille, ne frappe plus.

Poe. Faire taire, apaiser: ירוֹמְקְתָּי Ps. 131. 2, (si) je (n')ai (pas) apaise mon âme.

Hiph. בי אלחים היים ביים Jér. 8. 14, l'Éternel notre Dieu nous a réduits au silence, ou nous a anéantis.

קמ סְעָּרִח לְּרָשָּׁרְ f. Silence, calme, léger souffle, léger murmure : יְמֵט סְעָרָח לִדְעָּסְ אָרָח לָדְעָּר וֹן Ps. 107. 29, il arrête la tempête (et la change) en un vent doux; הְטָּיָח דְּעָה וֹן Ps. I Rois 19. 12, la voix, le son, d'un murmure faible, doux; de même הְטָּיִק Job 4. 16, j'entendis un murmure doux, une faible voix.

רְטְן m. Fumier: יָרָיּנְ לָאַרָּמָּדו Ps. 83. 11, ils sont devenus du fumier pour la terre.

קּנְה n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 21. 35.

שָׁלֵילֵ Répandre des larmes : יְּרֶשֹׁלֵּ Jér. 13. 17, (mon œil) répandra des larmes.

וְרַעָּנָה f. Larmes, pleurs: יְחַבִּד שֵּרנָי

קקה וליי, 13. 17, mon ceil répandra des larmes; plur. אַנְי בִּרְּטָּאַרוּ ב. 11, mes yeux sont consumés par des larmes.

P\$PI n. pr. Damas, capitale de la Syrie, Gen. 14.15; (Éliezer) de Damas, Gen. 15. 2.

רְבְיבֶי m. Coin. Ex. unique: בְּבֶיבֶי Amos 3. 12, et dans le coin d'un lit; selon d'autres, p. בְּבֶּיבֶי à Damas, sur des lits, ou sur des lits de Damas.

77 (juge) n. pr. 1° Dan, fils de lacob, patriarche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 6. — 2° D'une ville au nord de la Palestine, Jos. 19. 47 (v. ngb).

12.17 n. pr. d'une ville, II Sam. 24.6.

In. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 49.

קּקְקָּתְּ n. pr. d'une ville des Iduméens, Gen. 36. 32.

לְצְיֵאְל (Dieu est juge) n. pr. Le prophète Daniel, qui vivait à Babylone, Dan. 4. 5; אַנְיָאַל Ez. 14. 14.

עת המרט לינים . קינים . Connaissance, science, pensée: ממים ביים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; אָפָּא דָער בְּעַרְ אָרְיִּר בְעִר אָרִיּאָר Job 32. 17, moi aussi, je veux annoncer mon avis, dire ma pensée; מְּבְּיִרְיִּהְיִּרְ Job 36. 3, je veux élever ma pensée vers çelui qui est dans l'éloignement (vers Dieu), ou: je veux reprendre ma connaissance, doctrine, de bien loin.

קביע אות (inf. de בְּעָרוּן). Connaissance, science, pensée: בַּעָרוּן וְרַשְׁפֵּרּל Jér. 3.45, (avec) connaissance et intelligence; קבירו בערוּן Job 36. 4. (celui) dont la science est parfaite est avec toi, ou:

(un homme) dont les connaissances sont vraies, ou dont les pensées sont pures, sincères, te parle; אַרְבֶּע מְדִּוֹת בַּדְעוֹת ' Is. 11. 9, (la terre est remplie) de la connaissance de Dieu; * אַרְבָּע מְדִּוֹת בַּדְעוֹת ' Aboth, il y a quatre espèces de caractères.

קר אָרה subst. Connaissance : בֵּן דְּכָּח לְנַמְשֶׁהְ Prov. 24.14, telle est pour ton ame la connaissance de la sagesse, ou impér. de דָרָע (ח parag.) ainsi, apprends la sagesse.

דעומל ח. pr. m. Nomb. 1. 14; מרואל ב. 14.

קצר S'éteindre, se consumer: יְבֶּיר Prov. 13.9, mais la lumière des méchants s'éteindra; בָּבּיר קבר לַבִּילְּיִיר וֹנְבִיר Is. 43. 17, ils se consument, ils s'éteignent, comme la mèche (d'une lampe).

Niph. Se tarir (des eaux): מְּדְעֵּכוּ בְּּמְלוֹיְם Job 6. 17, elles tarissent dans leur lit.

Pou. Consumer, détruire: הֹצְכה מְאַנּה Ps. 118. 12, ils ont été éteints comme un feu d'épines.

רער f. et m. (inf. de יַדַע). Connaissance, science, intelligence, sagesse, prudence, réflexion : וָאֵין־דָּעָה אֵלֹּדִים פארץ Osée 4. 1, et (parce qu')il n'y a point de connaissance de Dieu dans ce pays. Quelquefois דורָשָח pour la connaissance de Dieu: חַדְעַה מָאָסָה Osée 4. 6, tu as rejeté la connaissance (de Dieu); בור הובעת Dan. 12. 4, la connaissance (de Dieu) se multipliera; מַבְּלִּי־דַעֵּרו Is. 5. 13, parce qu'il n'a point eu d'intelligence; וְדַעַּח לְנַמְשָׁהְ יִנְעַם Prov. 2. 10, et (si) la science fait les délices de ton ame; בֶּלְשָׁח בְּרָשַׁח Prov. 13. 16, tout homme prudent agit avec réflexion.

אבלייבער Sans intention, sans le savoir, sans réflexion, sans intelligence: ער בְּלִיידְעֵין זְּלָּיִי זְּעָרוּ זָּעָרוּ זָּעָרוּ זְּעָרוּ זָּעָרוּ זְּעָרוּ זְיִנְעִּרּ זְּיִ וּבְנִּיר זְיִי זְּעָרוּ זְיִנְעִּר זְּיִ Job 35. 16, il se répand en paroles sans réflexion, qui n'ont pas de sens.—Comme

inf. avec rég. dir.: אָרָה רַאַקּה Jér. 22. 16, (n'était-ce pas) parce qu'il a eu la connaissance de moi, parce qu'il m'a connu?

קבֶּן־אָבּּוְר Ps. 50. 20, tu répands le déshonneur sur le fils de ta mère ; selon d'autres, comme יְבַּיִנ tu répands des calomnies; י דְּבָּר דִּיִּנְי דִּיִנְי Rituel, nous avons publié des calomnies.

Hithp. Frapper : בְּרְבַּקְּמִים עַּלִּ-תַּבְּּלֶּח Jug. 19. 22, frappant à la porte.

קרְקְּרָת n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 33. 12.

רמן. fem. רְּפָש (rac. ppק) 1° Pulvérisé, fin, mince, ténu, maigre, léger: אַבָּק דַּק Is. 29. 5, comme une poussière très fine ; קשרם הַשָּר Lév. 16. 12, de l'enceus d'aromates pulvérisé; בּילב בּילב בּיל Lév. 13. 30, un poil tirant משתלים חדשור: sur le jaune et mince, fin Gen. 41. 7, les épis minces, ténus; ורקות בְּטֶר Gen. 41. 3, et maigres de chair; רְפֶּמָח דְפָּח I Rois 19. 12, un léger souffle; בַּק בַּקשׁר Exod. 16. 14, (la manne était) fine comme les grains de gelée blanche, ou sub.t. une malière fine, etc.; אַיִּרם מַדֵּק רְשׁוֹל Is. 40. 15, il enlève les tles comme un grain de poussière. — 2º Petit : די Lév. 21. 20, ou un homme très petit de taille, un nain; selon d'autres, lié à ערט un homme qui a l'œil malade, ou qui est chassieux.

הק m. (rac. pp.). Ténuité; concr., objet mince, fin: תוֹטָרוּ בַּילִּ שְׁמַיִּם Is. 40. 22, qui a étendu les cieux comme une toile, ou comme un voile fin, clair.

יקרוֹק m. Examen, étude approfondie, Aboth.

קלְתְּי, n. pr. Dikla, fils de Joktan, Gen. 10. 27, souche d'un peuple de l'Arabie.

PPT (prét. רַּבְּק, fut. רְּבָּק) 1° Écraser, broyer, réduire en poussière: בּיִּדְיּטְּיִן, Is. 41. 15, tu fouleras les montagnes et tu les briseras, ou réduiras en poussière; אַרְיָבְּיִן Is. 28. 28, ils ne le brisent, ne le broient pas.— 2° Étre écrasé, être réduit en poudre: בְּיִּבְּיִרְ לְּנְיִי Deut. 9. 21, jusqu'à ce qu'il fût broyé, fin comme la poussière; בְּיִי בְּיִבְּיִ בַּרַ בְּנִים Exod. 32. 20, jusqu'à ce qu'il fût réduit en poudre.

Hoph. Être écrasé, battu: לֶּתְם דּּנָּק Is. 28. 28, le blé dont on fait le pain est brisé, écrasé.

PP7 chald. Briser, écraser: יְּקִיּ Dan. 2. 35, (le fer, l'argile, etc.) se brisèrent ensemble (p. יְּקִיּ

Aph. pan (3° pers., fém. רְחַבָּקַח, fut. pan, part. panip, fém. (מְּבָּקָח וְשִּבֹּוֹן בּמִין (מַבְּקָח בּמוֹן): Dan. 2. 34, et elle les écrasa.

Percer: אָז לְּשֵׁרָשׁר אַ Nomb. 25. 8, il perça tous les deux (avec une lance); בְּשָׁרְבֵיר בָּא I Sam. 31. 4, et percemoi avec (ton épée).

Niph. Être percé, tué: בֶּלְרַתְּּנְשָׁאַ יִּדְּכֶּן. Is. 13. 15, quiconque sera trouvé sera tué.

Pou. אַלְשִׁים מִיקְּרִים Jér. 37. 10, des hommes percés de coups; שְׁיָבִיים Lament. 4. 9, car ceux-la sont morts percés (par l'épée); selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués de faim.

777 (trou) n. pr. I Rois 4. 9.
77 m. (douteux). Espèce de marbre ou de pierre fine, Esth. 1. 16.

רוד chald. m. (héb. דר). Génération: עם־דָּר וְדָר Dan. 3. 33, dans toutes les générations.

לדו (v. איד).

רָרָאוֹן m. Honte, opprobre : לְּרַרְאוֹן Dan. 12. 2, à une honte éternelle.

תוראון m. Objet de dégoût, d'horreur: לְּכֶּל־בְּּטָּוּ לְּכֶּל־בְּּטָּוּ Is. 66. 24, ils seront un objet d'horreur, de dégoût, pour toutes les créatures.

דְּרְבוֹן Aiguillon: דְּרְבוֹן Eccl. 12. 11, les paroles des sages sont comme des aiguillons.

וְלְרָאֵד m. Aiguillon : וּלְרָאֵד בּ תַּבֶּרְבֶּן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser.

ירדע n. pr. I Rois 4. 31. קרע I Chr. 2. 6.

וְרַדֵּר m. Ronce, chardon: יְקִדְּרָ הַנְדְּרָּדְר Gen. 3. 18, des épines et des ronces.

ביוֹן m. Sud, côté méridional: אֶל־בְּרוֹם Eccl. 1. 6, (le soleil ou le vent) tourne vers le sud; poét. pour vent du sud: סְּבְּרוֹם אֶרֶץ בְּבְּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est en repos, est épargnée des vents du sud; selon d'autres: lorsque la terre est calme par le vent du midi, qui souffle.

n. pr. Darius. Il est fait mention dans la Bible de trois rois de ce nom: 1° Darius, roi des Mèdes, oncle et prédécesseur de Cyrus (Cyaxares II), Dan. 6. 1; 2° Darius, fils d'Hystaspes, roi des Perses, Esdr. 4. 5; 3° Darius Nothus, Néh. 12. 22.

שׁוֹיִן (v. דְּרָוֹשׁ Pi.).

דון (fut. ידיה) Fouler, marcher (sur

quelque chose), presser, écraser, bander. Avec by a et le reg. dir.: by וַמְרֵוּן חַדְרֹהָ Ps. 91.13, tu marcheras שיר le lion et l'aspic; אַרָּרָבָּה הָרַרְיבָּה Deut. 1.36, le pays qu'il a foulé, où il a marché; הַּרֶכֵת בִיָּם סוּסֶרה Hab. 3. 15, tu foulas la mer avec tes coursiers, ou tu fis marcher tes coursiers dans la mer; וְכִּר יִיִירֹהְ בָּאַרְמְנוֹתֵינוּ Mich. 5. 4, et s'il entre dans nos palais ; אַשֵּׁר דַּרָבוּ מְחֵר־אָּרָן Job 22.15, (le sentier) que les hommes iniques ont foule; בין Lam. 1. 15, il a foulé le pressoir ; בְּלַיָּךְ בְּנַת Is. 63. 2, comme (les habits) d'un homme qui foule le vin dans un pressoir; בין בּוֶקבים זארידי באלבה Is. 16, 10, le fouleur ne foulera plus le vin dans les pressoirs; et seul : זַיִּבְצָרוּ אָתִישַרְמֵיתָם נַוּיְרָכּנ Jug. 9. 27, ils vendangerent leurs vignes et presserent (les raisins); אַתַּרוֹ תִּדְרֹהְ־דַיַרוֹ Mich. 6. 15, tu presseras les olives. Métaph. יָאֶדְרָכֵם הָאָמָי Is. 63.3, je les ai écrasés dans ma colère (les ennemis); לודְרָכִי נְפְּנְשֵׁי עֹז Jug. 5. 21, 5 mon âme! foule Bux pieds (les corps) des forts, ou marche avec force, en triomphe. inup The Lament. 2. 4, il a tendu son arc; וְכַל־קַשְׁחֹתְדוּ דְּרָכוֹת Is. 5. 28, et tous ses arcs sont bandes; דֶּרְכּוּ הָאָם Ps. 64. 4, ils dressent leurs flèches, ou ils bandent leur arc pour tirer les slèches; בּרֶבְ מִיבֶּב מְיבֶר Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob.

Hiph. 1° Faire marcher, conduire, diriger: בְּרָרָהְ צְּנְרִים בְּנִּעְים בַּרָּטְּטְּים Ps. 25. 9, il conduira les humbles dans la justice (dans le sentier de la justice); בְּיִבְיבָיִי 25. 5, conduis-moi selon ta vérité; בְּיִבְיִיךְיִי 1ug. 20. 43, ils le firent sortir de son lieu de repos, de son camp; ou: ils l'atteignirent à l'endroit où il se croyait en repos, en sûreté.

2º Comme Kal. Fouler, marcher, dresser: בּנְרָן צֵּח וְּדְּרִיכְּה Jér. 51. 33, comme l'aire, au temps où on la foule, c.-à-d, où on y bat le blé; לְּאַרְרִיבְרָּוּץ Job 28. 8, les fiers animaux, les jeunes lions, n'ont jamais foulé (ce sentier); וְּשִּרִים Is. 11. 15, il fait qu'on peut y passer avec des souliers,

à pied; printre my Jer. 9. 2, ils tendent leur langue (comme au arc).

אָרָכִים . et f. (duel הַרָּכָיִם, pl. הְּרָכִים, const. (Chemin, route, voie: נָהָשׁ שָּׁלֵּר דֶּיָהְ Gen. 49. 17, un serpent dans le chemin ; דֶרֶהְ רַשָּּלֶהְ Nomb. 20. 17, la route royale, la grande route; וה תַּבֶּרֶהְ לְכוּ בּוֹ Is. 30. 21, voici la voie מָנֹבִי חֹלַהְ מְּנֶירָהְ מָּלִ־יָוֹאֶרֶץ ; que vous suivrez I Rois 2. 2, je marche dans la voie de tout le monde, c.-à-d. je vais mourir; קלה בְּרֶרָהְ Prov. 7. 19, il est en voyage ; וְבִּי־דֶרֶהְ לֹּו I Rois 18. 27, il est en voyage; לַנְשׁוֹרת בַּיְרִשׁ Jug. 17. 8, pour continuer ensuite sa route; בֶּרֶבְ עֵּץ תַחַיִּיִּם Gen. 3. 24, le chemin qui conduit à l'arbre de vie. — יכה יום Le chemin qu'on fait en un jour, une journée de chemin: קדֶקּוּ יוֹם Nomb. 11, 31, en un espace aussi grand qu'un chemin qu'on fait en un jour ; פָּרָה שָׁלֹשֶׁת יְמִים Gen. 30. 36, l'espace de trois journées de chemin.

🕿 Voie dans laquelle on marche; manière d'agir, de se conduire; conduite, action, œuvres, coutume, manière, usage: דָּרֶה וְיָשׁיִים וְיָרֶה וְשָׁיִים Ps. 1. 6, (Dieu connatt) la voie (conduite) des justes et la voie des méchants (mène à la perte) ; ברב הַרָבַהָּ רָבַבָּהָ Is. 57. 10, par le grand nombre de tes voies (de tes dérèglements) tu t'es fatiguée; ייאכלו מְּחָרִי דַרְכָּם Prov. 1. 31, ils jouiront du fruit de leur voie (de leurs actions); באשירו הַרְמָּוֹ Prov. 8, 22, (je suis) la première pensée de sa voie. de sa création; איש האשרה הרבייאל Job 40, 19, il est la première des œuvres de Dieu; קירה בל דשבץ Gen. 19. 31, selon la coutume de toute la terre; בַּלַרֶה מִצְרַיָם Is, 10, 26, à la manière de l'Egypte (comme il le fit en Egypte); אַר־דַּרְכֵּר צַּמָּיר Jér, 12. 16, (s'ils apprennent) les voies de mon peuple (ses usages); דורבור נוו אַר־דּרָבָה Exod, 33, 13, faismoi connaître ta voie, la voie de ta providence, de ta bonté; יְדַעָּרו דְּרָבֵי וה Is. 58. 2, ils veulent connaître mes voics, ma volonté. De même de l'homme: מַצְשׁוֹת הַּרְבֶּיך Is. 58. 13, en

ne faisant pas selon tes volontes, tes inclinations, on en he t'occupant pas de tes affaires; אַבֶּעִי הַאָּה הָאָה Amós 8. 14, la voie de Beerseba, c.-a-d. le culte qu'on pratique à Beerseba; Haya Ps. 139. אמרירה עלבים וינחור בערה Ps. 139. 24, vois s'il y a en moi la voie de l'idolatrie, si j'adore les idoles, et conduismoi dans la voie de l'éternité, dans la religion qui mene à l'éternité; selon d'autres: si je suis une voie qui mène a la peine, la tristesse, si mes actions méritent un châtiment; איל על-דיי שוויל על-דיי Ps. 37. 5, confie ta voie à Dieu. recommande-lui ta vie ; לְנֶבֵר אֲשֶׁר־צַּרְכּוֹ וסמרה Job 3. 23, a un homme dont la route, ou la destinée, est incontue; ברה נשים Gen. 31. 35, les ordinaires des femmes; לְּנֶהְ אֶרֶץ Aboth, usage du monde, politesse, civilité.

דְרְכְּמוֹן m. Une monnaie d'or des anciens Perses, darique: אָבָיְלְּמִין אָלָּגְּ אַרְּמְלֵּיְרִם אָלָּגְּיִ אָּלָּגְּיִם Ariques (v. אֲבִיְלָּמִיּן). אַרְלָּמָשֶׁן n. pr., pour בְּעָשֶׁן Damas, I Chr. 18. 5, 6.

ערָק chald. (heb. יְרָנְּמִיּן). Bras: יִּרְנְּמִיּן יִרְנְּמִיּן Dan. 2. 32, et ses bras étaient d'argent.

ערַל n. pr. m. 1 Chr. 2. 6. ווֹרְיִין n. pr. m. Esdr. 2. 66.

le visitet: אָל־הְּוֹיִיְלְשׁוֹ מֵּירִנִישׁלּ Amos 8. 5, ne recherchez pas, 'h'allez pas a Bethel: לשכני חוירשוי Deut. 12. 5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure; bub ירלש פשם Is. 18. 8, un juge oui cherche la justice, qui s'enquiert de la justice ; אָרָא אַיָּרוּ װּבָשׁ אֹרָהר אָ אַרָּדוּר אַ אַרָּדוּר אַ אַרָּדוּר אַ אַרָּדוּר אַ אַרָּדוּר אַ Deut. 11. 12, un pays dont l'Eternel ton Dieu a soin; ארך היורש לנמושר Ps. 142. 5, nul n'a souci de ma vie; Hor יוירש או היירש Ps. 10. 13, (le méchant) dit en son cœur que tu ne t'enquêrais de rien, ou que tu ne punissais pas ; בחבים ושבים שלייתידש Deut. 23. 7, to ne chercheras point à leur procurer la paix ni le bien-être : רֶלָשׁ מוֹת לְצָמֹר Esth. 10. 3, cherchant a faire to bien, le bonheur, de son peuple; אַרָּאָי יִּשְּׁי Ps. 38. 13, ceux qui veulent mon maineuf.

2º Interroger, s'informer, consulter, sonder; avec le reg. dir., avec >, >> et p, aussi avec tung: Aryn heligi Deut. 17. 4, et si tu t'en es informé exactement; ruping write II Chr. 32. 31. pour s'informer du prodige; ከቂዩን ነውናነት II Sam. 11. 3, il envoya savoir qui étair cette femme; בייִרוּפְרַיִּאוֹ עֵּל נְּוּפֹרָיוִים II Chr. 31. 9. Ezéchias interrogea les pretres; בל-לבבות הובש בי I Chr. 28. 9, l'Eternel sonde tous les cœurs; abay לרלש אַר־בי Gen. 25, 22, elle alla consulter l'Éternel; היבשה אַל־קאבות Is. 8. 19, consultez les devins; אַל־דַעָּבָראַ בר בר Ez. 14. 7, s'il vient auprès du prophète pour me consulter par son entremise; וְאֶדְרְשָׁרֹד בָּה I Sam. 28. 7. je veux la consulter; בַּצָּרו לָּוָרָשׁ הַבֶּר מֵינִפָּה I Rois 14. 5, elle vient te consulter; ירישה אחריי מאוחו II Rois 8. 8, tu consulteras Dieu par lui.

3° Demander, reclamer, redemander, demander vengeance; avec le rég. dir., avec יְבִי בְּיבִי בִּיבִי בִּיבִי בְּיבִי עִּבְיבִי בְּיבִי בַּיבִּ Deut. 28. 2, jusqu'à ce que ton frère le reclame; בּיִבְיבִי בְּיבְיבִי בִּיבְיבִי Ps. 109. 10, qu'ils demandent leur pain, qu'ils mendient, loin des ruines de leurs demeures; אָבִי בִּיבִי בִּיבְיבִי Mich. 6. 8, et qu'est-ce que l'Eternel le demande, exige du toi? בּיבִי אָבִירַ בְּיבִי בַּיִּבְיִי בַּיבַּי בַּיִּבָּי בַּיִּבָּי בַּיִּבָּי בַּיִּבְּי בַּיִּבָּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּי בַּיִּבָּי בַּיִּבְּי בַּיִבּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיבַי בַּיבְּיבִי בַּיבְייִבְּי בַּיבַי בַּיבְּיבַי בַּיבַי בַּבְּיבַי בַּבַי בַּבְּיבַי בַּבְּיבַי בַּבְּיבַי בַּבְּיבַי בַּבְּיבַי בַּבַּי בַּבְּבַי בַּבְּבַּי בַּבְּיבַי בַּבְּיבַי בַּבְּבַּי בַּבְּבַּי בַּבְּבַּי בַּבְּיבִי בַּבְּבַּי בַּבְּבַי בַּבְּבַי בַּבְּבָּב בּיבּבּי בַּבְּבַּי בַּבְּבְּי בַּבְּיבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּבְּב בּיוּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּבְי בַּבְּי בַּיבְּי בּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְיבַּי בּבְּי בַּבְיבָּי בַּבְּי בַּבְּי בְּבִּיבְי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בַּבְּי בְּבְיבְי בַּבְּי בַּיבְי בַּבְּי בַּבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיי בְּבַּי בַבְּי בַּבְיבְיבִּי בַּיבְּי בַּבְיבַּי בַּיבְיבָּי בַּבְּי בַּבְיבְיבָּי בַּיּבְיבָּי בַּיבְּיבְיבָּי בַּיבְּי בַּבְּיבְיבָּי בַּבְּיבְּיבְּיבְּיבְּבָּי בַּיבְיבְיבָּי בַּיבּי בּיבּי בּבּיבּי בּיבְיבּי בּבְּיבּי בַּיבְיבָּי בַּבְיבָּי בַּבְיבַי בַּבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיּבְיבָּי בַּיבְיבָּי בַּיבְיבָּיבְיבָּי בַּיבְּיבְיבָּי בַּיבְּיבְיבָּי בַּבְיבָּבְיבִי בַּיבִּיבּי בַּבְיבָּי בּבְיבָּבְיבְיבָּי בַּיּיבִּיבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְיבָּבְּבְּבָּבְיבָּבְיבָּבּ

Niph. Etre recherché, redemandé; se laisser rechercher, se laisser sléchir par quelqu'un, l'exaucer : בָּשָׁרָבַ נִים וֹלְמֵלְכֹּאַת דַּוְיִד נָדְרַשׁׁוּ I Chr. 26. 31, dans la quarantième année du règne de David ils furent inspectés, ou on en fit le dénombrement ; נְדְרַשְׁחָר לְלוֹא שָׁאַלוּ Is. 65. 1, je me suis fait rechercher, je suis venu au secours de ceux qui ne m'ont pas demande; עור זאת אָהָרִשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל Ez. 36. 37, en cela encore je me laisserai fléchir par la maison d'Israel; הַאָּהָרשׁ בּרֵכשׁ לַחֲם Ez. 14. 3, me laisserai-je flechir par eux? les exaucerai-je (אַרַרשׁ inf. pour אָנְם־הַּמוֹ חָבָּה נְדְרָשׁ ! (חְהַרשׁ Gen. 42. 22, et aussi son sang est redemandé.

Pi. לְרֵרְיוֹשׁ חַבְּבֶר Esdr.10.17(p. לְרַרְיוֹשׁ חַבְּבָר), pour examiner l'affaire.

יְשָׁא (Verdir, fleurir: יְשָׁא נְאוֹת מִרְבֶּר Joel 2. 22, les prairies du désert reverdissent.

Hiph. Produire de la verdure: מַּיְשָּׁרָץ הֵּשָׁא Gen. 1. 11, que la terre produise de la verdure.

m. Plante, herbe verte, tendre: בְּשְׁצִּירְם עֵּלֵי־דְשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées sur la verdure; וּכְיֵרֶם דְּשָׁא Ps. 37.2, comme la verdure des plantes, des herbes, comme des herbes vertes.

וְשֵׁרָ Devenir gras, s'engraisser: וְאָבֵּל Deut. 31. 20, il mangera, se rassasiera, et deviendra gras.

Pi. 1º Rendre gras, engraisser, oindre: ממינית מוֹכָּח הְדַשְׁן Prov. 15. 30, une bonne nouvelle engraisse les os, c.-à-d. fortifie, ranime, l'homme;

דְעִלְּהְךְ הַשְּׁטֶרְ רְאִשׁר Ps. 23. 5, tu as oint ma tête avec de l'huile; יְעִבְּיְרָ הַשְּׁיִבְּ רָאִשׁר Ps. 20. 4 (n parag.), il considérera ton holocauste comme gras, c.-à-d. il l'accueillera avec faveur; selon d'autres, de יְשֵׁיְ cendre: il le fera réduire en cendre par le feu sacré. — 2° De יְשַׁיִּ cendre. Purger de cendre: יְשַׁיִּ בַּשִׁיִּ Nomb. 4. 13, ils ôteront la cendre de l'autel; יִשְּׁיִבָּ Exod. 27. 3, pour recevoir la cendre (qu'on ôte de l'autel).

Pou. Etre engraissé, être fumé, être abondamment rassasié, satisfait: יַנְשָּׁרְבּ וֹיִנְשָּׁרְ Is. 34. 7, (et leur terre) sera fumée de graisse; רְנָשָּׁי וְרָצִּים תְּרָצִים מְּרָשָׁן; Prov. 13. 4, mais l'âme des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; יִרִּשְׁיִן Prov. 28. 25, celui qui espère en Dieu sera rassasié, prospèrera.

Hothp. ਕੁਸ਼੍ਰਾ ਸਹੁਦ੍ਸਾ Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraissé, est couvert de la graisse (de tout ce qu'il a tué), p. ਸਹੁਦ੍ਸਸ਼ਾ.

קיית adj. Gras, plein de sève: יְּיָשֶׁרְ Is. 30. 23, et (le pain) sera gras, c.-à-d. excellent et abondant, ou nourrissant; יְּשֶׁרְ וְיְשֶׁכֵּוּ Ps. 92. 15, ils seront pleins de sève et florissants. — 2º Riche, puissant: "Ps. 22. 30, tous les riches, les heureux de la terre.

ת בישור אויי ח. (avec suff. רשון). 1° Graisse, suc, nourriture abondante, abondance, fertilité : וְרַנְּירִוּר נָמָשׁ חַפֹּחַנִים דָּשֶׁן Jer. 31. 14, je rassasierai d'abondance l'âme des prêtres (ou ils seront satisfaits en voyant la graisse des sacrifices); הַוּרֵלָּהִי אַר־דִּשְׁיִר Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon suc, mon huile? ישלחנה מלא דשׁן Job 36.16, et ce qui est mis sur ta table, les mets, seront abondants el gras, délicieux ; וּמֵעוַלִּיך רַרְעַמוּן רְשֶׁיִ Ps. 65. 12, et les chemins par où tu passes regorgent de graisse, sont remplis d'abondance, sont fertiles. -2º Cendre (de chair consumée, distinct de אַמֶּר qui signifie aussi cendre de bois consumé): ישָׁקָה רַיּבֶּשֶׁר Lév. 4. 12, lieu

17 chald. f. Loi, religion, édit, dé-

cret: אָרָא וְיִיאָנְיִי וּמְיּנְיִן וְּדָּה ְ Dan. 7. 25, qu'il pourra changer les temps et les lois, ou la religion; רְּיָרָא נְיְרָא נְיִרָּא Dan. 2. 13, et l'édit fut publie; בְּיִרָּא בִּיְרָבוֹן, 2. 9, l'arrêt qui vous condamnera sera le même pour vous tous.

אָרְיְּזְ emph. רְּנְיִא chald. (comme הְּרְאָּר héb.). Verdure, herbe: בְּרָא Dan. 4. 12, dans l'herbe des champs.

רְּלְבְרֵיָא chald. m. pl. Les jurisconsultes, juges ou conseillers, Dan. 3. 2.

לְּחָלֵין et וְיְלִין n. pr. d'une ville au nord de Samarie, Gen. 37. 17.

IPI n. pr. Dathan, un de ceux qui se sont révoltés avec Coré, Nomb. 16. 1.

П

ק He, אח. Cinquième lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie cinq, n cinq mille. Son guttural, il tient le milieu entre n et n. Il se permute avec n. Exemple: אָמִין foule; אָח fortune; plusieurs fois n au lieu de n pour former le Hiphil ou le Hithpael.

תְּיִלְכוּא אָרָי, קֹ, se trouvent devant les noms et pronoms, rarement devant les verbes.— 1° Comme article définitif: ייִשְּׁישׁ l'eau, יְּשִּׁישׁ l'homme, יְשִּׁישׁ la terre, בְּשִׁישׁ le sage. — 2° Comme pronom démonstratif: יִישִּׁישׁ ce jour, aujourd'hui; בַּשַּׁישׁ cette fois. — 3° Comme pronom relatif: יִישׁׁישׁ Jos. 10. 24, qui avaient marché avec lui.

הדונכופ ou pronom prend ordinairement un pathach et est suivi d'un dages
fort; devant les lettres qui ne prennent
pas le dages, le pathach se change en
kamez devant אָרָבֶּל; souvent devant בּיִבְּבֶּל;
devant י בְּיבָרָל; souvent devant י פּוּרָבָּל;
cet quelquefois devant n

dans des mots de plusieurs syllabes : הַעָּעֵן , הָחָרִים.)

및, 고, 고, adverbe interrogatif. Dans une question simple : הַשָּׁבְּהָ כָּל־עַבְהָי אַיּוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job ? דַּמֶּרֶם הַדֶּע Exod. 10.7, ne sais-tu pas encore? — Quand on attend une réponse négative : קשמר אחר אלכר Gen. 9. 9, suis-je le gardien de mon frère? (je ne le suis pas); אַם־יָמאָת עָבֶר הֵיְהְיָה Job 14. 14, quand l'homme est mort, peut-il revivre? — Ou quand on s'attend à une reponse affirmative: דַבֶּן רַמְּיר לִּר אָמָרִים Jer. 31. 20, Ephraim u'est-il pas mon fils chéri? Le n interrogatif a rarement pathach : កង្កក្ក ក្តុស្កា Gen. 18. 23, voudrais-tu même détruire? הַּלָבֶן מָאַר־שָׁנַח Gen. 17. 17, est-ce qu'(un enfant sera né) à un homme de cent ans? n avant les gutturaux : הַתָּוֹנְר ? הַאָּוֹכְר ?

ה, comme enclitique exprime le plus fréquemment la direction: אַרְצָּח vers la terre; בֵּינָיִי vers la montagne; Gen. 48. 47, (il les fit entrer) dans la maison.

भी chald., interj. Vois! certes!!

אין hebr. et chald., intery. Voici: מָרָבּע מְרַע Gen. 47.28, voici pour vous de la semence; תַּאִרְבָּע Dan. 2: 43, certes! de même que le fer, etc.

אָמְירִים יְיּאֹמֶי הוּנְּיּיּן. Cri de joie ou de triomphe: יוּשְּׁמִי יְיִשְׁמִי וְּאַמִּי וְאַנְּיִּוּ וֹ Is.44.16; aussi il se chauffe, et il dit: Bon! אַמְיִרים לִיּי Ps. 40.16, qui disent a mon égard: Aḥ! c'eat bien! (qui se réjouissent de mon malheur).

impér. du verbe in donner.

* 75.770 ff. Séparation. On appelle ainsi, une prière et cérémonie que l'on fait à la sortie du sabbat.

הָבָּה adv. (v. הָבָה).

זְרְתִי תְרָתָכִי m. pl. Offrandes: זְרְתִי תְרָתְכִי Osée 8.13, les sacrifices mes offrandes, c.-à-d. qu'ils m'offrent (v. יְתַב,); selon d'autres: qu'ils brûlent en mon honneun, les holocaustes.

Hiph , Seduire par des paroles fausses: בְּבֶּהָ הַשְּרָה בָּרָם, Jér. 23. 16, (les prophètes), vous, séduisent par leurs paroles fausses.

קבְל n, pr. Abel, second fils d'Adam, Gen. 4. 2.

ל עליבל Vanité (v. לתבל (עבל

קרְנִים: (אָבֶן: הַתְּבְנִים Ez.27. לְּבָּרָן: בָּיִבְּרִים Ez.27. לָּבָּרָן: בַּיִּבְּרָים בּיִבְּרָּים בּיִבְּרָים בּיבּרָּלִים בּיבּרָן: Ez.27. d'autres, le nom d'un oiseau : et des paons.

קבר שְּבֵּר Partager, couper. Ex. unique: הַבְּרֵי שָּבֵּיר Is. 47.13, ceux qui analysent, étudient, le ciel, pour tirer l'horoscope,, les augures;; d'autres le font dériver de דָּרָי, qui observent le ciel quand il est pup, sergip.

n. pn., d'un eunuque à la cour de Perse, Esth. 2: 3; un 2. 8.

I 和時 (fut. nam) 1° Murmurer, gémir, rugir, mugir: אָרוּגָה מַיּוֹנָה Is. 38.14, je gemis comme la colombe ; מרוגו און־נכארם Is. 16.7, vous gémirez, vous les affligés; יבאטרייניונות דוארית Is. 31. 4, comme le lion rugit. — 29 Parler, chanter, célébrer: פריבורים הוגרים Ps. 37. 30, la bouche du juste dit, publie, la sagesse; לארירוגה מגרונם Ps. 115.7, ils ne parlent pas, ne rendent aucun son par leur gosier; ולשוני מַרְעָהָה צִּרְיכֵןה Ps. 35. 28, ma langue célèbre ta justice. — 3º Parler en soi-même, méditer : יַתַּבֶּרַתַי של יופט ולֵילָח Jos. 1. 8, tu l'étudieras jour et nuit; לב צַּרָּרַק תַּיְעָהַוּ Prov. 15. 28, le cœur du juste médite (pour repondre).

Po. inf. רוגו מַלֵּב דְּבְרֵדְשָׁקֶר: רוֹגוֹ מִלֶּב דְּבְרַדְּשָׁקָר Is. 59. 13, et notre cœur a médité des mensonges, ou Il יוֹנְרְי nous avons fait

sortir les mensonges de notre cour, c.-à-d. nous les y avens puisés.

Hiph. part. status Is. 8. 19, les magiciens qui murmurent, qui parlent tout bas.

II אַנְיּלְיּ (v. II אַנְיּ Hiph'.)' Separer, éloigner: בּעָשָׁי שִׁיִּי שׁהְ Prov. 25. 4', ôter l'alliage de l'argent'; élbigner': אַיִּי הַשְּׁשָּׁה הַיִּיבְּ וֹצִּי 27. 8; il·les a éloignes, où abattus, par son vent impétueux; selon d'autres, il a parlé dans son esprit sévère, irrité (de I מַשְּׁיִי):

רְּבִּיה הַ Pensee, méditation: רְיָנִייִי אָבְי הְבִּיה אָבְּי הְבִּיה אָבְי אָבִּי הְבִּיה אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְי אָבְיי אָבְי אָבְיי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְייי אָבְיי אָבְייי א

יוֹלַבֵּי אין : אַרָּן :אין וֹהַנַּיּי

יְהְלְינִי m. Pensee, agitation du cœur: שַּׁהְינְינִי חְבְעֵּרִי אָבְעִּרִי אַבְעַרִי אַבְעַרִי אָבְעַרִי אָבְעַרי אָבְעַרִי אָבְעַרי אָבְעַרי אָבְעַרי אָבְעַרי אָבְערי אָבערי אַבערי אַבערי אָבערי אַבערי אָבערי אָבערי אַבערי אַבערי אַבערי אַבערי אַבערי אָבערי אָבערי אַבערי אָבערי אָבערי אַבערי אַבערי אָבערי אַבערי אַבערי אַבערי אַבערי אַבערי אַבערי אָבערי אַבערי אַב

וְשִׁרְּיִי מִּעְרֵי בְּעְרָיִרִי (Tal-mud, בְּבְּרְי מְעְרֵי בְּעְרָיִרִי (Jigne, apte) : דְּבְּרִי (Jigne, apte) בְּבְּרִי (Jigne, apte) בְּבְּרִי (Jigne, apte) : דְּבְּרִי (Jigne, apte) : דְּבְּרִי (Jigne, apte) : Lechemin devant le beatr mur; où l'estrade commode; ou l'estrade sur laquelle lès lévites chantaient (de בְּבָר); selon d'autres; l'adj: se rapporte a בְּבָּרָי (Jigne) : L'adj: se rapporte a propie a chemin droit; directs devant le mur.

nère d'Ismael, Gen. 160 100

TTO n. pr. McBhar, fills de Hagri, I Chr. f1. 38: Piur., nom d'un peuple: harif Ps. 83. 7, et harin I Chr. 5. 10, les Hagaréniens, les descendants d'Agar, habitants d'une contre sur le golfe persique.

ווי אוי (עי. איילין). Exclamation de joie: ביילי אוי איילין ביילי אוי אוי איילי איי

קרְרָיִי chald., m. plur:: מְּיָבֶייִי בְּיִבְייִי Dan. 3. 27, les grands consellers du rei (v. le verbe בַּבָּי conduire, régir)!

roi iduméen (aussi le nom d'une divinité syrienne), Gen. 36, 35,

רְעִירְעוֹן (Hadati est son secours) ה. pr. Hadadeser, rolds Sobali en Syrie, Il Sam. 8. 3°; chap. 10°, et I Chr. 19°, on litaussi יוָפָרָה

plaine de Megiddon, Zach. 12. 11; d'après le Pharg., le nom d'un homme.

tendre la main vers'une chose: in bing rim Is. 11. 8, l'enfant sevré tend sa main.

Esth. 1. 1 (pour rays). les Indes,

tan, Gen. 10. 27, souche d'une peuplade arabe.

יותי pr. m. Il Sam. 23, 30. Le même est appelé דורי I Chr. 44, 32.

בְּיִם chald. ייני Morceau בְּיִם chald. ייני Morceau pièces: Dan. 2. 5, vous senez mis en pièces.

בון m., toujours suivide בּיבְּיבְייַ Marchepied: בְּיבְיּבְיִי Isi 66.4 terre estmonmarchepied; בְּיבְּיבְיִי בְּיבְיִּבְיִי Ps. 140.4; jusqu'a ce que jaurai réduit tes ennemis a servir

d'escabeau pour tes pieds. Souvent le marchepied de Dieu signifie le temple ou l'arche sainte: יְלָיוֹ מְיוֹי בְּיוֹם Lam. 2. 1, il ne s'est pas souvenu de son marchepied au jour de sa colère, c.-à-d. il ne s'est pas souvenu du temple ou de l'arche sainte.

ת. (plur. תַּבְּפִים). Le myrte: אָהָרָם Méh. 8. 15, et des feuilles de myrte; ורנא למד בֵּין תַּדְרַפִּים Zach. 1. 8, il se tenait parmi des myrtes.

n. pr. (myrte). Nom antérieur d'Esther, Esth. 2. 7.

קרות (fut. קייוי) 1° Pousser, heurter: בין הְּבְּיִר וּבְּבָרִתְּ הְּוֹיִיםׁ Ez. 34. 21, parce que vous poussez du côté et de l'épaule.

— 2° Renverser: בי בִּירָבִים Jér. 46. 15, car Dieu l'a renversé.— 3° Repousser, détruire: קוֹיִנְים בְּיוֹיִם Prov. 10. 3, il détruira les desseins ou les désirs des méchants. — 4° Chasser: בּיבָים בִּינְּיִבֶּים בִּינְּיִבָּים בַּיִּנְיבָים Jos. 23. 5, il les chassera devant vous.

Niph. Etre respecté: פְּנֵי וְלֵנִים לֹא נֶחְדֶּרִיּ Lam. 5. 12, les visages des vieillards n'ont pas été respectés.

Pi. *לְחַהָּר לְבֶּרֵהְ Rituel, de glorifier, de bénir.

קרב chald. Pa. בְּבֵּר Respecter, glorifier: הְּלְבֵיר עַלְּמָא שַׁמְבֵּוֹת וְּנְאְבֶּרֵת Dan. 4. 31, celui qui vit éternellement, je le louai, je le glorifiai; "רְּהְבַּיִבְּר Hithp., et qu'il soit glorifié, Rituel.

ת, Éclat, ornement, gloire: חידה Ps. 45. 4, ta majeste et ta gloire; יתיבר וְקֵנִים מַּיבָרת Prov. 20. 29, et les cheveux blancs sont l'ornement des

vieillards; קְּיִדְי צַקְ נְיָּדֶי Lév. 98. 40, le fruit du bel arbre, le cédrat (אַיְרִיגּי); אָיִר מוֹ Ps. 104. 1, tu as revêtu la majesté et la gloire, la splendeur; קָּיִר וְיִנְיִי לְּכָּדְיִיִי Ps. 149. 9, c'est une gloire, un honneur, pour tous ses pieux adorateurs; בְּיִרִי לְּיָשׁ Ps. 110. 3, avec un saint ornement.

m. Ornement; הָּדֶר Dan. 41.20, l'ornement du royaume, c.-à-d. sa meilleure partie; selon d'autres, les tributs du royaume.

אר (const. סרות). Ornement, honneur: Prov. 14. Prov. 14. 28, la multitude du peuple est l'ornement, l'honneur, du roi; בְּיִבְיּתְ Ps. 29. 2, avec une pompe sainte, solennelle, ou dans son sanctuaire magnifique.

יור עור ח. pr. (ע. דור עור n. pr. (ע. דור עור).

নিন interj. Helas! চান Ez. 30. 2, malheur à ce jour (v. নামুছ)!

והו interj. (ע. הורי): אְבֶּבֶּלְ-הוּצְּנֵוֹת יּאֲבֶּבְרוּ Amos 5. 16, et dans toutes les rues on criera: Malheur! malheur!

pron. person. et quelquefois démonst., 3° pers. sing. masc. Il, lui, ce, celui, lui-même; se met quelquefois aussi pour le fem. wy elle, dans le Pentat. (Gen. 20. 5, 38. 25); très rarement dans les autres livres. ווא נעבריו Gen. 14. 15, lui-même et ses serviteurs; לָכֵן יָהֵון אֲדֹנִי חוּא לָכֵם אוֹח Is. 7. 14, c'est pourquoi Dieu lui-même vous donnera un signe; souvent il signifie, tout seul, Dieu: דַּוּרוּא אַמֵּר וְלֹא רַעָּטֵּהו Nomb. 23. 19, lui, Dieu, dirait-il une chose, et ne la ferait pas? כָּר אֲנָר אֲנָר הוּא Deut. 32. 39, car moi seul je suis lui, l'être par excellence ; בריאַני ווא Is. 43. 10, que je suis le créateur. Celui, ce : תאין הַחְוִילָּח פָל־אָרֶץ הַחְוִילָּח Gen. 2. 11, c'est celui qui coule tout autour du pays de Havila; דואָרשׁ הַארשׁ Job 1. 1, cet homme; לַמַּקוֹם הַיוּדּאָי Gen. 21. 31, cet endroit; ביום חושה ce jour, s'emploie souvent chez les prophètes pour le temps futur promis : יְנָשָּׁנְב הַי לְבֵדוֹ Is. 2. 11, et l'Éternel seul sera grand ce jour-la; איי précédant le nom: אָבֶּהְ אָדָה ווּא ווּשְּבָּהְ אָדָה II Chr. 28. 23, ce roi Achaz; שִּיי בְּיִשְּׁהְ אִדּה Esth. 1. 1, cet Assuérus. Il remplace souvent ou plutôt renferme le verbe subst. ייִי פֿרי פּרי בּריא ווּאר פֿרי בָּריא ווּאר Gen. 1. 11, car il est prophète; אָדִיי פּרי בַּרָא בּעִר Gen. 24. 65, c'est mon maître; בַּלֶּע וְוּא־בַּעַר (aujourd'hui) Zoar.

chald. pron. II, lui (v. xxx héb.).

אוֹחַ chald. (v. תְיחַ).

הוֹד m. 1º Majesté. De Dieu, souvent suivi de רויד - וְדַוּרֵר לְּמָנָיוֹ Ps. 96. 6, la majesté et la gloire sont devant lui; d'un roi: נַיַּמַן עַלַיד דוֹד מַלְכוּח I Chr. 29. 25, il lui donna (à Salomon) la majesté royale; יְהִלְּשִׁמִּיבַ הֵי אָאר־חוֹד קוֹלוּ Is. 30. 30, le Seigneur fera entendre sa voix majestueuse. — 2º Force, vigueur, beauté: יְחֹיִדִי נַיִּעְפַוְךְ עֵּלֵי Dan. 10. 8, la couleur vive de mon visage fut changée, je pālissais de frayeur; וייִדי כַצַיח חוֹדוֹ Osée 14. 7, sa vigueur sera comme celle de l'olivier; חוד נַחָרוֹ Job 39. 20, son hennissement vigoureux, ou le souffle si fier de ses narines. — 3° הדראר בישא חור Zach. 6. 13, il portera les insignes royaux.

הוד n. pr. m. I Chr. 7. 37.

הוֹרָאָה f.: הוֹרָאָה Rituel, et des actions de grâces.

חורייה *n. pr. m.* (הירוייה louez Dieu). 1° I Chr. **5**. **24**. — **2**° 9. 7. — 3° Esdr. **2.** 40.

חודויה n. pr. m. I Chr. 3. 24.

הוֹדְיָה (la gloire de Dieu) n. pr. Néh. 7. 43.

הוֹדְיָה n. pr. de plusieurs Lévites. Néh. 8. 7, 9. 5.

הוֹדְיָה f. Action de grâces, Rituel (v. הוֹדָאָה).

תְּנִיר (part. הָה, imper. הַחָּה et הָּנִיר, fut. אָיָר, Vivre (v. הְיָה, הָהָי,), exister, etre (v. הְיָה,): הְּבָּלֶּהְ הַּנְה הְנָה הְּבָּלְה אַנְיּה הְנָה בְּבָּלִיבְּכָּלָּה (הָיָה אַנְה בְּבָלִיבְּכָּלָּה (הַנָּה בְּבָלִיבְּכָּלְּה בּבָל בְּבָלָיבְּכָל Eccl. 2. 22, car qu'est-ce qui revient a l'homme de tout son travail?

27. 29, sois le mattre de tes frères; מָלֵי לְּמִי Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבִירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַבְּירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַבְּירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַבְּירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבִירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבִירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבָירִים Is. 16. 4, sois-leur un refuge; אָבָירִים Aboth, sois le terre; בּיבְירִים Aboth, soishumble; בּיבְירִים Aboth, et compte, calcule.
— Aspirer à une chose, désirer (v.
אַבְּיִרִּים is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַבְּירִים Aboth, et compte, calcule.
— Aspirer à une chose, désirer (v.
אַבְּיִּרְיִם is. 16. 4, sois-leur un refuge; אַבְּירַם וּבְּיַבְּיַבְּיִרִּם Aboth, et compte, calcule.

— Aspirer à une chose, désirer (v.

לינית הישים לליה (ע. עינית ביינית אומר. לפינית ביינית ביינית אומר. לפינית ביינית ביינית אומר. לפינית ביינית בייני

קֹרְה f. Malheur: תְּהְיָה מְּבֹרְהְיָה בְּלַבְּתְּהְ בַּבּא T. 26, malheur viendra après malheur. הּוֹהְם n. pr. Hoham, roi d'Hébron, Jos. 10. 3.

הור גור הומ interj. De menace : הור גור הומ is. 1. 4, malheur a la nation pécheresse; de plainte : יַרְסְּבָּדּוּ עָלָרִי רוּדִי אָרִי I Rois 13. 30, ils le pleurèrent (en disant:) hélas! mon frère; d'exhortation: דור בַּל־בָּעָא לְכוּג לַבִּים Is. 55. 1, allons I vous tous qui avez soif, allez vers l'eau.

הוה chald. (inf. קידה: fut. קידה: Aller: ביר שותה בלהוה בלה

הוללה f. (rac. הוללה, הוללה, forme plur., peut-être aussi sing., comme יהוללה). Sottise, folie: הוללה Eccl. 9. 13, et la folie, des pensées folles, sont dans leur cœur.

הובלות בית Folie: הובלות Eccl. 10.3, une folie pernicieuse.

ולם (ע. חולם)...

סוח סעים שיה Emouvoir, agiter, troubler (v. בשה, השה): הליה השיחה בשחק של Deut.. 7. 23, il les troublera par une grande terreur, consternation; de la min la mer agitée; l'abime.

Niph. Étre agité: יוַמֵּלֵּשׁ בְּלִּיְחָפִיד בְּלֵידְוּפִיד מְלֵידְוּפִיד מְלֵידְוּפִיד מְלֵידְוּפִיד Ruth 1. 19, toute la ville fur agitée à cause d'elles; חַמְּרִיף I Rois 1. 45, la ville était agitée. Selon d'autres, le Niph. est de la rac. בַּחָהַ,

Hiph. Faire du bruit, se lamenter: בּיְּבֶּיה מְּאָרָה Mich. 2. 12, (les: villes) seront bruyantes par la quantité d'hommes qui s'y/ trouveront; יְּבִּירִיה ְּבָּיִה וּיִרִי בְּיִבְּיִה Ps. 351. 3, je crie dans mesprières et je me lamente (אַרָּיה וּיִרִּים).

בּיִים (trouble) ח. pr. m. I Chr.: 4. 39. Le même est nommé בּיִים Gen. 36. 22.

ווין סט אין Etre leger; traiter legerement; de la Hiph:, agir legerement, temerairement: אַרָּיִי מְיִּבְיִי מִיִּבְיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִ מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִּבְּיִי מִבְּיִי מִבְיי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיי מִבְּיִי מִבְּיִי מִבְּיי מִבְּיִי מִבְּיי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּיִי מְבְּייִ מְבְּיִי מְבְּייִי מְבְּיי מְבְּייִי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּיי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִבְּיי מְבְּייִּבְּיי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִּבְּיי מְבְּייִי מְבְּייִי מְבְּייִּבְּיי מְבְּייִי בְּיבְּייִבְּייִי בְּיבְייִבְּייִי מְבְּייִי מְבְּיִבְּיבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִי בְּיבְּייִבְּייִּבְּייִי בְּיבְּיייִיים מְבְּיבְּיבְּייִבְּייִּבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִּבְּייִבְּייִיים בְּיבְּיבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּיייִייִבְּייִייְייִיים בְּיבְּיבְּיייִבְּייִבְּייִייְייִּבְּייִבְּייִבְּייִייְיייִייִּבְּייִייְייִבְּייִּבְּייִּבְּייִבְּייִבְּייִּבְייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִבְּייִּיבְּייְבְייִבְּיבְּיבְּיבְּיבְיבְּיבְייבְּיבְיבְּבְייִבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּבְיבְּיבְי

הוֹן ה. (plur: הוֹנִים. Fortune, richesse, valeur, prix d'une chose: אָרִדּי יִרְבִּירוֹי נְבֵּירוֹי רְבֵּן Prov. 6. 31, il donnera: toute la fortune de sa: maison; ראָאָדוּ f. (rac. רְאָנָי). Tromperie : יייי ראַיִּייים Rituel, en trompant, surfaisant, le prochain.

רובי m. pl. (rac. ריבה): Peres, ancetres: יקיה Gen. 49.26, les benedictions de mes ancetres, que mes ancetres m'ont données

יהוֹרָאָהי' f. Instruction, Aboth.

עם אין הושטעע n. pr. m. I Chr. 3. 18.

(salut) n. pr. m. 1° Nom antérieur de Josué, successeur de Moïse, Nomb. 13. 16. — 2° Osée, fils d'Ela, roi d'Israel, II Rois 15. 30, 17. 4. — 3° Osée, fils de Béeri, prophète, Osée 1. 1.

THE Clieu son secours) ni pr. m. Neh. 12.34.

10, ils dorment, ou ils parlent en revant.

ת. Gémissement, ou interj., hélas! קרנים יתוקה Ez. 2. 10, des lamentations; des plaintes et des gémissements.

Rifi prone person. 3 pers. fem. sing. Elle, aussi varié dans son emploi que le masc. אחו il, lui (v. אחו); dans plusieurs passages il est écrit אחו, et on lit אחו, nommément où il a un sens neutre, cela: איין איין שלילים (keri אחו) Job 31. 11, et cela est un crime (du ressort) des juges, que les juges doivent punir; שביל דיא בעיני Ps. 73. 16, (keri אחו) c'étaitiune difficulté à mes yeux; שביר Mich. 3. 4, dans ce temps: שביר שביר בעיני Mich. 3. 4, dans ce temps: שביר בעיני אורא לכם לאכלים ביר בעיני בעיני בעיני בעיני אורא בעיני ב

ווידות pl. f. (rac, רידיי). Chants, cantiques ou chœurs: אלרינידות Neh. 12.8 (presidaient) aux chants.

ייים אינד און די m. Cri de joie: אַנָּיוּי Ts.. 16. 10, j'ai fait taire le cri de joie; יויהר מוקרים בענה Jer. 25. 30, il poussera des cris de joie comme ceux qui foulent le vin.

ינינה , יניור ,, apoc , ידינה snf. min, const. ning, une fois min (Ez. 21, 10), הייות, הויים; part. fem. היוה (Exod. 9. 3), v. mn, et chald. mm) to Etre, exister, le verbe substantif : הַיָּהָה שֹׁהָיָה יִירָה ערום Gen., 3. 1, et le serpent était rusé; לא־טוב הַדיות תאַרָם לְבָּדּוֹ Gen., 2: 18, il n'est pas bon que l'homme soit seul'.— לאריבותים לף: Il est à moi., j'ai יחיבות לף באיויינם Exod. 20. 3, (il ne sera pas:a.toi) to n'auras pas:d'autres:dieux; ובה ובלה יתודי Is. 45. 14, ils:seront a toi, tu les: aurası; אַרָּטָי אַלּאַר אָלאַר אָנְיטָאוּ וּלָבָם Osée di. 9, je ne serai pas b vous, je ne serai pas votne Diau: בְּטַעַן דֵייָדוֹ־לָּא וּבֶּרֶם Ez. 21. 15, pour qu'elle eut de l'éclat. — Servir ו הויא יודוניוד לה לפרו נאיפון מורויווד פר לאלדורם: de Exod. 4. 16, il te: sera: comme: unebouche et tu lui seras comme un Dieu, il te servira de bouche et toi tu l'inspireras. comme un Dieu; דֵירָדוֹלְי לְבֶּן־דֵייִל I Sam.. 48. 17a sois à moi, c. à-d. montre-toi à. moi, comme un homme vaillant.,-Suivid'un infinitif avec > Etre près de, etre sur le point; בירוי הַשְּׁשָׁשׁ לַבוֹא Gen., 15. 12. lorsque le soleil se couchait; יַלְּסְנִּוֹר Jos. 2, 5, au moment de. fermer la porte (de la ville). -- אַל היים וּ Etre avec quelqu'un, être de son parti: לאַ קירו עבד אַרינייהוו I Rois.1.8, ils n'étaient: point avec, ou pour, Adonias. -- mm לְשְׁתַב אָצְלָה לָּרְדּיֹת עָנָהוּ : Cohabiter עם אָשָׁה Gen. 39. 10, (mais il ne l'écouta) ni pour dormir auprès d'elle, ni pour être avec elle ; הַאָּמִילוֹן אָדִייךְ יָדִירוֹ עִפָּוּן II Sam. 13. 20, est-ce que ton frère Aminon a cohabité avec toi? Il sert aussi d'auxiliaire, avec le participe d'un autre verbe : ייבן מנה לפח (Gen. 4. 17, (p. ניבן) il batit une ville; הַבָּקר הָרוּ חֹרְשׁוֹת Job 1. 14, les bœufs labouraient; אַנְיֶכֶם

יושיו לעים באולער Nomb. 14. 88, vos filis seront errants dans le désert.

💤 Se faire, devenir, nattre, arriver: יִרְשׁ אוֹר וּיִרְשִּׁ־אוֹר Gen. 1. 3, que la lumière soit, et la lumière fut ; רַיַּדִריוּ כַל־אָלַח Is. 66. 2, tout cela est devenu, s'est forme (par ma: main) ; נַמְרָוּר בָצִרב מָלַרוּ Gen. 19. 26, elle devint une statue de sel. Saivi de דַרָּדִי לַנָּחָשׁ: בּ Exad. 4. 3, (la verge) devint un serpent; אַ יַדְעָנוּ אַ בי היינים Exod. 32. 1, nous ne savons pas ce qui lui est arrivé ; טַּלְבָוּח עוֹלָם ו מְּרְיֵה לֵּהָשׁ Is. 61.7, une joie éternelle leur arrivera (ils jouiront d'une joie, etc.) D'une femme, דירות לאיש se donner â un homme: לאיני לאיני Osée 3. 3, tu: n'appartiendras à aucun homme. z mr Etre comme, devenir pareil a : יתיה בשהים פרשע Gen. 18. 25, qu'il arrivera la même chose au juste comme à l'impie; litt. que le juste sera ainsi que וֹיוֹנָיה בָעָבוּ בַּבֹּבֶן וּשָּׁבֶבִר בָּאַהוֹנֵיו בַּשָּׁבְּוֹח (l'impie אבְרָהָת Is. 24. 2, le prêtra sera comme le peuple, le maître comme l'esclave, la servante comme sa maitresse. Dans les livres historiques, souvent יוֹרָיוּי il arriva, de même que dans les prophètes il'arrivera:

Niph. יְּתְרָהוּ 10 La même signification קנחית בַּיֶּבֶר חַנָּרוֹל חַנֵּה : que "Kal" 2º Deut. 4. 32, si un aussi grand évenement est jamais arrivé; תַּילָת נַּוּרֶית מַיּלָ שבה Deut. 27. 9, כפ jour tu: es devenu une nation: מַצְרָה וּנְתִּיָה מְעַרֶב לְנָמָשׁ Rrov. 13. 19, un souhait réalisé, accompli, esti douxià l'âme; המרובאה לנחיתה Ezu 21. 42, certes celararrivera, s'accomplira.

2º Passer, se dissiper, defaillir: ילינהו וְהִירָתוּ פַלַּיו Dan. 2. .d., et son sommeil avait passé, il ne pouvait plus dormir; selon d'autres: son sommeil, son: rêve:, lui:pesait; רַּאָרָי הַנָּראַל נָהָרֶיּתָר רכחלרתי 8. 27, et moi, Daniel, j'étais défaillant, épuisé, languissant et malade.

Perte, malheur (deux fois keri р. пуд), Job 6. 2, 30. 13 (v. пуд).

יתיה יוכל עבר: (מיה Comment? (p. בי"): יתיה יוכל

מיני אם Dan. 10. 17, et comment peut le serviteur de mon Seigneur? בֵּיך: אָבִיא I Ch. 13. 12, comment ferai-je venir chez moi (l'arche de Dieu)?

תיכל m. et f. (rac. תִּבְלַּי, ou de quatre lettres קוֹיבְלַי, plur. תְּבְלֹּי, const. תַּבְּלַבְּי , prov. Palais, temple: תֵּיבְלַּי מָלֶּךְ Prov. 30. 28, et elle est dans les palais des rois; נַיבְּלְית מַלֶּךְ מַיבְּלִית Osée 8. 14, il a bâti des palais; spécialement le temple à Jérusalem: וְתִיבְלַ תִּיבְלִית Is. 44. 28, (qui dit:) et le temple sera fondé (ou 2º pers. masc.: ò temple! tu seras fondé); mich. 1. 2, de son saint temple (p. le ciel).

הֵיכְלְא et הֵיכְלְא chald. Palais, temple: בּירְנָא Dan. 4. 26, le palais royal; מְרַבִּילְא הִי בִירִּיּשְׁלֵּם Dan. 5. 2, du temple a Jérusalem.

הילל ש. (de הילל בּרְ פּֿנִיף ĉtre clair, briller). Etoile brillante, דֵילֵל בָּרְ שָׁבִיר Is. 14. 12, etoile du matin, Venus.

(ע. הים (v. הים).

תְּיְטְ n. pr. 4° Heman, fils de Serah, I Chr. 2. 6. — 2° Heman, fils de Joel, 6. 18.

תית m. Nom d'une mesure pour les liquides, contenant douze לג log, et un log six œufs: שָּלִשִּׁית חַיִּדִּיךְ Nomb. 15. 6, la troisième partie du hin.

יבָר' (ער v. בֿרָר').

קבר בלא־תַבשׁוּ : Job 19. 3 (Kal ou Hiph. p. מַּחְפֵּרוּ-נִיר Job 19. 3 (Kal ou Hiph. p. מַחְפֵּרוּ-נִיר), vous ne rougissez pas de m'étourdir (de m'accabler), ou de me railler impudemment ; selon d'autres, de vous conduire comme des étrangers envers moi (v. מָבֵר.).

תְּבֶּרָה (rac. בָּבָי). Action de faire connaître, indication, expression: ותַּבָּר פְּטַרָה בָּבּוּ Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux; selon d'autres, (de תַּבָּר l'impudence de leur visage, de leurs traits, etc.

הְלָא Eloigner, repousser. Niph.: יְתְנְתְּלָּאָה לְנִּוֹי עָצִּוּם Mich. 4. 7, je ferai une nation puissante de celle qui était éloignée, repoussée. De là:

לְּאָד adv. 1° De lieu. Au loin, plus loin: רְּלְאָד שׁנָּ Gen. 19. 9, va plus loin, eloigne-toi; רְּלָאָד שָּׁהַ שִּׁהְ בָּשְׁרָ בְּיִלְּאָד I Sam. 10. 3, tu iras de la plus loin; רְּלָּאָד Amos 5. 27, au dela de Damas. — 2° De temps: רְּמָיִר וְיִלְּאָד Lév. 22. 27, mais le huitième jour et après.

* הַּלְנְאָה f. Pret, emprunt, Rituel. * הַלְנָיָה Accompagnement (v. הַלְנָיָה).

תלולים m. pl. (rac. קלולים). Joie, fête: מנגים הלולים Jug. 9. 27, ils se livrèrent à la joie, ils firent des fêtes: קיש הלולים Lév. 19. 24, (tout le fruit sera) consacré, (on célébrera) des fêtes à la gloire de l'Éternel.

קלוה הקלוה הקלוה הקלוה הקלוה הקלוה הקלוה הקלוה הקלוה בעבר האלו I Sam. 14. 1, qui est de ce coté-là ; אָשֶׁר מַשְּבֶּר הַאָּד מַשְּבֶּר הַאָּד הַשְּׁר בַּעַבֶּר הַאָּד הַעָּר הַאָּד הַעָּר הַאָּד הַעָּר בַּעַבָּר הַאָּד הַעָּיר הַאָּד הַעָּיר הַאָּד הַעָּר הַאָּד בַעַנְר הַאָּד בַעַנְר הַעָּר הַעָּד הַעָּד בַעַנְר הַבַּער בבב בעבר בער 17. מוּשְׁרָי הַבְּעָר הַעָּר הַבְּעָר הַבְּער בעבר 18. מוּשְׁרָי הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּיר הַבְּער הַבְּער הַבְּיב הַבְּער הַבְּבְיר הַבְּיב הַבְּיוּ הַבְּיב הַבְּיב

תְּלֵּהְ חִי תְּלֵּהְ חַ. (rac. תְּלֵּהְ). Pas, marche: בְּלִיבְי בְּחַמָּח Job 29. 5, lorsque mes pas (mes pieds) se baignaient dans la crème.

ליכָה (plur. הַלִּיכָה Nah. 2. 6, ils trébucheront dans leur marche, course; הַלִּיכָה Ps. 68. 25, les pas, l'entrée, de mon Dieu. — 2° Chemin, direction: לא בּיבִּיבִירִי עִינְבּי לוּ Hab. 3. 6, les chemins qui existaient de tout temps (s'affaissent) devant lui; ou la direction du monde, ou tout ce qui se passe dans le monde, vient de lui. — 3° Troupe de voyageurs, caravane: הַּלִּיבִירִּ שִׁנְבָּא Job. 6. 19, les caravanes qui marchent vers Saba.

 אַגרֹמִיתִם חוֹילְכוֹח פַל־טוֹבְיַח Neh. 6. 17, leurs lettres arrivaient à Tobie. L'endroit vers où l'on va est précédé de خير : לְהַדְּנָא אָחָר אַל־מַקוֹם אַחַר Nomb. 23. 13, viens avec moi à un autre endroit; de ירחוניתו חלה לביחו : ל I Sam. 23. 18, et Jonathan retourna chez lui; de יצל: וַאָנִי חוֹלֵךְ עַל אֲשָׁר־אָנִי חוֹלֵךְ II Sam. 15. 20, et je vais vers où je vais sans savoir où; avec a aller dans, entrer: וֹרוּא־דִּוּלַךְ בַּנִּדְיָבֶּר I Rois 19. 4, il entra dans le désert; וַנְמָשֶׁם בַּשָּׁבִר חֲלֶבָה Is. 46. 2, eux-mêmes sont allés dans la במר בווי ביולמי הלכי Lév. 26. 3, si vous marchez selon mes lois, si vous les suivez; בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר חָלַךְ אָחָר Mal. 2. 6, il a marché avec moi dans la paix et la droiture; avec le rég. dir.: בִּי־אֵנִיוֹת על הילים הילים II Chr. 9. 21, les vaisseaux du roi vont à Tharsis. -Avec l'acc. Aller à travers, traverser : ונלה את כל-הוביקה Deut. 1.19, nous traversames tout le désert ; לאורו אֵלֶהְ הוֹטֶהְ Job 29. 3, à sa lumière j'allais à travers les ténèbres. חַלָּהְ עָם Avoir du commerce avec, fréquenter: ַּוְלֵלֶכֶת עַם־אֵנְשֵׁיר רֵשִׁע Job 34. 8, et de fréquenter les impies. חלה אחרי Aller après, suivre : נילה רוֹפֶח אַחֵר אַחִרז Gen. 37. 17, Joseph alla après ses frères ; וַאַרֵיר לאֹ־יוֹעָלוּ חַלָּכוּ Jer. 2. 8, ils ont suivi (des idoles) qui ne peuvent secourir. — Marcher; au fig., se conduire , vivre : הוֹלַהָּ מָּמִים Ps. 15. 2, qui vit dans la simplicité; הללה mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, c.-à-d. qui s'occupe de choses vaines et fausses ; דולה רביל Prov. 11. 13, qui va médisant, le médisant.

2º Partir, s'en aller: רות הולה ולא Ps. 78. 39, un vent qui passe, et qui ne revient pas ; לֶּהְ־לָּהְ מֵאַרְצָהְ Gen. 12. 1, va-t'en, sors de ton pays; קַלַּבָּ יולה לו Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé. Mourir : בָּטֵרֶם אֶלַךָּ וָאֵרנָנָי Ps. 39. 14, avant que je meure et que je ne sois plus.

3° De l'eau, couler : מַר חַשָּׁלֹחַ הַחֹלְכִים Is. 8. 5, les eaux de Siloah qui

coulent doucement.

וליה ליהר Continuer, augmenter; l'inf. דַלּהָה et le part. d'un autre verbe : יַּיֵלֵהְ דָּלֹיהְ וברל Gen. 26. 13, il continuait de grandir, il devint de plus en plus grand, riche; ou le part. אילה avec un autre part.: יְהַנְעֵר שִׁמוּאֵל חֹלֶךְ וְנְרֵל וְטוֹב I Sam. 2. 26, et l'enfant Samuel croissait de plus en plus et était agréable (à Dieu ct aux hommes), ou: à mesure qu'il grandit il devint agréable, etc. -מַלְהָ a l'impér., avec un autre verbe : ולבורנא ונוכחה Is. 1.18, venez, que nous discutions; לבו ונמתרנו Gen. 37. 27, allons, vendons-le.

Ps. כצל פנטוחו נחלכתי : נחלה Ps. 109. 23, comme l'ombre qui s'abaisse,

je disparais, je passe.

Pi. The Les mêmes significations que le Kal: בל-חיום קבר חול החי Ps. 38.7, toute la journée je marche morne, triste; בְּחְפוֹתֵי יְחֲפֹּהָ Ez. 18.9, il suit mes lois; וּבָא־כִּמְדֵּלֵּךְ רֵאשֶׁר Prov. 6. 11, et ta pauvreté viendra comme un voyageur, un hôte, qu'on n'attend pas, ou comme un rôdeur, vagabond.

Hiph. יָלַקר (de יָלַקר) Conduire : אֲשֶׁר חוביכה בי Deut. 8. 2, (le chemin) par ou l'Eternel t'a conduit; part.: יָנֶתְתִּר לָךָּ בַּיִּזְלָבִים Zach. 3. 7, je to donnerai des Exod. 2.9, emporte cet enfant; דולרכם בי Ps. 125. 5, Dieu les enlèvera, perdra; בַּדֵערוֹתִם כַּשָּׁמֵן אוֹלִיךָ: Ez. 32. 14, je ferai couler leurs fleuves comme l'huile; ביולה בי אחדתים Exod. 14. 21, Dieu chassa la mer (par un vent violent).

עירתילה : Se promener היתולה . Se promener על-גג בית-חמלה II Sam. 11. 3, il se promenait sur la terrasse du palais royal. Se conduire, vivre : וְּדָתְתַלֶּכְתִּי בָּאֵכְתַּוּך Ps. 26. 3, je me suis conduit selon ta vérité ; אַלְּיֵר הְתְּחַלְכוּ אֲבֹתֵר לְּמֶנֶיוּ Gen. 48. 15, (Dieu) devant qui mes pères ont marché, selon la volonté de qui ils ont vécu.

chald. Pa. Aller, se promener: בתולה ביות Dan. 4. 26, il allait, se promenait. Aph. מָדוּלְכִּדְן בְּנוֹא־נוּרָא Dan. 3. 25, se promenant au milieu du feu.

קלְהָ m. 1° Voyageur: מָּלָהְ לְּאָדֶּיר עִּרָּאָ חָלָּהְ II Sam. 12. 4, un voyageur, 'un étranger, vint chez l'homme riche. — מֵלֶהְ דְּבָשׁ 3°): מֵלֶהְ דְּבָשׁ I Sam. 14. 26, du miel qui découlait.

קלה לא הַנְּמְנוּן: m. chald. Péage: תַּיְלָהְ לָא הַנְּמְנוּן Esdr. 4. 13, ils ne payeront pas le droit de passage, droit de péage.

י הַלְכָה f. (const. הַלְּכָה). Règle, loi,

לבילי ברי עלי ברי לאמי: 1º Briller, luire: בְּחַלֹּי בֵרי עַלֵּר רֹאִמִי Job 29. 3, lorsque sa lampe luisait sur ma tête. — 2º Vouloir briller, se vanter, extravaguer: אַכַּרְהָי לַרוֹּלְלִים אַל־הָּוֹלִי 75. 5, j'ai dit aux insensés: N'extravaguez pas; ou aux superbes qui se vantaient: Ne vous vantez pas.

Pi. Louer, célébrer: שֶׁבֶּע מֵּיוֹם חָפַלְּהִיךְּ 119.164, sept fois chaque jour je te loue; הַלְּלִבּירָם (alleluia) louez l'Éternel; Ps. 56. 5, je me glorifie

en Dieu de sa promesse.

Pou. Etre celebré: מְתְלֵּלְ אֶקרָא בְּי Ps. 18.4, je m'écrie: Que Dieu soit loué! אַרָּאָר לֹאַ רּשְּׁלָלִּה Ps. 78.63, et ses vierges ne furent pas celébrées (par des chants de noces), ne furent pas mariées.

Poe.: מֵל חָלֶם רְדוֹלֵל חָכָם Eccl.7.7. la violence rend insensé le sage, lui trouble l'esprit.

Poal, passif: מְחוֹלְלֵי מִי וְשְׁמָשׁ Ps.102.

9, mes railleurs, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; מְּמַרְהִיּ Eccl. 2. 2, au rire (ou à celui qui riait) j'ai dit: Tu es insensé, ou: Tu es une folie.

Hiph. 1º Faire briller: לא יְדְעֹל אוֹרָם Is. 13. 10, elles ne feront point briller leur lumière; הְדֶל אוֹר Job 41. 10, (son éternument) fait briller la lumière, jette du feu. — 2º Briller: אִבּר אָרָה אַבר אָרְאָה אוֹר Job 31.26,si,en voyant la lumière (le soleil) qui luit, (mon cœur, etc.).

Hithp. Etre loué, se louer: תְּשָׁתוּ Prov. 31. 30, la femme qui craint Dieu, c'est elle qui sera louée; יְרָאֵרִיבְי וְיִרָא תְּחְדֵעָּלֶל Ps.

52. 3, que se glorifies-tu de la malice, o homme puissant?

" 527 m. Louange, nom collectif des Psaumes 143-148, qu'on récite les

jours de fête, etc.

חַלֵּל n. pr. m. Jug. 12. 13.

יוללו pron. Ces : תַּלְלוּ Rituel, ces lumières.

אַל-מְּקֶרֶב הָלֹם: Adv. de lieu. Ici: אַל־מְּקֶרֶב הָלֹם: Exod. 3. 5, n'approche pas d'ici; בי הַבּיאֹחָנִי עַּר-חָלֹם II Sam. 7. 18, pour que tu m'aies conduit jusqu'ici, c.-à-d. elevé à cet état où je me trouve; בַּיְבָּי Gen. 16. 13, n'ai-je pas vu ici?

חלכם n. pr. m. I Chr. 7. 35.

הַלְמוּת f. (rac. הַלְּמוּת). Marteau: הַאְּחַלְּמוּת Jug. 5. 26, vers le marteau des ouvriers.

les Zuzims, Gen. 14. 5.

חם פּנ הְשְּהֵי pron. pers. 3° pers. plur. masc. Ils, eux; quelquefois pour le fém.: הַשְּׁה בְּיה לָּהָה Ruth 1.22, et elles arriverent à Bethlehem; il renferme le verbe subst.: הַּאָה הַיה Gen. 6.4, ce sont les héros.

 n'est que le prenem un redoublé, ni d'aucun d'eux, ni d'un seul d'entre eux tous.

(מֹנְינָתְא (א. מְמְנָינָתְא).

קרים (fut חברים onomat.) 1° Murmurer. bourdonner, rugir: בַּרָבִים כְּלָנִי Is. 59.11, nous rugissons tous comme des ours; ידומוּ כַבַּלֵב Ps. 59.7, 'ils aboieront ערב ובקר וצחרים ; comme des chiens אטרוות (אחסדו Ps.55.48, le soir, le matin et à midi, je médite et je soupire; Prov. 1.21, les endroits bruyants. les rues. — Des instruments: בַּבְּנוֹר יַחַמוּ Is. 16. 11, (mes entrailles) retentissent comme une harpe; בחללים יחמה Jér. 48. 36, (mon cœur) pousse des sons comme une flûte.—De l'eau : יַחַמֵּרוּ מימיר Ps, 46, 4, ses flots mugiront, se troubleront. — D'une foule : מיני אים Ps. 46.7, les peuples frémiront; nun-אוֹיבֶיהְ יָחַבְּיוּן Ps. 83. 3, car voilà que tes ennemis frémissent ou triomphent; לא הייון המה שׁכִּר Prov. 20. 1, le vin est railleur, la boisson forte est bruyante.

וֹמָה Ils (ץ. בּמָּה).

שְּהָי et וְשְׁהַי chald. pron. pers. plur. 3° pers. Eux, ils: בְּקְרָיָה Esdr. 4.10, et il les a fait demeurer dans les villes; יְהַבְּקֵר הְבּיֹן Dan. 2.34, et elle les a mis en pièces.

לים, m. (const. אָבּין, רמכן אָבּין פּע מיםן. 1° Bruit, tumulte: שְּלֵּין אַבּין I Rois 18. 41, le bruit de la pluie. — Des chanteurs: אָבּין שִׁינִין בּעָבן בּעַרָּן Ez. 26. 13, je ferai taire le bruit de tes chants. — De la foule: אַבָּין אָבֶּין אַבֶּין אַבָּין אַבָּין וּבְּעַרְיַן אַבָּין פּעָנִין אַבָּין פּעָנִין אַבָּין פּענִין אַבָּין וּבְּעַין וּבְּעַין פּענִין אַבָּין פּענִין אַבּעָרִים פּענִין אַבּין פּענִין אַבּין פּענִין אַבּין פּעניין וּבְּעַין וּבְּעַין פּעניין וּבְּעַין וּבְּעַין פּעניין וּבְּעַין וּבְּעַין פּעניין אַבּין פּעניין פּעניין פּעניין פּענין פּעניין פּעניין פּעניין פּעניין פּעניין פּעניין פּעניין אַבּין בּעַין פּעניין פּעניין פּעניין אַבּין פּעניין אַבּעַין פּעניין אַבּעַן פּעניין פּעניין אַבּעַן פּעניין אַבעַן פּעניין אַבערַן פּעניין אַבעַן פּעניין אַבעַן פּעניין אַבערַן פּעניין אַבערַן פּעניין אַבערַן פּעניין פּענייין פּעניין פּעניין פּעניין פּעניין פּענייין פּעניין פּעניין פּעניין פּ

קייהיים Gen. 17. 5, je t'ai destine (pour être) le père d'une multitude de nations. — 3° Richesse, argent: ביוגיים Eccl. 5. 9, et celui qui aime l'argent. — 4° Agitation, mouvement de l'ame: ביון בעוך Is. 63. 15, l'émotion de tes entrailles, ta miséricorde. — Une fois fém.: יוגיין בעון בעון Job 31. 34, une grande foule.

יהמון (v. קמון).

תְּמוֹנָה n. pr. que donne le prophète dans sa vision à une ville qui sera dans la vallée, où aura lieu un grand carnage des troupes de Gog, Ez.39.11-16.

קּמְיָה f. Bruit, son : הָמְיָה Is. 14.11, les sons de tes instruments de musique.

וְיָם Etre nombreux (ע. יְיִם וּן בּיִבּוּן Ez. 5.7, parce que vous étes plus nombreux que les peuples (qui vous entourent), ou parce que vous multipliez (vos péchés), parce que vous surpassez en impiété les peuples, etc.; selon d'autres: parce que vous vous agitez, vous vous révoltez (v. הַבָּהָוֹ).

וְּהָטְ n. pr. Haman (Aman), fameux

par sa haine contre les Juifs (v. le livre d'Esther).

וְחַבְּיִרְ m. chald. Collier: הַּמְנִיךְּ בְּחַבְּא Dan. 8.7 (cheth.), un collier d'or.

תְּמְלִית אַשׁ m. pl. Paille sèche: שַּׁמְלִיתְ אַנּ בְּמְלִיתְ Is. 64. 1, comme le feu brûle la paille sèche, les rameaux; selon d'autres, de סְּסֶ le feu qui fait fondre toutes choses: ou comme le feu brûle, dissout, les choses qui fondent, les métaux, etc.

I ווֹ pr. pers. 3° pers. pl. fém. Elles; ordinairement רְּבָי, ne se trouve que joint aux prépositions בּ, בֹּ, לֹּ, בִּי ne se trouve que joint aux prépositions בּ, בֹּ, לֹּ, בִּי ne se trouve que joint aux prépositions בַּ, בֹּ, לֹּ, בִּי ne se trouve que joint aux prépositions a. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi; בְּבֵּיךְ בַּבְּיִרְ בַּיַרְיָּ בְּבָּיְרְ בַּיִרְיָ בַּיִרְ בַּבְּיִרְ בְּבַּיְרְ בַּיִרְ בַּבְּיִרְ בְּבַּיְרְ בַּבְּיִרְ בְּבָּיִרְ בָּבְּיִרְ בְּבַּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבַּיִרְ בְּבָּירְ בָּבִירְ בְּבַּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּירְ בְּבָּיִרְ בְּבָּיִרְ בְּבָּירְ בְּבָּירְ בְּבָּירְ בְּבִּירְ בְּבַּיִרְ בְּבָּירְ בְּבָּירְ בְּבָּירְ בְּבָירְ בְּבָּירְ בְּבִירְ בְּבְּירְ בְּבָּירְ בְּבָּירְ בְּבָיוּ בְּבִּירְ בְּבִּירְ בְּבִיּרְ בְּבִירְ בְּבְּירְ בְּבִירְ בְּבְּירְ בְּבִירְ בְּיוּ בְּיוּ בְּבִייְ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיִבְייִ בְּיוּ בְּיוּ בְּבִּירְ בְּיִר בְּבְיוּ בְּבִּירְ בְּיִבְיוּ בְּבִייְ בְּיִבְיּ בְּיִבְּיִר בְּיִבְיּ בְּיִבְיּ בְּיִבְייִר בְּיִבְיּי בְּבִייִר בְּיִבְייִר בְּיִבְייִר בְּיִבְיוּ בְּיִבְייִר בְּיִבְיוּ בְּבִייְ בְּבִי בְּיִבְייִבְי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּבִי בְּיוּ בְּיוּ בְּבִי בְּיִבְיּי בְּיוּ בְּבִי בְּבִי בְּיִבְייִר בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּי בְּיוּ בְּיִי בְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ

II אים מענית מענית מענית מינית מיני

תונים chald. Les mêmes significations que II אַר הַּלְּרָיבָּא :Dan. 3. 17, certes il y a notre Dieu (qui pourra); אַר בּלְיבָּא טָב Esdr. 5. 17, s'il platt au roi. בּלְיבָּא הַב Aboth, quand c'est leur profit; בְּלָאָרָה Aboth, quand c'est leur profit.

י הְנָה Jouir: לְחֵנות בָּרֶם בְּנֵי אֶדֶם Rituel, pour que les hommes en jouissent.

pr. pers. 3° pers. fém. pl. Elles (v. I לַּבְּרָ : בַּנְּוּן (תַּרְ 1.19) לֹא־רָאִיחִי בְּתַּוּן ה

2º Adv. Ici: השָר אָרי הַפּרָקָם אָרי פּפּר. 45. 5, de ce que vous m'avez vendu ici (c.-à-d. à des gens qui m'ont amené ici); השָרָן הְשָׁרָן אָנָיט בְּעָרָן אָרָן אַרָן אָרָן אַרָן אָרָן אָרָן אָרָן אַרָן אַרָן אָרָן אַרָן אָרָן אָרָן אָרָן אַרָן אַרָן אַרָן אַרָן אָרָן אַרָן אַרָן אַרָן אָרָן אַרָן אַרָן אַרָן אַרָן אַרָן אָרָן אָרָן אַרָן אַרַן אַרָן אַרַן אַרָן אַרָן אַרַן אַרַן אַרָן אַרַן אַרַן אַרָן אַרָן אַרָן אַרַן אַרָּן אַרַן אַרָּן אַרָּן אַרָּן אַרָּן אַרָּן אַרָּן אַרָּין אַרַן אַרָּן אַרָּיין אַרָּייין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּיין אַרָּין אָרָן אַרָּין אַרָּין אַרָּין אָרָין אָרָן אָרָן

rarement יהַנֵּה, formé de II דַּנֵּה et parag. Voici, voilà, allez! Il montre, désigne, les personnes, les choses, les endroits et les actions qui sont proches ou qu'on fait ressortir: אָשָׁתָּאָה Gen. 12. 19, voici ta femme; אָרָה בָאוֹרָל 18. 9, la voilà dans la tente; הַּנֶּח נָתַהְּר לָכָם 1. 29, voici que je vous ai donné; ייי ברכו ארדיי Ps. 134. 1, allez! louez l'Eternel. Il se lie aux suffixes qui remplacent le pron. pers. : חוני עני בי I Sam. 12.3, me voici, déclarez contre moi; דעני פר אַהַוּד Gen. 27.18, me voici, qui es-tu? דענר דענר Is. 65. 1, me voici; קוף מָח Gen. 20. 3, certes tu mourras; חנה חבה הבה Gen. 16.11, te voilà enceinte; יָרִינוּ נְאָב Nomb. 23. 17, et il était là debout; יִראַמָרוּ לָךְּ דְזַנֵּנוּ Job 38.35, vous diront-ils: Nous voici? וְתִּנְכֵם יְתֵּיוֹם Deut. 1.10, et vous voici aujourd'hui (nombreux, etc.); וְצַמָּח הַוֹנָנוּ בְּרָדֶךָ Jos.9.25, et maintenant nous voici dans ton pouvoir.

תְּנְחָה f. (rac. נוּתַר. Repos, exemption, remise: תַּנְּחָה לַּנְּרִינוּח עָּטָּה Esth. 2. 18, il accorda aux provinces une remise (d'impôts).

חבב n. pr. d'une vallée (v. יוָר n. pr. d'une vallée (v. יוָר אַ).

עובר n. pr. d'une ville en Mésopotamie, II Rois 18. 34.

קּטָה Reposer. Kal inusité. Pi. So taire: אַס בְּלְבְּשֶׂר מִפְנֵי הֵי Zach. 2. 17, que toute chair se taise devant le Seigneur; אָבָר הָט Amos 6. 10, il dira: Silence! אַבּר הָט Néh. 8. 11, taisez-vous, calmez-vous, parce que ce jour est saint.

Hiph. Faire taire: צַּיַרֵּט בָּלֶב אָּת־דְּוֹעָם Nomb. 13.30, Chaleb fit taire, calma,

le peuple.

קפונה (rac. מארן הקבורו בארן בארן Lam. 3. 49, sans relache ou sans soulagement, consolation.

רַשָּׁהְ יֵדָה : 1° Tourner (יַתַּשֹּׁהְ הַיָּדָּה) I Rois 22. 34, tourne ta main, tourne bride; יְמַהָּ יִמְירָאֵל עֹרָם Jos. 7. 8, Israel a tourné le dos, a pris la fuite. — לַבַלְתִּר חַשְּבֶּר אָתר: Retourner, détruire: קציר Gen. 19. 21, que je ne détruirai pas la ville. Avec הַפַּכִּם: Amos 4. 11, j'ai détruit une partie d'entre vous, jai fait une destruction au milieu de vous. — 3° Changer: הַמָּה לָמָם לָשְׁנֹא Ps. 105. 25, il a change leur sen-יַחַמַּכְהִיל ; timent pour hair son peuple -אַבְלָם לְטִּשוֹרְ Jér. 31. 13, je changerai leur tristesse en joie. Intrans.: רשערה לא הימה לבן Lév. 13. 4, et le poil n'a point changé (pour devenir) blanc. — 4° Pervertir : וַהַּמֶּבְהָם אַת־דָּבְרֵי אַלֹּדְעִים חַיִּים Jér. 23. 36, vous avez perverti les paroles du Dieu vivant; דַּמְּכֶבֵם Is. 39. 16, que vous êtes pervertis! selon d'autres, (il m'est facile) de vous changer (comme le potier manie l'argile).

 de Pharaon et de ses serviteurs fut changé à l'égard de ce peuple.—2° Etre renversé, détruit: עור אַרְפָּנִים יוֹם וְנִינְוַת Jon. 3. 4, encore quarante jours, et Ninive sera détruite.

Hoph. יְּחְפַּהְ עָּלֵּי בַּעֶּׂחוּת Job 30.15, la terreur s'est tournée contre moi.

Hithp. Se tourner, changer: בְּתַּיְרֶבּ בְּתַּיְרֶבּ Gen. 3. 24, l'épée qui tourne toujours, qui s'agite, une épée flamboyante; selon d'autres, à deux tranchants; בְּתַּיְרֵים הְיִרֶּן Jug. 7. 13, qui roulait dans le camp des Madianites; qui roulait dans le camp des Madianites; Job 38. 14, (la terre) change comme l'argile peut changer d'empreintes.

קף et אָלָּק m. Le contraire: בְּשְׁלֵּהְ בִּבְּ בּישְׁבְּבְ בִּבְּרָ Ez. 16. 34, il t'est arrivé le contraire qu'aux autres femmes; 16. 34, et tu as été, ou tu as fait, le contraire.

קַבְּקָהְ f. Destruction: בְּשְׁבְּקְהְ קּוֹמְּכָּ Gen. 19. 29, d'au milieu de la destruction.

קַפְּרָפָּךְ adj.: יְזָרָ אִישׁ דָּיָרָ Prov. 21. 8, la voie de l'homme est tortueuse et étrange (v. יָזֶר.).

י תְּפְּטֵר ה. La perte : אָפְּטֵר Aboth, la perte d'une bonne action ; יָצָא דֶּפְּטֵר אָ בְּשְׂטֵרוֹ Aboth , sa perte se compense avec son profit.

אַק n. pr. d'une idole. ou de la reine de Ninive, Nah. 2. 8; selon d'autres, Hoph. de יבָּב et il est décidé (que le peuple de Ninive ira en captivité).

קַּצְלָּח f. (rac. בְּצָלָּח). Délivrance: הָיַתּוּ Esth. 4. 14, le secours et la délivrance arriveront aux Juifs.

י הַצְּלְחָה f. (rac. הַצְּלֶּחָה Prospérité : בְּרֶבֶּח וְחַאְלֶּחָה Rituel, la bénédiction et la prospérité.

אָבָא עָלַיְהָ הֹצָּן m. Arme: אָבָא עָלַיְהָ הֹצָּן Ez. 23. 24 (p. בְּהֹצֶּן), ils viendront contre toi (avec) des armes (de guerre).

יַּהָר . (avec l'art. הָּהָי, plur. הָּרָים, const. הָרָים, v. הָרָים. Mont, montagne:

וַיִּעָמֵּק מְשֵּׁם וְעַזְרָה Gen. 12. 8, il partit de là vers la montagne; une fois: ימולשארים הרח נסו 14. 10, et ceux qui échappèrent s'enfuirent vers la montagne; pays montagneux, דֵר יִרוּרֶד, pays montagneux appartenant a la tribu de Juda, d'Ephraïm; קר באלחים Exod. 3. 1, la montagne de Dieu, la montagne de Sinaï; קרביי Is. 2. 3, Ps. 24. 2, Sion, appele aussi etc., sa montagne בור קולשו , בור קולשי sainte; aussi דר ביהדי Is. 2. 2, la montagne du temple du Seigneur; וֹנְנִי אֵלֶיךְּ חַר חַמַּשְׁחִית Jér. 51. 25, je viens contre toi, montagne (forteresse) destructrice, dévastatrice, Babylone. Une fois fém. (selon Kimchi): שמשה החידה בר־טַּוֹערר Ez. 35. 15, la montagne de Seïr sera ruinée; הַרֵי בְּטֵּמִים Cant. 8. 14, les montagnes des aromates.

תְּהָרָת n. pr. de deux monts: le premier, à la frontière du pays d'Edom, Nomb. 20. 22; le deuxième, au nord du Liban, 34. 7, 8.

תְּרָא n. pr. d'une contrée, probabl. la grande Médie, I Chr. 5. 26.

הראל (montagne de Dieu). Nom d'un autel dans le temple (l'autel des holocaustes!); היאל אַרְבַּע אַמּוֹח Ez. 43. 15, et l'autel était de quatre coudées (v. אַרִיאַל).

הַרְבָּה Beaucoup (v. בָּה Hiph.).

מאָשָׁר דְּרָגְגּ בְּנֵי Tuer, assassiner, abattre: les hommes: מַאְשֶׁר דְּרָגָגּ בְּנֵי Jos. 10. 11, que ceux que les enfants d'Israel avaient passés au fil de l'épée; רַיָּלְפָּל בָּיִרְיָב אָרִיר נְיִרְרָגָּיִג אָרִיר נְיִרְרָבְיּע אָרִיר נַיִּרְרָבִיוּ הַּבְּל בָּיִרְיָב אָרִיר בַּיִרְבָיּע אָרִיר בַּיִרְבָיּע Sen. 4. 8, Caïn se leva contre son frère Abel et le tua; עַּיִּר בַּיְרָב בְּעָע Job 5. 2, la colère fait mourir l'insensé; les bêtes: דְּיָרְב בְּעָע בַּיִר בְּעָע בַּיִּר בַּיִּע Is. 27. 1, il fera mourir l'énorme poisson qui est dans la mer; les plantes: בַּיְרָר בַּיִרְב בְּעַנְיִי בְּעָנִי בַּיִרְב בַּיִרְב בַּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בְּיִר בַּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בַּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְּיִר בְּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בְּיִר בְּיִי בַּיִּי בְּי בְּיִר בְּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִי בְּיִי בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיי בְּיִיר בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיבְיי בְיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְּיי בְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיי בְייִיי ב

Niph. Etre tué: הְּבֶּלוּהֶר אֲשֶׁר בְּשָּׁיֶר Ez. 26.6, et(les habitants

de) ses villages qui sont dans la campagne seront passés au fil de l'épée; (בְּחַרֶג הָרֶג בְּחִיבֵּך (pour בְּּחָרֵג הָרוֹבֵן (pour בְּחָרֵג הָרוֹבֵן quand aura lieu le carnage au milieu de toi (de la ville de Tyr).

Pou.: אַס־פְּקְרֶג הַּרְיֶנְי וּלְיָג Is. 27. 7, est-ce qu'il (Israel) a été frappé, tué, dans un carnage pareil (à celui qui a frappé ses ennemis) tués à cause de lui י בּיבֶּילֶרְהְ חוֹרְנִטְ כֶּלְרְדִּיוֹם Ps. 44. 23, car nous sommes égorgés chaque jour à cause de toi (parce que nous te restons fidèles).

קרנים f. Carnage, boucherie: מְּיִבְּיִּם Jér. 12. 3, pour le jour du carnage; רְצֵּהְ בַּאַרְ בַּאַר בַּאַרְ בַּאַרְ בַּאַר בַּאַר בּאַר באַר באַר בּאַר באַר בּאַר בּאַר בּאַר באַר באַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּ

Pou. pass.: אָמֵר וֹלְיָח נְבֶּר Job 3. 3, et la nuit dans laquelle on a dit: Un homme a été conçu.

לְּאִישׁ אָלָּיִר בְּּלְיּתׁ Adj. fém. Enceinte: בְּלְּאִישׁ אַלְּרִי הְּיְרִי פור מוּשׁ Gen. 38. 25, je suis enceinte par l'œuvre de l'homme, à qui appartiennent ces choses; דְרַיְהִי Jér. 20. 47, et que la grossesse deson sein durât éternellement, c.-à-d. qu'elle ne m'enfantât jamais. Pl. דְיִרִיהָים הְּבַשְּׁכּ בְּיִרִי וּעִיירִם הְּבַשְּׁכּ וּעִיינִם הְּבַשְּׁכּ בְּעִיינִם הְּבַשְּׁכּ וּעִיינִם הְּבַשְּיִם הְּבַשְּׁכּי וּעִיינִם הְּבַשְּׁכּי וּעִיינִם הְּבַשְּׁכּי וּעִיינִם הְּבַשְּׁכּי וּעִיינִם הְּבַשְּׁבּי וּעִיינִם הְּבַשְּיִּם הְּבַּיּבְּעָם הְּבַּיּבְּיִם הְּבִּיבְּעָּם הְּבַּיּבְּיִם הְּבּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּים הְּבִּיבְּיִם הְּבִּיבְּים בּּבְּיִבְּיִם בּיִּיבְּים בּיִּבְּיִים בּיִים בּוּבְּיִים בּיִּבְּיִם הְּבִּיבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיּבְּים בּיּים בּיּבְּים בּיּים בּיּים בּיּבּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּיִים בּיּי בּיּיִים בּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיּיִים בְּיּיִים בְּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיּיִים בְּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בּיּיִים בְּיּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִייִים בְּיִיבְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיבְּייִים בְּייִים בְּייִיים בּייִים בְּייִּיבְייִים בְּיִיבְּייִים בְּיִּיּים בּיּיבְ selon d'autres (p. קֿרָיָדֶם): tu perceras leurs montagnes, leurs forteresses aur les montagnes; קרות הַוּלְעָר Amos 1. 13, des femmes enceintes de Galaad (ou p. נָּבֶע les montagnes, v. נָבֶּע

תְּלְהוֹרֹי m.: בְּיִלְרְתוּר הַוּלֵב Rituel, par les

passions du cœur.

תְּרְהֹלְ chald. m. Pensée : - וְנֵיְהֹלִין Dan. 4. 2, et les pensées (que j'avais) étant dans mon lit.

יתר (de מְּבְּרִיּלְהָ). La grossesse : מְּבְּרִיּלְהָ וְתֵּרִילָהְ Gen. 3. 16, ta douleur et ta grossesse.

" The Certes, vois ! Aboth.

קְּרִיוֹתְיוֹ pl. f. (v. הָרָיוֹת adj.): וְהָרִיּוֹתְיוֹ Osee 14. 1, et les femmes enceintes (de Samarie) auront leur sein fendu.

תַּכְּיוֹן m. Grossesse: יַמֵּן דֵי לָּתּ תַּרִיוֹן m. Grossesse: בַּמֵּן דֵי לָתּ תַּרִיוֹן Ruth 4. 13, et Dieu lui fit la grace de devenir enceinte; litter. Dieu lui accorda une grossesse.

קרִיְּחָה f. (de הָּרֶט). La chose renversée, ruine: תַּרְסֹקְיִיר אָמִים Amos 9. 11, je relèverai ses ruines, ou je rebâtirai ses maisons renversées.

ובייסוּת f. Destruction: יָאֶרֶץ בִּירְסְהַּךּ Is. 49. 19, et ton pays de destruction, plein de ruines.

חלים. pr. Horam, roi de Geser, Jos. 10. 33.

חַרָּם n. pr. m. I Chr. 4. 8.

תְּרְמוֹן m. (p. מַּרְמוֹן). Palais, citadelle: תְּיְמִין חַתְּרְמוֹן Amos 4. 3, et vous serez jetées dans la citadelle; selon d'autres, n. pr., dans le pays de Harmon (de l'Arménie?).

177 n. pr. m. 1° Haran, frère d'Abraham, Gen. 11. 26. — 2° I Chr. 23. 9.

בין (fut. ביים et סיבוים) ל° Renverser, démolir: בין בינים בים בים Lament. 2. 2, il a renversé dans sa fureur; בין יבוים ולא Job 12. 14, s'il démolit (un édifice), il ne sera pas rebâti; ביים בים Ps. 58. 7, brise leurs dents dans la bouche; ביים Is. 22. 19, il t'arrachera de ton poste (de tes fonc-

tions). — 2º Faire irruption: אֵל־רָדָרָסוּ אַל־רָדָר אָל־דִר Exod. 19. 24, qu'ils ne fassent pas irruption pour monter la où est l'Eternel.

Niph.: פָּר תַּשְׁהוֹח רַדְרְכּוּן Ps. 11.3, car même les fondements sont renversés, ou: tout est renversé jusqu'aux fondements; יְנָדְרְכּוּ הָיִדְרִים Ez. 38. 20, les montagnes seront renversées.

Pi.: בְּי חָרֶס הְחָרְכֵם Exod. 23. 23, mais tu les détruiras entièrement; מְּיִרְכֵּיִרְ: Is. 49. 17, tes destructeurs et

tes dévastateurs.

קרָם, m. Destruction: עָיר נְחָיָרֶט 19. 18, la ville de la destruction, ou (p. הַחָּרֶט) ville de soleil, Héliopolis en Egypte.

שלידי ה. (ע. ידי). Montagne, habitant de la montagne: דְּיָרִי בַּשְּׂיָה Jér. 17. 3, Israel, toi qui habites les montagnes (pour y adorer les idoles), tout ce qui est dans le champ, etc.; selon d'autres : ma montagne, Sion, au milieu de la campagne; בְּיִרִירִי II Sam. 23. 33, Semma le montagnard; plur.: יִּיִּיִיִי Deut. 8. 9, et de ses montagnes tu tailleras (tireras) l'airain; Hab. 3. 6, les montagnes éternelles.

י הַשְּׁחָתָה f. Destruction, ruine : הַשְּׁחָתָה Rituel, la ruine du monde.

נְּלֶבֶל Intelligence (v. בְּשָׁבֵּל).

ת הְשֵׁם n. pr. m. I Chr. 11. 34.

ראַטְעָלְחָ f. (de l'inf. Hiph. de שַּׁמָשׁ f. (de l'inf. Hiph. de אָנְהַיּם f. (de l'inf. Hiph. de שִּׁבְּים f. (de l'inf. Hiph. de שִׁבְּים f. (de l'inf. Hiph. de שִּׁבְּים f. (de l'inf. Hiph. de שִּבְּים f. (de l'inf. Hiph. de march f. e. (de

קיווי m. (rac. יְנַקּהָ). Action de fondre, fusion: קיואון בָּטֶּל Ez. 22. 22, comme l'argent est fondu.

תְּחָל n. pr. d'un Perse, Esth. 4. 5. Kal inusité. Pi. Railler, se moquer, tromper: יְאַבִּיבֶּן חַתְּל מַּר Gen. 31. 7, votre père s'est joué de moi, m'a trompé; בּבְּיבֹּן מַרְעָּה נְיִנְיַל Exod. 8, 25, mais que Pharaon ne trompe plus; fut.: יְּחָבֵלוּה Jér. 9. 4,

l'un trompe l'autre; et אַלְיָדעּי I Rois 18. 27, et Elie les railla.

Pou.: לב חויתל השחוי Is. 44. 20, le cœur

trompé l'a égaré.

m. pl. Moqueries, tromperies: אָם־לִּים שִּבְּיִי Job 17. 2, si ceux qui sont autour de moi ne me disaient pas des choses trompeuses, des consolations vaines.

Permission, une chose permise, non défendue, Rituel.

Se ruer, se jeter sur quelqu'un: שיריאים Ps. 62. 4, jusqu'à quand vous jetterez-vous tous ensemble sur un homme? selon d'autres: calomnierez-vous, ou formerez-vous des intrigues, contre un homme?

٦

ו Waw, יוָ sixième lettre de l'alphabet. Sa forme répond à son nom, crochet. Comme chiffre il signifie 6. Il se permute avec ב, comme רְבָּבְי et בְּבָּר my-riade; בּר בַּבְּי enfanter; חַת בּר בָּי פִר יוֹם יְבָּר בֹּי enfanter; יְבָי et יְבָי dos; avec בּר : mb et ib ici ou là; avec m (v. m).

! (a devant schewa et devant les lettres p, p, z; souvent devant des monosyllabes ou devant des syllabes qui ont la יְנְבְּרַנֵח devant "muet; יָנְרָנַח devant k, k et k). Conj. 1° Et, soit pour lier les mots d'une phrase : אַר הַשָּׁבֶץ Gen. 1.1, le ciel et la terre; soit pour lier les phrases entre elles : וָתָאָרֶץ הַיָּרָה Gen. 1. 2, et la terre était. Pour lier 3 ou 4 noms ou verbes, ou plus, on donne le r soit à chacun d'eux (v. Deut. 14.26), soit au 3° et aux suivants (v. Gen. 13. 2, II Rois 23. 5), soit meme au 2º, et non pas au 3º: נילכו יפר — צפר Job 42. 9, Eliphaz et Baldad (et) Zophar allerent (v. Ps. 15. 9). — 2º Explicatif: וַיַּקְבָּרָתוּ בָּרֶבֶּתוּ וּבְעִירוֹ I Sam. 28. 3, et ils l'enterrèrent dans Ramah, à savoir dans sa ville (natale) ; נַאַצְלָּה בָאשׁ מַהַנִיכָם וּבְאַפְּבֵם Amos 4. 10, j'ai fait monter la puanteur (des morts) de votre camp (à savoir, ou jusqu') à vos narines. — 3º Augmentatif: יבְשֶׁבֵע לֹאֹ־יִנֵּע הָה רַע Job 5. 19, (dans six calamités il te sauve) aussi, et même dans sept le mai ne te touche pas. -4º Relatif, remplaçant le pronom ou la prép. exprimés dans la phrase qui pré-

cède: ילא יַרָאוּ אַלֹּוִירם Ps. 55. 20, et qui ne craignent pas Dieu; מַאֵּל אָבְּדְהְ וְיִבְּוֹדֶהְ Gen. 49. 25, du Dieu de ton père qui t'aidera et du Tout-Puissant qui te bénira. — 5º Alors: בּרֶב וִידַכְּהָם Exod. 16. 6, au soir (alors) עסיש ובַח ובָא נַער חַפֹּוּן ; vous saurez I Sam. 2.13, quiconque présentait un sacrifice, alors arriva le serviteur du prêtre. — 6° Comparatif: דַלאֹראֹדָן נִילִּין ימבְנֶון וְתֵוּךְ אֹכָל יִשְׁצַם־לוּ Job 12.11, l'oreille ne doit-elle pas juger des paroles comme le palais goûte les mets? — 7º Mais. quoique: וּמַצֵּץ תַוּדֶעָה Gen. 2 17, mais de l'arbre de la science (du bien et du mal); אָדּיבְּיִריִנִּי אָּמִרם אֶּדּ־יִבְּיָדָּוּ Gen. 17. 21, mais je conclurai mon alliance avec Isaac; יָאלִכִּר פָּטָר וָאֵמֶר Gen. 18. 27, quoique je ne sois que poussière et que cendre. — 8º Ou : זּמָקַמֵּל אַבִיד וַאָּמוֹ Exod. 21. 17, celui qui maudit son père ou sa mère. — 9° Car : יְשַׁרָא מְשׁרָּטָּ Ps. 60. 13, car le secours de l'homme est vain. - 10° Cependant: ואירוי יום יורשון Is. 58. 2, cependant ils me cherchent chaque jour; donc: Ps. 4. 4, sachez donc. — 11° Pour que: לא אילש אל ויכובל Nomb. 23. 49. Dieu n'est point un homme pour qu'il mente. — 12° Quand : Ruth 2.9, quand tu auras soif. - 43° ילה אורד Jug. 14. 16, comment te le dirai-je a toi?

י תיושון est le j qui change le futur en prétérit, comme ייַטְרָא il dit, בַּיַטְרָא il appela, יַיַּצְט il fit; et le j, qui fait du prétérit un futur: קניאן tu donneras; יְנְישִׁין tu feras.

* 'N' ll adj. Certain: 'wn bree un sacrifice pour un péché certain, qu'on est sur d'avoir commis.

"אְדְּוּי מְדִּרּי מְדִּרּי תְּדְּי Aveu, confession: תְּדְרִּי תְּדִּרּי תְּדִּרִי Rituel, par l'aveu de la bouche, c.-a-d. une confession en paroles, mais qui n'est pas sincère.

Wedan, Ez. 27. 19; d'autres traduisent: et Dan.

(signification douteuse) n. pr. d'un endroit: אַרְינָה Nomb. 21. 14, Waheb dans Supha, province de Moab; selon d'autres: בְּיִנָּה comme בְּינָה ce que Dieu a donné (à son peuple, ce qu'il a fait pour lui) dans la mer Rouge.

ון m. (plur. ככיה, const. ביילה (clou, crochet: נְיִרָּם נְיִרָּב Exod. 26. 32, leurs crochets d'or.

بال adj. Coupable: بالله Prov. 21. 8, le criminel. Cependant presque tous les commentaires l'expliquent comme יָיָם adj., se rapportant a הָּיָה la conduite de l'homme est étrange.

Haman, Esth. 9. 9.

וְלֶּד m. Enfant (v. יָלֵּד: (יָלֵּד:): אַדְּן לָּהּ וָלֶּר: (יְלֵּד: 30, elle n'avait pas d'enfant.

לְלֵּד m. Enfant : לֹּה תָּיָּה לָּשׁרְיָלָּר II Sam. 6. 23 (cheth. בֶּלֶר), elle n'avait plus d'enfants (depuis ce jour).

7771 n. pr. m. Esdr. 10. 36.

יִדְּדְּ מֵּיתְהְ מֵּית וְעֵּר : m. Réunion יְדִּדְּ מֵּיתְהְ מֵּית וְעֵּר : Aboth, que ta maison soit une maison de réunion pour les savants.

לעדה f. Réunion, rendez-vous: השניה האון Rituel, par le rendez-vous pour commettre fornication.

'DP] n. pr. m. Nomb. 13. 14.

기가 n. pr. Wasni, fils de Samuel, I Chr. 6. 13 (le même est appelé 농학 I Sam. 8. 2).

ነጥነ n. pr. (la belle?). Wasthi, femme d'Assuerus, reine de Perse, Esth. 1.9.

1

ל Zayin. אַיַ septième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 7. Sa forme répond à son nom: arme, hache. Il se permute avec אָר, אָר, שׁר, שׁר, שׁר, שׁר, שׁר, exemples: אַיַּבָּי, אַיַּבְשָּׁ et chald. אַבָּין immoler; אין פֿר אָשׁר céder, reculer; אַבָּין פֿר שְׁצַּיִּל triompher; שְּיַנִּ et שְּיַבְּ crier; אַיָּדָר or, et שִׁרֹבְּיב couleur d'or, jaune; אַבָּין et שֵּיַב, et שִׁרָב trembler; avec אַרָּין et שְּיַבְ et air.

וְלֶּבְּי וְאֵב עִּבּי כְּבֶּי נְאֵב נְעִב נְאָב נְעָב נְאָב נִעָּב נְעָב נְאָב נִעָּב נְאָב נִעָּב נְאָב נְאָב נְאָב נְאָב וּאָב זְאָב וּאָב וּאַב זְאָב Soph. 3. 3, les loups du soir, qui sortent le soir pour surprendre la proie.

⊃N n. pr. Zéeb, un prince des Madianites, Jug. 7 25.

ron. démonst. fém. sing. Gelle, celle-ci, cela (v. le masc. m celui-ci).

וְבָרֵנִי אֵלְוִים אֹוִי : Donner, gratifier וְבַרֵנִי אֵלְוִים אֹוִי

בר מוב Gen. 30. 20, Dieu m'a fait un don excellent.

יבר .m. Don (ע. דבר).

72! (don) n. pr. 1° I Chr. 1. 36. — 2° 7. 21. — 3° 11. 41. — 4° II Chr. 24. 26.

771 n. pr. 1° Jos. 7. 1. — 2° I Chr. 8. 19. — 3° 27. 27. — 4° Néh. 11. 17.

לְרֵיאֵל (don de Dieu) n. pr. Zabdiel, fils de Hagdolim, ou fils d'un des grands, Néh. 11.14.

הרְיָה n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. et Esdr.

ነጣርር n. pr. 1° I Chr. 26. 2. — 2° II Chr. 17. 8. — 3° 19. 11.

בובר מייף m. Mouche: זְבוּבר בּנים Eccl. 10. 1, des mouches mortes, ou qui donnent la mort, des mouches venimeuses;

וו איל ובוב II Rois 1.2, le Dieu des mouches, Béelzebub, divinité adorée chez les Ekronites.

לבות (le donné) n. pr. I Rois 4. 5. אבות (le donné) n. pr. Esdr. 8. 14. אבות (la donnée) n. pr. Zebouda, mère du roi Yehoyakim, II Rois 23.36.

לְּהֵל פְּלֵה בְּיִרְתִּי I Rois 8. 13, j'ai bâti une maison qui sera ta demeure; שָׁמֶשׁ יְרַהְי וְבְּלָּהְ Hab. 3. 11 (די parag.), le soleil, la lune, s'arrêterent dans leur demeure; מַּיִר בְּלָּהְ Ps. 49. 15, (ils iront à l'enfer) chacun de sa demeure, ou (dans l'enfer) qui sera leur demeure.

קללון יובולן יובולון יובולון יובולון יובולון יובולון יובולון n. pr. Zaboulon, fils de Jacob et de Lea, Gen. 30. 20, souche de la tribu de ce nom; n. patron. יבולני Nomb. 26. 27.

Pi. Sacrifier souvent, avoir coutume de sacrifier: אַבּרְיָם אָבּרֹן וַיַבּעְרָבוּן II Chr. 33. 22, Amon sacrifiait (aux idoles) et les adorait; לָנִם אֲנַבְּין וְבִּעְרִינִי 28. 23, je veux leur sacrifier (aux idoles), et elles m'assisteront.

קיְרִים . plur. יְבְּיִרִים . Victime, sacrifice: יְבְּיִרִי . Prov. 17. 1, (une maison pleine) de victimes, de bêtes égorgées pour le repas, avec des disputes (et où l'on se querelle); בְּיִרִים שְׁלֶּבְים בְּיִרָם Exod. 24. 5, des hosties pacifiques, des sacrifices de remerciement; בְּיִרִים I Sam. 1. 21, le sacrifice annuel; בְּיִרִם 20. 29, un sacrifice offert par une famille. Le plur. une forme fém.:

Osée 4. 19, pour qu'ils soient couverts de honte à cause de leurs sacrifices (offerts aux idoles).

nites, Jug. 8. 5, Ps. 83. 12.

'Pl n. pr. m. Esdr. 10. 28.

(acheté) n. pr. m. Esdr. 10. 43.

וְבֶּלְיִי Habiter, demeurer: יְּתְּלֵיִי Gen. 30. 20, cette fois, c.-a-d. des maintenant, mon mari demeurera toujours avec ou auprès de moi.

וְבְּיִרְ chald. Acheter, gagner: בְּי ִנְרָנְאָ Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps.

אָנָ m. Peau du raisin: בַּוּיְצָּוּים וְעֵּר־יָנִג Nomb. 6. 4, depuis les pépins jusqu'à la peau (du raisin).

ת מלן. (rac. איז). Temeraire, orgueilleux, superbe; aussi subst., orgueil: מין איז בין Prov. 21. 24,
l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; יְדְשׁבָּיִדְּ אָאוֹן זֵיִרִים Is. 13. 11, je dompterai l'orgueil des
superbes; מְסְנֵּיִדִים וְיִשׁהְ עַבְּנָיְהְ Ps. 19. 14,
préserve ton serviteur aussi des péchés
d'orgueil (ou de péchés volontaires);
selon d'autres: tiens loin ton serviteur de la compagnie des orgueilleux.

 art., il renferme le verbe subst. être : ביים תי c'est le jour ; תיים מי c'est la parole, ou c'est la chose. Emph .: יוו סיני Jug. 5. 5, ce Sinai! פרי זַרו אַלוִדִּים אַלוַדִים Ps. 48. 15, que ce Dieu est notre Dieu! Meprisant: בוד ישׁעֵנוּ וַדוֹ I Sam. 10. 27, comment pourra nous sauver celui-là? תבל החלמות הלוח בא Gen. 37. 19, voici cet homme aux rêves qui arrive! Avec le pron. interrog.: מי הנא מָד Esth. 7. 5, qui est-ce? ny-ny Gen. 27. 20, qu'est-ce ? comment cela? מְּנֵית מָים Gen. 18. 13, pourquoi donc? אין משירו אורי Gen. 3. 13, qu'as-tu fait, ou pourquoi as-tu fait cela? אַל־חַד Is. 6. 3, l'un à l'autre.

2º Pron. relat. Qui, lequel : אַבָּירְ קָּיבָרְ דְּי Prov. 23. 22, écoute ton père, qui t'a engendré; יו שֶׁבְנָהָ מִי קָּיבְּיוֹן תָּי שֶׁבְנָהָ מִי קַרָּ. 2, la montagne de Sion, sur laquelle tu résidais.

3° Adverbial., du lieu : לַּברוּ נַאַנ בָּוָתוּ Nomb. 22. 19, restez donc ici (à cet endroit); rap Gen. 37. 17, d'ici ; rap אַרוֹן לַאֵּרוֹן Jos. 8. 33, des deux côtés de l'arche; du temps: זה מַעַּטֵיִם Gen. 27, 36, déjà deux fois; דו כַּנְּיָרו שֵׁיִנִים Zach. 7. 3, déjà tant d'années; זַרו־פִּרים ਸਤੂਰ Gen. 31. 41, il y a maintenant vingt ans que je suis (dans ta maison); קול הודי חובר יות בא Cant. 2. 8, (j'entends) la voix de mon ami, le voici qui vient; בַּיָרוּן האָכָל הַיְחַרֶב II Sam. 11. 25, c'est ainsi que l'épée dévore, ou : l'épée dévore tantôt celui-ci, tantôt celui-là; et ainsi a parlé, telle et telle choses a dit, la jeune fille.

לה pron. démonst. fém. sing. (v. דּיָּדָּי, Celle-ci, celle: דְלֹאִדּיוֹת דְּיִבְּיר II Rois 6. 19, et celle-ci n'est pas la ville; הַּבְּיִדְּי דְּיִבְּיִר דְּיִבְּיִר בְּבִּיר דְּיִבְּיִר בְּבִּיר דְּיִבְּיִר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בּבְּיר בּבּיר בּבּיי בּיי בּבּיי בּבּיי בּבּייב בּיבּייב בּיבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּייב בּיבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּייב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיבּיב בּיבּיב בּבּיב

וְרָנְשָׁא זֶה מַּתְעֵּדֶר : Agneau (מֵּה (p. קְּנָשָׂא זָה בַּתְעֵּדֶר : I Sam. 47. 34, (cheth.) il emporta un agneau du troupeau.

יוֹתַב m. (const. יְתַב, une fois יוֹתַב Gen.

2. 12). 1° Or: בְּיְבֶּיתְ Exod. 25. 3, de l'or et de l'argent; aussi pour בְּיבָּיתְ sicle d'or: בְּיבָּיתְ הַיִּתְ בְּיִבְיתְ הַיִּבְּיתְ הַיִּבְּיתְ הַיִּבְּיתְ הַיִּבְּיתְ הַיִּבְּיתְ בְּיבָיתְ הַיִּבְיתְ הַיִּבְ בְּיִבְ בְּיִבְיתְ הַיִּבְיתְ הַיִּבְ בְּיִבְ בְיִבְּבְיתְ הַיִּבְ בְּיִבְ בְיִבְּבְיתְם הַיִּבְיתְם הַיִּבְלְיתָם הְיִבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיִבְיתְם בְיבְלִיתָם הְיִבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיִבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיִבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיִבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְיתְם בְּיבְלִיתְם הְיבְּבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְּילִם בְּיבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתָם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתְם הְיבְּיתְם בְּיבְלִיתְם הְיבְּילִם בְּיבְּלִיתְם הְיבְּילִם בְּיבְּלִיתְ בְּיבְּילִים הְיבְּיבְּיתְ בְּיבְּילִים הְיבִּילְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּלִיתְ בְּיבְּילִים הְיבִּיבְּיתְ בְּיבְּילִיתְ בְּיבְּלִיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְּלִיתְ בְּיבְּיבְּים בְּיבְּילְ בְּיבְּיבְּיבְּילְ בְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּיבְיּים בְּיבְּיבְיבְיבְיבְיּם בְּיבְיבְיִים בְּיבְלִיתְם הְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיּים בְּיבְּלְיתָּים הְיבְיבְיבְּים בְּיבְּלִיתְים בְּיבְּיבְיבְּיבְּים בְּיבְּבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּבְּיבְיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְיבְּיבְיבְּיבְּיבְּיבְיבּים בְּיבְּבְּיבְיבְיבְּיבּיבְּיבּים בְּיבּבְּיבְיבְיבּים בְּיבּיבְּיבּים בּיבְּבּיּים בְּיבּיבְיבְּיבְים בּיבְּיבּים בְּיבּבּלּיתְים בְּיבּיבְיבְּיבְיבְּיבּים בּיבְיבּיבְיבּיבְּיבְיבְיבּיבְיבּיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבּיבְיבְיבּיבְיבְיבּיבּיבְיבְיבּיבּי

לְּחֵכוּ Kal inusité. Pi. Donner du dégoût: מְּיִהְ זְּהְשֵׁתְּ זְּיִהְ Job 33. 20, et le pain même lui donne du dégoût, (exact. son âme, ou l'état dans lequel son âme se trouve, lui inspire du dégoût pour le pain).

Dil (dégoût) n. pr. m. II Chr. 11. 19.

Niph. Etre averti, instruit, se laisser avertir: מיר רְיְרֶתְּ בֵּי נְתְּעָר בַּר בַּעָרְרָּ בִּי נְתְעָר בַּר בַּעְרָרְ בִּיִר בְּיִרְ בַּי נִתְעָר בַּר בַּעְרָרְ בִּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בַּיְרָ בְּיִרְ בַּיְרָ בַּיְרָ בְּיִרְ בַּיְרָ בְּיִרְ בַּיְרָ בְּיִרְ בְּיִר בְיוּבְיי בְּיִר בְּיִיר בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִר בְּיִר בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְיִירְ בְּיִר בְּיִירְ בְּיוּבְייִר בְּיוּבְייִי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּבְיי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּבְיי בְּיי בְּיוּבְייִי בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּ בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּיוּבְייי בְּיוּבְיי בְּיוּבְיי בְּייי בְּיוּבְיייי בְּייי בְּיוּבְייִיי בְיוְייי בְּיוּבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּי

וְתַּי chald. Avertir. Part. pass.: יְּוְיִירִין Esdr. 4. 22, et soyez avertis, prenez garde; תֵּיר תָּיִר Aboth, observe, fais attention à.

סְּוֹתֵר הָרָקִרצַ : Dan. 12.3, comme l'éclat du firmament.

וות. Éclat, floraison, nom d'un mois: אָ בְּיִּדְיָּטְ וּן I Rois 6. 1, dans le mois de ziw (mois de floraison d'arbres et

de plantes), le mois de אָריֶר, qui correspond à avril-mai.

זו et אז pron. démonst. et relat., pour my et ראלו: Ps. 12. 8, cette génération; יְבֵּלְרָי זוֹ אֲלַבְּיָם Ps. 132. 12, ét ma loi que je leur enseignerai; aussi plur.: מְּבָּרַ דְּיִ בְּיִבְּים Ps. 17. 9, des méchants qui me font violence.

וב Ps. 78. 20, et ניובו פים Couler: דוב l'eau coulait; de l'écoulement périodique des femmes: וָאִשַּׁח כִּי־תִּחָיֶת זָבַה Lév. 15. 19, et une femme qui aura le flux menstruel; et en général: הַיַּיִם זוֹב זוֹב הַיַּיִאָּר Lev. 15. 25, une femme qui aura (hors le temps ordinaire) comme un flux menstruel; aussi d'un homme : אָרשׁ מָּר רָדְוּיֶח זָב קבשרו 15. 2, tout homme qui souffrira de la gonorrhée; זֵב לִּמְקַה Jér. 49. 4, ta vallée est inondée (du sang des morts); מְיָבוּ מְיָבוּ מְרָקּרִים Lam. 4. 9, car ceux-là sont morts (leur sang a coulé) percés par l'épée; selon d'autres: ceux-ci sont morts exténués (de faim); אֶרֶץ וָבֵה חָלָב וּדְבָשׁ Exod. 3. 8, une terre abondante en lait et en miel.

אור m. Ecoulement, la gonorrhée simple; avec suff.: ביה Lév. 15. 1, 33; de la femme: איבר 15. 25, et איבר 15. 26, ses ordinaires, ou flux pareil au flux menstruel.

 contre son prochain, ou s'il prémédite un crime, etc.

י דיים Qui commet un péché volontairement, et בְּיִיִי (commettre un péché) avec intention, de dessein prémédité.

הול chald. Agir avec insolence. Aph. inf. רְיָהָיִהְיּ הַשְּהָהְ הִּחְרָאַ Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance, littér. à agir effrontément, avec insolence.

און inusité. S'agiter, se mouvoir (v. ייי): אין מְיִידִין אוֹרוֹ מְשְּׁקוֹמוֹי Aboth, ils ne le remuent pas de sa place.

n. pr. d'un peuple habitant un pays voisin de la Palestine. Gen. 14.5.

በጠክ n. pr. m. I Chr. 4. 20.

קְּתָּהָ f. Coin (plur. seul usité): מְּתָּהַיּת בְּתַּהָית Zach. 9. 15, comme les coins, les cornes, de l'autel; בְּעַהִית בְּתָּיִה מְּתְּבָּת Ps. 144. 12, nos filles sont comme les colonnes angulaires sculptées, ornées.

אול (v. לְלַלֵּל) Répandre, prodiguer, mépriser: תַּלְּלִים תָדֶב בְּעָבּים Is. 46. 6, qui tirent ou qui prodiguent l'or de la bourse.

Hithp. Mépriser, insulter: פֶּל-מְכַבְּדְיָהְי בְּיִדְילִהְי Lament. 1. 8, tous ceux qui l'honoraient l'ont méprisée, insultée (p. מְיִילִּהְ.).

חלול prép. (avec suff. זוּלָרוֹך, וּוּלָרוֹך (חוּלָרוֹך, וּוּלָרוֹך, הוּלָרוֹר (חוֹלָרוֹר, hors, excepté, seulement: שֹׁרִי עַמִּרְיְאָרָיְץ II Rois 24. 14, excepté les plus pauvres du peuple; אֵרן וּוּלָרוֹר (חוֹלָרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלְרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלְרוֹר (חוֹלְרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלְרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹר (חוֹלַרוֹי (חוֹלְייי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלַרוֹי (חוֹלִייי (חוֹלַרוֹי (חוֹלִיי (חוֹלִי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִייי (חוֹלִיי (חוֹלִייי (חוֹלִייי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִיי (חוֹלִייי (חוֹלִייי (חוֹלִייי (חוֹלִיייי) (חוֹלייי (חוֹייי (חוֹלִיייי) (חוֹלִיייי) (חוֹליייי) (חוֹלִיייי) (חוֹ

און איניים אוויים אווי

זרן chald. Nourrir. Ithp. אְמָדֶּק בּל־בְּשְׁרָא Dan. 4. 9, et de lui se nourrissent toutes les créatures.

Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée (v. 141).

Y' Se remuer, bouger, trembler: ילא־וַע מְּמָשׁי Esth. 5. 9, et il ne se remuait pas de sa place, ne bougeait pas pour lui; ביום שיועו שמיי הביה Eccl. 12. 3, le jour où les gardiens de la maison tremblent.

Pilp. וִיקצוּ מְוַכְּוְשֶׁהְ Hab. 2. 7, ceux qui te tourmentent, tes oppresseurs, s'éveilleront.

Wil chald. Trembler, craindre. Part.: וויפין Dan. 5. 19, (keri נַיִּנִין) ils tremblaient; "אַ מַזוּרָע Aboth, ne t'en éloigne pas (ne t'écarte pas de ces maximes).

אָנְעָה f. Agitation , terreur : וּנְעָה לוועח לכל מְמְלְכוֹח דָשָּׁרֶץ Jer. 15. 4, (keri je les ferai errer, je les disperserai, اتوبتا dans tous les royaumes de la terre; ou : je ferai qu'ils soient un objet d'agitation, d'horreur, pour tous les royaumes, etc.; וְחָיָה רַק־וֹנְצֵּח Is. 28. 19, il n'y aura que tremblement, que terreur.

I M Presser, fouler, écraser du pied: שור ארדואנדו Jug. 6. 38, il pressa la נחשמת בריבגל הוויבה Job 39. 15. et elle oublie qu'un pied pourra les écraser; intrans.: אַלאַ הְוּבָּלוּה Is. 1. 6, (pret. forme Pao. ou Pou., p. זוֹרָרוּג) (les plaies) ne sont pas pressées ni bandées, pansées; part. pass.: יְנֵדְשׁנָדוּוּ וֹתְּקַע אַמְעָה Is. 59. 5, exact., et si (l'œuf) est écrasé, si on l'écrase, il en sort un aspic.

Pi. ניוובר העצר II Rois 4. 35, et l'en-

fant éternua.

II אר (v. סאר) Se détourner, s'éloigner; etre, devenir, étranger: יִידְעַר צַּקְרָ־וָרוּ מָעָנִיר Job 19. 13, et mes amis se sont éloignés de moi, se conduisent envers moi comme des étrangers; וֹרוּ רְשָׁעִים מֵּרָחֶם Ps. 58. 4, les impies se sont détournés (du droit chemin) dès le sein de leurs mères (Kal, forme Pao. ou Pou.). Etre contraire, répugner : רוּהָר זָרָה לָאִשְׁתִּר Job 19. 17, mon haleine répugne à ma femme. Part. ou adj. n Etranger, barbare: אַרָם אֹכלִים אֹרָה Is. 1. 7, les étrangers la dévorent; וְשָׁלַּחָהַוּי לָבֶבֶל זַרָים וְזֵרוּהָן Jér. 51. 2, j'enverrai contre Babylone des barbares qui la pilleront, exact. qui la traiteront comme un pays étranger, ennemi; selon d'autres (de m), des vanniers qui la vanneront; לַאֵל זַיַר Ps.. 44. 21, à un dieu étranger, à une idole adorée des autres peuples; אָשָׁח וַיָּרָה Prov. 2. 16, une femme dégénérée, prostituée; אָשׁ זַרָהו Lév. 10. 1, du feu profane; יורות Prov. 22. 14, la bouche des étrangères ou des prostituées; ערניה יראו זרות Prov. 23. 33, tes yeux verront des choses étranges.

Niph. נוֹרוּ אַדוֹר Is. 1. 4, (le même que Kal) ils sont retournés en arrière

(se sont éloignés de Dieu).

Ps. 69.9, מוצר דוייתי לאדור:.Ps. 69.9 je suis devenu comme un étranger à mes frères.

nnt S'écarter, se séparer. Kalinusité. Niph.: ןלא־יִנַּח דַוּחשָׁן Exod. 28. 28, que le pectoral ne soit séparé (de l'éphod).

לַחַל 1º Ramper : זְחַל Deut. 32. 24, qui rampent dans la poussière, les serpents. — 2º Craindre : על-פון וחולהי נאירא Job 32. 6, c'est pourquoi j'ai craint, je n'ai pas osé (dire ma pensée).

חללו n. pr. d'un rocher près de Jérusalem : אַבֶּן תַּאֹחֶלֵה I Rois. 1. 9, pierre des eaux qui coulent, ou des serpents ; Tharg., rocher d'où on domine la contrée.

מרון adj. m. (rac. או). Irrité, impétueux: חַמֵּיִם חַצְירוֹנִים Ps. 124. 5, les eaux enslées, les slots impétueux.

יין chald. m. Eclat, sérénité: דְּיִרָים בתרר Dan. 2. 31, et dont l'éclat prodigieux ; יוִיוֹדִר שָׁנֵין עַלוֹדְר 5. 9, et la sérénité de sa figure changea, il changea de couleur, palit.

וין m. 1° Comme יין Eclat : וְדִּעְזַבֶּנְתָּם Is. 66. 11, pour que vous מְבְּוֹדֶא מְבּוֹדָא soyez réjouis de l'éclat ou de l'abondance de sa gloire. — 2º De m ce qui se meut. Bête, animal: יְוָיִי טָּבֶיר יִשָּׁנְיִר Ps. 50. 11, et les bêtes des champs sont à moi, ou me sont connues.

37. — 2º II Chr. 11. 20.

יְּוְהַ (éclat) n. pr. m. I Chr. 23.11. Le même est appelé יִּרָאָ, vers. 10.

יינא n. pr. (ע. זיינא).

"צ' m. Émotion: קל זיב שניא Rit., le bruit d'une grande agitation, émotion.

义ፕ (émotion) n. pr. m. I Chr. 5. 13.

קיף n. pr. 1° Ziph, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 15, près du désert du même nom: מְּיַבְּיִייִּיִּרְ I Sam. 23. 14. בייִּרִי 26. 1, les habitants de Ziph. — 2° Ziph, fils de Jehallelel, I Chr. 4. 16.

חַלְינָ n. pr. m. I Chr. 4. 16.

וְיְקוֹת f. pl. (v. יְּמִים). Étincelles, flammes, brandons: הְאָיְרִי זִּיקוֹת Is. 50, 11, vous qui lancez des flammes, des brandons, ou qui êtes armés de brandons (v. אָיֵר).

יוֹת (const. איז, pl. מוֹת בי 10 Olivier: עוֹת בי 10 Jug. 9. 9, les arbres dirent a l'olivier. — 2° Olive: אָמָה Mich. 6. 15, tu fouleras les olives. — מַתְּירִים Zach. 14. 4, la montagne des Oliviers, dans le voisinage de Jérusalem.

ነን፤ (olivier) n. pr. m. I Chr. 7. 10.

וְלָּ et אַנְ (fém. רְשָׁהַי) adj. Clair, pur: יְהַיּ אָנָּ Exod. 27. 20, de l'huile d'olives pure, claire; רְבָּבְיִר יַבָּים 30.34, de l'encens pur; au fig.: יְבָּיִה אָנָּים Job 46.17, et ma prière était pure; אַבּריקָן Job 8.6, si tu deviens pur et sincère, droit.

יְדְיּה ou יְלָאֵי Juste, innocent: יְדְיּה Aboth, tu les regarderas comme des justes, des innocents.

לְבָּהְ: (עִבְּהְ: Job 25. 4, et comment (l'homme) qui est né d'une femme paratrait-il, serait-il, pur? מְּמָהְ בְּּמָהְ Rituel, et que nous nous réjouissions bientôt de sa lumière.

Pi. Purifier: יְמָרֵיר לְבִּר Prov. 20. 9, j'ai purifie mon cœur; בַּבְּרוּ אָרִירוּ Ps. 119, 9, comment le jeune homme conservera-t-il pur son chemin, ses mœurs?

Hithp. בְּנְצֵבּי חְזָבֵּט pour הְּזְבָּט Is. 1. 16, lavez-vous, purifiez-vous.

לבן chald. f. Pureté, innocence, mérite: לָּי הַּיְשְׁתְּבְּיִח Dan. 6. 23, (parce que) l'innocence ou le mérite a été trouvé en moi.

ילות אפתר המישור לְּמְנֵי : Meme signif. בְּמְנֵי לְּמְנִי אַרְתְּ אַנְיּאוֹ Rituel, le mérite et la droiture se tiennent devant son trône; יְבְיַּיְתִּ inscris-nous dans le livre des mérites; יְבִּיּהְ Aboth, (juger quelqu'un) en bien, favorablement.

וְכֵּלְרָית (יְבָּרְ Job 28. 17, on ne lui égalera ni l'or ni le verre (ou le cristal).

יָרוּר m. (ע.כְיר.).Le mâle: יֵרָנְאָת בְּלֹ־וְכוּרְהְ Exod. 23. 17, tous les mâles d'entre toi se présenteront.

13. 4. — 2° I Chr. 4. 26. — Et plusieurs autres.

'M (pur) n. pr. m. Esdr. 2. 9.

לְּכִי (v. יְבִין (צָר pur: מָבּי (עָר אַבּין (עָר בּאַר)) Lament. 4. 7, ses princes (ou nazaréens, consacrés à Dieu) étaient plus blancs, plus purs, que la neige; au fig.: יְבָּעִירִי (אַבּיִר לֹא־תַבּי בְּעַירָי (שְׁבָּעִיר אַ Job. 15. 15, les cieux ne sont pas purs devant ses yeux.

Hiph.: תְּבְּוֹר מְבֵּיר מָפֶּר Job 9. 30, et que j'aurais nettoyé mes mains avec du savon.

רִינְימֹר (fut. ירְימֹר) Penser, se souvenir, mentionner. Avec l'acc.: בְּיוְמֹר אָרְיִם Gen. 8. 1, Dieu se souvint de Noé; אָרְים אָרוּ וּבְּרָני אָרִים Nomb. 11. 5, nous nous souvenons des poissons; יַרְיָבְיּנִי וְּבָּרָנִי אָר וְבָּרָנִי וְּבִּירָ בִּיִּרְיּבְי וֹ Deut. 9. 27, souviens-toi de tes serviteurs; avec בְּיִבְיִרְיּבְּי וֹלֵי וְלֵא יִיְמִרְיּבִי בִּי Jer. 3. 16, on n'y pensera plus; absol.: יְבָּרִי חַנִּיִי וְסִי וֹלָי וֹלָי אִרָּיִר בַּי וֹלָי בְּיִבְּיִר בַּי וֹלָי בְּיִרְיִי בְּי וֹלָי בְּיִבְּיִר בִּי וֹלָי בְּיִרְיִי בִּי וֹלָי בְּיִרְיִי בִּי וֹלָי בְּיִרְיִי בְּיִי בִּי וֹלָי בְּיִרְיִי בְּי וֹלָי בְּיִרְיִי בְּיִי בַּי וֹלָי בְּיִרְיִי בְּיִי בַּיִּי בַּי וֹלָי בְּיִי בִּי וֹיִי בִּי וֹלָי בְּיִי בִּי וֹיִי בִּי בַּיִּי בַּי וֹיִי בְּיִי בְּיִי בַּיִּי בַּיִ וְיִיי בְּיִי בִּי בַּיִרְ בִּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּיִי בַּיִי בַּיִי בַּיִי וְבִּירִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּי בַּיִּי בַּיִי וְבִּירִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִייִיי בְּיִייִייִי בְּי

considere que ma vie n'est qu'un souffle;
considere que ma vie n'est qu'un souffle;
Ps. 119. 55, j'ai
mentionné dans la nuit ton nom, o
Eternel יְבַרְה לִיבְּיה לְּמִיבְּיה וְשִׁיבְּיִּה
Néh. 5. 19,
souviens-toi, mon Dieu, en ma faveur
(de tout ce que j'ai fait pour ce peuple);
בּיִּה יְבִירִית אֲבְוּרִיתְּה
Lament. 1. 9, elle n'a
pas réfléchi sur sa fin.

Niph. 1° Étre rappelé: אומר, Nomb. 10.9, l'Éternel se souviendra de vous; littér. vous serez rappelés devant l'Éternel, vous serez présents à son souvenir; יְנְשָׁנִים נְאַשָּׁר נְוְשָׁנִים בּאָר Esth. 9. 28, et ces jours resteront dans le souvenir et seront célébérés, etc.

2º De יְבֶּר Etre ne mâle. Ex. unique: בְּלִּיםְקְהְ חִּנְּבֶּר Exod. 34. 19, et tout ton bétail ne mâle, chaque animal mâle.

Hiph. 1º Faire souvenir, rappeler: וְחִוּכֵּרְתֵּנִי אֵל־פַּרְעֹח Gen. 40. 14, fais mention de moi, parle pour moi à Pharaon; ירשא־מַוֹמָיד עוֹן Ez. 21. 28, mais il rappellera le souvenir de leur iniquité; Ps.78. 1,70. 1,(psaume)de לְבְיִר לְחֲוֹפְּיר David, comme souvenir, pour rappeler un fait, un événement; וּבַאלֹדֵיר יִשְׂרָאֵל וַיְנְכִירוּ Is. 48. 1, et qui invoquent le Dieu d'Israel; דמומיר I Rois 4. 2, le chancelier, l'historiographe. — 2° Se rappeler au souvenir par des offrandes: ו מוביר לבנה Is. 66. 3, qui fait sentir, qui brûle, de l'encens; de même que יַהִירָהוֹ לַּלֶּחָם לְאַזְּכָּרָה Lév. 24. 7, (l'encens) ajouté à ce pain sera l'offrande de souvenir, c.-à-d. la partie de l'oblation brûlée sur l'autel.

קברים m. (plur. יְבָרִים). Ce qui est de sexe masculin, mâle; des hommes : יְבָרָא אִרָם Gen. 1. 27, il les créa male et femelle; des animaux : שֵׁיח הַמִּים Exod. 12. 5, un agneau sans défaut, un mâle.

ינְרָרִי Tr. (avec suff. יוְכְרָר). Souvenir, nom: אָבֵר וְּכְרָם Ps. 9. 7, leur souvenir a disparu; אָבֵר וְלָרָט Ps. 30. 5, et louez sa mémoire sainte, ou son saint nom; בּאָרן בַּאֶּרָר וֹלָרָר 6. 6, car dans la mort il n'y a plus un souve-

nir de toi, on ne peut plus se souvenir de toi, ou on ne peut plus te glorisier.

לְרֵרוֹ (et וֹרְרוֹרְיוֹת (pl. יְרְרוֹנְית et וֹרְרוֹן (בְּרוֹנִית et וֹרְרוֹן (בְּרוֹנִית et וֹרְרוֹן (בְרוֹנִית et i). Souvenir: שׁיִר יִּרְרוֹן לֶרְאֹשׁיִר Eccl. 1. 11, il n'y a pas de souvenir, on ne se souvent pas, des choses passées; אַרְבֵי וְעָרוֹן פַּרוֹן Exod. 28. 12, 39. 7, les pierres de souvenir (en faveur d'Israel), des pierres attachées aux ornements du grandprêtre, et sur lesquelles étaient gravés les noms des douze tribus; סַּעָּר תַּוֹּרְרְינִית Esth. 6. 1, le livre des choses mémorables, les annales.

다. pr. m. Zichri, fils d'Ishar, Exod. 6.21.—2° De plusieurs autres, Chr. et Neh.

וֹכְרְיָה (dont Dieu se souvient) n. pr. 1° Le prophète Zacharie, fils de Berechya, Zach. 1. 1, 7. — 2° Zacharie, fils de Jehoyada, prophète, II Chr. 24. 20.

לְרְיָהוֹ (meme signif.) n. pr. 1° Za-charias, fils de Jeroboam, roi d'Israel, Il Rois 15. 8. — 2° D'un grand seigneur, Zacharyahou, fils de Yeberachyahou, Is. 8. 2; selon d'autres, le prophète תְּבָּיִין. — 3° Zacharie, prophète du temps du roi Ozias, II Chr. 26. 5.

לות (יובל (rac. לְבֶלֵי Honte, bassesse: פָּרְם וֹלְּבְּר לְבְרֵי אָרָם Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève entre les hommes, ou lorsque (les méchants) s'élèvent, c'est une honte pour les hommes; selon d'autres: comme (le ver) la sangsue suce le sang des hommes (v. לַבְּרֵי וֹיִבְּר וֹיִבְּר וֹיִבְּר).

וְלְוֹלְים m. pl. Branches (de vigne): אין מין m. pl. Branches (de vigne): וְכָרֵת תְּדְלְוַלֵּים בַּשַּוְמֵרוּת Is. 18. 5, il coupera les branches des vignes avec des serpettes.

לְזוֹל י m. Mepris : בְּיִלְּוּל חוֹרִים מּוֹרָים m. Mepris : מְיַלְוּל Rituel, par le mepris pour nos parents et nos professeurs.

לל 1° Faire excès, être gourmand: זְלֵל Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; מוֹלְלֵי בְּשָׁר לְמוֹ Prov. 23. 20, de ceux qui dévorent de la

viande, qui en mangent avec excès.— 2º Intrans. Étre vil, abject: רְאָם־תּוֹצִיא Jér. 15. 19, si tu sais distinguer ce qui est précieux de ce qui est vil; מִי ְרִירִי װּלֵלָּין Lam. 1. 11, comme je suis avilie.

Niph.: יְרִים נְוֹפֹנּי Is. 64. 2, [plutôt Kal, de נְיֵנִים (devant toi) les montagnes

tremblent (v. נול).

לְעָלָהְ et וּלְעָלָהְ f. Ardeur, violence, horreur: נְלְעָלְהוֹר רְעָב Lament. 5. 10; l'ardeur de la faim, la faim extrême; און דירון וּלְעָמוֹר Ps. 11. 6, et un vent brûlant ou impétueux; יְלְעָמֵה אֲדָתְוּרְיִי Ps. 119. 53, la colère s'empare de moi, ou je suis saisi d'horreur.

קְּרָּהְ. pr. Silpa, servante de Léa, qu'elle donna pour femme à Jacob, mère de Gad et d'Aser, Gen. 30. 9-13.

אָרָרְיִּרְ Job 17. 11, mes pensées sont renversées; exact. le fil de mes pensées sont renversées; exact. le fil de mes pensées est rompu. — 2º Mauvaise pensée, malice: אָבָרְ רְבִּרְאָנִי רְבִּרְאָנִי Prov. 21. 27, combien plus lorsqu'il l'offre avec malice, dans une mauvaise intention. — 3º Injustice, crime: אָבְיִרְיִאָּ Ps. 26. 10, dans leurs mains est l'injustice, l'iniquité; spécial. débauche, inceste: אָבִירְיִנְיִם וֹנְאַרִּי וֹנִינִי וִּרָאַ Lév. 18. 17, c'est un crime, un inceste.

기약! n. pr. Zima, fils de Gerson, I Chr. 6. 5.

וְמוֹרָה f. (rac. ימֵר, 1º Branche de vigne: וַיְכְּרָתוּ מָשֵׁם וְמוֹרָת Nomb. 13. 23, là ils couperent une branche de vigne. — 🚰 Jeune branche en général : וּוְשֹׁרֵה ור הורענוי Is. 17. 10, et tu as planté (une branche) un rejeton étranger; אחתש בייתים Nah. 2. 3, et ils ont détruit leurs rejetons; selon d'autres: ce qu'ils avaient de meilleur, de plus précieux (v. וְתְנֵם שׁלְחִים אַת־חַוּמוֹרָה ; וְתְנֵם שׁלְחִים אַת־חַוּמוֹרָה בּאַבּאַ Ez. 8. 17, et ils approchent le rameau de leurs narines (allusion à un usage des Perses idolatres); selon d'autres: ils offrent la mauvaise odeur de leur encens, l'odeur qui répugne à mon nez (אַפָּר pour אָפָר).

תְּמְיִם m. pl. (peuples bruyants), n. pr. d'un peuple de géants, voisin des Ammonites, Deut. 2. 20.

קייר m. Action de tailler ou de chanter (v. I et II יְבָּיִר תְּּוְרַבְּיִר (v. I et II יְבָּיִר (v. I et II יְבָּיִר (v. I et emps du chant (des oiseaux) est venu; selon d'autres, le temps de tailler les arbres; יְבָּיִר (ls. 25. 5, (la coupe) la ruine humiliera les hommes violents, ou : il (Dieu) étouffera le chant des hommes violents, puissants.

קְּמִירָה (seulem. pl. יְמִירָה). Chant: יְמָירָה בָּלְילָה Job 35. 10, qui inspire des cantiques pendant la nuit; יְמִירָה יְמִירָה Ps. 119. 54, tes lois sont des chants, des cantiques, pour moi. יְמִירָה n. pr. m., I Chr. 7. 8.

ביי (prét. הייי פני הייי , fut. ביי, plur. ביין). Penser, méditer, former des projets, bons et mauvais: אַנָּי בְּיַבְּי בְּיַבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיבְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּיי בְייִי בְייי בְּיי בְייִי בְייי בְּיי בְּיי בְייִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְייי בְייי בְייי בְייי בְ

DP! m. Dessein: אָבֶּי יְּמָבוֹי Ps. 140. 9, n'accomplis pas ses mauvais desseins.

וְיִנְיִ Kal inusité. Préparer, fixer. Pou. part.: לְנִהְים בְּוֹתְנִית בְּוֹתְנִית בּוֹתְנִית אָ Néh. 13. 31, aux, dans les, temps fixés, marqués.

לְלֵל זְיָּכָן: Temps (plur. לַלֵּל זְיָּכָן: Temps (בְּלֵל זְיָּכָן: Eccl. 3. 1, à chaque chose un temps; Esth. 9. 31, (de célébrer cos jours de Purim) dans leurs temps, chaque année à la même époque. Fête: " מְּלְבָּל וְחִיְּבִּיִּר זְשְׁרָאֵל וְחִיְבִּיִּרְם qui sanctifie Israel et les fêtes.

וֹיִן chald. (comme יְחַיְּהַלְּהִיּן לְּמֵאמֵר Dan. 2. 9, (keri; הַּוֹּבְּיְתִּיּוּן לְמַאמֵר Dan. 2. 9, (keri; cheth. Aphel) vous vous êtes préparés, vous êtes convenus de dire.

וְמְּנִין פּוֹ (emph. אַיְסִיּ, plur. יְמְנִין (chald. m. 1° Temps, fête: אָסִיִּן הַשְּׁ Dan. 3. 7, 8, a ce moment; יְמִינֶן יְמִין יְמִין 7. 12, jusqu'au temps et à l'heure; יְמִילְין יִמְין 7. 25, de changer les fêtes et la loi. — 2° Fois: תְּלָיִן תְּלֶּיָם 6. 11, trois fois (chaque jour).

וֹיִינְן Tailler: אָנְרְסָךְ לֹא קּוְסָר Lév. 25. 4, et tu ne tailleras pas ta vigne.

Niph.: לא רומר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas taillée.

II אינבר (parler en paroles coupées, comptées et mesurées?). Pi.: אַנּבְּר אָנַיבְּרָ אַנַער Jug. 5.3, je chanterai en l'honneur de l'Eternel; אַנְבָּר אָנַיבְּרָ אַנָּער אַנַרְ אַנָּער אַנִּבְּרָ אַנְער אַנִּבְּרָ אַנְער אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנְיבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְר אַנִּבְר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְר אַנִּבְי אַנְבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְר אַנִּבְּר אַנְּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבּר וּיִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּבְּר אַנִּיִּי עִּנִּי עִּנִיוּ עִּבְּר עִּיִּי עִּבְּר עִּבְּר עִּבְּר עִּבְּר עִּבְּר עִּבְּר עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיי עִּיִּי עִּיִי עִּיּעוּ עּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיִּי עִּיּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיּעוּ עִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיּעוּ עּיִּי עִיּיִי עִּיּי עִּיִי עִּיּי עִיּי עִּיּי עִּיִּי עִיּעִייּ עִּיּעוּ עִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיּי עִיּיִי עִּיּייוּ עִּיִּיי עִיּעִייּי עִּיִּי עִּיִי עִּיּי עִיּיִי עִּיּי עִּיּיי עִּיּי עִּיּייִי עִּיּייּי עִּייִי עִּיּיי עִּיּי עִּייּי עִייּי עִּייּי עִּייּי עִייִּי עִייּי עִּייי עִייּי עִּיי עִּיייוּ עּיִייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִייּי עִייי עִּייי עִייּיי עִּייי עִייי עִייּי עִייּיי עִייּיי עִייִּיי עִייי עִיייי עִיייי עִיייי עִייי עִּייי עִיייי עִיייי עִיייי עִיייי

לְּכֶּל chald. m. Chant, musique: יְבֵּל Dan. 3. 5, et des chants, des concerts, de toute sorte (de musiciens, d'instruments).

الإثار chald. m.: بيتربع Esdr. 7. 24, des chantres.

קר m. Nom d'un des animaux purs : בְּיָרָי Deut. 14. 5, et la girafe (?).

קירָרָה f. 1° Chant: אָשְּרִיבְּים Ps. 81.3, entonnez le chant. — 2° Musique: אַשְּׁרִיבְּים לֹא אַשְׁיבָּים Amos 5. 23, et la musique de tes psaltérions ou de tes luths, je ne veux pas l'entendre. — 3° Ce que l'on chante, célèbre, en général ce qui est le meilleur: יְשָּׁיִרָּים Gen. 43. 11, prenez des choses les meilleures, des meilleurs produits du pays.

יִּרְיִנְי (l'homme chanté, célèbre) n. pr. 1° Zimri, roi d'Israel, l Rois 16. 9, 10.

2° Zimri, fils de Salu, un des chefs de la tribu de Siméon, Nomb. 25. 14.

3° I Chr. 2. 6. — 4° 8. 56. — יִּיִּי בְּלַבְּי וְיִיִּי וְלַבְּי וְיִיִּי ְ لِבְּרַבְּי וְיִיִּי ְ Jér. 25. 25, et tous les rois de Zimri, des Zamareniens (?), descendants de יִיִּיִי (?).

기가 n. pr. Zamran, fils d'Abraham et de Ketoura, Gen. 25. 2.

ות. Espèce, sorte: אַבְּשְׁ אָבְ שְׁיִם מְּצָּיְ אָבְּי Ps. 144. 13, (les greniers) regorgent de toutes sortes de (produits); selon d'autres, p comme אָדָים, nourriture, provision (v. מְּדִּהָם); plur. מִּנְיִם Il Chr. 16. 14, toute sorte de parfums.

וְנֵל וְנֵי וְמֶרָא Dan. Sorte: רְכֹל וְנֵי וְמֶרָא Dan. 3. 5, 7, et toute sorte d'instruments ou de musiciens.

באון m. Queue: באון דוְנְבוֹי Exod. 4.4, et saisis le serpent par sa queue; au fig., bout: בְּעָשָׁרַ זְּבְבוֹית דְּעָשִׁרַ זְבְּרֹאָט וֹלָגְי Dout: אַנְינְהְי לְּיִאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיֹאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיִלְאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיִלְאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיִלְאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיִלְאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיֹאָט וְלֹאָל לְיָנָר בְּיִלְיִאָּט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיֹאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיֹאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיֹאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיִלְאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיִלְיאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיִלְיאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיִלְיאָט וְלֹאָל בְיִנְר בְּיִלְיאָט וְלִי בְּיִנְר בְּיִלְיאָט וְלָאָל בְּיִנְר בְּיִלְיאָט וְלֹאָל בְּיִנְר בְּיִלְיאָר בְּיִלְייִי בְּיִלְיאָט וְלֹאָל בְּיִנְי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִייִייְבְיי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְייי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּייי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיייי בְּיִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְייִייי בְּיייי בְּייי בְּיִייי בְייִייי בְּייִיי בְּיייי בְּייִייי בְיייי בְי

בין (dénom. de בין) Seulem. Pi. Attaquer, tuer la queue de l'armée, l'arrière-garde: יַיְנַבַ בְּהָ בָּלִ-חַעֲּיָם אָּוֹרֶהְ Deut. 25. 18, qui tua l'arrière-garde de ton armée, tous les faibles qui marchaient les derniers; סוג 10. 19, attaquez-les par derrière.

רובין (fut. רְיַבֶּי, apoc. נַיּיַן) Commettre le péché de fornication, commettre un adultère; avec l'acc.: רָאַהְ זַנְיח רֵיָנִים לברם Jer. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants; avec n: בתיייבם Ez. 16. 17, tu t'es prostituée à eux; avec וַתִּוֹנִי אָל־בְּנַר־מִצְרֵיִם: אַל Ez. 16. 26, tu t'es prostituée aux enfants de l'Egypte; part. roir une femme de mauvaise vie : רַיַּדִּשְׁבֶּדָן לְּוֹינָרו Gen. 38. 15, il la prit pour une prostituée; au fig., être infidèle à Dieu. adorer les idoles, suivre les coutumes des idolatres, être superstitieux ; רְיָבָיז אַחַרָּד אַלֹחַד נַבַר־תַאַרֵץ Deut. 31. 16, et il se prostituera aux dieux des autres peuples du pays; בּוָלוּהָה צָּחֲרֵר גוֹיִם Ez. 23. 30, parce que tu t'es prostituée, en imitant les peuples; ביני ביני בער 20. 6, en se prostituant à eux (aux magiciens et aux devins), en leur ajoutant foi. — Aussi des relations des peuples entre eux: הַאָּרֶץ Is. 23. 17, Tyr rentrera en relation avec tous les royaumes de la terre.

La personne à qui on devient infidèle est précédée de יול ביונים ועדי אינים ועדי עדי מאַרי באַרִיך באַרִיך בּאַרִיך בּאַרִיך בּאַרִיך בּאַרִיך בּאַרִיך בּאַרַיך בּאַרַין בּאַרַיך בּאַרַין בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַרַין בּאַרַיך בּאַרַין בּאַרַין בּאַרַיך בּאַרַיך בּאַר בּאַר בּאַרַיר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרַיר בּאַריר בּאַרַיר בּאַרַיר בּאַריר בּאַריי בּאַריר בּאַר בּאַר בּאַריר בּאַריר בּאַרייר בּאַרייר בּאַרייר בּאַריר בּאַרייר בּאַ

Pou. passif: אַמְרַכְּיְהָ לֹא זּיּנְיה Ez. 16. 34, on n'a pas couru après toi pour te courtiser.

Hiph. 1° Séduire, pousser à la prostitution: יְּהֶיְהַ אֶּיִר־בְּנֶיהְ Exod. 34. 16, elles séduiront tes fils à (l'adoration des idoles); אַרְהַיְּתְּלֵּלְ אָּיִרְּהַבְּלֶּלְ אָיִרְיִם בּרָּאָרָ Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille en la livrant à la prostitution. — 2° Intrans., comme Kal: אַרְרִים אָרְרִים Osée 5. 3, tu es tombé en fornication, Ephraim.

חַלְּיִנְ n. pr. de deux villes appartenant à la tribu de Juda. Jos. 15. 34, 56.

קורת f. (plur. ין פורום). Même signif. que מְנְינִידְהְ וּבְרֶעֲהְן: זְינִינְים Jér. 3. 2, par tes fornications et par ta méchanceté; וְנְשָׁאוּ אֶּרִ־וְינִיתְיבֶּם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidélités.

וֹחָלוּת pl. f.: יְתִיּנִית רָתְצֵּרּ I Rois 22. 38, ils laverent les armes.

וְנִים m. pl.: מְּטָּכִים וּוְנִים II Chr. 16. 14, des aromes et des parfums, ou des aromes de toute sorte (v. זְיָ).

Pl Kal inusité. Pi. Sauter, s'élancer: יולים ביון Deut. 33. 22, (Dan est comme un jeune lion) qui saute, s'élance de Basan; c.-à-d.: Dan se répandra de Basan, s'étendra de Basan bien loin.

קובית אַפְּיךְ תֹאָכֵל לָנָתִם: Sueur בּוַעַה הַאָּבֶל לָנָתם: Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain.

Deut. 28. 25, tu seras un objet de terreur; וְלָבָּיִת לְּבָּיִת לְנִיבְּיִת לְבָּיִת לְבָּיִת בַּצָּ et je les livrerai à la terreur (aux cruautés) et au pillage.

ווען n. pr. m. Gen. 36. 27.

זְעֵיר m. Peu. Adv. Un peu: מַחַר־לִּי Job 36. 2, écoute-moi un peu, et je te dirai, je te prouverai; זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם זִעֵיר שָׁם זִעֵיר שָׁם זִעִיר שָׁם זִעֵיר שָׁם זִעִיר שָּם זִעִיר שַׁם זִעִיר שָׁם זִעִיר שָּׁם זִעִיר שִׁם זִעִיר שָּׁם זִעִיר שָׁם זִעִיר שָׁם זִעִיר שָּׁם זִּעִיר שָׁם זִּעִיר שָׁם זִעִיר שָׁם זִעִיר שָׁם זִעִיר שָּׁם זִעִיר שָּׁם זִעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִּעִיר שָּׁם זִעִיר שָּׁם זִעִיר שָׁם זִּעִיר שָּׁם זִעִיר שָּים זּעִיר שָׁם זּעִיר שָׁם זִּעִיר שָׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּים זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּים זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שִּיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּייר שִּיר זּייר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שָּׁם זּעִיר שִּיר שְׁים זּעִיר שָּים זּעִיר שָּׁם זּייר אַם זּיי זְּיר שָּׁם זִּיר שִּים זְּיר שִּיי אַיר אַים זְּיר שִּים זְּיר אָּים זִּייר שָּׁם זִּייר שְׁים זְּיר אָּים זְּיר עִיר אַיִּיים זְּיי זְּייר שְׁיִים זְּיר עִּים זְּיר בּייִיים זְּיִיים זְּייִים זְּיִיים זְּיִים זְּיִיים זְּייִים זְּיִים זְּיִים זְּייִים זְּיִים זְּיִים זְּייִים זְּייִים זְּיים זּייִים זְּייים זְּיים זּייִים זְּיים זְּייִים זּייִים זְּיים זּייִים זּייים זְּיים זּייִים זְּיים זְּיים זּיים זְּיים זּיים זְּיים זּייִים זְּיים זְּייים זּיים זְּיים זּייִים זְּיים זּייים זּיים זְּייים זּייִיים זּייִיים זּיים זּיים זּיים זּייִיים זְּיייים זּיים זּייִיים זּייִיים זְּייִיים זְּייִיים זְּייִים זְּ

יְּצִיר chald. adj. Petit: מֶּרֶרְ אָחֲרֵר וְעֵירָת בְּרָבְיְ אָחֲרֵר וְעֵירָת בְּרָבְיְא עִם וְעֵירָא Rituel, les grands et les petits.

אָנְיָ (v. קְצֵּהְ) Éteindre. Kal inusité: מּנְבָּיִם אַּמְ הְּלַבְיְשָׁם Rituel, ils éteignent la colère par leur prière.

Niph.: יְמֵי וְוְעָבוּ Job 17. 1, mes jours s'évanouissent, sont abrégés.

לינים et רובים 1° Etre irrité, être en colère; faire sentir la colère: מונים אַנְּים אָשְׁרִינִים אַנְּים אַנִּים אַּים אַנִּים אַ Nomb. 23. 8, comment maudirais-je celui que Dieu n'a pas maudit?

Niph. : יְּפֶנְים וְנְצָבִים Prov. 25. 23, et un visage de colère, ou visage triste, de mauvaise humeur.

שנות בעליתם וענה אפן. אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים וענה אינים אי

אָני מיר וְיָבֵּק adj. Indigné, irrité: סֵר וְיָבֵּק I Rois 20. 43, triste et irrité, indigné.

קול m. Colère, rage: מִי־בְּוַעָּהְ II Chr. 16. 10, car il était en colère contre lui; נַיַּעָמִר דַיָּיָם מִינָעָם Jon. 1. 15, alors la mer s'apaisa de sa fureur.

PY! (fut. par, imper. par, inf. par, v. par) Crier (de douleur), invoquer, implorer; avec אָלָ־וּדָּ נַבְּּלִּף נַבְּּלֵיךְ מַּצְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִי אָלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִיךְ נַבְּלִי Ps. 22. 6, ils ont crie vers toi,

et ils ont été délivrés; avec l'acc.: רָאָרֶכְּל Jug. 12. 2, et je vous ai appelés au secours. — La cause pour laquelle on crie est mise avec לְּבִי לְּמִיּאָב רִיּיְבֶּע בִּילְשִׁרְיִבְי Is. 15. 5, mon cœur gémit pour Moab; לְבִי לְמִיּאָב רַיִּיְבֶע צַּלִּישְׁרָבְיךְ Jer. 30. 15, pourquoi cries-tu sur ton malheur, ta perte? אַיִּינְם מֵּינִם מַלְּבָּב מַלְּבָּב מַלְּבָּב מַנְיִּבְּע בַּיוֹם נִישִּאַ I Sam. 8. 18, et vous crierez ce jour-là à cause de (contre) votre roi.

Niph. Étre convoqué, s'assembler: איף בייניקלף. Jug. 18. 22, et les hommes s'assemblèrent; רַיִּנְצֵּׁלְיּ בְּשָׁיר בְּיִנְצֵּׁלְיּ Jos. 8. 16, et tous ceux qui étaient dans la ville furent convoqués, ou s'assemblèrent.

Hiph. Appeler, crier, gémir, assembler: מרוב עשוקרם רופים Job 35. 9, ils gémissent à cause de tant d'oppressions (ou d'oppresseurs); רֵיבָּבֶּר אֵלֵי Zach. 6. 8, il m'appela et me dit; מונים בייים Jug. 4. 13, alors Sisara fit assembler tous ses chars.

PV! chald. Crier: אָקל פַצָּרב וְיִפּק Dan. 6. 21, il cria d'une voix plaintive.

PXI m. Cri: קומן לְמִוּל נְמַלְּן אַ זְמָּקְרְ לְמוּל זַצְּקְרָּ אָנוֹן Is. 30. 19, il sera miséricordieux envers toi (lorsqu'il entendra) la voix de ta plainte.

קארות f. Cri, plainte, supplication: אַל־יְּדִי מָּקִים לְּזְּצָּקִיִּדִּי אַרִים לְּזָּצָקִיִּדִּי Job 16. 18, et qu'il n'y ait pas assez de place, d'espace, pour ma plainte, ou: que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel; יִּדְּיִבְּיִדִּי קְּיִּבְּיִּדְּי Gen. 18. 20, le cri contre Sodome et Gomorrhe est très fort.

וֹשְרוֹן n. pr. d'une ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34. 9.

אַרָּלְ f. Poix: בְּיִבֶּיִר וְבְיִבֶּיר בַּיִבֶּיר Exod. 2.3, elle l'enduisit de bitume et de poix; בְּיֵבֶּיר בַּיַבְיר Is. 34. 9, comme une poix brûlante.

קים m. pl. 1° Flammes, brandons: מְּלֶּיָת וְמָּיָת וְמָּיָת וְמִיּת וְמִיּת וְמִית Prov. 26. 18, qui lance des flammes. — 2° Chaines, fors: לָאָטֹר

בּילְבִידָם בְּיִקִּים Ps. 149.8, pour lier leurs rois avec des chaînes.

וְבְּוֹלֶ (fut. יְיִקְן (fut. יְיִקְן (fut. יְיִקְן (יִיְקָן Gen. 27. 1, Isaac étant devenu vieux; יְבָּיִר יָקַן וְבָּיִר יִּקְן (וַשְׂרָהִי נַשְׂרָהִי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux et tout blanc.

Hiph.: ביוֹקרוּן לא־יָסוּר מְשָּׁרֶץ שִׁיְרְעָּ שִׁרְעָּ 22. 6, même quand il vieillira il ne s'en éloignera pas; aussi des plantes: Job 14. 8, quand sa racine vieillit dans la terre.

וְלְכְיֵּר (const. יְקְרָּר, pl. יְקַרְ, const. יְקְרָּרָ, subst. et adj. Vieux, vieillard, ancien: אַבְּרָיָם יְקַן. Gen. 24. 1, Abraham était vieux; יְקְרָיָם יְקַן 24. 2, le plus ancien (serviteur) de sa maison; יְקְרָיִם יְקּרָיָם בּצֹּרִי יִקְלְיָבֶּע יִקְרָיָּע בּצֹּרִי בְּעָרָיִם יִקְרָיָם בּצֹּרִי בְּעָרָיִם בּצֹּרִי בְּעָרָיִם בּצֹּרִי בְּעָרָיִם בְּצֹּרִים בּצֹרִי בְּעָרָיִם בַּצְּרָים בַּצֹּרִים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּעַרָּיִם בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּעְרָיִם בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּצְרָים בַּעְרָיִם בַּצְרָים בּצְירָים בּצְירָם בּצְירָם בּצְירָם בּצְירָים בּצְירָם בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָם בּיבְּיים בּצְירָם בּצְירָם בּצְירָם בּצְירָם בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָם בּיבְּיים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּצְירָים בּבּיים בּביים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבּיים בּבי

וְלֵיתֵי יִמְרָאֵל מָבְרוּ : יְמִירָאֵל מָבְרוּ Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel s'étaient obscurcis à cause de sa vieillesse.

אַל־תַּשִּלִּיבֵנִי לְעֵּה וְקְנָה ? Vieillesse: חְלָנָה וְלְנָה Ps. 71. 9, ne me rejette point dans le temps de la vieillesse, quand je serai devenu vieux; אַנִי דְּאָג Is. 46. 4, et jusqu'à votre vieillesse je suis le même (qui vous protége), ou : je suis, j'existerai, jusqu'à l'éternité.

בְרְיְקְנִים ווּא לו: m. pl. Vieillesse קּרְיְקְנִים ווּא לו: Gen. 37. 3, il était le fils de sa vieillesse (qu'il a eu étant déjà vieux).

קר קפופרם: Redresser, relever: קר אַבּוּקרם Ps. 146. 8, l'Eternel redresse ceux qui sont courbés.

אולין chald. Dresser: וּזְלִיף יְהְמְתֵא צֵלֹּדִיר Esdr. 6. 11, (ce morceau de bois) sera dressé, planté en terre, (et que l'homme) y soit attaché. PP! 1° Lier etroitement; de la ייף les chaines. — 2° Fondre: יוֹפְיּנִי בְּיִנְינִ בְּיִלְּיִּרְ בְּיִלְּיִּרְ בְּיִלְּיִּרְ בְּיִלְּיִר בְּיִלְּיִּר בְּיִלְּיִר בְּיִלְיִּר בְּיִלְיִּר בְּיִבְיר לְאֵביר לְאֵביר יִמְיִּר בְּיִבְיר Job 36. 27, la pluie coule de son nuage.

Pi. Affiner, épurer: בּיְאָל Mal. 3. 3, il les épurera.

Pou. passif: מְּמֶק שָׁרְצֶּחָים Ps. 12. 7, épuré sept fois.

기 Étranger (v. II આ).

ת. Ce qui entoure une chose, bord, couronne: אין בי Exod. 25. 11, 24, une couronne, bordure, d'or (pour orner l'arche sainte et la table dans le tabernacle).

ורא (rac. אר Dégoût: בְּיָרָא) Dégoût: יְהָיָה Nomb. 11. 20, et (jusqu'à ce) qu'elle soit un objet de dégoût pour vous, que vous vous en dégoûtiez.

אַר דִּירְכּהּ מְתָּמָּה : Kal inusité. Pou.: מְתַּמְּה דְּיִרְכָּה מְתְּמָּה Job 6. 17; selon les uns, בְּיַרְ comme בְּיַר (les fleuves) quand ils sont réchauffés par le soleil, en été, ils tarissent; selon les autres : quand ils sont froids, en hiver, ils gèlent, leurs eaux se condensent.

וְרֶבְּכֶּל n. pr. Zorobabel, un de ceux qui ont ramené les Juifs de Babylone dans leur pays, Esdr. 2. 2, 3. 2.

73 n. pr. d'une vallée, Nomb. 21. 12, et d'un torrent dans cette vallée, Deut. 2. 13, 14, près des frontières des Moabites.

וְרָה (Jeter, répandre, vanner, disperser: וְאָדְרְאָשׁ וְרֵדוּ (Nomb. 17.2, et qu'il jette le feu loin (de l'autel); et qu'il jette le feu loin (de l'autel); בינָר עַל־פְּנֵי חַבַּּרִסְ Exod. 32. 20, il le répandit sur l'eau; בּינְּיבָר (וֹרְאֹל לְיִרְבֵּר (וֹרְאֹל לְיִרְבַר (בְּינִר (וְלֹיִא לְיִרְבַר (בְּינִר (בְּינְר (בְּינִר (בְּינִר (בְּינִר (בְּינִר (בְּינִר (בְּינִר (בְּינְרְ (בְּינִר (בְּינִי בְּינִיר בְּינִי בְּינִי בְּיִי בְּינִי בְּינִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּינִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִיי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּיִייְייִי בְּיִייְייִי בְּיִי בְּיִייְיִייְייִי בְּיִייְיִיי בּייִי בְּיִייְייי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייְייִי בְּייִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייְייִי בְּיִייְייִיי בְּיִייְייִייְייִייְייִיי בְּיִייְייי בְּיִייְייִייְיייי בְּיִייִייְיייי בְּיִייִייְייייי בְּייִיייי בְּיִיייי בְּיִייִייְיייִיי בְּייִייְיִיייי בְּיִייִיי בְּיִיייִיייִייְייִייְייִייְייִיי בְּיִייִיייְייִייי

Niph.: נייָרי מָאַרְצוֹח Ez. 36. 19, ils ont été dispersés dans les pays.

Pi. 1º Répandre, disperser: יְוַרֵּיתִיּרְבּ בּצְּמִיתִיכָּם Ez. 6. 5, je répandrai vos os; לְבְלֵּרְרְּהְיֵּהְ אֲוֹנְהִין 5. 12, je disperserai dans tous les vents. — 2º Pénétrer, connaître: אָרְהִירְ וַרְרְבִירְ וַרִּיְהָי Ps. 139. 3, tu connais mon aller et mon coucher, c.-à-d. tu me connais, tu me pénètres, soit que je marche ou que je repose; selon d'autres, entourer (v. יַיֵי): tu entoures, tu protéges, etc.

Pou.: אָשֶׁר־וֹרָה בְּרֵבְּח בְּבָּת Is. 30. 24, qui est vanné par la pelle et le van; מְזוֹרָה עַל־נְרָה בָּלְרִיה עַל־נְרָה בָּלְרִיה עַל־נְרָה בָּלְרִיה בַּלְרִיה בַּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרַנְה בְּלְרִיה בּלְרִיה בּלְּרִיה בּלְּיה בּלִיה בּיוּיה בּלִיה בּיוּים בּלְּייה בּיוּים בּלְּייה בּיוּים בּלְּייה בּיוּים בּלְּייה בּיוּים בּלְייה בּיים בּיוּים בּיים בּיוּים בּיים בּיים בּיּים בּיבּים בּיבּים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּיבּיים

tendu.

ורוֹע f., rarem. m. (plur. בים et הוֹ-). וּיִרֹעוֹ שָׁבַּלִּים רָקצוֹר Is. 17. 5, et dont le bras coupe les épis; des animaux, l'épaule: קוּרָלֵ Deut. 18. 3, l'epaule (de la victime); וּבְּוַרוֹעֵ נְטוּיֵה Deut. 4. 34, et avec le bras étendu (prét au combat). — 2º Force : imp וְרוֹעֵ בְּטְר II Chr. 32. 8, avec lui (n'est que) la force de l'homme ; וַיָּמֹא זְרֹעֵר יָדָרוּ Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent (ou furent agiles). 3° Violence: וְאִישׁ זְרוֹעֵ לוֹ דָשָּׁרֶץ Job 22. 8, l'homme puissant, violent, à lui la terre ; פי זרועות רְשָׁעִים מְשַׁבַרְנָת Ps. 37. 17, car les bras (la violence) des méchants seront brisés; אַנְישָׁנֵים Dan. 11. 22, les armées qui arrivent comme un flot.

תור של היים. (du Pi. de יוֶרֶע זַרְיּצְיּיַ בּיִרָּע (du Pi. de gui a été semé, semence: בָּלְרְיָרַע זַרְיִּעְ Lév. 11. 37, toute graine semée: וְּבְּעָּיִדְיּ זַרִּיְּעָיִדְּ Is. 61. 11, et comme un jardin fait pousser ses semences, ce qu'on y a planté.

ורות adj. f. pl. (v. 11 או part.).

וֹוְיוֹ m. Action d'arroser, de féconder: פְּרָבִיבִים זְיִוִיף אָרֵץ Ps. 72. 6, comme des averses qui arrosent, ou fécondent, la terre; selon d'autres, subst., averse, ondée, synonyme de : וְבִיבִים : les averses, les ondées, (qui tombent) sur la terre.

וְרְיִּר Fort ou agile: עַרְדִּר מְחְנֵים Prov. 30. 31, le fort ou l'agile de cuisses, nom d'un animal ou d'un oiseau : lé-

vrier, zèbre, gazelle, cerf, ou le sausonnet (?).

רייבור (fut. רְיִבְיה). Luire, briller, rayonner, paraître: אַרָהְ אַּיְרָה מַּיְרָיּוְ Is. 58. 10, ta lumière brillera dans les ténèbres; שָּׁבְּשׁ חְיִּחְר וְעִיבִי Nah. 3. 17, dès que le soleil brille, est levé, ils s'en vont; רְבָּבֹּיר רֵיְ עַבְּיִּהְ זְרָח בָּא 18. 60. 1, et la gloire du Seigneur rayonne sur toi; בְּבִּיִּה וְיִרְיִה בְּיִבְּיִבְּיוֹ וְרָח בְּמִבְּיִה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְיִרְהָה בְּמָבִיה וֹנִיתְר בְּמָבִיה וְיִרְהָה בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וְנִיתָר בְּמָבִיה וֹנְיִבְיִּה בְּמָבִיה וֹנְיִבְיִּה בְּמָבִיה וֹנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וּנְיִבְיִּה בְּמִבְּיִיה וּנְיִבְיִּה בְּמִבְּיִה וּנְבִיה וּנְבְיִי וְנִיתְר בְּמָבִיה וֹנְיתָר בְּמָבִיה וְנִיתְר בְּמָבִיה וּנְבִית וּנְבִית וְנִיתְר בְּמָבִיה וּנְבִית וּנְבְית וּנִבְּית וּנְבִית וּנְבִית וּנְבִּית וּנְבִית וּנְבִית וּנִית וּנִית וּנְיבְּילִּית וּנְרִית וְנִיתְּיִּית וּנְבִית וּנְבִית וּנִית וּנְית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנְבִית וּנִית וּנְית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנְית וּנְית וּנְית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנִית וּנְית וּנִית וּנִית וּנְית וּנְית וְיִית וְיִית וְיִית וּנְית וּנִית וּנְית וּיִית וּיִית וּיִית וּנְית וּיִית וְיִית וְיִית וְיִית וּיִית וְיִית וְיִית וְיִית וְיִית וְיִית וְיִית וּיִית וְיִית וְיִית וּיִית וְיִית וְיִית וְיִית וּיִית וְיִית וְיִית וּיִית וּיִית וְיִית וְיִּית וְיִית וְיִית וּיִּית וּיִית וְיִית וְיִית וְייִית וְּיִית וְיִית וְיִית וְיִיתְיִיי וְיִית וְיִית וְיִית וְייִית וּיִית וְיִית וְיִית וְיִית וְיִית וְיִּית וְיִית וְיִית וּי

Hiph. Faire briller : "אֵלְהָים יַוְרֵינֵת Rituel, Dieu fera briller son so-

leil.

m. Action de briller, de rayonner: אָלְנָהֵם לְנֹנָהְ זַרְתַהְּ Is. 60. 3, et les rois (marcheront) à l'éclat de tes rayons, de ta lumière.

n. pr. 1° Zerah, fils de Juda et de Thamar, Gen. 38. 30, Nomb. 26. 20. — 2° Fils de Reouel, 36. 13. — 3° Fils de Siméon, Nomb. 26. 13. — 4° Fils de Gerson, 1 Chr. 6.6. — 5° Zerah l'Éthiopien, II Chr. 14. 8.

וְרְחֵי nom patron. de יְרַח Nomb. 26. 13, 20.

יַרְיָהָ *n pr. m.* 1° I Chr. 5. 32. — 2° Esdr. 8. 4.

ביין Couler, inonder, emporter: Ps. 90. 5, tu les emportes comme un torrent, ils sont comme un sommeil, s'évanouissent comme un rêve.

Pi. ou Pou.: יְרְמֵּהְ מֵּרְם עְבוֹתוּ Ps. 77. 18, les nuées ont verse de l'eau par torrents.

בְּרָרִם מִירָם בַּירָם Is: 28. 2, comme l'inondation causée par un déluge d'eau; מְּרָרֵם מָּרָרִם בָּירָם בָּרַרִּם 28. 2, comme une pluie mélée de grêle; בְּרַרָם כִּירָם 25. 4, comme une pluie d'orage (à renverser) les murs; (des comment. expliquent dans le même sens בְּרַרְם בָּרִר בֹּירִם Is. 1. 7, comme la destruction causée par une tempête, au lieu de : destruction faite par des étrangers, barbares; v. יין).

ן וְלְמָה f. Semence, sperme: וְיִנְתַּה סּוּסִים

בּיְבֶּיתְב Ez. 23. 20, et leur semence est comme la semence des chevaux, leurs passions sont bestiales.

Niph.: לא-דינית Ez. 36.9, vous serez labourées et ensemencées; לא-דינית Nah. 1. 14, il ne restera plus désormais aucun souvenir de ton nom, ou : aucun de tes enfants ne portera plus ton nom, tes titres; דְנִוֹרְעָּח יָרַע Nomb. 5. 28, et elle concevra, elle aura des enfants.

Pou.: אַהְ בֵּל־וֹרָעוּ Is. 40. 24, et ils n'ont pas été semés.

Hiph.: צַּשֶּׁב מַוְרִיבַּ זֶרֵע Gen. 1. 11, de l'herbe qui porte, produit, la graine; אַפָּח בָּר תַוְרִיבַּ Lév. 12. 1, une femme qui conçoit.

 fois const. אָרֵע־אָר וּשׁא : זְּרֵע Nomb. 11. 7, (la manne) était comme la graine de coriandre; בֶּלִּיןָרֵע יְשְׂרָאֵל Ps. 22. 24, tout le peuple d'Israel.

ער בין chald. Même signif. que יָרֵע אָנְטָא Dan. 2. 43, avec la semence, le sang humain.

ורעים m. pl. Légumes: יְיִהְטִּרּלָט מִךְ. Dan. 1. 12, qu'on nous donne des légumes.

וְרְעלִים m. pl. Légumes: וְרַעלִים Dan. 1. 16, et il leur donna des légumes.

לְּיִנְיִ (fut. בְּיִנְי) Jeter, verser, asperger: הְּיָבְיִם מְּשֵׁח תַּשְּׁבִי וּצָּאָס 9.8, et que Moïse la jette vers le ciel; יְּוְיַבְיִּם מֵּיִם מְּחוֹרִים בּיִם מְּחוֹרִים בּיִם מְחוֹרִים בּיִם מְחוֹרִים בּיִבּ מִיִּם מְחוֹרִים בּיִבּ בִּיוֹם מִיִּם מְחוֹרִים בּיִבּ בּיִבְּים מִיִּם מְחוֹרִים בּי Exod. 25. je verserai sur vous de l'eau pure; יְבְיִּבְּים בִּיבְּים בִּיבְּבִּים בִּיבַ Exod. 24. 6, et de la moitié du sang il aspergea l'autel; intrans. as Osée 7. 9, même la vieillesse est tombée sur lui, ses cheveux sont devenus tout blancs.

Pou.: בְּיֵלְהִיקְ לְּאָדּוֹרֶק עְּלֶּהְי Nomb.19. 13, car l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui.

がパ n. pr. de la femme de Haman, Esth. 6, 13.

זֶרֶת אָרְכּה וְזְרֵח רְדְוּבּה : Exod. 28. 16, il aura un empan en longueur, et un empan en largeur; וְשׁמֵּיִם בַּנֶּיֶת תִּבּן Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avoc l'empan?

NIFI n. pr. m. Esdr. 2. 8, Neh. 7. 13.

Dṇt n. pr. m. I Chr. 23. 8.

n. pr. Sethar, un des sept eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

П

ה Heth (hheth). היה huitième lettre de l'alphabet. Comme chiffre, ה signifie 8. Son guttural, il se permute avec ה (ע. ה), avec א נְיָם (ע. אָיַם); mais aussi avec les palatales. Exemples:

ירל trembler, craindre; בְּלֹי limiter, ווּהְלֹּי ther, et בְּלְ chaîne; אָרֵד (v. Hiph. 2°) פּרָ בִּל aiguiser, חַרֵּל et חָרַל aiguiser, חַרָּל entourer, חַרָּל pertourer, מָבָל iler, et אָרַל vaincre; פּרָל creuser, et מָבָר enterrer; בְּרַל couper, tailler.

את Endroit caché, sein, intérieur (v. אְּקְהַיּ פְּוֹנְי : לֶּהְבִּי בְּּוֹנְי Job 31. 33, si j'ai caché mon iniquité dans mon sein; selon d'autres: par mon amour (v. קַבָּב), si j'ai aimé l'iniquité au point de la cacher.

אָרָתְ Cacher. Kal inusité. Niph. Se cacher: עָּרְבָּא אָרֹתְפַלִּים Jug. 9.5, car il s'était caché; חַמֵּר אָ אֶרֹתְפַלִּים I Sam. 10. 22, part., h l'heure qu'il est, il est caché auprès du bagage; רְאִיּרִי נְעָרִים Job 29.8, quand les jeunes gens me voyaient, ils se cachaient, s'éloignaient par respect; מְּתְבָּאִים בַּתְּעָיִה Jos. 10. 17, cachés dans la caverne. Suivi d'un inf.: מְלַבְּיִה נְבְּיִבְּאַה לַבְּרִים בַּתְּבָּאָה לְבְּרִים בַּרִּעָרָה נְיִבּיִא לְבְּרִים בַּתְּעָּיִר בַּרִּעָרָה נְיִבְּאַה נְבִּיבְּעָר נִיוֹיִי בַּרִּעָּיִר בַּרִּעָרָה נִייִי בַּרִים בַּתְּעָרָה נִייִּבְאַה נְבְּיִבְּאַה נְבְּיִבְּאַה נִייִּבְּאַה נִייִי בַּרִּעָר נִייִי בַּרִּעָּיִים בַּרְּעָר נִייִי בְּיִבְּיִים בַּרְעָר נִייִי בַּרְיִם בַּרְעָר נִייִי בְּיִּעָר נִייִי בַּרִים בַּרְעָר נִייִי בַּיִּעָר נִייִי בַּיִּעְיִים בַּרְעָר נִייִבְּאַה נִייִי בַּיִּעְיִים בַּרְעָר נִייִי בַּיִּעָּים בַּרְעָּים בַּרְעָב בִּייִים בַּיִּעְיִים בַּיִּעָּים בַּרְעָבְים בַּיִּבְעָים נִייִּבְּאַה נִייִבְּעָּים בַּרְעַבְּים בַּרְעָבְּים בַּרְעָבְּים בַּרְעָבְּים בַּרְעָבְים בַּיִּבְּעָים נִייִבְּעָּים בַּיּבְּעָר נִייִבְּבָּאַר נִייִבְּעָּים נִייִבְּעָים נִייִבְּעָּים בַּרְּעָר בְּיִבְּעָּים בַּרְּנָים בַּיִּבְּעָר נִייִבְּעָּים בַּרְּבָּעִים בַּיִּבְּעָים בַּיִּבְּעָּים בַּיּבְּעָים נִייִבְּבָּיִים בִּיִּבְּעָּים בַּיּבְּעָּים בַּיּבְּעָר נִייִבְּבָּעִים בּיִּבְּעִים בַּיּבְּעָר נִייִבְּבָּעִים בּיּבְּיבְים בּיּבְּעָים בּיּבְּעָּים בְּיִבְּעָּים בְּיִבְּעִים בּיּבּיבּער נִיים בּיּבּער נִייִבְּיִים בּיּבְּיבּים בּיּבְּעָים בּיּבְּיבְּים בּיִים בּיּבּיבְים בּיּבּים בּיּבּים בּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיבְּים בְּיבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיבִּים בְּיִים בְּיבְּיבִּים בְּיִים בְּיִבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּיבְּים בְּיבִּיבְים בְּיִבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיִּבְּיִי בִייִים בְּיִיבְּיבִּים בְּיִיבְּיִּים בְּיִיבְּיבִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִיבְּיבִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיבִּים בְּיִיבְּיבִּים בְּיִיבְּיבִּים בְּיִּבְּיִים בְּיבִּיבִּים בְּיִיבְיבְּיבִּים בְּיִבְּיבִּים בְּיִיבְּיבִּים בְּיבִּיבְּיבִּים בְּיב

Pou.: יָם אוֹנְיִי Job 24. 4, tous ensemble ils sont forcés de se cacher, les pauvres du pays; בְּנִי אָרֶץ (cheth.) les humbles du pays.

Hoph.: וּבְּכָּחִי כְּלָּאִים תְּחְבָּאוּ Is. 42.22, et ils ont été renfermés dans des prisons.

Hithp:: מָּאָבֶּן הַשְּׁמִּשׁ חָאָנִם Gen. 3. 8, Adam et sa femme se cacherent; בָּאָבֶּן Job 38. 30, les eaux se cachent et (se durcissent) comme une pierre; quand il gele, la surface de l'eau devient dure et compacte, et on ne voit plus les eaux dessous.

בקר Aimer: אָם חֹבֵב עַבְּים Deut. 33. 3, aussi il aime les peuples (les tribus d'Israel).

קבר (l'aimé) n. pr. Un des noms du beau-père de Moïse, Nomb. 10. 29.

קרְהָ (v. קּבְרֶּהְ) Se cacher: הָבְיּר בְּמְצְטֵּט־רֶנֵצ Is. 26. 20, tiens-toi cache pour peu d'instants.

Niph.: לְחֵיבֶת בַשְּׁיָה II Rois 7. 12, pour se cacher, se mettre en embuscade, dans la campagne.

י תְּבֶּה f. Amour (v. תְּבָּה): תְּבָּה Aboth, un amour particulier.

בולה chald. f. Violation, crime: הַבּוּלָה לָּא בַּרְבִּת Dan. 6. 23, je n'ai commis aucun crime.

תבוֹר n. pr. Habor, contrée en Assyrie, II Rois 17. 6, 18. 11; selon d'autres, un fleuve, le même que קבָר Chaboras, et ils traduisent: Chaboras (fleuve de Gozan).

הבּוּרָה et תְּבוּרָה Meurtrissure, blessure: תַבּוּרָה תַּבּוּרָח Exod. 21. 25, meurtrissure pour meurtrissure; וּבַּחַבְּרָחוֹ נְרְפָּא־לָניּנּ Is. 53. 5, et par sa blessure nous avons été guéris.

י אָרָרָלָא קּוּרְשָּׁרָא אַ פּוּרְטָּא אַ Rituel, la sainte assemblée.

קבט (fut. יְּהְבֵּט Secouer, battre: תְּהְבָּט זֵיהְןּ Deut. 24. 20, quand tu secoueras ton olivier (pour faire tomber les fruits); יְבָים Jug. 6. 11, battant le froment.

Niph. passif: מֵר בַשַּטֶּח בַּחְבֶּט מֵצָח Is. 28. 27, mais l'aneth ou la vesce (?) est battu (se bat) avec un bâton, une baguette.

יְבִיב צָּדֶם adj. Cher, aimé: חָבִּיב אָדָם Aboth, l'homme est aimé (de Dieu); הַבִּיבִין יִשְׂיָאֵל Aboth, Israel est cher, aimé (de Dieu).

תְבֶּיה (protégé de Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 61.

קריון או. (rac. תְּבֶּח . Secret, ou ce qui cache, renserme: תְּבְּחוֹן שַּׁטְּ חָבְּיוֹן לָּוֹח . Hab. 3. 4, et là était (l'arche sainte), qui rensermait (la loi, manifestation) de sa toute-puissance; ou: là (se montrait) sa toute-puissance, (qui avait été jusque alors) un secret (pour les hommes).

I אַרְהָל (fut. ליבְים et בְּיבָה Tordre, tordre des cordes; de là הָבֶּל בַּיִה corde (v. בָּיבָּה). — 2° Lier, forcer quelqu'un par des gages, le forcer à payer en lui enlevant des gages: בְּיבָל לֹא הָבָל בַּיִר בַּבָּל 18. לֹא, il ne retient pas le gage (à son débiteur); בַּיבל beut. 24. 6, on ne doit pas prendre pour gage le

moulin à bras, ni les meules, ou: ni la meule de dessous (gisante), ni celle de dessus (courante), v. וְצַל־צָנִי ורתלה Job 24. 9, et ce qui est sur le pauvre, ses habits, ils les prennent en

gage.

Pi. Se tordre, éprouver des douleurs vives, spécial. les douleurs de l'enfantement, enfanter : מַּמָּה הְבַּלֶּחָך הַבּּלֶחָן Cant. 8. 5, là ta mère t'a enfanté (dans des douleurs); מע הַנְּבֶל־אָנֵן Ps. 7. 15, il enfante ou conçoit le méfait, l'iniquité.

וו חָבָּל Blesser, offenser, mal agir: חבל חבלט לה Néh. 1. 7, nous t'avons offensé, nous avons violé tes lois; לא אַחָּבּל Job 34. 31, je ne pécherai plus.

מו לדבר: Niph. Se nuire, se perdre: בו לדבר בַּחָבֵל לו Prov. 13. 13, celui qui meprise la parole (de celui qui l'avertit) se perd, ou se nuit à lui-même.

Pi. Ruiner, détruire : מְדַבְּלִים כְּרָמִים Cant. 2. 15, qui détruisent les vignes; וְחַבֵּל אֵח־מַצְטֵּח יַרִיף Eccl. 5. 5, (pourquoi veux-tu mériter que Dieu) détruise les ouvrages de tes mains?

Pou.: רוּחִר חָפֵּלָת Job 17.1, mon esprit est brise; יְחָבֵּל עֹל מְפְנֵי־שָׁמֶן Is. 10. 27, et le joug sera brisé devant celui qui

est oint (v. פָּנִים, סָּנִים b).

רָלָא chald. Pa. Blesser, ruiner: יָלָא מותלאני Dan. 6. 23, ils ne m'ont pas blessé, ne m'ont pas fait de mal ; לָחַבָּלָהו בית־אַלָּדֵא דָּהָ Esdr. 6. 12, pour ruiner cette maison de Dieu.

Itlipa. דִּר לְעָלְמִרן לָא חִחְדַוּבַל Dan. 2. 44, (un royaume) qui ne sera jamais détruit.

תֶּבֶל m. (plur. חֲבָּלִּים, const. חֶבֶּלַי, rac. I בְּלֵי יוֹלֶרָה, v. Pi.). Douleur: חַבֶּל Osée 13. 13, les douleurs d'une femme qui accouche; בּבאֹ־לָהְ חֲבָלִים Jér. 22. 23, quand les douleurs t'attaqueront.

קבל m. (une fois fém., Soph. 2. 6; plur. חַבָּלִים, const. חַבָּלִים, rac. וֹתְבָל 1º Corde, cable: זְתִּירֶם בָּחֶבֶל Jos. 2. 15, elle les fit descendre par une corde; חֲבֵל חֲבֶּם Eccl. 12. 6, le cordon d'argent. — 2º Cordeau : יאַרמָרוָד

בְּחֶבֶל מְחָלֶּם Amos 7. 17, ton sol sera partagé au cordeau. — 3º Ce qui a été mesuré au cordeau, le champ, la part même : אַרָר וְדֵבֶל אֵרָד Jos. 17. 14, un seul lot, une seule part; דַבָּלִים נָמָלוּר לי בּוּצִירִסִים Ps. 16. 6, (une part) un héritage m'est échu dans une contrée délicieuse. — 4º Pays, contrée en géneral : בל־חבל אַרְוֹב Deut. 3. 4, tout le pays d'Argob; מבל חים Soph. 2. 5, 6, la contrée près de la mer, la côte. — לבְּדֶבְלֵּר חֲשָאתוֹ : Prov. 5. 22, (le méchant est lié) par les chaines de ses péchés; מַמוּן בָּאָרֵץ חַבְלוּ Job 18. 10, le piége (qui lui est préparé) est caché sous la terre. — 6° Troupe: װבֶל נְבְאִים I Sam. 10. 5, une troupe de prophètes. - 7° (de I كيم 2°) Gage: וּבְעֵר נָכְרִיָּח חַבְּלֵחוּ Prov. 27. 13, et pour une étrangère (prends-lui) son gage. — 8° וְחֶבֶל נִמְרָץ Mich. 2. 10, et la douleur sera forte, ou : la ruine sera complète.

תַבל m. Gage : הֲבֹל אַ הָשִׁיב Ez. 18. 12, il ne rend point le gage

וֹבוֹלָה f. Gage: חַבוֹלְה בישׁיב זוֹח וֹחֹבֶבׁת Ez. 18. 7, il rend le gage (qu'on lui a donné) pour sa créance.

chald. m. Lésion, blessure: נחבל לא־אָרתַר בְּחוֹן Dan. 3. 25, aucune lésion n'est en eux, ils n'ont aucun

לָמָדו רָשְׁנַא : chald. m. Dommage חֲבָלָא הַבְּלָא Esdr. 4. 22, pour que la dommage ne devienne pas plus fort.

חַבֵּל m. Mat (parce qu'on y attache les cordes, v. הָלשׁבַב (תובַל). Ex. unique: וּבָשׁבַב דראש דובל Prov. 23. 34, comme un homme qui dormirait au haut d'un mat; selon d'autres, לַבֶּל comme לְבֶל câble: comme un homme couché à l'extrémité du câble de l'ancre, c.-à-d. dans la mer même (comme dans le premier hemistiche הָלֶב־יָם; ou יְּבֶּל vaisseau: בְּרֹאִשׁ חָבֵּל au bout du vaisseau.

שבל m. (v. בַּבֶּל Pilote : בַּבְּלֹבֶל Jon. 1. 6, le maître pilote; תַּמָּח - וֹבְלֵיהָ Ez. 27. 8, ils étaient tes pilotes.

תְּבְלִים m. pl. (v. II הְבָלִים). Destructeurs: וּלְאַחֵר מְרָאִרִּד הֹבְלִּים Zach. 11. 7, et l'un je l'ai appelé: les destructeurs, ou la destruction.

אָנִי f. Le nom d'une fleur : אָנִי Cant. 2. 1, je suis un lis ou une rose de Saron (v. Is. 35. 1).

חַבְּאָנְיָת n. pr. m. Jér. 35. 3.

Pבת (inf. pin) Entrelacer, embrasser: ping Eccl. 3. 5, (il est) un temps pour embrasser; ידים Eccl. 4. 5, l'insensé met ses mains l'une dans l'autre (reste dans l'inertie).

Pi.: אַקְּיִבְּיִּבְּיִן Job 24.8, ils embrassent le rocher, ils se mettent à couvert sous les rochers; יַרְיוַבְּּרָלוּ Gen. 29. 13, il l'embrassa; בֵּי וְיִנְבְּבְּיִנָּיוּ Prov. 4.8, si tu l'embrasses, si tu t'attaches à elle.

אָרָת m. Action d'entrelacer: הָּבְּע יְדִים יוּבְע יְדִים Prov. 6. 10, 24. 33, mettre un peu les mains l'une dans l'autre (un peu de paresse).

Pippin. pr. Le prophète Habacuc, Hab. 1. 1, 3. 1.

ברר lie, attache; s'assembler: רְּבְּיִרִים בְּיִּבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְיבִיר בְּיִבְיר בְיבִיר בְּבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְּיבְיר בְּיבִיר בְיבִיר בְּיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְּיבִיר בְּיבְיי בְּיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְּיבִיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיבִיי בְיבִיי בְּיבִיי בְיבִיי בְּיבִיי בְּיבְייי בְיבְייי בְיבִיי בְיבִיי בְּייי בְיבִיי בְיבִיי בְייי בְיבִיי בְייִי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּיייִי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְייִיי בְייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיי

Pi. Joindre, lier, associer: חָתַבֶּרְשָׁ בּירִישָׁה Exod. 26. 9, tu joindras les cinq rideaux ensemble; יְדְתַבְּיֵדִי עִבּיּר II Chr. 20. 36, il fit une alliance avec lui, littér. se l'associa.

Pou.: אָה בְּיִה בָּׁה בְּיִה Ps. 122.3, comme une ville dont (toutes les parties) sont bien liées entre elles, ou: avec laquelle (les villes environnantes) sont liées, ou: une ville qui réunit tout en elle; une fois בַּיִּתְבָּרָה מָשָׁא תַּאַיֹּה : תָּבָּר

Ps. 94. 20, le trône de l'iniquité peutil être associé ou comparé à toi?

Hiph: אַחְבְּרֶה צָלַיְכֵם בְּמָלִים Job 16. 4, je voudrais me lier avec vous par des paroles, ou me lier avec des paroles, m'armer de paroles contre vous; "חַבְּיִבְּיל לֵּוֹ לְחַרְּבִירְת Rituel, qu'on puisse comparer à lui, lui associer.

Hithp. S'associer, faire alliance: בּוֹלְתְּבֶּרְךְּ עִּם־אֲחַוֹּרֶתְּרְ IIChr. 20. 37, parce que tu as fait alliance avec Ahazia; אַחַוּהָבּר יְחוּשְׁמֵּט 20. 35, Josaphat se lia,

fit alliance (* pour ").

אסל יַכְרוּ עָלֶּיו תַּבְּרִים: Job 40. 25, les pécheurs associés s'en régaleront-ils? ou : les marchands associés l'achèteront-ils? (V. le même ex. à II בַּרָּיִת.)

קבר subst. et adj. Associé, ami: חָבֵר רוּא לְאִישׁ מַּשְׁחִירּת Prov. 28. 24, il est le compagnon d'un brigand, c.-à-d. il est malfaiteur comme lui; fém. הַבְּרָחְּקּ Mal. 2. 14, elle est cependant ta compagne; plur. יְלִבְיֵּי : תַּבִּיִרים Ez. 37. 16, et pour les enfants d'Israel ses alliés, ses amis.

קבר chald. m. Compagnon, camarade: דְנִיֵאל וְתַבְרוֹתִי Dan. 2. 13, Daniel et ses camarades.

770 n. pr. 1° Heber, fils de Beriah, Gen. 46. 17. — 2° Heber le Cinéen, Jug. 4. 11. — 3° I Chr. 8. 17. — 4° 4.18.

תַבְרְבְּרוֹת f. pl. Taches, raies variées: יְנְמֵר חֲבַרְבְּרוֹת Jér. 13. 23, la panthère ou le tigre (peut-il changer) ses taches (ses raies) de diverses couleurs?

הקרָהָם chald. f. Compagne, autre: וְדָּרֶהָ בּ בִּ בְּרַהְבְּרָהָם Dan. 7. 20, et elle paraissait plus grande que les autres (bêtes). וְתְּרָרָה f. Société, liaison: וְתְּרָה Job 34. 8, il marche en société avec ceux qui commettent l'iniquité, il s'associe à eux.

קרְרוֹן, n. pr. 1° Hébron, ville de la tribu de Juda, appelée d'abord אַרְבַּדּ Jug. 1. 10, résidence de David pendant plusieurs années, II Sam. 5. 5. — 2° Hébron, fils de Kehath, Exod. 6. 18; nom patron. הַבְּרוֹנִי Nomb. 3. 27. — 3° I Chr. 2. 42.

קרִי nom patron. de הֶבֶּר 1°, Nomb. 26. 45.

תֶבֶנֶת f. Compagne (v. הֶבֶנָת).

קרָרָת f. Jonction, assemblage, attache: בּיָה הַשְּׁנְיה Exod. 26. 10, l'autre attache, les autres cinq rideaux attachés les uns aux autres.

רָבְשׁ (fut. שֹבִישׁ et הַּחָבָשׁ 1° Lier, fixer, attacher, tourner, panser, guérir: מָנְבָּלית Exod. 29. 9, tu leur mettras des mitres sur la tête, exact. tu leur attacheras des mitres; סוק חבוש לראשר Jon. 2. 6, l'algue est tournée autour de ma tête; פר דונא רַכָּאִרב ורדיבש Job S. 18, car il blesse et il panse ; לֹא־אֶּחְרֶּח חֹבֵשׁ Is. 3. 7, je ne suis pas le médecin, je ne saurais panser; selon d'autres: je ne serai pas le juge, le maître. — 2º Dompter, régner: אַמַק שוֹנֵא מְשָׁפֵּט רַחַבוּשׁ Job 34. 17, celui qui hait la justice doit-il régner? ou : (Dieu) guérira-t-il, absoudra-t-il, l'ennemi de la justice? — 3° Seller: תְּבְשׁוּ-לָר תַּחֲמוֹר I Rois, 13. 13, sellez-moi mon ane.

Pi. Panser, lier, empêcher: מְּמַחַמָּ בּיְמְדְּנִיתְ Ps. 147. 3, il panse leurs plaies; מְבָּרִי תְּדָרוֹת חָבֵּשׁ Job 28. 11, il lie, empêche les fleuves de s'écouler, de filtrer.

Pou.: רְתְּנֵח לֹאִ־חְבְּשֶׁח Ez. 30. 21, et vois! il (le bras) n'a pas été pansé.

I Chr. 9.31, les oblations qu'on faisait frire dans la poèle.

אָרָ et אַרָּ m. (rac. הָיִגָּה, const. הַיָּג, plur. הַּגָּר). Fête, la victime destinée au sacrifice de fête: תַּגָּרָ מָּיָר Exod.

32. 5, demain sera la fête de l'Éternel, en son honneur; בְּתַּמְּיִם בְּּבָּמִיְנִים Ez. 46. 11, et aux jours de fêtes et de solennités. — בְּלֵּבִיחִנִי Exod. 23. 18, la graisse de mon sacrifice, de l'animal sacrifié le jour de ma fête; אָּכְרִיּחִנִּי Ps. 118. 27, attachez la bête, le sacrifice de fête, avec des cordes.

לְּהָנְא f. Effroi, terreur (de תְּגֵּג chanceler): נְהָנְיְהָוֹ לְּמְצְרֵיִם לְּהָנָאוֹ Is. 19. 17, la terre de Juda deviendra l'effroi, la terreur, de l'Egypte.

קְּנֶּב m. Espèce de sauterelle : יְמָּדֶּב Lév. 11. 22, et la sauterelle : יַנְּדָּר ; Nomb. 13. 33, et nous étions à nos yeux, nous paraissions à nous-mêmes, comme des sauterelles.

בְּבֶּר n. pr. m. Esdr. 2. 45.

תְּנְכְהְ n. pr. m. Esdr. 2. 44; אָזָאָ n. Neh. 7. 48.

לְּבֶּלְים וְשׁרְּים וְשֹׁרְים וֹשִׁרְים וְשֹׁרְים וֹשִׁרְים וֹשִׁרְים וֹשִׁרְים וֹשִׁרְים וֹשִׁרְים וֹאַרְים וֹאַרְים וֹאַרְים וֹיִם וֹבְּיִי Ps. 107. 27, ils chancellent, sont agités, comme un homme ivre. — 2° Fêter, célébrer une fête: עַבְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיוּבְיר בְּיִר בְּיִר בְיוּבְיר בְּיִי בְּיִי בְּיבְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיבְּי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּייִי בְּייִי בְּיי בְיבְיי בְּיי בְּיבְייי בְּייבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִייְיִי בְּיִייְיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייְיִיי בְּייבְייִיי בְּייבְייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְ

פונים (תוג ou תוג ou. תוג ou. תוג ot cimes (d'un rocher): יינְרִיר מְּבַוְנְיֵי תַּשֶּׁלֵע Cant. 2. 14, ma colombe (retirée) dans les creux du rocher; שֹׁבְנִי תְּדֶנְיֵי תַּשָּׁלֵע Jér. 49. 16, toi qui habites sur les cimes des rochers.

קנור adj. (rac. קינר Qui est ceint: בְּלֶּחְנֵיהֶם Ez. 23. 15, ceints d'une ceinture sur leurs reins.

יתונור נְתְנֶת לַמְנַצֵּנִי ? m. Ceinture תְתְנוֹר נְתְנֶת לַמְנַצֵּנִי ? Prov. 31. 24, elle donne la ceinture au marchand, ou elle lui vend des ceintures; וְצֵבֹר ְתְנֹרוֹי I Sam, 18. 4, et même sa ceinture, ou son baudrier.

וְלוֹנְתֹּ חֵבּוֹרָת f. Ceinture, tablier: וְבּוֹנָתוֹ mpp Is. 3. 24, et au lieu d'une ceinture (elles porteront) une corde (de captives), ou : sous la ceinture elles auront des plaies (v. נָקְפָּה חֵגֹרֹת ; (נָקְפָּה יַנְיִינְיי בַּיִינְייִ בַּיִינִי בְּיַבָּה חַגֹּרֹת ; Gen. 3. 7, ils se firent des tabliers.

🞾 (le fêté, le solennel?) n. pr. Le prophète Aggée, Agg. 1. 1.

חבי n. pr. Haggi, fils de Gad, Nomb. 26. 15; nom patron., idem.

ינינה f. Célébration : קנינה célébration de la fête.

תְּבְּיה (fête de Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 15.

חבית n. pr. Haggith, femme de David, mère d'Adoniah, II Sam. 3. 3.

חָנְלָח (perdrix?) n. pr. Haglah, fille de Selophad, Nomb. 26. 33.

קנר (fut. קנר) Ceindre; avec un double accusatif : נְחָגַרָתָ אֹחָם אַבְנֵט Exod. 29. 9, tu les ceindras de ceintures; וַנְיַחְוֹּר בָּוִד אַח־חַרְבּוֹ I Sam. 17.39, David se mit l'épée au côté; מְיָרָת־טָּק Joel 1.8, (une jeune fille) revetue d'un sac; avec בְ: תָּנֶית בְּעוֹז מָתְנֶית Prov. 31. 17, elle ceint ses reins de force; רַגָּרַל עָבֵעוֹהו Ps. 65. 13, et l'allégresse entourera les collines de tous côtés. littér. les collines se ceindront d'allégresse ; אַל־יִרְחָדֵלֵל הוֹגֶר מְּמְפַתַּחַ I Rois 20. 11, que celui qui ceint les armes ne se vante comme celui qui les ôte, c.-à-d. qu'on ne se vante avant le combat comme après avoir vaincu; ליאַרָיהו חַמה אַרְהַאָּר Ps. 76. 11, tu t'armeras de colère contre les autres, les ennemis qui nous restent encore, ou: tu lieras, dompteras, la fureur des autres. (V. חַרֵג.)

m., מובית et פובית f. chald. Un, une; adj. numér., aussi art. indéf.: אָלָם חַר בשנת הַוּרָח לְכוֹרָשׁ; Dan. 2. 31, une image בלקא Esdr. 5. 13, dans la première année du règne de Cyrus ; תַּר יָשַּׁבְעָרו עַל דר חוות למיות Dan. 3, 19, sept fois plus qu'on n'avait coutume de la chauffer; בחרה Dan. 2. 35, adv., ensemble.

חַר héb. Un (pour אַדָּוּר). Ex. unique:

וְדְּעָר־תֵוּר אָר־צִּתֵוּר Ez. 33. 30, et l'un dit à l'autre.

תובר . adj. (fėm. חַחַה, rac. חַבָּר). Aigu, לה הַרֶב הַהָּח: tranchant: בַּח־לָּךּ הַרֶב בַּהָּה Ez. 5. 1, prends un glaive tranchant; הַהֶּר כְּהֶרֶב Prov. 5. 4, aiguë comme une épée a deux tranchants.

מַרָד מּבַרְזֶל : 1º Aiguiser (v. קָרַד (נְּבַרְזֶל בַּבַרְזֶל (בַּרְזֶל (בַּרְזֶל (בַּרְזֶל (בַּרְ יחר ואיש יחד פניירערור Prov. 27. 17, (יבור fut Kal de הַנֵּד p. יָרוֹר, et בַּנַר de la rac. יְתֵּדֹר, ou Hiph. de הַנֵּדֶר forme irrég.) comme le fer s'aiguise par le fer, ainsi l'homme aiguise, éclaire, la vue de son ami (ou: est irrité par le regard de l'autre). — 2º Etre prompt, ou être féroce : יְחַהּוּ מְיָאֲבֵר עֵרֶב Hab. 1. 8, ils sont plus vites, ou plus féroces, que les loups du soir, qui sortent le soir après la proie.

Hoph .: חַרֶב חוּחָב Ez. 21. 14, l'épée

est aiguisée.

[Qui a la vue forte) n. pr. Hadad, fils d'Ismaël, Gen. 25. 15.

יַּרָה (fut. apoc. יְתַּדֶּהְ) Se réjouir : יַּתַדֶּה יחרי Exod. 18. 9, Jethro se rejouit; אַל־יִחַוּ בִּּרְמֵּר שֵׁינַח Job 3. 6, qu'elle ne se réjouisse pas entre les jours de l'année (selon d'autres, de בַּוֶּד ; qu'elle ne soit pas comptée, unie, aux autres jours).

Pi. Réjouir : নানুক্ত্র খননুন্নন্ন Ps. 21. 7, tu le ranimes par la joie, tu le remplis

de joie.

m. (rac. קובד). Pointe, objet pointu: סודור הורש Job 41. 22, des morceaux d'argile pointus (v. מֶרֶשׁ).

לרְנָה f. (rac. הַוֹּבַח Joie: תּרְנָה דרא מעוכם Neh. 8. 10, que la joie de l'Eternel soit votre force, votre bouclier; aussi chald. בְּחָדְּנָה avec joie, Esdr. 6. 16.

ייר m. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Hadid, Esdr. 2.33, Néh. 11. 34.

יייין chald. pl. Poitrine : יייין chald. pl. Poitrine דר כסף Dan. 2. 32, sa poitrine et ses bras étaient d'argent.

רָבְל et יָּדְוֹדֵל (fut. יֶּדְוֹדֵל) Cesser, manquer, négliger, laisser, c.-à-d. ne pas

faire: נַיָּדְהָלֹּגּ לְבְנֹת דְוְצִיר Gen. 11. 8, ils cessèrent de bâtir la ville; direct. avec l'inf.: יודלו דורע Is. 1. 16, cessez de faire le mal; absol.: וּרְצֶבְים חַוּבֶלוּ ISam. 2. 5, et ceux qui avaient faim, ont cessé (de travailler, ayant tout en abondance); בי לא־נְחְדֵּל אֶבְיוֹן מִמֶּנֶב דָאָרְץן. Deut. 15. 11, car il y aura toujours des pauvres dans le pays; litter. car le pauvre ne cessera pas, ne manquera pas, dans le pays. Suivi de בְּן et d'un *inf*.: וְתָּבַלָּתָּ בים בים Exod. 23. 5, voudrais-tu négliger de l'aider? ou : garde-toi de l'abandonner (v. בַּוַבֶל מְּנֵבנוּ Exod. 14. 12, n'insiste pas auprès de nous; ו מאַלַה — אָבדאַרוּדַל I Rois 22. 6, dois-je aller... ou dois-je le laisser, ne pas aller? הַּוְדֵלְהִי אֶּת־הְשְׁנִי Jug. 9. 9, est-ce que j'abandonnerai mon huile?

קרֵל adj. 1° Qui cesse d'exister, périssable: אֵינָה מְּהִירָל אָנִי Ps. 39. 5, afin que je sache combien je suis périssable, ou combien de temps je serai encore habitant de ce monde (v. הָּדֶל בְּיוֹנֶיל בְּיוֹנֶיל בְּיוֹנֶיל בַּיִרְל בְּיוֹנֶיל בַּיִרְל בִּיִרְל בִיִּרְל בִירִל אִינְיִין Is. 53. 3, abandonné cu: un homme que tout le monde fuit).

ת.(où tout est passager) Monde: למריוֹשְׁבֵּר חָדֶל Is. 38. 11, (je ne serai plus) avec les habitants du monde (v. הָדֶל to הָדֶל יין יין ז'י); selon d'autres, au contraire, l'endroit où la vie cesse, la tombe: (je serai) avec ceux qui habitent la tombe, l'enfer.

רַלְי (l'oisif) n. pr. m. II Chr. 28. 12.

P בו פון Une espèce d'épine: דְּרֶק Prov. 15. 19, comme une haie d'épines; בְּיִלְיבָּי Mich. 7. 4, le meilleur d'entre eux est comme une ronce.

חדקל n. pr. d'un fleuve, Hiddekel, le Tigre, Gen. 2. 14, Dan. 10 4.

אינים, const. אינים, suff. לבילים, plur. ליביא: ליביא, const. ליביא: 1° Chambre ביביא: Gen. 43. 30, Joseph se retira dans une chambre; בּיבְיּביּקבּוּן II Sam. 4. 7, dans sa chambre à coucher. — 2° Au fig.: בְיבִירַ בְיִּבְיּרַ בִּיבְּיִבּ Job 9. 9, et les chambre du sud, les régions les plus éloignées du midi, et les étoiles qu'on y découvre; דיבי־בְּיִנְהוּן Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer; סער 18. 8, (jusqu'au) fond des entrailles.

ירָרָ n. pr. Hadrach, contrée et ville près de Damas, Zach. 9. 1.

דְּלֵיכִי Kal inusité. Pi. Renouveler, restaurer: וּלְּחֲבֵּשׁ שֶׁם תַּשְּלּבְּטְ I Sam. 11. 14, et renouvelons-y l'élection du roi; לְּחָבָּשׁ שֵּיְהָ נְנְיִּהְ עָנְיִּהְ נְנְיִּהְ וְלֵּשְׁ עַרָּהְ נְנְיִּהְ עָנְיִּהְ עַנְיִּהְ עָנְיִּהְ עַנְיִּבְּ עִנְיִּהְ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִבְּ עַנְיִּבְּ עַנְיִּבְּעַיִּ עַנְיִיִּ עַנְיִיִּ עַנְיִיִּ עַנְיִי עַנְיִּ עַנְיִי עָנִייִּ וְ Is. 61. 4, ils restaurent, rétablissent, les villes qui avaient été dévastées, abandonnées.

Hithp.: מְּלְבְּרֵכִי מָּנְשֵׁר נְעּוּרְרָכִי Ps. 103, 5, ta jeunesse se renouvelle comme l'aigle (renouvelle ses plumes).

veau: אפת מלן. (fém. השָּקָה). Neuf, nouveau: Deut. 20. 5, une maison neuve; השָּהְ בַּעָּלָּאָ 24. 5, une nouvelle femme (nouvellement, récemment mariée); איַרְ הַעָּלָּאְ הַעָּלְּאָרְ בִּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרְ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָאַרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאַרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאַרָ בַּעְּלָּאַרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאַרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאַרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְּלָּאָרָ בַּעְרָי בְּעָלָּאָרָ בַּעְּבָּעָרָ בַּעְּתָּלָּאָרָ בַּעְרָּיִילָ בָּעְרָי בְּעָרָ בְּעָרָ בְּעָבְּעָבָּי בּעְרָי בְּעָבְּעָבְּעִיי בּעְרָי בְּעִבְּעָבְייִי בְּעָבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעָבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִייִי בְּעִבְּיִי בְּעִיי בְּעִבְּיִי בְּעִיי בְּעִייִי בְּעִיי בְּעִבְּיִי בְּעִיי בְּעִייי בְּעִיי בְּעִבְּייי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִבְּיי בְּעִיי בְּעִבְּיי בְּעִבְּיי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִבְיי בְּעִיי בְּעִבְיי בְּעִבְיי בְּעִבְּיי בְּעִיי בְּיי בְּעִבְיי בְּיִבְיי בְּעִבְיי בְעִיי בְּיבְיי בְּעִבְּיי בְּעִייים בּיּי בְּיבְייי בְּעִבְייִי בְּיי בְּעִבְייים בּיוּע בּייִבְיי בְיבְייים בּייִבּיי בּיייים בּיבְייים בּייי בּיייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייִבְייים בּייים בּייִבְייים בּייִיים בּייים בּיבְייים בּיבְייים בּייִים בּיבְייִים בּייִבְייִים בּייִבְייים בּייִים בּייִים בּיבְייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייִיים בּיבְייבְייִים בּייִים בּייִיים בּיבְייבְייים ב

תוְלְשׁרִם . (plur. הַיְשָׁרִם). 1° Nouvelle lune, premier jour du mois: פָּחָר הֹּלָשׁ I Sam. 20. 18, c'est demain le premier du mois; לא הוֹרָשׁ וְלֹא שֵׁמָּרוּ, II Rois 4. 23, ce n'est ni un premier jour du mois, ni un jour de sabbat. — 2º Mois: אָנָהְיָשׁ מַיִּשְׁנִי שְׁיַבְּיִים Gen. 8. 14, et le second mois; אֹנָהְישׁי Nomb. 11. 20, l'espace d'un mois; אַנְהְישׁי Is. 66. 23, de mois en mois, tous les mois.

n. pr. Hodes, femme de Soharaim, I Chr. 8.9.

백기기 n. pr. Hodsi, une contrée ou une ville (nouvellement bâtie), II Sam. 94. 6.

רובת chald. adj. (v. ליים héb.). Neuf: ביי אל היים באל Esdr. 6. 4, une rangée ou un mur de bois tout neuf.

אַנָתָ (v. שַׁנַאַ).

בות Étre coupable. Kal inusité: "אַלְּהַתְּ Aboth, vous pourriez vous rendre coupables, et (mériter) la peine de l'exil. Pi. Rendre coupable: אָבָרְהָּ אָתְּרְבּּׁהְּשִׁי לַשְּׁבִּׁרְ Dan. 1. 10, vous serez cause que le roi me fera couper la tête, litter. vous rendrez ma tête coupable (aux yeux) du roi; "אַבְּרָרְ Rituel, nous sommes obligés, nous devons.

בְּלְרוֹי חוֹב : חוֹב m. Dette ou créance : חְבֹלְרוֹי חוֹב בּבְּרוֹי חוֹב Ez. 18. 7, il rend le gage qu'on lui a donné pour sa créance, ou pour une dette.

הובת כל-נייצירם f. 1° Devoir: חובת כל-נייצירם Rituel, le devoir de toutes les créatures, de tous les hommes. — 2° Faute, la punition qu'on s'attire par une faute: מובת בלית Aboth, la punition de l'exil.

חובה n. pr. d'une ville près de Damas, Gen. 14. 15.

AT Circonscrire, compasser: An pharmy specific description of the surface d

אָרון וווג עַל־פְּנֵי וְדְּוֹנֵים וווג עַל־פְּנֵי וְדְּוֹנִים וּצִּלְּבְּיִי וְדִּוֹנִים Prov. 8. 27, lorsqu'il renferma l'abime comme dans un cercle, litter. lorsqu'il traça un cercle sur la surface de l'abime; יְדְיִנְיִם וְיִבְּיִבְּיִ Job 22. 14, et il se promène dans le cercle, le circuit, du ciel, ou au-dessus de la voûte céleste; יְדִינֵינִין Is. 40. 22,

lui qui réside au-dessus du globe de lu terre.

אוד (fut. יְדוּהר, v. יַדְּ aigu) Proposer des choses subtiles, des énigmes : יְדִּידָּ Ez. 17. 2, propose une énigme; זְיִידָּה Ly, je vais vous proposer une énigme.

תְּלֵּח chald. Kal inusité. Pa. תַּלֵּח תַּלֵּח בַּיּה chald. Kal inusité. Pa. תַּלְּחָרָן לָא אִיתַד דִּי יְתַוּנְּתָּח Dan. 2. 11, il n'est personne qui puisse l'indiquer; בּיִלְּתָא אֲתַינֵא בְּעַלְּתָא אֲתַינֵא 2. 24, et je dirai au roi la signification (de son réve).

Aph. Dire, indiquer: מְּמֶלְנָא 2, 16, pour dire au roi l'interprétation; יְבַוּלְנָא וּפְשָׁרֵה הְּנַיְנִיוֹן 2. 6, mais si vous me dites mon songe et son interprétation.

תְּיָה n. pr. (de תְּיָה, קיָה, vivre). Eve, la première femme, la mère de tous les vivants, Gen. 3. 20.

יוּנְים מְּחּבִים : pr.: הַּבְּרֵי הוֹנֶי II Chr. 33. 19, tout cela est écrit dans le livre de Hozai, ou, pour הוֹוִים, le livre des prophètes.

נאות chald. Lier. Aph.: אייא יִרְדּיטוּ

Esdr. 4. 12, et ils lient, joignent, les fondements entre eux, ou mieux: ils les construisent à l'aide de la corde (ligne); v. ran héb.

שות m. Fil, filet: מרוב Jug. 16. 12, il rompit (les cordes qui liaient) ses bras comme (on romprait) un filet; אַבריִּהִיב וְעֵּל מְרוֹהְ-נַעֵּל Gen. 14. 23, ni un fil, ni un cordon de soulier, c.-à-d. pas la plus petite chose; אָבריִתְּקוֹת חוֹנים תַּשְׁנִי תַּוֹּת Jos. 2.18, cette corde de fil d'écarlate.

n. pr. d'un peuple, les Hévéens, qui habitaient au pied du mont Hermon, Jos. 11. 3.

תריבות ח. pr. 1° Hawila, fils de Chus, Gen. 10. 7. — 2° Hawila, fils de Joktan, descendant de Sem, 10. 29. — 3° Hawila, une contrée: מַלְיּאָרֶץ חַחֲרִילָּה Gen. 2. 11, tout le pays de Hawila, où se trouve l'or (les Indes?). — 4° Pays des Ismaélites: מַרְיּשָׁה הַחַיִּילָּה Gen. 25. 18, ils habitaient le pays depuis Hawila jusqu'à Sur (qui regarde l'Egypte).

2º Se tordre de douleur, d'angoisse, surtout des douleurs d'enfantement; puis, en général, trembler : לא־דֵולְהִי וְלֹאֹד ו יַלַדְתִּי Is. 23. 4, je n'ai pas eu de douleurs, et je n'ai pas enfanté ; דויל הַדויל סִרן Ez. 30. 16, Sin (Péluse?) sera dans les douleurs comme une femme qui accouche; קול מחולה שמעתר Jer. 4. 31, j'entends la voix comme d'une femme qui est en travail; ברי־חַלָּח לְטוֹב Mich. 1. 12, car elle tremble pour son bonheur, ou : elle est désolée à cause de son bonheur (évanoui), v. 3°; יְחַלֹּגּ פּפְּנֶיךְ Deut. 2. 25, et ils trembleront devant toi ; מָלְמְנֵר אָרוֹן הוּלִר אָרֶץ Ps. 114. 7, devant l'Eternel qui fait trembler la

terre, ou impér.: devant l'Éternel, tremble, o terre! נְיָדֶל מְאֹר מֵדְמּוֹיִרִם I Sam. 31.3,(Saül) avait bien peur des archers (selon d'autres, נַיָּדֶל forme Hiph.).

3° Attendre: נְיְחֶל מֹד שֶׁרְמֵּד יְמִרם אֲחַרִּרם Gen. 8. 10, il attendit encore sept autres jours; מִדְּקָלְּח לְמוֹב Mich. 1. 12, selon quelques-uns: car elle avait attendu, espéré, le bien (v. 1°).

Hiph. 1° Craindre, trembler: אָם מְּפַנֵּי לא הַחִילגּ Jér. 5. 22, ne tremblez-vous pas devant moi? — 2º Enfanter: אַלָּאִיָּשָה Is. 45. 10, et (qui dit) à la femme (à sa mère): Pourquoi enfantezvous?(V. Kal 2°.) - 3° Faire trembler: קול בי רחיל מדתר Ps. 29. 8, la voix de l'Eternel fait trembler le désert; יְחִילֹּהּ דרָכָרו בְּכָל־שֵׁח Ps. 10. 8, les voies (de l'impie) font trembler (les bons, les faibles) en tout temps; selon d'autres: ses voies prospèrent, réussissent. — 4ºEsperer, attendre : שַּרִבּוּלֹבּ עֵר־בּוֹשׁ Jug. 3. 25, ils attendirent longtemps; בל-פַן לא־יַחִיל טוּבוֹי Job 20. 21, c'est pourquoi il n'espère pas son bonheur (ou: son bonheur ne durera pas).

Hoph. Etre enfanté, naître: יְרִיהֵל אֶּרֶץ Is. 66. 8, est-ce que les enfants de la terre, ou d'un pays, sont

nés en un seul jour?

Pil. אַיָּלְלּ אַיָּלוֹת (Enfanter, créer: הַּיּלַלְּ אַיָּלוֹת Job 39. 1, observes-tu, quand les biches enfantent! בְּאָל־שָׁרָח הְּחוּלֵלְ אָרֶץ וְתַבֵּל Is. 51. 2, et sur Sara qui vous a enfantés; רְמָבֵל אָרֶץ וְתַבֵּל Ps. 90.2, (avant que) tu eusses créé la terre et l'univers. — 2º Attendre, espérer: בּיִּל בְּיִּדְיִם Job 35. 14, et espère en lui.

Poul. Etre enfanté: יְלְמָנֵי נְבְעֹיה הּוּלֶּלְהָּ Job 15. 7, as-tu été enfanté, créé, avant les collines? הַלְּתְּר Ps. 51. 7, j'ai été engendré dans l'iniquité.

Hithpalp.: בּאָרְ הַשֵּלְּמָה הָאָד Esth.

4. 4, la reine fut très affligée.

חול m. Nom d'un oiseau: רְבִּיִּדִּם Job 29. 48, et je multiplierai mes jours comme le phénix; selon d'autres, comme le sable; quelques-uns lisent

חול n. pr. Hul, fils d'Aram, Gen.

10. 23.

" חולקא מָבָא f. Part, portion : הּלָקא מָבָא Rituel, une bonne part.

באר adj. (rac. בְּחַהְ). Ce qui est de couleur foncée, noir: באר-השף לְּכָל Gen. 30. 32, et chaque agneau noir.

תְּבְּיִם לְּחָם הִיְּהִים (plur. minin, duel הַיְּהָיֹם).

Mur: הְּטָּח בְּיָם הְּיָם Exod. 14.22, les
eaux étaient pour eux comme un mur;
בּין בּיִהְיִּהְיִּהְיִּתְּיִם Néh. 3. 8, jusqu'au mur
large; אַרְיִּבְּיוֹת רְיִּהְיִּתְּיִם Ser. 1.18, et comme
un mur d'airain; בּיְרָ תַּוֹיִלְהְיִים Is. 22. 11,
Jér. 39. 4, entre les deux murs (de Jérusalem); au fig.: אייִ הְיִהְיִהְרָבּיִּת Cant. 8.
9, si elle est un mur, c.-à-d.si elle est
chaste, inaccessible à la séduction.

יםרי (v. חוֹמֶר adj.).

קור פּנ קוֹת m. Côte, rivage: קוֹתְלְּן קְּבִּים יְשְׁכּוֹ קבים יִשְׁכּוֹ Gen. 49. 13, Zabulon habitera la côte des mers; קינה קוֹת Deut. 1. 7, et vers la côte de la mer.

תְּלְּכָּח n. pr. Hupam, fils de Benjamin; n. patron, איניים Nomb. 26. 39 (ביינית Gen. 46. 21).

אין m. (plur. הוצחית). 1° Côté extérieur, le dehors; opposé à la maison, la rue: מְּבְּיִרִים הַיִּרְיִּשְׁלַתְּ בִּירִים Jér. 5. 1, parcourez les rues de Jérusalem; בְּחִיבְיִים Is. 51. 23, et comme la rue pour les passants; opposé à la ville, champ, campagne: הְשַׁלֵּחְ מִיִּם עֵּלִיּמְנִי חִיצִּיוֹת Job 5. 10, qui répand l'eau sur les campagnes.

קור Devenir blanc, pâlir: קלא עַהָּדי רְחַיִרְיּ נְּיָנִי רְחַיְרִיּ Is. 29. 22, et dorénavant son visage ne pâlira plus; Tharg., ne changera pas.

II תרי פְּרֶק m. Trou: תְּרִי פְּרֶק Is. 41.8, le trou où sa tient l'aspic; הְּמַּדְּרָּת Is. 42. 22, ils sont tous pris, entourés de piéges dans les cavernes (où ils s'étaient réfugiés); d'autres expliquent בְּחַרָּרָת, de בְּחַרָּרָת, tous les jeunes gens ont été pris.

n. pr. 1° Hur, un des rois de Madian, Nomb. 31. 8. — 2° Hur, Exod. 17. 10. — 3° Hur, fils de Chaleb, I Chr. 2. 19. — Et plusieurs autres.

אריר אינים Nah. 2. 13, le lion remplit son antre de proie.

וּלְרָנִים חוֹירָי: (חוֹיְרִים m. pl. (pour יְאֹרְנִים חוֹירָי: (חוֹיְרִים m. pl. (pour יְאֹרָנִים חוֹיְרָי: 19. 9, selon les uns, comme I יְאֹרָנִים מְּנִים מְנִינְים נְּבִּים מְנִינְים נְבִּים מְנִינְים נְבִּים מְנִינְים נְבִּים מְנִינְים נְבִּים מְנִינְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנִינְים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים נְבִּים מִנְים מִּנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִנְים מִּים מִינְים מִנְים מִנְים מִנְים מִינְים מִּים מִנְים מִינְים מִנְיִים מִנְיִים מִּים מִנְים מִּנְים מִנְים מִּנְים מִּים מִּנְים מִנְים מִּים מְּים מִּים מְּים מִּים מְּים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִינְים מִּים מִּים מִינְים מִּים מְיבְּים מִּים מִים מִּים מְיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מְיּים מְיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּים מְּיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְּיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְיבְּים מְ

אַרִירם אָרֶץ: אָרֶץ: Eccl. 10. 17. tu es heureux, o pays! si ton ron est d'une race noble, illustre: הֹרָיָתוֹ וְאֵרְיִם מְלֹּנְהַ וְקְרָאוּ: 34. 12, ses grands n'y sont pas pour proclamer le règne, ou: ses grands qui n'ont pas voulu reconnaître un règne (seront anéantis).

" בולירן Aboth, un homme dibre, noble: ילא צַּמָּח בֶּן חוֹרִין Aboth, et tu n'es pas libre (de t'en débarrasser).

תְּלֶב הְשָׁה מְּחֶלֶג הְתָּרָ. Blanc: לְבִּישָׁה מְּחֶלֶג Dan. 7. 9, son vêtement était blanc comme la neige.

חורי n. pr. m. I Chr. 8. 14.

חובי חובי n. pr. I Chr. 11. 32 (v. הוביי).

ור חורס n. pr. 1° Hiram, roi de Tyr, II Chr. 2. 2; היים II Sam. 5. 11. — 2° Hiram, ouvrier artiste de Tyr, II Chr. 4. 11, et I Rois 7. 14. — 3° Hiram, fils de Bela, I Chr. 8. 8.

[7] (contrée de cavernes) n. pr. d'une contrée. Hauran ou Auran, Ez. 47. 16, 18.

שלחה (שור שלחים) Hater, se hater, agir promptement: אין האים און האים אין האים און און האים און אים און האים און האים און אים און און האים און אים און אים און אים און איים און אים אים און אים און איים און איים

eract. parce que l'empressement est en moi (ou: parce qu'il y a en moi du sentiment, de l'agitation); מֵר יֹאכֵל וּמָר Eccl. 2. 25, qui mangera et qui se hâtera de jouir, qui courra après les jouissances?

חוֹטֶה (hâte) n. pr. d'un homme ou d'un endroit; de là השָּׁה II Sam. 21. 18, Sebechi le Husathi.

ነገ n. pr. Husai, ami de David, II Sam. 46. 46.

הישים n. pr. 1° Husim, fils de Dan, Gen. 46. 23. — 2° Husim, fils de Aher, I Chr. 7. 12. — 3° Husim, femme de Saharayim, 8. 8, 11.

לת f. pl. (rac. חָיָה, v. חַיָּה, 7°). Villages: מַלְּמֹר אֶרְ־חַוּהְרָשׁם Nomb. 32. 41, il s'empara de leurs villages; תַּוּה יָאִיר (idem) les villages de Yair.

בתיות m. (rac. בתיח). Cachet, anneau qui sert à cacheter: קייניה Gen. 38. 18, ton anneau; ביווית בייניה Exod. 28. 21, comme on grave les cachets; ישריטי בל-לַבְּדָּ בַּירָיִם בַּלִּ-לַבָּרָ Cant. 8. 6, mets-moi comme un sceau, anneau, sur ton

อกุทิก n. pr. m. 1° I Chr. 7. 32. — 2° 11. 44.

(qui voit Dieu) n. pr. Hazael, roi de Syrie, I Rois 19. 15; אַיָּאָל Amos 1. 4, la maison de Hazael, sa famille, ou Damas.

חָוְחַ et אַּנְתְ chal. Voir: חַוָּהְ Dan. 5. 5, et le roi voyait; inf.: לְאַרְאֵרִיךְ לָּנָא Esdr. 5. 14, il ne nous convient pas de voir.

m. (const. חַחַת, plur. הְּתַּחָה . La poitrine (des animaux): הַּתְּחָרָה בְּּאַבְּקְהָּרָה (du bélier); הְּתָּחַה חַחַת 29. 27, la poitrine qu'on élève ou qu'on agite (rite pour consacrer les offrandes, v. בְּאַר הָּתְּחָהְיִ, הִיּתְּיִהְיִ, Lév. 9. 21, et les poitrines.

יתוח m. (rac. יחוח). 1° Prophète: אַ יחוח I Chr. 29. 29, (et dans le livre) du prophète Gad.—2° Traité, alliance: הווח ישאול בשרים יוון Is. 28. 15, nous avons fait un traité, contracté une alliance, avec le schéol (l'enfer).

n. pr. Hazo, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

וות chald.m.(emph. אָרָיָה, plur. plur.). Vision: אָבָּיה, pan. 2. 28, ton songe et les visions de ta tête, de ton esprit. — Figure, apparition: דְּיִרְיַהְיַ רָּאַרָּוּ, 7.20, et elle était plus grande (que les autres); littér. et son apparence, son aspect, etc.

תוור (יתיר). Vision, apparition: אַבָּר מְיִדְּרָ בְּיִאָּת אֲבַּר Dan. 8. 1, une vision m'apparut; אָשְרָ תְּוּוֹן נְשָּרָעְ I Sam. 8. 1, la prophétie n'était pas révelée, ou n'était pas répandue, était rare; שְּבִּירִי וְשִׁיּרָיִשְּׁיִרִי Is. 1. 1, prophétie d'Isaie.

בְּחוֹתֵה לְּמוֹתְ כָּל-אַרְצָא Chald. f.: תְּחוֹתֵה לְמוֹתְ בָּלראַרְצָא Dan. 4. 8, et il paraissait s'étendre jusqu'à l'extrémité du monde; exact.

son aspect s'étendait, etc.; selon d'autres: ses branches s'étendaient.

יאָל (vision de Dieu) n. pr. m. I Chr. 23. 9.

ገኘር n. pr. m. Néh. 11. 5.

וְיִינְיוֹ (vision) n. pr. m. I Rais 15. 18. וְיִינְיוֹ m. (const. יְיִינְיוֹ, plur. יְיִינִין (יִינִיי לְּיִלְּתִּי plur. יְיִינְיִי וְּיִינִי plur. יְיִנְיִי לְּיִבְּי plur. יְיִנְיִי לְיִּבְּי plur. יְיִנְיִי לְיִּבְּי plur. יְיִנְיִי וְיִי לְּיִבְּי plur. יְיִנְיִי plur. I attim e rectirite in rect

תה בלפות בורים בלפות בלפות בלפות בלפות בלפות בלפות בלפות בלפות למנה Zach. 10. 1, Dieu qui fait les éclairs (de היה voir); selon d'autres, qui forme les nuages; היהות קולה Job 28. 26, et (il a marqué) une voie à l'éclair qui précède le tonnerre.

יייר m. Porc, pourceau, sanglier: הַיָּיִר Lev. 11.7, le pourceau; הַּיִּיִר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt.

חויר n. pr. m. I Chr. 24. 15, Neh. 10. 21.

garde-toi de manger du sang (litter. sois ferme en cela, de ne pas manger, etc.).

Pi. Rendre fort, fortifier, encourager, rendre dur, attacher: דְּאַבְּנְיִיּנִי Is. 22. 21, je lui attacherai ta ceinture; אַרְיִנִי שְׁצִיִינִי Ps. 147. 13, car il a fortifie les verrous de tes portes; וְחֵבִּי חַבְּיִר וְחַבִּית II Rois 12. 6, et ils répareront les ruines, les parties endommagées, du temple; parties endommagées, du temple; אַר־יִיִיי Jug. 9. 24, qui ont fortifié ses mains, qui l'ont encouragé; שְׁבִּיִּי מְבִּיִּי מְבִּיִי מְבִּיִּי מְבִּיִּ מְבִּיִּ מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מִבּי מִבְּי מִבְי מְבִּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מְבִי מְבִּי מְבִּי מְבִי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבִּי מְבִי מְבְּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מִבְּי מְבִּי מְבִּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבִּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְייִי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּייִייִי מְּיִי מְבְּי מְבְּי

Hiph. 1º Tenir ferme, prendre, saisir: יחחויקי אחרידה בו Gen. 21. 18, attache ta main a lui, tiens-le par la main ; avec ווייקלו : אוו II Sam. 15. 5, il le saisit; avec רחזק עלרו צמרם: על Job 18. 9, le brigand, ou le filet, l'arrêtera (ע. מָנֵן וְצִנָּח ; avec l'acc.: חָהָוַק מָגַן וְצִנָּח Ps. 35. 2, prends le bouclier et l'armure (ou la targe). — 2º Persister dans. s'attacher, se lier: פֹּרָהָ מְחַיִּרִם בְּחָשָּׁתָה Job 2. 9, tu persistes encore dans ton innocence; מַהְוֹיִקִּים עַל־אֲחֵיהָם Néh. 10. 30, ils se lièrent avec leurs frères. -3º Rendre fort, vigoureux; soutenir: על־הָעִיר II Sam. 11. 25, הַחֲבִין פּלְחַמְהְּהְ אֶל־הָעִיר attaque la ville vigoureusement, littér. rends vigoureux ton combat contre la ville; או הַחַוּחָתוּ Lév. 25. 25, soutiensle, viens a son secours. — 4º Intrans. בר חחורם ער למעלה : Etre, devenir fort

II Chr. 26. 8, car il était devenu très puissant; יף Dan. 14. 32, mais le peuple qui connaît son Dieu sera fort. — 5° Contenir: בְּיִבְיבָּי אֵלְיִדִי יְיִדִּיִים II Chr. 4. 5, contenant (3000) bath (mesures). — 6° י הבויק בּיבָּיך Aboth, ne t'en fais pas un mérite, ne t'en glorifie pas.

רְּחָהְ adj. (fém. רְּחָהְהָ). Fort, puissant: רְּחָהָהְ אִשְּׁרְחָהְּא אַרְהָּהָּהְ Nomb. 13. 18, s'il est fort ou faible; רְּבִּיבְּיִבְּיִּהְ Ez. 3. 7, (ils sont) opiniatres, littér. ils sont durs de front; בְּהֹיִּהְ רָבִוֹּא Is. 40. 10, (Dieu) viendra avec sa main forte, ou, subst., dans sa force, sa puissance.

אָרְחָמְהְ הֵי : Force, secours : אָרְחָמְהְ Ps. 18. 2, je t'aime, Éternel, toi qui es ma force.

קילא בתוקם בילא בתוקם Exod. 13. 3, 14, par la force de sa main; בלא בתוקם Amos 6. 13, n'est-ce pas par notre force?

וְיָּקְהָה f. 1° Violence, force: רְאַם־לֹּא יַ Sam. 2. 16, sinon, j'en prendrai par force; רְיִרְיבוּן אָהוּ בְּחָיוְנָאָן Jug. 8. 1, ils le querellèrent violemment. — 2º Restauration, réparation: הַלָּכֹל אֲשֶׁרִיבַא עַלִּיחְבָּיִח לְחָיְנָח לֹחָיִנָּח לֹחָיִנְים לֹחַיִּבְּים לֹחַיִּבְים לֹחִים וּשִׁים בּיִּבְים לֹחִים בּיִּבְים לֹחִים בּיִּבְים לֹחִים בּיִּבְים לֹחִים בּיִּבְים בּיִּבְים לֹחָיִים בּיִּבְים לֹחָיִם בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּם בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בְּיִבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בְּיִבְים בְּיִּם בִּים בּיִּם בִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיִים בּיים בּייבּים בּיים ב

'같다 (le vigoureux) n. pr. m. 1 Chr. 8. 47.

תְּלְתְּהֵנוֹ חִוּלְתְּהֵנוּ (la force de Dieu)
n. pr. 1° Ezéchias, fils d'Achaz, roi
de Juda, II Rois 18. 1; aussi מַּיְבְּיִּוּ Osée 1.1, et מּבְּיִבְּיִר Is. 1.1.—2° Ezéchias, un des aïeux du prophète Sophonie, Soph. 1. 1. — 3° I Chr. 3.
23. — 4° Néh. 7. 21.

תְּוֹרֵי Rendre, retourner, ramener: מְחַיֵּהֵי שְׁלּוֹם Aboth, rendre le salut; הְחַהְיִּרְיכֵּי בְּּרְשׁׁיבֶּח וְשְׁלַכְּּח לְפָּנִיף Rituel, et ramène-nous vers toi par une pénitence parfaite.

רְּחָחִים ... (avec sust. יחִיחַ, plur. מְחַיִּח ... 4° Crochet ou cercle qu'on met aux narines des animaux (v. יחִיח): יחִיחַ בְּשִּׁבְּי Is. 37. 29, je te mettrai un cercle aux narines; בְּשַּׁבְּי Ez. 29. 4, je mettrai des crochets à tes mâchoires. — 2° Boucle d'oreille: דְּחַבְּי Exod. 35. 22, des boucles d'oreilles et des anneaux qu'on portait au nez.

אַטְּחָ (fut. אָטָהַיַי) Manquer, pécher: יָאָץ בְּרַגְלַיִם חוֹטֵא Prov. 19. 2, et celui qui va trop vite fera de faux pas, tombera; יִרוֹטָאָר הֹמֵס נַמְשׁוֹ Prov. 8.36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se fait du tort à lui-même; סו יַרוֹּכָּאַר uolui qui pèche contre moi ; וּמְּכַוְרָהָ נַוְךְּ וְלֹא חָחֲטָא Job 5. 24, et, si tu comptes ton troupeau, (aucune pièce de bétail) n'y manquera ; הַיָּשֶׁלַחִ הַיְרוּשָּׁלַחַ Lament. 1. 8, Jérusalem a commis un grand peche; avec בַּחָשוֹד-לָר : לָ Gen. 20. 6, (1 pour n) de pecher contre moi; avec אַלוא צַל־אָלַח חַטָא־שָׁלֹטֹח : צַל Neh. 13. 26, Salomon n'a-t-il pas péché par cela, n'est-ce pas en cela que consiste son péché! avec בַּיֵלֵד : בּמַקר הַחֶּחֶטְאוּ בַּיֵלֵד Gen. 42. 22, ne commettez pas de crime sur l'enfant, ne vous rendez pas coupables, en le maltraitant; דְעָאַהוֹ אָטֶר

האָ אְטָחְ Lév. 4. 23, le péché qu'il aura commis (exact. par lequel il a transgressé la loi).

Pi. 1° Prendre la faute sur soi, l'expier: אָבָּיר אָדָשְּׁתְּלֵּכִי Gen. 31. 39, j'ai du prendre la faute sur moi, l'expier, payer le dommage. — 2° Offrir un sacrifice comme expiation d'un péché: הַּיְהָשָּׁאַ בַּרְיַבְּינִי Lév. 6. 19, le pretre qui offre l'hostie pour le péché; אַדְיַבְיִשְּׁאַרְ Lév. 9. 15, il l'égorgea et l'offrit comme sacrifice expiatoire (v. בְּיִנְשְׁאַרְ Lév. 9. 15, il l'égorgea et l'offrit comme sacrifice expiatoire (v. בְּיִנְשְׁאַר וּיִבְּיִבְּיִר Nomb. 19. 19, il le purifiera (du péché) le septième jour; בּיִנְיִבְּיִר (du péché) le septième jour; בּינִבְּיִר בַּיִר בַּיִבְּיִר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיִר בַּיר בַּיר בַּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיר בּיר בַּיר בַיר בַּיר בַּיב בַּיר בַּיבְּיבְּיב בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיר בַּיבְי

Hiph. 1° Manquer (v. Kal): אַבָּרָאָ אָלִיחָשֵּׁצְרָח וְלֹא יַחָיָא Jug. 20. 16, (chacun) pouvait lancer avec la fronde une pierre sur un cheveu sans manquer. — 2° Faire pécher, séduire: אַלְירִישְּׁרָאָל II Rois 3. 3, qui avait fait pécher Israel; אַלְּיִבְיּאָל וְחַבְּיִבְּי אָרִי בְּיִבְי אָר בְּיִבְי אָר בְּיִבְי אָר בְּיבָר 16r. 32. 35, pour porter Juda au péché. — 3° יְרִיבֶּר בִּיִּר בְּיִבְּי וּבְיִבְי אָרָם בְּרָבָר 18. 29. 21, qui condamnent les hommes par leurs paroles, ou (sens 2°) ils portent les hommes au péché.

Hithp.(v.Pi.3°): מירות אירות אירות

תְּטְאִים m. (suff. הְיְטָאִי, plur. הְיְטָאִר const. בְּכְל-חַיְא. Péché, crime: בְּכָל-חַיְא Deut. 19. 15, quel que soit le crime qu'il ait commis; הֲיָאֵה יִרָּבְעָּם II Rois 10. 29, les péchés de Jéroboam.

תְּשָּׁא m. adj. Pecheur, criminel, coupable: יְבִּים וְחַשָּאׁרם לַבִּי Gen. 13.13, (les habitants de Sodome) étaient méchants et pécheurs, criminels, devant Dicu; וְתָּדִירִדִּי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמִח תַשְּׁאִרם IRois 1.21, que nous serons traités comme

coupables, moi et mon fils Salomon; ou : que nous serons frustrés de nos droits, exclus du trône.

וְטְאָהוּ קּרּלָּה f. Péché: הְיֹלֶה Gen. 20. 9, un grand péché.

אָלְּהָח f. 1° Péché: אַנְהַשְּׁלְּהָה Exod. 34. 7, et le crime et le péché; קּבְעבוּת אָשָּׁהְ Is. 5. 18, et qui (tirent après eux) le péché comme avec des traits de chariot, ou qui s'attirent la punition, etc. — 2° Adj. fém. de אַשָּהַ: אַשְּׁהָיִהְיִה Amos 9. 8, sur le royaume pécheur, qui s'adonne au péché.

ר (const. אַשַּׁחַ, plur. אַשָּׁחַ). ו בּפָל־חַטֹּאות יָרָבְעָם : Péché מְּפֶל־חַטֹּאות 13. 11, de tous les péchés de Jéroboam. – 2º L'objet du péché : ןאֶת־דַוּמַארְוּכֶּם אַטר־עַשִּׂיתַם אַת־חַעֵּגַל Deut. 9. 21, ct votre œuvre criminelle, que vous avez faite, à savoir le veau. - 3° Le châtiment du péché : זאָר תִּדְיָרֶה חַמַּאַר מִצְרָיִם Zach. 14. 19, tel sera le châtiment de l'Egypte. — 4º Sacrifice expiatoire: מאַתוּת חַיְּתַשְּאַת Lév. 6. 18, ceci est la loi touchant l'hostie pour le péché; וּמְעִיר־עִיִים אֶחֶר לְחַטָּת Nomb. 15. 24, et un jeune bouc comme sacrifice expiatoire; מֵי חַשָּארו Nomb. 8. 7, de l'eau d'expiation.

Pou. passif: הְּנֹיְרִיתְ בְּיִדְּשְׁרֵבְיר בְּרָבְיר Ps. 144. 12, nos filles sont comme des colonnes sculptées, ornées, aux coins d'un temple ou d'un palais.

תְּשָׁה /. (plur. תְּשִׁה). Froment: אָרֶץ השָה השָה Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; מֵתֵלֶּב השָה Ps. 81. 17, (de la graisse) de la fleur du froment; אַרִּר-הָשִּׁרם Gen. 30.

14, (pendant) la récolte du froment (lorsqu'on sciait le froment); וְאַרְטָן דְּשׁ Î Chr. 21. 20, et Ornan battait le froment; Ez. 4. 9, יְשִׁרן.

ים אל מולט n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22. — 2° Néh. 3. 10. — 3° Néh. 10. 5.

יְטְׁתְ chald. m. Péché: הָאָם Dan. 4. 24, rachète tes péchés par la bienfaisance.

សបុរបុក្ក n. pr. m. Esdr. 2. 42.

ת חַמִּיל n. pr. m. Esdr. 2. 57.

እቃ ነርር n. pr. m. Esdr. 2. 54.

בּאָר (de בּשָה, qui, comme בּאַ, signifie nez et colère) Retenir sa colère: קבי אָהַיְטִּים־לָּןּר Is. 48. 9, et, pour ma gloire, je retiendrai mon courroux contre toi (je confirmerai ma gloire à ton égard, Tharg.).

קשׁרְי (fut. קיִיתִי). Voler, enlever, arracher par force: אַבָּטְשְׁרָי Jug.21.21, et enlevez, emparez-vous (chacun d'une femme); בְּיִשְׁהִוֹּ בְּיִלְשְׁרֵּוֹ בְּיִלְשְׁרֹּוֹ Ps. 10.9, il prend, enleve, le pauvre, et ferme son filet.

קרָת m. Verge, bâton, rejeton: אָרָי יְשָׁר מְּוָיֵב יְשָׁר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isaie; אַר יִשְׁר שִׁרְּלָּח אָרְיִי וּשְׁר בְּאַרְי אַרְי בּאַר אַר בּאַר אַר בּאַר אַר בּאַר בּאַר אַר בּאַר באַר בּאַר ב

תַר (const. חֵיר, fém. חַיַּה, plur. חַיִּים, fem. קיירת, de la rac. קיירת) 1° Adj. 1° Vi– vant: חַלור אַבּיכָם חֵי Gen. 43. 7, votre père est-il encore (vivant) en vie? בל-חד Gen. 3. 20, la mère de tous les vivants, de tous les hommes ; וַיּשָׁבַע בְּחֵי קעוֹלָם Dan. 12. 7, il jura par celui qui vit éternellement; מרייבי aussi vrai que Dieu vit, par Dieu l'Eternel! חַיִּים כּלְכֵם Deut. 4. 4, (mais) yous avez tous été conservés en vie jusqu'aujourd'hui. — 🗣 Fort, vaillant : בַּן־אָרשׁ חַדי II Sam. 23. 20, (keri קורל) le fils d'un homme vaillant; לחר I Sam. 25.6, sois ainsi (comme tu l'es à présent) bien portant, heureux, ou (puisses-tu prospérer) ainsi pour la vie, pour tout le temps que lu auras à vivre. — 3° Revivant, renaissant: מְּמִי מְיִּמְי Gen. 18. 10, quand ce temps revivra, c.-à-d. dans une année. — 4° Cru, vif: יְּמָי מְּמִי וְּמָּ I Sam. 2. 15, de la viande crue; Lév. 13. 15; de la chair vive, Lév. 13. 14; מַמִּ מְמִי בְּיִּר מָּ Ps. 58. 10, (des épines) fraîches, vivaces, ou (la viande étant encore) crue (v. le commencement du verset à יִּמִי מִּ בִּיִּר מִּ מִּ בִּיִּר מַ בַּיִּר מַ בַּיִר מַ בַּיִּר מַ בַּיִיר מַ בְּיִיר מַ בְּיִיר מַ בַּיִּר מַ בַּיִּר מַ בְּיִיר מַ בְּיִיר מַ בַּיִּר מַ בַּיִיר מַ בְּיִיר מַ בְּיִיר מַ בְּיִיר מַ בַּיִיר מַ בַּיִיר מַ בְּיִיר מַ בַּיר מַ בַּיִיר מַ בַּיִיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בְּיר מַ בַּיר מַ בְּיר מַיִּ בְּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בַּיר מַ בְּיר מַיּ בְּיר מַיּ בְּיִי מַיּ בְּיִי מַיְ מַיּי מַיְ בַּיּי מַ בְּיִי בְּיִי מַיְי מַּ בְּיִי מַ בְּיִי בְּיִי מַיְ בַּיּי מַ בְּיּי בְּיּי מַ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּ בְּיִי בְּי בַּיּי בַּי בְּיִי בַּיּי בְּיִי בְיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיבְּיִי בְּיִיבְייִּי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִּי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי

2º Subst. 1º La vie: וְצֵיךְ תְּקְהִים Gen. 2. 9, et l'arbre de vie; רְּהָחַ תַּרָּים 7. 15, un souffle de vie. — 2º Vivres, nourriture: יְתַרָּים לְנַצְרוֹתֶיךְ Prov. 27. 27, et une

nourriture pour tes servantes.

ው (Dieu vit) n. pr. m. I Rois 16. 34.

יַבְיַב ייַ (ע. בּיִּד).

תדר f. (rac. ראד). 1° Artifice, intrigue: חודה Dan. 8. 23, et habile dans les artifices. — 2° Enigme: עלא יכלי לְחַנִּיד חַחִידָּח Jug. 14. 14, ils ne purent pas expliquer l'énigme. — 3° Sentence: קריים קריים Prov. 1. 6, les paroles des sages et leurs sentences.

איני פּרָר בּרָי (inf. הייִם פּר זייִם, avec suff. בּיִרִים, avec prep. היִיִם, imper. avec ייִבְי, fut. היִים, apoc. יִיבְי, יִיבּי 1° Exister, vivre: רְבִיי, בְּיבֹי Ps. 118. 16, je ne mourrai point, mais je vivrai; יְיִבִיי, Ps. 118. 16, je ne mourrai point, mais je vivrai; יְיִבִיי, וְבִייִּי, וְבִייִּי, Ps. 12. 27, votre cœur vivra éternellement.

—Rester en vie, survivre: דְּבַּבְּיָבִי Nomb. 14. 38, (il n'y eut que Josué et Chaleb) qui survécurent de ces hommes; יְבִּיִּי קַּבְּיָב מָּנִייִ קַפָּי Gen. 12. 13, et que mon âme vive, que je reste en vie.

— 2° Revivre: מְּיִבִּי בָּבָּם רּנְּתְּ וְתִּיִּיִים בַּבָּם רַבָּר פַּנִים בַּבָּם בּבָּם רַבְּבַּי מִיִּי אַבָּבָּם בּבָּם בּבָּם בּבָּם בּבָּם בּבָּם בּבָּם פּבָּב פּבַּב פּבַּבּי פּבָּב פּבַּבּי פּבָּב פּבַּב פּבַּב פּבַּב פּבַּב פּבַב פּבַב פּבַּב פּבַב פַבַּב פּבַב פַבַּב פּב פּבַב פַבַּב פַּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פַבַּב פּבַב פּבַב פּבַב פַבַּב פּבַב פַבַּב פּבַב פַבַּב פַבּב פַבּב פַבּב פַבּב פּבַב פּבַּב פּבַב פּבַּב פּבַב פּבַּב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַבּב פּבַב פּבַבּב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב פּבַב

Ez. 37.5, j'enverrai un esprit en vous, et vous revivrez. — 3° Guérir: בין בין בין בין איני בין איני בין 10s. 5. 8, jusqu'a ce qu'ils fussent guéris; אַריָת מְחֵלִי מָן II Rois 1.2, si je pourrai relever de cette maladie.

Pi. Laisser vivre, conserver, ranimer: אָדָי מְּדִינִי אָדִי מְדִינִי Job 33. 4, et le sousse du Tout-Puissant me ranime; אַדְיַבְּי מְדִינִי אַרִּיבְיּם עָּלִּינְים עָלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינְים עַלִּינִם עַלִּינִם עַלִּינִם עַלִּינִם עַלִּינִם עַלִּים עַנִּים עַיִּים עַּלִים עַנִּים עַיִּים עַנִּים עַּים עַנִּים עַּים עַנִּים עַנִּים עַנִּים עַּיבִּים עַנִּים עַנִּים עַּיבִּים עַנִּים עַנִּים עַנִּים עַנִּים עַּיִּים עַּיבּים עַנִּים עַנִים עַנִּים עַּיִּים עַנִּים עַנְּיבּים עַּיבּים עַּבּים עַּיבּים עַּיבּיים עַּיבּיים עַּיבּיים עַּיבּים עַּבּים עַּיבּים עַּיבּים עַּבְּים עַּיבּיים עַּיבּיים עַּיבּים עַּבּים עַּבְּים עַּבְּים ע

מַלְמָא לְּעָלְמִין: chald. Vivre מַלְמָא לְעָלְמִין Dan. 2. 4, 6 roi, que tu vives a jamais! Aph. part. בְּיִה בָּרָא Dan. 5. 19, il laissait vivre, il conservait, ceux qu'il voulait.

לַיָּה, aussi יְתִיּה). 1° Bête, animal: בל-חַרֵירה Gen. 8. 17, tous les animaux ; זאָת הַתְּיָה אֲשֶׁר האָכְלוּ Lév. 11. 2, ce sont les animaux dont il vous est permis de manger. — 2º Les quadrupèdes, opposé d oiseaux : בַּיד חַיָּה אריכות Lév. 17. 13, du gibier, soit une bête, soit un oiseau. — 3° Les bêtes sauvages, opposé à animaux domestiques : אָרדַתַבְּעַרָּק לְפִינָהּ וְאָרדַתַבְּתַבָּת למרנה Gen. 1. 25, (Dieu fit) les bêtes sauvages de la terre selon leurs espèces, et le bétail (les animaux domestiques) selon ses espèces; הַיָּה הַשָּׁיֵה ו Exod. 23. 11, les bêtes des champs; תיה רעה Gen. 37. 20, une bête sauvage. - 44 Les hommes réunis, commune, peuple: וְּחֵיֵּת מִלְשָׁתִּישׁ II Sam. 23. 13, et l'armée des Philistins; תַּיָּחָק אַבּרּבְּיבִי Ps. 68. 11, ton peuple y demeurait. -- 5º (comme קוים) La vie, aussi l'ame ; וְחַיָּחוֹ בָּאוֹר חָרָאָח Job 33. 28, et sa vic, ou son ame, jouit de la lumière ; דָּבָא לַאָרֵץ חַיַּחַר Ps. 143. 4, il a humilié ma vie jusqu'à terre. -6° Force : חַיָּה מָדֶאָת Is. 57. 10, tu as trouvé la vigueur, la force, dans ta main, ou: la nourriture par le travail de ta main (v. קר 3°). - 7° Village: וו Sam. 23. 11, (les Philistins s'assemblèrent) près d'un village (v. ring); selon d'autres : en une troupe (v. 5°).

אלן chald. f. (emph. אוֹין, בּיוּנְא (בּיוּנְא בּיוּנְא בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְיִי בּיוּנְייִי בּיוּנִיי בּיוּנְייִי בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיוּנְייִי בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיייין בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיוּנִיי בּיוּנְייִי בּיוּנִיי בּייייין בּיוּייי בּיייין בּיוּנִיי בּיייין בּיוּנִיי בּיייין בּיוּנִיי בּיייין בּיוּנִייין בּיייין בּיייין בּיוּנִייין בּייין בּיין בּייין בּיין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייִין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּיייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּיייין בּייין בּיייין בּייין בּייין בּייין בּייין בּיייין בּייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּייייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייין בּיייי

בלְּטָנוּת הַיּנּת Thunder f. La vie: תְּיִנְית מַנְינִית II Sam. 20. 3, (comme) des veuves pendant la vie (de leurs maris, qui vivent toujours séparées d'eux).

הַיְּהוֹת f. pl. (rac. תְּהָה) adj. Vives: בּיִּהְיּה תַּאָּה Exod. 1. 19, car eiles sont vives, vigourcuses; selon d'autres: elles sont habiles, elles savent accoucher sans l'aide d'une sage-femme.

 dats. — 3º Richesse: מַרֵיל מְמִירָל חַמּירָ Job 20.18, quelque grande que soit la richesse obtenue par son trafic, ou: de même que sa richesse, qu'il faut qu'il rende, qu'il restitue; בַּשָּׁח לִּר אָת־חַחַרָּל חַלָּת Deut. 8. 17, (ina force et ma puissance) m'ont procuré toutes ces richesses; נַצָּשָּׁת־חַיָּל בְּאַמְרָתַת Ruth. 4. 11, et puisses-tu gagner des richesses dans Ephrath. — 4° Vertu, probité : אַנְשֵׁי־חַיָּל Exod. 18. 21, des hommes probes; אַשַּׁת־חַיַל מִּד רָמָצָא Prov. 31. 10, qui trouvera une femme forte, vertueuse?-ספר קאַנח וַנְפֵּן נַחְנוּ חֵילַם Joel 2. 22, le figuier et la vigne donnent (leur force) leurs fruits.

וְלֶּרוֹזָא קְרֵא (נְרָּדוֹזָא קְרֵא Chald. m. 1° Force: יְבֶּרוֹזָא בְּרָבְּא Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, à haute voix. — 2° Armée: תַּבְּרַרְתַּיְל דִּי בְּתַיְלַה Dan. 3. 20, les soldats vaillants qui étaient dans son armée.

ת פנ שות (ע. ליתה). 1° Armée: מְּבֵּר II Rois 18. 17, avec une armée nombreuse; הְּמָר הַיְּהָר הָלָּהְ Obad. 20, et les transférés de cette armée; פגָּר הַלְּבָּרִי הַלְבְּרִי הַבְּרִי הַבְּלִיהְ בְּרִי הַבְּלִיהְ בְּחַרְלָּבְי בְּחַרְבְּרִי בְּרֵלְי בְּחַרְבְּרִי בְּרֵלְי בְּחַרְבְּרִי בְּעַלִים בְּחַרְבִּי Ps. 122. 7, que la paix soit dans tes murs.

לְתֵילָה f. (v. מֵילִב 2°). Rempart: לְּהְיָם לְתֵילָח Ps. 48.14, dirigez, tournez, votre esprit vers le rempart; d'autres lisent לְתֵילָח avec Mappik, sur son rempart: alors ce sera מַיִּלּם avec suff. תילם n. pr. d'une ville près de l'Euphrate (bataille de David et d'Hadadeser), II Sam. 10. 16; aussi תַּלָאִם 10. 17.

תילן n. pr. d'une ville appartenant aux prêtres, I Chr. 6. 43.

קיין (בון: m. Beauté (v. היין): Job 41. 4, et la beauté de son combat, ou (se rapportant au Léviathan) la beauté de sa structure.

וויא בּנֶת חַרץ: (חוץ m. (de תֵּרץ: Ez. 13. 10, et il bâtissait une muraille.

תיצוֹק adj. m. (f. תיצוֹקה). Extérieur: תְּיָבֵּי תַּחִרצֹּיְ דְּנִיבְּי תַּחִרצִּיְ תַּחִרצִּיְ תַּחִרצִּיְ תַּחִרצִּיְ תַּחִרצִּיְּ תַּחִרצִּיְּ תַּחִרצִּיְּ תַּחִרצִּיְּ וּ I Chr. 26. 29, aux travaux du dehors, qui se faisaient en dehors de la ville; זְלַחִרצוֹן, I Rois 6. 29, 30, et au dehors.

תיק m. (rarem. מוֹץ). Sein, ventre: שַּׁצֵּהוּ כְּחֵיכְּןְהַ Nomb. 11. 12, porte-les dans (sur) ton sein ; אַשֶּׁח חֵיקּקּה Deut. 13. 7, la femme que tu portes dans ton sein, que tu chéris; בחים רובל מחד Prov. 16. 33, les billets du sort sont jetés dans le giron, ou dans le pan d'une robe ; דָּהְשֵׁבֵנֵינוּ שֶׁבְעָּחַיִם אל-חיקם Ps. 79. 12, rends dans le sein de nos voisins, c.-à-d. fais retomber sur eux, sept fois plus (de honte); עלו בליתר בְּחַקר Job 19. 27, (c'est dans cette espérance que) mes entrailles languissent dans mon corps (sein); pro קּרֶכֶּב I Rois 22. 35, le fond de la voiture; יְחֵיק Ez. 43. 13, l'enfoncement (de l'autel); selon d'autres : le milieu, ou la base; רָשׁתַר בַּחָק Prov. 21. 14, un don qu'on reçoit en secret.

תיְרָה n. pr. Hira, ami de Juda, Gen. 38. 12.

חירָם n. pr. (v. חירָם).

subst. Vitesse. Ou adv. Vite: מְּיבְּיָן וְּיִשׁ Ps. 90. 10, car (notre vie) passe vite, ou avec vitesse (ע. שׁאַח פּוֹיִא).

רִישָּׁה Ps. 71. 12, cheth., impér. de הישָה, pour השָּׁה keri (v. שֹּיִה).

וְחַרָּ אַבֶּל יִרְּצָּעָּן-לִּי , rac. יְחָיָבְּר ou תְּבֶּר , Palais , bouche יְחָבָּר , Palais , הַבָּר ,

Job 12. 11, comme le palais goûte les mets; בְּיבְּטֶּה רָּהְעֵּה חִנְּרְ Prov. 8. 7, car ma bouche dit, publie, la vérité; יְלָאׁר Job 31. 30, je n'ai pas permis à mon palais, à ma langue, de pécher.

אַשָּׁרֵי פַּל־: Attendre, espérer 🕂 אָשָׁרֵי פַּל וובר לו Is. 30. 18, heureux tous ceux qui espèrent en lui. Pi.: קמַתְבִים לַבָּנֵת ואֵרנָנּנּ Job 3. 21, qui attendent la mort, et la mort ne vient point; וָתְבֶּרֹתִי בַּרֵבי Is. 8. 17, j'attendrai l'Éternel, j'espère en lui; וּלָכֵן יְחֵמָּח דֵי לַחַנַּיְכֵם Is. 30. 18, c'est pourquoi le Seigneur attend (le terme de vos adversités) pour vous faire miséricorde; ou, sens trans.: Dieu vous fait espérer qu'il vous, fera miséricorde; אַרדוּ חָבָּה אַר־אִיוֹב Job 32. 4. Elihou attendait que Job (eût cessé de parler), c.-à-d. il l'écouta sans encore lui répondre ; יבָדוּפֵר Osée 6. 9. inf. pour nam, et comme l'attente (des bandits, etc.).

תַּכָּה m. Hameçon (ce qui s'attache au palais des poissons, v. בָּלֹי : (תַּוֹה וֹעָבָּה Is. 19. 8, tous ceux qui jettent l'hameçon dans le fleuve (les pecheurs); אָבָּה תַּבְּלָּה Hub. 1. 15, il les fait tous monter, il les tire tous de l'eau, avec l'hameçon.

תְּבִּילְהְ n. pr. d'une colline, Hachila, près du désert de Ziph, I Sam. 23. 19.

יחב הְּכְמָהָא Chald. adj. Sage: יְחַבּ הְּכְמָהָא Dan. 2. 21, (c'est lui) qui donne la sagesse aux sages; מַלְּהָא Dan. 5. 8, tous les sages, les augures, du roi.

חַבְלְיָה n. pr. m. Néh. 10. 2.

תַּלְילִי adj. Rouge: חַבְּלִילִי מֵינֵים מִינֵים מִינִים מִינִים מִינִים מַנְילִי adj. Rouge: חַבְּלִילִי Gen. 49. 12, ses yeux sont rouges, ou obscurcis par le vin (promesse de Jacob à Juda, de l'abondance de vin dans son pays).

יתְּכְלְלְּוֹת (Rougeur: תְּכְלְלְּוֹת Prov. 23. 29, la rougeur, l'obscurcissement, des yeux.

רַבְּת (fut. בְּתְּבֶּם (fut. בְּתְּבֶּם (fut. בְּתְּבָּם Proy. 9. 12, si

tu es sage, tu es sage pour toi-même; 27.11, deviens sage, mon fils; בְיָחְבֵּם בְּנָיּלְ וֹ בְיָחְבַם בִּנְּלִּיךְ I Rois 4.31, il était plus sage que tous les hommes.

Pi. Rendre sage, instruire: יְחַבְּיִר Ps. 105. 22, et afin qu'il apprit la sagesse à ses anciens, à ses conseillers; יְשַבְיִם יְחַבְּעֵים Job 35. 11, et qui nous rend plus sages que les oiseaux du ciel.

Pou. passif: חֶכְמִים מְחָכָּמִים Prov. 30. 24, des sages instruits, d'une sagesse profonde; חובר חַבְרִים מְחָכָם Ps. 58. 6, l'enchanteur très habile.

Hiph.: מַחְבִּיבֵּח פֶּחָד Ps. 19. 8, elle rend sage le sot, le simple.

Eccl. 7.16, באל־הְתְתַּפֵּם יוֹתֵר 16° Eccl. 7.16, ne tâche pas à devenir trop sage.
בי הְתִיבְּכָּח לֹר בּצֹי Exod. 1.10, allons, usons d'habileté, de ruse, contre lui.

בּיִבְּיִם (const. בְּיִבָּיִת, plur. הְיבָּיִת, adj. Prudent, sage, habile, experimenté: אוֹנְיבִים בּיִבְּיִם בּיבּיבּים Is. 3. 3, l'habile artisan; selon d'autres: le sage qu'on écoute en silence, ou l'habile magicien; בְּיבִים דְּיִבְיִם בְּיבָים Deut. 4. 6, un peuple sage et intelligent; בְּיבִים בְּיבְיִם בֹּיבְים בֹיִבְיִם Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; בְּיבִים וְלַיְבִיִּים וּלִיְבִיִּים וּלִיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּיִם וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּיִם וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּים וְלַיְבִיִּיִם וְלַיִּבִיִּיִם וְלַיְבִיִּיִם וְלַיִּבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם בּיִּבְּיִם וּלַיְבִּיִּיִם וּלִיְבִיִּיִם בּיִבּיִם וּלִיבִיִּיִם בּיִּבּיִם וּלַיְבִיִּיִּיִם בּיִּבִּים בּיִבּיִם וּלַיְבִיִּיִם בּיִּבִּים בּיִּבּיִים וּלִיבִּיִּיִם וּלִיבִּיִּיִם בּיִּבּיִם וּלִיבִּיִּיִם בּיִּבּיִים וּלַיְבִּיִּיִם בּיִּבּיִם וּלִיבִּיִּים וּלִיבִּיִּיִם וּלִיבִּיִּים וּלִיבִּיִּים וּלִיבִּיִּים וּלִיבִּיִּים וּלַיבִּיִּים וּלִיבִּים בּיִּבּיִם בּיִּבּיִם בּיִּבּיִם וּלִיבִּיִם בּיִּבּיִים וּלִיבִּיִּים וּלַיבִּיִּים וּבּים בּּבִּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּבּים בּיִבּים בּיִּבּיים וּבּים בּיִבּים בּיִּבּים בּבּים בּיִבּים בּיִבּים בּיִּבּים בּיִבּים בּיִּבּים לּבּים בּיִבּם בּבִּבּים נּבּים בּבּבִּים בּיִבּים בּבּים בּבּים בּים בּבּים בּיִּבּים בּבּים בּיִּבּים בּבּים בּיִּבּים בּיִּבּים בּבּים בּיִּבּים בּיִּבּים בּים בּיִּבּים בּיִּבּים בּבּים בּיִּבּים בּּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּיִּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּיבּים בּיבִּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּיִּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבִּים בּבּים בּבּיים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בּבִּים בּבּים בּבִּים בּבִּים בּ

הָרְּכְּהְ chald. f. Sagesse : הֵּי הָכְּכְּהָא Dan. 2. 20, car la sagesse et la puissance sont à lui.

תְּלְטֹנְי (le sage) *n. pr. m.* I Chr. 11. 11.

הְכְּמִוֹת et תְּכְמִוֹת f. Sagesse (v. הְּכְמִוֹת et חְרְמוֹת f. Sagesse (v. הְּבְמִּח בִּנְמִח prov. 9. 1, la sagesse s'est hati une maison; הַבְּמִח נְשָׁים 14. 1, la sagesse des femmes; mais il est plus probable que dans les deux endroits ca soit le pluriel de הַבְּמָח, ou הַבְּמָח les femmes sages (v. הַבָּמָח, הַבָּמַח).

תיל (v. חל).

ת. (רמל הולל m. (רמל m. (רמל הולל m. (רמל Lev. 10. 10, בין החל Lev. 10. 10, et que vous puissiez discerner entre ce qui est saint ou profane; אַרְ־לָּחָם I Sam. 21. 5, je n'ai point de pain profane sous la main (dont chacun pourrait manger indistinctement).

קלְאָה (rac. הָלָּאָה). Écume ou rouille: מְיֵר אָטֶׁר הָלָאָהו בְּה הָהָאָה בְּעָר בְּאַר הַבְּאָר בְּעָר בְּאַר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בְּאָר בְּאַר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאַר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאָר בְּאַר בְּאַר בְּאָר בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָב בּאָר בּאָר בּאָב בּאָר בּאָר בּאָב בּאָב בּאָר בּאָב בּ

תְּלְאָה n. pr. Halaa, femme d'Assur, I Chr. 4. 5.

יַולְאִים (v. הַלָּאִים).

תלְבִרם m. (suff. יְדְלְבֵּר , plur. הְלָבֵר מּלְבֵּר . 1º La graisse : מְלְבֵּר בּלֹי . 1º La graisse : מְלְבֵּר בּלֹי . 1º Lev. 3. 17, vous ne mangerez ni graisse (la partie appelée suif), ni sang ; בְּיִלְבְּי מַדְּלְב וּבְּל Is. 34. 6, (le glaive) s'est engraisse, est couvert, de la graisse (de tout ce qu'il a tué); יְדִּלְב וְּיִל Gen. 4. 4, des premiersnés de son troupeau, et des plus gras. — 2º Au fig. Le meilleur : יְיִאָּל דְּיִל יִיךְ מַבְּל וֹשְׁלְּב וֹשְׁ Gen. 45. 18, et mangez la graisse du pays, ce qu'il y a de meil-

leur; פל חלב יאָהָר Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; הְלְבָּמוֹ כִּבְרוּ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur.

תְּלְבֵּי n. pr. Heleb, fils de Baana, II Sam. 23. 29 (תֵלָּד I Chr. 11. 30, et תֵלָּב 27. 15).

קלְבְּה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jug. 1. 31.

תְּלְבּוֹן ח. pr. d'une ville de la Syrie: בֵּיִן חָלְבּוֹן Ez. 27. 18, avec du vin de Helban, Alep? selon d'autres, adj., du vin blanc (de בַּיָּדָ), ou du vin excellent (de בַּיָבֹּן).

קלְבְּנָה f. Galbanum: יְחֶלְבְּנָה Exod. 30. 34, du galbanum, un des aromates dont était composé l'encens.

קר ה. 1° Le temps de la vie, la vie: קרי בְצִּרְן נְנְּדֶּךְ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; אָרִי בְּדִּרְ בָּרִי Ps. 89. 48, que je suis passager, combien ma vie est courte; אָרִי בְּדִּרִי רְבָּרִם בְּרָבִי Job 11. 17, ta vie se lèvera, brillera, plus (que le soleil) à midi; אָרִי בַּרָבִּים בַּרְיָבָי Ps. 17. 14, (sauve-moi) des gens du temps, c.-à-d. qui s'attachent à la vie, aux choses terrestres. — 2° Monde, terre: בְּלִּרִי Ps. 49. 2, tous les habitants de la terre.

חֹלֶח m. La taupe, Lév. 11. 29; selon d'autres, la belette.

חלר n. pr. (v. הַלֶּב n. pr.).

חקרה n. pr. Holda, femme de Sellum, prophétesse, II Rois 22, 14.

יקלין (le mondain) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 15. — 2° Zach. 6. 10.

 fut malade; יַנְיִדְלָּא אֶׁלָא II Chr. 16. 12, Asa tomba malade; אַנְי אָנְי אַנְיָר בּלי הַלָּה אָנְיִר אָנִי בַלי II Chr. 16. 12, Asa tomba malade; אַנִי אַנְי אַנְיר בְּלי בְּלִי אָנְיִי אָנִי בְּלִי אָנְיִי אָנִי אַנְי וּאַר Prov. 23. 35, ils m'ont battu, je ne l'ai point senti, exact. je n'ai pas éprouvé de douleur; יַאַיִר־חֹלָּה מְּנֶב עָלַי I Sam. 22. 8, personne d'entre vous ne s'afflige à cause de moi, de mes malheurs.

Pi. 1° Blesser, rendre malade: אָטֶּרי הַּיָּה הַיּרָ בָּּרָּא Deut. 29. 21, (les plaies et les douleurs) dont l'Éternel l'aura frappé, affligé; אָמֵיר הַלּוֹרְי הַרֹּא 11, et j'ai dit: Ceci m'a rendu faible; ou, de prier (v. 2°): Telle est ma prière.

Pou.: אַרָּק בְּמִוֹנֶּ בְּמִוֹנֶּ Is. 14. 10, toi aussi tu es devenu faible comme nous.

Hiph. Rendre faible, affaiblir, affliger: יְהַחֶּלָּה הַּתְּהַלָּה (p. הַּחֶּלֶּה) Is. 53. 10, l'Eternel a voulu le briser, c'est pourquoi il l'a rendu faible; רְנַם־ Mich. 6. 13, et moi aussi je t'ai affaibli en te frappant; part.: מַחֵלָּה לֵב Prov. 13. 12, afflige le cœur.

Hoph. passif : בֵּי תְּחֲלֵיתִי I Rois 22. 34, car je suis blessé.

II Sam. 13. 2, et Amnon se tourmenta au point de se rendre malade; יֵישְׁעֵבּר 13. 6, et Amnon se mit au lit et fit le malade.

רְּתְּבֶּל (rac. בְּלַהָּ). Pain, gâteau: הְּאָהָן הְאָהָן Lév. 24. 5, chaque gâteau; איַבְּיה בּלְּבָּל 24. 5, douze pains, ou gâteaux; aussi בְּלֵה בְּלָה בְּלָה בּלְה בְּלִה בְּלִה בְּלִה בְּלָה בְּלִה בְלִה בְּלִה בְּלִיה בּער בּלִיה בּלִיה בּלְיה בּלִיה בּלִיה בּלְיה בּלִיה בּלְיה בּלִיה בּלְיה בּלִיה בּלִיה בּלְיה בּלִיה בּלְיה בּלְיה בּלִיה בּלְיה בְּלִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּלִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיבְּיה בְּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיבְּיה בְּייה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּייה בְּיה בְּייה בְּייה בְּייה בְּיה בְּייה בְּיה בְּיה בְּיבּיה בְּיה בְּיה בְּיה בְּיבְיה בְּיה בְיה בְּיה בְּיבְיה בְּיה בְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְּיה בְּיה בְּיבְיה בְּיה ב

י חָלוּל m. (pl. חָלוּלים). Trou, cavité. יולוּל m.: חַלוּלים profanation du nom de Dieu, blasphème.

רוֹלוֹם m. (plur. הַלְּוֹמוֹם.). Songe, rêve: בְּצֵל הַהַלִּמוֹת הַלָּבְּלָת Gen. 20. 3, dans un songe, pendant la nuit; הַלָּבְל מַן 37. 20, cet homme aux songes.

חלונים m. et f. (plur. הְשלונים to אַלּוּרָם, rac. בְּעֵר הַוּלוּנִים Fenêtre: הְעַלּוּרָם, Jos. 2. 15, a travers la fenêtre; בְּעֵר הַוּלוּנִים Joel 2. 9, ils entreront par les fenêtres; הִשְּׁבְּעַר הַּוּלוּנִים Ez. 40. 16, et des fenêtres en biais, c.-à-d. larges en dehors, étroites en dedans; d'autres traduisent: des fenêtres grillées. הַעלוּנִים p. הַעלוּנִים Jér. 22. 14.

ולין n. pr. 1° Holon, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 51. — 2° Holon, ville dans Moab, Jér. 48. 21.

קלות m. (de מָל־בְּנֵי הְלוֹתְ Prov. 31. 8, tous les enfants de l'abandon, les orphelins (de la mort, donc: tous les hommes; ou: de dissimulation, les trompeurs).

לוף ביקוֹם L'opposé, le contraire: יְתִּלּיִםְיהֶן Aboth, et le contraire, l'opposé, de ces choses.

י חליץ חוד. Dégagement ou force (v. אָהָרְ I et II): חַלָּגְי Rituel, une vie de force, de santé parfaite; et תַּלִּגְי מָבְּיִם שֵׁל חַלֹּגִיץ בְּצָבְּיִם Rituel, l'état de l'âme dégagée du corps, ou: qui jouit de la béatitude.

קל (rác. קלשה). Défaite: קללישָׁה קיל Exod. 32. 18, le bruit des cris d'une défaite.

קלח. pr. Halah, une province assyrienne, une des contrées où Salmanasar a transféré les Israélites, II Rois 17. 6, 18. 11.

חלְחוּל n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 58.

קלְּלָלְה (rac. אור). Douleur, terreur: תַּלְחָלָה Is. 21. 3, c'est pourquoi mes reins sont (remplis) saisis de douleur; בְּלִים בְּיָם בְּיִם Ez. 30. 9, et il y aura une terreur parmi eux comme au jour de l'Égypte.

I Rois 20. 33, (Hiph. p. יַבְּיִדְלְּכִיּגְּי וְטְבָּיִלְּכִיּ וְיִבְּיִלְּכִיּ וְיִבְּיִלְּכִיּ וְיִבְּיִלְּכִיּ וֹ ils le firent déclarer, assurer (que les paroles « Ben Hadad est mon frère » ont été dites) par lui ; d'autres expliquent comme s'il y avait יְּבָּיְבִי וֹן ils l'arrachèrent de sa bouche, saisirent vite sa parole (v. יְבַיִּדְ).

יְלְיִים m. (plur. חַלְּאִים). Parure, bijou : תַּלְאִים Prov. 25. 12, et un bijou d'or fin ; בְּמִי בְּלָאִים Cant. 7. 2, comme des bijoux.

יְלְתְּ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 24.

לְּלִים m. (dans une pause יְלִּהִים, suff. לְּלִים, plur. תְּלָּרִים , rac. תְּלָּרִים , Plur. מַלְּרִים , rac. תְּלָּרִים , plur. סַלְּרִים , rac. תְּלָרִים , plur. 1° Maladie: חַבָּים , הַלְּרִים רַבְּים וְנָאֲמָנִים , Deut. 28. 59, des maladies malignes, dangereuses et persévérantes. — 2° Peine, chagrin: בְּבָּים תְּרְבֵּה וְרָיְלִין וְמָבֶּים בּבּרוֹ לָרָיִי וְמָבָּים בּבּרוֹ לָרָיִי וְמָבָּים tecl. 5. 16, il s'est beaucoup chagriné, il a eu des peines et de la colère. — 3° Mal, misère: בּבְּיִל רְבִּי הַבְּּיִל רָבְי הַבְּיִל בְּבִּים מִוּבְּבֶּל רְבִי הַבְּבִּים de la vanité et un mal bien grand, une grande misère.

תַּמְבֵּר נִוְמָה וְחֵלְיָתה . Bijou: תָּמָבּה f.(v.יְלְּהָה). Bijou: סַּמָּבּר 15, lorsqu'elle se parait de ses pendants d'oreilles, ou des anneaux qu'elle portait au nez, et de ses bijoux.

קריל m. (de קּרָבֶּל Plûte: קּרָבְּל Is. 30. 29, comme celui qui va au son de la flûte (ou du chalumeau, du haut-

-hois); מְחַלְלִים מַחֲלִלִים Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes.

קליטָה (rac. קלַקי). Ce qu'on enlève a un mort, les habits, les armes: יְפָרֵּי וון לְּהְּאֶּדְרַוְלְּצְּיוֹ ווֹ בְּהַאָּיִרְיִנְיִם II Sam. 2.21, et prends ses dépouilles, ses armes; יַבְּיִלְיִי Jug. 14. 19, il prit les vêtements qu'il leur avait ôtés.

On nomme הַּלְּיָבֶה la cérémonie qui a lieu entre la veuve d'un homme mort sans avoir laissé d'enfants et le frère du défunt, faute de quoi elle ne pourrait pas se remarier (v. Deut., chap. 25. à 10).

קלֶבֶּה , חֵלֶבְּ adj. Pauvre, malheureux: צֵּינְיִר לְחֵלְבֶּה וַאְפֹּט Ps. 10. 8, ses yeux épicnt le pauvre (d'autres expliquent: ton peuple, de יְחֵיל 10. 14, c'est à toi que le malheureux s'abandonne; מַלְבִּיִּר בַּיִּנִי 10. 10, (cheth.) les malheureux (v. לְחֵיל 10. 10,

חַלֵּל 1º Creuser, percer, blesser (de là הָּלֵל, הָילָל, הָלָה, הַלָּה, הַלָּה, הַלָּה, הַלָּה, הַלָּה, ווּלָה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלָה, ווּלְה, ווּלָה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּלְה, ווּל

קלְבְּי תְיַלֵּלְ בְּקְרְבְי Ps. 109. 22, et mon cœur est blessé au dedans de moi. — 2º Danser: לְּחִוּלְ בְּשְׁרִוּלִית Jug. 21. 21, pour danser en rang, ou: les danses accoutumées.

Pi. Blesser, tuer: בַּיַד מְחַלְלֵּהְ Ez. 28. 9, sous la main de ceux qui te tuent. — פַּחַלּלִים : Jouer de la flûte הַלִּיל I Rois 1. 40, (et des gens) qui jouaient des flûtes. — 3º Danser : קר זְּנֶלְה אָשֶׁר אָּנֶלְה Jug. 21. 23, des danseuses qu'ils avaient enlevées (forme Poal). - 4° Délier, violer, profaner: יחבל בריחו Ps. 55. 21, il a violé son alliance; אָר אָר אָר אָר Lév. 19. 29, ne profane pas ta fille; אַר־כֹּדֶשׁ דֵי חַלֵּל Lév. 19. 8, il a profané le sacrifice saint de l'Éternel; הַילְלֵּהָים Exod. 31. 14, celui qui le violera (le sabbat); יִחִגְּלֹהּ יִּמְעֵיְהְ Ez. 28. 7, ils souilleront ta beaute, ton éclat; לְחֵלֵל נְאוֹן כֵּל־צְבִי Is. 23. 9, pour flétrir l'orgueil de toute gloire (de cette ville superbe).

Poa. 1º Blesser: מְּדְילָהְ מְּנְיְרָ Is. 51. 9, qui blesse le dragon. — 2º Pass.: אַדְּיִי מְּנְעָבִינִי Is. 53. 5, et il est blessé, affligé, à cause de nos méfaits.

Pou. 1° Etre blessé, tué! מְּחֶלְלֵּר תֶּרֶב Ez. 32. 26, frappés par le glaive. — T° Etre profané: שְׁמִּר תַּבְּּחִלֶּל בַּגוֹיִם Ez. 36. 23, mon grand nom qui a été profané parmi les nations.

Niph. (אַחַל, inf. אַחַק, fut. הַתַּהל , תַּתַּהל , וֹתַּהַל , וֹתַּהל , וֹתַּהל , וֹתַּהל , בּנְהַל בּנִיהל בּניהל בּנִיהל בּיניהל בּייהל בּיניהל בּיניהל בּיניהל בּיניהל בּיניהל בּיניהל בּיניהל בּייהל בּיניהל בּייהל בּייהל בּיניהל בּיניהל בּייהל בּיניהל בּייהל ב

9. 25 (aujourd'hui) je commencerai a jeter la terreur (de tes armes dans tous les peuples); de là חֹלֵיִה.

Hoph.: אַז ראַדֵּוּל לְּקְרוּא מְטֵים הַ Gen. 4, 26, alors (il fut commence) on commence d'invoquer le nom de l'Eternel.

סלִת (fut. בְּתַּלֹם). 1° Réver: מְּמָלֵּם בּיֹלְם בְּיֹלְם בּיֹלְם בּיִלְם בּיִלְם בּיִלְם בּיִלְם בְּילִם בּיִלְם בְּילִם בּיִלְם בְּילִם בַּילָם בְּילִם בַּילָם בְּילִם בַּילָם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְּילִם בְילִם בְילִם בְיִבְּים בְיִבְּים בַּיְבִּים בַּיְבִים בַּיִבְּים בַּיִבְים בַּיְבִים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיִבְים בַּיבְים בַּבְים בַּיבְים בַּבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְים בּבְּים בּבְּים בּבְים בּבְים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְים בּבְים בּבְים בּבְּים בּבְים בּבְים בּבְים בּבּים בּבְים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבְיבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּבּים בּ

ם לְּכֵּר chald. : אֲפַר הַלְּכָּא לְּצַרְרָהְ. Dan. 2. 4, dis le songe à tes serviteurs.

קריר חַלְּמוֹח f. Ex. unique: תַּלְמוֹח f. 6. 6, (y a-t-il un goût) dans le jus blanc de l'œuf? (מַלְּמוֹן v. חַלָּב comme בַּיְה, v. חַלָּב dans le jus (le blanc qui entoure), מוֹלְמוֹן בּיִּר dans le jus du pourpier, ou: dans la salive d'un homme fort, sain (y. בַּיִּר 2°).

יַּלְמִישׁ m. Pierre dure, roc: מַּדְּלָמִישׁ בַּדּוּלְמִישׁ Job 28. 9, il met la main aux rochers; יווי מְצָּיִישׁ Deut. 8. 15,

מתלפיש באי 32. 13, du plus dur ro-

קלף (fut. יחלה) 1° Passer, s'en aller, se repandre : הַלַּהְ תָּלַהְ Cant. 2. 11, (la pluie) est passée, a cessé; ירות על־ -Job 4. 15, et un esprit passa devant mon visage; מַרֶּלְמָּהְ נְיָשָׁב I Sam. 10. 3, tu t'en iras de la ; הַילַבְּן בְּירוּיִרָה ls. 8. 8, (le fleuve) se répandra dans le pays de Juda. — 2º Passer d'un état à l'autre, changer; des plantes : verdir, reverdir: בַּבּוֹקָר בַּיָּוֹצְרר יַחַלֹּהְ Ps. 90. 5, le matin il est comme une herbe qui reverdit, qui pousse; בַּבֹּקַר יַצִּרץ וְחָלָה 90. ft, le matin il fleurit et verdit, ou, sens 1°: comme une herbe qui passe, se fane, -le matin il fleurit, puis il passe; או חלה רות Hab. 1. 11, alors son esprit changera (son orgueil augmentera). — 3° Actif. Faire passer a travers, enfoncer, faire passer, détruire : וְחֵלְמַּח ing Jug. 5. 26, elle lui enfonça la tempe (elle lui enfonça le clou dans la tempe); וְחַאֵּלִילִים מַלִּיל יַחַלֹם Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes; אָלָמּאּ ph Is. 24. 5, ils ont changé, violé, les ordonnances, commandements.

Pi. Changer: יְרָחַלַּהְ מִּמְלֹּהְדּי Gen. 41. 14, Joseph changea d'habits.

ין chald. Passer, se passer: יְשַׁרְעָּרוּ Dan. 4. 13, et sept temps se passeront sur lui.

קלף Changement; prépos., en place de, pour : תַּלָּה צָבֹרַתְּבָּם Nomb. 18. 31, en récompense pour votre service.

קר, n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

וריקלע (שוליץ ביולץ). So séparer, so retirer: יוריק מְילַים יְלְים יִירְלּע מִירָם 'Osée 5. 6, (Dicu) s'est retiré d'eux. — Sortir, découvrir: יוּרָ הַּלְּצֵּוּ שַׁירּ Lament. 4. 3, même les bêtes farouches, les monstres marins, sortent, découvrent, leurs mamelles (pour allaiter leurs petits). — Oter, arracher: יִוְלְצֵּוּ מַיֵּלְיּי Deut. 25. 9, elle lui ôtera son soulier (du pied).

Pi. 1° Arracher: רְּחָלְצֵּרְ אָּחִ־חְאָבְרָים Lév. 14. 40, ils arracheront les pierres (inf. 14. 43). — 2° Arracher d'un danger, sauver: חַלְּצִּרְ רְּבִּיְרְ Ps. 6. 5, délivre mon ame; חַלְצֵירְ רְּבִּירְ בְּיִבְּיִרְ II Sam. 22. 20, il me délivre, parce que je lui ai plu; צוֹרְרִי רַיְּכָם Ps. 7. 5, au contraire, j'ai délivré celui qui me persécutait sans motif (ou תַּבְּיִּתְּי si j'ai dépouillé, v. תַּבְּיִבְּי).

Niph. Etre délivré: איף אויף אויף Prov. 11. 8, le juste est délivré du danger; לְבַעַּן רְיִרְיִרְּף Ps. 108. 8, afin que ceux que tu aimes soient délivrés.

II מְלֹין Ceindre, entourer les reins d'armes, armer, équiper : בָּלְּהֶלִּיץ אָרָה Nomb. 32. 21, chaque homme armé; aussi אָלָהְלֹיץ צָּרָה 32. 27, tous armés, équipés pour l'armée, pour la guerre.

Niph. S'armer: הַקּלְצֵּר מַאָּקְכֶּם Nomb. 31. 3, que des hommes d'entre vous s'arment pour combattre; יְאַבְּדְנוּ בַּקִלץ 32. 17, et nous nous armerons.

Hiph.: און בּאַמֹּדְרָץ Is. 58. 11, il armera, engraissera, ou fortifiera, (tes os) ton corps; selon d'autres: il sauvera, protégera, ton corps (v. I אָדָן Pi. 2°); אוֹן בּאַנִּיי דְּיִוּיִלִּיצִי דְּיִּין Rituel, et fortifienous, ou délivre-nous.

ת. duel. Les reins (v. II הַלְצִיק ווּ יַבְּאוּ Gen. 35. 11, et des rois sortiront de tes reins, descendront de toi; וְּמְלְבֶּרְ בְּלְבֶּרְ Job 38. 3, ceins tes reins comme un homme, prépare-toi à la lutte.

የታር et የታር n. pr. m. 1° Chr. 2. 39. — 2° II Sam. 23. 26, I Chr. 11. 27.

I אָרָ (fut. בְּילֵים). 1º Partager, accorder, donner: נַיַּחָלְקוּ צֵּת־תַאַרֶץ Jos. 14. 5, ils partagerent le pays ; אַלּחָרהָ brix Deut. 4. 19, que le Seigneur ton Dieu a partagés, donnés, qu'il a créés (pour le service de tous les peuples); רבחוק צחים בחלק מולח Prov. 17. 2, cl entre les frères il partagera l'héritage, il aura la même part que chacun d'eux; ילא-חַלַּק לָה בַּבִּינָה Job 39. 17, il ne lui a rien donné en fait d'intelligence; נר-חַלֶּק אַחָז אַת-בָּית יֵי II Chr. 28. 21, Achaz partagea, ou pilla, (tout ce qu'il y avait dans) le temple. — 2º Intrans. Etre divise : חַלֶּק לְבָּם Osee 10. 2, leur cœur est divisé, ou s'est séparé de Dieu.

Niph. Étre partage, se partager: אָבֶּילְ הַאָּבֶּילְ הַאָּבֶּילְ הַאָּבָילְ הַאָּבָילְ הַאָּבָילְ הַאָּבָילְ הַאָּבָילְ הַאָרָבּילְ הַיּבְּילָבְילְ Nomb. 26. 53, le pays sera partage entre ceux-la; אַרְילָם אַוֹּרְ אַרִּר Job 38. 24, quelle est la voie où la lumière se partage; בַּיְלָּבְּילַ בְּלֵּבְילָבְילָ Gen. 14. 15, il se divisa, c.-a-d. (Abraham) divisa sa troupe, pour tomber sur eux (les ennemis), pendant la nuit.

Pi.: 1° לְּבָּרֶב Pirity שָׁלָל (Gen. 49. 27, et le soir il partage la proie; בְּיִבְּילֵּל (Pirity שַׁלָּל (Il Sam. 6. 19, et il distribua a tout le peuple; נְיְבִילְּלְּל לָּיָם אָחִדּאָבֶיץ (I Rois 18. 6, ils partagèrent le pays entre eux. — 2° Disperser: בְּיבַלְּכָּי (Gen. 49. 7, je les diviserai dans Jacob; בְּיַבְּילָם (Lament. 4. 16, (la face) la colère de l'Eternel les a dispersés.

Pou. passif: אָז הְשַּׁלָל Is. 33. 23, alors le butin et les dépouilles seront partagés; בְּדֶבֶל הְחָלָל Amos 7. 47, ton sol sera partagé au cordeau.

Hithp.: אָרָה אָיָה לְּשִׁבְּעָר הַלָּלְרִים Jos. 18. 5, ils doivent se la partager en sept parts.

Pandj. (de II אָבָר אָרשׁ Gen. 27, doux, flatteur: אָבָר אָרשׁ Gen. 27, 11, je suis un homme qui a la peau lisse, je n'ai point de poil; אָבָר אָרשׁ Jos. 11. 17, la montagne unie, chauve, sans arbres (ou montagne coupée, de I אַבָּר, דֹּשְׁהַי אָבָר אָבָר, Prov. 5. 3, et son palais est plus doux que l'huile, sea paroles sont douces, insinuantes; אָבָר בָּבָר בַּב. 12. 24, (ni) divination trompeuse.

קלָם בְּעֶבֶר מַדְנָה הַחָּיָא Chald. m. Part: הַיְלָם בְּעֶבר מַדְנָה בּא Esdr. 4. 16, (tu perdras) la part, les terres que tu possèdes, au delà du fleuve; מְלָכָה בַּעְשֵׁב בִּעְשֵׁב בַּעָבָא Dan. 4. 12, (il aura) sa part aux herbes de la terre.

I אָרָקר m. (avec suff. אָרָקר, plur. חַלְּקר const. אָרָקר.). Part, partage (de l אַרְלָּקר): רַּיְלְּקר (de l אַרְלָּקר): Gen. 14. 24, et la part des hommes (qui m'ont suivi); בְּינְלֶּקר רְיִבְּעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רְיִבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רִיבְעָלְּרְ רְיִבְעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְעָלְּרְ רְיִבְעָלְּרְ רְיִבְעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְּעָלְּרְ רְיִבְעָלְרְ רְיִבְּעָלְרְ רְיִבְעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָבְּיר רְיִבְּעָלְר רְיִבְיבְעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְּעָלְר רְיִבְיבְער רְיִבְּעָלְר רְיִבְיבְּעְלְּי בְּעָבְיר בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעָבְיִר בְּעָבְּיוּ בְּעַבְיוּ רְיִיבְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעַבְּייִי בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעָבְיּי בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעָבְיּר בְּעִבְּיִי בְּעִבְּייִי בְּיִבְּיִי בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִיבְיִים בְּיִבְיּיִים בְּיִבְיּיִבְייִים בְּיִבְיּיִבְיּיִים בְּיבְיִים בְּיבְיִים בְּיבְיּיִים בְּיבְיּיבְייִים רְיבְיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיִים בְּיבְייִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיבְיִים בְּיבְיבְייִים בְּיבְיִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיּיבְייִים בְּיבְיבְייִּים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בּיוּבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְיייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּייִים

II אָרָ m. (de II אָרָה). Chose, pierre polie; politesse, flatterie: בְּחַלְּקִיבְּיתִּלְּחָ Is. 57. 6, ton partage est, c.-a-d. tu t'es attachée aux pierres polies de la vallée, ou du torrent; בְּחַלֶּק שְּׁתְּיִתְּי Prov. 7. 21, elle le séduit par la politesse de ses lèvres, par ses paroles flatteuses; מוֹלָק לִּתְיַנְיִי בְּעִים Job 17.5, il dit des flatteries à ses compagnons;

ou, de I pon: il promet une part du butin à ses amis.

ף, n. pr. Helek, fils de Gilead; n. patron. קּלְקּד Nomb. 26. 30.

רְצְּלֶם adj. Uni, poli: חָבֶּלְם בּצְּלָם הַלְּצָרָם Sam. 17. 40, cinq pierres polies (Il בְּלֵם בִּילָם).

ון קלְלָהְהֹ (v. II קלְהָה). L'état de ce qui est lisse, glissant, poli, flatteur: חַלְּבָּהְי Gen. 27. 16, son cou lisse, saus poil; ישָּׁהְי מְשִׁרְי לְשִׁין נְּבְּרִי Ps. 73. 18, tu les places sur des chemins glissants; Prov. 6. 24, de la langue douce, flatteuse, de l'étrangère; היִּבְּיִר Is. 30. 10, dites-nous des choses qui flattent.

קלקה f. Division, repartition: חֵלְקָה בּרדאָב II Chr. 35. 5, et selon la division, repartition, des familles.

תלקוֹת f. pl. Flatteries: יְחָנִיק בְּחְלַפְּוֹת Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

תלקי n. pr. m. Neh. 12. 15.

תְלְקְיָהוֹ et תְלְקְיָהוֹ n. pr. 1º Helkias, le grand prêtre sous le règne de Josias, II Rois 22. 8. — 2º Helkias, père du prophète Jérémie, Jér. 1. 1. — 3º II Rois 18. 18. — 4º Plusieurs autres: Chr., Jér., Néh.

קלקלקוֹת pl. f. 1° Des endroits glissants: רְחַלַּקְלִקּית Ps. 35.6, que leur chemin soit ténébreux et glissant, littér. plein de ténèbres et d'endroits glissants. — 2° Flatteries, artifice: רוֹשְּלַבְּיִים Dan. 11. 21, 34, par des flatteries, par artifice.

רְלְכְּח n. pr. d'une ville de la tribu d Aser, Jos. 19, 25.

תַּלְשׁׁ יֹאפֶר נְתּוֹר אָנִי : adj. Faible תַּלְשׁׁ Joel 4. 10, le faible dira: Je suis fort.

Dְּחָ m. (toujours avec suff.). Beaupère (d'une femme), père de son mari: הַבְּיִחְ כִּלָּח תִּבְּין הַכִּיךְ Gen. 38. 13, vois, ton beau-père va a Thimnah; תְּבִייִן, 38. 25, son beau-père.

DD et DD adj. (rac. הָמָם). Chaud: מָהְמֵּט הָם Jos. 9. 12. voila notre pain (nous le primes) tout chaud; אֲשֶׁר־בְּנָיָדְהְ Job 37. 17, que, ou pourquoi, tes vêtements sont chauds.

סְּלָּח n. pr. 1° Cham, fils de Noé, Gen. 10. 1. — 2° D'un pays: אֶרֶץ הָשׁן la terre de Cham, Ps. 105. 23, 106. 22, parall. avec l'Egypte.

מה m. (rac. מְמֵה). Chaleur, le chaud: מְּלֵהְ רָּחֹם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud; aussi adj.: מָּהֶם הֹם Sam. 21. 7, du pain chaud.

אָטְחֵ הַ: חַבְּיא נְדְּלָּח Dan. 11. 44, dans une grande fureur (v. חַבָּת).

אַטְחָ et אֹטְחַ chald. f. Colère, fureur: בּרְנֵי רַתְּכָּא Dan. 3. 13, plein de colère et fureur; תְּמְלֵּי תְּכָּא 3. 19, (Nabuchodonosor) fut rempli de colère.

קְּלְכְּה f. Crème, beurre: יְתְּלֶב Gen. 18. 8, il chercha du beurre et du lait; נְתַבִי נַתְלֵּב וְתָּפְאָח Job 20. 17, des torrents, des ruisseaux, de miel et de crème.

ליקית (fut. יְּחְמֵּר פְּרֹ יְּחְמֵּר (יְתְּמָר 1º Désirer, convoiter: יְּחָמָר מְּרֹה וְנְיֶלֶל Mich. 2. 2, ils ont convoité des champs, et les ont pris avec violence; יְּמְחָלֵּה בֹּא Exod. 20. 17, tu ne convoiteras pas (la maison de ton prochaiu); יְּמֶרְלְּרָה Is. 53. 2, pour que nous le désirions. — 2º Se plaire à quelque chose, y trouver du

plaisir: יומר אַלוּרם לְשִׁבְּחוֹ Ps. 68. 17, la montagne où il a plu à Dieu d'habiter; מַכּד רַשֵּׁד Prov. 12. 12, le méchant trouve du plaisir, son plaisir est, etc. Part. ou subst. The Ce qui est desire, agreable, precieux : --- פָּנְרֵי עֲשֵוֹי הַתְּמְלוֹת Gen. 27. 15, les plus beaux habits, les habits précieux d'Esau; יבלט Job 20. 20, il ne se sauvera pas par ce qu'il a de plus précieux, ou il ne sauvera rien de ce qu'il a de plus précieux ; בַּנְתֵב Esdr. 8. 27, précieux comme de l'or ; נַּמָשׁ דַּמִּפּדוֹ Ps. 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou sa beauté, comme un ver (qui ronge); וַחַמּוּרֵייחַם בַּל־יוֹעִילוּוּ Is. 44. 9, פּוֹ leurs délices, leurs idoles ne leur serviront de rien.

Niph.: קְּמָבֶד לְמֵּרְאָם Gen. 2. 9, (des arbres) agréables à la vue; הַיְּמָבָד Ps. 19. 11, qui sont plus précieux que l'or.

Pi. Se plaire à (v. Kal 2°): אָבָּלָה יְהָיָבֶּיהְרְּהִי וְיָנֵיבְהָתִי Cant. 2. 3, à son ombre j'ai reposé avec délices.

בְּחִרֶּר הָיָהֶי m. Agrément, beauté: בְּחִירָר הָיָהָי M. Agrément, beauté: בַּבְּיב בְּיִהְיּהָ אַנְּבְּיב בְּיבְיהָ Amos 5. 11, vous avez planté d'excellentes vignes.

קמְרָהָ f. Désir, joie, délice: אָאָדָה Jér. 3. 19, une terre de délice; הְמְּבְּה יְשִׂרְאֵל I Sam. 9. 20, et à qui est tout ce qu'il y a de précieux dans Israel? הְמָבָּה נְשִׁר Dan. 11. 37, l'amour des femmes, ou délice des femmes, nom d'une divinité adorée surtout des femmes (?); הְיַבְּהְ בְּלֹא תְסְבָּה (le roi Jorani) s'en alla, mourut, sans regrets, sans avoir été regretté de personne (ou : après avoir vécu sans joie).

חוֹקתוֹ et חוֹקתוֹ f. pl. État de ce qui est agréable, précieux, délicat: הַיָּהְיִהוֹ אַ Dan. 9. 23, car tu es un homme aimé (de Dieu), ou un homme d'un caractère excellent; אַרְיִבְּיִּהְ 11. 38, et avec des choses précieuses; 11. 43, et de toutes les choses précieuses de l'Egypte;

החות בווים 10. 3, du pain agréable au goût, ou des mets délicats.

וְחְרָּחָ (le doux) n. pr. Hemdan, fils de Disan, Gen. 36. 26. בְּמְרָן I Chr. 1. 41.

קאַרן f. (rac. בַּחַחָּ). 1° Chaleur: יְאַרְ מַחָּהָר מַחַיּהָר Ps. 19. 7, rien ne se cache, ne se dérobe, à sa chaleur. — 2° Le soleil: יְּבָיה בָּלֹג תַּבְּיה בָּאוֹר תַחַנְּהָּר בָּאוֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בְּאֹר תַחַנְּהָר (בַּאַר בְּאֹר תַחַנְּהָר (בַּאַר בְּאַר בְּאַר (בְּאַר (בְּאַר (בַּאַר (בְּאַר (בְּאַר (בְּאַר (בּאַר בּאַר (בּאַר (בּאַר בּאַר בּאַר (בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּיבּי (בּיבּי בּיבּי בּאַר בּאַר בּאַב (בּאַר בּאַר בּבּיב בּאַר ב

וֹחְתָּחָ הַ. (rac. מַמְּח, const. תַּמְחַ). Colère, fureur: קּיִרְּהְּ תְּמִיְם בּשׁהַ בְּשִׁהָּ מַּמְּחָ בַּקְּמַה 27. 44, jusqu'à ce que la fureur de ton frère s'apaise; יוֹחְטָּרְ מָסִי Is. 51. 17, le calice de sa colère; מַסְיּרְ תְּמִיּחְ Deut. 32. 24, la fureur, le venin, des bêtes qui rampent dans la poussière (des reptiles); מַמַּחִיבְּתָּשׁ Ps. 58. 5, fureur, venin, du serpent (v. תַּמְחַ).

II תְּמָהוֹן. (pour מְמְהַה). Crème : מֵּרְהוֹץ אַל בּרְ מְּהַבֶּה Job 29. 6, lorsque mes pieds se baignaient dans la crème.

חַמוּאֵל n. pr. m. l Chr. 4. 26.

קמוד (v. קמוד part.)

י חַמוּטְלּח n. pr. Hamoutal, fille de Jérémie, femme du roi Josias, Il Rois 23. 34, 24. 18.

קמול n. pr. Hamul, fils de Perès, Gen. 46. 21; n. patron. אָסוּל Nomb. 26. 21.

NOD n. pr. 1° Hamon, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.—2° Hamon, ville de la tribu de Nephthali, I Chr. 6. 61.

רְיִםְין m. (rac. יְהָבֵּץ). L'opprimé, ou l'oppresseur: אַשִּׁדּהּ Is. 1. 17, fortifiez, assistez, l'opprimé; ou: ramenez dans le droit chemin, dans la bonne voie, l'homme violent, l'oppresseur.

קמול m. (rac. הְמַהְ). Jointure, ou contour: תְּבֵּיהְ Cant. 7. 2, les jointures, ou les contours, de tes hanches (v. הְמַיִּם).

ישָּׁטֹבֶר חֲמר וָרֶם: M·Ane הַמּוֹר חָמר חָמר הַמּוֹר Gen. 49. 14, Isaachar est comme un

מהר robuste (aux os forts); לְּכֶּל־פְּטֶר תְּטֹר: Exod. 13. 13, tout premier-né de l'âne.

— פּיִּלְיוִי תַּיְחֵיוֹ Tas, foule: בְּלְיִוֹי תַּיְחֵיוֹ Tas, foule: בְּלְיִי תַּיְחִי חַבּירְיִי מַ Jug. 15. 16, avec la mâchoire de l'âne (j'ai tué) un tas, un groupe, deux groupes.

חַמוֹר n. pr. Hemor, pere de Sichem, Gen. 33. 19.

קַמוֹרָה f. Tas, foule, groupe; duel חֲמוֹרָה (v. חֲמוֹרָה בַיּים).

הוֹטְתְּ הַ, Belle-mère (v. בּתְי): אַנְיּיה אָּבְיּרָים עָּיִּרְ אַנְיִיתְּ אָנְיִיתְּ אַנְיִיתְּ אַנְיִיתְּ אַנְיִיתְּ אַנְיִיתְּ אַנְיִיתְּ Ruth, 2. 11, tout ce que tu as fait à l'égard de ta belle-mère (de la mère de ton mari).

bộn m. Un des animaux impurs, Lév. 11. 30, espèce de lézard ou de limace (?).

קְּמִיץ adj. Salé: בְּלִיל הָמִרץ רֹאבֵלה Is. 30.24, ils mangeront une pature salée; selon d'autres, du fourrage pur ou fort, gras.

תְּלְישָׁר at יְּבְּישְׁרָת m. (fém. קּמְישָׁר nomb. ord. Le, la cinquième: יוֹם חֲבְּישִׁר Gen. 1. 23, le cinquième jour; הְמִישִׁר Gen. 47. 24, la cinquième partic (un de cinq).

קרְרָהְ f. Compassion, miséricorde: בְּלֵּהְיםְ קּפְּת. 19. 16, par la miséricorde de l'Éternel pour lui; בְּצִּדְיבָהוֹ דּוּא נְאָלָם Is. 63. 9, dans son amour et dans sa clémence il les a rachetés.

Niph.: רְּלֵשְׁרָדְרֵ צֵּיךְ בֵּיְרָם Eccl. 4. 11, mais un homme seul comment aura-t-il chaud? comment s'échauffera-t-il? בְּלֵם רֵוְשִׁבְּי Osée 7. 7, tous sont brûlants, ont des passions ardentes (ou ces deux futurs sont une 2° forme du Kal). Part.: רְאַלִּים בְּאֵלִים Is. 57. 5, vous qui êtes enflammés de passions impures sous les arbres, ou pour les idoles (plur. de אֵרֵל ou de אַרֵּל).

Pi.: קבל-בְּמֶר מְחַהַבּּם Job 39. 14, et elle fait réchauffer ses œufs dans la poussière, le sable.

Hithp:: קּבְשֵׁר רְּחִדְּשָׁה Job 31. 20, et il s'est réchauffé avec la toison de mes brebis.

אָסָם, v. הְשָׁהַ, v. הְשָׁהַ, v. הְשָׁהַ soleil). Images, ou statues, consacrées au soleil: הְרַבְּיִרְ אָּרִדְתְּעָבִירָם Lév. 26. 30, je ruinerai vos statues consacrées au soleil; הְחַבְּיִרִם בּיִרָם II Chr. 34. 4, et il fit abattre les statues du soleil.

סְּטְּיִי (fut. סְּטְיִין Faire violence, nuire, violer, détruire, rejeter : וְּחֹבָאָר ומים נקשה Prov. 8. 36, mais celui qui me manque (qui ne me trouve pas) se nuit à lui-même; אָקיר תַּקְים Job 21. 27, et les jugements injustes dont vous m'accablez, ou : la malice avec laquelle vous m'accusez de violence, d'injustice ; דְּמְסוּ חוֹרָחָר Ez. 22. 26 (les prêtres) ont violé ma loi; וַיַּרְמֹים בַּגַּן שָׁכּוֹ Lament. 2. 6, il a détruit sa tente comme un jardin, comme on arrache les plantes, les arbres, d'un jardin ; ou : il a renversé sa demeure, Sion, (בָּסְבַּר גַּן) comme une cabane dans un jardin; ורים קומן מסרי Job 15. 33, il rejettera,

comme la vigne, ses raisins aigres, encore verts.

Niph: נְּקְמְסוּ צַּקַבְּיִךְ Jér. 13. 24, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés.

Les pronoms possessifs ajoutés comme suff. indiquent celui qui fait et celui qui souffre l'injustice: סמַתְּי Ps. 58. 3, la violence de vos mains; דְיַבֶּל חְלְּדִּדֹּ חְמָסוֹ יֵרֵי Ps. 7. 17, et son injustice descendra, retournera, sur sa tête, sur lui-même; סְּמִי עָּלֶּיךְּ Gen. 16. 5, ma violence, la violence que je souffre, vient par toi, à cause de toi; סְמִיִּמְ אָּיִדִּיִּם עָּמָב יְמָבִּל Obad 10, pour l'injustice faite à ton frère Jacob; massent, accumulent, des trésors de violence et de rapine (dans leurs palais).

רְשִׁתְּלָ, (fut. יְתֵתֵּתְ, inf. תְּמְתָּחָ) 1° Étre acerbe, aigre, salé (de la יְתִּתְּחָ); de la pâte: fermenter, lever: יְתַתְּלֹּחָ בִּי לֹא תְּמֵרְ בַּצְּׁתְ בִּי לֹא תְמֵרְ 12. 34, avant qu'elle fût levée; יְתְּמָרְ 12. 34, avant qu'elle fût levée; יִתְּמָרְ 12. 35. 4. 63. 1, part. pass., (rouge de vêtements) avec des habits rouges (de sang, ou : des habits de pourpre). — 3° Au fig. Étre violent (v. יִתְּמָרְ זְּתְּבָּלְ וְתִּמְרָ 25. 14, de la main de l'homme injuste et violent.

Hithp:: בּר יִּרְחַדְּמֵץ לְבָבִר Ps. 73. 21, car mon cœur fermentait, était rempli de colère, d'amertume.

רְבֶּיִף subst. et adj. m. 1º Pain fermentė: בָּל־אֹבֵל הָבֵיץ Exod. 12. 15, quiconque mangera du pain fermenté (avec du levain); אָפֶּינְה אֲמָּינָה Lév, 23. 17, adj., (les pains) seront cuits, fermentés, avec du levain. — 2° Violence (v. סְּמָר): חִיְהוֹי אַרְיִם בְּמֵבֶּר בַּתְּמֵץ הוֹיְהוּ Amos 4. 5, et (faites) s'envoler en fumée, c.-à-d. offrir vos sacrifices d'actions de graces provenant de violence, ou présentés avec colère (v. מְיִבֶּיִת verbe, 3°), ou מְמַיְמֵל de pain fermenté (ce qui était défendu).

אינין יומָץ שַׁכָּר . Vinaigre: הְמֶץ יֵין וְחֹמֶץ שַׁכָּר Nomb. 6. 3, du vinaigre de vin et du vinaigre fait d'un autre breuvage fort; Prov. 10. 26, comme le vinaigre (est nuisible) aux dents.

קְּמֵק Se retirer, s'en aller: הְיִּדִיר חְמַּק Cant. 5. 6, mais mon ami s'était retiré, avait disparu, et avait passé ailleurs.

Hithp:: פֵר־פֶּתֵר אוֹנָתְיּלְיּי Jer. 31. 22, jusqu'a quand seras-tu errante, vaga-bonde?

Poalal: מֵצִי חֲמַרְמֶרוּ Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues, ou enflammées; פְּנֵי חֲמַרְמֶרוּ מִנִּי־בֶּכִי Job. 16. 16, j'ai le visage enflammé, ou bouffi, à force de pleurer.

קים בּאַכָּה Exod. 2. 3, avec du bitume; יְחָיָה לֶּהָם בַּהֹבֶּה הָיָה הָיָה הָיָה הָיָה הָיָה הָיָה פָּה בּיה הַיִּר 11. 3, et le bitume leur servit de ciment (v. הֹבֶּר 1°): 14. 14. des puits de bitume.

קָּרָה m. Vin: קְבָּה מִּשְׁמְּה חְּשֶּׁר Deut. 32. 14, tu boiras le vin le plus pur, et fort rouge (v. בָּם חָמֶּר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin.

יְמַר : chald, m. Vin : הַמָּר הַמָּר Esdr. 6. 9, le vin et l'huile; הְימָר יִם Dan. ק. 1, il but le vin.

תֶּר m. 1° Argile, ciment, boue: Is. 64. 7, nous sommes אַנְחָנוּ תַּחֹמֵר l'argile; בחים חבים Job 38. 14, elle change comme l'argile peut changer d'empreintes; לְהֹבֶּר Gen. 11. 3, ciment, (comme) de ciment (v. קתָּר חוצות; (חַמָּר הרצוֹת); Is. 10. 6, comme la boue des rues. — 2º Tas, amas: וַיַּצְבָּרוּ אֹתָם חֲסֵרָם Exod. 8. 10, on les amassa en beaucoup de monceaux; הֹבֶּים רֲבִּים Hab. 3. 15, (au travers) de la masse, du mur des eaux puissantes, allusion au passage de la mer Rouge, ou (sens 1°): au travers de la fange, etc. — 3º Nom d'une mesure : אַמֶּינֶת הַתְּבָּקִים הֹמֶני Ez. 45. 11, dix bath font un chomer (soit pour mesurer le fruit, soit pour les liquides); v. Ez., chap. 45.

" (fém. הְשִׁרְּהָ Grave, important; opposé à בַּיִבְּיִמְּרָּה. Grave, important; opposé à בַּיִבְימִרְּה. Grave, important; Aboth, et observe un commandement, une loi de peu d'importance, aussi scrupuleusement qu'une autre plus grave, plus essentielle. בַּיִרְיָּבְי בַּלֹּ נְיִוֹבֶּי Conclure de mineur à majeur, du léger au grave; à plus forte raison: בְּבִירְהַר Rituel, je suis poussière pendant ma vie, bien plus après ma mort.

תְּמְכְּיֵרָ n. pr. I Chr. 1. 41 (ע. מְמְכִּרָּן).

I רְּמְכְּיֵלְ Armer (seul. le part. pass.):

Exod. 13. 18, et les enfants d'Israel sortirent (armés) en armes (de l'Égypte), Jos. 1. 14, Jug. 7. 11. (V. שֹׁמָח 1°, l'aine, endroit à peu près où on ceint l'épée?)

II חָׁמָשׁ (de שׁמַּהַ cinq) Kal inusité. Pi. Lever la cinquième partie: שַּׁהַּרָיִּע מְצְרֵיִּע Gen. 41. 34, il lèvera la cinquième partie des fruits de l'Egypte (v. II שׁמָה).

ענישת (const. שַּבְּיֵה f. et השָּהָחָ, הַשְּׁבִּיתְת.)
Cinq: קּיִהְישָׁה Gen. 47. 2, cinq
hommes; אַבְישׁה לאַם, 43. 34, cinq fois
autant; שָבֵים אָבָים Is. 19. 18, cinq villes.
נִישְׁבַּוֹת אָבָיִר שָׁר הָנִישִּׁים Cinquante: הַבְּשִׁים

rक्ष्मा II Rois 1.9, et il lui envoya un chef de cinquante hommes, avec les cinquante soldats (qui étaient sous ce chef); नर्द्धना प्रभा 1.12, et les cinquante hommes.

יניברוּ צַּבְנֵר בְּצֵּחְרֵי חַתְּיִרוּ M. Aine: רַיַּבְּרוּ בְּצֵרְ בְּצֵּחְרֵי חַתְּיִרוּ II Sam. 2. 23, Abner le frappa avec la pointe inférieure de la lance dans l'aine (v. בַּיָּדָי 1°); Talmud, dans la cinquième côte (de בַּיִּדְיִי,), II Sam. 3. 27, 4. 6, 20. 10.

II לַּמְרָשׁה. La cinquième partie: לְמַרְשׁה Gen. 47. 26, à Pharaon, au roi appartient la cinquième partie, un de cinq (des produits de la terre).

ַ בְּיִבְּיִם (v. בְּיִבְיִּם). יְבְיִּבְיִּם (v. בְּיבִישְׁר.).

תַּכְלּגּ חַמֵּים m. Vaisseau, outre: יַּיְבְלּגּ חַמֵּים Gen. 21. 15, et l'eau, qui était dans le vaisseau, fut consuméc, manqua; const. יַּיִם הַחַיִּחְ 21. 14, et un vaisseau plein d'eau; aussi, sclon quelques commentateurs, יַּיִם סָּבָּת Osée 7. 5, (ils sont malades) grace à l'outre pleine de vin (mais selon les autres, par la chaleur, la fureur du vin, v. הַּיָּחַ); de même הַּיְּחַיְ הַשְּׁמִים Hab. 2. 15, toi qui (lui) présentes, verses ton outre (pour l'enivrer), ou: qui lui jettes ton venin (ta colère).

תְּחָיְתְּי (forteresse, bourg, de מוֹת mur) n. pr. d'une ville en Syrie: Hamath ou Emath, Nomb. 13. 21; מְשֵׁחְ בְּשִׁחְ Amos 6. 2, Emath la grande ville; מְשִׁחְ בִּינְתְּי וְנִי II Chr. 8. 3, Emath Zoba; נְאֶח־תַּיְמָי (Gen. 10. 18, le Hamathi, fils de Chanaan.

 gracieuse; אָבֶּן־תַּץ, 17. 8, uno pierre précieuse; אָבֶּן חַתַּן, 31. 30, la graceest trompeuse.

וחנו

In n. pr. Hen, fils de Sophonie, Zach. 6. 14.

n. pr. m. Neh. 3. 18.

קּהְתְּ (grace) n. pr. Hanna, mère de Samuel, I Sam. 1. 2.

קוֹבֶן (initié ou initiant) n. pr. 1° Henoch, fils de Caīn; aussi une ville qui portait son nom, Gen. 4. 47.—
2° Henoch, fils de Jared, Gen. 5. 18.— 3° Henoch, fils de Ruben, Gen. 46.
9.— 4° Henoch, fils de Midian, קּבָּק, Nomb.
26. 5.

ነነር (gracieux) n. pr. 1° Hanon, roi des Ammonites, Il Sam. 10. 1. — 2° Néh. 3. 30. — 3° Néh. 3. 13.

מלון adj. (rac. אָל בּחוֹם מּלּוּן). Gracieux, clément: אֵל בַחוּם וְחַנּוּן Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément; אַנְיִרִים יְבִּיוּן Ps. 112. 4, (Dieu est) clément, miséricordieux et juste.

רְּיִנְיִי Aboth, celui qui tient boutique, marchand, mercier.

לְתְינִים אָרָיִית בּעְינִית נְמָּית מַעָּית בְּעָרִית בּעָנִית בַּעָּית בּעָּית בּעָּית בּעָּית בּעַינים בּעַינים בּעַינים בּעַריבי בּעריבי בעריבי בעריב

תְּנְׁעִים m. pl. (rac. הָנֵים). Embaumement: יְמֵי הַיִּדְנְטִים Gen. 50. 3, les jours employés à l'embaumement.

תְּלְיוֹ chald. m. pl. Froment: וְצָּבִּר בּיִרִין מְאָח הַנְּפִין מּיִרִין מְאָח Esdr. 7. 22, du froment cent (chaurs) mesures.

לְיֵאֵל (la grace de Dieu) n. pr. 1° Hanniel, fils d'Ephod, chef de la tribu de Manassé, Nomb. 34. 23. — 2° I Chr. 7. 39.

קנְיך m. (rac. הָיִנְק Dui est initié, expérimenté, éprouvé : יַּיֶּרֶם אֶּדְדְיַנִיכִּיוּ Gen. 14. 14, il arma ses gens les plus aguerris, les plus braves.

קְּנִינְה f. (rac. בְּיָהְ, Grâce: אֲשֶׁר לֹא־אָפֵן קבָּם חָיִנְה Jér. 16. 13, de sorte que je ne vous accorderai pas de grâce, de repos.

קְּתְּהֵית f. (rac. יְהָהָ). Lance: רְהַבְּיָאוּלּ I Sam. 18. 11, et Saül avait la lance à la main : בַּאַדְרָיוּ II Sam. 2. 23, et la lance lui sortit par derrière, c.-à-d. le perça; plur. par derrière, c.-à-d. le perça; plur. lances, et בַּיְהָיִהִים II Chr. 23. 9, les lances, et בַּיְהָיִהִים Is. 2. 4, et leurs lances.

קלה לַנַּעֵּר : Prov. 22. 6, instruire בֵּלְּמָר Prov. 22. 6, instruis, habitue, l'enfant selon sa manière, d'après ce qu'il sera capable d'apprendre et de pratiquer, ou: dans sa voie, ses manières, pour qu'il sache se conduire.

2º Inaugurer: אַשֶּׁר בָּנָח בַּנִח־חָדְשׁ וְלֹא Deut. 20. 5, (quelqu'un) qui ait bati une maison neuve et qui n'y ait pas encore logé; וַיְּחִיבָּר אָר־בֵּרת וַ I Rois 8. 63, et ils inaugurèrent, dedièrent, le temple de l'Éternel.

קְּבֶּהְ f. (rac. הָּקָהָ). Inauguration, dédicace: לַחַיָּמָּח חַפִּיוּבְּה Nomb. 7. 11, pour la dédicace de l'autel; aussi les

dons et sacrifices offerts pour la dédicace: תַּקְרִיבּוּ תַּוּמָאִים אַח תְּיָבֶּי תַּנְּיִם 10, les princes offrirent leurs dons pour la dédicace de l'autel; תְּיַבֶּי תַּבְּיִה Ps. 30. 1, la dédicace du temple, ou: l'inauguration du palais (de David).

"man La fête qu'on célèbre en mémoire des victoires des Macchabées, et des miracles lors de la dédicace du temple faite par eux; elle commence le 25 du mois de kislew et dure huit jours.

הלְנְתְּ chald. f. Meme signification : Dan. 3. 2, de venir à l'inauguration de la statue; הְינָתֵּח בֵּירִת בַּירוּ Esdr. 6. 16, la dédicace de ce temple.

תְּנְמְאֵל n. pr. Hanameel, fils de Sellum, Jér. 32. 7.

אָנְמֶל Celée, frimas: יְשִׁקְמִיּהְם תַּהְנָמֶל Ps. 78. 47, (il perd) leurs sycomores, ou figuiers, par la gelée, le frimas (selon d'autres: une espèce de sauterelle, ou la fourmi).

אַרְיִנְינֵי (/ut. יְחִייָּ et יְחָיִיִּ avec suff. יְחִינִּיי וּחֹרָ, יוּחֹרָ, יוּחֹרָ const. יְחִינָּ et יְחִינִי, יוּחֹרַ, יִחֹיִי const. יְחִינָּ et יְחִינִי, יוּחֹרַ, יוֹחִי const. יְחִינִּ et יְחִינִּיי, יוּחֹרַ, יוֹחָיִי בְּּיחִיבְּיי, בּּיחִיבְּיי, בּּיחִיבְּיי, בּּיחִיבְּיי, בּּיחִי בּּיִים בּּיחִינִי וּ Exod. 33. 19, je ferai grace (a qui je voudrai); יְחִינִים לא־חָיְנִים Lament. 4. 16, ils n'ont pas épargné les vieillards; ils n'ont pas épargné les vieillards; יְחִינִי יְּאָבְּיוֹנְי יְּאָבְיוֹנִי יְּאָרִים אָּבְּיוֹנְי Prov. 14. 31, qui a compassion du pauvre; יְחִינֵי אָרִינִי יְּאָרִים אָשָׁרִים אָשָׁרִים אָשָׁרִים אָשָׁרִים אָשָׁרִים אָשָׁרִים אָשָׁר יְחָים אָבּרָיִנְ Gen. 33. 5, les enfants que Dieu a ac-

cordés, donnés, à ton serviteur; יְהְיַּרְּקּי, Ps. 119. 29, et accorde-moi ta loi, accorde-moi la grâce de me faire aimer et suivre ta loi; יְחַנִּיר לַּבְּיֵּ בְּמְיִנִּי Job 19. 17, et à ceux que j'aime, les enfants qui sont sortis de moi; selon d'autres: יְחַיִּירִי יְחַרָּ, et mon amour, mes caresses, (répugnent) à mes enfants; בַּיְבִּיבְּיִי Is. 30. 18, pour vous faire miséricorde; בַּיִּבְיִי אָרָיִ Ps. 77. 10, Dieu a-t-il oublié de faire grâce? בּיִּבְיִי וְשִּיִּי Jug. 21, ayez pitié de moi? בּיִּבְיי Jug. 21, 22, faites-leur grâce à cause de nous, ou: accordez-les-nous (ces femmes).

lorsque, etc.?

Pi. Faire grace, rendre doux, gracieux: בְּיִרְיִנְיִי (p. בְּיִרְיִנְיִי (p. בְּיִרְיִנְיִי (p. בּיִרְיִנְיִי (p. בּיִרְיִנְיִי (p. בּיִרְיִנְיִי (p. בּיִרְיִנְיִי (p. 192.) Ps. 102. 14, car il est temps de lui faire grace, d'avoir pitié d'elle (Sion); בּיִרְיִי בְּיִי (prov. 26. 25, quoiqu'il rende sa voix douce, gracieuse, ou suppliante (v. Hithp.), ne te fie pas à lui. (Selon Kimchi, pre est également l'impér. du Pi., v. Kal.)

Po.: יבְּיִרִים אַשְׁרָיִר (בְּיִרִים אַשְׁרָיִר (בּיִרים אַשְׁרָיר (Prov. 14. 21, mais qui a compassion des humbles, ou qui est charitable aux pauvres, sera bien heureux; יְאָיִרְעָּמָרָיִּרְיּ רְאִירִי Ps. 102. 15, et ils ont compassion de sa poussière, ou: ils aiment la pous-

sière, la terre de Sion.

Hoph. Etre gracie, trouver grace: בְּיִלְּמֵר בַּלּכְּלַמֵּר בְּרָלְמֵר בַּלְּכְּר בְּרָלְמֵר בַּלְּכְּר בְּרָלְמֵר בְּלִבְּר בְּרָלְמֵר בְּלִבְּר בְּרָלְמֵר בְּלִבְּר בְּרָלְמֵר בְּלִבְּר בְּרָלְמֵר בְּרִלְמֵר Is. 26. 10, l'impie est-il grace? il n'apprend cependant pas la justice, ou: l'impie mérite-t-il la grace, lui qui n'a pas appris à être juste? בְּאֵרְיִן בְּעֵינִין רַשֵּרוּ? Prov. 21. 10, son prochain ne trouvera pas grace devant lui.

Hithp. Implorer la grace, la miséricorde; suivi de לְּיִי בְּיִלְיִי לֵּי Job 19. 16, je le prie; לְּיִרְיִתְּיִלְּי Esth. 4. 8, de l'implorer; de אָלִייִי אָל Deut. 3. 23, j'implorai l'Eternel; אַלִּים Gen. 42. 21, lorsqu'il nous im-

plorait; de רְבָרֵי אֵּלָּה אָשֶׁר רְּתְתַנְנְתִּי : לְּמְנֵי אַ ג'ן Rois 8. 59, ces paroles de supplication que j'ai adressées à l'Éternel.

וְבְּיבְיּתְהְ הְמְבִין בְּבְין. Étre miséricordieux, charitable: יַבִּיבְּתְּהְ הְמְבִין בְּבָין Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités en exerçant la miséricorde, la charité, envers les pauvres.

Ithpa. (v. ម្នក Hithp.): ម្ចកក្នុង កម្មង្ កក្កម្ម 6. 12, il priait et implorait

son Dieu.

ነተር n. pr. Hanan, fils de Maacha, I Chr. 11. 43. Et plusieurs autres, Esdr., Néh.

לְבָּלֵל n. pr. d'une tour: מְּנְבֵּל la tour d'Hananéel à Jérusalem, Jér. 31. 38.

קְנְנְיִי n. pr. 1° Hanani, père du prophète Jéhu, I Rois 16. 1. — 2° Hanani, frère de Néhémias, Néh. 1. 2.

תְּנְיָרָה (aimé de Dieu) n. pr. 1º Hananiah, fils d'Azur, faux prophète, Jér. 28. 1. — 2º Hananias, ami de Daniel, nommé en chaldéen Sidrach, Dan. 1. 6, 7.

Dậṇ n. pr. Hanes, une ville en Égypte (chez les Grecs Héracléopolis), Is. 30. 4.

ליית (fut. בְּרָים 1º Se souiller, se corrompre: מְחָבֶּים תְּבֶּים רְאָרֶץ בַּרָבִים Ps. 106. 38, et le pays se souilla par le sang versé, les meurtres; בְּיבִים עַבְּיבִים עַבְּיבִים עַבְּיבִים Jér. 23. 11, car même le prophète et le prêtre se sont corrompus. — 2º Trans.: corrompre, souiller: בְּיבִיאָרָהְאָּ אָרִיהְאָרָ Jér. 3. 9, elle a corrompu, souillé, tout le pays.

Hiph. Rendre impur, souiller, corrompre, séduire: וְלֹאִּרְתָּיִנְישׁ אָּז־יָנְאָרֶץ Nomb. 35. 33, vous ne devez pas souiller la terre; בְּתִּלְּפִוֹית בַּתְלַפִּוֹית Dan. 11. 32, il séduira par des flatteries.

קנף adj. Impie, hypocrite: בְּלֵּה חָנֵרְּ Is. 9. 16, tous sont impies et méchants; בַּרֹבּא Job 13. 16, car aucun hypocrite n'osera paratre devant lui.

אָר m. Impiété, hypocrisie: אָנֶשׁוּיוּ

mils. 32. 6, pour faire de l'hypocrisie, commettre des impietés.

אָנְהְיּהְ f. Hypocrisie , corruption : אָנְהְיִי אָנְיּהְ Jér. 23. 15, la corruption s'est répandue.

Pan Kal inusité. Niph. S'étrangler: Pan II Sam. 17, 23, il s'étrangla,

Pi. Etrangler, égorger; אַרְבְּאַרְאַרָּר, Nah. 2. 13, le lion étrangle, égorge (des bêtes), pour en nourrirses lionnes.
• אַרָּרָ m. Strangulation, Rituel.

n. pr. Hanathon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 14.

רְחַחָּתְ Kal inusité. Pi. Imputer à honte, insulter: בַּיבָּשׁ Prov. 25. 10, pour que celui qui l'entend ne vous insulte, ne t'en fasse des reproches (v. יסר 2°),

Hithp. Se montrer bon, misericordieux: עם החסיד מקונים Ps. 18.26, II Sam. 22. 26, envers l'homme bon, tu te montres bon, misericordieux (v. הקר 1°).

רְסְרָּר תּ (suff. מַסְרָּר). 1° Amour, bonté, saveur, grâce, miséricorde, piete : יָדָשִׁיתָ יִשְּׁיִרִי הֶסֶר נַאָּבֶּת Gen. 47. 29, que tu exerceras à mon égard la bonté et la fidélité; אַרד־רֵצֶּה אָרד־רֵצֶּה II Sam. 16. 17, est-ce la ton amour pour ton ami? וַיֵּט אַלָּרוּ חָסָר Gen. 39. 21, (Dieu) lui concilia la faveur (sit que Joseph fut aimé); קרייָקר הַוְּסְרָּה אַלְּתִים Ps. 36. 8, o Dieu! que ta grace est précieuse! Plur.: אַיַה הַסְרֶהְ הָרָאשׁנִים Ps. 89. 50, où sont tes anciennes miséricordes ? יָאֵנְשֵׁי־הָקסר Is. 57. 1, et les hommes de piété; יָכֶל-חַסְדּוֹ בְּצִרץ תַשֶּׂיֵה Is. 40. 6, et même toute sa bonté, ou toute sa force, ou sa beauté, est (passagère) comme la fleur des champs.

2° L'opposé du premier. Honte, crime: מְּיִלְּהְנֵים Lév. 20. 17, c'est une honte, un crime; יְחְטָּר לְּאָבֵים חַשָּאֵר Prov. 14. 34, la honte, la perie des nations, est le péché; selon d'autres, sens 1°: la miséricorde, la charité, qu'exercent les peuples, est une expiation (pour leurs péchés).

קסף n. pr. m. I Rois 4. 10.

חַכְּרָיָה (aimé de Dieu) n. pr. m. I Chr. 3, 20.

הַּטְהָּי, plur. אַסְהָּ, פּרַ אַיְּסְהָּ, plur. אַסְהָּ, esperer en ; avoir confiance: אַבְּלֵּי בַּיִּלְּי Jug. 9. 15, reposez sous mon onbrage; בְּבֶּלִי Ps. 36. 8, ils se réfugient sous l'ombre de tes ailes; בְּיִיסְ בְּּיִשְׁהְ Soph. 3. 12, ils espéreront au nom du Seigneur; בְּיִילִּי בְּיִילִי Prov. 14. 32, le juste espère encore on mourant, a l'heure de la mort.

지부터 (refuge) n. pr. Hosa, descendant de Merari, I Chr. 26. 10.

וְחַסוֹן adj. (rac. סְחָין). Fort, puissant; אָמָן מוּשׁלְינְים Amos 2. 9, qui était fort comme des chênes; יְחָיָח יְחָיסֹן לִנְּצֹרָח Is. 1. 31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

הוחה ל. (רמכ. הייה). Refuge, confiance: אָבְיִבְים לְבְלַבְּהוֹ Is. 30. 3, ct le refuge sous l'ombre de l'Egypte, votre confiance dans sa protection, sera votre honte, votre confusion.

קְּחָיִר adj. (rac. יְסְיִּחְ). Bon. miséricordieux, pieux : יְסְיִּהְ אֹבִי יְאַבְּי Ps. 43.1, contre une nation qui n'est pas bonne; יְטְיִּדְ בְּלִּבְּעָּיִין Ps. 445. 17, Dieu est miséricordieux, ou saint, dans toutes ses œuvres; יְיִיְסִיְדִיּה אָבּוּיִבְיּרָי, Ps. 37. 28, il n'abandonnera pas ses saints, ses pieux adorateurs.

Zach. פֿבַּנְפֵּי תַּהְסִידָּה. Cigogne: בְּבָּנְפֵּי תַּהְסִידָּה. 9. comme les ailes d'une cigogne.

קְּמֶלְ m. (v. אָסֶתְ וְאָפֶּתְ וֹנְאַפֶּת de sauterelle: וְאָפֶּתְ וְשְׁלֵּבֶּם אֹטֶתְ הָּתְּיִסִיל Is. 33. 4, vos dépouilles seront amassées comme on amasso des sauterelles; ensemble avec אָרְבָּת הָיִסִיל בְּי יִהְיָה : אַרְבָּה I Rois 8. 37, quand il viendra l'une, ou l'autre, espèce de sauterelles.

מִר (rac. מְסֵרְ). Puissant: מָר Ps. 89. '9, qui est semblable à toi, Dieu puissant.

יסְרוֹ chald. adj. (v. סְהָּדְ héb., manquer). Manquant: מְחָבָּהְתָּהְ חַשִּׁיר Dan. 5. 27, (tu as été pesé dans la balance) et

tu as été trouvé manquant de poids, c.-à-d. trop léger.

יְּחַלְּנֵּהּ תְּאֵרְבֶּּה Deut. 28. 38, parce que les sauterelles le dévoreront.

ספת האיים Deut. 25. 4, tu ne fermeras, lieras pas, la bouche du bœuf, pendant qu'il foule le blé (dans l'aire); ביים היא איין השניין Ez. 39. 11, elle (la vallée, par l'odeur infecte des cadavres) fera que les passants se boucheront les narines, ou: (par la quantitó des cadavres) elle arrêtera les passants.

וְּחַרָּ Kalinusité (être fort, puissant). Niph. Etre réservé, mis en réserve: או לא הַאָּצָה וְלֹא הַיָּהְנָּן לֹא הַיְּהָנָן (לֹא הַיִּהְנָּן (לֹא הַיִּהְנָן) Is. 23. 18, il ne sera point amassé (mis dans un trésor), ni mis en réserve.

וְרְיִּוְטְטִּרְ: Posséder: מְיִנְיִּטְטָּרָ Dan. 7. 18, et ils posséderont l'empire; יְנְיִלְּכִּיְיָא וָיִדְיִסְטִּ מְדִּיִּשְׁירן 7. 22, et les saints entrèrent en possession de l'empire ou du royaume.

וְעָהָ chald. m. (emph. בּיְסְהִי). Force, puissance: בְּיְהָיָא וְהָיִהְי Dan. 2. 37, la puissance et la force; בְּיִקְהָ הְּיָרָי 4. 27, dans la force, la grandeur, de ma puissance.

קר לא לעילם ביים לא לעילם Prov. 27. 24, car la richesse n'est pas éternelle, ne dure pas toujours; חֹפֶן יִקְר יִקְּחוּ Ez. 22. 25, ils prennent la richesse et les choses précieuses; ווֹפָן יְשׁוּשֹׁר Is. 33. 6, un trésor de salut, un grand salut.

ገቦቦ Ecailler, éplucher (v. ካምቦ). Ex. unique, part. pass. du Pi. avec redoublement de la 2º lettre radicale, ou racine de quatre lettres : בַּשְּׁבְיִם בְּיִם Exod. 16. 14, quelque chose de fin, menu, et comme écaillé, épluché; selon d'autres : et de forme ronde.

אָסְתְירן דִּי הְטְתְירן בּי chald. m. Argile: אָסְתְירן בִּי בְּטְתְירן בּי Dan. 2. 33, et en partie d'argile (2. 34, אַסְתָּא).

רַבְיּלְיּנָ (fut. יְּבְיִּרָּ, plur. יְּבְיּרָבְּ) Étre

privé, manquer de quelque chose, diminuer, manquer: לא־תַּוְקַבֶּר כֹּל בַּה Deut. 8.9, tu ne manqueras de rien dans ce pays; וְלְרָשֵׁי רֶי לֹא־יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב Ps. 34. 11, mais ceux qui cherchent l'Eternel ne seront privés d'aucun bien; ייַר רֹיצַר אַרְסָר 23. 1, Dieu est mon pasteur, je ne manquerai de rien, je ne souffriral pas de privation; וַיַּרְּוֹּכְרוּ הַשַּׁרָם Gen. 8. 3, les caux diminuèrent; 177 א מלוה וחסור 8. 5, (les eaux) allaient en diminuant; רצוניה תשפר לא תפר I Rois 17. 16, l'huile du vase ne diminua point; ישטן צל־ראישה אל־נַחְסָר Eccl. 9. 8. que l'huile sur ta tête ne manque point, ne néglige pas de to parfumer la tête; אל־רַחָּסָר חַאַיגג Cant. 7. 3, où le vin ne manque pas.

Pi. Faire manquer, priver: אַנְפְּטֵּ מַאֲלְדִּים Ps. 8. 6, tu as fait qu'il ne lui manque que peu pour être un dieu; בְּעִוּבְישִׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְּישָׁר מְעִּיבְישָׁר מְעִּיבְישָׁר מְעִּיבְישָׁר מְעִּיבְישָׁר מְעִּיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר בּעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מִיבּיבְישָׁר מִיבּיבְישָׁר מִיבּיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָּׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְּישְׁר מִעִּיבְישָׁר מְעִיבְישָׁר מְעִיבְּישְׁר מְעִיבְּישְׁר מְעִיבְּישְׁר מְעִיבְּישְׁר מְעִיבְישְׁר מְעִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מְעִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מְעִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִּיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְייִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּישְׁר מִיבְּייִיבְּישְׁר מִיבְּיִּיבְּישְׁר מִיבְּיִיבְּיִיבְּיִּיּיִים מְּיִּיבְּיִים מְּיִּיבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיִּיבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְּיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיּיבְיּים מְיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיּיבְיּים מְיִיבְּיִים מְיִיבְיִים מְיִיבְּיִים מְיּיבְיּים מִיבְּיִים מְיִיבְּיִים מְיבְּיִים מְיבְּיּיבְּיִים מְיבְּיִּים מְיבְּיִים מְיִיבְּיּים מְיבְּיִים מְיבְּיִים מְיבְּיבְּים מְיבְּיבְּיבְּיִים מְיבְּיִים מְיבְּיבְּיים מְיבְּיבְּיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְׁיבְּישְּיבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּיבְּיבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְׁבְּישְּבְּישְׁבְּישְּבְּישְׁבְּישְּבְּישְׁבְּישְּבְּישְּבְּיש

Hiph.: יְתְּמְיִנִים לֹּה רְתְּחְכִּיר Exod. 16. 18, celui qui avait amassé peu n'avait pas de manque en sa mesure, n'en avait pas moins. Trans.: בּבָּיבְּיִר Is. 32. 6, et il prive de boisson celui qui a soif.

קסף, m. Privation, pauvreté: וְלֹאִ־יֵרֵעּ Prov. 28. 22, il ne sait pas מְבִּי־תָּטֶר וְבֹאָעוּ que la pauvreté l'atteindra; בְּּהָטֶר וּבְּבָמֶן Job 30. 3, avec la pauvreté et la faim.

קלי ת. Manque, disette: וּבְהֹסֶר כּל Deut. 28. 48, dans le manque, le besoin, de toutes choses; רְהֹסֶר לָּהָים Amos 4. 6, et une disette de pain. ַחְרָחָ (privation) n. pr. m. II Chr. 34. 32.

קרון adj. Ce qui est défectueux, fautif, ou dépourvu de sens: יְהָשְׁרוֹן לֹאִרוּבְלּ הַיְּבְּשִׁרוּ Eccl. 1.15, et ce qui est défectueux, fautif, ne peut pas être compté; ou: ce qui manque ne compte pas; ou: le nombre des insensés est infini.

אָלְבָּר : Pur אָלִבָּר Job 33. 9, je suis pur, innocent.

אַלָּהְי Cacher. Pi. Nier, contester: נְיִנִיפְאַרּ בְּלִּהִינְ אָשָׁר לֹאֹ־בֵּן צַלֹּבִינִ II Rois 17. 9, les enfants d'Israel ont, contre la vérité, contesté des choses à Dieu, c.-à-d. lui ont contesté la connaissance des hommes et de leurs actions; selon les autres: ils firent en secret des choses contre Dieu, ou : ils dirent des choses offensantes contre Dieu. En tous cas, c'est le même que ווּשַׁה, sinon ce verbe même (v. הַבָּהָי).

Pi.: יְּמָיִּמִים מְצֵּיִר בְּרוֹּשִׁים II Chr. 3. 5, il fit couvrir de bois de sapin; יְּיִחָם אָרִד 3. 7, il fit couvrir la maison; מַרְיִם מוֹב 3. 8, il le couvrit d'or pur (מְּמָא II Rois 17. 9, v. אַקָּה).

לְּתָּכֹּר הְּמָּהְ f. (rac. הְשָּהְ). Couverture, toit, dais: עַלּיכְּלִּיכְּבּרֹיִ הְשָּׁהְ Is. 4.5, sur toute la splendeur, sur toutes ces choses magnifiques, sera une couverture; veillera la protection de Dieu; יידי אַי פּרִיתְן יִצֵּא מַהְשָּׁהוּ וּצָא מַהְשָּׁהוּ בּי וּשְּׁהוּ וְבִּרּוּשְׁרוּ בְּעַרְּאֵל עַל 19. 6, il est comme un époux qui sort de sa chambre nuptiale. — "La cérémonie du mariage, les épousailles: "La cérémonie du mariage, les épousailles et les fiançailles."

지위지 n. pr. m. I Chr. 24. 13.

וֹחָלָּי (fut. יֹמָתוֹי) Se hater (surtout par

peur), fuir; aussi craindre: פּרָפּוּת לָּטִּפּ II Sam. 4. 4, comme elle se hatait de fuir; אָבִי הִּי בְּיִקְפִי בְּיִּרְ בְּיִּרְ בְּיִרְ בִּיִּרְ בְּיִרְ בְּיִרְיְבְּיִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְבְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּייִירְ בְּיִייִּייִייְּיִייְ בְּיִייְ בְּיִייְּיִייְיִייִייְּיִייִּייִייְּייִייְּייִייְּיִייְיִייִּיְיִייְּיִייְיִייְיִייִּייְיִייִּיְיִייִייִּייִייְיִייְּייִייְיִייִייִייְיִייִייְיִייִייְיִייִ

Niph. (même sens): מֵיְמָּי לֶלֶכֶּית מְּפְּיֵי I Sam. 23. 26, (David) se hâtait de s'en aller, de fuir, craignant Saul; יְבְּיֵלוּ מֶּיִקְפִּיוּ Ps. 84. 6, ils se sont troublés et ont fui; רְבַּיְרָּלוּ רַיִּבְּיִרְ בַּיִּרְעָּרִוּל רַצַּבְיְרָ בַּיִּרְעָּרָוּל רַצַּבְיִרְ בַּיִּתְּמִוּר; ala voix de ton tonnerre ils s'effrayent.

תְּפְּוֹלְ m. Précipitation, fuite: בַּר בְּחִקּוֹן רָצָאתְ בי לֹא: Deut. 16. 3, car tu es sorti (de l'Egypte) avec précipitation; בִּי לֹא: בַּר לַא: Is. 52. 12, vous ne sortirez pas en tumulte, avec précipitation.

마이 (protection) n. pr. 1° Hupim, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° I Chr. 7. 12.

거취기 n. pr. Hophni, fils du prêtre Eli, I Sam. 1. 3.

קבּף (v. הַּהָּהְ) Couvrir , protéger : בּלְרִי בָּלְרִינִי בָּלְרִינִי בָּלְרִינִי בָּלְרִינִים Deut. 33. 12, il plane sur lui, il le protége tout le jour.

בי היושץ בי היישץ בי היישץ בי היישץ בי היישץ בי הייש Nomb. 14. 8, si Dieu nous est favorable, nous aime; aussi avec l'acc. מיידושץ הייש Mich. 7. 18, car il aime la miséricorde.

2º יַרְשִּׁלְי זְנְבֵּר בְּמִרּאָרָז Job 40. 17, sa queue se raidit comme un cèdre, ou : il remue, tourne vite, sa queue forte, grande comme un cèdre (pour יְּבִּיִּדְּ, v. יְבִיִּהָּיִּ).

ץ בְּחָלְ adj. verbal. Voulant, désirant: אָבֶּירְ adj. verbal. 1. 6, si tu le veux; אָבֶיר אָבָּים הַמָּצִים אַבְּיבּים Mal. 3. 1, (le messager de l'alliance) que vous désirez; אָבָיבָיּיּ I Chr. 28. 9, et avec une ame zélée, une pleine volonté.

יַםְּלֶּץ m. (avec suff. הָּמָצִים, pl. הַיַּמָּצִים). וי Désir, affection, plaisir: אָם־אַכְינַע יבּלִּים Job 31. 16, ai-je refusé aux pauvres leur désir, ce qu'ils demandaient? בְּרוֹרֶת דֵי תַּמְצוֹ Ps. 1. 2, (mais) qui met son plaisir, toute son affection, dans la loi du Seigneur. — 2º La chose désirée, précieuse : -יָבַל אַ יְשִׁוּדּ־בָּאוֹי Prov. 3. 15, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé ; לָאַבְנֵי־תַּקָץ Is. 54. 12, en des pierres précieuses; דרושים לכל-ריבים Ps. 111. 2, (elles sont) recherchées, méditées, (par ceux qui y trouvent) tous leurs désirs, ou tout ce qu'il y a de plus précieux pour eux; selon d'autres, adj.: (par tous ceux) qui les désirent. — 3° Chose, affaire, objet: יטר לכל-חַמַץ Eccl. 3. 1, et un temps à chaque affaire; וְתַּפֶּץ דֵי בְּיָדוֹי יְצְלָּח Is. 53. 10, la (chose) cause, ou la volonté de Dieu, réussira dans sa main ; פְּמָצוֹא חָמָצְהְ Is. 58. 13, de ne pas t'occuper de tes affaires.

קְּמְצִּרְכָּה (mon plaisir en elle) n. pr. Haphsi-bah, mère du roi Manassé, II Rois 24. 1.

 explorer, rechercher, reconnaitre: שַּבָּיכּ אֹבָל Job 39. 29, de là elle contemple, ou guette, sa pature; הַבְּיבּ אָרָבּי Jos. 2. 2, pour reconnaître le pays; בַּיִּחְפְּרִיהְּיִבְּיִבְּיִבְּיִי Job 3. 21, et qui creusent après elle, c.-à-d. qui recherchent (la mort), plus qu'on ne creuse après des trésors.

II קנור. Rougir de honte: Ps. 35. 26, qu'ils soient confondus, et qu'ils rougissent tous; קבשר אליים אַל-נְיקשרי בּוֹיִים אַל-נְיִקשרי בִּיקשרי בּוֹיִים אַל-נִיקשרי בִּיקשרי בּיִקשרי בּיִקשרי בּיִקשרי בּיִקשרי בּיקשרי בּיקשרי בּיקשרי בּיקשרי בּיקשרי בּיקשרי בּיקשרי Ps. 34. 6, et leur visage no sera point couvert de honte; יְתִיְּקְירי Is. 1. 29, vous rougirez des jardins que vous avez choisis.

Hiph. 1° Intrans. comme Kal: מַּחְפְּרִיר Is. 54. 4, car tu n'auras pas à rougir; הְּחָפִיר לְּכְּנוֹן 33. 9, le Liban rougit.— 2° Act. Confondre: מַן מֵבִישׁ וּמַחְפָּרִר. Prov. 19. 26, un fils infame et déshonorant.

Jos. 12. 17. — 2° Hepher, fils de Gelead, Nomb. 26. 32, n. patron. — 3° De plusieurs hommes, I Chr. 11. 36, 4. 6.

תְּלְרֵים (deux puits) n. pr. Hapharayim, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

ַלְּבְּעָ n. pr. Phraon Hophra, roi d'Egypte, Jer. 44. 30.

קפַרְפּרָה f. Nom d'un animal ou d'un oiseau: לְּחְשֹׁר שֵּרוֹת Is. 2, 20, aux (images) des taupes, de הְשַׁר animal qui creuse; selon d'autres: d'un oiseau qui ronge les fruits (de הָשֵּר et חַבָּר.).

תְּשֵׁשׁ Rechercher, fouiller, méditer: בְּבֶּין Prov. 20. 27, qui recherche, fouille, dans le fond des entrailles, du cœur; בְּבַּשְׁטִּיִּרִם מַּחִיםְשָּׁיָּבָּע 2. 4, et si tu la recherches comme (on cherche) des trésors cachés; הַּחְּשֵּׁשׁ עוֹלה (Ps. 64. 7, ils cherchent, méditent, des crimes, des méchancetés (contre moi).

Niph. Etre fouillé: אַרָּהְ מֵּחְשׁׁהּ מֵשֶׁרּ Obad. 6, comme Esaŭ, c.-à-d. tout ce qui lui appartenait a été fouillé. Pi. Chercher, fouiller: רְדְשַׁשׁ וְלֹא סָבָּא Gen. 31.35, il chercha, mais ne trouva point; רְדִשְּׁשׁׁ בְּּעִדְּבְּעָּךְ I Rois 20.6, ils fouilleront dans ta maison; רְדִשְׁשׁׁ בּרִדִּרָ Ps. 77.7, et mon esprit cherche, médite.

Pou. Étre médité, se faire chercher, se cacher: אַפָּיִטְּי שְׁמָינִי שְׁמָשׁ Ps. 64. 7, ils ont terminé, achevé, la méditation (le projet) qui a été bien méditée (v. בְּבְיִּם רְשָׁצִים רְשָּׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָּצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָׁצִים רְשָּׁצִים רְשָׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁצִים רְשָּׁבִּים רְשָׁבִּים רְשָׁבִּים רְשָׁבִּים רְשָּׁבִּים רְשָּׁבִּים רְשָׁבִּים רְשָּׁבִּים רְשָׁבִּים רְשָּׁבִים רְשָׁבִים רְשְׁבִּים רְשָׁבִים רְשָׁבִים רְשְׁבִּים רְשָׁבִים רְשְׁבִּים רְשָׁבִים רְשָׁבִים רְשְׁבִּים רְשְּבִים רְשְׁבִים רְשְׁבִּים רְשְׁבִּים רְשְׁבִּים רְשְׁבִּים רְשְּבִּים רְשִׁבְּים רְשִׁבְּים רְשִׁבְּים רְשִׁבְּים רְשִׁבְּים רְשְׁבִּים רְשְׁבִּים רְשִׁבּים רְשִּׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבּים רְשִׁבְּים בּּיִים רְשִּים בְּיִּים בְּיִים רְשִׁבְּים בְּיִּים בּּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִים בּיּים בּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְ

Hithp. (v. Pou.). Se cacher, se déguiser: יַרְּחַדְּמֵשׁ מֶּאֲמֵר עֵל־עֵרְנִין I Rois 20. 88, il se déguisa, se rendit méconnaissable, (en mettant) un voile sur ses yeux; יַרְחַדְּמַשׁ כָּלֶּהְ יְשִׂרְאֵל 22. 30, le roi d'Israel se déguisa; יַרְחַדְּמַשׁ לַבִּיּשִׁי 30. 18, mon habit (ou ma peau) change.

ውርር m. Meditation, projet. Ps. 64. 7. (V. a שמח Pou.)

בּריב débarrassé des chaînes, être libre. Kal inusité. Pou. Être affranchi: תְּבְּיִב בֹּיִי Lév. 19. 20, parce qu'elle n'avait pas été affranchie.

שְּׁשֶׁה m. Noblesse, magnificence: בְּבְּבֶּרְ הַשְּׁשׁ לְּרְבְּבָּה Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou vétements, magnifiques (dignes d'un homme libre, noble), pour monter à cheval (v. שַּשָׁהָ פִּנִים אַרִּבְּבָּרִים).

בּבֶּיר מְּלְשִׁי מְּלִייִ Job 3. 19, et (la) l'esclave est libre, affranchi (de la domination) de son maître; חִיבְּבִיר וְתָּבְרִי וְתְּבִּרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְרִי וְתָּבְּרִי וְתָּבְרִי וְתְּבִּרִי וְתָּבְרִי וְתְּבִּיר וְתְּבִּרִי וְתְּבִּרִי וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְבִּבְּיִר וְתַּבְּרִי וְתַבְּיר וְתַבְּיִר וְתַבְּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וּבְּיִי בְּרִי וְבִּבְּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִיר וְבִּבְּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתִּבְּיר וְתִּבְּיר וְתִּבְּיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְּבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּבְיר וְתְבִּבְיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּיר וְתְבִּבּיר וְבִּבְּיר וְתְבִּיּר וְתְבִּיר וְבִּבּיּר וְבְּבִיּר וְתְבִּיי וְבִּבּיּר וְתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְבִּבְּיּי וְתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְתְבִּיּי וְבִּבּיי וּתְבִּיּי וְתְבִּיי וּתְבּיי וּבְּבִּיּי וּתְבִּיי וּתְבִּיי וּבְּבּיי וּבְּבּיי וּתְבִּיי וּבְּיי וְבְּבִיי וְבְּבִּיּי וְתְבִּיי וְבִּיּבְיי וְבְּבִיי וּתְבִּיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּתְבְּבּיי וּבְּבִיי וּבְּבִיי וּתְבְּייי וּבְּבִיי וּיִבְּיוּ וּתְבְּבִיי וְבְּבִּיי וְבְּבִּיי וְבְּבִּיי וְבְּבִּיי וּבְּבִיי וְבְּבְייי וְבְּבִיי וְבְּבּיי וּתְבְּבּיי בְּבְּבּיי וּתְבּיי בְּבְּיי וּבְּבּיי בְּבְּייי וְבְּבּיי בְּיבְּיי וּבְּיבּיי וּבְּבּיי בְּיבְּיי וּבְּבּיי וּבְּיבּיי וּבְּיבּיי וּבְּיבּיי וּבְּיבּיי וּבְּיי בְּיבּיי וּבְּיבּיי וּבְּייי בְּיבּיי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּיבּיי וּבְּיבּיי וּבְּייי בְּיבְּיי וּבּיי בְּיבּיי ו

י אַבְּעְּקְתְּ Libérté: אַנְמֵּן בְּאָׁ הַשְּׁבְּאָרְ Lév. 19. 20, à qui la liberté n'a pas été accordée.

השְּלְּשְׁתְּ f. Isolement, ou affranchissement: איז דיים II Rois 15. 5, II Chr. 26. 21, une maison écartée, isolée, ou: maison où le roi s'est affranchi du poids du gouvernement.

רְתִּיר (avec suff. ישִּרִי, plur. רְתִּצִין). Dard, flèche, trait, éclair: יְתָּצִין). Dard, flèche, trait, éclair: פֿרָבְיּבְּיּם Ps. 127. 4, comme des flèches dans la main d'un héros; בַּצַלֵּי Gen. 49. 23, des hommes armés de dards; יְתַּיִּר רְתִּצִין Hab. 3. 11, a la lueur de tes flèches, de tes éclairs. Plaie: יְתִיּיִ חָנִירוֹ Job 34. 6, ma plaie est douloureuse, ou incurable; יְתִי ְתְיִרוֹ I Sam. 17. 7, la hampe de sa lance, pour יִצִּי, comme le keri.

בְּעַב et בְּעֵבֶ (fut בֵּיִתְצֹב Creuser, tail-וברית הצוברם אַשֵּׁר : ler, fendre, frapper Deut. 6. 11, et des citernes לא-חַצֶּבְהַ creusées, que tu n'as pas creusées; וו יובר הצב הדב מז Is. 5. 2, il y (tailla), fit aussi un pressoir; ולָּהֹצֶבֶר הַאָבֶן II Rois 12. 13, et pour les tailleurs de pierres; Ps. 29. 7, la voix קולריי חצב לַחַבוּת אֲשׁ de l'Eternel produit les flammes de feu (comme le fer qui frappe sur la pierre), ou divise les flammes, c.-à-d. lance des éclairs; מַנְבֶּרְאִים Osée 6. 5, je lés ai frappes, tues, par les prophètes, c.-à-d. je leur ai fait prédire leur ruine par les prophètes; selon d'autres: j'ai fatigué, tué, les prophètes (par la quantité des prophéties).

Niph. Etre gravé: לְצֵר הַאָּבְרּוּ Job 19. 24, qu'elles soient gravées pour toujours sur la pierre.

Pou.: חַבְּרַהֶּר רְשִׁבְהָּת Is. 51. 1, tournez vos yeux vers la roche d'où vous avez été taillés, formés.

Hiph. Frapper: רְיַבּאוֹ Is. 51. 9, n'est-ce pas toi qui as frappé, brisé, le superbe (l'Égypte)?

קּנְהְי, יְתְּבֵץ, apoc. יְתְּבֵץ, v. וְלָּבֵץ, Couper, diviser, partager en deux: אָשֶׁר חָצָּה מּשָׁר Nomb. 31. 42, ce que Moise avait séparé, mis à part; תְּבָּרְיִּגְיִה

קיבוייה 31. 27, partage le butin en deux parts; ייבויי Is. 30. 28, (un torrent) qui va à l'homme jusqu'au cou (exact. qui le divise, qui en atteint la moitlé); ייבויי ייבייים לא־יווצר ייבייים לא־יווצר ייבייים Jus. 55. 24, ils n'arriveront pas à la moitlé de leurs jours; ייבויים לשלשוו לאביים Jug. 9. 43, il les divisa en trois bandes.

Niph.: הַּחָבָּי הַּאָה וּוֹ Rois 2. 14, elles se partagerent d'un côté et d'un autre; אָהָרְ Dan. 11. 4, (le royaume) sera partagé.

יַעּיִּנְה (v. תַּצִּיְרָה).

n. pr. (village, canton). 4° Hasor, ville de Nephthali, II Rois 15. 29. — 2° Hasor, ville de Benjamin, Néh. 14. 33. — 3° Hasor, contrée dans l'Arabie, Jér. 49. 28, 30.

רוצה f. const. (rac. ראָה). La moitié, le milieu: תַּלְּילָה בּאַתְּבָּ Exod. 11. 4, sur le minuit; ראָה בּילִילָה Ps. 119. 62, au milieu de la nuit.

יינים m. (rac. אַבָּה, v. אָהַ). Flèche: יְנֵיה חַתָּיה I Sam. 20. 36, il tira la flèche.

רְהְיָּה וְהַיְּה (le milieu des places de repos) n. pr.: דְּהְיָּה וְדִּי וְלְּהָּח וְבִּי וֹלְבְּיִה (le milieu des places de repos) n. pr.: דְּהְיִּה וְדִּי וְדְּבְּיִה וֹלְבְּי (le milieu des places de repos) Haroeh et Hasi Hammenouhoth (d'autres expliquent: Sobal qui voyait, qui possédait, ou gouvernait, la moitié du pays, ou de la ville de Menouhoth, soit même Jérusalem); n. patr. יְּבְיִּהְיִרִי וְעָבְּיְהִייִר וּלָבְיִּהְיִרִי (le milieu des places de repos); n. patr. יְבִיּבְיְהְיִרְיִי (le milieu des places de repos)

קיצִיר לְבְּטֹּח. (v. קיצִר Cour: קיצִיר לְבְּטֹּח. (v. קיצִר 13. 34. 13, (elle deviendra) la cour (retraite) des autruches (ou: וֹרְצִיר וֹר וֹרִיבְיּר בְּיִר וֹר וֹר יִבְּיִר נִיבְיּר בְּיִר בְּיִי בְּיִבְּיִר בְּיִר בְּיבְייִר בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיִרְיִי בְּיבְּיִר בְּיבְיי בְּיבְייִר בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּייִי בְּיי בְּיִי בְּיִיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיִיבְיי בְּיבּיי בְּיי בְּיִי בְּיבְיי בְּיִיבְיי בְּיבְייי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיבְיי בְּיבְייי בְּיי בְּיִיי בְּיבְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִבְיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִייִי בְּיִייִיי בְּיִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְּייייִייי בְּייייי בְייִיייִייי בְּייייי בְּייייייי בְּייייִיייי בְּיייי בְּיייִייי בְּיייי בְּייי

II אָלִיר m. 1° Herbe: מַצְּמִית הָעָּדִיר לַּמְּדְמָּה Ps. 104. 14, il fait croître l'herbe, le foin, pour les hêtes; יְבְּיבְיִבְיר יִיבְשׁ Job 8. 12, et il sèche plus tôt que toutes les herbes. — 2° אָרְיִבְיר Nomb. 11. 5, et les poireaux,

קצְּחְ chald. Être sévère, cruel. Aph. part.: הְּבְּיִהְיִהְאָ אִהְיִ הְיָבְּיׁ Dan. 2. 15, pourquoi la sentence est-elle si cruelle? הְּבְּיִחְיִ הְיַבְּיִהְ בַּיְּלָיִם 3. 22, le commandement du roi était pressant, sévère.

רְצָּהְ Couper, partager, diviser (v. אָבָּהְ, יוָבְּ), être divisé. Part.: יְצֵה אַבַּיּן יִּהְ, יוָבְּ), être divisé. Part.: יְצֵה אַבַּיּן יִּהְ, יוַבְּּ), être divisé. Part.: יְצָה אַבַּיּן יִּהְ, יוֹבְּּיּ (les sauterelles) sortent, marchent divisées, c.-à-d. par bandes, ou: elles marchent toutes ensemble, en coupant, dévorant, (les plantes, les herbes).

Pi.: מְקוֹל מְוַזְצְבִּים Jug. B. 41, par la voix, le cri, de ceux qui partagent le butin; ou de מָקץ, ceux qui tirent des flèches.

Pou.: אָבֶשֶׁר הְיָשֶׁרה Job 21. 21, si le nombre de ses mois est terminé, ou coupé, abrégé.

רְצְּרֶן m. 1° Parcelle, petite pierre: רְצָּרֶן m. 1° Prov. 20. 17, sa bouche sera pleine de gravier; יַּנֶּלְ לְצִּיְרָ בָּרְצָּלְ Lament. 3. 16, il a brisé mes dents avec du gravier, des cailloux. — 2° Flèche, éclair: אַרְּבָּרֶךְ רְּתְּבֶּלְנִי Ps. 77. 18, aussi tes flèches, tes éclairs volent en tout sens.

קּכֶּר הַאָעוֹן כּנְעוֹן (coupure de palmiers) n. pr. Hasason Thamar, ville de la tribu de Juda; appelée aussi עֵין Gen. 14. 7, II Chr. 20. 2.

יְּשֵׁלְּרָה et חֲצוֹּצְרָה et חֲצוֹּצְרָה et חֲצוֹצְרָה et חֲצוֹצְרָה et חַצוֹּצְרָה et חַצוֹצְרָה et חַצוֹצְרָה פָּפָּת Nomb. 10. 2. deux trompettes d'argent; מַצְצְרָה בָּרָפָה Sée 5. 8, (faites retentir) la trompette a Ramah.

תַּצִרי, m. et f. (const. תְּצִרי, avec suff. (הַצִּרי, plur. תְּצִרי, const. תְּצִרי, בּחָצַר, Cour: בְּתָּצִר בָּחָצַר Esth. 6. 4, qui est dans la cour? תְּקָיבָר בַּחָצַר 10. 3, le parvis intérieur; תְּקָצֵר חַפְּנִיבְית 10. 5, le parvis extérieur; בְּתָּצֵר זְּלְבָּרִי Jér. 36. 10, dans le vestibule supérieur; בְּתָבֵר זְלֵבְּלִיוֹן Exod. 10, dans les parvis; תְּבֶּרִים מְן בַּבְּרִים בַּרָר בַּאָרִים בַּבְּרִים בַּבְּבִּים בַּבְּרִים בַּבְּרִים בַּבְּרִים בַּבְּרִים בַּבְּרִים בַּבְּרִים בַּבְּבִּים בַּבְּבִּים בַּבְּרִים בַּבְּבְיִם בַּבְּרִים בַּבְּבְּבִים בַּבְּבִּים בַּבְּבְּבִּים בַּבְּבִים בַּבְּבִּבְיּבְּן Jos. 13. פּרְבִּבְּרִים בַּבְּבִּבְיּבְן Jos. 13. 23, les villes et leurs villages.

Avec אים sont formés les noms propres de plusieurs villes et villages: אָבָּרְ Nomb. 34. 4, ville de la tribu de Juda; אָבָּרְ פּנּער אָבָּרְ I Chr. 4. 31, (cour des chevaux) ville de la tribu de Siméon; אַבָּר עֵינון Ez. 47. 17, et אַבּר עַינון Nomb. 34. 9, (cour des fontaines) dans le nord de la Palestine; אַבָּר עַינון Jos. 19. 3, I Chr. 4. 28, (cour du renard) appartenant à la tribu de Siméon; אַבָּר עַינון Jos. 15. 27, appartenant à la tribu de Juda.

קצר הַתִּיכוֹן (cour du milieu) Ez. 47, 16; plur. הַצָּרוֹת Nomb. 11.35, station dans le désert.

קארון n. pr. 1° Hesron, fils de Ruben, Gen. 46. 9. — 2° Hesron, fils de Peres, Gen. 46. 12; n. patron. קיצריר Nomb. 26. 6.

רְעְיֵרִי n. pr. (keri תְּצְרִּה). Hesro du Carmel, II Sam. 23. 35.

בְּרְמָנֶת (cour de la mort) n. pr. Hazarmaveth, fils de Joktan, Gen. 10. 26; puis nom d'une contrée d'Arabie.

וֹת (v. מִיק).

אָם ח. (dev. makk. אָם, avec suff. יְשָׁתְּ פו היפֵר et הָקָר, plur. הָמָּרָם, const. יְשָׁרָם et הָרָם, rac. ppn). Ce qui est écrit, gravé, dé-בדרב לא כִּלִּיחֶם חָקכָם : crété. 1º Tache Exod. 5. 14, pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache? יְהוֹם לְנַעֵּרֹהֶדה Prov. 31.15, (elle donne) l'ouvrage, la tâche, א ses servantes; לָחֶם חָקָר Prov. 30. 8, la nourriture qui me convient, qui m'est nécessaire pour vivre. — 2º Terme, limite: מָל־פְּנֵי־מֵיִם ph Job 26. 10, il a tracé tout autour (comme au compas) une limite à la surface des eaux; לבלי pin Is. 5. 14, sans limite, jusqu'à l'infini; קים לי חום Job 14. 13, que tu me marques un terme; un temps. -3° Usage, loi, droit: שַׁמַל אֵל־דַּחָתָּקִים Deut. 4. 1, écoute les lois; אַסְתְּרָה אָל Prov. 2. 7, je veux raconter selon l'ordre, le décret (de Dieu); אַרָּיִירים, וְמִינִירים בּיִשֹׁרָאֵל Jug. 11. 39, cela est devenu une coutume on Israel ; וְיִירָת לָאַחֵילן וּלְבַנֵיז בווקרעולם Exod. 29. 28, et cela sera pour Aaron et ses enfants un droit éternel.

קקה Kal inusité. Pou. Être gravé, sculpté (v. אָפָקי): האָהְיקּה I Rois 6. 35, s'adaptant, s'ajustant, sur ce qui était sculpté; על־הַוּשִּר צַלּר בּוּשִּר בּבּר Ez. 8. 10, gravé, ou peint, sur la muraille.

Hithp:: אולישר בולי מידוקה על שרשר Job 13. 27, autour des racines de mes pieds tu fais des marques, c.-à-d. tu observes mes pas, ou: tu leur traces une limite qu'ils ne pourraient franchir.

קקה (mėme signif. que ph). Loi, coutume, droit: איבות באסל. אות השבית באסל. 27. 21, une loi éternelle; איבות הידיתה אות איבות איבות איבות איבות איבות וווידיתה באסל. II Rois 17. 8, ils suivaient les coutumes des nations; הידיתה להשח עילם באסל. 29. 9, le sacerdoce sera pour eux un droit éternel ou par une loi éternelle.

תקופא n. pr. m. Néh. 7. 53.

וְרָכְּלְי זְי Tailler, graver, écrire: יְבְּיִהְ לּי Is. 22. 16, part. p. ppin, qui se taille dans le rocher une demeure, un lieu de repos; הְּבָּיר הְיִהָּה Is. 30. 8, impér. p. הַּרָה אָרָה grave, écris-le sur un livre;

Pou.: הְשְׁמֵח הְשְׁיִם Prov. 31. 5, et qu'il oublie la loi, ce qui a été décrété.

Hoph.: מִירִימִן בַּמַּטֶּר וְיְדִּוְקוּ Job 19.23, (qui me donnera) o que mes paroles soient tracées dans un livre!

Poel: ppina Deut. 33. 21, lo législateur, Moise; מבְּיִיתְיִי Is. 33. 22, l'Éternel est notre législateur; מבּיִיתְיִים Ppina Ps. 60.9, Juda est mon sceptre, ou mon législateur, celui qui gouvernera mon peuple; מבִּיִיתְיִנְיִים ppina Gen. 49. 10, et le sceptre (ne sera pas ôté) d'entre ses pieds, ou: le législateur sera toujours de sa postérité, de la tribu de Juda.

Pi. Rechercher, étudier: רָאַן וְחַקּר Eccl. 12.9, il examinait et recherchait, étudiait.

Niph.: לַּיִּתְּקרוּ מוֹּסְנֵי־אָרֶץ Jér. 31. 37, si les fondements de la terre peuvent être sondés; וְנַחְלָּה זַיִּ וֹלָּא נַיִּיִם I Rois

7. 47, le poids de l'airain ne pouvait pas être reconnu.

קלב מלבים: Recherche, reconnaissance, méditation, fond: אַלַב מְלָב מְלַבְּב מְלַב מְלַב מְלַב מְלַב מְלַב מְלַב מְלַב מְלַב מִּבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבִּר מְבְּר מְבִּר מְבְּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבִּר מְבְּר מְבִּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מִבּר מִבּר מִב מִבְּר מִבְיּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּי מְבְיּי מְבְיּב מְבְיּב מְבְייוּם מְבְּי מְבְיּב מְבְיּבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי

חורים .Noble (v. חוֹרים).

וור Trou (v. II אור).

חר הַנְּרְנָּר n. pr. (v. הַנְּרְנָּר n. pr. (v. חֶלְּרָנָּר).

לְאֵלל אָח. pl. Excrements: לָאֵלל אָח Is. 36. 12, [keri הֹרָאִיְם (réduits) a manger leurs excrements.

בתר et בתר 1º Etre, devenir sec: תַּרְבוּ מְנֵי הָאֵרְכָּחוֹ Gen. 8. 13, la surface de la terre s'était séchée ; יָנֶרֶר יְדֶרֵב וְיָבֵשׁ Is. 19. 5, et le sleuve deviendra sec et aride ; קאמר לַצוּלָח חֵרָבִי 44. **2**7, qui dit à l'abime: Sois à sec. — 2º Etre désolė, dėvastė, dėtruit : יַחָנִיר חַזּאָׁר הֶחֶרֵב Jér. 26. 9, et cette ville sera détruite; וּמְקְרָשֵׁי יִשְׁרָאֵל יְדֶוּרָבוּ Amos 7. 9, et les sanctuaires d'Israel seront déserts, ou renversés ; וְתַּעּוֹיִם חֵרֹב יָחֲרָבוּ Is. 60. 12, et les nations seront ruinées, périront; ישׁברוּ חַרְבוּ מְאֹד Jér. 2. 12, soyez effrayés, soyez inconsolables. — 3° Trans. Détruire, exterminer: חַלב יָּחַחֵבֶם אַחֲרָבָם Jér. 50. 21, détruis, tue, leurs enfants; דַּרְבוּ כָּל־פָּרֶיתָ 50. 27, exterminez tous ses taureaux, les hommes forts, vail-

Niph. Étre dévasté, désert, se détruire, se battre: עיר נְדִירֶבֶּה Ez. 26. 19, une ville déserte; פֶּרִים מַחְרָבוֹּה IRois 3. 23, les rois se sont battus l'un contre l'autre.

Pou. Etre sec, sécher: אָשֶׁר לֹא-חֹרֶבּוּ Jug. 16. 7, (des cordes) qui ne sont pas encore sèches, des cordes fraiches. Hiph. 1° Rendre sec, faire tarir: מְּלֵרְיִתְּ תְּתְּרְיֹת תְּתְּרִית תְּתְּרִית תְּתְּרִית תְּתְּרִית תְּתְּרִית תְתִּרִית תְתִּרִית תְתִּרִית תְתִּרִית תְתִּרִית בְּבְּבְּיבְיִי Nah. 1. 4, il fait tarir tous les fleuves; 25. 37. 25, et je sécherai par le talon des pieds de mes gens (toutes les rivières). — 2° Dévaster: מַרְיֵב בְּרַבְּי עִבְּיַר אָבַר מִלְבֵי עִבּיר בְּיַרְיב בְּרַבְיּ עִבּיר עָבְּיַר עָבּיר עָבִּיר עָבִּיר עָבִּיר עָבִּיר עַבּיר עַבּי עַבּיר עַבּייב עַבּיר עַבּייב עַבּיב עַבּייב עַבּייב עַבּייב עַבּייב עַבּי

Hoph. passif: קרים פְחַרָבוֹת Ez. 29. 12, des villes détruites; אִבְּלְאָח הָחֵרֶבָת Ez. 26. 2, je serai remplie, car elle a été détruite, dévastée.

בְּבֵר chald. Hoph. Étre dévasté, ruiné: צַל־דְּנָח כָּרְרָב Esdr. 4. 15, c'est pourquoi cette ville a été ruinée.

בְּלֵּכִיל adj. (fém. הְבְחָח בּלּנְּלְּתְּבְּשְׁכֵּן וְדָּלֶּכִי זְלָּתְּם בּלְּנִית בְּלִּנְּתְּבְשְׁכֵּן וְתַבְּח בּלְנִּלְתְבַּשְׁכֵּן וְתַבְּח בּלִנְּתְּבְּשְׁכֵּן וְתַבְּח בּלִנְּתְּבְשְׁכֵּן וְתַבְּח בּלִנְּתְּבְשְׁכֵּן וְתַבְּח Prov. 17. 1, mieux vaut du pain sec. — 2° Désert: אָבָין אָדָם Jér. 33. 10, (ce lieu) est désert, il n'y a plus d'hommes; הְבִּיִם הְבִּרָת Néh. 2. 17, Jérusalem est déserte; הַבְּרֵבְּתְּבְּרֵבְּת בַּבַּת בַבּר Ez. 36. 38, et הַבְּרֵבְּת מָּבְבּת מַּבְּרַבּית 36. 33, les villes désertes, dévastées.

חבר (colline aride ou deserte) n. pr. Le mont Horeb: חבָה Exod. 3. 1, vers l'Horeb.

קיִרי־: m. 1° Sécheresse, chaleur; יְּרִירּ Jug. 6. 39, que la sécheresse se répande sur la toison (seule); Gen. 31. 40, pendant le jour la chaleur me consumait, m'accablait. — 🏞 Dévastation : עָרֵר רֹּרֶב Is. 61. 4, les villes dévastées.

קרְבּוֹת (v. קּרָבִּים (plur. תְּרְבּוֹת, const. תְּרְבּוֹתְ, Désolation, dévastation, ruine: תְּרְבּוֹת בְּרִבּיִם וְעִינִים Lév. 26. 33, vos villes seront comme un désert; הַּבְּיִתְּבְּיִתְ וְּלְבְּיִתְ וּלְּרָבְּתִּח וּלְּתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְתִּרְבָּת וּלְבִית בְּיִרְבִּת וְלְרָבְּת וּלְתִּרְבָּת וּלְבִית בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִּת בְּיִרְבִית לְבִּית בְיִרְבִית לְבִית בְיבִית לְבִּית בְיבִית לְבִּית בְיבִית לְבִית בְיבִית לְבִית בְיבִית לְבִית בְיבִית בְּבִית בְיבִית לְבִית בְיבִית בְיבִּית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִּית בְּבִית בְיבִית בְיבִית בְיבִית בְּבִית בְּבִית בְּיבִית בְּבִית בְיבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּיבִית בְּבִית בְּבִּית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִית בְּבִּית בְּיבִית בְּבִּית בְּיבִּית בְּבִית בְּבִּית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבִּית בְּיבְּית בְּיבִּית בְּיבִית בְּיבִית בְּיבּית בְּיבִּית בְּיבִּית בְּיבְּית בְּיבִּית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבּית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבּית בְּיבְית בְּיבּית בְּיבּית בְּיב בְּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בּית בּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבִּים בּית בְּיבּית בְּיבְיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבּית בְּיבְים ב

הקיְהָ לּ Sécheresse, terre sèche: הְּיָרָהָ לְּיִרְיָם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם לְּיִרְיִם בּוֹ בּצִיי בּיִרְיִם בְּיִרְיִם בּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְיִם בְּיִרְם בְּיִרְיִם בְּיִרְבִּים בְּיִרְבִּים בְּיִרְבִּים בְּיִרְבִּים בּיִּרְיִם בְּיִּרְבִּים בְּיִּרְבִּים בְּיִּבְים בְּיִבְים בְּיִרְבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִרְבְּים בְּיִרְבְּים בְּיִרְבְּים בְּיִרְבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּיְם בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּבְּים בּיִּים בּיִּבְּים בְּיִּם בְּיִּבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִּיבְּים בּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיםם בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים

תְרְבוֹנִים m. pl. (const. תַּרְבוֹנִים). Les chaleurs (v. חַרָבוֹנִים Ps. 32. 4, (comme) dans les chaleurs de l'été.

תרבונה n. pr. Harbona, un des eunuques du roi Assuerus, Esth. 1. 10.

רְבְּוֹרְבֵּג Trembler, avoir peur: יְבְּוֹרְבְּגְּי בְּיִבְּיְרְבִי Ps. 18. 46, ils trembleront de peur dans leurs châteaux, ou: ils en sortiront, ils fuiront en tremblant; II Sam. 22. 46, on lit יַבְּיִבְּרָבּ dans la phrase analogue.

קרְבֶּל m. Une espèce de sauterelle, Lév. 11. 22.

1º ([ut. בְּחֵרֵה 1º Trembler, s'ef-frayer: יְחָרֵד וּפְּחַר 18. 9. 16, (l'Egypte) tremblera, sera dans l'épouvante; ניְחָרָד וִּילְּה בָּילָה בָּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה בַּילָה Job 37. 1, c'est pour cela que mon cœur est saisi d'effroi; בַּיְרֵד בִּילִה Gen. 42. 28, en tremblant ils disaient entre cux. — 2º Arriver,

Hiph. Troubler, inquieter, effrayer: אוֹף. I g. 8. 12, il mit toute l'armée en désordre, en déroute; וְיַבְּיִרְיִּרְ יִּבְּיִרִיִּרְ II Sam. 17.2, je l'effrayerai; Lév. 26. 6, et il n'y aura personne qui (vous) inquiétera, troublera.

לְינִרְיּחֹ , (const. הְּדְרָּחְ, plur. חְּדְרָחְ), 1° Frayeur, peur: הְּלָּחְ: Gen. 27. 33, une grande frayeur: הְיָרָחְ הָּיִּחְ הַּיִּחְ הַּיִּחְ הַּיִּחְ חִיּרְהַ אָּבְיּם רְּבָּוֹיִ Prov. 29. 25, la peur des hommes leur tend des piéges. — 2° Empressement, soin: הַיִּדְרָחְ הַיִּחְרָחְ וּצְּחִי וּצְחִי וּצְחִי וּצְּחִי וּצְחִי וּצְיי וּצְייִי וּבְּיִי וּצְּיִי וּצְיי וּצְייִי וּצְייִי וּבְּיִי וּצְייִי וּבְּיִי וּצְיי וּצְייִי וּבְּיִי וּבְייִי וּבְּיי וּבְּיִי וּבְייִי וּבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּייי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּייִי וּבְּיִיי וּבְּיִיי וּבְּיי וּבְּייִי וּבְּייִי וּבְּיִי וּבְּיִיי וּבְייי וּבְיּיי וּבְּיי וּבְּיִיי וּבְּיי וּבְייִיי וּיִי וְבְייִי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וְבְּייי וְבְּייִי וְיִייִי וּבְיּיי וּבְּייִיי וְיִיי וּבְּיי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייי וּבְּייִי וּבְייִי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְּייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְיייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי וּבְייי ו

חררה n. pr. d'un endroit, Harada, Nomb. 33. 24.

 Niph.: בְּיַרִי אָבְּר וְנְדִּרוּ־בִּר Cant. 1.6, les fils de ma mère se sont irrités contre moi; מל דַעָּרֵרִים בְּּדְּן Is. 41. 11, tous ceux qui s'enflammaient, s'irritaient, contre toi

Hiph. Enflammer, faire avec ardeur, avec zèle: מַבְּרֵי עָבֶּרְ עָבֵּר עַבְּרֵי עַבְּרִי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּרִיי עַבְּייי עַבְּרִיי עַבְּייי עַבְּיייי עַבְּיייי עַבְּיייי עַבְּיייי עַבְּיייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּייי עַבְּיי עַבְּייי עבִּייי עַבְּייי עַבְייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבִּייי עבְּייי עבִּייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבְּייי עבְייבְייי עבְּיייי עבְּייי עבִּיי עבִּייי עבִּייי עבְייבְייי עבִּייי עבְּייי עבְייי עבְּייי ע

קרוֹר (terreur) n. pr.: שֵין חֲרוֹר Jug. 7. 1, la fontaine Harod ; תַּחַלִּיִר Il Sam. 23. 25, de Harod.

תרוֹיִים m. pl. Collier, fil de perles: בְּתְרּנִיִּם Cant. 1. 10, ton cou avec des fils de perles ou de diamants.

קרול m. Epine, ronce: הַּתְּרוּל יְסְפָּרוּוּ Job 30. 7, ils sont rassembles sous les ronces; בָּפוּ פָנִיוּ הֵרְלִּים Prov. 24. 31, les épines, orties, en couvraient toute la surface.

חור, (rac. הְהָה, const. תְּהֹרִים, plur. בְּיִרִּם). Ardeur, chaleur, spec. de la colere : אַרָּבָּרָם Ps. 58. 10,

comme le feu, ou comme la fureur, il l'engloutira; יבְּחַלֵּמוֹ Ps. 2.5, et dans sa fureur il les effrayera; pl.: עָלֵּר יֵרוּנְיָרְהְּ Ps. 88.17, (les flots) de ta colère ont passé sur moi; avec אַרְרִי בְּאַרְרִי אַרִרין אַרְרִין אַרְרִין אַרְרִין אַרִרין אַרִרין, de l'Éternel.

קרוּץ subst. et adj. (du part pass. de חָרוּץ, 1° Ce qui est creusé, fossé: יְנִבְנְחָח רְחוֹב וְחָרוּץ Dan. 9. 25, et la place sera rebâtie et le fossé (sera percé).

3° Décision, jugement: אָנֶטֶּם הָוּוְרוּץ Joel 4. 14, dans la vallée du jugement, du châtiment.

4° Or: מְבֵּהְאָקְהּ Prov. 3. 14, et le fruit qu'on en tire (est plus excellent) que l'or; זְרַצָּיִת מַּדְרִרּץ וְּבְּדִּיר 8. 10, la connaissance est préférable à l'or.

5° Laborieux, actif: אַהְּילְּמּוֹתְּה Prov. 21. 5, les pensées de l'homme laborieux (tendent, conduisent) à l'abondance; plur.: יְנָשָׁיל Prov. 13. 4, mais l'ame des hommes laborieux, actifs, sera satisfaite; aussi וְיִדְ הָרִגִּים מִצְּשִׁיר 10. 4, la main des laborieux, actifs, rend riche.

קרוץ n. pr. Harus de Jeteba, grandpère du roi Amon, II Rois 21. 19.

ימן ביותר : Liberté, délivrance החרות Rituel, temps de notre délivrance.

תְרְחָר m. (rac. יבְרַרְה). Inflammation: בּחַרְחָר Deut. 28. 22, et avec inflammation, fièvre brûlante.

חרחר n. pr Esdr. 2, 51.

בּיִצֶּר אֹתוֹ בַּחָרֶט . 1° Moule: יַיִּצֶר אֹתוֹ בַּחָרֶט Exod. 32. 4, il le (forma). jeta en moule; selon d'autres, il le grava, perfectionna au burin.—2° Sac, poche: בְּשֵׁנְי חַרְבִּיִם Il Rois 5. 23, dans deux sacs; וְמְשִׁיִרִיםְים Is. 3. 22, et les poches ou les bourses. — 3° Style, crayon; וְבְּחֹב עָלֶיִד בְּחָרֶם אֲמִישׁ Is. 8. 1, et écris dessus avec un crayon humain, c.-à-d. en des caractères connus, faciles à lire.

DDD m. (plur. בְּרְיִםְבְּים.). Qui sait lire ou écrire les hiéroglyphes, en génér. devin, astrologue: בָּרִים מְצְרִים Gen. 41. 8, tous les devins d'Égypte; Dan. 1. 20, tous les devins, astrologues.

רְּלְשְׁמִין chald. plur. les devins, Dan. 2, 27, 5. 11; דַרְטָבִיּאָ 4. 4.

אָר. (rac. אַלָּרְי, toujours avec אַבּ Colère forte: תְּרֶדׁל חַיָּדִּר בְּיִבְּאָרָ Deut. 29. 23, pourquoi cette colère si forte, si violente? בְּיִבְיּא מֵעִם־פַּרְעָּרָא Exod. 41. 8, et il se retira de devant Pharaon dans une grande colère.

קלר הרר: יחוד. Exemple unique: סַלֵּר הרר: Gen. 40. 16, des corbeilles de pain blanc (v. I הור blanc), ou, de II הור trou: des paniers à claire-voie.

réens, dans la montagne de Seīr, Gen. 14.6.—2° Hori, fils de Lotau, Gen. 36. 22. — 3° Hori, père de Saphet, Nomb. 13.5.

קרייונים pl. (chethib, v. הרייונים). II Rois 6. 25, fiente de pigeon (keri קרְרינִים).

חַרִּטִים plur. (v. הַרָּטִים).

קריף (automne) n. pr. m. Neh.7.24. אייף m. 4° Morceau, tranche: בְּשֶׁבָּח I Sam. 17. 18, dix fromages, ou tranches de fromage mou. — פּבְּחִיבֵּי חָבּרְיָל Pointe, chose pointue: בְּחַרְיַבְּי חַבְּרִינְל II Sam. 12. 31, et sous des pointes de fer, ou sous des chariots avec des pointes de fer (v. יְרִידִי בְּיִים).

חַרִישׁ ח. (rac. חַרִישׁ). Labourage: חַרִּישׁוּ I Sam. 8.12, et pour faire son labourage, pour labourer ses champs; l'époque du labourage: בַּחָרִישׁ Exod. 34. 21, au temps du labourage et de la moisson tu te reposeras le septieme jour.

קרישיח adj. f. (rac. קרישיח). Calme: Jonas 4. 8, un vent de l'est calme, chaud.

לאריבורה רְמִיח צֵידוֹ : Brûler, rôtir : לאריבורה רְמִיח צַידוֹ : Prov. 12. 27, l'homme indolent ne fait pas rôtir son gibier (car faute de précaution il le perd avant); ou : רְמִיְח saisir, attraper : le trompeur n'attrapera pas son gibier, ne jouira pas du gain illicite qu'il poursuit.

בְּרֵבְ chald. Brûler. Ithpa. être brûlê: וְמְעֵּר רֵאשְׁוּדוֹן לָא דִּרְתְּרַבְּ Dan. 3. 27, et pas un cheveu de leur tête n'a été brûlé.

קורָכִּים plur. m. Grillage, barreaux: מַצִּיץ מְּרְ וַחְרַכִּים Cant. 2. 9, regardant de derrière les barreaux(des fenêtres).

Hoph. passif: יְחֵיִם כֶּל-רְכִישׁיּה Esdr. 10: 8, tout son bien sera consacré, confisqué; יְחָיָם יְחָיָם Exod. 22. 19, qui sacrifie à d'autres dieux sera tué.

n. pr. Harem, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

סְרָם n. pr. m. Esdr. 2. 32.

חָרֶם adj.: אוֹ הָרֶם Lev. 21.18, ou un homme qui a le nez trop petit, ou un nez qui s'efface à son origine, entre les yeux.

תֶּרֶם m. ou חֶרֶם (avec suff. חֶלְּבִּים , plur. רְבִּרָשׁם . 1° Filet, lacs : רְבִּרָשִׁם Hab. 1. 15, il l'attire dans son filet;

בּרִבְּיִם בְּּרָבְּיִם Ez. 26. 5, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets; au fig.: בַּרְבָּיִם לַּבְּּח בַּרִבְּיִם לַבְּּח בַּרִבְּיִם לַבְּּח בַּרִבְּיִם לַבְּּח בַּרִבְּיִם לַבְּּח Eccl. 7. 26, le cœur de la femme est un rets (rempli de séduction).—2° Destruction: יְחָיָם לֹא יִיְנְיִם לֹא יִיְנְיִם לֹא יִיְנְיִם לֹא יִיְנִים לֹא וֹ וֹ Nois 20, 42, un homme que je tenais dans mes filets, ou: un homme digne de mort (v.בְּיִים צֵּייִם עוֹי עוֹיִים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים אַלֵּיבְי מִיִּם בְּיִבְּיבְּיַבְּי Nomb 18. 14, tout ce qu'on consacre en anathème dans Israel; בּיִבִּים לִּיבִים בַּיִּבְּים בַּיִבִּים לַּיִּבְים לֹא Lév. 27. 28, chaque objet consacré que l'homme dévouera à l'Éternel.

קרְרָהָ (destruction) n. pr. Horma, ville chanancenne, appelee auparavant בְּאָ, Jug. 1. 17, appart. plus tard a Simeon, Jos. 19. 4.

קרְמוֹן n. pr. L'Hermon, montagne, prolongement de l'Anti-Liban, Jos. 11. 3; au plur. הַרְמִנִים Ps. 42. 7.

בּתְּחֵל הָרְמֵשׁ מַּמְּמָה m. Faucille: מְּחָרֵמְשׁ מַּתְּמֶשׁ Deut. 16.9, depuis le jour qu'on commence à mettre la faucille dans le blé.

וְחָרָת n. pr. 1° D'une ville en Mésopotamie, Haran, Gen. 11. 31.—2° Haran, fils de Caleb, I Chr. 2. 46.

naim, ville de Moab, Is. 15. 5.

חַרְנָּפְר n. pr. m.I Chr. 7. 36.

וְרָכִין m. Une maladie de peau: יְּבֶּיִרֶּט Deut. 28. 27, et avec la gale sèche.

II חָלֶּכֶח m. Le soleil: יְזְאָבֶר וְלֹא יִזְרֶח pob 9. 7, qui commande au soleil, et le soleil ne se lève point; בְּשֶׁרֶם יְבֹא Jug. 14. 18, avant que le soleil fût couché; עיר הַתָּיַרֶם Is. 19. 18 (יִרָּט v.).

לְרֶכְּיִת n. pr.: חַרְסִיּת (keri מַרְסוּת pr.: מַרְסוּת (keri מַרְסוּת) Jér. 19. 2, nom d'une des portes de Jérusalem, de הָרָש argile, poterie, ou, selon le cheth., de הָרָש soleil, la porte de l'Orient.

קרַר (fut. קרַרְהַ 1° (de קרָה Hiverner: קּלָרוּ אָבֶרוּ אָבֶרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבָרוּ אָבּרוּ אַבּרוּ אַברוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַבּרוּ אַברוּ אַבּרוּ אַברוּ אַברוּ אַברוּ אַברוּ אַברוּ אַברוּ אַברוּ אַברי אָברי אָברי אַברי אָברי אָברי אַברי אַברי אַברי אַברי אַברי אַברי אַברי אָברי אַברי אַברי אַברי אָברי אַברי אָברי אַברי אַבר

קּלָּר Ps. 69. 10, et les outrages de ceux qui t'insultent sont tombés sur moi; qui t'insultent sont tombés sur moi; 119. 42, et je répondrai à celui qui m'insulte; לא־יַרֵרַךְ לְּבָרְ מִיָּבֶּי 10 27. 6, mon cœur ne reproche rien à auçun de mes jours, ne se repent d'aucun, ou intrans.: ne rougit, ne sent pas de honte toute ma vie.

Pi, 1° (comme Kal 2°): דַרְמְּהִי אָּדְרּ יִשְׂרָצֵּׁלְ בַּעַרְכוֹת יְשִׂרְצֵּׁלְ défié, les rangs de l'armée d'Israel; לְּבָּתְּהְ זְנִּנְמְּהְ Is. 37. 23, qui aṣ-tu blasphémé, insulté et outragé? בי Mépriser la vie, exposer sa vie: בַּעַ שָּׁרָבְּיִר יְמָנִינִי לְּמִּרִּז qui expose sa vie à mourir, qui s'expose hardiment à la mort.

Niph. Etre livre, expose; d'une femme, être fiancée (v. Pi. 2°): הַּיְבְּטֵּי לְּגִּישׁ Lév. 19. 20, une esclave promise, fiancée, a un homme.

ባጋር n. pr. m. I Chr. 2. 51.

קרית m, 1° Hiver; אָרָתְי וְּחָרֶתְ Gen. 8.

22, et l'été et l'hiver; אַרָּחַרְתָּר Amos
3. 15, la maison d'hiver; אַבָּל לֹא Prov. 20. 4, à cause du froid (d'hiver), le paresseux ne laboure pas.

—2° Jeunesse, âge florissant: בְּיבֵי וְּרָתִר Job 29. 4, (comme j'étais) aux jours de ma jeunesse, ou d'un âge florissant.

קרְּפָּר (Honte, opprobre, insulte: אָרְהְשִּׁרְשֵּׁרִי (בְּלַ אֲלִרְהְשִּׁרְשֵּׁרִי (בְּלַ אֲלִרְהְשִּׁרְשֵּׁרִי (Ps. 39. 9, ne fais pas que je devienne un objet de raillerie, d'insulte, à l'insensé, ou à l'homme vil; אַבְּיר הְשִּׁרְשֵּׁר (Mich. 6. 16, et vous porterez l'opprobre de mon peuple; Is. 54. 4, et l'opprobre de ton veuvage; הַרְשָּׁר אָרָם (Ps. 22. 7, l'opprobre des hommes; הַרְשָּׁרְהַ (les parties honteuses).

לְיִתְרֵץ ((ut. יְחֵרֵץ) 1° Couper, creuser, inciser (ע. מַחָרָה יִחָרִיץ): אַרִּדְרִץ בּעָּרָ. 22. 22, ou (une bête) blessée, mutilée (de là יְחִרִץ).—2° Rendre pointu; de la langue, remuer: לאַרְדֵרֵץ בּעָרָלְּצָּׁר לְשָׁנִיּ בַּעְרַרָּץ Exod. 11. 7, aucun chien n'aboiera, ne remuera sa langue; לאַרִירֵץ

Niph. Être décidé, décrété (v. Kal 4°): אָרָ יְמֵירְצָּח Is. 10. 23, car une ruine bien arrêtée, une ruine, une destruction, décidée, décrétée; איני סיין Dan. 9. 26, les dévastations sont décrétées.

וְרֵקְירֵ chald. Rein, les reins: יְקְּיְרֵּוּ Dan. 5. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

קרעב 1° Lien, chaine: תְּרְצְעָּהְ Is. 58. 6, rompre les chaines de l'impiété. — 2° Douleur: תְּרְצָהְ בָּיִרְ בָּיִרְיִם בְּיִרְיִם Ps. 73. 4, car il n'y a pas de douleurs dans leur mort, leur mort est sans douleurs, ou: ils ne se soucient, ne s'inquiètent pas, de la mort.

וְרְצִּיִם m. pl.: תַּרְצִּיִם Nomb. 6. 4, les pepins du raisin.

Niph.: בְיֵר מְּמָּח בְּיִר נְיִר (29, le soufflet brûle, est tout rouge; aussi יְחָר גְּרוֹנְר Ps. 69. 4, ma gorge est desséchée, enrouée (à force de crier); וְתְּצְּצְּמוֹת יַּדְרוּר Ez. 24. 10, et les os seront brûlés. Pi. (avec redoub. du ח): לְחַרְתִּר־רְרִב Prov. 26. 21, pour allumer, exciter, la dispute.

m. pl. Sécheresse, endroit aride, brûlé par le soleil: יְשָׁבֵּי חֲרֵיִים Jér. 17. 6, il habitera les lieux arides, dans le désert.

Jér. 17. 1, gravé sur la table de leur cœur. - 2º Labourer: חושקה זיין אבקר Job 1. 14, lorsque les bœufs labouraient; לאַ־תַּחֲרשׁ בְּשׁוֹר־וּבְהַתֵּלר תַּחַהַּי Deut. 22. 10, tu ne laboureras pas avec un bœuf et un ane attelés ensemble; צל־נְבֵּר הַוּרְשׁוּ הֹרְיְשִׁים Ps. 129.3, ils ont tracé des sillons sur mon dos comme des laboureurs qui labourent, c.-à-d. ils m'ont accablé de coups, ou ils m'ont fait porter le joug; דֹרְשֵׁיר אָיָן Job 4. 8, qui travaillent à faire (qui labourent) l'iniquité. — 3° Travailler, forger: ສຸງກ ngin I Rois 7. 14, qui forge le cuivre (v. למש בל-חבש וחשה וברול Gen. 4. 22, aiguisant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils, ou travaillant avec le marteau, ou chef, premier de tous ceux qui forgent, etc. - 4° Forger, travailler avec la pensée, mediter: אַכָשׁ רֵע בּים Prov. 6. 44, il medite le mal; הֹרְטֵיר כּוֹב, qui méditent le bien ; אַל־תַּבָה רָעָרו 3. 29, ne médite point de mal contre ton ami, ou ton prochain.

Niph. Etre labouré: ציון שֶּרֶח חַחָרֵשׁ Jér. 26. 18, Sion sera labouré comme un champ. Hiph. (v. Kal4°): פֵּר עָלָרוּ שָׁאֵוּל נְּחַוִּרשׁ I Sam. 23. 9, que Saul méditait sa perte (de David).

II אָרְיָם (fut. אַרְיַם 1º Étre sourd (v. אַרָּשׁ:): אָנְיִם הָּחֵרֵשׁנִים אַ Mich. 7. 16, leurs oreilles deviendront sourdes. --- 2º Faire le sourd, ne pas répondre, se taire: אַל־הָחֵרַשׁ: Ps. 35. 22, tu l'as vu, Seigneur, ne garde pas le silence; אַל־ בָּחַרָשׁ סְּבָּיִּרִי שְׁ בָּאַרִּיִּם אַבָּאַרָּ בַּאַרַ מַּחַרָשׁ 28. 1, ne te détourne pas de moi en silence, c.-à-d. exauce-moi.

Hiph. 1º Etre sourd: וֵיִרָּר בְּטֵּדְוִרִיםׁ I Sam. 10. 27, il faisait semblant d'être sourd, de ne les entendre pas. - 2º Se taire : יְחַחַרָשׁ רַצַּקבֹ עַר־בֹּאָם Gen. 34. 5. Jacob se tut, ne parla de rien, jusqu'à ce qu'ils fussent revenus ; וָאָם־תַּחַרָשׁ יחריש לח איטה Nomb. 30. 15, mais si son mari se tait envers elle, s'il n'en dit rien; avec דְהַרִישׁוּ מִנֶּגוֹר: מָן Job 13. 13, écoutez-moi en silence ; avec הַחַרֵרישׁוּ : אֵל ואלר אירם Is. 41. 1, ecoutez-moi en silence, vous, les îles. — 3º Trans. Taire: לא אַחַרִישׁ בַּּדָּיוּו Job 41.3, je ne me tairai point sur ses vanteries, ou sur la puissance de ses membres (du Léviathan); 11. 3, les hommes בַּרֶּיהְ כְּיִרִים יַחַרִישׁוּ taisent tes mensonges, ou : tes mensonges doivent-ils réduire les hommes מל-תחרש משנה מולק אל-ני ; au silence I Sam. 7. 8, ne cesse point de crier pour nous au Seigneur.

Hithp:: נְיִּתְּקְרְשׁׁרּ כָּל-חַלְּרָלָת Jug. 16. 2, ils se tenaient en silence, ils restaient silencieux, tranquilles, toute la nuit.

תְּרָשֵׁרִם ... (const. שְׁחָרָ, plur. הְּרָשֵׁרִם, v. I הָרָשֵׁר 3°). Travailleur, artisan: הָרָשׁ Exod. 28. 11. lapidaire; בְּיָלָ בְּיִר Exod. 27. 15. l'ouvrage des mains d'un artisan: הְרָשׁ בַּרְיָל בָּילָ בִּיל (s. 44. 12, un forgeron; בְּיִלָּשׁ בַּיְלָּ בַּיִלְּשׁׁ בַּרְיָל בַּיִל בַּרְל (s. 44. 12, un forgeron; בְּיִבְשׁׁ בַּרְלָּ בַּיִלְּ בַּרְל (s. 44. 12, un forgeron; בַּיִבְּשׁׁ בַּרְלָּיִם בַּרְלָּיִל (s. 44. 12, un forgeron; בּיִבְּיִל בַּיִּבְיּם בָּרִלְּיִב בַּיִּבְּים בַּרְלָּב בַּרְל (s. 136, qui forgent la ruine, la perte (v. בַּיְבָּיבְר (v. בַּיבָּיב (v. בַּיִבָּיב).

לא הרשל (v II מְרֵשׁ 1°). Sourd: שׁרֵשׁ 1. Lév. 19. 14, tu ne maudiras pas un sourd; plur.: רְאָוֹנֶר חַרְשִׁים Is. 35. 5, et les oreilles des sourds seront ouvertes.

תרשים תרוב I Chr. ביא הרשים מי הרוב I Chr. 4. 14, la vallée des ouvriers, ou des charpentiers, car ils étaient des charpentiers. — 20 הרשים הרוב Is. 3. 3, et celui qui est habile dans la magie, ou le plus habile des ouvriers; selon d'autres: le sage que tous écoutent en silence.

קרָשׁ adv. (v. II יְרָשׁ 2°). Silencieusement, secrètement, Jos. 2. 1.

תְּרָשׁ n. pr. m. I Chr. 9. 15.

חבש m. (v. I חבש 3°).

תוֹנְשׁ m. Bois, foret, feuillage: יְרוֹנְשׁ Ez. 31.3, avec un feuillage touffu; Ez. 31.3, avec un feuillage touffu; Is. 17. 9, comme un bois et une cime abandonnés, déserts; selon d'autres: comme les branches et le sommet d'un arbre, etc.; אינָי וּ I Sam. 23. 15, dans une foret; ווֹנְיִנְיִים I Chr. 27. 4, et dans les bois.

רְּלְשְׁא n pr. m. 1° Esdr. 2. 52. — 2° Néh. 7. 54.

קרשׁת f. (v. יבּיִרָשׁת (Privail, fabrication: בְּיִרְשׁת אָבֶן בּיִּרְשׁת בַּץ Exod. 31. 5, et pour la taille des pierres, et pour le travail en bois. — בְּיִרְשׁת Jug. 4. 2, n. pr. d'une ville.

קרות על-: 1°) Graver: קרות על-הרות Exod. 32. 16, (l'Écriture était) gravée sur les tables.

קרָת (v. הְרָשׁ) n. pr. d'une forêt : בַּער קרָת I Sam. 22. 5, la forêt de Hareth.

תשופָא n. pr. m. Esdr. 2. 43.

קישֶׁרְ m. (rac. יְּחָשֵּׁף). Petit troupeau: קּשְּׁבֵּר הַשְּׁבֵּר הַיִּשְׁבַּר בְּיִשְׁבַּר בִּיִּשְׁבַּר בִּיִּשְׁבְּר בְּיִשְׁבְּר בִּיִּשְׁבְּר בְּיִּשְׁבְּר בִּיִּיִּם בּיִּבְּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּי

קשׁף (fut. הְשִׁף) Empêcher, retenir, arrêter, sauver, épargner, réserver: זיי, און בּירְשָּׁף II Sam. 18. 16, car Joab empêcha l'armée de poursuivre; prov. 10. 19, qui retient ses lèvres, qui est retenu dans ses discours; Job 7. 11, et moi aussi je ne retiendrai pas ma bouche, ma langue; הַּיִּבְּרָרוֹן אֵל-הַּחִשׁף; Is. 58. 1, crie à haute voix, ne l'arrête pas.

Niph. Etre empêché, être réservé: אָבְּרִי אַבְּרֹ Job 16. 6, ma douleur ne sera pas empêchée, apaisée; לְּיִם אֵיר 21. 30, (que) le méchant est réservé pour le jour du malheur.

יחשב (fut. יחשב) Penser, méditer, inventer, croire, prendre pour, estimer, compter, imputer: אַהָּם חַשְּׁבְּם הַשְּׁבָּ quoique vous ayez médité du mal contre moi, Dieu l'a pensé pour le bien, a changé le mal en bien ; לַּחָשֹׁב מַחֲשֶׁבֹח Exod 31. 4, pour inventer des choses, des œuvres, ingénieuses; מעשה השב 26. 1, ouvrage d'un artiste; קריעלר חוֹשׁבוּ מַחַשְׁבוּת Jer. 11.19, qu'ils ont médité de mauvais desseins contre moi; שַּמְּקוֹשְׁבוֹרָיר אֲשֶׁר חָשֵׁב אֶל־אֶרֶץ בַּשְׁהִים : אֶל 3vec Jér. 50. 45, et les desseins qu'il a formés contre le pays des Chaldéens; avec ?: לוונת Gen. 38. 15, il la prit pour une femme de mauvaise vie ; יְחַהְשָׁבֵנִיּ לאויב לה Job 13.24, (pourquoi) me croistu ton ennemi? אַסֶּרְבּּסֶתְּ לֹא רַּדְשׁבּרּ Is. 13. 17, qui n'estiment pas l'argent; יְלֹא בָּלָּהְ 53. 3, et nous ne l'avons pas estime, nous n'en avons fait aucune estime; לא רַיִּשׁבּרֵי לוֹ עֵּיֹן Ps. 32. 2, a qui Dieu n'impute aucun péché; רַיִּדְשְׁבֶּרָי Gen. 15. 6, il lui compta (sa foi) comme piété, pour un mérite.

Niph. Etre regarde (comme), être estime: בית מונים Prov. 17. 28 (même l'insensé qui se tait) est regardé comme (passe pour) sage : מַרּיּצַ נַחְשַׁבְנוּ בַבְּחַמָּח Job 18. 2, pourquoi sommes-nous regardés comme la bête ? אַרן פָּטֶף אַלּא נָּחְשֶׁב I Rois 10. 21, l'argent ne fut (nullement) estimé, on n'en faisait aucun cas; בְּשָּׁח נֵחְשָׁב חוּא Is. 2. 22, quelle valeur a-t-il? quel cas peut-on en faire? litter. à quoi, à combien, scrait-il estimė? קם הַחָשֵׁב לָאִישׁ הַדּוּא Lév. 17. 4, il sera imputé à cet homme comme un meurtre; נְהַחָשֵׁב לוֹ לְצָרֶקַח Ps. 106. 31, et (ce zèle) lui fut compté pour une action de justice, pour un mérite.

Hithp.: רְבְּוֹיִים לֹא רְיְתְדִּישׁׁ Nomb. 23. 9, il ne se laisse pas compter entre les nations, il ne sera pas du même rang que les autres peuples.

רְשִׁכ chald. Estimer, regarder commo: וְכָל־דָּאָרֵי אֵרְטָא בְּלָּח חֲשִׁרבּרן Dan. 4. 32, tous les habitants de la terre sont estimés comme un néant.

בְּיְשֶׁה m. Ceinture faisant partie de l'ornement du grand prêtre : נַּיְתָּגֹּר אִידּוֹ

קמשׁב הָאַשׁב הָאַלּד Lév. 8. 7, et il le serra avec la ceinture de l'ephod.

רָשְׁבְּהָ ח. pr. m. Neh. 8. 4. הַשְּׁבְּהָ ווּ pr. m. I Chr. 3. 20.

וֹשִׁלְיוֹ m. (ע. שַׁשַׁיִּחְ Imagination, invention, calcul, aussi sagesse, intelligence: יְיִשְׁיִּחְ וְּשְׁיִּחְ שִׁיְבָּיִּחְ Eccl. 7. 25, et pour chercher la sagesse et le calcul (les raisons des choses ou le rapport des choses entre elles); אַרְיִּאַ אַרְיִּאָרָ 7. 27, (il faut) une chose et une autre chose pour trouver une raison, une idée, ou un calcul (on n'apprend que par la comparaison des choses).

קבות n. pr. Hesebon, ville qui appartenait à Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 26; אַבְּעִיה בְּיִיבְּיִה בְּיִבְּיִה Cant. 7. 5, les piscines de Hesebon. Elle appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Jos. 13. 17.

קרים הישבטית ה. 1°Combinaison, invention: ביבים ברכו.7.29, mais ils (les hommes) cherchent une foule de combinaisons, d'inventions. — ביש ביש ביש וו Chr. 26. 15, il fit faire dans Jérusalem des ouvrages artislement faits, des machines de guerre.

תְשַׁבְיָהוּ , חֲשֵׁבְיָהוּ (estimé de Dieu) n. pr. m. de plusieurs hommes, Chr., Esdr., Néh.

חַשְּׁכְנָּח n. pr. m. Néh. 10. 26.

קְּנְיֶה n. pr. m. 1° Néh. 3. 10. — 2° Néh. 9. 5.

קּשָּׁה (fut. הַּיְּשָׁה Étre tranquille, silencieux, se taire: אַר בַּיִּרְשׁה Eccl. 3. 7, (il est) un temps de se taire; פּלְיבָּעָד צִּיּרָם Ps. 107. 29, et les flots de la mer se taisent, se calment; לְּמַצִּלְ צִיּיִן אַ Is. 62. 1, je ne me tairai point, je ne resterai pas inactif en faveur de Sion; אָרָיִם בְּיִרְיִּים Ps. 28. 1, car si tu te détournes de moi en silence.

Hiph. 1º Même sens que Kal: מְחֲשֵׁיחִי מֵעּוֹלְם Is. 42. 14, je me suis tu de tout temps; נְאָהָם מַחְשִׁים Jug. 18. 9, et vous restez tranquilles, inactifs. —

2º Transit. Faire taire: יְחַלְּוִים מַחְשֵׁים Néh. 8. 11, et les lévites faisaient faire silence à tout le peuple.

ייייי n. pr. m. 1° I Chr. 9. 14. — 2° Néh. 3. 11.

יֵדֶע מָח בַחֲשׁוֹכָא : chald. Ténèbres יְדֶע מָח בַחֲשׁוֹכָא Dan. 2. 22, il connaît ce qui est dans les ténèbres.

יַם שׁוּקִים (v. הַשִּׁיּקִים).

תְּשְׁחוּת f. chald. Besoin, ce qui est nécessaire: וּשָׁאֵר חַיִּשְׁחוּת Esdr. 7. 20, et (le reste qui est nécessaire) tout ce qu'il faut encore pour la maison de ton Dieu (v. שַּׁחַ).

יַם שֵׁיכָה (v. הַשֵּׁיכָה).

ושִׁים n. pr. (v. אַישִׁים 1° et הָשִׁים).

קשָׁהְ (fut. קּשָׁהְיּ) Etre ou devenir sombre, obscur: אַשָּהָ שַּׁהְ שַּׁהָּק Is. 13. 10, le soleil à son lever est sombre, couvert de ténèbres; יְמָהְרָץ Exod. 10. 15, et la terre était dans l'obscurité, c.-à-d. on ne la voyait pas; בּרֹבְינִלְּהְ הָשְׁכִּי בַּרֵנִינִי Lam. 5. 17, à cause de cela nos yeux ont été couverts de ténèbres.

Hiph. 1° Intransitif, comme Kal: אָרָים לַרְּלָּח מְרֹשׁבָּה Jér. 13. 16, avant qu'il fasse sombre. — 2° Trans. Rendre sombre, obscurcir: יְרִים לֵּרָלָּח חָחְשִׁרְּהְ רִּיִּלְּתְּ מְּרִים לֵּרָלָּח חָשִּׁרְהְ בִּיִּלְּח אַרִּים לַּרָלָּח חָשִּׁרְהְ בִּיוֹם אַרָּרְ בְּיוֹם אוֹר Amos 8. 9, et j'enverrai des ténèbres sur la terre en plein jour; בְּרִישְׁרָהְ עַבְּיֹם אוֹר Job 38. 2, qui est celui qui obscurcit mon conseil, ma pensée (par des paroles sans intelligence); בַּבּרִים שִּבְּרָּ בְּעַּבְּרָ בְּיֹם אַרְיִם בְּיִבְּשִׁרְּהְ בְּעַבְּרְ בִּיּוֹם אַרְּיִם בְּיִבְשִׁרְּהְ בְּעַבְּרְ בִּיבוֹם אַרְיִם בִּיבְּישִׁרְּהְ בְּעַבְּרְ בִּיבּוֹם אַרְיִבְּיִים מִיבּוֹם מִיבּים מַרְיִבְּיִּים מִיבּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבְים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבּים בּי

קלילן adj. pl.: לְּפְנֵי הַשְּׁמִים Prov 22. 29, devant les gens obscurs, de basse origine.

תושה הושר שלים היינים היינים

ק בּיְשֵׁיכְה et חֲשֵׁיכָה f. Obscurité, ténèbres: קּמְשֵּיכָה Ps. 139. 12, les ténèbres comme la lumière; אַבְּילָה בְּילֶּה Gen. 15. 12, une obscurité profonde; const. קּשְׁכֵּח־פֵּיִם ps. 18.12, l'obscurité des eaux, les eaux ténébreuses (des nuées); plur. מָשִׁר קַּבְּרָה מַשְׁרָּא Is. 50.10, qui marche dans les ténèbres.

Mich. 3. 6, il y aura pour vous obscurité, de sorte que vous ne pourrez prophétiser, deviner; selon d'autres, verbe, 3° pers. fém. de יְּשָׁהָ, il sera obscur.

קשל (v. בָּשֶׁל et בְּשֶׁל) Kal inusité. Niph. Etre fatigué, faible: בֶּלְרַחְנֶּחְשָּׁלִים Deut. 25. 18, tous les faibles d'entre toi, qui marchaient les derniers.

ק chald. Rendre faible, mince, plat: מְחַבֵּל וְיְשֵׁל בּלָא Dan. 2. 40, (le fer) qui brise et qui aplatit tout.

קַבֶּין תַּחַשְּבֵל מְחוֹהְ. (douteux) m.: מְשִׁבֵּל מְחוֹהְ בַּבִּין תַּחַיְּבְּל בְּחוֹהְ. 1. 4, comme l'éclat d'un métal brillant au milieu du feu; selon d'autres: un métal composé d'or et d'airain (de הַשֶּׁהְ cuivre, et בְּבָּיָּהְ chald. or?); selon d'autres: lumière, rayon; (Thalmud: un être de feu qui parle, qui loue le Créateur, de שַׁבֵּ et בַּבַּי parler). 8. 2, on lit הַשְּׁבַשִּׁהַ.

ם ישם n. pr. m. Esd. 2. 19.

 תְּשְׁמִינְאֵי Rituel, Mattithyas, fils de Johanan, grand prêtre, Asmonéen (v. קשׁבָּוֹ).

תְּשְׁמוֹנָה *n. pr.* d'une station dans le désert. Hasmona, Nomb. 33. 29.

תְּאֶרָיה m. Noble, prince : רֵאָרָיה חַשְׁכַּוּ ימיִר מְצְרָיִם Ps. 68. 32, des nobles, ou des princes, viendront de l'Égypte.

תירים m. Rational, une des pièces de l'ornement du grand prêtre, qu'il portait sur la poitrine; le rational était orné de douze pierres précieuses, et contenait les Ourim et Thoumim; de la : ביָּשֶׁרְ בָּעִשׁרָ Exod. 28.15, le rational du jugement (v. אַרִּרָים).

Pṛḍḍ Attacher, lier, s'attacher, aimer, avoir envie: שֶּבֶּם בְּנִי חָשְׁמְ נַמְשׁר בְּנְבִּקּבָּן אַשְׁכִּם בְּנִי חָשְׁמְ בַּנְשׁר בְּנְבִּי קְּבָּם . 34. 8, l'âme de mon fils Sichem est très attachée à votre fille; בְּנָבְי בְּעָבִי בְּנָבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בְּנִבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בַּנְבְי בְּנַבְי בְּנִבְי בְּנַבְי בְּנִבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנַבְי בְּנִבְי בְּנִבְי בְּנִבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּנְבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְבְי בְּבְּבְי בְבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְבְיר בְּבְבְיר בְּבְבְיר בְּבְבְיר בְּבְּבְיר בְבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְבְּיר בְּבְיר בְּבְּיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בְּבְיר בּבְיר בּיר בּבְיר בּבּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְיר בּבְיר בּבְיר בּבּיר בּבּבּיר בּבּיר

Pi. Attacher, lier: בְּיִהְשׁׁ בְּשִׁהְ Exod. 38. 28, et il lia (les colonnes par des lames d'argent). Pou.: בְּיָהָשׁ בַּיְהָעָ 27. 17, (les colonnes) étaient liées par des lames d'argent.

Pשְּלֵח m. Dėsir, dėlices: אָר מָלּבּית I Rois 9. 1, et tous les désirs de Salomon, tout ce qu'il souhaitait faire; אָין מָשְׁרְ מִינְיָשְׁרְ אַן Is. 21. 4, la nuit de mes délices.

בְּשְׁקִים ou הְשָׁקִים m. pl. (v. הְשָּׁקִים Ce qui lie, les liens: תְּשָׁפִרָּם Exod. 27. 10, et les batons, lames, pour lier les colonnes, ou: leurs cercles, ornements, seront d'argent.

ת. pl. Les rayons d'une roue: אָקּיִים m. pl. Les rayons d'une roue: אַרְיָם דְּעָבֶּל מִּבְּעָּרְ I Rois 7.33, et les rayons et les moyeux de ces roues étaient tous jetés en fonte, (parce que les rayons lient le moyeu avec le cercle).

קְשְׁרָה f. Assemblage, amas : const. בְּשְׁרָה II Sam. 22. 12, un amas d'eaux, les nuages épais.

רִים m. pl. Les moyeux des roues (v. חַשְּׁקִים).

תתח אים (רבתי בי היהים). Effrayé, consterné: יסוגים אָחוֹר הַיּחָ חַיְּחָם Jér. 46. b, ils sont effrayés, ils reculent (ou part. de תְּחָה).—2° Subst. m. Peur, terreur: תְּהָה לַבְּלִּידְיָה Job 41. 25, celui qui a été créé sans peur, pour ne rien craindre; מְחָהְבֶּם יְהַהְּבָּם Gen. 9. 2, et votre terreur, c.-à-d. la terreur que vous inspirez.

תה (terreur) n. pr. Heth, fils de Chanaan, Gen. 10. 5; היי 23. 3, les fils de Heth; הַוְחִידִּ 15. 20, les Hétéens, et מַּלְבֵּי תַּחְתִּים II Rois 7. 6, les rois des Hétéens.

רְּהָהָה (fut. הַהָּיִה) Prendre, saisir: פֿיִרְּהָּיִה אָשׁ מְּיִּרְּהִי Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer; אַשׁ מְּיִרְהַ Prov. 6. 27, un homme peut-il prendre le feu dans son sein (sans que ses vêtements brûlent)? אַבְּירִים אָבָּיר רְּאִשׁוֹ Prov. 25. 22, car tu amasses ainsi des charbons de feu sur sa tête, exact. tu prends des charbons pour les (mettre) sur sa tête; אַבְּיִּרְהַ הַּיִּבְּיִרְ הַאַּבְּיִּרְ הַאַּבְּיִר בְּאַשִּין. Ps. 52. 7, il te saisira et t'arrachera de ta tente.

רְּחָהָה f. (rac. הְחָהַה). Terreur : יְרָהָר Gen. 35. 5, une terreur de Dieu saisit toutes les villes.

חִרוּל m. (rac. חָרֵהוּל Ez. 30. 21, (on n'a pas) mis une bande pour lier la plaie.

תְּחְחַת m. (rac. תְּחָה,). Terreur: בְּיֶּרֶהְ Eccl. 12. 5, et les terreurs, les défaillances, pendant leur route.

יוֹתִי n. pr. (ע. דוֹת).

תְּתִיח f. (rac. הְתָּח). Frayeur: בִּי־הָתִּח הַ. בַּי־הָתִיח בַּאָרֶץ חַוֹּיִם Ez. 32. 27, car ces

héros étaient une terreur dans la terre de la vie ; אָשֶׁר־נָחְטּ הְּהִיחָם לְכָל-יוֹשְׁבֶּיתְי Ez. 26. 17, qui ont répandu la terreur parmi tous les habitants.

קבר Couper, trancher; au fig. décider. Kal inusité. Niph. pass.: בַּרְבָּרְהָּ בַּרְבַּבְּרָהְ Dan. 9. 24, il (un temps de soixante et dix semaines) a été fixé, décidé, pour ton peuple.

רְחַלֵּל Kal inusité. Pou. et Hoph. Être enveloppé: אָחָלָל Ez. 16. 4, tu n'as pas été enveloppée de langes.

וְתְּהֶלְּה (v. הַחָּתֶל). Enveloppe: יְּעַרְמֶּלְ יְהַתְּלְחָ Job 38.9, et que je l'enveloppais de brouillard, d'obscurité, littér. (lorsque je faisais) du brouillard son enveloppe.

וְחְלֹלוּ n. pr. Hethalon, ville en Syrie, Ez. 47. 45.

Niph.: נְּרֶחְמֶּם בְּטֵבְעֵּת תְּשֶׁלֶּךְ Esth. 3. 42, נְּרְחָמִם בְּטַבְעֵּת תַּשֶּׁלֶךְ Esth. 3. 42, נְרָחְמוֹם 8. 8, et il fut scelle de l'anneau du roi.

Pi.: יהָּמוֹ הְּתְּמִרּ לָמוֹ Job 24. 16, pendant le jour ils so renferment, se cachent, ou (ils pénètrent la nuit dans les maisons) qu'ils ont scellées, marquées, pendant le jour.

Hiph.: אוֹ־תְּחְתִּים בְּשָׁרוֹ מִזּוֹבוֹ Lév. 15. 3, ou si sa chair est fermée par la gonorrhée dont il souffre.

Don chald. Sceller: בְּלְכָּא Dan. 6. 18, et le roi la scella.

רוֹנְתם .v. החָוֹח).

רַבָּר בָּא לָבִר הַחָּהָהִים רָבָּא לָבִר הַחָּהָהִים רַבָּא לָבִר הַחָּהָר בּא

Gen. 38. 25, reconnais donc à qui est cet anneau, ce cachet.

וְרַתְּ Lier, marier; de là תְּיֵּוֹת, beaupère, père de l'épouse: תְּשֶׁם תְּיִה Exod. 18. 1, (Jethro), beau-père de Moïse; מוֹיְהַה sa belle-mère, la mère de son épouse, Deut. 27. 23.

Hithp. S'allier, en mariant ses enfants: אַהְאָבּי אָּהְיִרְיִן Gen. 34. 9, alliezvous avec nous (par le mariage de nos enfants); avec בּיִּבֶּלְּהְי בּשָּלֶּהְ בַּשָּלֶּהְ וֹצְּמָתְ תְּחָבְּוֹלְ בַּשָּלֶהְ בּיִבְּלָהְ I Sam. 18. 22, maintenant fais alliance avec le roi, deviens son gendre; avec b: בַּיְבָּיבְּהַלְּרְ II Chr. 18. 1, et il contracta alliance avec Achab.

מר מרילה מוח הותו : m. 1° Gendre הותן וּבְנֵיךְ Gen. 19. 12, est-ce que tu as encore ici un gendre, des fils ? שָׁמָשׁוֹן חַקָּד אַנְים Jug. 15. 6, Samson, gendre d'un homme de Thamnatha. — 😎 Fiance, époux : יָרוּא כְּחָהֶן יֹצֵא מֵקְיּםוּ Ps. 19. 6, il est comme un époux qui sort de 52 chambre nuptiale; וּמְשׁוֹשׁ חָתַן עֵל־כַּלָּח Is. 62.5, et comme le siancé se réjouit de sa fiancée; דַתַּן־דַּמָּים אֲחֵת לַּג Exod. 4. 25, tu m'es un fiance de sang. Sephora appelle son fils, qu'elle vient de circoncire: fiancé de sang, ou parce que Moise a manqué de perdre la vie à cause de son enfant, qu'il avait négligé de circoncire; selon d'autres: ces paroles de Sephora s'adressent A Moïse.

קּרְיּהָ f. Noces : יְּהְיָּהְהָ Cant. 3. 11, le jour de ses noces.

קר (v. קישיב Enlever : דָּלְייִר נְשִׁי Job 9. 12, s'il enlève, qui le lui ferait rendre.

אָרָה m. Proie : אַהָרָה קּיָתֶּה Prov. 23. 28, elle guette comme (on guette) une proie, ou, pour אָרֹשׁ , comme un brigand.

בּתִּישְׁהְ בָּתִּים Job 24. 16, il perce les maisons, c.-à-d. il y entre par effraction, dans les ténèbres; יַרְיִּבְּיָשִׁים לְּחָשֵׁיב Jon. 1.13, et les hommes ramaient (fendaient les flots) pour ramener le vaisseau au rivage, ou: ils s'efforçaient de ramener, etc.

חַחְרִי (part. חַחָר, הַחִים) Briser, effrayer. Kal intrans. Avoir peur, être effrayé, être brisé: אַרְּבָנוּ בִּנוּ בִּנוּ בִּנוּ בַּנוּ בִּנוּ בַּנוּ בַנּוּ בַּנוּ בַנוּ בַּנוּ בַּנוּ בַּנוּ בַנוּ בַּנוּ בַנוּ בַּנוּ בַנוּ בַּנוּ בַנוּ בַּנוּ בַנוּ בַנוּ בַנוּ בַנוּ בַנוּ בַּנִים בַּנְבִּים בַּנִים בַּנְבִּים בַּנִים בַּנִים בַנִּבְים בַּנִים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבּים בַּבְּבִים בַּבּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּים בַּבְּבִים בַּבְּים בַּבְּבִים בַּבְּבִים בַּבְּבִּים בַּבְּבּים בַּבְּבִּים בַּבְּבִּים בַּבּים בַּבְּבִים בַּבְּבִּים בַּבְּבּים בַּבְּבִים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבְּבּים בַּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּים בּבּבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּי בּיבּי בּבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּבּי בּיבּי בּבּ

Niph. (תְּחַהְּי, fut. חַתַּה, plur. בְּתַרִּה נְּתָּבְּרָ בַּעָּבּרָ Is. 7. 8, Ephraim sera brisé et ne sera plus un peuple; וְצִרְּכְחָרִי בַּעָּרָ בַּעָּרָ בַּעָּרָ וּאַרָּיִם בַּעָּרָ וּאַרָּיִם בַּעָּרָ Is. 51. 6, et ma justice ne sera pas brisée, interrompue; אַל-תִּירָא וְאַל- Deut. 1. 21, ne crains pas, ne

sois pas épouvanté, découragé; יקיפני Mal. 2. 8, il tremble devant mon nom, il craint, vénère, mon nom.

Pi. Effrayer: רְּחְתַּהְרָּיְ בַּחְלֹּמוֹת Job 7. 14, tu m'effrayeras par des songes; בְּחָהִאָּחְ Jér. 51. 56, leurs arcs ont été brisés (pass. p. הַּהָּחִ), ou: Babylone a brisé leurs arcs (par ses péchés).

Hiph. (הְתַּחְ, הְּהְּחִהְ, fut. רְּיָבָיּוֹם : הְּאָרִהְ וּשׁרָּאָ Is. 9. 3, tu l'as brise comme à la journée de Madian ; שַּרְאָרָהְהָּ לִּפְנֵינְם : Jér. 1. 17, autrement je te ferai trembler, ou : je te confondrai devant eux ; פור בְּיוֹם בְּיִרְם בְּיִרְם ִ 49. 37, je ferai trembler Elam ; יְחִיבִּין 149. 37, je ferai trembler Elam ; יְחִיבוּן 149. 2. 17, pour וויין, le ravages des bêtes, des ennemis, les effrayent, ou briseront les ennemis eux-mêmes, retomberont sur eux.

קראי ביתו m. Terreur, angoisse: קראי און Job 6. 21, vous voyez mon angoisse, mon malheur.

חַחַח n. pr. m. I Chr. 4. 13.

0

D Teth, מיים neuvième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre 9; son nom signifierait serpent, ce qui serait en rapport avec sa forme. Il se permute avec les siffants י, צ. Exemples: חשַיָּ et שַּיִּי et יחשַיָּ et יחשַיָּ et יחשַיָּ etre pur, clair, briller, יחשָי et יחשָי garder, שַׁי ombre, et שִׁי couvrir; יחשָי chald. et שִּי ombre, et שִּי errer, il remplace voler; יחשָי et יחשָי errer, il remplace quelquefois le m du Hithphael; avec יום בירופ, et ישר rangée.

בְּלֵּבֶּל chald. Étre joyeux (v. פּוֹב Chald. Étre joyeux (v. בּוֹרָדּי Dan. 6. 24, le roi fut très joyeux, transporté de joie.

אטַאט (rac. איז ou פּאָד) Ex. unique: בְּמַנְאַמָא זְלְאָרָן Is. 14. 23, je la balayerai avec le balai de l'extermination, qui ne laissera rien.

בּיָב chald. adj. (v. בּיב). Bon: בִּיב בִּיב

Dan. 2. 32, de l'or pur; הַן עַלּ־מַלְבָּא מֶב Esdr. 5. 17, s'il paraît bon, convenable au roi, s'il lui platt.

לְבְּאֵל (Dieu est bon) n. pr. 1° בְּרָאֵל Is. 7. 6, le fils de Tabéel, à qui les ennemis du roi Achaz voulurent donner son trône. — 2° Tabéel, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 7.

קבולים m. pl. Turbans teints (de tremper): סְרוּחֵי יְבְּוּלִּים בְּרָאשֵׁיהָם Ez. 23. 45, des turbans de différentes couleurs et pendants (v. סָרַחִי sur leurs têtes.

מבור m. Endroit élevé, aussi milieu, centre (centre du corps, nombril): Jug. 9. 37, (un peuple) qui descend de la hauteur de la terre, de la montagne: יְשָׁבֵּי עַלִּיבְּעָהַר. Ez. 38. 12, qui habitent le pays qui est au milieu du monde.

תַּבְּשׁת. (fém. הַּהָשָּׁהַ, v. רַבְּשָׁ). Celui, celle, qui tue. 1° Boucher, aussi cuisinier: אָרַבּיּה רְּאָבָּיה וּבְּשָׁה וּצִּיבְּים וּצַבּיה וּבְּשָּׁה וּצִּיבְּים וּצַבּיה וּבְּשָּבְּיה וּבְּיבָּים וּצַבּיה וּצִּבְּיה וּצִּבְּיה וּצִּבְּיה וּצִּבְּיה וּצִּבְּיה וּצִבּיה וּצִבּיה וּצִבּיה וּצִבּיה וּצִבּיה וּצִבּיה וּצַבּיה וּצַבּיה וּצַבּיה וּצַבּיה וּצבּיה וּצבּיה וּצבּיה וּצבּיה וּצבי בּיביה וּצבי וּצבי מוֹ וּצבּיה וּצבי בּיביה וּצבי וּצבייי וּצבי וּצבי וּצבי וּצבי וּצבי וּצבייי וּצבי וּצבי וּצבייי וּצבי וּצבי וּצבייי וּצבייי וּצבייי וּצבי וּצבייי וּצבייי וּצבייי וּצבייי וּצבייי וּצבייי וּייי וּצבייי וּצביייי וּצביייי וּצביייי וּצביייי וּצביייי וּייייי וּייייי וּצביייייי וּצבי וּצביייי וּצביייי וּצביייי וּיייייי וּצבייייייייייייייי

קבְּת chald. m. (v. הַבְּים héb. 2°). Garde : רַב־בַּקְרָא דִּי בַּלְבָא Dan. 2. 14, le chef des gardes du roi.

תבים איני אלי מינים אלי מינים וואסטרים וואסטרים

지크는 n. pr. Tebach, fils de Nahor, Gen. 22, 24.

לְּכְּחָה f. (Même signif. que לְּכְּחָה 1° לְּכְּחָה Ps. 44. 23, nous sommes regardés comme des brebis destinées à la boucherie.— 2° וְאֵשֶׁר שְּׁבְּחָהִי I Sam. 25. 11, et mon bétail que j'ai égorgé.

אַרְחָת n. pr. Tebhath, une ville en Syrie, I Chr. 18. 8 (v. מְּבָּחַ n. pr.).

לְבַל (fut. יִּמְבֹּל) Mouiller, humecter, tremper, plonger : רַיִּמְבָּלוּ אֶּח-חַבְּּתִּפּוּט פַּרָם Gen. 37. 31, ils tremperent la robe

dans le sang; יְטְבֵלְתְּ שְּחָךְ מֵּדִיֹםְעְ Ruth 2. 14, et tu tremperas ton pain dans le vinaigre; אָם בְּיַבְיִּר הַיְּטְבְּלִיִי Job 9. 31, alors tu me plongeras dans une fosse bourbeuse. Sans rég.: יְסְבּלְתְּ בַּיְּכִי Exod. 12. 22, vous (le) tremperez dans le sang; זְיִבְיִר וַיִּיְמַבְּל בַּיִּרְבִי II Rois 5. 14, il descendit et plongea, se lava, dans le Jourdain.

Niph.: נְיִנְתְלוּ בְּקְצֵה זְהַבְּיִם Jos. 3. 15, (et les pieds des prêtres) furent mouillés au bord de l'eau.

ים ליהו ח. pr. m. I Chr. 26. 11.

עברי לייבי בייבי של 1° Imprimer, graver; de la אַבְּעָי פּנְ בַּיבְיים médaille. — 2° Intrans. Tomber, s'enfoncer: שְּבְעִי וּנִים בְּשִׁרִים בַּשְׁרִים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בַּשְׁרִים בּשְׁרִים בּיים בּשְׁרִים בּשְׁרִים בּיים בּשְׁרִים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיים בּייים בּייים

Pou.: מְתְּעֵּהְ רְיֵם־סוּהְ Exod. 15. 4, ils ont été enfoncés, noyés, dans la mer Rouge.

Hoph.: קְּמְלֵּהְ בֵּבֹץ רַיְּלֶּךְּהְ Jér. 38. 22, lorsque tes pieds ont été engagés dans la boue; עַל־כָּח אֲדְנֶיְח וְסְבָּע Job 38. 6, sur quoi les bases de la terre ont-elles été fichées, affermies.

רוֹע בְּע יוֹת n. pr. m. Esdr. 2. 43.

שְׁרְּוֹמֵן (qui platt à Remmon, idole syrienne) n. pr. Tabremmon, père de Benhadad, roi de Syrie, I Rois 15. 18.

ቦታው n. pr. Tabbath, ville de la tribu d'Ephraïm, Jug. 7. 22.

אבים Nom du dixième mois de l'année lunaire: אין שׁבָּיי Esth. 2. 16, le mois de tebeth (correspondant à décembre-janvier.)

Pi. (יְבֵידֵר (יְנֵידֵר Purifier, épurer, déclarer pur: יְבִידֵר Ez. 39. 16, ils purifieront le pays; בְּבִידִר Ez. 39. 16, ils purifieront le pays; בְּבִידִר Ez. 39. 16, ils purifieront le pays; יְבִּידִר בּי בַּזִר בָּי בַּיִר בִי בִּי בַּיר בַּי II Chr. 29, 18, nous avons nettoyé toute la maison du Seigneur (des choses impures); בְּבַיְרֵר בָּי בִּיר בִּי Mal. 3. 3, et en épurant l'argent; בְּבַיְרֵר בִּי Lév. 13. 59, pour le déclarer pur ou impur; בְּיִרְרָי Ps. 51. 4, et purifie-moi de mon péché.

Pou. pass.: אַהְ אָרֶץ לֹא מְּטִחְרָח תִּרא Ez. 22. 24, tu es une terre non purifiée.

Hithp. Se purifier: יְרִשְּׁבְּיִר Gen. 35.2,

purifiez-vous; אָז דְאָשׁשׁ תַּמְּשֵׁתֵּר Lévit. 14. 11, l'homme qui se purifie; נַיּשָּׁתְרּי Néh. 12. 30, et les prêtres se purifièrent.

קהרי: אָהָרְהּ Ps. 89. 45, tu as détruit son éclat (v. מַּחַר 1°); selon d'autres: le subst. est יְשָׁבְּי pureté, éclat, ou: le lieu le plus pur, le temple: tu as détruit le temple qu'il avait bâti.

לְּהֵרָהְ f. Purcté, purification: אַחָרָהּ Lév. 13. 35, après avoir été déclaré, jugé pur; בּיוֹם מְּדְרָח Lév. 14. 2, au jour de sa purification; דְּלָּה מְּטָרָהַ דַּיִּהְ II Chr. 30. 19, quoique (sans purification) sans s'être purifié pour le sacrifice saint (la pâque).

וְלֶּבְרֵת f. (Meme signif.): וְלֶבֶּל-מְרֵע I Chr. 23. 28, et pour la purification de tout ce qui est saint.

≥10 Etre bon, bien, agréable, beau, gai : פר־טוֹב לוֹ עַשֵּה Deut. 15. 16, parce qu'il lui va bien, qu'il se platt chez toi; מרשוב לנה במצרים Nomb. 11. 18, car nous étions bien en Egypte; יטוב לה Deut. 19. 13, afin que tu sois heureux; וְנִגֵּן בְּיֶדוֹ וְטוֹב לָהְ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main et tu seras soulage; פר טוב בְּצֵרנֵר דֵר Nomb. 24. 1, qu'il est agréable aux yeux de Dieu; qu'il lui platt; aussi avec אָם־עַל־דַוּמֶלֶהְ טוֹב: עַל Esth. 3. 9, s'il platt au roi; avec >: Job 10. 3, cela peut-il te plaire, te convenir? מַדו־שֹבוּ אֹחָלֶרְהְ רַצֵּקֹב Nomb. 24. 5, que tes tentes sont belles, 6 Jacob! מַדרשׁבוּ רֹדֵיךְ מְנֵיִן Cant. 4. 10, tes mamelles ou tes caresses sont plus agréables que le vin ; בטוב לב־אַמְנוֹן בַּיֵין II Sam. 13. 28, quand l'esprit d'Amnon sera gai par le vin.

Hiph.: תְּטִיבֹתְ כִּי חָיָּח יִכִּדְּבֶּבֶּךְ I Rois 8. 18, tu as bien fait d'avoir eu cette intention. (Les formes תַּטִיב ou תַּטִיב ou מַטִיב sont de תַּטָב

שוֹב adj. (fém. טוֹבָה). Bon, pur, bien, heureux, agréable, beau, gai, joyeux: אַרֵץ שוֹבָח Exod. 3. 8, un bon pays; ו ובל־עץ טוב II Rois 3. 19, et tous les bons arbres, qui portent fruit; שַּתַב סוב Gen. 2. 12, et l'or de ce pays est pur ; דור הַאֹפִרִים לַרֶע טוֹב וְלְשוֹב רָע Is. 5. 20, malheur à ceux qui disent que le mal est bien, et que le bien est mal; טוב־עון Prov. 22. 9, bon, charitable, oppose a רַע־עֵּרָן jaloux, envieux; יטוב לא־יִחְרָח לַרְשֵׁע Eccl. 8. 13, le méchant ne sera pas heureux; לְטוֹב לַנִיי Deut. 6. 24, pour que nous soyons heureux ; בָּמִיר-לָה הַשׁוֹב בְּנֵינְהָ Gen. 16. 6, uses-en envers elle comme il te plaira, litter. fais-lui ce qui paraît bon à tes yeux ; avec לָאַרָם שָׁשוֹב לָפָנַירו : לִפְנַי Eccl. 2. 26, à l'homme qui lui est agréable; נַחָרָא אֹהוֹ כִּי־טוֹב חוּא Exod. 2. 2, et voyant qu'il était beau; אָרֹלָרם וְטוֹבִרם Is. 5. 9, (des maisons) grandes et belles ; קַשָּׁמֶן בובה Ps. 133. 2, comme l'huile excellente; יַקְנָה הַשֹּוֹב Jér. 6. 20, et la canne odorante ; וַנִּקְרֶת טוֹבִים Jér. 44. 17, nous etions heureux ; בִּרשוֹב חַסְהֶף Ps. 69. 17, כמד ta miséricorde est extrême ; בַּלֶב־כוֹב Eccl. 9. 7, le cœur joyeux, avec plaisir, joie; ייוֹם כוֹב Esth. 9. 19, et un jour de fête. — Adv. Bien : אַם־יִגָּאַלֶּךְ בּוֹב Ruth. 3. 13, s'il veut t'épouser c'est bien (à la bonne heure!). — Subst. Le bien, bonheur : לא־חַשוּב עֵינִי לָרָאוֹת טוֹב Job 7. 7, mon ceil ne verra plus le bien, le bonheur.

טוב

קאֶכֶץ פוֹר מוֹת n. pr. d'une contrée: בְּאֶכֶץ פוֹר Jug.11.3, dans le pays de Tob; וְאִרשׁ טוֹר Sam. 10. 6, et les hommes de Tob.

מוֹב אֲרוֹנִיָה n. pr. m. II Chr. 17. 8.

שוב m. (v. אינ adj.). Bonté, beauté, bonheur, les biens, la meilleure part: שוב פעם Ps. 119. 66, (la bonté de la raison), la raison juste, l'esprit sain; Ps. 27. 13, la bonté, la grace, de l'Eternel; אַני אַגָּבִיר עָל־טוּבי עַל־פּנִיך Exod. 33. 19, je ferai passer devant toi toute ma bonté (majesté); שוב מוב מוב שוב Job 21. 16,

leur bonheur n'est pas dans leur pouvoir; אריכור פון Prov. 11. 10, le bonheur des justes remplit la ville de joie; בי בשוב Is. 65. 14, dans la joie, le contentement, de leur cœur; la joie, le contentement, de la terre; la je vous donnerai les meilleures choses de l'Egypte (ou la meilleure partie); וְבָּלְּיםוּב צֵּלִּרְיִם בְּיָרִי בְּיָרִי בְּיָרִי portant avec lui (une partie) de toutes les choses précieuses de son maître.

לבְּה f. (v. שוּבֶה). Bonté, le bien, félicité : פַל־תַּמוֹבָח אֲשֶׁר־פָּטָּח הַי Exod. 18. 9, tout le bien que Dieu avait fait (à Israel) ; עַבּרָהָ שְׁנַיז טוֹבָרָהָ Ps. 65. 12, tu couronnes l'année avec ta bonté, par tous les biens dont tu la combles; נובְרִיי בַּל־עָלֵיקי 16. 2, mon bonheur ne vient que de toi; לָרָאוֹת בְּטוֹבֶת בְּחִירֵיך 106. 5, pour (voir) jouir de la félicité de tes élus; בַּרבוֹת חַשּוֹבֶח רַבּוּ אוֹכְלֵיחַ Eccl. 5. 10, avec l'accroissement des biens augmente le nombre de ceux qui les mangent; זְכְרָח־לִּר אֲלֹחֶר לְטוֹבֶח Neh. 5. 19, souviens-toi de moi, mon Dieu, en bien, pour mon bien; אַנָּיִרוּ־עָנְּיַר אוֹרו Ps. 86. 17, fais parattre quelque לְטוֹבֶת signe (de ta bonté) en ma faveur.

מוֹרְיָהוֹ et שׁוֹרְיָהוֹ (agréable à Dieu) n. pr. 1° Tobie, Ammonite, Néh. 2. 10.

— 2° Les fils de Tobie, 7. 62.—3° Tobie, Zach. 6. 10.

בּיבֶיהְ טָּוּר : בּיבּיהְ בּיג Exod. 35. 25, les femmes filaient de leurs propres mains; טָּוּג אָח־הְעִּיִם 35. 26, elles filaient des poils de chèvre.

רְּטָּח אָרִי Crépir, couvrir, revêtir: תְּבָּחְתְּ Lév. 14. 42, et qu'on crépisse de nouveau (les murailles) de la maison; וְבָּהָיִם בְּירוֹח תַּבְּהִים I Chr. 29. 4, pour en revêtir les murailles des maisons; בְּינָם בַּרִים אֹחִי הָּעַבְּּרִם אֹחִי הָעַבּּרִם Ez. 13. 10, mais ils ont enduit la muraille légèrement, d'un crépi léger, ou qui n'est pas mêlé de paille; בִּיבְּחָם בִּירָאוֹת בֵּינַהָּם Is. 44. 18, car il (Dieu) a couvert, fermé, leurs yeux, qu'ils ne voient pas.

Niph. passif: יְאַחֵרֵי וְשִׁחֵרֵי Lov. 14. 43, et après avoir été crépie; avec l'acc. אַחֲרֵי וְשִּׂחֵ אָח־יַנְבָּיִח 14. 48, après que la maison aura été crépie, enduite de nouveau.

רובילים pl. f. Bandeaux, fronteau: לְשִׁילְּשׁוֹ מִילְּיִ לְשִׁילְשׁוֹ חַרָּי לְשִׁילְשׁוֹ בְּיִרְ עַיבִּילָם Deut. 11. 18, (ces paroles) seront (écrites sur) des fronteaux entre vos yeux. On portait toute la journée, et on porte encore, en faisant sa prière du matin, des étuis, attachés au front et au bras gauche, qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod. 13. 1 à 10, 13. 11 à 16, Deut. 6. 4 à 9, 11. 13 à 21, écrits sur parchemin (v. בַּיִּבְיִּבְּיִם).

עול (אוני אין בּיַיִּל אַריבְּאָר וועני אָר אַר וועני אָר אַר ווּשָבּל אַר ווּשָבּל אַר ווּשַבּלְּמִי (I Sam. 18. 11, Saūl jeta, poussa, lance (contre David); יַחָּבֶּל מְיִּלְיִן חַוּאֹאַר וּעַרְיִּבְּי בַּעָּל הָאָרֶץ חַוּאֹאַר וּעַרְיִּבְּי בַּעָּל הָאָרֶץ חַוּאֹאַר וּעַרְיִּבְּי בַּעָּל הָאָרֶץ חַוּאָאַר וּעִיּבְי אַריבְּעָּרְ אַריבְּעָּרְ אַריבְעָּבְּרְ וְשִׁרְאָל לָּחָרֶב ווּ אַריבְעָּבְּרְ וְשִׁרְאָל לָּחָרֶב ווֹ Rituel, ils ont jeté sous l'épée, ils ont massacré, ton peuple Israel.

Pilp. Rejeter, transporter: יְיֵי חְּמָּחְ קְּצֵּלְנְּלְּגְּ Is. 22. 17, vois! Dieu te rejette, te transporte d'ici (ע. הַלְּצֵלְנָּ

" אַנְלְהְאַטֵּפְּהְ אַטְּפּרּךְ וְסוֹתְ בַשִּׁרְבְּיךְ Aboth, parce que tu as noyé, on t'a noyé, et à la fin on noiera ceux qui t'avaient noyé.

יטור סברב בָּדָים : m. 1° Muraille מור מברב בָּדָים ב Ez. 46. 23, et un parapet les entourait.—2° Rang, rangée: שַׁלְשָׁח טוּרֵד נְיִרח I Rois 6. 36, trois rangées, assises, de pierres taillées; אַרְפֶּטִּיוֹ שׁרֵיי אָבָן Exod. 39. 10, quatre rangs de pierres (précieuses).

מור ביר chald. m. (v. מור hébr.). Mont, rocher: בְּיֵר לְטֵּיר רֵב Dan. 2. 35, devint une grande montagne; יְּיר מְשִּרְיָא אָרְאָזֶירָת בְּיִּר בְּעִּרְיָא אָרְאָזֶירָת 2. 45, une pierre s'est détachée de la montagne.

טוש Voler impetucusement, fondre: פּנְשֵׁר יְבוּשׁ צֵלֵר־אֹכְל Job 9. 26, comme un aigle qui fond sur sa proie.

תְּלֶח adv. A jeûn : יְבָּח מְּרֶח Dan. 6. 19, et se coucha, ou passa la nuit à jeûn.

קרְתְּלְ Kal inusité. Pi. Tendre, tirer l'arc: תַּלְּבְיִר מִּבְּיִר מִּבְּיִר Gen. 21. 16, loin comme les tireurs d'arc (sont éloignés du but en tirant), ou מַבְּיבָ subst. trait, loin d'un trait d'arc.

קרות (ע. (עבון באר). Moulin, meule: בחור באר בארן באר Lament. 5. 13, les jeunes gens portaient la meule (ou inf. pour לְּבְּחוֹן, ils employèrent les jeunes gens à moudre, à tourner la meule).

אבקחורים m. pl. ובְּקְּחוֹרִים (keri) Deut. 28. 27, et par des tumeurs à l'anus; I Sam. 5. 9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) [v. מְּחַרֵּי וְשָּׁרָים ן I Sam. 6. 17, des images d'or, qui représentaient cette maladie.

רוות pl. f. Les reins (v. רְיִה, couverts de graisse), comme בל כל מידים ליות פל ווות מידים בל מוות ווות מידים בל מידים

רְּטְבֵּר (fut. יְטְבֵּר (יְטִבּר (inoudre: בְּיבְּים בּע (inoudre: בַּיבְּים בּע (inoudre: בַּיבְים בּע (inoudre: בַּיבִים בּע (inoudre: בְּיבִים בּע (inoudre: בּעַים בּע (inoudre: בּע (inoudre

קְּלֶּהָלָה (rac. מְחַלָּה). Moulin : בְּשְׁמֵל קיל הַשְּׁחָנָה Eccl. 12. 4, quand le bruit du moulin, ou la voix de la meunière, baisse, diminue.

ים תְּמֶרת (rac. מַזּה). Enduit: אֲשֶׁר מַקּהְם בּיְחָהָּם Ez. 13. 12, où est l'enduit dont vous l'avez enduite?

שלי היביר יוצר ירְכְּס־מִּרט Argile: אָרְ רְּכְּס־מִּרט Is. 41. 25, et comme le potier foule l'argile; בּאָר בַּאָר Nah. 3. 14, entre dans l'argile (pétris-la). — 2° Boue: חַאָּרבְּיִר בְּאָר בַּאָר Ps. 69. 15, retire-moi de la boue, afin que je n'y demeure pas enfoncé; יֵיגְרְשׁרּ בַּיִינִיר רָבָּשׁׁר וַיִּרְשׁר בַּיִינִיר וַבְּשׁׁר וַ וּאַר Is. 57. 20, et ses eaux jettent sur le rivage la vase et la boue.

יף chald. m. (v. בְּיִם héb. 1°). Glaise: בַּוְטַפְּן מִינָאָ Dan. 2. 41, avec l'argile et la terre glaiseuse.

תלל. (avec suff. מֵלִּי, rac. לְּבֶלָּי). La rosée: מָבֶּל תַּשְׁבֶּיִם Gen. 27. 28, de la rosée du ciel; מְבֶּל אָמְרָחִי Deut. 32. 2, que mes paroles coulent comme la rosée; בְּי בַּל אִוֹרת מֵלֶּךְ Is. 26. 19, car ta rosée est une rosée de lumière, ou : comme la rosée qui tombe sur les plantes, de אִרָּרָה.

לל chald. m. Rosée : בְּטֵל שְׁמֵיָּא דְצְטַבּע

Dan. 4. 12, qu'il soit mouillé de la rosée du ciel.

אלְלָּ 1° Avoir des taches, être tacheté: 30. 32, tous les agneaux qui ont de petites ou de grandes taches; תַּבְּעָּהִי וְדְּיִנְאָרָ מַּלְּרָ מָּלָרְ מָּבְּי מָלְרָ בְּעָרִ מַּלְרָ בְּעָרִ מִּלְּ בְּעָרִ מִּלְ בְּעָרִ מְּלָ בְּעָרִ מְּלַ בְּעָרִ מְלַ בְּעָרִ מְּלַ בְּעָרִ מְלַ בְּעָרִ מַבְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִי בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִי בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִי בְּעָרְ בְּעָרִי בְּעָרְ בְּעָרִי בְּעָרְ בְּעָרִי בְּעָרִי בְּעָרְ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִי בְּעָרְ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בְּעָרִ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרִי בְּעָרִ בְּעָרִ בְּעָרְ בְּעָּרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעִירְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָּרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּיוּ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעָרְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעָּיוּ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעָרְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעָרְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעָבְּיוּ בְּבְּיִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִבְּיוּ בְּבְיבְיוּ בְּיבְייוּ בְּעִירְ בְּעִבְייִירְ בְּעִירְ בְּעִבְיוּ בְּעִירְ בְּעָבְיוּ בְּבְיוּבּיבְיוּ בְּבְּיבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּיוּבְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בּבְיוּ בְּיבּייוּ בּיוּ בּיבְיוּ בּבְייוּ בְּיוּבְיוּייבְייוּ בְּיוּבְיוּ בְיוּבּייוּ בּיבְייוּ בּיבְייוּ בּיבְייוּבְיוּיוּבְיוּבְיוּיוּבְיוּבְייוּ בְּיוּבּייוּ בְּיוּבּייוּ בּיוּייוּבּייוּ בּיבְייוּיוּבְייוּבּייוּ בּיבְייוּבּייוּבּייוּייוּייוּייוּ בּיבְייוּייוּבְייוּי

Pou. Étre rapiéceté : הְּלָּהְתְּ זְּכְּלֹּהְתְּ Jos. 9. 5, et de vieux souliers rapiècetés.

קלְאִים m. pl. Agneaux : מְלָאִים Is. 40. 11, avec son bras il rassemblera les agneaux ; נַּיּפְקְנִים בַּשְּלָאִים I Sam. 15. 4, Saul les compta d'après les agneaux de paque qu'ils avaient avec eux; selon d'autres, n. pr.: il les compta à Telaïm.

לְלָה m. (const. יְלְבֶּלְח). Agneau : יְלְבּר צֶּחֶר I Sam. 7. 9, un agneau de lait (qui tetait encore; יְצֵּרְר יִרְעוּר בְצֶּחָר וְכָּבֶּר יִרְעוּר בְצֶּחָר Is. 65. 25, le loup et l'agneau iront pattre ensemble.

ment celui qu'on porte en faisant la prière du matin, et aux quatre pans duquel pendent des franges (אַרָּאָד, v. Nomb. 15. 38, 39).

לְלֵל Kal inusité. Pi. Couvrir d'un toit : הַּנְּעָּר וְּיִבְּלְלָּנָּוּ Néh. 3. 15, il hátit la porte et la couvrit d'un toit.

לְלֵל chald. Aph. (ע. טְלֵל). Se mettre a l'ombre : אָרָא הַינִת בְּיָא הַחְתְּיִה הַ מְּטְלֵל הַינִת בְּיָא Dan. 4. 9, les bétes de la campagne se couvrent, s'abritent sous son ombre (צ. אַב).

마 마 pr. Telem, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 24.

מלמן n. pr. m. Esdr. 2. 42.

אָטֵטְ (inf. אַמְטְּדָ, fut. יְמְיַבָּא Lév. 15. 32, et qui devient impur par cela; אָבָּרְיָבָּא 18. 25, le pays est devenu impur, corrompu; בְּמִיבָּא 12. 2, elle sera impure pendant sept jours.

Pou. pass.: מְשְׁיֵּהְ לִאֹ מְשְׁיָּאָה Ez. 4. 14, mon ame n'a pas été souillée.

Hithp. Se souiller, se rendre impur: בּחָשׁ אִּשְׁשִּׁהְ אִלֹּאַ Lév. 11. 43, ne vous souillez pas par ces animaux; avec בּיֹנִשְּׁאַר הְשָּׁאַבּה הְשָּׁאַבּא 11. 24, et par ceux-ci vous vous rendrez impurs.

Hothp:: אַטָּר הְטַּמָאָה Deut. 24. 4, après qu'elle a été souillée.

אנוֹטְ adj. (fém. רְמָמֵמֶּרְ בּינִים, Impur, immonde: אַנֵּיבְּי, רְאָמֵרְ הְטָּבְּאַ Lév. 5. 2, une chose impure, une bête immonde; אַינּיבּי אַנִּיבִים אָנֹבִי אַנִּיבִים אָנֹבִי אַנִּבְיּים אָנִבִּים אָנֹבִי Is. 6. 5, je suis un homme dont les lèvres sont impures; betate Ez. 22. 5, impure, infame de réputation.

אַמְאָה f. Impureté : מַבְּבּרּר מָּדְּאָה הַחַבְּלּ Mich. 2. 10, pour son impureté elle

sora dans les douleurs; le pays sera détruit, ruiné, parce qu'il a été corrompu (v. I et II (תָבֵל).

Niph. Se cacher: יְרִשְׁפֵּן בְּעָפֶר Is. 2. 10, et cache-toi dans la poussière.

Hiph. Cacher: וַנְּלְכֵּר נַיַּמְמָני II Rois 7. 8, et ils s'en allerent, et les cacherent. * אַמְיִםנּיני Rituel, et à conserver les mets chauds.

אָלֶטְ m. Panier : מְּמֶשׁ הְּמְשְׁיִן Deut. 26. 2, tu les placeras dans un panier. קור היורף בַּעְשֵׁר : Souillure : יוָשְׁיָּלְּוּף Rituel, purifie la souillure de mes actions (v. קּבַיּם).

אַנְלָּת Kal inusitė. Pi. Salir : אֵיכָכָּת Cant. 5. 3, comment pourrais-je les salir?

קער (ע. הְּעָהְ) Kal inusité. Hiph. Egarer, séduire : הְּטָבּוּ Ez. 13. 10, (parce qu')ils ont séduit mon peuple.

לאָטְ chald. Pa. Faire goûter, donner a manger: בְּטְבָּא בְּחוֹרִין יְטְבָּמוֹנֵה Dan. 5. 21, on lui fit manger de l'herbe comme aux bœufs.

עַעָּט m. (v. טָצָם). 1º Goût : וָיָדָיָן מָדָר עַמַעַם לְשַׁר חַשְּׁמֶן Nomb. 11. 8, et (la manne) avait le goût d'un pain pétri avec de l'huile, ou comme du gras de l'huile; מַבֶּד טֵעָבוֹ מַל Jér. 48. 11, son goût lui est demeuré. — 2º Sens, raison: יְמֵנִים יְמֵנִים Job 12. 20, il ôte la raison aux vieillards; אַשׁח יָמָה וְסָרָה שעם Prov. 11. 22, une belle femme, sans esprit, insensée; מַשְׁנּוֹחוֹ צָּרִר־טָדְעָה Ps. 34. 1, lorsqu'il déguisa sa raison, lorsqu'il contrefit l'insensé; מָשִׁרְבֶּר טָעָם Prov. 26. 16, ceux qui répondent, conseillent sagement, sensément. 3º Décision, ordre : פְּעֵּבֶם דַשָּבֶּן וּגְרֹלָיו Jon. 3. 7, par ordre du roi et de ses grands. "On appelle טְעָמָים les signes massorétiques.

DYV chald. (v. מַעָם héb. 3°). Ordre, commandement:בְּעָבְיאַל בְּּבְּעַבְּעָבְּבָּעָב Esdr. 6. 14, par le commandement du Dieu d'Israel.

DMP chald. m. 1° Goût: מַבְּעָם הַקְּרָא Dan. 5. 2, (Baltasar ordonna) dans le goût, la saveur, du vin; déja plein de vin. — 2° Sens, raison: דְּנָיִאֵל הַחָרֵב עָּבָא Dan. 2. 14, Daniel répondit avec prudence, réflexion et raison;

אָסְשָׁבְּ 6. 3, afin qu'ils leur rendissent compte; בְּלְבָא מְּבָּלְ אָלָ מִּלְּלָא מִּבְּל 3. 12, ils n'ont pas dirigé leur esprit sur toi, ô roi! (ils ne t'obéissent pas). — 3° Ordre: מַּבְּל מִים מְבַּע Esdr. 4. 19, et de moi est parti l'ordre; בְּבָּל בְּבָּל בְּבָּל בָּבָּל 5, qui vous a donné l'ordre; בְּבָל 4. 8, Rehum, le conseiller (qui donne des ordres.

ענו אָרד בְּנִירְכָם Charger: טַצָּט אָרד בְּנִירְכָם Gen. 45. 17, chargez vos bêtes, ou : piquez-les, pour les faire marcher.

Pou. Étre percé : קרָכ Is. 14. 19, ceux qui ont été percés, frappés par l'épée.

איני פּוּפְריבי (מְשְׁבִי בּשְׁבִּי , rac. אְשַׁבְּי). Les enfants: פּוּפְבּיביְּעָל־בַּשְּׁבּי (Gen. 34. 29, et tous leurs petits enfants; אָבּדּיִּבּי לְבִּדִּי מְשָׁבּר וְּבַּרְ בִּי בְּבָּר וְבַּרְ בִּי בְּבִּר מְשָׁבּר וּבָּר בּאָבָּר בּאָבָר בּאַבּר פּוּקּמוּג (Ez. 9. 6, jeunes hommes, vierges et enfants; tes hommes sans (compter) les enfants; אָבָּר דַּאָבּר בַּאָבּר בַּאָב Gen. 47. 12, selon le nombre des enfants.

* ਜ਼ਰ੍ਹਾਂ f. Une goutte, Aboth.

רְמִינִי הְשָּׁהָ Kal inusité. Pi. 1º Étendre: מְּמְיֵּנִי שְׁמָּיִח Is. 48. 13, et ma droite a étendu les cieux.— 2º Soigner: בְּמִינִי וְרִבְּיִחְיִּ וְרִבְּיִחְיִּ וְרִבְּיִחְיִּ וְרִבְּיִחְיִּ וְרְבִּיחִי Alament. 2: 22, ceux que j'ai soignés (emmaillottés) et que j'ai élevés.

ת איני של ה. איני של

לְּבְּיִים m. pl. Action de soigner, d'emmaillotter: פֿלְלֵי הָשָּׁדִים Lament. 2. 20, de petits enfants, objet de leurs

tendres soins (qu'elles emmaillottaient); v. npg 2°.

שְׁפֶלּ שְׁלֶר שֶׁקֶר יִיִּדִּים Ps. 119. 69, les superbes! ils forgent, fabriquent, des mensonges contre moi, ils m'imputent faussement de mauvaises actions; שֵּהֶש Job 13. 4, vous imputez faussement, vous fabriquez des mensonges; מַּבְּיבְינִינְי 14. 17, tu as ajouté a mes péchés, tu m'en imputes plus que je n'ai commis.

ינְשֵּיָא Petits enfants (v. בְּקָלָא Rituel, les petits enfants et les femmes,

קַּפְּרָ m. Prince, capitaine, chef: אַפְּרָי שִּפְּטָר Jér. 51. 27, nommez contre elle un prince, un capitaine; plur. יְבַּפְּרַרִיךּ, Nah. 3. 17, et tes chefs.

אַלְיְהְ Dandiner, avoir une marche affectée: אָלְהְהַ הְּלְבְּהַ Is. 3. 16, elles marchent à petits pas, d'une marche affectée, en dandinant (v. אָבּ) à la manière des enfants.

פְּבְּיִרוּ, יִנְּמְּרִיןּ, v. יְבְּמְּרִיןּ, v. יְבְּמְרִיןּ, v. יְבְּמְרִיןּ, v. יְבְּמְרִיןּ, v. יְבְּמְרִיןּ, v. יְבְּמְרִיןּ Dan. 4. 30, et les ongles (de Nabuchodonosor) devinrent comme les griffes des oiseaux; יְבִירְיְנִישׁ 7. 19, et les ongles (de la bête) étaient de cuivre.

Pide: מָלֵי Etre gras; au fig. être sot, stupide: אָפָל בַּדְלָב Ps. 119. 70, leur cœur est gras comme la graisse, c.-à-d. matériel, stupide.

• ਸਿਖਾਸ਼ f. Sottise, naïveté: ਸਬ੍ਰਾ ਸਬੰਸ਼ਸ਼ les sottises, les naïvetés de la bouche (ਖ਼ਬਸ਼ un sot).

ቦታኒ (goutte, perle) n. pr. Taphath, fille de Salomon, I Rois 4. 11.

לְרֵר Continuer, agir sans interruption: דְרֶלֶּתְ פֹרֵר Prov.19.13, et (comme) une gouttière qui coule sans cesse; " איש פרור un homme occupé, affairé.

לְרֵר chald. Chasser, repousser: פֿרָרין Dan.4.30, il fut repoussé d'entre les hommes; וּמָרְדִּא לָּדְי טָרְדִין 4. 29, et on te chassera de la compagnie des hommes.

שָׁרָנִם cheth. pour פֶּרֶם Ruth 3. 44, avant que.

טְרַתְּ עְבִּרְיִ יְבְּרְיִתְ עָבּ Job 37. 11, il charge le nuage même dans la pureté de l'air, ou : la pureté de l'air pèse sur les nuages, les dissipe; ou : il le charge de pluie, de fécondité (v. יִּדְיּ).

קרה עלר לשנח m. Charge, peine: קרה עלר לשנח Is. 1. 14, elles me sont devenues a charge; בְּחַבְּשׁ הַּמְשׁוֹאֲכֶם Deut. 1. 12, (comment porterais-je seul) le poids et le fardeau de toutes vos affaires?

לְיִנִית (f. מְּרָיִת adj. Frais, humide: מְּרִיּח יְחִבּיוֹר יְחִבּיוֹר יְחִבּיוֹר יְחַבּיוֹר יְחַבּיוֹר יְחַבּיוֹר יְחַבּיוֹר יְחַבּיוֹר יִחְבּיוֹר יִחְבּיוֹר יִחַבּיוֹר (fratche) pas encore desséchée; rețיי Is. 1. 6, et une plaie humide, saignante, ou: une plaie récente.

סַרָּטְ adv. Avant, avant que, pas encore, souvent avec les prép. 4 et 9: אַבֶּרֵם חַרִים יְלֵרוּ Ps: 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées; בָּטֶרָם והחיל ילדת Is. 66. 7, avant d'être en travail, elle a enfanté; avec l'infinitif: אַכֶּירֶם לֶּדֶת הֹק Soph. 2. 2, avant que le jugement soit enfanté, prononcé; avec x5: בַּבֶּרבָם לֹאִ־רַבוֹא עַלֵּרבָם 2. 2. avant que (le jour de la colère de Dieu) éclate contre vous; פְשָּרֶם שֹּוּם־אֶבֶן אֶל־אֶבֶן Agg. 2.15, avant qu'une pierre eût été placée sur une autre (pour bâtir le temple); יביע אָת־בֵי I Sam. 3.7, Samuel ne connaissait pas (la voix) de Dieu, ou sa manière de se révéler aux prophètes; avec le futur : וַטַרֵם יִנַּלָח אֲלַריוּ זְבֶר־בֵּר 3.7, et la parole de Dieu ne lui avait pas encore été révélée; טֵרֵם רַצָבֹרוּ Jos. 3.1, avant de passer (le Jourdain).

לְנִיבֶּרן: Déchirer, ravir, mettre en pièces: בְּנְיָבֶּרן: Gen. 49. 27, Benjamin sera un loup ravissant; בְּבָּרְבָּּרְ אָבִר בְּיִבְּרָ Deut. 33. 20, il déchire le bras et la tête; בְּבְּרִבְּׁלְבֵּרְ אַפָּרְ אַבָּר אָפוּ sa colère il est toujours prêt a déchirer; littér.: sa colère déchire toujours; בְּיִבְּרַ בְּאַרֹךְ בָּאַרְרָ בַּאַרָּ נְיִבְּיִרְ בַּאַרְרָ בָּאַרְ בַּאַרְ בַּאַרָּ je ruinerai (je déchirerai comme une bête sauvage), et personne ne vous délivrera.

Niph. Être déchiré: אָם־טָּרֹּחְ יָשֶׁרֵ אָּרֹחָ Exod. 22. 12, s'il a été déchiré par une bête; אָבְיָה יָשְׁיֵהְ רָשְׁרָ Jér. 5. 6, tous ceux qui sortent de ces villes seront déchirés.

Pou. Étre dévoré: מָרָם לּרָם Gen. 37. 33, Joseph a été dévoré.

Hiph. Donner de la nourriture, nourrir: חַטֵּרִיפֵּנִי לָּחָם חִפִּר Prov. 30. 8, donne-moi la nourriture qui m'est nécessaire pour vivre.

שְרָרוּ adj. (v. טְרֵה). Arraché: שֵּלֵהוּ בְּּלֵּהוּיִה Gen. 8. 11, portant dans son bec une feuille d'olivier arrachée (selon d'autres: une feuille fratche, verte).

 de proie, où il y a des animaux ou des brigands qui vivent de proie. — 3° Nourriture (v. אַרָטָ Hiph.): אַרָּה אָר שָׁרָה Mal. 3. 10, et qu'il y ait de la nourriture dans ma maison; אָבָריה Prov. 31. 15, et elle donne, partage, la nourriture à sa maison.

לֵבְלָּהְּה (ce qui est déchiré); spécial. du bétail déchiré par des bêtes sauvages: בְּבָּהְה בַּבְּהְרָּבְּהְרָּ עִבְּּהְר בְּבָּרְה Gen. 31. 39, je ne t'ai pas rapporté, ou: je n'ai pas porté en compte le bétail déchiré par les bêtes sauvages; בְּבָלָה וְּבְרָבְתָּה לֹא הֹאַכֵּל Lév. 22. 8, il ne doit pas manger d'une bête morte d'elle-même, ou déchirée par une autre bête. Plus tard on nomme par extension "חַבָּיִבְּ toute bête tuée autrement que de la manière prescrite, ou quand elle était malade.

מְרְפְּלֵיֵא chald., les Terphaléens, un des peuples transférés d'Assyrie en Samarie, Esdr. 4. 9.

* לְרַקְלִין L'intérieur d'une maison, d'un palais, opposé d vestibule: קָּבָר Aboth, pour pouvoir entrer dans l'intérieur du palais.

בֵּד לְמִצּוֹתֶדְהְ: Désirer, aimer (ע. מָאַב): מָּד לְמְצּוֹתְדְהְ: Ps. 119. 131, parce que je désirais, j'aimais, tes commandements.

לְּיִלְּהְ, Convenir, appartenir: פֵּי לְּךְ יָאָחָת Jér. 10. 7, car à toi convient, appartient (le règne, la gloire); selon Kimchi, de la racine יַאַר.

יאור (ע. יאר).

רְאָיִרְיִי (exaucé de Dieu) n. pr. m. 1º Jér. 35. 3. — 2º Ez. 11. 1.

יְאַוֹנְיְהוּ n pr. m. 1º II Rois 25. 25; Jér. 40. 8. — 2º Ez. 8. 11.

לְאִיר (l'illuminé de Dieu) n. pr. m. 1° Jair, fils de Manassé, Nomb. 32. 41. — 2° Jair de Galaad, juge dans Israel, Jug. 10. 3. — 3° Jair, père de Mardochée, Esth. 2. 5. Patron. יְאִירִי II Sam. 20. 26.

וְאֵל (Kal inusité). Niph. Étre sot, fou, agir follement: אָשֶׁר נְאַלְּנִי וְאֲשֶׁר נְאָלֵנִי וְאָשֶׁר חָטָאני 14, ce en quoi nous avons agi follement, et que nous avons péché; מֹאֵלי Jér. B. 4, ils sont insensés; מֹאֵלי Is. 19. 13, les princes de Tanis sont devenus insensés; יָרָב אֶל־חַבּוֹּרִים;

المِنْجُة Jér. 80. 36, l'épée est tirée contre les devins imposteurs, et ils devicndront, paraîtront, des insensés.

II אָלֵי (Kal inusité). Hiph. 1º Commencer, entreprendre, essayer, se décider, consentir: הואיל משח באר אחדתחונה Deut. 1. 5, Moise commença à expliquer la loi; exact. il commença, il expliqua, etc.; הַּנָּח־נָא הוֹאַלָּחִי לְרָבֶּר Gen. 18. 27, puisque j'ai osé parler; נְיּוֹאֵל יוליי לְשֶׁבֶּח אֶח־תָאִישׁ Jug. 17. 11, le lévite se décida à demeurer chez l'homme; ולין 19. 6, consens, je te prie, ת rester la nuit; ויאל ללכת I Sam. 17. 39, il essaya de marcher ; וְיֹאֵל אֱלוֹוָה Job 6. 9, si Dieu voulait, qu'il plaise à Dieu.— 2º ייֹאָל שָׁאוּל אַרדרַועם I Sam. 14. 24, Saul avait adjuré le peuple (de אַלַרו serment) (ou Hiph. de אַלָּה pour וּיַאֵּלָה, verbe). אֶלֶח

יאוֹן et אוֹן m. Fleuve, presque exclusivement le Nil : בַּל־תַּבֶּן רַיִּעלוד הַיִּאֹרָת אוייליכות Exod. 1. 22, tous les enfants males qui nattront, jetez-les dans le fleuve; דְּחָדֶּנֶח אֲשֶׁר־בֵּרָאֹר חָסִיּת 7. 18, les poissons dans le fleuve (le Nil) mourront; אָדֶר הַנֶּח לְּשָׁמֵּח הַיָּאֹר Dan. 12. 5, l'un était en deçà sur le bord du fleuve; וְעֵלְתֵּח כָאֹר כְּאַה Amos 8. 8 (pour נְיֵלְתָּח כָאֹר כְּאָה), elle sera tout inondée comme d'un fleuve; le plur. יאֹרִים ruisseaux, canaux : בארות ראלים בפוע Job 28. 10, il ouvre passage aux ruisseaux dans les rocs, ou il les fait jaillir en fendant les rocs; על-נחולתם על-יאֹריתום Exod. 7. 19, sur ses fleuves et sur ses ruisseaux.

ליאָ (Kal inusité). Niph. Abandonner, se désister, renoncer, désespérer, être en vain: לְּבַקְּשֵׁרָּלְ I Sam. 27. 1, afin que Saul se désiste de me poursuivre, de me chercher; de me poursuivre, de me chercher; Job 6. 26, et vous parlez en l'air des paroles désespérantes ou inutiles, ou vous jetez au vent, vous méprisez, les paroles d'un homme qui se désespère; לא אָמַרְק נֹאָשׁ Is. 57. 10, tu n'as pas dit: C'est en vain (j'y renonce); שֹׁמְלֵּבְרִי נֹאָשׁ Jér. 2. 25, mais tu as dit: C'est en vain, je n'espère rien de toi.

Pi.: לְיָאֵשׁ אָּרִד-לְבְּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines), de ne plus y penser.

* Hithp:: רְאֵל הְּחְרָאֲשׁ בֹּן הַשּוּרְעַנוּת Aboth, ne te soustrais pas, ou n'imagine pas d'échapper au châtiment, à la punition d'un forfait.

יאשיה n. pr. m. Zach. 6. 10.

יאשְׁרָהוּ n.pr.m. Josias, roi de Juda, restaurateur du vrai culte, II Rois, chap. 22 et 23.

ראָר (ני מְאָנְשִׁים: Convenir, appartenir, consentir (ע. מְּבְּיבְּמִאֹּח בְּאֹח בָּאֹח לֵנִי מְאָנְשִׁים: Gen. 34. 22, seulement sous cette condition ces hommes seront à nous, ou feront ce que nous désirons; בַּאַחיִּם II Rois 12. 9, et les prêtres consentirent, convinrent.

יְאַחְבִי n. pr. m. I Chr. 6. 6.

לְבֶּל (Kal inusité). Pi. S'écrier: קּרְבָּל אָם (Kal inusité). Pi. S'écrier: Jug. 5. 28, la mère de Sisara dit, s'écria; selon d'autres: regarda, chercha des yeux (v. בָּבָּת וֹּם יִּבָּר וֹם יִּבָּר.).

תול (יבל m. (rac. בְּלֶּהְ חָאָרֶץ יְבוּלְּה fruit: הָבֶּל בְּלָּהְ חָאָרֶץ יְבוּלְה Lév. 26. 4, la terre donnera ses produits; אַרֶץ יְבּלְּה Deut. 32. 22, il dévorera la terre et ses produits; יְבִּילְ בְּוּלְנִים Hab. 3. 17, les vignes ne porteront plus de fruits; יְבֵּיל בְּירִוּ בַּוּל בַּירִוּ Job 20. 28, les produits (les richesses) qui sont dans sa maison seront enlevés, ou: les gens de sa maison, ses enfants, seront chassés, exilés.

רוכן 'פוֹס' et 'וְבוֹס' n. pr. Jebus, ancien nom de Jérusalem, Jug. 19. 10; עיר־ 19. 11, cette ville de Je-שנים בויסי בייסי צמרה 22 Zach. 9. 7, et Akaron sera comme Jérusalem.

יבּילְּכִי, n. pr. Jebusi, fils de Chanaan, Gen. 10. 16, et nom de peuple, les Jebuséens qui habitaient les montagnes, Nomb. 13. 30.

기구가 (l'élu) n. pr. Jebahar, fils de David, II Sam. 5. 15.

ንንት (l'intelligent) n. pr. 1° Jabin,

roi de Hasor, Jos. 11. 1. — 2º Jabin, roi des Chananéens (qui régna dans Hasor), Jug. 4. 2.

יביש (v. יביש).

לבּל (Couler, flotter (Kal inusité). Hiph. Amener, apporter, offrir : מִּי Ps. 60. 11, qui est-ce qui me conduira jusque dans la ville fortifiée? יִבְּלֵיתְ בְּלֶּיתְ בֹּלְיתְ בֹּלִיתְ בֹּלְיתְ בֹּלִיתְ בַּלִּתְ בִּלְיִתְ Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents; יִבְלּוּן מְתָּתְיִר (Soph. 3. 10, ils m'apporteront des présents.

Hoph. Être amené, conduit, offert, porté: לְּבֶּלְהְ Ps. 45. 15, en habits brodés elle est amenée au roi; habits brodés elle est amenée au roi; בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְּלַ בְּבָּרִ הִּבְלַ Is. 53. 7, comme un agneau qui est conduit pour être égorgé; דּבְּבֶּרִישִׁ יִבְּלַ בְּיִבְּיִר יִּבְּלַ בְּיִבְּיִ Osée 12. 2, et de l'huile est apportée (offerte en cadeau) en Egypte; בַּבָּרָר אִּבְּלַ בְּבָּרָר אַבְּבָּל Job 10. 19, je n'aurais fait que passer du sein de ma mère dans le tombeau; exact. j'aurais été porté, etc.

בל המול לברכל בי chald. Aph. Apporter, faire transporter: יְבֵיבֶל הַשֵּׁי לְבֵּירְכָלָא הַי בָּבֶל הַשִּׁי לְבִירְכָלָא בִּי בָּבֶל הַשִּׁי לְבִירְכָלָא בִּי בְּבֶל Esdr. 5. 14, et qu'il avait fait transporter au temple de Babylone.

קְּבֶּל m. (v. יְבֶּל). Fleuve, ruisseau: בַּצְּרָבִים עַּלּיִרְבְּוֹי־טָּיִם Is. 44. 4, comme les saules plantés sur les ruisseaux; פֿלָנִים יִבְלֵּי־טִּיִם 30. 25, des ruisseaux, des eaux courantes.

57, n. pr. Jabal, fils de Lamech, Gen. 4. 20.

בְּלְגָע: (qui consume le peuple) n. pr. Jebléam, ville de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11.

ארייַבֶּלֶּת (v. יְבֵלְת) adj. Suppurant: ארייַבֶּלֶּת Lev. 22. 22, ou (une bête) qui a des plaies qui suppurent, ou des pustules.

DP; (Kal inusité). Pi. Remplir les devoirs de beau-frère envers sa belle-sœur, la veuve de son frère qui n'a pas laissé d'enfants, et l'épouser:

קל-אַטָּרו אָרִיקּר וְיַבֵּם אֹרָהּ Gen. 38. 8, approche de la femme de ton frère, et épouse-la; אָבָרו יַבְּבָּר אַ Deut. 25, 7, il ne veut pas m'épouser (remplir ses devoirs de beau-frère); v. יָבָם.

לְכְּח m. Beau-frère, en rapport de la veuve de son frère : מַאַן יְבָפִי Deut. 25. 7, le frère de mon mari refuse.

רְבָּכְת f. (v. יְבָּבְם). Belle-sœur: יְבְּכְּח Deut. 25. 9, sa belle-sœur, la veuve de son frère; רְבְּמְתֵּן Ruth 1. 15, 16, ta belle-sœur, la veuve de ton beau-frère, du frère de ton mari.

יְרְנְאֵל (que Dieu a fait bâtir) n. pr. 1° D'une ville de Juda, Jebnéel, Jos. 15.11. — 2° D'une ville de Nephthali, 19.33.

רְּנְהָ n. pr. Jabneh, une ville des Philistins, II Chr. 26. 6.

וֹרְנְיְרְיִ: (que Dieu edifie) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

יְבְנְיָהְ (Meme signif.) n. pr. m. I Chr. 9. 8.

וֹב'ן n. pr. d'un torrent près du mont Galaad : מַצְבֵר רַבֹּל Gen. 32. 23, le gué du Jabbok.

וְבָּרֶכְיְהוּ (béni de Dieu) n. pr. m. Is. 8. 2.

한다. (l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

רְבָשׁי (fut. יְבִשׁי et יְבִישׁ , plur. יְבָשׁי , inf. יְבְשׁי et יְבִישׁ , tinf. יְבִישׁי Etre ou devenir sec, aride: יְבְשֵׁי קּבְּשֶׁי Gen. 8. 14, la terre fut sèche; יְבְשִׁי הַפִּים מַעֵּל הָאָרֶץ , 8.7, jusqu'à ce que les eaux qui étaient sur la terre fussent séchées; יְבִשׁ הָצִיר Is. 15. 6, l'herbe se séchera, se fanera; יְבִישׁ הִיבִישׁ בְּבִישׁ הִיבִישׁ בְּבִישׁ הִיבִישׁ בְּבִישׁ הִיבִישׁ בְּבִישׁ הִיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הִיבִישׁ בְּבִישׁ הִיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ בְּבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הָּיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הָיבִישׁ הָּיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁי הַיבִּישׁ הַיבִּישׁ הַיבִּישׁי הַיבִּישׁי הַיבִּישׁי הַיבִּישׁי הַיבִּישׁ הַיבִּישׁי הַיבִּישׁי הַיבִּישׁי הַיבִּישְׁי הַיבִּישׁי הַיבִּיי הַיבִּישׁי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבִּיי הַיבּיי הַיבְּיי הַיבְּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבְּי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבִּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיי הַיבּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבּיי הַיבִּיי הַּייי הַיבְּייי הַיבִּייי הַיבִּיי הַיבִּיי הַּיבּיי הַּיּיי הַיבִּיי הַיבִּיי הַּיייי הַיּ

Pi. Rendre sec, dessécher: רְרְּהַיִּתְ נְבְּאֵית Prov. 17. 22, un esprit triste dessèche les os; אַרְבָּשׁר Nah. 1. 4, pour יְרַבְּשִׁר (ou fut. du Hiph.), il menace la mer et la dessèche.

ווֹףh. 1° Trans.: אֲשֶׁר־דּוֹנְרִישׁ דֵי אָדּ־מֵיּ קַבּרסוּף Jos. 2. 10, que Dieu a séché les eaux de la mer Rouge; דוֹנְשָׁהִיּ צֵץ לָה Ez. 47. 24, j'ai séché l'arbre vert. — 2º Intrans.: שוֹבִישׁ Joel 1. 10, la vigne est desséchée, le vin est perdu (v. II יָבָשׁ).

וֹבְשֶׁרְ (v. מֵישׁ) Avoir honte: הְבְּשִׁרְ בְּיִשְׁ רְצָּלְי Is. 29. 22, Jacob ne sera plus confondu; מַרַבּוּשׁר לֹאַרְיבִּוּשׁר Jér. 6. 15, mais ils ne sentent pas la honte, ils ne rougissent même pas.

שֹבֶי, adj. (fém. השָבֵי). Sec, aride: שֵׁלְי, צְבָּ Ez. 17. 24, un arbre sec; שַׁשְׁהַ מִעְּי, Nomb. 11. 6, notre âme est dans la langueur; הַיְבָשׁוּה Ez. 37. 4, os secs.

שׁבֶי et בּישׁ n. pr. 1° Jabes, ville en Galaad, I Sam. 11. 1, Jug. 21. 8. — 2° Jabes, père de Sellum, II Rois 15. 10.

קרְיָאָה וֹנְבְּאָה וֹיִבְּאָה '. Le sec, la terre: וְתַבְּאָה וֹנְבָּאָה וֹנִבְּאָה וֹנִבְּאָּם וֹנִבְּיִים וֹנִבְּאָה וֹנִבְּאָה וֹנִבְּאָה וֹנִבְּאָה וֹנִבְּאָם וֹנִבְּיִים וֹנִבְּאָם וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹנִבְּיִבְּיִים וֹנִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִבְּיִים וֹנִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִינִים וּיִיבְּיִים וּיִיבְּיִים וֹיבִיבְּיִים וּיִים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּייִים וֹיִיבְּיִים וֹיִיבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיבִּים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִים וּיִיבְּיִים וּיִים וּיבִיים וּיִיבְיּים וּיִיבְיּים וּיִים וֹיִים וּיִיבְּיִים וּיִיבְּיִים וּיִים וּיִים וּיִבְיּים וּיִים וּיִבְּיִים וּיִים וּיִיבְיּים וּיִים וּיבּבּיים וּייִים וּיִבְייִים וּיִיים וּיבּבּיים וּייִים וּיבּיים וּייִים וּיִים וּיבּיים וּייִים וּייִים וּיבּיים וּיבּיים וּייִים וּייִים וּיִיים וּייִים וּייִים וּייִים וּיִיים וּייִים וּייִים וּייִים וּייִים וּיִיים וּיים וּיבּיים וּייִיים וּיים וּיבּיים וּייִים וּייִים וּיבּיים וּייים וּייבְּיים וּייים וּיבּיים וּייִים וּיבּיים וּיייים וּייים וּייים וּייים וּייי

רַבְּטָּח יִיִיד f. (Meme signif.): יְיָדְּי רְבְּיִיף Ps. 95. 5, et ses mains ont forme le sec, la terre.

לָאִד : chald. f. (Même signif.): לָאָד אָרַד אָנָשׁ עַל־יַבְּשְׁתָּא אינד אָנָשׁ עַל־יַבְּשְׁתָּא point d'homme sur la terre (qui, etc.).

እንግ n. pr. 1° Jegal, fils de Joseph, Nomb. 13. 7. — 2° I Chr. 3. 22. — 3° Jegal, fils de Nathan, II Sam. 23. 36. בלינְבִים Labourer : part. וּלְיֹנְבִים II Rois 25. 12, et comme laboureurs.

וַבֶּק לְּדָם מְרָמִים וְינֵבִים m. Champ: יַיִּמֵן לָּדָם מְרָמִים וְינֵבִים Jér. 39. 40, il leur donna des vignes et des champs.

יְנְבְּהָה et יְנְבְּהָה (endroit élevé) n. pr. Jagba, une ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35.

וְרְלִיהוֹ: (que Dieu rend grand) n. pr. m. Jér. 35. 4.

לְבָּר Setourmenter (ע. בְּבֶּר), être triste, affligé (Kal inusité). Niph. part. מְּבָּר נְּבְּיִר נְּבְּיִר נְבִּיר Lament. 1.4, ses vierges sont dans la douleur, sont affligées; Soph. 3. 18, ceux qui s'affligent (d'être écartés) des fêtes, des réunions solennelles.

Pi. Affliger: תַּבְּי בְּנֵי־בְּיִּר Lament. 3. 33, (pour יַיְבָּיִּר)[ce n'est pas volontiers] qu'il afflige les enfants des hommes (ou fut. du Hiph).

לגלן m. Chagrin, douleur: ירוֹרְיָבָּם fen. 42. 38, vous ferez descendre (ma vieillesse) ma tête grise, avec douleur, chagrin, dans le schéol; און האַרָּדְרוּ וְאַנְדְרוּן Is. 35. 10, et le chagrin et les gémissements fuiront, en seront bannis; ירוֹנָם jér. 31. 13, je les réjouirai après leur affliction.

residence) n. pr. Jagur, une ville de Juda, Jos. 15. 21.

יְנִיע adj. (rac. יְנִיע cm²). Fatigué: יְנִיע cm². Job 3. 17, les fatigués, ceux dont les forces sont épuisées.

יְנִיע m. (rac. יְנֵע). 1° Travail, effort: קְנִיעַ מַטּר קנִיעַ מַטּר Gen. 31. 42, le travail de mes mains; יְנִיעָד אַלָּיר יְנִיעָד Job 39. 11, lui abandonneras-, confieras-tu, ton traוְנְעָלָה f. Fatigue: רְלַתֵּה רְנְצֵּח בְּנְצֵּח בְּנְצֵּח בְּנְעָה Eccl. 12. 12, beaucoup mediter, ou precher, est une fatigue pour le corps.

יְרָלִי (l'exilé) n. pr. m. Nomb. 24. 22. יבע (fut. יבנד, v. ידנד) Travailler, sc fatiguer, s'appliquer, se lasser : לַמָּח־נָּיו וובל איגע Job 9. 29, pourquoi donc travaillerais-je en vain? avec אל-תרנע: ל Prov. 23. 4, ne te fatigue point לְּחַבְּּשִׁירי a t'enrichir; avec אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־יָנֵנְתָּוּ בָּהוּ Jos. 24. 13, une terre dont tu ne t'es pas fatigué, qui ne t'a pas coûté de peine, de travail; בַּאֲשֶׁר יָנַעָהְ הִּנְעַהְ מִנְעִרָּרָן Is. 47. 12, auxquels tu t'es appliquée des ta jeunesse ; avec l'acc. : בַּן דַרוּ־לָךְהַ אֲלָטֵוּר רגעה 47. 15, ainsi seront pour toi ceux que tu as consultés, fréquentés, avec tant de zèle ; יַנֵּלְחִר בָּאַנְחַרָּד Jér. 45. 3, je me suis lassé dans mes gémissements, a force de gémir; פר־רַנְעָהַ הָּר וישראל Is. 43. 22, tu t'es lassé de moi, Israel (ou: sous-entendu &>, tu ne t'es

Pi. Fatiguer: אַל־מְיִגְּיִנ Jos. 7. 3, ne fatigue pas, n'y conduis pas tout le peuple; עַבֵּל מַבְּכָּלִים מְּבְּנָינ Eccl. 10. 15, le travail des insensés les

pas appliqué à moi, à me plaire).

accable.

Hiph.: מְצִינְרָדְּךְ Is. 43. 24, tu m'as lassé par tes iniquités; דינְעָהָם הַי Mal. 2. 47, vous avez fatigué, irrité, l'Eternel, par vos discours.

עני אין (י. ניגע ה. Le produit du travail, le gain: בְּשָׁרֵב יָנֶע וְלֹא יִבְלָּע Job 20. 18, il rend le gain, ce qu'il a obtenu par son travail, et (ne l'engloutit pas) n'en jouit pas.

ענים adj. (ע. יְנִישַ בּאָרָם.). Fatigué, las: רְנָבַשַּׁ שְּרָהְ רָנַבַּעַ Deut. 25. 18, tu étais faible et fatigué; קל־רְוְּבָּרִים רְנֵעִים בּנִעִים Eccl. 1. 8, toutes les choses (ou les paroles) sont faibles, sans force, ou difficiles.

אריקים; chald. m. Tas, monceau: יורי אַקריקים Gen. 31. 47, monceau (tas de pierres) du témoignage.

לי des deux genres (const. יד, avec suff. יְדָיָם, plur. יְדָיִם, const. יְדִים, pl. f. יְדָים, 4° La main : יְבָּים Gen. 38. 28, il passa la main ; יישלח ברו 8. 9, il étendit sa main ; d'un animal : מַּמָבָירוּ בררים החפש Prov. 30, 28, le lézard qui se soutient sur ses mains; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses mains, ou l'araignée qui file avec ses pattes ; פיי נס־ינים עם־הַיִּד I Sam. 22. 17, car leur main aussi est avec David (ils sont d'intelligence avec lui); לְּנִירוֹת רַנֵיד אחוז II Rois 15.19, (pour que ses mains fussent avec lui) afin qu'il le secourût; avec ויָדֵט אַל־חְדִּיבוֹ: ב Gen. 37. 27, (mais notre main ne sera pas sur lui) n'allons pas lui faire du mal, le tuer de notre propre main; חַנֵּח יֵד־תַי חוֹיַת בּסְקַקָּהְ Exod. 9. 3, la main de Dieu s'étendra sur ton bétail (il frappera ton betail; יר־יַר הִינָחר־בָּם לְרָעַה Jug. 2. 15, la main de Dieu était contre eux pour le mal (pour les châtier); וְנַחֲמִי צָּח־יַדִיי ביבים Exod. 7. 4, j'étendrai ma main sur l'Egypte (je la punirai); בי־רָצָאָהו בי יר־בי Ruth 1. 13, car la main du Seigneur s'est appesantie sur moi ; מַר־חַמּהַן וריי בחר חודת Is. 25, 10, car la main de l'Eternel s'appesantira sur cette montagne en frappant Moab; ou en bien : sa main se reposera, etc.; אַנה מָּדְיּתְּיה בּוּ ון היהו בד האלקרים II Chr. 30. 12, aussi sur Juda agissait la main du Seigneur (pour le diriger vers le bien); avec צל: ביריי אלדויו עליו Esdr. 7. 6, comme la main de l'Éternel son Dieu était sur lui (comme Dieu le lui avait ordonné, .ou : l'avait inspiré) ; וָאַשִּׁרבֶּח רַדִּי עַלָּרָה Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi, pour te secourir; mais en mal: יְחָשִׁיבּוֹרִינְ אַמְרוֹן אַל Amos 1. 8, j'appesantirai ma main sur Accaron; avec יְדִיר אָל־דַּשְׂבָאִים Ez. 13. 9, ma main sera contre les prophètes.

בַּחָדִי עָלָיו שָׁם: Force, puissance Ez. 1. 3, et là la main, la puissance de l'esprit divin agit sur lui; ויר בי חירות אל־אַלירוּ I Rois 18. 46, et la main de l'Éternel (l'esprit prophétique) vint sur Elie; נַחְפֹל עָלַר שָׁם רַר אֲרֹנָי Ez. 8. 1, la main (l'esprit) de Dieu tomba sur moi; בְּמָבֶר יַדָּף מָרֶד יַשָּׁבְחִי Jér. 15. 17, devant ta puissance (la prophétie que tu m'as inspirée) je suis resté solitaire (triste); אַמֶּר רֵי אָלֵי בְּחָוֹקַת חַיָּר Is. 8. 11, Dieu m'a dit dans la force de la יַרִי מַבְרַח עַל־: vision. — Coup, plaie אַנְחַרִּדּ Job 23. 2, (la force qui m'a frappé) ma plaie est au-dessus, est plus forte que mes gémissements ; יַדִיר לַוְילָהו אַרָדו Ps. 77. 3, ma plaie coule, saigne, pendant la nuit; selon d'autres : ma main est tendue vers toi (v. נגר); וּבְאַמֶּס רָד רָשָּׁבֵר Dan. 8. 25, ct sans aucune force, sans la main de l'homme, il sera brise; יַר לְיַר לֹאַ־יְנַקַח רֶע Prov. 11. 21, la main (la punition de Dieu) contre la main (la violence de l'homme) le méchant ne restera point impuni; selon d'autres : les méchants, quoiqu'ils se donnent la main, c.-à-d. qu'ils se liguent ensemble, ne resteront pas impunis ; Gsenius : de génération en generation. — וְשִׂימוּ רָד עַל־פָּח Job 21. 5, mettez la main sur la bouche (silence!); ון נחשם ידה על־ראשה II Sam. 13. 19, elle mit sa main sur sa tête (geste de deuil, de tristesse); בַּיְתְּט דָיָם Esdr. 10. 19, ils donnèrent leur main (ils promirent); ביצרים נראוי יד Lament. 5. 6, nous avons donné la main à l'Egypte, nous lui avons fait notre soumission, ou : nous lui avons tendu la main pour avoir du pain, ou du secours ; המרינד לַרֵּר II Chr. 30. 8, (donnez la main) jurez foi à l'Eternel.

il n'a pas dans sa main (il ne possède pas) la plus petite chose; דְבֶּר par : דְבֶּר יֵר מְנַר־יִשֵּׁעְרָהוּ Is. 20. 2, Dieu parla par Isaie; אַרִר־טֹטָּח Nomb. 15. 23, par Moise; ניחוללל בידם I Sam. 21. 14, il faisait l'insensé devant eux; ידיע פר־נכוֹן קירו יום חשה Job 15. 23, il sait que le jour des ténèbres est préparé, prêt (sous sa main), est imminent ; בֵּיך יָדֶיך Zach. 13. 6, au milieu de tes mains, ou entre tes bras, c.-à-d. sur la poitrine ; פָּדֵר בּקבּה Esth. 1. 7, selon le pouvoir, la magnificence du roi ; מַבַּר de la main, du pouvoir; souvent simplement, de: מַיַר קל-חַיַּח Gen. 9. 5, de tous les animaux; מי־בַּקַשׁ זֹאַר מְיַרָכַם Is. 1. 12, qui a demandé cela de vous ? בַּי אֲשֶׁר וְזִאָּלֵנְי מִיַּר ו הַאַרִי וּמְיֵד חַוּלב I Sam. 17. 37, l'Eternel qui m'a délivré (des griffes du lion et des pattes de l'ours), [délivré du lion et de l'ours]; מיני חוב Job 5. 20, (il te sauvera) de l'épée ; על יַד ou צל יַד par : על-יִרי־חַרֶב Ps. 63. 11, par l'épée; על-יַרי בְּהַרְּדָת Esdr. 1. 8, par Mithridath; aussi sous la conduite, la surveillance : עַל רָדֶר אַבִּיהָם I Chr. 25. 3, sous la conduite de leur pere; בל ידֵר בורד II Chr. 23. 18, sous les ordres de David ; "לא לִּרְדֵי חַנְיָא ולא לרבי נסיון (ne nous laisse pas venir) jusqu'au peche, ni jusqu'à la tenta-

 côté, ou lui sont donnés de la main de

Dieu (v. קרן).

fo Endroit: רְיָדְ מְּחִיּיְת לְּהְ מְחִוּץ לַפַּיְתְּיִת לְהָּ מְחִוּץ לַפַּיְתְּיִת לְהַ מִחוּץ לַפַּיְתְּיִת בְּעַבּיְתִינוּ (ou, etc.); אישׁ עֵּלִייְדִי (Nomb. 2.47, chacun en sa place; דְיִדְיִם לָּהַנּ Is. 57. 8, tu as choisi l'endroit, ou à chaque endroit, où tu les as vus; בְּיִבִּים לָּהָים לָהַיִּי Jos. 8. 20, ils n'eurent pas d'espace pour fuir (ni d'un côté ni de l'autre), ou ils n'eurent pas la force, le pouvoir, de fuir (v. 2°).

7° Part, portion: יְאַרְבָּע חַיְּדִיה יְהְיָה לָכָם Gen. 47. 24, et les quatre parts seront pour vous; חְמֵשׁ יְרוֹת בָּל cinq parts, c.-a-d. cinq fois autant; יַּיְבְאָב בְּעָר בְּלִיתְוּרְטְבִּים Dan. 1. 20, il trouva en eux dix fois plus (de sagesse, de lumières) que dans tous les devins.

8° Monument: דְיְתָּיֵהְ מַשְּׁרֵב לוּ יְדְי ISam. 15. 12, et il s'érige un monument, un arc de triomphe; יַּיְלָרָא לָה דֵּר אָבְשָׁלוֹם II Sam. 18. 18, et on l'appelle monument d'Absalon; יְּיִלְיָה לְּיֶח בָּיִר לָּהֶם Is. 56. 5, je leur donnerai (dans ma maison et dans l'enceinte de mes murailles) un monument, ou une place et un nom.

רְיָרָהְ, chald. (emph. יְרָהְ, avec suff. יְרָהָ, plur. יְרָהְ, v. יַרְהֹפּׁר.). Main: מְרָיַרְ, Dan. 5. 5, de la main d'un homme; בְּיִרְהֹם Esdr. 5. 8, et (ce travail) réussit entre leur main; יְרָהָא Dan. 6. 28, des griffes, ou du pouvoir, des lions.

אָלְי, chald. (v. רָּיָה héb.) Aph. Confesser, louer, rendre graces : אָקָהוּה אָנְהַיּה אָנְהַיּה אָנָה וֹא 1) an. 2. 23, je (te) rends graces et je (te) bénis; אַנְהָיּה אָנָה פּנָה מָּנָה אָנָה פּנָה מַאָּנָה אָנָה פּנָה מַנָּה אָנָה פּנָה מַנָּה מַנְה מַנְּה מַנְה מִינְה מַנְה מַנְה מִינְה מִינְה מַנְה מִינְה מַנְה מִינְה מִינְה מַנְה מִינְה מַנְה מִינְה מַנְה מִינְה מַנְה מִינְה מִינְה מַנְה מִינְה מַנְה מִינְה מִינְה מִינְה מִינְה מִינְה מִינְיה מִינְה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְיה מִינְה מִינְיה מִינְיה

רְאַלְה. pr. Jedala, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 16.

יְרְבָּשׁ (le doux) n. pr. m. I Chr. 4.3. יַבּד גוֹרֶל Jeter: יַבּד גוֹרֶל Joel 4. 3, Nah. 3. 10, ils ont jeté le sort (v. רָיָדו.).

יְרָהְ Jeter (v. יְרָה et יְרָהְ): יְרָהְ Jér. 50. 44, jetez, tirez, sur elle (les flèches).

Pi. יַנְירָהּרּ, Lam. 3. 52 (p. וַיְרָהָרּ,

ils ont lance des pierres contre moi, ou: ils ont roule une pierre sur moi (sur ma tombe); לְיֵדֵּהוֹת מָאַרְּכַּוְתְּיִת חַבּוֹיִם Zach. 2. 4, pour abattre les cornes, la puissance des nations.

Hiph. (רְּיִהָּה, fut. רְּיִהָּה אַנָּרָה אִיְּהָה פּרָבְּּם אִיִּרָה (פּרָבָּה אַנְּיִה אַנְּרָה אַנְּרָה אַנְּרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה (פּרָבּיה נפּרָב אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָה אַנְרָב אַנְרְבּיה וּצְרַב בּרִבּיה (פּרָב אַנְרִיב בּרִבּיה Ps. 75. 2, nous te louons, o Dieu! חִיִּרִיה לְּבָּר בִּרְבּיה 106. 1, louez l'Éternel, car il est bon; נְּרְנְּעָהְ 106. 47, pour rendre gloire à ton saint nom. — 2º Avouer, confesser: מִּיְרָה וְעַבְּרַ רְּרָתָה Prov. 28.13, mais qui confesse et abandonne (ses péchés) obtient miséricorde; שְׁשֶּׁבְּי לַּיִּדְ אַנְרָי Ps. 32. 5, je veux confesser mes mefaits à Dieu.

Hithp. דְּחְרֵהָים Louer, confesser: פּרְתְּהַדִּים לֵּבְיּר II Chr. 30. 22, et en louant Dieu: הַּמְתְהַיִּם לָּרָי Nomb. 5.7, ils confesseront leur péché; יְּמָשְׁאָרָם אַרְיִּקְיּבְעָל Néh. 1. 6, et je confesse les péchés des enfants d'Israel.

רדי (l'amant) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 21. — 2° Esdr. 10. 42.

וֹיְרְיָ (juge) n. pr. m. Néh. 3. 7.

ידוע (connu) n. pr. m. 1º Néh. 10. 22. — 2º 12. 22.

וריתון, יריתון et יריתון (louant) n. pr. Se trouve à la tête de plusieurs psaumes (39, 62, 77), soit qu'Idithun en fût l'auteur ou qu'il les ait mis en musique; Idithun, prophète du roi, II Chr. 35. 15. Idithun, chantre, musicien, I Chr. 16. 41, 42.

Ps. 45. 1, cantique d'amour (cantique doux).

ְרֵיְדָהְ (la bien-aimée) n. pr. Iedida, mère du roi Osias, II Rois 22. 1.

לְרֵידְוּהְ יַבְּיּהְי נְתְּּשָׁר f. Délices, objet bien-aimé : יְדִיּהִי נְתְּשָׁר Jér. 12. 7, les délices de mon ame, l'objet de mon amour.

רְיִרְיָהְ (l'aimé de Dieu) n. pr. donné à Salomon par le prophète Nathan, Il Sam. 12. 25.

ירייה n. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — Te Néh. 3. 10.

רֵיעֵשֵׁל (connu de Dieu) n. pr. Jediaël, fils de Benjamin, I Chr. 7. 6.

(ידוחון .ע) ידיתון.

רְלְּףְ: n. pr. Jedlaph, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

Savoir, apprendre, connaître, faire la connaissance : לְרַעָּח סָרוּיוַבְּעָשׁרו לוּ Exod. 2. 4, pour apprendre (voir) ce qui lui arriverait ; נַיַרַע אַרו אֲשָׁר־עָטָרו לוֹ בְּנוֹ תַקָּטָן Gen. 9. 24, il apprit comment son fils cadet s'était conduit à son égard; בר־אֵינֵנוּ יֹרֵעַ פַּוְז־שֵׁינְוּנָת Eccl. 8. 7, car il ne sait pas ce qui sera, arrivera; שַּׁלֵּם יִּ אַלִּיד וְיְדֵע Job 21. 19, (Dieu) punira le père lui-même, et celui-ci comprendra (pourquoi ce châtiment) ; בִּירִם דָּעָחִי Deut. 9. 24, depuis le jour que j'ai commence a vous connaître; דירער אַידי ראָרֶץ Nomb. 14. 31, et ils connattront cette terre. — יְתָאָרָם יָדֵע אַח־חַנָּח אָשָׁחּוֹ Gen. 4. 1, Adam connut Eve sa femme (cohabita avec elle); de même וַיַּרֶע אָרָם לוד אָז־אִשָּׁתוּ 4. 25, Adam connut encore sa femme ; dans le même sens : דוֹצָּראַם אַלִּים וְנֵדְעָרו אֹחָם 19. אָלִים וְנֵדְעָרו אֹחָם 19. גוויים אַחַם vers nous, afin que nous les connaissions; il se dit aussi de la femme : אַטָּר לא־יַדְעוּ אִישׁ 19. 8, qui n'ont pas encore connu d'homme (qui sont encore vierges); וַיַּרַע אַלְמְטֹרָדיו Ez. 19. 7, il connut ses veuves, leur fit violence (selon d'autres: il détruisit, ravagea, leurs châteaux, pour אַרְמְּטֹחָדּר, v. Hiph. 2º). Part.: יִרְעֵּר Job 19. 13, mes connaissances, mes amis; אַנָּשִׁים חַכָּמִים וְידִעִּים Deut. 1. 15, des hommes sages et connus, considérés ; יידוּעֵ דוֹלָי Is 53. 3, familier avec la maladie, un homme habitue à souffrir; avec l'inf. לאריַדַעִּחִי דַּמָּר Jér. 1. 6, je ne sais pas parler; אַטָּר לא־יַדֵע לְּחַזְּחֵר עור Eccl. 4. 13, qui ne sait plus profiter des conseils, des avertissements; suivi d'un fut.: לא יַדִינְהִי אַכְנָהו Job 32. 22, je ne sais pas flatter ; suivi d'un part.: איש יֹדֵעַ מְנַגּּן נֵּכְנוֹר I Sam. 16.16, un homme qui sache toucher la harpe ; מָר יוֹדֵעֵ אָם II Sam. 12. 22; אָמָר יוֹדֵעֵ אָם Esth. 4. 14, qui sait? il se peut que.

3° Prévoir, pressentir : מְבְּיאֵר שׁ שׁרְאַּר Ps. 35. 8, que la ruine le surprenne sans qu'il s'en doute, d'une manière imprévue; רַבְּיִע דְּרָים וְלֹא יִרָע Job 9. 5, lui qui transporte les montagnes, sans qu'on le prévoie (soudainement).

4° Soigner, cultiver, choisir, adorer: קלארידע אָהוֹי מָאּימָדו Gen. 39. 6, il ne s'occupa de rien, (se reposant) sur lui (sur Joseph); יָרֹעָ מֶרֶע פָּנֵי צֹאָקָה Prov. 27. 23, occupe-toi avec soin de l'état de tes brebis; מרדארם ומרערוי Ps. 144. 3, qu'est-ce que l'homme, pour que tu penses à lui? קרין בַּיבְּקְחִיר Gen. 18. 19, car je l'ai choisi ; וַיַרַע אַלּדִוּים Exod. 2. 25, Dieu les reconnut, choisit (pour son peuple), ou eut pitié d'eux ; אָמ־לֹא אָדְעָרו Gen. 18. 21, sinon j'aurai pitié, ou je saurai que faire ; אַלְדֵוּי יִרַעֵּמוּה יְשׁרָאַל Osce 8. 2, Dieu, nous t'adorons, nous, le peuple d'Israel; רוֹרָעֵר שְׁמֵך Ps. 9, 11, ceux qui connaissent, qui adorent ton nom.

ירְעִּים Les savants, sages; le même que וְנְם לֹא לִיֹּרְעִּים חֵן; Job 34. 2; וְנֵם לֹא לִיֹּרְעִים חֵן; Eccl. 9. 11, la faveur n'est pas pour les hommes instruits, les hommes de talent.

Niph. מֹדֵע Etre connu, reconnu, apercu: מורע בירוריות אלחים Ps. 76. 2, Dieu a été reconnu en Juda ; אָבֶן נוֹדֶע דָוַהֶּבֶר Exod. 2. 14, vraiment la chose est connue, découverte ; אַל־הַוּנֵדִעָּר לַאָּרשׁוּ Ruth. 3. 3, que tu ne sois aperçue de cet homme ; ולא נודע פריבאו אַל־קרְבּנָח Gen. 41. 21, il ne fut pas aperçu (il ne parut pas) qu'elles fussent entrées dans leurs entrailles ; וּשִׁמָר רָי לֹא נוֹדַכְּחִי לָחָם Exod. 6. 3, mais avec mon nom, l'Eternel, je ne me suis pas fait connaître à eux. — Reconnaître ses fautes, les expier : וּמְעַקֵּשׁ הְּרֶכָּיו יְוָדֵעַ Prov. 10. 9, qui a une conduite tortueuse l'expiera, sera puni (ou sera découvert, connu pour tel); ואַדורַי הַנּדַינִי Jér. 31. 19, et après que j'ai été corrigé (que je suis devenu sage par experience).

Pi. Faire savoir, indiquer : דַּיַּצְּהֶ חַשַּׁחַר Job 38. 12, as-tu montré, indi-

qué, sa place à l'aurore?

Pou. passif, part.: פתרד למידים Ps. 31. 12, (je suis devenu) un sujet de frayeur pour mes connaissances; מיבים ואר בְּלִידְיָאָרֶץ Is. 12. 5, c'est connu, manifeste, dans toute la terre (cheth. ou מבּרַער warifeste, Hoph.).

Po.: יָאֶר־חַוּצֶרִים יוֹדֵעְחִי I Sam. 21. 3, j'ai indiqué à mes gens (tel et tel lieu).

Hiph. 1º Faire savoir : אַחַרֵי חוֹרָיעַ של דים אותה את Gen. 41. 39, puisque Dieu t'a fait savoir toutes ces choses; יאר־מְשׁמֵעֵר הוֹדְעָהִר אוֹחָם Ez. 20. 11, et je leur ai fait connaître mes ordonnances, mes lois; pour menacer: וַטַּדִּיעָרו אָרוָכָם וּבֶּר I Sam. 14. 12, (montezici) et nous vous ferons voir quelque chose; avec le dat.: יְחוֹיבִיפָהָ לָּהֶים אֶת־תַוּהֶרָהְ Exod. 18. 20, tu leur feras connaître la voie. -2º Instruire, corriger, punir : יָאֵשָאַלָּך יחוֹדִיעֵנִי Job 38. 3, je t'interrogerai et tu m'instruiras; הודע לצהים Prov. 9. 9. enseigne le juste ; וַיּרֶע בָּהָם אֵר אַנְשֵׁר סְכּוֹרו Jug. 8.16, il châtia avec elles (les épines) les habitants de Soccoth; למנית ימיני בן חוֹרֵע Ps. 90. 12, d'après le nombre de nos jours, corrige-nous, que nos peines soient en rapport avec la courte durée. de notre vie; selou d'autres: apprends-

nous à compter nos jours, à penser à la mort; נְגְבוֹתְ מְבְּוֹתְ Ps. 138.6, (forme irrég., ou du Hiph. ou du Kal) et il punit l'orgueilleux de loin, du haut du ciel; selon d'autres: Dieu qui est élevé sait, ou fait savoir, de loin toutes les choses.

Hoph.: אַלָּיו חַשָּאחוּ Lév. 4. 23, quand son peché lui est révélé, qu'on le lui fait connaître (v. Pou.).

Hithp. אָל־אָדִיר Gen. 45. 1, lorsque Joseph se fit connaître à ses frères; אַרִי אָרובִיד Nomb. 12. 6, dans une vision je me révélerai à lui.

אף. אוֹדַש , fut. יְדוֹדַע , part. בְּדוֹדַע , part. בְּדוֹדַע , part. בְּדוֹדַע לְמַלְּמָא . 28, et il a fait savoir au roi; יְחוֹדַע לְתּנְיְטָחַנְי 5. 15, et pour me faire connaître l'explication, l'interprétation (de cette écriture).

ソファ (le savant) n. pr. m. I Chr. 2. 28.

רֵעְיָה (connu de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 10.

יִרְענִי m. (plur. רְרָלְנִים). Celui qui sait, qui prétend savoir l'avenir, le devin : אַל־תָּאָבֹר וְאָל־דָיִיְרְענִים Lév. 19. 31, ne vous tournez pas vers (ne consultez pas) les magiciens, ou nécromanciens (עאבר אַרָּיִי בָּיָיִם אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בִּיִים אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי Lév. 19. אוֹר אַרְיִי בָּיָים אוֹב אוֹר בַאוֹ יִדְעֹנִי בַּיִים אוֹב אוֹר בְּעִים אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִים אוֹב אוֹר אַרְיִי בְּעִים אוֹב אוֹ יִדְעֹנִי בַּיִים אוֹב אוֹי יִדְיִי בְּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי בִּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי בִּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי יִדְעִי בַּיִים אוֹב אוֹי בִּיִייִי בְּעִי אוֹב אוֹי בִּעִי עִּי בּיִייִי בְּיִייִי בְּיִים אוֹב אוֹי בִּיִיי בְּעִי בִּי בִּיִי בְּעִי אוֹב אוֹי בִּייִי בְּיִי בְּעִי אוֹי בִּיִּיי בְּיִי בְּעִי אוֹי בִּיי בּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּעִיי בְּיִי בִּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים אִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים אִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּים בּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיים בְּייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִים בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִים בְּיִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי

יה Un des noms de Dieu, abréviation de דְּלְלִּרְיָה : הִירִיה fréquemment dans les psaumes, louez Dieu (alleluia); באר וְוְמָרָה יָה Exod. 15. 2, Dieu est ma force et le sujet de mon chant; אַלְּהָי Ps. 68. 5, (louez-le) par son nom de בּיָר, (בִּי et די se trouvent souvent à la fin des noms propres, comme בָּי, et propres, comme בַּי, et propres, et pr

אַכּן Poser, donner: דַּשָׁלַהָּ צַּל-דַי יַחָבָה Ps. 55. 23, abandonne à Dieu ton sort (אַטָּיר רַחַב לְהְּ ce qu'il t'a donné, destiné); selon d'autres, subst. charge, fardeau: décharge-toi sur Dieu de ton fardeau, de tes soucis; imper. חב חב Prov. 30. 15, donne, donne; אַשֶּׁר־ אָשֶׁרּ־ דָּוֹנְיִם זָּוֹנְיִם אַנְיַרָּוֹי אַשֶּׁרּ־ עליה Ruth, 3. 15, donne le manteau que tu as sur toi ; הבר לכם עצרו II Sam. 16. 20, donnez-vous des conseils (consultez ensemble); חבו אַר־אוּרְיַח 11. 15, placez Uria (à l'endroit où, etc.); אַרֶבּוּ יובו קלון פּגנּיהָ Osée 4. 18, ses protecteurs, ses chefs, aimaient à dire : donnez-(nous des présents), ce qui est une honte אַלוֹף, c.-a-d. leurs magistrats se laissaient corrompre, ou: leurs princes aimaient et s'attiraient, se préparaient l'ignominie.

קבְרד נְא אָבוֹא אֲלַרְךְ: יְדְּבְּר מְּעָבּיוּ מְּעָבְיּר קָּבְּר Gen. 38. 16, (donne ta permission) permets, je te prie, que je m'approche de toi; יְבָרוּ נְיִדְרוּ 11. 7, allons! descendons; יְבָרוּ נְרְיִבְּרוּ נְיִרוּ בָּעִרוּ בַּרוּ בָּרוּ נִיבְרוּ בַּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בִּרוּ בְּרוּ בּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בְּרוּ בּרוּ בּרוּבּיבוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּבּיבוּ בּרוּ בּרוּבוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּיוּ בּרוּ בּרוּבוּי בּרוּבוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּ בּרוּבוּי בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּי בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבּיוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּבוּ בּרוּ

Ithpe.: הְלַבֶּב חֵיוָא יִרְיְחָב Dan. 4. 13, et un cœur de bête lui sera donné; דְיִחְיַבְּבּוּן בִּין 7. 25, et ils seront livrés entre ses mains.

ירודי (de ירודי ou seulem. Hithp.: ירודים בעבר הארץ בקרינים Esth. 8. 17, et plusieurs des autres nations se firent juifs, embrassèrent la religion des juifs.

יהרי n. pr. m. I Chr. 2. 47.

ה. pr. 1° Jehu, fils de Josaphat, roi d'Israel, II Rois, chap. 9 et 10. — 2° Jehu, fils de Hanani, prophète, I Rois 16. 1, II Chr. 19. 2.

לְּהְלְּאָהְי, (Dieu le soutient) n. pr. 1° Joachaz, fils de Jehu, roi d'Israel, II Rois 13. 1. — 2° Joachas, fils de Josias, roi de Juda, II Rois 23. 31.

רְהוֹאָשׁ n. pr. 1° Joas, fils d'Ahazias, roi du Juda, II Rois 12. 1, 14. 13, (שָּהָי 11. 2). — 2° Joas, fils de Joachaz, roi d'Israel, 13. 10 (aussi שִּהָּי 13. 9).

להוה chald. (ע. הואדה) Le pays de Juda: אבר בי הואדה Dan. 2. 25, d'entre les captifs de Juda; ביי אַולְנָא בּי בְּרוּבְהָא בּר בְּרוּבְהָא בּי בְּרוּבְהָא בּר בּרִיבְּהָא Esdr. 5. 8, que nous sommes allés dans la province de Judée.

הוְדָהוֹ (louange à Dieu) n. pr. 1° Juda, quatrième fils de Jacob, Gen. 29. 35 : אַרַיַח : Nomb. 7. **12**, de la tribu de Juda ; אַרְמַח יְדוּרָה Is. 19. 17, la terre de Juda; בְּעִיר יִדוּירָה II Chr. 25. 28, dans la ville de Juda (Jérusalem). — 2º Après le partage du royaume, Juda était le royaume composé de cette tribu, de Benjamin et des fractions de plusieurs autres tribus, la capitale était Jérusalem; le reste de la nation s'appelait Israel: מַתַּח יְתּהָּת Aggée 1. 14, chef, gouverneur, de Juda; fem. קינהו יחונה Ps. 114. 2, (le pays) de Juda devint son sanctuaire; masc. וירוביה Is. 3. 8, et Juda (le peuple de Juda?) tombe.

יהוֹרִי n. pr. m. Jér. 36. 14.

יהודי chald.: אָרְהֵד וְבְּיִדְין יְדְשְּׁדְאֵין Chald.: זְרְאָדִין יְדְשְּׁדְאַן. 3. 12, il y a là des hommes, des juifs; בל יְדְנּיְאַ הִי בְּיִדְאִר וּבְּירִוּשְׁלֵּם Esdr. 5. 1, aux juifs qui étaient en Judée et dans Jérusalem.

הוֹרִית n. pr. Judith, fille de Beéri, femme d'Esau, Gen. 26. 34.

Le nom le plus sublime, le plus saint, de Dieu; de mn être, l'Etre par excellence, composé des trois temps: חַח, חַיָּח, יחַיָּח il fut, il est, il sera ; les juifs ne prononcent jamais ce nom à cause de sa sainteté, et on ne connaît pas sa vraie prononciation; car ses voyelles sont celles de אַרֹנָי Seigneur, qu'on lit toujours à la place; avec les prépositions on écrit מַירוֹנָת, לֵירונָת, בַּירוֹנָת, פרחוֹנָד, פַאֲרֹנָי , בַּאֲרֹנָי , לַאֲרֹנָי , פַּרְאַרֹנָי, פַּרְאַרֹנָי; פָאַרֹנָי, בַּאֲרֹנָי, בַּאַרֹנָי, quand אֵלנִי se trouve à côté, on donne les voyelles de אַלֹּחָרם, on écrit : אַלנִי הַחוֹּדו et on lit אֵלנִי אַלּדִים. (On écrit aussi à la place de הַר: יָחוֹרָה, ou 'ה, ou but le nom.)

לְּבֶּר (donné de Dieu) n. pr. m. 4° I Chr. 26. 4. — 2° II Rois 12. 22. — 3° II Chr. 17. 18.

וְהְוֹּחְבָּן (gracié de Dieu) n. pr. Johanan, chef d'armée sous Josaphat, II Chr. 17.15.

והיידע (aimede Dieu) n. pr. Jehoïada, pontife, II Rois 11. 7.

יהוֹיְכִין (installé de Dieu) n. pr. Jehoyachin, fils de Jehoyakim, roi de Juda, II Rois 24. 8; le même s'appelle יְכָנְיָה Ez. 1. 2; יְכָנְיָה Esth. 2. 6, et יְכָנְיָה Jer. 24. 1.

הוֹיָקִים (élevé de Dieu) n. pr. Jehoyakim, roi de Juda, appelé avant Eliakim, fils de Josias, II Rois 23. 34.

יוֹנְרִיכ et יְהוֹנְרִיכ (que Dieu défend) n. pr. Jehoyarib, prêtre, I Chr. 9. 10, Esdr. 8. 16.

יהוֹכֵל (puissant) n. pr. m. Jér. 37. 3, יהוֹכָל 38. 1).

יוֹנְרֶכ et יוֹנְרֶכ (que Dieu inspire) n. pr. 1° Jonadab, fils de Rechab,

II Rois 10. 15, Jér. 36. 6. — Jonadab, fils de Semea, II Sam. 13. 3.

יוֹנְרָוֹ et יוֹנְרָוֹ (Dieudonné) n. pr. 1° Jonathan, fils de Saul, ami de David, I Sam. 13. 6.—2° Jonathan, fils d'Ebiathar, II Sam. 15. 27.

יוֹפֶר (il augmentera) p. יוֹפֶר n. pr.: Ps. 81. 6, il l'ainstitué pour être un souvenir, un monument, dans Joseph (la nation de Joseph).

הוערה (orné de Dieu) n. pr. m. I Chr. 8. 36.

הוֹעוְרֵן n. pr. Joadan, mère d'Amasias, roi de Juda, II Rois 14. 2.

הוצרק (Dieu est juste envers lui)
n. pr. Josaddak, père de Josué, pontife,
Agg. 1. 1.

יוֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. 1° Joram, fils d'Achab, roi d'Israel, II Rois 3. 1. — 2° Joram, fils de Josaphat, roi de Juda, II Rois 8. 16.

אַבְּעָבוּ (Dieu est son serment) n. pr. Josabeth, fille du roi Joram, femme du pontife Joyada, II Rois 11. 2. (רְּשִׁלְּבֶּעִין II Chr. 22. 11.)

ר. בי און היישוע (Dieu est son aide)

n. pr. 1° Josué, fils de Nun, successeur
de Moïse, Jos. 1. 1; aussi איים Nomb.
13. 16, et שישי Néh. 8. 17.—2° Josué,
fils de Josaddak, grand prêtre, Agg.
1. 1.—3° Josué de Bethsames, I Sam.
6. 14.—4° Josué, chef de la ville,
II Rois 23. 8.

בּהְלְּשֶׁלְה' (Dieu le juge) n. pr. 1° Josaphat, fils d'Asa, roi de Juda, I Rois 22. 41. — 2° Josaphat, fils d'Ahilud, chancelier sous David, II Sam. 8. 16. — 3° I Rois 4. 17. — 4° II Rois 9. 2.

יְהִיר adj. Fier, présomptueux: תֵּי adj. Prov. 21. 24, l'orgueilleux, le présomptueux, moqueur est son nom; בָּבֶר יָדִיר וְלֹא יִנְנֶת Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, son palais, c.-à-d. il périra.

יְהַלְּלֶּאֶל (qui loue Dieu) n. pr. m. 1º II Chr. 29. 12. — 2º I Chr. 4. 16. ביי ה. Une des douze pierres qui

ornaient le rational du grand prêtre (diamant, le jaspe?), Exod. 28. 18, Ez. 28. 13.

בּתְּעָה et תַּעָּה n. pr. Jahas, ville dans Moab, qui appartenait plus tard à la tribu de Ruben, Nomb. 21. 23, Jos. 13. 18.

Nº (Dieu est son père) n. pr. Joah, général de l'armée sous David, II Sam.
2. 24.

Tṛṇ (Dieu est son ami, aide) n. pr. 1° Joahé, fils d'Asaph, chancelier sous le roi Ezéchias, II Rois 18. 18. — 2º Joahé, fils de Joachaz, chancelier sous Josias, II Chr. 34. 8.

יוֹאָלְיוֹ n. pr., le même que יוֹאָאָדוֹי.

1° Joel, fils de Pethuël, prophète, Joel 1. 1. — 2° Joel, fils ainé de Samuel, I Sam. 8. 2. — 3° I Chr. 6. 21.

שׁלְּיִי (ע. שֹּיְיִיהְי) n. pr. Joas, père de Gédéon, Jug. 6. 11.

שֹר n. pr. Job, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.

n. pr. Jobab, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 29.

יוֹבֵל et ב'm. (plur. רּוֹבְלִים). 1° Selon les uns, bélier; selon les autres, mot imitatif exprimant le bruit, un son de guerre et de triomphe : שַּׁבְעַה שׁוֹמָרוֹה Jos. 6. 4, sept trompettes (formées) de cornes de bélier, ou : qui donnent des sons bruyants, retentissants (coupés); בְּקַרֶן דַשּוֹבֵל 6.5, avec la corne du bélier, qui servait de trompette, de cor. — 2º Pour la trompette même : בּמְשׁהְ דִּיּבְל Exod. 19. 13, quand le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue. - 3º L'année du jubilé, parce qu'elle est annoncée au peuple aux sons de trompettes ; בַּשָּׁינֵת דַּיּוֹבֵל Lév. 25. 13, dans l'année du jubilé; et seul: פר יובל דרא 12, c'est le jubilé. Le jubilé se célébrait de cinquante ans en cinquante ans; défense de cultiver et de récolter, retour des propriétés vendues aux premiers possesseurs, affranchissement de tous les esclaves. Dans ce sens, יוֹבְל est des deux genres.

לְּכְל (joueur de cor) n. pr. Jubal, fils de Lamech, inventeur de la harpe, Gen. 4. 21.

יוֹבֵל m. Ruisseau: יְלֵבֶל m. Ruisseau: יְלֵבֶל Jér. 17. 8, qui étend ses racines vers le ruisseau.

ግርነነ (gratifié de Dieu) n. pr. 1° II Chr. 31. 13. — 2° Esdr. 8. 33. — 3° Esdr. 10. 22.

יוֹלֶכְי (Dieu se souvient de lui) n. pr. m. II Rois 12. 22.

እርጥ (que Dieu ranime) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 16. — 2° 11. 45.

ነብነ (gracié de Dieu) n. pr. 1° Johanan, I Chr. 12. 4, et 2° Johanan. 12. 12, deux guerriers. — 3° Johanan, fils du roi Josias, 3. 15.

יוֹרֶע (aimé de Dieu) n. pr. m. Néh. 3. 6.

יוֹיבׁין (v. יוֹיבֹין).

סְיָּקִי (que Dieu élève) n. pr. m. Néh. 12. 10.

יוֹיְרֵיכּ (que Dieu défend) n. pr. m. Néh. 11. 5.

יוֹכְכֶּר (Dieu est sa gloire) n. pr. Jochabed, femme d'Amram, mère de Moïse, Exod. 6. 20.

יוֹבֵל (ע. יוֹבַל).

יוֹמֵים m. (avecsuff. רְיִמִּיה, duel יְמִיה, const. יְמִים et הֹמִים). Jour, temps. 1° Jour, oppose à la nuit יַמְיּה נַיִּקרָא: Gen. 1. 5, Dieu donna à la lumière le nom de jour (et aux ténèbres le nom de nuit); רְיִנְיִי הַנְּעָּיִם לְיִלָּה 7. 12, et la pluie tomba sur la terre pendant quarante jours et quarante nuits.

 jour de notre roi, jour de son avénement; יְבֵּי תַּבְּעָלִים 2. 15, les jours, les fêtes de Baal; יְבֵי תַּבְּעָלִים 2. 2, le jour du bonheur, de la gloire, de Jizréel (v. יְבַּיִאַלְּיִם בִּיִּיִישְׁעִּבְּיִים לְּבִייִּבְיִאַלְיִים); en mauvaise part: יְבְּיִאַלְּיִם Obad. 12, tu ne te réjouiras pas du jour de ton frère, du jour de son affliction; יְבִייִבְּיִי בְּיִיבְיִי לַבְּיִי בְּיִי Job 18. 20, ceux qui viendront après lui seront étonnés de son jour, c.-à-d. de son malheur, de sa ruine; תַּבְּיִּרְיִבְּיִּר בַּיִּבְּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּיִּבְּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּבְּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּבְּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְּעַבְּיִרְיִבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְּעַבְּיִר בַּבְיִּרְבָּיִר בָּבִי בַּיִבּי בַּבִּיר בַּבִּיב בַּיר בַּבְיִב בַּיִב בַּבְיִב בַּבְיִב בַּבְיִב בַּבְיִב בַּב בַּב 13. 5, pour tenir ferme dans le combat au jour de l'Éternel, quand il punit ceux qui l'ont mérité.

3° Temps, surtout le plur. יָמִים: יָמָרָם יָמָלָם Néh. 1. 4, et j'étais dans le deuil, j'étais tout triste pendant quelque temps; וַיִּדְרָּוּ רַמָּים בַּמְשָׁמֵר Gen. 40. 4, ils étaient depuis quelque temps en prison ; בּרמֵר אַבְרָחָם 26. 1, au temps d'Abraham; בִּימֵי דֵיוָד II Sam. 21.1, du temps de David ; בל-חַנְּמִים Deut. 4. 42, pour tous les temps, pour toujours; Prov. 21. 26, toute כַּל־חַיוֹם הְתְאַנָּח הַאָּנָח la journée, c.-à-d. constamment il a des souhaits ; חַסָר אַל כַּל־תַיּוֹם Ps. 52. 3, la bonté de Dieu (se montre) toujours; לר כל־יִבֶּר הָאָרֶץ Gen. 8. 22, dorénavant tant que la terre durera; וַכֹר יְמוֹת עוֹלָם Deut. 32. 7, pense aux siècles anciens, aux temps passés. — Avec l'art. et des prépos.: ping ce jour, aujourd'hui; שֵׁרָשִׁהָּ אִרִיר חַיּרֹים Gen. 4. 14, tu m'as chassé aujourd'hui; וירוי חיום I Sam. 1. 4, or il fut le jour (un jour que); בירור מיום ניבאו בני האלדים Job 1. 6, or, un jour les enfants de Dieu se présentèrent; dans le jour que, lorsque, quand : קריום אַכַּלְךְ מְשֵנוּ Gen. 2. 17, au même temps, le jour même que tu en mangeras; ביום עשות בי 2. 4, lorsque Dieu créa ; ביום le même jour, de suite : אַיִּרל מיום יורע בעסו Prov. 12. 16, l'insense, sa colère se montre à l'instant ; קַּיְבֶּלּה Néh. 3: 34, achèveront-ils leur ouvrage en un même jour, de suite! אַלָּיַרר בא ביום אַלִּי Jug. 13. 10, l'homme qui était venu vers moi, ce jour-là, dernièrement; כְּיִרוֹם הַאָּה, תְּבָּרוֹם, תְּבָּרוֹם, כֹּי jour, ce temps, a présent : מָּכְרַה כְּיוֹם אי־ימִים quelquefois année: אַרִימִים אַרּימִים Nomb. 9. 22, deux jours ou un mois ou une année; זְבֵּדוֹ זַיְּבָּיִם וֹצְּבְּיִם I Sam. 2. 19, le sacrifice annuel; יְבִישָּׁה צָּבְּיִבְּיִם יְבְּיַבְּיִם בַּּיִבְּיִם זַּבְּיַבְּיִם זַּבְּיַבְּיִם זְּבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבְּיַבִּים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִיבִים יְבִּיבִים יְבִיבִים יְבִּיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִּיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִיבִים יְבִּיבִים יִבְּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִּים יְבִּיבִּים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִים יְבִּיבִּים יְבִּים יְבִּיבִּים יְבִּיבִּים יְבִּיבִּים יְבִּים יְבִּים יְבִּיבִּים יְּבִּים יְבִּיבִּים יְבִּים יְבִּיבִּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבִּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבִּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבְּיִּבְּים יְבִּיבִּים יִּבְּיִּבּים יִּבְּיִים יִּבּים יִּבִּים יִּבּיים יִּבּים יּבִּים יִּבּים יִּבּים יִּבּיים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבִּים יִּבּים יִּבּים יִּבּים יִּבּיבִּים יִּבּים יִּבּים יּבּיבּים יִּבּים יבִּים יבּיבּים יִּבּיבּים יבּיבּים ייבּים יבּיבּים יּבּיבּים יבּיבּים ייבּיבּיבִּים יבּיבּים יבּיבּים יבּיבּים ייבּיבּים ייבּים יבּיבּים יבּיבּים ייבּים יבּיבּיים יבּיבּ

ליים מלע. (ע. רים). Pendant le jour: רים מלעילית Lév. 8. 35, jour et nuit; ייסם יציית דיסים איסים ריסים ריסים ריסים ריסים איסים ריסים ריס

ווֹ, n. pr. 1° Javan, fils de Japhet, Gen. 10. 2. — 2º מֶלֶהְ מָין Dan. 8. 21, le roi des Grecs (Alexandre); n. patr. לְבְיֵר דַעְיְנָיִם Joel 3. 6, aux fils des Grecs; דָרָ Ez. 27. 13, nom d'une ville, ou l'Ionie, la Grèce; מַלְבִיּה יָרָוָ Rituel, le règne des Grecs.

וְיֵן m. (const. יְיֵן). Boue, limon: אבעהי בּיוַן מְצִילָּת Ps. 69. 3, je suis enfonce dans une boue profonde (exact. la boue de l'abime; אָשִרים דַּאָיַן 40, 3, de la boue bourbeuse.

יונהב n. pr. (ע. יונהב).

לְּנִינִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אָל־יִנִים אַל־יִנִים וּלַנּים נּסוֹ Is. 60. 8, et comme les colombes (qui volent) vers leurs colombiers; דְּנִייִייִּנְייִ Lév. 5. 7, les petits de la colombe, jeunes colombes; דּנְיִנִים Cant. 5. 2, ma colombe; שִינִים לַנִייִר אַנְיִים דְּנִינִים 4. 1, et שְּיַנִים לַנִייִי לַנִים 5. 12, tes (ses) yeux sont comme les yeux des colombes, שִּיִּנִים (v. שִּלָּבָּי).

וֹנְה n. pr. Jonas, fils d'Amithaï, prophète, Jon. 1. 1.

رثثا (a· ئرزر).

קמני m. et אָרָיִי f. (v. יְבִי part. nourrisson). Rameau, arbrisseau: וְיִבְּלֵ בַּיוֹנֵק Is. 53. 2, il s'éleva devant lui comme un arbrisseau; לְּמָנִיי לֹּא חָחְדָּל Dob 14. 7, et son rejeton ne cesse, ne périt pas, ses branches poussent toujours de nouveau; יְלִכּי יִּינְיִנְיִיִי Osée 14. 7, ses branches s'étendront.

יוֹנְתְּן . *pr. m.* (v. יוֹנְתָּן). 1° I Chr. 2. 32. — 2° Jér. 40. 8.

יוֹפֵף n. pr. 1º Joseph, fils de Jacob (de pon : Dieu a enlevé mon opprobre ; et de por : Dieu m'ajoutera, me donnera, encore un fils), Gen. 30. 23, 24; וברת יוסף Jos. 18. 5, et la maison de Joseph, et בני יוֹפָת 17. 16, les enfants de Joseph, les deux tribus : Ephraïm et Manassé, puis pour tout le royaume d'Israel, opposé à celui de Juda; Ps.78. 67, Ez. 37. 16-19. Aussi pour toute la nation d'Israel : אוּלֵי יַדֵונַן יֵי וּשׁאָרִית יוֹמַף Amos 5. 15, peut-être Dieu aura-t-il compassion des restes de Joseph. — 2º Joseph, fils d'Asaph, I Chr. 25.9. – 3° Joseph, prétre , Néh. 12. 14.— 4° Esdr. 10. 42.

יוֹסְפְּיָה (que Dieu augmente) n. pr. m. Esdr. 8. 10.

יוֹעֵאלָה (l'utile, ou Dieu l'aide) n. pr. m. I Ch. 12. 7.

יוֹעָר (Dieu son témoin) n. pr. m. Néh. 11. 7. וֹעָוֹי (Dieu son secours) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

יוֹעָשׁ (v. יוֹאָשׁ) *n. pr. m.* I Chr. 27. 28.

(نىبېقىڭ ٨٠) رېڭىڭىل

יוֹקִים n. pr. m. I Chr. 4. 22.

רְרָהָי m. (part. de יְרָהָי). Ce qui arrose, la pluie de la première saison: שַּלְּבְּיִה וּמַלְּבִי Deut. 11. 14, la première pluie et la dernière pluie, c.-à-d. la pluie de la première et de l'arrière-saison; וְּהַבְּיִן וּמַלְבִיִּוֹשׁ בְּבְּיִה וּמַלְבִּיִשׁ בְּבְּהוֹי Jér. 5. 24, qui donne la pluie en son temps, les premières et les dernières pluies; selon quelques-uns, aussi בּיִבּיִי Prov. 11. 25 (v. l'exemple à דְּיִרָ Hiph.)

יוֹרָה n. pr. m. Esdr. 2. 18.

יוֹרֵי (que Dieu instruit) n. pr. m. I Chr. 5. 43.

יוֹרֶם (Dieu est élevé) n. pr. Joram, fils de Thoé, roi de Hamath, II Sam. 8. 10. (ברוֹנְם I Chr. 18. 10.)

יוֹשֶׁב חָקֶר (à qui on rend hommage) n. pr. m. I Chr. 3. 20.

יוֹשְׁבְיָה (Dieu le place) ה. pr. m. I Chr. 4. 35.

ישָׁה n. pr. m. I Chr. 4. 34.

ילשויה (Dieu l'élève) n. pr. m. I Chr. 11. 46.

Dṇt (Dieu est intègre) n. pr. 1° Jotham, fils de Gédéon, Jug. 5. 5.— 2° Jotham, roi de Juda, fils d'Osias, II Rois 15. 32.

יוֹבר et יוֹבר (part. de יוֹבר). 1° Ce qui reste, le restant, le profit, avantage: אַזְרַבְּעָנוּ I Sam. 15. 15, et nous

אַלְיִתְּאַל n. pr. m. I Chr. 12. 3.

n. pr. m. Esdr. 10. 25.

ייִי n. pr. m. I Chr. 27. 31. קייי n. pr. m. I Chr. 8. 18.

סיר Penser, méditer (v. מַלְּ אֲשֶׁר : מַלֹּ אֲשֶׁר Gen. 11. 6, tout ce qu'ils ont médité, qu'ils ont dessein de faire.

ור. Armer: סוסים מְדְנֵים (keri) Jér. 5. 8, des chevaux bien bâtis (armés d'organes génitaux très forts, cheth., v. à קון Hoph.).

יֹזַנְיָה (ע. יַאַנִנְיָה).

עוֹי, m. (ע. דְיָנְתּוּ בּעַּיְנֵע Sueur: לֹא יַרְוּגְּרוּ מַּיְנֵע A4. 18, ils ne se ceindront point étant en sueur, ou avec ce qui excite la sueur, ou à l'endroit où l'on transpire facilement.

וֹרָהְי n patron: זְּיִרָה I Chr. 27. 8, de la famille (ou de la ville) de Jezrah.

ַחְרֵחְיָה (Dieu l'éclaire) n. pr. m. 1° I Chr. 7 3. — 2° Néh. 12. 42.

יוְרְעֵאל et יוְרְעֵאל (planté de Dieu) n. pr. 1° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; הְמֵי יוִרְעָאל Osée 1. 4, le sang de Jizréel (que Jéhu y a versé); Jos. 17. 16, dans la vallée de Jizréel; בְּרָעָאל car grand sera le jour de Jizréel (la ca-

tastrophe qui aura lieu en cet endroit); selon d'autres: selon d'autres: selon d'autres: selon d'autres: est un nom donné à Israel, quand ils sont dans la captivité, de pui disperser: le jour du bonheur d'Israel sera grand; de même יְרֵשׁ בְּעֵשׁל 2. 24, et ceux-ci exauceront Jizréel (l'endroit, ou la nation d'Israel); יִרִּישָׁאַלִּית I Rois 21. 1, יִייִּשְׁאַלִּית, I Sam. 27. 3, de Jizréel. — 2º Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56. — 3º Jizréel, fils du prophète Osée, Os. 1.4.—4º Jizréel, fils d'Etam, I Chr. 4.3.

קרי (fut. בְּחַר) Étre uni, s'unir: מָנוֹי Gen. 49. 6, que ma gloire (ou mon ame) ne s'unisse, ne s'associe a leurs conciliabules; לא־חַוּד אָבָּה Is. 14. 20, tu ne seras pas réuni a eux, ou comme un d'eux (v. חָּיָרָה).

Pi.: יַתֵּד לְבָבִּר Ps. 86.11, réunis mon cœur (les affections de mon cœur); תְּבְיִדְיִים שְׁטוֹ שָּׁרֶב וְבִּוֹקְר. Rituel, qui prononcent, publient, l'unité de son nom matin et soir (v. אַתַּד.).

70 1° Subs. m. Unité, concorde: יְהְיָהרּלִי עַלֵיכָם לַבֶּב לְיָחָר I Chr. 12. 17, mon cœur sera avec vous pour la concorde (je ferai alliance avec vous). — 2º Adv. Ensemble, en même temps: וְלֹא נְשָׁאֵרוּ־בֶם שְׁנַיְם רָחֵד I Sam. 11. 11, sans qu'il en demeurat seulement deux ensemble; en même temps : מַּפְלָּה יובעמים יחד II Sam. 21.9, tous les sept moururent en même temps ; יָּגְוַע בָּל־בָּשָׁר שתר Job 34. 15, toute chair périrait en mėme temps; יַחַר שָׁבְטֵּר יִשְּׁרָאֵל Deut. 33. 5, les tribus d'Israel toutes ensemble; sans subst.: יַרָוֹע כֵּלֵר רָתְמַלֵּאוּן Job 16. 10, tous ensemble ils se sont assemblés contre moi (v. מַלָּא Hithp.); יבור לא ירופם Osée 11. 7, ensemble ils n'élèvent leurs cœurs, c.-à-d. personne n'élève son cœur (vers celui que les prophètes invoquent). — Tout, entièrement : יַרֶּיך נְאָבוּנִי וַיַּעְשׁוּנִי יַדֵּוֹד סָבִיב Job 10. 8, tes mains m'ont formé, m'ont façonné, entièrement, tout autour, elles ont arrangé toutes les parties de mon corps ; יַרֵוּר אַנֹכִי Ps. 141. 10, moi je suis scul ou intact; selon d'autres, se lie avec ce qui précède : ils tomberont dans le filet tous ensemble.

בַּיִּוֹנְיוֹ et יַחְנָּיוֹ adv. (ע. בַיַּדר Ensemble, en même temps : וְלֹאׁ יָכְלֹוּ לִשֶּׁבֶת יַחְדָּו Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble: וְרַחָנוּ רָדְרוּ תַּפָּרם אֱל־ראשׁוֹ Exod. 36. 29, et les deux (ais) se joignaient ensemble en haut; בְּשֶׁלוֹם רָחָבֵּוּ אַטְּבָּרַח וָאִישָׁן Ps. 4. 9, en paix je me couche et je m'endors en même temps, c.-à-d. de suite, ou sans peur avec eux, au milieu d'eux; tous: בַּתְּבֶּר נָאֱלֶבוּוּ Ps. 14. 3, tous ensemble se sont corrompus, sont pervertis; פָּר לָמוֹ בּלְמֶּוֶת Job 24. 17, car le matin est pour eux tous comme l'ombre de la mort; l'un contre l'autre : קרדיר אַנְשָׁרם יַרְוּהָר Deut. 25. 11, quand des hommes ont ensemble un démélé, qu'ils se querellent l'un l'autre; יַרְוּרָיר Jér. 46. 12, 21, 49. 3.

יַרְדְּיאֵל (l'allié) n. pr. m. I Chr. 5. 14. יַרְדִּיאֵל (réjoui par Dieu) n. pr. m. I Chr. 5. 24.

רְיְרְיִהְיְּרְ (réjoui par Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 20. — 2° 27. 30.

יְחַלְאֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. m. I Chr. 29. 14.

יחור m. Unité, Rituel (v. a יְּחוֹרָי).

יְחֵוֹיאֵל (qui contemple Dieu) n. pr. m. I Chr. 6. 16, et plusieurs autres.

בְּיִייִר (qui contemple Dieu) n. pr. m. Esdr. 10. 15.

אָרְיְרְיִיְלְי (Dicu le fortifiera) n. pr. Jehezkéel, fils de Busi, le prophète Ezéchiel, Ez. 1. 3.

(נווֹמֹבּה א.) יְטוֹמַבְּיָה.

י יחוקיהו n. pr. m. II Chr. 28. 12.

בְּחָלֵרָה (Dieu le ranime) n. pr. m. I Ch. 9. 12.

יְחִימֵל (Dieu le conserve en vie) n. pr. Jehiel, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et plusieurs autres; n. patron. דְּחִימֵּלִי I Chr. 26. 21.

יְחִיר m. (fém. יְחִירה, rac. יְחִיר, adj. Seul, unique: אָז־בְּבָּךְהָּ אָז־יִחִירְהָּ Gen. 22.2, ton fils unique;

Prov. 4. 3, (j'étais) le fils chéri et unique de ma mère; וְרַתְּ תִּיא רְיִרְתָּן 11. 34, elle était fille unique; יַרְיִּרְיּאִנִי אַנִי אַנִי אַנִי יִּרְיִרִי Ps. 25. 16, car je suis seul (abandonné) et dans l'affliction; אַלְּיִרִי אַנִי אַנִי אַנִי אַנִי Ps. 68. 7, Dieu conduit dans la maison ceux qui étaient seuls, abandonnés, c.-à-d. les entoure d'une famille, ou : il réunit ceux qui étaient dispersés. יְחִיִּרִ de Dieu; יְחִיִּר בְּיִרְּוּרִי Rituel, il n'y a pas d'unité semblable à son unité (exact. il n'y a pas d'Etre unique, semblable, etc.)

קירי (La vie, l'âme: הֵירָהי Ps. 22. 21, (délivre) mon âme, ma vie, de la puissance du chien (des barbares).

בייר מוֹן. m. (rac. יְחֵל מוֹנֵית מוֹן. Attendant, espérant : מוֹב וְיְחֵיל וְיִדְּעָם לְּחְשׁנִית בְּי Lament. 3. 24, il est bon (d'être) espérant et attendant en silence le secours de l'Éternel (d'espérer et d'attendre, etc.).

יֹחַל (v. אווב (attendre, espérer (v. יחַל): Kal inusité. Pi. 1º Espérer : מַח־בּיִרי Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère (pour pouvoir espérer); avec וְיִחֲלוּ כַשָּטֶר לִי : ל Job 29. 23, ils m'attendaient, me souhaitaient, comme (on attend) la pluic; ואַרַחַלָּה לאור 30. 26. j'espérais la lumière; avec יַחַל יִשְׂרָאֵל אָל־רֵי Ps. 130. 7, espère Israel en Dieu ; וְאֵל־יִוּלִינִי יִרְדֵוּלוּן Is. 51. 5, ils attendent mon bras. — 2º Faire espérer: על אַשָּׁר רַחַלְּמָנִי Ps. 119. 49, (la promesse) qui a été mon espérance (littér. en laquelle tu m'as fait espérer); וְרָחֵלוּ לְקֵיֵם דָּבֶר Ez. 13. 6, ils faisaient esperer, ils assuraient que leur parole (prophétie) s'accomplira.

Niph. (אַנָהְל פּוֹד שָׁבְעֵּיז:): (יַנְיָתֵל פּוֹד שָׁבְעָּיז:) Gen. 8. 12, il attendit encore sept (autres) jours; בְּנָהָיָת כִּי מִנְּחָל, Ez. 19. 5, lorsque (la mère) vit qu'elle attendait toujours, c.-à-d. qu'elle a été déçue de ses espérances (ou: de חָלָה, qu'elle était sans force, impuissante).

Hiph.: יָמִים הוֹחֵל I Sam. 10. 8, tu attendras pendant sept jours ; לארכן

קמרה II Sam. 18. 14, je ne veux pas attendre ainsi (oisif) devant toi, ou attendre que tu agisses (je veux agir moi-même); לְּרִבְרֵיכֶם Job 32. 11, j'ai attendu en écoutant vos paroles (je les ai écoutées jusqu'à la fin); יוחלי Ps. 42. 6, espère en Dieu.

יְחְלְאֵל (qui espère en Dicu) n. pr. Jahléel, fils de Zabulon, Gen. 46. 14; n. patron. יַחִלְאֵלָּר Nomb. 26. 26.

בין (mėme signif. que משם Itre chaud, se réchauffer: לא בין I Rois 1. 1, et il ne pouvait se réchauffer, rien ne pouvait lui tenir chaud; בין בין בין Deut. 19. 6, car son cœur est chaud, il est en colère; אבר בין וויין ווייין וויין וויין ווייין ווייין וויין ווייין ווייין ווייין וו

Pi.: בְּעֵת בְּעֵת Gen. 31. 10, au temps où les brebis entrent en chaleur (conçoivent); הוֹלְשָׁה בְּעָת בְּעָתְם 30. 41, afin qu'elles conçussent en regardant les branches; aussi de la femme: בְּתַבְּתִינִי אִשִּׁר Ps. 51. 7, et ma mère m'a conçu dans le péché (Viph. v. בַּתַחָ).

חַמוּר (rac. חָמֵיר). Nom d'un des animaux qu'il est permis de manger, Deut. 14. 5, espèce de cerf à peau rougeatre, le daim (?).

יַחְּמֵי (que Dieu protége) n. pr. m. I Chr. 7. 2.

יְתְּצְאֵל (à qui Dieu donne sa part) n. pr. Jahziel, fils de Nephthali, Nomb. 46. 21; בְּתְצִראֵל I Chr. 7. 13; n. patr. יַתְצִראַל Nomb. 26. 26.

תְּרֵי (ע. מְּבְינֵר (ע. מְּבְינֵר (ע. מְבְּינֵר מְן תַּפּוֹנֵר : II Sam. 20.5, (keri נְיוֹיֶדֶר) mais il tarda au dela du temps (que le roi lui avait marqué).

יַחַש m. Dénombrement des ancêtres, généalogie : יָחַשּׁ Néh. 7. 5,

et je trouvai un livre, un registre généalogique; de la le verbe

לאָם דְּיִרְיִם (seulement Hithp.): אָּשָׁי דְּיִרְיִם וּ וּלֹה וּ בּּיֹרָ בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר וּ וּ וּ רְּיִר בְּיר בּיר וּ וּ בּיר וּ וּ בּיר וּ בייר וּ בּיר וּ בייר וּ ביר ו

n. pr. m. I Chr. 4. 2.

פוב (v. בישב seulem. au fut. ביישב et רַטָב (une fois קרטָבָר). 1° Etre bon : אַמון אַמין Nah. 3. 8, serais-tu meilleure que No la grande, la populeuse, Alexandrie ou Thèbes en Egypte (?); לְמַצֵּן יִרטֵב־לִּר Gen. 12. 13, pour qu'il m'arrive du bien (que je sois traité avec bonté) ; בַּאֲשֶׁר רִינַיב לָךְ 40.14, quand tu seras heureux. — 2º Paraître bon. plaire : נייטָבוּ דְּבְרֵיחָם 34. 18, leurs paroles plurent ; וַהִּיטֵב הַזַּצַרַה בְּעֵינָיז Esth. 2. 9, la jeune fille lui plut; רַיִּיטֶב תַּדָּבֶר לְּמְנֵי דְּמְרָ 5. 14, ce conseil plut à Haman; יַתִּרְטָב לָרֵי מְשׁוֹר פַּר: ל Ps. 69. 32, et cela sera plus agréable à Dieu que (le sacrifice) d'un jeune taureau. -3° Avec לב Etre content, joyeux : בַּיַּייַיַב Ruth 3. 7, il était content, gai; ברביע פונים יוטב לב Eccl. 7.3, car avec la tristesse, le souci sur le visage, le cœur est content (l'esprit est calme, serein).

Hiph. (דִינִידֹב fut. דִינִידֹב. 1° Bien faire: דְּבִּרוּ דְּבָּריּאַ עָּיר דְּבַּרוּ 5. 25, ils ont bien parlé dans tout ce qu'ils ont dit; דְינִיבְּרָ לִּרְאִיֹרְ Jér. 1. 12, tu as bien vu; אַינַיבְ לְנַבֵּוּן בִּרִיבּר לְנַבֵּוּן Sam. 16. 17, un homme qui joue bien (de la harpe); sans בּיבִיב נַבּוּן: Is. 23. 16, joue bien (des instruments); l'inf. בַּיבִיב sert souvent d'adv.: בַּיבִיב בַּיבוּן Deut. 13. 15, et après que tu auras bien interrogé;

באר הרמב Deut. 27. 8, (tu écriras) distinctement et bien, (nettement); -no Jér. 2. 33, pourquoi te parer, t'embellir, ou te justifier, littér. pourquoi redresses-tu ta voie, ou justifies-tu ta conduite? אַה־אָהָם תּוּכְלוּ לָחֵיקיב 13. 23, (alors) vous pourriez aussi bien faire, bien vous conduire. — 2º Faire du bien à quelqu'un : וּלַאַבֶּרֶם היטיב Gen. 12. 16, et il fit du bien a Abram ; וַיִּיטֵב אַלֹּחִים לַמִילָּוֹח Exod. 1. 20, Dieu combla de biens ces sagesfemmes; avec l'acc.: לְחֵינְבָּהְ Deut. 8. 16, pour te faire du bien; אַלְפֶּנָתוּ לֹאִ רַיִּטִיב (p. יַיִטֶּרב Job 24. 21, et il ne fait point de bien à la veuve; avec לכם ? קרטב אַיטיב יִנְּדְהַ Gen. 32. 13, je te comblerai de biens. — 3° Avec => Se régaler, se divertir : הַבֶּר מֶרכִיכִים מֶּת־לָבֵם Jug. 19. 22, pendant qu'ils se régalaient. — 4º Arranger, accommoder: ביניביבו אַת־דְוּנֶרֹת Exod. 30. 7, lorsqu'il accommodera les lampes; יַחֵרטֵב אָתר ਜਾਲ਼ਾਂਸ II Rois 9. 30, elle s'arrangea, se para la tête. — 5° Comme Kal 1° et 2º : הַבְּרֵי יַרְפִרבּוּ Mich. 2. 7, certes mes paroles sont bonnes, favorables; כר דיפב אל אָבִי I Sam. 20. 13, s'il plaît à mon père.

יְטַב chald. (même signif.) : יְּטַב בּלָּיְהְ וְצֵל אֶּחֶיְהְ וְיַטֵּב Esdr. 7. 18, et ce qui te plaira à toi et à tes frères.

לְּכְּהְ (bonne ville) n. pr. d'un endroit, II Rois 19. 21.

לְּלְכְּהָה (bonne ville) n. pr. d'un endroit dans le désert, Jetebatha, où il y a beaucoup de torrents, Deut. 10.7.

רְּשָׁי et רְשִׁי (l'inclinée) n. pr. Jutta, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, 21. 16.

ישור. n. pr. 1° Jetur, fils d'Ismael, Gen. 25. 15. — 2° Ses descendants, les Ithuréens, I Chr. 5. 19.

תַּיִינִי m. (const. יֵדִין, avec suff. יֵדִינִי (בַּיִּנִי הַּיִּבְיַן Cant. 2. 4, il m'a conduite dans la maison du vin (du festin), ou dans le cellier (ou : le temple où on offre du vin en libations);

(Kal inusité). Hiph. Exposer, justifier, prouver, convaincre, reprendre, reprocher, punir : אַן־דָּרֶכֵר אָל־פָּנָיר אוכיה Job 13. 15, seulement j'expliquerai, je défendrai ma conduite devant lui ; יְתוֹכִיתוּ עָלֵר חֵרְפָּחִר 19. 5, et si vous exposez contre moi mon humiliation, si vous voulez prouver ma honte, prouver que je suis coupable ; וָתְיֵּה אֵרן מובית 32. 12, aucun (d'entre vous) ne peut convaincre Job; avec : הוֹכַח : חוֹכַח Prov. 9. 8, reprends le sage et il t'aimera ; sans régime : שֵּׁנָאוּר בשער מוכרה Amos 5. 10, ils ont hai celui qui les reprenait, moralisait, dans les assemblées ; יְחוֹכַתַ אֲבָרַתַם אֱת־אֲבִימֶלֶן Gen. 21. 25, et Abraham fit des reproches à Abimelech ; הוֹכֶת יוֹכִית אָתְכֵם Job 13. 10, il vous le reprochera sévèrement, il vous condamnera; אַשָּׁרֶר אַלוּהַ Job 5. 17, heureux l'homme que Dieu punit, corrige; -אַל-Ps. 6. 2, ne me punis pas dans ta colère. — Juger : רלא-למְשַׁמַע ואָנְיֵר יוֹכְרְחָד Is. 11. 3, il ne jugera pas sur ce que ses oreilles entendent, sur un ouï-dire; יְהוֹּכִיתַ לְעָמִים רַבִּים 2. 4, il prononcera le jugement de beaucoup de nations; ירוֹכִרדוּ מֵּרן שָׁנֵרנוּ Gen. 31. 37, qu'ils soient juges entre nous deux. — Discuter : יְחוֹכֵחַ אֶל־אַל אֶחְפָּץ Job 13. 3, et je désire discuter avec Dieu; ירוֹכַח לְגַבֶר יִכּם־אַלוּתָּ 16. 21, l'homme peutil discuter avec Dieu? ou : si l'homme pouvait se justifier devant Dieu. -Destiner : אָהָה הֹבַהְהָּ לְּיַבְרָּהְ לִּיִצְחָם Gen. 24. 14, (que cette fille soit) celle que tu as destinée à ton serviteur Isaac; ירא האשח אשר־הכיח בי 24. 44, c'est la femme que Dieu a destinée au (fils de mon maître).

Hoph. Être puni, châtié: יְרְיּבֶּבְּהְ מְּבְּבְּאוֹבְ זֹבְיִם עָּבְּבְּאוֹב Job 33. 18, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit.

Niph. 1° Comme Hiph.: רְשָׁר מִּשֵׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר וֹשְׁר וֹשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר וֹשְׁר מִשְׁר מִּבְּיִים מְּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְּיִים מִּיִּים מִּיְּיִים מִּיְיִּים מִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְיִּים מְּיִּים מִּיְיִּים מְּיִּים מִּים מִּיְיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּייִּים מְּיִּייִּים מְּיִּיים מְּייִּים מְּיִּיים מְ

Hithp:: וְצִּם־רְשִׂרָצֵּל יִרְחִנֵּהְת Mich. 6. 2, et il veut entrer en discussion avec Israel.

יְרֵילְיָהְ (Dieu se montre puissant à elle) n. pr. Jechelie, mère du roi Ozias, II Chr. 26. 3; cheth. יְבָלְרָה, et II Rois 15. 2, יְבַלְרָה,

לְכִין (Dieu le soutient) n. pr. 4° Jachin, fils de Siméon; n. patron. יְבִינִי Nomb. 26. 12. — 2° Nom que Salomon donna à la colonne placée à droite dans le vestibule du temple; que le temple soit solide, qu'il dure (?), I Rois 7. 21.

יבול (rarem. יבול , fut. רובל , inf. יבול et רכולח 1º Pouvoir, souffrir, supporter, avoir la permission : absol. ילא יַכֹלף Exod. 8. 14, mais ils ne purent pas; suivi de l'acc.: ברכל חובל Job 42. 2, que tu peux toutes choses; du gérond.: ולא יַכְלוּ לְשָׁבֵּח יַחְדֵּר Gen. 13. 6, ils ne pouvaient pas subsister ensemble; ילא־יָכְלוּ אָחֵדוּ לְעֵנוֹת אֹתוֹ 45. 3, mais ses frères ne purent lui répondre ; de l'inf.: וַרְכֵּלְתֵּ עֵמִר Exod. 18. 23, alors tu pourras suffire, le supporter; d'un autre temps: ציכָכָּח אוּכֵל וְרָאִיתִי Esth. 8. 6, comment pourrais-je voir? לא־אוּכַל אָון וַצָּצָרָח Is. 1.13, je ne supporte pas l'iniquité (dans votre cœur) et votre assemblée (pour m'adorer); אורוו לא אוכל Ps. 101. 5, je ne souffrirai pas un tel homme,

je ne souffrirai pas sa société; de même: תְּרֵעִיז אַרְבֵּע לֹא־רוּנְכֵל שְׁרֵא Prov. 30. 21, et (sous) contre les quatre elle (la terre) ne pourrait tenir, elle ne pourrait les supporter; עַריבְירַ לֹא דּנְכָלוּ; Osée 8. 5, jusqu'à quand ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs ז ייי לוֹּ דּנְלוּן תַּמְצִרְרִם fen. 43. 32, car il n'est pas permis aux Égyptiens de manger (avec les Hébreux); לַּאֵכל לַּאֵכל לַאֵּכל לַאַכל לַאַרָל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַארראבל לַאָרל לַארל לַארל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאָרל לַארראבל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָּבל לַאָּבל לַאָּבל לַאָּבל לַאָּרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָּבל לַאָּבל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאַרל לַאָּבל לַאָּב לַאָּבל לַ

לול י Aboth, il se pourrait, on pourrait croire.

רְבֵּל et יְבָּל chald. (fut. רְבִּל et יְבִּל héb.: רְבִּלְםְּ לְבִּנְּבָּלְתְּ héb.: דִּי רְבַלְּחָ לְבִּלְּחָ héb.: דִּי רְבַלְּחָ לְבִּלְּחָ héb.: דִּי רְבַלְּחָ לְבִּלְּחָ heb.: דִּי רְבַלְּחָ לְבִּלְּחְ heb.: דְבָּל לְחַלְּבָּלְחְ hecouvrir ce mystère; בּלְתְּלְּחָלְתְּלְחְ לְרֹּלְן 4. קבל לְחַלְּבְּלָחְ לְרֹלְן; 7. 21, qui peut humilier; דְיַבְּלָחְ לְרֹלְן; 7. 21, et elle avait l'avantage sur eux.

יבׁלְנָת (v. יְבָלְנָת). (יְבִילְנָת (v. יְבָלְנָת).

 וְיְלֵדְי אָרָן Job 15. 35, concevoir le mal, la ruine, et enfanter le crime; שֵלְדִי לְצִי אָרָן Is. 33. 11, vous n'enfanterez que de la paille; מַּחִיבֶּלִר הִים Prov. 27. 1, ce que le jour enfantera, produira (ce qui arrivera); pir רְבָּלִר בֶּרָר לֶבְּרָת לֶבְרָת בְּרָת בֹּרָת בֹּרָת בֹרָת בֹרָת בֹרָת בַּרָת בַרְת בַּרָת בַרַת בַּרָת בַרְת בַּרָת בַּרְת בַּרְת בַּרָת בַּרְת בְּבְּת בְּבְת בְּבְּת בְּבְת בַּרְת בַּרְת בַּבְּת בַּבְּת בְּבִּת בְּבַּת בַרְת בַּבְּת בְּבַּת בַּבְּת בְּבַּת בַּבְּת בַּבְּת בְּבַּת בְּבַּת בַּבְּת בְּבַּת בְּבַּת בַּבְּת בְּבַּת בַּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בַּבְּת בַּבְּת בְּבְת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בְּבְת בְּבְת בְּבְת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בְּבְּת בְּבְת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְת בְּבְת בְּבְת בְּבְת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְּת בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְּת בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְית בְּבְיה בְבְּת בְּבְּת בְּבְית בְּבְית בְּבְּת בְּבְיה בְּבְיה בְּבְיה בְ

2º Du père, engendrer: רבוש ילר אַרד נשרי Gen. 10. 8, et Chus engendra Nemrod : צור יַלָּדְהְ חָשִׁי Deut. 32. 18, tu oublies, abandonnes, (le roc) Dieu qui t'a créé ; וְלָאָבֶן אַתְּ יְלִּדְתָּנִי Jér. 2. 27, (ils disent) à la pierre (leur idole de pierre): Tu m'as créé; אַנִי תַוּוֹם יְלִרְחִיף Ps. 2. 7, moi (Dieu) je t'ai engendré aujourd'hui (dès ce jour je t'aimerai comme un père, ou : aujourd'hui je t'ai créé roi). Part. pass.: הַילְּמִּד הַוֹחֵי I Rois 3. 26, (celui qui vient de nattre) l'enfant vivant; אַרָם ילוּד אָשָׁחוּ Job 14. 1, l'homme né de la femme ; חרה ללה l Sam. 4. 19, elle était grosse et près d'accoucher (v. לַבַּלַל).

איף (דְּנֶלֶּר : אֹנְלֶרְים לְּנָלֶר : אַנְלֶרִים לְּנְּלֵר : אַנְלָרִים לְּנְּלֵר : Gen. 48.5, tes deux fils qui te sont nés, que tu as eus (en Egypte); באלוו נילְרִים (pour יִלְּרִים לְּנִלְרִים (pour מִלְּרִרְּלוֹי : Chr. 3.5, et ceux-ci lui naquirent, il eut ses enfants (a Jérusalem); souvent le sujet avec בְּיִלֶּר לְחָרֵיךְ אֶּח־בִּירְרִ : אָח Gen. 4.18, Irad fut né à Henoch (Henoch engendra Irad); בּיִנְלֵר לְאַרֵירְן אֶח־בִּירָן אַרּרַיִּלְר לְאַרִין אָח־בִּירָן אַרּיַרָּיִרְן אַרִּיבְּיִר וְאַרִּיִּלְן בְּאַרִין שָּרִין יִּעָּרִי יְנָלֵר וִנְלֵּר בְּאַרִין שָּרִין יִעְּיִר יְנָלֵר יִנְלֵּר בְּאַרִין שְׁנִין יִנְלֵּר בְּאַרִין שְׁנִין יִנְלֵּר בְּאַרִין שְׁנִין יִנְלֵּר בְּאַרִין מִאָּרוּ יְשָׁנָיוּ יִנְלֵּר בְּאַרִין מִיְּבְּין בִּאָּרִי יְעָּיָּוּ יִנְלֵּר בְּאַר יִשְׁנָיוּ יִנְלֵּר בְּאַר יִשְׁנָיוּ יִנְלֵּר בְּאָר יִשְׁנָיוּ יִנְלֵּר בְּאַר בְּעָבְּין בְּאָר יְשָׁנָיוּ יִנְלֵּר בְּאַר יִיְּעָר יִנְּלֵּר בְּאַר יִשְׁנָיוּ יִנְּלֵּר בְּאַר יִבְּלֵּר בְּאָר יִשְׁנָיוּ יִנְּלֵּר בְּאָר יִשְׁנְיִר יִבְּלֵּר בְּאָר יִּעְּיִר יִנְּלֵּר בְּעִר יִבְּיִּבְּי בְּעִר יִבְּלֵּר בְּאַר יִבְּלֵי בְּאָר יִבְּלֵי בְּעָּר יִנְיִּלֵּר בְּעָּר יִבְּלֵּר בְּעָּר יִבְּלֵּר בְּעִר יִבְּלֵר בְּעָּר יִבְּלֵי בְּעָּר יִשְׁנְיִר יִבְּלֵר בְּעָּר יִעְּיִר יִבְּלֵּר בְּעִר יִיבְּלֵי בְּיִּבּי בְּעִר יִּבְּי בְּיִבְּיִי בְּיִר בְּעָּר יִשְׁנִין יִנְּלֵּר בְּעִר יִבְּלֵי בְּעִר בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִי בְּיִר בְּיִבּי בִיּבְּי בְּיִר בּיִר בּיִר בּיִר בּיִר יִיבְּי בּיִר בּיִר בּיוֹי בּיוֹי בּיוּי בּיוּי בּיִר בּיוֹי בּיִר יִיבְּלֵיי בּיִי בְּיִי בְּיִּבְּי בְּיִּר בִּיּרִים בְּיִּר בּינִים בְּיִּר בִּיּבְּי בְּיִר בִּיּר בּיוּבְּיי בּיִּרִים בְּיִבּי בְּיִר בִּיבְּיים בּיִּים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִּר בִּיּבְיים בְּיִים בְּיִּר בּיוּים בּיוּ בּיוּ בּייִים בּיוּים בּיוּים בּיוּים בּייִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּייִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּ

Pi. יְלֵּרְכֶּרְ Aider a accoucher : דְּיַלָּרְכֶּרְ Exod. 1. 16, quand vous accoucherez les femmes des Hébreux; part. f. הְיִבְּלְרָה Gen. 35. 17, la sagefemme; plur. לְבִילְּהֹר Exod. 1. 15, aux sages-femmes.

רְבְיֵר יוֹמַף פּר יְבְּיִר יוֹמַף Naitre : בְּיֵר יוֹמַף יִּבְּיר יוֹמַף Gen. 46. 27, et les fils de Joseph qui lui étaient nés (en Egypte); וְלְיִם יְבַּר גַּם־רּגּא 10. 21, et à Sem aussi étaient nés (des enfants); יְלָּרִי צֵּל־בְּרָבֶּי

רּמְה Gen 50: 23, (les fils de Machir) furent élevés sur les genoux de Joseph; בְּטֵרֶם דְּוִים דְּלָרוּ Ps. 90. 2, avant que les montagnes eussent été créées.

Hiph. חוליד 1° Engendrer (v. Kal 2°): אַחַרֵי חוֹלִידוֹ אַת־שֵׁית Gen. 5.4, après qu'il eut engendré Seth; ניולֶר בָּנִים וּבְנית 5. 18, il engendra des fils et des filles; au fig.: יְדוֹלֵיד אָנֵן Is. 59. 4, et enfanter le crime ; הוֹלָיד אַח־צַזוּבָה אָשַׁה I Chr. 2. 18, (Caleb fils de Hesrou) engendra avec sa femme Azuba, ou trans. il la rendit enceinte. — 2º Comme Pi.: תַאָּנָר אַיִּבְּרָר וְלֹא אוֹלְיד Is. 60. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère, sans l'accoucher; c.-à-d. commencerai-je une œuvre sans l'achever? ou dans le sens 1°: n'engendrerai-je pas moi-même? comme la suite : אָם־אַנִי מְשׁוֹלִיד וְעַצְרָהִי moi qui donne la fécondité, irai-je fermer le sein, empecher l'accouchement? וַרוֹּלִידָה 55. 10, (la pluie) féconde la terre; מרחוליד אַגְלַריטַל Job 38. 28, qui a créé, produit, les gouttes de la rosée.

Hoph. (inf. תולֶנְתוּ (תוּלֶנְתוּ) Naître : יוֹם תְּלֶּנְתוּ (מֹרְ תוּלֶנְתוּ) Gen. 40. 20, le jour, l'anniversaire, de la naissance de Pharaon; ביום העלְנָתוּ אוּתְוּ Ez. 16. 4, au jour de ta naissance, lorsque tu es venue au monde.

Hithph.: נֵיְּחְיֵלְרִיּ עֵּל-מְשְׁמְּחְיָם Nomb.
1. 18, ils firent connattre, ils déclarèrent, leur naissance, c.-à-d. ils se firent enregistrer selon leurs familles (le même que תְּחְיַנְיֵם v. בְּחָיִנִים).

ללי שו (ף!. רְלְרֵים, const. רְלְרִים (יְלְרֵים 1° Qui vient de naître, enfant רְבְּיִרִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּירִים בּצֹּים בּצֹּירִים בּצֹּים בּצֹיים בּצֹיים בּצֹיים בּצֹיים בּצִּירִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִרְיִם בְּיִרִם בְּיִרְיִם בְּיִרִם בְּיִרְיִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרִם בְּיִרְם בְּיִרִם בּיִּרְם בְּיִרִם בּיִּרְם בְּיִרִם בּיִּרְם בּיִרם בּיִּבְירִם בּיִּרְם בּיִּרִם בּיִּבְּיִרְם בְּיִרם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְּירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְירִם בּיִּבְירִם בּירִבּים בּיִּבְירִם בּירִב בּירִב בּירִב בּירִב בּירִב בּירִב בּירִם בּירִב בּירִב בּירב בּירִב בּירב בּירִב בּירב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּב בּיבּב בּירב בּיבּב בּירב בּיבּב בּירב בּירב בּירב בּיבּב בּירב

(perfides); aussi des animaux : יְּרְמָּצִיּ יַלְנְיִנְקּ Is. 11, 7, leurs petits coucheront, se reposeront, les uns avec les autres.

לְרָהָי (Jeune fille: לְּהָהָּי Cen. 34. 4, donne-moi cette jeune fille pour femme; יְלָרִים וִילָּרִית מַרְלָּהָרָת Zach. 8. 5, des garçons et des jeunes filles.

לְלוֹר (יְלִּגִּר adj. verb. Né (comme יְלָּגִּר : (יְלָּגִּר Exod. 1. 22, chaque fils nouveau-né; וְאֵלֶּה שְׁמֵהוֹת תַּוְיִּלְּהִים לוֹ בְּירִּנְּשְׁלָם : ISam. 5. 14, voici le nom des fils qui lui furent nés à Jérusalem.

ללן, (qui passe la nuit, qui s'arrête) n. pr. I Chr. 4. 17.

לְלֵי Aller, marcher. Les temps formés de יְבֶּלְּהְ sont : Kal : ſut. יְבַּלָּהְ et יְבֵּלָּהְ ; Hiph: יְבִּלְּהָר, װְבָּלְהָר, יִדִּלְּהְר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְּהָר, יִדִּלְהָר, (V. les exemples à יִדְּלָּהָר.)

לְבָּר לְצָּר Ral inusité, si ce n'est אָרָרוּ לְצָּר I Sam. 4.19, selon quelques-uns pour אָלָּבָּּל, elle était grosse, près de crier (par les douleurs de l'enfantement); mais c'est plutôt l'inf. de בָּר près d'accoucher

Hiph. (דֵילִרל, fut. יְדֵילִרל, et יְדֵילִרל, imper. בַּילִרל). Gemir, pousser des hurlements, se lamenter: דֵוֹלִרלוּ מָדִי בִּיוֹם דֵי Is. 13. 6, poussez des hurlements, parce que le jour de l'Éternel est proche; ביליל מוֹאָב 16. 7, c'est pourquoi Moab gémira, hurlera; חַלִּילִּי הְיִנְּיִם וְעַבְּין בְּלִילִּי הְיִנְיִם וְעַבְּין בְּלִילִּי הְיִנְיִם וְעַבְּין בְּלִילִּי הְיִנְיִם וְעַבְּין בְּלִילִּי הְיִנְיִם וְעַבְּין Amos 8.3, les chants du palais (ou les cantiques du temple) seront changés en hurlements, gémissements; une fois des cris de joie: sements; une fois des cris de joie: minent poussent des cris de joie, ou trans.: lui font pousser des hurlements.

לבל ישמין: m. Hurlement : יבל ישמין Deut. 32. 10, le hurlement du désert (poussé par les bêtes sauvages qui s'y trouvent), ou au fig. du sifflement des vents.

לְלָלְהוֹ, f. (const. יְלְלֵהוֹ. Plainte, gémissement: עֵר אָגְלֵים יִלְלָהָתוּ Is. 15. 8, sa plainte (retentit) jusqu'à Eglaïm; ווירלְבָּׁה אַהִירֵי הַאָּאוֹ Jér. 25. 36, et les hurlements de ceux qui conduisent le troupeau.

ללי Parler témérairement: בלע מְדֶשׁ Prov. 20. 25, c'est un piége pour l'homme de dire sans réflexion: Sacré! ceci sera sacré! c.-à-d. de faire des vœux sans savoir s'il est en état de les tenir (v. le même exemple à בֹּלִי בֹּי).

This f. Une maladie de peau; chez l'homme: la gratelle ou dartre, Lévit. 21. 20; chez l'animal: le farcin, Lév. 22. 22.

'לְרְּ', Apprendre : יְּלָא מַלִּים Aboth, et celui qui n'apprend pas.

אלי, m. Une espèce de sauterelle ou hanneton: אָבֶּיל מְשֵׁישׁ בְּיִלְּבְּ Nah. 3. 16, (comme) la sauterelle, ou un hanneton, qui ouvre ses ailes et s'envole (v. שָּשָׁים); Joel 1. 4, et ce que la sauterelle avait laissé, le hanneton l'a mangé.

לְקְרִים m. (rac. בְּלֶקְים). Poche, sac: בּיֶלְקִים I Sam. 17. 40, et dans la poche, on sa panetière.

יָת m. (const. בְּיַבְים, avec suff. בְּיַבִּים, no ta mer: בַּיַבִּים לַּיָם בְּיָבָם בּיִם avec suff. בּיַבִּים לַיְם בְּיַבְּים בּיִם avec suff. בּיַבִּים לַיְם בְּיַבְּים avec suff. (le saux couvrent (le fond) de la mer; Job

7. 12, suis-je une mer ou un monstre marin? מרדוא על־רַנְּמִים יְסָדָה Ps. 24. 2, car c'est lui qui a fondé la terre audessus des mers; מרכובת Nomb. 34. 11, la mer de Cenereth (lac de Genesareth); ים חַמֵּלָת 34. 12, la mer salée; ים הערבת Deut. 4. 49, la mer du désert, פון בים השקד ליני Joël 2. 20, la mer d'Orient, la mer Morte; 570 57 Exod. 15. 4, la mer Rouge ; יַם־מְצְרֵיִם Is. 11. 15, la mer d'Egypte; דעם דעדול Nomb. 34. 6, et חים תאחרון Deut. 11. 24, la mer Méditerranée. (Aussi quelquefois d'un grand fleuve: du Nil, Nah. 3. 8; de l'Euphrate, Is. 27. 1, Jér. 51. 36; max בּתִּנִים בַּנְּמִים Ez. 32. 2, (Pharaon) tu étais comme un dragon, ou comme un crocodile dans les mers, les bras du Nil; mais dans tous ces endroits on peut aussi laisser au mot or son sens premier de mer.) — 2º La mer Méditerranée étant à l'ouest de la Palestine, by est aussi l'ouest, l'occident; בית במים Exod. 10. 19, un vent d'ouest; למצח־ים 27. 12, du côté de l'occident; רָפָּח וָקַרְבָּה Gen. 28. 14, vers l'occident et vers l'orient; מָּיָב 12. 8, (Bethel) a l'occident; מיב לעיר Jos. 8. 12, 1 l'occident de cette ville. — 3° מַ מַּמְשָׁת La mer de cuivre, l'endroit au temple où les prêtres se baignaient, II Rois 25. 13, I Chr. 18. 8. the made and grade that

D; chald. (emphat.: בְּיָא רַבְּא Dan. 7. 2, sur la grande mer (v. à יַדְיּג chald.).

קמואל (jour de Dieu) n. pr. Jemuel, fils de Siméon, Gen. 46. 10. Le même, ממואל Nomb. 26. 12.

ימים et ימים (v. ביר).

מַשְׁר מָצָא אָרדְרַיִּמִּם בַּפּּדְבָּר . m. pl.: אָשֵׁר מָצָא אָרדְרַיִּמִם בַּפּּדְבָּר (c'est cet Ana) qui, étant dans le désert, a inventé, a le premier fait produire des mulets (en accouplant les chevaux avec les ânesses); selon les autres : qui a découvert des eaux chaudes, thermales (par analogie avec מַבְּיִבְּים); selon d'autres : qui a rencontré les Emim (les géants, comme אַמִּר Gen. 14, 5).

יִמִימָה (colombe?) n. pr. Jemima, fille de Job, Job 42, 14.

שלין subst. m. Le côté droit, et adj. droit: שׁוֹם חַיָּמִין Lév. 7. 32, la cuisse ou l'épaule droite; ערן יפרן I Sam. 14. 2, l'œil droit ; וישלח ישראל אַח־יִפִיני Gen. 48. 14, Israel (Jacob) étendit sa (main) droite; בְּרַר ְיְמִרנָר Ps. 73. 23, ma main droite; על־רַמִין פַּרְחַה רְקוּמוּ Job 30; 12. à ma droite s'élève la couvée, c.-à-d. la jeunesse, ou la populace s'élève avec insolence contre moi ; מַמָּדֶן I Rois 7. 39, à droite; אל ימין I Sam. 23. 24, סרמִדן Gen. 48. 13, לַּיִמִדן Neh. 12. 31, tous: A droite, au côté droit, d'un homme ou d'une chose ; צַל־דַוּיָפִין II Sam. 2. 19, אַל חַיָּמִרן Ez. 1. 10, הַיָּמִרן Gen. 13. 9, et ימין Nomb. 20. 17, vers le côté droit; פר־רַעַמד לִּימִין אָבְיוֹן Ps. 109. 31, car il se tient à la droite du pauvre (le soutient, le protège); שַׁב לִּימִינָי 110. 1, assois à mon côté droit (comme un ami), ou : attends le secours de ma main droite; תִּדִירָדָּהְ צַּלֹּיאִישׁ יִמִינָה Ps. 80. 18, étends ta main sur l'homme de ta droite (que tu aimes, que tu protéges); יְמִין נְשָׁקֵר 144, 11, et leur droite est une droite pleine de mensonge, c.-à-d. leur appui, leur secours, est trompeur; ou bien : leur serment (en élevant la main droite) est un parjure ; יִמִין הַוּצִיר II Sam. 24. 8, h droite de la ville (au midi); מִימִרן דַוּיְשִׁרמוֹן I Sam. 23. 19, au midi du désert; צמון וימין Ps. 89. 13, le nord et le midi est tantôt m., tan- יֵד נָמִרן pour יָמִרן tot f.).

יְּמִין n. pr. Jamin, fils de Siméon, Gen. 46. 10; nom patron. יְמִינִי Nomb. 26., 12.

על צְּדְּךְ : יָמִירְ (cheth.) Ez. 4. 6, sur ton côté droit; הַיְּכֶּירִי II Chr. 3. 17, la (colonne) droite. — 2º Nom patr. pour בְּרִיבְירִי ; בּרִיבְירִי וּ I Sam. 9. 1, Esth. 2. 5, un homine de la tribu de Benjamin.

יִמְלָה et יִמְלָה n. pr. Jemla, père du prophète Michée, I Rois 22. 8, II Chr. 18. 7.

יְמְלֵךְ (le régnant) n. pr. Jemlech, un des chefs de la tribu de Siméon, I Chr. 4, 34.

דימִין. (v. אָמֵן Kal inusité. Hiph. יְמִין de יִמִין. 1° Aller, se tourner vers le côté droit: אָמֵר אָמֵן. 1° Gen. 13. 9, si (tu vas) à gauche, j'irai à droite; (tu vas) à gauche, j'irai à droite; סו decide-toi pour l'un des deux; frappe à droite (ou à gauche); Targg. מַיְמִינִים יִּמְשִׁמִּאֹלִים בָּאַבְיִנִים יִּמְשִׁמְאַלִּים בְּאַבָּיִנִים וּמַשְׁמַאִּלִים בָּאַבָּינִים וּמַשְׁמַאַלִים בָּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְּמָאַלִים בּאַבּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבָּינִים וּמַשְׁמָאַלִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּעִּמְבָּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּיִּבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּאַבְּינִים בּאַבּינִים בּיים בּאַבּינִים בּאַבּינִים בּיּים בּיּיִים בּיּיִים בּאַבָּינִים בּאַבּינִים בּּיִבּיבּיים בּיּבּיבּינִים בּּיּבּיבּיים בּיּים בּיּבּיבּיבּים בּיּים בּיּיבּיבּינִים בּיּיבּיבּיים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּיבּים בּיּים בּיּים בּיּיבּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּייִים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיִים בּיּיבּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיּים בּייִים בּיִּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייבּים בּיים בּייבּים בּייִים בּיבּים בּיים בּייבּים בּייִים בּיבּים בּיים בּיבּיבּים בּיים בּיים בּיים בּיבּים בּיי

ְּמְנָהְי. n. pr. Jemna, fils d'Aser, Gen. 46, 17.

יְלֶּנְיִת, יְלֶּנְיִת, בּמֹיָן, adj. (le même que froite). Droit, droite: בְּתִּלְיִתְם תַּיְמָנִית בּצֹין בּצֹים בּתִּלְיָתְם תַּיְמָנִית בּצִינִית בּעִּלְיִתְם בּתִּלְנִית בּעִּנְית בּעִּנְית בּעִּנְית בּעִּנְית בּעִּנְית בּעִּנְית בּעִּנְית (keri) II Chr. 3. 47, le nom de la colonne droite (qui était à droite).

n. pr. m. I Chr. 7. 35.

יְמֵר Kal inusité. Hiph. Changer: בְּלְרִים Jér. 2. 41, une nation a-t-elle jamais changé ses dieux? (ou pour קְמָרִיד, rac. מוּר.).

Hithp:: זּבְּכְבוֹיָם הְחְיַמֵּרוּ Is. 61. 6, et vous leur serez substitués en gloire, vous aurez leur gloire, ou leur richesse; selon d'autres, comme יְּהַיְאָבֶּירּ et par leur grandeur vous serez glorifiés, elle servira à votre gloire (v: אָמִי Hithp.).

יְמְרָהְ (le désobéissant) n. pr. m. I Chr. 7. 36.

עָמִשׁ (v. מְשַׁשׁ). Hiph.: בָּיִרְמְשֵׁיִי (cheth.) Jug. 16. 26, laisse-moi toucher (les colonnes).

קיניר (fut. ידיני, part. fém. ידינית Agir avec violence, opprimer: הערר ביינית Soph. 3. 1, ville furicuse, qui opprime, ou : insensée, stupide, comme une colombe (v. הייני); היינית Jér. 46. 16, l'épée qui opprime, qui ravage tout; ביינית ביינית 25. 38, sous-entendu היינית de l'épée qui opprime, qui ravage (d'autres l'expliquent de riçro lombe: l'épée insensée; ou de jui vin:

l'épée énivrée); כינֶם רַנָּים Ps. 74.8, nous allons les opprimer, les ruiner tous ensemble.

רָנוֹיִי, (repos) n. pr. Janoah, ville aux confins d'Ephraïm et de Manassé, II Rois 15. 29; Jos. 16. 7, החיים.

pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 53.

רַנְיִריַת, fut. יְיִנְיִיתָ, Kalinusité. Hiph. (יְיִנְיִתָּ, fut. יְיִנְיִתָּ, part. מֵנִיתָן). Placer, mettre, déposer, laisser: נַיַּנְּתָרוּ בְנַרְשֵׁרֶן Gen. 2. 15, il le placa dans le jardin d'Eden ; אַצַל עַצָּטֹחַיד דירור אַר־עַצְּלְחָר I Rois 13. 31, mettez mes os à côté de ses os ; תַּנְּים לָמְשָׁמֵרֵת יָ Exod. 16. 23, réservez-le, gardez-le (pour demain matin); וַיַּבַּרוֹ לִמְנֵי הַיּי I Sam. 10. 25, il le déposa devant l'Eternel; וְהַנְּיהָם עַל־אַדְמָּחָם Is. 14. 1, il les replacera sur leur terre; רַיַּנְירָתְרוּף בַּנְּלְשָׁמֵר Lév. 24. 12, on le mit en prison ; הונית לארץ וּבֶּיִר Is. 28. 2, il jettera (ces eaux), il les fera tomber sur la terre avec force; מַנְרַחָּח לָּר Exod. 32. 10, laisse-moi (n'insiste pas auprès de moi); אַרנֵנוּ מַנִּידָוּ לוּ לישון Eccl. 5. 11, (la satiété) ne le laisse pas dormir; לאַ־יִּעִידַן לָאִישׁ לְצַנִּשְׁקָם I Chr. 16. 21, il ne laissa (ne permit à) personne de les opprimer; וָהַנָּה בָּגָרוֹ אָצָלֶה Gen. 39. 16, elle garda près d'elle le manteau (de Joseph); selon d'autres tous ces verbes sont de la racine d'une 2° forme du Hiph.

Hoph.: הְּהָנִיקְה Zach. 5. 11, et qu'il y soit placé sur sa base; הְנִינְה Ez. 41. 11, et seul מְּמִים vers. 9,

endroit, espace, laissé libre, où on n'a pas bâti (cour).

ילישור (une fois אינישור) m. Un des oiseaux impurs, Lév. 11. 17; oiseau de nuit, hibou ou butor, ibis? יְרַיְשִׁיוּתְ וֹצְיִבְּרָ Is. 34. 11, et le hibou (?) et le corbeau y établiront leur demeure.

Pi. 1º Fonder (comme Kal) : מָבְלֵרוֹ ייפּרָנִּדּד Jos. 6. 26, il la fondera avec (la perte, la mort) de son premier-né, c.-à-d. que son premier-né meure lorsqu'il jettera les fondements (de la ville); יְדֵי זְרָבֶּבֶל יִפְּדוּ חַבֵּית תַּיָּת Zach. 4. 9, les mains de Zorobabel ont fondé cette maison ; דונִנִי יִפַּד בְּצִיוֹן אָבֶן Is. 28. 16, (pour אַלָּשר יִפַּד) je suis celui qui a mis pour fonder Sion une pierre (selon Kimchi, adj.: je suis le fondateur); ישָּרָהְ עֹז Ps. 8. 3, tu as fonde une puissance, une gloire. — 2º Ordonner, décreter: חַפֵּר יַפַר הַוִיר I Chr. 9. 22, David les a établis par sun ordre; פָּר־כֵּן יָפֵּר בּשֶּלֶהְ Esth. 1. 8, car le roi l'avait ainsi ordonné.

רְיָפִר adj. (v. Pi. 1° de יְפַרי).

רקר (הַבְּבֶלָּה מְבָּבֶלָּה הַבְּבֶלָּה הַבְּבֶלָּה הַבְּבֶלָּה הַבְּבֵלָה הַבְּבֵלָה הַבְּבֵלָה בּבְלָה בְּבָּלָה בּבְלָה בּבְּלָה בּבְלָה בּבְּלָה בּבְּלָה בּבְלָה בּבְלָה בּבְּלָה בּבְלָה בּבְלָה בּבְלָה בּבְלָה בּבְלָה בּבְּלִה מישה ביסר du voyage, du cortége qui venait de Babylone (il partit le premier du mois), ou הוא הְסִר הוא הַסְר בּבּל ce jour, v. קבי Niph. 2°).

קילים ביירי ביירי ביירי ביירי ביירי ביירי איירי איירי איירי Ps. 87. 1, les fondements (du temple) sont, ou la demeure (de l'Éternel) est, sur les saintes montagnes; d'autres expliquent: son fondement, le sujet de ce chant, sont les montagnes saintes (Sion).

ימר. (rac. יסָר, v. יסָר). Morale, ou moraliste, censeur: דְרֹב עִּם־שַּׁדֵּי יִפּוּר sou moraliste, censeur: דְרֹב עִם־שַּׁדֵּי יִפּוּר Job 40. 2, disputer contre le Tout-Puissant, est-ce une chose juste, morale? ou : celui qui enseigne, critique les autres, entrera-t-il aussi en discussion avec le Tout-Puissant? ou fut. Kal de יסָר: celui qui dispute contre Dieu sera-t-il instruit, entendra-t-il la rai-son? (V. יסָר.)

קים m. adj. verb. (rac. סור. Celui qui se retire, l'infidèle: יסוּרֵי בָּאָרֶץ יְכָּחָבוּ fer. 17. 13, (cheth, יְסוּרֵי keri) plur. pour סירִים ceux qui se retirent (de toi), ou avec suff.: qui se retirent de moi, qui me sont infidèles, seront destinés pour la terre, littér. seront écrits sur la terre (leur empire ne sera que de ce monde, ils ne seront comptés que comme des brutes; Targg.: ils iront à l'enfer).

י מוּרִים : m. pl. Douleurs, souffrances: אַבְל לֹא עֵל יְדֵי יִסוּרִים Rituel, mais non par des souffrances.

קר עריבטר (איריקן: Exod. 30. 32, (on) ne la versera pas sur la chair de l'homme, ou pour קרים, pass. de קרים elle (l'huile) ne doit pas être versée (v. קרים et קרים).

הַבְּּחְי. n. pr. Jescha, fille de Haran, Gen. 11. 29.

יְּלְמֶּלְיָהוֹ (que Dieu appuie) n. pr. m. II Chr. 31. 13.

אָם, (Kal seulem. le prét. אְסַיְ, part. אָסָי, (Kal seulem. le prét. אָסַיְ, part. אָיסָוּ, ווֹיִסְיּן, fut. אָסָיּוּ, הַנְּסִיּוּ, הַנְּסִיּיִּ, הַבְּיִּסִיּיִּ, הַבְּיִּיִּ

avec ז, אַסְיֹן, inf. אַיֹּסְיֹח, part. מִיּסְיֹם) Ajouter, augmenter, répéter, continuer, faire plus, davantage: וְאֵר־דֵוֹמָרִישָׁוּחוֹ אָסָה עַלָּיד Lév. 5. 16, et il ajoutera pardessus une cinquième partie; יָסַמָּהָ עַּל־-; יוֹשָׁמִינְית אֲשָׁר שָׁמָּרְתִּי II Chr. 9. 6, tu ajoutes au bruit que j'ai entendu (tu surpasses ta renommée); לארחֹמָת עלֶיד ולא הוגרע ספונוי Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras et tu n'en ôteras rien; יֹסֶתְּ רֵי בליכם Ps. 115. 14, que l'Eternel augmente pour vous (les biens ou ses bénédictions); מַל־מַּוֹשָּל־בְּוֹשָׁרְבָּי בּבּוֹ Ez. 23. 14, elle a encore augmenté les excès de sa fornication ; יַכְּמָתֵּק לְנוֹי Is. 26. 15, tu as augmenté (tes faveurs) à cette nation; לחוֹסית לֶכֵם תבוּאָחוֹ Lev. 19. 25, pour augmenter, c.-a-d. pour que j'augmente ses fruits en votre faveur ; ירשב אָסָה עַלֵּרכָם Ez. 5. 16, et j'augmenterai la famine sur vous (je vous accablerai par la famine). Avec un autre verbe, continuer à, répéter une action, la faire plus, plus souvent: נַהְּטֶּהְ לָלֶנֶה Gen. 4. 2, elle enfanta de nouveau; רַיַּפֶּרְ שֵׁילֵּח 8. 10, il envoya encore une fois; non ער לְרַבֵּר 18. 29, il continua de parler; ויִפֶּח אָבֶרְחָם וַיִּפָח אָשָׁר 25.1, et Abraham épousa encore une autre femme; רלאר יַסְמַּח שׁוּב־אֵלֵיו עוֹד 8. 12, elle ne revint plus à lui; קול נְלֹא יָסָה Deut. 5. 22, d'une voix forte, et il ne continua pas (de parler), ou : de parler de cette voix; ירוֹסְפוּר עוֹר שְׁנֹא אֹחוֹ Gen. 37. 5, ils le haïssaient encore davantage; רַיֹּאַסָּק שאול לֵרא I Sam. 18. 29, Saul craignait (David) encore plus; חַנָּר רוֹסְתּ לְחַתְּלִרא Is. 29. 14, je ferai encore plus de merveilles (dans ce peuple); פלח יַצַּמָלה יַר לִי ולה יסיק Ruth 1.17, que Dieu me fasse ainsi, qu'il y ajoute ainsi, c.-à-d. qu'il me punisse sévèrement, qu'il me traite dans toute sa rigueur; אַרָלא רַסָפּוּ Nomb. 11. 25, ils prophétiserent, mais ne continuèrent pas (ils ne l'ont fait que ce jour-là; Targg. traduit en sens opposé: ils n'ont pas cessé, ils ont continué toujours d'être prophètes).

Niph. Se joindre, être ajouté : רְּפֹּסַףּ בּס־רוּגּא עַל־שֹּנְאֵרנּ Exod. 1. 10, (de peur

לְרֵבּה chald. Hoph. Étre ajouté: אַרְבּה הַּנְּמָח־לִּר Dan. 4. 33, et une grande puissance me fut ajoutée, je devins plus grand que jamais.

רְבִי Reprendre, instruire, corriger (rarement Kal): part. הַיִּם בּיִּבּי Ps. 94. 10, celui qui corrige, châtie les nations; יְבֵּיר צֵיִי Prov. 9. 7, qui reprend le moqueur; fut. בְּאַנְיִר וְאָפֶּרֵם Osée 10. 10, pour ma joie, ma satisfaction, je les punirai.

Pi. (יַפֶּרָת et יַפֶּר, fut. אַרֶים, inf. יִפָּר et יַפָּר). 1° Corriger en frappant, châtier: יְּיְפֶּרוּ irk Deut. 22. 18, et ils lui feront souffrir la peine du fouet; אַרָּכָם ו בְּשׁוֹיִם־ם וָאַנִי אֵרַפֶּר אָּחְכֶם I Rois 12. 11, nion père vous a châtiés avec des verges, et moi je vous châtierai (avec des verges de fer qu'on nomme scorpions); בַּמַר בקה Prov. 29. 17, corrige ton fils; וִיְפֶּרְחִי אָתְכֵם אַתְ־אָנִי Lev. 26. 28, alors moi aussi je vous châtierai ; דַּפֹר רָפְרַנָּר רָח Ps. 118. 18, l'Eternel m'a châtié séverement. — 2º Corriger par des paroles, avertir, exhorter, instruire: ברם קבים Job 4. 3, tu as instruit plusicurs; יָפְרוּנְר כְלִיוֹתֵר Ps.16.7, (mes reins) mon cœur m'avertit (d'adorer Dieu); וְרָפְּרֵנְר מְּלֶבֶת Is. 8. 11, il m'avertit afin que je ne marchasse point (dans la voie de ce peuple), סע וויסקר fut. du Kal, le dagesch remplaçant le • de la racine; פַּאֲשֶׁר יִיפֵּר אִישׁ אֶז־בְּט יֵי אֵלֹדֶיךְ מְיַפְּרֶדְ. Deut. פֿאָשֶׁר יִיפֵּר אִישׁ אֶז־בְּט יֵי אֵלֹדֶיךְ מְיַפְּרֶדְ. 8. 5, (que) l'Eternel ton Dieu t'instruit, t'élève, comme un homme instruit, לוְיָפֶרוּ לַמְּשִׁשָּט ; Is. 28. 26, וְיָפֶּרוּ לַמְּשִׁשָּט (Dieu) l'a élevé, instruit, selon la loi, la justice, ou il (le laboureur) l'a arrangé

selon la bonne manière (comme il faut); אָמֶר־יִפְּרָתּא אַמּוּ Prov. 31.1, (sentences) par lesquelles sa mère l'a instruit; יְמָרָּתְּי וְרִוּעֹרָם Osée 7.15, soit que je les aie châties, ou que j'aie fortifié leurs bras (j'ai tendu et fortifié leurs bras, Kimchi).

Niph. pass.: דּלָּסְרוּ שׁלְּמֵי אֶּרֶץ Ps. 2. 10, soyez avertis, instruisez-vous, vous qui jugez la terre; תְּבֶּרֶי יְדּלְּעָבֶּׁם Jér. 6. 8, corrige-toi, Jérusalem; עָבֶר Prov. 29. 19, l'esclave ne sera pas corrigé par des paroles.

Hiph.: אַרְּחָרֵם לְּשֵׁמֵע לֵעֵרָתם Osée 7.12, je les punirai, comme (les prophètes) l'ont fait entendre à leur assemblée (les ont avertis); בְּנִבְּשְרוּ בָּלִרְדְוּנָשִׁים Ez. 23.48, (forme moitié Niph., moitié Hithp.) toutes les femmes seront instruites, averties.

יָנְאָר־הַיְנִים m. (rac. יְנָאָר-הַיְנִים). Pelle: יְנָאִר-הַיְנִים Exod. 38. 3, et les pelles pour enlever les cendres de l'autel.

רְשֵׁלֵיֵ n. pr. m. 1° Jabès, nommé ainsi par sa mère, de אָשָׁ né avec douleur, I Chr. 4. 9. —2° Nom d'une ville, 2. 55.

לעל: (fut. יִיִּמִי Indiquer, fixer: יְיִּמִּיֹר II Sam. 20. 5, le temps qu'il lui avait marqué, fixé; אַטֶּר יְּעָדָּה Mich. 6.9, et qui l'a décrétée (la punition).— 2° Destiner pour femme: רְאָם־לְבָּט יִיּעָדֶּקּה Exod. 21. 9, s'il la destine, s'il la fait épouser, à son fils; אָשֶׁר־לֹא יִעְּיָה 8, (keri לֹא יִעָּרָה) à qui elle était destinée (qui se l'était destinée).

Hiph. Fixer le temps et le lieu pour venir, citer devant le juge: נְאִפְּילְּטִּי, נְאָפִרְינִי Job 9. 19, s'il s'agit de justice, qui me fera comparaître? qui me citera? (selon d'autres, qui témoignera pour moi, en ma faveur? v. עַּרִי וְּעִר וְּעִר וְּעִירְיִי וְעָר בְּיִר יִּעִירְיִי וּעָר בְּיִר יִּעִירְיִי וּעָר בְּיִר יִּעִירְיִי וּעָר בְּיִר יִּעִירְיִי וּעָר בְּיִר יִּעִיר וּמִר יִּעִירְיִי Jér. 49. 19, qui est semblable à moi? qui me fixera un temps pour le combat? qui me provoquera?

Pou. pass.: מוּשָרִים לְּפְנֵי וֵירָבל Jer. 24.1, (deux paniers) placés devant le temple; אָנָה מְּנֵיה בּעָרוֹה Ez. 21. 21, vers où ta face (ton tranchant) est fixée, tournée.

אָרוֹ keri (cheth. יְפֶרִי) n. pr. Jeddo, prophète, II Chr. 9. 29.

יְּעָה Enlever, emporter: יְּעָה בָּרֶד מַּחְמַה Is. 28. 47, la grêle emportera le refuge du mensonge.

וְעִיאֵל n. pr. 1° Jehiel, chef, I Chr. 5. 7. — 2° Jehiel, père de Guebeon, ou fondateur de la ville de Guebeon, I Chr. 9. 35. — 3° Jehiel, secrétaire du roi Ozias, II Chr. 26. 11.

יעיץ (conseiller) n. pr. m. I Chr. 8. 40.

יְרְשְׁטּ בְּרְעּוֹרִים : m. pl. Forêts : יְרְשְׁטּ בּּרְעּוֹרִים keri, Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts (ע. רַעַר.).

יצילש: n. pr. 1° Le prince Jéhus, fils d'Esaü, Gen. 36. 18. — 2° Jéhus, fils du roi Rehabam, II Chr. 11. 19.

לעי seulement part. du Niph.: אֶר־עֵּם זֹינָ Is. 33. 19, ce peuple barbare, impudent (ע. לבי), ou ce peuple fort, témeraire, comme יַנָי, de יַנָי.

יַעויאַל n. pr. m. I Chr. 15. 18, vers. 20, יַנויאַל.

ח. pr. m. I Chr. 24. 26, 27.

יְעְיֵר et יְעְיֵר (que Dieu aide) n. pr. Jazer, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 35; יָם רְעִיר Jér. 48. 32, la mer de Jazer

יַעְטְ (même signif. que קָּעָם) Habiller, revêtir : קְּמָרל אָרָקָתוּ רְעָּטָּיִנּ Is. 61. 10, il m'a revêtu du manteau de la justice.

עט chald. (v. יֵצִיץ héb.) Conseiller:

part. יְשַׁרְצֵּח רַצְּמֹדְי Esdr. 7. 14, ses sept conseillers.

Ithp. Se consulter : אָרְיָבֶטּוּ של סָרְבֵּי Dan. 6. 8, tous les princes du royaume se sont consultés (sont d'avis).

לעיר (habitant de la forêt, ou : que Dieu anime, éveille) n. pr. Jair, père d'Elchanan, I Chr. 20, 5; II Sam. 21. 19, on lit Elchanan, fils de בַּצֶּרָהִיִּבְּיִרָּם Jaaré-Orgim (forêt des tisserands).

1212 (l'affligé) n. pr. Jachan, descendant de Gad, I Chr. 5. 13.

2º Profiter d'une chose: יְּבְיִלְיִנִי לְּמָנִי בֹּי Job 21. 15, quel est notre profit, si nous l'implorons? יְּבְּיִלְּעִי בַּיְּבְּעִאַרִיּרְ
35. 3, quel en est mon profit plus que
de mon péché (que si j'avais péché)?
30. 13, ils ont profité (se
sont réjouis) de mon malheur; ou dans
le sens 1º: ils ont aidé, contribué, à ma
perte.

אין יועל m. (pl. יְצֵלִרם). Chamois, chèvre sauvage: אַרָּסְלַּעִּן Job 39. 1, les chèvres sauvages (qui habitent dans) les rochers; יְרָיִם תַּוְבְּרִים לַּיְבָּלִים Ps. 104. 18, les hautes montagnes (servent de retraite) aux chamois.

אָנג', n. pr. Jael, femme de Héber, Kinéen, Jug. 4. 17; אַרְיַהַי 5. 6, aux temps de Jael, la même, ou le nom d'un juge ou chef avant Debora.

רְּצֵלְה. Chevrette, chamois femelle: יְצֵלְה בוּן Prov. 5. 19, (et comme) une chevrette agréable.

י, עלה n. pr. m. Esdr. 2. 56.

בּלְלֵם n. pr. Jaalam, fils d'Esau, Gen. 36. 5.

וצ' (rac. יבּען בָּל־תּוֹעֲבֹרְיוֹיִ Ez. 5. 9, å cause de toutes tes abominations; בַּען בָּל־תּוֹעֲבֹרְיוֹיִן Agg. 1. 9, å cause de quoi ז יַבַען בַּירִייִּר 1. 9, å cause de ma maison; בַּען בַּירִיּיִן Is. 37. 29, å cause de ta fureur contre moi.

יְעֵלְהָּר. La femelle de l'autruche; toujours avec אָ בְּחָיבְּנְח: בַּח Lév. 11. 16, et l'autruche (un des oiseaux impurs); pl. וְשֶׁרְנִי שֶׁם בְּנִיח וְצֵּנִיף Is. 13. 21, les autruches y habiteront.

יצוי, n. pr. Jaanai, descendant de Gad, I Chr. 5. 12.

בּיְצֵנִים בַּּבְּיְבֶּר : m. pl. Autruches בּיְצֵנִים בַּבְּיִבְּר Lam. 4. 3, comme des autruches dans le désert.

לְצָלִים (ful. אָדִיי) Étre las, fatigué: Is. 40. 30, les jeunes gens se lassent et sont fatigués, épuisés; Hab. 2. 13, et les nations se fatigueront pour rien (leurs efforts seront en vain); אל בִּיבְּכְּשְׁיִדְּיִל לַּוֹיִי בַּעַרִּי בַּעְּמַר וֹיִבְעַמָּי Jér. 2. 24, tous ceux qui la cherchent ne se fatigueront pas (la trouveront bien vite.

Hoph. (comme קיבֶּה Voler: בְּיבָה מִּבְּה Dan. 9. 21, (Gabriel vola vers moi) d'un vol (tout d'un coup), ou vola avec effort; selon d'autres, entouré d'éclat, de בַּבָּי briller.

יְעִף adj. (v. דְּעֵק). Las : נֹחֵן לַנְּפָּםְ מֹחַן Is. 40. 29, il donne de la force à celui qui est las, fatigué; לָעִּהּח אָח־יָבָּם מָּהַרָּ 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; אָשָׁהוּה הַשְּׁמָה II Sam. 16. 2, pour que le fatigué, celui qui est altéré, puisse boire.

יעף m. Vol ou éclat (v. דְעָק Hoph.).

עני (fut. ייבץ) Conseiller, etre d'avis, résoudre, décider, méditer, prédire : ער רַעַאָחִר II Sam. 17. 11, mais je conseille, moi, mon avis est; בָּיֹאַרו וְכָּיֹאַרו יפץ אַחירוֹמַל vers. 15, telle et telle chose a conseille Achithophel, voici le conseil qu'il a donné; ביריבי צָבָאוֹת יָצֵץ וּמָר יָמֵר Is. 14. 27, car Dieu Zebaoth a resolu, et qui l'annulera, qui s'y opposera; suivi du dat.: מַרדיַנַעָּהַ לָלֹא חֲכְבֶּת Job 26. 3, quel conseil as-tu donné à celui qui est dépourvu de sagesse ? de l'acc.: אַרעָּצְךְּ Exod. 18. 19, je veux te donner un conseil; אינעדן נא נערו I Rois 1. 12, laisse-moi te donner un conseil; part. יוֹבֵץ un conseiller; וּחָשׁוּצָח בָּרֹב יוֹצֵץ Prov. 24. 6, le salut ou la victoire (se trouve) où il y a beaucoup de conseillers; ואחרהמל יועץ למלה I Chr. 27. 33, et Achithophel était conseiller du roi; עם־מְלָכִים וְיֹעֲצֵי אֶרֶץ Job 3. 14, avec des rois et des conseillers (des princes) de la terre; avec יַבַּן בָּירָהָ אֶרָם: בַּל רַעָּה Is. 7. 5, parce qu'Aram (la Syrie) a médité le mal contre toi; avec אַל: אַטֵּר יִפַץ אַל־אַדוֹם Jér. 49. 20, ce que (Dieu) a décidé contre Edom ; אִיכַּצָּה יבליה שרנר Ps. 32. 8, (pour בליה שרנר) je to conseillerai, je te surveillerai avec mon œil (ma providence veillera sur toi); ועצה עצה Is. 8. 10, formez des desseins, et seul vy Jug. 19. 30, donner un conseil (inutile d'admettre pour cet impératif une seconde racine אִיעָּגָּף; (עוּץ); אִיעָּגָּף אַשֶּׁר רַעֲשָּׂח חָעֵם Nomb. 24. 14, je veux te prédire ce que fera ce peuple, ou : je veux te donner un conseil à propos de ce que fera ce peuple.

Niph. Se consulter, délibérer, tenir conseil: אָאר־טֹנְצִים Prov. 13. 10, mais chez ceux qui se consultent, qui réfléchissent, il y a de la sagesse; אָאר־י Is. 40. 14, avec qui s'est-il consulté! אַר נִצְין Ps. 71. 10,

פנ כפעג qui m'observent, m'épient, ont délibéré ensemble; יַּינְבֶּעְ דְּיִרד עִּם־שָּׁרֵי I Chr. 13. 1, David tint conseil avec les chefs (sur mille et sur cent); יַּינְּבֶעְ וְּאַמֹּר II Rois 6. 8, et il tint conseil avec ses serviteurs (officiers), puis il dit (ou: il décréta, ordonna à ses serviteurs); יַּבְּעָּבְיִר נַּאָמָּר מַנְצָּבְים וֹנְצָּבְים וֹ I Rois 12. 6, comment conseillez-vous? que décidez-vous après délibération?

Hithph. יְרְחְרֶבֵצוּ כֵּל-צְמוּנֶיף Ps. 83. 4, et ils délibèrent (conspirent) contre ceux que tu protéges?

בְּרֵעְרֵ (qui tient le talon, qui supplante) n. pr. Jacob, fils d'Isaac, patriarche; nommé aussi בְּרַעְלֵב Gcn. 49. 7, je les diviserai dans Jacob (la terre des Israélites); בֵּרַתְּרָב Is. 2. 5, maison de Jacob (le peuple d'Israel).

יְצִקּבְהְ (qui supplante) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

וְצְלָיֵת n. pr. Jaakan, fils d'Eser, I Chr. 1. 42.

ער ח. (pl. יערים et יערים). 1° Foret: יבר ובל־בץ בו Is. 44. 23, la foret et tous ses arbres; עַלָּח לָּהְ חַיְּעֵרָח Jos. 17. 15, monte a la foret ; בית חיצר Is. 22. 8, et בירן ביר חַלְבֵנון I Rois 7. 2, 10. 17, la maison dans ou de la forêt du Liban, palais que fit bâtir Salomon, pour y habiter pendant l'été, ou pour servir d'arsenal ; יְפַלְּתָּחִים לְרַצֵּער Osée 2. 14, je les changerai en une forêt, c.-à-d. ils ne serviront qu'aux bêtes sauvages; מע fig.: וִנִקַּף סִבְבֵּר חֵיַצֵר בַּבַּרְיָל Is. 10. 34, (le bois le plus épais) les armées vaillantes seront abattues par le fer ; יַרָשָׁינה ביערים (keri) Ez. 34. 25, ils dormiront (paisiblement) dans les forêts; מַבַּחַשׁׂהָ יברות Ps. 29.9, elle éclaircit, dépouille, les forets. — 2º (Séjour des abeilles, où elles déposent leur miel? puis) Miel, rayon: אַבַלְּחָר יַשְרָר שִם־הָבְיִם Cant. 5. 1, j'ai mangé le rayon avec mon miel ; בְּרֵבֶּרַת הַוּבָּשׁ I Sam. 14. 27, dans un rayon de micl. — 3° מָצָאַנוּחָ בְּשֶׂדֶר־רָצֶר Ps. 132. 6, nous l'avons trouvée dans le champ de Jaar (Benjamin, comparé au lion de la forêt), ou dans un pays plein de bois.

אַנְהָה (habitant du bois) n. pr. Jaara, fils d'Achaz, 1 Chr. 9. 42.

יְעֵרָה (const. יְעֵרָה) Rayon de miel (v. יַצֵּרַח).

יָערֵי ארְנִים n. pr. (v. יָצִיר ארְנִים).

יערשיה n. pr. m. I Chr. 8. 27.

רַצְשָׁר cheth., יְצָשָׁר keri, n. pr. m. Esdr. 10. 37.

יְגִעִייִּאַל (que Dieu crée) n. pr. Jaasiel, fils d'Abner, I Chr. 27. 21.

לְּרְיָה (que Dieu délivre) n. pr. m. I Chr. 8, 25.

Pi. Rendre beau, embellir : בְּבֶּטָתְּ וֹבְינְתָּב רְיִפֵּרוּג Jér. 10. 4, il l'embellit avec de l'argent et de l'or.

Hithp:: לַּצְוֹא תְּחְרֵפִּי Jér. 4. 30, c'est en vain que tu t'embellis, que tu te pares.

יְּמֶּה, adj. (const. רְּמֶּה, m. יְמֶּה, const. ישרה, plur. ישרה, peau, belle: ישרה, plur. ישרה יַמָּח דְּוֹא מָאר Gen. 12. 14, qu'elle était tres belle ; איש־נָשָר לא־חָרָה איש־נָשָה II Sam. 14. 25, il n'y avait point d'homme aussi beau qu'Absalon; במר מראח מראח I Sam. 17. 42, et beau de figure (fort beau); נַיַּדִי יוֹפֶת יְפֶּח־תֹאֵר הקח מראח Gen. 39. 7, Joseph était beau de figure (de taille) et beau de visage (ou : beau et agréable); des animaux : שבע פרות יפות פראה Gen. 41. 2, sept vaches fort belles; and may Ps. 48. 3, (le mont Sion est) un beau paysage, ou un beau climat, ou une belle branche (v. יְפַדּה קוֹל; (נוֹף Ez. 33. 32, un homme qui a une belle voix; אַח־תַּפל כָּטֵּח יָפֵח קינחוי Eccl. 3. 11, tout co qu'il a fait est beau, (bon) en son temps.

קְמָּה־פִּיְהְ, adj. f. (forme redoublee de רְּמֶּה). Belle: עָּגְלָה יְמַה־פִּיְה מְצְּרָיִם Jér. 46. 20, l'Egypte est comme une génisse, fort belle.

לב" (la beauté) n. pr. d'une ville près de la mer, appartenant à la tribu de Dan, Joppé (aujourd'hui Jafa), Jon. 1. 3, Jos. 19. 46; יְם יְסוֹא Esdr. 3. 7, la mer de Joppé.

רבי (Kal inusité, v. מַּהְ, פּמַהְ, respirer) Hithp. Soupirer: מְּהַרָשׁ Jér. 4. 31, elle soupire (gémit), elle étend ses mains.

תַּבֶּין adj. Respirant, désirant ardemment: רְיַמֵּיִת Ps. 27. 12, et qui respire la violence; אָפָּיַן Hab. 2. 3, et (l'accomplissement de la vision) soupire, se hâte, vers la fin, le terme; selon d'autres: (la vision) parle de la fin, de ce qui arrivera à la fin (ou תַּבַּיִ, fut. du Hiph. de תַּבַּיִם).

יפִי יִפְּרָכְיִר יִּבְּי m. (rac. רְּבָּי,). Éclat, beauté: רְבִּי הָרְבְּיִרְהְי Ez. 28. 7, l'éclat de ta sagesse; קּבְיּרִי הַּדְיִירָת עֵּינְיהְ צֵּינְיְהְ Is. 33.17, tes yeux verront le roi dans sa splendeur; בְּבָּלִר-יִפִּי בְּיִּרְרָ בְּבָלַר-יִפִּי Ps. 50. 2, de Sion, la perfection de la beauté; יְרִיאָר תַּבֶּלָר רִפְּרָ Ps. 45. 12, et le roi désirera, convoitera, ta beauté (concevra de l'amour pour ta beauté).

עְיבִי, (la brillante) n. pr. 1° Japhia, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 12. — 2° Japhia, roi de Lachis, Jos. 10. 3. — 3° Japhia, fils du roi David, II Sam. 5. 15,

בְּלְלֵטְ (Dieu le sauve) n. pr. Japhlet, fils de Heber, I Chr. 7. 32; n. patron. זְפְלֵכִי Jos. 16. 3.

תְּבֶּבֶּי, n. pr. 1° Jephunné, père de Chaleb, Nomb. 13. 6. — 2° Jephunué, fils de Jether, I Chr. 7. 38.

שָרֵי (Kal inusité, briller, v. רָּפָּת Hiph. אוֹר 1° Faire briller: יְתוֹפְרַצָּ אוֹר 10 אוֹר בּנְינוֹ Job 37. 15, (sais-tu comment) il fait briller la lumière de ses nuées (à travers les nuées)?— 2° Paratre, bril-

ְּלְּעָה: f. Splendeur, beauté : יְמְעָהוּ בְּמְעָהוּך Ez. 28. 7, ils souilleront ta beauté, ta splendeur.

na; (qui se répand au loin) n. pr. Japhet, fils de Noé, Gen. 5.32, 9.27.

በቦች: n. pr. Jephtha, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43. — 2º Jephte, fils de Gelead, juge d'Israel, Jug. 11.1.

לְמִרחְהַאָּי (espace de Dieu) n. pr. d'une vallée dans le pays de Zabulon et d'Aser, Jos. 19. 14, 27.

אַניִי, imper.אַג, avec n parag. אָצָא, pl. f. אָאֶדנָה, inf. אֹצָי, const. אָאָד. part. יצא, f. אין et יצאר) Sortir : אין Sortir אין הבחקה Gen. 8. 15, sors de l'arche; יבַּבֶּין רַצַאחִר Job. 3. 11, (quand) je suis sorti du sein (de ma mère); avec l'acc.: קם יצאו אַח־חַעיר Gen. 44. 4, lorsqu'ils furent sortis de la ville ; הַיֹּצָא הַשָּׂרָה שָׁלָה איים Deut. 14. 22, (les fruits) qui sortent, naissent du champ chaque année ; בַּנַי רַצַאָּנִי Jer. 10. 20, mes enfants sont sortis de moi, c.-à-d. m'ont abandonné; קעיר קינצאת אַלַם Amos 5. 3, la ville d'où sortent mille hommes ; avec בי באַנָשֶׁר בצאר בו Jér. 17. 19, (la porte) par laquelle ils sortent ; אַנְאָצָה בְשֶׁעֶר-הַוּוָרָא Néh. 2. 13, je sortis par la porte de la vallée; לא רצא בשבא Deut. 24. 5, il no sortira pas avec l'armée (il n'ira point à la guerre); ריצא לפניני I Sam. 8. 20, il sortira devant nous, marchera a notre tête ; יָרָצָאתִר אַחֲלָיוּן I Sam. 17. 35 , jo courus après cetto bête; פַּמַח זָבוּלָן בּצֵאחַה Deut. 33. 18, rejouis-toi, Zabulon, dans ta sortie (pour la guerre ou pour des entreprises commerciales); בא לחקשר Exod. 21. 2, l'esclave sortira libre (de chez son maitre); יִיצָאָח הַנָּם 21. 11, elle sortira de la servitude, elle est libre, gratis (sans se racheter); ירא אַלדִים רַצָּא אַח־כָּלָם Eccl. 7. 18, celui qui craint Dieu sort, se retire bien, de tout cela; דָאָרֶץ פַל־הָאָרֶץ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; דאמי אל מבובבים Neh. 4. 15, quand les étoiles paraissent ; צֵינֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים Deut. 8. 7, (où) des sources et des lacs coulent, jaillissent; יָרָצָא הַאָבוּל Jos. 15. 11, la frontière s'étend ; בצא מְשָׁמָט מְעָקָל Hab. 1.4, on rend des jugements corrompus, pervers, littér. la justice sort courbée, tortueuse; בְּצֵאַה הַשְּׁנָה Exod. 23. 16, quand l'année finit; ' יצא הַמְּטֶרוֹ בְּעָלֶרוֹ Aboth, la perte et le profit, le défaut et la qualité, se compensent; יַצָּא יִדָיר ingin accomplir un devoir, surtout religieux.

Hiph. Faire sortir : חוציא אַחְכָם מֶאֶרֶץ מערים Exod, 16. 6, (que c'est Dieu) qui vous a fait sortir (vous a tirés) de l'Egypte ; הוֹצִרא לֶחֵם וַיַּיִן Gen. 14. 18, Malchisedek apporta, leur offrit, du pain et du vin ; יַיוֹצְאָה מָחֵיקוֹ Exod. 4. 7, il retira (sa main) de son sein; נַיּוֹצֵא קעבר פַלַּי־כַּסְף Gen. 24. 53, le serviteur (Eliézer) tira (présenta) des vases d'argent; נְתוֹצֵא חַאָרֶץ הַשָּׁא Gen. 1. 12, la terre produisit de l'herbe verte; בַּלְצֵא קנחם אַת־תַּכֶּסֶת צַל־יִשְׂרָאֵל II Rois 15. 20, Manahem leva cet argent dans Israel; לחוציא רבח על־האַרֶץ Nomb. 14. 36, en répandant de mauvais bruits de ce pays, en le décriant comme mauvais; וצרא רוציא Is. 42. 1, il annoncera la justice , la loi , aux nations ; אמיציא Is. 54. 16, (l'ouvrier) qui fabrique l'instrument ; וָאָם־הּוֹצָרא רָקַר מְזּוֹלֵל Jér. 15. 19, et si tu sépares, si tu sais distinguer, ce qui est précieux de ce qui est vil; מַרְצֵא אָמָהְ (keri) Gen. 8. 17, (pour חוֹצָראָרוּן) fais sortir avec toi ; יַיוֹצָראָרוּן II Rois 12. 12, on employa, dépensa (cet argent).

Hoph. pass.: הרא מוצאה Gen. 38. 25, elle fut conduite dehors (au supplice);

ביריא קיבוים הויצאה Ez. 38. 8, et elle a été retirée, ramenée, d'entre les nations.

אָצְיְ chald. (Kal inusité. Schaph, v. אינְיְתּי דְּנְיָת דְנָיִת דְנָיִת הַיְנִית בְּנְיְתִּת דְנָיִת בְּנְיִת בְּנְיִת בְּנְיִת בְּנְיִת בְּנְיִת בְּנִית בּנִית בּנִית בּנְיִת בְּנְיִת בְּנִית בּנִית בְּנִית בְּיִּת בְּנִית בְּנִית בְּיִית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִת בְּיִּת בְּיִּת בְּיִרְת בְּיִּת בְּיִרְת בְּיִּרְת בְּיִּת בְּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִית בְּיִית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּיִּית בְּית בְּית בְּית בְּיִית בְּית בְּיבְית בְּיבְּיבְּית בְּיבְיבְית בְּיבְיבְּית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּיבְית בְּי

אין Kal inusité. Niph., Hiph. et Hoph. formés de אָבָּי, v. ce verbe. (Kimchi classe toutes les formes sous

(.יַצֶב Hithp. קתישב sc placer, se présenter, se tenir : נַיְּחָרָאָבוּ בְּחַהְחִית הָחָר Exod. 19. 17, ils se placèrent au pied de la montagne : זַיַּתִּיַבֶּב פַּלְאַה דֵי בַּהַרֶה Nomb. 22. 22, un ange de l'Éternel se plaça dans le chemin ; וְדִּתְּרָצֵּב לְפְנֵי פַּרְעֹּח Exod. 8. 16, et présente-toi devant Pharaon; Job 1.6, pour se présenter לְּדִוּתְרָאֵב עֵּל־בֵיר devant l'Eternel; יְחָרַאָּבוּ מַלְכֵּר אֶרֶץ Ps. 2.2, les rois de la terre s'élèvent (contre l'Eternel); בי יְהִרָאַב לְּמְנֵי בְּנֵי עֲנָק Deut. 9. 2, qui peut subsister devant les fils d'Anac (qui peut leur résister); יָאֵין עקה לְּחָרְיַצֵּב II Chr. 20. 6, nul ne pent te résister; יחוא באחון Exod. 2. 4, (pour מַּהְרַיֵּבֶּב) et sa sœur se tint ou se plaça.

יַצְיֵּ, chald. Pa. Apprendre, savoir, la vérité: אָרֵין צְּבִית לְיַצְּבָא Dan. 7. 19, j'eus ensuite le désir d'apprendre, de savoir, la vérité.

יואָר ou אַבְּ Kal inusité. Hiph. דְאַר ou אָבְּר Placer, présenter, mettre : וָתַצֵּנְתִּיוֹ לְפָנֵיך Gen. 43. 9, (si) je (ne) le place devant toi ; רַיַּאַגַם לְּפְנֵי פַרְעֹח 47. 2, et il les présenta à Pharaon; דוארנגיר כלי דים Jér. 51. 34, il m'a placée là (m'a renduc) comme un vase vide; וַיַּצַּג אֵת־דַוּעַּקלות Gen. 30. 38, il posa les branches, bàtons; דישה על־דוצרץ Deut. 28. 56, (qui n'a pas essayé de) poser (son pied) sur la terre ; רַשְּׁעֵר בְשַׁעֵר Amos 5. 15, relevez la justice dans la porte (faitesla régner dans vos tribunaux); אַלֹּכָר מָּשָּׁרג אַר־וּזָיִח דְּשָׁמֵּר Jug. 6. 37, je mets la toison (dans l'aire); אָאַרגַרו־נָא עִנְּרָה Gen. 33. 15, je veux placer, laisser (quelquesuns de mes gens), auprès de toi.

Hoph. Etre laissé, demeurer : בְּקַ צאוּבֶם וּבְקַרְכֵם וְצָּג Exod. 10. 24, mais vos troupeaux de menu et de gros bétail demeureront ici.

לְלְּהָרְי m. (rac. בְּבִיר). Huile: יְצְּיָר Nomb. 18. 12, ce qu'il y aura de meilleur en huile; אֶרֶץ הַיה יִצְּיָר הְּרַבְשׁ ; Il Rois 18. 32, une terre d'oliviers, d'huile et de miel, ou אַבָּיר הְיַרַ הַיִּרְי d'olives dont on tire l'huile; אַבָּיר בְּנֵי־הַיִּצְיָר Zach. 4. 14, ce sont les deux fils de l'huile (les deux oints, le roi et le grand prêtre).

יְעִּדְּרָ. n. pr. Jezhar, fils de Kahath, Exod. 6.18; n. patr: אָנְדִיר Nomb. 3. 27.

אַלירָגעּכִי אַס־וְבַּרְתִּיךְּ m. (rac. יְבָּצְי, 10 Lit: עַל־יְצְּעָּכִי אַס־יְצָּעָרוּ עַל־עָרָשׁ; Ps. 63. 7, quand sur mon lit je me souviens de toi; אָס־יָצְיָעָרוּ עַל־עָרָשׁ; 132. 3, que je ne monterai sur mon lit, exact. sur le lit (préparé pour être) ma couche. — 2º Etage: דַּיְצָּיְעָּעַ וּצְּיִנְעָּעָ וּצִּינְעָ וּצְרַעָּ אַרוּ T. Rois 6. 10, il bâtit l'étage audessus (ou : une galerie autour) de tout l'édifice; fém. דְּיִבְּינִעְ הַּנְּתְּבִּוֹיִתְ הַּנִּינְעָּעָרָ הַּאָּרָי בּעָרָעָרָ בָּעָרָי בּעָרָעָרָ.

אָרְיּצְיִ (il rit, raille) n. pr. Isaac, fils d'Abram, patriarche, Gen. 17. 17, 21. 5; Jér. 33. 26: סְּיִרִים בְּיִלְיִים בְּיִרִים אַרָּים בּיִרים בְּיִלְים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיר בּיִּלְים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיִר אַרָּים בּיִר בּיִּרְים בּיִר בּיִר בּיִּרְים בּיִר בּיִּר בּיִר בּיִּבְים בּיִר בּיִּבְים בּיִר בּיים בּיִר בּיִּבְים בּיִר בּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִבְּים בּיִר בְּיבְּיבְים בּיִר בּיִבְּים בּיִר בְּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְים בּיִר בְּיבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבים בּיבּיבים בּיבּיבּיבים בּ

רְצְיִי (keri אַנְדּי) n. pr. m. I Chr. 4. 7. איני, adj. verb. (rac. אָבָּי). Sorti : יְבָּיאַר מַנְיי II Chr. 32. 21, et de ceux qui étaient sortis de ses entrailles (de ses enfants).

בּיִּבי chald. adj. (ע. בְּיִב,). Sûr, vrai: מָּלְרָא Dan. 6. 13, cette chose (cela) est sûre; הַלְּכָּא בִּוֹלְכָא בַּלְּרָא בִּלְרָא בַּלְרָא בִּלְרָא בִּיִבְּי בַּיִבְּיב אַנְייִבְּיב עִּבְּלִיץ Rituel, (cette parole est) vraie et sûre.

ሂኒኒ (keri) Etage (v. יִצוּעַ).

שני (Kal inusité) Hiph. Placer dessous, etendre pour servir de lit: אָמֶר יַאִּירָ Is. 58. 5, et qu'il étende sous lui le sac et la cendre (qu'il se couche dessus); אַאָר שָארל Ps. 139. 8, si je fais de l'enfer mon lit (si j'y repose).

Hoph. pass.: מַּחְמֶּיךְהְ יַצֵּע רְצָּיִת Is. 14. 11, les vers sont placés comme un lit

sous toi (les vers forment ton lit); אָמָר רְצֵּע לְרָבִּים Esth. 4. 3, le sac et la cendre étaient étendus comme un lit pour beaucoup, beaucoup se couchèrent sur le sac, etc. (ou אַבָּי, dans cette phrase, est prét. du Pou. et le rettre radicale.

P¥; (fut. pix;, plur. spx;, imper. px ct בְּאַר, inf. הְאַנוֹץ 1° Verser, répandre : השָּׁמֶן בַל־ראשָׁים Gen. 28. 18, il répandit de l'huile sur le haut (de la pierre); וְיַצֶּק עֵלֵיהָו שָׁמֵן Lév. 2. 1, il répandra de l'huile dessus; יָרַצַּקָהָן כָּל כָּל־ דו חַבְּלִּים תְאֵלֵּח II Rois 4. 4, tu verseras dans tous ces vases; צַּק לָנֶם וְרֹאכֵלוּ II Rois 4. 41, verse (dans les plats), sers-leau peuple, pour qu'ils mangent; צקרן לַחָשׁ Is. 26. 16, (ils ont épanché) ils t'ont adressé leur humble prière.— לי ארבע שבעה וווב : Fondre ביינות של ארבע שבעה אותב Exod. 25. 12, et tu fondras (pour l'arche) quaire anneaux d'or; לַצָּקַת אָת אַרְנֵי חַקּרֵשׁ 38. 27, pour fondre les bases (des colonnes) du sanctuaire; part. pass. יצוק fondu : דָּצְקִים בְּיצָקִים Rois 7. 24, (les ornements) étaient fondus dans sa fonte (en une seule pièce avec la mer); dur : למני קצוק קמודאָבֶן Job 41. 15, son cœur est dur comme la pierre ; יצור 41. 14, (tout) est dur, solide, en lui ; au fig.: דבר־בּלִיצֵל יָצוּק בּוֹ Ps. 41. 9, un dessein injuste, infame, est arrêté en lui, ou : le malheur s'est répandu sur lui (dans ce sens ce sont les paroles de l'ennemi). — 3º Intrans. ניצק בּם־הַשָּבֶּהו : Coulcr, devenir dur I Rois 22. 35, le sang de la plaie coulait; בְּצָקַת עָפַר לְמוּצֵק Job 38. 38, lorsque la poussière, ou la boue, se durcit comme une fonte, comme l'airain.

Hiph. 1° Verser: תְּיִנְא מִינְּעָת keri (תְּבָּעָת cheth), II Rois 4.5, et elle versait. — 2° Une autre forme, placer, poser: תַּבַּעַת לְּפָרֵ הֵי Jos. 7. 23, et les placerent, deposèrent, devant l'Eternel; בַּבַּעָר הָאָרוּק הָאָרוּרָם II Sam. 15, 24, et ils posèrent l'arche de Dieu.

Hoph. 1° Ètre versé : אֲשֶׁר־רּנְצֵּק עֵל־ Lév. 21. 10, sur la tête duquel (l'huile d'onction) a été répandue; מון בְּשִּׁמְּחוֹנֶדְרְּךְ Ps. 45. 3, la grâce est versée, répandue, sur tes lèvres. — Etre fondu: מְשֵׁלֵל מִּנְשְׁ I Rois 7. 33, tout (était) jeté en fonte; מְבָּעִי מִנְּשָׁ Job 37. 18, comme un miroir de fonte (d'airain); au fig.: מְיִרָּאָ בְּשָׁלְּאַ מִירָאָ Job 11. 15, et tu seras stable, ferme, et tu n'auras rien à craindre (v. II מִבַּעַרָּאַ).

קרי, f. La fonte: יוֹרְצָּיִבְּ I Rois 7. 24, dans sa fonte (v. le même exemple à בְּצָיבָי).

וֹשְצִי (fut. יַפְצֵר et יַפְצֵר) 1° Fabriquer, former, créer: הַאָּרֶם אֲלֵשׁר רָצָּר Gen. 2. 8, l'homme qu'il avait forme ; דַּיִּרצֵר הַיִּ אַרָחִים אַת־תַאָּדָם 2. 7, l'Eternel, Dieu, forma l'homme; יצרי־מַטֵל Is. 44. 9, ceux qui fabriquent les idoles; יצר פירן Ps. 94. 9, celui qui fait l'œil (Dieu); קרץ יברתם אחת בצרתם 74. 17, l'été et l'hiver tu les as créés, établis; רוצר אור ובורא זמה Is. 45. 7, qui forme la lumière et qui crée les ténèbres (v. יֹצֵר subst.); ורצרה רשראל Is. 43. 1, (Dieu) qui t'a formé, o Israel! - 2º Créer pour, destıner à : יצר חיף עבר לי Is. 44. 21, je t'ai forme pour être mon serviteur; וְאֶבָּרָך יאָחָקה לְבְרִית עֵם 42.6, je t'ai formé (destiné), je t'ai établi, pour être le représentant, ou l'auteur, de mon alliance avec le peuple (ou de l'alliance des peuples; d'autres traduisent יָּצֶּשָּׂרָה: je t'ai conservé, de פצר 3º Former dans l'esprit, projeter: קים ויצרחים 37. 26, depuis le temps le plus reculé je l'avais projeté, ordonné; רַצַּרְתִּד אָת אַנְשֵׁיִהְיּ 46. 11, j'en ai formé le dessein, et je l'accomplirai ; avec הַנֵּח אָנֹבִי : כַּל יוצר עליכם רעח Jer. 18. 11, je projette contre vous (je vous prépare) des maux, ou dans le sens 1°: je crée des maux nouveaux contre vous.

Niph.: לְּפֶנֵי לֹאִ־נוֹצֵר אֵל Is. 43. 10, avant moi aucun Dieu n'a été formé; mieux: avant moi, avant que j'aie créé, il n'y avait rien de créé par un Dieu.

Pou.: רְמֵדִם רְאָבֶר Ps. 139. 16, les jours sont destinés, fixés, à l'homme des sa naissance (v. Kal 3°); selon d'autres,

תְּבֶּרְה nour sujet מְּלֵּם qui précède: tous mes membres qui devaient être formes (בְּבִּים) dans la suite de plusieurs jours (étaient écrits dans ton livre).

Hoph.: בֶּל־רְצֵּר רְצֵּר עֲלֵרְהְ Is. 54. 17, toute arme qui a été préparce, ou forgée, contre toi.

וֹצְרָ (le même que אַרָר the meme que צַרָר, mais intrans.) Etre étroit, resserré, embarrasse, effraye, tourmente: בַּלְכָתָּדְ לֹאַר רצר צערה Prov. 4. 12, lorsque tu marcheras (dans ce sentier) tes pas ne seront pas resserrés ; בַּיּ בַּחָּח הַצְּרָר בִּיּוֹשֵׁב Is. 49. 19, car alors tu seras à l'étroit par la quantité des habitants; impers.: יַנַצֵּר לַחֲם מְאֹד Jug. 2. 15, ils étaient très embarrassés (dans une grande détresse); בְּכָלֹאוֹת סְפָּקוֹ רֵצֶר לוּ Job 20. 22, malgré l'abondance de ses biens, il sera en peine, ou il tombera dans la nécessite; יַיררָא רָעַקֹב מאר וַיַצֵּר לו Gen. 32. 8, Jacob eut une grande peur, et il eut le cœur serré (fut effrayé); aussi forme fém. : נְחַצֵּר לְדַוָּד מָאֹר I Sam. 30. 6, David fut très effrayé, ou affligé; ריצר לאַמְנוּן II Sam. 13. 2, Amnon était tourmenté (par sa passion).

רְצָי m. (rac. I יְצֵין). 1° Formation: פר־דוגא ידע יצרטי Ps. 103. 14, parce qu'il connaît notre formation (il sait comment et de quoi nous sommes formés, il connatt notre nature). - 2º La chose formée, l'ouvrage : וָרֵצֶר אֲמֵר לִּיֹצְרוֹ Is. 29. 16, (comme si) l'ouvrage disait de l'ouvrier, ou si un vase d'argile disait du potier; פּר־בָטַח וֹצֵר רָצְרוֹ עֶלֶרוּ Hab. 2. 18, l'ouvrier de l'ouvrage (de l'idole) espère cependant en lui (en son ouvrage). - 3º Pensée, méditation, dessein (v. I בי יצר לב האָדָם רֶע: מיי יצר לב האָדָם רֶע: מְנְעְרֵרו Gen. 8. 21, car les pensées (les penchants) du cœur de l'homme sont portées au mal des sa jeunesse ; וַכַל־רַצֵּר בין רַק רַע 6. 5, et que tous les desseins et toutes les pensées de son cœur n'étaient que méchanceté; רֵצֶר ו סמרה האר Is. 26. 3, l'esprit ferme (qui a confiance en toi), tu le préserveras.

ንሄ! n. pr. Jezer, fils de Nephthali,

Gen. 46. 24; nom patron., יצרי Nomb. 26. 49.

יְאֵרִים ' pl. m. (ce qui est formé). Les membres du corps ou les traits : רִיצְרַיּ יַרְאַרָּלָּם Job. 17. 7, et mes membres, ou mes traits, sont tous comme l'ombre (qui disparait).

ראַי Enflammer, embraser, et intr. brûler, s'embraser: דְּמְבֶּר דְּמַבֶּר דִּבְּיֵר בַּיבְּר בַּיבְּר בַּיבְּר בַּיבְּר בַּיבְר בַּיבְּר בַּיבְר בַּיבְר בּיבְר בּיבְיר בּיבּי בּיבְיר בּיבּי בּיבּי בּיבְיר בּיבּי בּיבּיב בּיבּי בּיב

קקבים חירוש וְיְבְּיָר Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin et d'huile; prov. 3. 10, et tes pressoirs déborderont, regorgeront de vin; בְּבָרִם דְּרָבּי Job 24. 11, ils ont foulé les cuves, ou : le vin dans les pressoirs.

יקרְצְאֵל (ce que Dicu rassemble) n. pr. Jekabséel, ville de la tribu de Juda, Néh. 11. 25, קרָצָאַל Jos. 15. 21. אָש : (fut. רִיבֶּד בוֹ בְּבֶּר (fut. יְבֶּדְ s. 65, 5, un feu qui brûle toujours; אָם וֹאָב 10. 16, et sous (cette armée) qui est sa gloire s'allumera un embrasement, un incendic; בַּבְּר בְּאֵל מַדְּיִהְיִם Deut. 32. 22, il brûle jusqu'au fond du schéol.

Hoph. Etre allumé, brûler: שַּׁרְּיִּחָ בּוֹ בּוֹ Lév. 6. 2, le feu de l'autel sera allumé (brûlera) dessus, y sera toujours entretenu; יְּבְּיִּחְיִּחֶם בְּאַבְּי בּוֹ Jér. 17. 4, vous avez allumé ma colère comme un feu qui brûlera éternellement, exact. vous avez allumé un feu dans ma colère.

קר, chald. Brûler, part. fém. יְקרְהָא Dan. אַ בּקרְהָא בּירָא יְקרִיהְא Dan. 3. 6, une fournaise pleine d'un feu ardent.

בקרא, chald. f. Brûlement, action de brûler: הְשָׁלְּא Dan. 7. 11, et qu'il avait été livré au feu pour être brûlé, exact. au brûlement par le feu.

קרער (incendie du peuple) n. pr. Jokdeam, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 56.

30. 1, un sage, contemporain de Salomon; selon d'autres, un nom que Salomon se donne à lui-même: Agour, qui assemble; Yaké, qui répand les vérités, la sagesse.

לְתְּקְרֵה (seulement const. רְּמְרָה (seulement const. רְּמְרָה (seulement const. סְלֵּה (sein les aures; assemblée, société, selon les autres: רְלֵּה (שְּבָּרָת (sein les autres) l'obéissance des peuples, les autres tribus lui obéiront, ou : les peuples s'assembleront autour de lui; הְתָה לִּתְּתִוּ בְּעַתְּי בְּעָת (sein méprise l'obéissance due à sa mère, ou la société de sa mère.

קלור אָשׁ מִיּקוּר: זיִּתְּהוּת אָשׁ מִיּקוּר Is. 30. 14, pour enlever du feu d'un foyer (proprem. part. pass.: ce qui est allumé).

יקור פיקור et יקור Embrasement, incendie: ובר פרקור אש Is. 10. 16, un embrasement s'allumera comme un incendie.

יְקוֹט מַטְלּוּ: m. Néant: אָשֶׁר־יִקוֹט מַטְלּוּ Job 8. 14, son espérance est un néant, un rien; ou fut. de יויף: son espérance sera coupée, s'évanouira (v. קּוֹטְ).

קרום אַשֶּׁר שְּׁי m. Ce qui existe, un être: קרות אַשֶּׁר בְּשִׂרוּחִי Gen. 7. 4, tous les êtres (toutes les creatures) que j'ai faits; בּרַבְּלַרְהָם אַשֶּׁר בְּרַבְלַרְהָם Deut. 11. 6, et tous les êtres qui les suivaient.

קולי et קיף (m. (pl. קרשׁים, rac יְּקוֹשׁׁים, rac יְּקוֹשׁׁים, rac יְקוֹשׁׁים qui tend des filets, l'oiseleur: מַּדְי יְקוֹשׁׁים Osée 9. 8, le filet d'un oiseleur; יְּקוֹשׁׁים Prov. 6. 5, et comme un oiseau (qui fuit) d'entre les mains de l'oiseleur.

יקוּתִיאֵל n. pr. m. I Chr. 4. 13.

TOP? (le petit) n. pr. Joktan, fils de Héber, Gen. 10. 25, souche de plusieurs peuples de l'Arabie.

רָּקִים (Dieu l'élève) n. pr. 1° I Chr. 8. 19. — 2° 24. 12.

קיר (יבקר: בּקר: Cher: יְבְּקר: מַּבְּרָ.). Cher: חֲבָּן יַבְּּרִים לֵּר אֶּמְבְּרִים Jér. 31. 20, Ephraïm n'est-il pas mon fils chéri?

יקיר chald. adj. 1° Difficile: אַמְלָאָא הַאָּל רַמְּירְת סח בירבעלבָא שָׁאַל רַמִּירְת Dan. 2. 11, et ce que le roi demande est difficile. — אָסְנַפַּר רַבָּא וְרַמִּירָא: Esdr. 4. 10, le grand et glorieux, noble, Asenaphar.

יַקְמְיָה n. pr. 1° I Chr. 2. 41. — 2° 3. 18.

יַקמְעָם n. pr. m. I Chr. 23. 19.

קְּמְעָט n. pr. Jokméam, ville dans le pays d'Ephraïm, appartenant aux Lévites, I Chr. 6. 63; Jos. 21. 22, on lit à la place: פְּבָצִּים.

סְבְּעָר: (possession du peuple) *n. pr.* Joknéam, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

mon cœur ne s'éloigne de toi; רְּחַלֵּלְי דְּיִלְירִין Ez. 23. 18, mon esprit, ou mon cœur, s'est retiré d'elle; selon d'autres, le Kal de la racine סְנֵעֵּע בַּיִּלְיִי.

Hoph. Étre pendu : בְּצְמוֹת הַמּוּלְנִים II Sam. 21. 13, les os de ceux qui avaient été pendus.

יוף (ע. נפור יא) בוף

ץף. (sculem. fut. יויקץ, יויקץ פּן (יויקץ בַּילָם Gen. 9. 24, Noé s'éveilla; יויקץ בַּילָב מִשְׁיָדְי 28. 16, Jacob s'éveilla (de) après son sommeil; וְיִקְצֵּי מְיַנְיִיךְ Hab. 2. 7, tes oppresseurs s'éveilleront (le prét. תְּקִיץ, Hiph. de יויף).

ובר (fut. ייקר, et ייקר) Etre cher, précieux, célèbre : וַיֵּקֶר פִּרְיוֹן נְפָשׁם Ps. 49. 9, le rachat de leur ame serait trop cher; נייקר שׁמוֹ מָאֹר I Sam. 18. 30, et son nom devint très célèbre; יַקרָה נַפְּשֶׁר קּעֵרנַיף I Sam. **26**. 21, (puisque) ma vic a été précieuse devant tes yeux (que tu אַשֶּׁר יָקַרָהִר מֶעַלַיהָם; (as épargné ma vie Zach. 11.13, (ce prix) que j'ai été cru digne (que j'ai été estimé) par eux, ou: (ce beau manteau, allusion au temple) que j'ai cru trop précieux pour eux, ou : que je leur ai ôté, enlevé (v. Hiph.); בערנה בערנה Is. 43.4, parce que tu es précieux à mes yeux ; וְלִר מַחוֹדּיָּקְרוּ רביד אל Ps. 139. 17, que ceux que tu aimes (tes amis, les justes) me sont chers! selon d'autres: que tes pensées sont pour moi difficiles, impénétrables (v. בְּקֵיר chald. 1° et II בְּקִיר 2°).

#אַרָּיר אַנּישׁ אָיָּד אַנִּישׁ אַנְּיּר אַנִּישׁ אַנְּיּר אַנִּישׁ אַנְּיִּר אַנִּישׁ אַנִּיּר וּאַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיּר וּאַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיּר אַנִּיִּר בּיִּרְּ בְּיִּר בְּיִּרְ בְּיִר בְּיִּרְ בְּיִר בְיִּרְ בְּיִר בְיִּרְ בְּיִר בְיִרְ בְּיִר בְיִרְ בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִּר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִּר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיך בְּיִר בְּיִי בְּיִּבְיי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְּיייי בְי

souvent), ou : retire ton pied de la maison, etc.

רָקר, adj. m. (fem. יַּקרָה). Précieux, noble, cher, magnifique, rare : יָאַבֶּן ו יקרה I Rois 10. 2, of des pierres précieuses, des diamants ; אַבָּן יַקַרָה II Chr. 3. 6, pierre précieuse, par exemple : le marbre; בָּל־אָלֶח אֲבָנִים יְקָרת I Rois 7. 9, tout cela (était construit de) pierres belles, massives; מַּחריָפֶר חַסְהַּךְ אֵלֹחִים Ps. 36. 8, que ta miséricorde est précieuse, d Dieu! בני ציון היקרים Lament. 4. 2, les fils de Sion, si précieux, si nobles; בְּנוֹת מְלָכִים בְּיִּקְרוֹתִיךְ: Ps. 45. 10, (pour מִּיִקרוֹתִיךְּ) des filles de rois sont parmi celles qui te sont chères (tes bien-aimées), ou subst.: servent à ton éclat ; ייבת יפר חלקה Job 31. 26, et la lune lorsqu'elle avance dans sa majesté, dans toute sa clarte; פַּנָר יָקרָה Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique; בַּקר־ רוּחַל Prov. 17. 27, keri, (l'homme intelligent) est réservé à montrer son esprit; יַקר מַחָבְמַח מְעָבוֹד סְכְלֹּהּח מְעָם Eccl. 10. 1, un peu de folie est plus grave que (l'emporte sur) la sagesse et la gloire, (l'homme sage même se perd par une folie, imprudence même légère), ou (ainsi) la folie (perd ou déshonore), רַקר l'homme qui était honoré, admiré, pour su sagesse.

가 m. 1º Beauté, magnificence, choses précieuses : אָרָכֶל־יָמֶרָ Jer. 20. 5, et tout ce que (cette ville) a de précieux; וּכְלֵּר יָקַר Prov. 20. 15, un vase de luxe (précieux); יָכָל־יָקַר רָאַתָּח צֵינוֹ Job 28. 10, et son œil a vu tout ce qu'il y a de rare, de précieux ; ואֹרָבֶר יֵי מִּיקַר פרים Ps. 37. 20, et les ennemis du Seigneur (seront consumés) comme le plus précieux (la graisse) des agneaux (qui s'en va en fumée sur l'autel), ou (disparaitront) comme la beauté des champs, comme l'herbe ; וָאָת־יָקַר הַּפָּאֶרָת ברולחו Esth. 1. 4, et la magnificence, la majesté de sa puissance ; אַרֶר דַיִּקַר Zach. 11. 13, le manteau de prix; selon d'autres : le prix magnifique.

אָרָם : Honneur, hommage, dignité אָרָם

וברן Ps. 49. 21, un homme dans les dignités et qui n'a pas d'intelligence; les dignités et qui n'a pas d'intelligence; ביקור וב ביקור ביק

קר. chald. m. Choses précieuses, honneurs: וְיִקֶר שֵׁוֹנְיא הְקַבְּלֹּוּן Dan. 2. 16, vous recevrez beaucoup de choses précieuses, ou : vous arriverez à de grands honneurs; וְלִיקֶר וַדְרָיִר , 4. 27, et à l'honneur de ma gloire.

י יְלְשׁ (ע. שוֹף כּוּ שֹׁףְ) Tendre, dresser un piége: יְלְשׁהִי לָּהְ: Jér. 50. 24, je t'ai tendu un piége; יְלְשׁוּ לִּר Ps. 141. 9, le piége qu'ils m'ont dressé; בְּשַׁהְּי לִר 124. 7, du filet des oiseleurs (le ʃut. שִּׁרִי est de שׁוֹף).

Niph. Etre pris dans un filet, tomber dans un piège: זְנִיּלְשָׁהּוּ וְנִלְּכָּהִיּהּ Is. 8. 15, ils tomberont dans le filet, ils y seront pris; מְלֵיבְי בְּיִבְּיבְּי Prov. 6. 2, tu t'es mis dans le filet (tu t'es engagé) par les promesses de ta bouche; אַן Deut. 7. 25, a' a que tu ne sois pris (séduit) par ces cnoses.

Pou.: דְּאָרֶם בְּנֵי בְּנֵי בּנֵי Eccl. 9. 12, pour בְּישִׁים (ou adj.) les hommes sont pris, surpris (par le malheur).

한다. (oiseleur) n. pr. Joksan, fils d'Abraham et de Ketourah, Gen. 25.3.

יְמֶרְאֵלֵי, n. pr. 1° Joktheel, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 38.—2° Forteresse que le roi Amasias avait prise sur les Iduméens, et à qui il donna le nom de Joktheel (subjugée par Dieu?), II Rois 14. 7.

יְרֵא, (pl. יְרָא, פּוֹ יִרְא, fut. יְרָא, impér. יְרָא, pl. יְרָא, inf. אִירִי, avec יִּרְא, impér. יְרָא, pl. יְרָא, inf. אִירִי, avec יִּרְא, impér. יְרָא, pl. יְרָא, inf. אִירָי, avec יִּרָא, impér. יַרָא, pl. יְרָא, inf. inf. eraindre : absol. יְרָא, וּלָר, et j'ai eu peur; absol. בּי יְרָאָן 18. 15, car elle avait peur; אַרָּי, אַבְּרֶט, זְּלַר, ine crains point, Abram; suivi de l'acc.: אַל־תִּירָאוּ אָּת־עָם

תאבץ Nomb. 14. 9, ne craignez point le peuple de ce pays; אַרַבָּרַח וָלֹא אִירַאָּזוּ Job 9. 35, (alors) je parlerais et je ne le craindrais (appréhenderais) pas ; de ילא־תיראון מַחַם: מְּפָנֵי u Deut. 1. 29, et ne les craignez point; פר רָרָאַרֶּוּם מְּפָנֵיי שַּׁשֵּׁשֵׁ 5. 5, car vous fûtes effrayés par ce feu, ou vous appréhendates ce feu; נורבא מאר לנפשחונו מפניבם Jos. 9. 24, nous craignions de perdre la vie par vous; לא־חירא לביתה פְשַׁלֵג Prov. 31. 21, elle ne craint point la neige (le froid) pour sa maison; d'un inf. : אַל־תִּדֹרָא מַרְדָּת מְצְרֵיְמָת Gen. 46. 3, ne crains point, n'aie pas peur d'aller en Egypte; פַר רָרָא 19. 30, car il eut peur de demeurer a Zoar (Segor); craindre par respect, révérer: אִינֹשׁ אָמּנֹוּ וָאַבְיוּ תִּירָאוּ Lév. 19.3, que chacun de vous respecte, révère, sa mère et son père; וויראו אווי יראוּ אַת־משׁח Jos. 4. 14, ils respectaient (Josué) comme ils avaient respecté Moïse ; אָמָקְדֵּשָׁר חָררָאוּ Lév. 19. 30, ct révérez mon sanctuaire ; בַרָא חַעַם אַר־דִּשְׁבֶּעָת I Sam. 14. 26, le peuple respectait (ou craignait) le serment ; וַיִּירָאוּ ביי אַר־בֵי Exod. 14. 31, le peuple craignit l'Eternel; יָרָא אָּת־רֵיּר Prov. 3. 7, crains l'Éternel (sois pieux)? הַחָנֵם רָרָא איוֹב אַלּדִים Job 1. 9, est-ce en vain que Job craint Dieu (qu'il est pieux); אַשֶּׁר ארננו ירא מְלְּמְנֵר אֵלֹדִים Eccl. 8. 13, parce qu'il n'a pas craint Dieu ; אָז תְרָאִר וְנָחַרָתְּ Is. 60. 5, alors tu auras peur (que ce bonheur ne soit pas réel), ou : tu trembleras de joie, et tu seras rayonnante; d'autres traduisent : alors tu verras (comme הַרָאָר).

 mirables ! מֹרָא חְדִּלֹה Exod. 15. 11, (Dieu est) terrible pour les louanges (on ne le loue qu'en tremblant, sachant qu'il est au-dessus de nos louanges); מְינִין פּרְנִין מֹרְאוֹת וְמִינְין Ps. 45. 5, ta main droite t'apprendra à faire des choses terribles (prodigieuses); אַרּירִי וְיִבְּיִר וֹיְבָּיִר וֹיְבָּיִר וְיִבְּיִר וֹיְבָּיר וְשִּיְלָה וְשִּרְיִּ מִירְאוֹת וְשִּבְּי וֹשְׁרָבְּי וֹיִרְאָת וְשִּבְּי וֹשְׁרִי נִירָאוֹת וְשִּבְּי וֹשְׁרָבְי וֹיִרְאָת וְשִּבְּי וֹיִרְאָת וְשִּבְּי וֹיִרְאָת וְשִּבְּי נִירָאוֹת וְשִּבְּי עִּי נִירָאוֹת : Deut. 10. 21, ces choses grandes et merveilleuses; מַבְּירִי נִירָאוֹת : 13. 1, d'une terre affreuse (ou: פּוֹלְיִהְי Ps. 139, 14, je te louerai parce que je suis distingué par des merveilles, je suis créé d'une manière merveilleuse.

Pi. Effrayer, intimider: בֵּר בֵּרְאָנִי דָּוְעָם II Sam. 14. 15, car le peuple m'effraya, m'intimida; לְּרַבְּאֵם וּלְבַבְּדִלָּם II Chr. 32. 18, pour effrayer et épouvanter (le peuple); אַשֶׁר תְיוּג בְּיִרְאִים אוֹחִי Néh. 6. 14, parce qu'ils ont voulu me donner de la terreur.

לְרָאֵח (const. רְרֵאָח, fém. רְרָאָח, const. ddj. verb. Craignant, révérant, timide. Avec les pron. pers. il forme un présent : ירָא אָכִר אֹחי Gen. 32. 12, car je le crains ; הֹם אַנְחָים אַנְחָים וּעַרְים אַנְחָים וּעַרִים אַנְחִים עִנְיִים אַנְחִים אַנְחִים עִנְיִים אַנְחִים אַנְחִים אַנְחִים עִנְיִים עִנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנְיִים אַנִיים עִנְיִים אַנִיים פּבּציים יִנְיבָּאִרים אַנִיים בּעָלַנְּרִים אָנְיִים בּעָנִים יִנְיבָּאַר יִיְיִים לַנְּרִים אַנְיִים אַנִיים בּעָנִים בּעָנָים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּענִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעָנִים בּעַנִים בּענִים בּענִים

mencement, le principe, de (toute) connaissance.

רְאוֹן: n. pr. Jeron, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38.

רְאִייָה (Dieu le regarde) n. pr. m. Jér. 37. 13.

חבר: n. pr.: מַלֶּהְ רֶּרֵב Osée 5.13, 10.6, le roi Jareb ou le roi de Jareb; selon d'autres, יַרֵב le fut., de יַרֵב un roi ennemi, ou bien aussi: un roi qui défendra Juda (v. ברב).

קבעל n. pr. Jerubbaal, nom donné au juge Gédéon (que Baal lutte contre lui, qu'il se venge de lui), Jug. 6. 32.

רְרְכְעָכְי (qui augmente la nation) n. pr. 1° Jarobeam, fils de Nebat, premier roi des dix tribus, I Rois 12. 2. — 2° Jarobeam, fils de Joas, roi d'Israel, II Rois 14.23.

יַרֵד, (ful. וַיַרֵל, avec une pause יַנַבר, imper. בָּרָח, וֹחַר, יֹה', const. בָּרֶה, ירְהִי , une fois רְנָהַוּ (רְנָהוּ Descendre : בַּרֵבָת משה מחר סיני Exod. 34. 29, lorsque Moise descendit de la montagne de Sinaï ; יַחֵרֶד חַעַּרָכָח Gen. 24. 16, elle descendit à la fontaine; ויַרַד תַּעְבֵּיל נַחַל קַנָה Jos. 17. 9, la frontière descendait à la vallée de Cana (des roseaux?); יוֹרְדֵי ריים באַנייות Ps. 107. 23, ceux qui descendent (naviguent) sur mer dans les navires ; ןיָרָדוּ מֵאָנִיוֹתַרֹּהָם Ez. 27. 29, ils descendront de leurs vaisseaux ; ויירדו וו אליד II Rois 6. 18, ils descendirent vers lui (fondirent sur lui) ; וַיַּרֶ־ אַבְרָם מִצְּרֵיָמָה Gen. 12. 10, Abram descendit en Egypte (venant d'un pays plus élevé); הודי יבד לְנֵשׁ Cant. 6. 2, mon bien-aimé est descendu dans son jardin; sans prep.: יַרְדוּ שָׁאוֹל תַוְיִּים Ps. 55. 16, qu'ils descendent tout vivants dans le scheol; Prov. 1. 12, comme ceux qui descendent dans la tombe; דַּעַּרֵל הַיּרֶר Deut. 9. 21, le torrent qui se précipite de la montagne ; יַרֵד בְּמָטֵר צל-גוי Ps. 72. 6, il descendra comme la pluie (qui tombe) sur l'herbe coupée; יַדִּיּוֹם רֵד מָאֹר Jug. 19. 11, et le jour baissait (finissait); ציני ירָדָת מַיִּים Lament. 1. 16, mon ceil fond en eau, pleure, ou trans.: répand des larmes; קלה יְרַלֵּיל יְרֵדְ תַּבֶּרִי Is. 15. 3, tous gémissent, fondent en larmes.

Hiph. הורדהו Faire descendre: הורדהו אַלָּד Gen. 44. 21, faites-le descendre vers moi (amenez-le moi); יְרוֹירֶרְהַם אַרדאָבִי אורד : 45. 13, amenez mon père ici של־חַמֵּיִם Jug. 7. 4, fais-les descendre près de l'eau; וַהוֹרָדֵם בַּחֶבֵל Jos. 2.15, elle les fit descendre par une corde; מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעֵל I Sam. 2. 6, il fait descendre dans l'enfer et il en retire; בָּאַם עִנִּים חוֹרֵר אַלֹּחִים Ps. 56. 8, dans ta colère, o Dieu! tu abattras, humilieras, ces peuples ; ואוֹרִיד כַאבִּיר ורשבים Is. 10. 13, j'ai précipité ceux qui demeuraient dans des palais fortisiés, ou qui étaient solidement établis; ou pour יבאַבּיר: comme un héros, un conquérant, j'ai fait descendre (du trone) coux qui l'occupaient. — Des choses, apporter : וְתוֹיְרִידוּ לֵאָישׁוֹ מִינְחַוּת Gen. 43. 11, et apportez (en y descendant) un présent à cet homme; descendre, trans. ôter: הַנָּה עַל־יָנָה Gen. 24. 18, elle descendit sa cruche sur sa main, c.-à-d. l'ôta de dessus l'épaule et la tint sur ou à la main; יוֹרְירוּ אֹחוֹ חַלְוְיָם Nomb. 1. 51, les Lévites descendront, détendront (le tabernacle); בְּילֶדֶה לָבֶּם בְּשָׁה Joel 2. 23, il a fait descendre sur vous la pluie; בִילֶד לִּיךְה Prov. 21. 22, il détruit la force, ou le fort, la citadelle (où elle mettait) sa confiance.

Hoph. pass.: וְיִּנְמֵּתְ דּאַרֵד מִצְּרָיְמָּת Gen. 39. 1, Joseph fut mené en Égypte; אָדְאָל־יְּבָּי Nomb. 10. 17, et après que le tabernacle eut été détendu; אַדְּאָל־יְּשָאוֹר Is. 14. 15, cependant tu as été précipité dans l'enfer.

de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2° Jared, fils de Mahlaléel, Gen. 5. 15. — 2° Jared, père de Gedor, I Chr. 4. 18.

קובון (qui descend, qui coule) n. pr. Le Jourdain, fleuve principal de la Palestine: בַּאָרֶץ יַרְיַבִּן Ps. 42. 7, du pays près du Jourdain; מֵּירָיָנִין יַרְבַּן אָל־פְּידּע Job 40.23, même quand le Jourdain (un Jourdain, un fleuve) déborderait, lui ferait couler ses eaux dans la gueule.

ירה (ful. יירה, inf. יירה, une fois ררוא, imper. ירוא 1° Jeter, lancer, tirer: יַרָח בַּיָם Exod. 15. 4, il a jeté dans . la mer ; יְרֵרִיתִי לַכָּם גוֹרָל Jos. 18. 6, et je jetterai au sort pour vous (pour vos partages) ; יְרוּאִ־יָרָח הַחַיִּצִי l Sam. 20. 36, il tira la flèche; לירוֹת בְּמוֹ־אֹמֶל Ps. 11. 2, pour tirer dans l'obscurité (en embuscade); דיירים I Chr. 10. 3, les archers; וֹנִירָם אָבֵר חָשְׁמוֹן עַר־הִיבֹן Nomb. 21. 30, nous les avons abattus, défaits, Hesbon et Dibon sont perdus; ou נוירם subst.: et leur puissance, leur grandeur, est ruinée depuis Hesbon jusqu'à Dibon (v. פְּמֵלְקוֹשׁ יוֹרָח אֶרֶץ Osée 6. 3, comme la pluie de l'automne qui se jette sur (qui arrose) la terre ; ou pour רוֹרֶת: comme la pluie de l'arrière-saison et de la première saison, de l'automne et du printemps (viennent), sur la terre (v. יוֹרֶת). — 2º Jeter les fondements, poser, ériger : מִי־יַרַת אֶבֶן מְּנָחָה Job 38. 6, qui a pose sa pierre angulaire ; אַשׁר יַרִיתִּד Gen. 31. 51, ce monument que j'ai érigé.

Niph.: אוֹ דְרַת דְּנְרָת Exod. 19. 13, ou il sera percé de flèches.

Hiph. (רֹירָה, fut. הֹירָה) 1° (comme (אביר בוויבר Job 30. 19, אביר Job 30. 19, il ma jeté dans la boue ; וַאַנִי שָׁלשָׁת תַּחָאָים אַרָה אורָה I Sam. 20. 20, je tirerai trois flèches de ce côté (dans cette direction); ניאמר אַלִּישׁע יָרֶח נִיוֹר II Rois 13. 17, Elisée dit: Tire, et il tira ; רַלראוּ הַשּנוֹרָאים אַל פַבַריק II Sam. 11. 24, (pour יַיּריף les archers ont lancé leurs traits contre tes serviteurs ; de la היוֹרָת et מּוֹרָת ce qui jette les gouttes, ce qui arrose, la pluie de la première saison, du printemps. — 2º (étendre la main) Indi-קבורות לְפֵנֶיו וּלְשְנֵח : quer, montrer 46. 28, pour indiquer (à Joseph) le chemin de Gessen, afin qu'il vint audevant de Jacob, ou pour que Joseph indiquât, assignât (des terres) à Jacob ; ייוֹרָתוּי הַי עַץ Exod. 15. 25, Dieu lui montra (un certain) bois ; פֹרֶח בָּאֶצְבְּעֹחָיר Prov. 6. 13, il montre, il fait des signes, avec les doigts. - 3° Apprendre, instruire : וּלָרוֹרוֹת עַתוְ בָּלְבוֹ Exod. 35. 34, il lui a mis dans le cœur l'art d'instruire (les autres); suivi de l'acc.: ורויני ואַנִי אַחַרִישׁ Job 6. 24, instruisezmoi et je me tairai; de l'acc. de la chose : וְנָבִרא מוֹרָח־שֶׁקֶר Is. 9. 14, le prophète qui enseigne le mensonge; du double acc.: הוֹרֵנִי דֵי דַּרְעָּק Ps. 27. 11, instruis-moi, o Eternel! de ta voie (tes lois); de יאוֹרָהְ בְּרֶבֶהְ־וּוּ חֵלֵהְ : Ps. 32. 8, et je t'enseignerai la voie dans laquelle tu dois marcher; de פָּר חוֹרַם: אֱל וו אַל־תַּהֶּרֶךְ תַשּוֹבָּח II Chr. 6. 27, tu leur enseigneras la bonne voie ; de ביוֹרָטי : ייוֹרָטי וֹסְהַּרְכָּדוֹ Is. 2. 3, il nous enseignera ses voies (ou ellipse : quelques-unes de ses voies); du dat. de la pers.: יְיוֹרֶה צֶּדֶּק Osée 10. 12, et qu'il vous enseigne la justice; selon d'autres : qu'il fasse pleuvoir sur vous la justice (v. 1°).

יְרֵהְ (ע. יְרָא ') S'épouvanter : אַל־מְּחָרוּג וֹ אַל־מְּחָרוּג Is. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point, ou de la rac. רַהָּוּת.

ירואל n. pr. d'un desert, Jeruel, II Chr. 20. 16.

רְרֹחַ (la lune) n. pr. m. I Chr. 5. 14.

יְרוֹשׁ m. La verdure (v. יֶרֶקּ: (יֶרֶקּ: Job 39. 8, et il cherche tout ce qui est vert, tous les herbages verts.

ירושא (la possession) n. pr. Jerusa, fille de Sadoc, mere de Jotham, roi de Juda, II Rois 15. 33.

רִירּשֶׁלִים (plus souvent יְרִידְּשֶׁלִם, chald. יְרִידְּשֶׁלִם et יְרִידְּשָׁלִם, la possession de la paix comme בַּשֶּׁ שְּׁבִין, selon Gsenius, le peuple ou la maison, l'habitation, de la paix) n. pr. Jérusalem, capitale de la Palestine, Jos. 10. 1, 5; aussi שַּלֵּשׁ Gen. 14. 18; יִרִידִי בְשָׁלֵם סְעוֹ Ps. 76. 3, son tabernacle (son temple) est a Salem, Jérusalem (la ville de la paix).

ירום השפש וְירָהַ פְּטָּד : m. La lune : קרֹם הַשָּׁפְשׁ וְיְרָהַ פְּטָּד : Jos. 10. 13, et le soleil et la lune s'arrêtèrent; וְלֹפְנֵי יְרָהַוּ Ps. 72. 5, et en face de la lune, c.-à-d. tant que la lune subsistera; וְיַרְהַוּךְ לֹא יַאָטֵק Is. 60. 20, et la lune ne se retirera pas, ne cessera pas d'éclairer.

תְרֵבְתִי m. (pl. בְּרְתִי const. בְּרְתִי , de תְּבְּרֵי m. (pl. בְּרָתִי const. בְּרָתִי mois: בּרִתְי בּצֹע Exod. 2. 2, pendant trois mois; שלשה יְרָתִי Deut. 33. 14, les fruits des mois, que chaque mois produit; בְּרֵתִי Joh 7. 3, des mois de déception, de malheur; בְּרַרִי בְּרָתִי בַּרָתִי 29. 2, qui m'accordera d'être comme j'ai été dans les mois passés, autrefois?

n. pr. Jareh, fils de Joktan, souche d'un peuple arabe, Gen. 10. 26.

רים מְלָחֶת לִּירֵת: chald. m. Mois: מְּרָת בְּירֵת בְּרָת בְּרָת בּבְּת Esdr. 6. 45, le troisième jour du mois d'Adar.

יְרֵיחוֹ, יְרֵחוֹ, (ou de יְרֵיחוֹ, ville de la lune, ou de בייִד ville de parfums)
n. pr. La ville de Jéricho, appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

רָּחָלְי (aimé) n. pr. 1° Jéroham, fils d'Elihu, I Sam. 1. 1. — 2° Plusieurs autres, I, II Chr., Néh.

ליְרְקְאֵלֵי (que Dieu aime) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 9. — 2° 24. 29. — 3° Jérahmeel, fils de Jehoyakim, roi de Juda, Jér. 36. 26; nom patron. יְרַחְכָּאֵלִי I Sam. 26. 10. יְרְּדֶעְ n. pr. Jereha, esclave égyptien, I Chr. 2. 34.

לְרֵכֵּי לְּנְבִּיִר יִ לְּנְבִּיר יִ לְּנְבִּיר יִ לְּנְבִּיִר יִ תְּבֶּיְךְ לְנְבִּיִּר יִ Nomb. 22. 32, car ta voie est tortueuse, ou périlleuse devant moi, c.-à-d. à mes yeux. — 2° Précipiter, livrer : יְרָשֵׁיִר וְלְיִבְיִר יְלְשִׁיִּר יִ Job 16. 11, il me précipite, me livre entre les mains des impies (ce dernier peut aussi être le fut. d'une racine רְּבָּיִר .)

ריאל, n. pr. m. I Chr. 7. 2.

קייב (יִרב : אַרירָיבֶּר ; m. (rac יִרְיבֶר). Adversaire, ennemi: רְיבֶּרו יֵרְיבֶר Ps. 35. 1, lutte, b Eternel! defends ma cause contre mes adversaires; וְאֶרִירִבְּךְ אָרָב ; בּיִרב Is. 49. 25, je lutterai contre tes adversaires.

יְרֵיכ n. pr. 1° Jarib, fils de Siméon, I Chr. 4. 24; le même est appelé יָכִין, Nomb. 26. 12. — 2° Jarib, un chef, Esdr. 8. 16.

יב'י' (combattant) u. pr. m. I Chr.

יְרִיְּהוֹ et יְרִיְּהוֹ יְחִי, 'n. pr. m. I Chr. 23.19. יְרִיחוֹ (ע. בַּחוֹי ע. יְרִיחוֹי (ע. בַּחוֹי

יִרִימוֹת (ע. יְרִימוֹת).

יֵרִימוֹת (hauteur) n. pr. m. I Chr. 7. 8.

וְרִיעָה' (. (rac. יְרֵישׁר). Rideau, tapis: אָהּדּחַמְּשְׁכְּן הַצְּשֶׁח עָּשֶׁר רְיִרִישׁר Exod. 26.1, tu feras le tabernacle de dix rideaux, c.-à-d. il y aura dix rideaux faisant partie du tabernacle; בּיִרִישׁר שָׁלֹמּח (Cant. 1. 5, comme les tapis ou les pavillons de Salomon; נּיִבְירִישָּר Ps. 104. 2, qui étend le ciel comme un tapis, ou comme une tente.

יִרִיעוֹרת n. pr. Jerioth, femme ou fille de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ליְרָבִי (const. יְרָבָּי, avec pron. ליַבָּיִר duel יַבְּלְבָּיִרְ (Cuisse, hanche: בַּבְּלָבָיִר Gen. 32. 33, la hanche de Jacob; בּעָּחְנֵים וְעַד־יְרַבִּים יִדְּדִּי בּעָּחְנֵים וְעַד־יְרַבִּים יִדְּדִּי בּעֹלְבָים יִדְּדִּי בּעֹלְבָים יִדְּדִּי בּעֹלְבִים יִדְּדִּי בּעֹלְבִים יִדְּדִּי בּעֹלְבִים יִדְּדִּי בּעֹלְבִין des caleçons) qui descendront depuis les reins jusqu'(au bas) des cuisses; יְרָבִי בּבֹי בַּבֹיל Exod. 32. 27, que יַרְכָּה: , const. יַרְבָּתִים, . Côté, côté postérieur, extrême; côté interieur, fond : וְדַרְכָּחוֹי עַל־צָּרדֹן Gen. 49. 13, et son côté (extrême), sa frontière, s'étendra vers Sidon ; וּלְיֵרִיכְּיֵזִר תַּוּבְּשִׁכֶּן רָצָּרו Exod. 26. 22, et pour le côté postérieur du tabernacle, vers l'occident; פְיַרֶּכְּחַדּ . הברת I. Rois 6. 16, au côté postérieur, au fond du temple; בְּיַרַבְּּהַי בֵּירַתָּק. Ps. 128. 3, dans l'intérieur de ta maison; ou, se rapportant à la vigne : (appuyée) sur le mur de ta maison ; רַרָּבֶּרֶר תַּפְּפִּינָה Jon. 1. 5, le fond du navire; בְּיַרְכְּיֵדִי ו חַמְּעָרָה I Sam. 24. 4, dans le fond de la caverne; יַרְכְּחֵר־בוֹר Is. 14. 15, le plus יַרְפָּחֵר לָבָּטֹן; profond des abimes : יַרְפָּחֵר לָבָטֹן Is. 37. 24, la partie la plus profonde, la plus impénétrable, du Liban ; בַּרַכְּיֵד צָּמוּן Is. 14. 13, au côté de l'aquilon, ou dans la contrée extrême du nord; יביר אָרָץ Jér. 6. 22, des extrémités de la terre.

רְרֶכְּהַה הֵי נְחָשׁ : chald. f. Cuisse יְרְכָּה Dan. 2. 32, et les cuisses (de l'image) étaient d'airain.

רְמוֹתוֹ (l'élevée) n. pr. Jarmuth, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

יְרִימוֹת et יְרִימוֹת (l'élevé) n. pr. de plusieurs hommes, I Chr. 8. 14, 23. 23, 24. 30; Esdr. 10. 26, 10. 29.

יהֵטְי (qui habite les hauteurs) n. pr. m. Esdr. 10. 33.

יְרְטְיָהְי (élevé par Dieu) n. pr. 1° Le prophète Jérémie, fils de Helkias, Jér. 1.1.—2° Jérémie, guerrier, I Chr. 12. 13.—3° Jérémie, beau-père du roi Joachaz, II Rois 23. 31.—4° Plusieurs autres: I Chr. 5. 24, 12.4; Néh. 12.1,

ציי (seulement au fut. בידע Etre mal (les autres formes sont de ou de יַרַע לִמשָׁח בַּעבוּרָם : (רַעַע Ps. 106, 32, et il arriva du mal à Moise, Moise fut puni a cause d'eux ; אַל־יַרַע בְּעֵינִיף Gen. 21. 12, qu'il ne paraisse mal à tes yeux (ne le trouve pas mal, dur); מירע קּמֵרנֵר דֵי אֲשֶׁר עָשָׂח Gen. 38. 40, ce qu'il faisait déplut à l'Eternel; וַיַּרֵע לָּר מָאֹר Néh. 13. 8, cela me déplut extrêmement; ניברע לחם רעה גרלה Neh. 2. 10, ils étaient excessivement fachés ; יַלֹאַר לי לבָבָה בְּחָתִּה לוֹי Deut. 15. 10, et qu'il ne soit pas pénible à ton cœur de lui donner (donne-lui sans regret, de bon cœur); אַרָע עֵינוֹ בְאַחָיו Deut. 28. 54, il regardera de mauvais œil, avec jalousie, son frere (et refusera de lui donner, etc.); מַהּוּנֵ לֹא־רַרְעוּ פְּנֵי Néh. 2. 3, pourquoi mon visage ne serait-il pas triste, abattu ? יָלֶמֶה יָרֵע לְּכֶבֶן I Sam. 1. 8, pourquoi ton cœur s'afflige-t-il? ירד פאָדולוי Job 20. 26, celui qui restera encore dans sa tente sera afflige; une fois au pret.: לַּפְשׁה רַרְעָּה Is. 15. 4, son âme est triste; affligée, ou effrayee (v. רוּצַע, רוּצַע et יָרָא).

기가 한다. (retabli par Dieu) n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jerpeel, Jos. 18. 27.

PT; Cracher: אָבִיהְ יַלְּקְנְיִק מְּפְנִיהְ Nomb. 12. 14, si son père lui avait craché au visage (s'il avait été en colère contre clle); דַּקָר מְּפָנִיהְ Deut. 25. 9, elle crachera (a terre) devant lui (v. בְּקַר 2°).

רְבָי, m. adj. Vert, frais; subst. herhe verte, légume: סְבֵּוְ דַיִּרָּק Deut. 11. 10, comme un jardin vert (de verdure), jardin potager; לְבִּרְיָדָק I Rois 21. 2, (pour qu'elle me serve) de jardin potager; אַבְּרָח יָדָק Prov. 15. 17, un plat ou une portion d'herbes, de légumes.

רָרֶל m. La verdure : בֶּלְּכֶּלְ פֵּלֶּב Gen. 1. 30, toutes sortes d'herbes vertes; אכררם רשא Ps. 37. 2, et comme la verdure des herbes, comme les herbes vertes ; ולא־נותר בל־יָרֶק בְּצֵץ Exod, 10. 15, il ne resta rien de vert (aucune verdure) sur les arbres ; יֶרֶם לֹא חָיָת Is. 15. 6, il n'y a point d'herbe, de ver-

ורך קשא . Même signif. : וירַק דָשָא Is. 37. 27, et l'herbe verte.

וְרָקוֹן m. 1º Une maladie des grains, la nielle, la rouille : יַרַקוֹן — בָּר רִדְיָרָת I Rois 8: 37, lorsqu'il y aura la nielle et la rouille (dans les grains) [v. Deut. 28. 22, où quelques-uns traduisent : la jaunisse). — 2º La couleur jaune ou blème du visage : יְנֶדֶוֹמְכוּ כָּלִּ־ ובים לירקון. Jer. 30. 6, (pourquoi) tous les visages sont-ils changés en jaune (devenus tout jaunes?).

יָרַקְרַק adj. Verdatre, jaunatre: יְרָקְרַק בונגע ברקרק Lév. 13. 49, si la lèpre est verdatre, selon d'autres: d'an vert fonce; ירקר ירקר 14. 37, de petits ביבקבק הרוץ :.creux verdatres; subsl Ps. 68.14, (dont les ailes) ont (la couleur jaune) l'éclat de l'or.

יַיִּרָשׁ et שֹׁבֵי (fut. יִיִּרָשׁ, imper. שֹבַ, שֹבַ, שֹבַ et יְרָשֵׁח Deut. 33. 23, inf. רְּשָׁח avec suff. יריטהו 1º Prendre, saisir, s'emparer, prendre possession, posséder, hériter: אַהַם הִירְשׁוּ אַת־אַדְמָּחָם Lev. 20. 24, yous possederez leur terre; וָרָנְשׁוּ גַּם־חָם אָת־האָרץ Deut. 3. 20, ct (jusqu'à ce) Nomb. 14. 24, et ses descendants la posqu'ils possèdent, eux aussi, la terre; פר לא בחרבב ירשו-אָרץ Ps. 44. 4, car ce n'a point été par leur épée qu'ils se sont emparés de cette terre; נירְנַשׁח־לַנה אה נאות אלחים 83. 13, allons nous emparer des habitations, du sanctuaire de Dieu ; יוַרעוֹ יירֵשׁ אָרֵץ Ps. 25. 13, et sa race possedera, la terre; לְמַצַן רִירְשׁוּ בנר ישראל איש נחלת אבתיו Nomb. 36. 8, pour que chacun des enfants d'Israel hérite de la propriété de ses peres; יְחִנֵּח בֶּן־בֵּיתִי יוֹרָשׁ אֹחִי Gen. 15. 3, ainsi celui qui est né dans ma maison (mon esclave) héritera de moi, sera mon hé-

ritier; part.: seul wai Jer. 49. 1, un héritier. — 2º Expulser quelqu'un, le chasser de sa possession pour s'en emparer : וּבְנֵי עֵשָׂוֹ יִירָשׁוּם Deut. 2. 12, les enfants d'Esau les avaient chassés; 9. 1, pour chasser de leurs terres des nations ; הַּהַרְשׁ וּבְרָשׁ וּבִרְשׁ Prov. 30. 23, et une servante qui chasse (supplante) sa maîtresse.

Niph. pass. du Kal 2º. Etre chassé de ses possessions ; en génér. être ré-,duit à la misère : שַּרְאַנְרָשׁ Gen. 45.11, de peur que tu ne sois réduit à la misère (ou que tu ne périsses); אַנראָנֵלשׁ רְנַנַבְּחִי Prov. 30. 9, de peur que je ne tombe dans la misère et que je ne vole

(ע. טיד).

Pi. 1º Consumer, ronger: בירלש השלצל Deut. 28. 42, les insectes, ou les sauterelles, rongeront, consumeront (les arbres et les fruits). V. צלצל.—2º Rendre pauvre, dépouiller : הַלְּנֶרְנַשֵּׁט מְרָאחֶם למי Jug. 14.15, est-ce que vous nous avez conviés pour nous dépouiller (à moins que ce ne soit une autre forme

de l'inf. du Kal)? Hiph. הוריש 1º Faire entrer en pos-. session : אַת אֲשֶׁר רוֹרִישְׁקּ מְמוֹשׁ Jug. 11. 24, ce que Chamos (ton Dieu) le fait posséder (te donne); יְחוֹרִרישֵׁוּרָ עֵוֹנוֹת נְעוֹרֶר Job 13. 26, et que tu me comptes, m'imputes, les péchés de ma jeunesse; בּבַרַבֶם לִבְנֵיכֵם Esdr. 9. 12, et pour que vous les laissiez en héritage à vos enfants. — 2º Comme Kal 1º : יוַרְעוֹ יוֹרְשֵׁנָה séderont; יְחוֹרָשְׁחֵם אֵת־דָוְצִיר Jos. 8.7, et emparez-vous de la ville, ou expulsez les habitants de la ville; נַיּרָשׁ אֶת־הָתָר Jug. 1. 19, il occupa la montagne. — 3º Comme Kal 2º. Déposséder, chasser, ruiner, détruire : פָּרַרָּשׁ גּוֹיִם מִּפֶנֵיךְ Exod. 34.24, car je chasserai les nations de devant toi ; יְחוֹרֵשְׁהֵם אֶת־כָּל־ישְׁבֵּי הָאֶרֶץ Nomb. 33. 52, chassez tous les habitants du pays (devant vous); d'autres traduisent : exterminez ; פָבְטָנוֹ יִרְטֵעוֹר אֵל Job 20. 15, Dieu (expulsera) arrachera de ses entrailles (les biens qu'il a dévores); יר מוריש ומעשרר I Sam. 2. 7, Dieu rend pauvre et rend riche (v. Niph.); אַכָּיבּר וְאוֹירְשָׁשׁ Nomb. 14. 12, je les frapperai de peste et je les exterminerai.

יֵרְשָׁה f. Conquête, possession : יְרָשָׁה Nomb. 24. 18, Seir deviendra la possession de ses ennemis.

(نغثاط ٨) زهٰلانا

m. I Chr. 4. 36.

יְשֵׁכּי (v. שׁוּט Poser, placer: יְאֶישְׂכָּיוּ Jug. 12. 3, cheth., je mettrai; בַּיִּרִים Gen. 50. 26, on le mit dans un cercueil (v. שום Hoph.).

ישְׂרָאֵל n. pr. Israel, nom donné à Jacob; de אַל et אָא, il a lutté contre un être divin, un ange, Gen. 32. 29; passé à ses descendants, le peuple d'Israel; יאַפרצָם בּיִשְׂרָאֵל Gen. 49. 7, je les disperserai dans Israel; אֶרֶץ יִּשְׁרָאֵל I Sam. 13. 19, la terre d'Israel, la Palestine; מַלְכֵר יִמְּרָאֵל les rois d'Israel, ceux des dix tribus après la division du royaume, opposé à מַלְבֵר יִחוּרָה qui régnaient sur Juda et Benjamin; après l'exil de Babylone, Israel est redevenu le nom de toute la nation, sans distinction de tribu, II Chr. 12. 1, 23. 2. — Nom de peuple : דַּיִּשְׂרָאֵלָּר II Sam. 17. 25, (Jethra) d'Israel, ou l'Israélite; דְּיִּשְׂרְאֵלִית Lév. 24. 11, la femme israélite.

קישילֶר: (Dieu a récompensé) n. pr. Issachar, cinquième fils de Jacob et de Léa, Gen. 30. 18; le second ש n'est pas prononcé.

שים Suivi de makkeph, souvent שָּב. 1° Subst. La chose, le bien : לְּנַקְּיִרֵּל Prov. 8. 21, pour accorder du

bien, de la richesse, a ceux qui m'aiment. — 2º Il remplace le verbe subst. être, il est, il y a, oppose d אֵדן, אַדן il n'est pas; אינה מים מים מים Gen. 28. 16, l'Eternel est en ce lieu-ci ; דַיַּבָשׁ אֶּרו־לְבָּבְּךָ רשיר II Rois 10. 18, y a-t-il de la sincérité dans ton cœur? (as-tu le cœur bien dispose a mon egard?); ניאפר ירויניב ליש ניש 10.15, Jonadab répondit : Certes, il y a (que oui); suivi d'un plur.: בַּשֹׁר אַר־עַבְרֵיךְהְ חַמְּשִׁים אַנְשִׁים II Rois 2. 16, il y a entre tes serviteurs cinquante hommes; מַלְחֵמוֹת עָּיָד נִישׁ וּצִין II Chr. 16. 9, il y aura des guerres contre toi; יְיַשׁ אַשֵּׁר אֹפְרִים Néh. 5.2, il y en avait qui disaient; וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִדְּיֶרֶח חֶעֶּנֵן Nomb. 9. 20, (il y avait des temps, c.-à-d.) quelquefois la nuée restait ; ישר לר Gen. 33. 9, il est à moi, j'ai; אָרָשׁ לָכָם אָר Gen. 43. 7, avezvous un frère ! יכל־רָשׁ־לוֹ 39. 4, et tout ce qu'il avait; avec un part.: יַשׁ מְּקֵיֵר Prov. 11. 24, il y en a qui prodiguent, qui donnent (tel donne); אַם־רֵשׁ לֹטָרוּ ບສຸໜຸ່ວ Jér. 5. 1, s'il y en a un qui agisse selon la justice; avec le pron. pers.: אם־ישקה מושיע Jug. 6. 36, si tu sauves; אם־רַשָּׁכֵם לשִׁים Gen. 24. 49, si vous faites; אַשֶּׁר רְשָׁעֹ Deut. 29. 14, celui qui est ici.

בשׁרָ (fut. בשֵׁרַ, inf. בִישׁרָ, const. בְשָׁבָ, imper. שַׁב, השֵׁשׁ, א S'asseoir, etre שני sis: קום־נא שְׁבָח Gen. 27. 19, lève-toi et mets-toi sur ton séant; בַּשַׁבְּקַ לְבָפַא Ps. 9. 5, tu t'es assis sur le trône; וַיַּשָׁבוּ אָחוֹ לָאָרֵץ Job 2. 13, ils demeurèrent avec lui assis sur la terre; ממשב ב הל Gen, 21. 16, elle s'assit; avec : ילום ישַׁב בְּשָׁעַר־סְרֹם Gen. 19. 1, Loth était assis à la porte de Sodome; avec >y: ושלמה ישב על-פסא היד אביו I Rois 2. 12, et Salomon était assis sur (occupa) le trône de David, son père; וַיַּשֶׁב תַּמֶּלֶה על חַלָּחָם לָאַכוֹל I Sam. 20. 24, (keri אָל I Sam. 20. 24, le roi se mit au repas (à table) pour manger; sans prepos.: ישֶׁב חַבּרְבִים Ps. 80. 2, (toi) qui es assis sur les chérubins, sur un trône porté par les chérubins; בי שׁשַּח רָשָׁבוּ כְסָאוֹת Ps. 122. 5, car là ils étaient assis sur des trônes;

selon d'autres : des trônes étaient places; אָמָר מְדוֹשׁ יוֹשֶׁב מְחַמֹּוֹת יְשְׂרָאֵל 22. 4. et tu es le saint, tu résides entre les louanges d'Israel, ou zgir tu résides, tu règnes éternellement, toi qui es la gloire, l'objet des louanges d'Israel; ישׁב בָּמְסְתַּרִים 17. 12, (le jeune lion) qui est assis (guette) dans des lieux cachés. – 🏖 Habiter, demeurer, rester: אַבַרַבּ יַטָּיב בְּאָרַעְ־בְּנַעַן Gen. 13. 12, Abram demeura dans la terre de Chanaan ; יַּבְשָׁבוּי בקרש ימים רבים Deut. 1. 46, vous demeurâtes longtemps à Kadès; אַנָּר אָטָׁבּר ער שובה Jug. 6. 18, je resterai jusqu'à ton retour ; יְשָׁבִּים תָּנֶבֶע תְּנְיָמְן I Sam. 13. 16, (Saul et ses soldats) occupaient, ou étaient campés à, Geba-Benjamin; על־מַח אַנַחָנוּ ישָׁבִים Jér. 8. 14, pourquoi demeurons-nous assis, c.-à-d. oisifs, inactifs? וְצָם־רְטָּיִנִים לֹא אֵשֶׁב Ps. 26. 4, el je ne m'asseyerai point avec les impies (je ne les fréquenterai pas); בּיָשׁר אַקאל וּפְקַמָת Gen. 4. 20, qui demeure dans une tente (et auprès) d'un troupeau, c.-à-d. qui est pasteur. — 3° Etre habité : לֹא־חֲשֵׁב לְּמֵצָה Is. 13. 20, (Babylone) ne sera plus jamais habitée (ou actif: elle ne durera pas); אָרֶץ מְּלֶחָהוּ וַלֹאַ חֲשֵׁב Jér. 17. 6, une terre (salée) stérile, et qui ne peut pas être habitée, inhabitable.

Niph. Etre habité: אֶרֶץ טְשֶׁרֵה Exod. 16. 35, un pays habité; מַשְּׁרֵח בִּיִּבְּים בְּיִבְּים בּרָּבָּים בּרָּבְּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרַבּים בּרָבְים בּרָבים בּרַבּים בּיבּים בּיבּים בּרַבּים בּרַבּים בּיבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּיבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרָבים בּרָבים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבּים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרַבים בּרבים בּרַבים בּרבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביבים ברביב

Pi. בשר Placer, établir: בְּיִרנְיִינְיִם בְּירוֹיְרִינְיִם Ez. 25. 4, ils érigeront leurs palais chez toi, c.-à-d. sur ta terre; selon d'autres, ils y établiront les parcs de leurs troupeaux.

Hiph. אוֹשִׁיב . 1° Faire asseoir, placer: לְּהוֹשִׁיב עִּם־נְּיִיבְּים I Sam. 2.8, pour (le) faire asseoir entre les nobles; וווישִׁיבּ אַדְּיבָּוֹה בְּיֹאָשׁ הָעָבּ I Rois 21.9, et placez Naboth a la tête (ou: entre les premiers) du peuple. — 2° Faire habiter: בְּיִנְהוֹים בַּיְנָהוֹים Ps. 68.7, (Dieu) fait habiter, conduit dans la

maison, ceux qui étaient abandonnés, c.-à-d. il les entoure d'une famille (v. le même exemple מוֹשִׁיבִר צָקַרָת ; (יָחִיר מּ חַבְּיָה 113. 9, il fait habiter celle qui était stérile dans une famille, c.-à-d. il lui donne une famille, des enfants; avec בְּמֵיטֵב הָאָרֶץ חוֹשֵׁב אָרדאָבְרף Gen. 47. 6, fais demeurer ton père dans la meilleure contrée du pays. — 3º Faire demeurer avec soi, épouser : מַשַּׁרַבוּ נָשָּׁרַב בכריות Esdr. 10. 10, vous avez épousé des semmes étrangères. — 4° Établir des habitants dans un pays, peupler : ירוֹשֶׁבְחִּי אָר־דֵוּעֵרִים Ez. 36. 33, lorsque j'aurai repeuplé les villes ; יַּצַרִים נָשָׁמּוֹת ווישיבו Is. 54. 3, ils peupleront les villes désertes.

Hoph. 1° Être établi : מְּלֶרֶכּ הְאָרֶץ Is. 5. 8, et qu'on vous aura laissé seuls habiter sur la terre. — 2° Être habité: אָלָרָת מִּלֶּעָל מִּלְּעָלְת מִּלֶּעָל אָלָּגָּר 44. 26, qui dit de Jérusalem : Elle scra habitée.

* Hithp.: יְבְּיְלֵּמֵר לְבוֹי בְּרֵלְמֵרוֹי Aboth, un homme dont l'esprit se repose dans son étude, qui étudie avec calme, avec réflexion.

תובי בְּשֶׁבֶה מַּחְמָבּלְיִר רֹאִשׁ חַיְּשֵׁב בַּשְּׁבָה מַּחְמָבּלִיִר רֹאִשׁ חַיְּשֵׁב בַּשְּׁבָה מַּחְמָבּלִיִר רֹאִשׁ חַיְּשִׁב בַּשְּׁבָה מַּחְמָבּלִיִּר רֹאִשׁ חַיְּשִּׁבְשׁר II Sam.
23. 8, Joseb Basebeth, fils de Thahchemoni, le premier des trois héros; selon d'autres, le nom du tribun était Adino (qui suit), qui était assis dans le conseil de la sagesse, et qui était le chef des commandants; d'autres enfin rapportent מְּשֶׁבֶּה à David (voici les noms des plus vaillants hommes de David) assis en séance (royale), Thahchemoni, le premier des trois.

그렇구 (siège du père) n. pr. m. I Chr. 24. 13.

רְשְׁבֵּר (qui loue) n. pr. m. I Chr. 4. 17.

לְחָכּי לְחָכּ n. pr. Jasubi Lahem, fils de Sela, I Chr. 4. 22; d'autres le rapportent à ceux qui précèdent: qui retournèrent à Lehem (pour Bethlehem).

בּנבׁ (il demeure à Nob) n. pr.

Jesbi Benob; de la race de Rapha, II Sam. 21. 16 (keri יְשֵׁבִיי).

ישָּׁרָעִם (qui réside dans, ou à la tête 'du peuple) n. pr. 1º Jasabeam, fils de Hacamoni, chef des commandants, I Chr. 11. 11 (le meme qui, II Sam. 23. 8, porte le nom de רְשָׁב בַּשֶּׁבֶּח). — '2º I Chr. 27. 2.

P구반: (qui abandonne) n pr. Jesbak, fils d'Abraham et de Ketura, Gen. 25. 2,

ישבקשה n. pr. m. I Chr. 25.4.

וְשָׁה Inusité, rac. de ישי et de ישיה. (qui revient) n. pr. 1º Jasub, fils d'Issachar, Nomb. 26. 24. — 2º Jasub, fils de Bani, Esdr. 10. 29; nom palron., יַשָּׁבְר Nomb. 26. 24.

ישור (egal) n. pr. Jeswah, fils d'Aser, Gen. 46. 17.

וְשָׁיִי (égal) n. pr. 1º Jeswi, fils d'Aser, Gen. 46. 17. — 2º Jeswi, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

ישוֹחָיָה (que Dieu courbe) n. pr. m. I Chr. 4. 36.

ישוע n. pr. 1º Josué (v. ישוע, Néh. 8. 17. - 2º Jesua, fils de Jozadak, prêtre, Esdr. 3.3.—Et plusieurs autres (Chr., Esdr. et Néh.).

ישועה f. (rac. ישועה, avec n parag. רשולבחדו). Secours, délivrance, salut, victoire: יראו אחדיטועה בי Exod. 14. 13, et voyez le secours (qui nous viendra) de Dieu ; יְבֶעָב עָבְרָח רְשָׁעָרִי Job 30. 15, mon bonheur (salut) a passé comme un nuage אַשֵּׁר עַשָּׂח הַיִּשׁוּעָת הַאָּרוֹלָה הַזֹּאַת I Sam. 14. 45, qui a remporté cette grande victoire ; ישועה חומות הומל Is. 26. 1, il défend, protége, les murs et le boulevard, ou : le secours qu'il envoie est comme une muraille et un boulevard; ישולת בל-נַעשׁרו־אַרֵץ 26, 18, (la promesse) du secours ne s'est pas encore accomplie sur la terre; ou: nous n'avons pas produit, apporté, le secours, la delivrance sur la terre.

sion sera au milieu de toi, ou fut. de יושתה pour יושתה: il te courbera, te confondra, dans ton cœur. Targg.: (ce que tu mangeras) produira une maladie dans tes entrailles.

seulem. Hiph. Etendre, tendre: לַבַר מַאַשָּׁר יוֹשִׁיט־לוֹ חַשְּּלֶהְ Esth. 4. 11, excepté celui vers lequel le roi étend (son sceptre); זַרּוֹשֵׁט חַמֶּלֶהְ 5. 2, et le roi étendit (son sceptre) vers Esther.

ישי (le vivant, le fort) n. pr. Isai ou Jessé, père de David, בּן־יִשֵּׁר fils d'Isaï, pour: David, I Sam. 20. 27: ירצא חטר וויע רשר Is. 11. 1, il sortira un rejeton du tronc d'Isai (le messie sera un descendant de David).

ישיבה f. École, séminaire, Aboth.

וֹשְׁיֵי (Dieu le fait devenir vieux) n. pr. m. 1° I Chr. 7. 3. — 2° Esdr. 10. 31.

ישיהו (même signif.) n. pr. m. I Chr. 12. 6.

ישׁימוֹן m. (rac. יָשׁׁם, v. שָׁבָּם). Solitude, desert ; ילל ישטר Deut. 32. 10, le hurlement (l'horreur) du désert; 'בישימון דַּרָךְ Ps. 107. 4, dans la solitude du chemin (dans un chemin désert).

ישימות pl. f. Desolation, ruine: ישרמות עלימו Ps. 55. 16, cheth., la ruine sur eux (keri יַשֵּׁר מָנֵח, de נָשָׁא, que la mort les surprenne); אַרָּשְׁמִית חַיָּשׁמוֹת Jos. 13. 20, n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben.

ישׁישׁ , w. יָשׁישׁ, dont l'existence se prolonge). Vieillard : בַּישַׁישַׁים קבְּמָח Job 12. 12, la sagesse est dans les vieillards; אַם־טַב אַם־רָשִׁישׁ בָּט 15. 10, des hommes aux cheveux blancs, des vicillards, sont aussi parmi nous; II Chr. 36. 17, ירְשׁׁשׁ

(vieillard ou fils de vieillard) וְשִׁישֵׁי n. pr. m. I Chr. 5. 14.

סשי, (seulem. fut., meme signif. que יָהָאֶרָפֶת לֹא Etre désert , dévasté : נָהָאֶרָפֶת לֹא שמה Gen. 47. 19, et que la terre ne de-תַּשֶׁם אָרֶץ ; m. (rac. רְשֵׁה). Honte, confusion : meure déserte, en friche ; בַּהַשָּׁם אָרֶץ Ez. וְיְשְׁבֵּוְהְ בְּקרְבָּּדְ Mich. 6. 14, et la confu- 19. 7, et la terre fut désolée (épou-

vantée); וְתַּבְּמוֹת הִישְׁמְנָת Ez. 6. 6, les hauts lieux seront déserts, détruits.

אַבְשָׁי. n. pr. m. I Chr. 4. 3.

לשְּׁמָעֵאל (Dieu a exauce) n. pr. 1º Ismael, fils d'Abraham et d'Agar, souche de beaucoup de peuples arabes; n. patron. רְשֵׁימְעַאלִר Ismaelite, I Chr. 2. 17. — 2º Ismael, fils de Nathanias, assassin de Gedalias, Jér. 40 et 41.-3º Plusieurs autres, Chr. et Esdr.

ישׁבַעיָה (Dieu l'exauce) n. pr. m. I Chr. 12. 4.

ושטעיהו (meme signif.) n. pr. m. I Chr. 27. 19.

ישְׁמְרֵי (Dieu le garde) n. pr. m. I Chr. 8, 18.

יִשׁן et יְשֵׁין (fut. יִישֵׁן, inf. יְשֵׁין) (לִישׁוֹן) בשוקר או : Etre las, s'endormir, dormir יַטּחַ לִּי Job 3. 13, je dormirais, je serais פת repos; וייישון וייחלם שינית Gen. 41. 5. il se rendormit et il eut un second songe; וְיָשָׁט שְׁיַתִּדְעוֹלָם וְלֹא יַקִרצוּ Jér. 51. 39, asin qu'ils dorment d'un sommeil éternel, et qu'ils ne se réveillent plus; עובה למח הישן ארני Ps. 44. 24, reveilletoi, O Seigneur! pourquoi!dors-tu? (n'agis-tu pas?), way any any atracti

Niph. Perdre sa sève; être vieux, invétéré : יָנאַכִּלְהָם יָשָׁן נוֹשָׁן Lév. 26. 10, vous mangerez du blé vieux, מָשׁרָ adj. Récolté l'année précédente; מַשָּׁינ part. récolté depuis plus d'une année : צַרַערו ראא rogio 13. 11, c'est une lèpre très inveteree ; ינישׁינְתְם Deut. 4. 25, et t'aider (de te venger toi-même). que vous aurez demeuré depuis longtemps dans le pays.

יטר אינין (n'est pas vicanciens ; שׁעֹר חֵרשׁנָה Neh. 3. 6, la vieille Ps. 80. 8, et nous serons sauvés. porte.

ישון m. part. et adj. (pl. const. ישון, לַשָּׁרָר. יִשְׁנָרו. Dormant : יָשֵׁרָ, v. שָׁאוּל שׁבַב

פישון אַדני Ps. 78, 65, alors le Seigneur se réveilla comme s'il avait dormi (comme quelqu'un qui s'éveille d'un profond sommeil); ואמרוך רשונה I Rois 3. 20, et (moi) ta servante, j'étais dormant (je dormais).

ישר n. pr. m. II Sam. 23. 32.

ושנה, (la vieille, l'ancienne) n. pr. Jesana, ville de la tribu de Juda, II Chr. 13. 19.

עשי (Kal inusité, v. שויי Hiph. רוֹשִׁיב, fut. יוֹשִׁיב, aussi יִדְּשִׁיב, apoc. רוֹשֵׁע). Aider, sauver, delivrer : דישׁבּ ימבל-רוֹדְמַר Ps. 7. 2, sauve-moi de mes persecuteurs ; אָסְבֶּל-צָרוֹחֵיו הוֹשִׁיעוֹ 34. 7, il l'a sauvé de toutes ses souffrances, afflictions; ניושיעום פיר שפרום Jug. 2. 16, ils les délivrèrent des mains de leurs pillards, c.-a-d. de leurs oppresseurs qui les dépouillaient ; יְחוֹשֵׁעָהָ אֶת־יִּטְוֹרָאֵל מבה מדרך 6. 14, tu délivreras Israel de la puissance des Madianites ; אַל לֹא רוֹיָטַרְעַ Is. 45. 20, un dicu qui ne peut sauver; נילם בשׁח נייושׁען Exod. 2. 17, Moïse se leva et les aida, les défendit; avec >: יהוֹנְשִׁיצָהוּ לֵנוּי Jos. 10. 6, viens à notre secours; יְרוֹשֵׁלְחִר לְצֹאִנִי Ez. 84. 22, je viendrai au secours de mes brebis. — Deut. 20. 4, pour vous assister (vous faire vaincre vos ennemis); יַדִיר דוֹנְשִׁרְעֵרוּ מְּלֹי Jug. 7. 2, ma main m'a aide (je ne dois la victoire qu'à mes ירושיע יודה לה ז (Propres forces ורושיע יודה לה I Sam. 25. 26, (Dieu a empêché) ta main de

Niph. pass.: וְנִישֵּׁעְהֵם מַאֹּיְבֵיבֶם Nomb. 210. 9, vous serez délivrés de vos en-ישָׁן, m. adj. (fém. ישָׁן). Vieux (v. nemis; אֵין חַפֶּלַהְ טּשָׁע בְּרַב־חָיִל Ps. 33. vous mangerez les anciens fruits, ceux torieux) par le grand nombre de ses de l'année précédente ; תֵּיבֶשׁיִם עַם־יְשָׁיִים Is. 45. 17, Cant. 7. 14, (les fruits) nouveaux et Israel est sauvé par l'Éternel ; וְנִישֵׁעָרוּ

ישׁע et ישׁע m. (avec suff. יָשׁע). Délivrance, secours, bonheur, salut: אַרְאָנוּ בְּרָשֵׁע אֵלִּדִוּרם Ps. 50. 23, je lui ישׁרְ בּּבְּעוּל I Sam. 26. 7, Saul étant cou- montrerai le salut de Dieu ; יצאה לישׁע che, dormant dans le camp (ou der- עַפֶּקָד Hab. 3. 13, tu es sorti (pour venir) rière la barricade de chariots); au secours de ton peuple; avec l'acc. comme un verbe: מְלְישֵׁר אָד יְשִׁרְיּהְ לַשֵּׁר אָבּר יְשִׁרִיף 3.13, au secours de celui que tu as oint; אֱבּרֹתַר Ps. 18.47, Dieu de mon salut; Ps. 18.47, Dieu de mon salut; Job 5.11, et ceux qui étaient tristes, abattus, s'élèveront dans le bonheur, ou par le secours (de Dieu); Ps. 132.16, je revétirai ses prêtres (comme d'un habit) de salut, de triomphe; בּרַתַר יַשָּׁע Is. 61.10, (il m'a revétu) des vêtements de salut.

"": (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2. 3. — 2° 5. 24. — 3° 4. 20.

ישַׁעְיָה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21. — 2° Esdr. 8, 7. — 3° 8. 19. — 4° Néh. 11. 7.

ישׁעיָהוּ (salut de Dieu) n. pr. 1° Jesaias, fils d'Amos, le prophète Isai, Is. 1. 1. — 2° I Chr. 25. 3. — 3° 26. 25.

יְשְׁלָּה une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre (le jaspe? le béryl?), Exod. 28. 20, Ez. 28. 13.

לְשְׁכָּהְ: (le chauve?) n. pr. m. I Chr. 8. 16.

기위반: n. pr. m, I Chr. 8. 22.

ישר (fut. יישׁר, une fois יִשְׁר, v. אַשָּׁר, v. אַשָּׁר, 1º Etre droit, marcher droit : רַיַּשַׁרְנָהו דְּפָּרוֹת בַּבֵּרָהְ I Sam. 6. 12, les vaches marchèrent tout droit dans le chemin (sans se détourner), elles prirent le chemin droit ; יְשֵׁר בְּעֵרנֵי il est droit, bon a mes yeux, c.-a-d. il me convient, il me plait; מַאַשׁר רָשַׁר בְּעֵינֵי דַיִּיוֹצֵר לַעֲשׁוֹת Jer. 18. 4, comme il plut au potier de (le) faire ; בּרירָוּא יָשְׁרָח בְעֵינָי Jug. 14. 3, car elle m'a plu ; אולר ירשר בערנר האלחרם Nomb. 23. 27, peut-être plaira-t-il à לאַ־רָשֶׁרֶת נָפְשׁוֹ בּוֹ בּוֹ Dieu. — 2º Etre calme : לאַרַיָּשׁרָת Hab. 2. 4, son ame n'est pas calme, tranquille en lui, ou elle n'est pas droite.

Pi. 1º Faire, rendre droit: חַמְרַשְּׁרִים Prov. 9. 15, qui vont droit leur chemin, ou dans une voie droite; יְאִישׁ 15. 21, l'homme intelligent règle tous ses pas, marche dans la bonne voie; בַּרְמֹי בַּרְמֹי 11.5, la justice de l'homme simple rendra sa Pou. part. passif: מְיָשֶׁר פַל-חַשְּחְתָּח I Rois 6. 35, (de l'or) ajusté sur co qui était sculpté (sur les sculptures).

Hiph. רַיְשֵׁר פֿרָ בַּרְכָּהְ: תּוֹשִׁר Ps. B. 9, aplanis devant moi le chemin qui conduit à toi; יְשִׁרָּיּהְ בִּיְשִׁרְּיּ נְנְבָּוֹךְ Prov. 4. 25, et que tes paupières prennent un chemin droit devant toi, qu'elles regardent droit, ou: que tes regards se dirigent vers le chemin droit.

יָשֶׁר , const. יְשֶׁרִים, const. יְשֶׁרָ, fem. יְשָׁרָח, plur. יְשָׁרוּח). Droit, juste, agréable, égal (uni); subst. équité : וֹרָגְלֵיחֵם רֵגֵל יְשַׁרַח Ez. 1.7, et leurs pieds étaient droits; יִינָשֵׁר חָעֵנֵירִתי Job 33. 27, j'ai été pervers, exact. j'ai rendu courbé ce qui était droit; דַּיָּלָשָׁר בְּעֵינֵי רֵי Deut. 12. 25, ce qui est juste, agréable, aux yeux du Seigneur; איש מַם וְיַשֵּׁר Job 1. 8, un homme simple et droit (probe); Ps. 7. 11, les hommes au cœur droit; פַּמֶר דְינְיָשׁר II Sam. 1. 18, le livre du juste (pour des justes), ou : livre de la valeur, livre qui célèbre les hommes intègres ou les héros; selon d'autres: le livre du juste, de Moise, le Pentateuque; עשורם בַאָמֵר וְיָשֶׁר Ps. 111. 8, ils sont faits selon la vérité et Téquité, la justice; de Dieu: צַהַּרַק וְרָשֵׁר Ren Deut. 32. 4, il est juste et droit, rempli de droiture : בַּרֶבֶהְ יָשָׁר Jér. 31.9, par un chemin bien égal; וִישַׁרָים עמוֹ Dan. 11.17, et les braves sont avec lui, ou : il montre la bonne foi, il annonce la réconciliation, la paix.

רְיָיֵי (probité) n. pr. Jesser, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ישׁרְאֵלָה (droit devant Dieu) n. pr. m. I Chr. 25. 14.

יְשְׁרָה ou יְשְׁרָה f. Droiture: וּבְּישְׁרָה I Rois 3. 6, et dans la droiture du cœur.

ת יְשְׁרוֹן n. pr. Jessurun, nom que les poëtes donnent au peuple d'Israel, Deut. 32. 15, Is. 44. 2. On le fait dériver soit de דָשָׁר, soit de בָּשָׁר, le peuple juste, pieux; soit de אָשָׁר, le peuple aimé, ou heureux.

יששׁ Vieillard (v. יָשִישׁ).

רב chald. (v. I אין heb.) Indique l'acc. Avec le pron.: דְּר בַּיִנְיהָ רְאַחוֹן Dan. 3. 12, (ces hommes) que tu as placés (à la tête des affaires); "רְבָּרַהְ רַתְּדוֹין Rituel, (que le roi de l'univers) les bénisse.

יְחַב יְּחָב chald. (ע. בְּחָיִד héb.). S'asseoir, habiter: בְּחִיד יְּחָבין Dan. 7. 9, et que l'Ancien des jours s'assit; דְּיִבְּיִרְן Esdr. 4. 17, qui habitaient la Samarie. Aph.: יְרִיבְרִי דִּי שִׁסְרָיִן Esdr. 4. 10, et qu'il a fait demcurer dans les villes de Samarie.

לְּמָדִילָּט (const. בְּיִרָּדִיר, pl. בְּיִרָּדִיר, const. Jug. 5. 26, elle étendit la main vers le clou; בְּיִרְדִּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִייִיי

קיבור קיבור קיבור קיבור קיבור cach. 10. 4, de lui viendra la pierre angulaire (le roi), de lui le pieu (le prince, celui qui commande; Targg.: le Messie).

קלים הייחות לא. Orphelin: תְּלֵבְּיָרְ וְיְרְחֹם לֹא בּאַלְפְנָּר וְיְרְחֹם לֹא Exod. 22. 21, vous n'opprimerez, vous n'affligerez, aucune veuve ni aucun orphelin; בְּיִרִינִי וְצִּיךְ צָב Lam. 3, nous sommes devenus (comme) des orphelins, qui n'ont plus de père.

ירואר דְרִים מִּרְעֵּרוּ : m. Exploration : ירואר דְרִים מִּרְעֵרוּ ; Job 39. 8, l'exploration des montagnes, c.-à-d. ce qu'il y découvre, est son paturage (de אור), ou : l'abondance, la riche végétation des montagnes (de ירָבִיר); mais c'est bien plutôt le futur du verbe אור : il explore les montagnes, pour y trouver ses pâturages.

יִחִיני (la belle, la grande) n. pr. Jathir, ville de Juda, habitée par les prêtres, Jos. 21. 14.

יְהִיר chald. adj. Extraordinaire, supérieur, excellent: יְהִיר Dan. 2. 31, et dont l'éclat était extraordinaire; אויי בָּאִירָא 5. 12, un esprit excellent, supérieur; יְהִירָּה 5. 14, et une sagesse extraordinaire. — 2º Adv. Extrêmement : אָמְהַנְּה אָזָה יְהִירָה Dan. 3. 22, et comme la fournaise était extrêmement embrasée; יְהַמְּיִלָּא יַהְּיִרָה 7. 7, extrêmement forte.

יְחְלֶה: (endroit élevé) n. pr. Jethlah, ville de la tribu de Dan, Jos. 19. 42.

רְּלֶּהְי: (isolement) n. pr. m. I Chr. 46. 11.

יְתְנִיאֵל (que Dieu donne) n. pr. m. I Chr. 26. 2.

וֹרְיִלְּנִוֹ (donné) n. pr. Jethnan, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 23.

 בְּרֵבר ; adj. Supérieur, meilleur: קְבֵר Prov. 12. 26, le juste est meilleur, ou plus heureux, que le reste des hommes; selon d'autres: le juste profite, apprend de son prochain, de son ami; מְבֶּלְה וְיִבְּרָה Rituel, une compassion grande et profitable, ou excessive.

אָרָרִים לְּתִּרִם Jug. 16. 7, des cordes encore humides (fraiches); איני דְּתָּבְים עַלְּרְיָבֶר Ps. 11. 2, ils ont dirigé, ou préparé, leur flèche sur la corde; מבּירְרְיִר מָבֵּח Job 30. 11, car il a ôté mon frein, par lequel je les avais domptés, ou : il a fait relâcher la corde de mon arc, il m'a affaibli; a corde de mon arc, il m'a affaibli; b בַּעַר רְּרְרֶם בָּעַב Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée; selon d'autres: leur reste, ceux qui étaient restés de leur race sont emportés (v. 2°).

. 2º Le restant, le reste : וַכֹל יָחֵר חַעָּם

Jug. 7. 6, mais tout le reste du peuple; וְיְרֶדְר דְּבְרֵי שְׁלֹמִרוּ I Rois 11. 41, tout le reste des actions (de l'histoire) de Salomon; יְרֶדֶר דְאַרְבֶּד Joel 1. 14, le reste de la sauterelle, c.-à-d. ce qu'elle avait laissé.

3° Abondance: וְרְתֶּרֶם אֶכְלָּה אֵשׁ Job 22. 19, et le feu a dévoré leur abondance.

ליבר עליי ליבר עליי Gen. 49.3, (tu devais avoir) la préférence en dignité, la préférence en puissance (être prêtre et roi); selon d'autres, adj.: tu devais être le préféré, etc. (le sens est le même); לאר; Prov. 17. 7, (le langage de la noblesse) les paroles nobles, graves, ne conviennent pas au vil, à l'insensé.

שליקתי Dan. 8. 9, elle s'agrandit extrêmement; וְמְּנְשֵׁלֵם עַלֹּירָתָר Ps. 31. 24, il rend abondamment ce qu'il mérite à l'orgueilleux, ou subst.: il punit l'arrogance du superbe.

קר, n. pr. 1° Jether, fils de Gédéon, Jug. 8. 20. — 2° Jether, pour ידיר, beau-père de Moise, Exod. 4. 18. — 3° Plusieurs autres, Chr., Rois, Esdr. — Nom patron. ידיר II Sam. 23. 28.

יְחְרָה f. Épargne, richesse, trésor (v. יְחָרֵה): Is. 15.7, l'épargne qu'il a faite, le trésor qu'il a amassé; בְּחָרֵת עָּשָׂח אָבָדוּ Jér. 48. 36, le bien, le trésor amassé, est perdu (p.תְּבָתָּח).

יְחְרוֹ n. pr. Jethro, beau-père de Moïse, Exod. 3. 1, 4. 18.

בְּרָעֶם! (abondance du peuple) n. pr. Jethream, fils du roi David, II Sam.3.3.

n. pr. Le prince Jetheth, descendant d'Esau, Gen. 36. 40.

בר Caph, אם onzième lettre de l'alphabet, signific comme chiffre: 20 (v. אם le creux de la main, aussi la main). Son palatal, ש se permute avec ש. Ex.: מבּרִי et בַּבּר, des trésors; אַנְיִר poix (v. אַנְּיִר at בַּבּר, et רָבַל te רָבַל te בָּבָל, const. יְבַל te דָבַל calomnier; avec יְבָל tre bon, juste; avec יִ עָבָי et יָבִיר, et בַּבַל avec יִר, בַּבַּל poix (v. ח); avec p, בַבַּב et בַּבָּר casque.

? (ou devant les monosyllabes et devant les pronoms souvent > Particule d'un usage très fréquent; il exprime : 1º Une ressemblance, conformité en rapport de la grandeur, figure, du temps, sort, etc.; ainsi, comme: מַכַּם מַנֵר יִדְיָרֵת Nomb. 15. 15, comme vous, ainsi sera l'étranger (il aura le même droit que vous); וְחֵיַת כָּעָם כַּבֹּרַתְן Osée 4.9, il arrivera au prêtre (de la même manière) qu'au peuple; בַּמוֹנִי כָמוֹך בְּמַנִּיִּר ו בעמקה I Rois 22. 4, moi, comme toi, mon peuple comme ton peuple (moi et mon peuple nous ferons ce que tu feras, toi et ton peuple) ; במוך תַּקַרְעֹרו Gen. 44. 18, tu es comme Pharaon (aussi puissant que lui); בְּכִּדְר אָז וּכְכֹּדְר עָתָּח Jos. 14. 11, je suis aussi vigoureux que j'étais alors, *litter* . comme ma vigueur (était) alors, telle ma vigueur (est) à présent; aussi כָּ פָּר יִרוּצוּן : כּ פוֹ יִרוּצוּן Joel 2. 4, et comme des cavaliers (ainsi) ils courront ; בו בי בראשנה בראשנה : כ וכאחרוכה Dan. 11. 29, mais il ne scra pas la dernière fois comme la première fois; בְּנַפָּשׁ תָאָב וּכְנַפָּשׁ תַבָּן לִר־תַּנָּס Ez. 18. 4, l'ame du père comme l'ame du fils est à moi; ב seul: הַרִּירָהַם בָּאַלֹּרָוּים Gen. 3. 5, vous serez comme Dieu ; יְחַיַהוֹ בְּעֵץ Ps. 1. 3, il sera comme un arbre; יבר חַמְּמְלֵכְה Jos. 10. 2, (grande) comme une des villes royales, c.-a-d. comme meme la plus grande; וְכְּפָאוֹי Ps. 89. 37, et son trône sera devant moi comme le soleil (tant que le soleil existera, ou sera resplendissant comme le soleil); מְבֶּרְאֵּח אָרָס Dan. 10. 18, (quelque chose, une apparition) comme une figure humaine; וְיִנְיָר חַנְּבֶר חַנְּבֶר חַנְּבְר חַנְבְּר חַנְבְּר מְבִּבְּר חַנְבְּר בְּבְּר מְבַבְּרְ בַּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְבּר בְּבְּר בְבְּר בְבְּר בְבְּבּר בְבְּבּר בְבְּבּר בְבְּבּר בְבְּבְּר בְבְּבּר בְבְּבּר בְבּבּר בּבּב בּבּר בּבּב בּבּב בּבּר בּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּב בּבּבּבּב בּבּבּבּב בּבּבּב בּבּבּבּב בּבּבּבּב בבּבּבּב בּבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבּבּבּב בבבּבּבּבּבּב בבּבּבּבּבּב ב

🕿 Après, d'après, à, de, selon: מַרְמוּחָני Gen. 1. 26, à notre ressemblance; בְּטֵּם בְּנוֹ חֵנוֹהְ 4. 17, (il appela la ville d'après le) du nom de son fils Henoch; בְּמְשָׁמֵט הָנָה Jos. 6.'15, selon (dans) le même ordre; קיבריה II Rois 1. 17, selon la parole de l'Éternel; אַרשׁ כּלְבָבוֹ I Sam. 13. 14, (Dieu a choisi) un homme selon son cœur (qui lui platt). — 3° Comment, c.-à-d. de quelle manière: פעצמים בבטן חמלאח Eccl. 11. 5, de quelle manière (les os) le corps de l'enfant (se forme) dans les entrailles d'une femme grosse (à moins que » ne répète le commencement du verset : et de même que tu ignores la formation du corps, etc.); dans tous ces cas, les grammairiens le nomment בה הולפיון Caph qui exprime la ressemblance. — 4º בושרעור Caph de l'estimation, environ, א peu près : בָּאַרָבֶּע מָאוֹח אִישׁ I Rois 22. 6, environ quatre cents hommes; כברה Nomb. 11.31, à peu près une journée de chemin ; בְּעָשֵׁר שָׁנִים Ruth 1. 4, environ dix ans; בַּתְצֵרה הַעַּרְלָהו Exod. 11. 4, vers le milieu de la nuit (sur le minuit). — 5° מָתְ חָעָצֶם Caph de la réalité, de l'intensité, exprime une espèce de *superlatif* : très, le plus, au plus haut degré : בָּאִרשׁ אֲמָרו Néh. 7. 2, (car il était) comme un homme sidèle, c.-à-d. aussi fidèle que possible ; וַיַּרָר חַעָּם מפתאנגים Nomb. 11. 1, et le peuple etait (se conduisait) comme ceux qui se plaignent peuvent le faire (le peuple murmurait beaucoup); מְּבְיִבָּי Prov. 10. 20, (le cœur des méchants) vaut fort peu, est de nul prix, est très vil; מְבִיבִי Is. 1. 9, un très petit reste; מְבִיבְּי Is. 1. 90, au dedans c'est comme la mort, ou : la mort fait des ravages tant qu'elle peut (ou transposé, pour מְבִיבּ [l'épée tue au dehors] comme la mort, la peste, au dedans); בּיִּבְיִבָּ בִּיבִּ ce même jour, ce même temps, à présent (v. ביִּבּ).

6° Devant l'inf., comme, comme si, dès que , lorsque , si : פַאַלל קשׁ לָשׁוֹן אַשׁי Is. 5. 24, comme (une langue de feu) la flamme consume la paille ; פַּקוניה שָׁבֵש ואַרדמְרִיקיינ Is. 10. 15, comme si le bâton secouait ceux qui le lèvent ; קוֹלָר קוֹלָר Gen. 39.18, comme ou dès que j'ai élevé ma voix; וַיִּדִּר כְּבוֹא אֲרוֹן דְאֱלֹחִים I Sam. 5. 10, et lorsque l'arche de Dieu fut venue (a Accaron); מָבֹאָר אֱל־עַבְּדָּךְ אָבִר Gen. 44. 30, et si j'arrive chez mon père, ton serviteur; aussi devant des subst el des part.: פַּחַכִּין מָלְכוּת רְחַבְעָם וו וכחוקחי II Chr. 12. 1, lorsque le royaume de Roboam eut été établi, consolidé, et lorsqu'il fut devenu fort; קשַׁמַע צר Is. 23. 5, lorsque (arrivera) le bruit de Tyr; נידור בְּמֵשִׁיב יָרוֹ Gen. 38. 29, el lorsqu'il retira sa main; שָּׁשְּ le même que בְּשֵׁרֶרָה : בַּאֲשֶׁר Eccl. 12. 7, comme elle avait été ; אַשְשָאַ 5. 14, tel qu'il était venu (v. שַּאַשֶּׁשר).

ש manque quelquefois et est sousentendu, ex.: אריב Prov. 11. 22, pour קיבים, comme un anneau d'or; il se trouve aussi sans signification précise: קיביד Gen. 2. 20, qui lui fut semblable (v. קיביד); האלים, Lev. 10. 19, pour האלים, ces choses, ces accidents.

קבר שְׁנִירְ : chald. Meme significat. קבר שְׁנִירְ בְּיִרְ לְּנִירְ Dan. 6. 1, lorsqu'il avait soixante et deux ans; מָאֲשֶׁר ainsi, de la sorte, מָאֲשֶׁר comme מְאֲשֶׁר héb. (v. מָאֲשֶׁר et .).

עלב ou קאָב (fut. יְרָאֵב) Avoir des douleurs, souffrir: בְּאָב Gen.

34. 25, lorsqu'ils souffraient beaucoup (que leur douleur était violente); בַּבְּרֵבְּלֵבְּ prov. 14. 13, même en riant (quand on rit) le cœur souffre; וְאֵנִי עָנִי נְנִי עָנִי עַנִי עַנְי עַנִי עַנְי עַּעְי עַנְי עַּעְי עַנְי עַּעְי עַנְי עַנְי עַּעְי עַנְי עַנְי עַעְי עַנְי עַעְי עַנְי עַנְי עַנְי עַעְי עַנְי עַיְּעִי עַּיְי עַעְי עַּעְי עַנְי עַּעְי עַעְּי עַעְי עַנְי עַיְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַיְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַנְי עַעְי עַעְי עַעְי עַעְי עַעְיי עַעְי עַּיע עַּי עַנְיי עַנְיי עַעְיי עַיְי עַּיע עַּי עַּיע עַּעְי עַעְיי עַיְעִיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַיְעִי עַיע עַּיע עַיע עַּיע עַעְיי עַעְעַי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְעַי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַעְיי עַ

Hiph. 1° Donner, causer la douleur, blesser: מָרְיִבְּיבּר וְיַרְיִבְּיבׁ Job 5. 18, car il (donne la douleur) blesse et il guérit, panse; אַרְיִבְּיבִּי וְיִרְיִבְּיבּׁ Ez. 28. 24, une épine qui cause de la douleur; avec l'acc.: בְּצִּרְ לֵּנִי וֹנְיִבְיבִּי Ez. 13. 22, lorsque je ne l'avais point attristé, affligé. — 2° Ruiner, perdre: וְבִּיבְּרִי בִּיבְּרִיִּבְיִ II Rois 3. 19, vous ruinerez par des pierres (en les couvrant de pierres) tous les champs fertiles.

בְּלֵא m. Douleur, souffrance : בְּלֵא Job 2. 13, la douleur était excessive : בְּלָאֵב לְּלָא בְּלֵּלְ נִילְאָב לָּג Is. 65. 14, mais vous crierez dans la souffrance, l'affliction, de votre cœur.

קּאָה (Kal inusité) Hiph. Décourager, affliger: בַּלַ הַבְּאַה לֵב־צָּהִיק שָׁקָר Ez. 13. 22, parce que vous avez affligé le cœur du juste par des mensonges.

קאָים adj. Affligé: תֵל־פָּאִים Ps. 10. 10, keri, une foule d'hommes affligés (v. תֵלְכָּוּד מִין.

רְאֵלוּ יִשְלְּהְנוֹ שָׁלְהִי Comme si : בְּאַלּוּ הְאָלְוּ הְאַלְּוּ Aboth, comme si la mangeaient à la table de Dieu (comme si Dieu était présent à leur repas).

*] Ici, papa c'est de là, c'est pour-

quoi : מְּנָאֵן אָמְרוּ הַוְכְּמִים Aboth, c'est pourquoi nos sages ont dit.

קאָרי Selon quelques-uns, verbe: קָּאָרי Ps. 22. 17, (pour יְדִיי וְרַנְלֵי) ils ont enchaîné (ou percé, v. I קָּאָרי) mes pieds et mes mains; mais, selon presque tous les commentateurs, la phrase commence par יְשִׁרְשִּׁרְיִי qui précède : ils m'ont entouré, lié les pieds et les mains, çomme un lion (avec la force, la rage d'un lion).

רַאַשְׁר (chald. קאַשְׁר) pron., v. וּ אֵשֶׁר. Particule: Comme, suivant, autant que, parce que, autant, comme si, lorsque, quand, si : יָאָמָנֶה מָאַטֶּר מאֹמָרו אָלָר Gen. 34. 12, et je donnerai comme, c.-à-d. autant que, vous me direz (de donner); ו מאַטר דְגִּרלוּ Is. 9. 2, comme on se réjouit; בָּאֲשָׁר חָרָח עִם־אֲבֹחֵרנוּ I Rois 8.57, comme il a été avec nos pères; חַרְעוּ מְעַלְלֵיחָם Mich. 3. 4, parce qu'ils ont commis de mauvaises actions; souvent בַאַשֶׁר יַדֵוט כֵּן יִפְּשׁוּ Nomb. 2. 17, comme ils campent, ainsi (dans le même ordre) ils doivent partir; יבאשר יעש אוו פך ירבח Exod. 1.12, mais autant (plus) ils l'opprimaient, autant (plus) il augmentait en nombre ; چينځوټر לא דויי היי אַרוּיָר Job 10. 19, j'aurais été comme si je n'avais pas été ; יַרָיד פַאָשָׁר יָ קרב אל-השחקה Exod. 32. 19, et il arriva, lorsqu'il se fut approché du camp; אַכְּירא I Sam. 8. 6, quand ils disaient ; וְכַאֵּשֶׁר אֲבַדְתִּר אֲבַדְתִּר Esth. 4. 16, el si je dois périr, que je périsse ; בַּאַטָּיר ברר פרר Eccl. 5. 3, si tu fais un vœu.

לידים 5. 6, la main de Dieu s'appesantit sur les habitants d'Asdod; ידי בּבְרָח עַל־אֵנְחָרִי Job 23. 2, ma plaie (v. בי) est plus forte que (est audessus de) mes gémissements. — Des sens : וְצֵינֵי יִשְׂרָאֵל מָבְדוּ מִּוֹּכֶן Gen. 48. 10, et les yeux d'Israel étaient devenus lourds (s'étaient obscurcis) par la vieillesse ; יַלאֹ־בֶּבְרַח אָוָנוֹ מִשְׁמוֹצֵ Is. 59. 1, son oreille n'est pas devenue dure pour ne plus écouter; וַיִּכְּמָר לָב מַּרָעֹה Exod. 9. 7, le cœur de Pharaon s'endurcit.— יַתוּנָאַתָּם נְּדַי כָבְרָה מָאֹר : Etre fort , vif : יַתוּנָאַתָם נְדַי בָבְרָה Gen. 18. 20, et leur péché est très fort (a son comble); מַבְרָה מָבָרָה Jug. 20, 34, et le combat était vif. — 3° Étre grand, nombreux, respecté: יַכְבָּרוּ בַנֵיִי Job 14. 21, que ses enfants soient nombreux, ou respectés, puissants; רַמִּכְנָּדִי באר Ez. 27. 25, et tu es devenue très riche, ou respectée; יָכְמֵּד רֵי Is. 66. 5, que l'Éternel se glorifie (qu'il montre sa gloire).

Pou. pass.: Être glorifie, honore: בְּבֶּר Is. 58. 13, (si tu appelles) le saint jour de Dieu (le sabbat) le jour glorifie; בְּבָּר רִיבְּבָר Prov. 13. 18, qui reçoit bien la répréhension, la remontrance, sera honoré.

 rends ses oreilles dures (sourdes); בַּרְבָּהֵר לְּמוֹ Exod. 9. 34, il endurcit son cœur. — 3° Honorer, fortifier, augmenter: יַרְבָּבְּרִיִּחִים Jér. 30. 19, je les augmenterai (ou: je les enrichirai, je leur donnerai de la gloire); בְּּבְּרִי וֹנְיִבְּיִר וֹן II Chr. 25. 19, et ton cœur l'a poussé à te glorifier (ton cœur s'est enflé d'orgueil), ou à augmenter, ou à continuer la guerre.

Niph. 1º Etre chargé: בַּעָּנָית נְבְעָּהַר Prov. 8. 24, des fontaines chargées, remplies d'eau. — 2° Etre honoré: ודוא נכבר מכל ביח אביו Gen. 34. 19, il était honoré de tous (ou plus que tous) dans la maison de son père ; דַּיָּבֶם דָיִּרָבֶבר וְתֵּנוֹרָא חַזָּח Deut. 28. 58, ce nom glorifié et terrible (le nom de Dieu); וָכְבַּדוֹח Ps. 87. 3, des choses glorieuses ont été dites de toi ; יְעֵל־מְּנֵר בֶל־הָעֶם אָבֶּבר Lév. 10. 3, et devant tout le peuple je veux être glorisié ; וָאִכֶּבְרָח בְּמַרְעֹח Exod. 14. 4, je serai glorisié dans Pharaon (et dans toute son armée), c.-à-d. par le sort que je leur prépare; יוֹם חָבֶּבְדִי Ez. 39. 13, le jour où je montre ma gloire; וָכְבְּהֵי־אָרֵץ Is. 23. 8, 9, les riches, les grands de la terre.

Hithp. 1° Se multiplier: מָאַרְמָּרוּ Nah. 3. 15, quoique tu te sois multipliée, assemblée, comme les sauterelles. — 2° Se glorifier: מְמִרְפַבֵּר Prov. 12. 9, que l'homme qui se glorifie, qui fait le glorieux, le grand.

לְבֶּר adj. (const. קבר). 1° Lourd: קבר I Sam. 8. 14, l'homme était vieux et lourd; וְכֵּרְ רָּבְּר וֹיְבָּר Prov. 27. 3, mais la colère de l'insensé est plus lourde (pèse plus) que l'une et l'autre (que la pierre et le sable).— 2° Nombreux, grand, riche, puissant; I Rois 10. 2, avec une foule (suite) nombreuse; בְּרֵיל בָּבֵר Is. 36. 2, avec une grande armée; וְאַבְּרֶם בָּבֵר בְּאַר וֹיִלְּבָר וֹיִנְיִם בָּבַר בִּאַר בִּרָּב וֹיִר וֹיִבְּר בַּרָּר וֹיִר וֹיִבְּר בַּרָּר וֹיִר וַיִר וֹיִר וְיִר וַיִּר וֹיִר וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וְיִייִי וֹיִי וְיִייִי וֹיִי וֹיִייִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹי וֹיִי וֹי וִייִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹי וֹיִי וְיִיי וֹיִי וֹיִי וְיִיי וֹיִי וֹיִי וְיִיי וֹיִיי וֹיִי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִי וְיִיי וֹיִי וְיִיי וְיִיי וֹיִי וֹיִי וְיִיי וְיִיי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וֹיִי וְיִי וֹי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִי וְיִיי וְיִי וְיִי וְיִיי וְיִי וְיִיי וְיִיי וְיִי וְיִי וְיִיי וְיִיי וְיִיי

pesante (grande); מְבַשָּׁא נְבָר Ps. 38. 5, (les péchés me pèsent) comme un fardeau insupportable; בְבַר מִּבְּר מִבְּר מְּשׁוֹן Ex. 3. 5, ceux dont le langage est difficile (inintelligible); בְּבַר לְשׁוֹן צִּלְּכִי בְּשׁוֹן צִּלְּכִי בְּשׁוֹן צָּלְכִי בְּשׁוֹן צָּלְכִי בְּשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּלִכִי בְּשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בָּבִר מְשׁוֹן בָּבִר לְשׁוֹן בְּבִר לְשׁוֹן בְּבִּר לְשׁוֹן בִּיר מִשׁוֹן בּבר לְשׁוֹן בְּבִּר לְשׁוֹן בְּבִּר מִבְּר לְשׁוֹן בְּבִּר מִשְׁיוֹן בְּבִּר מִשְׁוֹן בְּבִּר מִשְׁוֹן בְּבִּר מִין בּיִּין בּיִים בּיִּין בּיִּין בּיִּין בְּבִּר לְשׁוֹן בְּבִּר לְשׁוֹן בְּבִיך בְּשׁוֹן בּיִים בּיִים בּיִין בּיִּין בּיִּין בּיִבְּיִין בְּבִּר לְשׁוֹן בִּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּיוֹן בְּיִיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּים בּיים בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּייִים בּיוֹים בּייִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּייִים בּיים בּייִים בּיים בְּיבִים בְּישׁוֹן בִּיבִים בְּישׁוֹן בִּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיִים בּיים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּיבִים בְּיים בְּיים בּיים בּיים בְּיים בְּיים בְּיים בְּיבְיים בִּיים בְּייִים בְּייִיים בְּייִים בְּייים בְּייים בְּיייִים ב

קבר m. Le foie: קָּבֶּר בַּבֶּבָּר בַּבָּר בַּבָּר par קבר בּבָּר (des bêtes mortes); לָּבֶּרְ בְּבָּרִיץ בְּבָּרִיץ Lament. 2.11, mon foie s'est répandu par terre (hyperb. de la plaie du foie, c.-à-d. de la douleur de l'âme).

קקף adj. Lourd, chargé (v. چֶּבֶר עִּין): נַבֶּר עָין Is. 1. 4, peuple chargé d'iniquité.

מֹבֶר אֶבְן ? Pesanteur, poids: מֹבֶר אֶבְן ? Prov. 27. 13, le poids de la pierre; אָבָּן ז. 30. 27, et le fardeau (de cette colère) sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère, ou : la violence du feu, de la flamme de la colère (v. בְּשִׁשֵׁר). — 2° Foule, multitude: מְבֶר מָבֶר אָבָר מָבָר אָב זוֹנעל פֿר cadavres. — 3° Gravité, ardeur: מַבְּר מִבְּרָ מִבְּרָ מִבְּר מָבָר מָב וֹנִי וֹנְי מַבְּר מִבְּר מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מִבְּי מְיִי מְיּי מִבְּי מְיִבְּי מְבְּי מְּבְּי מְיִּי מְיִּי מְיּי מִּי מְיּי מְיּי מְּיִי מְּי

ניבחנה בּבְבְּרָת f. Difficulté: יַבְּבְּרָת Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec difficulté, il rendit leur marche difficile.

לְבָּת (le feu sur l'autel) ne doit pas s'éteindre, qu'on ne le laisse jamais éteindre; מנים יִרְם יִרְם מוֹ I Sam. 3.3, avant que la lampe (qui brûlait dans la maison) de Dieu, dans le temple, fût éteinte; selon d'autres: la lumière de Dieu, la révélation divine aux prophètes, n'avait pas encore cessé; מְבֶּיִם בְּלֵּבְּוֹ II Rois 22.

17, (ma colère) ne s'éteindra pas; בְּבֵּי מְשִׁבְּיִם מִּבְּיִם יִּבְּיִם זְּבַּיִם נְבִּיבִּי נְבָּיִם זְבַּיִּם נִבְּיִם זְבֵּים נַבִּים וֹנִים זְבֵּים נַבְּיִם זְבֵּיִם נַבְּיִם נַבְּיִם זְבַּיִּם נַבְּיִם נַבְּיִם זְּבָּים נַבְּיִם נַבְּיִם נַבְּים נַּבְּים נַבְּים נַבְים נַבְּים נַבְּיִים נַבְּים נַבְּיַם נַבְּים נַבְּים נַבְיּים נַבְּים נַבְּיַם נַבְּים נַבְּים

Pi. Éteindre: יְאֵדן מְבַנְּתִּין Is. 1. 31, il n'y aura personne pour éteindre; אַלָּ

II Sam. 21. 17, de peur que tu n'éteignes la lumière d'Israel (de peur que toi, David, tu no périsses); וְרָבֵּה אָח־בַּרוּ (I Sam. 14.7, ils veulent éteindre le seul tison (qui me reste), ils veulent tuer le seul fils que j'aie encore.

m. Honneur, gloire, hommage, noblesse : אָרָבוֹד וְחָדֶר הְּעַשְּרֵחוּ Ps. 8. 6, tu le couronnes d'honneur et d'éclat; ו אַלָּח בְבוֹד מִיְשִׂרָאֵל I Sam. 4. 21, la gloire a disparu d'Israel ; מָבוֹּד־אַל Ps. 19. 2, la gloire de Dieu ; קבר מבור מבו 96.7, offrez à l'Éternel hommage et (célébrez) sa puissance; וּכְבוֹדוֹ מְחֵר רְעֵב Is. 5. 13, et sa noblesse (les plus nobles d'Israel) meure de faim ; מֵלָהְ חַבְּבוֹד Ps. 24. 7, le roi de la gloire (Dieu); כבוד הַוּלָבְנוּן Is. 35. 2, la gloire du Liban (ses forets; selon d'autres: le temple); מָבוֹת־רֵיֵי Exod. 24. 16, la gloire, la majesté de Dieu. — 2º Richesse : לא־יַרֵד אָדֶרְיוּ מָבוֹהוֹ Ps. 49. 18, sa richesse ne descendra point (dans la tombe) avec lui; קבוד גוֹרִם Is. 66. 12, la richesse des nations. — 3° Esprit, ame : וַיַּבֶל מְבוֹדִיי Ps. 16. 9, mon ame est dans l'allegresse; בְּקַחֵלָם אל-מַדֶּוֹר מָבֹּיִד Gen. 49. 6, que ma gloire, ou que mon âme, no s'associe à leurs conciliabules (בבוֹד serait ici par exception fem., ou il faudrait prendre min pour la 2º pers.: mon ame ne t'associe pas); לְמֵעֵן יִזְמֵּרְהְ כָבוֹד Ps. 30. 13, afin que mon âme chante tes louanges (selon d'autres : afin que les nobles de la terre to louent, v. 1°).

אָרֶץ עָבוּל n. pr. 1° אֶרֶץ עָבוּל le pays de Chabul (ou de בּל chaine, où le pied

s'enchaine, s'embourbe, ou de pays situé sur la limite, frontière), nom que donna le roi Hiram aux vingt villes que Salomon lui avait données, I Rois 9. 13. — 2° pays Chabul, n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

n. pr. Chabon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

מים קבירים: Grand, riche, puissant; adv. fortement, beaucoup: מִים קבִּירִים Is. 17. 12, de grandes eaux; קבִיר מַאָּבִיךְּי Job 15. 10, plus riche d'années, plus agé que ton père; וְבִיבְּבִיר מָצְּאָר 31. 25, et de co quo ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; זליא בַבִּיר Job 36. 14, pas beaucoup; אַוֹרִיד מַאַאָרִיר יוֹשְׁבִים Job 36. 5, certes, Dieu est puissant; אַרִיד מַאַּבִיר יוֹשְׁבִים (keri אַבְּיִר וֹשְׁבִים (גַּבִּיר בַּבִּיר יוֹשְׁבִים (keri אַבְּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר וֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר יוֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר יוֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר יוֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר נוֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר וֹשְׁבִים (keri בּבִּיר bieu est puissant; בּבִּיר נוֹשְׁבִים (keri בַּבְּיר וֹשְׁבִים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבִּים (keri בּבִּיר נוֹשְׁבִּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבָּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבְּיִים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבָּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבִּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבָּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבִּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבְּיִים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבָּיִים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבִּים (keri בּבְּיר נוֹשְׁבְּיִים (אַבְּיִּיִים (אַבְּיִים (אַבְּיִים בְּיִבְּיִים (אַבְּיִים (אַבְּיִים (אַבְּיִים בְּיִבְּיִים (אַבְּיִים (אַבְּיִים בְּיִבְּיִים (אַבְּיִים בְּיִּיִּים בְּיִים בְּיִים (אַבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בִּיִּים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִּים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים בִּיִים בְּיִים בְּיִים

קביר m. (rac. קביר). Couverture, ou coussin: קביר הפיר I Sam. 19.13, 16, un coussin, ou une couverture tissée de poils de chèvre; Targg.: une outre de peau de chèvre.

ש בְּבֶבֶל רַגְלָּרִי: m. Chaine: רָגְלִּרִי: ps. 105. 18, ils lui mirent la chaine aux pieds, litter. ils tourmentaient, ou froissaient, ses pieds avec la chaine; בְּרָבִי בַרְיַלִּרִי בִּרְלֵי בִּרְנַל 149. 8, avec des chaines de fer.

בבס (Kal, seulement le part. פּובָם)
Celui qui lave, qui foule les habits:
מיבס Is. 7. '3, le champ du foulon.

Pi. Laver, purifier: מַּמְּטְ מְּיֵּיִךְ לְּכְשׁׁהּ Gen. 49. 11, il lavera son habit dans le vin (tant le vin sera abondant, ou bien: ses habits seront beaux, de couleurs vives, teints en pourpre); יַבְּבְּטָּה בַּבְּטָּה Exod. 19. 14, ils laverent leurs vétements; part. אַבְּבְּטִּי Mal. 3. 2, les laveurs, foulons; au fig.: מַבְּטֵּי מֵבְנֵי Ps. 51. 4, lave-moi de mon iniquité; בַּבְּטִּי מֵבְנָי לַבְּנֵי לַבָּי בַּבְּטִי מֵבְנָי לַבָּנִי לַבְּנָי לַבְּנָי לַבְּנָי לַבָּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לֵבְנִי לַבָּנִי לַבְּנִי לֵבְנִי לַבָּנִי לַבְּנִי לֵבְנִי לַבְּנִי לֵבְנִי לַבְּנִי לַבְּי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לֵבְיי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּנִי לַבְּיי לַבְּיִי לַבְּנִי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיִי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לִבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לִבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לִבְּי לִבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּי לַבְּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לְּיִי לְּבָּי לְיבָּי לְבָּי לְבָּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לְּבִּי בְּיִי לְיבָּי לַבְּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי בַּי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְּיי לַבְיי לַבְּי לַבְּי לְּבִיי לְבְיי לְּבְיּי לְיבִּי בַּיּי בְּיי לַבְּי לַבְיי בּיּי בְּיִי לְיי בַּיי בְּיִי בְּיבִיי לְיבָּי לַבְיי בּיי בְּיי בְּיי בַּיּי בּיי בְּיי בַּיי בְּיבְיי בַּיבְיי בַּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בַּי

Pou. passif: יְכְתֵּס שֵׁינִית Lev. 13. 58, il sera lavé une seconde fois.

Hothph. passif: אחרר חובבס אחרתוננע

Lev. 13. 55, (pour מְּחְתַּבֶּט après que la lèpre (c.-à-d. l'endroit qui en est infecté) aura été lavée.

קבּר (Kal inusité) Hiph. Multiplier: מְלִּיךְ רַבְּּבְּר Job 35. 16, il fait beaucoup de paroles, il se répand en paroles; בְּבְּרִי part. ou subst., abondance: בְּבְּרִי Job 36. 31, il donne la nourriture en abondance, abondamment, adverbial. comme בֹּבְּרִי (Jarchi: il donne la nourriture à celui qui a besoin de beaucoup, qui a une famille nombreuse).

בּר מעני בּבְּר מעני בּבְר מעני בּבְּר מעני בּבְר מעני בּבְר מעני בּבְר מעני בּבְר מעני בּבְר מעני בּבְר מעני בּבְּר מְּבְּר מְּרְר מְבְּר מְּרְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְר מְבְּר מְרְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְר מְבְּר מְבְּר מְר מְבְּר מְבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מְבְּר מְר מִבְּר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מְר מִבְּר מִבְי מִבְּר מִבְי מִבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מְבְּר מִבְּר מִבְּר מְבְּר מִבְי מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְּר מְבְי מְבְּר מְבְי מְבְּר מְבְיּבְי מְבְי מְבְּר מְבְי מְבְּבְי מְבְיּבְי מְבְי מְבְּבְי מְבְיּבְי מְבְיּבְי מְבְיּבְי מְבְי מְבְיּבְי מְבְּבְּב מְבְיּבְי מְבְיּבְי מְבְּבְי מְבְיּבְיּבְי מְבְיּבְי מְבְיּבְיּבְי מְבְיּבְיּבְי מְבְיּבְיּי מְבְּיִי מְבְי מְבְיּבְיּבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְיּי מְבְיּבְ

קּבָר n. pr. לְבָר Ez. 1. 3, le fleuve de Chobar, Chaboras, en Mésopotamie (ע. קובור.).

קְבָּרָה f. Crible : מָאָשֶׁר יִנוֹעַ בַּּמְבֶּרָח Amos 9. 9, comme on remue (le blé) dans le crible ou le van.

עבְרֵת־דְאָרֶץ (seul. const. תְּבְרֵת־בְּאָרֶץ Une certaine distance de chemin : מָבְרֵת־דְאָרֶץ 48.7, II Rois 5.19, un espace de chemin, une lieue? (Kimchi explique: בְּרַת אָרָץ un espace de chemin qu'on fait entre un repas et l'autre, de תְּרָת manger).

קָּבֶשׂ־אָּדֶּר בֶּּלְ־שְׁיָדוֹ : Momb. 7. 15, un agneau d'un an ; 7. 17, cinq agneaux.

בּרְשָׂה et בּרְשָׂה fém. Jeune brebis, agneau femelle: מָּבְשָּׁה אַדָּה קְּבָּיָה II Sam. 12. 3, une petite brebis jeune; הְּבָּיָשְׁה Lév. 14. 10, une brebis d'un an; plur. הְבָּישׁה Gen. 21. 29.

const. שָׁבֵע מְּבְשׁת תַּשׁאַן 21. 28, sept jeunes brebis.

אביר (fut. רְבְּשׁׁי אַבְּיַרְ קּלֵּע (רְבְּשׁי אַבְיַרְ קּלֵע (רְבְּשׁי אַבְיַרְ קּלַע). Assujettir, réduire, vaincre : וְבְּשׁיּ אַבְיַרְ קּלַע). Zach. 9. 15, ils assujettiront (leurs ennemis) avec les pierres de leurs frondes, ou : ils vaincront les frondeurs (pour אַבְּשִׁי אַבְּיַרְ אַבְּעִי אַבְּעָבְּעִים לַבְּבָּיִבּי (en les pardonnant); רְבְּשִׁיּבּע לַבְּבָּיִבּי (en les pardonnant); רַבְּשִׁיּבּע לַבְּבָּיִבִּי עַבְּבְּעִיים לַבְּבָּיִים (בְּבָּעִים לַבְּבָּיִים לַבְּבִּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִם לַבְּבְּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבִּיִם לַבְּבָּיִם לַבְּבִייִם לַבְּבִּיִם לַבְּבָּיִם לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִם לַבְּבָּיִם לַבְבָּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִם לַבְּבָּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבִּיִים לַבְּבִּיִים לַבְּבָּיִים לַבְּבִּיִים לַבְּבִּיִים לַבְּבִּים לַבְּבִּיִים לַבְּבִּים לַבְבִּים לַבְּבִיים לַבְּבִּים לַבְּבִיים לַבְּבִּים לַבְּבִּים לַבְּבִּים לַבְּיִּים לְבַּבּים לַבְּבִיים לַּבְּיִים לַבְּיִּים לְּבָּבְּיִּים לְבִּבְּיִּים לְבִּבּים לַבְּיִים לְבִּים לְבִּישׁ לִּיבָּים לְּבִּים לְּיִים לְבִּים לְּבִּים לְּיִּיִים לְּבִּיּים לְּבָּים בּיּבְּיִים לְבִּבְּיִים לְּבִּיִים לְּבִים לְּבִּיּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּיבּים בּיּבּים לְּבִּים בּיּים לְבִּים בּיּיִים לְבִּים בּיּיִים לְּבִּיים בְּיּיּים לְּבִּיּים לְּבִּיּים בּיּבְּיּים לְּבִּים בּיּיִּים לְּיִים לְּיִים בְּיִים לְּבִּיּים בּיּיּים לְּבִּיּים בּיּים לְּיבּיים בּיּיבּיים בּיּבּיים בּיּיבּיים בּיּיבּיים בּיּיבּיים בּייבּיים בּיּיבּיים בּיּיים בּיּבּיים בּיּבּיים בּיּיבּיים בּיּבּיי

Niph. pass.: יְנְכְּבְשָׁה הָשָּׁרָץ Nomb. 32. 22, 29, après que le pays aura été assujetti; רְיֵשׁ מְבְּנִיתִּים נְכְבָשׁׁהוֹ Néh. 5. 5, et plusieurs de nos filles sont déjà réduites à la servitude.

Pi. Subjuguer, vaincre : מְּכֶּלְּ-דְּאַנִּיִּם יַּמְלֵּי רְּתַּנִים II Sam. 8. 44, (pris) sur toutes les nations qu'il avait vaincues.

שָּׁבֶב m. marchepied (escalier): יְבָבָשׁ II Chr. 9. 18, et un marchepied d'or.

לְּכְשֶׁן הּנְכְשֶׁן . Fournaise, four: בְּכִשְׁן הַּכְּשֶׁן הַנְּבְשָׁן הַנְּבְשָׁן בּצֹא Exod. 19. 18, comme la fumée d'une fournaise.

קבָהָש עַל־שִׁבְשָּבְ הּח נַבּרָה עַל־שִׁבְשָּבְ Gen. 24. 15, (portant) sa cruche sur son épaule; אָבְשָּבֶר בַּר עַל־תַּעְּמוּנ Eccl. 12. 6, (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (v. עַמַעַּעַ ; הַשְּמַבִּי I Rois 17. 16, le pot de farine (la farine dans le pot); שָרַיִּבְיִּם דַיִּבְיִם Jug. 7. 16, des cruches ou des pots vides.

י אֵינִי כְּרָאי Digne : אֵינִי כְּרָאי Rituel , je n'étais pas digne (d'être créé).

לְרֶכְּהְ chald. f. adj. Trompeuse: פּלְבָּהְיּת Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères.

לְבֵי רְשִׁיְשׁהוֹ: 1° Selon, en rapport: בְּבִי רְשִׁיְשׁהוֹ Deut. 25. 2, selon son crime; זרְשָׁבְּיוּ Lev. 25. 26, en rapport du rachat, autant qu'il faut pour racheter (v. בָּר.). — 2° Afin qué, pour que: "קבי שֶּׁרַבְּשֶּׁה Aboth, pour qu'il fasse ta volonté. רְצוֹקָרּ הַרְי (נְיִי אַרָּרִי).

סנוכו ou קרבו m. Nom d'une pierre précieuse et brillante, rubis ou escarboucle (?): קוְמַשְׁתָּדְּהְ Is. 54. 12, je ferai tes fenêtres de pierres précieuses.

יְחָירִידִּ זוֹ. 29. 3, et je camperai en cercle autour de toi; בַּהַּגָּר אָל־אָרֶץ רַחֲבַּח 21. 18, une balle (qu'on jette) dans un champ vaste, large, ou : (il te jettera comme) une balle (et tu iras) dans un pays vaste de tous côtés; selon d'autres, le subst. est seulement דּהּר בּירנוף, balle, et particule comme (v. בַּרנוּף).

קרלעטֶר n. pr. Chodorlaomer, roi des Elamites, Gen. 14.1.

ก่อ adv. 1º Ainsi, de cette manière : לח האקרון Gen. 32. 5, vous parlerez de cette manière (à Esaŭ); לח אָמֶר הַי Jér. 2. 2, ainsi a dit l'Éternel; מַיֹּאמֶר זָה בָּכֹה וְיֵח אֹמֵר בְּכֹח I Rois 22. 20 , l'un dit de cette manière, l'autre dit d'une autre manière (l'un dit une chose, l'autre une autre). — 2º Adv. de lieu. Ici, la: שרם כח Gen. 31. 37, mets-le ici (faisle voir ici); הַּרְרַצֵּב מֹּה II Sam. 18. 30, place-toi là : פַּרֶרָהְ יוֹם בֹּח וּכְרֵיךָה Nomb. 11. 31, environ l'espace d'une journée de chemin ici (d'un côté) et d'une journée de chemin là (de l'autre בלבה ער כח (côté ; בלבה ער כה Gen. 22. 5, nous irons jusque-là; יַיָּפֶּן בֹּח וָכֹּח Exod. 2. 12, il se tourna çà et là (de tous côtés). -3° Adv. de temps. A présent : אַלאַר שַׁמַער אוֹל ער-כות Exod. 7. 16, tu n'as pas écouté (obėi) jusqu'a prėsent; ער־פלח I Rois 18. 45, (pendant que l'une et l'autre chose se passaient) pendant ce temps, cependant. — 4º Tant, tellement: ער אַשָּׁר־עַר־פֹּח מָרַכָנִי יַר Jos. 17. 14, au point que Dieu m'a béni, à être aussi nombreux (comme tu vois).

קר chald. (Même signif. que רֹים héb.): אין בירים מוֹפָא דִירים ביר ביר ביר ביר ביר Dan.7. 28, (jusquelà) ce fut là la fin du discours.

Pi. הַּיָּהַ פּנ הַיְּהַ 1° Devenir faible, pale, faiblir: בְּיִהָּ הַיְּהָי הְיָהָ בְּיִה בִּיה Lev. 13. 6, et si la lèpre est devenue pale (d'autres traduisent comme Kal: si la lèpre est devenue trouble, plus obscure); בְּיִבְּיִהְ בָּבּוּ בְּיִבְּיִהְ בָּבּוּ בְּבִּירְ בָּבּוּ בְּבִּירְ בָּבּוּ בְּבִּירְ בָּבּוּ בַּבְּירִ בְּבִּי בַּבּי בַּבְּירִ בְּבִּי בַּבּי I Sam. 3. 13, et parce qu'il ne les a pas empêchés, ou blamés. (Plusieurs grammairiens n'admettent pour le Pi. que la forme בּיִבּי, selon eux, est partout adjectif.)

אַרְבּהָה לְּשָׁבְּרָה . Soulagement : אֵרְבּהָה לְשָׁבְּרָה Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, de remède, à ta blessure; selon d'autres: pas d'affliction, personne ne s'affligera de ton malheur.

קְּהֵל chald. Pouvoir, être capable de: קּהַל chald. Pouvoir, être capable de es-tu Dan. 2. 26, es-tu הַאִּיקִר פָּחַל לְּחֹיְרֶעַתְיִנִּי Dan. 2. 26, es-tu הַאָּיְמָר פַּחַל לְחֹיִרְעָתִינִי בַּמְלָא לִמְלָב לְּמִלְּעָתִינִי 4. 15, mais toi, tu le peux; יְלָאר 4. 15, mais toi, tu le peux; הַלָּא לְמִקְרֵא לִמְלָרָא 5. 8, ils ne purent lire cette écriture.

וֹחַ (Kalinusité) Pi. Devenir prêtre,

exercer les fonctions du sacerdoce : וַיַבְּחַן אֵלְצָוֵר בְּנוֹ מְחְמֵּיו Deut. 10. 6, son fils Eléazar devint prêtre à sa place (succéda à son père dans le pontificat); יכחמי ברי Exod. 28. 41, pour qu'ils exercent les fonctions de mon sacerdoce, litter. pour qu'ils me servent comme prétres; נאָמָאָסָאדְּ מְכָּדֵון לִי Osée 4. 6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce. -2º Orner, parer (à la manière des prêtres): בַּחַרֶּן יְבַחֵן פָּאֵר Is. 61. 10, comme un époux augmente, orne sa parure ou sa couronne, ou comme un époux qui se pare de sa couronne ; Targg.: comme un époux et comme un prêtre dans ses ornements.

m. 1º Serviteur de Dieu, prêtre : וחוא כחון לאל עליון Gen. 14. 18, et il était prêtre du Dieu Très-Haut; מֹדֵן אֹן 41. 45, pretre d'On (Héliopolis); וּלְכֹּדֵין בריד Exod. 2. 16, le prêtre de Madian avait (sept filles) ; הַלַּחֵר הַאָּרֹל Nomb. 35. 25, et בַּרֵן תָראֹשׁ Il Chr. 19. 11, le grand prêtre, pontife; aussi תַּבְּיָרָ תַּבְּשָׁיתָ Lév. 4. 3, 5, le prêtre oint (le pontife). — 2º Chef, prince: אַתּרו־כֹחַן לְעוֹלָם Ps. 110, 4, tu es le chef, le prince éternel (d'Israel); וּבְנֵי דָוָד לֹחֲנִים דָוּדּוּ II Sam. 8. 18, les enfants de David étaient chefs, conseillers, ministres ; דַּיָרָה לְבָוָר II Sam. 20. 26, (Jair) était chef sous David (d'autres cependant traduisent à tous les endroits בֹחֵל par prêtre).

chald. (emph. בַּחַנָּא). Prêtre : בַּחַנָּא נְבָּחַנָּא Esdr. 7. 16, le peuple et les prêtres.

ובירן: Chald. m. Fenetre: יְבַּיִּרן Dan. 6. 11, et les fenetres.

פוב n. pr. Chub, un pays près d'É-gypte, Ez. 30. 5.

אבי שני ולובע המריבו: 27. 10, ils ont suspendu dans toi (Tyr) leurs boucliers et leurs casques ירובע I Sam. 17. 5, et un casque d'airain; אבי רשועה Is. 59. 17, le casque du salut; רוידי הרובער הרובער ביי שני שלי Jér. 46. 4, montez (a cheval) le casque en tête, exact. avec vos casques; selon d'autres: mettez vos casques (v. שיידיף).

לְּרָהְ (Kal inusité) Niph. Étre brûlé: יְרַגְּלָיוּ לֹא חִבְּיִרְהָּוּ יְרַבְּלָיוּ לֹא חִבְּיִרְהָּוּ Prov. 6. 28, et que ses pieds ne soient pas brûlés (sans se brûler les pieds); בְּירַבְּיִלְּיִ נְּאָרִ בְּּעִי לֹא יִוּ וּבְּיִרְ וְּאַרִי בְּעִּי לֹא יִוּ וּבְּיִרְ וְאַרִי וּאַר לֹא זְיִבְּיִרְ וּאַר וּצִּי וּאַר לֹא זְיִבְּיִר וּאַר וּצִּין וּאַר וּאַר וֹאַר בּעִי וּאַר לֹא זְיִבְּיִר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָב וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאַר וּאַר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאַר וּאָר וּאָר וּאָר וּאָר וּאַר וּאַר וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּאָי וּאָר וּייי וּאָר ו

ווֹם Force (v. מַנָּה).

קְּנְיָּהְ f. (rac. מְּנֵיָת Erûlure: מְּנָיָת מְּחָה Exod. 21. 25, brûlure pour brûlure.

תְצְּתֵד עָשֶּׁר עֹלְכָרִם: m. Étoile כּוֹכְב Gen. 37. 9, et onze étoiles; הָרַהְ עֹלֶבְב פּוֹכֶב מִיבֶּעִלְב Nomb. 24. 17, une étoile sortira de Jacob, un grand roi, ou : une bonne étoile (le bonheur) se lèvera dans Jacob.

ארבין א Mesurer: און געמר קיאָרָץ Is. 40. 12, qui a mesure avec une grande mesure (mesure triple) la poussière, c.-a-d. la masse de la terre; selon d'autres: בַּשְׁלִשׁ avec les trois doigts (du

pouce au doigt du milieu). Pilp. בְּלְבֵּל 1º Saisir, contenir: הַלְבֵּל וּשִׁמֵים לֹא יְכֵלְכְּלוּהְ I Rois 8. 27, les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir. - 2º Soutenir, supporter : וּמִר מְכַלְכֵּל אַת־רוֹם בּוֹאוֹ Mal. 3. 2, et qui soutiendra le jour de son arrivée (avénement); רוּחַ אָרשׁ יָכַלְכֵּל מְחַלֶּחוּי Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme supporte sa faiblesse (le soutient dans sa maladie); וְנְלָאֵירְזִי בַּלְתַּל Jér. 20. 9, j'étais trop faible pour le supporter (ou : je m'efforçais en vain de le supporter). — 3º Mesurer, régler : יְכַלְבֵּל הְבֶרָיו בְּנְשְׁטָם Ps. 112. 5, il règle ses paroles selon la justice, ou il règle ses affaires avec discernement (convenablement). — 4º Soutenir, nourrir: וְכַלְּמֵּלְחִי אֹרָהְ שֵׁם Gen. 45. וַכַּלְכָּלֹר אַת־תַּמַלַהְ ; 11, et je te nourrirai la ו הארביתיו I Rois 4. 7, ils nourrissalent le roi et sa maison (ils avaient soin de sa table); avec le double acc.: בַּאַבְלְבָּלֵבְּּ בַּאַבְּלְבָּלֵבְּ I Rois 18. 13, et que je les nourris de pain et d'eau; יְיִבְּלְּבָּלְּהְי אַלְּבְּלֶבְּּךְ Ps. 55. 23, abandonne a Dieu ton sort, il aura soin de toi, il te nourrira; selon d'autres: déchargetoi sur Dieu (de) ton fardeau, il te soutiendra, to soulagera.

Pou. passif. Étre nourri, être pourvu de vivres: וּבְנֵי. יִשְּׁיָאֵל תְּחְמָּקְדוּ וְכָלְתְּלוּ I Rois 20. 27, et les enfants d'Israel furent passés en revue et pourvus de vivres; selon d'autres: ils étaient au complet (v. מַלֵּל Pou.).

Hiph. 1° Contenir : צַּלְפֵּיִם בַּת יָבִיל I Rois 7. 26, il contenait deux mille baths; מִרְבָּח לְחָכִיל Ez. 23. 32, (cette coupe) contient beaucoup, exact. elle est vaste à pouvoir contenir; selon d'autres: ce sera trop pour toi à supporter, tu ne pourras pas le supporter (v. 2°). — 2° Soutenir, supporter: נְלִאֵיתִי חָכִּרל Jér. 6. 11, je suis trop faible pour la supporter (ou pour contenir la colère); וְלֹאִ־רַכְלֹּוּ גוֹרָם זַעְמוֹ Jér. 10. 10, les nations ne peuvent soutenir sa colère; אָפִר יִבְּרַלֵּנּא Joel 2. 11, et qui pourrait le soutenir ? לְחַבִּיל לְמַצֵּן בָּרָם Ez. 21. 33, (l'épée aiguisée) pour soutenir le combat, le carnage, et pour briller comme l'éclair, ou לְּחָבִיל pour לְּחַבֵּיל Hiph., de by pour dévorer, tuer.

ronde; selon quelques-uns: un bracelet; selon Jarchi: un bijou que les femmes portaient à un endroit caché de leur corps, Exòd. 35. 22, Nomb. 31. 50.

בורכינט (Kal inusité) Peut-être ירכינט (le dagesh irrégulier ou Pil. pour מָרָיָט אָּחָר Job 31. 15, (ne) nous a-t-il (pas) formés également dans le sein (de nos mères), ou : dans un sein pareil? selon d'autres : אָרָי le même Dieu ne nous a-t-il pas formés, etc.?

Pilp. Placer, ériger, établir, affermir, fonder, créer: מִנֹים לַמְּלְיִם בְּיִם בְּיִבְּים Ps. 9. 8, il a placé, préparé, son trône

pour le jugement ; יכוֹנְתִּי אַת־כְּמָא מַּסְלֵבְתוֹ II Sam. 7. 13, j'établirai (pour jamais) le trône de son royaume ; וּחָכוֹנֵן צָּהִים Ps. 7. 10, tu affermiras le justé; pro אַשְׁרֵי 40, 3, il a assuré (affermi) mes pas ; וּמֵצְטֵּח יְדֵינוּ מּוֹנְטֵּדּוּ 90, 17, dirige, affermis, ou fais prospérer, l'œuvre de חסs mains ; אָח פּונַנְהָ מֵישָׁיִרים 99. 4, tu as établi, affermi, la droiture; ירכונמי שיר מושב 107. 36, ils ont fondé une ville pour y demeurer ; וְכוֹנֵן פִרָיָה Hab. 2, 12, et qui fonde une ville ; וַצַּל־נְחַרוֹת רכינית Ps. 24. 2, et il a établi, fonde (la terre), au-dessus des fleuves; אין עשור וַרְכֹּנְקָהְ Deut. 32. 6, il t'a fait et il t'a crée (ou affermi); ירֶחַ וְכוֹכָבִים אֲשֵׁר כּוֹנָנִהַּח Ps. 8. 4, la lunc et les étoiles que tu as créées, établies.

Poul.: בְּרִיאָךְ מּיֹנְטּ Ez. 28. 13, ils ont été préparés le jour auquel tu as été créé.

Hiph. (Les mêmes significations que Pilp.) : בּרְחוֹב אָכִין מוֹשֶׁבִי Job 29. 7, (lorsque) je plaçais, j'érigeais, mon siége dans la place publique ; בַּשָּׁמַיִם קבין כסאו Ps. 103. 19, l'Eternel a place son trône dans le ciel ; צר-עולם אָכִין זַרְעָק 89. 5, j'affermirai pour jamais ta race; קברן לְבַּם 10. 17, tu affermis, rassures, וו Sam. 5. 12, פרד הַיכינוֹ הַי לְפֵלֵךְ II Sam. 5. 12, que Dieu l'a confirmé roi (sur Israel); אַמֵּיר הַרָּרָן Jos. 4. 4, (les hommes) qu'il avait (destinés) choisis pour cela ; יַּיַבְּינוּ תַּבְּוַבֵּתְ Esdr. 3. 3, ils érigèrent l'autel; ימבין הַרִים בְּכֹחוֹי Ps. 65. 7, il forme, ou affermit, les montagnes par sa puissance ; אַבֶּרן הֲבֶל Jér. 10. 12, il prépare, ou crée, le monde ; וַתַּבְּרנֹמָיה אַת־פַּנֵיך אַ Ez. 4. 3, et tourne, dirige, ton visage

vers elle; כָּר חֵכִּרן הְּרָכֶּיוּ II Chr. 27. 6, il avait dirigé, réglé, ses voies (sa conduite en la présence de Dieu); פָּד לֹא ים אחרים אחרבין לבו לדרוש אחרבי II Chr. 12. 14, il ne dirigea pas son cœur à chercher le Seigneur; יַחָכִּרנוֹחִר לָבְנוֹח I Chr. 28. 2, je m'étais proposé de bâtir, ou : j'ai préparé tout ce qui est nécessaire pour batir; לכורנא חוכינו עוד וידעו I Sam. 23. 22, allez, je vous prie, faites vos dispositions (faites diligence) pour ap-לא־חַכִּינוּ לָבָבָם לֵאלֹחֵי אֲבֹחֵיחֵם ; prendre II Chr. 20.33, ils n'avaient pas tourné leurs cœurs vers le Dieu de leurs pères; ומבן הבין הבין Gen. 43. 16, et de tuer (des bêtes) pour le festin et de le préparer; וְלֹא יָכִרן לְדֵבֵּר מֵן Jug. 12. 6, il ne pouvait pas prononcer de cette manière, ou bien prononcer.

Niph. 1º Passif du Pi. et du Hiph.: וברתיה ברתיה ברתי derniers temps) la montagne sur laquelle se bâtira la maison de Dieu sera fondée (sur le sommet des monts); ניברים נכני Ez. 16. 7, (les mamelles) ton sein était formé ; אַשֶׁר חַבָּיָת נְכוֹן עלרהם Jug. 16. 26, (les colonnes) sur lesquelles la maison est fondée, appuyće ; לא־יִכּוֹן לְנֵגֶר עֵירַנִי Ps. 101. 7, (qui dit des mensonges) ne sera pas affermi (ne prospérera pas) devant mes yeux; פר־נכון היום Prov. 4. 18, jusqu'au jour parfait (midi); יָהָידּי נְכֹנְיִם Exod. 19. 11, qu'ils soient préparés (prêts); בו לוד Ez. 38.7, prépare, dispose-נכונו לַלַצִים שְׁמָנִים Prov. 19. 29, les punitions sont préparées pour (attendent) les moqueurs. — 2º Etre juste, convenable, sincère, ferme, rassuré; לא נכון לעשוח בן Exod. 8. 22, il n'est pas inste, convenable, d'agir ainsi; כֵּי לֹא

Hithph: יְחְכּוֹטֶן Prov. 24. 3, (la maison) est affermie, consolidée, par la raison, prudence: מְּבָּיִי וְרְבִּיּנִי Nomb. 21. 27, que la ville de Sihon soit élevée et bâtie, fondée; בְּלִּיבְיוֹן וְרְבֵּיִן וְיְכִּיִּעָּיִ Ps. 59. 5, sans que je leur eusse fait aucun mal, ils accourent et se préparent, s'arment (contre moi).

פון n. pr. Chun, une ville phénicienne, I Chr. 18. 8, appelée ברתר Beroth, II Sam. 8. 8.

בּיִרִי (plur. היסיֹם). 1° Coupe: סְּרֵירִי מְרַיִּרִי (plur. הַיֹּחִים (plur. הַּיִּרִי (plur. ary) (plur. ary)

ליהו פּלְיהֵר פִּלְּיְהְ פִּלְּיִהְ פִּלְיִהְ בִּיבְּרִי Sort, destin: בְּיִסְיִּהְיִםְ Ps. 14. 6, la part de leur sort (leur partage et leur sort); יְבְיִּיִיםְ 16. 5, Dieu est la part de mon héritage et mon sort (la portion qui m'est destinée). — 3° Nom d'un oiseau im monde: בְּיִבְיִיםְ Lév. 11. 17, le hibou; selon d'autres: l'onocrotale ou le pélican (dont l'œsophage forme une espèce de sac, יִּיִּיִּהְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִיּבְּיִר בְּרִים מִּיִּבְּיִּתְ בְּרֵים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּרִבּים מִּיִּבְיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִּים מִּיִּבְּיִים מִיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְּיִים מִּיִּבְים מִּיִּבְּים מִּיִּים מִּיִּבְּים מִּיבְּים מִּיבְּיִים מִּיִּבְּים מִּיבְּיבְּיִים מִּיִּים מִּיִּבְּים מִּיִּבְּיִים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּיִים מִּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מְּיּים מְיּים מִּים מִּים מִּיּים מִּיּים מִּים מִּיים מִּיים מִּים מִּים מִּים מִּיים מִייִּים מִּיִּים מִּיּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּייִּים מִּיִּים מִּיּים מִייִּים מִּיּים מִייְים מִּיּים מִּיּים מִּיים מִּיִּים מִּיים מְיּים מִּיּים מִּיּים מְיִּים מְ

לור עלילו (fourneau fumant) n. pr. d'une ville, I Sam. 30. 30, Chor Asan. כור (ע. ביר).

שלום n. pr. 1° Chus, fils de Ham, Gen. 10. 7. — 2° L'Ethiopie. Ps. 68. 32; שלון שלון שלון דיפיף II Rois 19. 9, Tharaca, roi d'Ethiopie. — 3° ביש שון דיפיף Ps. 7. 1, Chus, de la tribu de Benjamin; selon plusieurs commentateurs: Saul, le roi, fils de ביף, ou: l'homme à l'ame noire, perfide envers David (v. בישים).

ou: vous m'appartenez comme les nègres qui sont esclaves, ou: vous êtes pervers, incorrigibles, comme les nègres restent noirs (v. plus haut, Jér. 13. 23); אַנָּיִר Nomb. 12. 1, une Ethiopienne.

תושי n. pr. Chusi, père du prophète Sophonie, Soph. 1. 1.

ערישה (v. מיש 2°). Ethiopien : אָרְישָׁר Hab. 3. 7, les tentes des Ethiopiens.

תובים n. pr. Chusan Rasathaim, roi de Mésopotamie, Jug. 3. 8. (Chusan, deux fois coupable envers Israel.)

מידְרה לַכּיִשׁר, (rac. מְּשֵׁר,). Chaine: מיֹדְרה לַכּיִּרוֹים בְּמוֹשְׁרוֹת Ps. 68. 7, il fait sortir (délivre) ceux qui étaient liés dans les chaines (v. מְשֵׁר,); selon d'autres: en temps convenable, ou : (pour être) en liberté, dans la prospérité (comme שַּׁמָאָר.).

וו אַלְשֵׁי־כּוּח: n. pr. d'un pays: אַלְשֵּׁיִּ־כּוּח II Rois 17. 30, les Cuthéens, que le roi des Assyriens fit venir en Samarie, pour remplacer les Juiss transférés dans l'Assyrie; 17. 24, המַּיִּדִים.

עיבת (ע. מיתרת).

בְּלְּתְאָרֶם: Kal. seulement part.: בֵּלְּתְאָרָם Ps. 116. 11, tout homme est menteur.

Hiph.: מי יְבְּוִיבֵיִי Job 24. 25, qui me convaincra de mensonge?

Niph., passif du Üiph.: מַרְ־חּוֹחַלָּא Job 41. 1, certes, son espérance (de prendre le léviathan) a été trouvée mensongère (était trompeuse); מְּרְ־וֹּרְכִּיתְּי Prov. 30. 6, de peur qu'il ne t'en reprenne (ou : qu'il ne te punisse) et que tu ne sois convaincu de mensonge.

וְבְאָלֵיֵר כֹּוְבָא n. pr. d'un endroit : רְאַנְשֵׁר כֹּוְבָא I Chr. 4. 22, et les habitants de Cho-zeba.

기간 (la trompeuse) n. pr. Cozbi, fille de Sur, prince madianite, Nomb. 25. 15.

ייב n. pr. d'un endroit, Chazib, Gen. 38. 5.

ח. (מַּיִד Dan. 11. 6, avec suff. מֹיִד). Force, puissance, capacité, richesse: לבוף גדול Jug. 16. 6, par quoi vient (ou : on quoi consiste) ta force si grande? Job 26. 2, à (l'homme) sans force (faible) מבֹרֵר כֹח Ps. 103. 20, (les anges) puissants de force (puissants et forts); פֹחָי אַרֹנֶי Nomb. 14. 17, la puissance de Dieu; לחד Gen. 49. 3, (fils) de ma force (engendré dans la force de ma jeunesse); ਜ਼ਜ਼੍ਹਾਂ 4.12, la force de la terre, ses fruits ; נאַשֶּׁר כֹּחַ בָּחָם Dan. 1. 4, ct qui eussent la capacité (pour servir à la cour); וּמְכֹּחֵכֶם שָׁחַדוּ בַעַרִי Job 6. 22, et avec votre bien (richesse) gagnez (les juges), faites-leur des présents, en ma faveur.

Dom. Nom d'un animal immonde, Lév. 11. 30, espèce de lézard (?).

(יְבַּחֵד (Kal inusité) Pi. (יְבַּחַד 1s. 3.9, Nier, renier, cacher: לא בְּחַדְּא 1s. 3.9, ils ne l'ont pas caché; מָרִילּא בְּחַדְּאָד אָבְיַר Job 6. 10, que je n'ai pas renié (violé) les ordres du Saint (de Dieu); לא בְּחַדָּא 15. 18, et ils ne cachent

point (ce qu'ils ont appris) de leurs pères; אַל־מְּבַּחֵד מְשָּׁנִי Jos. 7. 19, ne me (le) cache pas; אַל־מְבַּחַד מָשָּׁנִי נְּבֶר 38. 14, ne me cache rien.

אינידר לאיבין לאר Passif du Pi.: ־קְּלִּדְּבֶּר לֹאִבּין וְּלַדְּבֶּר לֹאַבּין II Sam. 18. 13, rien ne sera caché (au roi); יְּמָבֶּוּר Ps. 69. 6, (mes péchés) ne te sont point cachés.

— Pass. du Hiph. 2°: רְּאָבִירִם Job 4. 7, et où y a-t-il eu des hommes droits, justes, qui aient été exterminés? קּיִרִים יְנְבְּיִרִים 15. 28, des villes désolées; בְּתְּבֶּיִר בַּרְרָּיִרְאָּיִרְץ Exod. 9. 15, tu aurais été anéanti de dessus la terre.

לְחַל Farder: בְּחַלְהְּ מֵּרֵנְהְּ Ez. 23. 40, tu as fardé tes yeux (tes paupières).

אַכְּקְירָ Diminuer, maigrir : אַרָשָׁרָּ Ps. 109. 24, et (ma chair) mon corps maigrit, (n'a pas) de graisse.

Pi. Nier, mentir, renoncer, tromper manquer, dissimuler: מַּרָה מַּרָה Gen. 18. 15, et Sara nia ; ינם פוושר Jos. 7. 11, et ils ont menti; avec ב: וְכְּחֵשׁׁ בַּעָמִירתוֹ Lév. 5.21, qu'il nie à son prochain (le dépôt qu'il avait reçu de lui); יַבְּחָשׁ בּיֹ Job 8. 18, (le lieu où la plante était) la reniera, renoncera; וְכַּחֵשׁ מֵּרֵי Is. 59. 13, et renier Dieu; avec ל : ל I Rois 13. אָנְתִירוֹשׁ יָכְחֵשׁ יָבְחָשׁ ; 18, il lui dit un mensonge ma Osée 9. 2, et le vin trompera son attente, c.-à-d. manquera; בַּחָשׁ פַּצַשֵּׁרוֹ־יַיֵּה Hab. 3. 17, le fruit de l'olivier manquera ; בְּרַ יָכֵחְשׁוּדּלִי Ps. 18. 45, les enfants étrangers ont dissimulé à mon egard (de peur de nioi); ברב קוף יכחשו לף אֹיבֶרף 66. 3, par la grandeur de ta puissance tes ennemis te flatteront (dissimuleront leur haine).

Niph.: רְיִפְּחֲשׁׁהּ אֹיְבֶיךְהְ לָּךְּ Deut. 33. 29, tes ennemis te flatteront, te rendront

hommage; selon d'autres! ils te mentiront, ou te renieront, refuseront de te reconnaître.

שׁרִים m. 1° (v. שׁרִים Kal) Maigreur: (faiblesse) s'élève, témoigne, contre moi, ou (v. Pi.): mon adversaire, ou calomniateur. — 2° Mensonge, tromperie: סְבָּבִיִּרִי בְּבִּרִישׁ אַפְּבִיִּרִם Osée 12. 1, Ephraim m'entoure avec des paroles trompeuses, avec des mensonges; trompeuses, tromperies, (ils réjouissent) les princes.

קיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים גָּיִים Is. 9. 30, des enfants menteurs.

יב m. (rac. מִייבוּאַה יֹמָי : (מְנִיָּה v. מְיִּבּיְה יֹמָּי : Is. 3. 24, brulure, flétrissure au lieu de beauté; selon d'autres : particule, avec son sens ordinaire, car (tout cela leur arrive) pour la beauté (dont elles étaient si fières, pour leur coquetterie).

יף 1° Pronom re'atif, comme אָפָּיִים לַּפְּרָיִם Gen. 3. 19, (de la terre) d'où tu as été tiré, ou: car tu as été tiré d'elle (v. plus bas); אָרָיִנִי פְּיִרְי 4. 25, (Abel) que Cain a tué; אַרָּיִנְי בַּיִּרִים עָּרָי Is. 54. 6, et (comme) une femme (qu'on avait épousée) dans sa jeunesse, et que l'on a repoussée, ou répudiée, depuis (et que l'on reprend)

depuis (et que l'on reprend).

qu'il a été appelé Jacob (celul qui supplante), ou : est-ce que, parce qu'il a été appelé, etc. ? חַבְּר אָחָר מִי 29. 15, est-ce que, parce que tu es mon frère? (v. plus bas); אַנָּל בִּייבֶּן Ps. 128. 4, certes, c'est ainsi que (sera béni); אַריי מָייביקישָׁרַה וּ I Sam. 10. 1, n'est-il pas que? certes, Dieu t'a oint, t'a sacré (pour prince); après les formules de serment : הַרַּיַבְּעָרָה אָהָה בּיַרִי בְּיַבְיבְיבֶּוֹה אָהָה I Sam. 26. 16, je jure par l'Éternel que vous méritez la mort ; דור־אָנִי נְאָם דֵי פִּר Is. 49. 18, par mon existence (je jure par moi-meme), dit l'Eternel, que tous ceux-ci, etc.; כֹּח אַלְחִים וְכֹח דיסיף I Sam. 14. 44, que Dieu me fasse ainsi, et qu'il y ajoute (qu'il me punisse sévèrement) si (tu ne meurs).

3° Pour que: לבי אַיבוּל Job 6. 11, quelle est ma force pour que j'espère, pour pouvoir espérer encore? בי אַנֹכִי נִּי אַלַבְּ אַל־פְּרְשׁׁר Exod. 3. 11, qui suis je, pour que j'aille (pour pouvoir

aller) vers Pharaon?

4° Lorsque, quand : פּר נְשֵר יִשְּׂרָאֵל Osée 11. 1, lorsqu'Israel était jeune; יְפִּר יְבִּר Is. 8. 19, et lorsqu'ils vous diront; souvent יְיִדִּר פִּר il arriva lorsque, ou quand.

5° Si: בי־יְרְבֶּח טָפּן Job 7. 13, si je dis (en moi-même); בְּרִיבְּח טָפְּן חַבְּרֶךְ Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop long, trop loin pour toi; עָבִיי בְּרָבֶּע בָּבֶּר Exod. 21. 2, si tu achètes un esclave hébreu.

6° Alors: מָרבּתָּחְה יָצִיר עָלֶּרְהְ Job 8. 6, alors (ou certes) à l'instant il veillera sur toi; מַר לֹא חַאָּמֵני Is. 7. 9, (si vous n'avez point la foi) [alors] vous ne durerez pas, vous n'aurez point de stabilité (v. אַמֵּרְ Niph.).

קרי עמִיית פּנְילִית Gen. 3. 14, parce que tu as fait cela; קרי נְּטֵל עָלָית Lament. 3. 28, parce que Dieu a mis ce joug sur lui; אַרָּט Job 38. 5, ironiq. puisque tu le sais (ou: si tu le sais); אַרִים דוּא I Rois 18. 27, puisqu'il (Baal) est un dieu.

8° Car : פְּלִּירָתִיד וְעָנֵי אָנִי Ps. 25. 16, car je suis scul et (pauvre) dans l'af-

fliction; קיאָבִי נְיְאָבִיי בַּיְבִינִייְ 27. 10, car mon père et ma nière m'ont abandonné; Gen. 30. 13, car les femmes m'estimeront, m'appelleront heureuse.

9° Mais, que non, au contraire: יַּבְּרָּ קּבְּרִיְרִי - מִּבְּרָּ Gen. 24. 4, mais tu iras dans mon pays; אָל־אַרִי - מִּבְּרָּ חסח, mais nous passerons la nuit dans la rue; בַּבְּיַרְ בְּאַבֵּ וְטַבְּיַר בְּאַב Job 31. 17, au contraire, depuis ma jeunesse (l'orphelin) a grandi à mes côtés comme près d'un père, je l'ai élevé comme un père; מְאַרֵיִה מָאָרִי מְאַרֵיִה Mich. 6. 3, (quel mal t'ai je fait?) au contraire, je t'ai fait sortir de l'Égypte.

1º Que si (chaque particule dans son sens naturel): פר אַם־רַדֹע אָדַע I Sam. 20. 9, que si je reconnais (que mon père médite ta perte) ; פַּד אָם־מָמֶרִים אַהָּד אֹרָד Jér. 26. 15, (sachez) que, si vous me faites mourir. — 2º Puisque: קס בי אם ביים די Gen. 47. 18, que, puisque l'argent manque (que, n'ayant plus d'argent). — 3° Car si : פר אם־אַרקה מְשֵׁלַחָ Exod. 8. 17, car, si tu ne laisses pas partir (mon peuple); פָּר אָם־שַׁינִים חַיִּבֶּח Eccl. 11. 8, car, si (un homme vit) beaucoup d'années. — 4° Mais si, mais: ער אם תחורת בי הקצו Ps. 1. 2, mais s'il (mais qui) met toute son affection dans la loi du Seigneur; בר אָס־רָשָּׁרָאֵל Gen. 32. 28, (ton nom ne sera plus Jacob) mais Israel ; פר אָם־פֶּלֶךְ יִחְיֵח עָלֵינוּ I Sam. 8. 19, (non) mais un roi (sera) régnera sur nous. — 5° Seulement quand, excepté, sinon : פר אַפר מַרֶּכְּחָיָּ Gen. 32. 27, (je ne te laisserai pas) excepté quand tu m'auras béni (que tu ne m'aies béni); פי אַם־דַוּסִירָה II Sam. 5. 6, que tu n'aies fait sortir ; כָּד אָס־אוֹחָה Gen. 39. 9, toi seule exceptée; פַר אָם אַרדאַטֶּר ראפר חבר Esth. 2. 15, excepté ce que disait Hegée (ce qu'il demandait pour elle); פר ענר פר אם־עבורי Is. 42. 19, qui est aveugle, sinon mon serviteur? -6º Seulement : פר אַפרוַכְרַחַנִּר אָחָדּ Gen. 40. 14, seulement, souviens-toi de moi. — 7° Après les formules de serment (v. יבי פיריאבד-ביצהור אַהַדרר: (2° פרי II Rois 5. 20, par Dieu l'Eternel, je courrai après lui ; פָּר אָפר-מָלֵארָדן Jér. 51. 14, (Dieu a juré par lui-même, disant) je jure que je ferai fondre sur toi (des hommes). — 8º Car, certes: כָּד אם־יש אַדוּרִית Prov. 23. 18, certes, il est un avenir, ou : car alors il y aura une recompense (pour toi); פר אָם־פַּנֵיו אָשֵּא Job 42. 8, car je le regarde avec faveur (ce n'est que par égard pour lui que, etc.).

קיף m. Ruine, malheur : יְרְאוּ עֵינֶי Job 21. 20, ses yeux verront sa ruine (son malheur).

קירוֹר m. Étincelle : פִּירוֹרֵי אָשׁ יִרְמֵעֵּלְטוּ Job 41. 11, des étincelles de feu en partent, jaillissent.

לַרַב חָיָרי Dard , javelot : לַרַב חָירּ אָרוֹן Job 39. 23, l'éclat, ou le fer, des lances et des javelots ; יְיִשְׁיִלְּיִב שִׁ בְּיִדִּיֹן לְרַב שִׁי בְּיִבְּיִלְּיִ לְּרַב שִׁי בְּיִבְילִין לְרַבְּשׁ בְּיִדִּין לְרַבְּשׁ בְּיִדִּין לְרַבְּשׁ בְּיִדְיִן בְּיַשְׁי בְּיִבְּשׁ בְּיִדִּין בְּיִשְׁי בְּיִבְּין בְּיִבְּשִׁי בְּיִרִין בְּיִבְּשִׁי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּשִׁי בְּיִרוֹן בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי וּ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבִיין בְּיבְייִי בְּיִבְייִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי וּ בְּיבִייי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בּירוֹן בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבִיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבִיי בְּיבְיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּייִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִבְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייוֹי בְּיבְייִי בְּיִבְייִי בְּיִיבְייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִיי בְּיבְּייִי בְּיבְייִיי בְּייבְיייוּ בְּיבְיייוֹי בְּייִיוּ בְּייבְייוֹי בְּייוֹי בְּייִיי בְּייוּיוּי בְּייוּיוּ בְּייוֹי בְּייוֹי בְּייִי בְּיייוּי בְּייִי בְּיייוּי בְּיייוֹי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְייי בְייייי בְּייי בְּייי בְּייייי בְּיי בְּייייי בְּיייי בְּיי ב

קידור m. Bataille ou armée : מְּטֶּלְהְּדּ Job 15. 24, comme un roi qui s'arme, se prépare, pour la bataille, ou : prêt à se mettre (à la tête) de l'armée. קאָר בְּיוּן צֵּלְמֵיכָם: n. pr. d'une idole : וְאֵר בְּיוּן צֵּלְמֵיכָם Amos 5. 26, et Chiyun (Saturne) votre idole; l'astre, votre dieu; selon d'autres: l'image de vos idoles (v. נְשָׁרָ).

לילי et לב" m. (de לְּבֵל). Le méchant, le trompeur; ou (de mesurer) l'avare (selon d'autres, de יִדְ au di dit: C'est à moi); יַדְ בְּבֵּר שׁוֹיִנְ Is. 32. b, et au méchant, au trompeur, ou ne donnera plus le nom de grand, de noble, ou : à l'avare on ne donnera plus le nom de généreux; וְבַלִּד בְּבֶּי בִּיִּר זְצִים 32. 7, et le trompeur, ses armes sont malignes, ou : l'avare, ses moyens (sa conduite) sont injustes.

קבְשִּׁדּל : pl. Hache, marteau : הְּבַשִּׁדּל Ps. 74. 6, ils brisent, renversent, avec la cognée et la hache, ou : les marteaux.

קרְּיָּכְהּ Groupe d'étoiles, les Pléiades: לַּבְּיְבָּהְּ Job 9. 9, qui a créé les étoiles de l'Ourse, de l'Orion et des Pléiades; דְּיִבְּבָּיִר מַצְרַנְיּה מִיבְּיַה 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades, ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux, qui les font mûrir, se nouer?

ל'ס m. 1° Bourse, pour y mettre de l'argent: ביס אָיָדר לְבָבֶּׂנִי Prov. 1. 14, nous n'aurons tous qu'une même bourse; חַנְּבִּירִם מְדָּבָּר Is. 46. 5, qui tirent, ou qui prodiguent l'or de (leur)

bourse. — 2º Sac : לאַ־יִּדְיָּדָּח לְּהְּ תְּבִּיסְה שָׁבֶּן וָאָבֶּן Deut. 25. 13, tu n'auras point dans ton sac deux sortes de poids.

לְיַרֵיִם m., duel: וְבִירֵיִם Lév. 11. 35, et des foyers (des fourneaux de cuisine); selon d'autres : des marmites à couvercle.

קישור m. Fuseau ou quenouille : יְדָיְתָ שַׁלְּתָּח בַּמִּישׁוּר Prov. 31. 19, elle a porté sa main à la quenouille.

' אַבְּר (עַבָּר V. מָבָר (עַבָּר).

קבְּהָ Ainsi, de cette manière : וְבָּבָּה Exod. 12. 11, vous le mangerez de cette manière ; בָּבָּח מַּצְטָּח לַלְּוִיִם Nomb. 8. 26, c'est ainsi que tu en useras envers les Lévites (tu régleras ainsi leur service) [v. מַבְּרָבָּח.].

ָלְבֶּר (const. בְּבֶּרִים, plur. בְּבֶּר, const. , בְּבְרוֹת const. בְּבָרוֹת seiis 3°, et בְּבְרוֹת const. duel בפרים sens 2°, v. מברים). 1° Cerele. circonférence : אָמֶר־חַבְּבֶּר סְבִיבוֹת יִרוּשָׁלֵם Néh 12. 28, et (du cercle autour) des environs de Jérusalem ; בַּעַרֵי הַוְבָּבֶּר Gen. 13. 12, dans les villes aux environs, ou dans la plaine du Jourdain; -אַל-19. 17, et ne t'arrête מַעַּמֹר בְּכָל־תַוּכְּבֶּר point dans tous les pays d'alentour. -2º Avec לֶּחֶש, un gâteau de pain, pain rond, miche : וְכְבֵּר לָחֵם אֵרַת Exod. 29. 23, et un pain rond ; שַּׁלשָׁת מִּבְּרוֹת לָחֶם I Sam. 10. 3, trois gateaux (miches) de pain; וְכְעַר־לָּחֶם 2. 36, et pour un morceau de pain. — 3° Un poids, talent de trois mille sicles (v. Exod. 38. 25, 26) : פְאֵר תְּבֶּר הַנְּכֶּף Exod. 38. 27, les cent talents d'argent; הַּטְשֵקהַיּ נפר זהב II Sam. 12. 30, et le poids (de la couronne) était un talent d'or ; במרים קסף II Rois 5. 23, deux talents d'argent; וּבַרְזֵל מֵאָת־אֶלֶהְ תִּכָּרִים I Chr. 29. 7. et cent mille talents de fer.

קברין chald. (pl. פַּפְרִין). Même signif. que אָבּר héb. 3°: בְּפְרִין מַאָּר Esdr. 7. 22, jusqu'à cent talents d'argent.

לי) (avec makk. פָלָל, rac. פֶּלֶל) 1° Avec un subst. au sing., entier, entière; tout, toute: בֶּל־דָעָבֶרְץ Gen. 9. 19, toute la terre; מָל-דָעָבֶרְץ 19. 4, tout le peuple;

בל - Avec un plur., tous, toutes: בלר : Is. 2. 2, toutes les nations בלר בל-ישבר ; 21.8, toutes les nuits חַלֵּילוֹת 18.3, tous les habitants du monde. - Avec le pron. pers. : vip Gen. 42. 11, nous tous; קלפם Deut. 1. 22, vous tous; כָּלָכִה Is. 10. 10, eux tous; כָּלָכָה Gen. 42. 36, (toutes ces choses) tous mes maux; et לְכְלַחְנֵח I Rois 7. 37, pour elles toutes. — Suivi de כל אַשֶּׁר : אֱשֶׁר נְשִׁמֶּרוּ הַיִּים הָאַמָּרוּ Gen. 7. 22, tous (les êtres) qui avaient le souffle de la vie dans leur nez (qui respiraient); בַּל־אַשֶׁר יַשׁ־לּו 39. א, tout ce qu'il avait. — Devant un collectif, même au sing.: בַּל־חַחַיַּת Gen. 8. 1, tous les animaux ; פָּכֶל־דָוָאָרָם Jug. 16. 17, comme tous les hommes.

\$\frac{9}{2}\$ Chaque (tout): בְּלְּבֶּקָּה Is. 9. 16, et chaque bouche; בְּלְּבֵּּהְה 24. 10, chaque maison; בְּבֶלְ-בִּיִה Esth. 9. 21, chaque année (tous les ans); בּבְכֶל-רּוֹם 2. 11, et chaque jour. (Dans ces locutions, les subst. ne prennent pas d'art.)

לַקַיֵּם בָּל־דָּבָר : Bº Quelque, quelconque

6° Toutes sortes de : וְבֶל־מֶּכְר Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre (de marchandises): וְכָל אָבֶן יְמָרָח I Chr. 29. 2, et toutes sortes de pierres précieuses.

?" Adv. Entièrement; rien que: בָּל-קל-אָרָם Ps. 39. 6, tout homme n'est rien que vanité; בָּל-אָבָּה שָׁבָא מַּן רֵלֵה Eccl. 5. 15, absolument comme il est venu; il s'en retournera; יום אליים וויים אליים ביר Job 27. 3, car pendant, (tout le temps que) tant que mon âme sera en moi.

pas mes lèvres ; avec אָטָר מָלְיָזְנָה דַוּשֹּׁוֹם : מָלְיַזְנָה דַוּשֹּׁוֹם ו הַנְיו מְבוֹא בְּרָמִים I Sam. 25. 33, de ce que tu m'as empêché ce jour de répandre le sang (ou rac. מַלָּה); מַלָּר אָרָת (מַלָּה רע פלאחר רגלי Ps. 119. 101, j'ai retiré (détourné) mes pieds de toute voie mauvaise; בָּלְאוּ שְׁמַרָם מְשָּל וְדְוּאָרֶץ בָּלְאָח אקבילת Agg. 1. 10, les cieux renferment, retiennent, leur rosée, et la terre retient ses produits, ou intrans.: les cieux sont fermés (pour pouvoir vous donner) et ne peuvent vous donner leur rosee, et la terre ses produits; אַר-מָבָרוֹ לֹאַריָכְלָה מִבְּקּ Gen. 23. 6, (nul d'entre nous) ne te refusera son tombeau (pour y enterrer ta femme) [pour כבלא ou de la rac. [מַלַח].

Niph.: נַיּפָלֵא הַנְשָׁם Gen. 8. 2, et les pluies furent arrêtées; נַיּפָלֵא הָעָם בַּיְהָבִיא Exod. 36. 6, et le peuple fut empêché d'en apporter encore.

Pi.: לְבַלֵּא תַּשְּׁעֵּע Dan. 9. 24, pour empêcher, arrêter, le péché (ou, pour nbolir, effacer, le péché).

בּלָא m. (presque toujours avec תַּבְּּיה maison dans laquelle on est renfermé, la prison: מְבָּיֵר בִּלְּאוֹ זְּבְּיִר בִּלְאוֹ Jér. 32. 33, il lui fit changer les vétements (qu'il avait portés dans) sa prison; עַנֵּאַמְרֵדִּה בַּּיִר בְּלָאַ II Rois 17. 4, il le renferma dans une prison; plur: בּּבָבָּהַיּר Jis. 42. 22, et dans des prisons.

בְּלְאָכ n. pr. Chilab, fils du roi David, II Sam. 3. 3.

היפ, duel. Deux choses séparées, différentes l'une de l'autre : שָּבְּיִּדְּם Lév. 19. 19, tu ne sèmeras pas ton champ de semence différente; de même des animaux: בְּיִלְמִּיִם מַלְאַיִּם 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail en mélant deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête par celle d'une autre espèce).

קלֵכ n. pr. 1° Chaleb, fils de Jephuné; n. patron, קלבי I Sam. 25. 3.

2° Chaleb, fils de Hezron, I Chr.
2. 18. — 3° Chaleb, fils de Hur,
2. 50.

בּלְבִים m. (plur. פּלְבִים, const. פּלָבִים). Chien: לא ידור ער פלב לשמי Exod 11. 7, aucun chien ne remuera sa langue, n'aboiera; פר סָבָבוּנִי פְלַבִים Ps. 22. 17, car des chiens (les ennemis barbares) m'ont environné; אַשֶּׁרּ בָּמוֹנִי אָשֶׁרּ II Sam. 9. 8, un chien mort (un homme vil) tel que moi ; aussi : דַּרֹאָשׁ מַלֶב אָלֹכָר II Sam. 3. 8, suis-je donc une tête de chien (un homme vil), ou : suis-je le chef des chiens? ne suis-je pas un des chefs de la nation ? בּלָב Deut. 23. 19, un animal échangé contre un chien ; selon d'autres : le prix du chien, un animal donné pour récompense à un homme qui se prostitue.

קלות (fut. הלָבֶל יבֶל et יבֶל, inf. וְמֵבֶל יבֶל, inf. הְלְנוֹת ים בלאת, y. בְּכְלוּת (בְּלֵל וֹם בָּלָא . 1° Etre fait, achevé, prêt, résolu, passé, fini : וַהַכַל כַּל־ צַבֹּרָת פִּשְׁכַן Exod. 39. 32, tout l'ouvrage du tabernacle fut achevé ; בי־כַלְּחֵה חַרֶעָה inng I Sam. 20. 7, que le mal est prêt, bien résolu, de sa part; פַּר־כָּלְתַה אֱלָיד תַרַעָּח מַאַּח תַּבּלַהְ Esth. 7. 7, que (le mal) sa perte était résolue de la part du roi; יָחָבְלֵינָח שֶׁבֶע שְׁבָע הָשָׁבָע Gen. 41. 53, les sept années de la fertilité étaient passées ; אָבר בָּלָח בָצִיר Is. 24. 13, quand la vendange est faite, finie; יָכַלָּח זָעַם 10. 25, la colère finira, cessera; יָשֶׁבָּט Prov. 22. 8, et la verge de sa colère (la punition pour sa colère) est prête, ou : elle sera brisée, il ne pourra plus s'en servir, exercer sa fureur.

2º Disparattre, manquer, être consumé, périr, languir: רַיְבְּלָּגְּי בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְיִם בְיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיִבְים בְּיִבְיִם בְּיִבְיִם בְּיבְיִבְיוּ בְיִבְיבִּיוֹם בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבְיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבִים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְיבִּים בְּיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְּבְיבְים בְּיבְיבְיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְייִּבְּיבְּיים בְּבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיבְּיבּיים בְּיבְּיבְיים בְּבְּיבְייִּבְּיבְּיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְייִים בְּיבְּיבְייבְּיבְייִּים בְּיבְּיוּבְּיבְייִּים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיוּבְּיים בְּיבְּיוּבְיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְּיוּבְיים ב

288

languit; בְּלְוֹח מֹחִי אֵל־חַעִּיבְנִי 71.9, quand ma force disparatt, ne m'abandonne pas.

Pi. הלבי 1° Trans. du Kal 1°. Terminer, achever : וַיכַל אֵלֹחִים Gen. 2. 2, Dieu eut achevé, terminé (tout son ouvrage); הַלְּמָעָה הְבָּלָזֶח הְלָּמָעָה 6. 16, tu achèveras l'arche, tu la bâtiras de manière qu'elle ne sera large en haut que d'une coudée; קלה בעה Prov. 16. 30, il a résolu le mal ; לרבר לרבר Gen. 24. 15, il n'avait pas achevé de parler; מְּנִים בַּלוֹת מֹנֶים Nomb. 7. 1, le jour que Moise eut achevé d'ériger (le tabernacle). -2º Trans. du Kal 2º. Consumer, exterminer : יבלה סעקית Is. 27. 10, il consumera les feuilles, ou : les herbes qui s'y trouvent; לּרִור בְּלֵּרוִר 49. 4, j'ai consumé ma force ; אַנְכִי מְכֵלֵּח אוֹרָה Jér. 14. 12, je veux les exterminer; פר-פבורו II Rois 13. 17, et מר-לְכַלַּח II Chr. 31. 1, jusqu'à l'extermination, jusqu'à la destruction entière; פְּבֶלוֹת עֵינֵים Lév. 26. 16. (des maladies) qui consument, affaiblissent, les yeux; נַיבֶּל־בַּּהֶבֶל יָמֵיהָם Ps. 78. 33, il fit leurs jours s'évanouir (se consumer) dans la vanité, c.-à-d. dans des peines, des marches pénibles, sans arriver a leur but.

Pou.: קלוּ הְוֹפְלּוֹת הָּוֹר בֶּרְ־יִשֶּׁר Ps. 72. 20, (ici) finissent les prières de David, fils de Jessé; יְבְשָּׁלְּהַ וְדְשָׁכִים וְתְאֶבֶץ Gen. 2. 1, le ciel et la terre furent achevés.

קלה adj. (seulem. f. pl.). Languissant: יְבֶלְהַי Deut. 28. 32, (tes yeux) languiront après eux (v. בָּלָה verbe 2°).

לְבָּלְּה 1º Achevement; de là adv., entièrement, en totalité: היְתִּשְׁהַיּלְּה לִּבְּלָּה II Chr. 12. 12, pour ne pas exterminer entièrement; בְּבָה בְּיבָה בְּיבָה Exod. 11. 1, quand il vous laissera aller (il vous chassera), il vous pressera de partir tous ensemble. — 2º Extermination, anéantissement: בַּיִּה בְּיָה בָּיִה בָּיִה בָּיִה בָּיִה בָּיִה בַּיִּה בַּיִּב בּיִּיה בַּיִּב בּיִּיה בַּיִּיה בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בּיִּים בּיּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּיִּים בּיּיִּים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיִּים בּיּיִים בּיּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בּיּיִים בּיּיִים בּיִּיים בּייִים בּיִּים בּיִּיִים בּיּיִּים בּיּיִים בּיּים בּייִים בּיּים בּייים בּייִּיים בּייִּים בּייִים בּייִים בְּיִייִּיים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִּים בְּייִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּייִּים בְּיִים בְייִים בְּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייים בּי

אַסְיְּהָהְ Nah. 1.8, il fera une destruction de son emplacement, il anéantira le lieu où était cette ville; אָטְאַ — אַרְאָבְאַלְּוּ הַיְּבְּאָ Gen. 18. 21, s'ils ont fait comme l'annonce le cri (qui est venu jusqu'a moi) — extermination; selon d'autres, dans le sens 1°: s'ils ont fait entièrement, pleinement, comme l'annonce le cri, etc.

לְלָהְ (de בְּלֶהְ couronner). 1° Fiancée (de בְּלָהְ מִּשְׁרָיתָ: 2. 32, une fiancée (oublie-t-elle) sa ceinture (ע. מְשִׁרָיתָ: אָבָּירָתְ: אָבָּירָתְ: 7. 34, la voix (le chant) de l'époux et la voix de l'épouse. — 2° Belle-fille, bru: מְּמָרִי בַּלְּהָירָ בַּלְּהָיר בַּלְּהָי Gen. 38. 11, à Thamar, sa belle-fille; מְּהַרְ בַּלְּהָי Ruth 1. 7, et ses deux belles-filles (étaient) avec elle.

לוא היה הקלוא (ע. קלא). Prison: בַּרה הַקּלוּא Jer. 37. 4 et 52. 31, la prison; aux deux endroits, le cheth. est

קלוב m.' (ce qui est tressé). 1º Panier: קלוב מרץ Amos 8. 1, un panier plein de fruits d'été. — 2º Cage מְּבְלוּב עָרָא צוֹף Jér. 5. 27, comme une cage (un trébuchet) pleine d'oiseaux.

מלוב n. pr. m. I Chr. 4. 11. — 2º 27. 26.

קלוהי et keri קלוהי n. pr. m. Esdr. 10. 35.

קלולות f. pl. (de קלולות). L'état d'une femme qui est fiancée : אַדְבַּח מְּלוּלוֹת Jér. 2. 2, l'amour pendant ton état de fiancée (pendant que tu étais fiancée).

קלֵרסוֹ אָבֶר Job 30. 2, dont la force, la vigueur, est perdue; selon d'autres (v. 2°): leur vieillesse est perdue, ils ne peuvent pas atteindre la vieillesse; ou : la vieillesse, le temps, est perdu pour eux; malgré leur âge ils sont sans expérience. — 2° Vieillesse: קבְּנֵי אָלַר , Jos. 5. 26, tu entreras vieux (dans une vieillesse vigoureuse, sans infirmités) dans la tombe.

קלח n. pr. d'une ville ou province d'Assyrie, Chaleh, Gen. 10. 11.

יקלי m. (pause בֶּלִים, plur. בָּלִים, const.

יבלה). De תַּלָּה, une chose faite, fabriquée, preparée. 1º Meuble, vase, des effets: קרי פּליבּלֵר Gen. 31. 37, tu as fouillé tous mes meubles ; דַערנָכָם אַל־מָרוֹם על־מָלֵיכָם 45. 20, (que votre œil ne regrette) n'ayez pas de regret à cause de vos meubles, de tout ce qui est dans עסב maisons ; בָּלֵר־בָּטָף וּכְלֵר זָדָע Exod. 3. 22, des vases d'argent et d'or ; בלר ביחיבי Jer. 27. 16, les vases de la maison de Dieu ; לְּמָאֵר מְלֵר דֵי Is. 52. 11, (vous Lévites) qui portez les vases de l'Éternel (de son temple), ou : Israel qui porte les armes de Dieu , ou sa loi ; תָּלֶר גוֹלָח לה Jer. 46. 19, prépare-toi des effets pour l'exil; מכלר רוצר Ps. 2. 9. comme le vase d'un potier. - 2º Habit, vêtement : בְּלִּד־נֶבֶר Deut. 22. 5, un ha-וֹבְבַּלֵּח הַּלְהַה בַּלֵּיהָ Is. 61. 10, et comme une épouse qui se pare de ses vêtements, ou : de ses bijoux; וּכְלֵּר חַתְּקֵר II Sam. 24. 22, et les jougs de bœufs. — 3º Vaisseau pour naviguer: אבָכְלֵּר־נֹמָא Is. 18. 2, et sur des vaisseaux de jonc. — 4º Instrument : בְּלֵי־שְׁיִר Amos 6. 5, des instruments de musique; בְּכְלִּי־נֶבֶל Ps. 71. 22, sur l'instrument : nebel (psalterion?); וּכְלֵּר וצמי Is. 13. 5, et les instruments de sa fureur. — 5º Arme : פַלֵּר חַפָּס Gen. 49. 5, des armes de la violence : מַא־נָא כֵלַיך Gen. 27. 3, prends, je te prie, tes armes; בְּלֵר מְלָחֲמָה Jug. 18. 11, armes de guerre ; קלר פון Ps. 7. 14, des armes meurtrières; נפא כליד I Sam. 14. 1, 6, celui qui portait ses armes, son écuyer; ma ובליד Is. 39. 2, son arsenal, on son gardemeuble (v. 1°).

(פרלי (v. בְּלִי). (מָרלַיּא (v. בְּלִיא).

רָבֶּרוֹן (v. בְּלֵּיוֹן) Extermination : בָּבֶּר אָשׁל בְּלְּיָתוּ Aboth, une famine meurtrière, qui extermine tout.

לְּלְיָה (seulem. plur. בְּלְיִה , const. בְּלְיִה , רְאֵב , רְאַב , רְאָב , רְאַב , רְאַב , רְאַב , רְאַב , רְאָב ,

c.-à-d. le meilleur, la fleur du froment; מָבֹב Jér. 11. 20, Dieu qui sonde les reins (siège des passions) et le cœur; בְּלִיבִי בְּנִיבְי בְּנִיבְי בַּנִיבִי Job 19. 27, mes reins, mes entrailles, languissent dans mon corps (v. בַּיִּבי.).

קלְיוֹן הְרוּץ . m. 1° Extermination : פְּלָּיוֹן הָרוּץ Is. 10. 22, l'extermination, la ruine, est décrétée. — 2° וְכִלְיוֹן עֵינֵים Deut. 28. 65, et affaiblissement des yeux (des yeux languissants), v. הַלָּים.

רְלְיוֹן n. pr. Chelion, fils d'Elimelech, Ruth 1. 2.

מליל adj. (const. בְּלִיל, fem. const. בלילח (בלילה). 1º Parfait : דכליל דפר Ez. 28. 12, et parfait en beaute ; מַלִּילֵה יֹמִר Lament. 2. 15, (cette ville) d'une beauté parfaite; פר פליל דויא בחדרי Ez. 16. 14, car ta beauté était parfaite par la parure (que j'avais mise sur toi). — 2º Tout, entier, comme subst. : בָּלִרל־חֵיִצִרר Jug. 20. 40, le tout de la ville, la ville tout entière; selon d'autres: la ruine, c.-à-d. l'incendie, la fumée de la ville; בָּלָרל הלֶבֶה Exod. 39, 22, le tout, toute la robe, était de laine bleue, ou d'hyacinthe. - 3° Un sacrifice qu'on brule entièrement, holocauste : וְכַלִּיל צֵל־מִוְבְּדָוּך Deut. 33. 10, (ils mettent) l'holocauste sur ton autel; טולה וכליל Ps. 51. 21, holocauste continuel (de tous les jours) et holocauste extraordinaire. - 4º Adv. Entièrement, tout à fait : רָחָאֵלָילָים כָּלָיל והלק Is. 2. 18, les idoles, il les détruira toutes, ou entièrement; בַּלִּרל הַקְּמָבֶר Lév. 6. 15, elle s'en ira en fumée (brûlera) entièrement (sur l'autel).

לְלֵכֹּלְ n. pr. Chalcol, fils de Scrah, 1 Chr. 2. 6.

י פּלְכָּלְהֹי Nourriture (v. אָרָ, Pi. פָּלְבָּלָהוּ).

קללי קפר אין Rendre parfait : קַלְלּי קפּרָשְּׁ Ez. 27. 4, (פְּלֵלי vers. 11) ils ont achevé ta beauté, ils l'ont rendue parfaite. — Torner, couronner; de là מַּלָּיוֹ fiancée.

Pou.: יְרִיְמְּקְרִיּוֹ [Rois 20. 27, (les enfants d'Israel) furent passés en revue, et ils étaient au complet, aucun ne manquait (v. le même ex. à סינ Pou.).

לבל chald. Schaph. שַׁכְלַל. Finir, achever: שְּׁכְלֵּלֵחְ Esdr. 5. 11, il l'a bati et achevé; שְּׁנְיִרְ לְשִׁכְלֶלָח 5. 9, et de rétablir, d'achever ces murailles; passif: שְׁבְּלֵלֵה 13, (keri שְׁבִּלְלֹּה lorsque les murailles seront achevées.

קלל n. pr. m. Esdr. 10. 30.

Hoph.: ולא הְבְלְמִנּי I Sam. 25. 45, nous n'avons pas été offensés; שלח Jér. 14. 3, ils ont été confus et

décus de leur espérance.

קלְמֵר n. pr. Chelmad, nom d'une ville ou d'un pays, Ez. 27. 23.

לְּכֶּהְה f. Honte, confusion, opprobre: לְּכָּהְה קַלְּבָּהְה קַלְבָּהְה Ps. 69. 8, la confusion a couvert mon visage; רְלְבָּהְה בַּלְבָּהְה 35. 26, qu'ils soient (vetus) couverts de honte et d'opprobre; לא רַבָּג Mich. 2. 6, pour qu'il ne s'attire pas des opprobres (car celui qui viendrait les avertir serait insulté par eux).

קלמות לילם f. Honte : בְּלְמֵוּת Jér. 23. 40, et une honte éternelle.

ת כלנה a. pr. Chaineh, une

ville d'Assyrie, Gen. 10. 10, Amos 6. 2, (Is. 10. 9, ילים) Ctésiphon (?).

יַּבֶּה מְלַפֵּי הָטָר : prépos. Vers קלפֵּי penche vers la miséricorde.

בְּטְרִיד: Ps. 63. 2, gra chair languit, soupire, après toi.

י בְּלָּהָת Combien (v. הְים): על אַתַּית בַּנְּתָּת Aboth, combien d'autant plus, a plus forte raison.

(v. mg chald.). בְּמָה

תְּחָהֶטְ (le soupirant, languissant)
n. pr. 1° Chimham, fils de Berzellai,
II Sam. 19. 38; מְשָׁהָיָ 19. 41. —
2° Nom d'un endroit, Jér. 41. 17;
selon d'autres, là aussi le nom d'un homme (v. בַּרָּבָּיִם).

וֹם prép. Les mêmes significations que אַבּוּרָדוּ כְּמוֹ : Ps. 73. 15, (si je disais) je veux parler ainsi (comme les impies); avec le pronom : פַמוֹנָר כַמוֹךָ I Rois 22. 4, (ainsi) moi comme toi (je ferai ce que tu feras); פַמוֹה בְמוֹתָם Jug. 8. 18, (comme toi ainsi eux) ils étaient comme toi ; right 120 Job 12. 3, des choses, ou des paroles, pareilles; קמר אָבֶן Exod. 15. 15, comme une pierre; וכמי השותר עלת Gen. 19. 15, et lorsque le matin (le jour) se leva (à la pointe du jour); מָמוֹ רָלַדְנוּ רוּהַוּ Is. 26. 18, et lorsque nous avons enfanté, c'était du vent, ou : nous avons enfanté comme du vent (rien que du vent).

וְכַבּוֹן בַּשְׁרָם m. Cumin: וְכָבּוֹן בַּשְׁרָם Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un sléau, un bâton.

בְּיֵלְיא בּינְיּה Cacher: part. pass. בְּילְיא בְּיִלְיּה Deut. 32. 34, tout cela n'estil pas caché chez moi, conservé, renfermé, dans ma pensée?

בְּמֵר (Kal inusité, brûler, v. בְּמֵר) Niph. Etre brûlé, noir : שוֹנָט פְּתַאוּר בְּכְּיִרּה Lament. 5. 10, notre peau est brûlée, noircie comme un four (par la faim); au fig.: בְּבָירְה עַלְּבְּיָרָה וֹנְבְּיִרְה בְּבְיִרְה בְּבְיִרְה בְּבְיִרְה בְּבְיִרְה בְּבְיִרְה בְּבִירְה בְבִירְה בְּבִירְה בְּבְירָה בְּבִירְה בְּבִיר בְּבִירְה בְּבְירְה בְּבִירְה בְּבְּבְיר בְּבִירְה בְּבִירְה בְּבְיבְיר בְּבִירְה בְּבְיבְיר בְּבִירְה בְּבְיבְיר בְּבִירְה בְּבְיבְיר בְּבְיבְיר בְּבִירְה בְּבְירְה בְּבְירְה בְּבְיבְיר בְּבְיבְיר בְּבִירְה בְּיבְּיר בְּבְירְה בְּיבְּיר בְּבְירְה בְּיבְּיר בְּבְירְה בְּיבְּיר בְּבְיר בְּבְיבְיר בְּבְיר בְּבְירְה בְּיבְּייִים בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּירְייִים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּירְייִּים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּירְייִּים בְּירְייִים בְּייִים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּייִים בְּירְייִים בְּירְייִים בְּייִים בְּייִיבְייִים בְּייִיבְּייוּ בְּייִיבְייִיי בְּייִיבְּייוּ בְּייִיר בְּיִיבְייוּ בְּייִייְייִים בְּייר בְּיייִים בּיּייִים בְּייִיים בְּייִייְייִים בְּייִייְייִים בְּייִיים בְּייִיים בְּייִים בְּייִים בְּייִייְייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִייְייִים בְּייִייְייִים בְּייִירְייִים בְּייִירְייי

3. 5, que tout ce qui noircit le jour, les vapeurs ou les éclipses, l'effrayent ou le rendent effroyable (v. ס"ס"ס"); selon d'autres, mest préfixe (v. ס"ס"): les amertumes, les calamités des jours (v. קייביי ווויס").

וֹ (rac. פטין) 1° Adj. Droit, loyal, sincère : מַנִים אַנַדוני Gen. 42. 11, nous sommes droits, sincères ; לא־כַן תַּדָּיר Is. 16. 6, ses mensonges (ou ses pensées) ne sont pas droits, sont vains, insenses (v. IV לארבן: — 2º Adv. a) Bien: לארבן אַנְקִים לּמָדִם II Rois 7. 9, nous ne faisons pas bien; בון הברה Exod. 10. 29, tu as bien dit (tu as dit comme je vais faire); אשר פרעשו Eccl. 8. 10, (les justes) qui ont bien agi (qui ont fait le bien); b) ainsi, de cette manière: בַּרְיָדָא Job ליבריבם פון דואא ; Jos. פּדְבְרַיבֶם פון Jos. 2. 21, qu'il soit fait comme vous le dites, exact. selon vos paroles, ainsi il sera (fait); וֵיְהִיּ־בֵּן Gen. 1, 7, et cela se fit ainsi ; לא־יַבְטָּרו בֵן בִּטְקוֹמֵני Gen. 29. 26, il n'e se fait pas de cette manière (ceci n'est pas l'usage) dans notre ville; וְנַם־שָׁאוּל אָבִי יֹדֵעַ כֵּן I Sam. 23. 17, et mon père Saul aussi sait ainsi (sait qu'il 'est ainsi); מַן מַדֵּטֶרו נָאַשֶר וְּפַרָת Gen. 18. 5, fais ainsi comme tu as dit; aussi sans le > de comparaison : וְישׁשׁבֶּר בֶּן בְּרַק Jug. 5. 15, et Issachar ainsi que Barak, ou : Issachar (toute la tribu) suivait Barak (de même que ses chefs suivaient Deborah); פרינברור עמים מארץ בן Is. 55. 9, mais (autant que) les cieux sont élevés au-dessus de la terre (de la même manière), autant (mes voies sont élevées au-dessus de vos voies); לאַ־כֵּן אָנֹכִי יִנְנְיִיי Job 9. 35, je ne suis pas ainsi en moi-meme, je ne suis pas tel qu'on me croit ; לאַ־בא בו שַבֵּר אַלְּמְנִים I Rois 10. 12, il n'est jamais arrivé de cette sorte de bois de sandal, ou de corail (un bois aussi beau); אם־שַׁלְּסִים וְכֵּן רַבְּים Nah. 1. 12, (quoi qu'ils soient forts et en aussi grand nombre) quelque forts et nombreux qu'ils soient; c) autant, en si grand nombre ; בו אַרְבָּח כַּטֹרוּ Exod. 10. 14, un si grand nombre de sauterelles: ולא־מְצְאוּ לָחָם כַּן Jug. 21. 14, mais ils n'ont pas trouvé autant (de femmes qu'ils auraient voulu), ou : de cette manière; d) a lv. de temps : יָּטְלָאוּי דָּיַ יפי מרופיתן Esth 2. 12, autant duraient, ou alors finissaient, les jours de leurs onctions ; פראו לָחָם בֵּן חַלְבוּ מִפְּנֵיחָם Osée 11. 2, (autant de fois) plus (les prophètes) les ont appelés, (autant de fois) plus ils se sont éloignés d'eux; בָּבֹאַכֶם ותיר ען מסצאון אחו I Sam. 9. 13, des que vous entrerez dans la ville (aussitôt) vous le trouverez ; הַשָּׁרוּ בָאוּ עַּן הַבְּירוּ Ps. 48. 6, ils le virent, et aussitôt (à l'instant) ils furent consternés; e) comme, de même que : בו אַרַברּ לַנוּצַ Jér. 14. 10, de même qu'ils ont aimé à errer, etc. (de même Dieu rappellera leurs iniquités dans son souvenir).

 Is. 8. 6, 7, parce que (ce peuple) a rejeté, etc., pour cela le Seigneur (fera monter vers lui, etc.). - Les prophètes l'emploient souvent quand ils passent des menaces aux consolations et aux promesses : לַכַן כֹּדוּד אָמֵר אַדֹנָי Is. 10. 24, malgré cela, ainsi parle le Seigneur (ne crains point); לַבַן תַּצַּד רַמָּים בָּאָים Jér. 16. 14, cependant le temps viendra (qu'on ne dira plus , etc.); צל־בֵּן même que לכנן יעוב־איש : לכן Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera (son père et sa mère) ; על־פַן חַרָה אַה־רֵי Is. 5. 25, c'est pour cela que la colère de l'Eternel s'est allumée; עַל־עָּדָן לֹאַ־יַקְמוּ רְטָׁוִעִים Ps. 1. 5, c'est pourquoi les impies ne subsisteront pas au jugement (au jour du jugement) ; פרי בליבן parce que : פרי על־בֵּן עַבַּרְחָם Gen. 18.5, parce que vous לובי לובי על לארנחקרים: 38. 26, ביר על לארנחקרים: parce que je ne l'ai pas donnée pour epouse; עריבון באי jusqu'à présent בייבון תַּבְּרָתִי Néh. 2. 16, je ne l'avais pas dit (jusqu'à présent) jusqu'alors.

קְּנָה (Kal inusité) Pi. Nommer, qualifier quelqu'un d'un nom qui platt, qui flatte: וְבָשָׁם יִשְּׂיָאֵל יְבַנָּיִי Is. 44. 5, il se qualifiera (il se fera gloire) du nom d'Israel; אַבַּקְי וְלֹא יִדְעָהָיָנִי 45. 4, je t'ai nommé, désigné, et tu ne m'as pas connu; וְאֵל־אָדָם לֹא אֲבַנְּי Job 32. 21, je ne donnerai point à l'homme (des noms) des qualifications glorieuses (je ne le flatterai pas).

n. pr. d'une ville, Channeh, Ez. 27. 23.

קְּבֶּיִה גְּשָׁר־נְטְשָׁה וְפִּיקָה ? Rejeton; ou l'arbrisseau, que ta droite a planté; selon d'autres, impér. de la rac. בְּשָׁ: et protége, ou fortifie, (la vigne, ju) que ta droite a plantée.

ת קבור (pl. קבורים). Un instrument à cordes, la harpe ou la guitare : אַבִּד כָּלַ־הֹמַשׁ מִמֹיר Gen. 4. 21, le père (le premier) de lous les joueurs de harpe; קּלִּדִּשׁ מִמֹיר Ps. 137. 2, nous avons suspendu nos harpes.

רְנְיָּרְ chald. pl. Collègues (v. רְּיָרָיִף héb.): יְשִׁיְשִׁי סְתְּיָא וּרְנִיְרִיוֹן Esdr. 4. 23. (Béhum) et Samsaï, secrétaire et leurs collègues, ou amis; אַמַרְסָרָיִא 5. 6, et ses collègues, ou ses conseillers, les Apharsachéens.

קְּיְהָה n. pr. Jechonias, fils de Joakim, roi de Juda, Jér. 22. 24; le même que יְדוּיְרָכִין.

קּבְּים pl. De la vermine, des poux; selon d'autres, des moucherons : מַּבְּילִם Ps. 105. 31, et la vermine (se répandit) dans tout leur pays (sing. קּבָּיל ps. Thalm.).

אָרְבָּיִ chald. adv. Ainsi, de celle manière (comme remail est dit avant, ou après): בְּיִנְישָׁ לְּרוֹם: Esdr. 5. 4, nous leur répondimes ainsi; 5. 11, ils nous ont répondu de cette manière, en ces termes.

(بروت (v. المُثِير) (كِوْرَا

(protecteur) n. pr. m. Neh. 9.4.

(que Dieu protége) n. pr. m. II Chr. 31. 12.

ח. pr. m. I Chr. 15. 22.

ביים אָרָים Ramasser, amasser, assembler: בּיִבְּים בְּּיִבְים בַּרְים בּּרְים בַּרְים בַּרְים בּּרְים בּרְים בּּרְים בּרִים בּּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרְים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרְים בּרִים בּרִים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְים בּרְים בּרִים בּרְים בּיבּים בּרְים בּיבּים בּרְים בּרְים בּיבּים בּרְים בּרְים בּרְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּרְים בּרְים בּיבּים בּיבּים

Pi. Le même que Kal: וְרַבְּּטְרָּהְי אַרְיְכָּה Ez. 22. 21, je vous rassemblerai; יְרָיָהְאַל רְבָּוַס יִרְיָהָאַל רְבָּוַס Ps. 147. 2, il rassemblera ceux d'Israel qui sont dispersés, en exil.

Hithph.: organia ne resembler des-20, et la couverture sera trop étroite lorsqu'on voudra se rassembler dessous (elle ne pourra en couvrir deux); d'autres traduisent: trop courte pour s'en envelopper.

Niph.: " לְּבִּיְקְלֵּיךְ Aboth, pour que tu sois reçu, que tu puisses entrer, dans l'intérieur du palais.

לְנְלֶיהְ בּּיְנְיְהְי בְּיְבְּיִהְ Aboth, les hommes de la grande assemblée (du grand synode); בְּיִבְיה בַּיִּבְיה la maison où on s'assemble pour prier, la synagogue.

Hiph. Confondre, humilier, vaincre: אַרְיָבְיִרְעָּהְ בְּלְּ אֲשִׁר וְבְּנְיִרְעָהְ Job 40.12, jette les yeux sur chaque orgueilleux, et humilie-le; יַבְּיַבְּעָ בְּעָבֶע בְּעָבֶע לְּבָּע וּבְּנִיעָם Ps. 107.12, il a humilié leur cœur (esprit) par des travaux pénibles; יַבְּיִבְע II Sam. 8.1, (David) humilia, vainquit (les Philistins); יַבְּיִבְע לְּמְנֵיְת (les Chananéens) devant eux.

אָסְפָּר מַאָּרֶץ בּנְצְרֵהְ : (douteux): אָסְפָּר מַאָּרֶץ בּנְצְרַהְּ Jér. 10. 17, retire de la terre ton humiliation, c.-à-d. (toi Babylone) tu n'humilieras plus les autres nations; selon d'autres: (toi Jérusalem) ramasse tes effets, ou tes marchandises (v. מַנַבְּנֵיִר בַּיִּרָיִם).

n. pr. 1° Chanaan, fils de Ham, souche des Chananéens, Gen. 9. 18. – 💤 Le pays de Chanaan : כל ישָׁבֵר בְנַעָּן Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan; aussi בָּאֶרֶעְ־כְּנָעֵן Gen. 13. 12, dans la terre de Chanaan ; et le peuple : קיבין קידוי Osée 12. 8, Chanaan (a) dans sa main (une balance trompeuse); aussi les Phéniciens, Is. 23. 11; aussi Chanaan, terre des Philistins, Soph. 2. 5. — מְּמַבּר מְנַבֵּרן Is. 19. 18, la langue chananéenne, c.-à-d. la langue hébraique. — 3° Marchand : פָּנְעֵנִידָו נְכְבַּהַיד אַרֶץ Is. 23. 8, les marchands (de Tyr) étaient les hommes les plus considérés du monde.

תּנְעָנָה n. pr. m. 1° I Chr. 7. 10. — 2° II Chr. 18. 10.

לְּנְעֵנִי (f. קְּנְמָנִית , pl. מְנַמָּנִים בּי Cen. 24. 3, (au-nanéen : מָנְמָנִי Gen. 24. 3, (au-cune) des filles du peuple chananéen ; בּיְנִינְי Exod. 3. 17, le pays des Chananéens ; אָרֶץ דִּוּלְנַנִיִּנְי Gen. 38. 2, un homme chananéen. — 2° Marchand : הַמַּנִינִים Iob 40. 30, les marchands se la partageront-ils? יְלַבְּיִנִיִּי בַּיִרִי בַּיִר עִּיִרִי Zach. 14. 21, il n'y aura plus de marchand (dans la maison de l'Eternel).

אוֹף Niph. Se cacher ou s'éloigner: נלא־יִבְּקֵי עוֹר מוֹיָריף Is. 30. 20, tes docteurs (prophètes) ne se cacheront plus (ils pourront enseigner publiquement), ou : Dieu qui t'enseigne ne se cachera plus, ou : il ne disparaîtra plus, ne s'éloignera plus de devant toi; selon d'autres, מִיִּרִיף: la pluie ne disparaîtra, ne te manquera plus (v. דיִריף).

אָבֶּקֶר f. (const. בְּנָמֵר avec suff. בְּנָמֵר duel בְּנָמֵר const. בְּנָמֵר pl. const. (מַנְמֵּר Aile: בָּלְבַּרְ בַּלִּבְּר Prov. 1. 17, tous cenx qui ont des ailes (tous les oi-

seaux); וּבְעֵל חֹפְנַמַרָם Eccl. 10. 20, l'être avec deux ailes (l'oiseau); פַנָה צֶּל־פָנָה I Rois 6. 27, une aile près de l'autre; פּנְפֵּר־רּדְּדֵּ Ps. 18. 11, les ailes du vent; בופר-שׁבור 139. 9, les ailes de l'aurore; au sig.: pour secours et protection; Ps. 17, 8, couvre-moi בְּצֵל כְּנַפֵּיך חַסְחִירֵנְי sous l'ombre de tes ailes; אַשֵּר־בָּאַר Ruth, 2. 12, sous les לְחֵסוֹת חֲחֶת־בְּנָמָיוֹ ailes duquel tu es venue te réfugier; ו משות בנפרי Is. 8. 8, l'étendue des ailes (de l'armée). — 2º Bord, bout : - Tor ו המערל I Sam. 24. 5, le bord de sa casaque; בּלְרַבֶּנְמֵר בְנְדֵרְהָם Nomb. 15. 38, aux bouts, coins, de leurs vêtements; aussi seul : מָכְנַף אִרשׁ יְדוּרָר Zach. 8. 23, (ils saisiront) un Juif par le pan de son habit; ולא רולה פנקה אברו Deut. 23. 1, et il ne découvrira point le bord de la couverture de son père, c.-à-d. ne souillera point sa couche nuptiale; מַרַשָּׁתַּ בנפה על־אַמְרוּך Ruth 3.9, étends tes ailes (ou la couverture) sur la servante, c.-à-d. partage ton lit avec elle, épousela; פְּתָּנֵהְ הַאָּרֶץ Is. 24. 16, du bord, de l'extrémité, de la terre; אַרְבָּעה מָנְמוֹה הצרץ Ez. 7. 2, les quatre coins du pays; וצל כנח שקוצרם כשבם Dan. 9. 27, et il sera désolé à cause de l'étendue des abominations, ou : à cause des idoles sur le haut, le sommet du temple; selon d'autres , בל דַד comme על פנות : par la faute de ceux qui font des choses abominables, la nation sera désolée, sera dans le malheur. — 3º Oiseau : בל צפור כל-כנת Gen. 7. 14, tous les oiseaux, tout ce qui vole dans l'air.

תְּבֶּרָת n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35; de la יַס־מַּנְרָת Nomb. 34. 11, la mer de Cenereth (מַנְרוֹת I Rois 15. 20, et מַנְרוֹת Jos. 11. 2).

לְבְּשׁ chald. (ע. בְּשֵׁ héb.). Assembler: בְּבְשׁ Dan. 3. 2, (le roi) envoya un ordre pour assembler (les satrapes). Ithp.: בַּאַרֵיִן מִּחְבַּיִּשִׁין Dan. 3. 3, alors (les satrapes) s'assemblèrent.

בּרייָר עַּלֹּר: (מְּמֵשׁא Trone (pour בְּּלֹיים:): בִּּלֹר בְּמֹי הָא Exod. 17. 16, car la main sur le trône de Dieu, c.-à-d. Dieu a juré par son trône.

רְיוֹם חַבְּטֶא רָבֹא בַרִית ה.: יוֹת בְּעָּטְא רָבֹא בַרִים וְיִּטְּא רָבֹא בִרים חַבְּיִּץ Prov. 7. 20, il ne reviendra à sa maison qu'à la fête (à la nouvelle lune, de חַבָּיָּף Ps. 81. 4, à la nouvelle lune, jour de notre fête; d'autres traduisent aux deux endroits : le jour, l'époque fixe.

יִּחְרָּיִ chald. (v. מְּשְׁהַיּבּ). Chalden : בְּיִבְּינְאַר מָלֶּךְ-מָבֶּל בַּסְרָּיאָ Esdr. 5. 12, Nebuchadnezar, roi de Babylone, Chalden.

קסף Cacher, couvrir. Kal seulement part.: יְבְּטָח קְלּוֹן צֶרוּבּוֹן Prov. 12. 16, mais l'homme prudent cache l'injure (qu'il reçoit; בַּטָּח בְּעַח 12. 23, (l'homme prudent) cache sa science; et part. pass.: אָבָּאָר Ps. 32. 1, l'homme couvert en fait de péchés, c.-à-d. dont le péché est couvert, pardonné.

Pi. Couvrir, pardonner, cacher: יבפח אַר־עֵין חַאָּרֵץ Exod. 10. 5, (les sauterelles) couvriront la surface de la terre; וַהְּבֶס צָּלֵיתֶם הָאָרֶץ Nomb. 16. 33, La terre les couvrit, enveloppa; avec >: וצים לים מכפים Is. 11. 9, comme les eaux couvrent le fond de la mer ; יְכְפָּרוּג בְּעַמֵּר Lev. 17, 13, et il couvrira (le sang) de terre; avec un double acc.: וערם במרדבגר Ez. 18.7, et s'il couvre de vêtements celui qui était nu; la personne avec במבס : et la chose avec ב : נתבס עלרנו בצלפיות Ps. 44. 20, tu nous as couverts de l'ombre de la mort; la personne avec איש et la chose h l'acc.: בים מו בלרו בפר Ez. 24. 7, pour le couvrir do terre (où il aurait été couvert de terre); Ps. 85. 3, tu as couvert בפית כל־דְוּטָאתָם (pardonné) tous leurs péchés; אָלֶדָה בפרקד 143. 9, a toi, je (les découvre, à toi je découvre) ce que je cache (aux hommes); d'autres l'expliquent comme יחסיתי: j'espère, j'ai confiance, en toi; אַם־כְּפִיּחִי כְאָרָם פְּטָׁעָי Job 31.33, si j'ai caché mon péché comme les hommes (font d'ordinaire), ou : comme Adam (l'a fait); אַפָּמר מַפַּחוּ מַפָּרוּ 23.17, et (parce qu')il n'a pas caché l'obscurité à mon visage (qu'il ne m'a pas préservé de tant de malheurs); ילא־חבפה עליד Deut. 13. 9, ne le couvre pas, ne cherche pas à cacher son crime.

Pou. passif: בְּשֶׂהְ הַיִּים צְּשֶׂה Ps. 80.11, les montagnes ont été couvertes de son ombre: יַחְיְבְּיִבְים בְּעָבִים בְּעָבִים נְּבְעָּהִים I Chr. 21. 16, et les anciens couverts de cilices; Gen. 7. 19, et toutes les montagnes furent couvertes.

Niph. Même signif.: בְּחָמִין מַּלְּיוּ נִבְּטְחָה. 142, elle (Babylone) a été couverte par la quantité des flots (de la mer); רְבַלְּחִי תִּמְסֹוּת Łz. 24. 8, pour que (le sang) ne soit pas couvert.

Hithp. Se couvrir: בְּלֵּא רַחְכֵּסוּ בְּבַיְבֶּשׁרְתֵּלּי Is. 59. 6, et ils ne pourront se couvrir, s'envelopper, de leur travail, de ce qu'ils ont fait; בַּבְּיִרְבְּ וַתִּיְבִירְ Cen. 24.65, elle prit son voile et se couvrit; פּוֹרָבְּעַדּיִר Jon. 3.8, qu'ils se couvrent de sacs.

ע מפא (v. אפָסָה).

התור בְּלָרָם בַּפּרָת (rac. מְּבָּרָם בַּפּרָת mutilée: הְּבֵּרְ בְּקָרָב הְּבָּרְ, Es. 5, 25, leurs corps étaient coupés, mutilés; selon d'autres, p comme מינוים: leurs corps gisaient comme de l'ordure au milieu des rues.

קסוי (rac. מְּכֶּחָה). Couverture: מְּסִיּר Nomb. 4. 6, une couverture de peau de tachasch (v. שׁתַּה).

קרה לְּכְּהָה לְּכְּהָה בְּיִרִיה לְּכְּהְה לְּכְּהְה לְּכְּהְה לְּכִּהְה לְּכִּהְה בְּיִרִיה בְּיִרְה בְיִרְה בְּיִרְה בְיִרְה בְירִה בְיִרְה בְירִה בְיִרְה בְירִה בְּירְה בְירִה בְירִה בְירִה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְירִה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְירְה בְּירְה בְּיִים בְּירְה בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּירְה בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּיִים בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּיִים בְּירְה בְּירְה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְירְיה בְּירְיה בְּיִים בְּיִים בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּיבְיה בְּירְיה בְירְיה בְּירְיה בְיבְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּיבְירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְּירְיה בְי

couvrir) pendant le froid; אָשָר אָשִר בינים לכל אַשְר בינים לכל מות במפמע d'indemnité, de réconciliation, pour tout ce qu'on t'a fait, ou : ceci est un voile sur les yeux devant tout ceux qui seront avec toi (ils ne pourront plus to calomnier); d'autres expliquent : achète avec cet argent un voile, ou un habit, qui flatte les yeux, qui soit très beau; אְשֶׁר אָשֶר אָשֶר שְּבֶּי Deut. 22. 12, (de) ton vètement, dont tu te couvriras.

קרְמָּח בָּאֵשׁ Couper, renverser: שְּׂרָמָּח בְּאַשׁ Ps. 80. 17, elle a été brûléo par le feu, et coupée; קסוּהִים קסוּהִים Is. 33. 12, des épines coupées.

לְּסִיל n. pr. Chesil, une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 30.

קְּמִילוּת מְּסִילּוּת: Folie: אֲשֶׁת מְּסִילּוּת Prov. 9. 13, la femme de la folie, la femme folle, insensée.

בּבְעֵרוּ (בּבְעֵרוּ insensé: בְּבְעֵרוּ וִיבְּטָלּוּ Jér. 10. 8, et soudaincment, ou tous ensemble (ou, par unc chose.: l'idolâtrie), ils deviennent stupides et insensés (v. בָּצֵר (v. בַּבָּר).

ווצט פּיקט א. (pl. מְּטָלִרם). Flanc: מַטְלּרִבּטָל אַלִּר־בָּטָל Job. 15. 27, et il est devenu gros et gras, littér. il a eu de la graisse sur le flanc; אַלָּרִ בְּלִרְיּלִית Lév. 3. 4, (la graisse) qui couvre les flancs; בַּילָר מָלְאָּ נִקְלָּתְּ נִקְלָּתְּ בְּלְאָּ נִקְלָּתְּ Ps. 38. 8, car mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, ou mes flancs sont couverts de plaies dégouttantes (v. 1 מַלָּרִים).

בְּכְּלְהָךְ בִּכְּלְהָדְּ בִּכְּלְהָדְּ לִּבְּלְהְדְּ בִּכְלְּהְדְּ בִּכְלְּהְדְּ בִּכְלְּהְדְּ בִּכְלְּהְדְּ בִּכְלְּהְדְּ נַכְלְּהְדְּ Iob. 4. 6, ta crainte de Dieu n'était donc que confiance, espérance (elle s'évanouit dès que ton espérance est déçue, v. I בְּבֶּלְה 2°), ou: ta crainte de Dieu n'était que ta folie, elle n'était donc pas réelle, sincère? בְּבֵּלְה Ps. 485. 9, mais (ou: afin) qu'ils ne retournent pas à leur folie (péché).

ת הַּסְלֵּו m. Nom du neuvième mois: לְּחִיֶשׁ בְּחִּשְׁנִי בְּּבְּּסְלֵּו Zach. 7. 1, (le quatrième jour) du neuvième mois, qui est le mois de chislew, correspondant à novembre-décembre.

קְּלֵלוֹן (espérance) n. pr. d'un endroit aux frontières de Juda, Cheslon; nommé aussi דַרְיָבֶיִרם Jos. 15. 10.

וֹלְחָלְיֹח n. pr. Elidad, fils de Cheslon, Nomb. 34. 21.

n. pr. d'une ville appartenant à la tribu d'Issachar, Casuloth, Jos. 19. 18.

קלות־חְבוֹר n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, au pied du mont Thabor, Jos. 19. 12.

סְלְחִים pl., n. pr. d'un peuple d'origine egyptienne, les Casluhim, Gen. 10. 14 (les Colchiens?).

בּסוֹם רְכְסְמוּ אֶּז־רְאָשֵׁידְעּבּ Ez. 44. 20, ils couperont leurs cheveux (de temps en temps), c.-à-d. ils les égaliseront (ne les laisseront pas toujours croître).

רְּשְׁכְּיֵלְ f. Une sorte de blé, épautre : בְּשִׁי בְּעֹּה וְתְשְׁבְּשִׁי בְּעֹּה בְּעֹּה וְתְשְׁבְּעֹּה Exod. 9. 32, mais le froment et l'épautre ne furent pas gâtés; plur. וְכְשִּׁבִים Ez. 4. 9, et de l'épautre.

DDA Compter: אַכּליי בַּלּרַ בְּיִלְּשִׁי Exod. 12. 4, vous compterez (d'après le nombre des personnes) pour (prendre part) à l'agneau.

אָפָסָ Désirer, languir après quelque chose: הַבְּקֹה הְנֶיךְה תְּכֶּלְם Job 14. 15, tu languiras après l'ouvrage de tes mains, tu lui seras favorable; בְּבִילְה הְנְכִילוּךְ Ps. 17. 12, comme un lion qui brûle du désir de dévorer.

Niph.: נְבְּסְּמָּה וְנֵכּדּבְּלְתָּה נַמְּשֹׁר Ps. 84. 3, mon ame languit et désire ardemment, exact. et se consume du désir; בְּבִּיה בְּבְּיִה בְּבִיה בְּבִּיה לְבֵיה בְּבִּיה לְבֵיה בְּבִּיה לְבֵיה בְּבִיה בְּבִיה לְבֵיה בְּבִיה בְּבִיה לְבֵיה בְּבִיה בְּבִיה לְבֵיה בְּבִיה Soph. 2. 1, peuple sans désir (pour le bien), ou : non désiré qui n'est pas aimé; selon d'autres : peuple qui ne rougit pas (sans honte).

קיף et emph. אַשְּׁף chald. m. Argent: בְּקְבֵּא נְכְּקְּאָ Esdr. 7. 15, l'argent et l'or; בְּקְבָּא יְבַקְּאָ Dan. 5. 2, les יִבְקְנֵא בְּכְסְאָּ דְנָה Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent; בְּקְנֵא בְּכְסְאָּ דְנָה Esdr. 7. 17, tu achèteras de cet argent.

תְּלְּכְאָ n. pr. d'un endroit sur lo chemin de Babylone à Jérusalem, Casiphia, Esdr. 8. 47.

תרי לְּמְתַּחְרוֹת נְּמָסְתְּ (rac. מְּמָסְתְּ). Coussinet; seulement plur.: הור לְמְתַּחְרוֹת נְּסְתְּוֹת בֹּב. 13. 18, malheur à celles qui préparent (tressent) des coussinets (oreillers) (pour faire de la sorcellerie); יִּנְיָּי אֶלִי 13. 20, je viens à (je détruirai) vos coussinets.

לֵעל Comme il convient, selon : מְעַל רְשָׁלֵם בּעל רְשָׁלִם Is. 59. 18, comme il convient a (selon) leurs œuvres, dans la même mesure il payera, punira; מָעַל מַל אֲשֶׁר-וְּטְלָם דְי 63. 7, selon toutes (les graces) que Dieu nous a faites (v. לַעַל).

קצן chald. adv. Dans ce moment, a présent: יבָצן דוֹרְצָּחָנִי Dan. 2. 23, et qu'à présent tu m'as fait connaître, savoir; בְּנֶרְנָבֶּר כְּשַׁבֶּר בְּשַׁבְּר בְּשַׁבְּר בְּשַׁבַּר אָשַׁבַּר בְּשַׁבַּר בְּשַׁבַּר בְּשַׁבַּר בְּשַׁבַּר בְּשַׁבַּר בְּשַׁבַר וּ 4.34, maintenant moi, Nebucadnezar, je loue (le roi du ciel); בְּשִר־בְּצַלְ Esdr. 5. 16, et jusqu'à présent.

다섯구 chald. adv. Et ainsi de suite, et cætera : אָשָׁאַר עַבֶּר־מַזְרָח וּכְעָּטָח Esdr. 4. 10, et (dans) les autres endroits au delà du fleuve, et cætera ; גמיר וּכְצֵנֵה 7. 12, (à Esdras, docteur de la loi), très savant, et ainsi de suite; aussi שָׁלֶם וּכְעֵר 4. 17, (pour קנטין) le salut et cætera; d'autres traduisent partout par salut (conspliment au commencement de la lettro): 4. 17, la paix et le salut; selon d'autres, c'est le nom d'un endroit: 4. 10, (dans) les autres endroits au delà du fleuve et (dans) Caeneth; 7. 12, (le roi écrit à Esdras) le savant et à Caeneth (la lettre fut envoyée à Caeneth); 4. 17, (à tous ceux au delà du fleuve) salut, et à Caeneth (aussi salut).

 בנים עוד Ez. 16. 42, je serai apaisė, je ne serai plus en colère; אַרְעָּס אָסָא אֶל־רָדְרֹאֶר Il Chr. 16. 10, Asa était en colère contre le prophète.

Pi. Irriter: דְרַבְּמַחָתְּח צְרָתְּחְ 1 Saul. 1. 6, et sa rivale l'affligeait, l'offensait; בְּצַסִּרְּטְּרָ Deut. 32. 21. ils m'ont irrité, offensé, par leurs idoles.

Hiph. Affliger, offenser, irriter: דַּרְיּיִטְּהָּוּ I Sam. 1. 7, autant de fois elle l'affligea; מָּרְיִּיְטָּוּ Néh. 3. 37, parce qu'ils ont offensé ceux qui bâtissaient, ou: ils (nous) ont offensés en présence des maçons; בְּיִנְיִּיִי יִבְּיִּיִי עָרִיּיִּרִי יִבְיִּיִּיִי וּשְׁנִיי וּ וּצִּיִּי וְשִּׁנִי וּ וְבַּיִּיִּיִם וּ I Rois 21. 22, par (ma) colère que tu as irritée, ou: à cause de l'offense que tu m'a faite.

In S. 2, וְהָרֶב יְדֵילְרִבּיפְּעֵשׁ Job 5. 2, la colère, l'emportement, fait mourir l'insense; וְהָרֶב פַּעַשְׁךְּ עִּעָּדִיד 10. 17, 'tu augmentes ta colère, tu multiplies les effets de ta colère contre moi.

ארָבֵּרנג I Sam. 4. 3, et que (l'arche) nous sauve de la main (du pouvoir) de nos יָאָפִירֶיה נַפְּוֹשִׁי בְּכַפִּי Jug. 12. 3, יָאָפִירֶיה נַפְּוֹשִׁי בְּבַפִּי (j'ai mis ma vie dans ma main) j'ai exposé ma vie; בָּבֶּק בָּאִר Job 31. 7, et si une souillure s'est attachée à mes mains (si j'ai commis quelque crime); אור אור 36. 32, il cache la lumière avec ses (deux) mains, ou : à cause des (actions) des mains, des crimes des hommes; selon d'autres : il cache la lumière avec des nuages; לפ même יָשֵׁלֹחָר בַפְּר עָלֵרף Exod. 33. 22, et je te couvrirai de ma main, ou de mon nuage ; נְּשָׂא לְבָבֵט אֶל־תַפֶּיִם Lament. 3. 41, élevons (au ciel) nos cœurs et nos mains; selon d'autres : élevons nos cœurs vers les nuages, vers le ciel. -3° La patte des animaux : רַכֹל הוֹילַהָ עַל־ בּפְּיוֹ Lév. 11. 27, tous (les quadrupèdes) qui marchent sur des pattes (qui ressemblent a des mains). — 4º בַּקָּד רָבֶל la plante du pied : פְּדֶרַהְ בַּתִּרּרֶגֵל Deut. 2. 5, l'endroit que foule une plante de pied (un pied de terre); בפוֹח רֵגְלֵי חַכֹּחֵנִים Jos. 3. 13, la plante des pieds des prêtres ; שמת לבח־בילב Gen. 8. 9, (la colombe ne trouva pas) d'endroit où poser (la plante de son pied) sa patte. -- 5° sp קיבה Gen. 32. 33, la concavité de la hanche, ou l'ischion. — 6° Un vase creux, une coupe ou cuiller : מַפּוּה תַּוב אַפּיִם־עַשְׂרֵה Nomb. 7. 84, douze petits vases d'or. — פון השלע I Sam. 25. 29, le creux de la fronde. — 8° ning בוביוכול Gant. 5. 5, les boutons du verrou à l'aide desquels on l'ouvre et ferme. — 9° בּפֹר הְּפֶרָים Lev. 23. 40, des branches de palmier (qui se plient). – 10° בקו מאונים Aboth, plateau d'une balance. — 11° יכוח יכוח Aboth, il le juge dans la balance de l'innocence, c.-a-d. en bien, favorablement.

את. Rocher, pointe de rocher; seulem. plur.: אַבָּיבְים עַלּיג Jér. 4. 29, ils montent sur les pointes des rochers; אַבָּיבִים Job 30. 6, (ils habitaient) dans les trous (cavernes) de la terre et dans les rochers.

רְבְּתְּדֹי Dompter, éteindre: יְבְּתָּדְ וְּשְׁכְּ Prov. 21.14, un présent donné en secret (dompte) éteint la colère (aussi : la charité secrète éteint la colère de Dieu); יְּבְּתֵּי שִׁינִי Rituel, en prenant, ou en donnant, des présents pour corrompre, ou pour se laisser corrompre.

קּמְּה (ע. קּמָשְׁ 9°). Branche de palmier : מְּמָּח נְאַנְמִּיּן Is. 9. 13, la branche du palmier et le jonc (l'homme grand, fort, et le faible, humble); רְבָּבְּיוֹ לֹא רַצְנָיָרָ Job 15. 32, et sa branche ne verdira pas.

וְלְכְמּוֹרֵד : M. 1° Coupe ou bassin קּלְכְּמּוֹרֵד הַשְּׁטֶּח I Chr. 28. 17, et pour les coupes d'or — et pour les coupes d'argent, ou pour les bassins, etc., le même que קַּוֹרָם.

בַּילְבְּעָבֶּר Exod. 16. 14, (la manne) était fine comme les grains de frimas (de gelée blanche) sur la terre; יְמָבֵּר Ps. 147. 16, il répand la gelée blanche comme la cendre.

רָבְּמִים מַצֵּץ יַבְנְאָד. unique: רָבָּמִים מַצֵּץ יַבְנְאָד. Hab. 2. 11, et le chevron ou la moise de la charpente le criera, ou répondra; selon d'autres: le nœud dans le bois, dans la poutre, ou : un bout, coin de la poutre.

יה בּפְיר m. 1° Un jeune lion, déjà vigoureux, courant après la proie: וַתַּעַל צָּתָר בייה פפרר היה Ez. 19. 3, elle a élevé un de ses lionceaux qui est devenu un jeune lion fort; וְכְּכְמָּיר יֹטֶב בְּמָסְחַרִים Ps. 17. 12, et comme un jeune lion qui habite les lieux cachés; aussi קַּמָּיר אַריוֹרו Jug. 14. 5, un jeune d'entre les lions; au fig.: מְּמָיִרִים יְדִוּידָרִים Ps. 35, 17, (sauve) mon ame des jeunes lions (de mes ennemis cruels); בְּבֶּירָת Ez. 32. 2, tu as été semblable à un lion à l'égard des nations (tu as été la plus forte, la plus terrible, entre les nations); וְסֹחֵרֵי תַּרְשִׁישׁ וְכַל־תִּמְירֵידָוּ 38. 13, et les marchands de Tharsis et ses jeunes lions (les grands, les puissants). - 2º Village: וְנִינְיִה רְחְיָהְי מַלְמִרִים Néh. 6. 2, réunissons-nous dans (un des) villages (v. קמָסִרים); selon d'autres, n. pr.: à l'endroit nommé Chephirim.

קּפְּיְרָה n. pr. d'une ville des Hevéens, Jos. 9. 47, appartenant plus tard à la tribu de Benjamin; 18. 26, Caphira.

Niph.: אוֹבְיבֶלְ הֶיבֶ בְּיבְּלְיבְרָ Ez. 21. 19, et que cette épée soit tirée, qu'elle tue une seconde et une troisième fois; selon d'autres, הְשָׁלִישְׁתָּח adj.: cette grande épée, cette épée terrible, apparaîtra une seconde fois.

אָבָּמֶל רְסְמֹּ מִי נְבֹּוֹא Job 41. 5, qui viendrait (conduire, diriger, ce monstre) par sa gueule pourvue d'une donble rangée de dents; duel הַיְבִיבְּלִים לְּבָּעָל בּוֹל מִי בְּנִבּא 11. 6, car la sagesse de Dieu est double, c.-à-d. impénétrable, ou infinie; par sa par ls. 40. 2, (elle a reçu) des châtiments doubles pour tous ses péchés.

בְּמְנֶה שָׁרֶשֶׁה בְּלֶרוּ: בּמְנֵה שָׁרֶשֶׁה Ez. 17. 7, (cette vigne) étendit languis-samment ses racines vers (cet aigle).

קַּמָּהְ יַמְשָּׁרְ יִמְשָּׁרְ Plier, courber: מְּמָּהְ יַמְשָּׁרְ Ps. 87. 7, (chacun d'eux) a courbé, humilié, mon âme; ou, intrans.: mon âme s'est courbée; inf.: יוֹשׁרָּהְ בַּאַבְּלְן Is. 88. 8, est-ce de courber sa tête comme un jonc? בְּיִלְּבְּתְּבְּלִיךְ בַּאַמַּלְּיִים Ps. 145. 14, et il redresse tous ceux qui sont courbés.

Niph.: אַבְּרָ כְּירֹנְיר מְרוֹם Mich. 6. 6, (de quelle manière) dois-je me courber, m'humilier, devant le Dieu très haut?

לְבְּקְרָאָ הְיִהוּ Couvrir. Kal une fois: הְּהָאֹ הְּיָבְּיִרְ הְּחִרּץְ Gen. 6. 14, tu couvriras, enduiras, (l'arche) dedans et dehors (de poix).

Pi. בְּפֶּר, fut. רְכַפֵּר. 1º Couvrir le péché, pardonner; avec l'acc.: אַפָּעים אָקוּם רבחבם Ps. 65. 4, nos péchés, tu nous les pardonneras ; רווא בחום יכפר עון 78. 38, mais lui, le miséricordicux, il pardonne le péché; suivi de וְכַּחֵּר עֵל־: עַל 79. 9, pardonne-nous nos péches ; de בַּבּר לְצַבְּּנְהְ יִשְׂרָצֵל : לְ Deut. 21. 8, pardonne à ton peuple Israel ; בְּפָרָר לה לכל־אַשָּׁר נְשִׂית Ez. 16. 63, quand je te pardonnerai tout ce que tu as fait; de יַר מַשוֹב יְכַפֶּר בְּצֵר: בְּצֵר II Chr. 30. 18, l'Eternel, qui est bon, pardonnera (pour מַכֵּדֶם) à ceux (qui avaient mangé la paque sans s'être sanctifiés). - 2º Expier, purifier : וְכִּפַּרְתָּם אֶת־תַבָּרָת Ez. 45. 20, vous purifierez (ainsi) le temple; וְכְּחֵר עֵלֵיו חַבּרֵון Lév. 5. 26, le prêtre offrira pour lui la victime d'expiation, ou : le prêtre l'absoudra; אולר אכפרת בער חשמתכם Exod. 32. 30, peut-être que j'obtienne le pardon de votre crime; בער בין בין בין בין בין Lev. 4. 26, le prêtre le purifiera (l'absoudra) de sa faute; לכפר על־נַמִשׁתְיכָם Exod. 30. 45, pour racheter vos personnes, ou: pour servir d'expiation à vos âmes; לבפר בער בית־ישראל Ez. 45. 17, pour être l'expiation de la maison d'Israel: יַבּמָר יְכַמֵּר Lév. 16. 33, il purifiera aussi l'autel. — 3° Couvrir, écarter, la colère; apaiser: אַכַּפְּרָדוֹ פָנִיר בַּנִּנְרָחוֹ Gen. 32. 21, je l'apaiserai par le présent; ראיש חכם יכפרנת Prov. 16. 14, mais לא תוכלר פסרה: l'homme sage l'apaisera Is. 47. 11, (une calamité) que tu no pourras adoucir, détourner, par des expiations.

Pou. 1° Passif du Pi. 1°: יְחַבֶּאְרְהְּ הְּכָּשְׁר מְיּבְיּוֹר וּיִבְּאָר רְיִבְּיִּר תְּבָּיוֹן חַיְּבִּי לָכִּם 1s. 6. 7, et ton péché sera pardonné; 22. 14, cette ini-

Hithp.: אָס־יִּתְבַּשֵּׁר עֲוֹן מֵּית־עֵּלִי I Sam, 3. 14, l'iniquité de la maison d'Éli ne sera pas pardonnée.

Hithp. et Niph.: רְנִכְּשֵּׁר לְּחֶם תַּדְּם תַּלְּם Deut. 21. 8 (pour יְנְתְּשֵׁי), le crime du meurtre sera expié pour eux (ne tombera pas sur eux).

קּפָּר m. (ce qui couvre, protége, les habitants). Village: נָלִינָּה מַּמְּבָּרִם Cant. 7. 12, demeurons dans les villages; בְּלָרִים וְּבַקְּמָרִים I Chr. 27. 25, dans les villes et dans les villages. De la

קפר הְעַפּוּגי (village des Ammonites) n. pr. Chephar Haamoni, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 24.

רער מפר : 1º Village). לפַפר (ע. קיפור יער מפר דְּמְּרָזִי I Sam. 6. 18, jusqu'au village ouvert (sans mur). — 2º (v. ¬pi) Poix: קבֹּמֵר — הַתְּבֶּים Gen. 6. 14, tu enduiras (l'arche) de poix. — 3° אשמל חמפר Cant. 1. 14, une grappe de raisin de cypre, ou : une fleur de palmier; עם ינדים אם 4. 13, des fruits ou des fleurs de cypre et du nard. - 4º Expiation, rachat, prix : אַבוּ־פּֿקַר רוּשָׁת עֵלֵיר Exod. 21. 30, si un rachat lui est imposé, si on le taxe à une somme d'argent; נְרָתוּני אִרשׁ כֹּמֶר נְמְשׁׁוֹ 30.12, chacun donnera quelque chose comme un prix de son ame (quelque chose pour se racheter); ימיד־מָר לָּקַרְוּחִר כֹּמֶר I Sam.12. 3, et de la main de qui ai-je accepté une expiation, c.-à-d. de l'argent, pour l'épargner s'il était coupable? וֹבְיִים נְתַּחִי כְּמְּרְךְּ מְצְרֵיִם Is. 43.3, j'ai donné l'Egypte pour ton rachat (j'ai livré l'Egypte pour te racheter).

יבון פַפּרָה : Expiation, pardon : וְבֵּרְ כַּפּרָה

temps d'expiation; לְּפֶּרֵת עֶּלוֹן le pardon des péchés.

בְּשֵׁלְּהִים m. pl. Expiation: בְּשָּׁבְּיִם Exod. 30. 10, l'hostie de l'expiation (offerte pour le péché); בַּטְּהַ יִּתְּמָּרִים 30. 16, l'argent de l'expiation (de leur rachat); בְּשָׁבְּיִם Lév. 23. 28, et בּיִר בּיִר 2. 7, le jour de l'expiation, le jour du pardon, fête et jeune solennel au dix du mois de Tisri.

תְּשְׁבָּע הַ Couvercle, mais seulement la table d'or, qui était au-dessus de l'arche, et couverte en partie des ailes des chérubins, le propitiatoire: הְיָשִׁי הָשִׁבְּעָּהוֹי Exod. 25.17, tu feras le propitiatoire d'or pur; בְּשִּׁבְּה תַּשְּׁבָּי I Chr. 28.11, et la chambre du propitiatoire (du sanctuaire).

תְּבְּּהְישֵׁנִי תְּאֲמֶר Hiph. Ex. unique: תְּבְּּהְישֵׁנִי תְּאֲמֶר Lament. 3. 16, il m'a pressé. ou renversé, dans les cendres (v. עָּבָבַשׁ), ou il m'a humilié; selon d'autres: il m'a couvert (ou nourri) de cendres.

רְּבָּרְיָא אָלֵהְ chald. Lier, mettre aux fers; pass.: מַאַרִייָן אָרַרִיא אָלֵהְ מְּחָתוּ Dan. 3. 21, ensuite les trois hommes furent liés.

Pael: רְמֵינָא לְּגוֹא־סּרָא מְכַּמְּוִדּוּץ Dan. 3. 24, (n')avons-nous (pas) jeté (trois hommes) liés au milieu du feu? לְכַמָּחָה 3. 20, (il ordonne) de lier.

תּהְבּיִרָּיתְ m. 1° Le linteau au-dessus de la porte, le chapiteau de la colonne; בְּבְּתְּחֹרָיתְ Amos 9.1, frappe le linteau; בְּבְּתְּחֹרָיתְ יִבְּרִים Soph. 2.14, (des oiseaux) habiteront sous ses chapiteaux, ou: sous le faîte de ses maisons. — 2° Un ornement au chandelier dans le temple en forme de pommes ou petites sphères; les pommes et les fleurs (du chandelier) seront de la même pièce que lui.

תְּלְשְׁתְּיִים n. pr. d'une contrée: מְּלְשְׁתְּיִם Amos 9. 7, (n'ai-je point tiré) les Philistins de Caphtor (de la Cappadoce, ou de Chypre, ou de l'île de Crète)? אַר בַּמְחִיִּרִים Jér. 47. 4, l'île de Caphtor; מְלִשְׁתִּים Gen. 10. 14, les Philistins et les Caphtorins.

2º Paturage: בְּרָתֵב Is. 30.23, (ton bétail pattra) dans de vastes, grands, paturages; בְּלְבְשׁוּ בְּיִרִים וְשִׁנִּאוֹ, Ps. 65.14, les paturages se couvrent (se remplissent) de troupeaux; selon d'autres: les béliers couvrent les brebis.

שנידר שנידר פירים בירים פרים בירים ב

4° Chef, officier: לְּבָּיִר II Rois 11.4, et יְבָּיִר וְצִּיִר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּרְ וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּרְ וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּיר וְצִּרְ וִצְּיר וְצִּיר וְצִיר וְצִּיר וְצִיר וְצִּיר וְבְּיר וְבְּיר וְבְּיר וְיִיּיר וְבְּיר וְבְּיִיר וְיִייר וְבְּיר וְיִייר וְבְייר וְבְּייר וְבְּייר וְבְּייר וְבְּייר וְיִיר וְבְּייר וְיִייר וְבְּיִיר וְיִיר וְיִייר וְיִיר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִיר וְיִירְייִיר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִּייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְייִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְיִייר וְייר וְיִייר וְיִיייר וְיִייּיר וְיִייּיר וְיִייר וְיִייר וְיִייר ו

המים Is. 16.1, envoyez le dromadaire (l'animal qui excelle dans la course); selon d'autres: envoyez les agneaux (votre tribut à celui qui règne sur votre pays, à votre suzerain).

לבר הגבל "Gen. 31. 34, sous la selle, le bât, d'un chameau.

n. Nom d'une mesure des choses sèches aussi bien que des liquides:

קים מר פלף I Rois 5. 2, trente mesures de fleur de farine; וְעָשְׁרִים מֹר שָׁכָּן 5. 25, vingt mesures d'huile (un chor contient 10 baths ou éphas, il est le même qu'un , v. Ez. 45. 14).

אָקְבֶּית רוּחָד: Chald. Ithph.: אַקְבֶּית רוּחָד: Dan. 7. 15, mon esprit se troubla, fut saisi d'épouvante.

רְבֵּל (rac. בְּרְבֵּל). Revetir. Part. pass.: I Chr. 15. 27, David fut revetu d'une robe de fin lin.

לְרְבְּלְאָ f. chald. Manteau ou tiare: Dan. 3. 21, et (avec) leurs manteaux et leurs autres vêtetements; selon d'autres: leurs tiares.

וויברו-שם עבדי-יצוח באר : Creuser בנה ו Gen. 26. 25, et les serviteurs d'Isaac y creusèrent un puits; בְּקבְרִי צֵּשֶׁר פָּרִיתִי לִי 50. 5, dans mon sépulcre que je me suis creusé, préparé; selon d'autres: que je me suis acheté (v. II בֶּרָהו); au fig. tendre un piége, poursuivre : ברר Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans); איש בּלִוַעַל כֹּרָח רָעָח Prov. 16. 27, l'homme méchant, pervers, (creuse) prépare le mal ; וְהַכָּרוּ עַל־רֵיעַכָם Job 6. 27, • vous creusez autour de votre ami, (vous lui tendez des pieges); אַזְנֵיָם כָּרִירֶת לִּר Ps. 40. 7, tu m'as creusé, ouvert, les oreilles (pour que je puisse bien entendre et obéir).

Niph. passif: פר יפּרָהוּ לֶּרְשָׁע שְׁנְהוּ Ps. 94. 13, tandis que la fosse est creusée pour le méchant.

ונס־פֵּיִם חִכְּדּ מַאָּחָם : Acheter לְנִם־פֵּיִם חִכְּדּ מַאָּחָם Deut. 2. 6, vous acheterez d'eux aussi l'eau; אַבְּרָהָ לִּיִּ Osée 3.2, je l'ai achetée.

ביבְרָה פּרָה נִיבְרָה II Rois 6. 23, (le roi) leur sit préparer, servir, un grand repas; leur sit préparer, servir, un grand repas; Job 40. 30, les pêcheurs associés s'en régaleront-ils? ou feront-ils festin à cause de sa prise? ou: les marchands associés l'achèteront-ils? (v. 1°); d'autres expliquent: les pêcheurs le prendront-ils dans des filets, des pièges? (V. 1 הַרָּת).)

סות מיח (קרה ou רות ou קרה ou קרה ou קרה ou קרה ou Soph. 2. 6, la demeure, le lieu des puits, des citernes, pour les pâtres, ou des demeures creusées, c.-à-d. souterraines (de I קיף), ou: un lieu de nourriture (un sol labourable) [de II קיף 2°].

קרה f. Repas: פֶּרָה גְּרוֹלֶח II Rois 6. 23, un grand repas (de II בַּרָה 20).

תרוב m. (plur. פרובים). Chérubin, ange, être symbolique dont la forme est composée de celles de l'homme, du taureau, du lion et de l'aigle, ces trois animaux symboles de force et d'intelligence (v. Ez. chap. 1 et 10). Les chérubins gardaient le paradis terrestre après que l'homme en eut été chassé (Gen. 3. 24); ils portent le trône de Dieu: ון ניירקב על־קרוב ניילק II Sam. 22. 12, il monte sur le chérubin et il prend son vol; ישֶׁב תַּבְּרָבִים I Sam. 4. 4, Dieu assis sur les chérubins: dans le sanctuaire du tabernacle il y avait deux statues d'or et dans celui du temple de Salomon deux statues de bois couvert d'or, qui figuraient des chérubins, mais qui avaient des visages d'enfants (v. Exod. chap. 25 et I Rois, chap. 6); אַּתִּד מָס־וּבּ Ez. 28. 14, toi (roi de Tyr) tu étais comme un chérubin.

ברוכ n. pr. Esdr. 2. 59.

וְכְרוֹזָא מְרֵא בְּחָיִל : m. chald. Héraut בְּרָיּזָא מְרֵא בְּחָיִל : Dan. 3. 4, et le héraut criait avec force, a haute voix.

רוף chald. Aph. Crier, proclamer: יְחַכְּרְזּוּ עֵּלְּוִיף Dan. 5. 29, et on cria, proclama, au sujet de (Daniel); מַבְרָיָה וְאִיכֶּיָה Aboth, (une voix) qui publie (crie) et dit.

ם בל בְּרְחָה: Dépit : בל בְּרְחָה en dépit de toi, malgré toi.

יף (v. ער עס 4°).

ו בְּרִית n. pr.: בַּוּל מְרִיח I Rois 17. 3, le torrent de Carith, au bord duquel le prophète Elie séjournait.

רביתות et ביתות (rac. ration entre les époux, divorce: רְבָּתַבּת Deut. 24. 1, il lui écrira

une lettre de divorce; אָבּי מְּיִר מְּיִר מְּיִר מְּיִר מְּרִי וּשִׁרְ Is. 50. 1, où est l'écrit de divorce (écrit) à votre mère? aussi plur. סָמָּר Jér. 3. 8, son écrit de divorce.

בּרְכֹב m.: תַּבְּיְבֵּה Exod. 27. 5, le contour de l'autel, un bord qui entourait l'autel au milieu de sa hauteur; בַּרְבָּב 38. 4, (on fit une grille d'airain) sous le bord, contour, de l'autel.

בר ובר של הוא Safran: ניד וברשם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

בְּלְכְילִשׁ n. pr. d'une ville sur l'Euphrate, Charcamis (lat. Cercusium?), Is. 10. 9, Jér. 46. 2.

רַכְּיכ n. pr. Charchas, eunuque du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

י מְבַיְּבֵּר (v. מְבַיְבֵּר (v. מְבַיְבַּר).

ובשים ל. pl. Ex. unique: איבשים להלגווו Is. 66. 20, (ils viendront a Jérusalem) sur des animaux qui courent vite, des dromadaires, forme redoublée de יש (ע. בי 5°); selon d'autres: sur des chariots; selon d'autres: et avec des chants, de la musique (v. ביר).

m. (fém. Is. 27. 2, 3, avec suff. נבריבי , *pl*. פּרָבִי, consi. פּרָבִים). Un champ bien cultivé, un verger bien planté, mais surtout vigne, vignoble: מרם ניתו Jug. 15. 5, les plants d'oliviers, d'autres expliquent comme rry les vignes et les oliviers; בַּרָה מָבְיָה Job 24. 18, le chemin qui conduit aux vignes, aux jardins, à la terre cultivée; קַרָם חָפֶּר Is. 27. 2, la vigne qui porte le vin; les prophètes, par parabole, donnent souvent au peuple d'Israel le nom de vigne : ישררת הודי לברמו Is. 5. 1, le cantique de mon ami pour sa vigne (Israel); מַרנֵר בְּבֵרן סַרְמִי 5. 3, (soyez juges) entre moi et ma vigne; pl.: יְּכְיָמֵינוּ סְמָדֶר Cant. 2. 15, et nos vignes sont en fleur.

Joel 1. 11, gémissez, o vignerons : אָפֶּרִיכֶּם אָפֶּרִיכֶּם Is. 61. 5, vos laboureurs et vos vignerons.

(vigneron) n. pr. 1º Charmi, fils de Ruben, Gen. 46. 9, patron. פרפי

Nomb. 26. 6. — P Carmi, fils de Zabdi, Jos. 7. 1.

m. Une couleur rouge, écarlate ou cramoisi: וּבְּבּוּץ וּבְּבִּיף II Chr. 2. 13, (il travaille) en fin lin et en écarlate; נְאֵרְנָּיְלּ וְבַרְיָּיל 3. 14, (des fils) couleur de pourpre et d'écarlate ou de cramoisi (v. יְשֶׁיִי).

תַּכֶּם m. (Même sens que בַּרְמֶל 1º Champ ou jardin bien cultive: מַאַבִּיא ליאַרֶץ הַפַּרְפֵּל Jér. 2. 7, je vous ai conduits dans une terre qui ressemble à un jardin, une terre de délices; וברים וברים Is. 10. 18, la gloire de sa forêt et de ses champs fertiles; מִינָבֶר מִינָבֶר לַפַּרְטֶל וְדַוּבֶּרְטֶל לַיַּצֵּר יַהָּשָׁב 32.15, le désert sera changé en un champ de fruits et d'arbres, et ce champ ressemblera à une forêt (tant ses arbres seront forts et hauts); יצר פרימלו II Rois 19. 23, sa forêt fertile, délicieuse, les plus beaux arbres du Liban. — 2º Fruit du champ et du jardin (de בָּךָ, פָלֵא), fruit tendre, nouveau et plein, bon: וָבַרָבֶּל בּבְקַלֵּנוֹ II Rois 4.42, (l'homme apporta) aussi des épis frais, du froment nouveau, dans sa besace; וַקֵּלָר וַבְּרַתֵּל Lév. 23.14, du grain grillé, desséché, et des épis nouveaux; אָרָשׁ מַרְפֵל 2. 14, des grains brisés, broyés, sortant d'épis pleins et tendres.

3° n. pr. d'une montagne, d'un cap très fertile dans la tribu d'Aser; אַרְיִּבְּיבְּיבְּ Amos 1.2, le haut du Carmel: אַרְיִבְּיבְיבְ Amos 1.2, le haut du Carmel: אַרְיִבְיבִי I Rois 18. 19, 20, le mont Carmel; אַרְיבְיבִי I Rois 18. 19, 20, le mont Carmel (riche de cheveux comme le Carmel (riche de feuilles ou d'arbres), ou: ta tête repose sur toi majestueusement; selon d'autres: ta tête rouge brillante comme l'écarlate (le même que אַרְיבִיבְּיבְיבָּ בַּיִר לַּיִבְיבִיבְּ (le même que אַרְיבִּיבְיבָּ בַּיִבְּלִים I Sam. 30. 5, ſém. אַרְבָּלִיבְּ 27.3, (un homme, une femme) de la ville de Carmel.

The n. pr. Cheran, fils de Dison, Gen. 36. 26.

לְּרֵיםְא chald. (v. מָּמָא hébr.). Trône: בּרְבַּא מַלְּכּוּתַה Dan. 5. 20, le trône de son royaume; דִּי כְּרְסָוֹן רְמִיוֹ 7. 9, que l'on plaça des trônes; même verset, son trône.

בְּרֶסְמָּתְּי תְּיִיר Ps. 80. 14, le sanglier de la forêt la foule, fouille (v. רֶפֶס, ou : la ronge, coupe (v. מָסָם).

עבע Fléchir, se mettre A genoux, s'agenouiller, se prosterner, s'affaisser: לר מכרע בל-ברה Is. 45. 23, tout genou fléchira devant moi; ַרַל אֲשֶׁר־יִּכְרַע עַל־ ברקרו Jug. 7. 5, et tous ceux qui mettront les genoux en terre ; בֹּרְעֵּים וּמְטַׁתְּחַוֹרָם בומן Esth. 3. 2, (tous les serviteurs du roi) fléchissaient le genou et se prosternaient devant Aman; avec לְּמָנֵיר : לְמָנֵי יכרעו פל-יורדי עפר Ps. 22. 30, devant lui se prosternent tous ceux qui descendent dans la terre; פַרֶע רָבֵץ תָאַרָיָה Gen. 49. 9, il s'est mis sur les genoux (s'est couché), s'est étendu comme un lion; דומרו פריטו ונמלו Ps. 20.9, ils se sont affaissés (ont été abattus) et ils sont tombés; וברשרים פרעות האודץ Job 4. 4, tu as affermi les genoux tremblants, chancelants; יַיְּכְרֵע מְּיִרְכְּמוֹ II Rois 9. 24, et il s'affaissa (tomba mort) dans son chariot; וַמְּכָרֵע וָחֲלָר I Sam. 4. 19, elle tomba à genoux par les douleurs et accoucha, ou: se mit à genoux pour accoucher plus facilement, et accoucha; הַּכְּרֶצְנָה יַלְרֵיהֵן הְּמָבַיְהַה Job 39. 3, (les biches) se courbent, se mettent à genoux, pour faire sortir leurs faons (de leur sein); וַיּכְרָעהּ אַמָּרָם אַרְצָּח II Chr. 7. 3, ils se prosternèrent la face contre terre; וְעֵלֵיהַוֹ יְכְרְעוּן אֲחֵרִין Job 31. 10, et que des étrangers la déshonorent (ma femme); בּלְתִּי כָרֵע מֵדֵת אַפִּיר Is. 10. 4, sans moi, c.-à-d. abandonnés par moi, ils seront courbés entre les captifs; selon d'autres: (ne pourra être sauvé) que celui qui se courbe, se cache, entre les prisonniers.

Hiph. Faire fléchir, abattre: מְכֵידִּם Ps. 18. 40, tu abats mes ennemis, tu les fais plier sous moi;

ולידיב ליבור ישראל חברים ולווי Ps. 78. 31, il fli tomber, il renversa, l'élite ou la jeunesse d'Israel; שני חברים שני Jug.11.35, ma fille, tu m'as chagriné, affligé. "Fléchir, faire pencher la balance: הבירים לבח יכרים Aboth, il fait pencher pour lui la balance de l'innocence, il le juge en bien; יִבְּרִיעַ בֵּינִייָם Aboth, il l'emporte sur eux tous; יִבְּרִיעַ בֵּינִייָם Rituel, il juge entre eux, c.-à-d. il les met d'accord, les concilie.

לְּבָעִים duel. f. Les pieds des animaux, a partir des genoux (ע. בְּבָים): (בְּבֵע לַבְּעָבִים Lév. 1. 13, les intestins et les pieds; בְּבְּבֶּעְבִים Lév. 1. 13, les intestins et les pieds; בְּבַבְּעָבִים Lév. 12. 9, la tête et les pieds (de l'agneau de Pâque); בְּבָבִים בְּבַּבְּעַלְ Amos 3. 12, les deux cuisses (d'une brebis); בְּבַּבְּים בָּבַּעַלְ לְבַנְלָים (keri בּבִּעָלִי Lév. 11. 21, (les insectes ailés) et qui ont deux pieds au-dessus des autres, ou deux pieds plus longs (pour sauter).

בְּרְפֶּט m. Nom d'une couleur: אַרְּשָּׁט Esth. 1. 6, (des rideaux) de couleur blanche el verte, ou jaune.

קרַר (Kal inusité. Pi. avec בּ répété (קרָבֶּר (Kal inusité. Pi. avec בּ répété (קרָבֶּר (בִּרְבֵּר בְּנֶל־בֹּוֹ (בִּרְבֵּר בְּנֶלִּרבֹוֹ (בִּרְבֵּר בְּנֶלִרבֹּוֹ (בִּרְבֵּר (בִּרְבֵּר (Bam. 6. 15, et David dansa de toute sa force (devant l'arche); מְפַנֵּינ (B. 16, sautant et dansant.

קרשה פּלָשׁ בְּרְשׁה מַבְּרָנָי . Ventre : פָּלָא בְרְשׁה עַבְּרָנָי 51.34, (Nebucadnessar) a rempli son ventre de ca que j'avais de plus délicieux.

בּלְשׁ n. pr. Cyrus, roi de Perse, Esdr. 1. 1, qui a fait retourner les Juiss dans leur pays et rebâtir le temple à Jérusalem; אָאמָר לְכוֹרָשׁ רֹעִי רֹעָּר Is. 44. 28, qui dit de Cyrus: Il est mon pasteur (le pasteur de mon peuple, et il accomplira ma volonté en tout).

אָנְיִי n. pr. d'un seigneur perse à la cour d'Assuérus, Charsena, Esth. 1. 4.

Couper, abattre, exterminer; ונְכְּרְתוּ מִשְׁם וְמֹיֹרָת I Sam. 24. 5, il coupa le bord de la casaque (de Saūl); Nomb. 13'. 23, et la

ils coupèrent une branche de vigne: וַיְכְרַת־בָּח אַז־ראשׁוֹ I Sam. 17. 51, David coupa la tête de Goliath avec l'épée de ce dernier; לְכֵּרֹת חַצֵּץ Deut. 19. 5, pour couper du bois ou un arbre; לארבעלה ו מַלְרֵם עַלֵּרִם Is. 14. 8, (les arbres disent :) il ne vient plus personne qui nous abatte; פַרְחוּ רַעְרָה Jér. 46. 23, ils abattront sa foret; לכרחר תוצדים II Chr. 2.9, à ceux qui coupent les arbres; ranga שׁמְּבֶּח Deut. 23. 2, et un homme dont l'organe génital est coupé, un eunuque. Seul וְכָרוּת Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont coupés; וְנְכְּרְהָנוּ מַאֶּבֶץ חַיִּים Jér. 11. 19, exterminons-le de la terre des vivants.—Très souvent קַרֵת בְּרִית couper une alliance (percutere sædus), des victimes qu'on sacrifiait ou qu'on abattait en faisant, contractant, une alliance: פרח יד אחד אַבְרָם בְּרִית Gen. 15. 18, l'Eternel fit alliance avec Abram ; אַר בָּרִית דָי אַלֹדֵיכָם שַּׁמֵר פַרַת עִּפְבַם Deut. 4. 23, l'alliance que l'Éternel votre Dieu a faite avec vous. Suivi de 3 imposer l'alliance. לות ברית לחם ברית II Rois 11. 4, il leur imposa une alliance; בַּרֵית לַעִּינֵי Job 31. 1, j'ai fait un pacte avec mes yeux, je leur ai fait cette loi; וֹאֶכְרְתָּח לָכֶם עְּרִיח עוֹלָם Is. 85. 3, je ferai avec vous une alliance éternelle (si vous écoutez ma voix); — ou le plus faible la demande avec soumission; וֹנֵעַבְּרֶך, I Sam.11.1, reçois nous en alliance, et nous le serons assujettis; יְצַחָּח נְכִרַת־בְּיִרת לֵאלֹחֵינוּ Esdr. 10. 3, faisons alliance avec notre Dieu (promettons, jurons-lui, de chasser toutes ces femmes, etc.). — אַר־רַזְּבֶּבֶר אַשׁר מָרַחִּר אָחְכָם Agg. 2. 5, le pacte que j'ai fait avec vous; אַנָּדִוּט מֹּרְחִים אֲעָינָהוּ Néh. 10. 1, nous contractors une alliance. Sans régime : בָּרֹת לָכֶם I Sam. 11. 2, a cette condition, je veux traiter avec vous; נַּחִּכֶּרֶת־לָּהְ מַדֶּם Is. 37. 8, et tu as lié à toi par un pacte (plusieurs) d'entre eux.

Niph. passif. Etre coupé, expulsé, exterminé, périr, manquer: אַם־יפֶּבֵת אַם־יפֶּבֵת Job 14.7, si (l'arbre) est

coupé, il reverdira encore (il pourra הס renouveler); וְיָרֶר הָשָׁב לּשׁ יִעָּרֶת בְּרָדַתְעִיר Zach. 14. 2, et le reste du peuple ne sera point chassé de la ville; וְלֹאִריִקְרָה על-בְּטֵר עוד Gen. 9. 11, et désormais toute chaire ne périra plus (par les eaux du déluge); בי מְרַצִּים יִקָּרָהוּן Ps. 37.9, car les méchants seront extermines; וְנְבְּרָתֵה חָנָּמָשׁ חַהְרא מֵעֲמֵרה Gen. 17. 14, cette âme (personne) sera exterminée du milieu de son peuple; לאריפרת לף איש פעל תשא ישיעל I Rois 2. 4, tu auras toujours quelqu'un de tes descendants assis sur le trône d'Israel, exactement tu ne manqueras pas d'un homme qui soit assis, etc.; לֹא־יִפֶּרֵהוֹ אִישׁ עולה עולה עולה Jer. 33. 18, (entre les prêtres et les lévites) il ne manquera pas d'un homme qui offre (ou digne d'offrir) des holocaustes; וְלֹאִריִנְבֶּרֶת שֶׁם־דַּוֹשֵּׁת בַּיָּבֶּת אַרָּידי Ruth 4. 10, pour que le nom du défunt ne s'éteigne pas parmi ses frères; הַתְּמָרָה 🗗 אָרְמָרָה Prov. 23. 18, et ton espérance ne sera point (coupée), déçue; ער דוברדן יפרחון Jos. 3. 13, les eaux du Jourdain se separerout; מַרֶב יַבֶּרָת Nomb. 11. 33, (la viande) n'était pas encoro mangée entièrement, ils n'avaient pas achevé de la manger.

Pou.: אָשֶׁרִית צְּשֶׁרִית צְּלֶּיו פֹּרָיְתוֹ Jug. 6. 28, le bois autour (de l'autel) était coupé; בֹּאִ־בָּבִית שְׁיַרָּאְ Ez. 16.4, ton nombril n'a pas été coupé (coupé et lié).

Hiph. Exterminer, ruiner, retirer: בּשָּבֶּר בְּשָׁרָּאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאָר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְּיאַר בִּיבְיאַר בִּיבְיאַר בַּיבְיאַר בִּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבְיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַּיבָּיאַר בַיבְּיאַר בַּיבָּיאַר בּיבּיאַר בּיבְּיאַר בַּיבָּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בַּיבְּיאַר בַּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בּיבְּיאַר בַּיבָּיאַר בּיבְּיאַר בּיבָּיא בּיבְּיא בַּיּיִבּיּיְרְ בַּיּאַר בּיבְּאַר בּיבְּיאַר בּיבְּאַר בּיבְּאַר בּיבְּיאַר בּיבְּאַר בּיבְּיאַר בּיבָּיאַר בּיבְּיאַר בּיבָּאַר בּיבְּיאַר בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיאַר בּיבּיא בּיבּא בּיבּיא בּיבּא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּא בּיבּא בּיבּיא בּיבּיא בּיבּא בּיבּא בּיבּיא בּיבּא בּיבּיא בּיבּא בּיבּא בּיבּיא בּיבּא בּייא בּיבּא בּיבּיא בּיבּא בּיבּא בּיבּא בּייבּא בּיבּא בּייבּא בּייבּא בּיבּ

Hoph: קיבור מְּנְהָר נְּמֶהְ מְּבֵּיה Joel 1.9, les oblations et les libations sont (retirées) bannies de la maison de l'Eternel, c.-à-d. on n'en offre plus.

* Nituel, extinction, extermina-

הוחק f. plur. Des poutres ou des

planches taillées: די מְּרָתְּה אֲרָוִים I Rois 6. 36, et une assise de planches ou de poutres de bois de cèdre; דּבְרָתוֹת אֲרָוִים 7. 2, des poutres de bois de cèdre.

(de בְּרֵהְיּ couper, tuer) 1° Nom collectif d'une espèce de garde, de satellites des rois : יְחַמְּבֶרָתִי יְחַמְּלֵתִי Il Sam. 8. 18, les satellites, les archers et les frondeurs; selon d'autres, les noms de deux races en Israel : les Céréthiens et les Phéléthiens (v. aussi מַרֶּרַ a בר (בלי וְהַבְּרָיִר וְתַּפְלֵיִר וְבָל־תַוּגְבֹּיִרם (4°) בר 20.7, et les Céréthiens et les Phéléthiens, et tous les hommes vaillants. — 2º Nom de peuple, les Philistins, descendant en partie de Crète: אוי פרחים Soph. 2. 5, peuple des Crétois, des Philistins; selon d'autres: peuple perdu ou qui a mérité d'être exterminé; נַבַב תַּבְּרֶתִי I Sam. 30. 14, (vers) la partie méridionale des Philistins ou des Crétois.

ה פּלְּבֶר m. et בְּשְׁבָּה f. (transposé de אָם־בֶּשֶׁב הַּאִּבְּקְרִיב: Agneau: אָם־בֶּשֶׂב הַּאִּבְקְרִיב Lév. 3. 7, s'il offre un agneau; נְּקַבָּהְי 5. 6, une femelle du troupeau, une jeune brebis.

ת קילי n. pr. Chesed, fils de Nahor, frère d'Abraham, Gen. 22. 23 (peutêtre souche des קילידים Chaldéens).

וַבְּשָׂרִים : pl. 1° Les Chaldéens בְּשְׂרִים בּאָנִיוֹת רָעָהָם Is. 43. 14, et les Chaldeens qui se sauvèrent dans des vaisseaux en jetant des cris, ou qui mettaient leur confiance dans les vaisseaux; שנר הבשווים ובנד ובובדנאצר שלון בבל Jer. 32. 28, (je livrerai la ville) dans la main des Chaldéens et celle de Nebucadnezar, roi de Babylone. - 2º Le pays des Chaldeens: אֶרֶץ בַּשְׂוָּרִם Jér. 24. 5, la Chaldée, et יְדִירָתוּת בַשְּׁדִּים לְשֶׁלֵל 50.40, la Chaldée deviendra une proie; Is. 47. 1, fille de Casdim, les Chaldeens; באור קישורים Gen. 11. 28, dans Ur. ville des Chaldeens, ou dans la plaine des Chaldéens. — 8° Astrologues : יַיִדְבָּרוּ הַבַּשְׁהִים לַשְּלֵהְ אֲרָמִית Dan. 2. 4, les astrologues parlèrent au roi en langue chaldéenne ou syriaque.

יקיארן . chald. (emph. בְּשְׁרָּאָרוּ, pl. בְּשְׂרָּאָרוּ, 20

בְּשִּׁרה Ex. unique: בְּשִּׁרה Deut. 32.15, tu étais couvert de graisse (v. בְּשָׁר, tu avais de l'embonpoint, c.-à-d. tu es devenu puissant, riche.

קשל (fut. רָבְשׁוֹל) Trébucher, s'affaiblir, se fatiguer, être renversé: man ינישלר ונישלר וופלר Ps. 27. 2, ils ont trébuché et sont tombés; וְכַשֵּׁל עוֹזַי Is. 31. 3, le protecteur sera renversé, trébuchera; וְכָשֵׁל זְדוֹן וְנָמֵל Jér. 50. 32, le superbe trebuchera et tombera; בּרְכֵּר כָּלָשֶׁלֹנּ כְּצוֹם Ps. 109. 24, mes genoux séchissent, s'affaiblissent, par le jeune; כָּשֵׁל כֹּהַיו Néh. 4. 4, la force de ceux qui portent la charge s'affaiblit, se fatigue. Ps. 105. 37, וְאֵין בְּשְׁבָטִיו בּוֹשֵׁל il n'y avait pas de faible, d'infirme, dans leurs tribus; וְכָשָׁלֹּנּ אִישׁ־בְּאָחִיז Lév. 26.37, ils tomberont chacun sur leurs frères, dans leur fuite précipitée ils se renverseront ou s'attaqueront les uns les autres; וְכִשָּׁלֹּהְ תְּגְוְיַרֶּוֹם Nah. 3. 3, ils trébucheront les uns sur les cadavres des autres.

Niph. Même signif. que Kal: יְּרְבָּשֶׁלֵּים I Sam. 2. 4, ceux qui chance-laient, les faibles, se ceignent de force (seront entourés, remplis, de force); יְצִּם דְּבָּרִי עָלֹא יִתְּיַשׁל אַ Prov. 4.12, et lorsque tu courras, tu ne trébucheras pas; יְבָּשֵׁל בָּחִ Ez. 33.12, (l'impie) ne trébuchera pas par son impiété, c.-à-d. il ne sera pas puni (s'il se convertit).

Pi.: רְגֹּיִרְהָ לֹּאֹ רְבְּשִׁלְּרִ־עֹּרֹר Ez. 36. 14, (cheth.), tu ne ruineras ou no dévoreras plus ton peuple, (keri מְשַׁמְּלֵּר tu ne feras pas mourir.

Hiph. Affaiblir, faire tomber: יִּוְכְּשֵׁילּ Lament. 1. 14, il a affaibli, paralyse, ma force; אַבּוֹשְׁילֹּה Prov. 4.

16, (les méchants ne dorment pas) s'ils n'ont pas fait tomber, s'ils n'ont pas fait de mal aux autres; בּיַבְיבֶּיבֶּים Jér. 18. 15, ils les ont fait trébucher dans leur voie, ils ont séduit les autres, les ont entraîné dans leur mauvaise voie; הַיבְּיבֶּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בַּבִּים מַבּוֹי Mal. 2. 8, vous avez fait tomber beaucoup qui étaient dans la voie de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; properties de la loi, c.-à-d. vous les avez séduits à violer la loi; properties autres) les fera tomber, (retournera contre) eux-mêmes.

Hoph.: לְכִידָּהּ מְּכְשֵׁלִים לְּפֶּנֶדְהּ Jér.18.23, qu'ils soient précipités, renversés, devant toi.

וְלְמְנֵי כִשְּׁלוֹן וֹבֵה רּתַיו : m. Chute בְּשְׁלוֹן Prov. 16. 18, avant la chute l'orgueil, l'orgueil précède la chute.

ੇ ਹੋਈ suivi de ឃុ: comme, de même que.

רְשִׁיִּלְ Kal inusité. Pi. S'adonner a l'art de la magie, de la sorcellerie: בְּשִׁיִּין II Chr. 33. 6, et il s'adonna a la magie; part.: בְשִׁיִּיִין Deut. 18.10, ou un sorcier, qui opère des maléfices; בְּשִּיִין אָל Exod. 22. 18, tu ne laisseras pas vivre, tu puniras de mort, la sorcière (celle qui use de sortiléges, qui opère des maléfices); בְּשִׁיִּים וְלַבְּבָיִם בַּשִׁיִּים בּבְשִׁיִּם בּאַרָּבִיּבָּים בּאַרָּבָּיִם בּאַרָּבָּיִרם (Pharaon fit venir) les sages et les magiciens.

אין זיי. Enchantement, sortilége; seulement plur.: בְּשֶׁמֶּיתְ תְרַבְּים II Rois 9. 22, et ses nombreux enchantements; אונה בישׁ בּים בְּיַבְים בְּיִבְים בְּיַבְים בְּיִבְים בְּיבְבִים בְּיַבְים בְּיבִבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיב

ישר (י. מְּבְישׁרָה , מְּבַבְּּטְ . Magicien : אַל־מַּשְׁמַּרְכֶּן אָל־מַּשְׁמַּרְכָּן Jér. 27.9, (n'écoutez — ni) vos magiciens.

קְּשֵׁר (fut. יְּבְשֵׁר) Étre bon, plaire, réussir: תְּיָם אוֹד אַרָּבְּעַר חָיָה אוֹד בּנָג Eccl. 11. 6, (car tu ne sais pas) lequel (des deux) réussira, poussera, celui-ci ou celui-là.

קְּשֶׁר תַּדְּבֶּר לִּפְנֵי תַשְּּלֶּהְ: בְּשֶׁר בְּיָבֶּר לִפְנֵי תַשְּּלֶּהְ: Esth. 8. 5, et si cela est bon, juste devant le roi, si cela lui platt.

בַּחַב (fut. בַּהְבֹיב). Ecrire avec l'acc.: ון ביכְּחֹב הָיִר סֵמֶר II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre; דאָכְהוֹב צֶּל־חַלְּחֹת אָת־ חַרְבְּרִים Deut. 10. 2, j'écrirai sur ces tables les paroles; ּוֹכַתַּבָּתָּ אֵלִידָוּ אַח פָּלי קּהְבָּרִים Jér. 36. 2, et tu écriras (dans ce livre) toutes les paroles; יְבָרוּגב אֵלֵרתָ Ez. 2. 10, et sur ce (rouleau) étaient écrites des (plaintes); aussi : סָרוּב בַּתּוֹרָדו Neh. 8.44, écrit dans la loi; יכחב הדו לבי Is. 44. 5, il écrira de sa main (pour בְּדֵיוֹ): Je suis à l'Eternel. — La personne a qui on écrit avec אַל־דּוֹאָב II Sam. 11.14, (David écrivit) à Joab; avec יצל: ון בל-אַמְרֵיִם וּכְּיַבֶּׁוּח II Chr. 30. 1, (Ezéchias écrivit) aux tribus d'Ephraim et de Manassé; מָבֶל־הַוּמָדוּב עַלֵּדמי II Rois 22.13, selon tout ce qui nous a été prescrit; יבקב־לו רַבֶּר חוֹרָתִר Osée 8.12, je lui avais prescrit une quantité (d'ordonnances) ou les principales ordonnances de ma loi; וַיִּכְחוֹב אָלֵיו אַת־שֵּׂרֵי סְכּוֹת Jug. 8. 14, (le jeune homme) lui écrivit, c.-à-d. mit pour lui par écrit, les noms des principaux de Souccoth ; לְכַּחֹב אָר־תָאָרֶץ Jos. 18. 8, faire la description du pays; בְּרוֹב עַמִּרם Ps. 87. 6, (Dieu) en faisant la liste, la description, des peuples; בל הופיחוב לחיים Is. 4.3, tous ceux qui sont inscrits pour la vie (Targg., pour la vie éternelle); יְמַיִּ לְּמָנָי Is. 65. 6, c'est écrit devant moi, c.-à-d. c'est résolu, décidé; selon d'autres: (leur péché) est écrit devant moi; בּיִּ רְמִלֵּב עָלֵּי מְרֹרִיוּת Job 13. 26, pour que tu écrives, décrètes, contre moi des arrêts sévères.

Niph. passif: יְיְפֶּחֶב מְּיָחֶי מְּרֶס־וּמְדֵי בּרְיִבְּתְב מְּרָחִי מְּרֶס־וּמְדֵי בּרָאָרָ בּרָא בּרְא בּרְיה בּרְא בּרְא בּרְיה בּרְא בּרְא בּרְא בּרְא בּרְא בּרְא בּרְא בּרְי בּרְא בּרְ

Pi.: מְּכֵּחְבִּים עָּכֶל בְּחָבוּר Is. 10. 1, et (malheur) à ceux qui écrivent des lois ou des jugements injustes, des lois d'oppression; selon d'autres: à ceux qui font écrire, qui dictent à ceux qui écrivent, etc.

בּרָהָב אָמָר שִּרָהְב Esth. 3. 14, une copie de la lettre; בְּהָהְב בּבּרָה בּבְּהָב וֹ II Chr. 2. 10, Hiram (roi de Tyr) répondit dans, on par une lettre; בְּהָב בְּיָה בּבָּה Esth. 8. 8, un écrit fait au nom du roi; בַּבְּהָב Esth. 9. 27, comme (il est ordonné) dans leur écrit, ou: de réciter chaque annéel'histoire contenue dans leur écrit; בּבְּהָב אָבָר בֹּבְּר בָּבּר 1. 22, à chaque province selon son écriture (celle qu'on écrivait et qu'on savait lire); בּבָּרָה אָבָר בֹּבְר בָּר חַ Dan. 10. 21, dans le livre de la vérité.

לְּלֶּדְּכְּחֵלִין: Dan. 5. 8, ils ne purent lire l'écriture; יְלְדִי יְקְרוֹן 5. 15, pour qu'ils lussent cette écriture.

2º Prescription: בְּרַבֵּ סְמֵּר מְשֵׁח Esdr.
6. 18, selon la prescription du livre de Moïse; בִּירַבְּ כְּיָרַ 7. 22. (et du sel) sans prescription, c.-à-d. dont la quantité n'est pas écrite, fixée.

בְּרַנְנֶשׁ מַלְּפָא מְּחַב : chald. Écrire בְּחַב מָּחַב Dan. 6. 26, le roi Darius écrivit; דִּרְנָנָשׁ מַלְּבָּנִיּאּ Esdr. 5. 10, pour que

nous écrivions les noms des hommes (qui étaient à leur tête).

בְּחַבֶּח f. Écriture: בְּחַבָּח הַלְּחָבָּח Lév. 19. 28, une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures ou caractères imprimés, gravés, sur le corps.

ת הווים פותים מינים ווא פותים ווא פותים ווא בינים בינים

ת. (rac. ביחים). Ce qui est pilé au mortier: אָפֶּלוֹ וְיֵח זוֹן שָׁבֶּלוֹ Exod. 27. 20, de l'huile pure d'olives pilées au mortier (meilleure que celle des olives pressées, foulées).

קיוריים שומר ביתיל מיני פור ביתילים. Mur: היוריים שומר ביתילים Cant. 2.9, le voici qui se tient derrière notre mur.

קְּחֵלְ m. chald. Mur, muraille: בְּחַלָּ שְׁרְבָלָא Dan. 5. 5, la muraille du palais (de la salle du roi); plur.: בְּּבְּחָלַיָא Esdr. 5. 8, dans les murs.

שְׁלְישׁ n. pr. Chithlis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

לְּתְּכֵי Niph. Étre marqué: יְבְּקָם מֵּלְבָּי Jér. 2. 22, ton iniquité reste marquée devant moi, c.-à-d. ne sera pas effacée (v. * מַּתָּם).

י היילְבּן מְּיִמִים : m. Tache, souillure קּחֶם m. Tache, souillure: וְדִוּלְבָּן מְּיִמִים Rituel, rends les taches blanches, lave les souillures de nos péchés.

et const. לְּחֹנֶת f. (avec suff. קּהְנְהִי , pl. קּהְנָת const. קּהְנָת avec suff.

בְּחְלֵּחְ כֵּר: (בְּחֲלִּחְ כָּר: בְּּר: Habit, tunique, robe: בְּּרִים בְּּרָחָם Cen. 3. 21, des habits de peaux; בַּרִים בַּרִים Lév. 16. 4, une tunique de lin que portaient les prêtres; בְּיִים בְּּרָים בִּיִּרִם Gen. 37. 3, une robe de plusieurs couleurs (v. בַּיּים בְּיִּרָם בְּּרָים בְּּיִם Cant. 3. (l'épouse dit) je me suis dépouillée de ma robe.

אָרַתֵּף f. (const. בְּתַּיּ, duel avec suff. י בְּחַפִּיד , plur. הְיַחֲפּיד , const. בְּחַפּיד). וי באים בליקחם: Is. 46. 7, ils le portent sur l'épaule; אַשָּׁיִק הַיָּשָּׁאַ Nomb. 7. 9, ils porteront (leurs charges) sur les épaules; פַרַרָם עַרֵרים Is. 30. 6, le dos des chameaux, ou : des ânes; קתמ כחוף סוֹרֵרֵת Néh. 9. 29, ils ont présenté une épaule rebelle, ils ne voulaient pas porter (ton joug), se soumettre. -2º Des choses inanimées, côté : קרַם ו תַּבְּיִח תַּיְפָנִיח I Rois 6. 8, le côté droit de la maison; צל־בַּרָקה יָם־בְּצַיַרָה Nomb. 34. 11, (du côté du) jusque vers le lac de Cénéreth; אַל־פֶּרָת עָקרוֹן Jos. 15. 11, vers le côté d'Accaron; אַבֶּדן מְחַמָּד Deut. 33. 12, et (Dieu) repose entre les épaules (de Benjamin), c.-à-d. le temple sera bâti au milieu ou sur les hauteurs de son pays; יצפו בַכָּדֵוּם מְּלִשְׁתִּים 1s. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (ils feront une invasion dans leur terre); d'autres traduisent: קּבְּשָׁתְ d'une épaule, c.-à-d. tous ensemble, comme אָרָה (v. בַּיָם). — שהר כחשת חברת ידינית ל Exod. 28. 7, à (l'éphod du grand-prêtre) seront attachées deux bandes qui passeront sur les épaules (des bretelles). — 4º migna nnen Ez. 41. 2; les murs aux deux côtés de la porte; בְּחָמוֹית הָאוּלָם 41.26, les deux côtés du vestibule. — ס פול בי פול בי וויאר בי מי ערבע אור אל אַרבע פוורו I Rois 7. 34, et les quatre consoles aux quatre angles (de chaque socle).

קחר Kal inusitė. Pi. 1° Entourer, cerner: מַּקרנּ אָד־בּנְיְמִין Jug. 20. 43, (les ennemis) cernèrent Benjamin (les Benjamites); אַבְּירַרְּיִּרָ בְּשֶׁן נְתְּקְרוּנִי Ps. 22. 13, les taureaux gras, forts, ou les puissants de Basan, m'ont entoure.

309

מַבַּתַּר־לָּר וְעֵיד רָאֲדֵוּנֶךָ: assiégé. — 2°Atlendre Job 36. 2, attends un peu, reste un peu auprès de moi (ou : écoute-moi un peu), et je te le prouverai, démon-

#iph. Entourer: בר רָשָׁע מַכְּחִיר אָתר אַבְּיִּים Hab. 1. 4, car le méchant cerne le juste, le tient assiégé; en bonne part: בְּיִרְקִרם Ps. 142. 8, les justes m'environneront, ou : se couronneront, c.-a-d. ils triompheront à cause de moi, de ma délivrance; וערומים יְכְחִירוּ דְעַת Prov. 14. 18, les hommes habiles se pareront de la science comme d'une couronne (v. בֶּתֶר).

תַּבֶּרֶת : m. Couronne, diadème קּקָר בלכאת Esth.1.11, avec le diadème royal; *שלשׁח וּכְחַיִרים חַם Aboth, il y a trois couronnes différentes.

(plur. פֿאָרָה f.) Ce qui couronne la colonne, chapiteau : רַכֹּחַרֹת עֵלֶּד שני חעמויים I Rois 7. 20, et les chapiteaux qui étaient au haut des deux colonnes; הַשָּׁהַר הָאָדָה 7. 17, pour l'un des chapiteaux.

אָם־שִׁלְתוֹשׁ אָת־נָוֹאֵיִרל : Piler, broyer בְּטַשׁ מַכְּבְשָׁשׁ Prov. 27. 22, quand tu pilerais l'insensé, le sot, dans un mortier (עַרַאַת .ע).

וֹתָם (ful. רֹשׁיוּ) 1° Frapper, forger :

Joel 4. 10, forgez des épées de vos faux, ou : des socs de vos charrues. — 2º Briser, casser: 45 miro וה Is. 30. 14, briser, casser sans pitié, ménagement; part. pass.: דְּכָּחִאוֹי Lév. 22. 24, un animal dont les organes génitaux sont brisés, écrasés; irit ring שרור הישב Deut. 9. 21, je le rompis, je le broyai bien ; וְכַּתּוֹתִי מְשַנֵיוֹ צָּרֵיוֹ Ps.89. 24, je briserai, j'exterminerai, ses ennemis devant lui.

Pi. 1° Forger: וְכַתָּחוּ חֲרָבוֹחָם לָאָתִּים Is. 2.4, ils forgeront de leurs épées des faux. — 2º Briser : הַלָּחָת שַׁתַּי הַיָּה וּכְּתַּת נְיִלָשׁ הַיִּהְישׁה בּיִר בּיִי II Rois 18. 4, il brisa, fit mettre en pièces, le serpent d'airain; יָכִּתְּתוּי אָתר דאָרָץ Zach. 11. 6, ils ravageront le pays.

Pou.: יְכָּחָרוּגּ גוֹיד־בָּגוֹיר II Chr. 15. 6, un peuple fut poussé ou brisé contre un autre (tous les peuples se faisaient la

guerre les uns aux autres).

Hiph. Défaire l'ennemi : רַיַּכְּרוּים עַרי חַחְרְמָח Nomb. 14. 45, ils les taillèrent en pièces (les poursuivant) jusqu'à Horma; יַיִּבְּרוּי אַרְוּכֵם Deut. 1.44, ils vous taillèrent en pièces, vous défirent.

Hoph. pass.: יְפַרּלִיתָּוּ יְשַׁמּרּלִיתָּוּ Mich. 1.7, toutes les images (de ses idoles) seront brisées; פּבּקר לָעֶרֶב יְתָּחוּ Job 4. 20, du matin au soir (les hommes) sont brisés, exterminés.

ל Lamed, למד douzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 30. Son nom signifierait de même que aiguillon, une espèce de fouet pour conduire les bœufs, et il y aurait eu une ressemblance entre cet instrument et l'ancienne forme de cette lettre. Consonne liquide, > se permute avec >. Exemples : מַצְלוֹת et מַצְלוֹת les étoiles, ou: les signes du zodiaque; אַרְמָּלוּח et אַלְמְטֹח Is. 13. 22, palais, châteaux; et ביתרש etendue, tension; ביתרש et ba chald. interj, voici que! Avec >, ex.:

et נְחֵץ presser, être pressant; לִשְׁכָּח et לון chambre לון nuit, לול passer la nuit; comme linguale avec דָעַר, ex.: רָעַר et רַעַל trembler, être agité; אַזַל et אַזַר et אַזַר chald., s'éloigner, s'en aller.

On trouve > comme redoublement d'une autre lettre radicale, ex.: חַיַּצָּ enrager, et ילעמה violence, ardeur; et comme finale dans beaucoup de mots de quatre lettres; plusieurs de ces mots sont des diminutifs, comme : בַּרְטֶּל champ, jardin, diminut. de נְּבָעל; בָּרֶם tige, de גביב calice; מרכל articulation, cheville du pied, de opp crochet ou anneau.

Avec des suffixes forme le dat. du pron. pers.: לְּכָהוֹ à moi, לְּכָהוֹ à toi, קל a toi fem.; וֹף a lui, און a elle, אַ a nous, לֶּהֶם à vous לֶּבֶּר à vous fém.; לֶּהֶם (לְמֵּר) à eux, לָּדֶּלְ et לָדֶּלְ a elles ; ל exprime comme >5, dont il est l'abréviation, l'idée du mouvement, mais avec beaucoup plus de variations; il exprime: 4° la direction vers quelqu'un ou quolque chose , קרב אל comme קרב ל s'approcher de quelqu'un : בָּארּלָהְ Is. 60. 4, ils viennent vers toi ; דָּתְּפֶּן בָּא לַחֲצֵר Esth. 6. 4, Haman était venu dans la cour; , וניס ,בָּרַח ,יָרַד ,אָוַל ,חָלַךְ ,שוּב—ל revenir, aller, descendre, courir, fuir à ou vers ; תַּלְהָ s'en aller (v. תַּלָהָ לּוֹ ; aussi avec les verbes חַבָּה, חַבָּה, שָׁפַע, חָאָה, מַלָּח , חַקְשִׁיב, attendre, espérer, écouter, obéir, languir, où > indique toujours une direction, propension, de l'ame, de l'esprit, vers un homme ou une chose.

קייקים לְנָקֶשׁ תְּיִדְּי Gen. 2, 7, l'homme devint un être vivant et animé; même sans verbe: מַּדְיבָירְי Lament. 4. 3, la fille de mon peuple (s'est changée) en une cruelle.

4° > sert à former le datif après un grand nombre de verbes : תַּבִּיא, נָיַזְן ל, אָבֶר ,יַבֶּץ ,שָׁלַח ,נַשָא ,etc., donner, apporter, rendre, pardonner, envoyer, conseiller, dire à quelqu'un; ישׁ־לִּר ou ו חברו לר il est à moi, c.-à-d. j'ai, je possède ; בֵּן לִילָשִׁר je n'ai pas ; בַּן לִילָשִׁר I Sam. 16. 18, un fils (qui est à Isai) d'Isai; ו משקדם לשאול I Sam. 14. 16, les sentinelles de Saul; aussi le datif de la cause : לוארז יַדורַד לִבָּר Job 37. 1, pour cela mon cœur est saisi d'effroi ; רָנֶעָבֶּר Is. 19. 22, il est touché par eux, par leurs prières, il les exauce; קרוארלה Esth. 5. 12, invité chez elle, ou par elle ; מַרָח לְאָרשׁ être enceinte des œuvres d'un homme ; > indique l'auteur : פִּיְכִּוֹר Ps. 3. 1, psaume de David; même sans nominatif: לבודר Ps. 25.1, de David (David en est l'auteur); יוֹם לַדֵּד Is. 2. 12, le jour de l'Eternel (le jour où sa justice s'exercera); פִּשְׁפָם לָאלְחַרּ תַּעֹבֶב Ps. 81. 5, une loi donnée par le Dieu de Jacob; לֵיֶר דַּוְּשׁוּכָּח 3. 9, de Dieu (vient) la victoire; שַׁמַב שָׁלֹמַה לָשֵׁם הַי I Rois 10. 1, la réputation de Salomon qui lui était faite, préparée par Dieu ou par tout ce qu'il faisait à la gloire de Dieu; > indique aussi l'instrument: יוּכָּח לְּפִר חַרֶב passer au fil de l'épée; לא־יִרְאַח לַפַּרְן Ez. 12. 12, qu'il ne voic pas de ses yeux, comme לְלְשׁׁנֵנוּ נֵנְבְּרֵר ; בְּצֵרִן Ps. 12.5, nous serons forts, puissants, par notre langue, comme בלשנני

 Esdr. 1.11, tous les vases d'or et d'argent; לְּשָׁמָּרֵם וְלַשְּׁלֵּבְּעָ Lév. 13.48, (étoffe) de lin ou de laine. — Certains adv. se changent en prépos. par בְּבְּעָבָּת בָּלְבּעְבָּת וְלַבְּעְבָּת בַּלְבּעְבָּת וְלַבְּעְבָּת Exod. tout autour; בְּשִּלְיבָת וְלַבְּעְבַת בַּבְּעָבָת בַּבְּעַבְּת וְלַבְּעְבַת Exod. 40.33, autour du tabernacle et de l'autel, prépos.; rman adv., en dessous, rman au-dessous de, autour de seus de.

לי On trouve משנה devant le régime direct d'un verbe trans.: רַיַּפַּח רַבּר: .gime direct d'un verbe trans.: רַיַּפַּח רַבּר: .40. 2, le chef des gardes prit Jérémie à part; הָאַבְּרָּיִם Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets délicats; אָאַרִיל יַדָּיָרֶג-פָּצַשׁ; Job 5. 2, la colère fait mourir l'insensé.

7° > signifie aussi: ce qui concerne, en fait de, en : לעשר ולחבמה I Rois 10. 23, (Salomon surpassa tous les rois) en richesses et en sagesse; לַכְּמִים Job 32. 4, (ils étaient plus avancés que lui) en jours, en age; בְּיַבְשׁ לָפָחוֹים Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; אַטָּר חַלָּם לָחָם Gen. 42. 9, (les songes) qu'il avait eus à leur sujet; ואל פורים לְסְיָשׁפָּט רַשׂרוּ Is. 32. 1, et quant aux princes, ils régneront selon la justice; לְקִרְשָׁרִם Ps. 16. 3, à l'égard des saints (qui sont sur la terre) ou pour l'amour des saints ; dans le même sens : אָפְרָי־לָּר אָרָד רוּגא Gen. 20. 13, dis de moi, à l'égard de moi : Il est mon frère ; Ps. 3. 2, beaucoup רַבְּים אֹמְיִים לְנַמְּשִׁי disent de mon âme; בָּי מַלְאָכֶיוֹ יְצֵנֶּיוֹ־לָּךְ 91. 11, car il a donné ses ordres à ses anges en ta faveur ; אַל־רַיַבַּלְצוּ אוֹיַבַר לִי 25. 2, que mes ennemis ne triomphent de moi.

9° Selon, comme si : לְּמִינִי Gen. 1. 11, selon son espèce ; לְמִינִי 10. 5, chacun selon sa langue; לְּצֶּרֶלְ רִּמְלְּהְדְּכֶּלֶּהְ Dob 39. 16, (l'au-truche) est dure, cruelle, envers ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle; פְּמְרֵיִם מָאֲשֶׁר־רָאִיתִּי לְצִירִן Osée 9. 13. Ephraim, je l'ai vu comme une autre Tyr.

10° L'endroit ou la proximité où l'on se trouve, אָרשׁ לְּמָחַהוּ à la droite : אָרשׁ לְמָחַהוּ Nomb. 11. 10, chacun à l'entrée de sa tente ; קְרֵי־ לְּמָי־ לְמִי־ לְמִיּ־ בְּרָים לְמִיּ־ בְּרָים Prov. 8. 3, à côté des portes, à l'entrée de la ville ; לְּחִיֹּה בְּרָים לָמִיּ לַתְּרֹים לָמִיּ בַּרָּים לָמִיים לָמִיּים habitera) la côte des mers.

11° Quelquefois, pour indiquer l'incident du temps: יְלַבְּלֵקר Ps. 30. 6, et le matin; יְלַבֶּלְר Gen. 49. 27, et le soir; שֹּבְשָׁר חַוֹּבְּלְּר בּיִא חַיִּבְּי Jos. 10. 27, lorsque le soleil se couchait; בְּיִלְּהַר חַיְּבָּי Esdr. 10. 8, dans l'espace de trois jours; 10. 8, dans l'espace de trois jours; בוּבְּל שִׁלשׁ שָׁנִים בְּיִר בּיִבְּי I Rois 10. 22, une fois tous les trois ans; בְּבָּר שִׁר שִׁבְּעִים בְּיִר שַׁרְבָּי הַרָּי, 4, sept jours encore (après sept jours); בְּבִים יִבְים יִבְים וּלִשְּׁבְּיִם בְּבִים וּלִשְּׁבְּיִם בּיִבִים יִבְים וּלִבְּיִם בּיִבּים יִבְים וּלִבְּיִם בּיִבּים נִבְּים נִבְּים נִבְּים נִבְּים נִבְּים בּיִבּים נִבְּים נִבְּים בּיִבּים וּלִבְּיִם בּיִבִּים בְּבִים נִבְּים בּיִבּים בּיבִים (après sept jours);

לְבֵּד , לְּבָדָד : dans l'isolement, seul; מְבָּדָ en súrcté, ou sécurité; לְבֵּד Is. 1. 5, à l'état de maladie, langueur, c.-à-d. malade; ירְמְבִיד Ps. 45. 15, dans, ou avec, des vêtements richement brodés.

ל פּגּוּ superflu comme dans בְּיהִּינֵּ אֲדֹּוֹנְ גַּוֹרְינֵּ אֲדֹּוֹנְ Is. 63. 2, pourquoi ton vête-ment est-il tout rouge (v. בְּלֹגְי Ichr. 29. 11, pour שֹבְי לֹבְ לֹנְי וֹנְי Ichr. 29. 11, pour בּילי לפּג נופּג chefs; בְּיָב II Rois 7. 2, le roi; בִייְנָי I Chr. 28. 14, pour בַּיְנָי וֹיִי, et souvent après בַיר, בַּיָב, etc.

ל sous entendu, ex.: אַאָּלֶּידְאַ II Sam. 4. 2, pour לְבֶּר ְיְבִּיּלְיָדִי II Chr. 20. 28, pour בְּיִריּשְׁלֵּיִ

 312

temps de mourir; מַח לַצְשׁוֹח II Rois 4. 13, qu'y a-t-il à faire (que peut-on faire)? יַר לְרוֹיְשֵׁרְעֵנְר Is. 38. 20, Dicu de me sauver (Dieu me sauvera). -3º Après : לצארם Nomb. 1. 1, (la 2º année) après qu'ils furent sortis (v. plus haut 5°).—4° Pour que, afin que: ואל מיל של Is. 10. 2, afin que les veuves soient comme leur proie; Nomb. 11. 11, pour que tu (me) charges du poids. - 5° Quand, lorsque : לְּמִנֹית הַמֹּקֵר Jug. 19. 26, lorsque le matin commençait à poindre; לְּמְּנוֹיה עֲרֶב Gen. 24. 63, vers le soir. -לַטַּעַּלַח־לָּר : Gomme si, comme pour ו למשרח I Sam. 20. 20, comme pour tirer, comme si je tirais à un but.

7 chald. Même signif. que 🗦 héb. 1° Prép.: דַנָיאל לְבַיְתַה אַוַל Dan. 2. 17, Daniel entra dans sa maison; יָשׁלְבַּבֶּהָ לְסוֹת אַרְעָא 4. 19, et ta puissance s'est étendue jusqu'aux extrémités de la terre ; יָאַמָּר לְכְּשִׂהֵיאַ 2.5, (le roi) dit aux Chaldeens; לְחַכּימִין 2. 21, (qui donne la sagesse) aux sages; souvent aussi signe d'acc. après les verbes transitifs: לְחוֹבְרֵא לְחַבָּיםֵי 2. 24, de faire mourir les sages de Babylone; לָאלָחֵר הַחַבָּא 5. 4, et ils louaient, glorifiaient, les dieux d'or; remplaçant le gén.: וּמֵלָהָ לִּיִשְׂרָאֵל רָב Esdr. 5. 11, un grand roi d'Israel; בְּשָׁנֵה חַדָּה 6.3, la première année du règne إذارت de Cyrus. - 2º Conj. devant les inf.: Dan. 2. 9, de dire devant לְּמֵאמֵר קַדְמֵי moi; יאַפֶּר לְהוֹבְרָה 2. 12, il commanda de faire mourir ; avec le fut.: לֶחֵיָא — מְבָרַךְּ 2. 20, que (le nom de Dieu) soit béni; לְחַנָא מְּדֹרָךְ 4. 22, que ta demeure soit ; בת די לחוא 2. 29, ce qui sera, arrivera.

Ro adv de négal. Non, ne pas. 1º Absolu. Il répond négativement à une question, ou exprime un refus: לא כדי צחקתה Gen. 18. 15, non (ce n'est pas ainsi), car tu as ri ; ניאפרו לא 19.2, ils répondirent : Non (nous n'entrerons pas chez toi). — 2º Avec presque tous les temps des verbes : לא הַּכְּטָּיר Gen. 2. 5, (Dieu) n'avait pas fait pleuvoir; לא שערו 4. 5, il ne s'est pas tourné vers,

il n'a pas regardé; devant le futur, il exprime souvent une défense : לא תנוב Exod. 20. 13, tu ne déroberas point; לא חַיבְּשׁוּ לְכָם Lév. 19. 4, ne vous faites point (de dieux jetés en fonte); quelquefois il indique aussi le but : خنا בשרץ Exod. 28. 32, pour qu'il ne se déchire; אֹי יְשֵׁוֹשׁ Is. 41.7, afin que (l'ouvrage) ne fût point ébranlé — 3° Interrogatif pour לא רשאירו עוללות: חלא Jer. 49. 9, ne vous laisseraient-ils pas quelques raisins à récolter ? מָּבָּרוֹן לֹא תַצָא Lament. 3. 37, (les maux et les biens) ne sortent-ils pas de la bouche du לא בַנִים: sans בְלֹא בַנִים: Très-Haut? -- 4º Pour לֹא I Chr. 2. 30, (Seled mourut) sans enfants; מֹקֵר לֹא עבורו II Sam. 23. 4, un matin sans nuages. — 5° Pas encore: לא רצא חצר II Rois 20. 4, (Isaīe) ne fut pas encore sorti de la cour ; ַלֹא אָדֶד בָּדָשׁ Ps. 139. 16, et aucun d'eux n'existait encore. - 6º Devant un adj. et un subst., pour en exprimer la négation ou l'opposé: מגויר לארדוסרד Ps. 43. 1, contre une nation qui n'est pas bonne; בם לא־עַר Prov. 30.23 (les fourmis) ce petit peuple impuissant ; בְּלֹאִ־אֱל — בְּלֹאִ־קָם Deut. 32. 21, par un non-dieu, une idole, - par un non-peuple, un peuple barbare ou misérable.

Avec des préfixes. פלא varie selon les diverses significations de p. Du temps, non dans, c.-à-d. hors : בלא פרז Lév. 15. 25, hors du temps; מלא-יומו Job 15. 32, avant son temps; non pour, ווסח avec, c.-à-d. sans : בּלוּא־בַּסָף Is. 55, 1, sans argent; בלא־לב ולב I Chr. 12.33, sans aucune duplicité de cœur, avec sincérité; בּלָא בְּשָּה Job 8. 11, sans marais; non par: מלא חשרו Job 30. 28, et non par l'effet du soleil, ou sans soleil, sans la lumière du soleil; בַּלֹא בָּמֶדאב II Chr. 30. 18, non selon ce qui est écrit, selon la manière prescrite; בָּלֹאּ אבְּלִּא Lam. 4. 14, ainsi, de sorte qu'on ne pouvait pas. — 2º אלא interrogati/, quand on attend une réponse affirmative: n'est-ce pas? n'est-il pas ainsi? קלא דוגא אַמַרבּלָי Gen. 20. 5, ne m'a-t-il pas dit lui-même? אַפֶּעָה I Rois 1.

11, n'as-tu pas appris? Souvent simplement affirmatif, comme יְתַּרָּה, הַלְּיָּ ו הלוא החצר מפקר וחלצה I Sam. 20. 37, voilà la flèche qui est au delà de toi; תלוא בויחד Ruth 2. 9, certes, j'ai donné ordre; חלוא־חם בחובים II Rois 15. 36, certes, c'est écrit (exact. ces choses sont écrites. — 3° לְלֹא כֹּחֶדֶּן sans: — דּלָלֹא כֹּחֶדֶּן וו הללא חורה II Chr. 15. 3, et sans prêtre et sans loi; pour אָלוּ בּיַאָשָׁר נוֹי : — לְלוֹא שֶׁאֶלוּ ו ללא בקשיר Is. 65. 1, (au secours) de ceux qui ne m'ont pas demande, qui n'ont pas voulu me connaître, de ceux qui ne m'ont pas recherché ; מַח־עַּוַרֶתּ לְלֹא־כֹחָ Job 26. 2, en quoi as-tu assisté celui qui est impuissant? (La Massorah compte trente-cinq fois xi3, quinze fois pour לא pour לא pour לא pour לא pour לא.)

איל (une fois איל cheth.) chald. Même signif. que אול אולה. ביניי ביניי

לא רְכֶּר (sans paturage) n. pr. Lodabar, ville dans le pays de Galaad, II Sam. 17. 27; יבר לא רְבָר 9. 5.

ነጋህ እን (non mon peuple) n. pr. Loami, nom symbolique du fils du prophète Osée, Osée 1. 9.

רְּמָהָה (qui n'est pas aimée, pas reçue en grâce) n. pr. Loruhama, nom symbolique de la fille d'Osée, Osée 1. 6.

Niph. (meme signif. que Kal): תַּצְיֵח

נְלְאֵי Jer. 9. 4, ils s'efforcent, s'étudient, à faire des injustices, à commettre des crimes; בְּלְבְּיִרְתִּי בַּלְבֵּלְ 20. 9, je m'efforçais en vain de le supporter; בְּלְבְּלִּתְּרְ בַּלְבֵּלְ Ps. 68. 10, tu as fortifié ton héritage languissant, le pays ou le peuple que tu aimes, et qui était tombé en langueur, affaibli; בְּלְבְּיִרְתִּי בְּעָשׁ Is. 1. 14, je suis las de (les) souffrir; בְּלֵבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרְיִ בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרְיִ בְּלָבְּיִרִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרִי בְּלְבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְּיִרְיִי בְּלָבְיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרְ בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרְ בַּלְבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלָבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלִבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלְבְּיִרִי בְּלַבְּיִרְ בְּלַבְּיִרִי בְּלְבְּיִרִי בְּלַבְּיִרִי בְּלְבְּיִרִי בְּלִבְּיִרִי בְּלִבְּיִרִי בְּלְבְּיִרִי בְּלְבְּיִבְּיִי בְּלְבְּיִבְּיִי בְּבְּיבְּיִי בְּבְּיבְּיִי בְּבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִי בְּעִבְּיִי בְּבְּיבִּיי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּבְּיִבְּיי בְּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִּבְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיבְּיִבְיי בְּייִי בְּייִי בְּיּבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיּבְּיי בְּייִי בְּייִּי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּבְּיי בְּייי בְּייִי בְּייי בְּיי בְּיבְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּבְייִי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְי

Hiph. trans. Fatiguer, accabler: אַרְ־צָּחָרוּ חַלְאַנִי Job 16. 7, mais maintenant il (Eliphaz) m'a fatigue, ou : elle (ma douleur) m'accable; קאָנִים דֶּלָאָר Ez. 24. 12, elle (la chaudière) a fatigué (par) les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer); selon d'autres: elle (la ville) a accablé les autres par les iniquités, par sa malice, ou : elle s'est efforcée à faire des injustices (v. Niph. וולאות אַנְשׁים כִּר חַלְאוּ ; (מִאָנִים Aor ex. et תַּלְאוֹים וים אַרד־אַלּדָר Is. 7. 13, (ne vous suffit-il pas) de lasser la patience des hommes, pour que vous lassiez encore la patience de mon Dieu? וּמָה הַלְאֵחָר Mich. 6. 3, et avec quoi t'ai-je accablé, tourmenté?

אָרָה n. pr. Leah (Lia), fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 16.

לאַכ 1° Couvrir, envelopper (ע. בּשֹל):
זְיִםְּבֶּרְ לָאֵב אָרִיפְּנִיר II Sam. 19. 5, le roi s'était couvert le visage. — 2° Parler avec douceur: בְּשָׁב בְּשָׁב בְּשָׁב וּעָב וּ Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur, avec bonté; selon d'autres, le verbe sous-entendu et בּאַב adv. (ע. בּאַב); d'autres traduisent: et la parole qu'il t'a dite (était-elle) en secret, trop basse?

אַט adv. Lentement: אַנּבּים לְאַנּים Is. 8. 6, (les eaux) qui coulent lentement, paisiblement (v. אַב).

לאט (rac. לאט) Silence, secret: וְהָבוֹא Jug. 4. 21, elle alla vers lui tout doucement, sans bruit.

לְאֵל (à Dieu) n. pr. Eliasaph, fils de Lael, Nomb. 3. 24.

לְאָשִׁה חָלְאָם הָלְאָם הָלְאָם אָלְאָם הָלְאָם הָלְאָם הָלָאָם הָלָאָם הָלָאָם הָלָאָם הַלָּאָם הַלָּאָם בּלָאָם הַלָּאָם בּלָאָם הַלָּאָם בּלָאָם בּלָאַר בּאָזִיר בּלָאַר הַאָּזִיר בּלָי הַאָּזִיר בּלָאַר הַאָּזִיר בּלָי הַאָּזִיר בּלָאַר הַאָּזִיר בּלָי הַאָּזִיר בּלָי בּוּאָזִיר בּלָי בּוּאָזִיר בּלְיי בּוּאָזיר בּלְיי בּוּאָזיר בּעְיי בּעְייי בּעִייי בּעִייי בּעְייי בּעִייי בּעְייי בּעְייי בּעְייי בּעְייי בּעְייי בּעִייי בּעִייי בּעְייי בּעִייי בּעִייי בּעְייי בּעְייי בּעִייי בּעְייי בּעִייי בּעְייי בּעִייי בּעִייי בּעִייי בּעְייי בּעִייי בּעְייי בּ

לב Devant makkeph לֶב, avec suff. לָב, plur. לָבָּד , לָבִּד

בְּבֶּב m. (const. בְּבֶּר, avec suff. בְּבָּרָה, plur. רְבָּבְּהָי, local בְּבָּרָה I's Le cœur. בְּבָּרָה II Sam. 18.14 (il les enfonça) dans le cœur d'Absalon; comme siège de la vie, il signifie souvent la vie, comme שַּבָּר לְבָּרָב לְנֵר: Ps. 22.27, vos cœurs vivront dans l'éternité; בְּיָר לְבָרָב בְּיָר Is. 1.5, et tout cœur est souffrant, malade; בְּבָּר בְּבָר רִבְּיר לִבְּרָב וּבָר רַבְּרַב וּבְּרָר וּבִּר יִבְּרָב וּבְּרָר וּבִּר יִבְּרָב וּבִּר וּבִּר וּבְּרַב וּבְּרָר וּבִּר וּבְּרָב וּבְּר בְּרָב בְּרָר וּבִּר וּבְּר וּבִּר בְּרָב בִּיך וּבְּרַב בְּרָר בְּרָב בְרָב בְּרָב בְרַב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בּרָב בְּרָב בְּרָב בְּרָב בּרָב בּר

בי בי Cœur comme siège des sens et des passions : de l'amour : יַלְבָּדְ אֵיך אָתִי Jug. 16. 15, puisque ton cœur n'est pas avec moi (que tu ne m'aimes pas); בְּכֵל־לְבָבְף Deut. 6. 5, (aime Dieu) de tout ton cœur; de la confiance : בּעָלָב בְּעָלָה Prov. 31. 11, le cœur de son mari a confiance en elle; du mepris : נאַץ לְבִּי 5. 12, (comment) mon cœur a-t-il méprisé, dédaigné (les remontrances) ? de la joie : לַבֶּךְ שָׁמַרוּ Ps. 16. 9, c'est pour cela que mon cœur s'est réjoui; de la tristesse : יַנְכְאֵח לַבְב 109. 16, et un homme dont le cœur est brisé; בָּר יְהְחַמֵּץ לְבָבִי 73. 21, car mon cœur (fermentait) était rempli d'amertume; לַרָאָשׁׁ אַרו־לָבָּר Eccl. 2. 20, de détourner mon cœur (de toutes les peines); לא־יירא לבי Ps. 27. 3, mon cœur ne craint point; נַכּוֹן לָבָּד 57. 8, mon cœur est ferme, rassuré; ילְבָּר בַּוְבֵּנְר 40. 13, mon cœur (mon courage) m'a abandonné; יָכֶל־לְבָב אֵנוֹשׁ יְנָיס Is. 13. 7, et tous les cœurs des hommes se fondront (de peur); לֵב דַשָּבָן Ez. 11. 19, le cœur de pierre (dur), opposé à לב בַּשֵּׂר (même verset) cœur de chair; בבם חשרל Levit. 26. 41, leur cœur incirconcis (immortifié); chez les prophètes on trouve attribuée au cœur l'action de crier: רְלֹאִר עֲכֶלְהְּ אֲלֵר תְּלְּאָם Osée 7. 14, ils n'ont point crié vers moi du fond de leur cœur; de soupirer: מְנַדְּמָח לָבָּר Ps. 38. 9, par les soupirs de mon cœur.

4º Siège de la volonté et du jugement: עַטָּרו כָּל־אֵשָׁר בְּלְבָרָהְ I Sam. 14. 7, fais tout ce que tu as dans ton cœur (ce que tu as décidé, ce que tu veux); יום נקם בּלְבִּי Is. 63. 4, le jour de la vengeance est dans mon cœur (est décrété); בְּבֶב וְחָבֹּ הַחָּאָ I Chr. 29. 17, tu sondes les cœurs; וַיַּמָּר־לָּהּ צָּת־כָּל־לָבוֹ Jug. 16. 17, il lui dit tout son cœur, tout ce qu'il savait ; חַכַם לַבָּב Job 9. 4, (Dieu) est sage d'esprit; חַסר־לָב Prov. 7. 7, qui est dépourvu de sens, insensé; ימוד אינוב נקשוי Prov. 19. 8, qui acquiert l'intelligence, la science, aime son âme ; מַבֹּר לָבֶב מְטוֹכָם Job 12. 3, j'ai du sens, de l'intelligence, aussi bien que vous.

5° Le centre, le milieu: בְּלְבִידֶּם Exod. 15. 8, au milieu de la mer : צַּר־לָב תַּשְּׁמָרָם Deut. 4 11, jusqu'au milieu du ciel; בְּלַב תָּאֵלָּת II Sam. 18. 14, au milieu du chêne.

בְּלְתָּה בְּלְתָּר נְחָרֵת: Cœur: הְּלְתָּר נְחָרֵת Dan. 7. 28, et je conserval ces paroles dans mon cœur.

לְבָאוֹח (pl. de לְבָאוֹח lion) n. pr. Lebaoth, ville de la tribu de Siméon, Jos. 15. 32; דיז לְבָאוֹח 19. 6.

לְבַּב Kal inusité. Niph. (de לֶבֶּב Kal inusité. Niph. (de בָּב). Acquérir du cœur, de l'intelligence :

וואים כבוב ילבב Job 11.12, mais l'homme (même) vain, insensé, acquiert de l'intelligence, des sentiments, des connaissances (v. la suite: né comme une bête ou un âne sauvage, il devient, il se forme, en homme civilisé, ou : quoique l'homme soit né comme une bête sauvage); d'autres traduisent en sens opposé: l'homme insensé est sans cœur, privé d'intelligence, ou rempli d'orgueil (et il est né comme le petit d'un âne sauvage).

Pi. 1° De בלב כפער, captiver ou blesser le cœur: מְלֵּבְי צְּתִּוֹרְי צְּתִּוֹרִי בַּלְּתוֹר. 4. 9, tu as captive, enlevé, ou blessé, mon cœur, o ma sœur, mon épouse!—

2° De לְבְבָּרוֹ gateau, pétrir des gateaux: ווולפַב לְעֵיבִי שְׁתַּר לְבְבוֹרוֹת. Il Sam. 13. 6, qu'elle fasse, pétrisse, devant mes yeux,

deux gâteaux.

לֶבֶב Cœur (v. בֶּבָ).

בְּבֶּרְהֵ לְבְבָּךְ chald. m. Gœur: וְרַשְּׁיֹתֵּ לְבְבָּךְ Dan. 2. 30, et les pensées de ton cœur; בְּבָרָהָ בְּבָּרָהָ, 5, 21, et son cœur.

קבר Scul, seulement (v. I לבד).

לְבָּרֹהְ f. (de קּלְהָיהָי). Flamme: מְלַבְּרֹה Exod. 3. 2, dans une flamme de feu, ou au milieu du feu (v. בַּלָּ 5°).

לְּכָּה f. Cœur: לְּבָּה f. cœur בְּבְּלָה לְבָּחָה הָיּ Ez. 16. 30, combien ton cœur est languissant, ou corrompu (le plur. ריבוי les cœurs, v. â בֹב).

(לְבֹינֶה (ע. לְבוֹנֶה

 sa femme (qu'il hait, et dont il ne veut cependant pas se séparer, qu'il retient comme son vêtement), ou : sa violence (couvre) s'exerce contre sa femme.

לכו

לכוש chald. Vetement : לכוש Dan. 3. 21, et leurs vetements.

שליל אוווי אוויל. Niph. Se précipiter, trébucher: אַרָּטְרָים רְּלְבָּט Prov. 10. 8, 10, le sot de lèvres, le bavard insensé, se précipite, trébuche; selon d'autres: se fatigue en vain, ou : est puni; אַרָּבָין וִלְּבָט Osée 4. 14, et le peuple sans intelligence trébuche, se perd, ou sera puni.

קאָכְלֵם שֶׁם כְּלָבִיא m. Lion, lionne: לְבִיא Osée 13. 8, et là je les dévorerai comme un lion; אָבָב בַּאָרי וּכְלָבִיא Nomb. 24. 9, il s'est mis sur les genoux, il s'est couché comme un lion et comme une lionne; pl. m.: בְּבָּבִיא בְּיִאָּבִי Ps. 57. 5, mon âme est au milieu des lions (pour בְּיִבְּיִבְּי (לְבִיאִים pl. /ém.: אָבְוּיִבְּי (לְבִּיאִים Nah. 2. 13, il étrangle (les bêtes) pour en nourrir ses lionnes.

לְּכְיָא f. Lionne : לְכִיָּא Ez. 19. 2, quelle (femme était) ta mère (puissante) comme une lionne!

לְכִיכָּה (Gateau; seulement plur: II Sam. 13. 8, et elle fit cuire les gateaux, ou les plats (v. לָבִר Pi. 2°), (peut-être de לָבַר, propre à conforter le cœur, cordial?).

וֹלְבֶּרָ 1° Étre blanc (v. לָבֶּרָ). — 2° De יְבָּבְיּ faire des briques: יְבְּבָּי הַבְּיִר לְבַּרָּיִם לְבַּרָּים faire des briques; absol.: בְּבָּרִי Exod. 5. 14, (pourquoi n'avez-vous pas achevé votre tache qui consiste) à faire des briques?

Hiph. 1° Intrans. Devenir ou être blanc: בְּלְבָּרֵים Ps. 81. 9, et je deviendrai plus blanc que la neige; חַלְבָּרִים Joel 1. 7, les branches (de la vigne) sont blanches (sèches, mortes).

2º Trans. Rendre blanc: בְּלַבְּרֵר וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַלְבָּרָ וְלַבְּרָ בְּלַבְּרָ בְּלְבָּרָ בְּלַבְּרָ בְּלַבְּרָ בְּלַבְּרָ בְּלַבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלְבַּרְ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלַבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְּרָ בְּלִבְיִים בּלְּבִים Aboth, blanchir la figure de (quel-qu'un), c.-à-d. l'offenser.

Hithp.: יַרְחַלְבְּטִי Dan. 12. 10, et ils se rendront blancs, se purifieront.

לבן מdj. (fém. מל אָשֶׁר). Blanc: מל אָשֶׁר Gen. 30. 35, tous (les animaux) auxquels il y avait du blanc (qui avaient des taches blanches); יְבִירָ לְבָּיִר וְלָבְיִר teccl. 9. 8, (qu'en tout temps) tes vétements soient blancs; יְבִּיר תְבָּיִר וְלַבְיִר וִירָא Lév. 13. 4, si c'est une tache blanche; plur.: מְבָּיִר וֹלְבְיִר 13. 38, des taches blanches.

177 n. pr. Laban, fils de Bethuel, beau-père de Jacob, Gen. 24. 39.

ולבן (const. m.) Blancheur, ou adj. blanc: אַלְבֶּוֹ בְּיַבְיִם בְּיַבְּיִם הַּבְּיִם Gen. 49. 12, et la blancheur des dents par le lait (par la quantité de lait qu'il boira); selon d'autres: ses dents seront plus blanches que le lait; בְּיִבְּי n. pr. selon quelquesuns (v. רְאַבִּייִם).

לְבָנָה f. La lune: לְבָנָה Cant. 6. 10, elle est belle comme la lune; אורי Is. 30. 26, la lumière de la lune (v. קְבָּנָה de לֶבָנָה blanc).

לְבָנָה n. pr. m. Esdr. 2. 45; לְבָנָה Néh. 7. 48.

לְּבָנְה m. Nom d'un arbre, le peuplier blanc (?): מַשֵּל לְבְנָח Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; וַלְבָּנָח Osée 4. 13, sous les chênes et les peupliers; selon d'autres: l'arbre de qui découle le storax.

לְּכְנָת f. Clarté, transparence: מְבְנֵת חַפְּּמִי בּמַצְעֵּח הַבּנִת הַפְּמִי בּמַבּע Exod. 24. 10, comme un ouvrage de saphir brillant et transparent; selon d'autres, const. de קַבָּנָי הַפְּמִּר it de la pierre de saphir, ou de carreaux de saphir.

ח לכנה n. pr. 1º Lebnah, ville de la

tribu de Juda, Jos. 15. 2; plus tard donnée aux prêtres et ville de refuge, 21. 13. — 2º Station dans le désert, Nomb. 38. 20.

לבנְה וּפּלְ בּנְה וּפְלְ בּנְה וּפְּלְ בּנְה וּפְּלְ בּנְה וּפְּלְ בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְּל בּנְה וּפְל בּנְה וּפְל בּנְה וּפְל בּנְה וּקְבּנוּת וּקְבּית וּקְבּנוּת וּקְבּית וּקּבּית וּקְבּית וּקְבּית וּקּבּית וּקְבּית וּקּבּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּבּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּקּית וּתּיּת וּתּיה וּתּיה וּקּית וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּקית וּתּיה וּבּית וּתּיה וּתּית וּתּיה וּתּית וּתּית וּתּיה וּתּית וּתּיה וּתּית וּתּיה וּתּיה וּתּית וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּיה וּתּיה וּתּיה וּתּיה וּתּית וּת וּתּית וּתּית וּתּית וּתּית וּת וּתּית וּתּית וּתּית וּת וּתּת וּת וּתּית וּתּת וּתּת וּת וּתּת וּת וּתּית וּתּת וּת

ה, pr. Lebonah, une ville près de Silo, Jug. 21. 19.

ות לְּבְנֵיץ (souvent avec l'art. הַּלְּבְנִיץ (n. pr. d'une montagne entre la Syrie et la Palestine, le Liban, dont une partie est couverte de neige, de בְּבָּי montagne blanche: שְׁלָנִי לְבָנִין Jér. 18. 14, la neige du Liban; הַלְּבָנִין הַלְּבָנִין Jos. 11. 17, la plaine du Liban, la vallée entre les différentes hauteurs de cette montagne, au-dessous du mont Hermon (entre le Liban et l'Anti-Liban).

לְרְיֵלְ (le blanc) n. pr. Lebni, fils de Gerson, Exod. 6. 17; n. patr. également אָבָרְ Nomb. 3. 18.

(שיחור לְבָנֶת .v) לְבְנָת.

et בָּלְבָשׁ (fut. בִּלְּבָשׁ) Mettre un habit, se revetir, couvrir, envelopper comme un habit : וַלַבָשׁ תָּגַדִים אֲחָרִים Lév. 6. 4, il prendra d'autres vêtements; une fois avec ב יושלה בי בשים לבשר בי ב Esth. 6. 8, (l'habit) dont le roi s'est revetu; absol.: לבוש ואין־לְחֹם לו Agg. 1. 6, se vêtir, se couvrir d'habits, sans être échausse: לבוש בַּהָּים Ez. 9. 2, (et l'un d'eux) était revêtu d'une robe de lin; חַאִּרשׁ לָבוּשׁ חַבָּרִים 9. 11, l'homme vêtu d'une robe de lin; figurement : הָשְׁרָר לָבֶשְׁתָּ Ps. 104. 1, נון as revêtu la majesté et la gloire; לַבָשׁ מַי לו דיקאנר 93. 1, l'Eternel s'est revetu de force, il s'en est ceint, armé (v régime des deux verbes); לַבָּשׁ בְּשַׂרָד רָשָהו Job 7. 5, ma chair est revêtue, couverte, de vers; לֵבְשׁוּ כַּרִים תַּאַאֹן Ps. 65. 14, les paturages se couvrent de troupeaux, ou : les béliers couvrent les brebis (v. יין פים אַרָּנִים (גָים 19, (tu as cté) enveloppé dans la foule de ceux Pou. part.: בְּלְבָּטִּים כְּלְבָּטִים Esdr. 3. 10, les prêtres revêtus de leurs orncments; בְּלָבִים בְּלָבִים בְּלָבִים I Rois 22. 10, revêtus de leurs habits royaux.

Hiph. trans. Habiller, donner des habits a quelqu'un : נַיַּלְבְשׁוּם נַיַּנְעָלוּם 11 Chr. 28. 15, ils les habillèrent, les chaussèrent (leur donnèrent des habits et des souliers); avec un double acc.: יַילְבָּשׁ אֹתוֹ מְנְדֵי־שָׁשׁ Gen. 41. 42, (Pharaon) fit revêtir Joseph de vêtements de fin lin, ou de byssus; avec יַבל: קלבישה בל-ידיר Gen. 27. 16, elle mit sur ses mains (et sur son cou la peau des chevreaux), elle en couvrit les mains et le cou (de son fils); au fig.: ישׁע הַשְּׁנִית אָלְבְּישׁ רְשָׁע Ps. 132. 16, je revêtirai ses prêtres de salut; אוֹיָבֶרוֹ אַלְבָּדִישׁ ਸਰ੍ਹੇਸ਼ 132. 18, je couvrirai de honte ses ennemis; אַלִּגִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּתּז Is. 50. 3, j'envelopperai les cieux de ténèbres.

לְבַשׁ chald. (fut. לְּלְמֵּשׁ). Même signif. que אַרְאָרָאָא רָלְבֵּשׁ Dan. 5. 7, il so vêtira, ou il sera revêtu, de pourpre.

Aph.: לְרָנִיאל אָרְגְּנָאָ, 5. 29, et on revêtit Daniel de pourpre. לְבָּישׁ (עָבִישׁ . עֹלָבִישׁ (עָבִישׁ . עֹבִישׁ . עֹבִישׁ

לב m. Nom d'une mesure pour les liquides : רְלֵבְ אָרָהְי שָׁבְּיָרְ Lév. 14. 10, et un log d'huile (un log contient six œufs, il est la douzième partie d'un hin).

יְבְלְעיהְ לְנְיוֹרְי Légion : רְבִלְעיהְ לְנְיוֹרְי Rituel, les légions (ennemies) ont occupé Jérusalem.

לה. pr. d'un grand village dans la tribu de Benjamin, Lod, Néh. 7. 37, 11. 35.

לְרָה (Naissance (v. לֶרָה inf.): מְלֶרָה

רְּבְּבֶּין Osée 9. 11, (les enfants mourront) dès la naissance, ou dans le sein de leurs mères.

לְה chald. (pour לְּא. Rien, (v. לֶּא.). הֹין (pour לָּה pour לֹה (pour לֹה בִּלֹא pour לֹה (לֹא pour בִּלֹה (נְאַ pour אָנֹה): n'est-il pas? (certes, il est).

בּיִרָב אָשׁר (plur. בְּיִרְבָּר, const. בְּיִרְבָּר וּיִר וּלַרְבֵּר אָשׁר (plur. אַלְּבָרָר אַל Joel 2. 5, la flamme du feu; אַשָּר בְּיִרְר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיר בּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בּיבּוּב בְּיר בְּיר בּיבּוּב בְּיר בְּיר בּיבּוּב בְּיר בּיבּוּב בְּיר בּיבּוּב בְּיר בְּיר בְּיר בּיבּוּב בְּיר בְּיב בְּיר בְּיב בְּיר בְּיבּיר בְּיר בְּיב בְּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיב בְּיר בְּיבּי בְּיב בְּיר בְּיב בְּיר בְּיב בְּיי בְּיב בְּיר בְּיב בְּיי בְּיב בְּיי בְּיי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיי בְיבְיי בְּיי בְּיי בְּיִב בְּיי בְּיִב בְּייִר בְּיי בְּייִב בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּיי ב

לְּדֶּבְים n. pr. pl. Les Lehabim, un peuple descendant de Mesraim (sorti d'Egypte), Gen. 10. 13.

לְתֵּג חִרְבֵּח 'm.: רְלַּדְג חִרְבֵּח Eccl. 12. 12, et une méditation continuelle, beaucoup étudier; selon d'autres: beaucoup prêcher.

חל n. pr. m. 1 Chr. 4. 3.

קָּהָלְיּ אָרֶץ מִצְרֵים: (v. תְּלֵּאָר) Languir: הַמַלַּהְאָרֶץ מִצְרֵים: Gen. 47. 13, le pays d'Egypte languissait, était épuisé, réduit à la dernière extrémité (par la famine); d'autres traduisent : était éperdu, désespéré.

Hiph.: קפְּחְלַּחְלַתְּ חֵיּרֶה זְּמִים Prov. 26. 18, comme un homme qui se fatigue 1

lancer des brandons, ou : comme un homme qui fait l'insensé et qui lance des brandons.

לְהַטְּי Brûler, flamboyer: מָשׁ צֹּישׁ Ps. 104.4, le feu brûlant, ardent (l'éclair); אָשְׁתְּבֶּח לְחָכִים Ps. 57. 5, je suis couché au milieu de ceux qui lancent des flammes (pour מְּיִבְּיִם חְיִבְּים), qui me poursuivent, me calomnient.

Pi. trans.: רְלֶּהְבֶּח לַּהְבֶּח הַלְּהְבָּח לַּהְבָּח לְּתְּבֶּח לִּתְּבָּח לִּתְּבָּח לִנְתְּבְּּר לִנְתְּבְּּי אַנְה 1. 19, et la flamme a brûlé tous les arbres de la campagne; יְבָּיִם אֹנְה מִּבְּי הַבְּּבְּבִּי הַנְּתְּבִּי הַנְּבְּי הַנְּלֵּים הְּלָּהְם הְּלָּהְם הְּלָּהְם הְלַבְּי הְלָבִים הְלַבְּים הַלְּבְּי הְלַבְּים הַלְּבִּים בּּבְּי בְּבִּי בְּבְּי בְּבִּי בְּבְּי בְּבְּיִבְ הַלְּבְּי הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְים הְלַבְּים הְלַבְּים הְלַבְים הְלַבְים הְלַבְּים הְלַבְּים הַלְּבִים הְלִבְים הְלַבְּים הְלִבְים הַלְּבִים הְלַבְּים הַלְּבִים הְלִבְּים הְלִבְּים הְלִבְּים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְּים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְּים הְלִבְים הְלִבְּים הְבִּבְּים הְּבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּבְּיִבְּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּיבְּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּיבְּים הְבִּים הְבִּים הְבִּים הְבִּיבְּים הְבִּים הְבִים הְבִּים הּבּים הְבִּים הּבּים הְבִּים הּבּים הּבּבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּי הַיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּבּיבְים הּבּבּים הַבּיבּים הּבּבּים הּבּיבּים הּבּים הּבּים הּבּיבּים הּבּיבּים הּ

בּלַחְטֵּיְם m. plur. (v. בּלֹּהְטֵיְם Exod. 7. 11, (les magiciens firent la même chose) par leurs enchantements secrets; d'autres traduisent: par leurs fascinations, de la racine בּחָלַּה.

לְחַכֵּר Kal inusité. Hithp. part.: דְּבְרֵי Prov. 18. 8, 26. 22, les paroles du calomniateur ou du médisant sont comme des friandises (qu'on avale avec avidité, v. לָּחָם, ou: se glissent, elles sont douces, flatteuses, ou: elles blessent comme des coups (transposé de בַּאַחַ frapper, briser).

pron. pers. f. pl. A elles, v. I אָרָן pour בּילָיִל pour בּילֶיל Ruth 1.13, vou-driez-vous attendre après eux, à cause d'eux, (attendre qu'ils fussent grands)?

לְנֵץ הָלְמָא הַּמְּשׁרֵה הַחְרוֹנִי : chald. Donc, c'est pourquoi, mais, si ce n'est : לְנֵץ הָלְמָא הַּמְּשׁרֵה הַחְרוֹנִי : Dan. 2. 6, c'est pourquoi dites-moi le songe et son interprétation; לְנֵץ בְּלְבָּא . 24, c'est pourquoi, ô roi! (que mon conseil te plaise) לְנֵץ בְּלְרִיִּה אַבְּיָרָיָנָא Esdr. 5. 12, cependant depuis que nos pères avaient irrité (Dieu); בּלְיִרְּבְּרָ בְּלִרִי Dan. 2. 30, mais afin que; בולוין בי 11, si ce n'est, excepté les dieux.

ו לַהַקָּה וֹ Troupe: לַהַקָּה I Sam.

19. 20, une troupe de prophètes (transposé de הַּחָלָה).

לא Pour לא Non, v. לא.

לו רְבָר n. pr., v. לא דָבָר.

לו et או conj. condit. Si, quand même; ou il exprime un souhait : oh si! un doute: peut-être. Avec le prét.: לו חבשו בשופילו זאת Deut. 32. 29, s'ils avaient de la sagesse, s'ils comprenaient cela, ou : ils comprendraient ceci; לו חַמַץ הַי לַחַמִּיחַנּג Jug. 13. 23, s'il avait plu à Dieu de nous faire mourir (il n'aurait pas reçu, etc.); avec le fut.: לורחייה רָעָרו אַצְבִיר נָּאָרֶי Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches (-alors ces trois hommes seuls seront delivres); avec le parl.: יַלָא אַנֹכִי על־תַּפֵּר II Sam. 18. 13, et quand même je peserais dans ma main, c.-à-d. quand tu me donnerais (mille pièces d'argent); לו עניי שמיע ליי Ps. 81. 14. oh si mon peuple m'ecoutait! Dans tous ces endroits, la condition ou le souhait qu'exprime le mot 15 ne s'accomplit pas, ou du moins l'accomplissement est incertain. לא יַשְּׁמְעֵנה יוֹמַת Gen. 50. 45, peut-être Joseph nous hafra-t-il, nous traitera-t-il en ennemis; לוּ רְשִׁמֵעֵאל רְחִרָח לְּפָנֶיךְ Gen. 17. 18, s'il arrivait que! c.-à-d. je souhaite, ou: fais-moi la grace qu'Ismael vive devant toi ; אַם־אַמַרו לוּ שִׁמְצַנִיי 23. 12, si tu voulais m'écouter! ou : écoute-moi, je te יף אורופ (לו-ביחנו באֶרֶץ בּצְרַיִם Nomb. 14. 2, que ne sommes-nous pas morts (plût à Dieu que nous fussions morts) dans ו'Egypte! לוא־קרינת שימים Is. 63. 19, ס si tu voulais fendre, ouvrir, les cieux! selon d'autres: est-ce que tu as fendu les cieux (pour ceux qui ne portent pas 'ton nom)? affirmatif: לוּ וְדִיר כִּרְבָּנֶךְ Gen. 30. 34, bien, qu'il soit fait selon tes paroles, ou puisse-t-il arriver selon, etc.

לוּכִים n. pr. pl. d'un peuple, les Lybiens, II Chr. 12. 3 (ne se trouve mentionné qu'à côté des Égyptiens ou des Éthiopiens), Dan. 11. 43, לְבֵּים (ע. בַּּבָּים).

חלוד n. pr. Lud, fils de Sem, Gen.

10. 22, souche d'un peuple en Asie (ע. לאדים).

ת לוֹדִים n. pr. Ludim, fils de Misraim, Gen. 10. 13, souche d'un peuple en Afrique: אַלְּמִי הֹיְבֵי קְשִׁר בֹּלְבִי Jér. 46.9, et les Ludim qui prennent et bandent leurs arcs. (Dans d'autres endroits, on trouve aussi le sing. יש nom de peuple à côté d'autres peuples de l'Afrique, Ez. 27. 10, Is. 66, 19.)

Niph., comme Kal 1°: רְּלָּהְ עָלָּהְ Nomb. 18.2, רְיַלָּהְ עָלֶּהְ עָלֶּהְ עָלֶהְ עָלֶהְ עָלֶהְ אָלִרְהְ (עָלָהְ עָלֶהְ עָלֶהְ אָלִרְהְ (qu'ils s'attachent, se joignent, à toi (qu'ils t'assistent); avec בְּיָהְי אָלִהְי אָלִהְי אָלִהְי אָלִרְי אָלִרְהְ אָלִהְי אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ אָלִרְהְ עִנְּהָ וֹ (l'étranger) qui se sera attaché à l'Éternel, qui aura embrassé sa foi; avec בּיִבְּ אָצְהַרְּ עָנְהָּהְ עִנְּהַ וֹ צִּבְּ Ps. 83.9, l'Assyrie est aussi liée avec eux.

Hiph. Prêter: יְרָיִתְ מִיְרָ מִיִּרְ מִּיִּרְ בִּרְיִּרְ וּיִּרְם בְּרָּרִם Deut. 28. 12, tu prêteras à plusieurs peuples; avec un double acc.: אָם־בֶּטֶּהְ הֵּלְּיָה אָרִיבְּתִּר Exod. 22. 24, si tu prêtes de l'argent à mon peuple (aux pauvres d'entre mon peuple); part.: מַבֵּלְיָה מַלּיָה Is. 24. 2, comme celui qui prête sera celui qui emprunte.

"Pi. Accompagner: אֵדן מְלֵּיִדְ לוּ לְאָדָם Aboth, (ni l'or, ni l'argent) n'accompagnent l'homme (à sa tombe).

אל־יְלְוּהְ מַעֵּינֶיף: Kal. S'éloigner : אַל־יְלְוּהְ מַעֵּינֶיף Prov. 3. 21, que (ces choses, ou ces conseils, que je vais to donner) ne s'éloignent pas de devant tes yeux (tâche de les avoir toujours devant les yeux).

Niph. S'écarter, s'égarer, se pervertir; part.: בי הוצבה די נלוח Prov. 3. 32,

car Dieu a en abomination celui qui s'égare, le pervers; דְּמְבְּקְחוּ בְּעִנְּיָם וְנָלְיוֹ בְּעִנְיִם וְנָלְיוֹ בִּינִם אַנְיִם וְנָלִי בְּעִנְיִם וּנִים וּיים וּנִים וּנְיים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּינִים וּינִים וּנִיים וּנִיים וּנִיים וּנִיים וּנִיים וּינִים וּינִים וּנִיים וּנִיים וּנִיים וּנִיים וּינִים וּינִיים וּנְייים וּנְיים וּנִיים וּינִיים וּינִיים וּנְייים וּנִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּינִיים וּיינִיים וּינִיים ו

Hiph.: אַל־נַלְידּה מַשֵּינֶיךָה Prov. 4. 21, (Degesch p. יָלִידּה) que (mes paroles) ne s'éloignent pas de devant tes yeux.

לה m. Nom d'un arbre : אלה Gen. 30. 37, et (des branches) d'amandier (ou de noisetier).

לח. pr. 1° Luz, ville de la tribu de Benjamin, Jug. 1. 23, appelée aussi Bethel; אין Jos. 18. 13. — 2° D'une ville dans le pays de Hettim, bâtie par un homme venu de la première ville de ce nom, Jug. 1. 26.

לוֹחַ m. (pl. היוחי et היה). 1° Table sur laquelle on écrit, ou grave : rimb Deut. 9:9, les tables de pierre, les tables de l'alliance; aussi ביי לחות השרח Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage. - 2º Planche: בל־לְחֹחִיִם Ez. 27. 8, (f. duel) toutes les planches des vaisseaux (parce qu'elles étaient doubles, ou des deux côtés, ou des deux étages des vaisseaux); הוֹלְיהות צַל-חַלָּהות I Rois 7. 36, (Hiram) grava sur les tables (les entredeux?) du socle; לויון אַרָז Cant. 8. 9, une planche, un ais de bois de cèdre; מע fig.: פַּרְבַם עַל־לוּחַ לְבֵּך Prov. 3. 3, écris-les sur la table de ton cœur.

היח להיחית n. pr. Luhith, ville dans Moab, Is. 15. 5.

לְּחֲשֵׁׁשׁ (l'enchanteur) n. pr. avec l'art. שַּׁחָשׁׁה, Néh. 3. 12.

 Hiph.: אַבְּירָם מְּכֶּי I Rois 19.13, il enveloppa son visage, se couvrit le visage, de son manteau.

שלו m. Le voile, Is. 25. 7 (v. שול). n. pr. Lot, fils de Haran, neveu d'Abraham, Gen. 11. 27; שני לומן Deut.

2. 9, aux fils de Lot, aux Moabites.

| 12 | 12 | 13 | (qui enveloppe) n. pr. Lotan, fils de Seir, Gen. 36. 20.

לוֹיִי (attachement, v. תַּלְּחָח. pr. Lévi, troisième fils de Jacob, Gen. 29. 34, chef de la tribu de ce nom, destinée aux services du culte, et dont une partie, les descendants d'Aaron (מַרְיִם צְּחָרִים), était les prêtres; n. patron.: בֹּיִים Lévite, plur.

"ול chald. (plur. מַוְעניִא). Lévite: מַּדְעניִא Esdr. 6. 16, les prêtres et les lévites.

י לְנָיָה et בּּלְנָיָה f. Accompagnement: הַלְנָיָה וַשְּׁמּר l'accompagnement fait a un mort qu'on porte à la sépulture; aussi: le convoi même.

plie comme un serpent, léviathan: plie comme un serpent, léviathan: אַלְּינְיָן תָּשׁ בְּּוֹדֶן וְצֵל לִוְיָרֶן תָשׁ בְּּוֹלְיוֹן Job 40.25, pourras-tu enlever le léviathan avec l'hameçon? צל לְוֹיָרֶן בְּּוֹלְיוֹן Is. 27.1, (Dieu se vengera) du léviathan, le serpent immense, ou : alerte, agile;

et du léviathan, le serpent à longs replis (symbole des rois et des peuples puissants et hostiles); תְּבְּיִדִים עַבֵּר לְּיִיָּתְ Job 3. 8, ceux qui sont disposés, ou destinés, à susciter Léviathan (à évoquer le mal); selon d'autres: לְּיָרָה, dans ce passage, serait le subst. בון et pron. pour m: à éveiller leur deuil.

m. Escalier en limaçon; seulement plur.: אַלְּיִּלְּיִם רַבְּלוּ בֵּל דַּוֹקִילֹנְת ל. Rois 6. 8, et on montait à l'étage du milieu par un escalier qui allait en tournant.

לולֶכ Le nom que l'on donne à la branche de palmier qui figure dans la solennité de la fête des tabernacles, voir Lév. 23.

el אלי conj. condit. (composée de is si, et de is non). Si non, si (la chose) n'(était) pas : לוּלֵר אֱלֹדֵוּר אָבְרִי—דַירַת לף Gen. 31. 42, si le Dieu de mon père - n'était pas avec moi (ne m'était favorable); לולר בים אויב צגור Deut. 32. 27, si je ne craignais pas la fureur des ennemis, c.-à-d. j'arrête ma vengeance pour ne pas satisfaire la colère des ennemis, qui diraient, etc.; לולא בובישתם בענלחי Jug. 14. 18, si vous n'eussicz pas labouré avec ma génisse ; לולָא דַּבֵּרָתָ II Sam. 2. 27, si tu n'avais pas dit : (Que les jeunes gens s'élèvent, etc., v. vers. 14); d'autres traduisent au contraire: (si tu avais dit) que n'eussestu dit plus tôt: (les paroles du verset 26) Est-ce que l'épée sévira toujours, etc.?

17. 16, אָם Jug. 19. 20, avec י conv.: ויבלן (Kimchi classe tous les futurs sous le *Hiph*.); aussi des choses inanimées: ילאריליו חַלֶּברחַוּר עַר־בּבַּר Exod. 23. 18, et la graisse de l'animal sacrifié le jour de ma fête ne restera point jusqu'au lendemain (sans être brûlée); וְטֵל רַלָּרון בּקצִירִי Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera la nuit sur mes branches ; בַּצַרֶב יַלָּדֹן מֵּכִי Ps. 30. 6, le soir, les pleurs arrivent, pour durer toute la nuit (mais le matin vient le chant de la joie) ; נְמִשׁוֹ בְּטוֹב חֵלָרן Ps. 25. 13, son ame demeurera dans le bien, la béatitude ; וָאַדֶם בִּיכָןר בַּל־יַלִּין 49. 13, l'homme ne restera point dans l'éclat, ou : avec les biens (les honneurs et les biens de l'homme ne sont pas stables) ; אָבָחַמָּרוֹחָם חָלֵן עֵינִי Job 17. 2, mon œil voit comment ils m'irritent, ou : mon œil doit passer la nuit tout éveillé, sans pouvoir dormir à cause de leurs insultes.

Niph. Demeurer assidument auprès de quelqu'un, l'obséder avec des plaintes, murmurer contre lui: -לַנָּפְּׁ מָשְׁרוּ Exod. 15. 24, le peuple murmura contre Moïse.

Hiph. 1º Trans. du Kal. Faire demeurer, garder : צַר־פָּרַד הָּלִרן בְּקרְבֵּך Jér. 4. 14, jusqu'à quand garderas-tu dans ton cœur (tes pensées iniques, perverses) ! לאַ־חַלִּין מְעָלַה שָׂכִיר אָהָן Lev. 19. 13, tu ne garderas, tu ne retiendras pas, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier, chez toi (jusqu'au matin). -אשר חלרנחם: Meme signif. que Niph עלר Nomb. 14. 29, vous qui avez murmuré contre moi ; part. pl.: מַלִּרנָם 17. 20, et מלינים 14. 27; ful.: une fois וַיַּלַן ביעם Exod. 17. 3, le peuple murmura; mais aux autres endroits : יַלָּרִיט et יַלָּרָיט (cheth. יַלונוּ , רַלונוּ , יַלונוּ , יַלונוּ , יַלונוּ , יַלונוּ , יַלונוּ , יַלונוּ אח-קל-חעדה Nomb. 14. 36, ils avaient fait murmurer tout le peuple contre

Hithp.: מְצֵל שֵׁדֵר רְחְלוּטְ Ps. 91.1, il demeurera, se reposera, a l'ombre du Tout-Puissant; בָלֵע רִיְּשִׁעֹן וְיִרְלוֹטְ Job 39. 28, (l'aigle) demeure et séjourne, ou se repose, sur le rocher. אלים אולים אין Boire, avaler: לְּשִׁרוּ וְלָשׁרּ Abad. 1. 16, ils boiront, ils en avaleront (jusqu'à la lie); selon d'autres: et chancelleront; בַּלִּבְיֵּ לְשָׁר לֵעָה Job 6. 3, c'est pourquoi mes paroles sont entrecoupées, étouffées (par la douleur).

Hiph.: מּלְשׁ אָרֶם רְלֵּע קֹרָשׁ Prov. 20. 25, c'est un piège pour l'homme de dévorer ce qui est consacré à Dieu, ou de profaner ce qui est saint (v. une autre explication de cet exemple à בַּלָּע.).

Pi. avec transposition des lettres: יְצְּמֶּרֹדֶּוֹ רְעֵלְעִידְּיָם Job 39. 30, même ses petits (les aiglons) avalent, sucent, le sang.

Hiph. 1º Même signif. que Kal: ורים חליצני עד-מאר Ps. 119. 51 les superbes m'ont raillé excessivement; לַלְצִרם תוא רָלִרץ Prov. 3. 34, s'il, ou de même qu'il se moque des moqueurs, qu'il les fait devenir un objet de rire, de mépris. — 2º Interpréter, être interprète, parler en faveur de quelqu'un: כר הַשַּלְרץ בַּרנֹחַם Gen. 42. 23, car un truchement était entre eux (ils se parlaient par un interprète); פַלִּאַה מֵלִיץ Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; וּמְלִּרצֶרף מָּשְׁעוּ בִר Is. 43. 27, même ceux qui parlaient en ta faveur (les meilleurs d'entre toi, à cause desquels je t'avais fait tant de grâce), ou : ceux qui vous interprétaient ma loi, qui vous instruisaient, ont péché contre moi, m'ont désobéi; אַנְלֵים רָלִיץ אָשָׁם Prov. 14. 9, le péché est l'interprète entre les insensés; selon d'autres, dans le sens 1°: les insensés (chacun

d'eux) se jouent du péché.

Hithp: יְצָהָּח אַל־הְּחְלוֹיְצָצוּ Is. 28. 22, ne vous conduisez donc pas comme des gens frivoles, des moqueurs (v. verset 14).

לושה ליליה ליליה לנייה לגיה Pétrir: ליליה לנייה Gen. 18. 6, pétris et fais des gâteaux; הַמְּקַרוּק I Sam. 28. 24, elle prit de la farine et la pétrit; inf. לילים Osée 7. 4.

לוש n. pr. m. II Sam. 3. 15. (keri

chald. prépos. (rac. לָּנָתְּהָ chez: בְּיִלְּמָרְ מְּרְלְּנְתְּהְ Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

לְזָה ,לְזָה ,לָזָה Celui (v. יְלָיָה ,לָזָה ,לָזָה ,לָזַה ,לָזַה ,לַזָּה ,לָזַה ,לַזָּה ,לָזַה ,לַזָּה ,לַזָּה

רְּלְוּהִי f. (rac. לְּנָהָי). Perversité: הְּלְוּהִי Prov 4.24, et la perversité des lèvres, la médisance (v. אין Niph.).

קל-פַּיךְלַּה וְכָּל-פַּיךְ בָּה וְכָּל-פַּיךְ Ez. 21. 3, tout arbre vert et tout arbre sec; יְבָּשׁ Nomb. 6. 3, et des raisins frais (nouvellement cueillis); יְחָיִרִים לַּחִים וְחָבָּים tug. 16. 8, des cordes encore humides (fraiches, neuves).

Deut. לארנס לַרוֹת Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait pas diminué.

לְחִיים f. (avec une pause לְחִיים, avec suff. לְחִיים duel בְּחִיים, const. לְחִיים, avec suff. לְחִיים to לְחִיים Joue, mâchoire: הִימְיִם to לְחִיים tam. 1. 2, ses larmes (restent) sur ses joues; אורים אורי

ou tu leur as brisé la mâchoire; הְּנְיְרָשָּׁ Job 16. 10, avec insulte, en m'insultant, ils m'ont frappé sur les joues; לְּנִירִים Jug. 15. 15, la mâchoire d'un âne; בְּנִילְינִים Deut. 18. 3, l'épaule et les mâchoires (d'une victime).

תה. pr. d'un endroit dans le pays des Philistins, Léchi, Jug. 15. 9, et יְבֵיה 15. 17, Ramath Léchi, l'endroit où (Samson) avait jeté la machoire de l'âne.

לְחִישְׁה f. Dard : אָרִישָׁת לְּחִישָׁה Aboth, et leur dard est le dard d'un serpent (v. מָלַחַשׁ).

קרוה השור את נייף Brouter. Kal: מְלֵּחוֹהְ מְשׁנִיתְּי Nomb. 22. 4, comme le bœuf consume, broute (jusqu'à la racine), l'herbe du champ.

לְּחִים אֶּח־מִישֵׁב ? 1° Manger : מְּדִּיחַם אֶּח־מִישֵׁל Prov. 23. 1, lorsque tu seras assis pour manger avec un prince; suivi de l'acc.: אַל־חִּים אַּז־בְּחָם רֵע עָּרָן? בַּיְלְּחָם אָּז־בְּחָם רֵע עָּרָן? 23. 6, ne mange point le pain (à la table) de l'avare, de l'envieux; avec בּיִבְּיִבְיּרְ בְּלִּחְמֵּר רְעַ עָּרָן? 9. 5, venez, mangez de mon pain; au fig.: אָשִׁרְיִבְּיִרְ בְּלַחְמֵּר רְעָּרְן? 132. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres: déchirés par des oiseaux de proie. — 2° Lutter, combattre: בּיִבְּיִבְּי בְּיִבְּים לָּרְיִבְים לַּרְיִבְים לַּרְיִבְים לַּרְיִבְים לַּרָּבִים לַּרָּבִים לַרְּבִים לַּרָּבִים לַּרָּבִים לַּרָבִים לַּרָבִים לַּרָבִים לָּרָבִים לַּרָבִים לַרָּבִים לָּרָבִים לַרְבִּים לַרָּבִים לַרָּבִים לַרָּבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לַּרָבִים לַרְבִּים לַרְבִים לַרְבִים לַּרְבִים לַּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לַרְבִים לַרְבִים לַרְבִים לַרְבִּים לַרְבִים לַרְבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לַּרָבִים לָּרָבְים לַּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרָבִים לָּרִבּים לָּרָב לַרְבִים לָּרָבִים לָּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לַרִּבִּים לַרְבִּים לָּרָבים לָּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לַּרְבִּים לָּרָבים לָּרִבים לָּרִבּים לַּרָּב לִּרָם לַרְבִּים לִּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לָּרִבּים לַרְבּים לַרְבּים לִּרְבּים לַּרְבִּים לַּרְבִּים לִּרִבּים לִיבִּים לִּרִים לִּרְבּים לִּרְבּים לִּרְבִּים לִּרְבִים לִּרְבִּים לִּרְבִּים לִּרְבִּים בּיִּבּים לִּרִבּים לִּרִבּים לִּרִּבּים לִּרִבּים לְּרָּבִּים בְּיִבּים לִּרְיִבּים לִּרִּבּים לִּרִּבּים לִּים לִּרְיִים בְּיִבּים לְּיִבּים לְּבִּים בְּיִבּים לְּבִים בְּיבּים לִּיבִּים בְּיִבּים בְּיִּבּים בְּיבִּים בְּיִּבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיבּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיבִּים בְּיִבּים בְּיבִּים בְּיבִּים

 nos guerres (combattre pour nous); avec ב : באבים Exod. 1. 10, il nous fera la guerre ; מעם פיסרא: עם סיסרא Jug. 5. 20, (les étoiles) ont combattu contre Sisarah; avec וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךּ: אֶל Jér. 1.19, ils combattront contre toi; mais avec לָלְישׁרָּי, combattre pour : וְּוֹשְׂחַמּרּ על-אַקױכָם Néh. 4. 8, et combattez pour יר ילותם לכם : ל vos frères ; de même avec Exod. 14. 14, l'Eternel combattra pour vous. — ילקום ביניר Jug. 9. 45, il attaquala ville; יכל לִחְלַחֵם עַלֵּרְהַ Is. 7. 1, ils ne purent la prendre (la ville de Jérusalem); aussi יַעָּלָהָם עָם־לָבְנָה Jos. 10. 29, il attaqua Lebna; on trouve une fois l'inf. בְּלְחֹם Jug. 11. 25.

סְקְלָּ m. Action de combattre: שְּיִּבְּיִלְּשְׁ Jug. 5. 8, alors le combat, le siége, était devant les portes; ou verbe au Kal pour בְּיִבְי (Dieu) a attaqué, renversé, les portes de leurs villes.

ኮቪን m. (aussi fém., Gen. 49. 20). 1° Nourriture : קראָן לוֹ וְיאבל לָחָם Exod. 2. 20, appelez-le, pour qu'il mange, prenne de la nourriture (chez nous); יַּמְעָיוּ מָאָפָּוּ Job 20. 14, sa nourriture se change (en fiel) dans ses entrailles. — 2º Pain : בְּוַעַת אַפֶּרך תֹאַכָל לָחָם Gen. 3. 19, à la sueur de ton visage, tu mangeras du pain ; נַשְׁיִרָּיָה עֵּץ בְּלַחָמוֹ Jér. 11. 19, détruisons l'arbre avec son pain, c.-à-d. avec ses fruits; d'autres traduisent : jetons du bois (empoisonné, du poison) dans sa nourriture; אלתם הפחה Néh. 5. 18, (l'argent pour) la nourriture, la table, qui était due, et que prenaient les gouverneurs; לַּחָפָּה Obad. 7, (pour אָנְשֵׁר לַּדִוֹמָך les gens qui mangent ton pain, coux que tu nourris; לַחָם אָשָׁח לַרֵי Lév. 3. 11, une nourriture, un aliment du feu, c.-à-d. un sacrifice consumé par le feu en l'honneur de l'Eternel ; בְּחַקְרִיבְּבֶם אַת־לַחְמִי Ez. 44. 7, tandis que vous m'offriez ma nourriture (la graisse et le sang qui m'étaient consacrés); לַחֶם חַשְּנִים Exod. 35. 13, les pains de proposition, les douze pains qu'on exposait au temple, et qui v restaient d'un sabbat à l'autre (v.

Lév. 24. 5-9); ils sont appelés aussi רְּבֶּים חַשְּבִּירְבָּיוֹ I Chr. 9. 32, les pains de l'exposition, exact. exposés en deux piles; בְּיִם יִּבְיָם 15. 28. 28, le blé (dont on fait le pain) est brise, écrasé (par le fer); בְּיִם לְּיָם לֵּיִם Eccl. 10. 19, pour se réjouir ils préparent le festin.

סְהָל chald. m. Festin: בַבֵּד לְהָם רֵב Dan. 5. 4, (Baltassar) fit un grand festin.

עה אותים Nom patron., comme מותים un homme de Bethlehem; אַר לַּחְמִי I Chr. 20. 5, (Elchanan, fils de Jaïr) de Bethlehem, ou (avec l'aide de David qui était de) Bethlehem tua le frère de Goliath; d'autres prétendent que לַּחְמִי est le nom du frère de Goliath; mais II Sam. 21. 19, on lit bien בַּר תַּבְּיִתְּמַר (Elchanan, etc.) de Bethlehem.

סְקְחָלֵ n. pr. Lahamas, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 40.

לְחֵנְה chald. f. Concubine: אַלְחֵנֶה Dan. 5. 2, 3, et ses concubines; אַלְחַנְּיִקה 5. 23, et tes concubines.

לְתֹל, (fut. רְלַּהָע) 1° Presser, repousser: פּר: אַרָּבְל בְּלְבָּם Nomb. 22. 25, (l'anesse) pressa le pied de Balaam (contre le mur); רְבָּלְה אִיה בַּבְּלָח II Rois 6. 32, et pressez, repoussez-le avec la porte (ne le laissez pas entrer). — 2° Opprimer: בְּרַל לְּה רִלְּהָע Exod. 23.9, tu n'opprimeras pas l'étranger; בָּל בּיִר הַשְּׁבְּלְבוֹר הַלּבְּיר הַשְּׁבְּלְבוֹר הַשְּׁבְּיר אָהְרָב I Sam.10.18, tous les royaumes qui vous opprimaient.

Niph. Se serrer : אַל-יַוּקּיי Nomb. 22. 25, (l'anesse) se serra contre le mur.

לְחַשׁ (v. מַיַם). Kal inusité (si ce n'est

dans le nom propre שתלהים Néh. 3. 12, l'enchanteur (v. שׁהַיֹּה).

Pi. Enchanter, conjurer: לְּמֵיּל מְלְחֵיל Ps. 58.6, (un serpent qui n'entend pas) la voix des enchanteurs (qui veulent le conjurer).

Hithp. Parler tout bas l'un à l'autre: בּר בְּבֶּדְיִר מְחְלַחְשִׁים II Sam.12.19, (David voyant) que ses serviteurs parlaient tout bas entre eux; בְּחַר בְּלֵר יִחְלַחֲשׁׁה בָּל-יַחַר בְּלֵר יִחְלַחֲשׁׁה בָּל- Ps. 41.8, ils parlent entre eux en secret contre moi, tous mes ennemis.

לחש m. 1° Enchantement, exorcisme: וּנְבוֹן לְחַשׁ Is.3.3, l'homme qui comprend (qui est initié à) l'art de conjurer, d'exorciser, ou : la science mystique, ou : qui est expérimenté dans les conseils; אַשר אַרךלָחָם לָחָשׁ Jér. 8. 17, (des serpents) contre lesquels il n'y aura point d'enchantement (les enchanteurs ne pourront rien); אם־יִשׂרָ דַעָּדָישׁ בָּלוֹאר Eccl. 10. 11, si le serpent mord faute d'enchanteur (qui le conjure).— 2º Prière à voix basse : אַרָּהָ לַחָשׁ Is. 26. 16, litter. ils ont épanché la prière, ils t'ont adressé leur prière basse, c.-à-d. humble. — 3º Plur.: וְחַלְּחַשִּׁים Is. 3. 20, et les amulettes (d'or ou d'argent); d'autres traduisent : les pendants d'oreilles.

לום .v) לט (לום .v).

b'm. Espèce de gomme odorante, la myrrhe; selon d'autres: le fruit du micocoulier ou du châtaignier, Gen. 37. 25, 43. 11.

לְשְׂאָה f. Une espèce de lézard, le stellion? Lév. 11.30.

למושים n. pr. Les Latusim, peuple descendant de Dedan, Gen. 25. 3.

לְטִשׁ (fut. רַלְּמִשׁ Ps. 7. 13, il aiguisera son פְּפִפּי קרְנִּגְּי Ps. 7. 13, il aiguisera son epée; קרְנָּגִּי בְּרָנֶע בְּרִילִי בְּרִנֶע הַבְּרָנֶע Gen. 4. 22, aiguisant ou martelant tout ce qui forge le cuivre et le fer, c.-à-d. fabriquant les outils (selon d'autres: chef, premier de tous ceux qui forgent, etc.); לְמִישׁ שֵּרְנֵי לִּר Job 16. 9, (mon ennemi)

aiguise ses yeux contre moi (me regarde avec colère).

Pou. part.: בְּחַעֵּר מְלְשָׁשׁ Ps. 52. 4, comme un rasoir afilé.

לְנָה f. (rac. לְּנָהְי, v. לְּנָהְי). Terme d'architecture, plur. ליוֹת I Rois 7. 29, 30, 36, des ornements d'airain qui se liaient (et qui pendaient en festons).

ליל et לילה m. (ה parag., const. לילה, pl. מירחר כליל צלך: Nuit: מִירחר כלילות Is. 16. 3, prépare ton ombre (noire, épaisse) comme la nuit, ou comme celle de la nuit; ליל שמרים דאא Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection, ou : cette nuit (de Pâque) sera une nuit de célébration, elle doit être célébrée, consacrée en l'honneur de Dieu; יַלְחֹשֶׁה כְּרָא לרלח Gen. 1. 5, il appela les ténèbres la nuit; adverbialement nuitamment, pendant la nuit : יְעַמוּר הָאֵשׁ לָּיְלָּח Exod. 13. 22, et la colonne de feu (ne manque jamais) pendant la nuit; לַילָח נָיוֹם Is. 27. 3, et לֵילָה וְיוֹמֶם 34. 10, pendant la nuit et le jour (nuit et jour); au fig., malheur, calamité : שׁמֵר מַרוּבְּלַּרָל Is. 21.11, sentinelle, quoi de cette nuit? c.-à-d. que vois-tu arriver dans cette nuit, ou quand finira cette nuit, ce temps de malheur? וַלֵּרלוֹת צַמָּל מִזוּ־לָר Job 7. 3, et des nuits de douleurs me sont comptées, je suis accablé de malheurs, de souffrances.

לילְיָא chald. m. Nuit: בְּילְנָא Dan. 7. 7, dans des visions de nuit; מַחַ בְּילַנָא Dan. 5. 30, cette même nuit.

אַן: שֶׁם הְרְבְּיְכֶּח: (de לֵּילִית nuit): אַן: שְׁם הְרְבְּיְכָּח: Is. 34. 14, là se retire l'oiseau de nuit; selon d'autres: le monstre, le fantôme de nuit (sirène?).

לין (ע. אין).

לְבִיא וָלֵיִשׁ מֵּחָם: Is. 30. לְבִיא וָלֵיִשׁ מֵּחָם: Is. 30. 6, la lionne et le lion (sortent) de là (de cette terre).

מיליל n. pr. 1° Lajis, ville en Palestine, appelée plus tard Dan, Jug. 18. 29; אילילילי Is. 10. 30. — 2° D'un homme, Palti, fils de Lajis, gendre de Saul, I Sam. 25. 44.

רַכָּל (fut. רַלְּפֹר) Prendre, attraper, faire prisonnier, saisir: וַלַבּוֹד לֹא יַלְבוֹד Amos 3. 5, sans que (le piége) ait attrapé quelque chose; וָרָשָׁתּוֹ אֲשֵׁר־טָבֶין חלקדו Ps. 35. 8, et que le filet qu'il a tendu en secret le prenne (qu'il y soit pris lui-même); פַּר־בַרוּ שׁוּחַה לְלַכְרֵנִי Jér. 18. 22, car ils ont creusé une fosse pour me prendre, pour m'y faire tomber; וָאָח־כָּל־מַלְכֵיתָם לָכַר Jos. 11. 12, il fit prisonniers tous leurs rois; פר-לכר יוארב אַח־דוּעִיר Jos. 8. 21, que l'embuscade avait pris la ville; שַוֹּנִיתָירוּ יִלְּמְדָנוֹ אַר־דַּרְשָׁע Prov. 5. 22 (p. יַלְּבָרוּדוּא), ses propres méfaits le prennent, le méchant (il se trouve pris dans sa propre astuce); וְלִכְרוּ לָחָם אָת־חַצֵּיִם Jug. 7. 24, interceptez les eaux, saisissez-vous des bords des eaux (que les Madianites occupent); יַיִּלְּבְרָעוּ דֵי Jos.7. 14, et la tribu que Dieu désignera par le sort.

Niph. passif du Kal: יְלְּבְּיָהְ רַגְלָּם Ps. 16, leur pied a été pris (dans le piége); יְנִלְּבְּיֹדְ וְבִּוֹלְיִהְ Jér. 51. 56, ses vaillants, ses braves, sont faits prisonniers; תַּבְּבְיָה הָעִבּיר הַעָּבִי E Rois 16. 18, que la ville a été prise; רַיִּלְבָּר שַׁבָּיִם בְּנְיָבִין Sam. 10. 20, et la tribu de Benjamin fut saisie (par le sort, le sort tomba sur elle).

Hithp: יְחַלְּמָדְדּ וְלֹאֵּ יְחְשְּׁרְדּי Job 41.9, (les écailles du léviathan) se saisissent les unes les autres, s'attachent ensemble et ne peuvent pas être séparées; יְחַלְּמָדִי וְחַלְּמָדִי Dob 38.30, et les faces (la surface) de l'abime se lient, les eaux s'attachent ensemble, deviennent solides par le froid.

לְּכֶּר m. (v. לֶבֶּבי). Piége ou la prise, action de prendre: יְנָשְׁמֵר רַנְּלְּדְּ מִעָּבֶּר Prov. 3. 26, (Dieu) gardera ton pied du piége, ou : afin qu'il ne soit pris (dans le piége).

לְּכְּהְ impératif de לְּכָּהְ (v. aussi רְּלָּהְ (v. aussi particule servant à exciter, à encourager: בְּרָהְ בְּרָהְ בְּרָהְ לָבְח נִבְּרָחְ בִּרָהְ Gen. 31. 44, viens donc, et faisons une alliance; fém. pour לְבִי Gen. 19. 32;

plur.: יְצַהְּדוּ לְכוּ וְנַדְּרְנֵרוּי Gen. 37. 20, et maintenant allons, tuons-le.

לְכָּה pron. pers. (pour לְכָּה pron. pers. (לְּהָּה יְבָּיה אֲפֶשָׁה הָּנִי Gen. 27. 37, et pour toi maintenant que puis-je faire, mon fils?

לכָּה n. pr. d'un homme ou d'une ville. Er, père de Lecha, ou : fondateur de la ville de Lecha, I Chr. 4. 21.

לְרִישׁ n. pr. Lachis, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

(בּן .v) לְבֵּוֹ (v. בַּוֹי

בְּיִּבְיּה לְלָּאֹי f. plur. Nœuds: מְּיִבְּיה בְּלָּאֹי f. plur. Nœuds: מְלָּאִה בְּלָּא f. plur. Nœuds: מְלָאִה בְּלָּא passer les boucles attachées aux rideaux du tabernacle); const. בְּלָּאִה בְּלָּא בְּלָּא בְּלָּא בְּלָּא בּלָּא f. des nœuds de fils bleus (selon d'autres: des cordons qu'on a fait passer par les boucles).

. Pi. Enseigner, instruire: רַיַלַּמָּרוּ בִּידוּרַדָּה II Chr. 17. 9, et ils instruisaient (le peuple) de Juda; avec l'accus.: אַלְיִּדִּים Ps. 71.17, Dieu, tu m'as instruit; avec un double accus.: לָּמַר־דַּצַת אָת־חָעָם Eccl. 12. 9, il a enseigne la connaissance, la science, au peuple ; לַּמַּרְתִּר אֶחְכָם בוקרם Deut. 4. 5, je vous ai enseigné les lois; אַת־הָרֶכִּיהְ אָת־הְרֶכִּיהְ Jér. 2. 33, meme aux plus mauvaises tu as appris tes voies (les plus corrompues ont encore appris de toi à faire le mal); avec l'accusat, et la chose enseignée au datif: מְלַמֵּד יְדֵר לַמִּלְּחָפֶה Ps. 18. 35, il exerce mes mains au combat; avec 🗅: ורלמדחו בארח משפט Is. 40. 14, (qui) lui a appris le sentier de la justice? avec רְּבָּי שִׁיְּבְּיִשְׁ בְּּיִבְּיִים Ps. 94, 12, et celui que tu instruis par ta loi; avec le datif de la pers.: רַיַּבָּי דְּבָּי Job 21. 22, (voudrait-on) apprendre à Dieu la sagesse?

(מַח , לְמָה , לְמָה , לְמָה , לְמָה .

(מו על (ע. ים) למו

למוֹאֵל et לְמוֹאֵל (dévoué à Dieu, ou élu de Dieu) n. pr., le roi Lamuel, Prov. 81. 1, 4; le roi Salomon (?).

기가 n. pr. 1° Lamech, fils de Methusael, Gen. 4. 18. — 2° Lamech, fils de Methusalah et pere de Noé, Gen. 5. 25.

(פון .v) למון.

בְּעֵלֵן A cause, parce que (v. מְשֵׁן). m. (de לְשֵׁלֵּם avaler). Gorge, gosier: לְּעֵלְם m. (de מְשֹׁהָין הְלֹעָן Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge.

לְצֵלְ Se moquer. Hiph. part.: יַּיִּדְיִּדּיִ Se moquer. Hiph. part.: יַּיִּדְּיִדִּי קאַלְיִּדִּים II Chr. 36. 16, mais ils se moquaient de ceux que Dieu leur envoyait.

לְּצֵלְ Railler, rire de quelqu'un: לְצֵלְ Railler, sire de quelqu'un: לְצֵלְ אָר לְךְּ הְרוּצְרוֹ תַּרְדְּרִיוֹן Is. 37. 22, la vierge fille de Sion s'est raillée de toi;

lorsque viendra votre angoisse (malheur); אָלְנֵג לְּלָשׁ חֵרֵח שׁמַּאוּא Prov. 17. 5, qui raille, méprise, le pauvre, offense son créateur.

Niph.: נְלְצֵג לְשׁוֹן אֵדן הְדֶיךְ הִדְּרָה Is. 33. 19, qui balbutie seulement votre langue (v. עָלֵג,), ou dont le langage est barbare et inintelligible.

Hiph. (le même que Kal): יְאַבֵּיר Job 21. 3, et après que j'aurai parlé, tu te moqueras (si tu veux); פַל־רֹאַי רַלְפִינּנ לִי Ps. 22. 8, tous ceux qui me voient se moquent de moi; avec בו: בו II Chr. 30. 10, et ils les raillaient, les insultaient.

עצ adj. 1° Qui bégaye, parle mal: ובלעני ששח Is. 28. 11, (il parlera à ce peuple) par ceux qui bégayent de la lèvre, qui parlent mal, un langage barbare, c.-à-d. par des peuples barbares; ou : Dieu parlera par des prophètes que le peuple ne comprendra pas, ou ne voudra pas comprendre. comme s'ils parlaient mal, et une lan-: gue barbare. — 2º Railleur, moqueur : Ps. 35. 16, ceux qui raillent pour un gâteau ou pour de la nourriture, les parasites qui cherchent à plaire par leur raillerie en se moquant des ennemis de leur hôte; d'autres expliquent: pour qui la raillerie est une nourriture, une chose dont ils se repaissent (v. מְשׁנוֹג).

לעָרָה n. pr. m. I Chr. 4. 21. לעָרָה n. pr. m. 1° I Chr. 7. 26, — 2° 23, 7.

לעות (ע. שית).

אל ddj. ou part.: מַעֵּם לֹעֵּוּ Ps. 114. 2, du milieu d'un peuple qui parle une langue étrangère, ou d'un peuple barbare (de l'Égypte).

לעם Manger avec avidité. Kal inusité. Hiph.: תְּלְיֵּיםֵרָ עָש Gen. 25.30, donne-moi à manger, je to prie (de ce mets).

לְעֵנְה Nom d'une plante amère ou vénéneuse, absinthe: שַּׁרָשׁ מֹרָח רֹאָשׁ Deut. 29. 17, une racine qui porte, produit, du poison et de l'absinthe (des pécheurs qui entraînent et séduisent les autres au péché); יְרְיֵנִילְּיָּ Lam. 3. 15, il m'a enivré d'absinthe; יְאַבֶּיִר בַּלַבְּיֵה מָרָח בַּלַבְינָה Prov. 5. 4, mais la fin en est amère comme l'absinthe.

למים צַעָרָא אַנְרָא Aboth, la récompense sera (selon) en proportion de la peine, du travail.

(עָר יִּעָּר (ע. אַן לְּפִייּ).

את הייניים איניים איני

ח לפידות. pr. Lapidoth, mari de la prophétesse Debora, Jug. 4. 4 (selon une tradition Barak, en effet les deux noms signifient flamme, éclair).

* לְפִיכָּר Pour cela, c'est pourquoi.

לְּפְגֵּי . Prep. Devant, etc. (ע. פֶּנִים. De la לְּפָּגִי ווא ינדיכָל לְפְנֵי : Rois 6.47, c'était le temple antérieur, c.-à-d. la partie antérieure (opposé à l'intérieur, le sanctuaire). ולפתי Incliner, faire pencher: נַילְּמָּה Jug. 16.29, Samson fit pencher les deux colonnes, ou les saisit pour les faire pencher, les faire tomber.

Niph. Se courber, se détourner: יַלְּמָּדְצֹּ אֶּרְדְּוֹיּת דַּרְכָּּׁׁבּ Job 6.18, ils (les torrents) se courbent, serpentent, dans les sentiers de leur cours; selon d'autres: les voyageurs détournent leurs pas du chemin, ils prennent des détours; יַנְיּלָמָּת Ruth 3.8, l'homme (Boaz) fut effrayé, et se retourna (pour voir).

לְצִרֹם : Moquerie : רְלַבְּרֹם prov. 1. 22, (jusqu'à quand) les moqueurs se plairont-ils, trouveront-ils du plaisir, à la raillerie, à la moquerie? אַנְּיִי 29.8, Is. 28. 14, le même que בְּצִרֹי les moqueurs, les hommes frivoles, impies.

לְצֵל adj. Moqueur: לְצֵל adj. Moqueur לְצֵל Osée 7. 5, (le roi) a offert la main aux moqueurs, il a pris part à leur libertinage.

סוף 'n. pr. Lakkum, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קקר (חף Ez. 17. 5, fut. חף, imper. לקד, plus frequem. אם, une fois הקף, inf. מְקוֹתָ, const. חַקָּף) Saisir, prendre, aller chercher, ôter, enlever, emporter, conquérir, gagner, conduire, offrir, recevoir, apprendre, agréer, écouter, 'se révolter : וַלַּמָח גָּם מַעַץ תַּחַיִּים Gen. 3. 22, et qu'il (ne) prenne aussi (des fruits) de l'arbre de vie; יָשׁלָה מָשָּרוֹם יָפַהָונִי Ps. 18. 17, il envoie (son secours) ou il tend (sa main) du haut du ciel, il me saisit ; ניקַדונר בְּצָרצָה רֹאָשָׁר Ez. 8. 3, il me saisit par les boucles, les cheveux, de ma tête; avec le pronom pers. du datif : וַיִּפְּח־לוֹ אַת־כָּל־אָלֵה Gen. 15. 10, il prit (pour lui-même), il alla se chercher, tous ces animaux, ou : il les apporta, les offrit à Dieu; ניַפַח־לוּ תַּרֵשׁ Job 2. 8, Job prit un tesson; לבום נשים Gen. 6. 2, ils prirent des femmes; לי לאשת לד Jug. 14. 2, prenez-la (donnez-la) moi pour femme; וַיְקַרוּוּ אַר־כָּל־יִרְכָשׁ Gen. 14. 11, ils prirent, enlevèrent, toutes les richesses de l'ennemi; תֵי נָתֵן נַיֵּד לָקַם Job 1. 21, Dieu a donné et Dieu a ôté; אַר־תַּכֹרָחִדּ Gen. 27. 36, il לָקָח וְחָנָח צָהָח לֶקָח בָּרֶכַּחִי avait enlevé mon droit d'ainesse, et voici qu'il vient de me dérober ma bénédiction (celle qui m'était destinée); ים ומשר ים Ps. 31.14, ils méditent, ils tachent, de m'ôter la vie ; נַיַּקַה רָטָרָאֵל אר כל-חצרים האלח Nomb. 21. 25, Israel conquit toutes ces villes; אָפֶל אוֹם Job 3. 6, que des ténèbres occupent (couvrent) cette nuit; מַח־יִּקּחַהְ לְּבֶּהְ 15.12, pourquoi ton cœur t'emporte-t-il, le laisses-tu entrainer par ton esprit? ולקח ומשוח חבם Prov. 11. 30, le sage gagne les ames; ילה קחילו Gen.27.13, va me (le) chercher; פִּד חַקַּהַוּנוּ אֱל־נְבוּלוֹי Job 38. 20, afin que tu le conduises en son lieu propre; וָיִקְחוּר־לָר הָרוּמָהו Exod. 25. 2, qu'ils m'offrent des למחה: Nomb. 23. 20, חונה ברה למחהי vois, j'ai reçu l'ordre, ou je me suis chargé, de bénir; פר רַקְּחֵוּנָר Ps. 49. 16, car (Dieu) me recevra (sous sa protection); יָמְקַּה אָיָנִי Job 4. 12, mon oreille a saisi, a entendu; רֶי הְּפְּלָּחִי יָקָה Ps. 6. 10, Dieu agréera ma prière; בְּנִי אָם־הִּמַּח אֲכָּרָי Prov. 2. 1, mon fils, si tu reçois, écoute mes paroles; חפים Nomb. 16. 1, Korah s'est séparé (des autres), s'est révolté, ou : il fut entrainé, emporté, par son ambition (v. plus haut); selon d'autres, ellipse: il a cherché des hommes, des partisans.

Niph. pass.: וְאַלֹּחִים נְלְּמָח 4. 11, l'arche de Dieu fut prise; הַּלְּמָח הַשְּׁלָּבְּרוֹ Esth. 2. 16, Esther fut conduite (chez le roi); הַשְּׁלֵּבְיוֹ נְּלְקָח celui-ci a été enlevé, tué, à cause de ses péchés.

Pou.: בְּי בַּאִישׁ לְּחָחְח־וּאִׁת Gen. 2. 23, car elle a été prise de l'homme; בְּי־לְּחָחוּ Jér. 48. 46, car tes fils ont été emmenés en captivité.

Hoph.: בֵּרְיָל מֵעֶפָר יְשָּׁח Job 28. 2, le fer est tiré de la terre.

Hithph.: ראַשׁ מְחָלָּשְׁרָת Exod. 9. 24,

et un seu qui se répandait, ou qui se mélait (avec la grêle, v. Ez. 1. 4).

תוחה ביל מינות או מינות היל מינות או אינות היל מינות או אינות אינות או אינ

'TP? (le savant ou l'agréable) n. pr. m. I Chr. 7. 19.

לְּלְכּי Cueillir, recueillir, ramasser: בְּלְלְכִּי שׁוֹשְׁיִדִּים Cant. 6. 2, et pour cueillir des roses; יְלְלְכִי אֹדִי Exod. 16. 21, ils recueillaient (la manne); בְּלָבִי מּוֹדְיּלִי מִּיּלְנִים לְּכִּי אַרָּנִים (Gen. 31. 46, ramassez des pierres.

Pou.: רְאַהֶּם הְלֹפְטֵּה לְאַרֵּד צֶּרֶד Is. 27. 12, et vous serez rassemblés un a un.

Hithph.: נַיְחְלַּמְטוּ אֱלֹ־יִמְהַח Jug. 11.3, et (des gens vils) s'assemblèrent autour de Jephté.

לָקְט מְצִירְךְ . Glanure: וְלָקָט מְצִירְךְ Lév. 19. 9, 23. 22, la glanure de la récolte (les épis qui restent h glaner).

PP? Lécher: מְּמְלֵּבִים אֲשֶׁר לָּמְפִיּ חַתְּלָבִים I Rois 21. 19, au même lieu où les chiens ont léché le sang de Naboth, ils lécheront (aussi ton sang).

Pi.: Jug.7. 6, ceux qui (léchèrent) burent l'eau, la prenant avec la main et la portant à la bouche.

לְקְרָאח / prép. Au-devant, etc. (v. II אָרָה).

לְכִּיֶם רָשָׁע רָלַמֵּשׁרּ : Pi. Ex. unique לְכִים

Job 24. 6, ils récoltent tardivement la vigne par peur du méchant, ou : la vigne du méchant; selon d'autres yunest collect. et sujet : les méchants vendangent la vigne des autres, ou aussi : la vigne de violence, dont ils se sont emparés par violence (v. wp.).

לָקְשׁ m. Regain, seconde herbe: בְּחְחַלֵּח צָלֵּוֹת חַלְּלֶשׁ וְחְנֵּח־לָּקְשׁ אַחֵר וְצֵי חַשְּּלֶהְ Amos. 7. 1, au commencement de la végétation du regain, car le regain poussait après que l'herbe avait été coupée pour le roi.

אר. 1° Sève: לְשַׁהְּ לְשַׁהְּ Ps. 32.4, ma sève, la force de mon corps, est changée, s'en va; selon d'autres, b est prép., et שֵׁי de שׁי : tout a changé, tourné à mon affliction, à ma désolation. — 2°: לְשֵׁי תַּיִשְׁעֶּרְ וֹ Nomb. 11. 8, un gâteau d'huile, pétri avec de l'huile, arrosé d'huile.

des deux genres (const. לשוֹן, pl. לשטח.). Langue, idiome: הַרָּבֶּם לְשׁוֹנִי Ps. 137. 6, que ma langue reste attachée a mon palais ; לֹא יַחַרֵען־כָּלֶב לְשׁנוֹ Exod. 11.7, aucun chien ne remuera sa langue (n'aboiera); langue, parole : בל־־דַעוֹיִם וְחַלְשׁנוֹח Is. 66. 18, tous les peuples et toutes les langues, les peuples de tout pays et de toute langue; ולשון פשורים Dan. 1. 4, et la langue des Chaldéens; איש לשון Ps. לבַעל חַלַשׁוּן; un calomniateur לבַעל הַלַשׁוּן Eccl. 10. 11, le calomniateur; selon d'autres : le conjurateur, magicien; לְבוּ וְנַבְּרוּ בַּלְּשׁוֹן Jér. 18. 18, venez, frappons-le (avec les traits) de notre langue, déposons contre lui un faux témoignage; בְּשׁוֹנֵ לְשׁוֹן הַחְבָּא Job 5. 21, tu seras couvert, protégé, contre le fléau de la langue, contre le mal que peut faire la mauvaise langue. — Des choses inanimées : אַלשׁוֹן וַדֵּוֹב Jos. 7. 21, et une barre, un lingot d'or, ou : sceptre d'or; ול אַשׁוֹן אַשׁ Is. 5. 24, la langue du feu, la flamme; מַלְשׁוֹן דַיְבֶּם Jos. 15.5, de la langue de mer, et seul לְיִלְישׁרָ 15. %, de la langue de mer; selon d'autres: du rocher.

לְשְׁכָּהוֹ , (v. הְשָׁהָיּה , pl. הְשְׁכָּהוֹ , const. הֹשְׁבָּהוֹ). Chambre, salle : רְיָבִיאֵם לְשְׁבָּהוֹ). Chambre, salle : רְיָבִיאֵם לְשְׁבָּהוֹ). I Sam. 9. 22, il les mena dans la salle ; בְּיַבִיאַם לְשָׁבָּיִה זַבְּיּה 36. 12, la chambre du secrétaire (dans le château du roi); très souvent des chambres qui étaient bâties autour du temple; בְּיִבִיה בַּיִּה בְּיִבְּיִה אַלְיבִיה בַּיִּה אַלְיבִיה בַּיִּה אַלְיבִיה בַּיִּה אַלְיבִיה וּשִׁר Néh. 10. 38, les chambres de la maison de notre Dieu; בְּיִבְּיִּבְּיִב וּלִיבְיִבְּיִב וּלִיבְיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיַבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיַבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיַבְּיִב וּלִיבְּיַבְּיִב וּלִיבְּיַבְּיִב וּלִיבוּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיב וּלִיבְּיִבְּיִב וּלִיבְּיִבְּיב וּבְּיִבְּיִבְּיִב וּבְּיִבְּיבִּיב וּבְּיִבְּיִבְּיב וּבְּיִבְיבִּיב וּבְּיבְּיבְיבִּים וּבִּיב וּבְּיבְיבִּים וּבְּיב בְּיבְּיבְּיב וּבְּיבְיבִּים וּבְּיב בְּיבְּיבְּיבְיבְּיִב לִּיבְּיבוֹי (Chr. 9. 26, et ils étaient (chargés du soin) des chambres (et du trésor du temple).

לְשֶׁכּי m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre (opale? ligure?), Exod. 28. 19.

סְלֶּיֶׁם n. pr. d'une ville de la tribu de Dan, appelée plus tard Dan, Jos. 19. 47.

לְשֵׁן (dérivant de לְשׁוֹן langue). Pi. ou Po. Calomnier: בְּקּרְשָׁרִּ בַּפַּרֶר רַצֵּדוּי Ps. 101.5, celui qui emploie sa langue en secret contre son prochain, qui le calomnie, qui en médit.

Hiph.: אַל־חַּלְשֵׁן עָּבֶּר אֶל־אֲרֹנָי Prov. 30. 10, ne calomnie, ou n'accuse pas, l'esclave auprès de son maître.

اللّٰי chald. Langue: كُوْ الله كُ

לשׁע n. pr. Lesa, une ville aux limites de Chanaan, Gen. 10. 19.

וְלָתְה Nom d'une mesure : יְלָתְה Osée 3. 2, une mesure d'orge (la moitié d'un מְשִׁרִים).

לְחַץ Kal inusité. Briser. Niph.: אָרָער נְּמָּנִי כְּמִירִים נְּמָנּי Job 4. 10, et les dents des jeunes lions ont été brisées (ou de la rac. נָמֵדּע).

2

שרש סע שיש, treizième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 40; son nom vient probablement de ביים eau, onde, que l'ancienne forme de cette lettre représentait. Son labial, il se permute avec ב. Exemples: ביים פּרִיא et שְּיִב מְּרִיא gras; וְיִבים חֹן, pr.; avec בּיב שְׁבַּ שְּׁ בְּיב שְׁבְ délivrer, sauver; avec בּיב שְׁבַ בְּּ בְּבַים délivrer, sauver; avec בּיב וֹיִשְׁ chald., être étonné; aussi avec les liquides, surtout avec בּי, exemple: בּיוֹה et יְיִה serpent, dragon; בְּיִב בַּי הַ n. pr.

מ

Préfixe pour mg ou mg (v. mg).

Préfixe pour ja, prép. de (v. ja).

לְּטָא דִּיר chald. pron. Que! quoi! קְּמָא דְּרָּ תְּמְבְּדְּרָן Esdr. 6. 8, touchant ce que vous devez faire.

אָרָ 1º Subst. m. Force : וּבְבֶל־מְאֹדֶן Deut. 6.5, (tu aimeras Dieu de tout ton cœur) et de toutes tes forces ; אָבֶבֶל־מָאֹרוֹ II Rois 23. 25, (le roi Josias est retourné à Dieu) de toute sa force; דְלֹאָר יַדֶע בַּבַּשׁ מָאֹד Job 35. 15, (Dieu) ne connaît pas, c.-à-d. ne punit pas avec force, avec sévérité, le grand nombre (des paroles criminelles), ou tipa les crimes (v. בַּנְיָהְ מְאֹר ; וְבָּרֵיַהְ מְאֹר (פַּוֹשׁ Is. 47. 9, a cause, ou malgré la force excessive de tes enchantements, ou : le grand nombre de tes enchantements. Dans ces deux exemples, מָאֹר parait donc être subst.; selon d'autres, il serait adv.— 2ºAdv. Très, fort, excessivement : aio ימָד הָיא מָאר ; Gen. 1. 31, très bon 12. 14, elle était très belle ; הַרְבֵּח מָאֹר 15.1, (ta récompense sera) très grande; קאר מאר קאר (les eaux grossirent) prodigieusement; יָפְצֵא פָאֹר Ps. 46. 2, (Dieu) est (un secours) très prêt, toujours prêt, ou : toujours prêt (à nous קאָם f. (const. אָם, duel מַאָּחָיָם, plur. האים). Cent; avant le subst. : מאוד מיאים). Gen. 17. 17, et rogi rago 25. 7, cent ans: rarement après le subst.: רַמּוֹנְים וו Chr. 3. 16, cent grenades; שמים II Chr. 3. 16 מאר בי הואים Exod. 14. 6, six cents ; שורי השמאורו (cheth. המארות) II Rois 11. 9, 10. 15, les chefs aur cent, les centeniers; פחבית בסיל מאח Prov. 17.10, que frapper l'insensé de cent (sous-entendu) coups; לפלח רַע מָאַח Eccl. 8. 12, (le pécheur) qui fait le mal cent fois, ou pendant cent ans; אָפָאָרו וְיִפְאָרו Néh. B. 11, et le cent, c.-à-d. la quantité d'argent; selon d'autres : le centième de l'argent prêté (intérêt qu'on payait par mois).

קּאָר chald. Cent : פְּאָר וְפֶּשְׂרִין Dan. 6. 2, cent vingt; בְּרִין בָּארִין Esdr. 6. 17, deux cents béliers.

יים m. pl. (rac. אָרָיים). Désirs : מָאָרַיִּי רְשָׁעַ Ps. 140. 9, les désirs, les vues, de l'impie.

עשוקה Quelque chose, quoi que ce soit: חַיָּכל אוּכַל יַמֵּר מְאוּמָה Nomb. 22.38, pourrai-je dire quoi que ce soit? מַצְּיאָם Deut. 24.10, un prét quelconque; avec une négation : אַרן בְּאַרָּקָה I Rois 18.43, il n'y a rien; מְדִּיךְ בָּאָרִים בּיִר

Gen. 39. 23, (le gouverneur de la prison) ne (veillait) à rien, à quoi que ce fût; adv: איליבוע קאופה I Sam. 21, 3, que personne ne sache en aucune manière.

באור היינים אור (אור היינים אור היינים האור בישטור היינים האור בישטור היינים היינים באור בישטור בישט

קאורָה f. Ex. unique : מְאוּרָה Is. 11. 8, l'œil, la prunelle, du basilic; ou : l'ouverture de sa caverne, par où entre la lumière; ou : la caverne même, comme השָשָם.

המאונים m. duel (rac. אָדַן). Balance, forme duel des deux plateaux : בְּמַאֹּזְיֵם אַנְיִּם Ps. 62. 10, ils montent, ils ne pesent rien, dans la balance; מאִינַי בָּיָרָם Lév. 19. 36, une balance juste; מְּלְּהָּיִם Prov. 11. 1, une balance trompeuse, fausse.

אָזְנָיָא chald. Balance : הְּקֵדְלְּתָּא Dan. B. 27, thecel (signifie) tu as été pesé dans la balance.

מאיות (v. מָאִיוֹת).

אָכֶל m. (rac. מְצְּבֶל). Nourriture, vivres: מְלֵּבְל אֲשֶׁר רַאָבֵל Gen. 6. 21, de toute nourriture, qui se peut manger; אַבָּל וון הַאִּבְרוֹח מַאַבְל II Chr. 11. 11, et des magasins de vivres; בַּאָבֶל בַּאָבָ Lév. 19. 23, arbre fruitier; בַּאַבֶל Ps. 44. 12, commc des brebis qu'on mêne à la boucherie, exact. qui servent de nourriture.

מַאָּכֹלֶּח f. (rac. אָבֶלּ). Pâture : מַאַכֹּלֶּח Is. 9. 4, 18, la pâture, la proie, du feu.

אָכָלְח (rac. אָבָה). Couteau : מְאַכָּלֶּח קֹתְלְּעָרָּה Gen. 22. 10, il prit le couteau; אָר תַּמְּאַכְלָּח מְתַלְּעָרָה Prov. 30. 14, et ses dents sont des couteaux.

שְׁמְשְׁלְּחָ m. pl. (rac. אָמֵץ). Forces, moyens; וְלֵּמְ מָאָמַזּר־כֹּוֹן Job 36. 19, ni toutes les ressources, tous les moyens, de la force.

קבר (rac, אָפֵר). Parole, ordre, commandement : בַּאָבֶר הַשָּבֶּן Esth. 1. 15, l'ordre du roi; * בַּאַבֶּר הַבָּאָבְר הַבָּאָבְּר Aboth, le monde a été créé par dix paroles, ou par dix ordres.

קאָּמֶר chald. Parole, ordre: אָמָאָר Dan. 4. 14, et d'après l'ordre des saints.

אָטְאָ m. chald. Vase, seulem. plur.: אַלְּהָא Esdr. 5. 14, les vases du temple; פְאנִיָא דְּרַבְּרוּ בְּהָלָּהָא Dan. 5. 2, les vases d'or et d'argent.

קּאֵם (v. מָאֵלְ verbe). Refusant : יְאָם־מָאַן אַתָּה בּאַן אַנּאַם Exod. 7. 27, si tu refuses de (les) laisser partir.

תְּאֵים adj. Résistant opiniatrément, refusant: דָּהָרֵי Jér. 13. Jér. 13. 10, qui refusent d'écouter mes paroles.

אַבָּן מָאָסָר דְּפִוֹנִים I Sam. 16. 1, puisque je l'ai rejeté; באַבּן מָאַסרּ וְמַבִּיִם I Sam. 16. 1, puisque je l'ai rejeté; Ps. 118. 22, la pierre que ceux qui bâtissaient avaient rejetée; avec בְּבָיִב בְּבָּר בָּב I Sam. 15. 23, parce que tu as méprisé la parole de l'Éternel; בַּלְבָּאָסְם אֶּדְ־הַרֹר בִי Amos 2. 4, parce qu'ils rejettent la loi de l'Éternel; בּאָבָס אַדריכָּוֹב Prov. 15. 32, (qui rejette la correction) méprise son âme; בְּבִּרְיָבְיִּ אֲבֹרִיתָם Lob 30. 1, dont j'aurais dédaigné les pères (de les mettre, etc.); בּיִבְּיִ בְּאַבָּיִם Ez.21.

18, (si) le fléau qui méprise (frappe) tout ne sert à rien, ou : si la tribu (de Benjamin ou de Juda) qui méprise tout cessera d'exister; avec בּיִבְּיִלְּבִּילְ בְּּמַבְּילִ (le dernier a en plus) Osée 4.6, ainsi je te rejette, je ne souffre pas que tu exerces mon sacerdoce.

Niph. pass.: פְּרִי הְשָּׁאֵכּוּ Is. 54. 6, (une femme) qui est repoussée, répudiée; סְנִי בְּרֵי בְּרֵי בְּרֵי בְּרָי וְנְיָאָטּ Ps. 15.4, l'homme indigne est méprisé (méprisable) à ses yeux; יְבְּיִלְי וְנִיאָטּ בְּרִי וְבָיִל Ps. 58.8 (p. יְּבָּיִכְי אָרָי אָרָי פְּרָי בְּיִר יִבְיִל Ps. 58.8 (p. יְּבָיל אָרָי אָרָי אָרָי וּבְיל וּבְּיִל אַרְי אָרָי וּבְיל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיל וּבְּיִל וּבְּיִל וּבְּיל וּבִּיל וּבְּיִל וּבְּיל וּבִיל וּבִיל וּבְיל וּבְיל וּבִיל וּבִיל וּבְיל וּבִיל וּבְיל וּבִיל וּבִּיל וּבִיל וּבִיל וּבִיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִיל וּבִיל וּבִיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִיל וּבִיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִיל וּבִּיל וּבִיל וּבִּיל וּבִּיל וּבִּיל וּבּיל וּבְּיל וּבְּיל וּבְּיל וּבִּיל וּבְּיל וּבִּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבִיל וּבִיל וּבְּיל וּבְּיל וּבְּיל וּבְּיל וּבִּיל וּבְּיל וּבִּיל וּבּיל וּב וּבּיל וּב וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּבּיל וּ

ילְשָׁם מַאָּמֵל m. (rac. אָמָּל : Jos. 24.7, il mit des ténèbres (entre vous et les Egyptiens).

לְיִבּלְיָה f. (rac. אָבֶּלְיָה : אָבֶּילְ מַאְפֵּלְיָה 2. 31, un pays de ténèbres de Dieu; אָרֵין מַאְפֵּלִיה de ténèbres épaisses (comme תַּרְרֵי אֵל de hautes montagnes); selon d'autres : une terre tardive dont les fruits ne murissent pas (v. אַמִּרְיֹּה).

אָרָ Kal inusité. Hiph.: פּלּון מַקּאַרר Ez. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; אַרְבֵּי מַקּאָרָה Lév. 13. 51, une lèpre douloureuse, ou une lèpre qui ronge; d'autres traduisent: une lèpre invétérée.

קבר אל־הַמְאַרָּב m. (rac. אָבר mbuscade: בּלְבּרּ אֶל־הַמְּאַרָב Jos. 8. 9, ils allèrent au lieu où ils devaient se mettre en embuscade; הַבָּבר אֶל־הַמָּאַרָב II Chr. 43.43, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner.

קאָרָה (rac. אָדָר). Malédiction: אָדָר Prov. 3. 33, la malédiction de Dieu est dans la maison de l'impie; pl.: רַבּרְמְצִרוֹת Prov. 28. 27, beaucoup de malédictions.

מַאָּת (v. מָאָת la fin).

קרְלוֹת adj. f. pl. (rac. בָּרֶלוֹת). Séparées: תְּבֶּרֶלוֹת חַשְּבֶּרֶלוֹת Jos. 16. 9, et les villes séparées (du milieu de l'héritage de Manassé et données à Ephraim).

קבוּכָה f. (rac. נגיף.). Trouble, consternation: בַּיְרָם Mich. 7.4, alors aura lieu leur consternation; וּמְבּוּבָּה Is. 22. 5, (un jour de confusion) et de consternation.

ת בול של יום (יבל ou לְבַל). Inondation, déluge: לְבַל (Gen. 11. 10, deux ans après le déluge; בֵי לַמַּבּוּל Ps. 29. 10, l'Éternel a présidé au déluge (pour punir les coupables et sauver les innocents).

לַלְּוִיִם תַּשְּׁבוֹנִים: (בּוּן m. pl. (rac. לַלְּוִים תַּשְּׁבוֹנִים (keri תְּשְּׁבִינִים) II Chr. 35.3, aux Lévites qui éclairaient, instruisaient (tout Israel).

מַבּוּעֵר : אַ מַבּוּעַר . Source : מַבּוּעַר Is. 35. 7, 49. 10, des fontaines, des sources d'eau; יְוֹשֶׁבֶר בַּר עַל-חַשָּבוּעָ Eccl. 12. 6, et (avant que) la cruche se brise sur la fontaine (paraboliquement, avant que la bile soit corrompue à sa source, le foie).

קבוקה f. (rac. מָבְּם מְּטְ בּרְקָה). Solitude, désert: מְבְּרִּקְה וְּמְבּרִּקְה Nah. 2.10, (Ninive est) un endroit vide, une solitude, un désert (ou elle est pillée, dévastée).

קבְּרֵיני חִבְּרִיני ח. Même signif.: בְּּמִרְדֵר קְבָרֵיני Gen. 23. 6, dans (le plus choisi), le plus beau, de nos sépulcres; בְּבְּרַר קבְּם וְצַם מְבְּרָר: Is. 22. 7, tes plus belles vallécs; après un autre subst.: מון Dan. 11. 15, les plus vaillants d'entre ses troupes.

קרָּחָר (l'élu) n. pr. m. I Chr.11.38.

שְׁבְּשׁׁ m. (rac. שְׁבָּשׁׁ Is. 20. 5, (ils rougiront d'avoir fait) de l'Éthiopie leur espérance (l'objet de leur espérance); יוֹבָשׁ בָּשׁׁיִ פָּנְשׁׁיִ 20. 6, vois ainsi (il arrive) à l'objet de notre espérance.

עָּבְּטְ m. Espérance : מָּדְבִישׁ מֶבְּטָּה Zach. 9. 5, car toute son espérance a été trompée.

אַרְטָא m. (rac. נְּנֶשָּׁא: אַרְטָּא מְּלֶטָּא Nomb. 30. 7, 9, la parole, promesse, prononcée par ses lèvres.

הקטַחָם m. Confiance (v. Prov. 21.

21): מְּבְטָּחָם Jér. 48. 13, objet de leur confiance.

(בְּלֵּי נְיִהְיּהְ (rac. בְּלֵּי נְיִהְיּהְ (rac. בְּלֵי נְיִהְיּהְ בְּלֵי יְהִוֹן Jér. 8.18, (je cherche) un soulagement, une consolation dans ma douleur; selon d'autres, part. irrég. (de בָּלֵּב Hiph.): on veut me consoler dans ma douleur (mais, etc.).

קרְנָה m. (rac. מְבֶּטְה Construction: בְּיִר Ez.40.2, comme la construction d'une ville, ou comme une ville déjà bâtie.

י מְּבְנֵי n. pr. m. II Sam. 23. 27.

יִּבְצָּרִים m. (rac. פְּצָרִים, pl. מְבְצָּרִים, une fois מְבְצַרוֹת). Fortification, forteresse: וּמְבַצר מְשִׁנָב חֹמֹחֶדְּהָ Is. 25. 12, (la fortification, l'élévation, de tes murs) tes murs forts et hauts; וְנִשְׁתַּת מְבָצֶר מֵאֵפְרַיִם 17. 3, la forteresse d'Ephraim sera ôtée, détruite; עַרָי מְבְצַר Nomb. 32.36, des villes fortes; au plur.: פֶרֵי מִבְצָּרֶיךְ Jer.5.17, tes villes fortes, et שָרר מָבְצֵרוֹת Dan. 11. 15 (le second seulement au pluriel), les villes les plus fortes. — אַנוּמוּן נְחַחִיך בְעַמִּי מִבְצָר Jer.6.27, je t'ai établi pour être explorateur dans mon peuple et comme une forteresse, c.-à-d. tu n'auras à craindre personne; ou מְבְּעָּר: je t'ai placé comme une tour, une forteresse; d'autres traduisent בַּרוֹיָן: un élu.

קּצְיּ n. pr. Mebsar, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 42.

תְּבְרָחְוּ (rac. בְּרַחְה). Ex. unique: וְצֵּח מָּלִימְרָקוּ Ez. 17. 21, et tous ses fugitifs ou fuyards.

קּשְּׁכְּיִּ (parfum) n. pr. 1° Mebsam, fils d'Ismael, Gen. 25. 13. — 2° Mebsam, fils de Salum, I Chr. 4. 25.

קרְשִׁים m. pl. (rac. מִישׁ פֿtre honteux): וְהָחֵוִיְקְת בִּפְרָשִׁיוֹ Deut. 25. 11, et si elle le prend par les parties honteuses.

רְבְּשְׁלוֹח (rac. בְּשַׁלְּח f. pl. (rac. בְּשַׁלְּח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח בְּשׁלוֹח Ez. 46. 23, et des foyers étaient bâtis (pour faire cuire les sacrifices).

קנ m.: רב־מָג Jér. 39. 3, chef des

mages ou des magiciens à Babylone; selon d'autres, nom propre, Rab-mag. מַנְבְּישׁ n. pr. d'un homme ou d'un

endroit, Esdr. 2. 30.

בּלְּוֹת f. pl. (rac. בְּלֵּח Cordons: מְנְבֶּלּוֹת Exod. 28. 14, tu feras (les chaines de l'éphod enlacées) comme des cordons; selon d'autres: terminant l'éphod, c.-à-d. attachées à ses bouts.

קְּבְּעָת f. (rac. אָבָדְע). Tiare (de sa forme ronde et haute): אַפְּגְבָּעוֹת הַשְּׁטֶּח לָּחֶם Exod. 28. 40, tu feras (pour l'usage des prêtres) des tiares.

תּנֶר שְׁנֵיִם מְעָנָי m. Ce qui est précieux, noble, le meilleur: בְּעָבִים מְעָנִי מְעָנִי Deut. 33. 13, (la terre de Joseph sera bénie) de la meilleure chose qui tombe du ciel, la rosée; שְׁמָנֵי הְבוּאֹח שָׁמָיָ 33. 14, et de meilleurs fruits mûris par le soleil; מְנִיִּים Cant. 4. 13, les fruits les plus excellents, les plus doux; seul: מַלְּבְּנְיִים 7. 14, tous les meilleurs, les plus doux fruits.

פְלֵּדְדֹּוֹן et מְלִדְדֹּוֹן n. pr. Megiddo (mageddo), villé de la tribu de Manassé, Jos. 17. 11; בֵּדְ בְּנְדִּוֹן Jug. 5. 19, les eaux de Megiddo (le torrent de Cison); בְּרַקְעֵּיִ בְּנְדִּוֹן Zach. 12.11, dans la vallée de Megiddon.

קרוֹל et מְנְדוֹל n. pr. Megdol, ville en Egypte, Jér. 44. 1, 46. 14; Ez. 29. 10; Exod. 14. 2.

מְלְּדּוֹל (keri adj. מָלְדּוֹל (part. cheth.) II Sam. 22. 51, (Dieu) grand, qui signale sa grandeur par le secours qu'il accorde à son roi (au roi qu'il a élu, David).

מְלְּדִיאֵל (don de Dieu) n. pr. Magdiel, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

למְנְדֶלֹית (rac. מְנְדֶלִית et תּבְּלּית (מְנְדֶלֹית tour: בְּבְּיִר מִנְּיִל מִינִר Gen. 11. 4, batissons-nous une ville et une tour; batissons-nous une ville et une tour; עבְּבֵּל שְׁבֶּבְּל שְׁבֶּל שְׁבָּל שְׁבָּל וּשְׁבָּל וְשִׁבֶּל שְׁבָּל וְשִׁבָּל וְשִׁבְּלוֹת; Ug. 9. 46, ceux qui étaient dans la stour de Sechem; מְבְּבֶּל-עוֹז שֵּׁם תִּי Etchr. 27. 25, et ce qui était dans les tours (les châteaux forts); מְבָּבֶּל-עוֹז שֵּׁב תִּי Prov. 18. 10, le nom de l'Éternel est

une forte tour (une citadelle); מְּמְרֵּלֵּל II Rois 17.9, depuis la tour des gardes (donjon); au fig.: מַּנְרֵּלִם II. 30. 25, quand les grands, les princes, tomberont; מְנְלֵּלְעֵץ Néh. 8. 4, une estrade de bois; מַנְרְלָּוֹיִם מֶּרְלָּוִים בּנְרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מֹנְלָּיִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מָרְלָּוִים מִּרְלָּוִים מִרְלָּוִים מִינְלִּים מִינְלִּים מִּרְלָּוִים מִינְלִּים מִינִים מַנְּבְּיִּם מִינִים מַנְּבְּיִים מִינִים מַּבְּיִּבְּיִם מִינִים מַנְּבְּיִים מִינִים מַנְיִים מִינִים מַנְיִים מִינִים מַנְיִים מַנְיִים מִינִים מַנְייִם מִּבְּיִם מִּנִים מַנְייִם מִּנְיִם מִּנְיִם מִינִים מַנְייִם מִּנְיִם מִינִים מַנְיִם מִּנְיִם מִּנְיִם מִּנְיִם מִּנְיִם מִּנְים מַנְיִים מִּנְיִם מִּנְים מַנְיִם מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנִּים מָּנִים מִּנְים מִּים מַנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מְיִּים מִּנְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִיּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיְים מִּים מִיּים מִּיְּים מִּים מִּיְים מִּים מִּיִים מִּיִּים מִיּים מִים מִיּים מִּיְים מְּיִים מִיּים מִּיְים מִּים מִּיְים מִּים מִּים מִּים מִּיְים מִּיְים מִּיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּים מִּיְים מְּיִים מְיִּים מְּיִים מְיִּים מִּיְים מְּיִּים מִּים מִּיְים מְּיִים מְיִּים מְיִים מִּיְים מְיִּים מְיִים מְיִים מְּיִּים מְיּים מְיִּים מְּיִּים מְיִים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְּ

On trouve ce mot dans plusieurs noms propres de ville: אַבְּל־אַל (tour de Dieu) ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 38; מְנְבֶּל־אַנְ ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 37; מְנְבֶּל־אַנֶר (tour du troupeau) endroit près de Bethlehem, Gen. 35. 21; au fig.: וְאַהָּת מְנְבֵּל Mich. 4.8, et toi, tour de troupeau, Jérusalem, où toute la nation se rassemble; selon d'autres: David et sa race.

קנְרְנוֹת pl. f. (v. מֶנֶר Choses précieuses : מְנְרְנוֹת נָתּן Gen. 24. 53, il donna des choses précieuses, de riches présents; לְכָּמֶרְ וּלְמִירְנוֹת II Chr. 21. 3, (leur père leur donna de nombreux présents) en argent, en or et en choses précieuses.

pheth, Gen. 10. 2. — 2° Nom d'un peuple et d'un pays situé tout au nord (voir les chap. 38 et 39 du prophète Ezéchiel).

קנוֹר m. (de יש craindre). Peur, épouvante : קנוֹר מְּפֶּבִירב Jér. 6. 25, l'épouvante est tout autour; יחְנְיִּר נֹחְיִנְהְ לְּפָנוֹר 20. 4, je te livrerai a la frayeur, ou : je ferai de toi un sujet d'épouvante; בוּבִי אֶל־הָיָר Ez. 21. 17, des terreurs, c.-à-d. ils sont épouvantés devant l'épée (v. מַנֵר).

קנור (מנורים m. (de ara demeurer, pl. מְבּרִּרִם). Demeure, sejour: מִּרּרָעוֹת בִּמְנוּרָם Ps. 55. 16, car la méchanceté et dans leur demeure; au plur.: אֶּרֶץ פְּנֶיְדָּ Gen. 17. 8, le pays de ton séjour (que tu habites maintenant comme étranger); בְּבֵּרִת Ps. 119. 54, dans la maison de

mon pèlerinage, de mon exil; מְנְּהְיֵי שְׁיֵבְי לְּיַבְי לְיַבְי לְּיַבְי לְּיַבְי לְּיַבְי Gen. 47. 9, les jours de mos années de pèlerinage (sur cette terre, c.-à-d. les jours de ma vie); בְּנִבְיר Lam. 2. 22, ceux qui demeurent autour de moi; selon d'autres : mes terreurs (v. בְּיִבֹיר).

קנוֹרָה f. Crainte, épouvante : קנוֹרָה ישי היא הביאָשי Prov. 40. 24, l'épouvante du méchant, ce qu'il craint, lui arrivera.

וֹתְנְגִילְיְם אָבִיא לְּיָם : 1º Crainte: אַבְיא לְּיָם וּאַבִּיא לְּיָם Is. 66. 4, et ce qu'ils craignent, je le ferai venir sur eux; יּמְשֶׁלְינִי וּאַרְיֹנְיִי וּאַרְיֹנְיִי אַבְּיא אַבּיּא לָּיָם Ps. 34. 5, il m'a délivré de toutes mes craintes. — 2º De או assembler, l'endroit où on serre les grains, grenier: אַבְּינִי מַשְּנִינְיִי Agg. 2. 19, est-ce qu'il y a encore des grains au grenier?

קנוְרָה f. (rac. יְנֵינָה). Cognée: דְּבְּנְּוְרָהׁת וֹ תַּבְּרְיָלֹת II Sam. 12. 31, et avec des cognées de fer.

שְלֶּבְל m. (rac. בְּבֶּי). Faucille: אָרָה מָשָׁ מַבְּלּי Jer. 50. 16, et celui qui tient la faucille; שְׁלְּחֵי שִׁלְּחָי Joel 4. 13, mettez la faucille (dans le blé).

קּגְלָּהְ f. (rac. נְגַּלֵּלְה). Rouleau, livre: אָטְּהְרְ מְּלָּהְ אַנְּאָרְ מְּנָּלְּה Jér. 36. 14, le rouleau, le livre, que tu as lu; מְנַלַּתְּ־טָמֶּר בָּעָּר בַּעָּה בָּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָּר וּשְׁר וּשְׁר וּשְׁר בַּעַלְּה les cinq livres: Cantique, Ruth, Lamentations, Ecclésiaste et Esther.

קְנְתָּח f. Douteux. Ex. unique: מְיִרְשׁׁה Hab. 1. 9, l'aspect de leur visage est dur, rude comme le vent de l'est; selon d'autres, foule, quantité: tous leurs visages regardent en avant (pour se précipiter sur l'ennemi).

לבף des deux genres (avec suff. פֶּגְרָי,

pl. אָנָרִים, et'une fois אַנְרָים, rac. אָבְּיָרְים, protéger). Bouclier: לְּבָּיִר Jug. 8. 8, on ne voyait pas de bouclier; עַבְּיִּר שָׁבְּיִר בָּיִּר אַבְּיִר עַבְּיִּר אָבְרִיִּם בְּעַר אַבְּיִר עַבְּיִּר אַבְּרִיִּם בְּעַר אַבְּיִר עַבְּיִּר אַבְּרִים אַר Prov. 6. 11, comme un homme armé, un brigand; עַבְּיִר שָּבְרִיִּר בְּיִבְּיִרְיִם; Ps. 7. 11, mon bouclier (mon secours) est en Dieu; (Dieu dit à Abraham): אָבִי בְּיִר בְּיִנְיִּר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיבְיר בְּיבּיר בְּיבְיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבִּיר בְיבִּיר בְּיבְיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְיבִּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְר בְיבִּיר בְיבִּיר בְיבִּיר בְּיבְר בְּיבּיר בְּיבְיר בְּיב בּיבּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְר בְיבְיר בְּיבְר בְּיבְר בְּיב בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְיבְּר בְּיבְר בְּיב בְּיבְיבְייִר בְּיבְּר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבְר בְּיבּר בְּיב בְּיב בְּיבְיב בְּיבּי בְּיב בְּיב בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּר בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְייר בְּיבְּיר בְּיב בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיב בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיב בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיבְיי בְּיבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִּיִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְייִיי בּיבְייים בּיבּייי בּיבְיייים בּייִי בְּיבְייִיים בְּיבְיייִיי בְּיבְייִיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְיִייִי בְּיבְייִי בְּיבִייִיי בְּיבְייִיי בְּיבְיייִי בְּיבְייִיי בְּיבְייִי בְּיִייִי בְּיבְייִייְיִיי בְּיבְייִי

קנְנְהָי (de קּנֵן ou de קנֵן). Ce qui couvre : בְּבְּרִי-נָב בְּנָחִי בְּנָתִי-נָם בְּנָתִי-נָם Lament. 3. 65, donne-leur ce qui couvre le cœur, c'est-à-dire le chagrin, la souffrance ou l'obstination (dont le cœur s'arme comme d'un bouclier), livre-les à leur obstination.

קנְעֶרָה f. (rac. גָּמָר. Malédiction: יְּאָר־חַיִּמְּנְעֶרֶת זיאָר Deut. 28. 20, la malédiction, la ruine; selon d'autres: l'inquiétude.

מְנְפִּיעָשׁ n. pr. m. Néh. 10. 21.

קבר המלך בלים לה chald. Renverser: יְמַנֵּר מֶּלֹבְי הָעָל Esdr. 6. 12, il renversera tout roi et tout peuple (qui, etc.).

קנְרָה f. (rac. יְּבֶשֶׁם בְּשְּנֵרְה: Scie : רְיָשֶׂם בְּשְּנֵרְה: II Sam. 12. 31, il les mit sous la scie (les coupa, tua, avec des scies); I Chr. 20, 3, on lit dans la même phrase: בְּשְּׁנֵרְהׁוֹ t בִּשְּׁנֵרָהׁ, le second, au plur., doit donc signifier un autre instrument: haches ou cognées.

קרון n. pr. Migron, ville de la tribu de Benjamin, I Sam. 14. 2. קּרֶעוֹת f. pl. (rac. בָּרָעוֹת), t. d'archit.: Diminution, retraite: מְּנֶרְעוֹת נַתְּן לַבְּרָת וֹת מִנְרָעוֹת נַתְן לַבְּרָת I Rois 6. 6, il a fait des diminutions, des retraites, (dans le mur) tout autour du temple.

לְּנֵרֶ לָּבְּר (rac. מְנֵרֶם Motte de terre: מְנֵרְם לְּנִרְּמָּר Joel 1. 17, (les graines pourrissent) sous leurs mottes (sous la terre qui les couvre); selon d'autres: (les tonneaux de vin) sèchent sous leurs bondons; en tout cas, ces mots décrivent une grande sécheresse.

ימְנְרָשׁ m. (rac. מָּרָשׁ). 1° Subst. pour inf. Action de chasser : לַמַעָן מָנְרָשָׁהּוֹ לָבָו Ez. 36. 5, pour chasser les habitants du pays, et pour le piller, ravager. — 2º Les champs, pâturages et villages autour d'une ville, banlieue (parce qu'on y envoie le bétail, ou parce que ces endroits sont hors de la ville ?); בשׁרָהו בְּרָיֵם עֵרֶיחָם Lév. 25. 34, le champ dans la banlieue, le district de leurs villes; וֹמְגְרְשֵׁיתֵם יְחִיוּ לְבְהַמְּחָם Nomb. 35.3, et les alentours des villes seront pour leurs troupeaux ; הַברוֹן וָאָת־מְּגְרָשֶׁיהָ Jos. 21. 14, Hébron et ses alentours, et ses faubourgs ; בּצָרֵי מִגְרְשֵׁיחֵם I Chr. 13. 2, (les prêtres et lévites qui demeurent) dans les villes et banlieues qui leur ont été assignées; נַחַמְשִׁים אַמָּה מְנְרָשׁ לוֹ Ez. 45. 2, et cinquante coudées (tout autour) formeront une place libre autour (de cet édifice); une fois le plur. en mi-: ירעשו מגרשות Ez. 27. 28, tous les alentours de la ville trembleront.

 part de ta mesure, le partage qui t'est destiné par moi.

קרבוים chald. (rac. קרבוים). Autel: - אַל בּיבְּיבְיִה Esdr.7. 17, (pour les offrir) sur l'autel.

קרְבָּר m. (rac. קּבָר). 1º Prairie, påturage: וַיּנְדֵג אַח־דַוּאַאָן אֲדֵור דַוּמְּדְבֶּר Exod. 3. 1, il mena le troupeau au pâturage, ou au fond du désert (v. 2°); יִּרְעַםוּ נְאוֹתו Ps. 65. 13, (les pluies) tomberont sur les meilleurs pâturages, ou sur les paturages du désert, des endroits déserts; יאָשׁ אַכְלָח נְאוֹת חַמְּיִבֶּר Joel 1.20, et le feu a dévoré la beauté des prairies (leur verdure), ou אוֹף la demeure des troupeaux et des pâtres (v. נאָרוּ). — 2ºDésert: יָהָיָח מִדְבָּר לַבַּרְמֶל Is. 32.15, (alors) le désert sera changé en un champ cultive, plein de fruits et d'arbres; פִּדְנֵּר Joel 2. 3, un désert d'une grande sterilité, désert affreux ; מַּבְּבֶּר seul, le désert de l'Arabie, dont des parties sont : מִדְעַּר סִין, פָּארֶן, פונ. — Au וְמֵּכְתִּדְ בַּמְּדְעַר :. Osće 2. 5, je rendrai (cette femme) parcille à un désert (je lui ôterai tout) ; אַרִיחִר לִּיִּשְׂרָאֵל Jer. 2. 31, suis-je devenu un désert pour Israel? (suis-je stérile pour eux, ne puis-je plus les secourir?). — 3º Action de parler, le parler (v. יִּפֶרָהָ : יִּפְרָבֶּרָ נאניו Cant. 4. 3, ton parler est agréable, ou (l'organe de la parole) ta bouche est belle.

Niph. pass:: רְלֹא ִישֵר חוֹל חֵיָם Jér. 33. 22, et (comme) le sable de la mer ne peut être mesuré; אָבּירִשְּׁהִיּ שְׁמֵּרִם 31.37, si on peut mesurer le ciel.

Pi. Mesurer : נְיַמַהְּדֵם בַּחָבֶל II Sam.

8. 2, il les mesura avec une corde; אָבְּיֵהְ מְּבְּיִהְ אָבְּיִהְ Ps. 60. 8, je mesurerai la vallée de Soccoth (j'en disposerai je la partagerai); אַבְּיִר בְּיִבְּיָב Job 7. 4, (sous-entendu: mon esprit) mesure la longueur du soir, de la nuit, ou: le soir s'étend, devient très long (v. Hithp., v. בְּיִבְי אֶבֶץ (מִבְּי אָבֶץ Hab. 3. 6, forme Po., il (Dieu) s'est arrêté et a mesuré la terre, ou: mesuré, partagé, le pays entre les tribus; selon d'autres: il s'est levé et a fait trembler la terre.

Hithp:: צַּיְרְמַבֶּר צֵל-הְיַּיֶלָר I Rois 17.21, il s'étendit sur l'enfant (se mesurant d'après l'enfant, se plaçant de manière que les diverses parties de son corps touchassent celles de l'enfant).

ית לְּבָר יוּ. (rac. לְבָר: Job 7. 4, (quand sera) la fuite du soir, quand cessera la nuit (selon d'autres, verbe, v. יבָּרָר Pi.).

קרה (rac. יסָידי). 1° Mesure : מָיַדי צחח לכל־חייריטת Exod. 26. 2, une même mesure pour tous les rideaux ; חבל מַדַּח Zach. 2. 5, un cordeau pour mesurer; בְּּנִינְיוֹתְ בַּנִּנְיִלְין Lév. 19. 35, (ne trompez ni) en mesure, ni en poids. — איש מְדָּהו : Grande mesure, longueur איש מְדָּהוּ I Chr. 11. 23, un homme de haute taille; au plur.: אַנְיָשִׁי מְתָּח Is. 45. 14, et אַנְשֵׁי מְהוֹת Nomb. 13. 32, des hommes d'une haute taille; מית ביות Jer. 22. 14, une grande, vaste, maison. — 3° Vetement (v. מָד 1°). — 4° לָמָהַת הַשָּלֵהְ Néh. 5. 4, pour les tributs du roi (v. mode, système מְבֶּח נְהִבִּין *; mode, système de justice; מְּדֶת תַרְחֵמִים mode , système de miséricorde.

קרה chald. f. Tribut (qui est mesure, fixe, a chaque citoyen, v. קבר בלו בַּקּלָּהְ בּלוּ בַקּלְּהְ Esdr. 4. 20, des tributs, des tailles et le droit de péage, const. הַיָּה 6. 8; on lit הַיְּהָם au lieu de הַיְּהַ Esdr. 4. 13.

לְרְהֵּכְה (v. בְּחֵב,). Aimant l'or: בְּרָהָת מַרְתָּבְּת Is. 14. 4, (comme) elle reste tranquille, (comme) elle chôme, elle qui aimait tant l'or, Babylone, qui

rendait tant de pays tributaires, ou : Babylone si riche d'or ; d'autres lisent מיביבר l'oppresseur, la superbe (v. ביוב).

ניְרָרה m. Habit, seulem. plur.: נַיְרָרה װוּ אַ II Sam. 10. 4, il fit couper leurs habits au milieu.

אָח בָּל־: m. (rac. בְּלְיָה). Maladie: אָח בָּלֹּיִם m. (peut. 28. 60, toutes les maladies ou toutes les plaies de l'Égypte; קבָל־מַדְיֵנִי מִצְרֵיִם דְּיָנִים דִּיְנִים 7. 18, et toutes les maladies malignes de l'Égypte (dont Dieu avait frappé l'Égypte).

אין אוי היידום m. pl. (rac. רְנֵּדִית). Séductions: ביידות m. pl. (בְּדִּת Lament. 2. 14, des prophéties pleines de mensonge et de séductions (qui t'éloignaient de moi).

אינירם אינירם (רובן אינירם באינירם באי

י אָרירוֹן m. (rac. מְבָּדָר). Mesure, haute taille: אָרשׁ מֶּדוֹן (cheth. מְלִירוֹן) II Sam. 21. 20, un homme de très haute taille (v. מְבָּרוּ).

קרון n. pr. d'une ville ou d'une contrée chananéenne, Jos. 11. 1.

קבר (composé de na et מְדְּרָּוּטְ par quelle raison) adv. interrog. Pourquoi? מַדּרְּצָּ נְתַּמֶּח מִּר 17. 14, pourquoi m'as-tu donné (seulement une part)? מַדְּרַצֶּע הַשְּׁנֶח Exod. 3. 3, pourquoi (comment il se fait que) ce buisson ne se consume point; וְאָם־מַּדְרַּנָּי Job 21. 4, ou pourquoi.

קרור chald. m. (rac. רוּר.). Demeure, sejour: יְנִם־תַּינֵת בָּרָא מְדֹרָן Dan. 4. 29, avec les bêtes de la campagne sera ton sejour (tu habiteras avec elles); דר

מְרְרְדּוֹיְן 2. 11, (les dieux, ou les anges) dont la demeure (n'est pas parmi les hommes).

קרוְרָה f. (rac. הדי,). Bûcher: מְּדְרָתְה Is. 30. 33, son bûcher a du feu, est allumé; בְּבָּיִל חַמְּרוּרָה Ez. 24. 9, et moi aussi (c.-à-d. à mon tour) je ferai un grand bûcher.

לרוישה f. (rac. לרושה). Action de fouler, de briser; concret, ce qui est foulé: ביישה Is. 21. 10, (Dieu dit :) toi mon (peuple) foulé, opprimé, et fils de mon aire (brisé comme de la paille dans l'aire); selon d'autres : (le prophète dit:) toi peuple foulé, c.-à-d. corrigé par mes prophèties et fils de mon aire (comme le bon fruit après avoir été foulé).

תְּלֶחָה (rac. מְּרְחָה Chute: יְּפֶּח תְּלֶּק Prov. 26. 28, la bouche flatteuse prépare la chute, la ruine (de ceux qui l'écoutent).

רְבְּרְבָּי לְבִּירְם f. pl. (rac. אָרָהַ). Précipitation, chute, ruine: רְבִּירָם לְבִּירְם Ps. 140. 12, (que le mal que fait l'homme violent) le jette dans le précipice, l'entraîne à sa ruine; selon d'autres, adv.: que le mal l'accable avec violence, ou avec promptitude.

קרֵי f. n. pr. 1° Madaï, fils de Japhet. — 2° La Médie, II Rois 17. 6: מְּיֵבֶּכְּ כְּיָדָ Dan. 9. 1, de la race des Mèdes; יַשְּׂיִדִי Dan. 11. 1, (Darius) le Mède.

לְּכִי chald. n. pr. Médic : הְּמָדִי מְדִינְתָּא Esdr. 6. 2, dans le pays de Médie ; עריאָן (ker: מָדָאָת) Dan. 6. 1, un Mède.

לבי (composé de ביד פרז (composé de ביד) Ce qui suffit: לאריותקרשה לפרי II Chr. 30. 3, (les prêtres) n'étaient pas sanctifiés suffisamment (en nombre suffisant).

(פַר ע. מְדֵּי

קר, m. Querelle, seulem. au plur. מְרֹיָנִים (cheth. presque toujours מָרֹיָנִים), v. יַבְּינִים

קרין n. pr. 1° Midian, fils d'Abraham, Gen. 25. 2, souche d'un peuple arabe, les Madianites: דָּנָים בְּיִרָּן Is. 0. 3,

comme à la journée de Madian, le jour de la défaite des Madianites (v. Jug. chap. 7 et 8); מִּדְינָיִה un Madianite, fém. מִּדְינָיה, pl. מִּדְינָיה.

לקרין (douteux): ישָׁבֵּי עַלְּרְמָּדִּין Jug. 5. 10, (vous) qui êtes assis sur les siéges de la justice (de יְדִין); selon d'autres: les nobles assis sur des tapis (plur. de יַבָּי); selon d'autres: vous qui demeurez sur la route de Middin (qui avant la victoire était occupée par l'ennemi).

קרין n. pr. Middin, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 61.

לְּדִי לְּדִי f. (rac. לֵדִּבֹּי). (Siège du gouvernement et de la justice.) Province, district: מְּבִּיבִיתוּת Lament. 1. 1, (Jérusalem) la reine des provinces; בְּבִּיבִיתוּת בּוֹשְּלֵּבְּי Esth. 1. 22, toutes les provinces du roi; הַמְלֵּבְים וְחַשְּבִיתוֹת בּוֹשֶּלֶּבְּ Eccl. 2. 8, les richesses des rois et des pays; מְבִּיבִיתְּבְּיִבְיִתְּבְּ Esdr. 2. 1, les habitants des provinces (les Israélites qui, pendant la captivité, avaient demeuré dans les provinces de Babylone).

קרינְהָא פּנ אְרִינְה chald. f. Province, pays: בְּירִינָה Dan. 3. 1, dans la province de Babylone; בְּירִינָה בָּבְל Esdr. 5. 8, dans le pays de Judée; plur. בְּירִינָה Esdr. 4. 15, et מְירִינָה Dan. 3. 2, 3, les provinces.

מְרְמֵן n. pr. Madmen, ville dans le pays de Moab, Jér. 48. 2.

קרבּנְהָּישׁ f. (rac, בְּיבֵּין). Fumier: מְּרְבֵּינְה קבור בּים בּרְבֵּינְת Is. 25. 10, comme la paille est foulée sur le fumier (v. לְּכֶּן, ou dans la boue.

מְרְמֵנְה n. pr. d'une ville, Madmenah, Is. 10. 31; peut-être la même que

מְרְמַנְּה n. pr. Madmannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

תְּרֶנוֹ n. pr. Medan, fils d'Abraham et de Keturah, Gen. 25. 2.

קרנים pl. 1° Les querelles (v. קייונים). — 2° Les Madianites, Gen. 37. 36;

(מְרָיָנִים 37. 28) v. מְרָיָנִים.

מדַע Connaissance (v. מֹדָע).

אל פּבְּקרוֹת (rac. בְּקרוֹת piqures, blessures: בְּבֶּרְקרוֹת הָרֶב Prov. 12. 18, comme des piqures, blessures, que fait l'épée.

לְרֶר chald. Demeure (v. מְדָר).

Escalier, degré: תְּמָרָה, v. הְבָּרָה Cant. 2. 44, (la colombe qui se cache) dans la solitude d'un sentier ou d'un escalier (dans le rocher); selon d'autres: dans les trous, les enfoncements, du rempart; בְּמָלְה וְשַּׁרְבְּנְהוֹ Ez. 38. 20, les tours tomberont, ou: les remparts (qu'on élève par degrés, ou au moyen d'escaliers, d'échafaudages).

קרְרָּהְ m. (rac. מְּרְרָהְּ). Endroit qu'on foule: סְּרְרָהְ מַפְרּרָגָל Deut. 2. 5, (l'endroit) que foule la plante d'un pied (un pied de terre).

מְרְרָשׁ m. (rac. שַׁרָבֶּים). Interprétation, explication, étude, commentaire: מְּרָבִים בּיִרְשׁ Il Chr. 24. 27, le livre qui explique en détail l'histoire des rois; מְרָבִיא עִדּרֹּן אַבְּירָשׁ תַּנְבִיא עִדּרֹּן 13. 22, dans le livre historique du prophète Iddo; * אֹלְיִ אַ אַרִּיְלָשׁ רְּעָּא תְּעִּיְכֶּוּ Aboth, l'étude de la loi n'est pas le plus essentiel (mais la pratique); מֵיִּבְּיִרֶשׁ מֵּבְּירִנְשׁ מִּבְּירִנְשׁ מִּבְּירִנְשׁ מִּבְּירָשׁ la maison d'étude, l'école; un grand nombre de livres, commentaires sur la Bible ou autres, ont pour titre שִׁרְיִבָּיִבּירִים בּיִּרְיבָּים בּיִּרְיבָּיִים בּיִּבְירָשׁ מִּבְּירָשׁ.

אָרָרָאָ n. pr. Haman, fils de Medatha, ou le ה n'est pas art., et le nom Hammedatha, Esth. 3. 1.

מה, מָה, מָה , מָה avec une

pause, et devant a et a, rarement devant ה פו א, הים devant les lettres non gutturales, souvent suivi de dagesch, quelquefois devant ה, הי, devant ה, ה, א, rarement devant les autres lettres, et avec des préfixes comme במרו, למרו, g et g dans des mots composés, comme חַיָּם, מַהוּצָ , מַלָּכָם , פּtc.) 1º Pronom interrogatif, des choses : quoi? que? (comme מיו qui? des personnes): מיו עָּטִירָת Gen. 4. 10, qu'as-tu fait ? מָּחַר־אַדָּבֶּר Is. 38. 15, que dirai-je? אַ הַיּבְּעָּהַוּ לּוּ Exod. 2. 4, (pour savoir) ce qui lui arriverait. Remplacant le substantif: לַחֶבְּמָח־מָח לַּחֶם Jér. 8. 9, et la sagesse de quelle chose (quelle sagesse) ont-ils? selon d'autres : et leur sagesse qu'estelle pour eux, à quoi peut-elle leur être utile זיים און Exod. 16.7, et nous, (que) qui sommes-nous? Avant le subst.: מַד בַּצֶּע Ps. 30. 10, quelle utilité? וּמֵחֹדְיִמִיּת Is. 40. 18, et quelle image? Devant un plur.: מָח הַשָּׁלָּה I Rois 9. 13, quelles sont ces villes, sont-ce là les villes (que tu m'as données)? ---קרו-לַּהְ Jug. 1. 14, qu'as-tu, que désires-tu? מַת־לָּהְ חַיָּם מִי חַטִּים Ps. 114. 5, qu'as-tu, o mer! pour fuir? qu'est-ce qui t'oblige à fuir? מַרו־לָּר וַלָּה Jug. 11. 12, quelle affaire, quelle dispute, y a-til entre moi et toi ? מַתִּדּלָהָ וּלְשָׁלוֹם II Rois 9. 18, qu'y a-t-il de commun entre toi et la paix? מַח־לַהֶּבֶן אַח־תַבָּר Jér. 23. 28, quelle ressemblance, comparaison, y a-t-il entre la paille et le blé (entre le faux et le vrai)?

2° Adv. inter., exprimant l'étonnement, l'admiration: ראָה בּיְרָהָא בְּיִרְהָּ בְּיִרְהָּ אַרָּירָ בְּיִרְהָּ אַרְירָ בְּיִרְהָּ אַרְירָ בְּיִרְהָּ אַרְירָ בְּיִרְהָּ אַרְירָ בְּיִרְהְ אַרְירָ בְּיִרְהְ אַרְירָ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִר בְּיִר רְיִבְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִייְיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיי בְּיִיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְייי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי ב

quoi cries-tu vers moi ? יחודי מרד מו רמיטיר Ps. 42. 12, pourquoi, o mon ame, es-tu ahattue, triste?

3º Pron. indéfini, quelque chose, quoi qu'il soit : וּבַל־יַרְעַרו־מָּרו Prov. 9. 13, et qui ne sait rien; וירִדי מָהו אֶרָצָה Il Sam. 18. 22, quoi qu'il soit, n'importe, je vais courir; ויצבר עלר מה Job 13. 13, qu'il m'arrive n'importe quoi; selon d'autres : peut-être ma douleur passera-t-elle un peu, serai-je un peu soulagé (par mes paroles, mes plaintes).

4º Pron. démonst. suivi du relatif ឃ pour ਅਲੂ, ou seul : ce qui , ce que : manigrama Eccl. 1. 9, ce qui a été; ma מון רָאִיתָם עַשִּׂיתִי ; 8. 7, ce qui sera אַיַּחָדָם מַ Jug. 9. 48, ce que vous m'avez vu faire; וּדְבָּר מַחוֹ־יַרְאֵנִי Nomb. 23. 3, et tout ce que (Dieu) me montrera, m'ap-

prendra.

מַרדיִּמִינִי רַוַלֹּךְ: Mo interrog. neg.: מַרדיִּמִינִי רַיַוּלֹךְ Job. 16. 6, (et si je ne parle pas) qu'estce qui s en ira d'auprès de moi? c.-à-d. ma douleur ne s'en ira, ne me quittera pas; יאָרֶם מַּחֹדַיּבֶרן הַּרְכּנוֹ Prov. 20. 24, mais l'homme, est-ce qu'il connaît (il ne connaît pas) son chemin ? אַתְּבוֹנָק בל־מְחוּלָת Job 31. 1, que je ne regarderai pas (ou: que je ne penserai pas à) une vierge.

Avec des prépos. 1º הַּבָּה, הַבָּה selon les diverses significations du n : man בשקב Exod. 22. 26, sur quoi coucherat-il? בְּמֵר Gen. 15. 8, par quelle chose saurai-je? אַזָּה בַּוּהָה בַּוּהָ הוּצָב Is. 2. 22, à combien, à quelle valeur, (l'homme) est-il estimé? c.-à-d. il n'a aucune valeur; בַּנְבָּח צַּטָּח הַי בַּבָּח II Chr. 7. 21, par quelle raison, pourquoi, Dieu a-t-il fait ainsi (à cette terre)? מבל לו Jug. 16. 5, et par quel moyen nous pourrions le vaincre. — ציי et מער Combien : בַּנְּהוֹ יְרָתְבָּה וְכַנְּהוֹ אָרְכָּה Zach. 2. 6. combien (quelle) est sa largeur et quelle פנות רמי שני חייה Gen. 47. 8, combien sont les années de ta vie (quel age as-tu) ז ער־פַעַרו פָעָרו פָעָרו I Rois ביי בשהו ? 22. 16, combien de fois encore? קראה Ps. 35. 17, Eternel, jusqu'à quand le verras (souffriras)-tu ז שנה שנה שנים Zach. 7. 3, déjà plusieurs années; יפְּרָהְיוּ בְּפָּיִרְבֶּר Ps. 78. 40, combien de fois lui ont-ils désobéi dans le désert? בערו נרירשעים ודעה Job 21. 17, combien de temps ça dure-t-il? c.-à-d. en peu de temps, bientôt, la lumière des impies s'éteint. — 3° מַּמָּח, לְמָּח et לַנָּה יַזרָה לַּךָּ ? pourquoi לַמֵּה יִזרָה לַנָּ Gen. 4. 6, pourquoi es-tu en colère? למרו זרו שלחמני Exod. 5. 22, pourquoi donc m'as-tu envoyé ? לַּמָּדוֹ זָרוֹ אֲלֹכָי Gen. 25. 22, pourquoi donc (suis)-je (au monde)? ou: pourquoi ai-je (désiré devenir mère) ! לַּנָּדּה יָקַצֹּהְ הָאֵלֹדִּים Eccl. 5.5, pourquoi (veux-tu) que Dieu soit irrité, ou : de peur que Dieu ne soit irrité? אַכָּת חָשָׁבָּת חַשְּׁלָּאַכָת Néh. 6. 3, de peur que l'ouvrage ne soit négligé, ou : pourquoi sera-t-il négligé ? שַּׁלְמַה צָּחָהָה Cant. 1. 7, car pourquoi serai-je? ou: de peur que je ne sois (comme, etc.); אַטַר לַּמָּח יִרְאַת Dan. 1. 10, car s'il voit, de peur qu'il ne voie; לְּמַבָּרָאשׁוֹנָה I Chr. 15. 13, (de בָּרָאשׁוֹנָת parce que d'abord, la première fois (vous n'y étiez pas); Kimchi l'explique comme lors de la première fois. — ער־מָח יֵי מָאַנָת : Jusqu'à quand עַר־מָח 🏰 Ps. 79. 5, jusqu'à quand, & Eternel! seras-tu en colère? עַר־מָהו אַשוּר הִשְׁמֶּדָר Nomb. 24. 22, jusqu'à quand, ou jusqu'où, l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité? selon d'autres: car bientôt l'Assyrien, etc. — סי אים Sur quoi : על־מָח אַרָנֵיהָ הָטְבָּעוּ Job 38. 6, (savezvous) sur quoi ses bases ont été affermies? — Pourquoi? על־מַדו הַפָּרה מָאַדר אַרֹקה Nomb. 22. 32, pourquoi as-tu לַרַעָּת מָּח־נָת וְעַל־מָח־נַת lanesse f לַרַעָּת מָח־נָת וֹ Esth. 4. 5, pour apprendre ce que c'était, et pourquoi cela, pourquoi il faisait cela.

pourquoi מַה לָכָם Is. 3. 15, pour מַלּכָם (opprimez)-vous, etc.? ou: quel droit, quelle raison, avez-vous (d'opprimer)? בים Exod. 4. 2, pour הן חם qu'est cela? מְחְלָאֵח Mal. 1. 13, selon quelques-uns, pour תְלֵאֵה quelle peine (v. מָתְלַאֵּה)? vois aussi מָרָם pourquoi ? מְּרָם Ez. 8. 6, (keri an ma) ce qu'ils (font).

חהוקן n. pr. Mehuman, l'un des eunuques du roi Assuérus, Esth. 1. 10.

תְּהֵישְׁרָאֵל (Dieu lui fait du bien) n. pr. 1° Mahetabel, père de Delaja, Néh. 6. 10. — 2° Mahetabel, fille de Matred, femme de Hadad, Gen. 36. 39.

קהור adj. (rac. בְּבְלֵּאְרָתוֹי). Prompt, expéditif, habile : איש פָּוִיר בְּבְלַאִרְתוֹי Prov. 22. 29, un homme expéditif, habile dans son travail : סוֹפֵר פָיִריר Ps. 45. 2, un écrivain expéditif; דְּבָיִר צָּיָרָ Is. 16. 5, (un juge) prompt à rendre justice.

לְהַהֶּל Meler. Part. pass.: סָּבְאַּהְ מָּדְרּּל Is. 1. 22, (ta boisson) ton vin est mele d'eau (v. מיל couper).

יוֹילְכְּהְ m. (rac. בִּיבִייּ יִוֹיְרָתְ מַּחָלְּכְּהְ Neh. 2. 6,

combien durera ton voyage, ou : quand aura lieu ton voyage; מַחְלַהְ שְׁלְּשֵׁח יְמִים Jon. 3. 3, (Ninive avait) trois jours de chemin; וְמַחִּת לְּהְ מַחְלְכִים Zach. 3. 7, je te donnerai des pas, c.-a-d. je te ferai marcher (entre les anges); selon d'autres : je te donnerai des guides (parmi les anges), v. קַּלְהְ hiph.

לְמִי מַחְלֵלוּ m. (rac. לְמִי מַחְלֵלוּ). Louange: יְאִישׁ Prov. 27. 21, et l'homme (doit éprouver, examiner attentivement) la bouche qui fait sa louange, qui le loue, ou: l'homme (est éprouvé) par la bouche qui le loue.

לְתֵּלְלֵאֵל (gloire de Dieu) n. pr. 1° Mahalalel, fils de Kenan, Gen. 5. 11. — 2° Néh. 11. 4.

קבּלְמוֹת f. pl. (rac. הַלָּם). Des coups: וְהַלְּמוֹת לְגֵּי הְּסִילִים Prov. 19. 29, et des coups (attendent) le dos des insensés.

תְּבֶּת הַ רָּחָבֶּר (rac. מְבָּתְּבֶּר Fosses: בְּלּ-רָּקְנְּמִי Ps. 140. 11, (qu'il les précipite) dans des fosses, d'où ils ne puissent se relever.

לַהְפֶּלָה f. (rac, הָמָהְ). Renversement, destruction: סְלֹה Deut. 29. 22, comme la destruction de Sodome; aussi מְּבְּיִם אֲלִיִים אֲלִיִים אָּתִּיקְים Iṣ. 13. 19, comme la destruction de Sodome faite par Dieu; בְּיִהְיִם זְּרִים זְּרִים 1.7, comme une destruction, une ruine, faite par des étrangers, des ennemis.

I אָדֵר אָ Kal inusité: אַדֵר Ps. 16. 4, douteux: (ceux qui) courent après un dieu étranger, une idole; ou plutôt, de II פָּדַר, qui sacrifient aux idoles.

Pi. Se hâter, accélérer: יְפָּחֵר רָּחִישָּׁחוּ Is. 5, 19, qu'il se hâte, qu'il accomplisse bientôt son œuvre; יְיַבְּחָר Gen. 18. 6, Abraham entra מַדַוּרָי שָׁלשׁ ; (dans sa tente) מַדַוּרָי שָׁלשׁ קמים קפח 18. 6, apporte vite trois mesures de farine ; מַחַרָּח מִיכָּיִחוּץ I Rois 22. 9, qu'on fasse venir promptement Michée; avec un autre verbe : מַחַר הִמָּלֵם רשמי Gen. 19. 23, hate-toi, sauve-toi en ce lieu-là (sauve-toi vite); m-ma מְחַרָּהְ לְּמְצֹא 27. 20, comment en as tu trouvé si tôt? L'inf. mg devient souvent adv.: סרו פהר Jug. 2. 17, ils abandonnèrent bientôt (la voie); מַדֶּר יִקַדְּמוּנּי רַחַמֵּיך Ps. 79. 8, que tes miséricordes nous préviennent promptement; אַפֶּקוּר ולְּדֶבֶּר צַּחוֹת Is. 32. 4, (la langue des bègues) parlera promptement et distinctement, ou : sera prête à , capable de, parler distinctement.

Niph. Etre précipité, agir étourdiment, témérairement: רַצַצַר נִפְהָלִים ומחקה Job S. 13, et le dessein des hommes rusés, des intrigants, est renverse; וּלְבַב וְמִדְרִים Is. 32. 4, et le cœur des insenses; דוניר הער והוביה Hab. 1.6, כפ peuple cruel et impétueux ; לְנִמְּדֵוֹרֶי־ Is. 35. 4, à ceux qui ont le cœur timide, abattu, qui se découragent. וו מְהַר S'attacher, gagner, une femme par des présents : מַדוֹר יָמְדֶרְנָת לוֹ לָאָשָׁח Exod. 22. 15, il lui donnera une dot, pour qu'elle soit sa femme (il la dotera, ou il lui assignera un douaire, et l'épousera); אַחֵר מַחַרּג Ps. 16. 4, qui s'attachent aux idoles, croient gagner leur faveur par des offrandes (v. I מָדֵהר Kal).

מרוֹב adj. Prompt, se hâtant: מְרוֹב מֹאָר מְאוֹל Zoph. 1. 14, (ce jour est) proche et prompt à venir, s'avance vite; מְתוֹר adv., vite, promptement (v. I מְתֵּר Pi.).

servir de dot à une jeune fille. (Selon Jarchi, le séducteur doit donner au père de la jeune fille la même somme que s'il avait usé de violence envers elle, à savoir: 50 sicles; v. Deut. 22. 28, 29.)

לְתְהֵרָה f. (rac. I מְחֵרָה). Vitesse, promptitude: אָבְרּוֹי Ps. 147. 15, sa parole, son ordre, court avec une extrême vitesse; presque toujours adv.: בְּחַרָּה יִנְהַחְ Eccl. 4. 12, (le triple cordon) ne se rompra pas si vite, si tôt; מְחַרָּה nomb. 17.11, et portele vite (au peuple); מְחַרָּה חַרָּה I Sam. 20. 38, vite, hâte-toi.

מְחֲכֵי n. pr. Maharaï de Netophat, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23, 28.

וווusions, tromperies; אות בּיבּית Is. 30. 13, ayez des visions trompeuses, prophétisez des impostures.

וני אפ se trouve qu'avec les prépositions בְּ, בְּ, יְּ , יִבְּי dans : אַבְּי וֹבְי אַבְּ Ps. 14.

2, dans l'obscurité, en embuscade;
בְּמִי רְאָשִׁי Is. 43. 2, dans le feu; ישִׁי וֹבְּי בִּי בְּיִי בִּי וֹבְּי וֹבְי וֹבִי מִי אַבְיב 38. 40, en embuscade; בְּמִי בִּיְבֶב 10. 4, sur ma bouche.

מיל pour מיל ou מיל. Ex. unique: מיל Néh. 12. 38, (le second chœur) qui marchait en face, a l'opposite (du premier).

תבות אבות (יובר אים, עיבות מיבית). Action d'aller, d'entrer, l'endroit par où l'on entre: אַבּירוּ וּמוֹבְאָרוּ בּבּירוּ Ez. 43. 11, les sorties et les entrées (du temple); עלַרַעָּרוּ אָרִרמּוֹבְאַרְּ (אַרִימוֹבְאַרְ (אַרִימוֹבְאַרְ (אַרִימוֹבְאַרְ (אַרַמוֹבְאַרְ וֹאַרִימוֹבְאַרְ (אַרִימוֹבָאַרְ (אַרַמוֹבְאַרְ וֹאַרִימוֹבְאַרְ (אַרִימוֹבָאַרְ וֹאַרִימוֹבָאַרְ (אַרַמוֹבּאַרְ וֹאַרִימוֹבְאַרְ (אַרִימוֹבָאַרְ וֹאַרִימוֹבָאַרְ וֹאַרְמוֹבּאַרְ וֹאַרִימוֹבְאַרְ וֹאַרִימוֹבְאַרְ וֹאַרְמוֹבּאַרְ וֹאַר מוֹבּאַר וּאַר מוֹבּאַר (see l'endroit et es allées et venues, toutes tes démarches.

מוג 1° Couler, so fondre; מוג fig.

Niph.: רְדִּמֵּה נְשִׁימּוֹךְ נְמִיג I Sam. 14. 16, et vois, la foule se dissipa, se débanda; au fig.: נְשִׁבֵּי בְּלָבֵין Exod. 15. 15, tous les habitants de Chanaan se fondent, périssent de peur; אומר או Nah. 2. 7, le temple tremble, s'écroule.

Pil.: בְּרֶבִיבִים הְּמוֹנְגָנָיִי Ps. 65. 41, tu amolliras (la terre) par les pluies; amolliras (la terre) par les pluies; Job 30. 22, tu as fait fondre, tu m'as enlevé, la sagesse; ou : la sagesse m'a dissout, brisé; selon d'autres: tu as détruit mon salut, ma consolation.

Hithp.: אואר אואר פון Nah. 1. 5, les collines se fondent; נַפְּשֶׁם בְּרָשֶׁר חָחְמּוֹנְג Ps. 107. 26, leur ame s'est fondue a la vue de tant de maux, ils se sont découragés de peur, d'angoisse.

מְדָע הּ מּדְע הּ Connaissance; concret, une connaissance, un ami: מּלְנָעְיִדְ הִקְרָא Prov. 7. 4, et appelle la prudence, l'intelligence, amie; וּלְנְעָבִי מוֹרַע לְאִישָׁיה Ruth 2. 1, Noémi avait un allié, parent de son mari.

מוֹדַעת f. Même signif.: הַלֹּא בֹּנִי Ruth 3. 2, Booz n'est-il pas notre parent?

מים (fut. יְבִּינִים) Chanceler, trembler, être ébranlé: פְּיִם רַבְּיִנִים Ps. 94. 18, mon pied chancelle; מְּטָח רַבְּיִנִי Is. 54. 10, et les collines trembleront; בְּיִבְּיִ Ps. 46. 7, les royaumes ont été ébranlés; בְּיִבְיּה יְשִׁלּוֹמִי לֹא תְמִיבּ Is. 54. 10, et mon alliance de paix (avec toi) ne sera pas ébranlée; בְּיִדִיק מָשׁ לִּמְיֵּר רָשָׁע Prov. 25. 26, un juste qui chancelle, qui tombe devant le méchant, qui lui

cède; יְרוֹ שַּבְּּין (נְיוֹ שִׁבְּּוֹ Lév. 25. 35, et (si) sa main chancelle auprès de toi, c.-à-d. si sa fortune chancelle, s'il est près de sa ruine.

Niph. Mėme signif. que Kal: בְּלְּיִם אָּבְּיִי Ps. 17. 5, afin que mes pas ne soient pas chancelants; בְּלִּיבְּיִם בְּלִייִבּוּים Ps. 10. 6, je ne serai pas ebranlė; לְעֹילָם בַּלִייִבּוּים Prov. 10. 30, le juste ne chancellera jamais.

Hiph. Faire tomber: מריימיטוּ עָּלֵי אָין:
Ps. 55. 4, car ils font tomber sur moi
des iniquités, ils m'imputent de faux
crimes; ימוטוּ עַלִּידְטּם עַּוְילִים
(keri יִמוֹטוּ (keri יִמוֹטוּ (keri אַרָּרָם))
Niph.) Ps. 140. 10, que des charbons
tombent sur eux, ou qu'on fasse tomber, etc.

Hithph.: מים הַתְמִיטָהו אָרֶץ Is. 24.19, la terre est ébranlée, tremble.

හුතු m. 1º Chancellement, chute: ילא־נַרַן לַפּוֹט רַגְלַט Ps. 66. 9, et il n'abandonna pas notre pied au chancellement (il n'a pas permis que nos pieds aient chancelé); לארינהו לעולם מוט לאורים 55. 23, il ne laissera pas le juste dans une agitation, dans un ébranlement éternel (il ne le laisse pas tomber pour toujours). — 🗫 Perche ou brancard pour porter une charge (nommé ainsi du mouvement chancelant); נישָארוּ בַמוֹם Nomb. 13. 23, ils le portèrent sur une perche, ou un brancard ; ונַרוני עַל־דַימוֹט 4. 10, ils le mettront sur un brancard. — 3° Joug (v. מוֹטָת בּעֶלֶיךְ מֹנְטָת אַשׁׁבֹר מַטַּח אַשׁׁבַּר מַטָּח בּעֶלֶיִךְ Nah. 1. 13, je briserai son joug, le joug que l'ennemi avait posé sur ton cou.

prix de cette estimation.

ליבו (v. אַבְים פּר). Couper, special. couper le prépuce, circoncire: אֹבְים שָּלְּים אַר Jos. 5. 7, Josué les circoncit; אַבְיבָם Jos. 5. 7, Josué les circoncit; בַּיבָּל אַבְרָיִוּם אָרוּ־יִבְּיִם Gen. 21. 4, Abraham circoncit son fils Isaac; au fig.: בַּיבָּל אַבְרָיִוּם אָרוּ בַּבְּלָם Deut. 10. 16, circoncisez votre cœur, enlevez toute impureté, toute souillure, de votre esprit, ou domptez vos passions déréglées; part. pass.: בּיבִּלִים הָרִיּנִי הַרִּינִּי חַבּיּרָם Jos. 5. 5, car ils étaient circoncis.

Niph. (inf. et impér. אישה, fut. אישה). Etre circoncis, et se circoncire: אַרְאָבּילְּהוּ Gen. 17. 24, lorsqu'il se circoncit (la chair de son prépuce); au fig.: אַבּילְהוּ Jér. 4. 4, faites-vous circoncire (d'une manière qui platt) à l'Eternel, corrigez-vous de vos vices,

de vos impuretés.

Pi. Couper: לֶּבֶּיֶב יְשֹּוֹלֵל וְיָבֵשׁ Ps. 90. 6, le soir (on) le coupe; ou, passif: il

est coupé et il sèche.

Hiph. Abattre: פֵּר אֲמִרּלֶם Ps.118.10, 11, je les abattrai, je les exterminerai.

Hithph.: יְדִרֹּךְ חִצָּוּ מְמוֹ יִרְזִמּלֶלֹּרּ Ps. 58. 8, dès qu'il lance ses flèches, ils seront comme coupés, ils s'affaibliront, ils seront brisés. (Voir pour les autres

formes מַלַל .)

טול (une fois מיל מיל (une fois מיל מיל, v. plus haut) Prépos. 1° Devant: מיאל, v. plus haut) Prépos. 1° Devant: יפרים, מיל קבי עמין Deut. 2. 19, lorsque tu approcheras, que tu arriveras, devant les enfants d'Ammon; אַליִם מיל בּיִר שַׁמִּין בַּאַמְּיִר בָּיִר שַׁמִּין בַּאַר מִיל בּיִר שַּׁמִּין בַּאַר בּיִר שַּׁמִּין בַּאַר בּיִר שַּׁמִּין בּיִר שַּׁמִּין בּיִר שַּׁמִּין בּיִר שַּׁמִּין בּיִר שִּׁמִּין בּיִר שִּׁמִין בּיִר שִּׁמִין בּיִר שִּׁמִין בּיִר שְּׁמִין בּיִר שְּׁמִין בּיִר שְּׁרִים בּיִר שְּׁמִין בּיִר שִּׁרִים בּיִר שְּׁמִין בּיִר בּיִר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִר שְׁרִים בּיִר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִּר שְׁרִים בּיִּר בְּיִרְיִים בּיִּר בְּיִר בְּיִר שְׁרִים בּיִּר בְּיִר בְּיִר שְּיִּים בּיִּר בְּיִר בְּיִּי שְּׁבְּיר בְּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְּיים בְּייִים בְּיבְּיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּייִים בְּייִּים בְּייִּים בְּיבְּייִּים בְּייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיבְּיים בְּיבְּייבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּי

30, (il se tourna) vers un autre; souvent אַל־מוּל פָּנִי דואָהַל : אַל־מוּל פָּנִי Exod. 26. 9, vers le devant du tabernacle; וו אַל־סוּל פְּנֵי חַפְּלְחֵמָהו II Sam. 11. 15, à la tête, en avant du combat, au premier rang; ממול מַנֵיד vers, du côté: מְיִנִיל Exod. 28. 27, vers le (par) devant; נגב I Rois 7. 39, vers le (du côté du) midi; יָרוּא ישַׁב מִנּבְלִי Nomb. 22. 5, ct (ce peuple) demeure, ou est campé, près de ou vis-à-vis de moi ; בְּמַלְאַדוּ Mich. 2. 8, (vous arrachez aux passants le manteau) en même temps que la tunique; selon d'autres: (vous attaquez le pauvre) à cause de son habit (vous lui enviez même son habit, et vous le lui arrachez).

תולְרָה f. (naissance), n. pr. Moladah, ville de la tribu de Juda, cédée plus tard à la tribu de Siméon, Jos. 15. 26 et 19. 2.

מוֹלֶנְת f. (rac. מוֹלֶנָת). 1° Naissance, origine: וָאָּד־מוֹלֵרָהָ Esth. 2. 10, (Esther ne disait pas) son origine; וּמֹלְרֹתֵיךָה מַאָּרֶץ דַּוּכְיֵעִיִּר Ez. 16.3, ta naissance, ta race, (vient) de la terre de Chanaan; מאַרֶץ מוֹלַרְהוֹי Gen. 11. 28, dans le pays de sa naissance (où il était né); aussi seul, patrie : יָאַל־מּוֹלַדְחָר מְלַה Gen. 24. 4, tu iras (dans mon pays) et dans ma patrie. - 2º Concret, ceux qui naissent, les enfants : ישוֹלַרְהָּ אֲיָשִר־חוֹלַרְהָּ אַחַבִיתָם 48. 6, mais les enfants que tu engendreras (ou que tu as engendrés) après eux; מוֹלֵרֶת בָּוָת Lév. 18.9, (une femme) née dans la maison, c.-à-d. qui est fille de ton père et d'une autre femme que ta mère; selon d'autres : enfant légitime; l'opposé : מולָרָת דוּיץ (même verset), née hors de la maison, fille de ta mère, mais pas de ton père, ou enfant illégitime. — 3° Famille, race: יָרָאִיתִי בְּאָבְדַן מוֹלַדְהִי Esth. 8. 6, (comment) pourrais-je voir la destruction de ma race (de mon peuple)?

מוֹלִיד (le producteur) n. pr. m. I Chr. 2, 29.

מוּלח f. pl. (rac. מוּל). Circoncision: מוּלח Exod. 4. 26, un époux

de sang, à cause de la circoncision (v. à mp).

שליה (ע. באים). Défaut, tache, corruption: בל-אים אישר בו מום בל-אים בל-אים בליאים בל

בית מיכב מיסברת בית (סבב Ez. 41. 7, le circuit de la maison (une galerie, ou une suite de chambres, qui tournait autour du temple); mais שְּלֵיהוֹת 41. 24, part. du Hoph., deux battants de porte qui tournaient, ou qui se fermaient l'un sur l'autre.

קבר שונים, const. מיסיים, sculement au pl. מיסיים, const. מיסיים et מיסיים. Fondement, fondation: מיסיים et ייסיים. Fondement, fondation: אַבְּרָ לְמִיּסִידִּים. Jér. 51. 26, ni une pierre pour le fondement; posa les fondements de la terre; מיסִיים יִרְנָּיִּ מִיסִיים יִרְנָּיִּי וּוֹ Sam. 22. 8, les fondements du ciel sont ébranlés; מיסִיי יִרְנָּיִ Is. 58. 12, tu relèveras les fondements (les ruines) des siècles passés; יְיִייִּ מִיּסְרִיֹּת מִיִּמְיִם מִיסְרִיֹּת תְּעָבִים Is. 40. 21, n'avez-vous pas fait attention aux fondements de la terre, ou n'avez-vous pas compris sa fondation, la manière dont elle a été fondée?

קרת מקרת מקוה Is. 28. 16, une pierre angulaire magnifique, un fondement ferme, so lide (le premier subst., le deuxième part. pass. du Hoph. de מַּיְם ; נְיֵם זוֹן II Chr. 8. 16, les fondements du temple; מיסרות מַּלְּלֵית Ez. 41. 8 (cheth. מרסרות), les fondements, la base, des chambres aux côtés du temple.

מוּסֶרָה f. Décret, chose décrétée :

מְּמִית man Is.30.32, la verge du décret; ou part. du Hoph.: la verge qui est décrétée pour frapper (v. יְּכָי Pi.).

קלבה m. (rac. מָבַה). Allée couverte: רְּשָׁלַהְ תִּאַרְשׁרְּטָהְ (cheth. מיסָה) II Rois 16. 18, et l'allée couverte (où on s'arrétait) le jour du sabbath.

" אָפָיף (part. Hoph. de אָפָרְ), ajouté
pour אָפְרָבְּן מִיּבְּן sacrifice supplémentaire,
plur. בּיבְּעָבִים On appelle également
אָפְיבָּן מִיבְּעָם prière additionnelle, la prière qui en tient lieu, et
qu'on récite les samedis, les jours de
fête et chaque premier jour du mois.

מוֹמֵר m. (rac. יָסֵר vo יָסֵר, pl. מוֹמְרּהוּ et הֹיסְרְהוֹ). Lien, chaîne: יְסֵר אַקּהְאָּהְ הְּהָאָּהְ Ps. 416. 16, tu as délié, rompu, mes liens; נְמִלְהָרְ מוֹסְרוֹתִיךְ, Jér. 2. 20, j'ai brisé tes chaînes.

מוֹמֵר n. pr. d'un endroit, station dans le désert, Deut. 10. 6; מֹמֵרוֹח Nomb. 33. 30.

רַסָר m. (rac. יְסֵר). 1° Châtiment, correction : דיסיר מיסיר Prov. 22. 15, la verge de la discipline ; אַל־הַמְנַע מְנַעַר מּוֹסַר 23. 13, n'épargne point la correction à l'enfant; מַּלְכִּרם מְּלֵבָר Job 12.18, il ouvre, il délie, la chaîne des rois, וו brise leur tyrannie (עוֹמֶר, מוֹמֶר, מוֹמָר, מוֹמָר, מוֹמֶר, מוֹמֶר, ווֹמוֹמָר, מוֹמֶר, מוֹמָר, מוֹמָר, מוֹמַר, מוֹמָר, מוֹמְר, מוֹמְת, מוֹמְר, מוֹמְת, מו 5. 17, et le châtiment que le Tout-Puissant inflige. - 2º Remontrance. avertissement, instruction, morale: שָׁמֵע בִּנִי מוּסֵר אַבִּיה Prov. 1.8, écoute, mon fils, les instructions de ton père; שויסר לא לַקרוּג Jér. 2. 30, ils n'ont point accepté l'avertissement (les châtiments ne les ont pas corrigés); מוֹרָם — בֹּנוֹיִם Ez. 5. 15, (tu seras) un avertissement, un exemple... pour les peuples. -3° Connaissance, doctrine: הַלְבָּתַח וּמוּכָּר רברנה Prov. 23. 23, la sagesse, et la doctrine, et l'intelligence.

מוֹעֵר m. (rac.יבֶּיי). 1°Un temps fixé, déterminé: תַּמִּיבִי אֲשֶׁר יְבֶּרוֹ II Sam. 20. 5, le temps, le terme, qu'il lui avait marqué; יְבֵיר בֵּין מוֹעֵר בַּעָר מַנֵּיב Gen. 17. 21, dans ce même temps (à la même

époque); יושה מושביה Jér. 8. 7, (la cigogne) connaît ses temps, le temps de son passage. — Spécial. jour de fête: נידבר משח אח־מועדי בי Lév. 23.44, Moise dit, apprit (aux enfants d'Israel), les fêtes de l'Eternel; חַרְשֵׁיכֶם וּמּוֹעֲדֶיכֶם Is. 1. 14, (je hais) vos solennités des premiers jours des mois et vos fêtes; aussi ליום מוער Osée 9. 5, au jour de fête; וְחֵרוּ לְאֹחֹת וּלְמוֹעֵדִים Gen. 1. 14, (les astres) serviront de signes pour marquer le temps, les saisons, ou les différents temps, les heures de la journée; למוער מועדים Dan. 12.7, après un temps ot plusieurs temps (années ou époques). – 2º Réunion, assemblée (voy. בער Niph.): קראר מועד Nomb. 16. 2, des hommes qu'on appelait aux assemblées; וביח מועד לְכַל-חָיד Job 30.23, et la maison de réunion où vont tous les vivants (la tombe); אַשֵּׁב בְּחַר־מוֹעֵד Is. 14. 14, je m'asseyerai sur la montagne de la réunion, de l'alliance (Sion où toute la nation se réunit, ou Babylone où viennent les rois pour faire alliance). -אָרֶל מוּצֶר Exod. 27. 21, 40. 22, tente de réunion, le tabernacle, parce que c'était le lieu de réunion de toute la nation, ou parce que Dieu y communiquait avec Moise; aussi seul : מַרָּת לערוֹ Lament. 2.6, il a ruiné le lieu de sas révélations, son tabernacle; שַּׂרָפוּי Ps.74.8, ils ont brûle tous les lieux d'assemblée (où la nation s'assemblait) pour adorer Dieu; וְהַמּוֹעֵר הַירַח לארש ישראל Jug. 20. 38, et Israel était convenu d'un signal (avec ceux qui formaient l'embuscade); ou, sens 1°: avait fixé co moment à l'embuscade.

מוֹעָד m. (rac. יָצֵר). Assemblée, troupe: וְאֵרֹן בּוֹרֶד בְּמוֹעָרְיוּן Is. 14. 31, et nul ne s'isole, n'est en retard, entre ses troupes (ceux qu'on rassemble), ou nul ne restera à l'écart au temps désigné.

מוּעָרָה f. (rac. יְצֵר). Réunion, assignation: עָרֵי תַּמּנְּיָדְי Jos. 20.9, les villes de réunion, de l'assignation, les villes assignées pour refuge, villes d'asile.

ון לְלַמּיְטָרוֹת f. pl. Fêtes: וְלַמּיִטְרוֹת II Chr. 8. 13, et aux jours de fête (v. מינר 1°). מינער (מינר ער. מינר 1°).

קים אות. (רמכ, קים). Obscurcissement, ténèbres: מי לא מינט). Is. 8. 23, car il n'y eut pas des ténèbres, des malheurs pareils (lors de la première captivité); selon d'autres, de יַבֶּיבָי car il n'y aura point de fatigue, d'affaiblissement (pour celui qui l'opprimera), il ne se relâchera pas.

רמנייה אין מועניה (יבני פועניה וואסייה (יבני פועניה פועניה פועניה בינים פועניה בינים פועניה בינים בינ

מוֹפַח m. (rac. יַפַח, plur. מוֹפַח). Prodige, miracle: מט לכם מומר Exod. 7.9, donnez, faites un prodige pour vous, c.-à-d. pour qu'on vous croie; très souvent des miracles de Dieu ensemble avec וַיַּמֵן דֵי אוֹתֹת וּמֹפְתִים : אֹתוֹת Deut. 6. 22, et l'Eternel a fait (des signes), des miracles et des prodiges; רקריד וּמְשָׁמְטֵר־מִרוּ Ps. 105. 5, (souvenezvous) de ses prodiges, des jugements que sa bouche a prononcés; aussi signe, preuve: וְנָתַן בַּיוֹם תַחוּא מוֹפֵת I Rois 13. 3, il donna le même jour un signe, une preuve (pour la vérité de sa prophétie); וּבָא הָאוֹת וְחַמּוֹמֵת Deut. 13. 2, et si le signe et le prodige (que le faux prophète aurait prédits comme preuve) arrivent, s'accomplissent; — הַּנֵּה אֵּלֹכִי וֹרָילָרִים לְאֹתוֹת וּלְמוֹמְתִים Is. 8. 18, voici,

אים Presser. Part.: קריאָפס וְשֵּקְי Is. 16. 4, car celui qui les presse, qui leur arrache tout, ou celui qui les opprime, ne sera bientôt plus; selon d'autres, adj. de la racine מָּיִי סִינִיי סִינִיי.

אים פון אים שו. La menue paille (la balle des graminées): רְּדִידּי בְּּמֹץ לִּמְנֵי־רְדִּיִּן Ps. 35. 5, qu'ils soient comme la menue paille devant (emportée par) le vent; Soph. 2. 2, ce jour où l'homme passera comme la menue paille, ou: ce jour qui passera, etc. Targg. explique par ellipse: l'homme sera comme la menue paille emportée par le vent, et comme la fumée ou la pluie chassée par le jour, le soleil.

אַנְאָד m. (rac. אָדָי, pl. const. מּוֹצָאַד). 1º Action de sortir, sortie : תַּבָּחֹב מַלֵּחַת אַז־מּוֹצָאֵידֵוֹם Nomb. 33. 2, Moïse écrivit leurs sorties, marches; מָקצֵה הַשַּׁמָרָם Ps. 19. 7, & l'extrémité du ciel est sa sortie (le lever du soleil); מַשָּׁחַר נכון מצאו Osée 6. 3, son lever (l'apparition, la révélation de Dieu) est beau comme celui de l'aurore; פָרַכֹּצָא דֶבֶר Dan. 9.25, depuis la prononciation de l'arrêt. -2º L'issue, l'endroit par où l'on sort : רמובאיר ומובאיר Ez. 43. 11, les sorties et les entrées du temple; למוצאר מרם Is. 41. 18, (exact. en des lieux d'où les eaux sortent) en des sources d'eau; לַשַּׁ לַבְּטָה אנא Job 28. 1, l'argent a une source, une mine, d'où on le tire; aussi absol. l'endroit d'où sort le soleil, l'orient: Ps. 75.7, car (votre secours, ou votre sort ne vient ou ne dépend) ni de l'orient ni de l'occident; puis, par extension, aussi dusoir: wrip בֹקר וַעָרֶב חַרְיִין Ps. 65. 9, tu fais chanter (tes louanges) depuis l'orient jusqu'à l'occident, ou depuis le matin jusqu'au soir; selon d'autres: ou chante tes louanges à cause, à l'occasion, des astres qui apparaissent le matin et le soir. — 3° בל-מוצא שפתרת Nomb. 30. 13, tout ce qui est sorti de ses lèvres, ses paroles, vœux, promesses; אמינאא ו חַפּוּסִים אֲשֵׁר לְשָׁלֹמה מְנְצְרֵיָם I Rois 10. 28, et l'origine des chevaux de Salomon était l'Egypte, ou : il les tira de l'Egypte; selon d'autres : l'exportation des chevaux de l'Egypte appartenait à Salomon, il fallut lui payer un droit pour les exporter.

พนุที่อ n. pr. 1°I Chr. 8.36. — 2°2.46.

אַלְּאָהְרוּ מְּתֶּרֶים הַ 1º Origine: שְּׁבְּאָהְרוּ מְתָּרֶים Mich. 5. 1, et dont l'origine est dès le commencement, remonte au temps le plus reculé(י. בְּיִבְּים, — 2° בְּיִבְּיִלְים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִלְים בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם בּיִבְּים בּיִבְּיבְים בּיִבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבְיים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְיבְיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּ

יניקקה מוּעָקָה ou מּנְעָקָה (rac. אָבָיְה). 1°Fonte: קּבְּבְּקִה II Chr. 4.3, (ces bœufs) étaient fondus de la même fonte (en une seule pièce avec la mer). — 2° Canal ou vase: מְּנִינִים מִנְּצָיִה מִנְּצָיִם Zach.

4. 2, et sept canaux ou vases pour (faire couler ou pour verser l'huile) dans les lampes.

תרבות הייני מיינים וויי וויינים וויי וויינים וויינים

ל מוֹקְרָה. L'endroit où se fait le feu: בָּל מּוֹקְרָה עַל דַשְּׁיְבַה Lév. 6. 2, a l'endroit où l'on brûle les holocaustes, ou sur le feu, sur l'autel.

מור (v. שור).

Niph.: יְרֵרְהוֹ לֹא נְמָר Jer. 48. 11, et son odeur ne s'est point changée.

מוֹרֵג m. Nom d'un instrument qui sert à fouler le blé, chariot armé de faux : הְבְּשִּׁיִדְיִנְים לְעַצִּים I Chr. 21. 23, (je donne) des chariots pour servir de bois (aux sacrifices); הַבְּיִבִּים II Sam. 24. 22; הַמִּירָרְ לְמִוֹרֶג Is. 41. 15, je te rendrai comme un chariot (tranchant et aux dents de fer).

עם מוֹרָר m. (rac. יָרָדי.). 1° Terrain qui va en baissant, penchant: יַבְּטִּם מְּבִּירִם אָסִיּבְּיּם מְּבִּירִ וּבְּטִּם זְּבָּיִר אַנִּירִ זְּבִּירִ חַבְּיִרָּם זְּבָּיר אָטִּיִּר זְּבְּיִר אָּבִיר זְּבִּיר אָטִּיִּר זְּבִּיר אָנִירִי זְּבִּיר אָנִירִי זְּבִּיר אָנִירִי זְּבִּיר מִיּרָד 18. 5, dans la descente de Horanaïm. — 2° עַּמִּיִּר מִיּרֶד וּ Rois 7. 29, en travail pendant, des ornements en festons; selon d'autres, de יְדִי travail uni, ou bien également appliqué.

מוֹרָה m. (part. Hiph. de חֹרָה 1° שׁיִּדְיֹשׁ אַיִּ חֹפָּל 2.23, les premières et les dernières pluies, les pluies de la première et de l'arrière-saison (v. מוֹרָה Hiph. 1°). — 2° Celui qui enseigne, professeur: מַרָּת מֹרָה II Chr. 15.3, un prêtre qui enseigne, instruit; שׁיִּדְי Is. 30.20, ceux qui t'enseignent, tes prophètes (v. מִּרָה); הְיִה מֹיְרָה Job 36.22, qui peut enseigner, éclairer, comme lui?

מוֹרָה n. pr.: אַלוּן מּוֹרָה Gen. 12. 6, et שלוני מיָה Deut. 11. 30, l'arbre ou la plaine de Moré (près de Sichem), v. אָלוּרָ גַעלוּרָ, Jug. 7.1, la colline de Moré; selon d'autres: la colline qui domine (la vallée), ou la colline des guides, de ceux qui montrent le chemin.

ת מוֹרָה m. (rac. מֶּרֶה). Rasoir : מּוֹרָה לא־רַצְּלָּח עֵּל־רֹאשׁוֹ Jug. 13.5, le rasoir ne passera pas sur sa tête.

II מֹרְהוֹ Ex. unique: מּיֹרָהוֹ, Éternel, Ps. 9. 24 (rac. יְּהָא pour מּוֹרָהוֹ), Éternel, frappe-les de terreur, (ou rac. כּיֹרָהוּ envoie-leur un avertissement, ou un homme qui les dirige, instruise, un législateur.

Is. 18. adj. m.: מְיִּדְ מְּלְּדָּרְ מּלּרָכּי Is. 18. 2, une nation qui avait été divisée, (tiraillée) et meurtrie, méprisée (rac. מָרַכּי); selon d'autres: une nation étendue, puissante et vive, violente, ou : dangereuse, terrible (de מַרָבִי).

(מֹרנֶּה (ע. מֹרנָּה).

מוֹרָשׁ m. (rac. יָרֵשׁי). Possession: אַ Obad. 1.17, leurs possessions; לְבָבִּי Job 17.11, les possessions de mon cœur, mes pensées, mes espérances intimes.

ריבוש f. (rac. יביבי). Possession, héritage: לְבֵּם מּוֹרָשָׁה Exod. 6. 8, (je la donne) a vous comme possession; העָידיה Ez. 36. 3, pour que vous soyez l'héritage (des autres nations).

תוֹרְשֶׁח בּח n. pr. d'une ville, Mich. 1. 14, Moreseth Gath; selon d'autres: ceux qui possèdent Gath, les princes de Gath.

De la ville de Moreseth ou de Moresah (peut-être de תּוֹרְשָׁתִיּ), Mich. 1. 1, (le prophète Michée) de Moreseth.

II מוש (le même que יְמֵשׁ te שִׁשֶּׁים) Toucher, palper : אַבֶּר יְסְשֵׁינ אָבר Gen. 27. 12, si mon père venait à me toucher (v. vers. 21 et 22).

Hiph.: רַבּירָשׁם וְלֹא יְמִישׁוּן Ps. 115.7, (les idoles) ont des mains, et elles ne peuvent pas toucher; רַוְמְשׁוּיִרִים pas. 16. 26 (keri), laisse-moi toucher les colonnes; selon d'autres, toutes ses formes sont de la racine שַׁשָּׁם.

מושבות m. (rac. מושבי, plur. מושבות, une fois const. מוֹשֵבֵי Ez. 34. 13). 1° La place ou le siège où on est assis : פרי קבר מוֹשֶׁבֶר I Sam. 20.18, car ta place sera vide ; בּרְחוֹב אָכִרן מוֹשֶׁבִי Job 29. 7, lorsque j'érigeais mon siège dans la place publique. — 2º Habitation, demeure : מְשָׁמֵנֵי חָאָרֶץ יִחְיָח מוֹשֶׁבֶּף Gen. 27. 39, la terre la plus grasse, fertile, sera ta demeure; בכל מושב בייבם Exod. 12. 20, dans tous les lieux où vous demeurerez; בַּית־מוֹשָׁב Lév. 25. 29, une maison d'habitation, et עיר מוֹשֵׁב Ps. 107. 4, une ville d'habitation, c.-a-d. pour y demeurer: maison, ville, pour y demeurer, ou habitable. ---3° Compagnie, cercle : וּבְּמֹשֶׁב לַצִּים Ps. 1.1, et dans une réunion, un cercle, de moqueurs; וּבְמוֹשֶׁב זְקַנִים 107. 32, et dans l'assemblée des anciens. — 4° Séjour dans un lieu : ישׂרַאֵל Exod. 12. 40, le temps que les enfants d'Israel avaient demeuré (dans l'Egypte). — ון כל מושב בית־ציבא : II Sam. 9. 12, tous les habitants de la maison de Siba, ou : toute sa famille. - פּיִּעִיר קּעִיר II Rois 2. 19, la situation de la ville.

תולישי n. pr. Musi, fils de Merari, Exod. 6. 19; אָשָׁי I Chr. 6. 4; patron., également מישׁי Nomb. 3. 33.

לולשכוֹת f. plur. (rac. בְּשַׁהַ). Liens: מַלְשְׁבוֹת Job 38. 31, ou peux-tu dissoudre, ouvrir, les liens (chaînes) de l'Orion?

קשׁעוֹת f. plur. (rac. יַשֵּׁדְ). Salut: אֵל לְמִישָּׁעוֹת Ps. 68. 21, un Dieu pour le salut, la délivrance, un Dieu sauveur.

מותו (preleril הם, הם, הקם, הקם, שקם, אחם, part. חם, מתרם, inf. חום, מתרם, מתרם, fut. המים, ווְיַבֶּית, imp. הבי) Mourir, périr, suivi de בָבִים אֲשֶׁר־מֶתוּ בָּאַבְנֵי חֲבָרָד Jos. 10. 11, le nombre était plus grand de ceux qui ont péri par cette grêle; אָמָּרְת הַּצְּמָא Jug. 15. 18, je mourrai de soif; de וַנָּמָת הַּחְהַרוּ מִפְּנֵר חָרָעַב Jér. 38. 9, il serait mort de faim à cette place.—Des arbres : ובֻעַפֶּר יַמוּח וּוָעוֹ Job 14. 8, quand son tronc, sa souche, meurt dans la terre; de la terre: לַּמַּח נמות — מַם־אַנְחְנוּ מַם־אַדְּמֶתְנוּ Gen. 47. 19, pourquoi mourrons-nous et notre terre, c.-à-d. pourquoi restera-t-elle en friche? Du cœur : נַיָּמֶח לָבוֹ בְּקַרְבוֹ I Sam. 25. 37, et son cœur était comme mort dans sa poitrine (il était consterné); d'un état : אַמה הָשָׁאוֹן מוֹאַב Amos 2. 2, et Moab périra au milieu du bruit (des armes); part. מְי mourant: תְּנָה אֲלֹכִי מָת Gen. 48. 21, vous voyez que je vais mourir; et un mort: הַּנַבֶּ בְּבֶּה Nomb. 19. 11, celui qui touche un mort; יאַקברה מַרִּד Gen. 23. 4, afin que j'enterre mon mort (ma femme morte); וְבְחֵר מֵּחָרם Ps. 106. 28, les sacrifices offerts à des (dieux) morts, à des idoles.

Pi. (רחום, לחקר, part. רחום, fut. רחום, Tuer, faire mourir: אָנָיר, דְּמִיתַח Ps. 34. 22, son injustice tue le méchant; מְמוֹתֵח צַחָרָה I Sam. 14. 13, (et son écuyer) qui le suivait tuait (les ennemis).

Hiph. (חִימִיח, הָמָה, avec suff. הָמִיח, part. מְמִירת, plur. מְמִירתים, fut. הְימִיח, fut. אַפָּרָת.). Même signif.: אַבָּאָה הַיִּמְיָח Osée 2. 5,

et je la ferai mourir de soif; מַּמְיִּתְּי Nomb. 16. 13, pour nous faire périr dans ce désert; קַתְּיָתוּ לַמְמָתִים Job 33. 22, et sa vie, ou son âme, (approche) des anges de la mort (selon d'autres: approche de la mort).

Hoph. Etre tué: מַצְּרִר II Sam. 21. 9, ils ont été tués dans les jours de la moisson; מוֹח דּנְמֵח מִיח Nomb. 35. 16, le meurtrier sera mis a mort, exécuté.

תְּנָת m. (const. מֹים). 1° La mort: Ps. 7. 14, des instruments de mort, des armes meurtrières; פוראישון מְמֵיהָת 13.4, afin que je ne m'endorme point d'un sommeil de mort; ברימות I Sam. 20. 31, et אָרשׁ מַנָרוּ I Rois 2. 26, un homme qui mérite la mort; nue — 📸 ורללה Is. 38. 18, la mort (pour les morts) ne te louera, bénira pas; aussi des maladies mortelles, la peste : וְאֵנְשֵׁידֶוּם יִקְיוּ בְּוֹרָגִי בְּנֶתוּ Jér. 18. 21, et que leurs maris meurent (soient enlevés) par la peste. — 2º Le séjour des morts: מְשֵׁעֲרֵר־כְּנוֹת Ps. 9. 14, des portes de la mort, et הַוּרֵי־מָּוָת Prov. 7. 27, le séjour de la mort, la tombe, ou les profondeurs de l'enfer ; plur .: מוֹתֵר Ez. 28. 10, et יְאַת־עְמָּיר בְּמֹתֵרוּ Is. 53. 9, (il est livré) à la mort par l'ordre des riches, des princes, ou comme des riches (qu'on tue pour avoir leurs biens); le pluriel des diverses manières de mort, des supplices: חַּפֶּרְהָח לַחֲסִידָיוּ Ps. 116. 15 (n parag.), la mort de ses adorateurs, des pieux.

חוֹם chald. Mort: תוֹ לְמוֹת Esdr. 7. 26, (il sera condamné) soit à la mort.

תוֹתְר m. (rac. רָתֵר.). 1° Abondance: בְּלִּיבֶּבְּבְּ Prov.14.23, partout où il y a travail, effort, il y a l'abondance; אַבְּבֹּלְמִיתָר 21.5, (les pensées de l'homme laborieux mènent) toujours à l'abondance. — 2° Avantage: מְּמִרְתַּרְ Eccl. 3.19, l'avantage, la supériorité, de l'homme sur la bête.

מוֹנֵית (rac. מְוֹבְית, const. מִוֹבָּת, avec suff. מְוֹבְּתִּה, מְוֹבְּתִר, Autel. וֹ מִוֹבְתוֹ y avait dans le temple : מְוֹבַת

אַל־רָּדְקּפָר דַשְּׁנֶע m. Liqueur melée: אַל־רָּדְקּפָר Cant. 7. 8, où la liqueur melée, parfumée, le vin aromatique, ne manque pas (v. בְּפָהָר).

קיין adj. Ex. unique: קוני ביין Deut. 82. 24, brûles, consumes, par la faim. קוני ח. pr. Miza, fils de Rahuel, Gen. 36. 43.

Ps. 444. 13, nos greniers : קוֹנֵיט מְלַאִּים Ps. 144. 13, nos greniers sont pleins (de fruits), ou : tous les coins de nos maisons, etc. (ע. ייָין).

את מְאוֹן (rac. ווּרְ. Nourriture, vivres: ביפון לָרָם תַּשְּיוּן לָרֹב II Chr. 11. 23, il leur donna des vivres en abondance.

אַנְיוּרְ לְכִּלְּאִי ... chald. Nourriture: אָפָּװּרְ לְכִּלְּאִי Dan. 4.9, et de la nourriture pour tous était sur (cet arbre).

aucun de vous par des remèdes; אַרְיּבָּן לְּמָזוֹר Jér.30.13, il n'y a personne qui juge (ton cas) ta plaie capable de guérison; קיימי מְּיִוֹר מָּרְהָּרָן Obad. 7, ils te dressent des embûches, ou : ils te préparent des maux en secret.

תְּמָיִד יִדְאָבֶיְהְ Ps. 109. 19, et comme une ceinture dont il est toujours ceint; אֵין מַוּח עֹד Is. 23. 10, il n'y a plus de ceinture, c.-à-d. plus de force.

קְיִית אַפּיקים יְשְׁרָית אַפּיקים יְיּ Dob 12. 21, et il delle la ceinture des puissants, il affaiblit leur force.

י מויד (v. à אוי).

" פוֹיקרן (pl. רוּמַזִּיקרן) Aboth, les esprits malfaisants (v. נַזָּק).

קולגל m. (rac. יולגג). Fourchette: רְתַּשְּׁוֹלֵג וֹשְׁ הַשְּׁינֵים הְשְׁנֵים I Sam. 2.13, et la fourchette trois dents; pl. מִילָגוֹית Exod. 38. 3.

קוֹמְהוֹ f. (rac. יְבֵּשׁם). Pensee, dessein, réflexion : ןלא יָבָּצֵר מִּנְּהָ מְיָנָהוּ Job 42. 2, et qu'aucune pensée ne te manque; לובר השה ומומה Prov.1.4, (pour donner) au jeune homme la science et la prudence, la réflexion; אַר הוּשָׁיַה וּמְיָנָאַה 3. 21, conserve la sagesse et la prudence. - En mal, mauvais dessein, malice: יהמשו במימור Ps. 10. 2, ils seront pris dans les desseins (qu'ils avaient formes), dans leur propre malice; man לבי Jer. 23. 20, les desseins de son cœur (pour punir); וָאִישׁ מִוְמוֹת Prov. 12. 2, et מַנְל מָזָמוֹם 24. 8, un artisan de malice; יכְּיִם מִילָי חַיִּמְטוּר עָלַי חַיִּמְטוּר Job 21.27, les jugements injustes dont vous m'accablez (v. le même exemple à opn); אַטָּר יֹמִרוּהְ לָמִוֹמָח Ps. 139. 20, qui prononcent ton nom, t'invoquent, pour des desseins criminels, pour des crimes.

היים יות (rac. II ימין). Chant, cantique, se trouve à la tête de beaucoup de psaumes: לְיִיִדְי יִיִּיִיף Ps. 3. 1, psaume de David.

nipp f. (rac. m). Ne se trouve qu'au plur.: man I Rois 7.50, II Rois 12.14, Jér. 52.18, mentionné entre les vases du temple; selon les uns (de I m couper: des couteaux ou des mouchettes; selon les autres (de II m chanter): des instruments de musique.

Job 37. 9, et le froid vient du nord ou des vents d'aquilon (qui chassent les nuages, v. קוֹנִים); d'autres traduisent : des étoiles (comme הֹשִׁנִים).

קונה m. (rac. יקים). Van, pelle : הַּאָּיָם הְּמִיּהָ אַיְרָם הְמִיְרָם Ter. 15.7, je les ai vannés avec le van, je les ai dispersés.

ריבות m. (rac. רבון). Le levant, l'est, l'orient: שְּׁבְּשְׁ שֵּׁשְׁ שֵּׁשְׁ Ps. 113. 3, du lever du soleil jusqu'à son couchant; שְּׁבְּשְׁ הַדְּיִם Deut. 4. 47, מְּוְרָח מִּבְּים Exod. 27. 13, et תְּיִבְּים Deut. 4. 41, du côté de l'Orient; יוויין Jos. 4. 19, à l'est, du côté de l'orient, de Jéricho.

יְרַע m. (rac. יְרֵע). Semence : יְכֹל קרע האור Is. 19. 7, toute la semence, tous les grains (semés) le long du fleuve.

קּיִוְיִם m. (rac. יחָיִ, pl. ייִים, const. יבְייִם). Vase pour jeter, répandre, le sang sur l'autel; ייִים ווּיִים אַיִּים אַיִּהְיִם אַרָּאָרָ אַרָּיִם אָרָּיִם אָרָּיִם אָרָּיִם אָרָיִם אָרָיִם אָרָים אָרְיים אָרָים אָרָים

אָרָאָ Battre : יְּמָתְאָרְ Is. 55. 12, (tous les arbres) battront des mains, applaudiront, Ps. 98. 8.

Pi.: יַק מַחַאַדְּ דָר Ez. 25. 6, parce que tu as battu des mains (que tu t'es réjoui).

אָרְיִיְ chald. Frapper (v. אַיְיִי héb.): אַכְּאָבי רְּיָדִיי Dan. 2. 34, et (lorsque la pierre) frappa la statue; יִּדְיִיִי 2. 35, qui avait frappé.

Pa.: בּרַיְמָתֵא בִּתְתְּא Dan. 4. 32, (il n'y a personne) qui puisse repousser sa main, résister à sa main, l'empêcher de faire ce qu'il veut.

Ithph.: יְוְשְׁרָשׁ צֵּלְיִדּי Esdr. 6.11, (ce morceau de bois) sera dressé, que (l'homme) y soit attaché, cloué.

אבְתְבָא m. (rac. בְּתָבְא.). Refuge: הַּמְּחָבָא Is. 32. 2, comme un refuge pour mettre à couvert du vent.

מְחָבְאִים m. pl. Meme signif.: אָיִם I Sam. 23. 23, d'entre tous les lieux de refuge où on se cache.

סְתְּבֶּרָת). Jonction, le point qui joint, lie, une chose à l'au-

tro: יְיִיִיִּיִם וְיִּמִּיִבְּיִתְ בַּצִּים בַּצְּים בַּעָּם בַּצְּים בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּיִּם בַּצְּים בַיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּיִּם בַּצְּים בַּיִּם בַּיִּבְּים בַּיִּם בַּיִם בַּיִּם בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּיבְּים בַּיבְּים בַּיבְּבָּים בַּיבְּיבָּם בּיבְּיבָּים בַּיבְּיבָּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיב

תְּחָבְּרוֹת f. pl. (rac. תְּבִּר, part. Pi.). Ge qui lie, joint: מְשִׁבְּיִם לְּמִיתְּנִית II Chr. 34. 11, et du bois pour les poutres qui lient la charpente, ou la charpente entière; תְּבְיִל – וְלַמְתַּדְּיִת תְּבְיּל I Chr. 22. 3, il fit provision de fer aussi pour les crampons.

בּתְבָּר לֵּלְתְּיִה עֵּלְתְּיִה עֵּלְתְּיִה עַלְּתְּיִה בָּלְתְּיִה בַּרְיָל Lév. 3. 5, une oblation de farine cuite dans la poèle; בְּתְיֵל בְּרָל Ez. 4. 3, une poèle ou une plaque de fer.

לְּחָבְרָים f. (rac. יְתָּהְ). Action de ceindre, ou, concret, ceinture: אָבֶּי הְיִבְּיהְ Is. 3. 24, (au lieu d'habits riches) on portera, on mettra, des cilices; ou : une ceinture faite d'une étoffe de crin et rude (v. אַבּי).

אַרָּהָ 1º Enlever, effacer, essuyer, laver, exterminer: וּפֶּדָוּה אַרֹנֶר רַהוֹּהָה דְּפִּיבָה Is. 25. 8, Dieu l'Eternel effacera (séchera) les larmes; מָּיהַ חַתְּקַים Prov. 30. 20, et elle s'essuie la bouche; מְדֵוֹרָי מָא ন্দৃত্ত Exod. 32. 32, efface-moide ton livre ; וְּמֶּרִים אַל־מֵר חַשְּׂרִים Nomb. 5. 23, el il effacera (ces malédictions écrites) avec les eaux amères; וְכַל־עַוֹנֹוֶז בְינוֹדוֹ Ps. 51. 11, efface (oublie) tous mes péchés ; אַרָדּים אַר האָדָם Gen. 6. 7, j'exterminerai l'homme de dessus la terre; וּפְּתִירִיִר אָּת־יִרוּשְׁלֵם מַאֲשֶׁר יִסְתָוּח II Rois 21. 13, je renverserai (je détruirai) Jérusalem comme on lave et retourne (un plat), ou : je lui enlèverai ses habitants. - 🏖 Toucher à, s'étendre jusque : ומבות בל-פבות ים בביבות Nomb. 34. 11, (la limite) touche à, s'étend jusqu'au lac de Cinereth (v. אַדָּיָא).

Niph. (fut. רְלְּהֵי et רְשִׁי passif: ־אֹשִׁי בְּעַלְּתָּל שְׁמִי בִּישְׁרְבֵּל Deut. 25. 6, afin que son nom ne soit pas effacé dans Israel; במיקבים Ez. 6. 6, vos ouvrages seront détruits; μάτι ετιστικός de dessus la terre.

Hiph. Effacer, perdre: יְאֵלְיקְמִתּ רְאָלֶרְיּ Néh. 13. 14, et n'efface pas (n'oublie pas) mes bonnes œuvres; אָלְהַיְּמָּתְּיִם מְּלְמָּנְיִם אָ יִחְיּשָׁרְיּ Jér. 18. 23, et n'efface pas de devant tes yeux leurs péchés; אָלְיִרְיִּהְיִר יְּבְּלֶּבְיִר יְּבְּיִר Prov. 31. 3 (pour היִדְיָבָר, ou Kal pour מְּבְּרִיר, et que ta conduite (ne te mène pas) à faire ce qui perd les rois, aux désordres qui les perdent.

Pou. Etre gras, moelleux (v. תָּהַ, בְּיהָט).
Part.: שְׁמָנִים מְמָהָים Is. 25. 6, des mets
ou viandes grasses et pleines de moelle,
moelleuses.

הבקרונה f. (rac. חוג Compas: ובְּקְאֵרָהְיָּ Is. 44. 13, et il trace sa forme au compas.

מַרְיִם m. (rac. איר). But, port: מַּרְיִם מְּאָרָיִן הְיִּהְיִם בְּיִבְּים Ps. 107. 30, et il les a conduits au but, ou au port de leur désir (où ils désiraient arriver).

קחייאל et קחייאל n. pr. Mehuiael, fils de Irad, Gen. 4. 17.

מְחַרִּים n. pr.: אֵלִראֵל חַשְּׁרָשִיל I Chr. 11. 46, Eliel de la race des Mahavim, ou de la ville de Mahavim.

תולל m. (rac. לְתַלֵּל Danse, branle: מְתְּלֵּחְ מְתְּבְּיִּחְ מְתְּבְּיִּחְ מְתְּבְּיִּחְ מְתְּבְּיִחְ מְתְּבְּיִרְ מְתְּבְּיִרְ מְתְּבְּיִרְ מְתְּבְּיִרְ מְתְּבְּיִרְ מְתְּבְּיִרְ מְתְבְּיִרְ לְּכְּדִוּל לִי Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte triste en chœurs de danse, ou en chant de réjouissance.

Darda, fils de Mahol, I Rois 5. 11.

בְּחֵלֶה et בְּחֵלֶה Danse (v. בְּחֵלֵה בּיִּחְנָים (cant. 7. 1, comme une danse en deux rangs; selon d'autres : comme un chœur de musique dans un camp; הְּיִּבְּיִם בְּבְּחַלֵּה Exod. 15. 20, avec des tambours ou des timbales, et en exécutant des danses.

יינייה (rac. יינייה). Vision : אָשֶׁרּ אָשֶׁר אָשָׁרְ עָּוֹהָ Nomb: 24. 4, qui voit les visions du Tout-Puissant; אָיָהָים Ez. 13. 7, vous avez vu des visions fauses, vaines.

תְּחָהָ f. (rac. תְּחָה). Fenêtre, ou face, angle: תְּחָבֶּי אָ תְּחָהָי I Rois 7. 4, 5, et fenêtre contre (vis-à-vis de) fenêtre; selon d'autres : et un angle (du toit, ou des planches) était vis-à-vis de l'autre.

חוויאות n. pr. m. I Chr. 25. 4.

ית (de אינים ou קבלי המוף frapper). Ce qui frappe : בבלי המן קבלי המן Ez. 26. 9, et il dressera contre tes murs, ce qui frappe contre, c.-a-d. les béliers, les machines de guerre, ou קבלי les coups, שְּבָּים de ses armes.

תְּחִירָה n. pr. m. Esdr. 2. 52.

לְחְיָה f. (rac. מְחָיָה). 1° Conservation de la vie : פּר לְּמִּחְיָה שְׁלָחַנִּר אֱלֹחִים Gen. 45. 5, car Dieu m'a envoyé (avant vous) pour la conservation de votre vie; בעם בחרה מעם Esdr. 9. 8, et pour nous donner (une petite conservation) un peu de vie. — 🕿 Les vivres : יַלאַריַרָּי חתים Jug. 6. 4, et ils ne laissaient pas de vivres (aux Israélites); שנויבוקה Jug. 17. 10, (et je te donnerai) ta nourriture, tout ce qu'il te faut pour la vie, — 3° Trace, signe : וּמְדִרָת בַּשָּׂר חַר בַּשְׁאַר Lev. 13. 10, et (qu'il y aura) une trace, un signe, une marque de chair vive dans la plaie; ou une guérison de chair. un point, un endroit guéri ; בַּחָיֵת חַבְּּבְרַת 13. 24, la trace de la brûlure, ou l'endroit de la brûlure, qui est guéri.

ילְה יּלְה f. (rac. מָחַילָה). Le pardon. מָחַילָה pl. (v. חַים).

י מְתִעְה f. Limite, séparation, aussi demeure.

ח מְחִיר n. pr. m. I Chr. 4. 11.

יים Pardonner: מְחַל Pardonner ישְׁרְלְּ לְשְׁרְשֵׁר Pardonne et absout; ישָׁרְלֶּ לְשִׁרְשָׁרְ ישָׁרְלֶּי לְשִׁרְשֵׁר et qui pardonne aux tribus d'Israel.

תְּלֶּה (rac. הָּלֶּה). Faiblesse, maladie: רְּתַּלְּה בְּלְבֶּל מַחַלָּה Prov. 18. 14, l'esprit de l'homme le soutient dans la maladie.

בַּחְסִרֹּתִי מַחַלֶּת מְּמְרָבָּה (Maladie: בַּחְסִרֹּתִי מַחַלָּת Exod. 23. 25, j'éloignerai, je bannirai, les maladies du milieu de vous.

תְּלְהְי n. pr. 1° Mahla, fille de Selophhad, Nomb. 26. 33. — 2° Mahla, enfant de la sœur de Gelad, I Chr. 7. 18.

עחולָה (v. מְחוֹלָה), מְחֹלָה),

קרָלָה (rac. יְחַלֵּל). Caverne, antre: בְּטְרְלָה (rac. אָבֶּל). Is. 2. 19, et dans les cavernes, les antres de la terre.

קלון n. pr. Mahlon, fils d'Elime-lech, Ruth 1. 2.

מְחְלֵי n. pr. 1° Mahli, fils de Merari, Exod. 6. 19. — 2° Mahli, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

תְּיִלְיִים m. pl. (rac. הָּהָה). Maladies: II Chr. 24. 25, dans des maladies graves, des souffrances extrêmes.

אירים (v. הָלָהְ 3°). Couteau : פַּחְלָפִים הִּשְׁשָּׁה וְכָּשְׂרִים Esdr. 1.9, vingtneuf couteaux (pour tuer ou couper les sacrifices).

לְפֵּוֹת מַחְלְפּוֹח (rac. מְחָלְפּוֹח : מַחְלְפּוֹח שְׁבֵע מַחְלְפּוֹח Jug. 16. 13, 19, sept tresses, ou touffes, des cheveux de ma tête.

רְתַּלְצֵּשׁׁ אִּתְּךְ: (rac. יְתַּלֵּעִי אַרְהָּ בְּּעִי אַרְתְּ מְתַּלְצִּוֹתְ Zach. 3. 4, et je te revêts d'un vêtement précieux ou nouveau (v. Is. 3. 22).

יַבְּקָתְה f. (rac. מָלֵלְלָּהָ, avec suff. יִבְּלָּקָת, plur. חוֹפְלְיִתְּיֹם). 1° Division, classe : יים לשבשיתם Jos. 11. 23, selon leurs divisions, d'après leurs tribus; d'autres traduisent : selon la part qui était échue à chacun dans sa tribu; ו השתולקה הראשונה I Chr. 27. 2, la première division (troupe); בַּחַלְקוֹת הַבּהַנִים יחלונים 28. 21, la division des prêtres et des Lévites (divisés par bandes). — 2º סַלֵּע הַשְּהָלָכוֹת I Sam. 23. 28, selon les uns : le rocher de séparation (parce que les deux armées s'étaient séparées là l'une de l'autre); selon les autres : le rocher de l'indécision (de la part de Saul); *מָילְמָר וְשַׂלְּ וְשָׁמְאַר débats, controverse entre Hillel et Schamai; בַּיִזלֹקה la querelle, la révolte, de קבה ובל-צבחו Koreh et de toute sa bande, Aboth.

הלְקְהָ chald. f.: נְלֵיָדֵא מְּמַדְּוֹלְקְתְּשׁוֹן Esd. 6. 48, et les Lévites (furent établis) d'après leurs divisions.

האבותים m. Se trouve en tête des deux psaumes 53 et 88. Selon les uns, nom d'un instrument : Maheleth, ou l'air sur lequel on chantait ces psaumes; selon les autres, רְשִׁיִשְׁי touchant les souffrances d'Israel lors de la destruction du temple, ou la punition de leurs oppresseurs.

תְּחֶלֶת n. pr. 1° Mahalath, fille d'Ismael, femme d'Esau, Gen. 28. 9. — The Mahalath, fille de Jerimoth, femme de Rehabeam, II Chr. 11. 18.

לְתִי De la ville de Meholah, II Sam. 21. 8 (de Abel Meholah? Jug. 7. 22).

רוֹאטְחָם f. pl. (de ראָסְהְ crème). Ce qui est délicat comme de la crème : מְּלְהַיְ מְּשְׁהְ יִשְּׁהְ Ps. 55. 22, les paroles délicates, flatteuses, de sa bouche, sont douces ; ou le pour יְק : (les paroles) de sa bouche sont plus douces que la crème.

קרְם m. (const. מְיְמָהְ, pl. מְיִמְהַ, rac. יבְּיְהָ. 1° La chose désirée, désirable, précieuse, chère: בֶּלְיבְיִבַּר Rois 20. 6, tout ce qui est précieux à tes yeux, ce à quoi tu tiens le plus;

בוֹטְלְּדִים m. pl. Les choses précieuses: בּישְׁמְדִים Lament. 1.7, (Jérusalem se souvient de) tout ce qu'elle avait de précieux, ou de toute sa gloire; (cheth.) 1.11, ils ont donné leurs choses les plus précieuses pour de la nourriture.

קרְּמֶל m. (rac. קּיְמֵל Ez. 24. 21, וּמָדְלָּל בּּיִם m. (rac. בְּיִדְמָל בּּיִל בּיִּל בּיִּבְּים Ez. 24. 21, (le temple) objet de l'amour, des désirs de votre âme.

רְּיַבְיּ f. (part. Hiph. de רְּבַיּרָ). Fermenté: בָּלִיבְיִה לא האַבֶּלוּ Exod. 12. 20, yous ne mangerez rien defermenté, avec du levain.

לתְּבֶּים des deux genres (rac. חַיָּה, pl. מַחַנִים, avec suff. בְּחַנֵים, בּחַנֵים, צי pl. מַחֵנית מָלְשָׁתִּים : Camp, armée , מְחֵנית I Sam. 14. 19, dans le camp des Philistins ; בּנִסֹעֵ חַשַּרֵענה Nomb. 4. 5, quand le camp (la nation entière) se met en marche; בל־מַחַמֵּח סִיסְרָא Jug. 4. 16, toute l'armée de Sisara; נֵיִדִיר חַשַּּרֵונֶהו כָּבֵר מְאֹר Gen. 80.9, et le cortége était très nombreux ; יים חומים II Chr. 31. 2, les camps de Dieu, les places devant le temple où demeuraient les prêtres; מַבְּמַחָנִים מַּם ממבצרים Nomb. 13. 19, si (ils demeurent) dans des camps, sous des tentes, ou dans des villes fortifiées; selon d'autres : dans des villes ouvertes, sans murs, ou dans des villes , Cant. 7. 1 בְּבְּחוֹלֶת הַשְּׁתַחַנֶים Cant. 7. 1 comme une danse sur deux rangs (v. (מחלח).

ליבוים (le camp de Dan) n. pr. d'une ville de Juda, appelée aussi קרָיַדוּ Jug. 18. 12.

מְחַנֵּיִם n. pr. d'une ville de la tribu de Gad, cédée aux Lévites, Jos. 21. 38, Mahanaim (deux camps, v. Gen. 32. 3).

קובָק m. (rac. הָנָסָ). Strangulation: חָבָּכִּך מַחְבָּכִּן נְמְּטֵּיר יַמְבְּרֵר מַחְנַכִּן נְמְּטֵּיר Job 7. 15, mon ame préférerait la strangulation, c.-à-d. une mort violente.

קרים et תְּחָחָם m. (rac. הַּחָהָ). Refuge: מְּחָטָּה מְּתָּים Is. 25.4, un refuge contre la pluie d'orage; סְלָּנִים מַּהְיָם Ps. 104. 18, les rochers (servent) de retraite aux lapins; au fig.: אֵלִיִּים בְּיִבְּים Ps. 46. 2, Dieu est notre refuge; מַּהְיָם זּבּי Is. 28. 15, parce que nous avons fait du mensonge notre refuge.

בּיִסְם m. (rac. מְּסָם). Frein: אָמְשְׁמְּאָ Ps. 39. 2, je garderai ma bouche avec un frein, une muselière.

עמור (rac. מְחָסוֹר Manque, privation, besoin, pauvreté: מְּבֶּרְ פְּאִרּשׁ: Prov. 6. 11, et ta pauvreté (viendra) comme un homme armé; בְּלִי בַּיְחָסוֹרְ 19. 20, je me charge de tous tes besoins, je te donnerai tout ce qui te scra nécessaire; און מַּיְחָסוֹר Prov. 28. 27, celui qui donne au pauvre ne manquera de rien; איש מַּיְחָסוֹר 21. 17, un homme pauvre, dans l'indigence.

קֹחֲחֶם (Dieu est son refuge) n. pr. Mahasias, père de Neryah, Jér. 32. 12.

39, je frappe, blesse, et je guéris; לְּמַעֵּן אָרָהְ דְּיָם Ps. 68. 24, en sorte que ton pied pénétrera, marchera, dans le sang, ou : ton pied sera teint, sera rouge, de sang (comme יְצֵיף 2°).

אָרָסְיּת. (rac. יְתָיִםְ). Blessure: אָתַיִּבְּיּ אַבְּיִהְיִּהְיִּבְּיִּגְּיִ Is. 30. 26, quand il guérira la blessure dont il (le peuple) avait été frappé, qu'il avait reçue.

בְּיִרְיִי m. (rac. בְּיְרָהָ). La taille (des pierres): בְּיִרְיִי מְיִרְצָּר II Rois 12. 13, 22. 6, des pierres taillées, des pierres des carrières.

קְּחֶעֶּה (rac. יְמָּהָי). Moitié : יְמְיָה אין אין Nomb. 31. 43, et la moitié (donnée) au peuple fut.

PDP Enlever, ou fendre. Ex. unique: מילים האים קובים Jug. 5. 26, elle lui a enlevé ou fendu la tête (v. הקיף, קיבוים efface dans ta miséricorde (tous les registres de nos péchés).

קָּקָר m. (rac. יְּחָקר). Profondeur : אָטֶר בְּיִדְי בְּיִחְכְּרִ-אָּבֶץ Ps. 95. 4, qui tient dans sa main les profondeurs (les lieux les plus cachés, les plus profonds) de la terre.

 ton fils to demandera un jour; מְּדִּים מְּדֶוּר Gen. 30. 33, à l'avenir, en son temps (v. יָבָּיִר.).

לְחַרְאָה f. (rac. מְחַרְאָה). Ex. unique : ווֹרָא II Rois 10. 27, (cheth.) ils en firent des latrines (v. האָדָה).

יבורשה (rac. יחבשה). Deux instruments aratoires: יחבירשה אין ביורשה או Sam. 13. 20, (de מְחַרְשָׁה) son soc de charrue; יואר מַדְרַשָּׁה même verset, son coutre, ou sa serfouette, ou sa bêche; au plur.: יואר מַדְרַשְׁה 13. 21, pour les socs de charrues, ou les coutres.

קרשף m. (rac. קשָק). Action de dépouiller un arbre de l'écorce: קשקב קבנה Gen. 30. 37, en mettant à nu, en découvrant, le blanc (des branches).

חלקים m. (rac. מְיָבֶים Dbscurité, ténèbres: מְיְבֶים מְיְבֶּים Is. 29. 15, et qui font leurs œuvres dans les ténèbres; אר פּבּים Ps. 88. 19, mes connaissances (amis) sont dans l'obscurité, c.-à-d. ils se cachent, me fuient; plur.: אוני בְּבְּיִדְשׁׁנִים Ps. 143. 3, il m'a mis dans les lieux les plus obscurs (ou dans la tombe); אָרָאָי בְּיִדְשׁׁנִים 74. 20, les lieux obscurs de la terre sont remplis (de repaires de brigands), ou : les hommes les plus obscurs, les plus méprisables, de la terre, remplissent (les demeures où règne la violence).

חַבְּיַ n. pr. m. I Chr. 6. 20.

vase pour enlever ou porter les charbons: דייָהֹאְיִבּיּ Exod. 27. 3, et les pelles ou les brasiers pour l'usage de l'autel; ביּיִבּי בְּיִבְּיִי בִּיבְּיִ בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִ בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְּיי בְּיִבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיי בְייי בְּיבְיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִבְיי בְּיי בְּיי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּיִבְיי בְּייִבְיי בְּייִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִבְיי בְּיִיי בְּיִבְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיבְייי בְּייִי בְּיִיבְיי בְייִיי בְּיי בְּיבְייי בְייִיי בְּייִבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייבְייי בְּייי בְּייבְייי בְּייי בְייייבְייי בְּייי בְּייבְייי בְּייי בְּיייבְייי בְּייבְיי

רְתְּחָרֵי f. (rac. תְּחָרָ). Fracture, effraction: אָבּי מְיּמְרָי תְּחָרָאָרָ Exod. 22.1, si le voleur est surpris commettant le vol avec effraction; תְּמָרִים לֹא־בַּמְּתְּיִם Jér. 2. 34 (2° pers. fém.), tu ne les as pas trouvés à l'effraction, c.-à-d. ils n'avaient pas commis de crime; selon d'autres (1° pers.): je les ai trouvés (assassinés) non en secret, non secrètement.

אַטְטְּה, רְטְאָל venir, s'accomplir: רָלָא־מְטוֹ לָאַרְעִּית נָבָּא Dan. 6. 25, et avant qu'ils fussent parvenus au fond de la fosse; רְיַבִּיָא מְטָה יבַרייבָּת רָיָבָא לִשְׁמֵי 7. 13, et il s'avançait jusqu'à l'ancien des jours; 4. 8, sa cîme allait, s'élevait, jusqu'au ciel; רְיְהְיָא מְּקָה. 7. 22, et le temps était venu, accompli; דִּי מְטָה מַלּבְּירָא מַלְּבָּא 4. 21, qui arrivera, s'accomplira, a mon maître le roi.

אטָאָטָט m. Balai (v. אַ מְּטָאָטָ).

תְּטְבֶּח m. (rac. מְּבָה). Tuerie, massacre: חָבִינוּ לְבְנָיוּ מִיְבַּחָ Is. 14. 21, préparez-vous à massacrer ses fils, exact. préparez le massacre à ses fils.

י בְּשְׁבְּחֵיִם (rac. בְּיבָה) Action d'abattre : Aboth, maison où on tue les bestiaux, abattoir.

מַשְׁם des deux genres (pl. מִשׁה, une fois avec suff. מַמָּר Hab. 3. 14, rac. ונָבָר hab. 3. 14, rac. ונָבָר Ce qui s'étend. 1º Branche : בַּרָּנִירָּבְּלָּח ניה מכות לד Ez. 19. 11, (cette vigne) avait, ou poussait, des branches solides. — עירור לְבַּשָּה בְּבַפוֹי Exod. 4. 4, et (le serpent) redevint verge dans 5a main; אַטָּר בְּרַדָּק Gen. 38. 17, et ton bâton que tu tiens à la main; בְּיַחִרֹּנְ Exod. 7. 12, la verge d'Aaron ; יָשֶׁבֶרְחִי לָכֵם מַשְּח־לָחָם Ez. 5. 16, je briserai votre baton, le pain qui vous soutient, qui vous donne de la force ; je vous enverrai la famine. — 3º Sceptre: Ps.110. 2, l'Eternel מַשֵּׁח כְּזָק רְשְׁלֵח תַי מִאִּיוֹן étendra de Sion le sceptre de ta puissance; דותמס קם למשחד בשל Ez. 7. 11, la violence, l'iniquité, s'élève, s'érige en une verge (pour punir) le crime; et la punition même : שַׁמַעוּ מָטָהו וּמָר יָעֶרָה Mich. 6. 9, écoutez la punition (qui vous menace), et qui est celui qui l'a prononcée, arrêtée. — 4º Branche d'une nation, tribu : לְמַשֵּׁח שִׁמְעוֹן Nomb. 13. א, de la tribu de Siméon, et רָלְמָשֵׁהוֹ בְּנֵי שמעון 34. 20, et de la tribu des enfants de Siméon; ראשר המשורת I Rois 8. 1, les chefs, les princes des tribus.

לְמַלֵּחְ (de מְּשָׁהְ se pencher) adv. Audessous, en bas: מְּשָׁה לְּמָשְׁה Prov. 15. 24, pour s'éloigner du scheol (qui est) en bas (dans l'abime); מְשָׁה מְשָׁה Deut. 28. 43, mais toi, tu descendras (décherras) toujours plus bas; מָשָּׁה: Deut. 28. 13, tu ne seras pas au-dessous des autres;

הַּבְּיָת m. (rac. יְּבְיָה, part. du Hoph.). Deni de justice , violence : יְּתְּיֶּר בָּלְאָה בְּיִה Ez. 9. 9, et la ville est pleine d'injustice, de violence.

יַםְּתָר (v. מָשָּׁהָר).

א משות בנפרי Is. 8. l'étendue de ses ailes.

תְּטְנְה m. (rac. מָּנָה). Ce qui est filé: בּיָבִיאי בַּיְטְהָּה Exod. 35. 25, elles offrirent ce qu'elles avaient filé.

קְּטְיל m. Barre. Ex. unique: אָרָפֶּדוּ אָרָפֶּדּוּ Job 40. 18, ses os sont comme des barres de fer.

וֹטְטְיֵּח m. (rac. יְטָמֵן). L'endroit où l'on conserve les choses, et les choses mêmes que l'on garde, richesses, trésor: יְשָׁלָּיִם מְשְׁלֵיִם בַּשְׁלֵיִם עַּשְׁיָּה Jér. 41. 8, nous avons des greniers, ou des richesses cachées dans nos champs (en blé, etc.); יְשָׁמֶּחְיִּה מַחְמַבְּיִם Prov. 2. 4, et si tu la recherches comme (on cher-

che) des trésors cachés; מַשְּׁיָתְיּם יַמְטְּמָיָת Is. 45. 3, et des richesses socrètes; מַשְׁמִין Gen. 43. 23, un trésor.

אָשְׁרָ m. (rac. אַבֶּי). Action de planter, plantation: לְּמָשָּׁרָ אֲשִׁרְ Mich. 1. 6, en un lieu planté de vignes; בַּרָּי בַּיָּי עָשָׁרָ בִּיּרָע Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation (planté par moi).

Niph. Être arrose : הָלְקָת מְּנְיֵטר Amos 4. 7, un champ sera arrose par la pluie.

. (מַשָּׁרָת V. עַשָּׁבָּע.

תְּטְיֵת n. pr. Matred, fille de Mezahab, Gen. 36. 39.

סְּטְרָה t לְּשֶׁרָ f. (rac. יבֶּיבֶר). 1º Lieu où l'on garde, la prison : בְּיבֶּר תַּבְּשֶׁרָה Jér.38.13, dans la cour, ou le vestibule, de la prison. — 2º Le but auquel on vise, tire: אָנְשָׁהְילִי לְּבְּעָּבְּי I Sam. 20. 20, comme si je tirais a un but; בַּיִשְּׁתְּבָּע Lament. 3.12, (il m'a placé) comme le but pour ses flèches.

מי

ገው n. pr. La famille de Matri, de la tribu de Benjamin, d'où sortit le roi Saul, I Sam. 10. 21.

יים m., seulem. au plur. ביים (const. בי, avec suff. מֵימֵיך, מֶימֵים). Eau. Les adj. qui l'accompagnent, toujours au plur .: באר מים דויים Gen. 26. 19, une source d'eau vive ; מַנֵּרִים Nomb. 5. 19, (tu seras épargnée) par ces eaux amères; יִפְשֵׁנִי מְשֵּיִם רָבִּים Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux; mais le verbe, tantôt au sing., tantôt au plur.: רישבו נשנים Gen. 8. 3, les eaux se retirerent, et יול־מִים מְהֶלְיָר Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux ; מַר נְהַח לֹאַר ירם עלדי 19. 13, l'eau de lustration n'a pas été aspergée sur lui. Avec des n. pr. signifie source, ruisseau, lac, etc.: קר מנהי Jug. 5. 19, les eaux de Megeddo (le torrent Cison); שַרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom (un lac); מימי Exod. 7. 19, les eaux d'Egypte (à savoir : les fleuves, ruisseaux, etc.); שרראש Jér. 8. 14, les eaux, le suc du poison, ou mélées de poison (v. שֹּלֵים); ו פּרפֵר רַגְלֵּרְחָם Is. 36. 12, (keri) leururine; מע fig.: יִנְאַנּר יְדוּרָדוּ רָצָאוּר Is. 48. 1, et qui sont sortis de la source de Juda, c.-a-d. ses descendants; סמיני כַעֵּיָם Ps. 88. 18, ils m'ont environne tout le jour comme les eaux, c.-à-d. de toutes parts; לאו מַרָם עַר־נַמָּשׁ 69. 2, les eaux sont venues jusqu'à ma vie, ma vie est en grand danger; ניִדָּר לְפֵיִם Jos. 7. 5, (le cœur du peuple) devint comme de l'eau, ils perdirent tout courage. — Dans les n. pr.: ביי והב Gen. 36. 39, (éclat d'or) Matred, fille de Mezahab; selon d'autres : Alle d'un fondeur d'or; מי נוירקון Jos. 19. 46, (les eaux jaunes) n. pr. d'une ville de Dan; מֵר נְמְחוֹדֵן Jos. 15. 9, la fontaine Nephthoha (de l'ouverture) dans le pays de Juda.

"pron. interrog. Qui? (des personnes; v. יים quoi ! des choses) : יים חַלֵּים שׁישִׁים Gen. 24. 65, qui est cet homme? fem. Ruth 3. 9, qui estu! plur. מִר־אֵּלֶּח לָּהְ Gen. 33. 5, qui sont ceux-là qui sont avec toi ? ou sontils à toi? מָר נָמָר מַרוֹלְכָרם Exod. 10. 8, (qui et qui) qui sont ceux qui doivent partir; פר לף פל השבחנה Gen. 33. 8, qui sont ceux qui forment cette troupe? ou : a qui (envoies-tu) cette troupe? ימרישובם Jug. 9. 28, qui est Abimelech, et qui sont les gens de Si-ברים של יעקב — ומי במות יחודה chem! Mich. 1. 5, qui est (l'auteur, l'instigateur) des péchés de Jacob — qui est (l'auteur) des hauts lieux de Juda? une exception est: מָר שְׁמֵּךְ (pour יְיִם (pour Jug. 13. 17, quel est ton nom? au génit: קרדיקיי אַקּד Gen. 24. 23, de qui es-tu la וווף ? I Sam. 12. 3, de qui ai-je pris le bœuf 1 dat.: לפר Gen. 32. 18, a qui ; تيارب Jon. 1. 7, a cause de qui ? acc.: יְצָאַר־פִיי עָשֶׁקְתָּר I Sam. 12. 3, et qui est-ce que j'ai opprimé, ou: et קבי האא קתi est celui qui?

Souvent on emploie or qui? pour exprimer une négation : פִיר דָאַמִירָן לִשְׁמִעֵּחָט Is. 53. 1, qui a cru à notre nouvelle? (personne n'a cru); קיר־וּאַמֶּר אֱלֵיד Job 9. 12, qui pourra lui dire? מִי־יוֹרֶעֵּ Ps. 90. 11, qui connaît? (personne ne connatt).—Il exprime un souhait : جب יִשְׁמֵנִי שׁשַּׁם בְּאָרֶץ II Sam. 15. 4, qui m'établira juge sur la terre ? מִר־יָתַן־לִר אבר פיינה Ps. 55. 7, qui me donnera des ailes comme à la colombe? (que n'ai-je des ailes?); de là l'expression מר יהון plut a Dieu que (v. נַרַוּך). Pron. indef. Quiconque : פריבעל הְבָרִים Exod. 24. 14, quiconque aura une affaire, un procès ; מִי־רָרֵא וְחֶרֵד Jug. 7. 3, (que) quiconque craint et manque de cœur; מר יקום יעלב Amos 7. 2, 5, qui pourra rétablir Jacob (pour יָקִים), ou : qui, (étant faible comme) Jacob, pourra subsister? d'autres traduisent : comment Jacob subsistera-t-il? מָר אַנַדְפָן:

Is. 51. 19, (pour puis-je te consoler? (qui aurait eu un sort comme le tien?); d'autres traduisent : comment puis-je te consoler?

קרְבָּא n. pr. Medaba, ville de la tribu de Ruben, Jos. 13. 16; appartenant plus tard à Moab, Is. 15. 2.

מידי n. pr. Medad, un prophète, Nomb. 11. 26.

ביים m. (rac. יְיָם). La bonne, la meilleure partie d'une chose : מים אַבְּים I Sam. 15.9, ce qu'il y avait de meilleur entre les brebis et les bœufs; ימים ביים ביים Exod. 22.
4, la meilleure partie de son champ et de sa vigne; יאָרָן Gen. 47. 6, dans la meilleure, la plus belle, la plus fertile contrée du pays.

(מיבנת יג) מִלבּא.

לְיְכְאֵל (qui est comme Dieu) n. pr. 1° Un des archanges, Michael, Dan, 12. 1. — 2° Michael, père d'Amri, I Chr. 27. 18.—3° Michael, fils du roi Josaphat, II Chr. 21. 2, et de plusieurs autres: Nomb. 13. 13, Chr., Esdr.

קיבָה n. pr. 1° Michée, le prophète, Mich. 1.1, Jér. 26. 18; מִיבָּיה (cheth.): — II Chr. 34. 20, מַבְּיַה II Rois 22. 12.

קיבְים (qui comme Dieu!) n. pr. 1° Les mêmes que רְּבְים 1° et 2°. — 2° Michaia, fils de Sacur, Néh. 12. 35 (מִּבְים 11. 17, 22). — 3° Michaia, prêtre, Néh. 12. 41.

אַרְיָרֶוּ Meme signif., n. pr. 1° Michaïahu, a la cour du roi Josaphat, II Chr. 17. 7. — 2° Michaïahu; fille d'Uriel, mère du roi Abia, II Chr. 13. 2; la même est appelée Maacha, fille d'Absalom, I Rois 15. 2.

לילְיְהוּ Meme signif., n. pr. 1° Michaihou, auteur d'une idole, que les enfants de Dan lui enlevèrent (v. Jug., ch. 17 et 18; ch. 17, vers. 5, 9, יביקור).—
2° Michaiou, fils de Jemla, prophète, I Rois 22. 8. — 3° Michaiou, fils de Gemaria, Jér. 36. 14.

מיבֶל m. (rac. יָבל ou יָבל). Ex. unique:

Ar d'autres : le réservoir, la nappe d'eau ; selon d'autres : le ruisseau ou la rivière.

קיבְל ה. pr. Michal, fille de Saul, femme de David, I Sam. 19. 11.

תילה (rac. מאל). La circoncision: מיל alliance de la circoncision, nom qu'on donne à cette cérémonie (v. Gen. chap. 17).

מים Eau (v. יםי).

רְיָּיִי et רְיִיִיִי n. pr. 1° Mijamin, chef, prêtre, I Chr. 24. 9. — 2° Esdr. 10. 25, Néh. 12. 17.

לשֶה בְּרֵי לְמִינֹי : Genre, espèce : שְׁמָה בְּרִי לְמִינֹי : Gen. 1. 11, (l'arbre) qui porte des fruits selon son espèce ; בְּמִיבָּי : 1. 21, selon leurs espèces ; בְּמִינָה בְּיִרָּנוּ : Ez. 47. 10, il y aura des poissons de toute espèce.

קינקת f. Nourrice (v. ביינקת).

ביסף Allée couverte (cheth., v. מיסף).

רבעים et אבים (beauté) n. pr. d'une ville de la tribu de Ruben, cédée aux Lévites, Mephaath, Jos. 13. 18, I Chr. 6. 64.

ארץ m. Action de presser, pression : ביץ m. Prov. 30. 33, la pression du lait (battre la crème); אמין און, même vers., et la pression du nez; אמין און שווים, même vers., et la pression des narines, mouvement de colère, la colère même; selon d'autres: מוֹן בּיִי וֹן 'excitation, בייִי מוֹן a la colère.

n. pr. m. I Chr. 8. 9.

ת (qui est, ce que Dieu est)
n. pr. 1° Misael, fils d'Uziel, 6.22.
- 2° Misael, un des collègues de Daniel, qui reçut le nom de קַּיִּשָּ, Dan.
1.6,7. — 3° Néh. 8.4.

13. 9, et toute la plaine de Medba jusqu'à Dibon. — 2º Droiture, justice : יבים אינים אינ

מישׁים chald. n. pr. Mesach, nom donné a Misael, collègue de Daniel, Dan. 1. 6.

שרים (salut) n. pr. Mesa, roi de Moab, II Rois 3. 4.

עלים (salut) n. pr. Mesa, fils de Chaleb, I Chr. 2. 42.

תֵישָר m. Seulem. au plur. בֵישָר, (rac. ישר). Rectitude, droiture, sincerité, justice: אֹרַח לַצָּהִיק מֵישֶׁירָים Is. 26.7, le sentier du juste est un chemin droit, ou lui est aplani par Dieu ; רָתָוּלֶהָ בְּמֵּישֶׁרָים Prov. 23. 31, (le vin) lorsqu'il entre, glisse, droitement, agréablement; selon d'autres : le vin entre, tu le bois comme s'il était inoffensif; דוֹלַךָּךְ לְבַיֹּלָשַרִים Cant. 7. 10, (ce vin) va, glisse, à mon bien-aimé, droitement, agréablement; מישרים אחבוף Cant. 4. 4, (tes caresses sont meilleures que le vin) elles (les jeunes filles) t'aiment plus que le vin qui glisse doucement (le 7 de 777 se rapporte aussi מְשַׁרִים (בְּשַׁרִים ; selon d'autres : on t'aime avec sincérité; d'autres traduisent, comme יְשֶׁרָים: les hommes droits, les hommes de cœur, t'aiment; אַתַח כּוֹנַנְתָּ כֵּילְשִׁרִים Ps. 99. 4, tu as établi la droiture; וּמְמָתַה שִׁמֶּרָה מֵישָׁרָים Prov. 8. 6, mes lèvres s'ouvrent (pour enseigner) la justice, les choses justes; יַדִין לָאָמִים בְּמֵישָׁיִים Ps. 9. 9, il juge les peuples avec justice; צַּצְשׁוֹת מֵישָׁרִים Dan. 11. 6, pour faire la paix, l'amitié, ensemble.

קיקה f. (rac. מרח). La mort : מִיקה la mort par la main du ciel (de Dieu).

יַתַר, usité seulem. au

plur.). Cordes: איניין אייין אייין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איניין איייין אייין איניין אייין אייין אייין איייין איייין איייין איייין אייין אייין אייין אייין איייין אי

פּאָב et מַכְאוֹב m. (rac. מְּאָב, plur. מַכְּאוֹב et מַכְּאוֹבים. Douleur, souffrance, chagrin: מַכְּאוֹב עַל־כְּשְׁבָּוֹי Job 33. 19, et il est châtié par la douleur (qu'il souffre) dans son lit; יבְיקּאִב אָד־כַּאִבְיוֹ אַד בַּעָאוֹב מַכְּאוֹב מַנְיִאָבִי אַד־בַּעָאוֹב עַכְּאוֹב מְבַיְאוֹב ב באַב ב Lament. 1. 12, s'il y a une douleur (des chagrins) semblable à ma douleur; אֵיד וּבָּאַב Is. 53. 3, un homme de douleurs.

יַמְלְבִּיר part. Hiph. (v. a מֶּלְבִּיר).

אַבְבְּיָּא n. pr. Machbena, fils de Seva, ou Machbena, ville fondée par Seva, I Chr. 2. 49.

ית מְרָבְנֵי n. pr. Machbannaī, un des commandants de l'armée de David, I Chr. 12. 13.

קְכֶּשִרתְ לּהְ (rac. מְבֶּרְ Drille: יְּנְשִׁרתְ לּהָּ Exod. 27.4, tu feras autour (de l'autel) une grille; const. יְאָה־מִּרְבָּר מְיִאָּתִר אַרְנָּבְּר 35. 16, et la grille d'airain.

יַּיְפֶּה m. (rac. בְּיַבֶּה). Couverture: רַיַּמָּה II Rois 8. 16, il prit une couverture (v. בְּבִּר).

אַכָּה (rac. יבָּה, const. יבָּה, avec suff. יבָּהָר, deux fois יבָּה, pl. יבָּה, deux fois יבָּה, pl. יבָּה, deux fois יבָּה, pl. יבּּה, deux fois יבָּה, pl. יבּּה, deux fois יבָּה, pl. יבּּה, deux fois יבָּה, plaie: בּבּה, qu'il ne lui donne trop plus que cela, qu'il ne lui donne trop de coups: יבָּה שָּבֶּר, וֹנְיבָּה יבְּהָה שָבֵּר, Lév. 26. 21, je multiplierai vos plaies sept fois davantage: יבְּהָה יבְּהָה וֹנְיבָּה בַּבָּה וֹנְיבָּה בַּבְּה וֹנִיבְּה וְבִּיִּה וְבִּיבְּה וֹנִיבְּה וְבִּיה וֹנִים בַּיְה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וֹנִים בַּיְה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבָּה וֹיִבְּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִיה וְבָּיה וְבִיה וְבְּיה וְבִיה וְבִיה וְבְּיה וְבִּיה וְבִיה וְבְּיִה וְבִּיה וְבִּיה וְבְּיִיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִּיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבְּיה וְבִיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבִיה וְבִּיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבְּיִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְבִיה וְיִיבְיה וְיִיבְיה וְיִיבְיה וְיִיה וְבְּיִים בְּיִיה וְבִיה וְיִיבְּיה וְיִיבְיה וְיִים וְּבְּיה וִיוֹים וְּיִים וְּיִיה וְיִיה וְיִיבְיה וְיִיבְיה וְיִיבְיה וְיבְיה וְיִיה וְיִיבְיה וְיִייִים וְיִיים וְיִיים וְיִיים וְיִיים וְיִים וְיִיים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִי בְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיוֹים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּייִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים ו

6. 19, de co que Dieu a frappé le peuple d'une si grande plaie (en avait fait mourir un si grand nombre). — השבים II Chr. 2. 9, du froment battu, ou pour מַּבּלָּה, du froment pour nourriture (à tes gens), v. מַבְּלָּה.

קבות ניבים קבות בלבה במכונה que יבים בים לבים במכונה: Esdr. 3. 3. ils érigèrent l'autel sur la place qu'il occupait autrefois (v. 2. 68), ou : ils le posèrent sur ses bases; ייבים בים I Rois 7. 27, il fit dix bases, socles; une fois: מַל-מְּכְנָיִת עַבּר בּבְּרָנִית עַבּר בּבְּרָנִית עַבּר socles; une fois: מַל-מְּכְנָיִת עַבּר בּבְּרָנָיִת אַבּר בּבְּרָנָיִת עַבּר בּבְּרָנָיִת עַבּר בּבְּרָנִית בּבּר בּבְּרָנִית עַבּר בּבְּרָנִית בּבְּרַנִית עַבּר בּבְּרַנִית עַבּר בּבְּרַנְית בּבְּרַנִית עַבּר בּבְּרַנִית עַבּר בּבְּרַנִית בּבְּרַנִית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנִית בּבְּרַנְית בְּבְּרָית בּבְּרַנְית בּבְּרָנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרָבְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּרַנְית בּבְּית בּבְּית בּבְּרַבְית בּבְּית בּבּית בּבּית בּבְּית בּבְּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבְּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבּית בּבְּית בּבְית בּבְּית בּבְית בּבְּית בּבְית בּבְית בּבְּית בּבּית בּבְית בּבְּית בּבְית בּבְּית בּבְית בּבְּית בּבּית בּבְית בּבְּית בּבְית בּבּית בּבְיבְית בּבְּית בּית בּבְית בּבּית בּבּית בּבְית בּיבְית בּבּית בּיבּית בּבְיבּית בּיבְית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבְית בּיבּית בּבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּית בּיבּ

קרוֹרָה et קרוֹרָה f. (rac. מבר. Naissance, origine: אֶרֶץ מְכוּרָהוּ Ez. 29. 14, la terre de leur origine, ou : qui avait été leur demeure (ע. אוי); קילריַהְהָּ וּלֹלְּרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהָּ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהַ בּלֹלְרֹחַרְהָ בּלֹלְרֹחַרְהָ בּלֹלְרֹחַרְהָ בּלֹלְרֹחַרְהָּ, où tu as été créé.

קביר n. pr. 1° Machir, fils de Manassé, Gen. 50. 23; n. patron., פְּבִידִּי Nomb. 26. 29. — 2° Machir, fils d'Amiel, II Sam. 9. 5.

קבן (v. יְיִשְׁמֵּי Etre humilié on affaibli: יַיְשְׁמֵּי בְּצִוּיְטָּ Ps. 106. 43, ils furent humiliés, ou ils périrent, à cause de leurs péchés.

אַנְצַלְתִּיִם יִצָּהְ תַּנְּקֶבֶה : Niph. S'affaisser

Eccl. 10. 18, par la paresse (ou par des mains paresseuses) la charpente s'affaisse, s'écroule.

Hoph. une fois : יְחְשְּׁכוּ Job 24. 24, (pour יְחָשָׁכוּ) ils sont humiliés, ou ils périssent.

1 מְלְלָהוֹ (rac. בְּלָהוֹ (rac. בְּלָהוֹ (rac. בְּלָהוֹ (קּלָּהוֹ (קּלָּא). Ce qui renferme, parc, bergerie: בְּלֵהוֹ (קּבְּלָהוֹ (מְּבְלָהוֹ (מְּבְלָהוֹ (מְבְּלְהוֹ (מִבְּלְהוֹ (מִבְּלְהוֹ (מֹבְלְהוֹ (מֹבְּלְהוֹ (מֹבְּלְהוֹלְיִים (מֹבְּלְהוֹ (מֹבְּלְהוֹ (מֹבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּלְיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִיבּיים (מִיבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּייִים (מִבְּיִים (מִבְּיִים (מִבְּייִים (מִבְּייִים (מִיבְיים (מִבְּיים (מִבְּייִים מִיבְּיים (מִבְּייִים מִייְייִים מִייְייִים מִייְייים מִייְייים מִיבְּיים מִייִים מִיבְּיים מִיבְּיים מִיבְּיים מִיבְּיים מִיים מִיבְּיים מִייִים מִיבְּיים מִיבְּיים מִייִים מִייְייִים מִייְייִים מִייְייִים מִייְייִים מִייְייִיים מִייִים מִייְייִים מִייְייִיים מִיייים מִייְייים מִיבְּיים מִיבְּיים מִייְיים מִיבְּיים מ

II לְבְלָה (rac. מָלָה). Totalité ou perfection: אָהָר מְּלָהוֹת (pl.) II Chr. 4. 21, cela (était) en totalité (entièrement) d'or, ou : de l'or le plus (parfait) pur.

מְקְלוֹל m. (rac. בְּלְיֵה מְכְלוֹל Ez. 23. 12, 38. 4, qui portaient des habits de toutes couleurs, ou qui étaient vêtus à la perfection, parfaitement bien.

מְבְּלֶּלְ יֹתָּי m. (rac. בָּלֶלְרֹיתִּי). Perfection : מָּצִלְרִיתִּי Ps. 50. 2, de Sion (qui est) la perfection de la beauté.

marchandises: חַבָּין הַ מְּבְלְלִים Ez. 27. 24, ils sont tes marchands (qui te vendent) les marchandises les plus belles, les plus élégantes.

תְּבֶּבֶּלְּה (rac. אָבֵבְּ pour מְבַּבְּלָּה). Nourriture, entretien: יְּבְּבָּהְ I Rois 5. 25, (du froment) pour l'entretien de sa maison (des gens de sa maison) (contracté en יִּבְּבָּה II Chr. 2. 9, v. יִּבְּיַבְּי.

תְּבְּנְנִים m. pl. (rac. מָּבֵץ). Trésors: מְבָּנְים Dan. 11. 43, sur des trésors d'or et d'argent.

בּקְיבָי (endroit caché) n. pr. Machmas, ville appartenant a Benjamin, Esdr. 2. 27 (שַּׁבְיִי I Sam. 13. 2, שַּׁבְיִי Néh. 11. 31).

יים איזיא מְּבְטָּר . Rets : יְּמָבֶּר Is. 51. 20, comme un bœuf sauvage (pris dans) des rets.

קבְּלֵּיִרִי בּמְרְטְרָיִר ? Rets, filet תְּלְבִּירִ יִּפְלּיִר Ps. 141. 10, que les méchants tombent dans leurs propres filets.

אַרְטֶּרָת f. Même signif.: פּּלְרְטֵּרְ Is. 19. 8, et ceux qui étendent le filet (les pêcheurs).

אַרְטֶּרֶת f. Même sign.: יְבַּאַכְעֵּדֶּא f. Hab. 1. 15, il l'a amassé dans son rets (v. vers. 16).

מְלְמָשׁ n. pr. (v. מְלְמָשׁ).

n. pr. Mechmethath, ville entre Ephraim et Manassé, Jos. 16. 6, 17. 7.

ים מְכְנַרְבִי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

קבנה (v. קביקה) n. pr. Mechonah, ville de Juda, Néh. 11. 28.

היים שלים. (rac. מְּבֶּס אַהְי. Nombre, part, impôt, tribut: תַּבְּטִּ אַבְּטִּ אַרָּחָ Nomb. 31. 28, tu sépareras, prélèveras, une part, un impôt, pour Dieu (un sur cinq cents); מַבְּטָּט אַרֵּבְּי 31. 39, et l'impôt, la part, qui fut réservée à Dieu.

קּכְּטָה m. (rac. הָבֶּטָה). Couverture, toit: נְצְּמִּירְ, מִכְּטָח לָּאֹחֶל Exod. 26.14, tu feras une couverture pour le tabernacle; מְּבְטַח פּירֹח 39.34, une couverture de peaux; מְבְטַח מַּבְטָח Gen. 8.13, le toit de l'arche.

בּינְבֶּיםְ m. (part. Pi. de תְּבֶּיםְ Couvre, couverture, vêtement: בְּינְבָּיִםְ Is. 14. 11, des vers seront ta couverture; בְּינִרְבָּים בָּיִרְבָּים 23. 18, et pour un vêtement précieux, magnifique; תְּבִיבָּים Evo. 9. 19 (comme בְּיִבְיַם בַּינִרְבָּים Exod. 29. 22), la graisse qui couvre les entrailles.

ק מְבֶּרָת תַּשְּׁלְמּוֹלָית n. pr. d'une place, Machpela, Gen. 23. 17, où était בְּבָּרָת 23. 9, la caverne double (de مُعِبُ), ou : tombeau double, parce que les patriarches et leurs femmes y ont été enterrés.

Hithph. comme Niph.: שֵׁלְ בַּקְרְבְּיִרְּהְ Deut. 28. 68, vous serez vendus (ou: vous vous vendrez) la a vos ennemis; au fig.: בֵּלְ וְיִרְבַּמְּיִרְּךְּ לַצְּעֹשׁוֹח וְּרַבִּי I Rois 21. 20, parce que tu t'es vendu pour faire le mal (que tu t'es livré, adonné, au mal).

ת (rac. קבי. 1° Une chose a vendre: אלה. Néh. 13. 16, et toutes sortes de choses à vendre. — 2° Le prix de la vente: קבְּהֹי קבְּהַי Nomb. 20. 19, je payerai leur prix; אינהות מַבְּרָה Prov.31.10, et son prix est (plus élevé), est au-dessus des perles.

ת (נְבֵּר m. (rac. נְבֵּר). Une connaissance, un ami : אָדֹשׁ מֵאֵז מָעָדוֹ II Rois 12. 6, chacun de sa connaissance, de son ami; pl. בְּבָר 12. 8, vos amis.

אין מְבְּרָח (rac. יִּבְּבֶּח מָבָּרִח מָבְּרָח (Puits: יִּבְּבֶּח מָבָּרָח מָבָּרָח (Soph. 2. 9, et un (puits), une mine de sel.

קבר היינים f. Arme. Ex. unique: קבר היינים Gen. 49. 5, leurs épées sont les armes de la violence (rac. יבלי מוער); selon d'autres, pour הַּמְבֶּרֹחָרְהָם leurs armes

ont exercé la violence dans leur pays (v. קסיכיקסיוקיחים, on contre leurs alliés.

ְּמְלְּרִי (qui vaut un prix) n. pr. m. I Chr. 9.8.

יְבֵרְתִי Hepher de Mecherath, I Chr. 11. 36.

לְלְשׁוֹל m. (rac. בָּשָׁל). Ce qui fait trébucher, tomber; piége, obstacle, chute, ruine: וְלַמְנֵי עַנֵּר לֹא חָחָן מְיכִשׁל Lév. 19, 14; et devant l'aveugle ne mets point de piége (une chose qui puisse le faire tomber); אָצאר מְּכְשׁוֹל Is. 8. 14, (il sera) une pierre qui fait obstacle, ou qui fait tomber ; יַאַרן לַמוֹ מְכְשׁוֹל Ps. 119. 165, et il ne leur arrive pas d'obstacle, de chute, ou de malheur: בינם Ez. 7. 19, ce qui les a fait tomber dans le péché, l'objet, la cause, de leur péché; אַלְפָּכְשׁוֹל לָב I Sam. 25. 31, et une souffrance du cœur, c.-à-d. des remords; plur .: תורבה העכשלים Ez. 21. 20, et pour augmenter les chutes, les ruines.

קרְשׁלְהוֹ f. (rac. בְּשִׁלָּה). Chute, ruine: Is. 3. 6, et prends sous ta main, c.-a-d. préserve-nous de cette ruine; רְתַשְּׁרְשֵׁים Soph. 1. 3, et les objets de scandale, les idoles des impies; selon d'autres: les malheurs (atteindront) les impies.

תְּלְהָּתְב (בְּתֵב אֵלִוּים וּשׁא:). Écriture, lettre, cantique: אלווים וּשׁא: Exod. 32. 46, et l'écriture était l'écriture de Dieu; בְּבָּהָב אֵלִיי מְבָּהָב II Chr. 21. 12, il reçut une lettre; ייבוא אַלִין נְבְּבָּה Is. 38. 9, chant écrit, composé par Ezéchias.

קלאָר (rac. יוֹבֶשֶׁי). Fragment: יְלֹאֵר Is. 30. 14, on ne trouvera pas (un morcean) entre ses fragments, ou: au moment de sa fracture.

בּקְבְּיִם m. Se trouve au commencement de plusieurs psaumes, v. Ps. 16. 86 a 60. Selon les uns, comme בּקבְיִם cantique (v, בּקבִים). Selon les autres, de בּקבַ un chant d'or, c.-à-d. ode excellente.

ערְהַשׁ m. (rac. שַּהַשֶּׁ). Mortier : נַיבְּקָבּ Prov. 27. 22, dans un mortier; בּרָבָלָ Dieu fendit le rocher en forme de mortier qui était près de Lehi; selon d'autres: Dieu ouvrit le creux, la cavité (dans laquelle étaient placées les dents) de la machoire (de l'ane); ישְׁבֵּי הַשִּׁרְבֵּשׁ Soph. 1. 11, les habitants du quartier nommé le Mortier, ou d'une vallée profonde (près de Jérusalem).

עלאי (une fois avec suff. אָלַאָּי Esth. 7. 5, מְלֵאָיִד Job 32. 18, מְלֵאִיִד Job 32. 18, מלאד, une fois מלא Ez. 28. 16, inf. מלאד et הימלאף, fut. יִמְלָאוּ (יִמְלָאוּ). 1° Transit. Remplir: וְמָלָאִר אָר־דְעָבְיִם Gen. 1. 22, et remplissez les eaux; וּכְבוֹר הֵי מָלֵא אֶח־ Exod. 40. 34, et la gloire de l'Éternel remplissait le tabernacle; Jer. 51. 11, remplissez les boucliers (de vos corps, c.-à-d. armezvous de vos boucliers), ou : préparez, assemblez, les boucliers; selon d'autres: remplissez vos carquois; קר־מָלְאֵנּ אָרד סמָה דְאָרָץ הַמָּס Ez. 8. 17, car ils ont rempli la terre de violence, d'iniquité; מָלָאוּ בים — לבי Exod. 32. 29, remplissez votre main, c.-à-d. consacrez-la au service de Dieu, ou : remplissez-la d'offrandes (car par votre action vous vous êtes rendus dignes d'offrir à Dieu, d'être ses prêtres); אַשׁר־מָלַאוֹ לְבּוֹ לַכְשׁוֹת מָן Esth. 7. 5, celui que son cœur a rempli (d'audace), qui a osé faire cela ; יָדִירְדָיָשֶׁעּ Job 36. 17, si tu as rempli (la mesure) des péchés de l'impie, si un as péché comme lui, ou : tu as rempli, subi, le châtiment d'un impie.

 den. 25. 24, et lorsque le temps qu'elle devait accoucher fut arrivé; בְּלֵאני נְבָּרֵים Lament. 4. 18, nos jours se sont accomplis (notre fin est arrivée).

Pi. (אלֵים, une fois אלֵים Jér. 51. 34, יָבְנָאוּ, הָנְאוּ, inf. בְּנָאוֹת et פָּנָאוּ, fut. בְּנָאוּ, une fois man Job 8. 21). Emplir, remplir : אַר־רָדָם Exod. 28. 41, tu rempliras, consacreras, leur main, c.-à-d. tu les initieras aux fonctions de pretre (v. Kal); לְמַלְאוֹח יְדוֹ – לֵיֵד I Chr. 29. 5, de remplir sa main pour Dieu, de présenter des offrandes à Dieu; קלא שבע וארז Gen. 29. 27, remplis cette semaine, passe-la entièrement, attends 5a fin ; לָמַלֹאות — שָׁבְעִים שָׁנַח Dan. 9. 2, que soixante et dix ans s'accompliront, passeront (sur la désolation de Jérusalem); אַר־מִסְעַּר יְמֶיךְ אַמֵּלָא Exod. 23. 26, je remplirai le nombre de tes jours; וַרְמַלְאוּם לַּמְּלֶּהְ I Sam. 18. 27, ils les donnèrent complétement, en nombre complet, au roi; וּמְלַאִרָּר אָר־רְבֶּרָיִךְ I Rois 1.14, je remplirai, suppléerai, tes paroles, je les appuierai; לָמַלָּא נַמְּשׁוֹ כְּד יִרְעָב Prov. 6. 30, pour satisfaire son désir, pour manger lorsqu'il est pressé par la faim; וּבְיָרוֹ מְלֵא I Rois 8. 15, et (qui) par sa main, sa puissance, a rempli (sa promesse); קראוּ מַלְאוּ וְאִמְרוּ Jér. 4. 5, adverbialement, criez pleinement, fortement, à haute voix, et dites; selon d'autres : criez et assemblez (v. Kal. בַּעָשָׁת מָלֶאתָי אָמָרַיָם ; Exemple: Jér.51.11); קַשָּׁת מְלֶאתִי אָמָרַיָם Zach. 9. 13, j'ai préparé l'arc, je l'ai bandé, Ephraim (est cet arc), ou : j'ai rempli, armé, Ephraim de l'arc; מלאוי אַדֵרָר יִי Nomb. 32. 12 (sous-entendu ו (לַלְבֵּה), ils ont suivi pleinement la voie de Dieu, ils ont fait sa volonté. -Enchasser : פָּלָאֵר בּוֹ פָלָאַר Exod. 28. 17, tu y enchâsseras une garniture de pierres. — Regorger, déborder: ו הוא מְמַלָּא עַל־בַּל־גְּדוֹחֵיר I Chr. 12. 15, et (le Jourdain) débordait par toutes ses rives. — Avec un double accusatif: בבר־לֵב Exod. 35. 35, il les a remplis d'un esprit de sagesse, d'art; suivi de בְּלֵא רָדוֹ בְּקְשָׁהו : בּ II Rois 9. 24, il remplit sa main de l'arc, c.-à-d. il le saisit vigoureusement.

Pou. part.: מַמְלְאִים תַּמְרְלְּיִים Cant. 5. 14, (des anneaux) garnis de pierres précieuses (où il y a des pierres enchâssées, v. מָּרְלִּיִים).

Hithph. Ex. unique: רַתֵּד עָלֵּד יִרְזְּמַלְּאוּן Job 16.10, ils s'assemblent tous contre moi, ou: ils sont rassasiés, réjouis, de mes peines, de mes malheurs (v. Kal. Exemple: Exod. 15. 9).

אָלְאָ chald. Remplir : הְּקָלָאֵד מֶּל־צַּרְיָצָא Dan. 2. 35, et elle remplit toute la terre.

Ithp.: מְבַּרְבַשֵּׁר הַיְחְמְלֵּר הֵישְׁרָא 3. 19, Nebucadnesar fut rempli de fureur, de colère.

קלאָם m. מְלֵאָם f. adj. 1° Verbal. Remplissant: וְשׁוּלֵרוֹ מְלֵאִרם אַת־חַוֹדֵיכֵל Is. 6. 1, et le bas de ses vêtements remplissait le temple ; אָת־דָשָּׁבֶין וְאֶת־דָשָּׁבֶין אָנִי מָלָא Jér. 23. 24, je remplis le ciel ובתים מְלַאִים בֶּל־טוּב Plein: וּבַתִּים מְלַאִים בָּל־טוּב Deut. 6. 11, et des maisons pleines de toutes sortes de biens; אָבֶטֶק מָלָא Gen. 23. 9, pour l'argent plein, c.-à-d. pour le prix que vaut (la caverne); כָּלָא יַמִים Jér. 6 11, plein de jours, l'homme qui est dans la dernière vieillesse; רוּהַ מָלֵא Jer. 4. 12, un vent plein, fort; אַבֶּר מָלַא Ps. 73, 10 (ajoutez סים ou קלג), l'eau pleine, pour: une coupe, un ruisseau plein d'eau, ou subst.: de l'eau en quantité. — Adverbial.: קראו אַחַרָיך פָלָא Jér. 12. 6, ils ont crié après toi fortement, à haute voix; selon d'autres: ils ont crié rassemblement, ils ont assemblé, ameuté, le peuple contre toi (ע. אַלַּיִּצְּיִי verbe Pi. Exemple: Jér. 4.5); שַּׁבְיִ שְׁבָּי Nah. 1. 10, (ils seront consumés) comme la paille sèche (אַלֵּיִי complétement, eux tous; selon d'autres: אַלְיַי adj., de שַּׁרֵ comme la paille sèche et mûre, c.-à-d. fanée (ע. אַלְיִי Niph. Exemple Job 15. 32); f. const. דְּעִּיִי אַנִי Is. 1. 21, (la ville) pleine d'équité.

פלא et מלוא (une fois מלוא Ez.41.8) m. 1º Plénitude, quantité : מַלֹא דַעוֹיִם Gen. 48. 19, une quantité de nations; יפלא רֹעִים Is. 31. 4, une troupe de bergers. — 2º Ce qui remplit: מַלא בַּבּ־בַּם מַלֹּא I Rois 17. 12, autant de farine qu'on peut en tenir dans le creux de la main; ביקינים Eccl. 4. 6, que plein les deux mains; מְלוֹא חֲפַפֶּל מָיִם Jug. 6. 38, un vase plein d'eau; איר ומלאָת Amos 6. 8, la ville et ceux qui la remplissent, les habitants; מְלֹא כָל־ דָיאָרֶץ מְבוֹדוֹ Is. 6. 3, exact. ce qui remplit toute la terre est sa gloire, ou : toute la terre est remplie de sa gloire; וַיִּפֹל מְלֹאַר קוֹמָהוֹי אַרְצָהו I Sam. 28. 20, il tomba a terre plein sa hauteur, c.-à-d. tout de son long; וֹמְלֹא חַהַּבֶּל II Sam. 8. 2, et une corde pleine, c.-à-d. toute la longueur d'une corde.

לְלְאָה f. Plénitude, abondance, le blé ou le vin plein, c.-à-d. mûr: blé ou le vin plein, c.-à-d. mûr: provenant) de la graine (que tu auras semée); אַבְּשִּׁלְּאָה מִרְהַיִּבְּעָּ Nomb.18.27, et comme le vin plein du pressoir, c.-à-d. les raisins mûrs pour le pressoir, ou le vin sortant des pressoirs; ou le vin sortant des pressoirs; ne différeras pas (à m'offrir les prémices et les dimes) de ton blé mûr et de tes liqueurs.

קלְאָה f. (v. אַבֶּי Pi., enchâsser). Enchâssure: אָלָאָה Exod. 28. 17, une enchâssure, une garniture de pierres; plur.: אָבָּי בּאָרָה 28. 20, aux endroits où les pierres sont enchâssées.

ים מלאים m. pl. (de מְלֵּאִים consacrer, initier). 1° Inauguration, consécration: ביי מְלָּאִיכָּיּם Lév. 8.33, les jours de votre consécration; אֵיל מְלָּאִים הַאּא Exod. 19.
22, c'est un bélier de consécration (sacrifié à l'occasion de la consécration des prêtres).—2° Enchâssure(v. מְּלָאִים מְלָּאִים Exod. 25. 7, et des pierres pour être enchâssées.

ים לְאַךְ m. (rac. פַלְאַךְ)ou פָלָאַךְ, const. יַּמֶלְאָהְ נָא אֵל־אִיוֹב : 1º Messager (מַלְאַהְ Job 1. 14, et un messager vint chez וַיִשָּׁלָת שָׁאוּל מַלָּאַכִּים אַל־יָשַׁי I Sam. 16. 19, Saul envoya des messagers à Isaïe. — 2º Messager de Dieu, ange: יומה אַלְכִי שׁלֵחַ מֵּלְאָהְ לְּשְּׁנְיף Exod. 23. 20, je vais envoyer un ange devant toi; קלאַה פַּלִּעָּה Job 33. 23, un ange qui parle en faveur de l'homme; פֵּלָאַךְ הַי Gen. 16.7, l'ange de l'Éternel; aussi prophète : תַּנִי מֶלְאַקְה הַיּ Agg. 1. 13, Aggée, l'envoyé, le prophète, de l'Eternel ; ייַשְלָח מַלְאָך וַיֹּצְאָט מְבְּדְיִים Nomb. 20. 16, il a envoyé un ange, ou : un prophète, Moise, et il nous a fait sortir de l'Egypte ; du prêtre : פָּר מֵלְאַהְ רֵי־צָבָאוֹת רוּא Mal. 2. 7, car (le prêtre) est l'ange de l'Eternel Zebaoth; וְחֵרֵשׁ מְעֵּלָאָרָר אֵשְׁלָּהוּ Is. 42.19, (qui est) sourd, (sinon) mon messager que j'envoie (le prophète, ou tout Israel, l'envoyé de Dieu pour les autres nations).

קלאכָה f. (const. רַבָּאלָה, avec suff. קלאכיקד, pl. const. מַלאָכית). 1° Mission, affaire, travail, ouvrage: לארחַעַקורו כָל־ באבה Exod. 20. 10, tu ne feras aucun ouvrage; בשלים חבש השלים 35. 35, travail de l'ouvrier (fabricant) et de l'artiste; לאברו שרי Lév. 13. 48, un travail, quelque chose fait de peau ; מָלָאבֶר ביתייי I Chr. 23. 4, les offices de la maison do Dieu ; אַשָּׁר צֶל־דַוּמְלָאבֶר I Rois 5. 30, ceux qui surveillaient les travaux ; מַרוֹ־מְלַאַכְתְּדָּה Jon. 1. 8, quelles sont tes affaires, quelle est ton occupation? יִלשָר הַשְּלָאכָה אָשָׁר לַמְּלָּהְ Esth. 9. 3, ceux qui avaient des emplois, qui étaient au service du roi ; לָסַמַּר נָּל־מַלְאֲבוֹתֶדּ Ps. 73. 28, pour raconter toutes tes œuvres (les œuvres, ou les manifestations, les missions de Dieu, v. מַלָּאָהָ).

2º Chose, bien, possession: רְּשָׁלְּאָבָּיְתְּ Exod. 22. 7, 10, a la chose, au bien, de son prochain; בְּעָּבֶּיר בְּעָבֶּיִר בְּעָבְּיִר בְּעָבְּיִר בְּעָבְיִר בְּעָבְיִר בְּעָבִּי בְּעָבִי בְּעָבִי בַּעָבְי בַּעִבְּי בַּעָבְי בַּעִבְּי בַּעָבִי בַּעָבְי בַּעִבְּי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעָבְי בַּעָבִי בַּעְבִּי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעְבִּי בַּעָבְי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעִבְּי בַּעְבִּי בַּעִבְּי בַּעְבִּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעִבְּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעִבְּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבִּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בַּעְבְּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בְּעָבְי בַּעְבָּי בַּעְבָּי בְּיבְּיבְי בַּעְבָּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעַבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְּיִי בְּעַבְּי בְּעבְיי בְּעבְּי בְּעבְייִבְ בְּעָבְיוּ בְּעַבְיי בְּבְּעִי בְּיבְיי בְּעבְּי בְּעבְּי בְּעבְיי בְּעבְי בְּעבְיי בְּיבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּיבְּי בְּעִיי בְּיבְּי בְּעבְי בְּעבְי בְּיבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְי בְּעבְּי בְּעבְי בְּעבְּי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְּי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּיבְיי בְּעבְּי בְּעבְי בְּעבְּי בְּעבְיי בְּיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּעבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּעבְיי בְּיבְיי בְיי בְּעבּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּייבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְיייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּיייי בּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּייי בּייי בּיבְייי בּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייי בּ

מלְאָכוֹת f. (v. מֶלְאָבוֹת). Mission: מְלָאָבוֹת Agg. 1. 13, (le prophète dit) par mission, sur l'ordre de l'Eternel (v. מָלָאַבוּת Ex.: Ps. 73. 28).

בְּלְאָכִי (envoyé, prophète) n. pr. Le prophète Malachi, Mal. 1. 1.

האלים ל. (rac. אַלָּים). Abondance: מְלֵּים לְּמִלְּאִר Cant. B. 12, (ses yeux sont comme les colombes qui) se tiennent dans un endroit d'abondance, ou: sur le bord d'un grand courant d'eau; selon les autres: (ses yeux sont) bien assis dans leurs cavités (v. הַּיּבְּיִם enchâssure).

מְלְבּוֹשׁ m. (rac. מֶלְבּוֹשׁ). Habit, vête-ment: שָּלְבּוֹשׁ Job 27. 16, (et s'il) prépare, amasse, des vêtements; יְבָל־ ; Is. 63, 3, et j'ai taché tous mes habits.

לְבֶּרֶת m. (rac. בְּלֶבֶן אָלֶּרְ אָבֶּרְ m. (rac. בְּלֶבֶן אָלֶבְּן Der. 43.9, dans le four à brique qui est à la porte de la maison (de Pharaon); יְבִּירְיִרָּיִרְ Nah. 3. 14, rends fort, solide, le four à brique; selon d'autres : durcis l'argile, (fais-en) des briques, comme רְּבָבֶּן.

קמלין f. (rac. בְּמִלִּין, plur. מְלִּין et בְּמִלִּין. Parole, mot, discours, chose: מָּר בִּין בְּיִלְין בְּלְּיוֹנִי Ps. 139. 4, la parole n'est pas encore sur ma langue (et tu la sais déjà); מַרְ בִּלְיִין מַבְּלְּי מַבְּלִי בְּלִייְנִי 19. 5, et leurs paroles (vont, pénètrent) jusqu'à l'extrémité du monde; בְּמִלִּין בְּלְיִינִי Job 33. 8, et j'ai entendu prononcer des paroles; מַבְּיִי לְיִים 38. 2, avec des discours sans intelligence;

תהילה 30. 9, je suis devenu pour eux une dérision, un objet de railleries; או מבי הַוּקרה בְּלֵּרְ בְּלֵּרְ בְּלֵּרְ בִּלְּרְ בְּלֵּרְ בִּלְּרְ בִּלְרְ בִּילִר בְּיִר בְּלִרְ בִּלְרְ בִּלְרְ בִּעְרִ בְּלִרְ בִּילִר בְּיִר בְּלִרְ בִּילְרִ בְּעִרְ בְּלִרְ בִּילְרִ בְּעִרְ בְּלְרְ בִּילְרִ בְּעִרְ בְּלִרְ בְּעִרְ בְּלִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעְרִין בְּעְרָין בְּעְרָין בְּעְרָין בְּעְרָין בְּעְרִין בְּעְרָין בְּעְרִין בְעִירִין בְעִירִין בְּעְרִין בְּעְרִין בְּעְרִין בְעִירִין בְּעְרִין בְעִירִין בְעִירִין בְּעְרִין בְעִירִין בְעִירִין בְּעְרִין בְעִירִין בְּעְרִין בְּעְרִין בְּעְרִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְערִין בְּערִין בְערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערְין בְּערִין בְּערִין בְּערְין בְּערְין בְּערִין בְּערִין בְּערְין בְּערִין בְּערְין בְּערִין בְּערְין בְּערְין בְּערְין בְּערְין בְּערְיִין בְּערִין בְּערִין בְּערִין בְּערְיִין בְּערְיִיין בְּערְירִין בְּערִין בְּערְיִין בְּערִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערְיִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִיּיִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִייִין בְּערִייִין בְּערְייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּיִירְ בְּערִייִירְ בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִירְ בְּערִירְיִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִייִין בְּערִיין בְּערִיין בְּערִירְיוּין בְּירִין בְּירְייִין בְּערִירְיוּין בְּיּרְיין בְּייִין בְּייִין בְּיוּירְיין בְּערִין בְּיוּירְיין בְּיוּירְיין בְּייִירְיין בְּיּירְיין בְּייִין בְּייִין בְּייִין בְּייִּין בְּיִיין בְּייִין בְּייִין בְּייִין בְּייִיין בְּייִין בְּייִין בְּיוּבְייִין בְּייִירְיייִיין בְּיירְייִין בְּיוּבְייִין בְּיוּבְייִין בְּיִירְייִיין בְּיוּ

רְּבְּהִי chald. f. Parole, chose: וּמְּלָּחְ:
בּירְהָי וּשִׁירִיאָבְי Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses, mensongères; עוֹר מְלְהָא עִּירְ בְּיִר מְּלְהָא בּיִלְּהָא 4. 28, la parole était encore dans la bouche du roi (le roi avait à peine achevé de parler); בּיְלְיִהְא הוֹרֶע אֵרִיהְן לְרְיָנִיאל 5. 15, l'explication des paroles (écrites sur la muraille); מְלְהָיִה לִּרְיָנִיאל 2. 15, Arioch fit connaître, raconta, l'affaire à Daniel.

יםלוא et מְלוֹא (v. קילוא).

(פּלְאִים (ע. פְלָּוּאִים).

תְּלְישִׁר שִּלֹרְיּ שִּׁר הַ שִּלְּיִי שִּׁרְיּ שִּׁר שִּׁרְיּ שִּׁרְיִ עַּלִּי שִּׁרְיּ שִּׁרְ עַּבְּי שִּׁרְיּ Job 30. 4, qui arrachent, cueillent, des herbes salées (de מַּלֵּי שִׁי שִּׁבְּי שִׁי sous les arbrisseaux, ou : des herbes sauvages, mauvaises, qui poussent dans un terrain stérile (v. מְּלַבְּיִם), (des plantes que seulement les pauvres cueillent, mangent); d'autres traduisent par: arroche, ortie, etc.

קלוף (conseiller ou roi) n. pr. 1°I Chr. 6. 29. — 2° Malluch, prêtre, Néh. 10. 5, (12. 14, בליכו pet keri בליכו). — 3° Esdr. 10. 29. — 4° Néh. 10. 28.

קלוכְה (une fois קּלְּכָה, I Sam. 10. 25, rac. פָלַף). Règne, gouvernement, royaume: נַיִּמֵן דֵי אֶשְּדְיַחְּלְּלִיכָּח II Sam.

16. 8, et Dieu a donné le royaume, ou le règne (a ton fils); אין בְּעַלְּיבֶּין אַנְלְּיבֶּין Ps. 22. 29, car à Dieu (appartient) le règne, la souveraineté; אין בּעַלְיבָין שִּלְיבָין אַנְיבָּין שִּלְיבָין I Sam. 11. 14, et renouvelons-y le règne, c.-à-d. l'élection du roi; אין דּעַלְיבָין I Rois 21.7, maintenant u exerces le gouvernement (ironiquem., c'est ainsi que tu règnes, gouvernes?); אין בּעַלְיבָין I Sam. 12. 26, la ville royale, la résidence; אין אַנְּעָלְיבָין I Rois 1. 46, le trône du roi (royal); אין אַנְּעָלַיִּן Jér. 41. 1, de la race royale.

מלוכי ח. pr. (v. מַלּוּכִי מַיּהָ פּי מַרּוּכִי מַיּהָ מַיּהָ מַלּוּכִי

תישים א. (rac. אלו). L'endroit où les voyageurs passent la nuit, auberge, hôtellerie: אַרְישִׁים Gen. 43. 21, lorsque nous fûmes arrivés à l'hôtellerie; אַרְישִׁים אָרִוּן אָרִין II Rois 19. 23, je pénétrerai jusqu'à sa demeure, sa limite extrême, jusqu'au point le plus reculé; אַרַע בְּלוֹן לָנִי Is. 10. 29, ils ont passé la nuit à Gaba; exact.: Gaba, l'endroit de campement où ils ont passé la nuit.

ללוְהָה (Cabane où le gardien passe la nuit (יְּבֶּלְוּרָה): הַּבְּלְבְּהָר בְּבְּלְבְּהָר Is. 1.8, (Sion sera) comme une cabane de gardien dans un champ de concombres (après la récolte, lorsque le gardien n'y est plus); בְּבְּלִבְּיִה הַיְּדְיִּדְיִרְיִיִּרְיִּרְ 24. 20, la terre chancellera, sera agitée, comme la cabane d'un gardien de vignes (qui est légèrement bâtie, ou : suspendue aux arbres pour y pouvoir mieux surveiller).

I קלף Kal inusité. Niph. S'évanouir, disparaître: אָבְּיָרְ מְּנְיִים מָּנְיִּטְן ls. 51. 6, le ciel sara anéanti, disparaîtra, comme la fumée; de là מְלָוִים (v. חַצַׁיִּם chald. et חַבַּיִם).

II חלים (de הלים) Saler: הלְּמְה הלְּמָה Lév. 2. 13, tu saleras, assaisonneras avec le sel (les sacrifices).

Pou. passif: דּלְיִיִם Exod. 30. 35, (l'encens sera) salé, contiendra aussi du sel, ou: bien mélé, les aromates qui le composent seront mélés avec soin.

Hoph .: הַיִּמְלֵחֵ לֹא הַמְלַחָת Ez. 16. 4, (au

jour de ta naissance) tu n'as pas été frotté avec du sel, ou : baigné dans de l'eau salée.

תַּבְּיב מָלַח. Sel: יְבִּיב מָלַח: Gen. 19. 26, une statue de sel; יְם חַבְּּלָח: 14. 3, la mer salée (la mer Morte, ou le lac Asphaltite?); וו בַּאַבְּיבְּיב וּוֹ II Sam. 8. 13, et יִבּי בְּיבָּי וּוֹ II Rois 14. 7, la vallée du sel ou des salines (près la mer Morte); יו אַרַי מָלַח אָרַיר מָלַח Nomb. 18. 19, une alliance, un pacte de sel, c.-à-d. solennel, inviolable (ou de I יוֹבְי עוח pacte, coupé, bien arrêté, v. יוֹבָּים).

רביקלא מְלַרְנָא מִנְחְנָא avons sale avec le sel du palais, ou parce que nous avons été nourris au palais du roi; selon d'autres: parce que nous avons détruit le temple, ou: nous voulons le détruire, c.-à-d. empêcher qu'il ne soit rebâti (v. I הַלָּבְּע héb., anéantir).

קלח chald. m. Sel: מְבָּה בְּבֶּה Esdr. 6. 9, le sel, le vin (v. מְבָּה verbe).

וּבְלּוֹיֵב : אַלְחִים m. pl. Vêtements usés : יִּבְלּוֹיֵב קלְחִים Jér. 38. 11, et מְלָחִים 38. 12, de vieilles étoffes déchirées, usées, des haillons (de I מָלֵח).

קרח. Marin, marinier (de מַלַּמְּטְּ sel, eau salée, mer; selon d'autres: parce qu'il mêle, bat, les eaux avec les rames, de II מְלַבְּיְנְינִי v. Pou.): מָלַבְיְנִינְינָ Ez. 27. 9, tous les navires de la mer et leurs marins; נַיִּרְאַנְּ תַּמְּלַּחִינְם Jon. 1. 5, la peur saisit les marins.

קלְחָה f. Une terre salée, c.-à-d. stérile, de אַבֶּי sel, ou de I אַבָּי terre abandonnée, maudite: אָבֶיץ מְּבִיר מְּבִי אַבְּי אָבָי אַבָּי אַבּי אַבָּי אַבָּי אַבָּי אַבּי אַבָּי אַבָּי אַבּי אָבְי אָבְי אַבּי אַב

י מְלְחָמָה f. (une fois מְלְחָמָה I Sam. 13. 22, avec suff. מְלָחַמָּה, pl. מְלָחָמּוֹר, rac.

Hiph. 1° Sauver: בְּּמְלֵּיִם Is. 31. 5, épargner et sauver. — 2° Enfanter: קיִמְמְלִּימָח זָכָר 66. 7, elle a enfanté, mis au monde, un enfant mâle.

Niph. Être sauvé, se sauver, fuir: אֵלְיְהְּ וְעִּכְּוּ וְנְכִּלְּטֵּוּ Ps. 22. 6, ils ont crié vers toi et ils ont été sauvés, délivrés; הְשָּׁשִׁ אֵּן הְשָּׁלְשִׁה Gen. 19. 20, que je puisse m'y sauver, je vous prie; שַּׁשְּׁהְ 19. 17, sauve-toi, pour ta vie; il y va de ta vie; sauve du camp rapra rapr

Hithp:: אָרְחַמְלְטָח בְּעוֹר שִׁיָּר: Job 19.20, je me suis sauvé avec la peau de mes dents, c.-à-d. rien n'est plus sain en moi, je n'ai plus que la peau et les os; בירוֹרֵי אַשׁ יְחְמַלְּטִר 41.11, des étincelles de feu jaillissent, partent (de sa gueule).

שְלֵט m. Argile ou mortier : מְּלָט Jér. 43. 9, et cache-les dans l'argile, ou dans le mortier.

קלְטְיָה (Dieu le sauve) n. pr. m. Néh. 3. 7.

יכוי מליכוי ח. pr. (v. מַליכוי 2°).

קלילְה (rac. בְּלֵלְה). Epi: וְמָבֵּלְה קבּילָה Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis (mais seulement) avec la main.

ללְעָה (רמכ. אלי). 1° Chanson de raillerie, épigramme: למְלִיבָּה חִידוֹח לוּ: Hab. 2. 6, (ils feront) des épigrammes, des énigmes (allusions en paraboles), contre lui.—2°: מְלִיבָּה לְּחָבִין בְּשָׁל וּמְלִיבָּה Prov. 1. 6, pour pénétrer les paraboles et leur interprétation, ou argètique et des paroles mystiques, énigmatiques, qui ont besoin d'une interprétation.

Hiph. Faire, établir roi : רְּמְלֵּדְ מָּדְ Phiph. Faire, établir roi : רְמִלִּדְ מָלֶּדְ I Rois 1. 43, (David) a établi Salomon roi; רְמַלִּדְ מֶלֶךְ מְּלֵדְ מֵלֶךְ Is. 7. 6, et nous y établirons pour roi (le fils de Tabéel); avec לובי שׁנִירת לְשׁלֹמָת I Chr. 29. 22, ils proclamèrent roi, ils sacrèrent une seconde fois, Salomon

Hoph.: אָטֶּר חָמְלַהְ עַל מֵלְכוּת Dan. 9. 1, qui avait été établi roi dans l'empire (des Chaldéens).

Niph. Ex. unique: רַיְּשֶּלֵהְ לְתִּי עֵּלֵהְ לְתִּי עֵּלֵהְ וֹאָר Néh. 5. 7, et mon cœur délibérait en moi, je réfléchissais mûrement, (ou : mon cœur se rendit maître de moi, c.-à-d. la colère s'empara de moi).

תָלָבִים .pl. בַּלָבִּר m. (avec suff. בָּלָבִר, pl. בָּלָבִים, עת של פל פין une fois מְלַכִין Prov. 31. 3, פּנ מָלָארָים II Sam. 11. 1). Roi : מֵלָהְ סִדֹם Gen. 14. 2, le roi de Sodome ; ומלכר רשר II Rois 17. 8, et les rois d'Israel; מַלְכֵּר יְדערָה Is. 1. 1, les rois de Juda. — De Dieu: פֶּלֶהְ מָלֹהָ מָלִהְ מָלִרְיָאָרֶץ Ps. 47. 8, le roi de toute la terre; פֶּלֶהְ רַצַּסְׁב Is. 41.21, le roi de Jacob, et פֶּלֶּהְ־יִשְׂרָאֵל 44. 6, roi d'Israel ; "le roi des rois. — פַּלָּהְ מַלְכֵּר חַוְּמְלָכִרם le roi des ו וְקַלֵּל בְּטָלְכוֹ וּבָאלְדִיוּ Is. 8. 21, il maudira son roi (idole) et son Dieu (ע. מֵלְבָּם ; בּלֵכִים Ez. 26. 7, le roi des rois (le roi de Babylone); דַּמֶּלֶהָ Is. 36. 4, le grand roi (le roi des Assyriens).

קלף n. pr. Melech, fils de Micha, I Chr. 8. 35; בְּרַיַשֶּּלֶהְ Jér. 36. 26, et 38. 6, fils de Hamelech; selon d'autres: fils d'un, ou du roi.

לֶּלֶהְ (emph. פֶּלְהָּדּת, plur. פֶּלְהָּדּת) chald. Roi : פֶּלְהָּדָת Dan. 2. 37, roi des rois, le roi de Babylone; Esdr. 7. 12, le roi de Perse; Dan. 7. 17, quatre rois (pour quatre royaumes).

קלקי chald. m. Conseil: מְלְכִּר בּיִרְהָ Dan. 4. 24, (puisse) mon conseil te plaire, te paraître bon.

מל, m. n. pr. d'une idole, Moloch: או היי שישין היי עמון I Rois 11.7, et a Moloch, l'idole des enfants d'Ammon; presque toujours הַשּלֶה; on lui sacrifiait des enfants, v. Lév. 18. 21, 20. 2.

תְלְכְּדְתּהוֹ . Piége: הַּמֶּלְּמְדְתּהוֹ Job 18. 10, et son piége, filet (dans lequel il sera pris), est (caché, tendu) sur le chemin.

קלְכָּה (Reine: מֶלְכָּה Esth. 5. 2, la reine Esther; שֵּלְכָּה I Rois 10. 4, la reine de Saba; מַלְכֹּה (Cant. 6. 8, elles sont soixante princesses, femmes ou filles de rois.

קלְכָּה f. chald. Reine : צָּנָה מֵלְכָּה מָנָה Dan. 5. 10, la reine commença et dit.

קלְבָּה (reine ou conseil) n. pr. Milcha,

fille de Haran, femme de Nahor, Gen. 11. 29.

קְלֶכָה f. Règne (v. מְלוּבָה).

לכניתא לכניתא (const. אַלְכניתא et בּיְלְכנּית, pl. (const. אַלְכניתא et בּיִלְנּיתא, pl. בּילְכניתא בּילָניתא) chald. Règne, royaume: Dan. 2.39, un autre royaume; בּילְנִילָּא בַּילְנִית בָּילְנִילָּא בַּילְנִית בַּילְנָית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַילְנִית בַּילְנִית בַילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַּילְנִית בַילְנִית בַּילְנִית בּילְנִית בַּיל בַּילְנִית בּילְנִית בַּילְנִית בּילְנִית בּילִית בּילִית בְּילִית בּילִית בּילִית בְּילִית בְּילְנִית בְּילִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילִית בְּילִּית בְּית בְּילְנִית בְּילִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְינִית בְּילִית בְּילִית בְּילְית בְּילְנִית בְּילְית בְּילְנִית בְּילְית בְּית בְּילְינִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְנִית בְּילְית בְּילְנִית בְּילְית בְּיל בִּית בְּילְנִית בְּיל בִּית בְּילְית בְּיל בִּית בְּילִית בְּיל בִּית בְּיל בִּית בְּיליית בְּילית בְּילִּית בְּילִּית בְּילִּית בְּילִּית בְּילִּית בְּילִּית בְּית בְּילִּית בְּילִּית בְּילִּית בְּיבְּית בְּיבְּיבְּית בְּיבְּיליית בְּילִית בְּיבְּילִית בְּיבְּית בְּיבְּית בְּילְית בְּיבּית

n. pr. Malchiel, fils de Beria, Gen. 46.17; n. patron. אַלְרָאֵלְי Nomb.26.45.

מְלְכְּיָהוֹ זּז מַלְכְּיָהוֹ n. pr. Même signif. 1° Esdr. 10. 31. — 2° Néh. 10. 3. — 3° Plusieurs autres, II Chr. et Esdr.

רָבְּיבְּיָבֶּי (roi de la justice) n. pr. Malchisédek, roi de Salem (Jérusalem) et prêtre, Gen. 14. 18, Ps. 110. 4.

בְּלְבִּירָם (roi de la hauteur) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

בְּלְכִּישׁוּעֵ (roi du secours) n. pr. Malchisua, fils de Saul, I Sam. 14. 49.

תַלְּכֶּם n. pr. 4° D'une idole, adorée chez les Ammonites: מֵּר מֵלְכָּם תַּמּיֹלָת רֵלֵּךְ Jér. 49. 3, car Malchom s'en ira (sera emmené) captif (v. מֶלֶהְ idole et שׁלָב Moloch), v. Soph. 1. B et Amos 1. 15.—2° D'un homme, I Chr. 8. 9.

מְלְכּם שִׁקְץ . pr. d'une idole : מְלְכּם מִּקְץ I Rois 11. 5, Milchom, l'idole des Ammonites (v. בּוֹלָהָם et מֵלָהָם 1°).

רקליף Reine (ne se trouve que dans Jér. 7. 18 et 44. 17, 18, 19, 25): בּיִבְשָׁרָת וְשְׁבֶּיִם מֹנְיִם מֹנְים מֹנִים מֹנִים עׁבְּיִם וְשְׁבָּיִם מִשְׁבִּים עׁבִּים עׁבִּים עׁבִּים עֹבִים עֹבְּים עֹבִים עֹבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עִּבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עִבְּים עִּבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עִבּים עִבּים עַבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עִבְּים עַבְּים עַבְּים עִבְּים עִבּים עִבּים עִבּים עִבּים עבּים עבּיבּים עבּים עבּים עבּים עבּים עבּים עבּיבּים עבּים עבּיבּים עבּיבּיבְּים עבּיבּיבְים עבּיבּיבּים עבּיבּיבּים עבּיבּיבְּים עבּיבּיבְּים עבּיבְּים עב

רֹבֶּׁים (reine) n. pr. Molecheth, fille de Machir, sœur de Gelad, I Chr. 7.18, (et sa sœur) qui régnait, Kimchi.

I מֵלֵלָל Kal. Seulement part.: מּלֵל הְּרַנְלָּר Prov. 6. 13, il parle avec ses pieds (par le mouvement de ses pieds); selon d'autres: il gratte des pieds, fait des révérences (v. II בַּלַל).

Pi. Parler, dire, raconter: עַר־אָן אַן Job 8. 2, jusqu'à quand dirastu des choses pareilles? מֵר מִלֵּל לְאַבְרָחָם Gen. 21.7, qui aurait dit à Abraham? מִר יְמַלֵּל וְבַּרְּרִוֹת יִי Ps. 106. 2, qui peut raconter les œuvres puissantes de l'Éternel?

II טְלֵל (ע. מְּדְל הָחָים). Couper, circoncire: נשׁוּב מַל אָח־בְּנֵי־יִמְירָאֵל שֵׁיִרּח Jos. 5. 2, et circoncis une seconde fois les enfants d'Israel, c.-à-d. fais renouveler l'usage de la circoncision (v. tout le chapitre 5), ou de la racine בַּיּבּי מִינִיים מִינִיים מַיּבּי מִינִיים מַינִיים מַינִים מַינִיים מַינִיים מַינִיים מַינִיים מַינִיים מַינִיים מַינִיים מַּינִיים מַינִיים מַּינִים מַּינִיים מַינִיים מַּינִיים מַּינִיים מַינִיים מַּינִים מַּינִים מַּינִים מַינִיים מַּינִים מַּינִיים מַּינִים מַינִים מַינִים מַינִים מַּינִים מַינִים מַינִים מַּינִים מַּיִּים מְיִּים מַּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיִים מִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִים מִּיְיִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיְיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיִּים

Passif. Étre coupé, cueilli : מְּבֶּרִץ רָבֶּא אָשְׁלָ Job 14. 2, (l'homme) natt, fleurit comme une fleur, (et comme elle) il eat coupé, cueilli; יְמֵבְּל רְמֵל רְמֵל הַמֵּל הַמֵּל הַמֵּל הַמֵּל הַמֵּל הַמֵּל פּנָי et ses branches (qui montaient) en haut seront coupées; selon quelques commentateurs, aussi de cette racine: מַבְּל בְּיִבְּיִם וְּעַלֵּא pour שְׁבָּי Job 15. 32, avant son temps il sera abattu (v. מַבָּל (selon d'autres, tous ces verbes de la racine בַּבְּיַם).

לְלֵל chald. Parler, dire, seulement Pa.: דְּנִיאֵל עִם־מֵלְנָא מֵלִל Dan. 6. 22, Daniel dit au roi; דִּי קַרְנָא מְמַלְלָה 7.11, (les paroles) que la corne disait, prononçait.

יבְלֵכִי (éloquent) n. pr. m. Néh. 12.36. קבר m. (rac. בְּלְבֵּר instrument servant à guider, corriger). Bâton ou ai-

vant à guider, corriger). Bâton ou aiguillon: הְבַּלְבֵּד חַבָּלְבֵּר Jug. 3. 31, avec un bâton ou aiguillon (dont on se sert pour conduire, faire aller) les bœufs. מַד־נְּמְלְצֵּרּ לְּחִמֵּר: Ps. 119. 103, que tes paroles, promesses, sont douces à mon palais (à mon cœur)! (Peut-être de מַלִּידָה être clair ou favorable, v. לוּץ Hiph. et מָלִיבָּה)

קְצֶר m. Officier à la cour du roi de Babylone, intendant, maître d'hôtel ou surveillant, avec l'art.: תַּשֶּלְצֵר Dan. 1. 11, 16.

PP Tordre, briser avec les ongles, seulement deux fois: יְּשָׁרְירְאָשׁרְּ Lév. 1. 15, 5. 8, (le prêtre) tordra, tournera en arrière, avec ses ongles, la tête de l'oiseau (offert en holocauste ou comme expiation).

תַּלְקְּחָׁתַ m. (rac. תְּלֶּבְתָּה enlevé; des hommes, les captifs; des animaux, le butin: תַּלְבְּיבְּתָּ Nomb. 31. 27, תַיִּבְיבְּתְּלֵבְיבְ עָּרִיבְ עִּרְיבָּ אַרְיבָּעְ Nomb. 31. 27, תַיִּבְעָּרְ בֶּלְבִיבְ וּאַרְ בַּלְבְּיבְ וּאַרְ בַּיבְּרִ בְּיבְּיבְ וּאַרְ בַּיבְּרִ בְּיבְּיבְ וּאַרְ בַּיבְּרִ בְּיבִּיבְ וּאַרְבִיבְּעָ Peut-on enlever, arracher a un héros ceux qu'il a pris, ses prisonniers; mais מָּרִבְּיבְירְ וְּאֶּאַרְבַיִּבְּיִלְתִּיבְ וּאַרְבַיִּבְּיִלְיבִּר וְאָאַרַבְּיבַּיְלְּבִירְ וּאָרִבַּיבְּילְבִיר וְאָאַרַבְּיבַּיְלְבִּילְבִילְבִין Nomb. 31. 12, les prisonniers et le butin, les animaux.

שריים אין פּרְלְּחָרִים m. duel. Palais, le dedans de la bouche: אַלְשׁוֹנִי מִדְבָּק מַלְּחָרָיִם Ps. 22.16, ma langue est attachée, est comme collée à mon palais (exact. la partie supérieure et inférieure de la bouche, qui prennent, saisissent, les aliments, de אַבָּר.

י מַלְקוּת (rac. לָּמָה Flagellation : נְלָמָה אַרְבָּעִים la flagellation de quarante (trente-neuf) coups de fouet, châtiment qu'on infligeait pour certains crimes ou péchés (v. Deut. 25. 1, 2).

ה duel (rac. רְבָּלְחָרִים מָּשׁרְ Is. 6. 6, (qu')il avait pris avec des pincettes de dessus l'autel. — 2º Pincettes pour les lampes, mouchettes: דְּתָּבְּיִרָם לָּבְחַרִים I Rois 7. 49, et les lampes et les pincettes étaient d'or

ת מְלְקְחָים m. duel. Pincettes ou mouchettes: יְצָּיִד־ מַלְּקְחָית Nomb. 4.9, et les pincettes (à l'usage du chandelier).

י בולשינות. de לשון calomnie, médisance (v. בַלְשִׁינוּת).

קילְתְּחָה (רְמֵהְ (רְמֵהְ (רְמָהָה). Garde-robe: רְיּאֹפֶר לַאֲיָדְר עֵּל-חַשְּלְּחְּדָּה II Rois 10. 22, il dit à l'homme qui gardait les vête-ments, ou : la maison, la chambre qui renfermait les habits (des prêtres de Baal).

קלחי n. pr. m. I Chr. 25. 4.

תְלְתְּעוֹת (Qui brisent, nordent) les dents: בַּלְתְּעוֹת Ps. בַּלְתְּעוֹת מְּנִירִים Ps. 58. 7, les dents (ou les grosses dents) de jeunes lions (v. בְּתִּלְעוֹת transpose).

קַּנְרָרָה : Grenier : מַּמְנְרָרּה Joel 1. 17, les greniers, magasins de blé, sont démolis, ruinés (v. קבּנְרִה 2°).

ית מְפַרִּים m pl. (rac. מְדֵּדָּים). Mesures : Job 38. 5, qui a posé, réglé, les mesures, l'étendue (de la terre).

קמוֹכְן n. pr. Mamuchan, grand seigneur h la cour d'Assuérus, Esth. 1.14.

יִוִי מְמוֹן חֲבֵרְהְ חָבִיב : m. Argent קבּיך בְּיָבִיךְ Aboth, que l'argent de ton prochain te soit cher comme le tien, c.-à-d. ménage les intérêts des autres comme les tiens propres.

 לייים keri, part. Hoph. de ראה (du milieu) des enfants du roi, au moment où ils furent tués.

יַם מְּבֶּר m. (rac. מָבַר). 1° La vente: נְשִׁנֵּח מִמְּמָרוֹ Lév. 25. 29, l'année de sa vente (l'année dans laquelle la maison a eté vendue); מַמָּב מְבָּב 25. 50, l'argent de sa vente, la somme pour laquelle il a été vendu. — 2º L'objet vendu: מְּמֶבֵר אָדִירוּ Lév. 25.25, ce que son frère a vendu; בר המובר אל-הומקבר לא ישוב Ez. 7. 13, car le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu (dans l'an-וופופ du jubilé) ; אָבר מְמְבֶּרָרוּ צֵל־דָאָבוֹת Deut. 18. 8, outre ce qui lui revient de la vente faite, ou : des choses vendues par ses pères ; d'autres traduisent : outre sa possession, ce qu'il possède de la succession de ses peres. -3° Chose a vendre, marchandise : וּמֹכְרֵי כל־מִמְּבֶּר Néh. 13. 20, et ceux qui vendaient toutes sortes de marchandises.

קּמְכֶּרֶת f. Action de vendre, vente: מְמְכֶּרֶת עָבֶּר Lév. 25. 42, (ils ne seront pas vendus) de la vente d'un esclave, de la manière qu'on vend les autres esclaves.

מִמְלֶכָּת . (rac. מַמְלֶכָּת . const. מַמְלֶכָּת . avec suff. מְמִמְלָכִת . pl. מִמְלָכָת . Règne , royauté , royaume : אָב בְּרָת . Règne ; פֿק בְּרָת . 11, a toi , Éternel , appartient le règne ; קּרָת מֶעְלֶכָת מֵעְלֶכָת מֵעְלֶכָת בַּעְלֶכָת בַּעְלֶכָת מַעְלֶכָת מַעְלֶכָת נוֹ IRois 11. 11, je t'arracherai la royauté (tu perdras la couronne) ; וויִוּמָת בְּרָכִית ; 13. 14, il a fait trembler les royaumes ; la couronne] ; אַרְלָכָת מַעְלֶכָת נוֹ ISam. 27. 5, dans la ville

royale; איז מְלְלָבְּה Amos 7. 13, et c'est une résidence royale; לְלַלְּ מַמְלְבוֹה Deut. 28. 25, à tous les royaumes de la terre; מְּלֶלְבוֹה מַקְלְבְּהוֹ נְשָׁלְיִת בְּאַשִּׁית מַקּלְבְהוֹ הָבֶּל Gen. 10. 10, le commencement (ou : la capitale) de son royaume fut Babylone.

יַ מְלְלְנוּת Royaume : מַמְלְכוּת II Sam. 16. 3, le royaume de mon père.

(פָּר .v) מִמֶּן.

"בְּמֶרֶר Parole : הְּבְמֵּקְרֵר et par sa parole.

קּמֶר (rac. טְמֶרָה). Douleur, chagrin: יְּמֶבֶּר לְּרוֹלַרְהוֹי Prov. 17. 25, (l'enfantinsensé est) la douleur, le chagrin, de sa mère (v. יְלֵּר).

תְּחֶבֶּא n. pr. 1º Mamré, un Amorrhéen, Gen, 14. 13. — 2º D'un endroit: בְּצֵלְנֵי בְּקְרֵא 13. 18, près des chênes ou de la vallée de Mamré, près de Hébron, aussi מְּתֵרָא seul 23. 17, 19.

קמרוים m. pl. (rac. מֶבֶר). Amertume: בְּמְבְּנִירִ מַמְּרֹרִים Job 9. 18, il me rassasie, me remplit, d'amertume.

תְּלְשְׁח. (rac. הְשַׁהֶּ). Étendue: בּהְיבּבְ בִּבְיּבְּבְ בִּבְּיִבְּרִיבּ בִּבְיִּבְּרִ בְּבְיִבְּיִבְּ Ez. 28. 14, tu étais (comme) un chérubin aux ailes étendues, ou (de הְשַׁהָּ oindre) oint, sacré, קיבור qui couvre, qui protége (v. Exod. 25. 20).

בְּיִשְׁל m. (rac. מָשֵׁל). Domination: מְמְשָׁל מְם Dan. 11. 3, et il règnera avec une grande puissance (exact. une domination puissante); plur. concret, ceux qui dominent: בְּיִבְיהָם לְבֵיה אֲבִיהָם I Chr. 26. 6, les mattres, chefs de leurs familles.

רוב (rac. בְּשִׁלֶּח, const. הְשֶׁלֶה), מְמְשֶׁלֶה,

avec suff. יום בְּשִׁלְּיִת pl. const. יום בְּשִׁלְּיִת pl. const. יום בְּשִּלְּית pl. const. יום בְשִּלְית pl. const. יום בּשִּלְית בּשִׁלִית בּשִׁלִית const. יום בּשִּלִית בּשִּים בּשׁלִית בּשִּים בּשׁלִית בּשִּים בּשִּלִית בַּשִּים בּשְּלִית בַּשִּים בּשְּלִית בְּשִּים בּשְּלִית בּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלְשִּלְית בְּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלִית בְּשִּים בּשְלְּבִית בְּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּיבּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִית בּשִּים בּשְלִים בּיבּים בּשְלִית בּשִים בּיבּים בּשְלִית בּשִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּישִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּי

Soph. 2. 9, un lieu occupé par les épines, ou : abandonné aux épines (rac. מְשָׁים); selon d'autres : un lieu où l'on n'entendra que le bruit des épines, qui se heurtent les unes contre les autres (rac. בְּשָׁים).

ולף m. (rac. יבָּבֶּי, Part, don; ou de qu'est-ce que cela? (V. Exod. 16. 15, et בְּבָּ chald.) la manne, la nourriture que Dieu fit tomber du ciel pour nourrir les enfants d'Israel dans le désert : אָר יִבְּעָּהְ מַּדְּיִעָּהְ בַּבְּיִרְ בַּּ בְּעַרְּיִרְ בַּּרְ בַּּרִר בְּיִר בְּּעִרְ בַּיִר בַּיִר בּּיִר בַּּרִר בַּיִר בּּיִר בּּיִר בַּיִר בַּיִר בַּיִּר בַּיִר בּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִּי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייִיי בְּייי בְי

וְיָם devant makkeph יְבְי chald., pron. interrog. Qui? בְּבְּי אֲבָּה Dan. 3. 15: et qui est le Dieu? בְּבָי בְּבָּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי אַבְּי vers. 4, quels étaient les noms des hommes? בְּבִי Dan. 3. 6, 11, 4. 14, et celui qui, quiconque.

וֹם m. Part (de מְּמָּה), ne se trouve que lié à la prépos. פְּמָּוֹי , מְּמָּהָ de ma , de sa part, de moi, de lui (v. מְבִּי ; se-

70 et D (suivi du dagesch) devant les gutturales בָּי, rarement בָּי, poét. מָנָי et מַיֵּר, avec les pronoms personnels מְיֵּר (ע. מוֹף, poet. מְנִי de moi, מְנִי, de moi, מְנִי, de toi , בְּעַרָּה de toi f., מַּעָרָ de lui, מְשֵּׁנָה d'elle (poét. מְּנָרוּר , מְנָרוּר , מְנָרוּר de nous, מְבֶּרֵם de vous, מְבֶּרָם de vous f., מָתֵם (poet. מְנָתֵם) d'eux, מָהָם d'elles. Cette préposition marque 1° le rapport d'une portion ou fraction à la totalité, de, d'entre, après les noms de nombre: מְּזְקְנֵי הַעִּיר Ruth 4. 2, (dix hommes) des anciens de la ville; מָבְּנֵי תַּוּבְרָאִים II Rois 2. 7, (cinquante) des fils des prophètes; אָחֶד מָאָחָד Néh. 1. 2, un de mes frères; מְבֶּל-יִשְׂרָאֵל Exod. 18. 25, (des hommes capables) d'entre tout le peuple d'Israel; וָאֵל־מִי מָקּדשׁים Job 5. 1, et A qui d'entre les saints (anges). Ce מב קצחיה partitif se trouve après les verbes רַיִּמְלָא כָפוֹי מְשָׁנַח : Lév. 9. 17, il remplit sa main de (la farine de l'oblation); יַפָּא מְדַבְּרֹחֶיךָ Deut. 33. 3, il recevra de la doctrine, s'instruira de tes paroles; לא־תאַכָלוּ —: אָכַל בְּשֵׁנוּי Gen. 3. 3, vous n'en mangcrez pas ; אַבַע מְן־הַעל (; se rassasier de הַבַּע מְן I Rois 12. 9, ôte une partie du joug, adoucis le joug, etc. Souvent avec une ellipse: ביקני ישראל Exod. 17. 5, plusieurs des anciens d'Israel; מְנְשִׁיקוֹת מָיתוּ Cant. 1. 2, quelques baisers de sa bouche; יַצאוּ מְן־חַעָם Exod. 16. 27, quelquesuns du peuple sortirent; rarement sous-entendu, un ou une, comme: בּיבְילות פּינְידְאַל Exod. 6. 25, (Eliazar épousa) une des filles de Putiel; מַקַּק מַאַבְנֵי וֹשְׁמַלִּוֹם Gen. 28. 11, il prit une des pierres (qui étaient) à cet endroit (v. vers. 18). Avec une negation, sousentendu aucun : לאַ־יַחַרָף לָבָבִי מִימָי Job 27. 6, mon cœur ne se repent d'aucun de mesjours; אַם־יִּפֹל מְשּוֹעֵרָת ראַשׁוֹ I Sam. 14. 45, pas un seul cheveu de sa tête ne tombera (sur la terre); ועשה מאחת בְּתַשְׁתֵּ Lév. 4. 2, et s'il commet quelqu'un de ces (péchés), quel qu'il soit de ces péchés; מֵאַנֵּיר אַנִירך Deut. 15.7, quelqu'un de tes frères, un de tes frères quel qu'il מַאָּמֶס וְּלִרִי נַּחְשָׁברּ־לוֹ : Moins que Is. 40. 17, ils sont regardés auprès de lui, il les estime, moins que le néant et que le vide; דּוְ־אַחָם מֵאַיִן 41. 24, vous êtes moins, pires, que néant.

2º Le rapport à l'origine, au lieu, et à l'état, d'où quelqu'un ou une chose vient ou sort: יצַרָּד מִּמָטֵן אָמָּי Job 1. 21, (nu) je suis sorti du ventre de ma mère; קאשר יבא מפרף Jug. 11.36, (fais de moi) comme il est sorti de ta bouche, comme tu as lait vœu ; מַאָרֵץ מְאָרֵים — בּאָרַ Exod. 12. 41, ils sont sortis de l'Egypte; יַכְּשֵׁינִי כְּעַּיִם רַבְּים Ps. 18. 17, il m'a tiré des eaux puissantes ; מָלֵט , חָאָיל — מִיַד , מְכָּה sauver, tirer, de la main, du pouvoir; ובנו מעקה דורבות Is. 58. 12, ceux qui sortent de toi, tes enfants, ou : du milieu de toi, tes concitoyens, bâtiront sur des lieux déserts (depuis des siècles); איש אַדור מִצַּרְעַרו מִנִּשְׁפַּדֵות דַוּדְנִי Jug. 13. 2, un homme de Zoraa, de la race de Dan; אַרה נַמַלְתַּ מִשְׁמֵיִם Is. 14. 12, comment es-tu tombé du ciel? בְּשַׁמֶּרָם Ps. 33. 14, l'Éternel a regardé du haut du ciel ; נַיַרַד מֹשָׁח מְּן־חָּוָת Exod. 19. 14, Moïse descendit de la montagne; צֶלָח מִן־תַּוּלְנָּל Jos. 10. 9, (Josué) monta de Galgala.

3° Le rapport à la matière dont une chose est faite: מֵכְצֵּי תַּלְּבֶּלֵין Cant. 3.9, (une litière) faite du bois du Liban; (une litière) faite du bois du Liban; קבּרָסָים (Dieu a formé) de la terre (tous les animaux); סְבַּרְסָּפֹּם (Osée 13.2, (ils ont fait des statues) de

leur argent; איזיר בְּשְׁמָא Job 14.4, (qui peut rendre) pur celui qui vient (d'une source) impure, ou : d'un sang impur?

4° Le rapport à la cause, à l'auteur d'une chose: מֵרֵיחַ בַּיבּם Job 14. 9, (l'arbre fleurit) par l'odeur de l'eau, dès qu'il sent l'eau; מְאַבִּיחַ Osée 7. 4, (un four chauffé) par le boulanger; עָּאַבְּיבָּעַ Gen. 19. 36, (elles conçurent) de leur père; אַסָּרי Is. 22. 3, ils ont été enchaînés par l'arc, c.-à-d. à la vue de l'arc (dès que l'ennemi s'est montré, ils ont perdu courage et ont été vaincus, pris); אַבָּיבִּידָן 28. 7, (ils

sont absorbés) par le vin.

Bo Le rapport à l'instrument, au motif pour lequel une chose arrive, a cause de, par : וּמֵחֵוִיֹּמֹת Job 7. 14, et tu m'effrayes par des visions ; בער תַּבָּבוּל Gen. 9. 11, (ne périra plus) par les eaux du déluge; אַלאָם הַשְּלָּשָׁה Job 4. 9, (ils seront renversés) par le souffle de Dieu; מְּבֶּל־צוֹרְרֵי Ps. 31. 12, par mes ennemis, grace a eux; מְּשְׁשֵׁעִים Is. 53. 5, à cause de nos péchés; מַאַדְבַר הַי Deut. 7. 8, par l'amour de Dieu (pour vous); אשָק Esth. 5.9, (il ne s'était levé) pour lui, par honneur pour lui; de là מבלתר , מבלר parce que non , parce qu'il n'y a pas (עַלָּהִי, בְּלָּי.): יָלֹא יַשְּׁמַר מֵּרֹב Gen. 16. 10, (ta postérité) ne pourra être comptée par la quantité, à cause du grand nombre; מִּלְצַר רוּחַ וּכַּעַבֹּרָת כַשָּׁת Exod. 6. 9, à cause de leur découragement, affliction, et à cause de la dureté de leurs travaux ; אַשָּׁמָּח דְּשָׁמָּה Prov. 5. 18, et réjouis-toi de la femme (que tu as épousée dans ta jeunesse); מר-לי מאר מבם Ruth 1. 13, je suis très affligée à cause de vous (de votre malheur), ou plus affligée que vous.

לים exprime aussi l'idée de l'éloignement au propre et au figuré; après
les verbes: פּוֹת fuir; מְּתַר, רָּבָא
craindre; פְּנַת רָבְּיָת, פְּנַת fuir; פְּנַת רָבְיִּת, פָּנַת fuir; פְּנַת רָבְיִּת, פָּנַת פָּנַת fuir; פְּנַת רָבְיִּת בְּיַתְיִּת בְּאַרְיָר; בּפַל délivrer; בְּשַׁת בַּאַרְיָר; de même: הָּמָת בַּאַרְיָר; Job 3.19, affranchi de (la domination)
de son mattre; בִּתְרַב fis. 4.6,
une ombre contre la chaleur;

Prov. 20. 3, se séparer des contesta-נשלום מְפַּחַר ; Job 21.9 שַׁלוֹם מְפַּחַר (leurs maisons sont) en paix, loin de la crainte (c.-à-d. sans crainte); עַמָרוּ מָבֹוָד לַּכְּים Jér. 48. 45, ceux qui fuyaient se sont arrêtés sans force, épuisés; selon d'autres : ceux qui fuyaient la force, la violence de l'ennemi, se sont, etc.; ילא־רַטַעָּחִי מַאַלְחַי Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par mes péchés, mon impiété, c.-à-d. je n'ai pas commis de péchés ; יָחַיִּיחֶם נָקַיָּם מָיַרַ וּמִיּשְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez irréprochables devant l'Éternel et devant Israel; הַלְּלָח לְּךְ מַצְשׁח Gen. 18. 25, qu'il soit loin de toi de faire (une chose pareille); לא־דָבֶר רֶק תשא מְמָם Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (une loi) vaine pour vous.

קפִר יֵר : אין בּרְייִר בּר II Chr. 36. 12, selon la bouche, l'ordre, de Dieu; מְבֵּרְעָם אָבֶעָשׁרוּ Ez. 7. 27, selon leur voie, conduite, j'agirai (envers eux); יְבָּי selon la quantité, aussi souvent que (v. יַבַי).

8° Il indique un rapport local ou avec des adv. et des préposit. de lieu: des adv. et des préposit. de lieu: vers, du côté de, l'orient; aguche; בְּמָרָה vers, du côté de, l'orient; vers, du côté de, l'orient; vers du côté de l'orient, du côté du nord, בִּמְרָה du côté du midi; de loin; de de loin; agre de loin; l'sam. 17.3, de co côté-ci de ca côté-là; pripa dessous, pripa dedans (ou dessus, au-dessous, en dehors, en dedans; l'agre d'entre, pripa de devant.—dedans; l'agre d'entre, pripa de devant.—dessus, au-dessous, en dehors, en dedans; l'sam. 18. 40. 15, comme une goutte d'eau sur le seau, ou (qui tombe) d'un seau.

9° Comme rapport du temps, אָ indique: a) le commencement, depuis, dès: מְּנְיֵבִי I Sam. 12. 2, depuis ma jeunesse; מְנִיבִי Gen. 48. 15, depuis mon existence, depuis que j'existe; Jug. 16. 17, dès le ventre de ma mère; בְּנִיבְי וַלְּבֹי Lév. 27. 17, dès le commencement de l'année du jubilé; Job 38. 12, (as-tu) depuis le

commencement de tes jours, depuis que tu es au monde, etc.? מיום אַנִי דוא Is. 43. 13, je suis depuis le jour du monde, depuis le commencement ; קַּמְחֵרֶה Gen. 19. 34, des le jour suivant; מַעוֹלָם Is. 42. 14, depuis longtemps ; מֵרֵאלָשִׁיה, וּמְקֵּדֶם Is. 46. 10, dès le commencement, depuis très longtemps; b) le point, le moment qui suit immédiatement un fait ou un temps indiqué, après, au bout de : בַחַלום מַחַקרץ Ps. 73. 20, comme un songe après qu'on s'est éveillé; près Osée 6.2, après deux jours; ypp à la fin, au bout de (v. מָקים; Jug. 11. 4, quelque temps après; מַיְמִים רָתִּים Jos. 23. 1, et וּמֵרֹב רָמִים Is. 24. 22, longtemps après ; בְּמְשֵׁלשׁ חֲדָשִׁים Gen. 38. 24, environ trois mois après.

עַב דַוּיַתִרוֹן .marque le comparatif פָּן marque le comparatif (qui exprime une supériorité, prééminence) au-dessus de, plus que : מַיּנְבָּה קפל-הַעָּם I Sam. 10. 23, il fut plus grand que tout le peuple (que tous les autres); לכל משל Jer. 17. 9, le cœur est corrompu plus que tout (rien n'est corrompu comme le cœur); מַתוֹּכְ מַיִּבְשׁ Jug. 14. 18, plus doux que le miel; אַפּלָם מוֹב אַמַּח מְבּּלָם 11. 25, est-ce que tu es meilleur que, supérieur à Balak? בם אחר מדוגאל Ez. 28. 3, tu es plus sage que Daniel; מַאַבוֹתַם Jug. 2. 19, ils étaient plus dégénérés que leurs pères; avec une idée négative: נרול צוֹנִי מְוְשׁוֹא Gen. 4. 13, mon crime est trop grand pour être pardonné (il ne peut pas obtenir le pardon), ou ma punition sera trop grande pour que je puisse la supporter; קשֹן מַחָּכִיל I Rois 8.64, trop petit pour contenir; וְכִּר־יַרְבֶּת קיבה חברה Deut. 14. 24, mais si le chemin est trop grand pour toi (pour que tu puisses le faire); וָדֶעָה אֱלֹחִים מֵעֹלוֹת Osée 6. 6, (je veux) la connaissance de Dieu plus que, c.-à-d. et non pas, les holocaustes; avec ellipse: יְשֶׁר מִּמְסוּכָה Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haic d'épines ; מַּמָבל יָחָר Ps. 62. 10, ensemble ils (sont ou pesent moins) que rien (v. 1°).

11° p avant les infinitifs signifie: a) parce que : יְּמָשֶׁמְר Deut. 7. 8, et parce qu'il garde (le serment); b) depuis le temps, après que : מָרְישׁלָחוֹ אֹחָם I Chr. 8. 8, après les avoir renvoyées; אַקאָבּע II Chr. 31. 10, depuis qu'on a commencé; c) pour ne pas, de ne pas: מֻצַבֹר אֶל־חָאָרֶץ Nomb. 32.7, pour qu'ils n'osent pas passer dans le pays; מַחַטוֹא Ps. 39. 2, pour ne pas pécher; מְדָבֶּר Gen. 31. 29, de ne pas parler; surtout après les verbes שַׁמֵּר avoir garde, יַּבֶּיר avertir, פָאַס rejeter, סָנַר fermer, שֶׁלַת fermer, טָּלַת renvoyer, שַׁבֶּחָתִּר מָאַכֹל לַחָמָר: oublier שַׁבֶּח Ps. 102. 5, j'ai oublié de manger mon pain ; mais מַרַחַם בַּן־בְּטְנַ Is. 49.15, (une mère oublie-t-elle son enfant) pour ne pas avoir compassion du fils de ses entrailles. — מֵרָאֹת Gen. 27. 1, pour voir encore, de sorte qu'il ne voyait plus; le verbe sous-entendu : נַיִּמָאָסְהָּ בְּשֵּלֵהָ I Sam. 15. 23, il t'a rejeté pour que tu ne sois plus roi; וְנַכְּרִיחֶנָה מְגוֹיר Jér. 48. 2, exterminons-la, qu'elle ne soit plus une nation.

ולפין מן־יִקוּמוּן 2º הַמְשֵׂנְאֵיו מְן־יִקוּמוּן Deut. 33. 11, selon les uns, comme devant l'infinitif: et que ceux qui le haïssent ne puissent pas se relever, qu'ils tombent sans pouvoir se relever; selon les autres, pronom: (frappe ses ennemis) et ceux qui le haïssent, qui se lèvent contre lui; מַאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחָמוֹ Gen. 49. 20, d'Aser, de la terre d'Aser, viendra son pain excellent; selon d'autres : d'Aser, quant à Aser, parlant d'Aser, il a dit: Son pain est excellent; יְלֹא נַכְּרִית מַן־בְּחַמָּח: (תְּבְּחַבְּתְים keri) I Rois 18. 5, pour ne pas exterminer toutes les bêtes, ou: pour ne pas dépouiller (la ville) de bêtes; מֵרֹעָה אַחֵרֶיף Jér. 17. 16, parce que je te suivais comme mon pasteur, ou (pour מְּחִרוֹת רֹעֵה d'être ton pasteur, de prophétiser ce que tu m'ordonnais.

Opposé a מָזְן אֶל־וּן: אָל Ps. 144. 13, d'espèce en espèce, de toutes sortes (de produits); מַרְיּלְלֵּיו: וְעֵדְיֹלְנִיי וֹעָדִי 13. 12, depuis la tête jusqu'aux pieds; מָרְיּלְנִיי just. 3. 5, depuis le grand jusqu'au petit d'entre

eux, c.-à-d. tous; אַבּריִּבְּּוּלֶּכְּן נְצֵּר Gen. 14. 23, ni un fil ni (un cordon de soulier); אַבָּריָכָּן פְּדָרָנָה Ez. 25.13, depuis Theman jusqu'à Dedan.

לפורתיום חופתה : מן se met pour למן רמר בער Exod. 9. 18, depuis que (l'Egypte) est fondée jusqu'aujourd'hui; וֹלְמְבֵּן צְשִׁרִים שֵׁנָח I Chr. 27. 23, depuis celui qui était agé de vingt ans (et audessous); לָמְן־עוֹלָם וְעֵר־עוֹלם Jér.7.7, de siècle en siècle; בְּמֶרָחוֹם Job 36.3, de loin, ou vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu; לִּמִר־קַּטֹן וַצַּר־נַּרוֹל וֹפֶר־אָשׁ וְעֵּר־אָשׁ ווֹ Chr. 15. 13, grands ou petits, hommes ou femmes, exact. depuis le petit jusqu'au grand; avec ל et בי לְמַבָּרָאשׁוֹנָח לֹא אַתַּם: בּ I Chr. 15. 13, car lors de la première fois, parce que vous n'(y étiez pas), ou : parce que vous (ne portiez pas l'arche).

 Dieu lui avait donnée); בְּלְנְיָהְ Esdr. 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; 4. 12, d'auprès de toi, de chez toi; Dan. 2. 6, 15, devant, de la part; בְּבָרִ מִרְ צִּבְיִי Esdr. 15. 16, et depuis lors, depuis ce temps; בְּבָרִ מִרְ בְּבִירִ Dan. 4. 13, son cœur sera changé (sera tout autre) qu'un cœur d'homme. — בַּרְבִירִי marque le comparatif: בִּר בִּרְבִירִי Dan. 2. 30, (non par une sagesse) qui serait en moi, que j'aurais plus que tous les hommes.

אָלְיִי chald. (v. הַיָּיםְ hébr.). Compter: מְּנְרִיאָבְּ Dan. 5. 26, Dieu a compté (les jours) de ton règne. Explication de אַיִים (mané) 5. 25, premier des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar.

לְּנָאוֹת pl. (ע. מְנָאוֹת).

קְנִינָה f. (rac. מָנֵן). Chanson : אֵנִי בּנְנִינָהם Lament. 3. 63, je suis le sujet de leurs chansons (je leur sers de risée).

מְנְּדָּה f. chald. Tribut (v. מְנְּדָה).

מַדְּעַע, ע. יְדַע chald. m. (rac. יְדַע, ע. מַדְּעָ hébr.). Connaissance, science, intelligence, raison: יְּמַנְּדְעֵּא לְּיִדְעֵּר בְּינִרוּ Dan. 2. 21, (il donne) la science à ceux qui ont l'intelligence; דְּמִירְא יְּמַנְדְעָּר אַנְּמַנְיּ un esprit supérieur et de la connaissance; אַמֵּרְדְּעִי עַלֵּר יְרוּדְּב 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

קנה בשל Séparer, compter: מֵי מֶנֶח צְּמֵר Nomb. 23.10, littér. qui a compté la poussière de Jacob, qui pourra compter ses descendants, innombrables comme la poussière; בּל-רִיר מִינֶּה Jér. 33.13, (les troupeaux passeront) sous la main de celui qui les compte; לְמָנִיה I Chr. 21.1, à faire le dénombrement d'Israel; וְאַמָּח הִמְנֶה לְּבְּחַיִּל Rois 20.25, et compte-toi une armée,

c.-à-d. rétablis le nombre des soldats en remplaçant ceux qui ont été tués; en remplaçant ceux qui ont été tués; ts. 65. 12, je vous compterai à l'épée, c.-à-d. je vous ferai passer tous, l'un après l'autre, au fil de l'épée; d'autres traduisent: je vous livrerai, destinerai, à l'épée (v. Pi.).

Pi. Donner, destiner, fixer, accorder, préparer, établir : נַיָּמַן לָּחֶם תַּשֶּלֶךְ Dan. 1. 8, le roi fixa ce qu'on devait leur לַבְילוֹת עָמָל מְנוּ־לִּר Job 7.3, et des nuits de douleur me sont comptées, exact. et on ne m'accorde, donne, que des nuits, etc.; וַיִּמַן דֵי דָּג גַּרוֹל Jon. 2. 1, Dieu prépara, c.-a-d. fit venir, un grand poisson (pour engloutir Jonas); v. 4. 6, 7, 8, Dieu fit nattre un arbre, envoya un ver, fit lever un vent; יוֹפֵר וָאָמֶת פַּן יִנְצְרְדוּוּ Ps. 61. 8, ordonne à ta grâce et à ta vérité, ou accorde-lui ta grace, etc., pour qu'elles le préservent (Targg. l'explique comme p la grace et la vérité de (Dieu) le préserveront); אַשֵּׁר מְזַח בּעַל Dan. 1.11, (Malasar) que (le chef des eunuques) avait établi, qu'il avait chargé de prendre soin de (Daniel, etc.).

Pou.: פְּמָרֶם מְמָנִים בּל-חַבּלִּרם I Chr. 9. 29, et plusieurs d'entre eux étaient chargés de garder les vases (et tout ce qui servait au sanctuaire).

אנה (בְּרָה m. (rac. מְבָּרָה pl. בְּרָה). Nombre, (poids d'un certain nombre de sicles (poid) la mine : אַבָּר רַּיְרָה לָבָה Ez. 45. 12, vous devez avoir la mine (composée de vingt, de vingt-cinq et de quinze sicles), donc ensemble de soixante sicles (ou trois mines différentes : une de vingt-cinq, une de vingt, une de quinze sicles); mais en comparant les deux endroits : בּיִר מִיִּרִם מִיִּרִם וֹנִיבְּי l Rois

10. 17, trois mines d'or (furent employées pour un bouclier), et אינה און II Chr. 9. 16, trois cents (pieces) d'or (furent employées pour un bouclier), on voit bien qu'une mine faisait cent sicles, ou : cent autres pièces.

לְּנָהָ (pl. מְּמֹה). Part, portion, don: מָּמֹה (pl. מְיֹהָה Exod. 29. 26, et ça sera ta part; בְּמָה מִּתְּה מִּתְּה מִיּבְּה I Sam. 1. 5, (mais à Hanna il donna) une part pour deux personnes, une part double (v. II מְּאַר מִּתְה מָּמֹה Néh. 8. 10, et envoyez des dons, des mets, pour cadeau; בְּמִה מָּתֹה Jér. 13. 25, la part qui t'est mesurée, destinée, par moi (le sort que je te destine).

מנֶה m. Seulem. au plur. מנִים Fois: מַּנְים מִּנְים Gen. 31.7,41, (il a changé) dix fois.

תְּנְרָג m. (rac. מְנָרָא חָבּיּה.). Action de conduire: אַנְרָא מְנְרָא מְנִיְע מִנְרָא ווֹ II Rois 9. 20, et la conduite (de la voiture) est la conduite de Jehu, c'est la manière de Jehu de conduire la voiture; "קּרָג signifie plus tard: usage, coutume, surtout en pratiques religieuses, relatives au culte.

לְנְהָרָת f. (rac. קֹבֶר.). Caverne, antre: Jug. 6. 2, des antres dans les montagnes (de מָּדִר אָשֶׁר בָּיִרִים torrent, parce que les eaux y affluent, ou de שְּבִיר jumière, parce qu'on y pratiquait des ouvertures pour avoir du jour).

קנוֹר m. (rac. שׁנוֹר). Action de secouer, secouement : מַנְיִרְּיִלְּאָנִי Ps. 44. 15, le secouement de tête, c.-à-d. le mépris, la moquerie (des nations).

תַנוֹתָ m. (rac. תַשִּי). 1° Le repos: מַּצְּיִם מְּצִּים לֹּא Lament. 1. 3, elle n'a pas trouvé de repos; תְּנִים לָּבְּ מָנִים Ruth 3. 1, je veux chercher pour toi un état de repos (un mariage); plur.: שׁבִּיבִּי לִּמְנִים Ps. 116. 7, rentre, 6 mon ame! dans ton repos, ta tranquillité.—
2° Lieu de repos: מַנְיבִי לְבָּרְרַלְּלֶּךְ Deut.
28. 65, (il n'y aura pas) d'endroit où reposer la plante de ton pied;

קאָרוֹן I Chr. 6. 16, depuis que l'arche eut un lieu de repos, un lieu fixe, à Jérusalem.

תְּנוֹתְ n. pr. Manoé, père de Samson, Jug. 13. 2.

למלות (rac. רְשָּׁהַ, v. רְּמַבְּיֹתְ Repos, état de repos, lieu de repos: אָל רְּתָּיִּתְּחְ לָּבָּיּתְרִּ Jér. 45. 3, je ne trouve pas de repos; יְבְּיִּתְּחִי Ps. 23. 2, des eaux paisibles; יְבְיִּתְּיִּתְּ אֶלֹ־בְּיִבְּיִתְּ Ps. 95.11, (j'ai juré) qu'ils n'entreraient point dans le lieu de mon repos (la terre promise); רְּחָבִּי בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיִבְּיִתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ וּבִייִרְ וּבִּיבִיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבְּיתִי בְּיבִּיתְ בְּיבִיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבְּיתִי בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בַּיבְּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בַּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בַּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיבְיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְיבְייִי בְּיבְיּבְיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְיתְייִים בְּיבְייִּיתְ בְּיבְיּבְיתְ בְּיבְיּבְיּיתְ בְּיבְיּיתְ בְּיבְירִיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְיּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיתְ בְּיבְּיבְּיבְייתְ בְּיבְּי

קמן m. Fils, heritier: מָּנוֹן Prov. 29. 21, (un serviteur que son maître traite avec trop de douceur, qu'il gâte) veut être, à la fin, (traité comme) fils, heritier; selon d'autres: se croit à la fin un seigneur, un noble (v. יוֹרָי).

שְׁלֵּילֵים לְּחָר. (רְאַנִים בְּילִים לְּסָר. 1º Fuite: אַּמְיֹם לְּסָר. 16. אַ לּבּר. 16. אַ לּבּר. 18 fuient avec précipitation. — 2º Refuge: אָבֵר מְיִנִים מְבֶּיִר בְּיִנִם מְבֶּיִר בְּינִים מְבֶּיר לְּטִינִים בְּינִים בְּיִנִים בְּינִים בְּיִרִים בְיִרִים בְּיִרִים בְּיִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִרִים בְּיִּרִים בְּיִּרִים בְּיִרִים בְּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִיםּים בְּיים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיים ב

קנוֹלְּחָה f. Action de fuir, fuite: יְּנְיֶּבְּר בְּבְּעֵּחִרּהֶעְּ Lév. 26. 36, ils fuiront comme on fuit les épées; יְבְּבְּנִיּטָח לֹא חַלְּבוּן 52. 12, et vous ne partirez pas par une fuite (en fuyant).

קנור : ארְנִים m. Toujours lié מְּמְעֹר : ארְנִים I Sam. 17. 7, II Sam. 21. 19, (la hampe de sa lance était) comme le grand bois, ou le picu, ou l'ensouple, dont se servent les tisserands (v. יְרֵבֵּר.).

קנוֹרָה (rac. קנוֹרָה Chandelier: יְבְּמָא וּמְנוֹרָה Il Rois 4. 10, (mettons-y) un siège et un chandelier; spécial. le grand chandelier d'or qui était dans le temple: קנֹרָה הַשָּאוֹר Exod. 35. 14, le chandelier pour éclairer (perpétuelle-

ment) [v. מְּמָּיִר ; plur.: הַּמְּלִיה I Rois 7. 49, les chandeliers.

ית (נְיִר אין m. pl. (rac. בְּיִרְיִהְ בְּאַרְבְּּחְ Nah. 3. 17, tes princes seront comme des sauterelles (ע. בְּיִרָּיִהְ

رة (٧. الله Hophal).

קּנְחָה f. (rac. מָנַח). 1° Don, présent, offrande: מְנְיָוּרו לְצַשָּׁר אָוִיּדי Gen. 32. 14, (pour en faire) un présent à son frère Esaŭ ; יווירידו לָאִישׁ מִמְנוּח 43. 11, el apportez un présent à cet homme (puissant); מְּנְדְּוּח לַּוֹדְי 4. 3, (Caïn fit) une offrande à Dieu (des fruits de la terre); spécialem. oblation de farine et de liqueurs : קרַבּן מִנְיָוה מָצֻאַמַה תַאַרּד Lev. 2. 4, une oblation de farine cuite au four; Ps. 40. 7, victime et offrande (sacrifice et oblation) ; פְּמָיַתוּ se met aussi pour les sacrifices du soir indistinctement: ער לַשַלות הַוּנְתָּחָה I Rois 18. 29, jusqu'à l'heure où l'on offrait les sacrifices du soir ; אַת־מָּלָת־ וַשַּׁלֵר וַאַר וַאָּת־מִנְתַת דיעָרָב II Rois 16. 15, l'holocauste du matin et le sacrifice du soir ; וּבְמִּנְתֵח חָשֶׁרֶב Esdr. 9. 5, et à l'heure où l'on offrait le sacrifice du soir, ou : à l'heure de la prière du soir, c.-à-d. l'après-midi, avant le coucher du soleil (جَوْمُ مُنْ جَزْبُتُهُمُ). — 2° Tribut : נְמָיֹאֵר מִנְחָדוּת Il Sam. 8. 2, 6, (Moab) paya tribut (a David); ילאר תַּעְלָח מְּמָנָת II Rois 17. 4, et qu'il n'apporta (ne paya) pas le tribut (comme il avait fait tous les ans).

הַרְּחָה chald. f. Même signif. Plur.: פְּנְהְיְהִוּלְּן Esdr. 7. 17, et leurs oblations de farine.

קנַחֵם (consolateur) n. pr. Menahem, fils de Gadi, roi d'Israel, II Rois 15.17.

קנה (repos) n. pr. 1° Manahath, fils de Sobal, Gen. 36. 23. — 2° Manahat, un endroit, I Chr. 8. 6.

אַנְיִ m. Nom d'une idole ou divinité: au m. Nom d'une idole ou divinité: Is. 65. 11, (vous) qui offrez du vin (comme libation) à Mani, idole, ou : au destin, de rip destiner (v. Pi.), ou de compter, à un certain nombre, à un groupe d'étoiles, aux planètes; selon d'autres: à Vénus.

'P. n. pr. d'une contrée de l'Arménie : Ararat et Menni, Jér. 51. 27.

(فق ٨٠ كُوثيار)

(قل . A) غوني).

מְנִיְמִין n. pr. (ע. מְנִיְמִין).

לְמִיְרֵן שִׁרְפֵי : m. chald. Nombre מְלְיָן שְׁרְפֵּל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

' ? Aboth, d'où sait-on? d'où cela est-il prouvé?

ילה ישָּׁה לָאֶרֶץ מִנְלָם . Richesse : יְלֹאּרִץ מִנְלָם Job 15. 29, leur richesse , leur prospérité , ne s'étendra pas sur la terre (v. תָּלָה).

Niph. passif. Etre retiré, empêché, ôté: לָנִינֵע מְבֵּית אֵלְתִיכֶּם Joel 1. 13, (les oblations) ont été retirées, retranchées, de la maison de votre Dieu; אַל־נָא תִשְּנֵע מַדִּיל אַלְי אַלָּי Nomb. 22. 16, ne te laisse pas empêcher, retenir, de venir chez moi; אוֹרָם Job 38. 15, la lumière sera ôtée aux impies.

עניל (rac. נְעֵל). Verrou , serrure: בַּמַּוֹעוּל Cant. 5. 5, les bou-

tons du verrou (v. קב); מַּנְמֵּלְיִי וּלְרִיקִיד Néh. 3. 3, les serrures et les verroux des portes, ou : les verroux et les barres.

בְרְיֶל יְּקִילֶּית מְנְצֶלְּך: m. Même sign.:בְּרְיֶל יִקְילֶּית מִנְצֶלְּך: Deut. 33. 25, ton verrou sera de fer et d'airain (tes villes seront fortes, imprenables); selon d'autres, de בַּיֵי ta chaussure sera de fer, ou : ta chaussure, c.-a-d. ton pied, marchera sur le fer et l'airain (tes montagnes auront des mines de fer et de cuivre).

תְּנְעָמִים m. pl. (rac. בְּלִים מְנֵּנְעַמִּיזָם). Mets delicieux : אַלְּחָם מְּמֵנְעַמִּיזָם Ps. 141. 4, et que je ne me nourrisse pas de leurs mets delicieux; Targg.: que je ne mange pas au milieu des chants de leur festin.

יונענְעֵים m pl. (rac. אַנענְעֵים). Nom d'un instrument de musique : בּבְּמַצֵּנְצִים II Sam. 6.5, (on jouait de toutes sortes d'instruments) et des sistres, ou : des clochettes.

בְּמַלְּחָרֵי: (נְמָּרִי f. pl.(rac. מְמַלְּחָרִי: (נְמָּרוֹ Exod. 28. 29, selon les uns: et ses tasses (des vases pour les libations, placés sur la table d'or dans le tabernacle); selon les autres: des bâtons ou des tuyaux d'or, fixés à la table pour soutenir les pains de proposition, ou pour donner de l'air.

קבח f. Nourrice (v. בּנְקָת Hiph.).

השליף n. pr. 1° Manassé, fils de Joseph (de שלים oublier, v. Gen. 41. 51), adopté par Jacob pour former une des douze tribus, v. Gen. 48. 5; n. patr.: שלים Deut. 4. 43. — 2° Manassé, fils d'Ezéchias, roi de Juda, II Rois 21. 1. — 3° Manassé, père de Gerson, Jug. 18. 30. — 4° Esdr. 10. 30. — 5° 10. 33.

רְּנְיִּדְּלְּרֵל (pl. הִינְיִּהְ פּנְ הִינְיִּהְ הַיְּנְיִּהְ הַיְּנְיִּהְ הַיְּנְיִּהְ הַיְּנְיִּהְ הַיְּבְּיִּהְ הַיְּבְּיִּהְ הַיְּבְּיִּהְ בְּּיִבְּיִּהְ בְּּיִבְּיִּהְ בְּּיִבְּיִּהְ אַנְיִּהְ בְּּיִבְּיִּהְ Ps. 63. 11, ils seront la part, la proie, des renards; בְּיִבְיּבְיִהְ 11. 6, la part de leur coupe, de leur sort (v. בּיבֹיּה הַהִּיִּבְיִּהְ Néh. 12. 44, les parts de la loi (que la loi prescrit de donner aux

prêtres); "אַל מְנָהְ Aboth, pour le cas, a condition, afin de.

שם m. (rac. סְּמָה, selon d'autres contracté de סֶבֶּם). Tribut. En argent : נַיַּשֶׂם — מַס צַל-ּהָאָרֶץ Esth. 10. 1, (le roi Assuérus) imposa un tribut au pays; וישם את־חבנעני למס Jug. 1. 28, il imposa un tribut aux Chananéens (les rendit tributaires); de même נַקון לָמַס v. Jos. 17. 13. En travaux, servage, corvée : נידור למס לבד Gen. 49. 15, exact. il est assujetti au servage du travailleur, il a été réduit à travailler pour les autres, ou à leur payer un tribut afin qu'ils protégeassent son territoire; וּבַחוּרַיו לַמַס יִחָרוּ Is. 31. 8, et ses jeunes gens seront tributaires, ou: des serss; selon d'autres : ses braves seront découragés, au désespoir (v. וַרְדִוּר דָשָּׁמ שׁלֹשִׁים אֵלֶם אִישׁ ; (מַס et מַסֹס I Rois 5. 27, et le nombre de la levée (des hommes que Salomon avait levés pour les travaux) était de trente mille; ביר מפרם Exod. 1. 11, des intendants des travaux de servage, de corvée.

Job 37. 12, (le nuage) tourne en cercles, de toutes part; selon d'autres, pour הישים: Dieu tourne, change (selon sa sagesse), les destins, les événements; יְרִינְּיִלֶּיִם וּ II Rois 23. 5, et dans les alentours de Jérusalem, ou adv.: et autour de Jérusalem.

לְּבֶּר m. (rac. יְסָבֶּר 1º Serrurier: 24. 1, v. 29. 2, II Rois 24. 14, 16, et les charpentiers et les serruriers; selon d'autres: les architectes et les gardiens des portes; d'autres traduisent יְבָּיְרָבְּיִלְּיִ נְּבְּיִרְבְּיִלְּיִ וְּבִּילְּבִּי יִּבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְירַבְּיִר יִבְּיִרְבִּי יִבְירַבְּיִר יִבְּיִרְבִּי יִבְירַבְּיִר יִבְּיִרְבִּי יִבְירַבְּיִר יִבְּיִרְבִּי יִבְּיִרְבִּי יִבְירִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְייִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיִבְּיִר יִבְּיבְּיִר יִבְיבִּיבְּי יִבְּיבְּיִר יִבְּיבְּיִר יִבְּיבְּיִר יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְיבְּיִר יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְיבְ יִבְּיבְיבִּיבְ יִבְּיבְיבְ יִבְּיבְיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְ יִבְּיבְּיבְּיבְ בְּבְּיבְיבְ יִבְּיבְיבְּיבְ יִבְּיבְיב יִבְּיבְיב יִבְּיבְּיבְּיר יִבְּיבְּיב יִבְּיבְיב יִבְּיבְּיב יִבְּיבְּיב יִבְּיבְּיב יִבְּיבְיב יִבְּיב יִבְּיבְּיב יִבְּיבְּיב יִבְּיב יִבְּיבּיי יִבְּיבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיבְּיי יִבְּיבְּיב יִבְּיבּיי יִבְּיבְּיב יִבְּיבּיי יִבְּיבְּיב יִבְּיבּיי בְּיבּיב יִבְּיב יִבְּיבּיי בְּיב יִבְּיב יִּבְּיי יִבְּיבְּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבּיבּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבּיי בּיבּיי בּיבְיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבְיי בְּיבּיי בְּיבּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבּיי בְּיבּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְּיי בְּייִי בְּיבְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּייִּי בְּייִּי בְּיי בְּייִּיי בְּיי בְּיבּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּי בְּיּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיבְּיי בְּיי בְּייִבְּי בְּייִבְּי בְּייי בְּיי

קבר יש. (rac. יְבֶר). Fondement : אוֹים ער בּיִרוּשְׁמָּרוֹית I Rois 7. 9, depuis les fondements jusqu'au haut des murs, ou: jusqu'aux corbeaux.

קַּיְרְרוֹן m. (rac. יְסָרֶר, v. סֶרֶר). Rangée de colonnes, portique: יַבְּיָב אֲדִּידְּרוֹן Jug. 3. 23, et Ehud sortit vers le portique, ou : alla dans la salle de réunion (appelée ainsi des rangs des siéges qui s'y trouvent).

קָּטְהּ (עִּסְהּ) Kal inusité. Hiph. Faire fondre, dissoudre: הַּדְּמְּבֶּּחִי צַּרְשִׁי אַּמְסָּח Ps. 6. 7, je fais fondre, j'arrose mon lit de mes larmes; בְּבָּרוֹ יְרַמְסֵח 147. 18, il envoie sa parole et les fait fondre; יִמְּבֶּי הַבְּעִי הַמְּבִי הַמְּבִי הַמִּרִי 39. 12, tu consumes ce qu'il aime, ou : sa beauté, comme un ver (qui ronge); יְּתְּכֶּי אָּדּר Jos. 14.8, (pour בַּב חָעָם (mes frères) ont fait fondre le cœur du peuple, ont jeté l'épouvante dans leur cœur.

הַלְּהָי לְ. (rac. סְּמָה, v. סְמַי). Mesure: חַבְּה תְּבָה Deut. 16. 10, en mesure du don, selon le don volontaire de ta main (une oblation selon ton pouvoir, ta fortune); d'autres traduisent: par l'élévation, la présentation du don, etc. (de la rac. סְמֵּי, v. סֵיֵי).

תַּמְלָנְה m. Voile : מַמְנָיו מֵסְנָיו Exod. 34. 33, (Moïse) mit un voile sur le visage (enveloppa son visage d'une étoffe, v. סורו.

קטוּכָה f. (rac. שוּהְ, pour מְּשׁרְּבָּח). Une haie d'épines : יְשָׁר בְּיִּבְּטוּבָּח Mich. 7. 4, le plus juste (est pire) qu'une haie d'épines.

אָרָת m. (rac. רְּבָּיִת מַשְּׁיִת מַשְׁיִת וּ garde de la maison, une garde d'une surveillance continuelle; ou : vous garderez la maison contre la démolition, qu'on ne la démolisse; ou : une garde qui s'éloigne, qui se relève; ou : qui repousse les attaquants; selon d'autres enfin, n. pr.: de la maison de Messah.

קּמְרָנִים m. (rac. מְּחָרָ). Trafic: תְּלְכְלִּים I Rois 10. 15, et (sans ce que rapportait) le trafic des marchands; selon d'autres: (sans ce que payaient) les négociants et les marchands de parfums, de choses curieuses (v. לַרֵבָּל.).

קְּסְכָּה יֵינָהּ (v. מֶנֶג (v. מֶלֶבְ Prov. קּסְבָּה יֵינָהּ Prov. 9. 2, elle a mélé, préparé, son vin;

לְּמְּסֹהְ שֵׁכֶּר Is. 5. 22, (vaillants) à méler des boissons enivrantes; לְשְׁקְנֵי תְּבְּרִי Ps. 102. 10, et je mélais ma boisson de (mes) larmes; בְּיַבְּהָּ בְּּקְרָבְּּהִ עִּיְבִים Is. 19. 14, l'Éternel a mélé au milieu d'elle (a répandu en elle) un esprit de perversité, de trouble.

קרָש m. (v. מֶנֶג). Boisson mélée : מְלֵא Ps. 75. 9, (la coupe) est pleine de vin mélé, ou de différentes liqueurs mélées.

יתְּמָרִשׁ אָרִדְּתָּמֶּכְהְ עַלּבְּבְּיֵר (rac. מְסַבְּּת, const. יְמִשְּׁר (rac. יִנְּמְּבִּיר (rideau: יַנִּמְּלִים (rideau) et elle étendit une couverture sur la bouche du puits; יְהָשָּׁרְ יִחָיּבְּיִל אָרֹיִ הְשָּׁרְ (בַּעָּרִי בְּעָבְּר (ras un rideau devant l'entrée du tabernacle; aussi הְיָבֶּי אַר בְּיַבָּר אַרְ 35. 12, le voile qui (servira) de couverture, de rideau (devant l'arche); יְרִבּל אַר (l'ennemi) lèvera le voile de Juda, c.-à-d. détruira ses murailles, enlèvera ses défenses; ou, impers.: le voile de Juda sera levé, sa faiblesse sera découverte.

קְּלֶּבְּהְ (rac. סְּבַּבְּה). Ce qui couvre: בְּלֹרְאָבָן רְּלֶבְה מְּלֶבְּה Ez. 28. 13, toutes sortes de pierres précieuses (ornaient) ce qui te couvrait, tes vêtements selon les uns, ton dais selon les autres.

II בְּלֵכְּהְ f. (rac. בְּקְבִּי fondre). 1° Fonte: רְבָּי fondre). 1° Fonte: רְבָּי fondre); אַל מַפְּרָי מַפְּרָי 34. 17, des dieux (des idoles) jetés en fonte; aussi seul: בְּלֵכְּי הַפְּבָּי Deut. 27. 15, une image sculptée, ou une image jetée en fonte. — 2° Alliance: בְּלִּיכְהְ מַפְּרָי וְלֹא Is. 30. 1, et qui forment des alliances avec les princes (v. בְּיִבִּי fondre), et non pas par mon esprit (mon inspiration, consentement); selon d'autres: qui cherchent des conseils secrets, ou:

se couvrent de la protection (d'un autre, de l'Égypte), v. I מַּמָכָּה.

אַרְבֶּלְים f. (de מְשְׁבֵּלִי. Pauvreté, misère: פֿרָפְּה לָּהָט אוֹם Deut. 8. 9, (un pays) où tu mangeras ton pain, non pas dans la pauvreté, c.-à-d. où le pain ne te manquera jamais, où tu l'auras en abondance.

קנוֹת מִסְלְנוֹת pl. f. Greniers, magasins: II Chr. 32. 28, et des magasins de blé; עֵרֵי מִסְלְנוֹת Exod. 1. 11, des villes pour servir de magasins (la racine est מָנֵים ou מַנֵּים transpose).

קּבֶּק (rac. קְבָּק). Tissu: מְּדְלְּמֵּה עֵּבְּרֹחְנֵּבְּיקּבְּּר Jug. 16.13, (si tu tresses les sept) boucles de mes cheveux avec le tissu inachevé (qui est encore au métier); רְאָדִי דַוּמְּבֶּיק vers. 14, (il arracha le pieu) et le tissu.

קרִקּה (rac. לַּבְלֹּהְה rehaussé; chaussée, route: מְּמְכְּלֵהוֹת אֲשֶׁרֵּה אֲשֶׁרְה Jug. 20. 31, dans les routes, dont l'une monte (à Bethel); הַּשְּׁכְּהָה Nomb. 20. 19, nous monterons par la grande route. Au fig.: בַּלְּה Prov. 16. 17, le sentier (la conduite) des justes; בְּעָּבְּה הַלְּבָּבָה Ps. 84. 6, (heureux ceux) qui n'ont dans leur cœur que des sentiers droits, qui ont une conduite qui platt à Dieu. — 2º Escalier: מְבַּרְהַה בַּרְבַּרָה II Chr. 9. 11, les degrés, les escaliers, du temple.

מַסְלוּל m. (rac. פָלֵל). Chemin, sentier: וְדָיְדִּדְי מַסְלוּל Is. 35. 8, il y aura là un sentier et une voie.

מַסְחָבְיר (rac. יסָמָר, seulem. plur.: מַסְמְרִים Is. 41. 7, מַסְמְרִים I Chr. 22. 3, מַסְמְרִים If Chr. 3. 9, מִסְמְרִים Jér. 10. 4, des clous. Aussi avec שׁ : בּּיְמַמְמְרִים בּיִּבְים בּכוּנוֹ. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément.

DDD (v. אָם et חסָם) Kal. Une fois: מָם מָּסִם וֹחָיָת נְּכְּסִם נִסְם וֹנְיָת נְּכְּסִם נִסְם וֹנְתָּיִת נְּכְּסִם נִסְם

comme fondu, abattu, ou réduit à un petit nombre et fuyant (le peu qui resteront prendront la fuite); selon d'autres: comme (une troupe) dont celui qui porte le drapeau tombe ou fuit (comme une armée en déroute); selon d'autres: comme un malade qui se meurt.

Niph. בְּמֵס , וְמֵּס ; inf. מָמָס , fut. מָמָס , 1º Se fondre, fondre : אָם שַשְׁשֵׁשׁ נְנָכֵּס Exod. 16. 21, lorsque la chaleur du soleil était venue, la manne se fondait; Ps. 68. 3, comme la cire fond nu feu; וְנַמְּפֹּר דַּלְרִם מְהַפֶּם Is. .34. 3, et les montagnes fondront (dégoutteront) de leur sang ; וַיִּשַׁסוּ אֲטוּרָיוּ Jug. 15. 14, et ses liens fondirent (se brisèrent, tombèrent de ses mains); וְכַל־תַּמְלַאְכָה וְמָבְהַה וְנָמֵס I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles et faibles, chétives. — 2º Avec 1 le cœur se fond, perdre courage, être épouvanté : רַיַּמָּס Jos. 2. 11, notre cœur a été saisi d'épouvante; יְחוּא נָם־בֶּּן־חַיִל — חָמֵּס יְמֵּט II Sam. 17. 10, même le brave (qui a un cœur de lion) sera saisi d'effroi; ימס בחוך מער Ps. 22. 15, (mon cœur) s'est fondu au milieu de mes entrailles (de tristesse, de chagrin).

Hiph. Faire perdre courage, épouvanter: אַרִינּי חַמַסּרּ אָרִ־לְּבְבֵּנוּ Deut. 1. 28, nos frères nous ont jeté l'épouvante dans le cœur.

שָׁשָׁרָּי. (rac. נְסֵׁע.). 1° Nom d'une arme: אָרָירוּ מֵשְׁרָּ. Job 41. 18, la lance, le javelot (ou le dard, ou la fronde); selon d'autres: מַשָּׁר adj. de חַיִּחִ, une lance portée à la main, ou: pesante, lourde. — 2° Carrière (de pierres) [v. אָבֶּן שְׁבַּלְטִּח מַשְּׁר בַּשְׁר I Rois 6. 7, (la maison fut bâtie) de pierres toutes taillées, ou: entières (telles qu'elles venaient) de la carrière.

peuple; אַלָּה מְסְעֵּר בְנֵידִישְׂרָאֵל Nomb. 10. 28, (ainsi étaient les voyages) tel était l'ordre de la marche des enfants d'Israel; בְּמַסְעֵּדְיָם Exod. 17. 1, Nomb. 10. 6, 12, selon les stations (dans leur voyage, marche).

קָּעָר m. (rac. סְּפֵּר I Rois 10. 12, (le roi fit faire) des balustres, ou : les rampes des escaliers, dans le temple.

מנד. יחלפּר (rac. יספּר, const. איספּר, avec suff. יקרים). Lamentation, pleurs, deuil: איספּר (Gen. 50. 10, un deuil grand et grave (avec de grands cris et des pleurs); בּיְבָּבֶּר מְאַר Jér. 6. 26, répands-toi en lamentations amères; יספּרי לְּמָדוֹל לִר Ps. 30. 12, tu as changé ma plainte, mes lamentations, en danse, ou : en chant (v. בְּיִבוֹל בַּיִר בָּיִבְּר בַּיִר בָּיִר בַּיִּר בַּיִּרְ בַּיִּר בְּיִר בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּר בַּיִּרְ בַּיִּר בַּיִּר בְּיִבְּיר בַּיִּבְּי בַּיִּרְ בַּיִּר בְּיִרְּיִי בְּיִּבְּיִּר בְּיִבְּיִי בְּיִבְּיִר בְּיִרְיִי בַּיִי בְּיִבְּיִי בַּיִּרְיִי בְּיִבְּיִר בְּיִרְיִי בַּיִּר בְּיִרְיוֹבְיי בְּיִּרְ בַּיִּרְיִי בְּיִי בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִרְיוֹבְיי בְּיִר בְּיִרְיוּ בְּיִי בְּיִּרְ בַּיִּר בְּיִר בְּיִרְיוּ בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בִּיי בִּיי בְּיי בִּיי בּיי בּייי בּיי בּייִי בְּיי בְּיי בַּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בְּייי בְּייי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיּי בְּיי בְּיִיי בְּייִי בְּיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִּיי בְּייִי בְּייי בְּייִּיי בְּיייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּיייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בִּייי בְּייי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייייי בְּייִיי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְייייי בְייייי

אָשְׁחְטְּ m. (rac. אָסָטְ). Nourriture des bestiaux, fourrage: בַּיבֵּן הָּבֶּן הִּנְסְפוֹּא Gen. 24. 32, il donna de la paille et du fourrage aux chameaux.

ក្សាទ្ធកុរ f. Dartre, rogne: ការុង្គុង ការាទ្ធកុរក្ Lév. 13. 8, la dartre s'est étendue, a augmenté.

קּכְּים m. (rac. סָפֵּר 1º Nombre : סָפֵּר מַלְּבְּר Osée 2. 1, le nombre des enfants d'Israel; מְסְפֵּר נַמְשׁרְאֵל 16. 16, selon le nombre de vos âmes (des personnes); מְסָפֵּר נַמְשׁרֵיכֶם Job 1. 5, conformément au nombre de tous (ses enfants); אַרְבֵּר נְאִרְבֵּר נִאְרְבֵּר נִאְרָבֵּר נִאְרָבֵּר נִאְרָבִּר נִאָרְבִּר נִאְרָבִּר נִאְרָבִּר נִאָרְבָּר נִאָרְבָּר נִאָרְבָּר נִאָּרְבָּר נִאָרְבָּר נִאָרְבָּר נַסְפָּר 1. 21. 16, des hommes qui peuvent être comptés, un petit nombre;

Nomb. 9. 20, peu de jours; אָר Deut. 33. 6, (ajoutez אָר de la première moitié du verset) et que ses hommes soient sans nombre, innombrables. — 2º Récit: הַּיְלִינִים Jug. 7. 15, (lorsque Gédéon entendit) le récit de ce songe.

ንቃቦው Esdr. 2. 2, et ንንቃቦው Néh. 7. 7, n. pr. m.

אָסְרָּעָּל Kal. Ex. unique : לְּמְעֵּל Nomb. 31. 16, (le même que לְמְעֵל commettre une infidélité, un péché contre Dieu (de violer sa loi).

Niph. Etre choisi: נְיִּמֶּלְמֵּר יְשֶׂרָאֵל Nomb. 31. 5, et des troupes d'Israel furent détachées, choisies (mille hom-

mes de chaque tribu).

המים Remettre, aussi enseigner: אַסְיּה לִידּוֹשְׁיִם Aboth, (Moïse) enseigna la loi traditionnelle à Josué (de la הַיְּבָּים la Massorah, le travail des Massorètes); et en mauvaise part: livrer, trahir.

קלְּחָלֶת (rac. יְסָאָּ pour יְסְלָּתְם). Lien: תְּבְּרָת תְבְּרָת בַּאָבָר בַּנָבְּת בַּרָת תַבְּרָת entrer) dans les liens de mon alliance.

קסף m. (v. מיסף, rac. ביסף). Instruction, avertissement, châtiment: אַבְּטְּטָרָם Job 33. 16, et il (scelle) arrête leur instruction, ou: leur châtiment.

תְּחְתוֹר (rac. סְתֵּח וּלְמְחְתוֹר). Refuge, retraite : אַנְמְחְהָה וּלְמְחְהָה Is. 4. 6, (un tabernacle sera) pour refuge et pour retraite (contre les orages).

ת (rac. בְּיִבְּירֹב מִּנְּמְלְּיִרִם (Ps. 10.9, il attend (dresse des embûches) dans un endroit secret; בְּיִבְירֹב בְּיִבְּירִם (בְּיבְּירִר - יִּצְיִב בְּיִבְּיִרִים (בְּיבְּירִר - בְּיִבְּירִר - בְּיִבְּיִר - בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִרְר - בְּיִבְּיִרְר - בְּיִבְּיִרְר - בְּיִבְּיִר - בְּיבְּיר - בְּיבְּיר - בְּיבְּיר - בְּיבְּיר - בְּיבְּיר - בְּיבְירִיר - בְּיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיבְירִי בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּבְּירְר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּבְּבְּיר בְּבְּבְּיר בְּיבְיבְּיר בְּיבְּיר בְּבְיבְּיר בְּיבְּיר בְּבְּבְּיר בְּבְּבְירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְירִיר בְּבְּבְּיִרְיבְּיִר בְּבְּבְּבְירִיר בְּבְּבְּירִיר בְּבְּבְּיִר בְּבְּבְּבְירִיר בְּבְּבְּבְיבְירִיךְ בְּיבְּיבְיבְירִיר בְּבְּבְּבְירִיר בְּבְּבְיבְירִיר בְּבְּבְּבְּבְירִיר בְּבְּיבְירִיר בְּבְיבְּיר בְּבְּיִיר בְּבְיבְּיר בְּבְיבְיִיר בְּבְּבְיבְיר בְּבְיבְיבְיבְייִיר בְּבְיבְּיבְיר בְּיבְיבְּיר בְּבְּבְּיבְיר בְּבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְיבְיבְּיבְיבְּבְיבְיבְיבְּיבְיבְיבְיבְ

אים בּעְלָּבְּד .. (rac. בְּעֵבְּה). Action, œuvre: Job 34. 25, (parce qu'il) connaît leurs actions, leurs œuvres.

קלים chald. m. Même signif.: יִי בֶּלִי י בַּלְּבְיוֹיִדְּי קְשׁוּים Dan. 4. 34, (lui) dont toutes les œuvres sont la vérité (selon la vérité). תְּצְלֶבְת m. (rac. בְּצָבֶי). Densité: הְצִּילְבָּתְּ הְצִּיְבֶּתְי I Rois 7. 46, dans de la terre compacte; selon d'autres: dans une terre grasse, dans une bonne argile.

תיבות ה. (rac. ביבי). 1° L'action de passer: ומיבות Is. 30. 32, chaque passage de la verge, partout où elle passera (frappera). — 2° L'endroit où l'on passe: מַבֶּבר רָמִּלְם Gen. 32. 23, (le passage) le gué du (torrent) Jabbok; l'action passage (le défilé) de Machmas.

פּבְרּוֹת (rac. בְּעַבְּרוֹת (בְּעַבְּרוֹת בְּבְרּוֹת). Passage, défilé, gué בְּבְרּוֹת גַּבְרּי). Passage, défilé, gué בְּבְרּי Is. 10. 29, ils passeront les défilés; selon d'autres: les gués (du Jourdain); בְּעַבְּרִוּת נְחָפְּעָרְוּתוֹת Jos. 2. 7, aux gué (du Jourdain); בְּעַבְּרָוֹת נִחְפָּבְרוֹת (du Jourdain); Jér. 51. 32, et les gués du fleuve étaient occupés (par l'ennemi).

ו בְּעָבֶלְה m. et עַנְלָה f. Le camp (qui forme un cercle, v. עָנָלָה), ou de עַנָּלָה barricade de chariots: לְשָׁאֵל שׁבַב בַּבְּעָנְלָּה I Sam. 26. 5, 7, et Saul dormait dans le cercle, au milieu du camp, ou : derrière la barricade de chariots; יַרָבּא ווייבא I Sam. 17. 20, il arriva dans l'enceinte du camp.

וו מַעְּלְּרֹהְ זוּ מַעְּלְּרָהְ וּרְעָּמִּרְ הָּשֶׁן: m. (pl. const. בַּעְּעָלְרָהְ וּרְעָמֵּרְ הָּשָׁן: Ps. 65. 12, les chemins par où tu passes regorgent de graisse, c.-à-d. sont fertiles; selon d'autres: tes sentiers, c.-à-d. le ciel, les nuées, répandent l'abondance; אָל־יְרַמְּאָרִים מַעְּעָּלְרָהְיִר 140. 6, près, ou le long de mon chemin; אָל־יִרְשָּׁאִרִים מַעְעָּלְרִהְיִר, Prov. 2. 18, et ses sentiers mènent aux morts, aux enfers; au fig.: איני בּעָרָלָרָר 195. 23. 3, dans les sentiers de la justice.

Hiph. Faire chanceler : וּמֶּרְוּנֵיתָוּם הָפִיד

Ps. 69. 24, fais que leurs reins soient toujours chancelants, rompus; selon quelques commentateurs, aussi בְּׁמָבֵּין Ez. 29. 7, transposé pour tu leur as disloqué, rompu (les reins), v. יַּבָּבִין.

מְעָרֵי (ornement) n. pr. m. Esdr. 10.34.

ערְיָה (ornement de Dieu) n. pr. m., Néh. 12. 5; מוצריה 12. 17.

שניבים אינים (יבור מבנים לנקשה שליבים לפלים לפלים לפלים לפלים לפלים לפלים לנקשה וdelices : Prov. 29. 17, il donnera (causera) des delices a ton ame. — Mets delicats, exquis; מַבְּיַבִי־בֶּלֶּבְּרְ בַּעְבַיִּדִּים לַבְּבַּיִּדִּים לַבְּבַּיִּדִּים Lament. 4. 5, ceux qui se nourrissaient de mets delicats (v. מַבַּיַבִּים).

אסל הַתְּקְשֵּׁר מַצְרֵצֵּיֹת מִּיסָת f. pl.: קמָערַבּוֹת Job 38. 31, as-tu joint les lens des Pléiades? (transposé de la rac. יבָּק lier); selon d'autres : as-tu créé leur influence sur les fruits doux? (de בַּלָּיָר אָנָג מַצְרֵלֵּיז (מִּיסָת בַּעַרְנִייִּה (תַּיסָת Job 1 בּיַלֶּהְ אֵלָיר אָנֵג מַצְרֵלֵיז (מִּיסָת בַּעַרְנִייִּה (מִּיסָת Job 1 בּיַלְהְ אֵלֶיר אָנֵג מַצְרֵלֵיז (מִיסָת Job 1 בּיַלֶּהְ אֵלֶיר אָנֵג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילֶר אָנָג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילְר אָנָג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילֶר אָנְיִינְיִי אָנָג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילְר אָנְיִינְיִי אָנְג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילֶר אָבְיר אָנְג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילֶר אָבְּיִי אָנִג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילֶר אָב בְּיִּבְּיוֹי אָבְיר אָבְיר אָבְּיוֹי אָבְּרְיִי אָנִג מַצְרֵלִיז (מִיסָת Job 1 בּילְר אָבְּיִי אָנִג מַצְרֵלִיז (מִיסְת Job 1 בּילְר אָבְיר אָבְּיִי אָנִר אָב בּיִר אָב בּילִים בּילִים (מִיסְת בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִיים בּילִיי בְּיִי בְּיִּר אָבְיר אָבְּיִר בְּיִים בּילִין בּילִיי בְּיִילְיי בְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִים בּילִיי בְּיִי בְּיִבְּיִים בְּיִים בּילִיי בְּיִי בְּיִים בּילִיי בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְייִים בְיִים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיִים

קיבור (rac. קיבור). Sarcloir ou pioche: בַּמַּיְבֵּר בַּעֲבֵרוּן Is. 7. 25, (les montagnes qui) sont sarclées avec un sarcloir, ou cultivées avec la pioche.

ם מֵעָר מ סוע ים מַעָר m. Seulem. plur. בַּיִּצִים (const. מְעֵרה, avec sulf. מְעֵר, מֶעֶר, מֶעֶר, מֶעֶר, בּיבֶּים). Entrailles, ventre, sein, cœur: אַטֶּר יַצֵא מִּמֵיף Gen. 15. 4, celui qui sortira de tes entrailles (qui naîtra de toi); אַניים בְּמֵעֵי Ruth 1. 11, estce que je porte encore des fils dans mon ventre (sein)? מָּמְעֵר אָפָר Is. 49. 1. dès le sein de ma mère ; מָּמָעֵר הַדֶּנָת Jon. 2. 2, du ventre du poisson; une fois de l'extérieur : מֵצֶרוּ צֵישָׁהוּ מֵשׁן Cant. 5. 14, son (ventre) corps est comme de l'ivoire clair (a la pureté de l'ivoire); au fig.: בשר הומר ברו Lament. 1. 20, mes entrailles sont agitées, émues; מַעֵּר לְמוֹאָב ובים Is. 16. 11, mes entrailles retentissent comme une harpe à cause de

Moab; יְחוֹרָתְּהְ מְּחוֹרְ, מֵפֶּי Ps. 40. 9, ta loi est au fond de mon cœur.

קצְאָבָאֵי מַעֶּיךְ Is. 48. 19, et ceux qui sortent de ton sein (tes enfants seront nombreux) comme ce qui sort de son sein, du sein de la mer: les poissons (v. vers. 18); selon d'autres: comme les petites pierres, les galets, sur ses bords.

מְעָלָה on אַנְאָה chald. Ventre : מְעֹלִה pan. 2. 32, son ventre et ses cuisses étaient d'airain.

מעף m. (rac. מַשָּׁי, avec suff. פַּלָּיִי et בְּעוּיִם, pl. מְעָיִים). Endroit fortifié, 'forteresse, rocher : וְיַבֹּא בָּמֶעוֹז מֶלֶהְ הַאָּמוֹן Dan. 11. 7, il entrera dans la forteresse du roi de l'aquilon; עַל ראַשׁ תַּשָּערוּז ngn Jug. 6. 26, sur le haut de ce rocher; ערֵי מְערּוֹי Is. 17. 9, ses villes les plus fortes ; מְעֹדוֹ הַיַּבֶּם 23. 4, la forteresse de la mer, la grande ville maritime, Tyr; וְלַאֵלֹהְ מַעִּיִּים Dan. 11. 38, (il révère) le Dieu des forteresses, ou : le Dieu de la force (une idole adorée en Syrie); au fig.: מַעוֹז ראָשֵׁר Ps. 60. 9, (Ephraïm est) la force, la défense, de ma tête, mon casque; מַלוֹ לָהֹם דָרֶךְ דֵי Prov. 10. 29, la voie de l'Eternel est une forteresse, un rempart, a l'homme simple, juste; מַעֹּרוֹ לַדֵּל Is. 25. 4, unc force, ou un refuge, pour le pauvre; מעוזם בעת צרה Ps. 37. 39, (Dieu est) leur force, leur protecteur (des justes), dans le temps du danger, de l'affliction ; מָעָנֶיתָ Is. 23. 11, (pour מָעָנֶיתָ, en place du Dagesh) ses forteresses.

י מַעָּמָם avec peu de sommeil (א. מַעָּמָם).

קעוֹף n. pr. Moach, père d'Achis, roi de Gath, I Sam. 27. 2.

אינים אינים אינים, pl. מין מין מין אינים אינים

קינה n. pr. 1° Maon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 55, près du : מִּיְנֵהְ קִינְהַ I Sam. 23. 24, désert de Maon.— 2° Maon, peuple dans l'Arabie, Jug. 10. 2; plur.: יְרִשְּעִינִים II Chr. 26. 7.— 3° Maon, fils de Samaī, I Chr. 2. 45.

קעון (v. בַּצַל מְעוֹן).

קעוֹנְה et מְעוֹנְהְ f. (v. מְעּוֹרְ). 1° Demmeure, refuge: מְעֹרָה מְלַהְי Deut. 33. 27, (le ciel est) la demeure du Dieu de l'éternité, ou : Dieu de l'éternité est un refuge; אָמִר יְבוֹא בִּמְעּוֹנְהִינּי Jér. 21. 13, et qui entrera dans nos demeures. — 2° Tanière : רְאָל־מְעוֹנִהְי Ps. 104. 22, (les lions) se couchent dans leurs cavernes, tanières.

קעונים 1° Pl. de מְעוֹנִים demeure, et de מָעוֹנְים n. pr. 2°. — 2° N. pr. m. Esdr. 2. 50.

ים מעונחי n. pr. m. I Chr. 4. 14.

קינין m. (rac. איז ténèbres, ou rac. בְּיַבָּי abattement): הַיָּבָע Is. 8. 22, les ténèbres, ou : l'abattement de l'angoisse.

עלור (rac. יפֶּרָח.). Nudite : לְּמֵעַן הַבְּים עַל־קְעוֹרַיִּדְם Hab. 2. 15, pour voir leur nudité (v. ערידי).

שָׁעָי Forteresse (v. מְענוֹיז).

מַעְיָהָה (force de Dieu) n. pr. m. Néh. 10. 9, I Chr. 24. 18.

Pi.: מַמְטֵּמי בּצְבּטוּ בּנבו. 13.3, parce qu'elles (les meunières ou les dents, v. טְיַחָּע) diminueront, ou, transit.: lorsqu'elles travailleront moins, qu'elles seront plus oisives.

Hiph. trans. 1° Diminuer, réduire: מְּבְּעִים נַדְּלְּהוּ Nomb. 26. 54, tu diminueras sa partie, tu lui donneras une partie moindre; שַּבְּעִים וְשִּבְּעִים Jér. 10. 24, de peur que tu ne me réduises (à un petit nombre). — 2° Faire une action peu, c.-à-d. à un faible degré, alors un autre verbe est sous-entendu: מַבְּעִיבִי Nomb. 11. 32, celui qui amassait le moins en avait dix (mesures); אַלּהְעִּיבִים Il Rois 4. 3, n'en demande pas peu; אַלּהְעִּיבִים Exod. 30. 15, et le pauvre ne donnera pas moins.

" אוֹרְשְׁמֵט חֵיּוֹם Rituel, (mon sang ct ma graisse) qui ont diminué aujourd'hui (forme Niph. et Hithp.).

בשָם Exod. 23. 30, peu a peu; בשָם Nomb. 16. 9, est-ce peu de chose, ou trop peu pour vous? בשְׁם בּבּי בּבְּי בּבְי בּבְּי בּבְּי בְּבִּי בְּבָּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבָי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבָּי בְּבִי בְּבּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי ב

מַמְעַם: 1° Peu s'en faut, presque מָמְעַם שבב אחר חעם Gen. 26. 10, il s'en est peu fallu que quelqu'un du peuple n'ait abusé (de ta femme) ; בָאָרֶץ Ps. 119.87, ils m'ont presque anéanti sur la terre. — 2º En peu de temps, vite : פר־רָבְעַר פִּטְעֵם אָפּוֹ Ps. 2. 12, car בה colère s'allume vite; תַּכְעָם רָשֵּׁאֵנָר עֹטֵינָר Job 32. 22, (considérant que) celui qui m'a créé m'ôtera bientôt du monde. — 3° (v. ס ב רְשֵׁעִים : Très peu, vil בּ רְשֵׁעִים ממעם Prov. 10. 20, le cœur des méchants n'est de nul prix, est très vil; בּקינט וְגַרִים בָּה Ps. 105. 12, (vous étiez) très peu nombreux et étrangers dans (la terre de Chanaan).

הַשְּׁאָרְ f. (rac. רְּשָׁיֵּטְ, Ex. unique : רְּשָׁיִּאָרְ בְּב. 21. 20, [adj. ou part. Poual de רְּשָׁיִּאְ (une épée) aiguisée, affilée, pour tuer; d'autres traduisent : cachée, réservée (jusqu'à ce jour), etc.

קַעְטָה m. (rac. קּנֶים Vetement : מַצְעָטָה Is. 61. 3, un vêtement de luxe, de gloire.

קַעְעָלֶבְּה f. (rac. קּטֵּק). Ce qui enveloppe, manteau: וְדַשַּׁבְּעָםְהּ Is. 3. 22, et les manteaux.

קיני מַקּלָח: (ער יע.). Ruine: מְנִי מַקּלָח Is. 17. 1, (Damas sera) une ruine, qui tombe, s'ecroule (un monceau de ruines).

עני n. pr. m. Neh. 12. 36.

אינים אוי. (rac. קעיל, pl. קעיל). Un vêtement qu'on mettait sur les autres habits, espèce de manteau, de surtout; il était porté par les nobles et les princes: בְּבָנֵה־מְּצִילוֹ Job 1. 20, (Job) déchira son manteau;

I Sam. 15. 27, (Samuel saisit) le coin du manteau de (Saül), ou Saül saisit le coin du manteau de Samuel; par les princesses: מִּלְבָּלְטָּיִם בְּעִיתְּיבְּלֶהְ, בְּעִילִים IISam. 13. 18, les filles des rois étaient revêtues de robes longues, traînantes en bas; מְצָּילִי הְאָפֵּתִי בְּעָבְּעִילִי הָאָפִּתִי בּעַרִּעַנִים Exod. 28. 31, la tunique du grand prêtre, la robe qu'il portait dessous l'éphod.

בּשָׁעים Entrailles (v. מֵעִים).

" (עִין (v. מֵעֵין) De la source, prépos. de.

מער של של של מין. const. מַלְינִי מּרָר מַנְינִי מּרָר מַנְינִי const. מַלְינִי מָרְינִי מָרְינִי מָרְינִים, מַלְינִים, const. מַלְינִים, const. מַלְינִים, const. מַלְינִים, const. מַלְינִים, const. מַלְינִים בּינִים, const. מַלְינִים בּינִים בּינִים מַלְינִים בּינִים בּינִים מַלְינִים בּינִים בּייִים בּייבְים בּייבִים בּיבְּים בּינִים בּיבְים בּינִים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְיבְים בּיבְיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּ

קעינים (cheth. pour קעינים keri, I Chr. 4. 41) Les demeures (v. קשון).

אָנְעָן Presser, froisser; part. pass.: אָנְשִׁיןּגּיּן Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été froissés; בְּאָנֶין I Sam. 26. 7, et sa lance était pressée, fichée en terre.

Pou.: שְׁמֵּח מֹעָכוּ שְׁנֵיתְּעָ Ez. 23, 3, c'est là que leurs mamelles ont été pressées, touchées (qu'elles se sont déshonorées).

תְּעָבָהְ n. pr. 1° Maachah, une ville au pied de la montagne d'Hermon, Il Sam. 10. 8: אַבָּסְ בַּעְּבָּוּ I Chr. 19. 6, la Syrie de Maacha; de là, nom de peuple, מַצְבָּיִר Deut. 3. 14, Jos. 12. 5. — 2° Maachah, père d'Achis, roi de Gath, I Rois 2. 39 (v. מְּעַבָּרְ). — 3° Maachah, enfant de Nahor, Gen. 22. 24. — 4° Maachah, femme du roi Roboam, Il Chr. 11. 20. — 5° Maachah, fille de Talmai, roi de Gessur, femme de David, Il Sam. 3.3. — 6° Maachah, femme de Caleb, I Chr. 2. 48. —

7º Maachah, femme de Machir, I Chr. 7. 15, 16.

אָטְעָל m. Infidélité, violation (v. a נְּטָלְ: (טְעֵל commettre une infidélité, une prévarication, un péché, contre Dieu; אַנְאָי בְּעָלְ: Job 21, 34, et de vos réponses ne reste que la tromperie, elles sont fausses, pleines d'erreurs.

מַעל (rac. אָלַהו, ce qui est supérieur, sur, dessus, toujours lié avec une שמרם מעעל: D'en haut מעעל 1º מעעל Is. 45.8, (envoyez la rosée) cieux, d'en haut; en haut: אַשָּׁר בַּשָּׁמָיִם מְשָּׁנֵל Deut. 5. 8, ce qui est en haut, dans le ciel; וּסְמֵּעֵל רְשֵּל קּצִירוֹ Job 18. 16, et en haut ses branches seront coupées; suivi de >: קיבים ליבים Gen. 22. 9, sur le bois; וויים לבוּכְבֵּר־אֵל Is. 14. 13, au-dessus des astres de Dieu ; שרפים עמדים מעעל לו Is. 6. 2, les séraphins étaient au-dessus, ou : autour de lui. — פּיִלָּה "Au-dessus : מָשְׁבְּמוֹ וְמַדְּצָּלָהו I Sam. 9. 2, de son épaule et au-dessus, c.-à-d. de toute la tête; מָבֶּן פַשְׂרִים שָׁנֶח וַמַּכְּלָּח Nomb. 1. 20, (tous les mâles) depuis vingt ans et au-dessus; מַדְּעּוֹם דָּוּרָגּא וְמַעְלָּח I Sam. 16. 13, depuis ce jour, et désormais (sans cesser depuis); מַנְלָה מָנֶלָה Deut. 28. 43, (l'étranger s'élèvera au-dessus de toi) de plus en plus. — 3º לְמַעֶּלָהו En haut : הַעלָה הָרא לְסִינְלָה Eccl. 3. 21, ui elle (l'âme) monte en haut; לְּמַצְּלֵהו Ez. 41. 7, d'étage en étage; מצל (v. אַפֿעל).

י לְמַעַל הַרָּמוֹרָה Rituel, de faire monter, venir devant lui.

יְּעֶלֵי chald. m. pl.: מָעָלֵי שְׁמְשָׁא Dan. 6. 15, le coucher du soleil.

מעל m. (rac. מעלה). Action de lever: מעל ייייהם Néh. 8. 6, en levant les mains en haut.

מעכר מולדי. איינים איי

le cadran (l'horloge) d'Achaz, v. Is. פויר הַעַּבַעלות — 38. 8. en tête des psaumes 120 à 134, cantique des degrés, chanté par les lévites placés sur les quinze degrés, ou chant avec gradation, soit en rapport du rhythme ou des sons de la voix ; selon d'autres, dans le sens 1° : chant de ceux qui montaient vers Jérusalem, chant du pèlerinage. -3º Endroit haut, position élevée: ו הַאַרָם הַשַּצֵּלָהוּ I Chr. 17. 17, l'homme d'un haut rang, l'homme considéré; אַמִּיִם מַעְלּוֹתָוּ Amos 9. 6, qui a établi son trône dans le ciel; ou : ses degrés, les créations de tout ordre; ou, comme צלרוֹרֵיי : ses étages.

ינְינֶיא מַעַלְיָא adj. Haut: פּנְעלְיָא et de hautes lumières, une haute intelligence.

בַעליל (Zach. 1. 4, cheth.) et

קעללים m. (rac. אַבָּשָׁ, seulem. plur. מַעַלְלִּים אַל. Actions, œuvres: מַעַלְלִּים אַל. 78. 7, les œuvres de Dieu; מַעַלְלִים בַּעָלְלִים בַּיּרָב מַעַלְלִים וּפַר 17. 10, (je rends a chacun) selon le fruit de ses actions; חַרֵעה פַעַלְלֵיתָם Mich. 3. 4, ils ont fait de mauvaises actions; בַּיִּרְלָּיִרֶם זַלְּרָב מַעַלְלֵיכָם Jér. 35. 15, rendez vos actions meilleures, (corrigez) amendez votre conduite.

קמָבי ה. (rac. פֶּבֶּר). Fond, endroit où l'on pose le pied: יְאֵרְן בָּעְבָּרָר 3, où il n'y a pas de fond, il n'y a pas où poser le pied.

מְעַכְּּהָה (rac. מָּמֵה). Charge, poids: אָבֶן מַעַּכְּּהָה קבּרָ מַבְּּנְּהָהְיּ Zach. 12. 3, une pierre d'un poids lourd (très pesante), qui accable celui qui la porte; selon d'autres: par laquelle on essaye et prouve sa force.

שניקים m. pl. (rac. נְּמָםְ Profondeur: מַנְמַפְּיִם Is. 51. 10, la profon-

deur de la mer; יְּמָבְעָקְיּיִם Ps. 69. 15, et de la profondeur des eaux; au fig.: הָאָרִיךְּהְ Ps. 130. 1, des profondeurs de l'abime (dans ma détresse) je t'ai invoqué.

(בְּבֶּנֶת (rac. בְּבֶּנֶת) Intention, but (v. מַצָּנָת), joint avec לְמַעַרְ, ל avec suff. לְמַעַרְ, לְמַעַּנְכֶּם, לְמַעַּנְהָ. 1º Prépos. A cause de, en faveur de : לְמַעַן מִשְׁמָּטֶרך Ps. 48. 12, a cause de tes jugements; לְמַעָּן אֲרָוּר וְרֶעֶר 122. 8, à cause de mes frères et de mes amis ; וּלְמַעַן הַוֹּד עַבִּדִי Is. 37. 35, en faveur de David, mon serviteur, a cause de ce que je lui avais promis; לְמַעַן קסְתַּק Ps. 6. 5, & cause de, ou par, ta miséricorde (v. פַּחְסָּרָהָ 25. 7, selon ta miséricorde); פַשִּׁר אָהִי לְמַעַן שָׁמֶך 109. 21, agis avec moi comme il convient à ton nom, assiste-moi pour la gloire de ton nom; ניוֹשִׁיעָם לְמַעַן שָׁמוֹ 106. 8, et il les sauva pour la gloire de son nom; dans un autre sens: לְמַצֵּן שׁוֹרְרָר 5. 9, à cause de mes ennemis (pour les confondre) ; לְמֵעַן אֹיְבֵר פְּדֵנִי 69. 19, delivremoi à cause de mes ennemis (pour les humilier). — 2º Conj. Pour, afin que, pour que : לְמַצֵּן חַלֵּל Amos 2. 7, pour profancr, violer (mon saint nom); לְמַעַן הְבָרָכְהְ נַפְּשִׁר Gen. 27. 25, afin que je te bénisse ; לְמַעָּן יְמָרֵת Osée 8. 4, pour qu'il soit perdu (c.-à-d. c'est ce qui leur fera perdre leur or, leurs richesses), ou : ce qui les perdra (les idolatres); רָבֶּרֶ הְצְרֵק בְּרֶבֶּן Ps. 51. 6,*(j'ai péché contre toi seul) pour que tu sois reconnu juste dans tes paroles; ou, se rapportant au verset 5: (je reconnais mes péchés) pour que tu sois reconnu juste dans ta promesse (de pardonner). — Suivi de לִּמַעָן אַשָּׁר רָצַנָּה Gen. 18. 19, pour qu'il ordonne; לְּמַשֵּׁרְ אֵיָשֶׁרִי אַרְעוּ Jos. 3. 4, afin que vous puissiez connaître.

ילְעָנְה m. (rac. עָנָה). 1° Réponse : עָנָה Job 32. 3, de ce qu'ils n'avaient pas trouvé de réponse; מַבְּיִר בְּיִר Prov. 15. 1, une réponse douce; מְבָּיִר בְּיִר בִּיר 16. 1, mais de Dieu vient (est inspiré) ce que la langue

répond, prononce; selon d'autres: la réponse de Dieu qui exauce la prière.

— 2º Intention, but: מל פָעַל הֵי לַשַּעֲבָּיִם Prov. 16. 4, Dieu a tout fait d'après son intention, dans un but.

קטנה (rac. קטנה). Ce qui est labouré, le sillon: קבּיבוּדְּי מַצְטָּה צָּטָּר בְּיִלְנָה I Sam. 14. 14, dans environ la moitié des sillons, (la moitié d'un champ que peut labourer) une paire de bœuſs (dans unjour); לְמַצְנִירְם; Ps. 129. 3, cheth. יְלַמְצְנִירְם, ils ont tiré, creusé, de longs sillons (ils m'ont fait souffrir longtemps).

קענית f. Ps. 129. 3, keri (v. מָעֵנִית בַּשְׁבָּיִת (מִשְׁבִּית).

עצי n. pr. Maas, fils de Ram, I Chr. 2. 27.

ק (rac. בְּעַצֵּבֶה f. (rac. אַבָּה). Douleur : לְּפַעְצֵּבֶה הְשְׁעָבֵּרְ couchés, vous languirez, dans les douleurs, la souffrance.

ימצור (rac. בְּצִיךְ (מַצֵּר). Obstacle, empechement: בּר אֵיךְ לַיְדְי מַיְצִצוֹר I Sam. 14. 6, car il n'y a pas d'obstacle pour Dieu (rien qui puisse l'empecher, l'arrêter).

קיצי (יפבר באר). Ex. unique: אַרְ מְעָצֶר Prov. 25. 28, (l'homme qui) ne met pas d'empêchement, d'opposition, à son esprit, qui ne sait pas dompter, retenir, son esprit.

תְּעָקָה m. (rac. אָפָקה). Balustrade : רְּבָּשִׁיהָ מַצְּקָהוּ לְנַגָּוּךְ Deut. 22. 8, tu feras (un petit mur) une balustrade autour de ton toit (du toit de ta maison).

תנקשים m. pl. (rac. בְּבָשֵׁים). Chemin tortu: בְּבְּישׁים לְבִישׁיר Is. 42. 16, (je changerai) les chemins tortus en une voie droite, unie.

ער (rac. יעָרָה, v. מַצֶּיָה). 1° Nu-

dité: תְּלְרְצֵּיוִדְּעׁ נוֹיִים מַצְרֵהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations. — To Espace vide, intervalle: מְּצַעֵּרְאָיִשׁ וֹ Rois 7. 36, (ces figures étaient gravées) dans l'intervalle; selon d'autres: à côté de chacun (des bords ou des carrés).

I בְּעָרֶב m. (rac. בְּשָׁרָב). Echange, trafic, commerce, le marché et la marchandise: בְּיִם מַעַרְבָן Ez. 27. 13, 17,
ils ont apporté à ton marché, ou : tes
marchandises; יְשִּׁרְבֵּר 27. 27, et
ceux qui font trafic de tes marchandises, ou : qui conduisent ton commerce.

II מְעַלֶּב m. (rac. בְּעַבְּבּ). Le coucher du soleil, l'occident: בְּשַּבְּרָב Dan. 8. 8, il vint de l'occident; בְּשִּבְּרָר Ps. 407. 3, du lever du soleil et du couchant.

קעָרָכְּה Occident : מְעֵרָכְה זוא Is. 45. 6, depuis le lever du soleil (l'orient) jusqu'à l'occident.

תְּעֵרֶה m. (rac. מְּיֵחְה Endroit nu : מַנְּעָרְה Jug. 20. 33, de la campagne nue, dépourvue d'arbres, de la plaine de Gaba; selon d'autres : à côté de, près de, Gaba (v. מַבַּע 1° et 2°); selon d'autres : campagne couverte d'herbe (v. תַּבָּע).

קמְערוֹת f. pl. (cheth.): הַּבְּערוֹת I Sam. 17. 23, de la plaine (v. מַבֶּערוֹת (où était le camp) des Philistins, ou (comme le keri מַבְּרְכוֹת) du camp, des rangs, des Philistins.

קּעָרָה f. (const. קּעָרָה, plur. קּעָרָה). Caverne: רַיְּשֶׁר בַּבְּעָרָה Gen. 19. 30, il demeura dans une caverne; רְּאָר הַבְּעָרָה אֲשֶׁר Jug. 6. 2, et les cavernes; בְּעָרְהֹנְים Jos. 13. 4, et la caverne (selon d'autres: n. pr. et Maara) qui est aux Sidoniens.

קאָריץ m. (rac. פָּרַץ). Celui qui inspire la terreur: דְּרָשָּא מַצְרִיצְּבֶּם Is. 8. 13, et qu'il soit votre terreur, celui qui vous inspire une sainte terreur.

קצָרָה m. (rac. פֶּרַהְ). Disposition, projet: מַנֵּרַבְּרַלֵּב Prov. 16. 1, les dis-

positions du cœur, c.-à-d. ses conseils, projets.

לְּעָרָכְה f. (pl. מֵעֵרָכֹּה, rac. שֶׁרָבָה). Disposition, préparation, rangée: נֵרֹת בות Exod. 39. 37, les lampes du chandelier rangées, ou préparées, par les prêtres ; בַּמַעַרָכַח Jug. 6. 26, (construis un autel) dans un endroit bien disposé, convenable, ou : avec ses rangées de bois; מַשַרֵכוֹת בַשַרֵבוֹת Lév. 24. 6, (les pains de proposition seront placés) en deux rangées, piles; une armée rangée en bataille, camp, bataille: ים בעיבה לקראת מעיבה I Sam. 17. 21, ordre de bataille en face d'ordre de bataille (armée contre armée); אֵנֹכֶר חַבָּא 4. 16, je reviens de la bataille, ou : du champ de bataille; ל מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל 17. 10, toute l'armée d'Israel ; מַשַּׁעַרְכוֹת פָּלְשָׁתִּים 17. 23, (keri) du camp des Philistins (v. מַעֵּרוֹת).

לְנְתְּהֶ לָּבְּרָ, Même signif.: - יְנְתְּהֶ לָּבְּרָ chaque rangée, pile (des pains); יְמַבְּרֶּכָּי נים וְשַּבְּרֶכָּי דִּבְּעָרָכִי II Chr. 29. 18, la table sur laquelle les pains étaient rangés, exposés; et ces pains : לָּחָם וְשַּבְּיֶרָהָ 9. 32, les pains de l'exposition.

sont nus: קבר ח. pl. (rac. בְּעֻרֶּפְּים II Chr. 28. 45, ils vetirent tous ceux d'entre eux qui étaient nus.

אָנְיִנְיְאָה. (rac. יְבִּיץ.). Force, violence: אַנְינְיְאָה. Is. 10. 33, il depouillera, coupera, cette branche avec une force terrible; selon d'autres: par son bras terrible, ou אַרָה nom de l'instrument qui coupe, brise, les branches.

מְצְרָת (endroit nu, sans arbres) n. pr. Maarath, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 59.

תְּעְשֶׂה m. (rac. הַבְּשִׁה, const. מְצְשָׂה, pl. מְעָשָׂה, const. מְצִשִּׁר, avec suff. מְצִשִּׁר, בְּנִישִׁר, בּינִשְּׁר, בַּנְשִּׁר, בַּינִשְּׁר, בִּנְשִּׁר, בַּנְשִּׁר, בַּנְשִּׁר, בַּנְשָׂר, בַּנְשָׂר, בַּנְשָׂר, בַּנְשָׂר, בַּנְשָׂר, בַּנְשָׂר, coupation, fonction: מַרּבַּיִשְּׁר, coupation, fonction: a quelles sont vos occupations? a quoi vous occupez-vous?

בּיבְּעָשִׁיק Exod. 5. 4, (pourquoi détournezvous le peuple) de ses occupations, travaux ! וּמַעְשָׁהוּ עַבוֹּיָה מֵּיה הַאָּלְהִוּים I Chr. 23. 28, et (dans) les fonctions qui regardent le service du temple; שַׁשָּׁשָׁהוּ יָבֶיר בי Ez. 46. 1, les six jours où l'on travaille, les jours ouvriers (opposé au sabbat); הַרֵע אָשֶׁר נַנְשֵׂח Eccl. 4. 3, les œuvres si mauvaises qui se font (sous le soleil), exact. la mauvaise manière d'agir qui a lieu, etc. - 2º Le fait, l'action : דְּמַבְּעֲשׁה אֲשֵׁר עֲשָׂה לִּיְשֹׁרָצֵל Jug. 2. 10, les faits (merveilles) que (Dieu) a accomplis pour Israel ; מַּה רַוּשַּׁעְשָׂה וַתְּיָה אַטֶּיר צַּטִירְדִם Gen. 44. 15, quelle est cette action que vous avez faite? בֶּכֶל־דָשַׁבְּטָּוֹים אַשָּׁר־עָשׂוּ I Sam. 8. 8, comme toutes les actions qu'ils ont faites; מַלוֹם הַבַּעָלָהוֹי 20. 19, le jour de ce fait (où Saul voulut tuer David); selon d'autres : le jour de travail, jour ouvrier, v. 1°.— 3º La chose faite, œuvre, ouvrage: יַ מַעְמֵּיה אָבְּוְּעֹרֶיף Ps. 8. 4, (les cieux) ouvrage de tes doigts; בַּל־מַנְטָּיר 103. 22, (vous) tous ses ouvrages (vous tous que Dieu a créés); מַצְמֵּחוֹיְדֵר אָרָם Deut. 4. 28, les ouvrages des mains de l'homme (les idoles); בַּעֲשָׁה הַשָּׁב Exod. 26. 1, ouvrage d'un artiste ; אַנַעַּה רָשָׁת 27. 4, ouvrage en forme de rets; mix אָנִי מַצְטַיּר לְּמֶלֶּךְ: Ps. 45. 2, je dis mon œuvre (mon cantique) au roi; וֹפַעֲשׁה הַאַּרָקָה שָׁלוֹם Is. 32. 17, l'ouvrage (le fruit) de la justice sera la paix. — 4° Le fruit du travail, le bien : માંગુગુરૂ בפרבל I Sam. 25. 2, et son bien, ses possessions, étaient sur le Carmel; בשרר מעשרה Exod. 23. 16, les prémices de ton bien, de ton blé (fruit de ton travail).

TYP (œuvre de Dieu) n. pr. m. I Chr. 9. 12.

תְּעֵשְׁיָהוֹ et מְעֵשְׁיָהוֹ (œuvre de Dieu) n. pr. 1º Maasias, prêtre, Jér. 21. 1. — 2º I Chr. 15. 18, et plusieurs autres.

בְּעָשֵׁר m. (de בְּעָשֶׁר dix, const. בְּעָשֵׂר dix, const. בְּעָשֵׂר pl. בְּעָשֵׂר בְּעָשׁר בּל. La dime: בְּעָשֵׂר בְּלָתְּיִהוּ Gen. 44. 20, (Abraham lui donna) la dime de tout (ce qu'il avait pris);

הוס בעלשקות (rac. אָשֶׁלֶּי). Oppression, extorsion: אינה בְּשַּׁלֶּים Prov. 28. 16, (un prince) grand oppresseur; בּיבָּע בַּעְבָּע בַּעְנָּשׁלְּוֹא Is. 33. 15, qui dédaigne le profit, le bien acquis par extorsion.

75 n. pr. d'une ville en Égypte, Osée 9. 6. Memphis, appelée pi, Is. 19. 13, et Jér. 2. 16.

אַבְּטְּיִה m. (rac. מָּנֵע). Attaque; concret, l'objet que l'on attaque : לְּמִּנְע לְּהְ:
Job 7. 20, (pourquoi m'as-tu mis) un objet d'attaque pour toi (en butte à tes traits)?

רְשְׁנֵי m. (rac. רְשְׁנֵי Expiration: רְשְׁנֵי Job 11. 20, l'action de rendre l'âme, la mort; selon d'autres : le souci de l'âme.

תַּבְּים m. (rac. תְּבָּים). Soufflet (de forge): יְבִיה מַבְּים Jér. 6. 29, le soufflet brûle, est tout rouge (à force d'avoir soufflé le feu).

אם מְּבִּישֶׁת et מְּבְּבְשֶׁת n. pr. 1° Mephiboseth, fils de Saül, II Sam. 21. 8. — 2° Mephiboseth, fils de Jonathan, 4. 4.

n. pr. Muppim, fils de Benjamin, Gen. 46, 21.

מַנְּיץ m. (rac. מוּץ). Instrument qui brise: מַנְיך נְיְרָב Prov. 25. 18, un marteau, ou: une massue et une épée.

תְּפֶל m. (rac. נְפֵל בּה נַשְׁבִּה Amos 8. 6, et nous vendrons les criblures du ble; בַּמְלֵּי בְּשֶׁרוֹ Job 41. 15, les parties tombantes, pendantes, de sa chair (du leviathan).

קלְאָה f. (rac. אָלָּהָ). Merveille : מְּלָאָה Job 37.16, (connaistu) les merveilles de celui dont la connaissance est parfaite, infinie? (V. אַיָּה אַ אַנְאָה Niph.)

קליף f. (rac. אַלֶּה). Classe, division:

אבות לְבֵית אָבוּת לְבִית אָבוּת les divisions et les familles (v. אָבָּוּת אָבוּת).

קַפְּלָה (rac. מָפֵּלָה). Écroulement : מְּפֵּלָה קיִּגִי מַפְּלָּח Is. 17. 1, une ruine qui s'écroule, un monceau de ruines.

קְּבְּשְּׁלָת f. Ce qui s'écroule, ruine : מְּמָשְּׁלְּתְּ נְּמְשָּׁלְת Is. 23. 13, il les a changés en ruines ; קְּמָשֵּׁלְת לְנַשְּׁלָת 25. 2, cette ville si forte (tu l'as changée) en ruines.

תְּבְּלְט m. (rac. מָּבָּלִט). Refuge: אִּדִישָּׁרו Ps. 55.9, je chercherais vite un refuge pour moi (je me sauverais vite).

תְּלְטֶּחְ (rac. אָפֶּי [horreur, abomination]. Idole: אָפָּיר בְּעְשְׁרָח (Rois 15. 13, parce qu'elle avait fait une idole; הְּבְּצָאָה (même verset) son idole.

אַפְּלָשׁ m. Ex. unique: קּפְּלָשׁ Job 37. 16, selon les uns, comme בְּּשְרַשֵּׁר עָב 36. 29, la tension, ou : l'étendue des nuées, comment Dieu les a tendues, ou étendues; selon les autres (de פָּנָּט balance), le balancement, les mouvements, des nuées.

רְשָׁבְּלְתְם רָּנֶתְּלְ (rac. לָּמָבְּלְתְם רְּעָבִּילְתְּם בְּעַבְּלְתְם רְּצְבִּילִתְם בְּעַבְּלְתְם רְצִבּילִתְם בְּעַבַּלְתְם רְצִבּילִתְם בְּעַבַּלְתְם רְצִבּילִתְם בְּעַבַּלְתְם רְצִבּילִתְם בְּעַבּלְתְם רְצִבּילִתְם בּעַבּלְתְם רְצִבּילִתְם בּעַבּלְתְם בּעַבּלְתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִתְם בּעַבּילִת בְּעַבְּיבִית בּעַבּילִת בְּעָבְּיבְית בּעַבּילִת בְּעָבְּיבְית בּעַבּילִת בְּעָבְית בּעַבּילִת בּעַבּיל בּעַבּיל בּעבּיל בּעביל בעביל בעביל

קָנֶם: Œuvre (rac. מְּנֵל Prov. 8. 22, (j'étais) avant ses œuvres, ou : la première de ses œuvres.

קפעלה בין f. Œuvre : מְפְעלה Ps. 46. 9, voyez les œuvres de l'Eternel.

מַפַעַת (v. מַפַעַה).

עְּפֶּץ m. (rac. נְפֶּץ). Un instrument qui brise, qui tue : יְאִישׁ מְּלֵּי מַפְּגוֹ בְּיָדוֹּ Ez. 9. 2, chacun avait à la main une arme meurtrière, un instrument de mort.

עַפַּען m. Marteau : שַּקראַתָּה לַרּ. Jér.

51. 20, tu es un marteau pour moi (à mon usage).

תְּלֶּבְי m. (rac. יְבֶּיבְ). Ex. unique: יְנֵילְּבְּיִלְּבְּי יִיְשִׁכְּן Jug. 5. 17, et il (Aser) réside, reste, dans ses ports, ou : près des baies de la mer; selon d'autres : il reste dans ses places ouvertes (pour les défendre contre l'ennemi qui pourrait facilement y entrer).

לְּבְּרָקְתְּ (rac. בְּיַבְּיָּהָ). Les vertèbres du cou, nuque: וְמִיּשְבֵר מַמְּרַקְתוּ I Sam. 4. 18, et (sa nuque) son cou se rompit.

מַלְּרָשׁ m. (rac. יַּבֶּשֶׁר. 1º Étendue : בּמְרְשֵׂרִעָּב Job 36. 29, l'étendue, ou la suspension, des nuées; selon d'autres : leur division, variété. — 2º La voile : בּמְרַשָּׂרְ בִּמְרַשְׁרָּ Ez. 27. 7, ta voile a été faite (de fin lin, etc.).

תְּפְּשֶׁעָה f. (rac. פָּשֵׁע). Ex. unique : עֵר הַנְּמְשָּׁעָה I Chr. 19. 4, jusqu'au haut des cuisses (jusqu'aux parties).

I תַתְּשְׁתַ m. (rac. תַחַשְּ, const. תַחַשְּתַ). L'action d'ouvrir: תַהַשְּתַּלְיּלְינִי I Chr. 9. 27, ils étaient chargés (de l'ouverture) d'ouvrir les portes; תַּחַשְּׁתִּ תְּשָׁתִי Prov. 8. 6, (et l'ouverture de mes lèvres) mes lèvres ne s'ouvrent (que pour dire des choses justes).

II פְּמְחֵתְ מַּרְהְיִרְּיִּרְ Jug. 3. 25, ils prirent la clef; אָר דַּשִּׁפְחַתַּ אָר דַּשִּׁפְתַּתִּ Jug. 3. 25, ils prirent la clef; אָר דַּשִּׁפְתַּתַ יַרְ פַּתַּתְ Is. 22. 22, la clef de la maison de David.

קל-הולב: Soph. 1.9, tous ceux qui sautent par dessus le seuil (des maisons) pour voler ce qui s'y trouve; selon d'autres, le seuil du temple, imitant la superstition des Philistins, v. I Sam.

5. 5: אַכּלְיהַוּהַלֵּבּי (les prêtres ne mar-

chent pas) sur le seuil du temple de Dagon; varie Ez. 46. 2, le seuil de la porte.

(מוץ .v) מץ (מוץ .v).

מַצָּאָר (une fois מַצַּיִוּר pour מָצָאר, [ul. way, inf. way, avec suff. ways, part. אבט, une fois אבט, fém. האבט פו העבים) 1º Parvenir à une chose, recueillir, gagner, acquérir, recevoir, trouver: של ביית שהי מיבא Job 11. 7, prétends-tu parvenir au but, ou à la connaissance parfaite du Tout-Puissant? וַיִּכְצָא בַּשָּׁמָח רַוּרָוא מַאָּח שְׁנָיו שְׁנָיו שְׁנַיִּרִים Gen. 26.12, il recueillit cette année le centuple; וו Sam. 20. 6, de פון־מצא לו צַרִים בּצָרוֹת II Sam. peur qu'il ne gagne, qu'il ne se rende maître de quelques places fortes ; 🙇 💆 רְבְּמֵח Prov. 3. 13, (l'homme) qui a acquis la sagesse; לַּמַּצָּאַר דַיָּעָה 8.9, pour ceux qui ont trouvé, acquis, la science; מצארור און לי Osée 12. 9, j'ai gagné, amassé, de la fortune ; לאֹ־מָצָאוּ תַּוֹוּן מָתַי Lament. 2. 9, (les prophètes) n'ont pas obtenu, reçu, de visions de l'Éternel; ימצרי שאול מצאוני Ps. 416. 3, les angoisses de la tombe (du Schéol) m'avaient atteint, assiégé; וְאָכּד־לֹא מָדְאָדוּ רדי בי Lev. 25. 28, mais si sa main n'a pas trouvé, n'a pas acquis, de quoi (rendre le prix); וָכִּי־כַבָּיר כַּצָּאָה יָדִיי Job 31.25, et de ce que ma main a trouvé, amassé, beaucoup de biens; וּלְבָהוֹ צֵּיךְ בשירה פצאר II Sam. 18. 22, tu ne trouveras aucune bonne nouvelle à annoncer, exact. aucune bonne nouvelle ne t'arrive, ou : cette nouvelle n'obtient rien (tu n'auras pas de récompense si tu l'annonces); ילא פַצָא אַרד הַהַרֶּפִים Gen. 31. 35, mais il ne trouva point les Theraphim; וְלֹא־מָצָארִד בוֹ מָאִנְמָד I Sam. 29. 3, je n'ai trouvé en lui rien (de coupable, rien a blamer); בַּטָּהו לָךְּ אֲלָשִר קסְצָא יָדֶהְ I Sam. 10. 7, fais ce que ta main trouvera, ce qui se présentera (sous ta main) à faire, ce que tu pour-ינל אַשֶׁר הִּסְבָּא יָדְךְ לַצְשׁוֹת ; ras ou voudras Eccl. 9. 10, tout ce que ta main trouvera à faire (tout ce que tu pourras faire); לא פּצארום הידרוי Jug. 14. 18, vous n'auriez pas trouvé (deviné) mon enigme; לה פבא אַר־דַעִּדִּעִּים I Sam. 20. 21, (trouve) cherche les flèches. — Arriver, atteindre, rég. direct : אַשֶּׁר מְצָאָתֵם בַּדֶּרֶךְ Exod. 18. 8, (toute la peine) qui leur est arrivée dans leur chemin, voyage; בַּרֶע אֲשֶׁר יִמְצָא אֱת־אָבִי Gen. 44. 34, (de peur que je ne voie) le malheur qui arrivera à mon père; יאר קל דושיבאות אותם Jos. 2. 23, tout ce qui leur était arrivé ; לא תַּסְצָאַה רֶד־שָּׁאוּל אַבִּר I Sam. 23. 17, la main de mon père Saul ne t'atteindra pas; avec > : aron ידה לכל־אֹיבֶיף Ps. 21. 9, ta main atteindra tous tes ennemis. — 3° Suffire à quelque chose ou a quelqu'un : אַנָּצָא Nomb. 11. 22, pour que cela leur suffise (égorgera-t-on assez de brebis et de bœufs pour les rassasier?), ou : (si on les égorgeait tous) cela suffiraitil (pour les rassasier)?

Niph. passif: בָּלל אֲשֵׁר־יִנְּצֵא לוּ Deut. 21. 17, dans tout ce qui lui est acquis, tout ce qu'il possède; נָּמָצָאוּ רָבֶרֶיךְ Jér. 15. 16, quand les paroles me sont parvenues, quand je les ai reçues ; וְחַבְּבָּהַת באַרָן הִּנְּבֵא Job 28. 12, mais la sagesse où est-elle acquise, où la trouvera-t-on? דארש אַשֶּׁר נִמְצָא הַנְּבִיעַ בְּיָרוֹ Gen. 44. 17, celui dans la main de qui (chez qui) la coupe a été trouvée; הוֹמָצָאוּ־מֹח I Chr. 29. 17, ton peuple qui se trouve (est réuni) ici ; פָל־תַּנְּסֶתְּ תַּנְּמְצָא בְאָרֶץ־ מְצְרֵיִם Gen. 47. 14, tout l'argent qui se trouvait, qui était, en Egypte; שָׁתֵּר 19. 15, tes deux filles qui אַם־תִּדְרָשָׁונוּ רָעָבָא לַהְ: sont ici présentes I Chr. 28. 9, si tu cherches (Dieu), il se fera trouver de toi (tu le trouveras); לא־יִשָּבא לָטי דְּוֹדֶור Jos. 17. 16, la montagne ne suffit pas pour nous (v. Kal 3°); ילא ישָּבא לָרֶים Zach. 10. 10, et (ce pays) ne sulfira pas pour eux ; * נְמָדָא וָאֵין מֵיז אַל־מִצִּיאוּזוֹ (Dieu) existe, et il n'y a pas de temps pour son existence (elle est infinie, éternelle).

ולא המצרתה: Hiph. 1º Faire parvenir : יְלֹא חִמְצִּרתְה II Sam. 3. 8, et je ne t'ai pas fait parvenir (ne t'ai pas livré) entre les עַּעָּכְה f. Poste : אֵנְשֵׁי דַּיִּבְּשָׁי I Sam. 14. 12, les hommes de la garde avancée (v. בַּיָּב 2°).

קּנְינִידִּי לְבֵינִדּי לְבֵינִדּי לְבֵינִדּי לְבֵינִדּי לְבֵינִדּי לְבֵינִדּי Zach. 9. 8, je camperai autour de ma maison comme une garde (v. בַּשָּבָּע יַיּנְינִדִּי je camperai (moi-même) autour de ma maison (pour la défendre) contre l'armée ennemie.

arbres) reste, subsiste, (ainsi) leur race (la race des hommes qui subsisteront) sera une semence (race) sainte.

קיה n. pr. d'un endroit, Mesobaia, I Chr. 11. 47.

עבּאַבֿע (א. עבּאַבֿע).

לְּכָּבְרוֹת (rac. אָבָּד ou בְּבָּד, plur. אָבָּד ou lieu fort, inaccessible: אַבְּדְּיָה בַּבְּרָיְה בַּבְּרָיִה בַּבְרָיִה בַּבְּרָיִה בַבְּרָיה בַּבְּרָיה בַבְּרָיה בַּבְּרָיה בַּבְּרָיה בַּבְּרָיה בַּבְּרָיה בַבְּרָיה בַבְּרָיה בַּבְּרָיה בַבְּרָיה בַבְּרָיה בַבְּרָיה בַּבְּרִיה בַּבְּרָיה בַּבְּרִיה בַּבְיבְּיה בַּבְּרִיה בַּבְּיבְיה בּבְּרִיה בּבְּיבְיה בּבְּיבְיה בּבְיבְיה בּבְּיבּיה בּבְּיה בּבְּיה בּיבְיה בּבְּיבּיה בּיבְּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבְיה בּבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבּיה ב

לְּיִנְיִי וֹיְבְיּבְי וֹפּ Is. 51. 17, tu as bu (le calice), tu l'as sucé, vidé (jusqu'à la lie); שְּׁבְיִי וְיִבְּיִבּ Ps. 75. 9, ils suceront su lie. — ער אוני Presser un objet pour en faire sortir un suc, un liquide; וְיִּבְּיִבְּיִ עֵּל מִּרְ וַּעִּיִּדְ וַשְּׁ מַּן וֹנְעִּיִּדְ עַל מִרְ וַעִּיִּדְיִּי בְּעַבְי בַּיִּ לְּיִבְּעִייִּ וְעַבִּי וֹשְׁ Iug. 6. 38, il exprima la rosée de la toison (il fit sortir la rosée en pressant la toison).

Niph. passif du Kal. 1° לְּמִי מָלֵא רָשָּׁצִרּ Ps. 73. 10, et de l'eau (une coupe) pleine est bue par eux. — פּר רְמִי רְמִי רְמִי בְּעִר רְמִי 15, et le sang en sera exprimé (on le pressera pour en faire sortir le sang), v. בְּעֵר רְאָבָי.

I אַרָּטְ f. (rac. יְצַיִּסְ). Adj. et subst. Ce qui est sans levain, azyme: יְדְּטָּסְ רְּאָרַטְּ בְּעָּטִׁוּ בַּצְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּטְ בּעִּי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעִּי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְּעִי רְאָרָטְ בַּעְרָ בְּעִי רְאָרָטְ בַּעְרָ בְּעִי רְאָרָטְ בַּעְרָ בְּעִי רְאָרָטְ בַּעְרָ בְּעִי רְּאָרָטְ בְּעָרְ בְּעִי רְּאָבְייִ רְיִי בְּעִי רְיִי בְּעִי רְיִי בְּיִי בְּעִי רְיִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי רְיִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי רְיִי בְּעִי בְיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעָי בְּעִי בְּיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִיי בְּעִיי בְּעִי בְּעִיי בְּעִי בְּיבְייבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּיי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְיייבְיי בְּייי בְייי בְייי בְּיי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְיייי בְייי בְייי ב

la tribu de Benjamin, Jos. 18. 26.

קמילה (rac. בּבִילָּה). Hennissement: מַאָּדֶלָה צָּבִּילָה לי סִקּוֹל מִּצְּדֵלָהוֹ צִּבְּילָה Jer. 8. 16, du bruit des hennissements de leurs chevaux fougueux; au fig.: מְּאָרֵלּוּחָיהָ: 13. 27, et ta lubricité.

אינרים: (pl. אינרים: אינרים: A* Rets, filet (de אינרים: בידים: בידים: Eccl. 7. 26, elle est un filet (comme un piége). — Prise, capture: בידים אינרים: Prov. 12. 12, la capture des méchants (ce qu'ils prennent de force). — 3° Citadelle (v. אינרים: בידים בידי

קצרה (rac. קצר). Filet, rets: קצר הקדר עלי הואד). Job 19. 6, Il m'a environné de son filet (rets).

קעוֹרָה (v. קעוֹרָה). 1° Rets: רְּצִּיהְ בְּבֶּרוֹ בָּכוּוֹ. 9. 12, (comme les poissons pris) dans le rets fatal. — 2° Citadelle, fort: רְבָּאִרוֹ בַּבְּצִירוֹר Ez. 19. 9, on le mena (renferma) dans un fort.

קצורָה f. Même signif. 1° (rac. מצורָה) Capture, proie : בְּיֵרְכֶּן לִּמְצִּרָה Ez. 13. 21, (et ils ne seront plus) une capture, une proie, entre vos mains. - 2º Rets: נְּתְשֵּׁשׁ בְּּמְצִּדְּרָתִי Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets (de אבר). — 3° (v. מַצַר): על־שַׁן־סֵלְע וּמְצוּרָהו Job 39. 28, sur la cime du rocher, et dans la montagne inaccessible; וְדַוָּד אָז בַּמְּצוּרֶדוּן II Sam. 23.14, David était alors dans la citadelle; קיבות בייון 5. 7, la forteresse de Sion ; מנ fig.: יַר סַלְעֵּר וּמְצוּדָרִר Ps. 18.3, l'Eternel est mon rocher et ma forteresse; Ps. 31.3, (sois pour moi) une citadelle très forte, un asile assuré.

qui est ordonné pour les Lévites, c.-à-d. la part qu'on doit leur donner, qui leur est due d'après la loi; " লহুত্ব লাইছ les commandements qu'on doit faire, pratiquer (positifs); লহুত্ব চাই লাইছ les choses défendues, les commandements négatifs.

קינו ליביל, ע. האליבי (rac. יביל, v. האליבי). Fond, profondeur: ביסלולה Exod. 15. 5, ils sont descendus, tombés, dans les profondeurs (au fond de la mer); אבירויים ביסלות Ps. 88. 7. (tu m'as mis) dans les ténèbres (les lieux ténèbreux) dans les profondeurs (la tombe).

לת הימיליבני מצולה f. Meme signif.: מצולה Jon. 2. 4, tu m'as jeté dans la profondeur (de la mer); כל מצולות יאור Zach. 10. 11, toutes les profondeurs du fleuve; מיון מצולה Ps. 69. 3, (dans la boue de l'abime) dans une boue profonde.

Piup m. (rac. אוצר). Angoisse, tourment, détresse: אַרְּיִי אַיְּמְיִּרְיִי Ps. 119. 143, l'affliction et l'angoisse (m'ont atteint) m'accablent; אַרְיִּשׁ מָצִייִ Ps. 15 Sam. 22. 2, tous les hommes qui avaient des tourments, qui étaient dans la détresse.

Plup m. (rac. pux, v. pux Hiph.). Colonne, pilier: יְבֶיק יְבָיק I Sam. 2. 8, les piliers (les fondements) de la terre; יְבָיבָי pux 14. 5, (un de ces rochers) était droit comme une colonne, c-à-d. escarpé du côté du nord; selon d'autres, part.: était situé du côté du nord.

קעוקה (v. מיצים). Angoisse, tourment: יוֹם צָּרָדוּ וּמְצִּיקְם: Soph. 1. 15, un jour d'affliction et d'angoisse; יוֹם צָּיְבָּיקִים Ps. 25. 17. fais-moi sortir, délivre-moi, de mes tourments, de l'extrémité où je me trouve.

 un siège). — 3° Des machines de siège, circonvallation, camp des assiègeants:

Deut. 20. 20, et tu construiras des machines de siège, ou: tu feras des circonvallations autour de la ville. — 4° Forteresse, citadelle: אָאְרִיצְּבָּיִ עֵּלִיכְּצִוֹי Hab. 2, 1, je me placerai sur (les remparts) de la citadelle; עִיר כְּצִוֹי Ps. 60. 11, une ville fortifiée; עַּרִי כְּצִוֹי (וּצְרִי בָּצִוֹי (וּצִרִי בָּצִוֹי (וּצִרִּי בַּצִּרִי (וּצִרִּי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִּרִי (וּצִרִי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִּרִי (וּצִרִּי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִּרִי (וּצִרִי בַּצִּרִי (וּבִּי בַּצִּרִי (וּצִרִי בַּצִּרִי (וּצְרִי בַּצִרִי (וּצְרִי בַּצִרִי (וּצִרִי בַּצִרִי (וּצְרִי בַּצִרִי בַּצִרִי (וּצְרִי בַּצִרִי בַּצִרִי בַּצִרִי בַּצִרִי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצִרִי בַּצִרִי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצִרִי בַּצִרי בַּצִרִי בַּצִרי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצְרִי בַּצִרי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרִי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצִרי בַּצִרי בַּצִרי בַּצִרי בַּצְרִי בַּצְרֵי בַּצְרֵי בַּצְרִייִּבְּיי בַּבְּיבִיי בַּיִרְי בַּצְרֵי בַּיבִּיר בַּיִרְייִר בַּיִרְי בַּיִּיר בַּיבִּיר בַּיִּצִיר בַּיבִּיר בַּיּיר בַּיבִּיר בַּיבִּיר בַּיבִּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיבּיר בַּיּיר בַּירִיר בַּירִייר בַּירְירָּיר בַּירִיר בַּירִייר בַּירִיר בַּירִיר בַּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיּיר בַּירִיר בַּירִיר בַּיּיר בַּיּיר בַּיר בַּיּיר בַּירִיר בַּירִיר בַּירִיר בַּירִיר בַּירִיר בַּיר בַּיּיר בַּירְירִיר בַּיּירִיר בַּיּירִיר בַּיּירִיר בִּירִיר בַּיר בַּיּיר בַּיּירִיר בַּיּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִיר בְּירִירְירִירִירְירִירִירִירִירִירִיר בְּיּירִירְירִירִיר בִּירִירְירִירִירְירִיר בְּירִירִירְירִירִירִירִירִיר בְּיּירִיר

ראַביי מצור: (מְצְרֵים n. pr. (pour יְאֹבִי מְצוֹר:) Is. 19. 6, 37. 25, II Rois 19. 24, les rivières, ruisseaux, de l'Égypte; d'autres traduisent: les rivières ressercées, profondes.

רוציים f. (rac. ראָבָי). Querelle, guerre (v. Il ראָבָי): אָינְשִׁי פַּאָרָוּן Is. 41. 12, les hommes qui te faisaient la guerre, tes ennemis.

תְּמֵים m. (avec suff. יִּחְיִּמְים). Front: מְּמִים בְּיִחְיִּהְ Ez. 3. 7, (ils sont) durs de front, opiniâtres; השִּיחִים וּגַּים Is. 48. 4, et ton front est d'airain, (tu es endurci, opiniâtre); הְיִנִי הְּיָּמִי בְּיַבְּי Jér. 3. 3, (tu avais) le front, c.-à-d. l'impudence, d'une femme débauchée; pl. const.: הייִוּיִים Ez. 9. 4.

קרְיִינְיּה f. Cuissard: אַנְיְה הַיּהְיִה I Sam. 17. 6, et des cuissards d'airain.

י אָנְיּאוֹת f. Existence (v. אָנָיְאוֹת Viph.). קעְלָּהְ קעְלָּהְ f. (rac. לְּצָׁלָּ). Sonnettes, grelots: מְצְלָּהְת מְסֹּה Zach. 14. 20, les sonnettes, grelots, du cheval.

קלְלָּהְ f. Ex. unique : בֵּין דַוְּדְרַפִּים אֲשֶׁר Zach. 1. 8, entre les myrthes qui étaient dans un lieu ombragé (ע. בַּל, ou : dans un lieu profond (ע. יְבִילָּהָה), ou : près d'un étang ; selon d'autres, n. pr. d'un endroit : Babylone?

קאָלְתַּיִם f. duel (rac. אָלָהַיִּם). Nom d'un

instrument de musique, les cymbales: אָאָסָהְ הַּמְּבְּלְּמִים סִּשְׁטִיבּ I Chr. 16. 5, et Asaph jouant des cymbales.

תְּבֶּעְיּה f. (rac. בְּבָּצְ). La tiare du grand prêtre: שַּבֵּי בְּבָּבְּיָה Exod. 28. 39, une tiare de fin lin; בְּבָּבְּיָה בְּיִבְּיִה בְּבָּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִבְּיִה בּבּי בּבְּיִבְּיִה בּבּי בּבְּיִבְּיִה בּבְּיִי בּבְּיִי בּבְייִר בּבְּיִי בּבְיי בּבְייִר בּבְייי בּבְייִי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּיי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְּייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְּיי בּבְייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּייי בּבּייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבְייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּיי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבּיבּיי בּבּי

עָבֶּער (rac. יְבֶּער). Couche, lit: מִיקְעֵּר וַשִּׁבְּעָּר וַשְּׁבָּער (trop) court.

תְצְעֵר m. (rac. גָּצֶר). Pas, marche: Ps. 37. 23, les pas de l'homme (sont conduits) par Dieu; בְּיִבְּיִרָּיָר Dan. 11. 43, (les Libyens et les Ethiopiens) suivront ses pas, seront dans sa suite.

קּצְעִירָה adj. f. (rac. בָּצִי). Très petite: קּבָר אַחַה מִּצְּעִירָה Dan. 8. 9, une corne très petite.

עוֹנְלְיָרָ m. (rac. בָּצִיי). Petitesse, exiguïté: קְּיָרָה מְצִּיִי ן Job 8. 7, ton commencement, ton premier état, scra très petit, paraîtra comme un rien; קּצְיָר (Gen. 19. 20, et cette ville est d'une petite étendue (elle est petite); du nombre : בְּצִיִּר אֲנָיִים II Chr. 24.24, avec un petit nombre d'hommes; du temps: בַּצִּיִיים בּצִיים בּצִיים בּצִיים לפּצִיים לפּצִיים פּצִיים פּציים פּצי

בְּלִיבְּהָ הוּ. (rac. הְּצָּבְי). Lieu élevé d'où l'on voit au loin, donjon: צֵלִיבְּבְּיָם ls. 21. 8, je me tiens en haut du donjon, j'y fais sentinelle; צַלִּבְּיִבְּיָם II Chr. 20. 24, sur un lieu élevé d'où on découvre le désert.

TOYLO n. pr. de plusieurs villes:

1º Masepha, appartenant à la tribu de
Juda, Jos. 15. 38. — 2º Ville dans
Moab, I Sam. 22. 3. — 3º Ville appartenant à Benjamin, Jos. 18, 26. —

4º Masepha dans Galaad, Jug. 11. 29.

— 5º La vallée Masepha, Jos. 11. 8.

תַּצְפָּה n. pr. 1º d'une ville dans Ga-

laad, Jug. 10. 47, aussi אָבְּמָהוּ וּלְכָּי (v. l'explication des deux noms, Gen. 31. 50, 51). — 2° D'une ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jug. 21. 1, I Rois 15. 22.

במר m. pl. (rac. צְּשַׁרָ). Endroits cachés ou choses cachées, trésors: Obad. 6, ses endroits les plus cachés, où ses trésors ont été fouillés, ou : découverts.

শুফু Sucer, savourer (v. চেকুড়) : কুল্লান্ন Is. 66. 41, afin que vous suciez, savouriez.

אָרָי m. (rac. בְּרֵיתְ Affliction, détresse : מְרְיִתְּבֶּר מְרָאִדִּר קָּרְ Ps. 118. 5, dans ma détresse, j'ai invoqué Dieu; מְרָבִיר מְאוֹל 116. 3, et les angoisses du Schéol בֵּין וַשְּבָּיִר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְּאָנִיר מְאַנְיר מְאַנְיר מְאַנִיר מְאַנִיר מְאַנְיר מְאַנְיר מְּיר מְיִיר מְאַנְיר מְאַנְיר מְיִיר מְּאָנִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִּיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִּיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְייר מִייר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְיִיר מְיִייר מְיִיר מְיִייְייִיר מְייר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִיר מְיִייר מְיִייר מְיייר מְיִייר מְיִייר מְיִייר מְיִייר מְיִייר מְייִיר מְיִייר מְיייר מְייִיר מְייִיר מְיִייר מְיִיר מְייִיר מְייר מְייר מְייר מְייר מְייר מְיִיר מְייר מְייר מְיִיר מְיִיר מְיִּיר מְייר מְיִיר מְייר מְייר מְייִיר מְיִיר מְיִיר מְייִיר מְייר מְיִיר מְיִיר מְיִ

תיאָרִים n. pr. L'Égypte (la forme duel de la haute et de la basse Égypte), aussi אָרֶץ מִּצְרִים Gen. 45. 20. — Des habitants: מְצִרִים Gen. 45. 2, les Egyptiens l'entendirent; le verbe quelquefois au sing.: יְאָמֶר מִצְרִים Exod. 14. 25, et les Egyptiens dirent; מִצְרִים בּאָרָים Gen. 39. 1, un Egyptien; fém. מְצִרִים 12.12; fém. מְצִרִים 12.12; fém. מִצְרִים Exod. 1. 19. — La souche: Mizraïm, fils de Cham, Gen. 10. 6.

קביף m. (rac. אָבֶין). Vaisseau qui sert à faire fondre : פַּאָבור Prov. 17. 3, le creuset pour (éprouver) l'argent.

קְּיֵם m. (rac. ppa). Corruption, pourriture: הַּיִם מְּשֶׁב מִּעְ זְּרָהָ Is. 3. 24, et a la place du parfum sera (l'odeur) de la pourriture; הַּיָּב מְשָׁב מַעְ זָּרָהָ 5. 24, leur racine sera comme la pourriture, sera pourrie.

תקבים f. (rac. בסָבָּ). Instrument qui perce, troue, marteau pointu, puis en génér. marteau : אַבְּרֵבְּיה רִאָּבִרְהּ Is. 44. 12, au moyen des marteaux, il forme

(l'idole); ימַשְּבוֹהוּ וְתַשְּרָתוּ Rois 6. 7, et les marteaux pointus (pour travailler la pierre) et la cognée.

רָהָשֶּׁם f. (v. מַּקְבָּח). 1° Marteau : רָהָשֶׁם קָּבָּח אָז יַשַּׁקָבָּח בְּיר Jug. 4. 21, elle prit un marteau. — 2° Le creux : קּאֶל־מַקּבָּח Is. 51. 1, (jetez vos regards) sur le creux du puits, la carrière profonde.

חקרים n. pr. Makkeda, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

ימַקְנָשׁ m. (rac. קַנָשׁ, avec suff. מָקְנָשׁ, une fois ימַקְדְּשׁׁים). 1° La chose sacrée, consacrée; אַר מְקַרָּשׁוֹ מְשִׁנּי Nomb. 18. 29, (la part) qui en est consacrée à Dieu. — 2º Lieu saint, sanctuaire: לי מְקְהַשׁ Exod. 25. 8, ils me feront un sanctuaire, le tabernacle; דָּבָשׁ אָיִדי י מְקְרָשׁ יֵי I Chr. 22. 19, et bâtissez le sanctuaire de Dieu, le temple; aussi וביקולים בקולים Is. 60. 13, le lieu de mon sanctuaire, et מְכוֹן מְקַנְשׁוֹ Dan. 8. 11, le lieu de son sanctuaire; plur.: בְּקַדְּיֵשֵׁיד בירו בי Jér. 51. 51, et מְקְהְשִׁיר אֵל Ps. 73. 17, les sanctuaires, les lieux, les portiques du temple; mais וּמְקַרְּשֵׁר רָשִׂרָאֵל Amos 7: 9, les sanctuaires d'Israel, les lieux prétendus saints, où ils adoraient des idoles. - 3° Lieu inviolable, asile: נאַרִי לַחָם לְּמְקוַשׁ מְעֵט Ez. 11. 16, je serai pour eux un petit sanctuaire, un asile, une protection; לָּמְקְנָשׁ Is. 8. 14, il deviendra un asile (pour les uns); selon d'autres : une préparation (aux chatiments), v. wig Pi.

בְּוּלֵּהְ מְקְרֵיֵשׁ m. Lieu saint : בְּוּלֹהּ מְקַרְיֵשׁידָוּט Ez. 7. 24, et leurs sanctuaires seront profanés.

תקלים m. pl. (rac. קתהל). Assemblée: מְּמָרְלִים אָבְרָבְּ דְיִּרְ Ps. 26. 12, je bénirai Dieu dans les assemblées, en chœur.

יות בַּקְרֵלוֹת וווי pl. Même signif.: הְּבֶּקְרֵלוֹת בְּבֶּקְרֵלוֹת Ps. 68. 27, bénissez Dieu en chœur.

לְקְתֵּלְח. pr. d'endroit, Makheloth, station dans le désert, Nomb. 35. 25.

י מְקְנָה. (rac. חָקָה, const. מְקָה.).

1° Espoir, ressource : וָאֵדן מִקנָהו I Chr. 29. 15, et sans ressource (et c'est irrésistible); ישר מִקְנָה לִיִשְרָאֵל צֵּל־זֹאַח Esdr. 10. 3, il y a (ou : y a-t-il) encore espoir pour Israel, concernant ce sujet (espoir d'y remédier); בְּקְרָהֵא Jér. 14. 8, espoir d'Israel, Dieu. — 2º Assemblage, amas, réunion, troupe: אַלְמֶקְתָּוּ הפים Gen. 1. 10, et l'assemblage des eaux, les eaux rassemblées; בַּל־מָקָהַוּ ביייום Exod. 7. 19, tous leurs réservoirs d'eau, ou leurs lacs; וּמָקוָה סֹדֵורַי ו תַּבֶּלֶהְ יִקְחוּ מְּקְנֵת בְּּבְּחִיר I Rois 10. 28, et une réunion, troupe, de marchands du roi, achetaient (des chevaux) par troupes, pour un certain prix; ou: les marchands réunis achetaient (le droit d'exportation), מְּמָהֵה pour tout ensemble, ils payaient une somme fixe au roi pour tous les chevaux qu'ils exportaient; d'autres traduisent par fil de lin (v. קקקה): les marchands achetaient du fil de lin, ou : les étoffes de fil de lin de l'Egypte en payant un certain prix, droit. Dans la phrase analogue, II Chr. 1. 16, on lit : מְקרֵא et מְקרָא, m pour h.

קְּלֶהְ f. (rac. קָּוָהְ). Endroit où les eaux affluent: יִּמְלֶהְת צְטִּיהָם Is. 22. 11, vous avez fait aussi un réservoir d'eau, ou un fossé.

קרום des deux genres (const. פְּקוֹם, plur. מְּמִימִית, rac. קוֹם). Lieu, endroit,.. place ·: אַל־מַקוֹם אַדַּוּד Gen. 1. 9, (que les caux se rassemblent) en un seul lieu ; מַסְיִם לְלוּךְ 24. 25, (il y a) aussi de la place pour y passer la nuit (coucher); מָת־עוֹרָא חָשָּׁכוֹם חָזָה 28. 17, que ce lieu est terrible ; מָרֵיר-לָהְ אֶל-כִּקוֹפֵהְ Nomb. 24. 11, retourne vite vers ton endroit, chez toi; וְגַּם־גֹּלָת צַּתָּח לִמְקוֹמֶה II Sam. 15. 19, et tu t'es exilé ici (retourne) à ton endroit, vers la demeure; ואל-יִדִי מַקוֹם לְזַעַקַרִי Job 16. 18, et que ma plainte ne soit pas arrêtée par l'espace, qu'elle monte droit au ciel. — Suivi du pronom relatif, il a souvent la forme construite : בָּמְקוֹם אֲשֵׁר יִשְׁדֵע Lev. 4. 33, au lieu où l'on tue (les holocaustes); יוֹלְג אֹיִין Jer. 22. 12, au lieu dans lequel ils l'ont exilé, au lieu de son exil ; אָלירָדֶע אַל Job 18. 21, (sous-entendu אָלָיר) la demeure (de l'homme, de celui) qui n'a pas connu Dieu; מְקוֹם שָׁיִפּוֹל חָבֵץ Eccl. 11. 3, la où l'arbre tombe. — 2º Endroit, ville : ילא רושא למקום Gen. 18. 24, ne pardonneras-tu pas à la ville? pipp שבם 12. 6, l'endroit de Sichem; * ביף celui qui remplit l'espace, qui est partout, qui a fait l'espace : Dieu ; pipup בחר Esth. 4. 14, (la délivrance arrivera aux Juiss) d'un autre endroit, par un autre moyen; selon plusieurs commentateurs : de Dieu. (Il est à remarquer qu'on a évité le vrai nom de Dieu dans tout le livre d'Esther.)

קלור (rac. יקר) Source: בְּמְיִר Ps. 36. 10, la source de la vie; אָרָי Ps. 36. 10, la source de la vie; בְּמִיר בְּמָיר et seul בּיְרְי Lév. 20. 18, la source de son sang (son flux menstruel ou ses parties honteuses); יוֹי אָרְי Ps. 68. 27, (ceux qui sont sortis) de la source d'Israel (la postérité d'Israel).

תְּבֶּים, (rac. הַבְּיַלָּי). Action de prendre, d'accepter: איני הַבְּיי II Chr. 19. 7, on ne le gagne pas par des présents, littér. (ni) acceptation de présents.

יל בְּקְחוֹת (rac. אַלָּבָּר). Choses a vendre, marchandises: דְּמְּבִּיאִים אָיה Néh. 10.32, ceux qui apportent les marchandises.

תקטר (rac. קטר). Action d'encenser, encensement : מְזְשֵׁר מְלְטָר Exod. 30. 1, un autel pour l'encensement, pour y brûler l'encens.

קקטְרָת f. (rac. קמר). Encensoir : דְאִישׁ מִקְטֵרְתוֹ בְּיָדִי Ez. 8. 11, et chacun (avait) son encensoir à la main.

עַקְלוּת. const. מַמֵּל et מָמֵל pl. מַקְלּת. מַמְלּוֹת. מַמְלּתְּבְּיָת pl. מַקְלּתְּבָּית Gen. 30. 37, des branches de peuplier blanc; בּי בַּיּבְּילִית נַבְּילְנוֹת I Sam. 17. 43, pour que tu viennes à moi avec des batons; בּיבָּיקַלְּתְּבְּיִר Ez. 39. 9, et les piques ou les massues.

מקלות מקלות n. pr. m. 1° I Chr. 27. 4.— 2° 9. 37.

עקלעות מונים (rac. קלבים). Sculpture, ouvrage taillé, sculpté: מַקְלְעוֹת מְּדִּבִּים I Rois 6. 32, des figures de chérubins sculptées; זְנִם־צַּלִּיםְּתְּיָ מִקְלְעוֹת 7. 31, il y avait des sculptures jusque sur le bord, ou jusque dans les angles.

ים מְלְנָה m. (rac. מָמָד, const. מָקְנָה, avec sull. מִקנֵיכָם, מְקנֵכֶם, מְקנֶיה et מְקְנָה, מְקנִיר, sans que le marque le pluriel). 1º La possesion, spécial. en bétail, נַיָּרָוּי־לוֹ מִקְנֵּח־צֹאֹן וּמִקְנֵח בָּקֵר : troupeau Gen. 26. 14, il avait des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; ל-יוֹסָת 47. 17, ils ניבראו אַת-מְקניתִם אַל-יוֹסָת amenèrent leurs troupeaux à Joseph; אַנְשֵׁר מְקְנֵח 46. 32, des hommes qui s'occupent à nourrir, à élever, des troupeaux; מְקוֹם מְקְנֵה Nomb. 32. 1, et אָרֶץ מִקְנָה 32. 4, une terre propre à nourrir le bétail, de bons pâturages.— 2º Achat : מַּמָבֶית הַשָּׁבֶּי Gen. 49. 32, l'achat du champ (le champ avait été acheté).

קרים לי (rac. רַּיָּבֶּי). 1° Possession, propriété: רְּבְּיִבְיוֹים לְּבְּיִבְיוֹים לְּבִּיבְיִים לְּבִּיבְיִים לְּבִּיבְיִים לְּבִּיבְיִים לְּבִּיבְיִים לְבִּיבִים לְבִיבִּים לְבִּיבִים לְבִּיבִּים לְבִּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבִים לְבִּיבְּים לְבִּיבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּיבְּים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבְּים לְּבִים לְּבִּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְבִּים לְּבִים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְּבִּים לְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְּבִים בְּיבְּים לְבִּים בְּיבְּים לְבִּים בְּיבְּים בְּיבּים לְבִּים בְּיבְּים לְבִּים בְּיבְּים לְּבִים בְּיבְּים בְּיבְּים לְבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּי

קבְיְהוּ (possession de Dieu) n. pr. m. I Chr. 15. 21.

סְקְּסְ m. (rac. סְּסָף). Divination : אָיָקְסָּף Ez. 12. 24, ni divination

trompeuse ; בְּקְכֵּם כְּיָב 13, 7, et une divination fausse.

가구 n. pr. d'une ville, Makaz, I Rois 4. 9.

יםקצה (v. à קצה).

אַנְעָבּיה. (rac. אַבֶּף, pl. מְקְצּיֹה, une fois const. בְּיִבְּיהְ Ez. 46. 21). Coin, angle: בְּיִבְּיֵלְי הַּבְּילִבְּי Ez. 46. 21, au coin du parvis; בְּיִבְי הַבְּילִי הַנְּבְּלְצִיׁת הַדְּיִבּ Exod. 26. 24, ils seront aux deux angles.

לְּמְלְצְעֹלוֹ הַ f. pl. Angles : לְמְלְצְעׁלוּ Exod. 26. 23, 36. 28, aux angles du tabernacle.

ראַעוֹת f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : יינטור ראַבְּעַבְּעַרָּאַבְּּעַרָּאַרָּאַרָּאַר ראַבּעָבְּעַרָּאַרָּאַר וואָבּעַרָּאַרָּאַר ציינוי f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : יינטור ראַבּעַרְאָנָיִי ציינוי f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : יינטור ראַבּעַרְאָנָיִי ציינוי f. pl. Nom d'un outil tranchant, ou servant à aplanir : יינטור ראַבּעַרְאָנָינוּ ראַבּעַרְאָנְיִינוּ

ילְצָּח Une partie, quelques (v. קֹּבֶּילָת).

PPD Kal inusité, ע. מדני, קום et בים. Niph. Languir, fondre, s'évanouir, pourrir: וְנָמַשְּׁהְּ כֵּלֹ־צְּבָא וְנָמָשְׁהְּ בַּלֹּי צָבָּא וְנָמָשְׁהְ בַּלֹּי צָבָּא וּנְבָּאַרְ Is. 34. 4, (toute l'armée du cicl) toutes les étoiles fondront, s'évanouiront; יְמַשְּׁהְ וְבַּרִּיְרָי, Ps. 38. 6, mes plaies coulent, ou : pourrissent; בְּשִׁיּהָ בְּשִׁיּהָ בְּשִׁיּהָ בַּעִּיְם בּעִּיּהָם Zach. 14. 12, et leur langue languira, séchera, dans la bouche; יַשְּׁיִּבְּי בַּעִּיִּם Lév. 26. 39, ils s'évanouiront, périront, au milieu de, ou : pour leurs péchés.

Hiph.: יְּמֵכְּי בְּמֶר Tach. 14. 12, il fera tomber la chair, le corps (de chacun), par pièces, ou, intrans.: le corps tombera, etc.

ils entendirent, comprirent, la lecture (ce qu'on lisait); * מְּלָנָא Rituel, Rituel, la lecture, récitation, du livre d'Esther.

קקָרָה m. (rac. קּקְרָה). Hasard, sort : מָקרָה הוּא הְּהָרָ לִּפּ rons que) cela nous est arrivé par hasard ; יַּקְרָה מְּקרָה Ruth 2. 3, il lui arriva par hasard, le hasard la conduisit; בּלֶב Eccl. 2. 14, que le même sort les atteint tous.

קָרָה m. (rac. מְלָּהָה). Charpente: בַּּבְּהְ חַּבְּּכֶּהְ בַּבְּרְ חַבְּּבְּרָתְ Eccl. 10. 18, la charpente s'affaisse, s'écroule.

קְרָה (rac. קרָה). Fraicheur: בְּחֵיֵר Jug. 3. 24, dans la chambre fraiche, la chambre d'été.

קּשָּׁה m. (rac. אַפָּטָּה). Frisure, arrangement des cheveux : מַּצְטָּה הַטְּיָּה Is. 3. 24, les cheveux frisés, bouclés, ou : les cheveux arrondis, bien arrangés, égalisés, exact. le travail de frisure, d'arrangement.

וֹתְקְשָׁה f. (rac. הַשְּׁהְ). Travail fait d'une pièce, ou battu au marteau : בַּיְהַיִּה הַשְּׁהְ Exod. 25. 18, tu feras (les chérubins) d'or battu au marteau, ou : d'or massif, dur; selon d'autres : tournés, faits au tour, ou : arrondis, égalisés (v. הַשְּׁיִה); des trompettes d'argent massif ou d'argent battu au marteau, ou des trompettes bien arrondies, Nomb. 10. 2; de même, au sujet du chandelier, Exod. 25. 31, et d'une colonne, Jér. 10. 5.

II מְקְשָׁה f. (ע. מְשָׁאִרם). Champ de concombres: בְּמְלֹּנְיָת בְּמִקְשָׁה Is. 1.8, comme une cabane de gardien dans un champ de concombres.

מֵר m. (rac. מֶרֶר). Goutte d'eau: בְּמֵר מִדְּלִּי Is. 40. 15, comme une goutte d'eau (qui tombe) d'un seau.

קרה. אָרָה (rac. מָרַר. Amer, triste, indigné, furieux, funeste, fatal: אָרָה (Is. מַרָר בּלַבְּרָה) אַרָר (Is. מַר לִּבְּרָת בַּר לְבָּרְתוֹים בּר לְבָּרְתוֹים בּר לְבָּרְתוֹים וּשׁ בּר לְבָּרְתוֹים בּר לְבָּרְתוֹים וּשׁ בּר (Is. מַר בַּלַבְּינָת וּבְּר בַּרָּבְיָר בַּר (Is. מַר בָּלְבָּיָר בַר (Is fin en est) amère comme l'absinthe; נְבָּלְרְ בַר (Is. 3. 14, je m'en allai tout triste; בְּר רְּיִנָם וּבְּר בַּר (Isam.

Digitized by Google

30. 6, l'ame de tout le peuple était remplie d'amertume, d'indignation, ou verbe (עבר (מבר 1. 10, elle avait l'ame, le cœur, triste; אַלְקַהוּ אָרֹלָהוּ many Gen. 27. 34, des cris hauts et furieux; מְסְפֵּר מֵר Ez. 27. 31, (avec) des plaintes, des lamentations amères; שנשים ברי נשש Jug. 18. 25, des hommes irrités, emportés de colère, de rage; דַבר מַר Ps. 64. 4, des paroles amères, méchantes; מיירע ומיי Jér. 2. 19, qu'il est mal ct funeste, fatal. - Employé comme subst. : בְּמֵר נָמְשֵׁר Job 7. 11, dans l'amertume de mon âme; מַר־דַשְּׁמַנָת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort; וְדְרא מֵר־לָהּ Lament. 1. 4, et elle est dans l'amertume, dans la tristesse, ou עפרbe (ע. מֶרָר; adverbialem .: מֶר יִבְּבֶּרוּן Is. 33. 7, ils pleureront amèrement; ורושקו מרח Ez. 27. 30, ils crieront amèrement, lamentablement.

לְרָרָא Hiph. Élever ou s'élever : בָּעֵידוֹא Hiph. Élever ou s'élever : בַּעָּרוֹם הַּיְרָיא Job 39. 18, au moment où elle (l'autruche) élève ses ailes, ou : s'élève, prend son élan dans les airs.

קרָאן, י. (pour מָרָה, v. מֶרָה adj.): קרָאן, Ruth 1. 20, appelez-moi l'amère, l'affligée.

בְּבֵּא chald. m. Mattre, seigneur: בְּבֵא Dan. 2. 47, et le Seigneur des rois, Dieu; מָרָאר מַלְכָּא 4. 21, mon seigneur le roi.

קראדף et קראדף n. pr. Merodach, une divinité adorée des Babyloniens (Mars?), Jér 50. 2 (v. אָוִיל מְראִדָּן.).

קרארף אורף Merodach (Mars? est Dieu et maître), n. pr. Merodach Baladan, fils de Baladan, roi de Babylone, Is. 39, 4.

מָרְאָה m. (rac. רָאָה, const. מָרָאָה,

avec suff. אָרָאָר, יְמִרְאָרוּ, הָלָרָאָר, pl. const. בְּרְאֵינִם, בַּרְאֵינִם; le subst. au sing. ou au plur.). 1° Aspect, vue, visage : ימית מֵרְאֵח Gen. 41. 2, belles d'aspect, fort belles; וּמֵרְצֵּירְנֶן רֵע 41. 21, et leur aspect était laid, elles paraissaient laides; יפרארך נאנה Cant. 2. 14, et ton visage est agreable ; לָכַל־מָּיִצָּהוֹ שֵּינֵי הַוּלֹהָוּן Lev. 18. 12, autant qu'il peut en paraitre aux yeux du prêtre, exact. selon toute la vue des yeux du prêtre ; מֹצֵּרְאֵּהוֹ מֵינֵיךְה Deut. 28. 34, par l'aspect qui sera devant tes yeux, par les choses terribles que tu verras. - 2º Apparition, vision: בוניל הונה Exod. 3. 3, cette grande apparition, merveille ; הַאִּירָדי אַשֶּׁר רָאִירָדי Ez. 11. 24, la vision que j'ai eue; souvent après les adj.: ימר מראה Gen. 12. 11, טבח מראה 24. 16, d'une belle figure ; נָחמָד לְמַרְאָח 2. 9, agréable à la vue; פְּמֵרְאֵה אַדָם Dan. 10. 18, une apparition comme une figure humaine.

לְּיִלְּהָר f. Jabot d'un oiseau: מֵרְאָה Lév. 1. 16, il ôtera (de l'hostie) le jabot et les plumes (qui sont sur la peau et autour du jabot), ou : le jabot et la nourriture qu'il contient (v. רְאָה); selon les uns, la racine est אִיְם être rempli, gras (v. בּרָא בּרָא פֿרָא פֿרָא ; בּפּר lon les autres, רְאָה souiller, salir (v. רְאָה, Hoph. הְאָה).

קראשָׁה et טְרֵשָׁה n. pr. Maresah, ville fortifiée, appartenant a la tribu de Juda, Jos. 15. 44, II Chr. 11. 8.

ראש היאש ה. pl. (rac. איאים, avet suff. באָשׁרָיר). Ce qui est près, ou dessous la tête, chevet : יְּשָׁשׁ מְדִּי מַרָּאַשׁרָיר Gen. 28 11, il fit (de la pierre) son chevet, il la mit sous sa tête; אַרֶּאָרָץ מְרַאָּשׁרָיר I Sam. 26. 7, (sa lance fichée) en terre était

a son chevet; אַמּינְיּ דְּיָּאָשִׁי בָּפָּרְ בָּפָּרְאָשִׁיִּ בָּפָּר בַּפְּרָּאָשִׁיִּ בָּפָּר בַּפְּרָּיִּאָיִי בַּפָּר בַּיִּיּאָר בּיִּיּיִּיִּיִּיִּי בְּיִּיִּיִּיִּיִּיִּ [David prit la lance et la cruche) du chevet de Saul (qui étaient à son chevet).

מֵי יְדֵר : (de אַלֵּי tête): מֵי יְדֵר (de מֵי tête) בּין שׁנְי עָבְּי Jér. 13. 18, parce que (la couronne de votre gloire) est tombée de votre tête; selon d'autres : parce que l'ornement de votre tête, votre diadème (et la couronne de votre gloire) sont tombés.

ille ainée de Saul, I Sam. 14. 49.

בְּרַבְּרִים m. pl. (rac. לָבֵּד). Couverture, tapis : מִרְבַּרִים עַרְבָּר Prov. 7. 16, j'ai orné mon lit de tapis, de couvertures riches (v. 31. 22).

קרְהָּי (rac. רְבָּהָה). Étendue, ce qui est étendu, vaste: מְרָבָּה Ez. 23. 32, (cette coupe) est vaste à pouvoir contenir, elle contient beaucoup (v. une autre explication à hiph.).

לְּכֵּרְהָּ m. (rac. רֶבֶּה). Augmentation, étendue, quantité: אַבְּרְבָּהְי וֹבְּיִהְי Is. 9. 6. pour que son empire augmente, s'étende, ou : (il n'y aura point de fin) à l'ètendue, à la grandeur, de son empire; אַבְּיִר שַׁבְּלֵל מַיִּרְשָׁר Is. 33. 23, (on partagera) les dépouilles et le butin (pris) en quantité.

רְבֵץ m. (rac, רְבֵץ). Endroit où les bêtes couchent, se retirent : מַּרְבֵץ לַחָיָה Soph. 2. 15, une retraite de bêtes sauvages; const. לְמֶרְבַּץ־צֹאֹן Ez. 25. 5, en une retraite des brebis.

קרָבָּח m. (rac. בְּבֶּק). Endroit où l'on engraisse les bestiaux, engrais: יַבְּנְלֵּים Amos 6. 4, et des veaux qu'on avait mis a l'engrais; בֵּלְיבֶּרְבָּק I Sam. 28. 24, un veau à l'engrais, un veau gras.

עַרְגוֹע m. (rac. בְּנֵב.). Repos, paix : וְרָנֵג אַנְּמְשְׁבֶּם Jer. 6. 16, et trouvez le repos (la paix) de vos ames.

בּרְנּלִיוֹתי. f. pl. Les diamants, Aboth.

לְבְּלֵּכְהְ (rac. בְּבֶּי (רְבֵּכְּהְ. Tas de pierres: מְבְּרְבֵּּרְ הְּבֵּרְ הַבְּרְבְּּרִ אָבֶן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבַּרְבְּּרִ אַבְּן הְבִּרְבְּרִ אַבְּן הְבִּרְבְּרִ אַבְּן הַיִּבְּרִ אַבְּן וּיִבְּרִי עם bouquet de pierres : comme un bouquet de pierres dans une fronde, lancé avec la fronde; selon d'autres, pourpre (עַרְבָּבְּרָּ, רְבִּיִּבְּיִר, יבַרְיִבְּיִר (commune) dans un drap de pourpre, un drap fin.

רְנֵיכ f. (rac. רְנֵיכ). Repos : רְּנִיכ roung Is. 28. 12, et ceci est le repos, ou : le lieu du repos.

קמְרֹדּי Jos. 22. 19, et ne nous abandonnez pas, ne vous divisez pas d'avec nous; בְּמַרְנֵי־אִוֹר Job 24. 13, de ceux qui sont rebelles à la lumière (des ennemis de la lumière), ou : qui sont rebelles à Dieu.

קרר chald. Même signif.: מְּתְצֶּלְיהָ Esdr. 4. 19, et (qu'elle) s'est révoltée, et que la rébellion, la sédition, était excitée dans elle; ou, מְרֵר subst.: et que la révolte et la sédition étaient excitées dans elle (dans cette ville).

קרֶר m. Défection, désobéissance : אַם־בְּמֶרֶר וְאִם־בְּמַעֵל Jos. 22. 22, si (nous l'avons fait) par défection, désobéissance, ou : si par infidélité.

קרָר n. pr. m. I Chr. 4. 17.

קרָדָא : chald. adj. f. Rebelle מְּרָדָא קּרְיָא :Esdr. 4. 15, et emphat.: מְּרָדָא מָהָדָא 4. 12, une ville rebelle.

לַרְרָּוֹת f. (rac. מְרַבְּיֵח I Sam. 20. obéissance: בְּרְבְּיֵח וַשִּרְבְּּוֹח I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et désobéissante, rebelle; " מְרַבְּיִח מַרְבּּיִת Rituel, une flagellation de correction, ou : en punition de la désobéissance, une espèce de châtiment qu'on infligeait pour certaines fautes, transgressions légères de la loi.

(מראַדּב אי) מְרַבַּבּ

יבורב' n. pr. Mardochée, fils de Jaïr, oncle et père adoptif d'Esther, Esth. 2.5.

קרָרָּף m. (rac. קרָרָם). Persécution, poursuite: מְרַבּוּק בְּלֵּר חִשֵּׁךְ Is. 14.6, une persécution, poursuite, sans relache; ou, הְדָּף part. du Hoph.: (chacune des nations) est persécutée; selon d'autres, sens actif: le roi de Babylone persécutait, etc.

לְּרָה (inf. (מְרֵי (מְרָי) Oésobéir, être rebelle, irriter (ע. מְרֵי), offenser בּן סורר: Deut. 21. 18, un fils indocile, obstiné et rebelle; חור סובר ומבי Ps. 78. 8, une race désobéissante et rebelle; מער בּן בּי בּ Ps. 5. 11, parce qu'ils se sont révoltés contre toi;

מיר מיר, אור מיר, מיר, אור מי

קְרָה f. duel. Révolte double, réitérée: מָאָרֶץ מְרְיֵזִים Jér. 50. 21, la terre de la révolte réitérée, Babylone (rac. קָּיָרָ).

קרה (amer, de קרה) n. pr. d'un endroit, Marah, nommé ainsi d'après une source qui s'y trouve, et dont les eaux sont amères, Exod. 15. 23.

קרה (rac. מְרֵה). Amertume, chagrin: לְּבָר מְּבֵּר נְמְשׁׁה Prov. 14.10, le cœur connaît l'amertume de son âme (ses propres chagrins).

תבר של (רגר או מבר calamité, persécution: רְמֵי שְּׁנְיָם זְּמְרֹבָּי, Misère: במי שְּׁנְיָם זְּמְרִבְּי, וּמִי שְׁנִים זְּמְרִבּי, Lament. 1. 7, (dans) les jours de son malheur, affliction, et de ses calamités, persécutions; שְּׁנִיר וּמְרוּבְּיִר 3. 19, mon affliction et ma misère, ou : ma persécution; concret : בַּנִיִּים מְרוּדִים Is. 58. 7, et les pauvres persécutés, fugitifs, sans asile.

מר ח. pr. Meroz, ville au nord de la Palestine, Jug. 5. 23.

Droyé: מְרֵח (rac. מְרָח). Ecrasé, broyé: בְּיֹחְ שָּלֶּהְ Lév. 21. 20, un homme qui a les testicules broyés, écrasés (selon d'autres: qui a une descente, hernie).

קרום m. (rac. לום). Hauteur, le haut, lieu élevé, celui et ce qui est haut : בְּדֵר מִרוֹם יִטְירָאֵל Ez. 20. 40, sur la haute montagne d'Israel, Sion; שַּנְירוֹם Job מברום קנו ; 39. 18, en haut dans les airs Hab. 2. 9, (pour placer) son nid bien haut ; אָבָא חַמַּרוֹם ls. 24. 21, les armées du ciel; et plur.: וְשֵּׁחֵיִר בַּמְרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin est dans les cieux; de Dieu : יַצְתַּח מַרוֹם לְעֹלָם Ps. 92, 9, tu es le Très-Haut dans l'éternité; וֹבְּרוֹם מֲבוֹ Is. 24. 4, les grands, les premiers du peuple; מָרוֹם מִשְׁפָּטֵיךָ מְנָגְהוֹ Ps. 10. 5, tes jugements, châtiments, sont dans le haut, c.-à-d. loin de lui, ne l'atteignent pas; רְשָׁבֵר מָרוֹם Is. 26. 5, ceux qui demeurent dans l'élévation, dans des endroits inaccessibles; בַּמַרוֹמִים בְּבִּים Eccl. 10. 6, (la folie est placée) dans l'élévation, dans de grands honneurs (on donne les hautes dignites aux fous, aux insenses); פַּי־רַבְּרַם Ps. 86. 3, car beaucoup לחַמִּים לֵּי מָרוֹם me font la guerre, & Très-Haut! selon d'autres : dans leur orgueil ; d'autres traduisent: mais beaucoup luttent pour moi, les anges dans le ciel.

מרוֹם n. pr.: מֵר מֵרוֹם Jos. 11. 5, les eaux de Merom, un lac au pied du Liban, situé dans une région élevée.

לא לַשְּלִים : Course (רוץ m. (rac. רוץ). Course בַּשְּרוֹץ Eccl. 9. 41, la course n'est pas

pour les plus légers (ils ne peuvent, ne doivent, se fier à leur course, ils ne sont pas surs d'arriver).

קרוֹצְה (rac. רְדְּץְה). 1° Course: מרוּצַה II Sam. 18. 27, la course du premier, sa manière de courir. — 2° Oppression, violence: וְנַצְישׁוּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹּח לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּשׁוֹח לַבְּשִׁר לְבִּעְם לַבְּשׁוֹח לִבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לַבְּשׁוֹח לִבְּעִים לַבְּשׁוֹח לַבְּעִים לְבִּעְם לַבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִים לְבִּעְם לִבְּעִם לְבִּעְם לִבְּעִם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לִבְּעִם לְבִּעְם לִבְּעִם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבְּעִם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִים לְבְּעִם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעְם לְבִּעם לְבִּים לְבִּעם לְבִּעם לְבִּים לְבִּים לְבִּעם לְבִּעם לְבִּים לְבִּעם לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְבְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בְּבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִים לְבִּים לְבְּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים לְבִּים בּיוּים בּים בּיבְּים בּיּבְּים בּיוּים בּיוּים בּיבְּים בּיוּים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בּיוּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּי

קרוקים m. pl. (rac. מָרַקּים). Action de purifier, de lisser : יְמֵי מְרוּקִים Esth. 2. 12, les jours de leur purification, de leurs onctions (le temps pendant lequel les femmes employaient des onctions et des parfums pour paraître plus belles et plaire au roi).

קרוֹת (sources amères) n. pr. d'une ville: רֹשְׁבֶּח מְּבֹיּה Mich. 1. 12, celle (la nation) qui habite Maroth, les habitants de Maroth; selon d'autres: (Jérusalem) qui est plongée dans l'amertume (de בַּרַבּ), ou: qui persiste dans la désobéissance (de בַּרָבָּ).

תְּחֵרוּ מֵלֹר Is. 38. 21, et qu'ils appliquent (les figues) comme cataplasme sur la plaie, le mal (soit des figues qu'on devait amollir, écraser, soit de leur action, consistant à résoudre le mal), v. מֵרוֹתַן.

ימרכת (ירוב באקר). Espace grand, vaste: אָרֶץ Hab. 1. 6, qui va vers, qui parcourt, les vastes espaces de la terre; בְּבֶּרֶשְׁ בַּבֶּּרֶחֶב Osée 4. 16, (autrement Dieu les aurait fait pattre) comme les agneaux dans une vaste

prairie, ou: (Dieu les fera errer) comme un agneau perdu dans une vaste terre, et qui ne peut plus trouver son troupeau; רַיִּזֹצִיאַנִי לַשְּרְתָּב Ps. 10. 20, il m'a fait sortir (il m'a conduit) au large, il m'a délivré; קָנִי בַשָּרְתָב דָּא 118. 5, Dieu m'a exaucé et m'a mis au large (m'a consolé, sauvé).

קרְתִּקִים m. (rac. piɔ, plur. קּרְתִּקִים et is. 10.3, (le malheur) qui viendra de loin; אָרָעְ מַרְתָּק אָרָעָ אָרָעָ בַּרְתַּקּים 17. 13, et il fuira bien loin; אָרָעְ מַרְתַּעְ מָרְעָ אָרָעָ בַּרְתַּקִים 13. 5, (ils viennent) d'un pays lointain; אַרֶע מַרְתַּקּים 2ach. 10. 9, les pays lointains, les plus reculés.

רְּהָשֶׁה f. (rac. מְהָשֶׁה). Pot, vase profond (du mouvement que produit la chose qui bout dedans): מְפָהֵית מְּרָהְשֶׁה Lév. 2. 7, une oblation de farine cuite dans un pot, un vase profond.

לְרַט 1º Frotter, polir, fourbir: ברוטה — מרוטה Ez. 21. 14, 33, un glaive poli, tranchant. — 2º Polir la tête, c.-à-d. enlever, arracher, les cheveux; וַאָּמִרְטֵח מִשְּׂיֵער רֹאִשִׁי וּוְקנִי Esdr. 9. 3, je m'arrachai les cheveux de la tête et les poils de la barbe ; וַאָּמָר מָוָם אַנְשִׁים נַאָּמָר מָם Néh. 13.25, je battis quelques hommes d'entre eux, et leur arrachai les cheveux, ou : je leur fis raser les cheveux; ולְחֵיֵד לְּמֹרְמִים Is. 50. 6, (et j'ai abandonné) mes joues à ceux qui m'arrachaient le poil de la barbe; וְכַל־פַּחָת Ez. 29. 18, et chaque épaule est écorchée (à force d'avoir porté des fardeaux).

Niph. Etre dépouillé de ses cheveux, devenir chauve : וְאִרשׁׁ מִּד רְמָרֵט רֹאִשׁׁוּ Lév. 13. 40, et un homme dont les cheveux tombent de la tête.

Pou. part.: זְּתְשֶׁח מְּלְרֶט I Rois 7.45, d'airain poli, ou très pur; רְוִרָּא מִרְטָּח Ez. 21. 16, et elle (l'épée) a été polie, fourbie.

chald. (v. ביי héb.). Arracher: מֵנים tan. 7. 4, jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées.

תְּבִים מְעִרִים (מְבִים (מִבִים (מִבִים (מִבִים (מִבִים (מִבִּים (מִבִים (מִבִּים (מִבִים (מִבִּים (מִבִים (מִבִּים (מִבְים (מִבִּים (מִבִּים (מִבְים (מִבְּים (מִבְים (מִבְים (מִבְים (מִבְים (מִבְים (מִבְים (מִבְים (מִבְּים (מִבּים מִבּים (מִבּים (מִבְּים (מִבּים מִבּים (מִבּים מִבּים (מִבּים (מִבּים מִבּים מּבּים (מִּבְּים מִבּים מּבּים מּבּים מִבּים מִבּים מּבּים מּבּים מִבּים מִבּים מִּבְּים מִּבְּים מִבּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבּים מִּבְּים מִבּים מִבּים מִבּים מִבּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבּים מִּבְּים מִבּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מִּבְּים מְּבְּים מְּבְים מְּבְּים מְּבְּיבְּים מְּבְּים מְּבְּי

קריב בעל et יריבעל (celui qui lutte contre Baal) n. pr. Meri-baal ou Merilbaal, fils de Jonathan, I Chr. 9. 40.

מְלִיא adj. (rac. קרָא.). Gras, engraissé: פֿרָיאֵי בְשָׁן מָּלֶם Ez. 39. 18, (des bêtes) toutes engraissées à Basan; puis subst.: ימָני II Sam. 6. 13, un bœuf et une bête (veau?) mise à l'engrais; Is. 1. 11, et la graisse des bêtes mises à l'engrais, engraissées.

קרָיָה (résistance) n. pr. m. Néh. 12. 12.

מוֹרְיָה ed מוֹרְיָה n. pr. Moria, une colline dans Jérusalem, sur laquelle Salomon a bâti le temple, II Chr. 3. 1 (composé de אָרָיָ et הַיְ Dieu a vu, choisi, v. Gen. 22. 8, 14, ou de הַיִּי instruire, d'où venait l'instruction au peuple); אָרָיִ הַּמֹרִיִּה Gen. 22. 2, la terre, la contrée, près de Moria.

ַּמְרְיוֹת (désobéissance) *n. pr. m.* 1° I Chr. 5. 32. — 2° 9. 11. — 3° Néh. 12. 15 (12. 3, הבים). sour de Moïse, Exod. 15. 20. — 2º Miriam, fils d'Ezra ou de Mered (?), I Chr. 4. 17 (v. Kimchi).

קרירוּח f. (rac. מְרֵי). Amertume, tristesse: בְּמְרָירוּח Ez. 21. 11, et gémis dans l'amertume, la tristesse (de ton cœur).

(במניינים . א) מְנִינִים).

וְקָטֶב : Amer (מְרֵר). Amer קּוֹיְרִי Deut. 32. 24, et une peste contagieuse, cruelle.

תְּבָבְיּ, Mollesse, abattement, peur: לָבָבִּי, בּלֹבָבָּם Lév. 26. 36, exact. je porterai de la mollesse dans leur cœur, je frapperai leur cœur d'épouvante, de peur.

מְיְכֶּבֶּר (rac. בְּיִר, const. מְיְכֶּבָר, plur. מְיִבְּבָרוּ, const. מִיְבְּבִרוּן . Voiture, char, surtout de guerre: מְּלְבֶּרָת תְּשִׁיְבֶּח הַמְּיִבְּעָה Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); בּבֹר בּבְּר בּבֹר בּבֹר בּבְּר בּבֹר בּבְּר בּבֹר בּבְּר בּבְּר בּבִּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בְּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בְּבְּר בִּבְּר בַּבְּר בִּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבִיר בְּבְּר בְּבְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבָּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבְּר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בּבְּר בְּבִיר בְּבִּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיר בּבּר בּבּיי בּבּר בּבּר בּבּר בּבּר בּבּר בּבּיי בּבּיב בּיּב בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיב בּיבּיב בּיב בּבּיי בּבּיב בּיּב בּבּיי בּיבּבּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיב בּיב בּיבּיב בּיב בּי

תְרֶכְלְתוּ (rac. בְּבֶּרְלְתֵּהְ Ez. 27. 24, et des bois de cèdre, ou : (lié à ce qui précède : des marchandises dans des caisses) faites de bois de cèdre, étaient, faisaient partie de, ton commerce, ou : étaient apportés à ton marché; selon d'autres : les bois de cèdre, ou : les caisses, étaient de tes marchandises, tu en faisais trafic.

קרְּטָה f. (rac. קּבְּתְּה). Ruse, fraude, supercherie, tromperie: בָּאַרָּבָּה Gen. 27. 35, ton frère est venu avec ruse, supercherie: אַבְּיֵים כָּלּ-דְרִיּוֹם בָּלְּרְרִיּוֹם בָּאָרִם בְּלֹּרְרִיּוֹם בִּיִּרְם בּאַרִּם בּאַרָּם. 18. 43. 41. de l'homme trompeur; אַבְיֵי אַבְיִי Mich. 6. 41, de faux poids; מִּיְיִם Mich. 6. 41, de faux poids; מִיְּשִׁי Mich. 6. 5, une balance fausse; מְּאַרִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בְּלָאִים בּיִרְיִם, Jér. 5. 27, leurs maisons sont pleines de tromperie, c.-à-d. du produit, des fruits, de leurs ruses, tromperies.

ח מְרְמָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

קרמוֹח (elévation, arrogance) n. pr. m. 4° Esdr. 8. 33 (v. קריות 3°). — Psdr. 10. 36.

תְּרְטֶּם m. (rac. מָרְטָּם). Ce qui est foulé aux pieds : יְחָיָה לְּמִּרְטָּם Is. B. B, elle (la vigne) sera foulée aux pieds ; יְצְּלֵּינֶם הְרְצֶינֶה בּוֹרְצֶינֶה בּוֹרְצֶינֶה Ez. 34. 19, et mes brebis doivent paltre ce que vous avez foulé aux pieds.

י (קָרָן Maitre, Seigneur : לְּשָרֶנְיּ Je Seigneur qui est dans le ciel; בְּיָרֶנְן מָרָן à nos maîtres et à nos docteurs.

סְרֶּם n. pr. Meres, un prince perse, Esth. 1. 14.

מְרְסְנָא n. pr. Marsena, un prince perse, Esth. 1. 14.

עַרֵע m. (rac. רְצָּי, v. בֶּרָ, avec suff. מֵרֵעֵּדְיּ , מֵרֵעֵּדִי , מַרַעָּדִי , מַרַעָּדִי , מַרַעָּדִי , מַרַעָּדִי , מַרַעָּדִי , אַה , גַּיבִּדִי , אַה נְּמָדִי , אַה נְּמָדִי , אַה נְּמָדִי , אַה נְמָדִי לְמַרַעָּדִי , avec suff. compagnon: (a. 2. c'est pourquoi je l'ai donnée à ton ami, ou : à ton compagnon ; trente à ton compagnon ; trente hommes pour tenir compagnie (à Samson), ou : trente Philistins, amis les uns des autres.

קרְעָה m. (rac. רְבֶּיד, avec suff. מְרְעָה, בְּּרְבֶּרוּ. Pâturage: בְּמִרְעָה Ez. 34. 44, dans un bon pâturage; מְּרְבֶּר même verset, dans un pâturage gras.

קרגהי Jadon, Meronothite, Néh. 3.7.

* אַרְעִיי Rituel, Maladies.

לְרְעֵיח f. (rac. בְּרָעִיח). 1º Paturage, l'action de faire paître : מְּבֶּרְעִירָם וַיִּשְׂבֶּעוּ Osée 13. 6, lorsque, ou des qu'ils sont arrivés dans leur pâturage, ils se sont rassasiés; בְּאָהָן מֵרְעִיתָן Ps. 74. 1, contre le troupeau que tu fais pattre, dont tu es le pasteur; יבי מַרְיִנִיהוֹ 95.7, (et nous sommes) le peuple qu'il fait pattre, dont il est le pasteur.—2° Troupeau: יבָל־מַרְיִנִיהָם נְשׂנְיִנוּ Jér. 10. 21, et tout leur troupeau a été dispersé.

קרְעֵלְה (frémissement) n. pr. Marelah, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 11.

ערָפָּא Jér. 8. 15, מַרְפָּא Jér. 8. 15, rac. רָמָא). Guérison, santé, remède, salut, délivrance : וָאֵרן לָנוּ מַרְפֵּא Jér. 14. 19, et il n'y a pas de guérison pour nous; לְאֵין מֵרְמֵא II Chr. 21. 18, (une maladie) sans guérison, incurable; וּלְכֵל־בְּשֵׂרוֹ מַרְבַּא Prov. 4, 22, (elles donneront) la santé à tout son corps; ילשון חבקים פרפא 12. 18, mais la langue des sages (donne) la santé (aux esprits), elles les console, les encourage; אַרְכָּה וֹבְּיִרְמֵּא Jér. 33. 6, la guérison et la santé, סט: et les remèdes ; ואֵדן מֵרְמָא Prov. 6. 15, sans salut, sans ressource; בּקרָפָא בְּכְנַפֵּרְדָו Mal. 3. 20, et le salut, la délivrance, sera sous ses ailes.

II בְּקָהָא שִׁרְהָא (rac. רְּקָה Mansuétude, douceur, calme: בְּקָה שִּרְהָא לְשׁרִּן Prov. 15. 4, la langue douce, pacifique; בְּקַה בְּיִלְּא מִרְם בּא 14. 30, un cœur calme (sans envie); בּרַ בְּיַרְהָא רֵיִרְיִן הְּטָאִים בְּּדִּלִּים בּרִוּלִים בּרְוּלִים בּרְוּלִים douceur fait éviter, ou répare, de grandes fautes; d'autres traduisent partout dans le sens de I בִּרְתָּה בַּרְתָּה עוֹ פַּאַר וֹשְׁרִין עוֹ guérit, un cœur qui guérit, qui est salutaire; et Eccl. 10. 4: car la santé (celui qui aime sa santé, son salut) évitera les grandes fautes.

תְּלְכְּשֵׁשׁ הַנְלֵּכְשׁ m. (rac. בְּשֵׁשׁ). Ce qui est foulé, troublé, eau trouble: זְּמְלֵּכְשׁ תַּנְלֵּכְשׁ תַּנְלֵּכְשׁ בַּנְלֵּכְשׁ 34. 19, et l'eau rendue bourbeuse, trouble, par vos pieds.

. אַרְץ (ע. אָרַין) Kal inusité. Niph. Étre fort, violent: אַמְרֵרינְשׁר Job 6. 25, que les paroles justes sont fortes, persuasives; קּלָלָּה נְמְרֶצֶּה I Rois 2. 8, une malédiction violente, outrageante; Mich. 2. 40, et la douleur sera forte, ou: la ruine sera complète.

Hiph. Rendre violent, irriter:

Job 16. 3, qu'est-ce qui t'irrite, t'excite (pour que tu répondes encore)?

ירָצֵע m. (rac. רָצֵע). Poincon, alène: אֶרדְאָזִלּי בּתּרְצַעְ אַרדּאָזִלּי בּתּרְצַעַ lui percera) l'oreille avec une alène.

קרְעָּלָּת (rac. בְּצְהָים). Endroit pavé: מֵרְעָּפָּת שׁרְצָּמָּח אֲבְנִים II Rois 16, 17, (il posa la mer sur) le pavé (du temple) qui était de pierre; selon d'autres: sur une base de pierre.

Pבְּיְ Frotter, polir, nettoyer, laver: בְּינִים קּרוּם II Chr. 4. 16, d'airain poli, ou pur (עִּבִים ;); שַּׂרִים עִּרְסוּ Jér. 46. 4, polissez, aiguisez, les lances.

Pou. passif: בְּלֵים בְּּלְים Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé (écuré) et lavé avec de l'eau.

קריך m. (rac. מָבֶר). Jus: יְוַשְּבֶּר שָׁם Jug. 6. 19, et il mit le jus (de la chair) dans un pot; וְמָבִר Is. 65. 4 (מְבֵר cheth.), le jus (de la chair) d'animaux abominables, immondes.

תְּלֶקְת (rac. בְּקָח). Aromate, plante aromatique: מְּנְדְּלְוֹח מָּנְקְלוֹח Cant. 5.13, des tours, ou des parterres, de plantes qui répandent le parfum (v. מָנָלָל.).

לְּרֶקְתָּה f. (rac. רְּבֶּקְתָּה Ez. 24. 10, et assaisonne bien la viande. — 2º Pot plein d'onguent: יִם יְטֵּלִים מַשֵּרְבֶּוְה Job 41. 23, il fait paraître la mer comme un pot, un vaisseau d'onguents (qu'on fait bouillir), ou : il mêle ses eaux (comme on mêle) un onguent, ou : les parfums.

בְרַר בּלֵּר מְאֹר: . Etre amer; impers.: מָרַלּר מְאַר בְּר מְאַר Ruth 1. 13, je suis très triste, af-

fligée, à cause de vous, ou : plus que vous; exact. il m'est très amer, pénible; אָרָח בָּיִר בְּיִלְּה Lament. 1. 4, elle est très triste (v. יבֵי); בְּיִר בְּיִלְּה בָּין בְּיִר בְּיִלְּה בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּייבְיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִּי בְּיִי בְּיי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּייבְיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייר בְּייר בְּייבְייי בְּייבְיר בְּייבְיר בְּייר בְּייבְיר בְייבְייי בְייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְייי בְּייבְיי בְּייבְייי בְיייבְיי בְּייי בְּייבְייי בְּיייבְייי בְּייי בְּיייבְייי בְּיייבְייי בְּייבְייי בְּיייי בְּיייבְייי בְּייי בְּיייבְייי בְּיייבְיייי

Pi. Rendre amer, irriter: רְיָבֶירָה Exod. 1. 14, ils leur rendaient la vie amère (triste, dure); אָפֶרֵר בָּבֶּרָר Is. 22. 4, je répandrai des larmes amères; שְּבֶּרֶרְתּא Gen. 49. 23, ils l'ont

irrite, chagrine.

Hiph.: יְשָׁהֵי רַשְׁהַר רַמְּיִה וַמְּיִה וַשְּׁר בַּפְּיִּשׁר Job 27. 2, et par le Tout-Puissant, qui a rempli mon âme d'amertume; יְּהִי לֶּרְ מְאֹר Ruth, 1. 20, le Tout-Puissant m'a remplie d'amertume (m'a donné des malheurs, des douleurs amères); יְּבֶּי בְּעָר Zach. 12. 10, et ils seront pénétrés de douleurs, ou (sous-entendu בְּבֹי בָּי : ils pleureront amèrement, à son sujet; fut.: מֵּרָת בַּי Exod. 23. 21, ne l'irrite pas, ou ne lui désobéis pas (v. בַּיִּהְיִם בַּי).

Hithp. Le בּ répété: מַּלְמִי אַלָּיי Dan. 8. 7, il s'irrita contre lui, l'attaqua

avec fureur.

יְשִׁפּהְ לָאָרֶץ: Bile: יְשִׁפּהְ לָאָרֶץ Job 16. 13, il a répandu ma bile sur la terre.

קרְרָה (rac. מְלַרְרָה). Amertume: מְלַרְרָה היים Deut. 32. 32, des grappes d'amertume, c.-à-d. amères; מְרִרָּה מְּחָנִים (מְרַרָּה לָּבְּיָם (מְרַרָּה (מְרַרָּה לַבְּיִב מְרֹרוֹת (מְרַרָּה לַבְּיִב מְרֹרוֹת (מְרַרָּה לַב עָּבְיֹרְ מְרֹרוֹת (מְרַרָּה לַב עָבְיֹרְ מְרֹרוֹת (מְרַרְּה לַב עָבְיֹרְ מְרִרוֹת (מְרַרְּבָּר (מְרַרְבָּר (מְרַרְבָּר (מְרַרְבָּר (מְרַרְבָּר (מְרַרְבּר (מִרְרָב (מִרְרָבְר (מְרַרְבּר (מְרַרְב (מִרְרְבְּר (מִרְרְב (מִרְר (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מִרְרְב (מְרְב (מְרְב (מִרְר (מִרְרְב (מִרְר (מְרְב (מְיִיר (מְיִב (מְיִב (מְיִיר (מְיִיר (מְיִיר (מְיִיר (מְיִב (מְיִיר (מְיִיר (מְיִב (מְיִיר (מְיִיר (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִיר (מִיר (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִב (מְיִיר (מִיר (מְיִב (מְיִב (מִיר (מִיב (מְיִב (מְיִב (מִיר (מִיב (מִיר (מִיר (מִיב (מִיר (מִיב (מְיִב (מִיב (מְיִב (מִיב (מְיִב (מְיִיר (מִיב (מְיב (מִיב (מְיִיר (מִיב (מְיב (מִיב (מְיב (מִיב (מִיב (מִיב (מְיב (מִיב (מְיב (מְיב

Des herbes ameres: צל-מיוֹים יאבְלְרנּג Exod. 12. 8, ils mangeront (l'agneau pascal) avec des herbes amères (avec des laitues amères, sauvages?); יִקְינְינָי בַּבְּרוֹיִים (Lament. 3. 15, il m'a rassasie d'herbes amères.

לְרָרִי (l'affligé) n. pr. Merari, fils de

١

Lévi, 46. 11; n. patron., le même, Nomb. 26. 57.

(מֹנְאַשָּׁת (ע. מְּנֵאשָׁת).

רְשֵׁעֵר. ddj. f. (rac. רָשֵׁע. Méchanceté : אַרְלְּיִדְעּ הַוּמְּיְשֵׁעֵח II Chr. 24. 7, Athalie l'impie, la méchante.

מָרָתִים (v. מְרָתִים subst.).

אַשְׁיַּט m. (rac. אַטָּיַיַ). L'action de porter: לַעבֹר וּלְמַשֵּׁא Nomb. 4. 24, pour servir et pour porter; לאֵרן פַשָּא II Chr. 20. 25, tant qu'on ne pouvait pas le porter, qu'on ne pouvait emporter tout; ועבורה משוא Nomb. 4. 47, et le service, le travail, de porter (le tabernacle).-2º Ce qui est porté, charge, fardeau: אַנּאָט אָר פּאָטיאָד עָשָּׂא Jér. 17. 21, et ne portez point de fardeaux (au jour du sabbat); אַר־בַּיְשָׂא בֶּל־דַּוֹעָם דַוּזָּה Nomb. 11. 11, (pour que tu me charges) du poids de tout כם peuple; וְדָיָהָ עֶלֵר לְמַשָּׁא II Sam. 15. 33, alors tu me seras à charge. -3° Avec wing, ce vers quoi l'âme se porte, l'objet qu'on estime, qu'on aime : יָאָרד בּיְטָא נְקְּיָם Ez. 24. 25, ce que leur amo estime, aime, le plus (à savoir : leurs enfants). — 4º De משא prononcer, ce qui est dit, sentence, leçon: ﷺ پنج پنج יסרת אמני Prov. 31. 1, sentences, lecons, par lesquelles sa mère l'a instruit; spécial. prophétie, vision: נְטָא כָּלָרו אָר־רַוּצָּשָּׂא חַנְּח II Rois 9. 25, et Dieu prononça (par la bouche d'Elie) contre lui cette prophétie ; בַּשָּׂא מַבֶל Is. 13. 1, prophétie contre Babylone; לברייד על-ישראל Zach. 12. 1, récitation de la parole de Dieu, (prophétie) touchant Israel. (Comme les prophéties, en tête desquelles se trouve zigo, contiennent souvent des menaces, qu'elles prédisent des malheurs, il y a des auteurs qui traduisent xwa dans tous ces endroits par : fardeau.) Mais ironiq.: אַרי בּשָּאָ דִי Jér. 23. 33, equivoque, quelle est la prophétie? ou : quel est le fardeau de l'Eternel? (v. versets 33 à 37). --- '5° : אַשַּׁשֵּׁה יוֹשָּה I Chr. 15. 27, le maître de la musique, du chant (de ימא élever la voix). — 6° Don, tribut : ון כסף משא II Chr. 17. 11, (les Philistins apportaient à Josaphat des présents) et un tribut d'argent; selon d'autres, un poids, une quantité d'argent: " अक्ष्म कृष्ट Rit., action de porter et donner, échanger, le trafic, le commerce.

אליים n. pr. Massa, fils d'Ismael, Gen. 25, 14.

אַניש m. (rac. נָטָא). Acception: אַנְישׁא וּ Ghr. 19. 7, (ni) acception de personnes.

לְלְכֶּר : חַשְּׁאָהוּ f. (rac. נְשָׁאָה). Douteux : יְלַכְּר אַשְּׁאָם Is. 30. 27, et (la fumée) la flamme (de sa colere) sera forte, violente (v. יְשָׁשֵׁאַם); ou, comme שָּׁשָּׁב le fardeau sera lourd, on ne pourra soutenir le poids de cette colère.

ראַשְׁיָם f. (Fac. אשָׁיִז, const. ראַשְׁיָם, pl. ר בישאר בישי Ps. 1º Elévation : ישמי Ps. 141. 2, l'élévation de mes mains (pour prier); אַנְשָׁרָשָׁר Jug. 20. 40, et שָׁבָשָׁר הָעָשָׁבָּין vers. 38, une élévation, colonne, de fumée; אין שאים Jér. 6. 1, levez l'étendard, ou : faites monter des colonnes de feu, comme signal. — 2º Fardeau : ראָטיַ בּלֵיתָ מֵרְפָּהּוּ Soph. 3. 18, la honte à cause , d'elle (de Jérusalem) leur était un fardeau. — 3° Prophétie : בשאות שוא Lam. 2. 14, des prophéties fausses. 4º Don, présent : ניַהַן בִּשְׂאֵד Esth. 2. 18, il fit des dons; רַיִּשָּׁא מַשְאָה Gen. 43. 34, il fit apporter des présents (des vivres, ou autres présents qu'on donnait aux convives); מַשְאַר מְשָׁה ; II Chr. 24. 6, le tribut (ordonné par)

ทิเหตุอ f. pl., pour กาหตุอ, Ps. 74. 3 (v. กาหตุอ).

בּפִּעִים m. (rac. שְׁבֵּב Elevation, lieu eleve, qui protége, qui sert de refuge, forteresse: אַשְּׁב בּשְׁבָּי Is. 25. 12, l'elévation de tes murs, tes hautes murailles; אַבְּעַבְ לַּיָּדְי Ps. 9. 10, (Dieu sera) un refuge pour l'opprime; יחָבָּעָב לַיָּדְי פָּיָרָ בְּיִרְי בְּעָּבְי Ps. 17, tu as été ma forteresse, mou refuge; יחַבְּעִים שְּלֶבִיל וּאַבָּעִים Is. 33. 16, des rochers fortifiés sont son refuge, sa sécurité; בְּעִישְּׁהַ חַבְּייִם וֹלִי בֹּוֹר בָּלֵבְּי בַּעַרְים וֹלָי בַּעַרְ בַּעָּרָים וּלַר. 48, 1, la forteresse a été couverte de confu-

sion, ou: n. pr. d'une ville dans Moah, Misgab.

רְשׁלְכָּה at קשׁלְכָּה (rac. יְשְּשָׁבְּה Haia: בְּשָׁלְבָּה Prov. 15. 19, comme una haie d'épines; יוֹבְשִׁים יוֹבָין Is. 5. 5, (jo veux) en arracher la haie (v. יוֹבְּיִים).

יושים או, (rac. יושים). Scia: איניים איניים איניים ווישים ווישים

קשׁרְרָה. (rac. ישׁר ou מְשֵׁרְה.). Une mesure de capacité: הַבְּּשׁרְּהָוּ, Lév. 19. 35, (ni) dans les poids, ni dans les mesures (des aliments secs ou liquides); הַבְּּשׁרְּהָוּ הִישְּׁרָה Ez. 4. 11, et tu boiras de l'eau par mesure, en très petite quantité.

Pחְשְׁיִם m. (rac phi). Raillerie: אַיְּמְיּהָם אַ primp Hab. 1. 10, les princes seront son jouet, un objet de raillerie pour lui.

י (rac. יבְשׁשָׁן). Gelui qui accuse, trahit : נְלִּבְּיֵר וּמַשְׂטִין tout adversaire et accusateur, traitre.

למבר (a. מְשְׁבִּיל).

לשׁכְית f. (rac. מַשְׁבָּית Image, pein-

ture: איש בְּדַוּרְרֵי בַּשְּׂמְרֵיהוֹ Ez. 8, 19, (ca que fait) chacun dans ses chambres pleines d'images, de peintures (qu'il adore); וַאָבֶן פְיִשְׂפְרה Lev. 26. 1, et une pierre ornée d'images d'idolatrie; Nomb. 33. 52, toutes leurs ودر ב ב של היותם images ou peintures, leurs idoles; בְּיֵשְׁתְּבִּיוֹת בְּּסֵבְ Prov. 25. 11, (des pommes d'or) ornées de figures d'argent; selon d'autres : dans des coupes d'argent (de קבר (couvrir, contenir); מֵשְׁכִּיּוֹת לֶּבֶב Ps. 73. 7, (ils surpassent) les imaginations du cœur, ils ont plus que tout ce que le cœur peut imaginer, désirer; maina ישׁנְבֶּח בְּמֵשׁבְּח Prov. 18. 11, (le riche se trouve) dans sa chambre ornée de peintures comme derrière une muraille très élevée, ou : (sa richesse est) comme une muraille très élevée, יחים selon son imagination, son idée (il se le figure ainsi).

ק מְשְׁכֶּרְ, (rac. מָּבֶּר). Salaire, récompense: מָּרְבָּקְהָ Gen. 29. 15, quel sera ton salaire? אַרְּהָרָ Ruth 2. 12, et puisse ta récompense être parfaite, complète.

וּבְּבֵּשְׁמְרוֹת נְסִיּפִים ; Clous בְּיבְּעַשְׁמְרוֹת נְסִיּפִים . Eccl. 12. 11, et comme des clous enfoncés profondément (v. בְּסָבֶּים).

השְּהָים m. Augmentation, ou effusion: השְּהַיִּם הַיִּחְיִי בַּשְּׁיִים וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִיי וּצִּיי וּצִּיי וּצִיי וּצִייי וּצִּיי וּצִיי וּצִייי וּצִייי וּייי וּצִּייי וּייי וּייי וּייי וּייי וּייי וּייי וּייי וּייי וּצּייי וּייי וּיייי וּיייי וּיייי וּייי וּייי וּיייי וּיייי וּיייי וּיייי וּייי וּיייייי וּייי וּיייי וּייי וּייייי וּייי וּיייי וּיייי וּיייי וּייייי וּייי וּיייי וּיייי וּייייי

תְּשְׁרָה (rac. ינְשְׁרָה Ou בְּיִשְׁרָה Domination, empire : נְמְיִה עֵּלִיה עֵלִישְׁרָח וֹאָנְים Is. 9. 5, et l'empire sera sur son épaule (il aura l'empire).

הַלְּיָבְי f. pl. (rac. הַיְּשֶׁ). Action de faire cuire, action de brûler, combustion: אינה הישיים Is. 33. 12, (les peuples seront) comme de la chaux brûlée, exact. comme la cuisson de la chaux; קיינואַ הישִּין אַנּרָינוּרָהָ Jér. 34. 5, et avec la

combustion qu'on a faite pour les pères, c.-à-d. à ta mort on brûlera en ton honneur des parfums, ou des choses qui t'auront appartenu, comme on a fait pour tes pères (comparez II Chr. 16. 14). — בים היים Jos. 11. 8, n. pr. d'une contrée ou d'une ville près de Sidon, Masrephoth majim (les eaux brûlées par le soleil, les salines).

יניקר (vigne, v. מיבה) n. pr. Masrekah, une ville dans Edom. Gen. 36. 36.

ביאקח אַר וִשְּׁמְיֵרִת : La poèle בְּשְׁיֵרֵת II Sam. 43. 9, et elle prit la poèle.

ヴロ n. pr. Mas, fils d'Aram, Gen. 10.23.

אָלָּיָטְ m. (rac. אָלָּיָה ou רְּיָּטָּיִי). 1° Intérêt , usure : אָלְיִהְיּ אִיּשׁ אָלִיבְּ Néh. 5. 7, (vous prêtez) à usure les uns aux autres.

— 2° Dette : יְּבְיּהָ Néh. 10. 32, (et nous n'exigerons) la dette d'aucune main (le payement d'aucune dette).

אַשְׁיֵם n. pr. d'une ville, Mesa, Gen. 10. 30.

מְשְׁאָכּר m. (rac. שָׁאָב). Puits, canal: אַקּבּים Jug. 5. 11, entre les puits, ou les canaux, lieux où l'on puise de l'eau, où l'on abreuve les bestiaux.

קּאָשָּׁיֵם f. Prêt, dette (v. אַשָּׁיֵם 2°): אַרְּבְּים בַּשָּׁאַ Deut. 24. 10, un prêt quelconque; בְּלְרָבִים בַּשְּׁאִיּאוֹץ Prov. 22. 26, (ni de) ceux qui répondent des dettes (des autres).

าหชุบ m. (rac. หชุง). Dissimulation: วาหชุงม กรุงชา กรุงชา Prov. 26. 26, qui cache sa haine, ou (pour กรุงกุร): la haine qui se cache avec dissimulation, sous une apparence feinte; selon d'autres: pour la ruine, pour nuire (v. กาหชุง).

cause des ruines, de la destruction (faite par l'ennemi).

מְשָׁלְּיִ n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, donnée aux Lévites, Jos. 19. 26, 21. 30; קֿשָׁלְּיִ I Chr. 6. 59.

לְּמָאֵלְה f. (rac. מָאֵלֶה). Demande, désir: מְּשָׁאֵלָהוּ לְּבָּּךְ. Ps. 37. 4, les demandes, désirs, de ton cœur.

אני לישָׁאָר, (rac. איַשָּׁ, v. אשׁ levain). Huche, pétrin: דְּבִּישְׁאֲרוֹקוּ Exod. 7. 28, et dans tes huches; קּבְּישְׁאָרִים בּעָשְׁי Exod. 12. 34, leurs pétrins enveloppés, liés (dans des draps); mais mieux: leurs pâtes, pains; d'autres traduisent partout par: restes, provisions (v. אַשִּי).

הוצקיים ל. pl. (rac. יבשי). 1° Broderie: השנים לבישים Ps. 45. 14, sa robe est d'une broderie en or, d'un tissu d'or. — 2° Enchâssure des diamants, chaton: יווי הוצקיים Exod. 28. 11, (tu enchâsseras les pierres dans) des chatons d'or.

lation : מְשְׁבָּח (rac. בּל-בְּשְׁבָּהָן Lament. 1.7, (ses ennemis) se sont moqués de sa

désolation, de son anéantissement; selon d'autres: de ses jours de repos, de fête.

אילי היי הייש (rac. ייש הייש). Erreur : אאלי אילי Gen. 43. 12, c'est peut-être une erreur, une méprise.

בּרְרַבּּיִם מְשִׁרְהִנּיּ (v. מְשַׂהַ (v. מְשַׂהַ בְּיִּלְּיִה מְשִׁרֹּהְנּיִּ בּרִיבְּיִם מְשִׁרֹּהְנִי (v. בְּיִּלְּהַ בּרִיבְּיִם מְשִׁרֹּהְ בּרִיבְּים מְשִׁרֹּ (de l'eau; זמי בּרִיבְּים מְשִׁרֹּ (Lis. 63. 11, celui qui sauve, délivre, son peuple (Dieu), s'est souvenu des siècles anciens; ou, comme presque tous les commentateurs expliquent: il s'est souvenn des siècles anciens, de Moïse et de son peuple; ou: son peuple s'est souvenu des siècles anciens et de Moïse.

Hiph.: יְבְשֵׁיִר מְצֵּיִם רַבְּרם Ps. 18. 17, il m'a tiré du milieu des grandes eaux.

תְּיָבֵים n. pr. (Mosé) Moise, fils d'Amram, de la tribu de Lévi, prophète et législateur, de שְּיָבֶּים tirer, celui qui a été tiré de l'eau, v. Exod. 2. 10 (pour שִּיבֶּי); ou le nom (donné par la fille de Pharaon) est d'origine égyptienne, mais de la même signification: מַּבְּיבָּים Esdr. 3. 2, שִּיבֵּים חַיִּבִים Jos. 23. 6, et שִּיבֵּים אַבַּיבָּים II Chr. 25. 4, dans la loi de Moise, le Pentateuque.

תְּלֶּים m. (rac. תְּנֶים). Dette active, créance: תַּלְּבְּבֶל מֵשֵׁח Deut. 15. 2, chaque homme qui aura une créance, une dette, à réclamer (יְדָּ se rapporte au verbe מִינִים qui précède: sa main se relachera, il ne redemandera pas sa créance).

קשׁוֹאָה f. (rac. איש). Ravage, lieu abandonné, désert : יוֹם שׁיָּאָה וְשִּׁיּאָה (désert : יוֹם שׁיָּאָה וְשִּׁיּאָה (désolation et de ravage; יוֹם שׁיָּאָה וְשִּׁיּאָה (désert abondamment, des champs affreux et ravagés, déserts.

ע מַשׁוּאוֹת (v. מַשׁוּאוֹת).

בְּשׁוֹכְב (ramené) n. pr. m. I Chr. 4. 34.

קישוּבְה (rac. לשוּרָה). Aversion, eloignement, apostasie: אָשָׁבָּה וַאָּדְיּק Jér. 8. 5, avec une aversion permanente, opiniâtre; לְּמְשׁוּבֶרְאי Osée 11. 7, (mon peuple est malheureux) à cause de son éloignement de moi, parce qu'il s'est révolté contre moi ; selon d'autres : il est enclin, disposé, à se révolter contre moi; d'autres traduisent en sens opposé: il est incertain, ne peut se décider de revenir à moi ; plur .: וּמִשָּׁבוֹתֵיךָה וויכְּחָה Jér. 2. 19, et ton éloignement fréquent de moi te punira, causera ta punition ; מְשֶׁבָּח יִשְׂרָאֵל 3. 6, 8, adj. l'infidèle, le rebelle Israel; מְשׁיבֵה מְחָיָם Prov. 1. 32, l'aversion des insensés (pour la sagesse) les tuera; selon d'autres : le repos, le bonheur, dont ils jouissent, etc. (v. ਖ਼ਾਈ).

קילים (rac. אָבָּר ou שָּׁנָּל.). Erreur: אָבָּר מְשׁרְּנָהְיּ Job 19. 4, mon erreur reste avec moi, moi seul j'en souf-frirai.

בְּשׁוֹט et טְשׁיֹט m. (rac. מיש). Rame: בּל הֹמְשֵׁי בְּשׁוֹט Ez. 27. 29, tous ceux qui tiennent la rame, les rameurs; מְשׁיֹפִירָהְ; 27. 6, tes rames.

קשׁוֹטָה Is. 42. 24, cheth. pour הְּשִּׁמְּ pillage (v. מְשִׁפָּה).

רְשַׁבֶּים (fut. אַנְיִּבְיִי, inf. הַשָּׁבִי, aussi היישיים) Enduire, peindre, arroser, graisser, oindre, sacrer : יְּבֶשׁוֹתַ בְּשְׁעַה Jer. 22.14, et peindre de rouge, ou adj. peint de rouge ; בְּשִׁיִּדִים בַּשַּׁבֶּן Exod. 29.2, (des gâteaux) arrosés d'huile; מְשֵׁרוּר מָגַן Is. 21. 5, et graissez (ou polissez) votre bouclier; mik minga Exod. 28. 41, tu les oindras (pour être prêtres) ; נַיִּפְשָׁחֵם איזם איזם Nomb. 7. 1, lorsqu'il eut oint et sanctifié (le tabernacle et les vases); הַלְּחָנִים הַוּנְשְׁחִים Nomb. 3. 3, les prêtres qui ont reçu l'onction ; ਸਾਹ੍ਰੇਸ਼ ו Rois 19. 16, tu oindras, sacreras (Elisée), pour être prophète; ובי אֹחָד Is. 61. 1, Dieu m'a oint (m'a donné pour mission d'annoncer le salut aux humbles); לִּמְשַׁרַהְ לִּמֶלַהְ I Sam. 15. 1, pour t'oindre, te sacrer roi; יָאַבְשָׁלום אַשֶּׁר בְּשָׁלוּט עַלֵּרט II Sam. 19.11, et Absalon que nous avons sacré, proclamé roi sur nous; la chose avec laquelle on oint, avec a, v. plus

haut; et à l'acc.: אָשֶׁרְהָ בְּשֶׁרֶּיְהָ בְּיִּבְּיִרְ בְּשִׁרֹּיִלְ Ps. 45. 8, (Dieu) t'a oint avec une huile de joie.

Niph. pass.: קיד לְמֶלָהְ IChr. 14. 8, que David avait été oint, sacré roi; איז העשה איז Lév. 6. 13, le jour où il est oint, où il reçoit l'onction.

קשָׁים chald.m. Huile (dont on se sert pour l'onction): הַבֶּר וּפְנָּים Esdr. 6. 9, le vin et l'huile.

קְּשֶׁבֶּן (rac. מְשָׁבָּי). Onction: לְשָׁבָּן Exod. 25. 6, pour l'huile de l'onction; אַבְּילוֹן נִּמְשְׁבִּוֹת בָּעָם 30. 25, une huile pour servir aux onctions saintes; c'est là le droit de l'onction d'Aaron et de l'onction de ses fils, c'est la part qui leur est due comme prêtres.

לונים ל. (rac. אינים). L'action d'oindre, onction: בינים באסל. 29.29, pour recevoir l'onction dans ces habits (revêtus de ces habits); בינים 40. 15, afin que leur onction leur soit (comme un sacerdoce éternel, qu'elle leur donne à jamais la sacrificature); אינים לונים אינים לונים אינים אינים

מַשְּׁחִית f. (rac. מַשְּׁחִית, part. du Hiph.). Perdition, ruine, mort, piège, filet: בנה למשחיים Exod. 12. 13, une plaie de ruine, de mort; אַשָּׁר־דָרִיּגּ לָפָשִׁיִדִיה Ez. 5. 16, (les flèches) qui sont pour la ruine, qui donnent la mort; דַרַשַּׁר בַּשִּׁחָרת 21. 36, les hommes qui forgent, méditent, la ruine; הַאָּרבוּ מַשְׁחִית Jér. 5. 26, ils tendent des filets; וְחַבּּשְׁחָיִרי I Sam. 14. 15, et la troupe qui sortait pour dévaster, piller; לְחַר־הַשְּלְּשִׁהִית II Rois 23. 13, de la montagne de perdition, nom donné à la montagne des oliviers, à cause de l'idolatrie qu'on y exerçait; קר הַשְּשְׁחִית Jér. 51. 25, montagne destructrice, dévastatrice, Babylone.

קיקית מְשְׁחָר m. (rac. מְשְׁחָר). L'aurore: מְרָחָם מְשְׁחָר Ps. 110. 3, du sein de l'aurore, ou : depuis le matin du jour où tu es sorti du sein de ta mère.

ה מּלְשְׁרָת m. adj. (rac. בְּשִׁים ls. 52. 14, figuré : מְשִׁים מַרְאֵרשׁ ls. 52. 14, son visage est laid, défiguré, plus que celui d'aucun autre homme.

תונוומים היים, (rac. מְּיַחָשׁים). Corruption, mutilation: בּיְהָשׁ Lév. 22. 25, (parce que ces animaux) ont des membres mutilés, exact. leur corruption est en eux.

וויס (rac. בְּשְׁמֵיה Ez. 47. 10, une place pour étendre les rets, filets.

בּיבְים m. Même signif.: מְשְׁיֵבְית בְּיבִים Ez. 26. B, un lieu qui sert à étendre, à sécher, les rets.

ת (rac. ישָׁשָׁר. Ex. unique: לַשְּׁמֶר Job 38.33, peuxtu fixer, définir, son empire sur la terre (les influences du ciel, des étoiles, sur la terre)?

אַלְּיִלְיּה. (rac. הְּשְׁיָהָ fil tiré, délié). Soic : יַאֲכַּפְּהְ בְּיָהָי Ez. 16. 10, et je t'ai couverte, revêtue, (de vêtements) de soie.

מושר n. pr. (ע. מישר).

אַרְאֵל (Dieu le délivre) n. pr. m. Néh. 10. 22.

רַשִּׁים adj. et subst. (rac. השָּׁים). Enduit, oint: בָּלָּר מֶשִׁיתַ בַּשָּׁמֶן II Sam. 1. 21, comme si (le bouclier) n'eût point été enduit d'huile, graissé, ou : comme si (Saul) n'eut point été sacré de l'huile sainte; תַּלְהֵוּ הַשְּׁשִׁיהַוּ Lév. 4. 3, le prêtre oint, le grand-prêtre; מָּמָּיתַוּ נָגָּיד Dan. 9. 25, le prince oint, sacré; בְּיָלֵיתַוּ et בּישִׁיתוֹ souvent pour le roi oint, sacré par la volonté de Dieu ; ַּרְתַּחֲלֵהָ לָפָנֵר בישרחי I Sam. 2. 35, et il marchera devant mon oint (le roi que je ferai sacrer); לְמִשִּׁירתוֹ לְכוֹרָשׁ Is. 45. 1, (Dieu dit) a son oint, a Cyrus; בל-די ועלirrejo Ps. 2. 2, contre Dieu et contre celui qu'il a fait sacrer, David; selon d'autres : l'oint promis de Dieu, le Messie; אֵל-תְּוֹשָׁ בְּמְשֶׁרְתָּי Ps. 105. 15, mo touchez pas à mes oints (les pariarches); יויין וויין les jours, l'époque, de l'arrivée du Messie.

ਹਿੰਦੇ (fut. יִמִּשׁהַ, v. ਜਦੁੜ੍ਹ) 1° Tirer : tendre, épandre, prolonger, fortifier, avancer : אַשׁר לאֹרַמְשָׁכַח בְּעֹל Deut. 21. 3, (une génisse) qui n'a pas encore tiré (de charrette) sous le joug; שַּׁיָבֶי ngo Is. 66. 19, ceux qui bandent l'arc; et פשה בקשה I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc; במשֶׁב רַוּצַע Amos 9. 13, à celui qui épand la graine, qui sème la terre; בַּמִּשׁהְ רַשְּׁבֵל בּאָשׁךְ בְּקַרֶן תַיּוֹבֵל 13, 18. Exod. 19. 13, פון תַיּוֹבַל Jos. 6. 5, lorsque le cor, la trompette, sonnera d'une manière continue (d'un son tiré, long); מַשַּׁהְ יִדוֹ אַז־לֹצִצִים Osée 7. 5, il (le roi) a tendu, offert, sa main aux moqueurs, il a prit part à leur libertinage; וַמִּכְשׁה עַלֵּינִים שׁנִים רַבּוּח Neh. 9. 30, tu as prolongé (ta miséricorde) envers eux (ou : tu as différé leur punition) pendant bien des années; 🖼 🙀 יוסוד ליוֹדְעַיף Ps. 36. 11, prolonge, continue, ta grace à ceux qui te connaissent, qui l'adorent, ou : dirige ta grace vers, ou étends-la sur ceux qui, eic.; אַל־בַּגן מְשַׁיכְהִירְגְ חָסָר Jér. 31. 3, c'est pourquoi je t'ai prolongé, conservé, ma grace; selon d'autres : je t'ai attirée à moi par la bonté (que j'avais pour toi); לְמִשׁוֹדְ בַּיַיִן אָת־בְּשָׁוֹרִי Eccl. 2. 3, de fortifier mon corps par le vin, en bu-י Jug. 4. לַקְּ וּבְּשַׁיִבְּהָ בְּדֵיר הָבוֹר Jug. 4. 6, va, et attire (avec toi), mène, (l'armée) sur la montagne de Thabor, ou : répands-toi, etc.; אַנימשׁה הַאֹרָב 20. 37, et l'embuscade se déploya, marcha en avant; selon d'autres, sous-entendu ាត្តាថា: fit sonner la trompette (v. plus haut). - 2º Prendre, tenir, entrainer: ישבו וקדור לכם און Exod. 12. 21, choisissez et prenez un agneau, ou : prenez (dans votre troupeau), ou : achetez un agneau; רוש בישובים בישובים Jug. 5. 14. ceux qui tiennent, manient, la plume de l'écrivain, les auteurs, les savants; יבירים בכחו Job 24. 22, il entraine, ou abat, les forts par sa puissance; אַל־חִמְשְׁכֵּיִר עִּם־רְשָׁיִּעִם Ps. 28. 3, ne m'entraine, ne m'enveloppe pas;

avec les impies.

Niph. passif du Kal 1°: מְּשְׁרָהְיִי Is. 13. 22, et ses jours (les jours de sa ruine) ne sont pas éloignés, ne seront pas retardés, ils viendront bientôt, ou : ses jours de bonheur ne dureront pas; מוֹרָ בְּשִׁרְּ בִּיֹר Ez. 12. 25, il ne sera pas différé, il arrivera sans retardement.

Pou.: דְּשְׁלְּיִהְ הְּלְּיִהְ Prov. 13. 12, une espérance différée, qui tarde trop a s'accomplir (v. Niph.); בְּיִבְּיהָ Is. 18. 2, une nation qui avait été (tiraillée) divisée; selon d'autres : une nation étendue, puissante.

ימָשׁא מִשָּׁא מְשָׁהְ - וְּהְרֵע : Douteux : מַמֹא מְשָׁהְ - וְהְרֵע : 126. 6, portant le poids de la semence, ou : portant le vase qui contient la graine, ou : la graine à épandre, à semer (v. קְשָׁהַ פָּבָּא, Amos 9. 13); d'autres traduisent : la noble semence (?); ווֹיִים וּשְׁהַ בְּשָׁהַ וֹשְׁבָּא Job 28. 18, et l'avantage, le prix, de la sagesse, ou : l'exercice, le culte, de la sagesse.

ת מְשֶׁרְ n. pr. Mesech, fils de Japhet, Gen. 10. 2, souche d'un peuple dans le voisinage de l'Arménie, presque toujours associé à בּיבִיה, הַּיבֶּל בְּיִשָּׁרְ. 13, Thubal et Mesech: מַיבְיִהְי בְּשָׁרְ Ps. 120. 5, (malheur a moi) d'avoir demetré à Mesech; d'autres traduisent: d'être en exil si longtemps (v. בְּשַׁרְ); selon d'autres, הַשֶּׁשָׁ serait la Toscane.

voir prendre ton lit? צַיּשְׁמֶּבֶר מַּאְשְׁבֶּב II Chr. 16. 14, et en mit (le roi mort) sur un lit; בְּישְׁבְּבֹיקָת לֵּבְיִּשְׁב Is. 57. 2, les justes reposeront, seront en paix, sur leurs lits (dans la tembe).

בּל־מִשְׁמְבָר : chald. m. Lit פַל־מִשְׁמְבָר Dan. 4. 2, dans mon lit; בֵּל־מִשְׁמְבָר 2. 28, dans ton lit.

י בְּשְׁבָּן m. (rac. שָׁבַּלּן, const. בְּשְׁבָּן, pl. בְּשָׁבְנֵיה const. מְשָׁבְנִיה, une fois בְּשָׁבְנִיה, une fois מְשְׁמְנֵידֶּוֹם). 1º Habitation, de-וֹבְבַּשְׁבְּנוֹת בְּבַעוֹדִים : Is. 32. 18, et dans des demeures de sécurité; על פְשִׁבְּטֹּח חֵלּילִים Cant. 1. 8, près des lob וּמִשְׁלַנוֹלְיד מְלֵחָד ; tentes des pasteurs 39.6, (l'ane sauvage à qui j'ai donné) le désert pour sa retraite; filmente קיבולליקי Ps. 84, 2, que tes demeures, tabernacles, sont aimables;מְשָׁבֶּנוֹתו לַאֲבָיוֹד בעלב 132.5, une demeure, un temple, pour le puissant Dieu de Jacob; une fois pour la tombe : בְּשָׁבֶּן לּוּ Is. 22. 16, (et qui s'est taille dans le rocher) un lica de repos, une tombe. — 💤 Et spec. le tabernacle de Dieu, où reposait l'arche d'alliance pendant le séjour des Hébreux dans le désert, jusqu'au temps où le temple fut bâti; seul: הַשְּׁמַן הַעִּיָת Exod. 26. 1, הַעָּרָה 38. 21, la demeure du témoignage, de la loi; פו מוֹצֵר אֹרָול מוֹצֵר 39. 32, le tabernacle, la tente de réunion (le tabernacle dans toutes ses parties).

עשל (fut. בְּשֵׁל et בְשֵׁל avec makk.) Regner, dominer, avoir le pouvoir : משל מַערֹעֵר Jos. 12. 2, regnant depuis Aroer (jusqu'au torrent de Jaboc); יריבים הפשול Prov. 12. 24, la main des hommes actifs dominera; avec 2: ירויא יִמְשַׁל־בַּהְ Gen. 3. 16, et il dominera sur toi, il sera ton maître; avec מישל רָשָׁע עַל עַם־רָל : עַל Prov. 28. 15, un méchant qui règne sur un peuple pauvre, faible; לאַריִמְשׁל לְמֶבְרָהוּ Exod. 21. 8, il n'aura pas le pouvoir de la vendre ; לי משלה Is. 40. 10, et son bras règne pour lui, il regnera par sa propre force; avec l'acc.: מישל עמים Ps. 103. 20, celui qui régnait sur des peuples; מְשְׁלִּים Is. 14. 5, des domina-

teurs, des princes.

Hiph. Faire régner, donner le pouvoir: תַּמְשֵׁלֵה בְּמַבְּעֵה Ps. 8. 7, tu lui as donné l'empire sur les ouvrages de tes mains; בְּמַבְּעֵה Dan. 11. 39, et il les fera régner sur un grand nombre d'hommes; מַבְּעָה Job 25. 2, inf. pour le subst., la domination et la crainte sont en lui, c.-à-d. lui seul est puissant et terrible.

Niph. Etre égal, ressembler: אַלִּינּי אָלֵינּי Is. 14. 10, tu es devenu semblable à nous; רְנְבְּשֵׁלְתִּי עִּם־יוֹרְבֵי בוֹר 28. 1, (de peur) que je ne sois semblable à ceux qui descendent dans l'abime, la tombe; מְבְיִבְיוֹר נְבְּיִבְיִי 49. 13, il ressemble aux bêtes.

Pi.: בוא מְמַשֵּׁל מְשָּׁלִים ראא Ez. 21.5, est-ce que celui-ci ne parle pas (tou-jours) en parabole?

Hiph.: וְתַמְיִּשְׁלְנִי Is. 46. 5, (et à qui)

me comparerez-vous?

Hithph.: יָאָקוֹי לָעָפֶּר וְאָקוּ Job 30. 19, et je suis devenu semblable à la poussière et à la cendre.

ו אַשְּׁכִי אוּ. (v. II שְׁשָׁכִי; une fois שׁשָּׁכִי I Sam. 24. 14). Parabole, proverbe, sentence, discours figuré, prophétique: שְׁשָׁכִי בְּשָׁבִי Ez. 17. 2, use de cette parabole; הַשְׁבֵי Prov. 1. 1, les paraboles, sentences, de Salomon; שִׁשְּׁכִי 1. 6, (pour pénétrer) les paraboles et leur interprétation, le sens, la vérité qu'elles renferment; שִׁבְּיִי לְּשָׁבִי I Sam. 10. 12, il a passé en proverbe; בְּשָׁבִּי מִשְׁבֵּי Nomb. 23. 7, il com-

mença ses paraboles (à parler, à prophétiser, d'une manière figurée), et dit; ילישָׁי בְּישָׁי בְּישָׁי בְּישׁי בּישׁי בּיי בּישׁי בּישׁי בּישׁי בּישׁי בּיי בּישׁי בּישׁי בּישׁי בּיישׁי בּישׁי בּיישׁי בּיי

ל שְׁלֵּי ח. pr. (ע. שְׁשָׁלֹי ח. pr. (עַשָּׁלֹי).

לשׁלְי Fable, v. II שָׁיָטָ, exemple Job 17. 6.

ראַשָּׁיִי m. (rac. הַשְּׁשִׁי). 1° Action d'envoyer, endroit vers lequel on est envoyé: יושׁ השִׁישִׁי Is. 7. 25, (elles serviront) d'endroit pour y envoyer les bœufs, c.-à-d. de pâturages aux bœufs.

— 2° Suivi de יַר, ce à quoi on met la main, ce dont on s'occupe, affaire, entreprise: יוֹך בּל מִשְׁלֵח דִיךְה Deut. 15. 10, et dans tous les travaux de tes mains, dans toutes tes affaires, entreprises.

הַלְשְׁלִים et תַּוֹשְׁלִים m. (rac. תּשְׁבָּי). 1° Action d'envoyer, envoi : רּוֹשׁבָּי Esth. 9. 19, 22, et l'envoi de dons (ils envoient des mets les uns aux autres). — 2° Action de tendre : בְּיָדָ תַיִּשׁבְּי Is. 11. 14, (l'Idumée et Moab seront) l'objet à quoi leur main tend, leur proie, conquête.

תְּשְׁלְחָת (rac. בְּשְׁלָחָת 1º Envoi: בְּשְׁלְחָת בַּלְאָבֶּר רָעִים Ps. 78. 49, un envoi de mauvais anges, c.-à-d. une quantité d'anges envoyés pour les affliger par des fléaux, des malheurs. — 2º Ren-

voi, affranchissement: אַשְּלֵּחָאָם Eccl. 8. 8, et il n'y a pas d'affranchissement dans cette guerre, on ne peut s'en exempter.

טְשְׁלִשׁ (v. שָּׁלִשׁלִשׁ).

סְלְּיִים (ami de Dieu) n. pr. m. Esdr. 8. 16, 10. 15, et autres.

קשׁלְמִיָה n. pr. m. I Chr. 26. 1.

הוֹטְלְטְלְים n. pr. 1° II Chr. 28. 12. — 2° Néh. 11. 13. Le même est nommé דים וּשְׁלְם I Chr. 9. 12.

קשׁלְטָּף (amie de Dieu) n. pr. Mesollemeth, fille de Harus, épouse du roi Manassé, II Rois 21. 19.

הַיִּשֹּבְי f. (rac. בְּשִׁי f). 1° Étonnement: בּיִישֹּבְּ הַשְּׁיִבְי Ez. 5. 15, et cela sera un étonnement, un sujet d'horreur, pour les peuples. — 2° Dévastation: הַיִּשִּׁי הַיְּשִׁי בְּיִבְּי Ez. 35. 3, et je te rendrai toute déserte, je ferai de toi une dévastation, une solitude; plur: היִּשִּׁי Is. 15. 6, (les eaux de Nimrim) seront (se changeront en) un désert.

תְּשְׁבִין m. (rac. יְשָׁבָּן). La graisse: honpoint, de son corps; pl.: 1° יְבְישִׁבּן pan. 11. 24, dans les champs gras, fertiles, du pays; יְבְּישִׁבְּין יִישְׁבִּן pan. 11. 24, dans les champs gras, fertiles, du pays; יְבְישִׁבְּיִן יִישְׁבִּין Gen. 27. 28, 39, la graisse de la terre, une terre fertile (selon d'autres: שֵּבְי יִישְׁבִין de la graisse, comme prépos. pour יְבִישִׁבִי de la graisse, comme prépos. pour prépos. 2° יְבִייִּ יִּבְיִי יִּבְיִי יִּבְיִי יִּבְיִי יִּבְיִי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיִי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיִי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיִי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִבְּי יִבְּי יִבְּיִי וְבִּי יִּבְיי וְבִּי יִבְּיִי יִּבְיי וְבִּי יִבְּי וְבִּי יִבְּי יִבְּיי יִבְּיי וְבִּי יִבְּיי יִּבְיי יִבְּיי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִּבְּיי יִבְּיי יִבְיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִבְייי יִבְייי יִבְּיי יִּבְייי יִבְייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְייי יִבְּייי יִבְּייי יִבְייי יִבְּיי יִבְייי יִבְּייי יִבְיי יִבְיייִיי יִבְּייי יִבְּייי יִבְּיי יִבְּיי יִבְּיי יִּבְּייי יִבְייי יִבְיייי יִבְּייי יִבְּיי

קים (force) ה. pr. m. I Chr. 12.10. אַכְלוּ מַשְּׁמֵנִּים Des mets אַכְלּוּ מַשְּׁמֵנִים Méh. 8. 10, mangez des viandes grasses, de bonnes choses.

אַרָּעָי m. (rac. אַבְשָּׁטָ). Ce qui est ouī: ייָשָּׁטָע אַוּלָיף Is. 11. 3, d'après l'ouīe de ses oreilles, d'après ce qu'il entend, sur le ouï-dire.

ນຸກຸຕຸກ. pr. 1° Misma, fils d'Ismael, Gen. 25. 14. — 2° Misma, fils de Mibsam, I Chr. 4. 25.

רומב אַמְשָׁמָעָת. L'action d'écou-

ter, d'obéir, obéissance, ou : audience, conseil : רְיִלְיִיִּמְשִׁיִּעְּמִי I Chr. 11. 25, II Sam. 23. 23, David l'établit, se l'attacha, pour se faire obéir, pour faire exécuter ses ordres; selon d'autres : David l'admit dans son conseil secret; אָבְישִׁיִּשְׁיִי וּשְׁיִּלְיִי וְשִׁיִּי וְשִׁיִּי וְשִׁיִּי וְשִׁיִּי וְשִׁיִּלְיִי וְשִׁיִּי וְשִׁיִּי וְשִׁי וְשִׁיִּי וְשִׁי וְשִׁי וּשִׁי וְבִּי עְשִׁי וְבִּי עְשִׁי וְבִּי עְשִׁי וְבִּי עְשִׁי וְבִּי עְשִׁי וְבִי עִּבְיי עְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִיי וְבִּיי וּבִּיי וְבִּיי וּבִּיי וּבִּיי וְבִּיי וּבִּיי וּבְּיי וּבְייי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְיי וְבִיי וּבְּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וּבְיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבְּיי וְבְיי וְבִּיי וְבִיי וּבְיי וְבִיי וּבְיי וְבִּיי וְבִיי וְבִיי וְבְּיי וּבְיי וּבְּיי וְבְּיי וּבְיי וּבְּיי וּבְּיי וּבְּיי וְבְייִי וּבְּיי וְבְּיי וְבְייי וְבְּיי וְבְּיי וְייי וּבְּיי וְבְּיי וְיִיי וּבְּייי וּיי וּייי וּבְּיי וּבְיי וּבְ

קשׁמֶר m. (rac. שַׁמֶּבֶוֹ). 1° Garde, l'endroit où on est gardé, prison : מַיָּבֶּן אַרָם ריביים Gen. 40. 3, il les fit mettre dans la prison. — 2º Lieu où l'on place les gardes, le poste; aussi ceux qui gardent: איש בְּמְשׁמֵרוֹ Néh. 7. 3, chacun à son poste; אַנְיוִיקוּ הַיּמִיּלְיּהָ Jér. 51. 12, augmentez la garde, le poste ; וועפיד משמר עלידום Neh. 4. 3, et nous mimes. des gardes pour s'opposer à eux, à leurs efforts. — 3° La chose gardée : - בְּבֶּל ימימר נצר לבוד Prov. 4. 23, garde ton cœur plus que toute autre chose digne d'être gardée, ou : garde ton cœur contre tout ce qui est défendu, qu'on ne doit pas faire; וּבְמְשָׁמֶרֵיז Néh. 13. 14, a l'égard des choses à garder, ou des cérémonies à observer (dans le temple); ביים לְמָשׁמֵר Ez. 38. 7, et tu seras une garde pour eux, tu veilleras sur eux; ou: tu seras un objet de garde, ou d'obeissance, pour eux, ils veilleront sur toi; ou : ils exécuteront tes ordres.

ע. שמרים).

לַּמְשִׁבֶּרָת לְּוֹרֹחַיבֶם 16. 32, en conserva-: tion pour les races à venir, -3° Observation, charge, service: דואר בְּשָׁבֶּירֵת naise Nomb. 4. 81, et ceci est (leur service) ce qu'ils sont charges de porter; שמרה משמרת משמר 31. 30, qui sont en service, en fonctions, dans le tabernacle ; וַיִּשְׁמִר מִישָׁמַר Gen. 26. 5, et (parce qu')il a gardé mes observances, mes préceptes; וְאָם אֶּרִיםְּישְׁמֶרָתִּי חְשָׁמֹר Zach. 3. 7, si tu observes mes preceptes, mes commandements. שמרים משמרת בית שאול I Chr. 12. 29, ils étaient en service dans la maison de Saul, c.-à-d. lui étaient restés fidèles. ້ຳກັງພູພຸດ f. Filtre, Aboth (rac. າລຸໝູ່,

ים מְשְׁנָה m. (rac. יוֹשֶׁנָה, const. יוֹשֶׁבָה et משתח, pl. מְשִׁנִים). Subst. et adj. 1° Le second, suivant l'ordre ou le rang : להון משנים II Rois 25. 18, et להון משנים Jér. 52. 24, le second prêtre, le premier après le grand-prêtre; pl.: מַּרֵינֵי ון אַנייִשְייִ II Rois 23. 4, les prêtres du second ordre; בְּמִרְמֶבֶרוֹ חַוְּמִּשְׁנֵח Gen. 41. 43, dans le second char (après celui du roi); אָרִידוּ מְשְׁמָּז II Chr. 31.12, (et Siméi) son second frère, son frère puiné, ou (Siméi) son frère était le second en fonctions ; על-חַערר מִשְׁנֵח Neh. 11.9, (Jehuda) avait l'intendance sur la ville, en second (après le premier intendant); mais בַּמְּלֵיטָת II Rois 22. 14, et מְרַ דַּוּשְׁמָיֵם Soph. 1. 10, un second quartier, ou une seconde porte, de la ville (de Jérusalem); d'autres traduisent מַּמְשְׁמָת dans une école (v. "רשים המלה : devant un subst.: משנה המלה II Chr. 28. 7, le second après le roi; ਬਾਹਰਾਂਹ I Sam. 8. 2, son second file; אַקויקום קוּמְשׁנִים I Chr. 15. 18, leurs frères (qui étaient) de second rang; ו הומשיים I Sam. 15. 9, (du betail) d'un second ordre (d'une seconde génération, production); selon d'autres, agé de deux ans; selon d'autres, transposé de שָׁמֵּן, comme וְחַשְּׁמֵיִים du bétail gras. – 2º Le double: בְּחֵם מְשָׁנֵח Exod. 16.

naire); הַשְּׁיִם הְּלָּכָּין Gen. 43. 12, et בְּּיִבְּיִים 15, le double de l'argent; בְּּיִבְּיִים 16, (Dieu rendit à Jobitout) au double; היְּיִבְּיִם הַיִּבְּיִם Deut. 17. 18, et הַּשָׁים הַיִּבְּיִם Jos. 8. 32, une copie, un exemplaire, de la loi de Moïse (Deut. 17. 18, une double copie, selon quelques commentateurs). בּיִבְּיִם הִיִּבְּיִם Nom qu'on donne au cinquième livre de Moïse: le Deutéronome.

י מְשְׁנָה (rac. יְשָׁנָה). Étude, spéc. la loi traditionnelle, opposé מ בְּקרָא la loi écrite, l'ancien Testament.

קישָׁקָה f. (rac, סְטַשֶּׁ). Pillage, proie: הְּשָּׁשְׁה f. (rac, סְטַשֶּׁ). Pillage, proie: הַּטָּטְּילָה לְּנְשִׁשְּׁה וּיִלָּם לְנְשִׁשְּׁה יַבְּילָב לְנִשְּׁה יַבְּילָב (cheth. הַשְּׁיִּלְה לִבְּיִשְׁה יַבְּילַב (cheth. בְּיִלְב לִּבְּיִשְׁה יַבְּילַב (s. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage; plur. בְּשִׁמֹה Hab. 2. 7.

קשׁעוֹל m. (rac. טְשֵׁעֵל). Sentier étroit : אָשָׁעוֹל Nomb. 22. 24, dans un sentier, ou défilé, entre les vignes.

סשָׁעָם n. pr. m. 1 Chr. 8. 12.

תְּשְׁעָן ח. (rac. שָׁשֵּלֶ). Appui, soutien: בּיְבֶּים Is. 3. 1, appui, c.-a-d. secours, en pain et en eau; מַיְרָיִבּיִר לְּמִשְׁעָן לֵּר: Ps. 18. 19, l'Eternel a été mon soutien, mon protecteur.

אַנְעָן וּבְּשָׁעֵן וּבְּשָּׁעֵן וּבְּשָּׁעֵן וּבְּשָּׁעֵן וּבִּשְּׁעֵן וּבִּשְּׁעֵן וּבִּשְּׁעֵן וּבּישְּׁעֵן וּבּישְּׁעֵן זוֹ. Is. 3. 1, l'appui et le soutien, la même chose répétée en forme masc. et fém.: toute espèce d'appui, de ressource.

מַשְּׁעֵנָה f. Soutien (v. a מַשְּׁעֵנָה).

de deux ans; selon d'autres, transposé לישָׁעָנְהוּ f. Appui, bâton, béquille: de יְבַשְׁבּיִבְּי, comme לְּהָבּי du bétail gras. בְּיבָּים בְּשָׁבִי אַר בַּשְּׁבְּיָבוּ II Rois 4. 31, il posa - 2° Le double: בְּיבָּים בְּשָׁבִּיבוּ Exod. 16. le bâton (sur le visage de l'enfant); 22, le double de la nourriture (ordi-

Exod. 21. 19, (appuyé) sur son báton, ou sur sa béquille; rope roper Is. 36. 6, le soutien d'un roseau, ce bâton (faible, qui n'est) qu'un roseau (cassé); plur.: בְּנִישְׁיַשִׁהַ Nomb. 21, 19, avec leurs batons.

קּשְׁפָּחָה, avec suff. ក្រុម្ពុជាភ្នំ, plur. ការកម្ពុជាភ្នំ, const. ការកម្ពុជាភ្នំ, rac. רְּמָשֶׁין). 1° Espèce : בּוֹרָיתִיהוּשָּׁשָּׁן Gen. 8.19, (les animaux) selon leurs espèces; אַרְבֵּע מְּשָׁמָּחוֹה: Jér. 15. 3, quatre espèces de fléaux. — 🗣 Race, peuple : היותוחים התנעני Gen. 10. 18, les peuples des Chananéens; מל פשוחות האדמה 12. 3, tous les peuples de la terre; manique אריכת האיד Jer. 8. 3, cette race méchante; יבל־מִישְׁתְּוֹיתוֹ צָמוֹר 9, tous les peuples du Nord. — 3º Famille, partie d'une tribu (שֶׁבֶשׁ) et composée de plusieurs maisons (מֵיה אֲבוֹה : (מַיה אָבוֹה) אבחם Nomb. 1. 20, par familles et maisons, exact. d'après leurs familles et d'après les maisons de leurs pères; מְשָׁמָּחַ הְשִּׁיָה Jos. 7. 17, la famille de Juda, pour : la tribu, ou pour le plur.: les familles de Juda.

ບອຸພຸຕຸ (rac. ໝາຍ) m. 1° Action de juger, jugement : לאַר רַוַעַשוּה עַוָל הַבְּיִנְשִׁים Lev. 19 15, ne commettez pas d'iniquités dans le jugement; مون باجزانوه Deut. 1. 17, car le jugement לאלועם דאא appartient à Dieu (donc vous exercez une mission divine); ליושב על־תבשפט Is. 28. 6, pour celui qui sera assis sur le tribunal pour juger; אַשָּׁר־לוֹי רַאָּנְשָׁשָּׁנִי Ez. 21. 32, celui a qui appartient le jugement, qui a le droit de juger. -Le lieu où l'on juge : שַּיְשִׁשָּׁים בּוֹרְשָׁ Eccl. 3. 16, le lieu du jugement; וַאַל־מָבוֹא , ים אַר־עבְרָּךְ Ps. 143. 2, n'entre' point en jugement avec ton serviteur. -2º La chose à juger, cause, procès : אַרד מְשָׁשְּׁמֶן Nomb. 27. 5, leur cause; ערכתי מְשׁמָשׁ Job 13. 18, j'ai exposé, plaide, la cause; pir ppip nigi Deut. 10. 18, il défend la cause de l'orphelin , il lui fait justice; בַּיבַבֶּל מְּשָׁמָבִי Is. 50. 8, qui a un procès contre moi, qui

' הַוּמְשַׁמִים אַשָּׁר שָׁמָּט הַשַּׁלָה ': la sentence I Rois 3. 28, la sentence que le roi avait prononcée; אַבָּי מְשָׁמָיִר מְשָׁמָּטִר Ps. 17. 2, que mon arrêt, mon jugement, sorte de toi, soit prononcé par toimeme; אַפָּר יַיִי אַפָּר 19.10, les sen- יִ tences de Dieu sont véritables; בּשָׁשֶׁים ... ning Deut. 21. 22, (un crime qui attire, qui est puni par) un arrêt, une sentence de mort; וַיַרַמֵּר אָהוֹ כִּיִשְׁפְטִים Jér. . 39. 5, 52. 9, il prononça son arrêt, ses punitions; selon d'autres: il lui fit des reproches ; אַל־דַשְּׁמָיִם מְשָׁמָשִׁה Jér. -51. 9, (la punition qu'elle a méritée), sa faute, ses crimes, sont montés jusqu'au ciel; ביים בשלים Ez. 7. 23, (la terre est pleine de crimes) qui méritent une punition de sang, la mort. — 4º Justice, équité: שַּׁמָים הַשָּׁהַ Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement d'un côté ni d'un autre; כַל־דְּרֶכֶרוֹ מְשָׁשָּׁט 32. 4, toules ses voies sont la justice, sont justes; خُورِن عِور ، Jér. 46. 28, selon la justice (avec ménagement); בְּלָא מְיִשְׁיֵם Prov. 16. 8. sans justice, d'une manière injuste; ביאוֹכֵי מְשָׁפָּט 16. 11, et une balance juste. — 5º Ordonnances de justice, droit, loi: אָאָד הַשָּׁשִׁים הַ Exod. 21. 1, voici les droits, lois; אַר־מְשָׁפֶּיר הַצָּשׁוּ Lév. 18.4, exécutez mes ordonnances, mes lois; collect.: יפְשָׁשְׁמִי Is. 51. 4, et mon ordonnance, comme nin la loi que j'ai donnée; seul : בַּשָּׁיִבֶּי 42. 1, 3. 4. la loi de Dieu (d'autres traduisent : la justice); אַנְאָנוֹ מַשְּׁמֵּט וְלֹּאָנְעָם Jér. 32. 7, le droit du rachat; הַבְּלַרָה Deut. 21. 17, ledroit d'ainesse; קישָׁפָּט רַשַּלָה I Sam. 8. 9, le droit, privilège du roi; privilège Deut. 18. 3, ce qui appartient aux prêtres, ce qu'ils ont droit de prendre. - 6º Coutume, manière: ער II Rois 11. 14, selon la coutume; בַּנְּיִשְׁנְיִם דֵרְאשׁנִים 17. 34, selon leurs anciennes coutumes; בַּרוֹ מְשָׁפֶּט חָאָדישׁ. 1.7. quelle est la manière de cet homme (quelle est sa figure, quels sont ses vétements)! מודידות משמים דונים Jug. est mon adversaire? — 3° Le jugement, 13. 12, quelle sera la manière de l'enfant, comment doit-il se conduire, quelles choses doit-il observer?

ানুষ্টু m. (rac. নুষ্টু). Entonnoir, Aboth.

Dבּיִישְׁיִבְי m. duel (rac. רְּשָׁשִׁ). Selon les uns: bergerie, parc (qui aurait eté divisé en deux parties); selon les autres: les limites: בּיִישְׁשִׁי יַבְּיי בַּיִּבְ Gen. 49. 14, (un anc fort) qui s'étend, couche, entre les limites des chemins, en pleine campagne, ou: entre les parcs; selon d'autres: qui couche sous sa double charge, chargé de deux côtés; בִּיִישְׁשִׁי בַּיִּי בַּיִּבְ Jug. 5.16, pourquoi es-tu resté assis entre les parcs, ou entre les limites de deux camps (sans prendre part à la guerre)?

אָרָיָם m. (rac. מְשְׁיָם, v. מְשְׁיָם). Abandon: יְּבֶרְ־שָּשֶׁם Gen. 15. 2, et le fils à qui ma maison sera abandonnée, dont elle sera l'héritage, la possession (est Éliézer); selon d'autres: l'intendant de ma maison (de מְשָׁשְׁ aller et venir).

י אָבֶּי m. (rac. אָבָי D. Course, précipitation: בּיבּים Is. 33. 4, comme la course des sauterelles, comme les sauterelles qui accourent, qui se jettent sur un champ; selon d'autres, comme le bruit (des eaux qui se jettent) dans les bassins (v. II בַּ et III בַּ).

ישקול m: (rac. שְׁקוֹל Poids: בְּשִּׁקוֹל אַיוֹם Ez. 4. 10, au poids, vingt sicles par jour.

קיף איי. (rac. אַפְשָׁי). Ce qui est audessus de la porte, linteau: אָפְילִיבּיל Exod. 12.7, et sur le haut, le linteau, des portes; selon d'autres: une fenêtre qui était au dessus de la porte (v. אַפִּיל voir, regarder).

קרְיָּיִי m. (rac. יְּבְשָׁיִי). 1° L'action de peser: הְּשִּיקוּ יִּבְּשִׁי הְיִהְדִּילּ II Rois 25. 16, l'airain n'était pas à peser (il y en avait tant qu'il ne pouvait pas être pesé). — 2° Poids: הַּבְּשִׁי דְּיִבְּשִׁי דִּיבְיִי בּיִישִּׁי אַ Nomb. 7. 13, son poids fut de cent trente sicles.

ריבי אוי (rac. אַפְשָׁ). Poids, plomb: הּלְּבָּשְׁים אוּ (rac. אַבָּשָׁ). Poids, plomb: הּלְבָּשְׁים אוּ Is. 28. 17, (j'établirai) l'équité pour poids ou pour plomb (tout sera pesé ou réglé selon elle).

היישקלֶת f. Meme signif.: רְּשָּׁרְעָּהְ וּנְיּיִם II Rois 21. 13, et le poids, ou le plomb, de la maison d'Achab.

אָרָשְׁיִי m. (rac. אָפָשָׂיִי Profondeur: בּיִבּשְׁיִיִּי Ez. 34. 18, et la profondeur de l'eau, pour: de l'eau profonde et claire.

cération: לְּשֶׁרָה Nomb. 6.3, boisson tirée de raisins infusés, ou : liqueur mêlée du suc des raisins.

א בּשְׁרוֹקיהָא m. chald. (rac. יְשָׁרוֹקיהָא m. chald. (rac. יְשָׁרוֹקיהָא m. chald. (rac. בּשְׁרוֹקיהָא n. strument de musique: flate ou chalumeau, Dan. 3. 5, 7.

יַנְיּבְּינְיִי n. pr. d'une ville : יְדַבְּּינְיִי I Chr. 2. 53, et les Maséréens (qui habitaient Mesra).

רושְׁיִם Serviteur (ע. רְישָׁים Pi. part.). שְׁשְׁים Toucher, palper, tâtonner (ע. שׁיַם et II שׁים). Kal (ע. מַ שׁים).

Pi.: אָד־כֶּל־כֵּלֹהְ Gen. 31. 37, tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; tu as palpė, fouillė, tous mes meubles; בּשִׁים בְּשִׁים בַּשְׁיִם בַּשְׁים Deut. 28. 29, tu marcheras à tâtons en plein midicomme(l'aveugle) marche à tâtons; בְּשִׁישׁרִּ Job 12. 25, ils iront à tâtons dans les ténèbres.

Hiph.: יְרָמֵשׁ בְּשׁהְ Exod. 10. 21, (on) marchera à tâtons dans les ténèbres, ou: les ténèbres seront épaisses, palpables; d'autres l'expliquent de I בּיבּי

(les ténèbresseront dans toute l'Egypte, mors à tes lèvres (à ta bouche); remême) quand celles de la nuit se seront retirées, quand la nuit sera passée.

Aux Philistins) le frein (le gouverne-

הַיְּהַשְּׁיִם m. (rac. הַיְּהָיָּם, avec suff. יִהְיְּיִם הַשְּׁיִבְּיִם חַבְּיִים מְּבְּיִבְּיִם חַבְּיִים מְבְּיִבְיִם מַבְּיִבְיִם מַבְּיִבְיִם מַבְּיִבְיִם מַבְּיִבְיִם מַבְּיִבְיִם מַבְּיבְיִם מַבְּיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבִים במוּבְיבים במוּבְיבִים במוּבְיבים במוּבְיבים במוּבְיבים במוּבים במוּבים במוּבים מבּיבים במוּבים מביבים מביבים במוּבים מביבים במביבים במבים מביבים במביבים במביבי

אָלְבֵית: chald. Meme signif.: לְבֵית קבית Dan. 5. 10, dans la salle du festin.

Mort, part. (v. rm).

אָרָים m. usité seulement au plur. בְּיִרָים et מָתֵב (const. מְתֵב). Les hommes : מָתַב וְהַנְּשִׁים וְהַעְּשִׁים וְהַעְּיִם וְהַעְּשִׁים וְהַעְּשִׁים וְהַעְּשִׁים וְהַעְּשִׁים וְהַעְּבְּים וּהְעִּבְּים וְהַעְּבְּים וְהַעְּבְּים וְהַעְּבְּים וּהְעִּבְּים וּהְעִבּים וּהְעִבּים וּהְבְּעִים וּהְבְּעִּבְּים וּהְעִבּים וּהְעִבּים וּהְעִבּים וּהְעִּבְּים וּהְעִּבְּים וּהְעִּבְּים וּהְעִבּים וּהְעִּבְּים וּבְּעִּים וּבְּעִּים וּבְּעִּבְּים וּבְּיבְּים וּבְּעִים וּבְּעּבְּים וּבְּעִּבְּים וּבְּעִּים וּבְּעִבּים וּבְּעִים וּבְּעִים וּבְּעּבְּים וּבְּעּים וּבּעּים וּבְּעִים וּבְּעּבּעּים וּבְּעִים וּבְּעִּים וּבְּעִים וּבְּעּים וּבְּעִים וּבְּעּבּעּים וּבְּעִים וּבְּעּבּעּים וּבְּעּבּעּים וּבּיּבּעּים וּבּעּים וּבְּעּים וּבְּעּים וּבְּעִים וּבְּעִים וּבְּעּים וּבּיּבְּעּים וּבְּעִים וּבְּעּבְּעּים וּבְּיבְּעּים וּבְּעִים וּבְּיבְּעּים וּבְּיבְּעּים וּבְּיבְּעּים וּבְּעּבְּעּים וּבְּעּבְּעּים וּבְּעּיבְּישׁים וּבּיּבּעּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבְּעּיבּים וּבְּעּיבְּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּים וּבְּיבּיבּים וּבְּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּים וּבְּבּיבּים וּבְּיבּיבּים וּבְּבּיבּים וּבְּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּיבּיבּים וּבְּבְּיבּיבּים וּבְיבְּיבּים וּבּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּבְּיבּיבּים וּבּיבּיבּים וּ et les femmes, et les petits enfants; Job 11.3, les hommes מְנִירִם יְדֵוֹיִישׁוּ taisent (tes mensonges, v. בירים Hiph.); בּיִדִּי בִּיִּסְבָּי Gen. 34. 30, (avec) des hommes qu'on peut compter, avec peu de monde; מָנֵי לְּיוֹא Ps. 26. 4, les hommes faux; les menteurs; מְרֵר יְמֶּרָאֵל Is. 41. 14, hommes d'Israel (petit nombre d'hommes, v. le commencement du verset); מְהֵי רַעָב Is. 5. 13, des hommes qui souffrent la faim; selon d'autres, de pour cet les plus nobles d'entre eux) meurent de faim; בְּמָרָזִים הליגם פֿנולָר Ps. 17. 14, (sauvemoi) o Dieu! des hommes qui sont ta main, ton instrument pour punir, des hommes du temps qui s'attachent à la vie.

וֹבְּיִרְיִּשׁ m. (de בְּבָּהָ). Paille: מְּרָבִּיּשׁ M. (de בְּבָּהָ). Paille: מָרְבִּיּשׁ בַּּרְבָּבְּיּ Is. 25. 10, comme la paille (ou comme un monceau de paille) est brisée, écrasée.

ברי מְתוּנִים תַּבִּין : Circonspect קרונן : Aboth, soyez circonspects en justice.

קיהים adj. (fém. הְשִּיהים, pl. בּיבְיּהים, rac. בְּיבְים). Doux, agréable: בְּיבִים Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus doux que le miel? בְּיבִים הְשִׁים הְשִּים Eccl. 11, le sommeil est doux à celui qui travaille; בְּיבִים בְּיבִים בַּבִים Ez. 3. 3, comme le miel en douceur, doux comme le miel; יוֹשִים בְּיבִים Eccl. 11.7, la lumière est douce, agréable.

אַמְרִיּשְׁאַל (homme de Dieu) n. pr. Methusael, fils de Mehijael, Gen. 4.18.

תוליקלים (homme de l'arme, guerrier) n. pr. Methuselah, fils d'Hénoch, Gen. 5, 21 (il a vécu 969 ans).

אָרָתְיּיִם בְּאָרָיִל : Is. 40. 22, et qui les a étendus (les cieux) comme une tente.

30, quand travaillerai-je (pour ma propre maison)! בְּיִדְּי אָבֶיךְ Prov. 23. 35, quand me réveillerai-je לָבָיָר Exod. 8.5, pour quand? בַּיִר בָּיִר 10.3, jusqu'à quand ? בַּיִר 16. 13. 27, après quand, après combien de temps ?

ילְרִישֵׁי מְּתִיבֶּתָא Etude, école : אָּלָרִישֵׁי מְתִיבְּתָא et aux chefs des études, des écoles.

(מַת מַת פֿע (עַ עַנינם).

המותים היידין ביידין ביידיין ביידין ביידיין ביידין ביידיין ביידייי

לְּבֶּוֹתְ מַתְּלְּצָּח: f. (rac. רְּבֶּּאָם: תְּבְּיִלְּאָח: Mal. 1. 13, composé de ma et תְּבָּיִם, vois quelle peine (d'avoir apporté cela), v. רְיִבָּיִם la fin et רְיִבָּיִה; selon d'autres: c'est un objet fatigué, un animal maigre, chétif.

קביא ל, pl. Dents (transposé, pour f.pl. Dents (transposé, pour Job 29. אַבְּלְּמִית לָבָרָא לִרָּא לִרִּא juste; des dents dures, fortes, comme un lion.

בּיִרְיִי (rac. בְּיִרְיִי Ps. 38. 4, il n'y a rien de sain dans ma chair; בּיִרְיִּי אַרְיִּ בְּיִרִּי בִּירִי אַרִּי אַרִּיִי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִי אַרִּי אַרָּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִּי אַרִי אַרִי אַרְי אַרִּי אַרִּי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרְי אַרִּי אַרִי אַרִי אַרִי אַרִי אַרְי אַרִי אַרְי אַרְי אַרְי אַרִּי אַרְי אָרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אָרְי אַרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אָרְי אַרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָר אָרְי אַרְי אָרְי אָּי אָרְי אַרְי אַרְי אַרְי אַרְי אָרְי אָרְי אָרְי אַרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אַרְי אָרְי אָבְיי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי אָרְי

קרות (rac. פרן). Don, présent: מָּקוֹ אָרָם Prov. 18. 16., le présent que fait un homme; לְּאִישׁ מָבֶּן 19. 6, a Thomme qui fait des dons, à l'homme libéral.

[편집 n. pr. 1º Matthan, prêtre de Baal, II Rois 11. 18. — 2º Matthan, père de Sephatia, Jér. 38. 1.

אַרְּוּהְטַ f. chald. Don, présent (v. הָתְּהָ hébr.): מַמְּעָרָ בַּרְרָבָן Dan. 2. 48, et de grands présents; מַמְּעָרָ בְּרָבָן 5. 17, que tes présents soient à toi, c.-à-d. garde tes présents pour toi.

קרָה f. (rac. בְּיַבְיּה Don, présent: הְיֹהָה בָּרְהָה לָּכָּה Cen. 25. 6, Abraham fit des présents; בְּיִלְה בְּיִלְה Prov. 15. 27, celui qui hait les présents, la corruption, vivra; בְּיִבְּיה בְּיִה בָּיִה בָּרָה בָּרִה בַּרָה בַרִּה בַּרָה בַּרְה בַרְה בַּרְה בּרְה בַרְה בַּרְה בּרְה בּרְ

תּקְנָה n. pr. Matthana, un endroit près du désert, Nomb. 21.18.

לְחָנֵי (don de Dieu) n.pr. m. 1°Néh. 12. 19. — 2° Esdr. 10. 33. — 3° Yerset 37.

יְחָנְי Josaphat de Methni, I Chr. 11. 43.

לְיְהָי et תְּבְיְהָי (don de Dieu) n.pr. 1° Matthania, roi de Juda, nommé plus tard Sédécias, II Rois 24. 17.—2° Mathania, I Chr. 9. 15. — 3° 25. 4. Et autres.

רְּחָבֶּי (fut. הַשְּׁיִי) 1° Manger avec délices: רְּשִׁי זְּיְהְיִים Job 24, 20, que le ver le ronge avec délices, ou : que le ver lui soit doux, soit ses délices.— 2° Être, devenir doux : יְּשְׁיִים יִּבְיִים Prov. 9. 17, les eaux dérobées sont (plus) douces; יְבְיִים יְּבְיּהַ Exod. 15. 25, et les eaux devinrent douces; יְבְיִי יְבָיִר יִבְיִּר יִבְיַר יִבְי יִבְיַר יִבְיַר יִבְיַר יִבְיַר יִבְיר יִבְיר וְנִי est légère (v. adj. ping).

Hiph. 1º Étre doux: דְּיִהְ בְּיִהְיִקְ בְּאָר Job 20.12, lorsque le mal (la malice) est doux à sa bouche. — 2º Trans. Rendre doux: דוֹסְיִבְּי בְּיִהְיִי נַיְהְיִי נִיְהְיִי בְּיִבְּי Ps. 55. 15, nous qui ensemble rendimes doux l'entretien secret, qui eumes ensemble des entretiens, des conversations familières et agréables.

ארים אים אים של היים היים Prov. 16. 21, la douceur des lèvres, des paroles agréables; אים היים 27. 9, et la douce parole de son ami.

קְּתֶּים m. Douceur: יְּשֶּׁתְּעֶּרְיִּבְּּרְי Jug. 9. 11, puis-je abandonner ma douceur, mon doux suc?

קרה (source douce) n. pr. d'une station dans le désert, Methka, Nomb. 33. 28.

חַרְרָת a, pr. 1º Mithridate, tréso-

rier du roi Cyrus, Esdr. 1.8. — Mithridate, préfet d'Artaxerxès, 4.7.

וֹאָמְיּהְיּהְ מָּהְיּהְ אָּהְיּהְ הַּיְּהְיּהְ הַּיְּהְיּהְיִּהְ Don: רְּהְיִהְיִּהְ וְּתְּיִבְּיִי Don: רְּהְיִיבְּיִי וְיִיבְּיִי I Rois 13. 7, et je te donnerai un présent; יְבְיִי יְבְיִי Prov. 25.14, d'un don de mensonge, qu'il promet et qu'il ne donne pas; יוֹי יִינִיי Ez. 46.5, 11, un

I Noun, po quatorzième lettre de l'alphabet, signifie comme chiffre: 80.—
po en chald. et en arabe signifie poisson; cette lettre paraît avoir eu primitivement la forme d'un poisson, qu'elle conserve encore dans le 7 final. Po se permute avec 2, p(voir ces deux lettres), et avec 2. Exemples: prop chald. Prop deux; pur et per le daguesch fort, et remplace quelquefois ce daguesch (v. zu chald. et repp).

I ? interj. qui sert 'à rendre plus pressante une supplication et une demande, une prière. Ah! de grace, donc; formule de civilité : je te prie. Il se met après l'imper. et le fut.: אַמִּרִי־נָא Gen. . 12, 13, dis; je te prie; אָם אוֹבייָא לַבּוֹי Jér. 17. 15, ah! puisse-t-elle s'accomplir. La 1 pers. du fut. suivie de m prend fréquemment le ה paragogique : אַלָּכָה נָאַ Exod. 4. 18, permets-moi d'aller (retrouver mes frères) : נֵעְנְרָוּד נַאַ Nomb. 20. 17, permets-nous de passer (par ton pays); אָסְרָדוּ נָאַ נְאָרָאָדוּ Exod. 3. 3, je veux aller voir ; בריבא באוני וועם Exod. 11, 2, parle donc aux oreilles de ce peuple. — Avec une négation, il se met avant le verbe : אל־נא חרוי בערו Nomb. 12. 12, qu'elle ne soit pas, je te prie, comme (un enfant) mort-né. Sans verbe : ky k Gen. 33. 10, n'en use pas ainsi, je te prie. Rarement avec le pret .: אָם־בָאִיִד יַדְן בְּשִינֶדְ Gen. 18. 3, si j'ai (donc) trouvé grace à tes

don, une offrande, de sa main, c.-à-d. selon sa fortune.

កក្កាច្ n. pr. m. Esdr. 10. 33.

תְּחְרֵיְהָוּ (don de Dieu)
n. pr. m. 14 Esdr. 10: 43. — 2° Néh.
8. 4. — 3° I Chr. 9. 31.

yeux: יְּנְיִּתְיּ אָ תְּיְעָהִי Gen. 12. 11, voici, je sais bien. Il marque la douleur: יָא לִי Ter. 4. 31, ah! malheur a moi (v. אָאָא).

II אל adj. Ce qui est cru à demi, pas bien cuit : אל מארלה ביי אלים Exod. 12. 9, vous n'en mangerez pas à demi cru.

Ki'n. pr. No, ville egyptienne, Thebes ou Alexandrie (?), Ez. 30. 14; plus complet: http://www.nah. 8. 8, No, la grando, la populeuse (ou: No, ville du dieu Amon, v. III 1922).

תאות. (plur. אולט). Outre, vase: בּלְּיִם Jug. 4. 19, une outre pleine de lait; יַּיִן בְּלִים Jos. 9. 4, des outres, pour mettre le vin, qui étaient usées; בְּעִיבִּין בְּלִים Ps. 119. 83, comme une outre dans la fumée.

אָנְה (f. יְּהָשְׁהְ) Beau, agréable, convenable (v. יְּהָא Niph.).

TINA (v. a min Niph.).

רְאָלְהְיּהְ f. (ץ: מְהַיִּהְ, 1 Demeures de l'homme: בְּשְׁבְּיִהְ Lament. 2. 2, toutes les demeures de Jacob. בּ-נְיּהְיִבְּיִהְ Habitations des animaux, pâturages: מְיִבְּיבְּיִרְ Ps. 63. 13, les pâtarages du désert (v. à בְּיִבְיבִירְ Ps. 23. 2, il me fait reposer dans de vertes prairies.

DNI Parler, annoncer: באָנוּ למבוי Jér.

23. 31, (les faux prophètes) qui disent: Voici la parole (de Dieu).

באָם m. (ou part. passif de באָם, const.). Parole, ce qui est dit. — Fréq.: באָם parole de l'Éternel; באָם Nomb. 24. 3, parole de Balaam; באָם Ps. 36. 2, parole du péché, le péché, la passion, dit au méchant. "Avec suff.: אַפָּבְּיִם בְּיִבְּיִם Rituel, et délivre (Juda et Israel) comme tu l'as annoncé.

I אָלֶּהְ m. (rac. מַּאַב, avec ן parag.). Celui qui parle bien, qui est éloquent: בְּיִבְּיִבְּיִם Job 12, 20, il ôte la parole à coux qui savent parler (v. le même exemple à מַבְּיִג Niph.).

II אָמָן adj. Fidèle (v. אָמָן Niph.).

יאָפִיק: m. pl. Adultères : אָפִיקּ Jér. 13, 27, tes adultères.

מְיִנְיּשְׁרְיָּבְי m. pl. Même signif.: מְיִנְישְׁרְיּנְי Osée 2. 4, et que ses adultères (ne paraissent plus) au milieu de son sein, c.-à-d. qu'elle cesse d'avoir un air et un maintien indécents, impudiques,

Mépriser, dédaigner, rejeter avec mépris, avec colère, s'irriter.

Pi. נאָץ, fut. יָנאַץ. 4° Mépriser, outrager, blasphémer, rejeter, irriter (par des mépris) ; בַּל־מְטַצְּיַרְ; Is. 60. 14, tons ceux qui t'ont méprisée, ou décriée; יַאַץ רָטָע אַלּוִיִּם Ps. 10. 13, (pourquoi) le méchant outrage-t-il, blasphème-t-il Dieu? יְטַבּצוּנְר Deut. 31. 20, ils me rejetteront ; ער־אַנָּה יָנַאָּצָנִי הַעָּם הַוֹּגַּה Nomb. 14. 11, jusqu'à quand ce peuple m'iritera-t-il? - 2º Faire que les autres אַפָּס פִּי־נִאַץ נִאַבָּהָ אֶז־אִיבֵי יֵי : blasphement II Sam. 12. 14, mais parce que tu as été cause que les ennemis de l'Eternel ont blasphémé contre lui ; יִינַאַץ רַשַּׁקַר Eccl. 12. 5, quand l'amande est méprisée, dédaignée (pour יְטֵאֵץ, ou Hiph. pour ינאץ); selon d'autres, de ינאץ: quand l'amandier fleurit (allusion aux cheveux blancs du vieillard).

Hithp: מְיִהְי מּוֹאָץ Is. 52. 5, mon nom est méprisé, blasphémé (pour מְיִנֹאָץ).

יום אָרָין f. Outrage, blasphème: יום אָרָין און אין ls. 37. 3, un jour d'affliction, de reproche et d'insulte, de blasphème.

אַלְּאָלָהְ f. (pl. היציין et היציים). Même signif.: אַרְיבְּיה היביין Néh. 9. 18, qu'ils proférèrent de grands blasphèmes; קליבְיאָדִיקּיקּ Ez. 35. 12, tous tes blasphèmes.

PM Gemir, soupirer (v. מֵּנִיר יִנְאָּקוּ Job 24. 12, les habitants de la ville gémissent.

בְּיִבְיּבְיּ (Gemissement, soupir: בְּיִבְּיִבְּי אָרִים אָרִים בְּיִרְים בְּיִרִּם בְּיִרְים בְּיִרִּם בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בְּיִרְים בּיִרְים בּירִים בּיִרְים בּירִים בּירִּים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִים בּירִּים בּירִים בּירְים בּירִים בּירְים בּירִים בּירִים בּירִים בּירְים בּירְים בּירְים בּירְים בּירְים בּירְים בּירְים בּירְים בּיבּים בּירְיים ב

אר. Rejeter avec

בו n. pr. Nob, ville de la tribu de Benjamin, Is. 10. 32; appelée aussi ביים I Sam. 21.2, ou pour ביים A Nob.

אָבָּא Kal inusité. Niph. נָתָא Prophétiser; absol.: רַעָּבָא בֶּרְאָרָם Ez. 38. 14, fils de l'homme, prophétise; בְּתַּנְבָאֹתוֹ Zach. 13. 4, quand il aura prophétisé (n_parag.); avec le rég. dir.: נְבָא אֵרד וַהְבָּרִים תַאָּלָת Jer. 20. 1, (Jérémie) qui prophétisait toutes ces choses : avec >, יל פו et ולעתים בחוסות חוא נבא : אַל Ez. 12. 27, il prophétise pour des temps éloignés; וַיַּנְבָא עַל חַעָּיר הַזּאָת Jér. 26. 20, il avait prophétisé contre cette ville ; דעבא אל-יבראר ישראל Ez. 13. 2, prophétise contre les prophètes d'Israel; quelquefois avec אָל פֿן, sens favo-rable, v. Ez. 36. 1, 37. 4. — מַדּוּצָ יְמֵּרֶתְ ਸ਼ਹਿਤ Jér. 26. 9, pourquoi as-tu prophétisé au nom de l'Eternel (נַבֶּיהַ pour יָבְאַיּג בַּבְּצֵל (נְבַאּיָ: Jer. 2. 8, ils prophétisent au nom de Baal. — Chanter des hymnes sous l'inspiration divine : על יו־אָסָף ווּנְאָב I Chr. 25. 2, sous la conduite d'Asaph qui chantait des hymnes; תונבא על־חורות וחלל ליד vers. 3, qui chantait des hymnes et des louanges 1'Eternel.

 de prophetiser, d'être inspiré. — Être agité, tomber en délire, divaguer: מְּנְלֵיאִי בְּיוֹרְ בַּוֹאָרָ I Sam. 18. 10, il divaguait, parlait comme en délire, au milieu de sa maison; יְּבָלִיאִי בְּיִלְּיִאָּ לְּנִלְיִי שְׁנִּי Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui voudra prophetiser.

לְבְאי chald. Ithp. Prophetiser: יְרִינְבֶּר Esdr. 5. 1, Aggée prophetisa.

נב (ע, ביֹ).

127 n. pr. 1° Nebo, idole des Chaldéens, Is. 46. 1. Ce mot entre dans la composition de plusieurs noms propres chaldéens. — 2° Nebo, ville et montagne dans le pays des Moabites, Nomb. 34. 1, Deut. 32. 49. — 3° Nebo, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 29.

לבוֹאָרוֹ f. Prophétie, recueil, livre de prophéties: ווייביאָרוּ II Chr. 15. א, et la prophétie d'Oded; אַבָּי וּשָׁרִי וּשָׁרִי אָרָי וּשָׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁי וּשְׁרִי וּשְׁרְי וּשְׁרִי וּשְּי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּשְׁרִי וּיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּיִי וּשְׁי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּיִי וּיְיִי וּשְׁיִּי וּיְיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְּיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּיִי וְּיי וְּיִי וּשְׁיִי וּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וְּיִי וּשְׁיִי וּיִי וְיִי וּשְׁיִּי וּיִי וְיִי וְּיִי וְּיִיי וְּיִי וּשְׁיִי וּשְׁיִי וּיי וְיוּי וּיִּיי וּייִי וּיי וּשְׁיי וּשְׁי וּייִי וּיי וְיּיי וּיִיי וּיי וְיִיי וּיִיי וּייִי וּשְׁיִי וּ

בּוֹלְאָרה chald. Prophétie : בְּּנְבֵּצֵּת חַבַּּר Esdr. 6.14, selon la prophétie d'Aggée.

לְבְּתֵּיְאָרֵן chald. n. pr. Nebusaradan, général des armées de Nebuchadnezar, II Rois 25. 6.

אברכְּרְנָאצֵר et בּוֹכְרְנָאצֵר n. pr. Nebuchadnezar (Nabuchodonozor), roi de Babylone; il détruisit Jérusalem et emmena les Juiss en captivité (v. II Rois chap. 24 et 25, Jér. chap. 39).

וֹבְלוֹן (v. דְּשָׁ Niph.).

וְבְּוֹשְׁוְבָּן (persan) n. pr. Chef des eunuques de Nebuchadnezar, Jér.39.13.

חוֹבן n. pr. Naboth, 1 Rois 21. 1.

הלוְכָּה chald. (plur. נְבְוֹבְּה). Don, présent, récompense : קוֹבָה Dan.

2. 6, des dons et des présents, ou des récompenses ; וּנְבִוֹמֶינֶהְ לְאָתֵירֶן תַּב Dan. 5, 17, donne tes présents, ou tes récompenses, à un autre.

אַרְיבֶלוּ לְנְעִדֵין Aboyer. Ex. unique : אַרְיבֶלוּ לְנְעִדִין . Is. 56.10, (des chiens) qui ne sauraient aboyer.

חברות וברות n. pr. d'un homme, Nobah, qui a donné son nom à la ville de Kenath, Nomb. 32. 42, Jug. 8. 11.

וֹחַבְּיוֹ n. pr. d'une idole, adorée des Aveens, II Rois 17. 31; selon quel-'ques-uns, ce nom vient de la figure de chien qu'elle aurait eue (עבה).

변화 Kal inusité. Pi. ou Niph. Regarder: וְנִמָּכ לָאֶרֶץ Is. 5. 30, et quand on jettera un regard sur la terre.

Hiph. (יוֹמִים voir, regarder, considérer, absolum. avec le rég. dir., avec לאַ-הובים אַון בִּיבַּכְב : (צַל , לְ, אֶל Nomb. 23. 21, il ne voit point d'iniquité en Jacob; Hab. 2. 15, pour לְמַעַן תַוּמִים עַל־מְעוֹרֵיתָום. יאברם ואדן לור ; ואברם ואדן לור Is. 63. 5, j'ai regardé (de toutes parts), et il n'y avait personne pour me secourir; ראַר די וַתְּבִּיטָרוֹ Lam. 1.11, vois, ô Eternel! et considère (ה parag.); בּיָלֶילָ מַריאַכָם כא אַנִּים Amos 5. 22, et quand vous me sacrifierez les hosties pacifiques les plus grasses, je ne les regarderai pas; אַל־מָּוֹבֶּט אַל־כָּוֹרָאֵדּוּ I Sam. 16. קוברטו אֵלָיו וְנָדֵורוּ ; n'aie égard à sa mine Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui, et ils ont été éclairés ; תַּבֶּם לֶבְּרָית Ps. 74. 20, considère ton alliance, songe, aie égard, à ton alliance ; בַּוַבְּיטָי אָל־כָּל־מִצְוֹחָדְּ Ps. 119. 6, lorsque je considérerai, que j'aurai devant les yeux, tous tes commandements; נְתַבְּים אַל־פָּמָל לא הויכָל Hab. 1. 13, toi qui ne peux pas voir (sans indignation) l'iniquité; avec בַּתַּמֵט עַרָּנֶר תְשׁוּרֶר : בְּ Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine, la défaite, de mes ennemis; avec אַדֵּוֹרָי: רוביטו אַחַרֵי משׁווֹ Exod. 33. 8, ils regardèrent derrière Moise, ils suivirent Moise des yeux ; מַאַחַרָיר inwa מַבָּהַי Gen. 19. 26, sa semme (qui était) derrière lui regarda (se retourna pour voir).

תְּבְּטִּ, n. pr. Nebat, père de Jéroboam, I Rois 11. 26.

תבא m. (עבא 'Prophète, interprete de la pensée de Dieu : לארקם 'נביא עוד בּיִשְׂרָאֵל מִמּשָׁרו 'Deut: 34. 10, il ne s'éleva plus dans Israel de prophète comme Moise; מָּבֶּיֵי תַּוֹּבִיאִים I Rois 20. 35, (un) des disciples des prophètes; יַאַרון אַוויף יִוויָח נְבִיאָף Exod. 7. 4, et Aaron ton frère sera ton prophète, ton interprète.

ישר נביארו: m. chald. Prophète לביא Esdr. 5. 1, le prophète Aggée; plur.: וביאיא mėme verset , les prophètes.

מְרָיָם תַּנְבִיאָּת : Prophétesse לְנִיאָּה Exod. 15. 20, Miriam la prophétesse; ואַקרַב אַל־דַעּבִיאָר Is. 8. 3, je m'approchai de la prophétesse, c.-à-d. de la femme du prophète, de ma femme.

הביח n. pr. Nebaioth, fils d'Ismael, Gen. 25. 13, souche d'un peuple de 'l'Arabie Pétrée, Gen. 25. 13, Is. 60.7.

기구길 m. Source, fond. Plur. seul usité: יְבְּבֶּרִיְם Job 38. 16, les sources, le fond de la mer; selon d'autres : les vagues de la mer.

לבל (fut. אבר) Se faner, se flétrir, tomber (des fleurs, des feuilles), tomber en défaillance, en langueur, se consumer, s'épuiser (v. נָמֵל , בָּלָּח): נָבֵל צִּיץן וב. 40.7, la fleur se fane ; פָּאֵלָה נַבֶּלָה נַבֶּלָה Is. 1. 30, comme un chêne ou un terébinthe dont les feuilles tombent, litter. fletri quant aux feuilles; לְיַר לּיַבֶּל ימל Job 14. 18, une montagne qui tombe, qui s'écroule, reste détruite, ne peut plus se relever, litter. reste abattue, affaissée; וַכַּל־צַבַאַם יַבּוֹל כָּנָבֹל וצלח מושני ובלקלח מושר והלבלח מחמר Is. 34. 4, leurs astres tomberont comme tombent les feuilles de la vigne et le fruit flétri du figuier ; אָרֶאָרָן הָלָּבְיּ הַיָּלָּהְ הָאָרָץ. Is. 24, 4, la terre est désolée, elle se fond; ou elle est languissante; אַנִּרַינַרַר, יַּבּלֹנִי Ps. 18. 46, les étrangers se consumeront; ban bin Exod. 48. 48. tu t'épuiseras. --- Agir sottement, vilement: אַבּי עַבֶּלָתָּ בייתיקים Prov. 30. 32, si tu as agi sottement en t'élevant; selon d'autres : même en tombant de ta grandeur, que cela soit en t'élevant, c.-à-d. que ce soit avec dignité.

Niph. on Hiph.: יְנְבֶל מָצְלָהוֹ מְלָפּר בּלְפּר בּלְפּר הַשְּׁפּר nous sommes tous tombés ou flétris comme la feuille qui tombe (pour יְנִבֶּל ou בְּיִבְּל pour יְנִבְּל ou בְּיִבְּל).

Pi. בְּבֵּלְ צִּבִּירְ mepriser, outrager, couvrir de honte: יַבְּעָלְ צִּבִּירְ Deut.
32. 15, il a abaissé, méprisé, le rocher de son salut; קּבְּעָלְ בִּפָּא בְבוּנְךְ Jér.
14. 21, n'avilis pas, n'abaisse pas, le trône de la gloire; אַבּ בְּעָבָּל אָב Mich. 7.
6, le fils outrage le père; אוֹנְלְלִבְּיִרְ Nah.
3. 6, je t'avilirai, je to couvrirai de honte.

תבל n. pr. m. I Sam. 25. 3.

ליל פול אלל אין (pl. נְבְלֵּי const. נְבְלֵּי the Outre, vase: אין Job 38. 37, (et les nuées qui sont comme) les outres du ciel; בְּבֶלְי נְבֶלֵי נְבֶלְי נְבֶלְי נְבֶלְי וֹבְּלֵי Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; plur.: אלב בּלִי וַבְּלִי וֹבְּלִי Is. 22. 24, des vases en forme d'outre; selon d'autres: des instruments de musique (v. 2°); בְּבֶלִי נְבָלִי וְבָלֵי Lament. 4. 2, comme des vases d'argile. — 2° Nom d'un instrument de musique: lyre, luth ou viole: אַבְּלֵי נְבָלֵי Is. 5. 12, harpe et lyre; בְּבֶלִי נְבֶלִי נִבְלִי בְּבָלִי וִבְּלִי בְּבַלִּי נְבֶלִי בְּבָלִי בְבַלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְבָלִי בְבַלִי בְבַלִי בְבַלִי בְבַלִי בְבָלִי בְבָלִי בְבַלִי בְבָלִי בְבָלִי בְבָלִי בְבָלִי בְבַלִי בְבָלִי בְבָּלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְבָּלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָלִי בְּבָּלִי בְּבָלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבָּלִי בְּבְי בְבָּלִי בְּבְּלִי בְּי בְּיבְּי בְּיבְּי בְּבְּלִי בְּבְּלִי בְּבָּלִי בְּבְי בְּבָּי בְּבְּי בְּבָּלִי בְּבָּי בְּבְּלִי בְּבָּל בְּיבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְּי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְּי בְבְּי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְבְי בְבְי בְּבְי בְבְּי בְבְי בְבְיּי בְבְי בְּבְי בְּבְי בְבְּי בְבְי בְּבְי בְבְּי בְבְי

יַרְאִישׁ יַמִּיּבְּיּ (v.). Sottise, stupidité, ac-ner, fermenter : יַבְאִישׁ יַמִּיּבְּיּ (v.). בְּבְּלְּהוּ tion honteuse, infamie: יְרְאִישׁ וְבָּלָהוּ וְבָמָּרְ וְבַמָּרִ (quelques mouches mortes)

Is. 32. 6, car le sot dira des extravagances, ou : l'homme vil dira des choses infames; מוֹלְילִי מִינִּי וּבְּילִי וּמִילִּ וּבְּילִי וּמִילִּי וּבְּילִי וּמִילִּי וּבְּילִי וּמִילִּי וּבְּילִי וּמִילִּי וּבְּילִי וּמִילִּי וּבְּילִי וּבְּיל בְּילִיי בְּעִיוֹי בְּיבְּילִי בְּילִיי בְּיבִּילוּ בּיבְילִי בְּילִי בְּילִיי בְּיבּילִי בּיבְּילוּ בּיבְּילוּ בּיבְייי בּיבְּילוּ בּיבְייי בּיבְּילוּ בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבְייי בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבּייי בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבּילוּ בּיבְּילוּ בּיבְּילוּ בּיבּילוּ בּייבּילוּ בּיבּילוי בּיי בּיבּיילוּ בּייבּיי בּיבּילוּ בּייבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיי בּיבּיי בּייי בּיבּיי בּייי בּיבּיי בּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייי בּיבּיי בּיייי בּיבּיי בּייייי בּיבּייי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי ב

הלה<u>ולה</u> Honte, partie honteuse: בּּבְלְּחָה אָר נְבְלְחָה Osée 2. 12, je découvrirai sa honte.

לבְּלֶּטְ n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 34.

קבע Jaillir: מֵזל נֹבֵיצ Prov. 18. 4, un torrent qui jaillit, ou qui déborde.

Hiph. יוברע Faire jaillir, répandre, faire jaillir des paroles, parler, dire, annoncer, publier : אַבִּיקָרו לָבֵם רוּחִר Prov. 1. 23, je veux répandre sur vous mon esprit; יְּמָר יְשָׁיִּעִים יַבְּיִעָּ רָעֹית Prov. 15. 28, mais la bouche du méchant se répand en mauvaises paroles; et absol.: יביעון בחידום Ps. 59. 8, ils parlent du mal avec leur bouche, ils me calomnient; אַרְיּהָיה שְּׁמָיֵר שְׁמָּחַר Ps. 419. 171, mes lèvres publieront, feront retentir, des louanges ; יוֹם לְרוֹם יַבְּיַב אֹמֶר Ps. 49. 3, le jour annonce cette parole au jour qui lui succède; וַפָּר רַב־שוּבְף וַשִּיש Ps. 145. 7, on proclamera le souvenir de ta grande bonté. - 2º Faire bouillonner, fermenter : יְבְאִישׁ נְשִׁיבְ שִׁשְּׁן רִּישְׁיִם gåtent la bonne odeur de l'huile du וַאָּנִי אָנִיי Ps. 75. 10, je publierai parfumeur et la font fermenter. toujours (les louanges de Dieu); קַּי בָּינִיי

עָבֶר Pur (v. בָּרָר Niph.).

אָרְבִישְׁרָא chald. f. Chandelier, lampe : לְכְבֵילִי נְבְרְשְׁרָא Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier.

וּרְשָׁן n. pr. Ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 62.

קבר דעב קבר אולי. 19. les villes du midi sont fermées; אין דעב אוף Nomb. 35. 5, le côté du midi. Seul avec היי parag., אין יי עבר אולי. אין דעבר אולי. אין דעבר אולי. אין דעבר איין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר איין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר איין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר איין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר אין דעבר איי

נְנֵּר Kal inusite. Hiph. נְנַר Dire, parler, raconter, répondre, faire connaître, expliquer, annoncer, publier, reconnaître, avouer : דַּעִירָדר נָאַ לְּיִמֵּך Gen. 32. 30, dis-moi, je te prie, ton nom; ייבית העודה מילין Job 26. 4, a qui dis-tu. adresses-tu, des paroles? pour אל־מָד ; ינידי ועידי נעידע Jer. 20. 10, parlez, rapportez, contre lui, et nous le redirons; יינור לאדרי Gen. 37. 5, il raconta (le האבה Gen. 43. 7, nous lui repondimes conformément à ces questions; יחודר Is. 58. 1, fais connaître a לְנְשֵּׁר מְּשָׁנְשׁ mon peuple ses crimes; חורר לפרכת Gen. 41. 25, (ce que Dieu veut faire) il le fait connaître à Pharaon ; וַאָּרַך מֶּנָּיד 41.24, et personne ne me l'explique (le songe); לְמֵּנִירֵי תַוֹחִירָת Jug. 14. 19, à ceux qui avaient deviné l'énigme; לְתַּעִּיד בָּנִיד I Sam. 4. 13, pour l'annoncer dans la ville ; פַּנִּיד לָקרַאַת מָנִיד Jer. - 51. 31, et un messager rencontrera un autre messager ; בַּוִּדר מְשָׁבֵּר Zach. 9.12, un double message, une seconde promesse ; יַּיִנִיד בָּבָנִיים עַלְּוּלוֹרְוּיד Ps. 9. 12, publiez ses actions parmi les peuples;

בּרְילֵלוֹת Ps. 75. 10, je publierai toujours (les louanges de Dieu); אָרִי אָרָילוּ Ps. 38. 19, car je reconnais mes pechés; יְאִי בְּילִין בּיִילוּ בִּיְיִין Is. 3. 9, ils avouent hautement leurs fautes comme Sodome (ils s'en font gloire); אְרָיִהְ אֵבְּינִין Deut. 26. 3, je reconnais aujourd'hui (publiquement) devant l'Éternel ton Dieu.

Hoph. יְּנֵי, fut. יְּנֵי בּנִירָה. Être dit, être raconté : יְנֵּיר לַנְּבְּרָיךְה Jos. 9. 24, il a été raconté à tes serviteurs; יְנֵי בַּנְבְּרָיךְה Gen. 22. 20, on annonça à Abraham.

לבר ביר לבר (בר ביר לבר: Dan. 7. 10, un torrent de feu qui coulait, se répandait; אבר ליים Aboth 1.13, celui qui veut rendre son nom célèbre, qui cherche la célébrité.

prep. et adv. Devant, en présence, en face, vis-à-vis, du côté; בַּבָּר בל-עבקה Exod. 34. 10, devant tout ton peuple; נגר אַדַרני Gen. 31. 32, en présence de nos frères; تانون يا Nomb. 25. 4. en face du soleil, c.-à-d. en plein jour; יבר ועדר Exod. 19. 2, vis-avis de la montagne ; נָגֶד רָרוּשָׁלֵם Dan. 6. 11, du côté de Jérusalem. - Avec suff.: רָהַלְּהִי כְאֵרן נְבְנָהָ Ps. 39. 6, et le temps de ma vie est comme un néant devant toi; avec les prép. - אַכְּמֵוּר : פָנַבֶּר לור הנגרו Gen. 2. 18, je veux lui faire un aide qui lui convienne, qui lui ressemble, ou qui soit toujours devant lui, auprès de lui ; לְנַבָּר devant : לְנַבָּר Hab. 1. 3, devant moi, devant mes yeux; אילש עלבד לְנֵגְדּוֹ Jos. 5. 13, un homme qui était debout devant lui; לְנֵבֶר תַּבּוֹנִים ; Is. 1. 7, devant vous לְנֵבְרְּבֶם Néh. 3. 37, contre ceux qui bâtissaient, ou : en présence des maçons (v. à 😋 Hiph.); אַנויקום לְנַגְּרָם Néh. 12. 9, leurs frères à côté d'eux, ou comme eux; לְנֵבֶר מְלָאכָה בְּיהד-הָאֵלְיִדִּם Néh. 11. 22, pour, ou concernant, le service du temple; avec דו parag.: נַלְּדֶּיהדַנָא לְכַל־עַנּוּי Ps. 116. 18, en présence de tout son peuple.

De devant, loin de, en face,

contre, du côté : בְּעֵר טָיִים Is. 1. 16, (ôtez) de devant mes yeux ; בַּהְ בְּוַנֶר לָאִר שׁׁי Prov. 14. 7, marche loin du sot, éloigne–toi du sot; מַנָּבֶר חִירְאָת אָרו־דָואָרֶץ Deut. 32. 52, tu verras le pays de loin ; וַיַּשְׁלַךְ אָּד־נְשְׁשׁוֹ מְנָנֶד Jug. 9. 17, et qui a jeté sa vie an loin, qui a exposé sa vie; קיבר פסי I Sam. 26. 20, a la vue de l'Eternel; selon d'autres : loin de l'Eternel; וְדָיוּ דַוּיַיך מְלָאִים לָךְ מְנַגַר Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens en face de toi, tu la verras toujours en danger; וְאַבֶּה הְהַרָּאֲב מְּנֵגֶר II Sam. 18. 13, et toi, te serais-tu opposé à lui? ou : tu te tiendrais loin, tu ne viendrais pas a mon secours; וַיַבּאוּ מְיַנֵּך לַּנְבְעֵה Jug. 20. 34, ils vinrent du côté de Guebaah.

Briller, luire: נְגָּשְׁ עֲלֵּיתָּם se lève pour eux); שׁהְרֹבָּ שְׁבִּירָם fob 18. ß, et l'étincelle de son feu ne brillera point.

Hiph. Faire briller, éclairer: יְרָהַתָּ לְּאִרְיָּהָ אִינְיִּלְּאַ Is. 13. 10, et la lune n'éclairera plus, littér. ne laissera pas briller sa lumière; יְנָיְּהַ תְּשָׁבָּי II Sam. 22. 29, l'Éternel éclairera mes ténèbres.

רְּבָּי ְּבָּׁר ְּבָּׁר ְּבָּׁר ְּבְּׁר ְּבְּׁר ְּבְּׁר ְּבְּׁר ְּבְּׁר ְּבְּּׁר ְּבְּּׁר ְּבְּּׁר ְּבְּּׁר ְּבְּּׁר ְּבְּּיִר ְּבְּּיִר ְּבְּיִר ְבִּיר ְבִיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיי ְבִּיר ְבְּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִייך ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבִּיר ְבְּיִירְ בְּיִיר ְבְּיר בְּיִיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר בְּיִיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר בְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּיר ְבְּייִי ְרְייִי ְרְיִי בְּיִייִי ְרְייִי ְרְייִי ְרְייִי בְּייִי ְרְייִי ְרְייִי בְּייִיי ְרְייִי בְּייִי ְרְייִי בְּייִי ְרְייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייי בְיייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייייי בְּייייי בְיייייי בְייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּייייי בְּיי

בְּרָהְע (emph. נְנְרָא) chald. f. Lumière, aurore : יְקִים בְּנֶרָא Dan. 6. 20, (le roi) se leva avec l'aurore, dès la pointe du jour.

ולה'ז f. pl. Éclat, clarté : הייולה' Is. 59. 9, (nous espérions) la lumière, la clarté.

בְּבֶּר (fut. יְתֵּה) Pousser, frapper, avectes cornes: בְּבָּר Exod. 21. 28,

si un bœuf frappe de ses cornes (un homme ou une femme).

Pi. Frapper avec les cornes; au fig. renverser, vaincre: מוֹים שִּישׁים שִּישׁים בּישׁים Deut. 33. 17, par elles (ses cornes) il frapper a les nations; מְלְיִים בְּיִשְׁים בּישׁים Ez. 34. 21, parce que vous avez frappé (de vos cornes) toutes (les brebis) maigres, faibles; מְבְּיֵים נְיִבְּיִם נְיִבְּיִם Ps. 44. 6, par ton secours nous renverserons, vaincrons, nos ennemis.

Hithp. Lutter, combattre : יְּשִׁבֶּר פְּלֶּהְ תַּשְּׁנֶב Dan. 11. 40, le roi du Sud combattra avec lui.

רְאָּל adj. Qui frappe habituellement, furieux : אָאָם שׁוֹר נְאָח בּאָר Exod. 21. 29, si c'est un bœuf qui a coutume de frapper avec ses cornes.

לְנִידִים אָרַבָּר רוּח לְנִיִּדִים אַרַבָּר רוּח לְנִיִּדִים Ps. 76. 43, il retranche la vie des princes (v. מ בְּבָּר רוּח נְנִיִּדִים Ps. 76. 43, il retranche la vie des princes (v. מ בְּבָּר רוּח נְנִיִּדְיִם Ps. 76. 43, il retranche נְנִיד בְּיִדְים Ps. 76. 41. 22, le prince, le chef de l'alliance; אַבְּיִם בְּיבְיִּם בְּיִבְּים וּעַרִּים בְּיבִּים וּעַרִּים בְּיבִים וּעַרִים בְּיבִים וּעַרִים בְּיבִים וּעַרִים בְּיבִים וּעַרִים בְּיבִים בְּיבִים וּעַרִים בְּיבִים בַּיבִים בְּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בְּיבִים בַּיבִים בְּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בּיבִים בַּיבִים בַּיבִּים בַּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בְּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים

לְנִינְהוּ f. (rac. נֵבֶן). 1° Chant, musique, chanson, objet des chansons, de raillerie : אַזְפְּרָח נְגְרְנָחֵר בְּּלֵּרְלָח Ps. 77. 7, pendant la nuit je me souviens de mes cantiques; מזויים מונינים Lament. 5. 14, les jeunes gens ont cessé leurs chants, leur musique : נגרייהם הייהם לגרייה Job 30. 9, maintenant je suis l'objet de leurs chansons ; אוֹבָר מוֹח שׁוֹחֵר שֵׁיכַר Ps. 69. 13, et les chansons des buveurs ; נגיפום בל-דייום Lament. 3. 14, je suis sans cesse l'objet de leur raillerie. - 2º Instrument de musique, instrument à cordes. Au commencement de plusieurs psaumes : au chef des chantres sur des instruments à cordes, ou sur l'instrument appelé Neginoth.

122 Jouer d'un instrument de musique. Part. seul usité : קַּיִּמוּ טֵּיִרִים אָחַר לבכים Ps. 68. 26, les chantres allaient les premiers, ensuite ceux qui touchaient des instruments.

Pi. Meme signif.: יְנַעֵּךְ מְּדָדוֹ I Sam. 16. 16, il jouera (la harpe) de sa main; חיטיבי ען בחרועה Ps. 33. 3, jouez bien. faites un concert des instruments et de la voix (exact. avec des cris de joie); וּנְגְינוֹחֵד נְנַגַּן Is. 38. 20, nous chanterons mes cantiques, ou : nous jouerons nos mélodies; part.: סנבן I Sam. 18. 10.

עליב, inf. אַניה et פּניה, avec suff. (גאש) Toucher, approcher, atteindre, parvenir, venir; fréquemment avec a, avec מֵל ,אֵל , מֵר avec le rég. dir. et sans rég.: על בַּדוֹרִים וְיַנְטֵׁינוּ Ps. 144. 5, touche aux montagnes, et elles se réduiront en fumée, ou elles seront embrasées; יַרָמִים בַּרָמִים נַגַּעי Osée 4. 2, le sang a touché le sang (on a commis meurtre sur meurtre); אָטר־נגַע אַלדִיִּם בלמם I Sam. 10. 26, dont Dieu avait touché le cœur ; לאַ־נְתַוּקִידְה לִנְוֹעַ אֵלֶיתָו Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; לא־יונקת כל־דַאוֹנגַע בַּה Prov. 6. 29, quiconque la touche, qui cohabite avec elle, ne restera pas impuni ; פר־רַיְצוַר נָגָעוּ Is. 16. 8, elles se sont étendues jusqu'à Jazer; פִּר־נֹגַעָּה עֵלֶרְיָוֹם הָרָעָה Jug. 20. 34, que la destruction allait les atteindre; ויָנַע חַדֶּבֶר אֵל־פֵלַהְ נִינְוָח Jon. 3. 6. la nouvelle parvint au roi de Ninive; וַיְגַע חַוּוֹרָשׁ חַשְּׁבִּרְעִי Esdr. 3. 1, le septième mois était venu. — 2º Toucher, maltraiter, frapper: הולגע באיש הונה Gen. 26. 11, quiconque touchera, fera du mal, a cet homme ; לְבַלְתִּר נָגְיֵבֶר Ruth 2. 9, qu'on ne te touche, qu'on ne te fasse aucune peine; יַר־אֱלוּהַ נָגְעָרו בִּי Job 19. 21, la main de Dieu m'a frappé; part.: Is. 53. 4, frappé de Dieu, ou : frappé de plaies, de lèpre.

Niph. Etre battu : רַיּנֶגְעה יְדּהֹישִׁעַ וְכֶל־ ישראל לפניתם Jos. 8. 15, Josue et tout Israel furent battus, ou firent semblant d'ôtre battus, par oux.

Gen. 12. 17, l'Eternel frappa Pharaon; בי נְגְּעֹל יֵי II Chr. 26. 20, que Dieu l'avait frappé de cette plaie.

Ps. 73. יעם־אַדָם לא ינונט : Ps. 73. 5, ils ne sont pas frappes de plaies, ou de fléaux, comme les autres hommes.

Hiph. יורענהו 1º Faire toucher : יורענהו ער עמר Is. 26. 5, il lui fera toucher la poussière, il fera descendre la ville jusqu'à la terre, il la détruira; מורער Is. 5. 8, qui font toucher, qui joignent, une maison a l'autre; יותעקם בר בונים — קורונים Exod. 12. 22, vous aspergerez le linteau du sang, etc. -2º Les mêmes signif. que Kal : יָראַשׁוּי מַנִּיעַ חַשְּׁמֵינָתו Gen. 28. 12, et le haut (de l'échelle) touchait au ciel; ry תוניר הויע Cant. 2. 12, le temps de tailler les arbres est venu ; נְחַנֶּל לְרַגְלָּרוּ Exod. 4. 25, elle le posa à ses pieds; selon d'autres : elle toucha ses pieds; Dan. 12. 12, heureux אַשְׁרֵי הַאְנְחָפָּה וְיַגִּיִּיכֵּ celui qui attend et qui arrive ; תוצה בּמַלְכוּת Esth. 4. 14, tu es arrivée, tu as été élevée, à la dignité royale; אָשֶׁר יבר־דַישָּלָךְ וְיָרוּ מַּיּוּיעַ vers. 3, (partout) où l'ordre du roi et son édit étaient parvenus; וְתְּגִּישׁ שֵׁנִים Eccl. 12. 1, avant que les années soient venues. Avec 📆, la main a atteint, acquis; posséder: ואם לא חוגיע ירו פי שות Lev. 5. 7, s'il ne possède pas assez pour offrir un agneau.

נְגַע m. (avec suff. נְגָשׁ, plur. נְגָעִים, const. נְנְעֵּר). Coup, plaie, lepre : וּבֵּדן נגע לנגע Deut. 17: 8, et entre un coup et un coup (qu'un homme aura donné a un autre); selon d'autres : entre la lèpre et la lèpre ; הַבָּנְגְעֵר בְּנֵר אָדֶם II Sam.' 7. 14, et par les coups, les plaies, dont les hommes sont punis; עוד נגע אָדֶור אָבִיא עַל־פַּרְעוּח Exod, 11. 1, je ne frapperai plus Pharaon que d'une seule plaie; נגעדין קלון פיצא Prov. 6. 33, il trouvera plaie et ignominie; אַטֵּר קַדעון איש נגע לבבו I Rois 8. 38, quand chacun connaîtra la plaie de son cœur; וראות בוכבון אידינוגגע I.6v. 18.3, le pon-Pi. comme Kal 2": יַרְנוַע יֵד אָחד פּרעה tife examinera cette lepre; plus complet : ער צרטיז vers. 10 la plaie de la lèpre; quelquefois pour celui qui est atteint do la lepre : יְרִוּסְנִיר תַּמֹחֵן שָּׁעַּד רַוּנְבֵעׁ vers. 4, le prêtre enfermera le lépreux; aussi de la lèpre des vêtements, vers. 4.

12 1º Pousser, heurter, frapper (principal. de Dieu, quand il frappe les hommes par des plaies, des maladies, etc.): יְכִי־יִגֹּק שׁוֹר־אָישׁ אָרִישׁוֹר רָפָרּ Exod. 21. 35, si le bœuf d'un homme heurte, blesse, celui d'un autre; ינָנְשֹּׁ אירו היהו 21. 22, et qu'ils heurtent une femme enceinte; אַניטָייַר אָאוֹרָן Ps. 89. 24, je frapperai ses ennemis; דְנָנֹם אֵיד בינים Exod. 12. .23, pour frapper de mort les Egyptiens ; יַי אַר־ חַעָם Exod. 32. 35, l'Eternel frappa le peuple (de la peste); נָמוֹ דָי מְבַעִירוֹ לָּדֵוְלִי II Chr. 21.. 18, Dieu le frappa d'une maladie dans les entrailles ; לַּצָּרוֹ וְנָפָנִי בַי דַוּיוֹם לְמְנֵי ו קלשׁוִּחִים I Sam. 4. 3, pourquoi Dieu nous a-t-il frappés aujourd'hui devant: les Philistins? c.-a-d. pourquoi nous a-t-il fait subir une défaite par oux?-2º Intrans. Heurter, broncher: pun p אָבֶּן רַנְלֶּדְּ Ps. 91.12, pour que ton pied ne heurte pas contre une pierre; יְרַגְּלָהְ קאות אם Prov. 3. 23, et ton pied ne bronchera pas.

Niph. Etre frappé, être battu, par l'ennemi : ניונה ישראל I Sam. 4. 10; יַתַּכָּה בַי נַוּוָת לִּמְנֵי אֹיְבֵיךְה ; Israel fut battu Deut. 28. 25, l'Eternel te fera battre par tes ennemis.

Hithp. Heurter: בְּלֵיכָם יִרְּזְנַוְּמוּ רֵגְלֵיכָם על־דַּוּרֵד נָטָׁוּף Jer. 13. 16, avant que vos pieds se heurtent contre les montagnes couvertes de ténèbres.

וְלֹא־יִתְיֶת בֶּכֶם : m. 1° Plaie, peste בֶּכֶּם נגה לְמַשְׁיִדִית Exod. 12. 13, aucune plaie, destructrice (de mort) ne vous frappera; נלא יווירו בוום נגן Exod. 30. 12, afin qu'ils ne soient point frappés de peste. — 2º Choc : ולאבן ענה Is. 8. 14, (il sera) une pierre d'achoppement.

נבר Kal inusité. Niph. בנד Etre ré-

répandue à terre ; ביר נובה Lament. 3. נארות ביום ; 49, mon ceil fond en larmes by Job 20. 28, (ses biens) s'écouleront (comme de l'eau), disparattront, au jour de sa colère; יַדָּי לַיְלָח נְנָרָה Ps. 77. 3, ma main est tendue (vers toi) pendant la nuit, ou : ma plaie coule, saigne, etc. (v. דָ בº).

Hiph. הְּנְּיֵר Répandre, faire couler, : faire rouler en bas, précipiter : rem reule Ps. 75. 9, il verse (de ce vin), il en donne a boire ; יָרָעַרָהָי לָגַיי אָבְנִירָן :Mich. 1. 6, je ferai rouler les pierres dans la : vallee; וְתַּוּרֵם עֵל־יִיְדֵי־חֶרֶב Jer. 18. 21, précipite-les, ou : fais couler leur sang par le glaive, ou : livre-les au glaive.

Hoph. pass.: מְבַיִּים מְנַיִּים בְּמוֹרָד Mich. 1. 4, comme des eaux précipitées du haut d'une pente.

רנגיש et ינגיש) Presser, exi-.. ger le payement d'une dette, faire rentrer les impôts, presser au travail, tyranniser, dominer : לאַריִנוֹש אַרוּ־רַעַרוּג Deut. 15. 2, il ne réclamera de son prochain le payement d'une dette; וְכֵל־עַאָבֵרכֵם חְנִוֹשׁוּ Is. 58. 3, (au jour de votre jeune) vous pressez, forcez, ceux. qui vous doivent & vous payer; ou:, vous vous faites payer le fruit de vos peines, de votre travail; אָמ־ אַמ־דַּוּפֶסָף ון נארדתותב ארדעם חאר II Rois 23. 35, il fit rentrer l'impôt d'or et d'argent de tout le peuple; part.: יְדֵוֹגֹּנְטָּים אָצִּים Exod. 5. 13, les intendants des travaux devinrent pressants; אַרַה שַׁבַרוּ נֹגָשׁ Is. 14. 4, comment l'oppresseur, le tyran, reste tranquille ; ממנו יצא כל-כינט Zach. 10. 4, c'est de lui que viendront lous les oppresseurs; וְנֹגְטֵּיוּךְ צָּדֶּקָה Is. י 60.17, je te donnerai pour dominateur la justice, ou : tes dominateurs régneront avec justice; הְשָׁאוֹת נֹגֵשׁ לֹא יִשְׁכָּע · Job 39. 7, (l'ane sauvage) n'entend pas les cris d'un conducteur.

Niph. Etre opprime, être foulé, maltraité, être pressé (par l'ennemi), être abattu, être accablé : יָנִוּשׁ הָעָּם אִישׁ בְּאִישׁ pandu, couler, s'écouler : יְכַבְּּיִם חַוּנְרָים : Is. 3.5, et chacun dans ce peuple sera אַרְצָּהו II Sam. 14. 14, comme de l'eau opprimé par l'autre; נוַט וְרוּגָּא נַעַנָּהו Is.

Kal pret. inusite (fut. vy., imp. שוא, חשוא et שוא, ישוא; pl. שוא). S'approcher, s'avancer; absol.: אין השים Gen. 27. 21, approche, je te prie; avec רָוּשׁ אֵלֶר: אֵל. Is. 50. 8, qu'il s'approche de moi; avec אַל־תְּגַשׁ־בְּר : גָּ Is. 65. 5, n'approche pas de moi; אָרֵור תָאָרֵור יְנְשׁוּג Job 41. 8, ils tiennent fortement l'un à l'autre; avec l'acc.: וַרָּגִּשׁ שָׁאוּל אֱר־שָׁמוּאֵל I Sam. 9. 18, Saul s'approcha de Samuel, le rencontra; פר-גּוְשׁמוֹ פַר־אַרִוּיז Gen. 33. 3, jusqu'à ce qu'il fût (arrivé) près de son frère ; אַל פּגע־בּוֹ II Sam. 1. 15, approche de lui, jette-toi sur lui et tue-le ; רָלְגָּטָּתוּ על-פַל-קרְשֵׁי Ez. 44. 13, (ils n')approcheront d'aucune des choses saintes, des choses qui me sont consacrées; אַל־אָשָׁדּוּ אַל־אָשָׁדוּ Exod. 19. 15, ne vous approchez point de vos femmes; -wig קלאָת Gen. 19. 9, va plus loin, éloignetoi; וְשֵׁרוֹ־לֵּר וְאֵשֶׁבֶּה Is. 49. 20, va a une autre place à cause de moi, (fais-moi place) pour que j'y demeure.

Niph.: יבֵל מִי וְנְשׁ וְיִעֶּבו וַזְּהְ Is. 29. 13, puisque ce peuple s'approche de moi; יְנְשׁ װִיְשׁ מֵּלְיבֵּר Amos 9. 13, le laboureur et le moissonneur s'entre-sui-

maux, et tu ne nous surprendras pas par eux; ou intrans.: ces maux n'approcheront pas, et ne nous surprendront pas si vite.

Hithp. S'approcher: וְיִדְּעֵּלָשׁהּ יַדְּוֹהָיּוּ Is. 45. 20, approchez-vous tous ensemble.

לְּבְּבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִבּ בְּבִּבְ בַּבְּ בְּבִּ בְּבִּ בְּבִּ בְּבִּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבְּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבִּ בְּבְּ בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבְּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבְי בְּבִי בְּיִבְי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּי בְבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִי בְּיבּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבּי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִי בְּבִיי בְּבּי בְּבִי בְּבְיבּי בְּבְיבּי בְּבְיבּי בְּבְייב בְּבְייב בּיבְייב בּיבּי בּבּי בּבּי בּבּי בּיבְייב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבְייב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּבּיי בּיבּיי בּבּי בּיבּיי בּבּי בּבּי בּיבּיי בּיבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּייביים בּייבוּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבִיים בּייבּייים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּייבּים בּיבּי

וֹרָא Hiph. Éloigner, séparer: אַדָּא II Rois 17. 21, cheth., il éloigna, sépara (v. רָיָה); keri רְיַהָּא.

בול Exciter, pousser quelqu'un à faire une chose, spécial. à donner généreusement, de bonne volonté: בְּלִיאִישׁ Exod. 25. 2, de tous ceux que leur cœur porte à donner, qui donnent avec une pleine volonté; יְבֹל ; Exod. 35. 21, tous ceux que leur esprit porta (excita à le faire).

Hithp. 1° S'offrir volontairement, se vouer à un service: מְּמִילְּבָּיִר אָלָּשָּׁרָח Néh. 11. 2, qui s'offrirent volontairement à demeurer dans Jérusalem; בְּרִבְּיבִים בָּשָּׁת Jug. 5. 9, ceux parmi le peuple qui se sont offerts pour combattre; תַּמְּרַבְּבֵּר בַּיִר בָּיִר בָּר מָר 11 Chr 17. 16, qui s'était consacré à Dieu.— 2° Offrir volontairement: בּיִר מְּלִידְּתְּבַּר לַבּר לָּר. 1. 6, outre tout ce qu'ils offrirent volontairement.

 prêtres consacrent (pour la maison de Dieu.)

j (généreux) n. pr. 1º Nadab, fils d'Aaron, Exod. 6. 23. — 2º Nadab, fils de Jéroboam, roi d'Israel, I Rois 15. 25.

קרבה f. 1° Générosité, bonne volonté, empressement : אֹתֶבֶם נְדָבָה Osée 14. 5, je les aimerai avec générosité, par pure bonté ; בְּכָבָרו אֵיִבְּרָוּר עַּךְ Ps. 54. 8, je t'offrirai des sacrifices avec une pleine volonte; עַּבָּה מָבֹה Ps. 110. 3, ton peuple sera plein d'empressement, s'armera promptement (pour combattre). — 2º Offrande volontaire, don genereux : לֶּבֶבֶּח אֲשָׁשׁר דִּמַּרְתֶּ בְּמִּדְהָ Deut. 23. 24, l'offrande volontaire que ta bouche a promise; מָבוֹת מִי Ps. 119. 108, les vœux, les offrandes, que ma bouche a prononcés; ou : les sentiments d'amour, d'adoration, que ma bouche a exprimés ; ים־הַעָּרֶבֶּח לְבֵית הָאֱלֹהִים Esdr. 1. 4, avec les dons pour la maison de Dieu; אַטָּם מְרַבוֹּח Ps. 68. 10, une pluie généreuse, c.-à-d. abondante, féconde.

(מַיבָּע אי) נְּבְרָּע.

נְבְרָהְ (voué à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קר chald. m. Rangée (de pierres), mur: קברן די אָבָן Esdr. 6. 4, (trois) rangées de pierres.

רוב (יום (יום , inf. יום, fut. יום)1° Trans. Agiter, remuer: מֵד מָבָּי Is. 10. 14, agitant les ailes. - 2º Intrans. Errer, fuir, s'enfuir, s'éloigner, s'envoler: יידים לידים מוים Osée 9. 17, ils seront פור הוא לַלָּהָם; errants parmi les nations my Job 15. 23, il erre pour se chercher du pain quelque part; נְתְּדֶר שׁנָנְתִר ; מערכי Gen. 31. 40, le sommeil fuyait de mes yeux ; מֵדָהו שְׁסֵר הַשָּלָהְ Esth. 6. 1, le roi ne pouvait pas dormir, litter. le sommeil du roi avait fui ; מַלְכֵּד צָבָאוֹת Ps. 68. 13, les rois des armées כל ראיה יהור ; ont fui, out pris la fuite אמי Nah. 3. 7, tous ceux qui te verront 's'eloigneront de toi, te fuiront; ובל שור קשים מויף Jer. 4. 25, tous les

Poa. מודי S'enfuir, s'envoler : שָּשָּטּ Nah. 3. 17, des que le soleil est levé, ils (les insectes) s'en vont, ou elles (les sauterelles) s'envolent.

Hiph. Chasser, repousser: יְּשְׁתֵּבֶל Job 18. 18, ils sont repousses de l'univers, exact. ils les repousseront,

on les repoussera, etc.

Dan. 6. 19, et il ne put dormir, litter. son sommeil fuyait loin de lui.

אַרְהִים m. Action de fuir, fuite: מְּרָהִים Ps. 55. 8, je fuirais au loin; plur.: מְרָהִים agitation d'un homme que le sommeil abandonne: וְשַׁבְּבֶּהִי נְדְרִים פְרֵרִינְשָׁהְ Job 7. 4, je suis (rassasié) fatigué d'agitations jusqu'au point du jour.

קיה (עַד Kal inusité (v. יבי פּרָה Pi. רְּבָּרָה Eloigner, écarter, rejeter : יַּבְּרָה אַרָּה Amos 6. 3, vous qui écartez (de vos pensées) le jour du malheur; מְנַיִּיכָם Is. 66. 5, ceux qui vous rejettent.

m. Don, prix de prostitution: לְּכֶּלְ־וֹמָח 'הְמִּבְּיִחְ Ez. 16. 33, on donne une récompense à toutes les prostituées.

לְנְדִיה (rac. יהַיִי). Eloignement, impureté (physique et morale). 1° Impureté du flux menstruel de la femme, abomination, horreur, idole : הַּיִּיִּהְ בַּיִּבְּיִּהְ Lév. 12. 2, de l'impureté de sa maladie, de son flux; הַּיִּהְיִהְ בַּיִּרְיִהְ בַּיִּבְּיִ Lév. 15. 33, celle qui est souffrante de son impureté menstruelle; יַּיְהִיִּהְ בַּבַּי לְנִיָּהִ בַּבַּי לַנְיָּהִ בַּבַּי לַנְיָּהִ בַּבַּי לַנְיָּהִ בַּבַּי לַנְיָּהִ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבְּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבְּי לַנְיָּהְ בַּבְּי לַנְיָּהְ בַּבַּי לַנְיָּהְ בַּבְּי בּנִיהְ בַּבְּי בְּנִיהְ בַּבְּי בְּנִיהְ בַּבְּי בְּבִּי בְּנִיהְ בַּבְּי בְּנִיהְ בַּבְּי בְּנִיהְ בִּי בְּיִּהְ בַּבְּי בְּיִּהְ בַּבְּי בּנִיף בּיִייִּהְ בַּבּי בּנְיִיהְ בַּבּי בּנִייִּיִים בּבְּי בּנְיִיהְ בַּבְּיִבְּי בְּיִּהְ בַּבְּיִבְּי בְּיִבְּיִיהְ בַּבְּיִבְּי בְּבִּיהְ בַּבְּיִבְ בִּיִּהְ בַּבְּיִבְּיִיהְ בַּבְּיִבְּי בְּיִבְּיִיהְ בַּבְּיִבְי בְּבִּיהְ בַּבְּיִבְּים בּיִבְּיה בּיִיהְ בַּבְּיִּהְ בַּבְּיִבְּיִיהְ בַּבְּיִבְּיִיתְ בְּבָּיִים בְּבָּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיהְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִּבְּיִיתְ בְּבָּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִּיתְ בְּיִּיתְ בְּיִּבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בִּיּבְיִיתְ בִּיּבְיּיתְ בִּיּבְיּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בִּיּבְיִיתְ בִּיּבְיּיִיתְ בִּיּבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּבָּיתְ בְּיִבְּיִיתְ בְּיִבְּיִיתְ בִּיּבְיּיתְ בִּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבָּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבִּיתְ בְּיבְּיתְ בִּיבְּיתְ בְּיבָּיתְ בְּיבִּיתְ בְּבָּיתְ בְּיבְיתְ בְּבְיּבְיּיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְיתְ בְּיבְּיתְ בְּיבְּרְיבִּיתְ בְּבְּיתְ בִּיבְּיתְ בְּיבְּיתְייִים בְּיבְּיתְ בְּיבְּיִיבְּיִייִיּיִים בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְייִיים בְּיבְּייִייִים בְּיבְּיִים בְּיבְּייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים

tion; אָרְיִבְּיבְּיִי מִּרְיִבְּיִלְּיִי וּ II Chr. 29. 5, ôtez toutes les impuretés, ou les idoles, du sanctuaire; חסיבי Nomb. 19. 13, eau de lustration (dé חַדִי jeter, asperger); selon d'autres, de בְּיַבְיּי : eau qui ôte l'impureté; בְּיִבְּיִי וּלְבְּיִר וּלְבְּיִר וּלְבְּיִר וּלִבְּיִר וּלִבְיִר וּלִבְּיִר וּלִייִם וּלִייִם וּלִייִּים וּלְּבִיּיִים וּלְּבִיים וּלְיבִּיִּים וּלִיים וּבִּים וּלִיים וּלִבְּיִים וּלְבִיים וּבְּיִים וּלְיבִיים וּלְבִיים וּבְּיִים וּלְיבִּים וּלְיבִּים וּלְבִיים וּבְּיִים וּלְיבִים וּלִּים וּבְּיִים וּלְּבְיִים וּבְּיִּבְּיִּם וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִים וּבְּים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּיִים וּבְּיים וּבְּים וּבְּיִים בּיּיִם וּבְּיִים בּיּים וּבּיבּים וּבּיים בּיים בּיבְיים בּיבּים וּבְּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּייבִיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּי בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּי בּיבּיים בּיבּיים

רבין (fut. יבית) Pousser, repousser: בוּינוֹן Deut. 20. 19, pour pousser, mettre, la hache à (la forêt); לְבַלְּמִי נְיָנוֹן Sam. 14. 14, pour ne point repousser loin de lui celui qui est repoussé, exilé.

Niph. nap Etre poussé, être repoussé, פֿניף refoule : יְנִיְּהָת יָרוֹ בַּגַרְיֵן Deut. 19. 5, et que sa main est poussée par la . hache, c.-à-d. que la hache lui échappe de sa main; ou : et que sa main s'est clancée avec la hache, qu'elle a porté la hache dans le bois; מְכֵּל־הַמְּמִלְמוֹת אֲשֶׁר ਸਹਾਜ਼ Jér. 40. 12, de tous les lieux où ils furent resoulés, exilés; métaph.: וֹתוּנְשׁיַח נִדְּדָוּח מְשֵׁנִיר Job 6. 13, la sagesse est-elle éloignée de moi? Part. 1779 Exilé. fugitif: סָּתְרֵי נְדֵּיְדִים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés ; נְדְּחֵר עֵרלָם Jér. 49. 36, les fugitifs d'Elain ; collect .: יְתִּינְיַחַה צֵּקבֵּץ Soph. 3.19, je réunirai ceux qui avaient יִתְיָת נִבַּתְה בִּקְצֵת חַשְּׁצִת חַשְּׁבֶּת Deut. 30. 4, quand vous auriez été exilés, dispersés, jusqu'à l'extrémité des cieux (du monde); נְרְּחֹז II Sam. 14. 13, son exilé, c.-à-d. celui qui a été exilé par lui. — Des animaux. Errant, égaré: ואָת־חַנְּדֶתַת לֹּא חַשְׁבֹחַם Ez. 34. 4, vous n'avez point ramené celle (la brebis) qui était égarée. — 2º Se laisser égarer, se laisser séduire : וְנְדֵּחָתָּ וְחָשְׁתַּחֲוִיתָ לָחָם Deut. 4. 19, que tu ne te laisses séduire, ou : que tu ne tombes dans l'erreur, et que tu ne te prosternes devant eux (les astres).

Pou. Être poussé: সমুস্ সইচ্ছা Is. 8. 22, il sera poussé (rejeté) dans l'obscurité.

Hiph. יובים 1° Pousser, renverser, précipiter, chasser, disperser, exiler : יעצוי לווהיות Ps. 62. 5, ils méditent, conspirent, à le précipiter de sa hauteur; אַרֵיהו הָוְיִרוּג Jér. 50. 17, (une brebis) que les lions ont chassée; מַלֹא יוניתום את כחבי בי II Chr. 13.9, n'avezvous point chassé les pontifes de l'Eter-מכל־דַעניִם אַשָּׁר חָהִיתַה יֵד אַלחֵיה שָׁעָּר ! nel Deut. 30. 1, du milieu de toutes les nations dans lesquelles l'Eternel ton Dieu t'aura dispersé, exilé; avec בָּל: וְהַבְּית עֵלֵינוּ אַח־חַרְעַח II Sam. 15. 14, qu'il n'amène sur nous le malheur, qu'il ne nous accable de maux. — ביהרדה אַר־ישָׁבֶר יִירָם: Egarer, séduire ביהרדה אַר־ישָׁבֶר יִירָם Deut. 13. 14, et ils ont séduit, perverti, les habitants de leur ville; בַּוֹלֵלֵם אַפַּמֵירָת הַּדְּיחַנּגּ Prov. 7. 21, elle le séduit par ses paroles flatteuses; avec 70, détourner de : לְנַוּיִּיתַוּהְ מְּן־תַוּכֶּרָ Deut. 13. 6, pour te détourner de la voie.

Hoph.: פְצְבֵּר מְדָּהְ Is. 13. 14, comme un cerf pourchasse, on errant.

לְרֵיב 4° adj. Bien disposé, porté au bien, généreux, noble, distingué, remarquable : בֹל מִדיב לָב Exod. 35. 22, tous ceux dont le cœur était bien disposé h donner; ירות מדיבה חסמבניי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit prompt à faire le bien, un esprit généreux : וְמַדֵּיב מָדִיבוֹת יָבֶץ Is. 32. 8, l'homme aux sentiments nobles formera de nobles desseins; לאַריַשָּרָא עוֹד לְנָבֵל נָדָיב 32. 5, l'homme méprisable ne sera plus appelé noble; לכל־מייב בחכמה I Chr. 28. 21, tous les hommes remarquables par leur adresse, leur talent. — 2º Subst. Un grand, puissant, prince: ישפה באו על-נדיבים Ps. 107. 40, il répand le mépris sur les grands; עם קרבר עמו Ps. 113..8, auprès des puissants de son peuple; שירומו מיבמו כערב וְכִּוְאֵב Ps. 83. 12, rends-les semblables, eux et leurs princes, à Orob et à Zéeb; ורבאו פרוחר כריבים Is. 13. 2, et qu'ils entrent dans les portes des puissants, des princes.

אלויבה (pl. אויבה). Noblesse, elévation: קריבה יקרט. Noblesse, elévation: קריבה יקרט. 1s. 32. 8, il forme de nobles desseins, et il se maintient; ou: il sera élevé par sa noblesse; קריבה קרים Job 30. 15, mon élévation (ma situation élevée, prospère) est emportée comme par le vent, ou: mon âme est poursuivie, etc.

וֹן זְיָנְיֵב הַוֹּרְבּוֹ אֶל־קְרָבְּה Pourreau: נְיָּשֶׁב הַוֹּרְבּוֹ אֶל־קְרָבְּוֹ I Chr. 21. 27, il remit son glaive dans le fourreau.

II און m. (v. מין). Don, récompense : קיבון Ez. 16. 33, tes dons de prostitution.

לְּדְנָהְ chald. m. (v. I נְדֶיְ). Fourreau. Métaph.: מָנִי מִינֶים Dan. 7. 15, (mon esprit rensermé) dans (le fourreau) le corps.

רִילִן (fut. קּילִין et קּילִין) Chasser, emporter, disperser: הַּלְּיִם Ps. 68. 3, chasse, disperse-les; יְּבְיִם שְּׁבְּיִם שְּׁבְּיִם שְּׁבְּיִם שְּׁבְּיִם בּיִּבְּיִן Ps. 4. (comme la paille) que le vent emporte; אַל יִבְּיִם Job 32. 13. Dieu le vaincya (non pas un homme).

יתיה (fut. יתיה et ישיה) Vouer, faire un vœu, une promesse: רבי יתותה ללהיר Deut. 23. 23, si tu t'abstiens de faire des vœux; יתיהר ישכוב Gen. 28. 20, Jacob fit un vœu.

ביצש לָה אָר־מְרוֹ אָשֶׁר מָדִי Jug. 41. 39, il accomplit à son égard le vœu qu'il avait fait.

קלא כות (rac. ריים). Gémissement, plainte: רְלֹא כוֹתְּן Ez. 7. 11, il n'y aura pas de gémissement parmi eux (pour les morts).

לְהַגֹּג (fut. יְלְהַוֹג) 1° Conduire, mener, emmener: אוֹרִדי מַדְג Lament. 3. 2, il m'a conduit; ניְנְהַג אָּז־הַאָּאָן Exod. 3. 1, il בַוֹמוֹר יְתוֹמִים יִנְדָנגוּ ; conduisit le troupeau Job 24. 3, ils conduisent, c.-à-d. ils enlevent, l'ane des orphelins ; פר בשׁנְבוֹן ורירוג II Rois 9. 20, car il mène (son char ou sa troupe) d'une manière insensée; ים ינְדַג מֵלֶה־אֲשׁוּר Is. 20. 4, ainsi le roi d'Assyrie emmènera (les captifs de ובקא (רוסף : Ps. 80. 2, toi qui conduis Joseph comme un trou-יףeau ; avec בּעַנְלָּח : בְּעַנְלָּח I Chr. 13.7, ils conduisaient le char. Part. pass.: ומלכיתם סויגים Is. 60. 11, et que leurs rois vous soient amenés ; כדנה לפני בְּיִּבְּקָטֶּה תַּהוּא I Sam. 30. 20, ils les firent marcher, ou, intrans.: ils marcherent devant ce troupeau; וְלָבֶּר נֹתֵג בַּתַּכְמַת Eccl. 2. 3, et mon cœur s'est conduit avec sagesse; * נְחֵג מָבוֹר Rituel, témoigner de l'honneur.

Pi. יָבֶרג, fut. יַבַרָּג. Faire mener, conduire, emmener : יַיְנַתְּבֶּתְּגִּ בִּּכְבֶּרָת Exod. 14. 25, il fit qu'on les conduisait avec dissiculté, il rendit leur marche dissicile; אַשָּׁר־יְמַתְּנְךּ דֵי שָׁשָּׁח Deut. 28. 37, où Dicu t'aura conduit; אינחננו על־מורח Ps. 48. 15, il nous conduira (dirigera) jusqu'à la mort ; ויַר נִדֵג רוּחַד-קַרִים Exod. 10. 13, l'Eternel amena, fit souffler, un vent d'est; נמנחג אַר־בְּנֹחֵי Gen. 31. 26, tu as emmené, enlevé, mes filles; וְאַמָּדוֹתִיהַ מְנַהַגוֹת נִקול יוֹנִים Nah. 2. 8, et ses servantes la conduisent (en gémissant) comme des colombes; selon d'autres : ses servantes, היבולה, gemissent, etc.

קָהָה: Gemir, pousser des plaintes, chanter des chants lugubres : יְּנָהָה מִיּרָ Mich. 2. 4, on chantera des chants lugubres, lamentables; יְהָהוֹ מִיּרָן

בּצְרֵים Ez. 32. 18, chante un cantique

lugubre sur l'Egypte.

Niph. Meme signif.: בַּיּנְדִּי בְּירִ רְשִׁרְצָּלּ I Sam. 7. 2, toute la maison d'Israel gémit (déplora ses péchés) en revenant à Dieu; selon d'autres: toute la maison d'Israel s'assembla, c.-à-d. ils revinrent tous à Dieu.

לְהוֹר chald. m. Lumière : בְּקוֹרָא שְׁנֵחוֹר Dan. 2. 22, en lui se trouve la lumière (cheth. מְּלִירָא).

לְּהָי (avec pause קְּהִי (chant lugubre: יוֹרְעֵי נָהִי Amos 5, 16, ceux qui savent faire, chanter, des chants lugubres.

לְהְיָהְ f. Gémissement, chant lugubre: תְּהָי מְּיִהְ Mich. 2. 4, des chants lugubres, des cris lamentables; mais בייי Prov. 13. 19, v. א הייה Niph.

(מור עי (דייר).

לְחִירוּ chald. Lumière, sagesse : מַּיִּרוּרוּ ישׁבְּלְּחִנּי Dan. 5. 11, des lumières et de l'intelligence.

רַכִּיל Kal inusité. Pi. אַחַ, fut. רַבִּיל Conduire, mener, pourvoir, protéger: מְלַבְּילְםְּ Exod. 15. 13, tu l'as conduit par ta force; בְּיַבְילַבְּי בַּיִבְּי בַּיִבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְּי בַּיבְיבָּי בַּיבְּי בַּיבְיבָי II Chr. 28. 15, ils conduisirent, ils firent monter, (les faibles) sur des ânes; בַּיבְּיבֶי בַּיבָּי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְיבָי בַּיבְי בַּיבְיבָי בַּיבְי בַיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְּיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְיבָי בַּיבְּיבָי וֹ les pourvut de nourriture; בַּיבְיבָיל בָּי בַּיבְיבִיל בָּי II Chr. 32. 22, il les protégea contre ceux qui les entouraient; part.: אַבָּי בַּיבּ Is. 51. 18, nul ne la guide, ne la soutient.

Hithp. Marcher, s'avancer: אַרְמַּילָּהָּ Gen. 33. 14, je m'avancerai, je suivrai doucement, lentement; ה pa-

ragogique.

אַרְלֵּלִים וּהְבְּלֹּלִים וּאַר וּהְבְּלִּים וּאַר וּהַבְּלִּים Is. 7. 19, et dans tous les buissons, ou les pâturages; selon d'autres, de יְחַבָּל dans toutes les belles maisons.

בְּחֵלל n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jug. 1. 30; בַּילָל Jos. 19. 15.

Rugir, gemir : אַרִּיכוּלָם Prov.

28. 15, un lion rugissant; אָרָים פֿערים וְעריש ווי Is. 5. 30, il s'élancera sur (Israel) en ce jour, avec un rugissement, un bruit; אָרָייִרָּיָהְ Prov. 5. 11, tu gémiras à la fin.

תַּהַם m. Rugissement : מָשְׁלְּתְּיִר תַּקְּר Prov. 19. 12, la colère du roi 'est comme le rugissement du lion.

לְּנְּיְטְּה f. Gémissement, mugissement: בְּיִבְּיִתְּי Is. 5. 30, comme le mugissement de la mer; אָבִי לְּבִּי Ps. 38. 9, par les gémissements, agitations, de mon cœur.

Braire, gémir: לְּהַלְּ Job 6. 8, l'âne sauvage crie-t-il lorsqu'il a de l'herbe; des hommes: בְּיִלְיִם Job 30. 7, ils gémissent entre les arbres.

I נְתֵּדְיּה צֵּלֶּיִר בָּלִּר Is. 2. 2, toutes les nations y afflueront, accourront; יְתַדְּיה אָלִימִּר בִיּר וֹלָתְּר Jér. 31. 12, ils accourront en foule vers les biens de l'Eternel; avec יַבְּיִר צַּבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיר עַּבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּיר עַבְּיבּייר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּייך עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיבּייר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַּיבּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיייין עַבְּייר עַבְּיבּייי עַבְּייייייין עַבְּיייין עַבְּיייין עַבְּייִייייין עַבְּיייין עַּיִיייייין עַבְּיבּייין עַבְּיבּייין עַבְּיבּייין עַבְּיִייִין עַבְּייִי

II לְהֵר Luire, briller de joie: יְתָּרִיםּ Ps. 34. 6, ils ont tourné leurs regards vers lui et ils ont été resplendissants (de joie), ou : ils ont été éclairés; אָרְבִירְהְי וְנָתִירְהְי Is. 60. 5, alors tu verras et tu sera rayonnante. (V. le même exemple à יְרֵיא page 258.)

chald. m. Fleuve : מְּנָהוּ Esdr. 4. 10, l'Euphrate.

ן הְרָרָה f. Lumière (du soleil): אָיָה מּוֹשָּל Job 3: 4, que la lumière (le soleil) ne l'éclaire pas.

אם Pousser, croitre, produire, augmenter, s'accroitre: איר ישבון בשיביו Ps. 99.18, ils pousseront, produiront, des fruits encore dans leur vieillesse; אַרִיק יָשׁב וְּדְבָּחָה Prov. 10.31, la bouche du juste produit la sagesse; חֵיל מַר־יָשׁב Ps. 62.11, lorsque la fortune s'accroit.

Pilel.: אָרָירוֹשׁ יְטֹבֶב בְּהְלֹּוֹח Zach. 9.17, et le vin animera les vierges, leur donnera la gaieté, ou leur fera produire des chants.

בוב (v. à ביי).

The S'agiter, être errant, errer, למור: בשים הוקנה בשים I Rois 14. 15, comme le roseau s'agite dans l'eau: ולא הוסד Jér. 4. 1, tu ne seras plus errant; נע ומר Gen. 4. 12, fugitif et vagabond; מיז חַלָּםי Jer. 50. 3, ils ont fui, ils אם sont retirés; בָּבֶל Jér. 50. 8, fuyez du milieu de Babylone; סקי דורכם בשור Ps. 11. 1, fuis vers ta מר קציר : montagne, comme un diseau Is. 17. 11, la moisson aura fui, aura disparu; selon d'autres : on gémira pour la moisson (v. 2°); ou subst.: le gémissement pour la moisson (retentira). — 2º Agiter la tête en signe de plainte; plaindre, lamenter, la mort de quelqu'un בְּר רָנִבּר לַןְה נּ Is. 51. 19, qui compâtira à ta douleur? - קרי לוי בלר קביביי Jer. 48. 17, plaignez-le, vous tous qui êtes auteur de lui; וְאֵל־תַּכְיד לוּ Jér., 22. 10, ne lamentez pas sa mort; ראכור ליסר Ps. 69. 21, j'esperais que quelqu'un me consolat.

Hiph. 1° Faire errer, faire fuir, chassen: ולא אֹסִר לְּנְטִיד רָבֶל יְשְׂרָאֵל II Rois 21. 8, je ne ferai plus sortir Israel (de la terre que j'ai donnée à leurs pères, exact. je ne ferai plus errer le pied d'Israel hors de la terre, etc.; יְדִי רְשָׁיִים Ps. 36. 12, que la main des, méchants ne m'éloigne pas, ne me chasse pas. — 2° Agiter: יִנְיִיִּדְ בְּרִאֹשׁיִּדֹּי Jér. 18. 16, il (témoignera sa surprise) en agitant la tête.

Hithp. יִּחְמִיבִּי S'agiter, chanceler: לָּבְּרֶהְ שֵׁ מִּחְמִיִּדְ Jér. 48. 27, car, depuis que tu parles de lui, tu t'agites, tu agites la tête; יִּחְיּלִּיְרָּחְ מַשְּלֹּינְּח Is. 24. 20, (la terre) chancellera comme la cabane d'un gardien de vigne (v. מַלְּינָחְ אֶפְרֵיִם מִּחְמִיבִי Se plaindre: מַּמְמִיבִי מִּחְמִיבִי Se plaindre: Jér. 31. 18, j'ai entendu Ephraim qui se lamentait.

נור. chald. Fuir: מְּכֶּר חֵיוְתָא Dan. 4.

דות. (rac. פַד טם נידי). Fuite, vie errante: בְּהָר אָהָה Ps. 56. 9, tu comptes les endroits que j'ai fuis, ou : (les démarches de) ma vie errante.

712 n. pr. Nod, région dans laquelle Cain s'est refugié, Gen. 4. 16.

ח נורב n. pr. m. I Chr. 5. 19.

Demeurer, rester dans sa demeure: בָּר יָחִיר וְלֹא רְנְהָה Hab. 2. 5, l'homme fier ne restera pas dans sa demeure, c.-à-d. il périra, ou : il ne demeure point tranquille, il suscite des guerres, des querelles.

Hiph. Faire demeurer, élever une demeure à quelqu'un. Ex. unique : מַּלֵּי וְאַצְּיִה Exod. 15. 2, il est mon Dicu, je lui élèverai une demeure (un temple); selon d'autres : je veux le célèbrer, l'exalter (v. רְאָנֵיה),

du bercail, c.-à-d. lorsque tu menais pattre les troupeaux ; לְנְרֵח־צֵאֹן Is. 65. 10, (Scharon servira) de parc aux troupeaux; ימקדה עד Job 5. 24, et si tucomptes ton troupeau; selon d'autres: tu auras soin de ta demeure (de ceux qui s'y trouvent); וַחַשִּׁיבֹּיִר אַחָדֶן כָל־נְיַרָּדֶן Jer. 23. 3, je les ramenerai dans leur parc.

מַיִּח . f. (const. מָיֵח). Celle qui demeure, qui réside, qui reste paisible : אנית בית Ps. 68. 13, celle qui demeure (paisible) dans la maison, la femme timide, modeste; my Jér. 6. 2, la sédentaire, qui aime à rester chez elle; selon d'autres, comme מַנְאָר : la belle.

לָנָה f. Demeure : נְיֵת צִּדְיֶּכֶן Job 8. 6, ta demeure innocente; plur. rin Soph. 2. 6 (v. l'exemple à 172, page 302).

נות (fut. ימים, apoc. רַיַּנָת) 1° Reposer, se reposer, s'arrêter, camper, résider. durer : יַמְקָּה עַלֶּיהָם הַרוּהַ Nomb. 11. 26, l'esprit se reposa sur eux ; נַחַה רוּהָ אֵלְיַהוּ על־אַלִּישָׁע II Rois 2. 15, l'esprit d'Élie s'est reposé sur Elisée; בר-תמות בדרבי אַרָּר חַאָם Is. 25. 10, la main de l'Eternel so reposera sur cette montagne (v. ון לְטְהַ צַּלֵיהַם; (יִד א II Sam. 21.10, (elle empêcha les oiseaux) de se reposer sur leurs corps; וּבְמָּחֹה יֹאֹמֵר Nomb. 10. 36, lorsque l'arche s'arrétait, il disait ; rom הבְהַתְּ Gen. 8. 4, l'arche s'arrêta; איניין I Sam. 25. 9, ils s'arrêtèrent, c.-à-d. ils cessèrent de parler ; מַזָּה אַרָם עַל־אָפְרָיָם Is. 7. 2, Aram campe dans Ephraim, la Syrie s'est confédérée avec Ephraîm; ון נַרְּוֹנוּ עַלֵּיד II Sam. 17. 12, nous camperons autour de lui; הַּלָב נָבוֹן הַּטָּחָ הַיְבְּיָה Prov. 14. 33, la sagesse réside dans le כפער de l'homme intelligent; לא ימרו שבים דרשׁע Ps. 125. 3, le sceptre, la domination, de la méchanceté (sur l'héritage du juste), ne se maintiendra pas, ne durera pas. — 2º Reposer, se reposer (du travail, de la fatigue), avoir du repos, jouir de la tranquillité : למער יטת עבוף Deut. 5. 14, pour que ton serviteur repose; יַיָּנָח בַּיּוֹם חַשְּׁבְרִינִי Exod. 20. 11, il se reposa le septième jour:

ילארטקקדי ולארטקקדי ולארטקקדי Iob 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité ni de repos; זה יַטּדָי לִר Job 3. 12, alors il y aura du repos pour moi; אַכְּנִיתָן לָּחָב Néh. 9. 28, י des qu'ils jouissaient de repos. Avec 79: אַשר־נַדוּ בָּדָוּם וַאִידוּיִדם מַאִּיבִידָוּם Esth. 9.22, (comme les jours) où les Juiss eurent du repos de leurs ennemis.—3º Comme Hiph. Donner du repos : בַּיַּבֶּת בַי לָחָם Jos. 21. 42, l'Eternel leur procura du

repos, leur donna la paix.

Hiph. (קיף et קיף, v. חיף). 1° Poser, mettre, faire descendre, faire reposer : יָחָנִיחוֹי לְּמְּכֵי מְיוֹבֶּח הַי Deut. 26. 4, il le posera devant l'autel de l'Eternel; וייותר אל דוומיר I Rois 13. 29, il le mit sur l'ane; אבָיַקת לָאָרֶץ הִּוִּידוּוּ Amos 5. 7, et qui abandonnent la justice, exact. qui précipitent la justice a terre; בַּנְיִּרְחַנְּרִ בְּּתֹּלְדֵּ תַּבְּקִינִת Ez. 37. 1, il me plaça, ou il me fit descendre, dans une plaine; יְבַשֵּׁלֵשֵר יַנִידֶן יַדוֹ Exod. 17.11, mais lorsqu'il abaissa la main; לָחַנִּיחַ בְּרַבָּח אֱל־בֵּיחָק Ez. 44. 30, pour faire répandre la bénédiction sur ות maison ; בין היהית בים Ez. 5. 13, je ferai reposer, c.-à-d. je ferai éclater, ma colère sur eux; תַּמְלִיִר חַמְּרָר Ez. 21. 22, je satisferai ma colère ; דַּנְיָרוֹנְ אַת־רוּיִנִיי Zach. 6. 8, ils ont satisfait ma colère.

2º Faire reposer; donner, procurer, du repos; laisser en repos, laisser tranquille, laisser: מְנִיחוּ לֵבֶּיהָן Is. 28. 12, faites reposer celui qui est fatigué; בהיחיד לה Exod. 33. 14, et je te procurerai le repos; בֵי אַלֹחַיכָם בַּנְיְחָ לָכָם Jos. 1.13, l'Eternel votre Dieu vous donne le repos (dans la terre promise); תַּנְיָיָת Deut. 12. 10, lorsqu'il לַכֵּם מְּכָּל־אֹיְבֵיכֵם vous aura procuré le repos de tous vos ennemis; יַלְעָלָהְ אַרְ־שׁוֹח לְחַיִּדְים Esth. 3. 8, il n'est point dans l'intérêt du roi de les laisser en repos, de les souffrir; יפר בקה ויניקון Prov. 29. 17, corrige ton fils, et il te fera jouir du repos; ילערב אל־חוח ידף Eccl. 11. 6, et le soir ne laisse pas reposer 🔼 main; וַנַּם־מָּנָה אל־תַּוָח אַח־בּדְּרָ Eccl. 7, 18, et de cela non plus ne retire point ta main, ne le neglige pas non plus; ir ran Osée 4.

3° Conduire, guider: אות בֵּי תְּנְיְתָּוּ Is. 63. 14, l'esprit de Dieu le conduit. Hoph.: יבלא־דענדי Lament. 5. 5, il ne nous est donné aucun repos (v. d'autres exemples du Hiph. et du Hoph. à רַבָּיוֹם).

אָנְיתָ מַאּיְבֵיתָם 1º Repos: יְמִיתְ מַאּיְבֵיתָם Esth. 9. 16, et ils eurent du repos du côté de leurs ennemis; לְּמִיְהָּ Il Chr. 6. 41, a ton lieu de repos.— 2º Adj. Prompt, facile, accommodant: מַיִּר לְּתִּישִׁירֶית Aboth, complaisant pour la jeunesse; סְּיִר בְּיִר Aboth, prompt à se mettre en colère.

וֹחָה n. pr. Noha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2.

נוט האָרֶץ: (מום האָרֶץ: Chanceler (v. מום): הָּעָרֶץ Ps. 99. 1, la terre chancelle.

לולי m. Beauté: תְּלֵלי Aboth, la beauté. לְּלֵלי the לְּלֵלי chald. f. Tas de fumier: בְּרָתָה תְּלָּלּי יִחְצָבֵּר Esdr. 6. 11, que sa maison devienne un tas de fumier, v. Dan. 2. 5.

נמי רעקד : Sommeiller, s'assoupir (מיר רעקד). Nah. 3. 18, tes pasteurs sommeillent; ביי אין Ps. 76. 6, ils s'endorment, exact. ils dorment leur sommeil.

וּמְהָים f. Assoupissement : יְּקְרָעִים Prov. 23. 21, l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (le paresseux) de haillons.

13 n. pr. Nun, père de Josué, Exod. 33. 41; 30 I Chr. 7. 27.

Di) Fuir, s'enfuir, se réfugier, courir: וְנַסְחֵם גַּרא־חָרַר Zach. 14. 5, yous fuirez à la vallée entre les montagnes; selon d'autres, מַמְם (de מַם : la vallée entre les montagnes sera bouchée, fermée; ולא נס לחה Deut. 34. 7, et sa sève n'était pas partie, sa force n'avait point diminué; ינסו משללים Cant. 2. 17, et jusqu'à ce que les ombres (du jour) se dissipent; avec לְּפְנֵי et יְיִפְּנֵי : מִיּפְנֵי וּ Jos. 8. 5, nous fuirons devant eux ; בותר לו מפני חורב Is. 31. 8, il fuira devant l'épée; נָם בְּרֵגְלָיוּ Jug. 4. 17, (Sisara) s'enfuit a picd; יָנֶס שָׁמָּח רֹצֵחַ Nomb. 35. 11, le meurtrier s'y réfugiera ; לנים אַל־עִיר מְקְלָט Nomb. 35. 32, (vous ne prendrez point de rançon) de celui qui doit se réfugier, ou (p. לָנָם): de celui qui s'est réfugié dans une ville de refuge; נְמִיבְיִם נָמִים לָּמְרָאחוֹ Exod. 14. 27, et les Egyptiens s'enfuyaient du côté de la mer ; פל-סום Is. 30. 16, nous nous enfuirons, ou nous courrons, montés sur des chevaux.

Pil. ממט Mettre en fuite: ררַדַ דֵּי נְּלְסָתוּ זם Is. 59. 19, le souffle de l'Éternel mettra (l'ennemi) en fuite; selon d'autres, de נְּטָט: fera des prodiges, fera lever l'étendard contre l'ennemi.

Hiph. 1° Faire fuir, mettre en fuite: רְבָרָח Deut. 32. 30, et deux en feront-ils fuir dix mille?—2° Mettre en sûreté, sauver: תַּנִיס אָרִיבָּרָיוּ Exod. 9. 20, il mettait en sûreté ses esclaves; Jug. 6. 11, pour sauver (son blé, ou pour se sauver avec son blé) des Madianites.

Hithp. (v. à II ספַיַ).

 I Sam. 1. 13, ses lèvres seulement remuaient; אָרֶץ מֵשׁמִי זָבּי Is. 24. 20, la terre chancelle comme un homme ivre; דְּיִבְּי מַיִּבְּיִלְיִדְיִי Prov. 5. 6, ses sentiers sont mobiles, vont en s'éloignant de la bonne voie; בּיִבְּילִרָּיִדְי Exod. 20. 18, le peuple le vit, et il trembla, ou il recula saisi d'épouvante.

2º Errer, aller, courir çà et là : לַבְּיכֵּע Jér. 14.10, ils aiment à erren; אַרְבּיר לָבִינִי Jér. 14.10, ils aiment à erren; אַרָבּיר לַבְּיבִיר אַרָּבּיר אַרִּבּיר לַבְּיבִיר אַרִּבּיר אַרִבּיר אַרַבּיר אַרָּיר אַרָּיר אַרָּבּיר אַרָּבּיר אַרָּיר אַרָּיר אַרּיר אַריר אַרייר אַרּיר אַרייר אַרּיר אַרייר אַרּיר אַריייי אַריייר אַרייר אַרייר אַריר אַרייר אַרייר אַרייר אַריר אַריי אַריר אַ

Hiph. 1º Agiter, secouer, remuer, rendre chancelant, faire trembler: יַנִיעַ אין Soph. 2.15, il agitera la main en signe d'étonnement et de raillerie; אַדורַיךּ ראָשׁ ון הַנְיָטָּד II Rois 19. 21, elle a secoué la tête derrière toi ; יְאָנִיטָה עַלֵּיכָם בָּמוֹ רֹאִשִׁי Job 16. 4, et je secouerais la tête à votre 'sujet; איש אַל־רַנֶּע עָצְטֹחָיד II Rois 23.18, que personne ne remue (ne touche à) ses ossements; וַתְּנֶרְעֵנָר עֵל־תָּרֶעָר Dan. 10. 10, et (elle me fit chanceler sur mes genoux) elle me remit sur mes genoux qui chancelaient; חַנֶּע וְעָנָהוּ Is. 37. 13, il les a fait trembler, il les a détruits; selon d'autres, n. pr. de villes: Hena et Ivvah.

ביינין לְאֵלֹל Ps. 59. 16, ils errent pour chercher leur nourriture; אַנְיבָּין אַנְיבָּין אַנְיבָּין אַנְיבָּין אַנְיבָּין לָאֲלֹל II Sam. 15. 20, et aujourd'hui je te ferais errer avec nous; אַנְיבָין אַנִיבְי וּנְיבִין Nomb. 32. 13, il les fit errer dans le désert; אַנְיבִין Ps. 59. 12, disperse-les par ta puissance; אָנָיבְינִייִין Amos 9. 9, je les disperserai dans toutes les nations, ou je ferai qu'ils seront agités, etc.

יוֹערְיָה n. pr. 1° m. Esdr. 8. 33. — 2° La prophétesse Noadiah, Néh. 6. 44.

אם Agiter çà et là. Kal Asperger, répandre en agitant les doigts : מַּבְּיִי מִי Prov. 7. 17, j'ai répandu sur mon lit de la myrrhe; selon d'autres : je l'ai parfumé de myrrhe.

Pilel Agiter : ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ Is. 10. 32, il agite sa main (en signe de menace).

Hiph. מְנִים Agiter, mouvoir, élever en agitant, en tournant de différents, côtés: וְתֵּנִים יְרוֹ אֱל־תַּשְׁמוֹם II Rois 5.11, qu'il agiterait sa main sur l'endroit (malade), qu'il toucherait ma lèpre pour m'en guérir; לַחַנָּמָּה נִינָים בְּנַמָּה שָׁיִא Is. 30. 28, pour agiter les nations comme dans un van inutile, qui rejette tout; selon d'autres : dans le van du malheur, des calamités; דַּיִּרְשׁוּ דָּר Is. 13. 2, étendez-leur la main; avec צָּל: ובר בולים על Job 31. 21, si אם־חניפותי על-יחום ידי j'ai levé la main contre l'orphelin; אם-יחודל הצושור בל-מניםו פרונית שבם את-וה Is. 10. 15, la scie se soulève-telle contre celui qui la meut, comme si la verge faisait mouvoir ceux qui .Exod. 20 פר הור בלה הביות בליהו l'élèvent? 25, car si tu as passé dessus ton ciseau; קייף אי מייף Deut. 23. 26, mais tu n'élèveras pas la faucille contre le blé, tu n'en couperas pas avec la faucille. Fréq. des sacrifices qu'on agitait, tournait, vers différents côtés avant de les offrir sur l'autel : לָחָנִים אוֹדוֹי הִפּיפָרו לִפְנֵי הַי Lévit. 7. 30, pour l'agiter de tous les côtés devant l'Éternel, littér. pour lui faire faire un tournoiement; et en géneral offrir a Dieu : יְכַלּיאִרשׁ אֲשֵׁר חֵנִים המשח ותב לבי Exod. 35. 22, et tout homme qui offrit à Dieu une offrande לַנוֹניל אַנוּרָן אָת-נוּלְיֹנִם שׁמּפּׁם לְפְנֵי הַי ; q'or Nomb. 8. 11, Aaron offrira les lévites comme un présent devant l'Eternel; ou : les offrira en les conduisant, en les faisant tourner, vers les différents côtés. - 2º Asperger, faire ruisseler: ושם נדבות מנים אלדים Ps. 68. 10, ש fais ruisseler, o Dieu! une pluie abon29. 27, (la partie du sacrifice) qui a été agitée (portée vers différents côtés).

קנו m. Situation, contrée : до пр Ps. 48. 3. (Sion est) dans une belle contrée; selon d'autres: une belle élévation, colline.

נוץ Kal inusite. Hiph. רוץ Fleurir, pousser : קבו הונים Cant. 6. 11, 7. 13, si les grenades avaient poussé; ירטוץ השקר Eccl. 12. 5, selon quelquesuns pour יְרַנְיץ, quand l'amandier fleurira (v. אָבָה et דּאָב).

נוְצָה f. (rac, אַנוּ Plume, penne: מלא תאובר Ez. 17. 3, (un aigle) plein

de plumes (v. rap).

נוק Ex. unique. Hiph. Faire teter : בוס באים Exod. 2.9, et elle le nourrit; ou Kal, de la racine ירק, ou Hiph., de ותופרה pour ינק

chald. f. Feu : פירָא יָקידָתָא Dan.

3. 6, d'un feu ardent.

נוש Etre faible, être malade : הַרָּפָּת אברה לפר ואסיטות Ps. 69. 21, la honte a brisé mon cœur et je suis malade; ou de la rac. אַנָא pour הְשָּׁיִלִּים,

רְיֵיוֹ (fut. יִינִית, apoc. יִינִית el יַיַיִי) Rejaillir : יאָם פּלְּיתַבּנָר Levit. 6. 20, et s'il rejaillit de ton sang sur le vêtement. Avec אַל דַוּקִיר : אַל דַוּקיר II Rois 9. 33, il rejaillit de son sang sur le

Hiph. (run, fut. apoc. ru). Faire rejaillir, asperger ו יווים פר השארו Nomb. 8. 7, asperge-les de l'eau de l'expiation; וַיַּוֹ בִּשְּׁנוּי כֵּל־דַוּמְוֹבָת Lév. 8. 11, il en sit l'aspersion sur l'autel; avec יְתִּבְּיִח: אֶּל־תַבּיִח: Lévit. 14. 51, il en aspergera la maison ; — וְיוֹצֶּיוֹ מִן בִּין נְיוֹצֶיוֹ בּיִּבְיי בּי Lévit. 14. 16, il fera une aspersion de l'huile - devant l'Eternel. Part.: מיי דומיו Nomb. 19. 21, et celui qui aura fait l'aspersion de l'eau de purification. — 2º Disperser: 77 72 ביים רַבִּים Is. 52. 15, ainsi il dispersera de grandes nations, ou il répandra leur sang; selon d'autres : il fera parler de lui par de nombreuses nations (v. 1923). "] adj. Indigne: pm kpp Abath

Hoph. Etre agité : אינוי אינוי Exod. il est appelé un homme indigne, méprisable.

> ניור יעקב נויר: Mets: ניור מקב לניף Gen. 25. 29, Jacob sit cuire un mets; יוֹנְיִדְ עַרְשִׁים, \$5., 34, un plat de lentilles.

ייר (rac. נוַר). Nazaréen, qui s'est voué à Dieu et qui s'impose certaines abstinences : יוֹאָת חוֹרֶת חַנְּוִיר Nomb. 6... 43, voici la loi qui regarde le nazaréen; קייר אַלְיִים יִרְיָהָ Jug. 13. 5, il sera nazaréen, consacré à Dieu. Métaph., des vignes de la septième année : יָצוֹבֶר נְזִירֶךְ Lévit. 25. 5, les raisins de ta vignenon taillée (dont on s'éloigne, qui est consacrée); נְיִיר אֶנְיִיר Gen. 49. 26, qui a été séparé de ses frères, ou : celui d'entre les frères qui est couronné.

(fut. בַּלֵל, v. לָלֵל) Couler, faire couler, se répandre, fondre : יַצַל־מַיָם אסקלים Nomb. 24. 7, l'eau coulera de ses seaux; בְיַלִּר־צָרֵק Is. 45. 8, et que los nuages fassent descendre, fassent couler d'en haut, la bénédiction; ריילה בשביר Cant. 4. 16, que ses parfums se repandent; דָּרִים נָוְלֹּגּ מִשְּׁנֵי דֵי Jug. 5. 5, les montagnes se sont écoulées, fondues, devant l'Eternel. Part. מיולים, poét. וַלוּזְלֵידָשׁ Ps. 78. 44, et leurs eaux.

שַּרָש מְשִּרּר דָּוִיָּר לָמוֹ: Hiph. Faire couler: מֵיָשׁ מְשִּרּר דָוִיָּר לָמוֹ Is. 48. 21, il a fait couler pour eux l'eau du rocher.

תְּנָמִים . (avec suff. נְזָמִי, plur. נְזָמִים, const. (נומר). Boucle d'oreille et anneau que l'on portait au nez : דַּנְיָבִים צֵּשָׁר באונידום Gen. 35. 4, les anneaux qui pendaient à leurs oreilles; מַשְׁם תְּעָיָם אָבּאָ־אָאָ Gen. 24. 47, je lui donnai des anneaux pour parer son visage, exact. je lui mis l'anneau au nez.

PP chald. Etre lésé, souffrir un dommage : וּמַלֹּמָא לָא־לָחֵיֵא נָוֹק Dan. 6. 3, et que le roi n'ait point à soussrir de dommage.

Aph. Causer du dommage, porter préjudice : אָמָרִם מַלְכִים הָתְּנְןּק Esdr. 4. 13, enfin cela portera prejudice aux rois (v. à phpx).

אָנוֶם תַּבְּלָהְ: Dommage, tort: בְּנֵיםְ תַּבְּלָהְ: Esth. 7. 4, le dommage causé au roi.

נוֶר m. 1° Diadème, couronne : נַיָּבֶּן עליד אַר־דַענור Il Rois 11. 12, il mit sur sa tête le diadème ; נור הַשְּׁרֵשׁ Exod. 29. 6, la couronne sainte, la lame d'or que portait le grand prêtre devant le front (v. אֵבְנֵר־נֵזֵר ; (צִרץ Zach. 9. 16, (comme) les pierres d'une couronne. — 2º Abstinence, naziréat, consécration : 35 יביר נוְרוֹי Nomb. 6. 4, tout le temps de son abstinence, tant que durera son nazireat; נור אַלחרו על־ראשו vers. 7. (il porte) la consécration de son Dieu sur sa tête (la marque de sa consécration); שַׁצֵּר רֹאָשׁ נְיָרוֹ vers. 18, sa che-עור שַבֶּן בִּשְׁתַת אַלֹּחָרו ; velure consacrée Lév. 21. 12, la couronne ou la consécration de l'huile d'onction de son Dieu. — 3º Chevelure consacrée (du nazaréen): אַחַר דִּוּחְנַּלְחוֹ אֵת־נָוָרוֹ Nomb. 6. 19, après qu'il se sera coupé ses cheveux de nazaréen; et en général

chevelure longue : נְּיִי נְוֹיֵךְ Jér. 7. 29, coupe les cheveux.

תו ה. pr. Noé, fils de Lémech, Gen. 5. 29; מַרְיכוֹ Is. 54. 9, les eaux du temps de Noé, c.-à-d. le déluge.

יחָבִי n. pr. m. Nomb. 13. 14.

לְהְרָה Conduire, mener, guider (Kal pret. et imper. seuls usités): בְּבְּ מְחַרּבּ בְּבְּ מְחַרְּבָּ Exod. 32. 34, va, conduis ca peuple; בְּלֹהְיִם אֲלִּדִים Exod. 13. 17, Dieu ne les conduisit pas; יְבְּחַרָּ בְּאַרָּדִי Ps. 27. 11, conduis-moi dans le chemin de la droiture.

Hiph. (fut. חְיִבְים פּרְנִיתוּ הַחְבָּים בּרְנִיתוּ בּרְנִיבְּים בּרְנִיתוּ בּרְנִיתוּ בּרְנִיבְים בּרְנִיתוּ בּרְנִיבְים בּרְנִיתוּ בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִיבְים בּרְנִים בְּרָנִים בְּרָנִים בְּרָבִים בּרְנִים בּרִים בּרְנִים בּיבּרִים בּרְים בּרּנִים בּרְנִים בּרְנִים בּרּים בּרּנִים בּרְנִים בּ

קרולם n. pr. m. Néh. 7.7 (ע. בְּאָבֶלִית n. pl. 1° Consolation: יַאֲשֵׁלֵם: Is. 57. 18, je lui donnerai des consolations, à lui et à caux qui le pleuraient. — 2° Compassion, tendresse: יְכְּיִרוּ מִדּוּבְי Osée 11. 8, ma tendresse s'éveille; ou : mon repentir est cuisant, vif.

וֹר , n. pr. Nahor, frère d'Abraham, Gen. 11. 26.

מולש adj. Ce qui est d'airain : בְּשֵּרֵר נָחוּשׁ Job 6. 12, ma chair est-elle d'airain?

קריטָה f. Airain: אָפִּיקֵי קּרּיטָּה Job 40, des tuyaux d'airain; וָאָבֶּן יָצוּסְ קִרּוּשָׁה Job 28. 2, la pierre étant fondue se change en airain.

לְחִירֵים m. duel. Narines : מְּחִירֵים אַנְיּיָן סְּנְיִין Job 41. 12, une fumée sort de ses narines.

וייל 1° Posséder; avoir une possession, un partage; recevoir une possession, prendre une possession : בבוד Prov. 3. 35, les sages posséderont la gloire; לְעוֹלָם קּדּוֹחֶדּה לְעוֹלָם Ps. 119. 111, j'ai pris à jamais tes témoignages, tes préceptes, comme un héritage ; ינחלת אד הארץ Exod. 23.30, et que tu auras le pays (de Chanaan) en possession; בי לה נכחל אמם Nomb. 32. 19, nous ne demanderons point de part avec eux ; וְנַחַל הַי אַח־יָהוּרָה חַלְּקוֹ Zach. 2. 16, l'Eternel possédera Juda comme son héritage; ומַדלָּמָט Exod. 34. 9, prends-nous pour la possession. Avec אַ: הַנְּחָל Nomb. 18. 20, בַּאַרָבֶם לֹא הַנְחָל tu ne possederas rien dans leur pays; Ps. 82. 8, car tu פריאַפור הַנְּחַל בְּכַל־דַעוֹיִים as tous les peuples en partage. -לא־חִנְחַל בְּבֶּית־אֲבִים: Heriter לא־חַנְחַל בְּבֶּית־אַבִים: Jug. 11. 2, tu n'hériteras pas, tu ne seras pas héritier, en la maison de notre père. - 3º Donner en possession, partager un héritage : אַטר־יִנְחַלוּ לָכָם אַת־תָאָרֶץ Nomb. 34. 17, qui partageront le pays entre vous, ou qui en prendront possession pour vous; נַיְבַלּגּ לִנְחֹל אָת־ הָאָרֶץ Jos. 19. 49, lorsqu'ils eurent achevé de partager le pays.

Pi. comme Kal 3°. Partager, mettre en possession: אָשֶׁר רָּנִל מִשְׁי Jos. 13. 32, a qui Moïse avait partagé le pays.

Hiph. הִנְּחִרל Mettre, donner, en possesion; faire acquérir, laisser en héritage, accorder; avec le double acc.: ער אַתָּח תַּנְחִיל אַת־תַּצֶם תַוּנָח אָת־תָאֶרֶץ Jos. 1. 6, car c'est toi qui mettras ce peuple on possession du pays; בַּיִּרוֹן נוֹיִם Deut. 32. 8, lorsque le Très-Haut divisa les possessions aux peuples ; לְחַנְתִּדִיל אַרָבֵּי יֵשׁ Prov. 8. 21, pour accorder de la richesse à ceux qui m'aiment; אַטָּרי יובר אַר־אַבוֹתִיבָם Jér. 3. 18, (le pays) que j'ai donné en possession à vos pères; וְהִנְחַלְּמָם 'לְבְנֵיכָם אַחֲרֵיכָם I Chr. 28. 8, vous le laisserez en héritage à יביום חנחילו איד: ; vos enfants après vous ים אינורייתית לו Deut. 21. 16, lors. qu'il partagera son bien à ses fils.

Hoph.: אָנְתֵּלְתָּר לֵּר רֵרְתַיִר שְׁנָת Job 7. 3, ainsi j'ai reçu en partage des mois de déception.

Hithp. Recevoir en possession, posseder: יְּתִיבְּחֵל בְּיֵרַ יִּשְׂרָאֵל אִישׁ נַתְּלֶּחוֹ. זַבְּי רִּתְיבָּחַל אָנֵי יִשְׁרָאָל אִישׁ נַתְּלֶּחוֹ. Nomb. 32. 18, jusqu'à ce que les enfants d'Israel aient reçu, possèdent, chacun leur partage; אַבְּיַבְּים אַדְיַרַיְכָּט רָּבְיַרַיְּכָּט בְּעַרַיְבָּע אַבְיַרְכָּט בְּעַרְכָּט בּוֹתְיַכְּט Lévit. 25. 46, vous les possèderez pour vos enfants après vous, c.-à-d. pour les laisser à vos enfants par droit héréditaire.

נַחְלָה (ע. נַחְלָה (v. נַחְלָה).

תַּקְלִיאֵל n. pr. d'une station dans le désert, Nomb. 21. 19.

חַלְמִי n. patron. Jér. 29. 24.

וְחֲלֶת f. (v. בְּיִלְּת). Héritage : מַיְלָּת יָּמְרָח עָלֶר Ps. 16. v, mon héritage est excellent, ou me plait.

DD Kal inusité, Niph. pro, inf.

ריבושם. 1° Se repentir, changer de sentiment, se laisser fléchir, avoir pitié, .Gen. 6 בֵּד נְדַוְמְהִר בִּד עֲשָׂרְחָם : pardonner 7, je me repens de les avoir créés; לאירדי חנחם Jér. 15. 6, je suis las de pardonner ou de me repentir, de revenir sur ce que j'avais arrêté; promp בתכם Exod. 13.17, de peur que le peuple ne change d'avis, ne se repente; avec וְנְחַמְמִי עַל־חֲשׁוֹבַה : Jer. 18. 10, נְחַמְמָּחִי עַל־חַשׁוֹבַה : ל je me repentirai du bien; רַּנָּחַם הַי אֶל־ וו הרעה II Sam. 24. 16, Dieu se repentit du mal; וָחָעָם וּחָם לְבְּוּיָמָן Jug. 21. 15, le peuple eut pitié de (la tribu de) Benjamin; פִּר־יִנְּחָם יַר מְצַאַקַתָּם Jug. 2. 18, car Dieu se laissait stéchir par leurs gémissements. — 2º Se consoler, être consolé; sans rég., מַרָר וּשׁ עַל , אֶל ei אַדֵּרֶר : ימשר הנחם נפשר Ps. 77. 3, mon ame refuse toute consolation, exact. d'être consolee ; נינחם יהורה Gen. 38. 12, lorsque Juda fut consolé; פַּי־נָחָם כֵּל־אַמָּנוֹן ברי ביי II Sam. 13. 39, parce qu'il s'était consolé de la mort d'Amnon; יצרוק אוורי אמל Gen. 24. 67, Isaac fut consolé de la perte de sa mère, c.-à-d. sa douleur fut tempérée par Rebecca. - 3° Se satisfaire en se vengeant: Is. 1. 24, je me vengerai de mes ennemis.

Pou. Étre consolé : רְּהָבְּיהָא Is. 54. 11, qui n'est point consolée : מְּלְּהָיִהְא Is, 66. 43, et vous serez consolés dans Jérusalem.

Hithp. Meme signif. que Niph. 1. Se repentir, avoir pitié ו בּקראָר וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִרְעָנְים וֹיִים וֹיִרְעָנְים וֹיִּים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִינְים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹים וֹיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיים וֹייִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹייִים וֹייִים וֹייים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹייִים וֹיים וֹייִים וֹיים וֹייִים וֹייִים וֹייְים וֹייִים וֹייים וֹייִים וְייִים וֹייִים וְייִים וְייִים וְיִים וְייִים וְיִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְיִיים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְיִים וְייִים וְייִים וְייִים וְיים וְייִים וְיִיים וְייִיים וְייִים וְייִים וְייִים וְייי

Deut. 32. 36, il aura pitié de ses serviteurs. — 2° Se consoler, se laisser consoler: בְּעָבְּאֵלְ לְרִוּחַבְּאַר הַ Gen. 37. 35, il ne voulut point recevoir de consolation, litter. il refusa de se laisser consoler. — 3° Se venger: בְּעָבְּיִר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעַבִּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבִּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּי בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְּעַבְיר בְעַבְּיר בְּעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְּיר בְעַבְיר בְעַבְּיר בְעַבְיר בְעַבְּיר בְעַבְיר בְעַבְּיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעַבְיר בְעבִיר בְּעַבְיר בְעבִיר בְּעבִיר בְּעַבְיר בְּעבִיר בְּעבִים בְּיר בְעבִיר בְעבִים בְּיר בּעבִים בְּעבִים בְּעבִים בְּעבִים בְּעבִים בְּעבִים בּעבִים בּעבּיר בּעבּיר בּעבּער בּעבּים בּעב

QQ n. pr. m. I Chr. 4. 19.

יתה בשרים אות מערני: Osée da. 14, le repentir sera caché devant mes yeux.

איר נְחָמָרִי בְּנְנִיי : Consolation , נְחָמָרוּ Ps. 119. 50, ceci est ma consolation dans ma misère.

וֹתְּמְיָהְ (que Dieu console) n. pr. 1° Néhémie, fils de Hachalia, gouverneur de la Judée, auteur du livre de ce nom, Néh. 1. 1. — 2° Néh. 3. 16. — 3° 7. 7.

יתְּמָנִי n, pr. m. Neh. 7. 7.

רְּעְרְעָּהְ chald. Glorification, sanctification, Rituel.

ייי (ע. אָרַהְיּבְּי (אַרָּיי) Presser. Part. passif: אָרַיּיִלְּהְ כְּיִּדִּעְ (אַרַּיִּרְיִּבְּיִלְּהְ כְּיִּדּעְ I Sam. 21. 9, car l'ordre du roi était pressant, urgent.

יתר בקרו Job 39. 20, son hennissement vigoureux (v. מוד בקרו).

לְחָרָה f. Même sign.: יְמָרָה Jér. 8.16, le hennissement de ses chevaux.

בּרְירֵי et יְיְרֵי n. pr. m, II Sam. 23, 37, I Chr. 11. 37,

খন Kal inusité (v. খাণ্ট্: selon quelques-uns, de খাণ্ট্, observer les serpents. Pi. User d'augures, prédire l'avenir par la divination, augurer, présumer : খালালা Lév. 19. 26, yous n'userez point d'augures; খাল্ট্ খালা বিল. 44. 15, un homme comme moi sait deviner, découvrir, ce qui est caché; अपन, আ আলু খালালা, decouvrir, ce qui est caché; अपन, আ আলু খালালা, decouvrir, de sert de (cette coupe).

נַוּלְשִׁינִי נַיְבַרְבֵינִי הַיִּי בִּנְלָלֵך ; Bour deviner Gen. 30. 27, j'ai auguré, ou : je sais par experience, que Dieu m'a beni a 'cause de toi; יוואַנשים ינושוי I Rois 20. 83, les hommes en tirèrent un bon présage.

m. Sortilége, divination, augure : בי לא-נחש ביעלב Nomb. 23. 23, car il n'y a point de sortilége dans, ou contre, Jacob; לִקרַאת נְחַשִׁים Nomb. 24. 1, au-devant des augures.

אָנָהְשׁ m. Serpent : אַנָּהָשׁ Nomb. ערים ברים . 21. 9, un serpent d'airain; ניוש ברים Job 26. 13, serpent fuyant, alerte; selon quelques-uns, nom d'une constellation (le dragon?).

ים אין n. pr. 1° D'une ville, I Chr. 4. 12. — 2º Nahas, roi des Ammonites, ^AI Sam. 41. 4.

נְיַרְשׁׁ chald. m. Airain, cuivre : הַוְשׁ בי מושר Dan. 2. 32, et les cuisses étaient d'airain.

נחשון (conjurateur) n. pr. Nahson, fils d'Aminadab, Nomb. 1. 7.

וֹנְיוֹשֶׁי des deux genres (avec suff. קהשהקי). 1° Cuivre, airain, d'airain: ליקית וברְיוָל Gen. 4. 22, le cuivre et le fer; המַחמָת I Chr. 18.8, la mer, le bassin d'airain. — 2º Chaines : חכביד נחשקי Lament. 3. 7, il a appesanti mes chaines; plus freq. duel : יְרַגְּלֶּיךְהְּ לֹאֹר ולקיקים האשור II Sam. 3. 34, tes pieds n'ont pas eté mis dans des chaines. -3° Le has, le dessous : הַחֲלַיִּת הַיְתָּים Ez. 24. 11, que le bas (du vase) se brûle. Métaph. Parties honteuses : בַּעַ הַשָּׁמָה קה Ez. 16. 36, puisque ta honte est découverte; selon d'autres, argent (de cuivre) : puisque ton argent a été dis-

אָרָשְׁרְאָ n. pr. Nehustha, mère du roi Jehoyachin, II Rois 24. 8.

וֹשְׁתְּוֹי m. Serpent d'airain. Nom donné au serpent d'airain que Moise -avait fait faire, emblème 'qu'on 'adorait plus tard, et qui a 'été brisé par le roi Ezechias, II Rois 18. 4.

penetrer, faire impression : מַיִּרֹינֵיתוּ עַלֵּרִטוּ Jér. 21.13, qui descendra contre nous רַוּלְנְדֵרוֹ עָלֵר יָדֶך ; (pour nous combattre) Ps. 38. 3, ta main est descendue, s'est appesantie, sur moi; מַלָּרוֹ בְּבֶּבֶרוֹ וְ Prov. 17.10, une réprimande fait (plus) d'impression sur l'homme intelligent; וברגע שאול יחוף Job 21. 13, en un instant ils descendent dans le scheol pour יַדֵּוּמוּ se trouvant à la fin du verset).

Niph.: יושרה נחחו בי Ps. 38. 3, tes slèches ont pénétré en moi, m'ont

Pi. Faire descendre, abaisser : תַּתַיבָּוּח ירולחי פשת־נחושה זרולחי Ps. 18. 35, mes bras abaissent l'arc d'airain, c.-à-d. le tendent; ou: l'arc est tendu (Niph.) par mes bras; selon d'autres, de רְיָיִיי: l'arc d'airain sera brisé par mes bras; רוים רדרה Ps. 63. 41, abaisses-en les sillons, c.-a-d. égalise-les, ou fais descendre la pluie dans ses sillons.

תַּנְיֵתוֹ : Renverser, abattre הַנְיֵתוֹ וּ Renverser קר ומוכיף Joel 4. 11, que l'Eternel renverse, abatte, tes héros; ou : Dieu, fais descendre tes anges.

בין chald. Descendre. Part. : יוֹם chald. ביא נועד Dan. 4. 10, descendant du

Aph. (fut. nr., imp. nr., part. הַחָּחָשׁ). Faire descendre, apporter (en bas), mettre : אַנויז הָשׁוֹי בְּנֵעִיכְלָא Esdr. 5. '15, descends-les dans le temple; פתחרין מעת Esdr. 6. 1, où (les trésors) sont deposes; יְתְחֵה בְּבֵיה אֵלֶהָא Esd.'6. 5, et qu'on les mette dans le temple de Dieu.

Hoph. rom Etre renverse, être précipité : דְּנְדָּת מְרְבָּרְמֵא מַלְכוּהָה Dan. b. 20, il fut précipité du trône de son royaume.

חבות m. 1° 'Action de descendre, de poser; ce qui est posé, ce qui est placé: ונחת זרועו בראח Is. 30.'30, il fera voir comment son bras s'appesantit, les י נבות שׁלְתִּינָה ; coups que son bras frappera · Job 36. 16, ce qui est place sur ta ta-The fut. right et rom) Descendre, ble, les mets. — 2º Repos, tranquillité: בשובה וכדה הושער Is. 30. 15, vous serez sauvés par la paix et par le repos; בר בחד Eccl. 4. 6, un peu dans le creux de la main avec du repos; "nroa Rituel, avec un esprit calme, ou avec onction.

m. pl. adj. Descendant, qui descendent, qui campent: פַּי־שָׁם אֵרָם וו פחקדים II Rois 6. 9, car les Syriens descendent en cet endroit (avec dagesch au lieu de נְחֵירָתִים).

וֹטָיָ (ful. הַשָּׁי, apoc. בָי, בּיָן, רַעָּין) 1º Trans. Etendre, allonger, tendre, pencher, incliner, tourner, amener: יים משׁח אַח-יָדוֹ Exod. 14. 27, Moise étendit la main. Etendre la main, le bras; menacer, être prêt à combattre : יברי אַל־אַל יַדוֹ Job 15. 25, parce qu'il a etendu sa main contre Dieu; בַּוְרוֹצֵ Exod. 6. 6, avec le bras étendu; בנטתי אחריוי על-מצרים Exod. 7. 5, lorsque j'étendrai la main sur l'Egypte (pour la punir); en signe d'amitié: Prov. 1. 24, j'ai tendu la main; פצל נטוי Ps. 102. 12, comme l'ombre allongée, c.-à-d. vers le soir, l'ombre à son déclin (v. 109. 23); ובירה ברוך Is. 3. 16, allongeant le cou, le cou tendu, la tête haute; נְבַּח קַר Is. 44. 13, il a tendu le cordeau (pour mesurer); טֹבֶּח שָׁמַיִם בַּיְרִיכָּח Ps. 104. 2, il étend le ciel comme un tapis; זכיו עליה רעה Ps. 21. 12, ils ont penché le mal contre toi, ils ont taché à te faire du mal; שַלוש אַנִי נֹכֵּח עַלֵּיך I Chr. 21. 10, je te propose, présente, trois choses (je te donne à choisir entre trois maux); וַיֵּכ שְׁכִכּי לְּסְבֹּל Gen. 49. 15, il a penché, baissé, l'épaule pour porter le fardeau ; קקרר נטור Ps. 62. 4, comme un mur qui penche; נַפַרתָּר לָבָּר לֶצָשוֹת רוקיה Ps. 119. 112, j'ai porte mon cœur A exécuter tes ordonnances; דונני נוטרו ואלרית פנדור שלום Is. 66. 12, j'amenerai, je ferai couler vers elle, la paix comme un sleuve.

2º Intrans. S'étendre, se pencher, s'incliner, s'avancer, entrer, se tour-חפר: אָבּירְעוֹ הָשִׁירוּ לְנְמוֹת בָּאָרֶץ Ps. 17.11, 31.3, l'Eternel étend sa main; וִירִישוֹת

ils tournent leurs regards à s'étendre dans le pays, ou trans.: pour nous abaisser jusqu'à terre ; ילארישהו לאָרֶין סולם Job 15. 29, leur richesse ne s'étendra pas sur la terre; נפרו רגלי Ps. 73. 2 (cheth. נָבֵרי), mes pieds ont penché, m'ont manqué; ביינטוח Jug. 19. 8, jusqu'à ce que le jour décline. ו נקל לַאָל לְנִטוֹת צְטֵּוֹר לַצְלוֹח; avance 20. 10, il est aise, c.-a-d. il est moins étonnant, que l'ombre s'avance de dix degrés (lignes); וּכָאֹרֶהַ נְכָּח לָלֹּוּן Jér. 14. 8, et comme un étranger qui entre (dans un gite) pour y passer la nuit; לא נַטָּרו ימין ושמארל Nomb. 20. 17, nous ne nous détournerons ni à droite, ni à gauche; וַיֵּט אֵלֶידָו Gen. 38. 16, il s'approcha d'elle; יבים אַלָּר Ps. 40. 1, il s'inclina, s'abaissa, vers moi. Avec מָעָם, se dé-סל חַרֶּרְהָ Job 31. 7, si mon pas s'est detourné du chemin ; ייַ מַיָּבוּ מַיָּבוּ מַיָּבוּ I Rois 11. 9, parce que son cœur s'était écarté de Dieu; אולר נְכְּתָה מְבָּנֵי Nomb. 22. 33, si elle ne s'était point détournée devant moi, c.-à-d. effrayée de ma présence ; יַחֵש לְמַנִי même vers., elle s'est détournée devant moi. --Avec אַחֵרֵי, suivre quelqu'un, être de son parti; s'adonner, se livrer, A quelque chose : לָנָלֹת אֲחֲרֵי רַבְּרם Exod. 23. 2, pour suivre l'avis, le jugement, du grand nombre ; יוֹאַב נָטָה אָחַרָי אַדֹנְיָה I Rois 2. 28, Joab avait suivi le parti d'Adonyah; רישה אחרי חבצל I Sam. 8.3. ils (penchaient) se livraient au gain illicite; נְכֵּח לָהְ I Sam. 14. 7, tourne, va, où tu voudras.

Niph. Etre tendu, être étendu, s'allonger: יְמָר יִוְטָהו צַל־יִרוּשָׁלָם Zach. 1.16, le cordeau sera étendu sur Jérusalem ; ענהלים ושרד Nomb. 24. 6, comme des נפרי ונטו בּלְלַי־בָּרֶב ; torrents qui s'étendent Jér. 6. 4, quand les ombres s'allongent vers le soir.

Hiph. (הַנָּם, fut. הַבֶּים, apoc. בָיַם, הַנָּם, imper. apoc. on). 1º Etendre, tendre, dresser, incliner, pencher, tourner, faire retourner, fléchir .: וַנֵּי רָבָּהוֹ יְדוֹי Is.

וביה בשתירורה בשו Is. 54. 2, que l'on étende (au loin) les rideaux de tes demeures; אָרָשׁרִים יְאַבְשָׁלִים II Sam. 16. 22, ils dressèrent h Absalon une tente ; דַוֹּבֶּר־נָא קבה Gen. 24. 14, penche, baisse, je te prie, ta cruche; אַמיף וְחֵבִי Ps. 144. 5, abaisse tes cieux et descends; two אַלָּיד אוּכִיל Osée 11. 4, je lui présentai de la nourriture (v. אַט ; צל־כָּל־אֵטֶּר (אַט אַ יישיץ רְשָּאַ Prov. 21. 1, il l'incline, le fait tourner, vers où il veut; הַשָּבוּנָת לָבָהָ לַמְבוּנָת Prov. 2. 2, si tu tournes ton cœur vers l'intelligence; לְתַּשֹׁחָה הַתְּבֶּרָה Nomb. 22. 23, pour la ramener dans le chemin; ווצמ אַז־לְבֵב בֶּל־אִישׁ־יִחוּתְהו II Sanı. 19.15, il sléchit, gagna, le cœur de tous ceux de Juda; /réq. avec zix, prêter l'oreille, écouter : אַבָּח לְמַשֵׁל אַוָנִי Ps. 49. 5, je prête l'oreille à la parahole ; avec puip, faire pencher la justice, la corrompre, violer le droit: לא־תַּמָּה מְשָׁמָּם Deut. 16. 19, tu ne feras pas pencher la justice partialement; אַ בּשָּשִׁים הַשָּׁים Deut. 27. 19, qui viole la justice dans la cause de l'étranger ; et sans יָאָבִרוֹנְים בַּצַּׁעַר : בְּשָׁשָׁכּי man Amos 5. 12, ils font violence au droit du pauvre, au tribunal; sans rég.: בּיִמית Exod. 23. 2, pour pencher la justice, violer un droit; וַיַּט־עָלֵרט הַקָּר Esdr. 9. 9, il nous a attiré la grace, il nous a fait trouver grâce. Détourner, séduire : אל שריבם המראל Jer. 5. 25, vos iniquités ont détourné ces choses, ces biens; וַרָּשׁרּ נְשֵׁרוֹ אַת־לְבוֹ I Rois 11.3, les femmes détournèrent son cœur; wager Prov. 7. 21, elle le gagne, le séduit; אושר בי ווים בי Is. 44. 20, son cœur trompé l'a égaré ; נַיָּשֶׁרָאּ יוֹאָב אֱל־חוֹהָ חַשָּׁעַר II Sam. 3. 27, Joab le dirigea, le tira à part, au milieu de la porte; אַל־תַּט בָּאַרָ בבוה Ps. 27. 9, ne repousse pas ton serviteur dans la colère ; יַטוּ אַבְיֹנִים מְדַרָך Job 24. 4, ils repoussent les pauvres de la voie; יניה בנורם בשו Amos 2. 7, ils détournent, ou ils obstruent, la voie des humbles.

2º S'étendre, so détourner, s'écarter: יְצֵל־תְּנְיִדִים וְחְבְּלִּרִם יַשׁהּ Amos 2. 8, ils s'étendent sur des vétements donnés en gage; יְלָא־אָט Job 23. 11, j'ai observé sa voie et je ne m'en suis point détourné ; בְּחַלְּבְלֵּח Ps. 125. 5, ceux qui s'écartent dans leurs sentiers tortueux.

קניים ברון f. Action de tendre: בְּנְיִים בּרוֹן Rituel, exact. (en marchant) le cou tendu, la tête haute, c.-à-d. par la vanité et l'orgueil (v. אינים ex. Is. 3. 16).

בל-: m. Celui qui est chargé בְּבֶּר Soph. 1. 11, tous coux qui sont chargés d'argent, les riches.

ילְלְהְי f. Action de laver : צֵּל נְמִילָת Rituel, (qui nous a ordonné) de laver nos mains.

רְּמִיפוֹח f. pl. (rac. קְּמִיםׁ). Pendants d'oreilles, Jug. 8. 26, Is. 3. 19.

קישוֹת f. pl. (rac. נְבָשׁי). Branches ou rejetons: זְבָּרְדְּיִנְיִישׁוֹת וַחְסִיר Is. 18. 5, il en ôtera les branches ou les rejetons; en otera les branches, ou les rejetons; selon les branches, ou les rejetons; selon d'autres: détruisez les crénaux de ses murs.

לְטֵל (fut. ישול) Porter, enlever בּילִים בַּיִּק רְשוֹל Is. 40. 15, il enlève les tles comme un grain de poussière; avec אָבָי נּיבֵּל עָלֶיך : עַלָּים אָנִר נּיבֵל עָלֶיך : עַלֹּים II Sam. 24. 12, je te propose, exact. je t'impose, une des trois choses; עַלָּיִר בָּיל עָלֶיך Lam. 3. 28, car il lui a impose (ce joug).

Pi.: נְינִשְׁלֵם רַיִנְשְׁאֵם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta.

לְשֵלְ chald. Elever, enlever: צַּיְנֵי לְשְׁבֵינָא Dan. 4. 31, j'élevai les yeux au ciel; יְבָּילֵח מָּךְבַּאַרְעָא fut enlevée de la terre.

לְטָל m. Charge, poids : וְנַבֶּיל תַּדְּוֹל Prov. 27. 3, et le poids du sable.

שני (fut. ישני, inf. ימין פּנ פּנים פּנים יפּנים פּנים וּפּנים פּנים פּנים פּנים פּנים פּנים פּנים פּנים פּנים שני שׁנים ישני שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים שׁנים פּנים פּנים

בּתְּלְנִילְּבָּי עָּרִילְ עָּלִי. Amos 9. 15. je les planterai, établirai, dans leur pays; אָרָטְי בּיִּלְּחָץ בּאַלְּאָרְ בְּאַרְ בִּילְרָאָרְ בּאַרְ בּאַרְ בּיִלְרָאָרְ בּאַר בּאַלְי בּאַר בּאַר בּיִלְרָאָר בּאַר בּאַר

Niph. Etre plante : אָל בָּל־יָטָיני Is. 40.

24, ils sont à peine plantés.

קטעים m. pl. Plantes : בְּנֵינִי מִנְפִינִים Ps. 144. 12, nos fils seront comme des

plantes.

לשׁרְ (fut. קשׁרִ Couler, dégoutter, distiller: נְילֵימי הְשֹׁרְ בְּלֵּימי הַשֹּׁרְ בְּלֵּימי הַשֹּׁרְ בְּלֵימי הַשֹּׁרְ בַּלְימי הַשְּׁרְ בַּלְימי הַשְּׁרְ בַּלְימי בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בְּעִרים בַּעִרים בַּערים בַּערים בּעִרים בּעִרים בַּערים בּערים בּערים

Hiph.:תובים ביירים אירים אירים אירים Amos 9. 43, les montagnes feront couler, distilleront, le moût. — Dire, prophétiser: יחשים ביינים אולים אולים אולים ביינים (aux prophètes): Ne prophétisez pas, ou (sous-entendu ils disent): Ne prophétisez pas, ישירה ביינים אולים מון 2. 11, il serait le prophète pour ce peuple.

אַנְיִם מִי יַם אָרָ (Job 36. 27, les gouttes d'eau. — 2° אָפָן Exod.

30. B4, espèce d'aromate ou de résine, du stacté (?).

רְּבְּטְּיְאָ n. pr. Ville près de Bethleem, en Juda, Esdr. 2.22; n. patron. יִּשְׁיִבְּיִּ II Sam. 23. 28.

לְשֵׁר (fut. ישֹר, ישֹר Jer. 3. 5.)

1° Garder, veiller sur quelque chose; avec ל פּנִירָים בּיִרְישִׁר מַרְישִׁר בּירָשׁר Cant. 1. 6, une gardienne des vignes; שְּבִּירִים 3. 8.

11, nux gardiens. — 2° Garder rancune, conserver le ressentiment d'une injure; בְּיַרְי בְּיַרְי בְּיַרְ בַּיְרְ בַּיְר בַּיְר בַּיִר בַיִּר בַּיִר 19. 18, et tu ne garderas pas de ressentiment contre tes concitoyens; avec ל יִבְּיִר בִּירְי בִּירְי וּשִׁר Nah. 1. 2, il garde sa colère longtemps contre ceux qui le haïssent; absol.: מוֹלְים בּיִר בִּירִי Jer. 3. 5, garderatil son ressentiment pour toujours?

קלף chald. Garder, conserver: מְּלְנָּהִי Dan. 7. 28, et je conservais ces paroles dans mon cœur.

שרשי (fut. לישישי) 1° Laisser, délaisser, abandonner : נָטָשׁ אָבִיךָּ אָת־דָּבְרֵי דַאָאוֹנוֹת I Sam. 10. 2, ton père a laissé (de côté) l'affaire des anesses, il n'y pense plus; יַנְשֵּׁשׁ אֲלֹהַ Deut. 32. 15, il a abandonné Dieu, son créateur; פַּל לֹאִריִמשׁ יה אחרעמו I Sam. 12. 22, car l'Éternel n'abandonnera pas son peuple; יְלְמָנֵר' דותונלע הוריב נטוש Prov. 17.14, avant que la querelle s'engage, abandonne-(la). Avec >z, laisser à la garde, consier aux soins de quelqu'un; וַעַל־מִי נָטַשְׁתָּ מְעַם ולאה I Sam. 17. 28, aux soins de qui as-tu laissé le peu de brebis?—2º Laisser faire, permettre : יְלֹא נְטֵשְׁתַּוּיִי לְנַשֵּׁמִ לבני ולבנחר Gen. 31. 28, tu ne m'as pas permis d'embrasser mes fils et mes filles. — 3º Laisser la terre en friche (dans l'année sabbatique), abandonner les créances : הַוֹשָּׁבִיצִּח הִשְׁפְנָזֶח אַנְטֵשְׁהַ Exod. 23. 11, mais, la septième année, tu ne la cultiveras pas et tu la laisseras se reposer; וְנָשִשׁ אַר־חַשַּׁבַרו הַשְּׁבִּרינִית וּמַשָּׁא Néh. 10. 32, nous laisserons la terre en friche la septième année, et nous ferons abandon de toute créance. — 4º Jeter, rejeter, repousser : নুদ্রান্ত্র המרברה Ez. 29. 5, je te jetterai dans Niph. 1º Étre abandonné, relâché; être jeté, renversé: מְשְׁיִּשׁרְּ וְתְּלֶּרְךָּ Is. 33. 23, tes cordages se relâcheront; וּשְׁשָׁיִּ בְּיִישְׁיִּ אַרְּאָבְיּ אַ Amos 5. 2, elle est abandonnée dans sa terre, ou renversée à terre. — 2º S'étendre, se répandre : שִּׁיִּ שְּׁיִי וְיִיִּ וְשִׁיִּ בַּלְּיִר Is. 16. 8, ses branches se sont étendues; יוֹנִי בְּלֵיר Jug. 15. 9, ils s'étendirent à Léchi.

Pou. Étré abandonné : אַרְמוֹן נְשָׁשׁ Is. 32. 14, le palais est abandonné.

אנים (ע. (ע. בניקים). Gémissement: קנְטָאוּ Ez. 27. 32, dans leurs gémissements ils feront sur toi un cantique lugubre (selon quelques autres: etc.).

נְיב מְּשָׁרָיִם : Fruit : נְיב מְשָׁרָיִם (keri יְרָב) Is. 57. 19, le fruit des lèvres, les paroles; וְרָבּוֹי נְבְּנָיִוּ אָבְלוֹי ; Mal. 1. 12, son fruit, sa nourriture, est méprisable; selon d'autres: et la parole, c.-à-d. ce qu'on dit de lui, est que sa nourriture est méprisable.

'2'2 n. pr. m. Néh. 10. 20.

לְיִר : m. (rac. ימר). Mouvement יְיִרִיד : Job 16. 5, et le mouvement de mes lèvres; selon d'autres: la consolation (qui sort) de mes lèvres.

ליניים, v. נְינִים, Objet d'horreur: עַלִּינָן לְנִינָה נָעָרָה Lament. 1. 8, c'est pourquoi elle est devenue un objet d'horreur, ou (de פרים): elle est devenue errante.

ליוֹם (habitations) n. pr. d'un endroit près de Ramah, I Sam. 19. 18. פתו (rac. ימים). Agrément, ce qui est agréable, ce qui plait; toujours avec ייב odeur agréable (des sacrifices): ייב מביים ייב היים הויים Gen. 8. 21, l'Éternel en sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement; ביים ביים Lév. 26. 31, l'odeur agréable de vos sacrifices.

נְיחוֹין chald. m. pl. Bonne odeur, parfum, encens: הְּבָּנְיִה וְנְיִדּוֹחִין אֲבֵי לְנַפְּבָּח Dan. 2. 46, il ordonna d'offrir (à Daniel) des victimes et des parfums; Esdr. 6. 10, des sacrifices d'une odeur agréable, ou de l'encens.

ולְיִכְּיִר : Enfant, descendant : יְּלְנְיִרִּי Gen. 21. 23, (ni) a mon fils, ni a mon petit-fils, a mes descendants; יִינָם יְדָוּי Ps. 74. 8, selon quelques-uns: leurs enfants tous ensemble (v. la même ex. a יְרָיִי, page 244).

יְּנְוְיֵה n. pr. Ninive, capitale de l'empire assyrien, Gen. 10. 11.

לְּיֶּכְוֹ m. Nissan, nom du premier mois des Hébreux, Néh. 2. 1, Esth. 3. 7; dans le Pentateuque il est appelé תְּצִבִּיב (ע. בְּיִב (ע. בִּיב).

רְעֵּין m. (rac. יְישׁרָ ס ou יְישֵּרְ). Étincelle: איניבוץ Is. 1.31, celui qui l'aura fait, ou son ouvrage, sera comme une étincelle.

ניק (v. טיק).

ג'ר ... (ני. Lumière ou lampe (v. נַיר.): פָּּרי אַהְּחֹ נֵירִי II Sam. 22. 29, car tu es ma lumière, ou ma lampe.

ליך Cultiver, rendre labourable, défricher: פֵּרוּג לָכֶם נִיר 4. 3, labourez, cultivez, des champ snouveaux, c.-à-d. que vous défricherez.

leur domination, puissance, est ruinée, depuis Hesbon, etc. (v. le même ex. à יייי,). — 2° Terre défrichée, nouvellement cultivée, Jér. 4.3 (v. à יייי verbe); Prov. 13. 23, les champs cultivés, les sillons des pauvres.

לְיֶר Velin, papier, Aboth.

אָבָן Kal inusité. Niph. Étre chassé: יְרָאָדְעָ Job 30. 8, ils seront chassés, repoussés, de la terre (v. מַּאָדָּעָ Niph.).

אֹבֶץ adj. (f. רְּהָ נְבָאָר). Abattu : רּתַּ נְבַאָּר Prov. 15. 13, un esprit abattu.

וֹנְכָּאִים m. pl. (v. נְּבָּח). Les affligés, ls. 16. 7.

ou d'une épice; selon quelques-uns : la cire, Gen. 37. 25.

קָּכֶּד m. Petit-fils, postérité (v. מְיִרְ אָּ בְּעָבְּר ְּעֲבֵּה): Job 18.19, il n'aura point de fils ni de postérité parmi son peuple.

לְּכָּה Kal inusité. Niph. Être battu, être frappé: וְנְבָּח II Sam. 11. 15, qu'il soit frappé et qu'il périsse (v. בָּאַ).

Pou. Etre frappé, broyé: הַּשְּשֹׁהַה רְיַהְשְּׁשֹׁהַה נְבְּיָה Exod. 9.31, le lin et l'orge furent frappés, gâtés (par la grêle); בשו 9.32, (le froment et l'épautre) ne furent pas gâtés.

Hiph. (חַבָּח, imper. חַבָּח et חָדַ, fut. רבה, חשיה el ייבה). 1º Battre, frapper, donner un coup : וַיַּמַרּכָּהְ II Rois 11. 12, ils frapperent des mains (de joie); יַחַהְ פַּק אֶל־פָּק Ez. 21.19, frappe tes mains l'une contre l'autre; לַּמַּרוֹ הַיָּבָה רַעַהְ Exod. 2. 13, pourquoi frappes-tu ton prochain? - Frapper d'une plaie, d'une maladie : אַבָּשׁ בְּדֶבֶר Nomb. 14. 12, je le frapperai de peste; דַּכָּבוּ דַי יישׁנְעֹים Deut. 28. 28, l'Eternel te frappera de folie ; אַת־תַּיְאֹר יָי אָת־תַּיְאַר Exod. 7. 25, après que Dieu eut frappé le Nil, après qu'il eut changé ses caux en sang; יבה לב-הור I Sam. 24. 6, le cœur battit à David, c.-à-d. il fut agité, il se repentit; יָחַבֶּרוּי לְשָׁבְעַרו נְחַלָּים

Is. 11. 15, il le frappera (le Nil), c.-à-d. le divisera en sept torrents.

3° Frapper avec une arme, heurter, atteindre, blesser, incommoder, transpercer : נַבַּךְ אֶת־דַוּפְּלִשְׁתִּר אֶל־כִּנְצְּדוֹי I Sam. 17. 49, il frappa (avec la pierre) le יבן: אַר־דָעַדְרָה בָּקָרָה בָּקָרָה Philistin au front; I Sam. 19. 10, il perça le mur avec la lance, exact. il jeta la lance contre le mur; ניַך אָיז־דָיאַיִל Dan. 8. 7, il heurta le bélier avec ses cornes; נַיַּמָּדו אָּת־טָלָה יטראַל I Rois 22. 34, il atteignit, blessa, le roi d'Israel (avec une flèche); 🟗 ירחבשט Osee 6, 1, il blesse et il pansera nos plaies ; פַּרָדוּשְׁמָּרם אֲשָׁשִר יַבְּרוּוּ אַרְמִּרם II Rois 8. 29, (pour se guérir) des blessures que les Syriens lui avaient faites ; וְכִּר־יַנֶּהו אִישׁ אָח־עֵין עַבְהוֹ Exod. 21. 26, si un homme blesse l'œil de son esclave; יוֹמָם חַשָּׁם לאַ־רַכָּבָה Ps. 121. 6, le jour, le soleil, ne t'incommodera pas; וַחַּךְ חֲשֵׁמֵשׁ עַל־ראשׁ יוֹכָת Jon. 4. 8, les rayons du soleil donnèrent sur la tête de Jonas; אַמָּח בְּדֵיָר וּבָקִיר I Sam. 18. 11, je transpercerai David et la muraille ; וַמַּהְ אַר־דַּוּקּיקִיוֹן Jon. 4. 7, il (le ver) perça, piqua, le ricin ; וַיַּךְ צֵּת־דַּוּנִיגִּיִר Exod. 2. 12, il tua l'Egyptien; יְדִוּפֶּדיהַ שריקל־יוכורה Deut. 20. 13, tu tueras tous les mâles dans la ville ; עַל־פַן הַעָּם אַרָיֵה Jér. 5. 6, c'est pourquoi le lion les déchirera; souvent שָׁבָּי וְתָּבֶּיוֹ נָפָשׁ thirera; Gen. 37. 21, ne le tuons pas. — Avec : יוקרו שאול באלקור I Sam. 18.7, Saul en a tuo des milliers; רַעָּבּלְאַךְּ רַוּעָּבֶּח בַעָּבּו II Sam. 24. 17, l'ange qui frappait le peuple ; ניַך בְּאֵלְשֵׁר בֵרוז־שָׁפָשׁ I Sam. 6. 19, il tua les habitants de Beth Semes;

metaph.: לכו ונפרו בילשון Jer. 18. 18, venez, frappons-le avec (les traits) de noire langue, déposons contre lui un faux témoignage; בַּל־צַטָּב וַוּשָּׂנְדו וְתַבָּה וַתְבָּרַד Exod. 9. 25, la grêle frappa, gâta, toute l'herbe des champs; יוֹפָריָת אָעד־פָּלָי איבר לחד Ps. 3. 8, tu as frappe tous mes ennemis sur la joue (tu les as humiliés); נְתְּבֶּרְתִר טַשְׁמְּהְ בִיֵּדְ שְׁמֹאֵלָהְ Ez. 39. 3, j'abattrai l'arc de ta main gauche; וְיִוּפָה בים חילה Zach. 9. 4, il fera tomber ses richesses dans la mer, ou : il renversera son pouvoir qu'elle tire de la mer ; avec שֵׁרַשִׁים, pousser des racines : יַדָּר, יירָשִׁיי Osée 14. 6, il poussera des racines.

Hoph. (חסָר, une fois הַאָּשׁה). Etre battu, être frappé : וַיַּפּני דְשֵׁרָאֵל Exod. 5. 14, les commissaires des travaux des enfants d'Israel furent battus. – Etre ruiné, tué : על־פַח הָפּט עוֹד Is. 1. 5, pourquoi voulez-vous être frappés de nouveau? מְּמָהוֹ אֵלְּהִוּים Is. 53. 4, un homme frappé par Dieu. — Etre prise : קיביר קיביר Ez. 33. 21, la ville a été prise : אַמר הָפָה אָר־תַאִּנְרְנָנִית Nomb. 25. 14, qui fut tué avec la Madianite; בְּבֶּי קרֶב Jér. 18. 21, (les jeunes hommes) tues par l'épée; רוּיְבָשׁ כְּעָיֵב וַיְבָשׁ לְבִּי Ps. 102. 5, mon cœur est frappé comme l'herbe (par l'ardeur du soleil), il est desséché.

ון adj. Frappé, abattu: יְבֵּר רַנְלָּרֵם II Sam. 4. 4, dont les pieds étaient frappés de paralysie, ou qui était boiteux; יְבַּרִירִבּין Is. 66. 2, et dont l'esprit est abattu, dont le cœur est brisé.

בְּלָה m., pl. בְּכָה seul usité. Méchants, calomniateurs : נְּאָסְשׁ עֵּלֵי נְבִים Ps. 35. 15, des méchants ou des calomniateurs se sont assemblés autour de moi.

וֹבְ מֹבוֹ ח. pr. Pharaon Necho, roi d'Egypte, II Rois 23. 29, II Chr. 35. 20.

נְבוֹן ח. pr.: נְבוֹן II Sam. 6. 6. l'aire de Nachon, appelé גֹּרָן מִדּוֹן I Chr. 13. 9.

715] (v. t 70 Niph.).

וביו prép. 1° En face, vis-à-vis : רביו בילתון Exod. 26. 35, en face de la table. — 2º Devant : נֹבַח צֵינֵי דֶי בַּרְבֵּי־אָישׁ Prov. 5. 21, les voies de l'homme sont devant les yeux de l'Eternel, lui sont bien connues ; נֹכַח יַר הַּרָכָּבָם Jug. 18. 6, votre voyage est devant l'Eternel, c .a-d. il le favorisera; אַכְיליל צֵילי רָשִּׁים לבח פנים Ez. 14. 7, et qui tiendra devant lui, qui contemplera avec plaisir, l'objet de ses péchés, c.-à-d. ses idoles. Avec d'autres prépos. : אַל־נֹכָּח vers : אל-נֹכֵח פְּנֵי אֹחֵל-מוֹעַר Nomb. 19. 4, vers la face, l'entrée du tabernacle; לּלְבַר droit devant soi, devant, pour : עַרנַרָּהָ לובח יברטו Prov. 4. 25, que tes yeux regardent droit devant toi; לְּנֶבֶּה הַשִּׁאָנֶ Gen. 30. 38, à la vue des brebis; לְנֹכֵּח កោយុស្ Gen. 25. 21, (Isaac pria Dieu) pour (en faveur de) sa femme, ou en face de sa femme. — 3º roj Tusqu'en face : ער־נֹבֶּח יְבוּט Jug. 19. 10, jusqu'en face de Jebus.

חבר מיברו (avec suff. יברוי בין). En face : יברוי בין Exod. 14. 2, vous camperez vis-a-vis de (cette ville).

לְבֶּלְ Agir avec ruse, tromper : זְאֶרִאר Mal. 1. 14, maudit soit celui qui agit avec ruse.

Pi.: אָנָברינָפלוּ לָבָם Nomb. 25. 18, les artifices par lesquels ils vous ont trompés, séduits.

Hithp. Former un mauvais dessein: בַּיְחַנְבְּלוּ אִׁרוֹי לַחְבִּיחֹיוֹ Gen. 37. 18, ils formèrent le mauvais dessein, ils conspi-

rèrent, de le tuer. Avec בּיִבְיִיי Ps. 105. 25, afin qu'ils formassent de mauvais desseins contre ses serviteurs.

אָבֶל m. Ruse, artifice; plur.: בְּנְכַלַּיִיִם Nomb. 25. 18, par leurs artifices.

m. pl. Biens, richesses, trésor: בְּנְכִּסִים רַבִּים Jos. 22. 8, avec de grands biens.

רְבְּיֵי chald. m. pl. Biens, richesses: בּיְנְבְיֵּי בֵּלְנָאּ Esdr. 6. 8, et des biens, du tresor, du roi; לַבְּיִנִי יְבְיִי יִבְּיִי 7. 26, à une amende, ou à une confiscation de ses biens.

Pi. 1° Ignorer, méconnaître: הְיִנְיִים אָל Job 21. 29, vous ne méconnaîtrez pas leurs signes, vous comprendrez bien leurs indications; בְּרִינְיִם Deut. 32. 27, de peur que leurs persécuteurs ne le méconnaissent, ne s'y méprennent. — 2° Rendre profane: בְּיִים מְּרֵיבְּ אָרִי בְּיִרָּ אָרִים רָּנְיִי Jér. 19. 4, (parcequ') ils ont rendu ce lieu profane (en sacrifiant aux idoles). — 3° Livrer: בְּרִיִּים בְּרִיִים בְּרִיִּים בְּרִיִּים בְּרִים בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם וֹיִרְיִם בְּרָים בִּרָיִם בְּרָיִם בְּרָים בּרִים בְּרָיִם בְּרָיִם בְּרָיִם בּרָיִם בּרָיִם בּרָים בּרָים בּרִים בּרָים בּרָּים בּרָים בּרִים בּרַים בּרַים בּרַים בּרַים בּרָים בּרָים בּרָּים בּרָּים בּרִים בּרִים בּרָים בּרִים בּרְים בּרִים בּרְיבִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּרִים בּ

Hiph. יִּמִּיר Connaître, reconnaître, dîstinguer, examiner: לְּאֹדְצְּמָיר מַרְאֵדְּוּ Job 4.16, je ne connaissais pas son visage; בְּיִר מֵבְּבְּיִרְשׁ Job 34.25, il connaît leurs œuvres; וְלָאֹ תִּבְּירוֹ Gen. 27.23, il ne le reconnut pas; יְבָירוֹשְׁ תַּבְּירוֹשְׁ וֹ IS am. 3.36, tout le peuple le reconnut; בְּיִרוּשׁ יִבְּירוּשׁ Is. 61.9, tous ceux qui les verront les reconnaîtront (pour la race, etc.); בְּיִרִי יִבְּירוֹשׁ צַּאַרְרַשׁ יִבְּירוּשׁ Ruth 3.14, avant qu'un

homme puisse distinguer un autre; לטוֹבָח — לְטוֹבָת Jer. 24. 5, צָּכִיר אָרדּוּלְאוֹח יִדּשְׁרָח je distinguerai en bien, c.-à-d. je traiterai bien les exilés de Juda; קָּבָּי לָּהְּ מה עשקיר Gen. 31. 32, examine si j'ai avec moi quelque chose qui t'appartienne. — יוכיר פוים Faire acception de personnes, être partial : קַּיָּבְים לֹאִיםוֹב Prov. 28. 21, il n'est pas bien d'être partial. Plus complet : לארתפררו פונים บอุซุทุก Deut. 1. 17, vous ne rendrez pas la justice avec acception de personnes. — S'apercevoir, savoir: וְאַפִּירָה וְיִחְנַּה לֹא־אַלֹּוִיים שְׁלָּחוֹי Neh. 6. 12, je m'aperçus que ce n'était pas Dieu qui l'avait envoyé; יַאָּרנָם מַפָּרַיִּרם לְרָבֶּר ידעקיית Neh. 13. 24, ils ne savaient parler la langue juive, en hébreu. - S'interesser a quelqu'un : לַחַבּירֶנָי Ruth 1. 10, pour que tu l'intéresses à moi, que tu me traites si bien ; יְדִיר מַפִּררַךְ בָּרוּךְ vers. 19, béni soit celui qui t'a fait du bien ; יאין־לִי מַפִּיר Ps. 142. 5, nul ne s'intéresse à moi.

Hithp. 1° Faire semblant d'être un étranger, feindre d'être un autre qu'on est: בַּיִּחְבֵּבוֹ Gen. 42. 7, il feignit d'être un étranger pour eux, il leur parla comme à des étrangers; אָמָּ הַיִּתְבַּבְּיִּחָם Rois 14. 6, pourquoi feinstu d'être un autre que tu es?—
2° Se faire connaître: בַּיִּים Prov. 20. 11, même le jeune homme se fait connaître par ses actions.

בּל־תְּרְיַבֶּר לֹאַר. (const. בַּלְרְיַבָּר לֹאַר. (בַּבֵּר Adj. et subst. (const. בְּלִר בְּבָר לַאַר. בְּלַר בְּבָר לֹאַר. 12. 43, nul étranger n'en mangera; בְּלִי בַּבִּר Ps. 18. 45, des étrangers, ou des ennemis; אַלִּדִי רַבְּיַר בָּבָר אָבֶר (Gen. 35. 2, les dieux étrangers, les faux dieux; אַלִּדִי בַבִּר־תָּאֶר, les dieux des antres peuples du pays; de même אַלִּדְי בַּבְּר הַאָּרְר בָּלְר בַּבְר אָבֶר (Mén. 14. 2, les autels des dieux étrangers; בְּבִּר אָבֶר (Mén. 13. 30, je les ai purifiés de tout ce qui était étranger (des idoles ou des femmes étrangères).

נֶרֶר et נֶרֶר m. (Fortune étrange, cruelle) Malheur : נָרָר מָּרָר מָרָן Job

31. 3, et le malheur n'est-il pas le partage des artisans d'iniquité? בְּיִם נְבִיוֹ Obad. 12, au jour de son malheur.

לְנְרִים m. adj. (לְנִרִים, plur. בּלְרִים, Changer; בְּלִרִים מָאשׁ Deut. 17. 15, un étranger; לְנְרִים מָאשׁ Deut. 17. 16, un étranger; לְנְרִים מָאשׁ בְּעִים Obad. 11, des étrangers sont entrés dans ses portes; לֹבְיִים מְּלִיאַ נְרִיִּים מְאַשׁׁ בְּרִים הַאָּיִם Gen. 31. 15, ne sommes-pous pas estimées, traitées, par lui comme des étrangères? Préq. בְּיִרִיה וֹשְׁנִינְיּה femme étrangère, concubine, femme de mauvaises mœurs; prov. 2. 16, (pour te sauver) de l'étrangère qui flatte; יִרִיה בַּנִירִי Is. 28. 21, son œuvre inaccoutumée, inouie.

היים f. pl. Les choses précieuses: אלים ודים Is. 39.2, le lieu qui contenait ses choses précieuses, ou son trésor.

לְלָה Hiph. Arriver au but, finir, achever. Ex. unique: בַּזְּלְהָה לְבָוֹה Is. 33. 1 (pour בְּזְלִהְן), lorsque tu auras achevé de trahir.

מְּכְרָּהָ adj. (rac. רְּבָב, comme רְּכָּרְהָּה Méprisable, vil. Ex. unique: יְכָּלְדִישְּלָאָכָח I Sam. 15. 9, mais toutes les bêtes viles, sans valeur.

ת וְמוֹאֵל n. pr. 1° Nemuel, fils de Siméon (v. ימיאֵל), Nomb. 26. 12; nom patron. במיאלי, — 2° Nemuel, fils d'Eliab, 26. 9.

" לְּמוּהָ adj. Humble: ריהַ וְמִּיּבָה Aboth, un esprit humble (v. מוּה בּמּהָ.).

למל Couper, circoncire: ריבל המלקם Gen. 17. 11, vous circoncirez la chair de votre prépuce (v. lcs autres formes à זיים et II בילל ביל בילים).

Niph. passif: ins. 1520 Gen. 17. 27, ils furent circoncis avec lui.

לְהָלָה f. (pl. מְלֵה בּ). Fourmi : לְּהְ אֶל ארים בּים לארים בּים לארים Prov. 6. 6, va vers la fourmi, paresseux; בְּהָלִים בַּים לֹאריבָיו Prov. 30. 25, les fourmis, se petit peuple impuissant.

m. Nom d'une bête féroce dont le poil est moucheté: tigre, léopard on panthère: יְמֶבֵר מְבֵרְאָבוֹיָאי Jér. 13. 23, le tigre ou le léopard (peut-il changer)

ses taches? אָפָלוּ מְשַׁמִּים סוּטָהי Hab. 1.8, ses chevaux sont plus légers que les léopards.

ביף chald.m. Memesignif. Dan. 7.6. בְּרָרְי זי, pr. Nimrod, fondateur de Babylone, fils de Chus, Gen. 10.8; בְּרָרִי נְבְּרִירִי Mich. 5.8, le pays de Nimrod, la Babylonie.

נְמְרָה (ע. נְמְרָה (ע. בַּיה נְמְרָה (בַּיה נְמְרָה (בַּיה נְמְרָה n. pr. m. II Rois 9. 2.

D) chald. (ע. סָבָּא).

קְּׁלְכְּהְ (rac. בְּיִבְּהָן (ou, part. du Niph., ce qui est causé, amené: מַבֵּט הָאֶלְוִים II Chr. 10. 15, car c'était un événement amené par Dieu.

Hiph. 1° Reculer: אַרְשִּׁרְאַ אַבְּוּלְּרְבָּיִעְּ Deut. 27. 17, qui recule la borne (du champ) de son prochain. — 2° Atteindre, tenir: אָרָאָ רְשִׁלְּיִבּ Mich. 6. 14, tu atteindras (l'ennemi qui t'enlève tes enfants) et tu ne les sauveras pas (v. le même ex. à בּיִבֶּע Hiph.).

Hoph. אַפְּה Etre reculé, être repoussé, se retirer : שְׁשְּיִלְּיִי אָשִּׁרִי וּשְׁרָּיִי וּאַרָּי וּאַ וּאַר וּ

Kal inusité. Pi. no Eprouver, mettre à l'épreuve, tenter, faire une épreuve, essayer; avec le rég. dir., פינשתו בְּחִירוֹת :avec l'inf. et sans rég.: לְנַשׁתוֹ בְּחִירוֹת I Rois 10. 1, pour l'éprouver (éprouver sa sagesse) en lui proposant des énigmes; וָחָאֵלֹּוִרם נְּשָּׁח אָּרִדְאַבְּרָחָם Gen. 22. 1. Dieu mit Abraham a l'épreuve; נס־נא אַז־עַבְדֵיך יָמִים עַטּוֹרָת Dan. 1. 12, mets tes serviteurs à l'épreuve pendant dix jours; אַנְשָּׁכָּח בְשִׁשְׁרָה Eccl. 2. 1, je veux te tenter par la joie; selon d'autres, de la rac. יַסָּך: je veux faire des libations dans la joie: fréq. de l'homme qui tente Dieu : רֵינִפּוּ־אֵל תָּלְבֶבֶם Ps. 78. 18, ils tenterent Dieu dans leur cœur; יבל נפותם אחבי Exod. 17. 7, parce qu'ils tenterent l'Eternel; אַנַּפָּח־נָא רַק־הַוּפָּעַם עַּנִּיָה Jug. 6.39, permets que je fasse encore une épreuve par la toison; פָּר לֹאַ־נְפָּח I Sam. 17. 39, car il ne l'avait pas en-בַּשָּׁר לֹא־נְסְּתָח כַּבְּ־רַנְלָא תַאַב הַ בּבּרַ בְּלָא תַאַב בּ Deut. 28. 56, qui n'a pas encore essayé de poser son pied (sur la terre); קיפה דבר אליף Job 4. 2, si quelqu'un essayait de t'adresser une parole; ou plur., comme kinin': si nous élevons la parole vers toi.

Niph. Etre arraché, expulsé : מְּצְלְּ תְּשֶׁבְּעָה מְצֵלְ תְּשֶׁבְּעָה Deut. 28. 63, vous serez expulsés du pays.

• במום נשוף Rituel, le lieu des libations.

רְחָכְּי chald. Arracher. Ithpe. Etre arraché: בְּתְּכֶּח אָע מְרְבֶּרְיִם Esdr. 6. 11, une pièce de bois sera arrachée, tirée, de sa maison.

י (יְסְרָּ m. Epreuve, tentation, Rituel. קְסְרְּ m. (rac. מָסָרְ). 1° Libation, effusion de vin, d'huile: בין נְסִרְבּ Deut. 32. 38, qui buvaient le vin de

leur libation. — פּ Statue jetée en fonte (v. רְסָפֶּבְי): בּיִבְיּטְרְיִסְיבְּעָה Dan. 11. 8, leurs dieux et leurs statues de fonte. — פּ Prince couronné, oint, comme יְישִׁים בְּיִי סִיתֹּן Jos. 13. 21, les princes de Sichon; בּילְיִסְיבַי Ps. 83. 12, tous leurs princes; יְסִיבְּי הַיְּטִים Mich. 8. 4, et huit hommes couronnés, huit princes.

701 1º Verser, répandre, spéc. faire des libations en l'honneur de Dieu: וs. 29. 10, פרינסה שַנֵיכָם יֵי רוּחַ מִּרְדֵּטָּח Is. 29. 10, car l'Eternel a répandu sur vous un esprit d'assoupissement; ינַסַהָּ לֹא תַּשָּׁכוּ עָבֶּיִץ Exod. 30. 9, vous n'y ferez point de libations. — 2º Fondre, jeter en fonte : מַשְּׁמֶל נְמַךְ חָרָשׁ Is. 40. 19, l'artisan a jeté la statue en fonte. — 3° Oindre, couronner : וַאַנִי נָסַכְּתִּי מַלְנִי Ps. 2. 6, moi j'ai oint, établi, mon roi (le roi que j'ai choisi). — 4º Couvrir, protéger : וְתַּשְּׁכָּח וַשְּׁמִיּכָח Is. 25. 7, et la couverture qui est étendue (sur toutes les nations), qui les couvre; ו לְנְסֹהְ בְּפֶּבָתו Is. 30. 1, qui se couvrent d'une couverture, c.-à-d. de la protection (d'un autre); v. une autre explication à II nage.

Niph. Etre oint, sacré: שַּלְּמֶּדְ פְּרָמְּר Prov. 8. 23, j'ai été sacrée, établie dans ma puissance, des le commencement

Pi. Répandre, faire une libation: בַּיִּבְּם בְּיִבְּיִבְּ אֹרָם בַּיִּרְ I Chr. 11.18, il les répandit en l'honneur de l'Eternel.

Hoph. passif: מַשְׁר יַשַּׁךְ בְּּדֵעְ Exod. 25.
29, (les tasses) avec lesquelles se font les libations, ou : (les plaques) par lesquelles les pains sont couverts (v. à migg).

יוסף chald. Pa. Offrir des parfums, des sacrifices: אָנָהָשָׁר לְנָשָּׁבָּיוֹ

Dan. 2. 46, il ordonna de lui offrir 38, 12, ma demeure est arrachée, ou : des victimes et des parfums.

ולקו et יוֹטְן m. (avec suff. יְסְתָּר, plur.) יַּסְכֵּר , יְּסְכִּר (Offrande de liqueurs) Libation : פְּנְחָה וְנְפֶּוּ Joel 1.9, oblation et libation. — 2º Statue de fonte : יְּמְטָלָר וָּטְבִּי Is. 48. 5, mon image sculptée et ma statue de fonte (mes idoles); נְּמֶבֶּינֵם Is. 41. 29, et leurs statues.

יְנְסְבֵּידִינִן Chald. m.: יְנְסְבֵּידִינִן Esdr. 7. 17, et leurs libations.

(סַמַר יא) נְּטְבָּוֹ

DOJ Dépérir. Ex. unique : poi obpa Is. 10. 18, comme un malade qui dépérit, qui se meurt (v. le même ex. à

ວວນ). Pil. (v. ວນ).

Hithpo. S'elever: הימיסטית בּרְנֵי־נַזֶּר מִחְנִיסְסוֹר צל־צִּיְּבֶּהוֹי Zach. 9. 16, comme des pierres du diadème ils s'élèveront, ou ils brilleront sur la terre; סְיַלְיִתְּלְיַסָּס Ps. 60. 6, une bannière pour leur servir de signal (v. à 50).

עַפֶּעָם : Arracher, démonter : אַפַע שריקיים Jug. 16. 3, il les arracha (les poteaux) avec le verrou ; בַּל־יִשָּׁע יַחֲדֹחָיז Is. 33. 20, (une tente) dont on n'arrachera pas les pieux. — 2º Décamper, partir, marcher, s'avancer : לַאַתַוֹיכָת יָסְענוּ Nomb. 2. 31, ils décamperont, ou ils marcheront, les derniers; ויְסְעוּ מְעֵרָהוּ Nomb. 33. 9, ils partirent de Marah; נְתְּיֵרְינִם נְסֵבְ צְּחֲרֵירָום Exod. 14. 10, voici les Egyptiens qui s'avancerent, marchèrent, derrière eux. - Des objets inanimės: בְּנִסֹעֵ דָאָרֹן Nomb. 10. 35, au départ de l'arche ; ירוח נקוד מאר בין Nomb. 11. 31, un vent partit, se leva, excité par Dieu; Dieu fit lever un vent. -Se diriger, errer: אַבָּרִים וְנַסְעוּ בְּצַרֵּר Jér. 31. 24, les laboureurs et ceux qui marchent avec les troupeaux, qui les כחלוה ונסוע הונותה Gen. 12.9, allant, se dirigeant, vers le sud ; צַל־פַן ביי כמי באן Zach. 10. 2, c'est pour-. quoi ils errent comme un troupeau.

Niph. Se déchirer, être arraché: ומיל יוזים בש Job 4. 21, leur corde s'est déchirée, leur force s'est brisée (v. uno autre explication a ייֵר (יְיֵר Is.

le temps de ma vie est fini.

Hihp. 1º Arracher, déraciner : " קלוחי Job 19. 10, il m'a arraché. ôté, mon espérance, comme (on arrache) un arbre ; מָשִּׁיתַ אֲבָנִים Eccl. 10.9, celui qui extrait des pierres (de la carrière), ou : qui transporte des pierres. — 2º Faire partir, faire lever : השַפּיג משָׁם. אַר־יְשִׂרָאֵל Exod. 15. 22, Moise fit partir les Israelites; קירם בשנים Ps. 78. 26, il fit lever dans l'air un vent d'est; יישי כאאר עמי Ps. 78. 52, il fit errer, . ou il conduisit son peuple comme un: troupeau; יִרִשְּלָא מְשִּרְעִי II Rois 4. 4, et ce qui sera rempli tu l'enleveras...

PP! Monter. Ex. unique : אָם בּאָן Ps. 139. 8, si je montais au ciel.

PP? chald. Monter. Aph. Faire monter: וּלְדָנְיָאל אֲמַר לְחַנְסָקָח מְרְאָבָא Dan. 6. 24, et il ordonna de faire sortir Daniel de la fosse (des lions); בָּי חַפֶּּסְרּ לְשֵׁרְרֵךְ Dan. 3. 22, (les hommes) qui avaient fait (monter) entrer Sadrach (etc., dans la fournaise).

Hoph. passif: יְּהַשֶּׁל הַרְעַבָּא Dan. 6. 24, Daniel fut retiré de la fosse.

키우? n. pr. d'une idole qu'on adorait à Ninive, II Rois 19. 37.

n. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19, 13.

ה. pr. Noah, fille de Selophad, Nomb. 26, 33.

עורים m. pl. (de נער בער הוא . Enfance, jeunesse : מְּנְעוּרֶיט וְעֲר־עָהַת Gen. 46. 34, depuis notre enfance jusqu'à présent; נאלים נעוריך: Prov. 5. 18, de la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; Ps. 127. 4, les enfants de la jeunesse (nés dans la jeunesse du père); בְּנִעְרֵיהַן Nomb. 30. 17, dans sa jeunesse. De la jeunesse du peuple: אַליף נְעָרֵד אָתָה Jér. 3. 4, tu es le maître, le guide, de ma jeunesse.

ת'אַל n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 27.

לְעִילְהֹי f. Cloture : בְּעִילָה Rituel,

prière de la clôture, la dernière des prières du jour d'expiation.

Niph. Chausser: פַּנְעֵלְּבָּם II Chr. 28. 15, ils les chausserent, leur donnerent des souliers.

לְנְצְלְּוֹרוּ בּשְׁלִּרְ נְצָלִּרוּ (plur. נְצְלִּרִם, une fois עַלְּרְאֵדוֹם אֲשְׁלִרְ נַצְלִּר : Sandale, chaussure: עַלְרְאָדִוֹם אֲשְׁלִרְ נַצְלִּר : Ps. 60. 10, je jetterai ma sandale sur Edom, c.-à-d. je l'occuperai, ou je le foulerai aux pieds; יְצֶּלֶרְ Exod. 3. 5, tes souliers; duel: נְצֶלֶרְ Exod. 3. 6, tes souliers; duel: אַבְּבְּוּר נַצְלֶרְם : Amos 8. 6, (de nous assujettir) les pauvres pour une paire de chaussure, c.-à-d. sans qu'il nous en coûte presque rien; דְּלְּרֵתוֹ עֲלֵרֹוֹן עֲלֵרֹוֹן זְלֵרֹוֹן sos. 9. 6, des souliers usés.

 D以 n. pr. m. I Chr. 4. 15.

mah, fils de Lamech, Gen. 4. 22.— 2º Naamah, mère du roi Rehobeam, I Rois 14. 21.— 3º Naamah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 41.

יָּעָכִי (pour נְּעָבֶּיִרָ) n. patron. de נָּעָבֶּיִר, Nomb. 26. 40.

"PVI (gracieuse, douce) n. pr. Noémi, femme d'Elimelech, belle-mère de Ruth, Ruth, 1.2.

ומים בענים: Bonté, délices : נְשְׁבֶּי בַּנְבֶּיִים Is. 17. 10, des plants bons, délicieux.

ገርህጋ n. pr. 1° Naaman, fils de Benjamin, Gen. 46. 21. — 2° Naaman, fils de Bela, Nomb. 26. 40. — 3° Naaman, général de l'armée du roi de Syrie, II Rois 5. 1.

יְלְעַבְיוֹיְ Sophar de Naamah, Job 2. 11 (v. אַנְעָהָוֹיְ 3°).

בּעצוץ m. Epine, buisson d'épines; איני הופצוץ Is. 55. 13, à la place d'épines ou du buisson; וּבְּכֹל הַשְצִּיִּצִים Is. 7. 19, et dans tous les buissons d'épines.

I אַלְּגְי נְצֵּרוּ מְצֵּרוּ מְצֵרוּ אָרָיוּת Jér. 38, ils rugissent comme de jeunes lions.

וו (ער (ער (ער v. ישר) Seconer, vider: לַּבָּר נָבָּיָּר בְּשִּׁחָר Is. 33.15, celui qui secone aes mains pour ne point saisir des dons corrupteurs; יְמָרְיִּהִי Neh. 5. 13, je secouai la poche de mon habit; קבר בְּיִבְּי 5. 13, (qu'il soit ainsi) secoué et vide, dépouillé; וְלַבֵּי בְּיָשֶׁן יְבַרְבֶּל 1s. 1s. 1s. 2s. 9, Basan et Carmel secouent, ou, intrans.: se dépouillent de leurs feuilles et de leurs fruits.

Niph. Sa secouer, être secoué, être rejeté: אַצָּא מְּתַּעֵּם וְמִּעֵּם Jug. 16. 20, je sortirai comme auparavant et je me secouerai, j'userai de mes forces, ou je me dégagerai (de mes liens); יְנְעֵרְהִיּר Ps. 109. 23, je suis secoué, poussé de côté et d'autre, comme les sauterelles; יִוּעָבִיר רְשִׁעִּים מְשָׁרָן Job 38. 13, pour que les méchants soient secoués, rejetés, loin d'elle.

Pi. Secouer, précipter: מָּבֶרוּ רְנַצֵּר הַשְּׁבְּרְּיִם Néh. B. 13, ainsi l'Éternel précipitera, rejettera; רַיְנַצֵּר הַי אָּדִרְּסִצְּרִים Exod. 14. 27, l'Éternel précipita les Égyptiens dans la mer.

Hithp. Se dégager : קיקנפר מַיפָּר נוּ נְיּפָר נוּ בְּיִּפֶּר נוֹ de la poussière, secoue de toi la poussière.

יש ועל m. 1° Enfant måle, garçon; se dit de l'enfant qui vient de naître comme du jeune homme de vingt ans: צַר־יִּנְמֵל ריבעי I Sam. 1. 22, jusqu'à ce que l'enfant soit sevré ; וְחָמֵּה־נָצֵר מֹכָה Exod. 2. 6, c'était un petit enfant qui pleurait; וְרַאַנְעֵר נְעֵר I Sam. 1. 24, l'enfant était encore tout jeune, tout petit; בַּד־נַעֵר אֵנֹכָי Jér. 1. 6, car je suis jeune ; אַרְבֵּע מָאוֹיו איט בער I Sam. 30. 17, quatre cents jeunes hommes. — Des animaux : לאריבשש Zach. 11. 16, qui ne cherchera pas l'agneau encore tendre. — 2º Serviteur, jeune guerrier : גַּיַחַוּי נַעָּרוֹ II Rois 4. 12, Guechasi, son serviteur; אַרָּמָי אין אין אין אין II Sam. 2. 14, que les jeunes guerriers se levent ; נַצְרֵי שֶׁרֵי חַשְּׁרִינוּה I Rois 20. 15, les jeunes guerriers des chefs des provinces. נְשָרִים Jeunes gens des deux sexes : נישל עליינוערים Job 1. 19; (la maison) tomba sur les enfants (les fils et les filles de Job); עם־דוערים אָטָר־לָּי Ruth 2. 21, à mes gens, à mes serviteurs. 1.00

שני מילי מילי בינים אוני בינים אוני מילים אוני בינים אוני בינים אוני בינים אוני מילים אוני מילים אוני מילים אוני מילים אוני בינים אוני בינים אוני בינים אונים אונים בינים אונים בינים אונים מילים אונים בינים בינים מילים אונים בינים בינים בינים מילים אונים בינים בינ

קנילה, 4° Jeune fille, quelquefois jeune femme: וְתַּבְּיָח יְתָּי הְיָם וּצְרֹי I Rois 1. 4, la jeune fille était extremement belle; בּיִרְח מוֹצְּבִיְח מוֹצְבֹיִח הַרָּצִּ Ruth 2. 6, c'est la jeune femme moabite. — 2° Servante: מַבְּרֹי מִרְּאַבְּי חַבְּיִּ בִּי מִרְּאַבְּי חַבְּיִּ בִּי מִי מִּבְּיִם מִי מִּבְּי מִּי מִּבְּי מִּי מִּבְּי מִּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְיּ מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְי מְבְי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְּי מְבְיי מְבְּי מְבְי מְבְּי מְבְ

קנורה. pr. 1° D'une ville à la limite de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7.

— 2° D'une femme, I Chr. 4. 4.

קארוֹח f. pl. Jeunesse : אָרוֹח Jér. 39. 30, dès leur jeunesse.

'בער' n. pr. m. I Chr. 11. 37 (v. פערי).

ת נעריה n. pr. m. 1° I Chr. 3. 22.—2° 4. 42.

וֹנְעָנָ n. pr. d'une ville, I Chr. 7. 28.

קער, (rac. נְעֵּר, ca que l'on détache du chanvre). Étoupe : לְּעָרָה זְרָיָה הָהָּטֹן: Is. 1.31, le puissant sera comme de l'étoupe sèche.

71 n. pr. Memphis, Is. 19.13 (v. 75).

191 n. pr. m. 1° Exod. 6. 21. —

2° II Sam. 5. 15.

רְּהָאָ f. (rac. רְּהִי). 1° Crible, van: רְּהָיָאְ Is. 30. 28, dans le van de la destruction. — 2° Elévation, colline: רְּהָיִי Jos. 12. 13, et plur. רְּהִי רְּאָרָ Jos. 11. 2, et בְּיִּר בְּיִר וֹאָר I Rois 4. 11, la contrée de Dor, ou la colline ou forteresse de Dor; selon d'autres, n. pr.: Naphathdor.

סיסים n. pr. m. Esdr. 2. 50.

רְשִׁהֵי (ע. תַּיְּהֵי (ע. מַיּהַי) 1° Souffler : יַּיְּמָּהִי (עַּיִּהַי וּלְּשִׁהִי נְיִּהִים נְּבְּיִרִים ; Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; יְּבְּיִרִים בְּיִבְּיִרְם בְּיִרְּיִם בְּיִרְּיִם בַּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּרְם בְּיִּבְּיִם בְּיִבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיבְּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים

Is. 54. 16, qui souffie les charbons ardents; אַנֵּיר אַנִּיר אַנָּיר בַּנְיר אַנּיר בַּנִיר אַנּיר בַנִיר אַנּיר בַּנִיר בּיּבּי בּיּיר בַּנִיר בּיּבּיר בּיּבּיר בּיּבּיר בּיּבּיר בּיבּיר בּיני בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיבּיר בּיבּיר בּיביר בּיבּיר בּיביר בּיביי בּיביר ביביר ביביר ביבייר בי

Pou. Étre soussié: ਸਬ੍ਰਾ ਸ਼ੜੇ ਈਲ Job 20. 26, un seu qui n'a point été soussié,

allumé (par les hommes).

Hiph. Faire rendre l'ame; au fig. attrister, chagriner, faire languir: יְחָיִים מְּיִלְיִתְּ חַיִּחְיִּחְיִין Job 31.39, si j'ai attristé l'ame de ses possesseurs, ou si j'ai été la cause de leur mort; הַחְיִּחְיִין יִיוֹיִגֹּע Mal. 1.13, vous le faites languir (celui à qui vous avez dérobé ce sacrifice); selon d'autres : vous dédaignez (le sacrifice).

지털 n. pr. d'une ville dans Moab, Nomb. 21. 30.

קּפִישׁ n. pr. Naphis, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

ח נְבִּישְׁסִים n. pr. m. Néh. 7. 52.

m. Une des pierres du pectoral du grand prêtre, Exod. 28. 18.

לְפַל (fut. אַבּיב, inf. אָשׁל, avec suff. יפּל פנירו שַׁתַּרו בָּה יִפֹּל : Tomber (מַבּלוּ בַּה יִפּּל Prov. 26. 27, qui creuse une fosse (pour y faire tomber les autres) y tombera; בר־מפל Job 14. 18, une montagne qui s'écroule; selon d'autres: la haute montagne (v. נְמִלָּרִם); מְכֵוֹמָר ימול Job 31. 22, que mon épaule tombe, se détache, du dos, de sa jointure. — Tomber, être étendu, gisant (a terre), être couché: מַל בַּשַּׂרָת Deut. 21. 1, (un cadavre) étendu dans un champ ; ינפל לְסִשְׁכַב Exod. 21. 18, mais qu'il soit étendu sur son lit, qu'il soit obligé de garder le lit; מַל וּגְלוּר עֵרנֵים Nomb. 24. 4, (le prophète) tombant en extase, ou couché, dormant et ayant les yeux ouverts, c.-à-d. ayant des visions pendant le sommeil. — Tomber, mourir, périr : פַּירַטַר וְנָרוֹל נָפַל תַיּיֹם תַּיָּה II Sam. 3. 38, que c'est un prince et un grand personnage qui est mort en

ce jour; אָשֵל מְשֵּל מְשֵּל מְשָׁל בְּנִי לָּבּוּ (u'un grand nombre d'entre eux (ne) périsse; אָרֶר יִפּלּגּ בְּוּלְהָ Is. 3. 25, tes hommes mourront par le glaive; אַרָּר אָל־אָּלּרְּא II Sam. 24. 14, puissé-je ne point tomber dans la main des hommes!

Tomber dans le malbeur, être ruiné: ער לא יְדְוּרֶרוּ אָחֲרֶר יְמְּלֹּוּ II Sam. 1. 10, qu'il ne voudrait pas survivre à sa ruine; ים בישל ווא ישל Prov. 11. 28, celui. qui se fle en sa richesse tombera. -Tomber, être inférieur, subir un échec, être abaissé, déchoir : ססללארנפל צולכר פושם 12. 3, je ne vous suis point inférieur; ציטר הַחַלּוֹהַ לְנִפּל לְפַנִיז Esth. 6. 13, devant lequel tu as commencé à tomber, à subir un échec : רַיִּפְלוּ מָאֹר בְּעֵינִינָם Néh. 6. 16, il furent extrêmement abaissés à leurs propres yeux; בַּיִּדֶּים הַוֹּהֶתְיהָ יָפְלּוּ Ps. 45. 6, les peuples tomberont sous toi (te seront assujettis). — Tomber, defaillir, maigrir (du corps) : רָנָמָּלָה ארקיי Nomb. 5. 27, sa cuisse tombera (de pourriture), ou maigrira. Métaph.: ו אַל־יִפֹל לַב־אָרָם עָלָיו I Sam. 17. 32, que le cœur ne manque à personne à cause de lui (que personne ne s'effraye des insultes de Goliath). Avec מָּנִים, avoir le visage défait, abattu : יַּיְּמְלֹּוּ מְנֵיֵד Gen. 4. 5, et son visage fut abattu, Avec: אָרֶץ, tomber à terre, rester inaccompli : ער לא יפל מויבר יי ארצות II Rois 10. 10, aucune des paroles de l'Eternel ne tombe à terre, ne reste inaccomplie; ct sans לארנָפַל פִּפָּנוּ דָּבֶר אָחָד: אָרֵץ Jos. 23. 14, aucune parole n'en est restée inaccomplie ; וְחַיַּמִים הַרָאשׁנִים יְפָּלֹג Nomb. 6. 12, les jours qui auront précédé, -seront perdus, seront comptés pour rien. — Sens opposé. S'accomplir, so réaliser: נְמֵל תְּרָשֶׁרְאֵל Is. 9. 7, et (la parole) s'est accomplie en Israel; selon d'autres : s'est révélée ; אַרָה יָפל דָבַר Ruth 3. 18, comment la chose se terminera, ce qu'il en adviendra; אַשַּׁלּל יוורל בל־יונח Jon. 1, 7, le sort tomba sur Jonas. Sans גורל, echoir (en heritage, en partage). : אָיָר אָשָׁר מְּפֹל אלכם בנחלה Nomb. 34. 2, c'est ce pays qui

vous sera échu en héritage. Avec יבל seți מלים נקליו grande obscurité se répandit sur lui.

2º (Tomber avec intention.) Se jeter, descendre rapidement, se précipiter, fondre sur quelqu'un, camper, habiter: ישל על־ציארי Gen. 33. 4, il se jeta a son cou; ייפל אַבְרָט עַל־פָּנִיז Gen. 17. 3. Abram se jeta sur sa face, la face contre terre ; וַיִּפֹל גַם־היא עַל־דַוִּרָבּוֹ I Sam. 31. 5, il se jeta lui-même sur son épée; לַיָּמֹל מַבֵּל חַמֶּרְכָבְחֹ II Rois 5. 21, il sauta, descendit vite, de son char; במשל מעל העבר ל Gen. 24. 64, elle descendit rapidement de son chameau; וַיִּפְלֹּג עָּרָוֹם Jos. 11. 7, ils se précipitèrent au milieu d'eux ; שׁנֵד נָזֵל Jér. 48. 32, le dévastateur s'est précipité (sur la récolte, etc.); אבש Job 1. 15, les Sabéens sont venus fondre (sur eux); נְמֶלֶים בֶּעֶפֶת Jug. 7. 12, (les Madianites, etc.) étaient campés dans la vallée; צַל־פָּנֵי בָל־אָדֵירו Gen. 25. 18, il demeurait, ou son partage était en face, ou au milicu, de tous ses frères. — Se rendre, se soumettre à quelqu'un : וָנַפֵּל עַל־דַוּבָּשִׂהִים Jér. 21. 9, celui qui se rendra aux Chaldéens; מִי־גַר אָתַןך עַלֵּיְדְ יְשוֹל Is. 54. 13, celui qui complote contre toi se soumettra à toi; אַל־תַּפְשָּהִים אָהַה נֹמֵל Jér. 37. 13, tu fuis pour te rendre aux ליבנא הווניתי לפניף: Jér. 37. 20, puisse ma prière être reçue favorablement, trouver grace devant toi!

Pil.: אַנְמַלֵּל חָלֶל בְּחוֹלָל בּתוֹנָם Ez. 28. 23, ils tomberont blesses, ou tues, au milieu

de la ville (v. ה ללם).

Hiph. אַבְּיִהְיִ Faire tomber, jeter, renverser, abattre, disperser, faire mourir: מְּבְילֵם מֵּבְילֵם מַבְּילֵם Prov. 19. 15, la paresse fait tomber l'assoupissement (sur le paresseux); שַּבְּילֵם מִבְּילֵם Deut. 25. 2, le juge ordonnera qu'il soit couché, étendu, devant lui; שַּבְּילֵם Is. 26. 19, tu jettes à terre les géants; הְּבָּיבְיִ מִינֹב זְּבְּילֵם II Sam. 20. 15, pour renverser la muraille; בְּלַבְּיבְיִ מִינֹב מַבְּילֵם מַבְּילַם בַּמִּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם מַבְּילַם בַּיִּים בּמִיבְם בּמִיבְם בּמִיבְם בּמִיבְם בּמִיבְם בּמִיבְם בּמִבְּיל מַבְּילְ בְּעִבְּם בְּעַבְּילְ מַבְּילְ בְּעִבְּם בְּעַבְּיבְּעַם בְּעִבְּם בְּעַבְּילְ מַבְּילָם מַבְּילַם מַבְּיבְּילְ מִבְּיל מַבְּיבְ בְּעִבְּם בְּעַבְּם בְּעַבְּיבְּעְ מִבְּיבְּם בְּעִבְּם בְּעַבְּם בְּעַבְּם בְּעִבְּם בְּעַבְּם בְּעַבְּם בְּעַבְּיל מִיבְּעַם בְּעָבִים בְּעַבְּיבְּעַם בּעִבְּיבְּעַם בּעַבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעִבּים בּעַבּים בּעִבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעבּים בּעבּים בּעַבּים בּעַבּים בּעבּים בּעבְּיבּים בּעבּים ב

rite au milieu des nations; לְּהַפִּיל אֹוֹחָם 'לְּהַפִּיל Ps. 106. 26, de les faire mourir dans le désert ; וַדְּשָּׁיל רָבּאוֹת Dan.11.12, il fera périr des milliers. — Avec אָרֶץ, faire tomber à terre, laisser inaccompli : וַלאִּ־דִּוּפִרל מְּכֵּל־דִּבְרֵיו אַרְצָּח I Sam. 3. 19, il ne laissa aucune de ses promesses inaccomplie; et seul : אַל־תַּפֶּל דָּבֶר מְכֹּל בּבֶּרָהְ Esth. 6. 10, (ne laisse inaccompli) n'oublie rien de tout ce que tu as dit; אָ יִוּפְּילוּ מְשַׁצֵּלְלֵירָום Jug. 2. 19, ils ne quittèrent pas leurs actions, ne renoncèrent pas à leurs mauvaises actions; בְּרַלֹּהְ גוֹרֵל Ps. 22. 19, ils jettent le sort ; et sans דַוֹּפִילּרּ בָּרִיָּר וּבֵּרן יוֹנְחַן : גוֹרֶל בְּרָ I Sam. 14. 42, jetez (le sort) entre moi et Jonathan, mon fils; וּבְרַוּפִילְכַם צרדוארץ Ez. 45. 1, quand vous vous partagerez le pays (par le sort). — ואור פנר לא יפילון: Attrister הפיל פנים Job 29. 24, ils ne troublèrent point la sérénité dc mon visage ; לוא־אַפִּרל פָּנֵר בָּכֶם Jér. 3. 12, je ne ferai point tomber sur vous mon regard de colère, je ne ferai point éclater ma colère contre vous; אַנְחָט מַפְּילִים הַחֲטנִיני לְפַנִיךְ Dan. 9. 18, (que) nous t'adressons nos humbles prières.

Hithp. Se jeter, se prosterner, se précipiter : יָאָרְנַשֵּל לִּפְנֵי דֵיר Deut. 9. 18, je me prosternais devant l'Éternel; פּרָירְרַנְפֵל עָבֶּרִשּ Gen. 43. 18, et pour se précipiter sur nous.

קלל m. Avorton : אָלָּמָל Ps. 58.9, (comme) l'avorton d'une femme (v. בּּעַל אַלָּאָר).

קפלים m. pl. (rac. נְמָל Les géants, Gen. 6. 4.

וְנָשֵּרְץ דַּוְבָּהִים : ינְשָּרְץ דַּוְבָּהִים (ע. און 1º Briser) לְבָּץ

שמר בידם Jug. 7. 19, et à briser les cruches qu'ils tenaient à la main. -2º Disperser, disseminer: הימצות ירונית Is. 11.12, il rassemblera les disperses de Juda ; נַּפֹצִים אַל־נַעַּוּרִים נָצוֹאן I Rois 22. 17, (tout Israel) disperse dans les montagnes comme des brebis (sans pasteur). — 2º Se disperser, se repandre, s'étendre : מַע הַעָּלָר יַ I Sam. 23. 11, le peuple se dispersa d'autour de moi ; אַכְּאָרָה עַנְאָר מָעָר וּיִאָרָא Gen. 9. 19, de ceux-ci sont sortis tous les hommes qui se sont répandus sur la terre : וַמִּיִשִּׁים יַוּמִּלְּחָמָּח נְמוֹצֶּח II Sam. 18. 8, là le combat s'étendit au loin (pour rosts).

קבל רוצר היצר היצר בילבי היצר היצר אל בילבי היצר היצר היצר היצר אל בילבי אינו אל בילבי אינו אל אל בילבי אינו אל אל אל בילבי אל בילבי בילבי אל בילבי בילבי בילבי בילבי בילבי בילבי בילבי בילבי לבילבי בילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבילבי בילבי לבילבי בילבי לבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבי בילבילבים בילבי לבילבים בילבים בילבילבים בילבים בילב

Pou. passif: מְאַרְנֵי־נִר מְיָמָבְּוּר Is. 27. 9, comme des pierres de chaux dispersées, ou brisées.

אָלָיָן m. Inondation: נָמָץ רָיָיָכּים Is. 30. 30, inondation et tempête.

PD chald. Sortir: יוֹרָאָא נְשָׁמָשׁ Dan. 3. 26, sortez et venez; מַפְּטָּי Dan. 2. 13, et l'arrêt fut prononcé.

Aph. תְּמֶשׁלְ Faire sortir, emporter: מְּלְשֵּׁלְ בּרְיִרְּכְּלָּא Dan. 5. 3, (les vases) qu'on avait emportés du temple.

Chald. f. (emphat. נְּמְקְרָא Chald. f. (emphat. נְמְּקְרָא (נְמְּקְרָא בִּּרְבֵּיה מֵלְנָא הַרְיִבְּב (בִּמְּקְרָא Esdr. 6. 4, et que l'argent de cette dépense fut fourni de la maison du roi.

שלא (Ral inusité. Niph. Reprendre haleine, respirer (après le travail), se reposer: יְנְשָּׁשׁ בֶּּרְצְּמִיְּאָ Exod. 23. 12, pour que ton esclave reprenne haleine, qu'il ait quelque relache; שַׁבָּיִר וְיִנְשָּׁשׁ

Exod. 31. 17, il cessa de créer et il se reposa.

רשלים chald. Augmenter, prolonger: רְשָּׁשׁ הַיְּרִשׁן Rit., qu'il prolonge leur vie.

שְׁשֶׁים des deux genres (avec suff. שְּשָׁבָּי, pl. הִישִּׁשְּׁי, une fois שִּשְׁשָּׁי Ez. 43.20). 1° Souffle, haleine; pur extens. odeur, parfum: הַיִּי שׁשָּי יִשְׁי Gen. 1.30, qui est vivant, animé, exact. en qui est un souffle de vie; שִּיִּשְׁי שִׁי Job 41.13, son haleine allume des charbons; שַּׁבְּיִר יַשְׁשָּׁי Is. 3.20, et des bottes de parfums.

ער עובם : Vie, principe de vie, Aine ייי מובם with the Deut. 12. 23, car le sang c'est la vie; שָׁנֵי הַיָּרָי בַּמָּשׁ Exod. 21. 23, vie בָּרָוֹשְׁתַּפֶּרָ נַפִּשָׁם אַל־חֵיס אִפּּרָם; pour vie Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'ame dans le sein de leurs mères; ימשר קוו נפשר Ps. 56. 7, comme s'ils attendaient, épiaient, à m'ôter la vie. Dans ce sens, signifiant la vie purement animale, was so joint aux verbes qui expriment les diverses sensations qu'éprouve le corps. Exemples : ורַקַרו נְמְשׁר Is. 29. 8, son anie est vide de nourriture, c.-à-d. il a faim; nom nppiri 29. 8, son ame est alterée; -Prov. 6. 30, pour sa לְמֵלֵא נְמָשׁוֹ מָד יַרְיַב tisfaire son désir, pour manger, lorsqu'il est pressé par la faim ; שְּׁשָׁה יָבֶשֶׁת ; Nomb. 11. 6, notre ame est dans la langueur; נַמָּשׁ מָעָב Nomb. 21.4, l'ame du peuple s'impatienta ; נַיַּרָא מָאֹר יבקישורים Jos 9. 24, nous avons craint pour notre vie; שָׁמֵּם נַמְשׁׁה בּישָׁה אָ Is. 53. 10, s'il a offert sa vie en sacrifice. Avec des prépos.: מַלְיבָתְּשָׁר II Rois 7. 7, pour sauver leur vie ; אָנְמָשֵׁט נָבִרא לַחְבֵּט י Lament. 5. 9, au péril de notre vie, nous cherchons notre pain; תַּאוֹלְכִים ביים II Sam. 23. 17, qui sont allés, au risque de perdre la vie; בַּמָּשׁוֹ דְּבֶּר ו אַריניָרשּ אַרדיתַדְּבֶר תַוּנָת 1 Rois 2. 23, c'est au péril de ses jours qu'Adonya a proféré ces paroles ; אַל־נָא נאַבְדָהו בְּנָמֵשׁ הַאָּדשׁ mm Jon. 1. 14, que la mort de cet homme ne soit pas cause de notre perte; בְּיִשְׁמֵרֶדְם בְּאֹר לְנִמְשׁרֶדְבָם Deut. 4.

15, gardez-vous bien, pour votre vie, pour votre salut; אַשָּר צָּטָח לְנְמָשׁר Ps. 66. 16, ce qu'il a fait pour le salut de mon âme.

3° Ame (siège du sentiment, des affections, de la pensée), cœur, sentiment, désir, volonté, pensée (v. לַב): ਸਾਈਲ੍ਹ ਸਮਝੜ Gen. 35. 18, près de rendre l'ame ; וָאָתם יְדַעָּם אָרד־נָמָשׁ דַּאַר Exod. 23. 9, vous connaissez les sentiments de l'étranger, vous savez ce qu'il éprouve; Ps. 27. 12, ne mo אַל־חָּחָנֵנְר בְּנָמָשׁ צָרַד livre pas au ressentiment de mes ennemis; אין נַפְשִׁי אַל־רָועַם וְזַּה Jer. 15. 1, mon cœur ne se tournerait pas vers ce peuple; בַּנְפָרו נַמְּשָׁר לַאֲבְרוֹן Job 30. 25, mon ame n'était-elle pas affligée pour le pauvre? אַבייש אָרי־יָש Gen. 23. 8, si c'est selon votre désir, si vous voulez bien; לַאָּסֹר טֵּרֵיו בְּנַקְשׁוֹ Ps. 105. 22, d'emprisonner ses princes, selon son bon plaisir ; אַלָּידָה יַי נִמְּשָׁר אַמָּאַא Ps. 25. 1, c'est vers toi, d Eternel, que j'élève mon ame, ma pensée; דַּלְמָּה נַמְּלָּשׁר Ps. 119. 28, mon âme répand des larmes, se fond ; אַשַּׁיבִי Job 24. 12, l'ame des blesses, ou des mourants, crie (vengeance); בַּעָבוּר הְבָרֶכְהָ Gen. 27. 4, pour que mon ame te bénisse. On trouve encore was dans les locutions suivantes : מַכל מָשָשׁ Prov. 23. 2, un homme avide; בַּחַלַה־נָפָשׁ Eccl. 6. 9, que les désirs vagues de l'âme; בישיב מש Ruth 4. 15, à fortifier, consoler, ton âme; עַנְיי־נָמָשׁ Is. 56.11, qui ont des désirs insatiables, ou qui sont effrontés.

 fut chargé de chaînes; אַלְישָׁשׁ שֵּחְי אַלּאַ רָבּאָּ Nomb. 6. 6, il ne s'approchera pas du corps d'un mort; בְּלֵי בְּיָשָׁ לְשָׁיִי Nomb. 5. 2, et tous ceux qui se seront rendus impurs (pour avoir touché) un mort.

5° Avec les suffixes "ਕ੍ਰਾਂਸ਼੍ਰਾ, ਜੁਕ੍ਰਾਂਸ਼੍ਰਾ, etc., souvent moi-même, toi-même, ou simplement moi, toi : נְשַׁבֶּע בֵי צָבָאוֹת בָּנְמָשׁוֹ Jér. 51. 14, l'Éternel Zébaoth a juré par lui-même; בַל־צַּהָּכִוֹ נַמָּשׁוֹ מֵאֵלֹרָוּים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; אַל־הְדַיִּנְיִי בְמַשְּׁלֵּין, Esth. 4. 13, ne t'imagine pas toi-même; គម្មស្លុំ គក្ការ៉ូស៊្យ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle s'appartienne à elle-même, pour qu'elle soit libre; לַחְמָם לְנַקְּשָׁם Osée 9. 4, leur pain n'est bon que pour eux-mêmes; selon d'autres: le pain offert pour la purification de leur âme. Pléon.: נְמָשִׁי אָנְירָהְ בָּלֵּילָה Is. 26. 9, mon ame t'a désiré pendant la nuit.

רְּשְׁלְּיֵה Contrée, province. Ex. unique: רְשָׁיִי אַ Jos. 17. 11, trois contrées, ou provinces.

ת (רוב. אים). Miel (ce qui coule, ce qui fond): אַלְּמָּח אַבּיּמְים Ps. 19. 11, et (que) le rayon de miel; seul: אַבּיּחִיּשְּבָּי Prov. 24. 13, et le rayon de miel qui est doux à ta bouche.

ים בְּלְהִי (v. ישָׁתֵּל יִתְּ בְּלְהִי (v. יְתָּהְלְהִי (den. 30. 8, j'ai soutenu de grandes luttes, ou des luttes en l'honneur de Dieu.

תַּלְחָתִים n. pr. Naphthuhim, fils de Misraim, souche d'un peuple egyptien, Gen. 10. 13.

(ma lutte) n. pr. Nephthali, fils de Jacob et de Balhah, souche de la tribu de ce nom, Gen. 30. 8.

I איל הוא Fleur: אין Gen. 40. 10, elle poussait des fleurs.

II ?? m. Epervier, Lev. 11. 16, Job 39. 26.

NYI S'envoler (v. 122): MYI MY 14 Jér. 48. 9, afin qu'il s'envole promptement; les deux verbes de la même racine, ou kan de kar qu'il s'en aille en volant, c.-à d. promptement.

אַבְּעַ Kal inusité. Niph. 1ºEtre placé; תוצב על־הַקּקוֹצָרִים : etre préposé sur بِצַב עַל Ruth 2. 6, (le jeune homme) qui veillait sur les moissonneurs; וּלְיִמוּאָל עֹמַד ו אב עלידום I Sam. 19. 20, et Samuel était a leur tête, présidait parmi eux. employé subst. Préposé, intendant, chef: יְםְיֵּם־עָשֶׂר נְאָבִרם I Rois 4. 7, douze intendants; ישב מַלַה 22. 48, un chef, gouverneur, était roi, c.-à-d. les gouvernait. — 2º Se tenir debout, se placer, demeurer, s'affermir, se soutenir: קפרו אַלְּמָּחִר וְגָם־וּאָבֶה Gen. 37. 6, ma gerbe se leva et se tint debout; namm Zach. 11. 16, (la brebis) qui se tient debout, qui est saine; selon d'autres, au contraire : la brebis qui s'arrête, qui ne peut plus marcher; נִיצַּבְתָּ לִּר טָשׁם Exod. 34. 2, tu demeureras là auprès de moi ; הָאָשָׁח הַוֹּצֵּבֶח עִּמְּכָח בַּנֵּת I Sam. 1. 26, la femme qui se tenait auprès de toi en cet endroit; לְכֹל הַוֹּצֶּבְרִם עַלָּיו Gen. 45. 1. devant tous ceux qui se tenaient autour de lui ; נאָב יִמִיני Lam. 2. 4, sa droite s'affermit; לְעוֹלָם הֵי דְבָרָה יַשְׁבֶּיִם Ps. 119. 89, ta parole, d Eternel! est établie, subsiste à jamais, dans les cieux ; פָל־הֶבֶל פָל־אָרָם וִאָב Ps. 39. 6, tout homme, même le mieux établi, n'est que vanité; ou : tous les hommes demeurent, c.-à-d. ne sont jamais que vanité.

Hiph. ביתיה Faire tenir debout, placer, mettre, élever, ériger, poser, fixer, affermir: בים בים בים בים בים Ps. 78. 13, il fit les eaux (se tenir debout) s'arrêter comme un mur; יבַּשִּבֶּיהַ בַּמַשָּׁרָא לַתַּץ; Lament. 3. 13, il m'a placé comme le but pour ses flèches; יבְּשַבְּהַ לַתְּץ לַתְּץ (les brebis) que tu as mises à part; יבִּיבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבָּים בַּיִּבְּיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִבְּיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבָּים בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִּבְיַם בַּיִבָּים בַּיִּבָּים בַּיִבְּיִם בַּיִבָּים בַּיִבְּיִם בַּיִבְּיִם בַּיִבְּיִם בַּיִבְּיִם בַּיִבְיבַ בַּיִבְּיִבְיבַ בַּיִבְּיִבְיבַ בַּיִבְּיִבְיבַ בַּיִבְּיִבְיבַ בַּיִבְיבָים בַּיִבְיבַ בַּיִבְיבָ בַּיִבְיבָים בַּיִבְיבִיב בַּיִבָּים בַּיִבְיב בּיִבְיבָים בַּיִבְיב בּיִבְיבָּיב בַּיִבְיבָים בַּיַבְיבָים בַּיִבְיב בּיִבְיבָּיב בּיִבְיבָּיב בַּיִבְיב בּיִבְיבָּים בַּיַבְּיב בּיִבְיבָים בַּיַבְיבָּים בַּיִבְּיב בּיִבְיבִיב בַּיִּבְיבִירוֹ בַּיִבּיב בּיִבְּיִבָּים בַּיִבְּיב בּיִבְיבָּים בַּיִבְּיב בּיִבְּיבָים בַּיַבְּיב בּיִבְיבָּים בַּיִבְיב בּיִבְּיב בּיבְּיב בַּיִבְּיב בּיִבְּיב בּיבְּיב בּיבְּיבָיב בּיבְּיב בּיבְּיבָים בַּיבָּים בּיב בּיב בּיב בּיבְיבירוֹ בַּיב בּיב בּיבְּיבְיבְיבְיב בַּיבְּיבָּים בּיב בּיב בּיב בּיבְּיביירוֹ בַּיבְּיב בַּיְבָּיבְיירוֹ בַּיִבּיב בַּיְבָּיבְירוֹי בַּיבּיב בַּיְבָּיבְיירוֹ בַּיִבּיב בּיבְּיבְירוֹי בַּיבּיב בּיבְּיבְייִיין בַּיב בּיבְּיבְירוֹי בַּיבּיב בּיבְּיבְייִין בַּיבְּירוּ בּיב בּיב בּיבְּיבְייִין בּיב בּיבְּיבְירוּיוֹ בַּיבָּיב בּיבְּיבְירוּ בְּיבָּיב בּיבְּיבְיבּירוֹ בַּיבְּיב בּיבְּיבְירוּ בַּיבְּיב בּיבְּיבְירוּ בּיבְיבּירוּ בַּיבְיב בּיב בּיבְּיבְיירוּ בַּיב בּיבְּיבְייִייִּין בּיב בּיבּיב בּיבְיבּייים בּיב בּיבּייים בּיבּיב בּיבּיב בּיבְּיבְיבּיין בּיבְּיב בּיבְיבָּיים בּיבּיב בּיבּיב בּיבְיבּירוּ בּיבְּיב בּיבְּיבּירוּ בּיבָּים בּיבְּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבי

(de la ville); יַבֵּב גְּבְלֹח עַבִּים Deut. 32. 8, il fixa la limite des peuples; יַבַּבּב וו בְּבּלְ אֵלְטָטָר וו בְּבּל אֵלְטָטָר אַלְטָטָר I'rov. 15. 25, il affermit la borne (l'héritage) de la veuve; יְבָּרְבָּר וו בַּבְּרָבָן I Sam. 13. 21, pour fixer l'aiguillon, ou pour l'aiguiser

Hoph. 1° Etre placé: אָבֶּה אַרְאָה Gen. 28. 12, (une échelle) placée, appuyée, sur la terre. — 2° Étre planté: יְבָּיה אָלֵּין בְּילֵיה עָלִין Jug. 9. 6, près du chêne planté dans Sichem, ou de la plaine du monument, près de Sichem (v. בַּיִּה יִּח יִרְי.).

רְּעְּכְּהְ chald. f. (emphat. אָנְהָלָּהְ. Dureté: בְּבְּרָא יִדִּיפְרָוֹלָא Dan. 2. 41, la force ou la dureté du fer.

אָב m. Garde d'une épée, poignée : Jug. 3. 22, la poignée y entra après le fer (v. part. Niph. de אָב).

יַנְאַג (v. אַנָּאַר).

יאָרָ 1° S'envoler, s'enfuir (ע. אָבָא): בּוּ בְּּמִינְעוּ Lament. 4. 15, ils se sont enfuis, ils sont devenus errants. — 2° Etre dévasté: יְּמָבְּיִרְהָ תְּאָרָהְ וֹשְּרָיִם Jér. 4. 7, tes villes seront dévastées.

Niph. 1° Se quereller, disputer: ביינצא אָנְשִׁים Exod. 21. 22, si des hommes se querellent: יְבִי־יִנְצא אָנְשִׁים בּבְּרִים: Exod. 2. 13, deux Hébreux qui se querellaient. — 2° Étre détruit, dévasté: אַנָּיִם נִצִּים Is. 37. 26, des monceaux de ruines.

Hiph. Disputer, so soulever, so révolter, combattre : אַשָּׁה עַלִּיבְשׁׁיִּ אַרָּ בְּיִבְּיִם עַתְּבִיִם אַרָּבּעָת Ps. 60. 2, lorsqu'il faisait la guerre contre Aram Naharaim.

וֹבְיָּיִ f. Fleur: רְּשָׁה זְּיִהְיּה Is. 18. 5, la fleur se changera (en fruit, etc.); ישָּׁה Job 15. 33, la fleur (de l'olivier).

My Kal inusité. Niph. Étre persé-

vérant, opiniâtre : τημε ηφφ Jér. 8. 5, avec une aversion permanente, opiniâtre.

Pi. אַבָּר בּרָר , veiller a, avoir l'inspection, la surveillance; avec בְּרֵי בְּרָר בִּרְי בִּרְי בְּרָבְּר בְּרִי בְּרָ בְּרָר בְּרָ בִּרְי בַּרְי בְּרָבְּר בְּרָ בִּרְי בַּרְי בַּרְי בְּרָבְּר בְּרָ בַּרְי בַּרְי בְּרָבְּר בְּרִ בְּרָ בִּרְי בְּרָבְּר בְּרִ בְּרָ בְּרָבְי בְּרִ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרָ בְּרָבְי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְּי בְּרִבְי בְּרִבְּיִבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּבְּרִי בְּרְבְּבְי בְּרִי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרְבְּבְי בְּרְ בְּבְּבְי בְּרְבְּבְי בְּרְ בְּבְּבְי בְּרְבְּבְי בְּרְ בְּבְּבְי בְּרְבְּבְי בְּרְ בְּבְּבְי בְּרִי בְּרְבְּבְי בְּרְבְּבְי בְּרִבְּיִי בְּרִי בְּרָבְי בְּרְבְּבְי בְּיִבְי בְּיִבְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְּיִי בְּיִבְייִבְי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְייִבְ בְּבְייבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְּייִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּיי בְּיִבְיי בְּיִבְיי בְּיִבְּייִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיוּבְיי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיִבְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְייי בְּייי בְיייי בְייייי בְיייי בְיייי בְּיייי בְייייי בְייייי בְּיייי בְייייייי בְיייי

ראבן chald. Ithp. Surpasser, l'emporter sur: מְּנֵיתְיִם חַיִּתְ Dan. 6. 4, (Daniel) l'emportait sur (les princes, etc.), les surpassait.

וֹ (מְצָרֵוּר בּעָרוֹ et אַנְאָרוּ m. (avec suff. יִּבְּרָוּר). 1° Gloire, victoire, force : אַרָּאַאַין I Chr. 29. 11, et la victoire ou la gloire; reg בשראל I Sam. 15. 29, la gloire, ou la force, d'Israel (Dieu); וַלֹאִרַנָצָא לַנְצָרוּ שַּׁשְּׁשִׁ Hab. 1. 4, et la justice n'apparatt point triomphante, ou dans sa force; on ne rend pas la justice selon la vérité, la sincérité; וָאִישׁ שׁמֵע לָנָצָרו רקבר Prov. 21. 28, celui qui a bien entendu (ce dont il témoigne), le témoin fidèle, parle pour triompher, convainc par ses paroles; אַבֶּד נִצְּחָד Lament. 3. 18, ma force est perdue. — 🗫 Durée, perpetuité, éternité: לְמַשָּׁאוֹרוּ Ps. 74. 3, pour les ruines éternelles (v. à לָנָית הָיָה כְאָבִי נָצָה Jér. 15. 18, pourquoi ma douleur est-elle devenue continuelle? rapp Ps. 49. 20, jusqu'à l'éternité; nap, nap. Ps. 49. 10, nap. בְּרִים Is. 34. 10, a jamais, pour jamais.

II אין m. Jus (du raisin), sang : יְרַיִּ גוֹנְאָרָע מְלְּבְּנַיִּ sang, a rejailli sur mes vêtements; 63. 6, et j'ai fait couler leur sang à terre, ou : j'ai renversé leur force par terre. אַרָּבְּר m. (rac. בְּבָּיר M. (rac. בְּבִיר M. (rac. בְּבִיר M. (rac. בְּבִיר M. (rac. בְּבִיר M. (rac. בַּבִּיר M. (rac. בַּבִיר M. (rac. בַּבִּיר M. (rac. בַּבִּיר M. (rac. בַּבִּיר M. (rac. בַבִּיר M.) אַרְבָּיר M. (rac. בַבְּיר M.) אַרְב בְּבָיר M. (rac. בַבְּיר M. 13. בַבְּיר M. (rac. בַבְּיר M.) אַר הוֹנוּ M. (rac. בַבְּיר M.) אַר בּבְּיר הַבְּיב בְּבַיר M. (rac. בַבְּיר M.) אַר בּבְיר הַבְּיב בְּבַיר M. (rac. בַבְּיר M.) אַר בּבְּיר בַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבָּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבָּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבָּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבָּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבָּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבָּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבַּיר הַבְּיבּיר הַבְּיר הַבַּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיב הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיב הַבְּיר הַבְּיב הַבְּיר הַבְּיב הַבְּיר הַבְּיב הַּבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַּב בְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַּב בְּיב הַבְּיר הַבּיר הַבּיר הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיב הַבְּיר הַבְּיר הַבְּיב הַב הַּב הַב הַב בּיב הַיב הַב הַיב הַּיב הַב הַב בְּיבּיר הַב בּיב הַב בְּיב הַב הַּב הַבְּיר הַבְּיב הַב הַּיב הַב הַּיב הַיב הַ

קציכ n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 43.

תַּצְיֹם n. pr. m. Esdr. 2. 54.

Hiph. האַיל 1° Arracher, ôter, enlever, dérober, piller : וָהַשֵּלְהַּר מְּתָּר I Sam. 17. 35, et j'arrachais (l'agneau) de sa בל־חַעשׁר אַשִּׁר חִצִּיל אַלֹּחִים מַאַבִּינוּ ; bouche Gen. 31. 16, toute la richesse que Dieu a ôtée a notre père ; בְּמָרֵר צְּמָרֶר וּמָשֶׁחָר בְּיִרָר וּמְשֶׁחָר ; Osée 2. 11, j'enlèverai ma laine et mon lin; וְיִדְאַרל שֵּיבֵש II Sam. 20. 6, et qu'il (ne) se dérobe à notre vue, qu'il ne nous echappe ; אַשֶׁר רָשָּלָנּא אַ I Sam. 30. 22, du butin que nous avons pris; avec בַּרְנֵיקום, séparer entre: בַּרְנֵיקום II Sam. 14. 6, où il n'y avait personne qui pût les séparer. — 2º Délivrer, protéger, sauver : דְּנֶקָה הַאָּרל הָשָּׁנָה Prov. 10. 2, la justice, ou la charité, délivrera de la mort ; יָאָרד־בָּהַרטי תָּצִּיל Exod. 12. 27, il a protégé nos maisons ; וַאָּבְּוּרוֹ בְּמְלְּהְ רִימֵּלְהְ Ez. 3. 19, toi, tu auras sauvé ton âme; בְּלָיִתְּיל לוֹ מֵרְעָּהוֹ Jon. 4. 6, pour le garantir (de la chaleur) qui l'incommodait.

Hoph. passif : אַרּי מְצֵּל מֵצֵשׁ Zach. 3. 2, un tison sauve, tiré du feu

Hithp. Se dépouiller, ôter ce qu'on a sur soi : צַּיִּרְנָּשְׁל אָרִינְּיָשׁל Exod. 33. 6, les enfants d'Israel se dépouillèrent de leurs ornements.

לְצֵלְ chald. Aph. בְּיֵלְ Délivrer, sauver: אַנְלְאָלְיְחָה ver: אַנְלְאָלְיְהָא Dan. 6. 15, de le sauver; part.: בְּיִבְּילִ 3. 28, et qui sauve, délivre.

נְּעָנִים נְרְאוּ בָאֶרֶץ: m. pl. Fleurs נְיְאָנִים נְרְאוּ בָאֶרֶץ: Cant. 2. 12, les fleurs paraissent sur la terre (rac. נְפֵּרָץ ou נִיּץ).

(גֹבּג v. בְּבַּע).

ניץ (ע. טיץ) Briller, étinceler. Part. לְצֵץ, ex. unique: יְלָצְיִר Ez. 1.7, et ils étincelaient.

וֹגַבּל (v. בֹּגַל).

רַצִּר (fut. יְבִּילִר et יְבִּילַר, imper. יְצִיר) 1º Garder, veiller avec soin, proteger, préserver (v. נְצֶר הָאָנָה יֹאַכֶל פְּרָדָה : נְצֶר הָאָנָה יֹאַכֶל Prov. 27. 18, celui qui garde, soigne, le figuier, mangera de son fruit; פָּתָּנְדֵּל ניצרים II Rois 17. 9, depuis la tour des gardes ; מַצֹּרֹם Is. 26. 3, tu (le) préserveras en lui donnant la paix; צַרַקַרוּ אר משר החדקה Prov. 13. 6, la justice protége celui dont la voie est simple ; מַשֵּר אַרָרָי Ps. 32, 7, tu me préserveras de la détresse; avec נָצְרָהו עֵל־הַל שִּׁמָרָה : עֵל Ps. 141. 3, veille à la porte de mes lèvres (v. I לצר). Souvent de Dieu: לצר Job 7. 20, toi qui veilles sur les hommes ; ינצר נַמְשָׁך Prov. 24. 12, et celui qui veille sur ton âme; אָבָּרָת־לָב Prov. 7. 10, et dont le cœur est bien gardé, qui est insensible; ou : dont le cœur se cache, est plein d'artifices; וֹנְצְרוֹת וְלֹא יִדְעָתְם Is. 48. 6, des choses bien gardées, c.-à-d. cachées, que tu n'avais pas connues.

2º Garder, observer avec fidelite, conserver: ובריוקר ינצרו Deut. 33. 9, ils resteront fideles à ton alliance;

קייניים לאַלְפִים Ps. 119. 69, j'observerai tes commandements; יביי לְאַלְפִים Exod. 34. 7, il conserve sa grace, sa miséricorde, jusqu'à mille générations; יבייים Is. 49. 6, de ramener ceux d'Israel qui ont été conservés; selon d'autres : de restaurer les ruines d'Israel.

3° Assiéger (observer une ville): בְּצִּירִ מְצִּירְ מְצִּירְ מְצִּירְ אָצִירְ אָצִירְ אָצִירְ בְּצִּירְ אָנִירְ בְּצִירְ אַנְירִ בְּצִירְ אַנְירִ בְּצִירְ זְּבְּיִר וְצִּיִּרְ זְּבִּירְ זְּבְּיִר וְבִּיִּרְ זְּבִּירִ בְּצִירְ בַּצִּירְ בַּנִירְ בַּצִּירָ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירְ בַּנִירִ בְּנִירְ בַּנִירְ בַּנְירִ בְּנִירְ בַּנְירִ בְּנִירְ בַּנְירִ בְּנִירִ בְּנִירִ בְּנִירְ בַּנְירִ בְּנִירְ בְּנִירִ בְּנִירְ בְּנִירִ בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִם בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּנִירִים בְּירִים בְּיבִּיבְיִייִים בְּירִים בְּיִים בְּיִּבְייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְייִּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְייִים בְּיִים בְּייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיבִּיבְייִירְ בְּיבְּיבְייִים בְּייִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בְּיִּים בְּיִיר בְּיבְּיים בְּייר בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּייר בְּייר בְּיירְ בְּייר בְּייר בְּיבְּיי בְּייר בְּיבְּיי בְּייר בְיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּייר בְּיבְּייר בְּיבְּייר בְּייר בְּיבּייר בְּיבּיי בְּייר בְּיבְּייר בְּיבּיי בְּיבְּייר בְּיי

קנבר יְּוְעֶב זוּ. Branche, rejeton: בְּעָר יִּוְעָב Is. 14. 19, comme une branche inutile, vile; בְּעָר בְּעָּעֵר Is. 60. 21, un rejeton de ma plantation; יְבָּעָר וּיִנְרוּיִר Is. 11. 1, et une branche poussera de ses racines.

וֹבָּע (א. נְאַת).

בּעֲמֵר נְקַא chald. Pur: בַּעָמֵר נְקַא Dan. 7. 9, comme de la laine pure.

אר (fut. בַּשְׁב et יַנְקֹב) fo Faire un trou, percer: ייקב הור II Rois 12. 10, il perca un trou; וּבָא בְכַשוֹי וּנְקַבָּה Is. 36. 6, et qui entre dans sa main et la transperce. — 2º Marquer, nommer, fixer, désigner : יַקבַרו שַּבַרָף עַבַּר Gen. 30. 28, fixe toi-même le salaire que tu veux de moi ; אַטַּרר מָּר בֵיר ובקביו Is. 62. 2, que la bouche de l'Eternel prononcera, nommera; יַּקבַר באשרת הגורים Amos 6. 1, qui sont désignées, nommées, la première des nations; ou יְּקְבֵּר : ceux qui sont nommés les nobles, les chess, de la première des nations. — 3° Maudire, blasphémer (v. מָבֶב Nomb. 23. 8, מָדָב Nomb. 23. 8, comment maudirai-je? רַלַּקַב שָׁם־בַּי Lév. 24. 16, celui qui blasphème le nom de l'Eternel.

Niph. passif de Kal 2°. Étre désigné, nommé: אָשֶׁר נִקְבוּ Nomb. 1. 17, (les hommes) qui avaient été désignés par leurs noms.

⊐्रि; m. 1° Flûte: न्यूट्रिश न्यूड्र Ez. 28.

13, tes tambours et tes flûtes. — * 2* Trou : מְבְּרֵם Rituel, des trous, ouvertures.

가 (avec l'art.) n. pr. d'une ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 33.

קבר וּקבּן. Femme, femelle, opposé à קבר homme, mâle; des hommes: יכְּבָר וּקבָרוּ Gen. 1. 27; des animaux, Gen. 6. 19, Lev. 3. 1.

קף adj. (Un animal) marqué de petites taches: קל־קטרו נְקוֹי Gen. 30. 32, les agneaux qui ont de petites taches; plur. נְקְיִּדִים 31. 8, fém. נְקְיִּדִים 35. 35. De là

לבּן m. Berger, propriétaire de bestiaux : אַטְר־תְּיָחְ בַּלִּקְרִים Amos 1. 1, qui était un des bergers; דְּיָה כֹּקִר II Rois 3. 4, (le roi de Moab) possédait, nourrissait, de grands troupeaux.

קְּקְרָּה f. Paillette: מְּמְבֶּחָת חַתְּבֶּחָת Cant. 1. 11, (des ornements) avec des paillettes d'argent.

מקרים! m. pl. 1° Mictes de pain, ou pains moisis: יְחָיָה נְּקָרִים Jos. 9. 12, et ils sont moisis, ou : ils se rompent en mictes, en morceaux. — 2° Espèce de gateau : יְנְקְּהָים I Rois 14. 3, et des tourteaux ou des gateaux.

Niph. rigo Etre innocent, exempt de faute, de péché : אָץ לְחַבַּשְׁיר לֹא יִנְקֵח; Prov. 28. 20, mais celui qui a hâte de s'enrichir ne saurait être innocent; וְנַקְּח חַאָּרשׁ פַּעֵּוֹן Nomb. 5. 31, le mari sera exempt de faute; נַפַּרִידִּי הַפַּצַם הָפָּלִשָׁוּמִים Jug. 15. 3, cette fois-ci je scrai exempt de reproche de la part des Philistins, ils ne pourront pas se plaindre de moi. — 2º Etre absous, rester impuni : וָיָפָּרוּ דקיקית Exod. 21. 19, celui qui aura frappe sera absous; דונקר מער דוברים Nomb. 5. 19, tu ne seras pas punie par ses eaux amères, elles ne te nuiront point; אַנְקָח מָל־דַעֹּגַעֵּ מָה Prov. 6. 29, quiconque la touche ne restera pas impuni. — 3° Etre dégagé (d'une promesse): רְּמִּיְתְ בְּיֹמְרָתִי רְּאֹר Gen. 24. 8, tu seras dégagé de ce serment que tu me feras. — 4° Étre vidé, dévasté, être détruit : רְּנְמָּתְי Is. 3. 26, elle (la ville) sera vide, sans habitants; בֶּלְרַתְּנֹבְ רְּתַּנְב בְּיִרָּתִי Zach. 5. 3, tout voleur sera jugé, ou détruit, ainsi qu'il est écrit ici.

אָלְוֹרָא n. pr. m. Esdr. 2. 48.

נַקָּקָח (ע. חַלַּקָּח).

(עוים .v) נָקט.

מון adj. (וְלְמֵיִים le Pur, innocent : וַנְקֵר וְצַהְּרִם Exod. 23. 7, l'innocent et le juste; יָם נָקר Deut. 19. 10, le sang innocent; נְקֵר כְפַּרָם Ps. 24. 4, celui qui a les mains pures; avec נַקִר אָנֹכִי —: בָּקר אָנֹכִי קּרְמֵּר אַבְנֵר II Sam. 3. 28, je suis innocent du sang d'Abner. — 👺 Dégagé, exempt (de reproche), exempté, dispensé (d'une peine, d'un travail). Avec וְהָרִיתָ נָקִר מַאֶּלָתִר: מָן Gen. 24, 41, tu seras dégagé du serment que tu m'as fait; וְדְיִיתֶם נְאַיִם מֵיֵי וּמִישְׂרָאֵל Nomb. 32. 22, vous serez exempts de reproche devant l'Eternel et devant Israel; נַקר בתידו Deut. 24. 5, il sera libre (exempt des services de la guerre); אין נקר I Rois 15. 22, nul ne fut exempté (de corvée).

אָרָא Joel 4. 19, Jon. 1. 14 (cheth.), le sang innocent.

לא דיכלו: m. Pureté, innocence : לא דיכלו Osée 8. 5, (jusqu'a quand) ne pourront-ils (se décider) à l'innocence, devenir innocents, purs? אָרָוּין בְּנָפֶּדוֹן בַּנָּבְּיוֹן Ps. 26. 6, je purifie mes mains et je serai pur, innocent; וּבְנִקִין עַפַּי נְטִירִנּי רְּאֵרִין מַפַּי נְטִירִנּי האיז Gen. 20. 5, j'ai fait cela (dans la simplicité de mon cœur) et avec la pureté de mes mains; בְּקִיוֹן שָׁנֵים Amos 4. 6, la pureté, la propreté, des dents, ce qui signifie ici la famine; selon d'autres: l'agacement des dents (v. בַּיִּנִייִּר).

ף'ף: ou ף'ף: m. (état const. seul usité). Fente, creux (de rocher), caverne: וּבְּוֹלְמִים Is. 7. 19, et dans les creux des rochers.

רַקוֹם (inf. יִקוֹם, fut. יִקוֹם) Se venger, venger: לאֹר בּיִחְקֹם Lév. 19. 18, tu ne te vengeras pas; וַלַקָם עַל־עַלִּילוֹתָם Ps. 99. 8, tout en les punissant de leurs fautes; בם עבדיר יקום Deut. 32. 43, il vengera le sang de ses serviteurs. — L'objet sur lequel la vengeance est exercée, h l'acc., plus souvent avec ל, מַאָרו, הָלן: ערדיקם נור איביד Jos. 10. 13, jusqu'à ce que le peuple se fût vengé de ses ennemis; וּנְקַמֵנִי דֵי מִנֶּוּךְ, I Sam. 24. 13, que l'Eternel me venge de toi; נקם נקבת קני ישראל פאר הפויינים Nomb. 31. 2, venge les enfants d'Israel des Madianites; נקם דֵי לצריר Nah. 1. 2, l'Eternel se venge de ses ennemis.

Pi.: אָרְמְמְהָהְיּ אֲה־נְּמְמְהִיּ וְיֹבּי Jér. 51. 36, j'exercerai ta vengeance; יְנִשְּׁמְהִי וְּיִבְּי וּנְשְׁרִי וּבְּי וּנְשְׁרִי וּבְּי וּנְשְׁרִי וּבְּי וּצְרִי בּיִי אִינְבֶל II Rois 9. 7, je vengerai le sang de mes serviteurs — répandu par la main d'Izebel; avec בּיָם Ez. 25. 12, et (parce qu')ils se sont vengés d'eux.

Hoph. Etre vengé, être puni: מַּרְעָּרָהָים קירָ Gen. 4. 24, (la mort de) Cain sera vengée sept fois; בּיָם 4. 15, (celui qui tuera Cain) sera puni, etc.

Hithp. Se venger, être vindicatif. לא החנפם נפשר Jer. 5. 9, ne me venge-

rai-je point? אוֹרֵב מְּתְתְּמָשׁר Ps. 44. 17, l'ennemi et l'homme avide de vengeance.

, נִקְמֵּהִי f. (avec suff. נְקְמָהוֹ m. et נְקִמָּה עלי נקם ושלם: Vengeance (נקשות Deut. 32. 35, à moi appartient la vengeance et la rémunération ; נַקָּמָר נָקָם־נְּנִירה Lév. 26. 25, qui prend la vengeance de l'alliance, qui vengera l'alliance rompue par eux; יָּלְמֵּח דֵּיכְלֹּה Jér. 50. 28, la vengeance faite à cause de son temple. המים נְקַמָּח נָקָם נְקָמָח נָקָם נְקָמָח Exercer la vengeance(tirer vengeance): רָנַקָם רַשָּׁרב Deut. 32. 43, il tirera vengeance de ses ennemis ; לַמַר נָקמַר־דֶּר נְקמַר־דֶר Nomb. 31. 3, pour exercer la vengeance de l'Eternel sur Madian; regent יַקְבֶּהָנּי נְקְבָּהָנּי Jer. 20. 10, nous nous לפשות נקפה בנוים ; vengerons sur lui Ps. 149. 7, pour exercer la vengeance sur les peuples ; avec > quelquefois venger quelqu'un : תאַל הַעּוֹהֵן נִקְמּוֹת לִי Ps. 18. 48, le Dieu qui me venge; אַטָּר עשה לה די נקמות Jug. 11. 36, (après) que Dieu t'a fait prendre vengeance (de tes ennemis).

אָבְע (ע. לְקַע Ez. 23. 22, 28, (ceux) de qui ton cœur s'est éloigné, retiré.

אריין Faire le tour, passer tour à tour: חַגְּיִם יִּלְּכְּנּ קוֹנים יִּלְכְּנִינּי Is. 29. 1, les fêtes passent tour à tour; selon d'autres : les fêtes, ou les sacrifices, cesseront.

Pi. Couper, abattre: יְנְשָּׁרְ סִּבְכֵּי חַיְּצֵּער Is. 10. 34, il abat les broussailles de la forêt; האירי נְקְשׁרּ־אֹיִר Job 19. 26, et après ma peau ils (les vers) briseront, rongeront, ceci (c.-à-d. ma chair, mon corps).

Hiph. הַשְּרָּדְר 1° Faire le tour : הַשְּרָּדְר Jos. 6. 3, faire le tour de la ville; אָדיִרְיִבְּיר יְבֵי יִתְּשְׁלֵּין Job 1. 5, lorsque les jours de festin avaient fait le tour, lorsqu'ils étaient passés; avec ellipse: מַאָּר רֹאַשְׁבֶּט Lév. 19. 27, vous ne couperez pas en rond les coins de vos cheveux (v. מַּאָר רַבְּיִרְיִנְיִי נַמְּיִר בְּאַרָּרִי יַמְיִרְי בַּמְּרָר Aboth, et le marchand fait crédit (il laisse faire le tour au temps,

il attend que le temps, ou le tour, du payement, arrive). — 2º Entourer, environner, avec le rég. dir. et avec צַּבְי בַּיבָּי וּשִׁלְּהְ מַבְּים וּאַדְּחָים I Rois 7. 24, environnant le bassin; מְּבָּי בַּיבּי וּדִּ וּשִּבְּלְהְ מַבְּים בִּלּ דְיִשְּׁבֶּלְהְ מַבְּים וּ II Rois 11, 8, vous entourerez le roi de tous côtés, vous vous tiendrez autour de lui; בְּצַבְּי וִשְּׁבְי וִשְּׁבְי Job 19. 6, il m'a environne de son rets.

קלקת זית היא א. Action de secouer : מְּנֶקֶת זַּיִּת Is. 17. 6, 24. 13, comme lorsqu'on secoue l'olivier.

לְקְפָּה f. Meurtrissure, plaie: יְחַיֵּה נְקְשָּה Is. 3. 24, à la place de la ceinture, ou sous la ceinture, elles auront des plaies (v. le même exemple à יְיִנִים).

קלן (fut. יְשִׂר, inf. נְכִּלְר) Percer, crever, arracher (les yeux): יִקְרהָן עִּרְבַר-נָרַל : Prov. 80. 17, que les corbeaux du torrent percent, arrachent (cet œil).

Pi. Même signif:: יְרַנְּמֶרְדּ אֶּד־בִּירְנִי Jug. 16. 21, ils lui creverent les yeux; 16. 21, ils lui creverent les yeux; יְחָאֵנְשִׁים וְתַּהְם חְנַפֵּרְ Nomb. 16. 14, arracheras-tu les yeux à ces hommes? ou, au fig.: penses-tu les empêcher de voir, de reconnaître la vérité? לֵילָה Job 30. 17, pendant la nuit (la douleur) transperce les os de mon corps.

Pou. Étre creusé, être tiré en creusant: מַּקְרָתְּת מוֹר נְשֵּׁרְתְּת sant בּוֹר נְשֵּׁרְתְּת מוֹר נְשֵּׁרְתְּת d'où vous avez été creusés, d'où vous tirez votre origine.

בְּנְקְרֵת הַצֵּּוּר : Fente, creux : בְּנְקְרֵת הַצָּּוּר Exod. 33. 22, dans le creux d'un rocher; plur. הַּיִּחָבוּץ Is. 2. 21.

עליי (ע. שליי et שליי) Dresser un piége : אָלְישׁי הְשָׁיל Ps. 9. 17, par l'œuvre de ses mains le méchant tend des piéges (à lui-même).

Niph. Etre pris dans un piege, être séduit: בּיִרְיהָט אַרְרִיהָט Deut. 12. 30, que tu ne sois (pris) séduit en les imitant.

Pi. Dresser des piéges : רְיַמָשׁ מּיָשׁר אָּיָר Ps. 109. 11, que le créancier, ou l'usurier, dresse des piéges à

tout ce qui lui appartient, c.-a-d. qu'il lui enlève tout.

Hithp. Même signif.: זְלְמָּח אֵקּח מְּחְנַמְּשׁ I Sam. 28. 9, et pourquoi donc tends-tu des piéges à mon âme (à ma vie)?

לְּכְלְּשׁ chald. Frapper, heurter: נָא לָרָא Dan. 5. 6, (et ses genoux) s'entrechoquèrent.

לביות. (pl. ביות). Lumière, lampe: 27. m. (pl. ביות). Lumière, lampe de l'homme est une lumière, ou une lampe divine; בי היקיקו Prov. 13. 9, mais la lumière des méchants s'éteindra; יְבֶּלֶּהְ בַּיְרָהָ צַּלֶּרָהָ Zach. 4. 2, et les sept lampes étaient sur le chandelier; au fig.: בי יִשְּרָאַל II Sam. 21. 17, la lumière d'Israel, David.

ת. pr. m. I Sam. 14. 50.

יר רְשָׁנִים חַשָּאח: (נִידר m. Sillon (v. יִרְהָּי.): Prov. 21. 4, le sillon du méchant, c'est le péché; le méchant ne cultive, ne médite, que le mal, le péché; selon d'autres, יִר comme : la lumière, l'éclat, des méchants, n'est que péché.

ברבל n. pr. d'une idole adorée chez les Cuthéens, II Rois 17. 30.

בְרֵבֶל שֵׁרְאָּצֶר. pr. Nergal Sarezer, général, et Nergal Sarezer, mage du roi de Babylone, Jér. 39. 13.

וְרָבֶּן m. (rac. רָבֵּן). Calomniateur, rapporteur: דְבָּאַרן נִרְבָּן רִשְׁרָן Prov. 26. 20, là où il n'y a pas de semeurs de rapports, les querelles s'apaisent; דְּבָרֵי נְרְבָּן 18. 8, les paroles du calomniateur.

קרן m. (avec suff. ירְדִי, plur. יְרָבְילם) Nard : ירָבְי וְכַרְכֹם Cant. 4. 14, le nard et le safran.

נריה (lumière de Dieu) n. pr. m. Jér. 32. 12.

אָלְיָן (fut. אַשֶּׁיִ, inf. יְשִׁיּא פְּנִיאָּה פָּנוֹא fur. יְשִּׁיא avec suff. יְשִׁיּא et יְשִּׁיִּא impér. אָשָׁי et יְשִּׁיּא part. passif אַשְּׁי, une fois יְשִׁיּא Ps. 32. 1) 1° Lever, élever, s'élever: רַיְּפָּיִא Gen. 29. 1, Jacob leva ses pieds, c.-à-d. se mit en route; יְנָשָׁא־בַּטְּ Con. 26, il élèvera son étendard;

בשוא גלרי Ps. 89. 10, lorsque ses flots s'élèvent; avec by mettre sur, charger: ניָשָּׂאוּ אַת־שָׁבְרָם עַל־חֵטֹרֵיהַם Gen. 42. 26, ils chargerent leur blé sur leurs anes; יְחֵרְפַּת לֹאֹ־נְטֵּא צֶל־קרבוּ Ps. 15. 3, qui ne fait point de houte à son prochain, ne lui attribue rien de honteux; ou : qui n'écoute point les calomnies contre lui. De même avec בּמֹאוֹנֵים רָשָׁאוּ־יַחָד: בַּ Job 6. 2, si on pouvait les mettre l'un ct l'autre dans une balance; ונטא־בו צלח I Rois 8.31, et que l'on lui impose un serment; ou, וֹנָשָׁיוֹ pour דְּנַשָּׁיוֹ: que l'on exige de lui un serment. נָפָא קוֹל Elever la voix : יַּיְּפָּא קוֹלוֹ וַיְּקרָא Jug. 9. 7, il éleva la voix et il appela, il cria à haute voix; וַיָּפָא פָטֵוּ כְלוֹ וַיָבַהְ Gen. 27. 38, Esaŭ eleva la voix et il pleura; דמאר ילם רוֹנף ls. 24. 14, ils élèveront la voix et entonneront des chants d'allégresse; de même sans יָכָיאוּ מָדְבָּר: קול וְצֶרֶיר Is. 42. 11, le désert et ses villes eleveront la voix; יכיאר בהה וְבַנוֹר Job 21. 12, ils élevent la voix, ils chantent, au son du tambourin et de la harpe; וריא ביום החיא Is. 3. 7, il elevera la voix en ce jour, il répondra. — Souvent avec un reg. dir. Proferer, prononcer, entonner: יָשָא מְשֵׁלּוּ Nomb. 21. 7, il commença ses paraboles; לא תַּשָּיא שמע שימש Exod. 23. 1, הם profere, ne répands point, une nouvelle de mensonge; selon d'autres : n'accueille point, etc.; אַלהַרף אַר־שַׁם־רַר אַלא הָפָּא בשוא Exod. 20. 7, tu ne profereras pas en vain le nom de l'Eternel ton Dien; Ps. 81. 3, entonnez le chant. בשא ראש Elever la tête avec joie, avec orgueil : יצַרָקָתִּר לֹארצִעָּיֹא רֹאִשָּׁר Job 10. 15, si je suis juste, innocent, le n'ose point lever la tête; פָּמָאר רָאָשׁ Ps. 83. 3, et tes ennemis relèvent la tôte, deviennent fiers; — נשא אַיַרל מִרֹדָהָ אַת־ראש יַהוּיַכִּין II Rois 25. 27, Jer. 52. 31, Evil Merodach releva la tête de Jehoyachin, c.-à-d. le tira de l'abaissement, lui rendit la liberté. De même : יָשָא מַרְעֹת אַת־ראֹטֵקּ Gen. 40. 13, Pharaon te donnera la liberté; selon d'autres : se souviendra de toi.

signifie aussi : compter les tôtes, faire le dénombrement : 🖘 ראש בנר־ישראל Exod. 30. 12, חשא אחרראש בנר־ישראל lorsque tu feras le dénombrement des Israelites; sans אַרו מָסְפַר שָׁלחָם: ראָשׁ Nomb. 3. 40, compte-les d'après leurs noms, exact. compte le nombre de leurs noms. — נָטָא פָּנִים Elever le visage; se dit d'un homme qui est content, satisfait de lui-même, parce qu'il se sait innocent : אַז מְּנֵיך מָנֵיך מְנֵיך Job 11. 15, alors tu pourras elever ton visage étant sans tache, innocent; sans פּנִים: פַּנִים Gen. 4.7, si tu agis bien, tu peux élever le visage (v. rati). Avec by Elever la face vers quelqu'un avec confiance : וָהָשָּׁא אֱל־אֱלוֹהָ פַּנֵיך Job 22. 26, tu élèveras la face vers Dieu. - Regarder avec faveur : יַנָּיֹא יֵד פַּנָרוּ אַלֵּיהְ Nomb. C. 26, que l'Eternel tourne ses regards vers toi; אַרָּדְ אָשָּׂא מָנֵי אֵל־ רוֹאָב אָחִיךְ II Sam. 2. 22, comment oserais-je lever la face vers Joab, ton frère? comment paraître devant lui? נפוא פרנים Lever les yeux pour voir: נישארלוט אחרעיניו ווַרא Gen. 13. 10, Lot levant les yeux vit; avec by lever les yeux vers quelqu'un, le regarder avec amour, avec passion, avec adoration; קשָּׁל אָשֶׁת־צֵּלנְיוֹ צָּת־עֵינִיתָ אֵל־יוֹכֵּף Gen. 39. 7, la femme de son maître jeta les yeux sur Joseph; יְצֵרנִיר לא נָפֵיא אֱל־וְלּוּלֵר Ez. 18. 6, et s'il n'a pas levé les yeux vers les idoles (de la maison d'Israel) pour les adorer.

קמא יַרָּך בּ Ps. 10. 12, Dieu, eleve ta main, fais éclater ta puissance; eleve ta main, fais éclater ta puissance; Hab. 3. 10, lorsqu'il (Dieu) éleva haut la main, lorsqu'il fit éclater sa toute-puissance; selon d'autres: il (l'abtme) éleva haut ses mains, c.-à-d. ses vagues. Avec a Se soulever contre quelqu'un: בַּבֶּלֶבְּ בִּי Il Sam. 20. 21, il s'est révolte contre le roi.— 20. 22, j'élèverai ma main vers les peuples (pour les appeler); 21, lors-

que j'élève mes mains vers ton sanctuaire; אַשׁר נָפָשׁאִתִּר אַיז־יַדְיר לָּרָאַת Exod. 6. 8, (la terre) que j'ai juré de donner, etc.; ואָשָּא יוִדי לְזָרֵע בֵּית יַצַלְב Ez. 20.5, et que j'ai juré à la postérité de la maison de Jacob. נְיֵשׁא נְמָשׁ אָל Élever l'âme vers quelqu'un ou quelque chose, soupirer après, désirer, אַלּיהָ רַי נְפָשָׁר אָשָּא Ps. 25. 1, c'est vers toi, d Eternel! que j'élève mon Ame ; וַצֵּלֶרו וויא נֹשֵּׁא צָרו־נַפְּשׁוּ Deut. 24. 15, et il soupire après son salaire, l'attend avec impatience ; רַצֵּל־ וְסִירוֹו אַל־הְשָּׁא נַמְשֵׁקּ Prov. 19. 18, pour que tu n'aies point à désirer sa mort; selon d'autres , בַּיבָּיהוֹ de la rac. בַּיבָּיהוֹ : ne l'épargue pas en ayant égard à ses cris, a ses pleurs; avec בי אָשֶר לאַ־נָטָא: ל ישויא נקשוי Ps. 24. 4, qui ne met point son attente dans les choses vaines, keri נַּמָּשֵׁר qui ne jure pas en vain par mon âme, par moi ; יָאֵל־צֵּיֹנִם יִשְׂאוּ נַמְשׁׁוֹ Osée 4. 8, ils soupirent après les fautes du peuple (pour qu'on leur amène des sacrifices); ון לאַ־יִּשָּׂא אַלּדִירם נָפָּשׁ II Sam. 14. 14, le juge ne formera-t-il point de désir (et ne trouvera-t-il moyen pour ne point repousser l'exilé)? Selon d'autres : Dieu n'épargne personne (de la mort, mais le roi trouvera moyen, etc.). – נָטֵא לֶב Le cœur excite, porte, à faire une chose : בַּל־אָרשׁ אֲשֵׁר־וְמָשׁאוֹ לְבוֹ Exod. 35. 21, tous ceux que leur cœur portait (à donner). Aussi : le cœur enorgueillit : וו אנמיאף לבקד II Rois 14. 10, ton cour t'élève, tu t'élèves d'orgueil.

ביי Porter, amener, emporter, supporter, souffrir: מליאָרָד עַל־אָבְרָח Deut. 32. 11, il le porte sur ses ailes; אָנְיְאָרְ בְּיַבְּאַ אָרָע מַרְ אַרְ בְּיַבְּאַ אַרְעָּ אַרְ אַבְּיָר וּשִׁרְ אַרְ בְּיַבְּאַ אַרְ עָּבְּי אַרְ אַרְ בְּיִבְּאַ אַרְ בְּיַבְּאַ אַרְ בְּיַבְּאַ אַרְ בְּיַבְּאַ אַר וּשִׁ אַר בּיִבּ בּיִבְּאַ בּיִבְּי נְיָשָׁאַ בָּר בּיִבְּי נְיָשָׁאַ בְּיִבְּע בְּיִבְּי נְיָשָׁאַ בָּר בּיִב בְּיִבְּי נְיָשָׁאַ בְּיִבְּר בְּיִבְּי נְיָשָׁאַ בְּיִבְּר בְּיִבְּי נְיָשָׁאַ בְּיִב בַּיִבְּי נְיָשָׁאַ בְּיִב בַּיִבְּי נְיָשָׁאַ בַּיִב בּיִבְּי נְיָשָׁאַ בַּיִב בַּיִבְּי בַּיִבָּי בַּיִבְּי בַּיִבָּי בַּיִבּי בַּיִבּי בַּיִבּ בַּיִב בּי בּיבּי בּיִבּי בּיִבּי בּיבּי בּיבָּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּיי בּיבּי בּיבּיי בּי

de les souffrir; פִי לֹא־אוֹרֶב יְדַוּרְמֵּנִי וְאֵשָּׁוֹא Ps. 55. 13, car ce n'est point un ennemi qui m'injurie, je l'aurais supporté; יָפָּא בְּטִיּוִדי מְיֹבֶּבְּר Job 7. 13, ma couche m'aidera à supporter mon chagrin, ma douleur; אַנָּמָא Is. 53. 4, il souffre de nos maux ; נפא עון porter une faute, être chargé d'un crime, supporter le châtiment; ינפוא עוני Lev. 5. 17, et il porte encore sa faute, il ne l'a pas expiée ; וַלֹאִרתְשָּׂא עַלָּרִי חֲכָא Lév. 19. 17, de peur que tu ne sois chargé de péché à cause de lui ; בן לֹאַ־ בּצֵּוֹן חָאָב Ez. 18. 20, le fils ne portera point le péché du père, ne sera point coupable de la faute de son père; יאֹכְלָרו פֵּוֹנוֹ רְשָּוֹא Lév. 19. 8, celui qui en mangera portera la peine de sa faute, sera puni; וְנָכֵּיאוּ צֶּרדיוִנוּחֵרבֵם Nomb. 14. 33, ils porteront la peine de vos infidelites; מְשָׁה לְבַהָּך חָשָּׁא Prov. 9. 12, mais, si tu tournes tout en dérision, tu en porteras la peine toi seul.

3º Prendre, ôter, enlever, ravir: עלרקה כליקה Gen. 27. 3, prends, je נפ prie, tes armes; וַיִּנְשׁאוּ לָהַם נָשִׁים מֹצֵבִיוֹת Ruth 1. 4, ils prirent pour femmes des Moabites : נישאום בני־קיש אחיהם I Chr. 23. 22, les fils de Kis, leurs parents, les épousèrent; מַלָּא אַת־מַּתְבַּנִם Dan. 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets, ou portions ; ישָּא פַּרְעַה אֶת־ראֹמְה מֵצֶלֶיף Gen. 40. 19, Pharaon le fera couper la tête; לבקיבי רְשֵּׁצֵּיִר בֹּעֵיֹרָ Iob 32. 22, mon créateur m'ôtera bientôt du monde; זְּבֶּחִים וְנְמֵּאֵר Mich. 2. 2, (ils ont convoité) des maisons et les ont ravies. — נְטָא עוֹן Prendre, ôter, la faute de quelqu'un, pardonner : נֹפֵיא פֵּוֹן Exod. 34. 7, il pardonne l'iniquité; aussi avec > : שא נא לפּשׁע Gen. 50. 17, pardonne le crime (des serviteurs, etc.); de même נְנֶשָאָתִד לְכָל־דַיִּשְּׁכְוֹם : Gen. 18. 26, je pardonnerai à toute la ville; אל נשא חַיִּיח לַהָּם Ps. 99. 8, tu étais pour eux un Dieu qui pardonne. — Part. passif : יָטָא פּוֹן Is. 33. 24, (un peuple) déchargé, absous, de ses fautes; כשורי פּשׁל Ps. 32. 1 (pour פּשׁל). — Prendre, recevoir, obtenir: ישוא בּרָכָּח מַאַר Ps.

24. 5, il reçoit la bénédiction de l'Éternel; נְתְּשֵּׁא חֲן נְחֲסֵד לְּמָנֵיו Esth. 2. 17, elle obtint, trouva, grace et faveur devant lui. נַשָּא פָנִים Accueillir la face de quelqu'un, l'accueillir favorablement: אולר ישא מני Gen. 32. 21, peut-être qu'il m'accueillera favorablement; ייי שוא ייי שוא ייי מבקד Mal. 1. 8, ou s'il te recevra favorablement. Avoir des égards, de la considération, respecter la personne de לולר פנר־יַדוֹשַׁפַט — אַנר נשא : quelqu'un II Rois 3. 14, si je n'avais point d'égard pour Josaphat (roi de Juda); פָּנֵר כֹחַנִּים לא נשאד Lament. 4. 16, ils n'ont point cu d'égard, de respect, pour les pontifes; לאריישוא פוני בלרשמר Prov. 6. 35, il n'a d'égard pour, il n'acceptera, aucune rançon : רנשוא פנים Is. 3. 3, et un homme considéré, vénéré. - Faire acception de personnes (en rendant la justice): לאַ־רְשָּׁא פְּנֵי־רֵל Lév. 19. 15, tu n'auras pas d'égard, de préférence, pour le pauvre (contre la justice); וַלֹּשָאִים פֵּנִים maina Mal. 2. 9, et parce que vous faites acception de personnes, que vous agissez avec partialité, en appliquant ma loi.

Selon quelques commentateurs, אַשָּי signifie 4° brûler et être brûle: יַרְשָּׁאֵבּי II Sam. 5. 21, David brûla (les idoles), au lieu de: David les emporta; אַרָקי Nah. 1. 5, la terre est brûlée, est en feu; au lieu de: la terre se soulève, tremble.

Niph. بونام 1° Se lever, s'élever, être élevé: יְנְּטֵּא בְּעֵבְרוֹת צוֹרְרֶי Ps. 7.7, lèvetoi à cause de la fureur de mes ennemis; וּבְחִנַשְׂאַם מֵעֵל הַאָרֵץ רָנָשָׁאוּ הָאוֹפַנִּים Ez. 1. 21, et lorsqu'ils s'élevaient audessus de la terre, les roues s'élevaient aussi ; מַל־גַּרא יִנְטֵא Is. 40. 4, toute plaine sera élevée ; אַנְמֵא אָנָמָא Is. 33. 10, maintenant je me leverai, je ferai éclater ma puissance. — 2º Etre porté, être emporté : וּבְנֹחֵיךְהַ עַל־נָּחָם הְּזָּטָאנָת Is. 49. 22, et tes filles seront portées, amenées, sur les épaules; נְשׁוֹא יְנָשׁוֹא Jér. 10. 5, il faut les porter (pour יְּנְשֵּׁאַהְּיִּ); ונשא כל-אשר בביתה — בבלח II Rois 20. 17, tout ce qui est dans ta maison sera transporté à Babylone.

Pi. אשׁיף et אשׁיף fo Élever, honorer: וֹכִי נְפֵּוֹא מַסְלַּבְתּוֹ II Sam. 5. 12, qu'il avait eleve son règne; מַנְשִּׂאִים אַר הַיִּרְעוּיִים Esth. 9. 3, ils honoraient les Juifs; ארכם ונשיאם Ps. 28.9, sois leur pasteur et élève-les en gloire; ou : porte, soutiens-les. Avec ឃុំគ្នា Désirer ardemment: בום לְשׁוּב אַר־נַמְשְׁם לְשׁוּב Jér. 22. 27, (la terre vers laquelle) ils désirent, leur âme soupire, de revenir. - 2º Soutenir, assister, par des présents; faire des présents : בְּכֵּסֶה בִּלְטִיר בּלְטִיר בּלְּיבּיים בּלְיים בּיבְּישׁר בּבְּיטִיר בּלְטִיר בּער בּער בּיבְּישׁר בּבְּיטִיר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּער בּער בּער בּער בּיבְּישׁר בּבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּשׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבּישְׁי בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבְּישׁר בּיבּיים בּיבּישׁר בּיבְּישׁר בּיבּישׁר בּיבּישׁר בּיבּישׁר בּיבּישׁר בּיבּיי בּישְׁיי בּיבְּישׁר בּייבּייי בּיישׁר בּיייי בּיייי בּישְׁייי בּיייי בּיישׁר בּייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיי Esdr. 1. 4, que les gens de la ville l'assistent en argent, lui donnent de l'argent, etc.; נְשָּׂא אֶת־שְׁלֹמַת בַּצַצֵּר אֲרָוִים I Rois 9. 11, (Hiram) assista Salomon, le pourvut de bois de cèdre ; אַמ־נָּשָּׁאַר נפא לני II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents? — 3° Porter, emporter : ורנשלם ורנשאם Is. 63. 9, il les éleva, il les porta; רְנְשֵּׁא אַרְכָם בְּצָנוֹרו Amos 4. 2, l'on vous enlèvera avec des crocs.

Hiph. אִיּחִין 1° Faire porter: יְּחִשִּׁיאּ בּעִּין אַשְּׁיִאּי Lév. 22. 16, pour qu'ils ne leur fassent porter la peine de leur péché; יְּחִיבֶּין מּיְבֶּיִרְם מּוֹבְּיִרְם מִּוֹבְיִרְם מּוֹבְיִרְם מִּרְבִּין אַלְּחֵים וּנִוֹנִים אָרֹבִים מִּבְּיִרְם מּוֹבְיִרְם מּוֹבְּיִרְם וּנִים אַלְּחֵים מּוֹבְיִרְם מִּבְּיִרְם וּנִים וּנִים אַלְּחֵים וּנִים מִּבְּיִרְם וּנִים מּבְּיִרְם בּיִבְּיִבְּל אֶל־רְעִיר וַוִּיִנִיא בּלִּירִשְׂרָבֵּל אֶל־רְעִיר וַוִּיִנִיא בְּרִים וְנִיִּיא בִּיִּים וּנִיבְּיה וּנִיבִיא בּיִבְּיִם וּנִיבְיה וּנִיבִּיא בּיִבְּים וּנִיבִּים וּנִיבִּיא בּיִבְּים וּנִיבִּיא בּיִבְּיִם וְּצִּבְּים וּנִיבִּיא בּיִבְּיִּם וְּצִּבְּיִם וְּצִּבְּים וּנִיבִּיא בּיִבְּיבְּבָּל אֶּלְּיִיִּיְבְּבָּל אָּלִיִיִּעְּיְבָּב אָּעִיר וַיִּיִּיִיא בּיִּבְּיִים וּנִיבִּים וּנִיבְּיִים וּנִיבִּים וּנִיבִּים וּנִיבְּיבְּבָּל אָּלִייִם וְנִיבְיבְּבָּל אָּלִייִּיְבְּבָּל אָּבְּיִים וּנִיבִּיף וְנִיבְּבּי וּנִיבְּיִבְּבּל אָּלִייִם וְנִיבְּיבְּבָּל וְנִיבְּיִּבְּבְּל אָּבְיִים וּנִיבְייִבְּבִּל וְבָּבְירִם וְּבִּבְּים וּנִיבְּירִם וְּבָּבְּל אָּבְּיִים וּנִבְּיִיבְּבּל אָבִיים וּנִיבְּייִבְּבּל אָבִיים וּנִיבְּייִבְּבּל אָּבִיים וּנִיבְּיבְּבּל אָּבִיים וּנִיבְּיבְּבּל אָּבִיים וּנִיבְּיבְּבּל בְּבִּים וּנִבְּיבְּבּל אָּבְיים וּנִיבְּיבְּבּל וּבְּבּים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּנִים וּיִּים וּנִים וּנִים וּיִּבּים וּנִים וּיִּים וּבּים וּיִבְּיִים וּיִּיִים וּיִּיִּים וּנִים וּיִּבְּבּים וּיִּיִים וּיִים וּיִּיִים וּיִּיִּים וּיִּיִּיִּים וּיִּבּים וּיִּיִים וּיִּיִים וּיִים וּיִּים וּיִּים וּיִּיִים וּיִּיִּים וּיִּים וּיִּיִים וּיִּיִּיִּים וּיִים וּיִּיִּים וּיִּיּיִים וּיִּים וּיִּיּיִּיּיִּיִים וּיִּיּיִיּיִּיּיּים וּיִּיּים וּיִּיּיִים וּיּיּיִים וּיּיִים וּיּיִּיּים וּיּייִּיּייּיוּייִיּיּיוּייּיּיִּיּיּים וּיִּיּיים וּיּיִּיּיִּיּיוּיִים וּיּיּיִים וּיּיִים וּיּייִים וּיּיּיים וּיִּיּייּים וּיּיִבּייוּייִים וּיִיּיּיים וּיּיים וּיּיּיים וּיִּיים וּיּיים וּיִיּיים וּיִּיּיים וּיִייּייִים ו

Hithp. פְּתְרֵפֵּאׁא Se lever, s'élever: אָרְינְפָּאֹא Nomb. 23. 24, il s'élèvera comme le lion; יְבְּאָרִי יְרְנְפָּאֹא Nomb. 24. 7, son royaume s'élèvera; בְּיִדּיִּבְּאַא Nomb. 16. 3, et pourquoi vous élevez-vous au-dessus de l'assemblée de l'Éternel.

אַלָּיִי chald. Prendre, enlever, emporter: אַלָּה בָּאנָיָא מַא Esdr. 5. 15, prends ces vases; אַלָּה רַעָּיָה וּשִּנוּן רּעָּדָא Dan. 2. 35, et le vent les emporta.

Ithp. S'élever, se révolter : יַל־מַלְכִּרן הְתְּשְּׁאָה Esdr. 4. 19, (que cette ville) s'est révoltée contre les rois.

ראַשׁיִּן f. (part. du Niph.). Présent:

קישאר וְשָּא לָס II Sam. 19. 43, nous a-t-il fait des présents?

אַניּעני Kal inusité. Hiph. יִוּשָּוֹרג 1º At– teindre quelqu'un ou quelque chose : בל-רֹדְפַּרָה וְוּשִּׁיגוּהָ Lament. 1.3, tous ses persécuteurs l'ont poursuivie, l'ont atteinte ; לא־חַשִּּינִם בַּנְּבַעַּח מְלְחַמַּח Osée 10. 9, (ils pensent) que la guerre ne les atteindra pas (comme lorsqu'ils combattirent) à Gabaa (contre les hommes iniques); אַך דִּבָרַי וְחָקֵּר — חַלוֹא חָשִּׂיגוּ אַבֹּחֵיכֶּם Zach. 1. 6, mes paroles et mes décrets n'ont-ils pas atteint vos pères (ne se sont-ils pas accomplis sur eux)? ולא מַשְּׁרנֵנוּ צְּרֶקָרוֹ Is. 59. 9, la justice ne nous atteint pas, ne vient pas jusqu'à וסטון וְשִׂבְּוּח רַשִּׂרֹנגּ Is. 35. 10, la joie et l'allégresse les atteindront, c.-à-d. seront leur partage; ou : ils atteindront, obtiendront, la joie, etc.; ובאו עליה בל־חברכות האלת וחשייגה Deut. 28. 2, toutes ces bénédictions se répandront sur toi et t'atteindront, tu en seras comblé ; de la terreur : הַּוּשִּׂדֹנֶתוּ לפידים בּלְחוֹתז Job 27. 20, les terreurs l'atteindront, le surprendront, comme des flots. Part.: יַביוֹ אֱל־פִּירו I Sam. 14. 26, nul ne porta la main à la bouche; מַשִּׂינֵחוּ בורַב Job 41. 18, si on le frappe, l'attaque, avec l'épée; יְחֵרֵב אויביה למשונת I Chr. 21. 12, et que le glaive de l'ennemi t'atteigne.

קשׁלְּאָה (rac. לְּשָׂאָה). Charge, fardeau: נְשָׂא בּרְכֶּם עֲבַּרְכּוֹח זְבָּר נִשְׁלִּאָר Is. 46. 1, (les idoles) que vous portiez sont chargées sur des bêtes.

ליי א. (rac. אָשָי). 1° Celui qui est élevé, chef d'un peuple, prince, roi,

chef d'une tribu, d'une famille : נָשִרא ו אַשְׁרָנוּ כֹל יִמֵּר חַיַּרוּ I Rois 11.34, je le maintiendrai prince (roi) tant qu'il vivra ; נְשִׂרא אֲחַר לַיוֹם Nomb. 7. 11, chaque jour un chef de tribu; וּנְשִׂראַר חַעֵּרַה Nomb. 4. 34, et les princes de l'assemblée, les douze chess de tribus; וּנְטִּיא בֵּיתדאַב Nomb. 3. 24, et le chef de la famille; רָנָשׂרא נְשִׂראַר וְזַלֵּוָר Nomb. 3. 32, le chef des princes de Lévi, c.-à-d. le chef de toute la tribu de Lévi. — פּיַליאִים (vapeurs qui se lèvent) Nuages , nućes : נַיַּצַל נְשָׁאִים מִקְצַּח־אָרֶץ Jér. 51. 16, il fait monter les nuées des extrémités de la terre ; נְטִראָים וְרוּנְת יַנְלָשֵׁם אֵיַן Prov. 25. 14, des nuées et du vent, et point de pluie.

אַלָּשֵׁל Kal inusité. Niph. פָּשַׁל S'allumer: בְּעַלְה בְּיַבְעָלְה Ps. 78. 21, un feu s'allume contre Jacob.

Hiph. Allumer : אַחְרַיְּשִּׁיק וְאָפֶּוּת Is. 44. 15, il allume (le bois), et il fait cuire son pain.

I אַשְּׁיּלְ Kal inusité, excepté inf. אַשָּׁיּ Jér. 23. 39, pour אַטָּיָי. Oublier, abandonner.

Niph. Étre trompé, égaré, être séduit: לְּמֵאֵה שֵּׁרֵי נִקּן Is. 19. 13, les princes de Memphis sont trompés, se sont égarés.

Hiph. Tromper, abuser, égarer, séduire; avec le reg. dir. פן יושראוף: ל Obad. 1. 7, ils t'ont trompé; אל־יִשׁרא אַכָּם חִוּקבּיווּ II Rois 18. 29, qu'Ezéchias ne vous abuse pas ; אַל־תַּוֹשָׁמִרּכָם Jér. 37. 9, ne vous abusez pas vousmėmes ; אָרָהָ דְיִשִּׁיא אֹרֶהָ Jer. 49. 16, ton insolence, ou ta folie, t'a égaré; קונחש השראני Gen. 3. 13, le serpent m'a séduite. (בַּיְוֹשׁוֹת II Rois 19. 25, v. אַ שָּׁבָּוֹת ,) II אַשָּׁיֹם (v. II הַשָּׁיַם) Prêter (à usure) : מַשָּׁא אִישֹּ־בָּאָחִיר אָהֶם נשׁארם Néh. 5. 7, vous prêtez à usure les uns aux autres. Part. אישא I Sam. 22. 2, un créancier; נוֹשָא בּוֹי Is. 24. 2, celui qui prête, comme celui à qui l'on prête ; יַנְטֵא בראלה I Rois 8. 31, s'il exige de lui un serment; mais notre version est ינשא.

Hiph. Exiger une créance, tour-

menter: לאריביא אויב מי Ps. 89. 23, l'ennemi ne le tourmentera pas, exact. ne le poursuivra pas comme un créancier; יְבִּיא מְנִית עָלֵּרִים (keri pour יַבִּית עָלַרִים) Ps. 55. 16, que la mort les accable, ou les surprenne.

בי רות הי לְשָׁרָתוֹ (v. מְשֵׁין) Souffler: מַּר רוּתְי הָשְׁרָתוֹ Is. 40. 7, car l'Eternel l'a frappé de son souffle, littér, le vent de l'Eternel a soufflé dessus.

Hiph. בְּשִׁרֵּ 1° Faire souffler : בְּשֵׁרֵ Ps. 147. 18, il fait souffler son vent. — 2° Faire voler, chasser : בַּשַׁרַ Gen. 15. 11, Abram en chassa (les oiseaux).

I לְּשִׁיהוּ Oublier, négliger, abandonner: בְּּשִׁיהוּ בּיבְּיִּהְ Lament. 3. 17, j'ai oublié le bonheur, j'en ai perdu le souvenir; שָּׁהָי (pour הַּשָּׁה ou הַּנְּיָּהְ הָּשָׁי Deut. 32. 18, tu oublies le (roc) Dieu qui t'a créé; בָּשִׁי אָהֶכֶּם נְשֵׁא Jér. 23. 39, je vous abandonnerai entièrement (v. I אָנָיֵא).

Niph. Etre oublie : יְמֶרָצֵּל לֹא תִּנְשׁנִי (pour יְמֵיְבֵּח מְנָּנִיִּח (תִּנָּשׁת מְנִּנִי Is. 44. 21, Israel, iu

ne seras pas oublié de moi.

Pi. Faire oublier : צָפָלָי Gen. 41. 51, Dieu m'a fait oublier toute ma peine.

Hiph:: אָלוֹתְּ מְלֵהְ אָלוֹתְּ חַלְּאָה Job 39. 17, car Dieu l'a privée de sagesse, la lui a laissé ignorer; בְּיִרְיָשָׁה לְּהְ אֲלוֹתְּ מֵעֵינָהְ Job 11. 6, car Dieu oublic en ta faveur, te pardonne, (beaucoup) de tes fautes; selon d'autres: il exige de toi moins que ton iniquité (ne mérite).

II בְּשָׁרְהוֹ (ע. וו נְשָׁהְרֹ (ע. ע. וו בְּשָׁרְהוֹ (ע. וו בְּשָׁרִר מְרִי (ע. וו בְּשָׁרִר מְרִי בְּרִי (ע. וו בְּשָׁרִר מְרִי וּלְאַרְּנָשׁרִרִי וְלֹאִרְנְשׁרִרִי וְלֹאִרְנְשׁרִרִי וְלֹאִרְנְשׁרִרִי וְלֹאִרְנְשׁרִרִי וְלֹאִרְנְשׁרִרִי (אַרִּי בְּשִׁרְיִי (אַרִּי בּיִי בִּי בִּי בְּיִּרְיִ בְּיִּרְ נְשִׁרִי בֹּי (בְּשִׁרְיִ בִּי בִּי ווֹ בִי (בְּשִׁרְיִ בְּיִרְ נְשִׁרְ בִּי בְּיִרְ נְשִׁרְ בִּי (בְּשִׁרְיִ בְּיִרְ בִּיִּרְ בִּיִּ בְּיִרְ בְּיִרְ בִּיִּרְ בְּיִבְּרִ בְּיִרְ בִּיִּרְ בִּיִּ בְּיִרְ בִּיִי בְּיִבְּ בִּי (בְּיִבְּיִרְ בִּי (בְּיִבְּיִרְ בִּי (בְּיִבְיִרְ בִּי בְּיִבְּיִר בִּי (בְּיִבְּיִרְ בִּי בְּיִבְּיִר בִּי (בְּיִבְּיִר בִּי בְּיִבְּיִר בִּי בְּיִבְּיִר בִּי בְּיִבְּיִר בְּיבְּי בְּיִבְּיִר בִּי (בְּיִבְּיִר בִּי בְּיִבְּיִר בִּי בְּיבִּיר בִּי (בְּיבִּירִי בְּיבְיי בְּיִבְּיִר בִּי בְּיבִיי בְּיבְּיִר בִּי בְּיבְיבִיר בִּי בְּיבִיי (בְּיבִּיר בִּי בְּיבִיר בִּי בְּיבִיי בְּיבְּיבְּר בִּי בְּיבִיר בִּי בְּיבִיי בְּיבְּיבְּי בְּיבְּי בְּיבְּיבְּר בִּי בְּיבִּיר בְּיבִּיר בִּי בְּיבִּיר בְּיבִּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיבְּיר בְּיבְּיר בִּי בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיר בְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיר בְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיר בִּיי בְּיבְּיר בְּיבְּייר בְּיבְּיר בְּיבְּיבְּיר בְּיבְּייר בְּיִי בְּיבְּיר בְּיבְּייר בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּייִר בְּיי בְּיבְּיי בְּיבְּייי בְּייִר בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיבְּייִר בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִּיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיבְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּייי בְּיבְּייי בְּייי בְּיבְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיי בְּייי בְייי בְּייי בְיייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְיייי בְייי בְייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּיייי בְּייי בְיייי בְּייי בְיייי בְי

Hiph. Prêter : מַשְּׁאָת בְּרָקָהְ מַשְּׁאָת Deut. 24, 10, si tu fais a ton prochain un prêt quelconque.

יָּדְ רַנְּשֶׁה: אַר הַ מַּשְׁה. Seulement avec בְּּדְ רַנְּשָׁה: פָּר מַפָּה. 32. 32, nerf, ou muscle, qui se retire (?), qui est sur la concavité (de la hanche des animaux).

ון וְשֵׁלְמִי צָּּטְדְנְשְׁיִהְ: . Dette וְשֵׁלְמִי צָּטְד-נְשְׁיִהְ: II Rois 4. 7, et paye ta dette.

קְּשֶׁיְהָ f. (rac. I נְשָׁיִה). Oubli : בְּשֶׁרָק Ps. 88. 13, dans la terre de l'oubli, la tombe.

נְשִׁים f. pl. Femmes (v. מ השִּׁיִּל f. pl. Femmes (v. מ השִּׁיִּל f. pl. Femmes (v. מ בּיִּשׁים f. pl. Femmes (v. מ בּיִשׁים f. pl. Femmes (v. מ בּישׁים f. pl. Femmes (v. a בַּישׁים f. pl. femmes

קייקה לייקה f. Baiser: לְשִׁיקה Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi; מְשִּׁיִקה Cant. 1. 2, des baisers de sa bouche.

Pi. Mordre : אָהְכֶּם Jér. 8. 17, ils vous mordront.

Hiph. אָשְׁרְהְ Prêter à intérêt: אָשְׁרְהְ לֹאַ חַשְּׁרְן. Deut. 23. 21, tu ne préteras pas à intérêt ou à usure; selon d'autres : tu n'emprunteras pas à usure.

לאַרה, Intérêt, usure: לאַרה פּלְּים בָּים בּים Deut. 23. 20, un intérêt en argent; לאַרּרְטִּיִּרְים בְּלִּירְ בַּשְׁהְ Exod. 22. 24, n'exigez pas d'intérêt de lui; בְּלִירְ בַּשְׁהְ Lev. 25. 36, ne prends point d'intérêt de lui; בַּיִּבְּהְרְ בְּנָשֶׁהְ Ps. 15. 5, il ne donne point son argent à intérêt usuraire.

רְשְׁכָּהְ f. (v. קּשְׁבָּה). Chambre, cellule : ירְשְׁבָּה Neh. 3. 30, sa chambre ; pl. הישָבָּן 12. 44.

לְשֵׁל (fut. יְשֵׁל) 1° Intrans. Échapper, tomber : רְהַשֵּׁל חַבְּרְיָל מִרְ הַשָּׁל Deut. 19. 5, et que le fer (de la cognée) s'est פּר וְשֵׁל (Laber), est sorti, du manche; פּר וְשֵׁל (Deut. 28. 40, car tes olives tomberont (de l'arbre), couleront. — פר Trans. Oter, retirer, chasser (ע. שָׁלַל, וּשְׁלַל, וּשְׁלַל, בּיִּשְׁל בְּעָלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בִּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלֶיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלִיךְ בַּעְלִיךְ בַעְלִייִּבְּעָיִי בַּעְבָּערִ בְּבָּערָ בַּעְבָּערָ בַּעְבָּיבָּערָ בַּעְבָּערָ בַּעְבָּיבָּי בְּעִבְּיבְ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַערָ בַּערָ בַּערָּי בַּערָּיבָּי בַּערָּייִי בְּיבָּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָּי בַּערָ בַּערָּי בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָּי בַּערָּי בַּערָ בַּערָ בַּערָּי בּערָ בַּערָ בַּערָּי בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּיבָּים בִּערָ בְּיבָּי בַּערָ בַּערָ בַּערָ בַּערָּי בּערָ בַּערָּי בַּערָ בַּערָ בַּערָ בְּערָ בְּיבָּי בּערָ בְּערָ בַּיּבּים בּיבָּיבָּי בּערָ בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בְּיבָּי בַּיבָּי בּיבָּי בְּיבָּיבָּי בְּיבָּיבָּי בּיבָּיבָּי בַּיבָּי בַּיּבּים בּיבָּיבָּי בְּיבָּיבָּי בּיבָּי בּיבָּיי בּיבָּי בּיבּיי בּיבָּיי בּיבּים בּיבָּיבָּי בּיבּיבּים בּיבָּיבָּי בּיבָּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבָּיבְיבָּי בְּיבָּיבְיי בּיבּיי בּיבָּיי בּיבּיי בּיבָּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבָי

Pi. Repousser, chasser: רַיבַּשֵׁל אָחד וו ביירופרים מַאַילות II Rois 16. 6, il chassa les Juifs de Eloth.

D වේ Sousser, respirer (v. புற்று). Ex. unique, et seulement selon quelquesuns: நக்கு Is. 42. 14, je sousserai avec force, je haleterai; mais, selon presque tous les commentateurs, c'est Niph. de நற்ற je détruirai.

קשֶׁלֶח f. 1º Souffle, haleine, respiration : מָּנְשְׁמַת־אֵל יָתֶּן־קַרַת Job 37. 10, Dieu par son souffle forme la glace; ער אַשר לא־נותרד־בו נשמח I Rois 17. 17, (il devint si malade) qu'il ne lui resta plus de souffle (qu'il ne pouvait plus respirer); נְשִׁמֵּח רֶר כְּנַחֵל נָּפְרִרח Is. 30. 33, le souffie de l'Éternel, c.-à-d. sa colère, est comme un torrent de soufre ; מַּנְשָׁמֶר אַלוּהַ ראַבֵּרוּ Job 4. 9, ils périssent par le souffle de Dieu. — 2° Souffle de vie, ame, esprit, être animé : וַיָּפֶת בָּצִפֶּרוּ נְשָׁמָר חַיִּים Gen. 2. 7, il souffla dans ses narines un souffle de vie; רָנְשָׁמַרוּכִיר קבארו מפּקד Joh 26. 4, l'ame de qui sort de toi, c.-à-d. parle par la bouche? יוֹשְׁבֵּיר הְחַדְּבָּיר Job 33. 4, et le souffle du Tout-Puissant me ranime; יָצֶּרו כָּל־ אַרָּשָּׁמָת Jos. 10. 40, tout ce qui respirait, qui avait vie; בלל חַוּנָשׁמַרו הְחַלֵּל יַה Ps. 150. 6, que tout ce qui respire loue Dieu.

אָלֶילֶי, chald. f. Ame, vie: הַי נְשְׁמְהָן: Dan. 5. 23, Dieu qui tient ton ame, ta vie, entre ses mains.

ינִם נָשָׁן (v. בַּשָּׁיִ) Souffler: בְּהָשָּׁה ינִם נָשָׁר בּרִיּדָהְי Is. 40. 24, il souffle sur eux et ils dessèchent; בְרִיּדָהְן Exod. 15. 10, tu as fait souffler ton vent.

אריים וויים m. (avec suff. ישׁריים). Crépuscule (du matin et du soir), soir: בַּרַנּ טֶּקר וְצַר־ קעֶרֶב I Sam. 30. 17, depuis le crépuscule du matin jusqu'au soir; ou: depuis ce soir jusqu'au soir (du lendemain) [v. le même exemple à קַּחָרָה]; קביקיר בּנֵּטְם Ps. 119. 147, je devance l'aurore, je me lève avant le crépuscule ; וְפֵין נאָם שָׁפִיָּח נָטָם Job 24. 15, l'æil du débauché épie le crépuscule, le soir; ירושכי בוּכְבֵר נִשְׁמוּ Job 3. 9, que les étoiles qui ont paru à son crépuscule soient obscurcies; אַר נַשָּׁתְ חָשָׁמִר Is. 21. 4, la nuit de mes délices; אַרָר נָשָׁתְּ Jér. 13. 16, les montagnes couvertes de ténèbres.

רַשִּׁלְ (fut. pwj. et pwj.) 1° Donner un baiser, embrasser, s'embrasser, avec le reg. dir.: בְּשֵׁרָם יְשֵׁק Prov. 24. 26, il faut baiser les levres de celui (qui répond); ou : celui donne un baiser מַנַק וְשֵׁלוֹם נַשָּׁקוּ (qui, etc.); צַּרָק וְשֵׁלוֹם נַשָּקוּ Ps. 85. 11, la justice et la paix s'embrassent, c.-à-d. sont inséparables; avec בילי בְּנִי : ל Gen. 27. 26, et embrasse-moi, mon fils; יְכַל־הַפֶּח אָטֵר לֹאַד לי l Rois 19. 18, toute bouche qui n'a point adoré Baal en embrassant ses statues ou ses images; יַדָּר לָמָר Job 31.27, si j'ai porté la main à ma bouche, si j'ai baisé ma main, en l'honneur des מֹשֶׁקֵר רוֹמֶר־קַשָּׁת : astres. — 2º S'armer Ps. 78.9, des archers armés ; מַּיֶּבֶרְ־קָשָׁת II Chr. 17. 17, des homnies armés d'arcs. — 3º Etre pourvu, soigné ou dirige : יְצֵל־פִּיך רְצֵׁסְ כֵּל־צָבִּיר Gen. 41. 40, d'après ton ordre, tout mon peuple sera pourvu, ou dirigé; selon d'autres: tout mon peuple t'embrassera sur la bouche, c.-à-d. te rendra hommage, t'obéira.

Pi. Embrasser : רְיַנְצֵּיִק לְכָּל-צְּחָדיו Gen. 45. 16, il embrassa tous ses frères; פְּשָּׁקרּבֵר Ps. 2. 12, embrassez le fils (de Dieu), rendez hommage au roi (v. מַר בּוֹב.).

Hiph.: בּיִּבְּירוֹתְה אָשֶׁר אָל־בְּאַרוֹתְה Ez. 3. 13, (les ailes) qui touchaient l'une à l'autre.

רְשִׁלֵּי et אָשְׁלָּי m. 1° Arme, armure: Job 20. 24, s'il fuit une arme de fer; שָּׁבְירִּ אֲשִׁלְּי בְּנָשִׁלְּי רְבַעָּרוּ אֲשִׁלְּי בַּנְשֵׁלְ רְבַעָרוּ אֲשִׁלְ בַּרְיוֹ נְשָׁלְ בַּרְיִאָּעִ Ez. 39. 10, parce qu'ils feront du feu de ces armes; pឃ្លាំ בְּרוֹם נְשֶׁלְ בְּיוֹם נְשֶׁלְ בָּרוֹם נְשָׁלְ Ps. 140. 8, au jour des armes, c.-à-d. du combat. — 2° Lieu où l'on garde les armes, arsenal cu palais de la forêt; puṭ בַּרוֹם נְשִׁלְּי בַלֹּי Néh. 3. 19, en face de l'endroit où l'on monte à l'arsenal.

רְשֵׁר chald. (pl. נְשִׁרִין). Aigle : יְבַּפִּירן בּיר-נְשֵׁר לָּת Dan. 7. 4, et elle avait des ailes d'aigle.

Dessécher, tarir: אָפָאָת בְּיִשֹּלֵץ Is. 41. 17, leur langue est desséchée, ou brûlée, (par l'ardeur) de la soif (le dagesch est euphonique); הְּהַלְּיִם Jér. 51. 30, leur force est épuisée, anéantie.

Niph. Dessecher, tarir : רְנְשְׁחוּ־מֵּיִם Is. 19. 5, les caux de la mer tariront (v. שֹׁנְיֵט).

וְלְשְׁלְּיִלְּ héb. et chald. m. Lettre : בְּחַבּ בְּתְּשִׁיִּאָ Esdr. 4. 7, et l'écriture de la lettre; יְּנְיְמְיָנָאְ 4. 7, la lettre.

תוחים m. (pl. נְתְּחִים). Morceau, pièce (de viande coupée): בל-צַח מוֹב Ez. 24. 4, tous les meilleurs morceaux; פּל-צַחִי חוֹצִיאָּה vers. 6, fais-en sortir les pièces de viande les unes après les autres.

לְתִיבּוֹת m. et לְתִיבְּה f. (plur. נְתִיבּה). Chemin frayé, route, sentier: יְרָבָּה Prov. 12. 28, et (dans) le chemin frayé; יְתִיבּוֹת Jug. 5. 6, et ceux qui suivent la grande route; c.-a-d. les voyageurs;

קיקיק Ps. 119. 35, conduis-moi dans le sentier de tes commandements; ייחידוֹ Job 38. 20, les sentiers qui conduisent à sa demeure.

sont donnés, voués, au service, spécial. du temple: יפִרְיִאָרִיִים Esdr. 8. 20, et les serviteurs (que David avait institués pour servir les lévites).

chald. m. pl. Esdr. 7. 24. Même signif. que הְיִנְיָאָ héb.

לְּכָהְ (ע. בְּקִים שְׁאֵבְּיְהְ Job 3. 24, mes cris, mes plaintes, échappent, se répandent, comme l'eau qui déborde; בְּלֵיכָּים Unit 18, ma colère tombera, se déchargera, sur vous; בְּאַבְּיִהְ עַלֵּיכָּים Dan. 9. 11, et la malédiction tomba, fondit, sur nous.

Niph. 1° Couler, se répandre: ישַּ בּירָים עליִים II Sam. 21. 10, jusqu'à ce que l'eau ait coulé sur eux; יְהְיָהַיִּם עַלֵּיִהָּים Nah. 1. 6, sa colère se répand comme un feu. — 2° Se fondre, être fondu: בְּיִהְיִה בְּיִהְיִה Ez. 24. 11, et (que tout ce qu'il y a d'impur) se fonde au dedans; בּיִרִיה בְּיִהְיָה בַּיִּרָ בַּבָּר. 22. 21, vous serez fondus (éprouvés) au milieu de Jérusalem.

Hiph. הְּהְרָהְ 1° Épaissir, amasser: Job 10. 10, tu m'as fait comme le lait qui se caille, qui s'épaissit; הְּמִיבְּהָּ אֲרַחַבָּטָּק II Rois 22. 9, tes serviteurs ont ramassé l'argent (pour le remettre entre les mains, etc.).

2º Faire fondre: בַּרָרָהְ בָּרָרָהְ בַּבָּרָרָ, Ez. 22. 20, et je vous ferai fondre; inf.: הְּלֵּהְתָּהֶרָ, même verset, pour faire fondre.

Hoph. Étre fondu: אַבְּחוֹכִּי בְּחוֹכִּי בְּחוֹכִּי בַּבְּרְ בַּחוֹנִי בַּבְּרָ בַּבְּרְ בַּחוֹנִי בַּבְּרָ בַּבְּרְ בַּבְּרְ בַּבְּרְ בַּבְּרְ בַּרְיִבְּיִ בְּרִי בַּבְּרְ בַּרְיִי בַּבְּרְיִבְּיִ בְּרִי בַּבְּרְיִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בַּבְּרִי בְּרָי בַּרְיִי בְּרִי בְּרָי בְּרָּי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרְיִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרְיוֹי בְּרָי בְּרְיוֹי בְּיִי בְּרְייִי בְּיוֹי בְּרִיי בְּיוֹי בְּיוּבְיי בְּיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹבְייוֹי בְּיוֹי בְּיוּבְייוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹייִים בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹיי בְּיוֹי בְּיוֹיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְיוּייוֹי בְּייוֹי בְּיוּבְייוּבְייוּים בְּיוּבְייוּבְייוּים בְּייוּבְייוּים בְּיוּייוּבְייוּים בְּיוּבְיייוּבְיייוּים בְּיוּייבְייוּייוּים בְּייוּבְייוּיוּים בְּייוּים בְּייוּבְייוּים בְּיוּבְייוּבְייוּים בְּיוּבְייוּבְייוּים בְּיוּבְייוּבְייוּיְייוּבְייוּיְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְיייוּבְייוּבְייוּבְיייוּבְייוּיְייוּבְייוּבְיייי

וְתָּזְ (2° pers. מְתַי, nne fois הְּמָהַ II Sam. 22. 41, 1° pers. plur. מּתַי, inf. יְוֹתַי, Nomb. 20. 21, יְבָּין Gen. 38. 9, יְבִּין I Rois 6. 19; plus souvent הַּמַ avec suff. יִבְּין, יִבְּין, יִבְּין, יִבְּין, יִבְּין, יִבְּין, וְיַבְיּן, יִבְּין, יִבְּין, nne fois יְבִּין, une fois יְבִּין, 1° pers. plur. יְבֵּין, une fois יְבִּין Jug. 16. 5) 1° Donner, absol.: יְבַיִּן יְבִין לַבְּין יִבִּין Job 1. 21, l'Eter-

nel a donné et l'Éternel a ôté; avec le rég. dir. et la pers. avec ל et אַל : מַאלם: יעשר אַל־הְּקַרְלִי Prov. 30. 8, ne me donne ni la pauvreté ni la richesse ; רַיָּתְיָהָ אֵל־ בריה Jér. 36. 32, il donna (le livre) a Baruch ; יַחַבְּיִר Jos. 15. 19, pour יַּרְבָּיר, tu m'as donné (une terre aride). Avec Donner pour, au prix de, en échange de : וַיָּהָט חַיַּלֵּר בַּאֹמָד Joel 4. 3, ils ont donné l'enfant pour prix d'une prostituée; non many Deut. 14. 25, tu le donneras pour de l'argent, tu le vendras. Avec לָ לָּמְנֵי , בְּבָבָּן , בְּיֵר Livrer entre les mains, au pouvoir : ינחקרנו בידר קאַחַבֶּרָהָ Ez. 23. 9, je l'ai livrée entre les mains de ceux qui l'aimaient ; וַיָּבְּינֵטי בְּרָן מִירָן Jug. 6. 13, il nous a livrés au pouvoir des Madianites ; ביום חַת יַי אַתר יואַליִר לִּפְנֵי בְּנֵי רְשִׁרָאֵל Jos. 10. 12, le jour auquel Dieu avait livré les Amorrhéens מרינתן לְמִשָּׁמָח רַעַּכִּב ; au pouvoir d'Israel ls. 42. 24, qui a livré Jacob au pillage. נחל יד Donner, présenter, la main; demander ou offrir un secours, faire une promesse : מָצְרָיָם נַחַנוּ יַד Lament. 5. 6, nous avons tendu la main à l'Egypte (v. נְתְנָת נָתַן יַרוֹ ; Ez. 17. 18, il avait donné la main (s'était engagé par promesse). Autres significations: ניָפּן־יֵר Gen. 38. 28, l'enfant avança, sortit, une main (du sein de sa mère); נחמי יד חַחַח שׁלמח I Chr. 29. 24, (tous les princes, etc.) vinrent rendre leurs hommages et se soumettre à Salomon; וו מסריד לייד II Chr. 30. 8, rendez hommage a l'Eternel. - בתו קול Elever la ייחט אח־קולם ויכפר: Nomb. 14.1. ils élevèrent la voix et ils pleurèrent; קולף Prov. 2.3, si tu élèves ta voix pour appeler la prudence; m נַהַן כְלֹח וּבְרַד Exod. 9. 23, l'Éternel fit entendre le tonnerre et fit tomber la grele; אַרֹנֶר יְחָן־אֹמֶר Ps. 68. 12, l'Eternel fait entendre une parole; דַּלֹתֵן אָמָרֶר ਸਰੂਹਂ Gen. 49. 21, il fait entendre de belles paroles (ou : un chêne qui pousse de belles branches , v. אַכָּרוּ et אַכָּרוּ); קה-מחף Ps. 81. 3, faites entendre le son du tambourin ; דָאָל חַוֹּהֶן נִקְמֹה לִי II Sam. 22. 48, le Dieu qui me venge.

avec un autre inf. Permettre de faire une action: לא־נְחַתְּדְּךְּ לְּלְעַבֵּ צֵּלְרְיתָוּ בּפָּרָתְּ (Gen. 20. 6, je ne t'ai pas permis de la toucher; יְלֹאִי נְחַלְ עָבֹר הַּנְבְלוּ (צָבֹר בְּיִרְבְלוּ (צַבֹר בְּיִרְבְלוּ (צַבֹר בִּירִ בְּיִרְבְּלוּ בְּיִר בְּיִרְ בַּיִּרְ (צֹבּר בְּיִרְבְלוּ בְּיִר בְּיִרְבְּלוּ בְּיִר בְּיִרְ בַּיִּרְ (צֹבּר בְּיִרְבְּלוּ בְּיִר בְּיִרְבְּלִירְיִם בְּיִבְּרִ בְּיִבְּלִירְיִם בְּיִבְּרִ בְּיִבְרִים בְּיִבְּלִירְיִם בְּיִבְּלִירְיִם בְּיבִּר (Osée 5. 4, leurs mauvaises actions ne leur permettent pas de revenir vers leur Dieu.

בתן exprime encore: attribuer, accorder, rendre : נְיִנִי לְרָוָד רְבָבוֹח I Sam. 18. 8, ils ont donné, attribué, a David des myriades ; מָנוּ לוּוֹ לַאלֹדְוּים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; ילא־נַרון הִּמְלֵה לאלחים Job 1. 22, et il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra rien d'insensé, point de blasphème, contre Dieu. - Produire, causer, accomplir: וְנָחָנָה תַאָּרֶץ יְבוּלָה Lév. 26. 4, la terre donnera, produira, ses fruits; אַישׁישׁ לבי־וֹהֵן מוּם בַּעָמִיחוֹ Lév. 24. 19, un homme qui aura blessé son prochain, exact. qui lui aura causé un défaut corporel; אַל־הָּמֵן דֵּר מָאַנַיֵּר רָשָׁע Ps. 140. 9, n'accomplis pas, Eternel, les désirs de l'impie.—Répandre : נַתַּן אֱת־פַּתְּהוּוֹ I Chr. 14. 17, (Dieu) répandit la terreur (de -David) sur tous les peuples ; נְרָהִי נָתַן ביחות Cant. 1. 12, mon nard repand son odeur. Impers.: רָהֵן מָאָה Prov. 13. 10, il y a des querelles. — מָר יָתֶּדְ Qui donnera (expression qui marque qu'on souhaite quelque chose), plut à Dieu : מרייתן מותני Exod. 16. 3, plut au ciel que nous fussions morts, etc.; מְדֹיָתְּן לַחֶם לַבֶּבֶם זָח לָחָכָח לָבָבַם זָח לָחָם Deut. 5. 26, puissentils avoir toujours de tels sentiments; de même יִתֵּן דֵי לָכֶם וּמְצֵאן מִנּתות Ruth 1. 9, que l'Eternel vous accorde la grace, qu'il vous fasse trouver le repos.

לְּחָתֵּל שְׁת I Rois 6. 19, pour y mettre l'arche d'alliance; אָח־אַרוּן בְּרִית I Rois 6. 19, pour y mettre l'arche d'alliance; אָח־אַרוּן בְּרִית Gen. 9. 13, je mets mon arc dans les nuées; אָח־מָלְהִיּן בְּרִית בַּנְיָן בַּרִית בַּנְיָן בַּרִית בַּנְיָן בַּרִית בַּנְיָן בַּרִית בַּנְיִן בַּרִית בַּנְיִן בַּרַתְּיִר אָנִי מִצַּמֶּרֶת בְּנְיִתְיּן בַּרִיתִי אָנִי מִצַּמֶּרֶת בְּנִיתְיּן בַּרִיתִי בַּנְיִם בַּנְים בַּנְים בַּנְים בַּנְים בַּנִים בּיִּבְים בַּנִים בּיִבּים בּיִּבְים בַּנִים בּיִבּים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיבִים בּיבים ב

Nomb. 14. 4, établissons (nommons) un chef; אַמְתְּהֵים Ez. 37. 26, je les établirai (dans le pays); sclon d'autres: je les bénirai ; אַלָּכִי לַתָּרָ לְפְּנֵיכֶם חַייוֹם Deut. 11. 26, je vous mets aujourd'hui devant les yeux (la bénédiction et la malediction); דִשֹּׁלֶתר אֲשֶׁר נָתַהָּר לָפְנֵיכֶם I Rois 9. 6, mes lois que j'ai exposées devant yous, que je vous ai prescrites ; מַחָּמִי ארוך על פל - ארץ היצרים Gen. 41. 41, je t'établis pour commander à toute l'Egypte; יועל אַטֶּר־נָיַזן אָבִיך עַלֵּינוּ Il Chr. 10. 9, le joug que ton père a sait peser sur nous; נַיָּתָּן־עֹנֵשׁ עַל־הָואָרֶץ II Rois 23. 33, il frappa le pays d'une amende, d'une contribution ; וָאַל־תְּחַן עָלֵינוּ הָם נקיא Jon. 1. 14, ne fais point retomber sur nous le sang innocent; ינחמר עליה אח פל-חושביתיה Ez. 7. 3, je ferai retomber sur toi toutes tes abominations; יָאָתְּנָת אַת־פַּנֵי צָּל־אַדֹנַי Dan. 9. 3, j'élevai ma face vers Dieu (pour prier); mais יָנְתַּוִּדִּר פָּנֵר בָּאָרשׁ דַּוּרוּא Ez. 14. 8, je tournerai ma colère contre cet homme. בתן לבו ל Tourner son cœur vers une chose, s'appliquer, être attentif : יצמינה בּבי לָרֵעֵת הָּכְּטָת Eccl. 1. 17, j'ai appliqué mon esprit à connaître la sagesse; צל־ קהף בכרו. 7. 21, ne fais pas attention (à toutes les paroles qui se disent). — נַתַּדְ אֵל־לַב Mettre dans le cœur, inspirer : סָה אַלֹּדָיר נֹתַן אַל־לָבְר לַצְּשׁוֹח Neh. 2. 12, ce que mon Dieu m'avait inspiré de faire. - Prendre à cœur, méditer : יהוהר יהון אל-לבו Eccl. 7. 2, et que celui qui est vivant prenne cela à cœur; בל-נהי מחתי אל-לבי Eccl. 9. 1, j'ai medité toutes ces choses.

 a regardés, nous a pris pour des espions. Avec אַל־תִּתְּלְ לָּמְנֵי : לִמְנֵי I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour une femme pervertie.

אווא אינהן למי : Niph. 1° Etre donné, livré Is. 9. 5, un fils nous a été donné; קרבם נחני Gen. 9. 2, ils sont livrés entre vos mains ; לְחַנֶּקֵן דָּה Esth. 3. 14, qu'un édit soit publié. — 2° Etre mis, placé: במר במר במם Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs (v. מרום à יצָבָא הִנָתֵן צַל־דַוֹתַפִיד בָּפְשָׁע (מֵרוֹם Dan. 8. 12, et une armée, une puissance, lui fut donnée contre le sacrifice perpétuel du péché; selon d'autres : un temps est fixé pour (faire cesser) le sacrifice perpétuel à cause de leurs péchés. — 3° Etre fait : בן יוור בו Lev. 24. 20, ainsi il lui sera fait ; אָרָם חַצִּיר רָיָרָן Is. 51. 12, et d'un mortel qui deviendra semblable à l'herbe.

Hoph. 1° Étre donné: יְתַּן נַחְלָּחִיּג Nomb. 26. 54, son héritage sera donné; צְלִינָים בּלִינָים Lév. 11. 38, mais si de l'eau a été répandue sur la semence. — 2° Ètre placé: יְיִשְׁיִם וּבֵּרן דִישְׁטַיִם וּבֵּרן II Sam. 18. 9, il se trouva placé, suspendu, entre le ciel et la terre.

רְחַן chald. Donner, accorder; fut.: אין היי וְטָן יְנְתְּּוֹרְלֵּתְּ Dan. 2. 16, que (le roi) lui accordat quelque temps; און לְּנִתְּן לִּלָּתְּ til le donne, l'accorde; inf. בְּנִתְּן Esdr. 7. 20.

፲፫፻ n. pr. m. 1° Nathan, contemporain de David, II Sam. 7. 2. — 2° Nathan, fils de David, II Sam. 5. 14. — 3° Plusieurs autres, Sam., Rois, Chr., Esdr.

קרְרְּכֶּלְרְּ (don du roi) *n. pr. m.*II Rois 23. 11.

לְחַנְאֵל (don de Dieu, ou Dieu l'a donné) n. pr. 1° Nathanael, chef de la tribu d'Issachar, Nomb. 1. 8. — 2° Plusieurs autres, Chr., Esdr., Néh.

תְּנְיְהָי וּ נְחַנְיְהוּ n. pr. m. 1° II Rois 25. 23. — 2° I Chr. 25. 12. — 3° Jér. 40. 8.

נְתַּפּר נְתִיבָּתִי : Rompre, détruire בְּתַפּ

Job 30. 13, ils ont rompu, détruit, mon sentier (v. יַּרִשְ,).

ערַע Briser. Niph.: אָרָע Job 4. 10, (les dents des jeunes lions) ont été brisées (v. בּלָיבי).

Niph. Étre renversé : מְּמָבּיּ Nah. 1.6, les rochers sont renversés devant lui.

Pi. Renverser: יְמְצֵּבּ רְטֹתֵין; Ez. 16. 39, ils détruiront tes hauts lieux, ou : renverseront tes autels.

Pou.: ן וְחַנֵּח נְמֵץ מִוְבֵּח חַבַּעל Jug. 6. 28, et l'autel de Baal était renversé.

Hoph.: יְהֶץ בְּרַרֵים Lév. 11. 35, que ce soient des fourneaux ou des foyers, ils seront brisés.

Phi Arracher, couper: סְשָּׁם צָּמְּחֶקְרָּ Jér. 22. 24, de la même je t'arracherais; אָרָקְפָּרוּ מְרְיִקְכִּיר Iug. 20. 32, nous les éloignerons de la ville (dagesch euphon.). Part. passif: בְּיִנְיִנְיִנְ Lév. 22. 24, un animal dont les testicules ont été arrachés, ou brisés.

Niph. אָחָרָ בּֿנִדְּפּ arraché, être rompu, se rompre, être détaché, écarté: יְבָּיַדְּי Job 18. 14, l'appui sera arraché de sa tente (v. le même ex. a אַרְבָּיִרְ יִּבְיִר וֹּבְּיִר יִּבְּיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְּיִר יִּבְיִר יִּבְּיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְיִר יִּבְּיִר יִּבְיִר יִּבְּיִר יִּבְּיִר יִּבְיִר יִּבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִבְּיִר יִּבְּיִר בּיִבְּיִר בּיִבְּיִר בּיִבְּיִר יִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּי בְּבִּי בְּבִי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבִּייִי בְּבְּיִי בְּבְּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּייב בְּבִּייי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבּיי בְבּיי בְּבּיי בְּבִּיי בְּבּיי בְּבּיי בְבּייי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּייי בְּיי בְּבִּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבּיי בְּבִיי בְּבּיי בְּבִּיי בְּבּיי בְּבּי בְּבּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּיבְייי בְּבִּיי בְּיבְּבּ

la ville; יְמִיתִי נְחְקּי Job 17. 11, mes pensées sont renversées.

Pi. אָחְ Arracher, rompre, déchirer: אָחָלְשְׁרִישְׁרָן בַּבּרָּ בּצִר בּיִּטְּיִרְ רְבָּרָּ Ez. 17. 9, il en arrachera les racines; אָבְּרִשְּׁרְיִ רְבָּרָּם Is. 58. 6, et pour que vous brisiez tout joug (que portent les autres); יְשָׁבֵיךְ בָּבַר 23. 34, tu te déchireras le sein.

Hiph. Éloigner, enlever: עַּד הַהִּיקִם הַּלְּא Jos. 8. 6, jusqu'à ce que nous les ayons attirés hors de la ville; החָבֶּב בְּצֵאֹן לְּמִבְּה Jér 12. 3, enlève-les comme les brebis qu'on mêne à la boucherie.

Hoph. Étre éloigné: הָיְהָשִרּר Jug. 20. 31, ils furent éloignés, ils se laissèrent attirer, hors de la ville.

Pרָלָּ m. Espèce de maladie de peau, qui se manifeste au cuir chevelu; celui qui est a teint de cette maladie: בְּיִסְנִּיר (בְּלַבְּוֹן אֶּת־בְּיַנְנִים בְּיַרִיל (בְּיַרִ צָּתְר בַּיַנְיַם עַר 13.30, c'est la teigne; בְּיַבְּיַר בְּיַבְיַר (בַּיִבְּיַר לַבְּיַר pretre fera enfermer celui qui a la teigne.

תַּתְר (fut. יְתֵּתר Sauter: יְרָמֵּר Job 37. 1, (mon cœur) tressaille, exact. saute hors de sa place, est hors de lui-même.

Pi. Sauter: לְנַהֵּר בָּהַן עֵל־הָוֹאֶרָץ Lév. 11. 21, pour sauter, par le moyen de ses pieds, sur la terre.

Hiph. 1° Faire fuir, ou disperser: יַבְּיִהְר Ab. 3.6, il mit les peuples en fuite, ou il les dispersa. — 2° Lacher, délier, délivrer: חַבָּיה מִיבָּיה וּ Is. 58.6, délier les liens du joug; זְבָּי Job 6.9, qu'il étende sa main; בְּיִבְּי בְּיִבְּיִר מִיבְּי Ps. 146.7, l'Eternel délie, délivre, ceux qui sont enchaînes; יַבְּיֵּה וּ Il Sam. 22.33, il rendit ma voie libre et parfaite, c.-à-d. il enleva tout obstacle.

לְחֵר chald. Kal inusité. Aph. Abattre, faire tomber : אַמָּרָה Dan. 4. 11, faites-en tomber les feuilles.

קָרָת. Nitre : אָם־מְּבַבְּסִי אַם־מְבַבְּסִי Jér. 2. 22, quand tu te laverais avec du nitre.

שָׁתֵי (fut. שֹׁהִי) Arracher, détruire,

Hoph. Etre arraché: ਜਤ੍ਹਸਤ ਦੇਸ਼ਸ਼੍ਰ Ez. 19. 12, elle a été arrachée avec colère.

D

ם Samech, קפה quinzième lettre de l'alphabet; signifie comme chiffre: 60. b se permute avec toutes les lettres sifflantes. Exemples : נַחַל et יַרָּים renverser; et פַּבֶּל couvrir, cacher; פַבָּל et בוסם .Pil בוס triompher, se rejouir; בוס Pil. בוס פני פטובר fouler aux pieds ; פַּשָּׁים et מָשׁוּבָה haie ; רָמֵש fouler aux pieds, et רָמֵש ramper. Malgré l'analogie entre b et b, ces deux lettres ne se permutent que rarement; certains mots ont un sens tout à fait différent, selon que o ou best une de leurs lettres radicales. Exemples : מַבֵּר boucher, et מַבָּר acheter, payer; agir sottement, et לַכָּל réussir, et Hiph., considérer, etc.

קּאָף f. Séah, une mesure de capacité, le tiers de l'épha: אָסָּ דּוּסְ II Rois 7. 16, une mesure de pure farine; duel: סַאִּרִים II Rois 7. 18, deux mesures; plur.: שָּלִשׁ מְאָים Gen. 18. 7, trois mesures.

קלי m. Combat. Ex. unique: בְּלֵי Is. 9. 4, tout combat se livre avec bruit, tumulte; selon d'autres, par analogie avec le chaldéen, soulier. chaussure guerrière: toute chaussure, סֹבֵּי (de l'homme qui en est chaussé) du guerrier (marche, ou touche la terre), avec bruit.

אָלֶּי Combattre, ou être chaussé. Ex. unique: אַשׁ Is. 9. 4 (v. אַ אַדֹּרָ).

אָּסְאָם f. Mesure, de אָסְ les deux

premières lettres redoublées : אָּכַאִיקּאָדּ Is. 27. 8, avec mesure, avec modération, modérément.

אָסְ Boire avec excès, se remplir de boisson: יְנִישְׁרְאֵי וֹצֵּיכְי Is. 56. 12, abreuvons-nous de liqueurs fortes (ה parag.); part.: אַסֹבְאַר Deut. 21. 20, (il est) gourmand et ivrogne; part. passif בּיִּבְיּבִים יְבִּרּאִים אַרם Nah. 1. 10, et lorsqu'ils se seront enivrés de leur vin, ou, בְּיִבְּיִּבְּי inf.: de la manière dont ils boivent.

אֶלְסְ adj. Ivre : אָלָהְאָים keri, בּיבְּאָרם cheth., Ez. 23. 42, des hommes ivres; selon d'autres, nom de peuple : des hommes de Seba (v. בְּאָרָם).

אָסְרַאַּהְ סָּרְאַּלְ תַּמָּרִם Is. 1. 22, ton vin est mélé d'eau; סֶּרְ סָּרָאָם Osée 4. 18, leur vin tourne, s'altère, dans leur bouche (parce qu'ils en boivent trop); selon d'autres : leurs festins ont cessé.

אָבְּחְ n. pr. 1° Seba, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'une peuplade de l'Ethiopie. — 2° Province et ville de l'Ethiopie, probablement Méroé, Is. 43. 3; de la הַּבָּאִר Is. 45. 14, et les hommes de Seba (hommes d'une haute taille).

בּסְׁרָ (זְּיִּי pers. מְּמִּרְהַיּ ; inf. שֹּׁהָ, בְּבֹּהְ , כְּבֹרָהְ ; לְּמָתֹּר , כְּבֹרָה , בְּבֹרָה , בְּבִּרְה , בְּבֹרָה , בְבֹרָה , בְּבֹרָה , בְּבְּרָה , בְּבְּרְה , בְּבְּרָה , בְּבְּרְה , בּבְּרְה , בּבְּרְר , בְּבְּרְרְיה , בּבְּרְר , בְּבְּרְרְיּר , בּבְּרְרְיּר , בּבְּרְרְיּבְרְיה , בּבְּרְרְיבְּרְיְ

חור, retourner: סוֹבֵב סֹבֵב הוֹלֶהְ חָרוּחָ Eccl. 1. 6, le vent va constamment en cercle, en tournoyant; סַבּוֹרִוּר אֲנִי וְלִבִּר ברעסד Eccl. 7. 25, je me suis tourné de tous côtés et j'ai appliqué mon cœur à connaître ; וְסַבּּׁוִד אֲנִי לְּרָאֵשׁ אָּת־לִבִּי Eccl. 2. 20, et j'ai tourné, c.-à-d. j'ai décidé de détourner, mon cœur (de toutes les peines, etc.); רב-לכם סב את־תותר הואו Deut. 2. 3, vous avez assez tourné autour de cette montagne; הַּלְבֵּיר הַיִּרָיר Jos. 6. 4, vous ferez sept fois le tour de la ville ; וַיַּכָב אַת־אַרַץ אַדוֹם Jug. 41. 48, il tournait, cotoyait, le pays d'Edom ; ושׁמָבְרִים חַמֹּבְבִים בָּיִּיר (Cant. 3. 3, les gardiens qui parcourent la ville en tous sens; וְיַּטֹבּוּ בִּירוּדְה II Chr. 23. 2, ils parcouraient la Judée; פֿבָּר עָיר Is. 23. 16, parcours la ville; פֹב אֵל־אָדֵורֶר II Rois 9. 18, tourne, va, derrière moi, mets-toi a ma suite; סֹב אַחַה וּמְנֵע כֹ בלהנים I Sam. 22. 18, vas-y toi, et frappe les prêtres: נַיָּסֹבוּ הַרָךְ שִׁבְעַת יָמִים II Rois 3. 9, ils tournoyèrent, s'avancèrent (dans le pays), l'espace de sept journées de chemin; סֹב הָתְרַצָּב כֹּח II Sam. 18. 30, tourne de ce côté, place-toi ici; 10 Cant. 2. 17, retourne; של הועם של Jér. 41. 14, tout le peuple retourna, fit volte-face.

2º Entourer, environner, assiéger, investir une ville : סבר צביון Ps. 48. 13, environnez Sion; וְחָנַה הָסְבֵּינַה אֲלָם חָריכֵם Gen. 37. 7, voici vos gerbes qui entouraient (la mienne); סְבַבוּם כַּעַלְלֵידָם Osée 7. 2, leurs mauvaises actions les entourent, les assiegent, accablent; וְסַבֵּב אֹתָה Eccl. 9. 14, il investit la ville; ווייסבי השלעים II Rois 3. 25, les frondeurs l'investirent. Avec בַּלֹב : אֶל : יָלָבוּ עָלֵר : אֶל בביד Job 16. 13, ses archers m'environnent ; וַיַּפֶּח אָת־אָרוֹם חַפֹבֵיב אַלַיר II Rois 8. 21, il battit, frappa, les Edomites qui l'avaient environné. — סַבֶב absol. signifie aussi: s'asseoir autour d'une table pour prendre un repas : לֹא נָסֹב עַר־ בֹאוֹ מֹה לֹא I Sam. 16. 11, nous ne nous mettrons point à table qu'il ne soit venu ici.

3° Amener une chose, en être cause, occasionner : אָנֹכִי סְבֹּוָדִ בְּכָל־נָמָשׁ בֵּיח אָבִיךּ I Sam. 22. 22, je suis cause de la mort de toutes les personnes de ta famille.

Niph. בַּפָב (fut. הַפֹּבי, pl. יְפַבּר). 1° Tourner, se retourner, se diriger : חַבֶּלַת בּל־צִירָה Prov. 26. 44, (comme) la porte tourne sur ses gonds; הַבְּחָבָיוּ ונָסבָח לְמַעְלַח Ez. 41.7, pour וְנַסְבָּח לְמַעְלַח, (l'espace des chambres) devenait plus large, el allait en tournant à mesure qu'on montait; ou : on y montait par un escalier qui allait en tournant; דַּיַּרֶבֶן רָשֹׁב Ps. 114. 3, le Jourdain retourne en arrière, remonte vers sa source; המוב עליה פוס ימין בי Hab. 2. 16, le calice que l'Eternel tient en sa main droite se tournera vers toi, tu le boiras מ נישב שישהאל ללפת I Sam. 15. 27, Samuel se retourna pour s'en aller; לא־יִסְבּוּ בְלֵּכְתַּן Ez. 1. 9, ils ne se retournaient pas en marchant; יחשב תַּנַחַמָּנִי Ps. 71. 21, tu te tourneras de nouveau vers moi et tu me consoleras; וַנְפֶב לָבֶם חוברל מונב Nomb. 34. 4, votre frontière se dirigera en faisant un circuit du côté du midi; avec פָּלָ, מָעַל, so détourner, se retirer : וְנִּשֹּׁב בַּיָּאָבָלוּ I Sam. 17. 30, il se détourna de lui; ריפוב מַצַלִּידִוּם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux. - 2º Étre tourné, être transféré, passer מ un autre : נְהְּפֹב חַאָּלוּבָה I Rois 2. 15, la royauté s'est détournée de moi, a etć transférée (à mon frère); בלא־חָפֹב אס א וויים Nomb. 36. 7, pour qu'un héritage no passe (d'une tribu à une autre); וֹנְסֵבּי בָּחֵידֵם לַאֲבִירִם Jer. 6. 12, leurs maisons passent à des étrangers; מְבָּהו אלר Ez. 26. 2, elle, c.-à-d. (son commerce) ses richesses, passent, viennent, את יפב אַרון אַלֹּחֵר: - moi. — Etre mené יְמִירָאֵל I Sam. 5. 8, que l'arche du Dieu d'Israel soit menée à Gath. - Etre change : יָפֹב בֶּל-חָאָרֶץ בָּצַרָבָת Zach. 14. 10, tout le pays sera changé, sera semblable à une plaine. — 3° Comme Kal. נסבר אח הבית: Entourer, environner Jug. 19. 22, (des gens de la ville) entourèrent la maison ; avec אַל entourer dans une intention hostile : רנסבו עלרנו Jos. 7.9, ils nous envelopperont (pour nous exterminer).

Pi.: לְבַצְבוּר סַבֵּב אָּז־פְנֵי חַדְּבֶר II Sam. 14. 20, pour tourner, changer ainsi, la face des choses, pour lui donner cette forme ou cette tournure.

Po. בְבִס, fut. בְּבִיסִרְ. Même signif. que Kal. 1° Tourner autour, parcourir, traverser: תְּבִּבְּיִבְּיִרְ צָּיִרבְּבִּירְ Ps. 26. 6, je me tiendrai près de ton autel; je me tiendrai près de ton autel; proteger בַּבִּיר Cant. 3. 2, je ferai le tour de la ville. — 2° Entourer, environner, protéger: בְּבִיר בְּאַבִּים הְּסֹרְבְּבִי Ps. 7. 8, l'assemblée des peuples t'environnera; avec double réy. dir.: בְּבַיִּר בְּאַבִּירִ בְּעַר בְּבִּיר בְּבַיִּר בְּעַבְּיִר Ps. 32. 7, tu m'entoures de chants, de cris de délivrance (v. a בַּבַּיִר בְּבַיִּר בַּבָּיִר Deut. 32. 10, il l'entoura, le protégea; בְּבַיּר בְּבַיִּר בְּבַיִּר בְּבַיִּר S1. 22, la femme entourera l'homme, le cherchera; selon d'autres: le protégera.

Hiph. בפה, fut. בפה. 1º Intransit. Tourner: הָּכֵב אֵל־אַחֵרֶיהֵם II Sam 5. 23, tourne derrière eux, derrière leur camp. — 2º Trans. Tourner, retourner, détourner : וַיַּפֶּב אַת־פַנִיו אֵל־הַקּיר II Rois 20. 2, il tourna sa face vers le Jér. 21.4, je retournerai (contre vousmėmes) vos armes de guerre; לָחָפַב אַלֵּיךְ אָת־בֶּל־יִטְרָאֵל II Sam. 3. 12, pour tourner, attirer, vers toi tout Israel; יוָפֶב אַרוֹן־רֵי אַת־הַעִּיר Jos. 6. 11, l'arche de l'Eternel fit le tour de la ville; הסבר ברברה פבגהי Cant. 6. 5, détourne tes yeux de moi. - 3º Faire tourner, faire faire un détour, un circuit; changer, transférer: הַסֶב אַז־הַשְּאַרָב II Chr. 13. 13, (Jarobeam) ordonna à l'embuscade de tourner; נַיָּפֶב אֱלֹחִים אֱח־חָבֶם Exod. 13. 18. Dieu fit faire au peuple un détour, circuit (par le chemin du désert); ניסביר ברה הרץ Ez. 47. 2, il me fit tourner par le chemin de dehors; אַפֶּעבּוּ אר־אַרוֹן I Sam. 5. 8, ils firent tourner, ou ils porterent, l'arche (à Gath); -ray וו פבוא הַפֶּלֶה הַחִיצוֹנָת הַסֵב בֵּית יֵי II Rois 16. 18, et il changea l'entrée du dehors, par où le roi passait, et la fit à l'intérieur du temple ; רַיַּפֶּב אָד-עַבְּשָא ון בּרְהַנְּסְלָּח הַשְּׁיֵהָה II Sam. 20. 12, il tira Amasa hors du chemin dans le champ;

I Chr. 10. 14, il transfera, donna, le royaume à David; ביקים להוד Esdr. 6. 22, il avait tourné en leur faveur le cœur du roi d'Assyrie; יְמַבּר בָּהְרִינִים בְּרַבְּיבָּיה וְתְּטִבּר בְּלֵבְיִת וְתְּטִבּר בְּלֵבְיתְם I Rois 18. 37, tu as changé leurs sentiments (י. וְמַבּר בִּיבִירִם; (צֵּהֹרְיִרִית צִּיִּרִים בָּיבְּיבִית אַרִּרְיִרת וּצִּבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִּבְּיבִית וּצִּבְּיבִית וּצִּבְיבִית וּצִּבְּיבִית וּצִּבְיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִּית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְּיבִית וּצִבְיבִּיב וּצִבְּיבְיב וּצִבְּיב וּצִבְּיב וּצִבְּיב וּצִבְּיב וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִּבְיב וּצִבּית וּצִבּית וּצִּבְּיב וּצִּבְּיב וּצִּבְּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצִבּית וּצְבּיב וּצִבּית וּצִּבּית וּצִבּית וּצְבּיב וּבּיב וּיִבּית וּצִבּית וּצִּבּית וּצִּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּצִבּית וּצִבּית וּצִבּית וּצִּיב וּבּיב וּיבְּיב וּבּיב וּב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיית וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּבּיב וּ

Hoph. בְּשִׁה בּ מִי מִי מִי בּעָרָה בְּּלָה Ez. 41. 24, deux portes qui tournaient; בְּשִּׁהְ בַּעָּלָה בְּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַעָּלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַּעָלָה בַעָּלָה בַּעָלָה בַעָּה Is. 28. 27, et on (ne) fait (pas) passer la roue du chariot sur le cumin. — 2° Etre entouré, enchâssé: בּישִׁה בַּעָּלָה בַּעָלָה בַּעָּלָה בַּעָלָה בַעָּלָה בַּעָּלָה בַּעָּלָה בַּעָּלְה בַּעָּלְה בַּעָּלָה בַּעָּלְיה בַּעָּיה בּעניה בּעַלָּה בּעניה בּעניק בּענילָה בּעניק בּענילָה בּעניק בּעניק בּעניק בּענילָה בּעניק בעניק בעניק בּעניק בּעניק בּעניק בעניק בּעניק בעניק בעניק

קּבְּה (rac. סְבֵּב). Ce qui est amené, dirigé, par Dieu, par la Providence; événement, sort: בִּידְיָרָהוּ סְבָּה מַנִּם הָי I Rois 12. 15, car ceci avait été amené par l'Éternel.

ית פָּבִיב m. (const. פָבִיב). Ce qui est autour, alentour : פורהַתְּפָּרָר וּיִבְּרָר וּיִבְּלוֹא וְצַר־הַתְּפָּרָר I Chr. 11. 8, depuis Millo jusqu'aux alentours (de la forteresse). — 2º Celui qui est autour : צַר וּסָבִיב הָאָרֶץ Amos 3. 11, l'ennemi (viendra), et il sera campé autour du pays. - 3º Adv. Autour, tout autour : פּאַר־סָבִּרב פֵּרנֵיךְ Is. 49. 18, lève les yeux autour de toi; בְּבֶל־וְבְלוֹ סְבִיב Gen. 23. 17, dans toute l'étendue du champ, tout autour; יָחַצַבִּירַנִי עַלֵּיהַם סָבִיב סָבִיב répélé : סָבִיב Ez. 37. 2, il me tit passer tout autour de ces os ; סָבִיב לָשָׁלְחֲקָה *יְחִיבּים חָיף מְבִּיב* לָ Ps. 128. 3, autour de ta table; בְּּפֶבִּיב adv., d'autour, de toutes parts: תַּצִּסְמוּ בּסְבִּיב Ez. 39. 17, rassemblez-vous de tous côlés; מֵנוֹר מָפֶּבְרב Jér. 20. 3, l'épouvante est tout autour, ou : vient de toutes parts ; הַנְּלִּגִּ מִּפָּבִיב לִמְיִׁפְּן־כֹּרַח Nomb. 16. 24, éloignez-vous d'autour de la tente de Koreh.

Plur. m. סְבִּרבִרם. 1° Les alentours,

les environs: וּבְּלְבְּרֵבֵי יְדִישְׁלֵּבְּוֹ Jér. 33. 13, et dans les alentours de Jérusalem; אָבְלָּח נָּלִּיְלְּבְּרָ וְדִּישְׁלָבְּוֹ Jér. 21. 14, elle dévorera tous ses alentours. — 2° Ceux qui sont autour, les voisins: יְבָּרְ לֵּי בֶּלִי בְּלִי בְּרָבְּי Jér. 48.17, plaignez-le, vous tous qui êtes autour de lui. — 3° Comme le sing., prépos. Tout autour : יִבְּיִבְיִר Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève une violente tempête.

Plur. f. סביבות. 1° Pays voisins, les alentours : יַלַחֵבוּ הַשָּּקָהֶל אַת־בֶּל־סְבִיבֹחֵים Nomb. 22. 4, le peuple dévorera tout ce qui nous entoure. Fréq. Ceux qui habitent le pays d'alentour, les voisins: לעג וַקַלָּס לְסָבִיבוֹתֵים Ps. 44. 14, un sujet de raillerie et de mépris pour ceux qui nous entourent; יָכָל־סְבִּרבֹחֵיתָם תִּוֻּקִּדּ בתיתם Esdr. 1. 6, tous ceux qui demeuraient aux environs les assistèrent. — 🗫 Cours circulaire (du vent), circonvolution : וַצַל־סְבִּרבוֹתִיוֹ שֶׁב תַרוּחֲ Eccl. 1.6, (le vent va en tournoyant) et il revient sur lui-même dans son mouvement circulaire.—3° Prep. Autour : סָבִּיבֹת תָאֹחֶל Nomb. 11. 24, autour de la tente; avec suff.: סְבִּרבוֹרֶדּיף Job 22. 10, autour de toi ; סברבודי I Sam. 26.7, autour de lui.

בי בי Entrelacer, embarrasser (des branches d'arbre). Part. passif: בי בי אור סברם סברם Nah. 1. 10, (ils sont) comme, ou (ils seront consumés) comme, des épines entrelacées.

Pou. Meme signif.: יֶסְבֶּכּי יְסְבָּטִי Job 8. 17, ses racines s'entrelacent.

קְּבָּהְ m. Branche entrelacée, buisson: קבְּיִה הַּעְבַּרְ Gen. 22.:13, (un bélier) était pris dans un buisson; בְּאַבָּה בְּיִבְּי Ps. 74. 5, dans un bois touffu, ou dans une futaie; סְבְבֵּר תַּיִבֶּע Is. 10. 34, les buissons de la forêt, ou le bois le plus épais.

שבה m. Buisson, futaie : בָּטְרּבּ Jér. 4.7, le lion monte, s'élance, hors de son buisson, ou de sa futaie.

לְבְּאָ chald. f. Nom d'un instrument de musique, sambuque, espèce de harpe, Dan. 3. 5 (v. 7. 10, אַבָּאָר).

ים חַבְּרֵי n. pr. m. II Sam. 21. 18.

לְבֶל (fut. בְּׁמְלֵּל Porter, se charger d'un fardeau, supporter (la douleur, le châtiment, d'une faute): בְּׁמְלֵּל Gen. 49. 15, pour porter le fardeau; בְּּמְלֵּלְדְּעָּרָ בְּּנְלְּעָרָ וּצֹּי Is. 46. 7, ils s'en chargent; בּּבְּמְבִי בְּּנִלְּעָרֵ בָּבְלְּעָרֵ וּצִּי Is. 53. 4, il s'est chargé de nos douleurs; בּבְּלֶּבְי Lament. 5. 7, nons portons la peine de leur iniquité.

סבל

Pou. passif: אַלְּמָּלִים מְּטְבֶּלִים Ps. 144. 14, nos taureaux sont chargés de graisse, sont gras, ou peuvent être chargés, c.-à-d. ils peuvent porter, trainer, de fortes charges.

Hithp. Devenir lourd: יְרַסְתְּבֶּל חָתְּנֶב 12. 5, et quand la sauterelle même devient pesante, quand la chose la plus légère devient à charge.

בְּלִים chald. Porter. Po.: יְאָשׁוֹיִדִּי בְּסוֹבְלִין Esdr. 6. 3, et que ses fondements puissent porter (un édifice, etc.); ou : que ses fondements soient solides, durables.

קבְל ז Rois מַשָּא סָבְּל I Rois מָשָּא סָבְּל I Rois מָשָּא סַבְּל I Rois מָבָּל 15, (soixante-dix mille hommes) qui portaient les fardeaux. — 2º L'homme qui porte le fardeau, portefaix : בְּיִבְּיִם אָבֶּל הָאָב הָאָב זוֹ Chr. 2. 17, soixante-dix mille portefaix; הַשַּבְּלִים 34. 13, כפּנג qui portaient les fardeaux.

סבֶל m. Charge, fardeau: סְבֶל Is. 10. 27, son fardeau; לא סְבָל Is. 9. 3, le joug de son fardeau, le joug qu'il portait, qui l'accablait.

תְּלְּוֹת f. pl. Charges, travaux pénibles, corvée: סְּבְלֵּה מְצְרֵיִם Exod. 6. 6, les durs travaux dont les Egyptiens vous chargent; בְּסִבְלָתְם 1.11, par leurs travaux pénibles.

הַלְבֹּסְ f. Épi. Les Éphraimites prononçaient הַבְּשׁׁה au lieu de הַּבְּשׁׁשׁ épi (v. Jug. 12. 6). קבר chald. (v. שָׁבֵר Pi.). Espérer, penser: וְיִסְבֵּר לְחַשְׁנָיִח Dan. 7. 25, il espère, ou il s'imagine, pouvoir changer (les fêtes, etc.).

לְבֶר י Mine, geste : מְבֶר Aboth, avec une figure souriante, affable.

יי Rituel, avec la permission.

סְרְרֵים (double espérance) n. pr. Sibraim, ville en Syrie entre Damas et Hamath, Ez. 47. 16.

תְּקְתָּה n. pr. Sabtha, fils de Chus, Gen. 10. 7, souche d'un peuple אָּהָאָנּא I Chr. 1. 9.

אֶבְתְּבְיּ n. pr. Sabthecha, fils de Chus, Gen. 10.7, souche d'un peuple éthiopien.

רְיַּטְנֵא רּוֹמָדְיּל chald. Multiplier, augmenter : וְיַסְנֵא רּוֹמָדִיּלוֹן Rituel, qu'il augmente leurs jours.

קבר (fut. יְשְׁהָיִי) Se prosterner en adorant les idoles : לְבֵּוּל צֵין אָסְנוֹין Is. 44. 19, je me prosternerai devant un morceau de bois; יְרִשְּׁהִיין vers. 17, il se prosterne devant (son idole); יְרִשְּׁהִידְין 3. 6, et que vous adoriez.

קנְר chald. (fut. רַסְּגָּר). Se prosterner, adorer: בְּלְרָנָיֵאֵל סְנָר Dan. 2. 46, et il se prosterna devant Daniel.

וֹסִיג pl. (v. סִרג).

קְּלְּהְ f. Possession, bien précieux, trésor: רְהִייהָם לִי סְלְּלָּה Exod. 19. 5, vous serez pour moi de tous les

peuples une propriété, comme mon bien propre ; קלָבִים Eccl. 2. 8, et le trésor des rois.

אָרָיִם אוֹ אוֹ Des etrouve qu'au pl. אָרָיִם הַּיּרְם אָרָיִם אַרְּרָּים אַרְּרָּים אַרְּיִּרְם אַרְיִּרְם אַרְיִּרְם אַרְיִּרְם אַרְיִּרְם אַרְיִּרְם אָרָרִם תְּבִּוֹר וּלְּיִרְם עְבִּיר וּלְיִרְם עְבִּיר וּלְיִר וּבְּיִבְּם אַרְרִים עְבִּיר וּבְּיִבְּם אַרְרִים עְבִּיר וּבְּיבְּם אַרְרִים עְבִּיר וּבְּיבִּם עְבִּיר וּבְּיבּים עַבְּיבּים עְבִּיר וּבְיבּים עַבְּיבּים עַבִּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבּיבּים עַבִּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבּיבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבִּיבּים עּבִּיבּים עּבּים עַבְּיבּים עַבְּיבּים עַבִּיבּים עּבִייבּים עּבִייבּים עּבּיבּים עּיבּים עבּיבּים עבּיבּים עּיבּים עבּיבּים ב

אין Chald. m. Gouverneur: סְנְנֵיִא Dan. 3. 2, les gouverneurs; בָּכָר סְנְנִיך Dan. 2. 48, et le chef des hauts dignitaires.

לַבּר (fut. יִסְגֹר, v. סָבַר) Fermer, boucher: יְסֵנֶר וְאֵרְן is. 22. 22, il fermera et personne n'ouvrira (ne pourra ouvrir); סנור חותם צר Job 41.7, étroitement serré, fermé comme par un sceau; מַטָּוֹר מָטֵר חַחָהַן Gen. 2. 21, il referma la chair, ou : il mit de la chair a sa place; סֵגר אָת־פֶּרֶץ נִיר הָּוָד I Rois 11.27, il a fermé, réparé, les brèches de la ville de David ; דֵּלְמָבוּ סָנָרוּ Ps. 17. 10, ils ferment leurs entrailles, leur cœur; יסגר לִקרַאת רֹדְקּד Ps. 35. 3, et ferme le passage à ceux qui me poursuivent (v. קּנֶרָם: בְּעֵרַם: בְּעֵרַם; מַאָר פּעָרָם: בְּעַרַם Jug. 9. 51, ils avaient fermé la porte derrière eux ; סָגָר רֵי בְּעֵר רַיְחְמָה I Sam. 1. 6, l'Eternel avait fermé son sein, l'avait rendue stérile; תַּיְסִנֹּר דַּוּרֶלֶב בְּעֵר בתלים Jug. 3. 22, et la graisse se referma autour de la lame; avec > : יסור על-איש Job 12. 14, s'il ferme sur quelqu'un, s'il tient un homme enfermé; סַגַר עַלֵּירָזִם דַוּמָדְבֶּר Exod. 14. 3, le désert s'est fermé sur eux, ils sont renfermés dans le désert. Part. passif Ce qui est enfermé, ce qui est précieux : אַרַב סְנאר I Rois 6. 20, de l'or très pur.

Niph. Etre fermé, être enfermé, s'enfermer: הְשָׁבֶּרִים לֹא יָפְבֵּרוּ Is 45.1, les portes ne seront point fermées; הִשָּבֵּר יַבִּירם Nomb. 12.14, qu'elle soit

enfermée pendant sept jours; יְשְּׁבֶּרְ Ez. 3. 24, enferme-toi dans ta maison; פָּר יְּכְּוּר לְבוֹא בְּיִכִּי I Sam. 23. 7, puisqu'il s'enferme en se rendant dans une ville (qui a des portes et des verrous); ou: puisqu'il s'est livré lui-même en se rendant, etc.

Pi. Livrer: יְסַמֶּרְךְּ תֵּי מְּיֵדְר I Sam. 17. 46, l'Éternel te livrera entre mes mains; et sans אָשֶׁר סְעֵּר אָד יְדְאַנְשִׁים: מְּיֵד II Sam. 18. 28, qui a livré (entre tes mains) ces hommes.

Pou. Étre fermé: סְבֵּר מָלֹ־בֵּיִת מְבֹּיא Is. 24. 10, toutes les maisons sont fermées, de sorte que personne n'y entre plus; מְּבָרָת מְּסְנָּיָת Jos. 6. 1, Jéricho était fermée et verrouillée (devant les Israélites), מָבָר part. du Kal; ou : Jéricho avait fermé ses portes et était barricadée.

Hiph. 1º Fermer, enfermer: יַּחְסָבִּיר אַר דַּקְבָּיִת Lév. 14. 38, il fermera la maison; יְהִסְנִירוֹ חַמֹּחֵן Lév. 13. 5, le prêtre l'enfermera. — 2º Livrer (à l'ennemi), abandonner, sacrifier, mettre à la merci de : וָאֵל־חַסְגַר שָּׂרִידֵיו בְּיוֹם צָּרָה Obad. 14, tu ne livreras, ne trahiras pas le reste de ses habitants au jour du malheur; avec לאַר הָפָיַר : לָּאַר הַיְסָנִּיר : לָּאַר הַיַּבָּר עבר אל-צויניז Deut. 23. 16, tu ne livreras pas, l'esclave à son maître; יְלָפי דָוּטָבְירוֹ ערר דשלה I Sam. 23. 20, ce sera à nous le livrer entre les mains du roi; ייַי הסוירה Deut. 32. 30, et (parce que) l'Éternel les a livrés, abandonnés; יחַיָּרָם לַּדָּבֶר חִסְנִּיר Ps. 78. 50, et il les fit périr par la peste, exact. il livra leur vie à la peste; selon d'autres : אם יווינום el leurs bestiaux ; אם יווינום Job 11. 10, qu'il renverse, détruise, ou qu'il livre (le coupable).

קבר הם אַריָרָאָא Dan. 6. 23, et il a ferme la gueule des lions.

קריר m. (rac. קנר Pluie: קיור קיור Prov. 27. 15, dans un jour de pluie.

יתים היים פאר בילי Job 23, 27, tu as mis mes pieds dans les (ceps) chaînes.

סְרּוֹּרֵי מְּכֶּרֶתְ : M. Ordre קּוֹרָר Rituel, l'ordre, de ses libations.

סוג

ויים. Espèce de vêtement fait de lin: אָרִין פָשְּׁיָם Prov. 31. 24, elle fait des toiles de lin; מָרִין בָשְׁיָם Jug. 14. 12, trente chemises.

n. pr. Sodome, une des quatre villes dans la vallée de Siddim, près de la mer Morte, qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 18.

קרנים m. Arrangement, ordre. Plur.: Job 10. 22, où il ne règne pas d'ordre, où tout est sans ordre (v. שונה).

יסְיְרֵי Pi. Ranger avec ordre : אָסְיַרִי Rituel, et qui range avec ordre les étoiles.

קרה m. Rondeur: אַנן רַיּפּרָא Cant. 7. 3, coupe de la rondeur, une coupe ronde.

Une tour (de sa forme ronde); de la ידים קיבור (de la ידים Gen. 39. 20, la prison. אים n. pr. So, roi d'Egypte, II Rois 17. 4.

I אם (v. בְּבֶּב (v. בְּבָּב (v. בְּבָּב (v. בְּבָּב (v. בְּבָּב (v. בִּבְּר (v. בְּבָּב (v. בִּבְּר (v. בְּבָּר (v. בְּבָר (v. בְּבָּר (v. בְּבְּר (v. בְּבָּר (v. בְּבְּר (v. בְּבְּר (v. בְּבָּר (v. בְּבָּר (v. בְּבְּר (v. בְּבַר (v. בְּבּר (v. בְּבַר (v. בְּבּר (v. בְּבַר (v. בְּבַר (v. בְּבַר (v. בְּבַר (v. בְּבַר (v. בְבַר (v. בְּבַר (v. בְּבַר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בְבַר (v. בְבּב (v. בְבּר (v. בּר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בְבּר (v. בַבּר (v.

II סוגן Entourer, environner (v. מיין: מיין: ביים): Cant. 7. 3, environné de lis.

בּיִתְּקְדִּשׁ בַּסּוּנֵר : Cage (סְנֵּר m. (rac. נַיְתְּקְדִשׁ בַּסּוּנֵר : Ez. 19. 9, ils mirent (le lion) dans une cage.

סור (de היס conseil) Hoph. Étre conseillé, être instruit : אַלָּח היסָר שְׁלָּטְּח II Chr. 3. 3, et voici les choses que Salomon avait été conseillé, instruit (de bâtir); ou de la racine יָסָר.

סוד m. 1º Société, assemblée (pour s'entretenir ou pour délibérer) : סור Jér. 6. 11, l'assemblée des jeunes gens; בְּסוֹד יְטָרִים Ps. 111. 1, dans la société des hommes probes; -- rio ספרקים Jér. 15. 17, dans l'assemblée de ceux qui se divertissaient, ou des railleurs; בָּסוֹד עַמָּר לֹא-רָדְוֹר Ez. 13. 9, ils ne seront point dans l'assemblée de mon peuple. — 2º Délibération, conseil, dessein : בארן סוד Prov. 15. 22, sans délibération, sans réflexion; -לפל עמה רערימו סוד Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice contre ton peuple. — 3° Confidence, entretien, intimité, secret :אֲשֵׁר יַדְחָדָּר נַמָּחָרַם Ps. 55. 15, nous qui eûmes ensemble des conversations familières et agréables; של־מְחֵר סוֹדִי Job 19. 19, tous ceux avec qui j'étais intime ; אַלוּהָ Job 29. 4, lorsque la faveur ou la protection secrète de Dieu (veillait sur ma tente); סור וֵי לִירֵאָיו Ps. 25. 14, la faveur de Dieu est pour ceux qui le craignent; ou : il leur découvre ses secrets ; rior אַחֵר Prov. 25. 9, le secret d'autrui.

חורי n. pr. m. Nomb. 13. 10.

770 n. pr. m. I Chr. 7. 36.

לוּחָה (בְּלֶּחָם: (מְתִּיד (יְבְלֶּחָם: בְּבְלֶּחָם: Is. 5. 25, leurs corps gisaient comme de l'ordure (au milieu des rues) (v. une autre explication à מַפּּיּחָה).

7. 57. m. Esdr. 2. 54, Néh.

Hiph. Même signification: יַּרְחַץ יַבְּטָּךְ II Sam. 12. 20, il se lava et se frottu le corps d'huile.

סְּלְּכֶּוֹיֶה chald. f. Nom d'un instrument de musique, cornemuse, tympanon (?), Dan. 3. 5, 10.

חבבר n. pr. Sweneh (Syene), ville la frontière méridionale de l'Égypte, Ez. 29. 10.

סוֹסָה (de סוֹסָה). Jument, cavale : לְּסְכָּהִי הְּרַכְּבֵי מַּרְעֹּה Cant. 1.9, (je te compare) à la cavale attachée au char de l'haraon.

יסוס n. pr. m. Nomb. 13.11.

intrans. Finir, cesser d'être, périr: מְיִרְיָם לֹאִ־יְסִּוּן מִיּרְיָם Esth. 9. 28, et leur souvenir ne cessera point, ne sera point effacé, chez leurs enfants; ספור Ps. 73. 19, ils ne sont plus, ils ont péri; יְחָבָּי רָסָה וּרָבּי Is. 66. 17, ils périront tous ensemble.

Hiph. Faire cesser, en finir, perdre, faire disparaître: אָסְיּמָ אָסָאָ Jér. 8. 13, j'en finirai avec eux, ou: je les perdrai, exterminerai; אָסָקּ פָּלּ Soph. 1. 2, je ferai tout disparaître; אָסָאָ, dans les deux exemples, inf. de אַסָאַ.

סוף chald. Avoir une fin, s'accomplir: סִּלְיָאָשׁ טְּשַׁר עַל־רְבִּרְנָעָדְּיָ Dan. 4. 30, la parole s'accomplit dans la personne de Nabuchodonozor.

Aph. Mettre une fin, détruire : הְחָפֵּף מֶל־אָפַּין מֵלְכְּיְחָא Dan. 2. 44, il détruira tous ces royaumes.

קאום m. Jonc, roseau, algue : בשנהן Exod. 2. 3, elle l'exposa au milieu des roseaux; שיבות היים Jon. 2. 6, l'algue est tournée (autour de) ma tête; ביים אים Ps. 106. 7, dans la mor des roseaux, la mer Rouge.

nio n. pr. d'une ville, Deut. 1. 1.

קּהָט m. Fin, extrémité: אָפְּלְיאָאָדָל pro Eccl. 7. 2, la fin de tout homme; אָדָּט Eccl. 42. 43, la fin de ce discours, de toutes ces paroles; יוֹסין Joel 2. 20, l'extrémité de son armée, l'arrièregarde.

קוֹם chald. m. Fin, extrémité : אָסיֹאָ אָבְישָׁהְעָּא Dan. 4. 8, jusqu'à l'extrémité de toute la terre; אָרְישָא הַ־מִּלְּחָא Dan. 7. 28, la fin du discours.

הְּבְּלִץ f. Tourbillon, tempête: אְנָבֵהוּ סּוּמָּה השָּה Job 21. 18, comme la menue paille que le tourbillon emporte; מְּנַבְּה לַבְּרֵלוֹף Is 21. 1, comme des tempêtes qui traversent le midi; avec ה parag.: יְסִבְּיבָה יִקְבֵּרִיף Osée 8. 7, Ils moissonneront la tempête.

חור (fut. יובסר, בסור) 1° S'écarter, se retirer, s'éloigner, écarter, ôter, être ôté, disparaître, cesser. Avec מַעַל, פָּדָל, קרוּ מַדֵּרַר פִרְדַּוּרָרָן: מַאַדֵּרַר Exod. 32. 8, ils se sont promptement retirés de la voie (que, etc.); וַאלּהִדּם סַר מֵעַלֵּר I Sam. 28. 15, Dieu s'est retiré de moi, m'a מור־אַפּרַיִם מַצַל יְדוּדָדו ; abandonné Is. 7. 17, depuis le jour de la séparation d'Ephraîm d'avec Juda; אַל-הָּסױראּ מאַחַרֵּד רֵי I Sam. 12. 20, ne vous éloignez pas de Dieu ; absol.: יַּטְרָחֵם וַעַבֶּרָחָם Deut. 11. 16, (prenez garde) que vous ne vous détourniez et adoriez des dieux étrangers; חכל פר Ps. 14. 3, ils se sont tous écartés de la bonne voie, ou : ils sont devenus infidèles; לא־תָסוּר מֵעֶלָרו אָוַלְהוֹ Prov. 27. 22, sa folie ne le quittera pas; ou, 2º pers.: tu ne lui ôtera pas sa folie; לא יַסְרדּי מְעָּנוּי Exod. 25. 15, (les bâtons) n'en sortiront pas, on ne les en tirera jamais; יָסְרֵת מֲעֵם Prov. 11. 22, (une femme) dépourvue d'esprit, insensée; וְתַבְּמוֹת לֹא־סָרוּ I Rois 15. 14, mais les hauts lieux ne furent point ôtés, exact. ne disparurent point; יָסֶר עֵּלֹקָה Is. 6. 7, ton péché a disparu, est effacé; רַכּפֹּרִי בריהו פייד Job 15. 30, il disparattra par le souffle de sa bouche; סר סָרָאָם Osée 4. 18, leurs festins ont cesse (v. סֹבָא); une fois avec יַסארוּ בִּר : בְּ Osée 7. 14,

ils s'écartent de moi, ou, de יָּכֶר: ils se révoltent contre moi.

🕿 Quitter un endroit pour s'approcher d'un autre, s'approcher, se tourner vers, venir, entrer : אָסְרָח־נָּא וְאֶרְאֶח Exod. 3. 3, je veux m'approcher et voir; מִר־פַּרְדּר רַסְר חֵינָהו Prov. 9. 4, qui est simple qu'il entre ici; רְתַּנֵּחֹד אָרִישׁ סֵר I Rois 20. 39, un homme s'est approché; סָר מֵר־חַמְּנוֶת I Sam. 15. 32, l'amertume de la mort approche; וַסֶר מִּרָזַח סרוּהִים Amos 6. 7, et le deuil de ceux qui sont étendus voluptueusement approchera (v. a מֵרְחַהַ ; avec נָיָּסֶרוּ : עַל עליו לְהַלְּחֵם I Rois 22. 32, ils s'avancerent vers lui pour combattre; avec > : . וְנַסוּרָה אֱל־עִיר Jug. 19. 11, entrons dans la ville; סוירה אַלַר Jug. 4. 18, entre chez moi ; וְסֵר אֱל־כִישָׁמַנְהָהְ I Sam. 22. 14, et qui (comme lui) entre dans ton conseil (v. יָסוּר לִשָּׁאל לְשָׁלם לָךְ: (מִשְׁמַעַת Jer. 15. 5, qui viendra s'informer de ton salut, de ton état? — יַסֹר בַּמַמְשֵׂא I Chr. 15. 22, il était maître, c.-à-d. il excellait, en musique (v. סלוּר); ou, de : il instruisait les autres en musique.

Pil.: דְּרְכֵּי סוֹרֵה Lament. 3. 11, il détourne mes sentiers, les rend tortueux; selon d'autres : il les couvre

d'épines (v. סִירִים).

Hiph. בְּסָרר, ful. דְסָרר, apoc. בְיַבֶּיר, 1º Détourner, faire écarter, ôter, éloigner, rejeter, omettre, repousser, destituer, faire disparattre, renverser: ער־יַסִיר אַת־בָּנָהְ מֵאַחַרִי Deut. 7. 4, car il détournera ton fils de moi, il fera que ton fils m'abandonnera ; לְחַסִיר אָרָם מַעַמָּמִית Job 33, 17, pour détourner l'homme de toute mauvaise action ; וַמַּסֶר בָּגְדֵי אַלְאָטָ Gen. 38. 14, elle ôta, quitta, ses vétements de veuve; לָחַסִיר אַת־ראָשָׁי II Rois 6. 32, pour me couper la tête; יוֹסִיר דֵי מִנְּקְה כָּל־חוֹלִי Deut. 7. 15, l'Eternel éloignera de toi toute maladie; אַשֶּׁר לאַ־חַסִיר הְפַּלָּחִר וְתַסְהוֹ מֵאָחִר Ps. 66. 20, qui n'a pas rejeté ma prière, ni détourné sa miséricorde d'auprès de moi ; נוייאַל הַסִיר מְּשָׁשָּטִי Job 27. 2, par Dieu l'Eternel qui me refuse justice, ou qui m'ôte les moyens de me justi-

fier; ואָת־דְּבֶרֵיו לֹא חַסִיר Is. 31. 2, il n'a pas retiré une seule de ses paroles, il n'en a laissé aucune inaccomplie; לאַ־חַסִיר דָּבַר מְעֹל Jos. 11. 15, il n'a rien omis de tout ce (que Dieu avait ordonné à Moise); פּר אִם־חֲסִירְה הָיִנְיִרם וו Sam. 5. 6, à moins que tu n'aies écarté, repoussé, les aveugles et les boiteux; הַמָּר הַנְּגַלְכִים אָרשׁ מְּנְּלְמֹי I Rois 20. 24, éloigne, ou destitue, · les rois chacun de leur place, ou de leur poste; מָנְבִירָת II Chr. 15. 16, il lui ôta son autorité de reine, exact. il l'écarta pour qu'elle ne fût plus reine; וָשָׁאוּל חָסָיר אַת־תַאֹבוֹת ISam. 28. 3, et Saul avait fait disparattre les devins (du pays); חַסרוּ אֵר־אֵלֹדֵר הַנַּכָר Gen. 35. 2, jetez loin de vous les dieux étrangers; ייִסירוּ אַבְּיר Job 34. 20, ils renversent le tyran; מָסִיר אֵוָלי Prov. 28. 9, celui qui détourne l'oreille (pour ne pas écouter). — 🗣 Avec אַ Faire approcher, laisser entrer : וְלֹאֵ־אֶבָה נָוָד עליד אַרדאַרוֹן יַי II Sam. 6. 10, לַחַסִיר אָלִיד אַת־אַרוֹן יַי David ne voulut pas que l'on amenat l'arche de l'Eternel (chez lui).

מור m. Rejeton bâtard, branche dégénérée: סירר דעפר ככרידו Jér. 2. 21, des branches dégénérées, une vigne étrangère.

. חור n. pr. d'une des portes du temple, II Rois 11.6.

מוס ou חים Kal inusité. Hiph. (מְסִית, une fois מים, Jér. 38. 22; ful. מים,

יָפִית Jér. 36. 18; part. מְּשָׁרָּא 1° Exciter, persuader, exciter à faire le mal, séduire, tromper : יָּמִטִּינוּע לְּשָׁאוֹל שַּרֵה שָּבֶרה שָבֶרה Jos. 15. 18, elle l'excita, lui conseilla de demander un champ מ בר יִסִרוּקה אָיִדִיך Deut. 13. 7, si ton frère veut te persuader, t'exciter (au mal); אַשָּׁיר־דַּיַסְתָּח אַחוֹ אָרַיָבֶל אָשָׁמוֹי I Rois 21. 25, que sa femme Izebel avait séduit, ou : (le mal) qu'Izebel l'avait excité à faire; אַרָּכָם תְּוָקְבָּה מָיִקּיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מָיִקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיִּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיָה מִיּקְיִה מִיּקְיָה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקְיָה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקְיִה מִיּקִיה מִיּקְיִה מִיּיִם מִּיְּיִיה מִיּיִּים מִיּיִים מִיּיִים מִיּיִּים מִיּיִּים מִיִּים מִיִּים מִיּיִים מִיּיִּים מִיּיִים מִיּיִּים מִיּיִים מִיּיִּים מִיּיִים מִייִּים מִיִּים מִיִּים מִיִּים מִיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיִּים מִיִּים מִיִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיים מִּיִּים מִּיים מִייִּים מִּים מִּיִים מִּיים מִייִּים מִּיים מִייִּים מִּיים מִּיִּים מִּיים מִייִּים מִּיים מִּיים מִּיים מִייִּים מִּיים מִייִּים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּייִּים מִּיים מִּייִּים מִּייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִיים מִּיים מִּייִים מִּיִּים מִייִּים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּייִים מִּיים מִּיים מִּיים מִּיים מִּייִּים מִּיים מִּיים מִּיים מִּייִּים מִּייִּים מִּייִּים מִּיים מִּייִּים מִּיים מִּיים מִּייים מִּייים מִּייים מִּייִים מְייִּים מְייִּים מִּיים מְייִים מְייִים מְייִּים מְייִּים מְייִים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִים מְייִים מְּייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִים מְּיים מְייִים מְייִּים מְייִּים מְיייִּים מְיייִּים מְיייִּים מְיייִּים מְּי Is. 36. 18, qu'Ézéchias ne vous persuade, trompe, point; יִוֹפָלוּ לָךְּ Jer. 38. 22, ils t'ont séduit et ils ont prévalu, ils ont eu du pouvoir sur toi. Avec b Exciter contre quelqu'un, irriter: אבריי הַסִירְהְ בִּי I Sam. 26. 19, si l'Eternel t'a excité contre moi. - 2º Repousser, écarter, retirer; avec 79: יניסיתם אַלְּחִים מְעֵּנּני II Chr. 18. 31, et Dieu les repoussa, écarta, de lui (de Job 36. 16, il ياضربه بوستي Job 36. 16, il t'a retiré de la bouche de l'ennemi, ou d'un abime étroit, d'une prison; व्य יסיתה בְשָּׁמָּם Job 36. 18, que (Dieu) ne te rejette par un châtiment fort; selon d'autres : qu'on ne te tente par l'abondance, la richesse.

תורח m. (v. קסארו). Vêtement. Ex. unique: הְבְּרֵם סְּהְּחֹת Gen. 49. 11, (il lavera) son vêtement dans le sang du raisin.

ברים אים: Il Sam. 17.13, nous abattrons, raserons, le mur en trainant (les pierres) jusqu'au fleuve; קּמָרוֹב וְרַשְּׁלֵבְּים לְּמִרֹב 19, en trainant et jetant (le cadavre); ביו לְמָרוֹב לְמִרֹב לִמְרֹב לִמְרִב לִּמְרֵב לִמְרִב לִּמְרֵב לִמְרִב לִּמְרֵב לְמִרִב לִמְרֵב לִּמְרֵב לִּמְרֵב לִּתְרַב לִּבְּיִב לְמִרְב לִּבְּיִב לְמִרְב לִּבְּיִב לְמִרִב לְּתְרֵב לְּתְרֵב לְּתְרֵב לְּתְרֵב לְמִרְב לִּבְּיב לְמִרְב לְּתְרֵב לְּתְרֵב לְּתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְבְּבְּבְּים לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְרֵב לְתְבְּיִב לְתְּבְּיב לְתְרֵב לְתְרֵב לְּתְרֵב לְתְרֵב לְּתְרֵב לְתְרָב לְתְּבְּבְּים לְתְּבְּיב מְתְרֵב לְתְּבְּיב בּיִּב לְתְרֵב לְתְּבְּיב בְּתְרְבְּבְּים לְּתְרֵב לְתְּבְּים בּיִּבְּים לְּתְרָב לְּתְרָב לְּתְּבְּים בּיִּבְּים בּיִּב לְּתְּבְּים בּיִּב לְּתְרֵב לְּתְרְב לְּתְּבְּים בּיּבְּים בּיּב לְּתְרְב לְּבִּים בּיּים לְּתְּבְּים בְּיִי בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְים בְ

קֹתְבוֹת f. pl. Des choses qui ont traine, qui sont déchirées: אָבּיִתְּבּוֹת Jér. 38. 12, des morceaux d'étoffes usés et déchirés.

קריף Kal inusité. Pi. Enlever, balayer, racler: יְּטְתֵּיהָי בְּעָהָי בְּעָבָּי Ez. 26. 4, j'en enleverai, ou j'en raclerai, jusqu'à la poussière (j'en ferai un rocher tout nu); de la

תוך m. Balayures, ordures. Au fig.: מְשִׁרְשִׁם הְשִׁרְשִׁם Lament. 3. 45, tu nous as mis (au milieu des peuples) comme des balayures, comme un objet de dégoût et de mépris.

שׁרִיּיִי m. Ce qui germe de soi-même, ou ce qui pousse la troisième année de la semence, tandis que יְשִׁי signifie ce qui provient de grains tombés à terre l'année précédente : שִׁיִי סְּיִי שִׁיִּ יִּשְׁ יִּשְׁיִי וֹשְׁיִי וְיִשְׁיִי מִּיִּשְׁ וְשִׁיִייִ מִּיִּשְׁ מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִיּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִיִּשְׁיִ מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִי מִּשְׁיִּי מִּשְׁיִּי מִּשְׁיִי מִיִּשְׁי מִּשְׁיִּי מִיִּשְׁי מִיִּשְׁי מִּיִּשְׁי מִּיִּשְׁי מִּיִי מִּיִּשְׁי מִּיִּשְׁי מִיִּיִּשְׁי מִּיִּים מְּיִּבְּיִּים מְּיִּבְּיִים מְיִים מְּיִּבְּיִים מְיִּבְּיִים מְּיִבְּיִּים מְּיִּבְּיִים מְּיִּבְּיִּים מְיִּבְּיִּבְּיִים מְּיִבְּיִּבְּיִים מְּיִבְּיִּבְּיִים מְיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִים מְּיִבְּיִּבְּיִּבְּיִּבְּיִים מְיִבְּיִבְּיִים מְיִבְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִּבְּיִים מְּיִבְּיִים מְיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִבְּיִים מְּיִּבְּיִים מְּיִּבְּיִּים מִּיִּים מִּיְּבְּיִּים מִּיִּיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיִּים מִּיְּיִים מְּיִּיִּים מְּיִים מְּיִּיִים מְּיִּיִּיְיִים מְּיִּים מִּיְּיִים מְּיִים מְיִּים מִּיְיִים מְּיִּים מִּיְּיִים מְיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְּיִּים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְּיִים מְיִּים מְיִים מְּיִים מְיִים מְּיִים מְּיִּים מְיִּים מְּיִּים מְּיִים מְּיִים מְּיִים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיים מְּיִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְייִּים מְּיִים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּיִּים מְּים

קר סְתַּף Entraîner, ravager: מָּמֵר סְתַּף Prov. 28. 3, une pluie violente qui en-

traine, ravage, tout.

Niph. Etre renversé, abattu: מַרּבֶּרְ Jér. 46. 15, pourquoi tes vaillants hommes ont-ils été renversés, abattus? ou: pourquoi ont-ils été entraînés, emportés?

רַסְתַּר (fut. יִסְתַּר) Aller autour, parcourir (un pays), voyager, spec. pour וופֿקטרו אָל־אָרֶץ וְלֹא יָרָעוּ: Jer. 14. 18, ils vont en exil vers un pays qu'ils ne connaissent pas ; ou : ils tournent autour, ils cherchent de tous côté un pays (pour s'y réfugier), et ils n'en connaissent pas ; יָאֶר־הָאָרֶץ הְסְהָרוּ Gen. 42. 34, parcourez le pays, ou trafiquez dans le pays. Part. סְׁחֵר, fem. סְׁחֵר. Marchand, acheteur, fournisseur: לבר לפותר Gen. 23. 16, (de l'argent) qui est reçu, qui a cours auprès du marchand; לַחֲרֵי הַשָּּלֶךְ I Rois 10. 28, les marchands du roi (v. l'explication de la phrase à יקיה; (מְקוּה Is. 47. 15, les marchands qui avaient trafiqué avec toi ; קַּתָּר פֿחָרֵר בה בכרים Ez. 27. 21, ils sont engages dans ton commerce, ils te fournissent des agneaux, etc.; בַּנֵּעֵשֵׂם סֹחַרִבּהָ Ez. 27. 18, Damas faisant le trafic avec toi.

Pil. Circuler vite; du cœur, battre fortement, palpiter: לְבֶּר סְחַרְתַר Ps. 38. 4, mon cœur est agité, palpite.

סְחֶר ou סְחֶר m. 1° Entrepôt de marchandises, place de commerce : נְּתְּרָיּ נְתְּרָיּ Is. 23. 3, elle était devenue la ville de commerce, le marché des nations. — 2º Lucre, gain tiré du commerce: שמיים Is. 45. 14, et le gain que l'Ethiopie tire de son commerce.

תְּבְּיִתְ m. Gain de commerce: מְּדְרָּאָן Is. 23. 18, le gain qu'elle tire de son commerce et le prix de ses prostitutions; en général gain, acquisition: מוֹב מַחְרָה מְפְתַר-בְּּמָּן Prov. 3. 14, il vaut mieux acquérir la sagesse que gagner de l'argent, exact. son acquisition est meilleure que celle de l'argent.

קחף f. Commerce; concr. ceux qui font le commerce: קונה Ez. 27. 15, (les habitants des grandes îles étaient) des commerçants de ta main, c.-à-d. à ta disposition; selon d'autres: ils achetaient les marchandises de ta main, de toi.

סחֶרָה f. Bouclier rond. Ex. unique: יְםׁתֵּרָה אֲמָהוּ Ps. 91. 4, sa vérité est une cuirasse, ou targe, et un bouclier.

תְּחֶחָD f. Marbre noir ou espèce de pierre fine, Esth. 1.6.

תַּטִים m. pl. (v. מֵשׁב). Ceux qui se détournent (du droit chemin), les pécheurs: צְמֵּחִים מָיִנְאִחִי Ps. 101. 3, je hais les œuvres de ceux qui se détournent du droit chemin.

יסיב Vieillir : יְסִיב Aboth, et vieillis (sur cette étude).

י אָרֶ Haie: אָמּי סְיג לַמּוּרָה Aboth, faites une haie autour de la loi.

רְיָהָ m. Nom du troisième mois de l'année lunaire, mai-juin, Esth. 8.9.

יחון n. pr. Sihon, roi des Amorrhéens, Nomb. 21. 21.

יסְימֶן מוֹב : Rituel, un מִימֶן מוֹב Rituel, un bon signe.

ro n. pr. 1° Sin, ville de la frontière orientale de l'Égypte, Péluse (?), Ez. 30. 15. — 2° Désert de Sin, près du mont Sinai, Exod. 16. 1.

יבי n. pr. Sinaï, montagne célèbre par la révélation divine et la promulgation de la loi, Exod. 16. 1: קר פיני Exod. 19. 11, montagne de Sinaï; מוני פיני 19. 2, désert de Sinaï.

יני n. pr. Les Sineens, peuple dans le voisinage du Liban, Gen. 10. 17.

קינים n. pr. Sinim, pays très éloigné de la Palestine (peut-être la Chine?), Is. 49. 12.

D'D (keri) Jér. 8. 7 (v. 55), hirondelle.

י צוֹף Aider, protéger. Pi.: מְּבֵיתְּם מְּיִלְּתְּם בְּיוֹלְתְּם בְּיוֹלְתְּם בְּיוֹלְתְּם car le mérite de leurs ancêtres les protége, Aboth.

₩Ÿ₽ n. pr. m. Néh. 7. 47.

יי אָקּינְייָא Aide, protection : פַּיַנְקָא דְּשְׁבֵּיָא Rituel, protection du ciel.

(סגמפוניה (ע. סיפוניא).

ליף des deux genres. 1° Pot, chaudron: על־פִיד תַּבְּשִׁר Exod. 16.3, près des marmites pleines de viande; דים Ps. 60. 10, le pot, le vase, dans lequel je me lave; plur.: אַרּיִּבְיּרִי אַרִּיִּבְּיִּרִי אַרִּבְּיִרִּי בַּעִּרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִרִי תַּבְּיִר תַּבְּיִרִי תַּבְּיִר תַּבְּיִר תַּבְּיִר תַּבְּיִר תַּבְיִר תַּבְּיִר תַּבְּיר תַּבְּיר תַּבְּיר תַבְּיר תַבְּיבּיר תַבְּיר תַבְּיר תַבְּיב תְבְּבְּיב תְבְּיּיר תַבְּבּית תַבְּיּבְיּי תְבְּיּבְיּי תַבְּיּבְּיּבְיּי תְבְּיּבְיּי תְבְּיבְּיּי תְבְּיבְיּי תַבְּיּבְיּי תַבְּיבְיּי תַבְּיּבְי תַבְּיבְּיּי תְבְּיּבְיּי תְבְּיּבְיּי תְבְּיּבְיּי תְבְּיבְיּי

אָבֶלר בַּסָּף. Foule, multitude: אָבֶלר בַּסָּף. Ps. 42. 5, lorsque je passai au milieu de la foule, accompagné d'une grande troupe. (אָב en chald. signifie quantité, nombre.)

קם. (rac. קבס, avec suff. מסס). Tente, cabane, tabernacle, demeure,

retraite, tannière (des bêtes): יצְּשְּׁנֵי רְּשְׁכֵּי Ps. 27. 5, il me cachera, m'abritera, sous sa tente (le temple); ינְיִדּי Ps. 76. 3, son tabernacle est a Salem (Jérusalem); עַּבַר בַּעְּתָּיִר סְתַּי Jér. 25. 38, il a abandonné sa retraite comme un jeune lion.

רוֹשׁם n. pr. 4° Ville de la tribu de Gad, Jos. 13. 27. — 2° Premier lieu de campement des Israelites en sortant de l'Egypte, Exod. 12. 37. — 3° רוֹשָׁם II Rois 17.30, (cabane des jeunes filles) nom d'une idole babylonienne.

רְשְׁבֶּיבְ Amos 5. 26, vous y avez porté le tabernacle de votre roi (Divinité), ou de votre Moloch; selon d'autres, rapo est le nom d'une idole; ou, de rapo obéissance: vous avez prêté obéissance, rendu le culte, à votre Divinité.

les Suchiyim, Troglodytes (?), II Chr. 12. 3.

קסָרָי (v. שְּׁבָּרְ שִׁרָּהְ Faire un abri, une tente; couvrir, protéger: אָבָּרְ אָבִּי Ps. 139. 13, tu m'as abrité dans le sein de ma mère; יְסְבָּרְ אָבִּי Job 40. 22, les lotos le couvrent (et forment) son ombre; avec אַבָּרְ אָבִי בּעַלְּרָיְהָם עַלְּרַוּטָמַרָּי בַּעַרְיַהָּם עַלְרַוּטָמַרָּי בַּעַרְיַהָּם עַלְרַוּטָמַרָּי בַּעַרְיַהָּם עַלְרַוּטָמַרָּי בַּעַרְיִּהָם עַלְרַוּטָמַרִּי בַּעַרְיִּהָם עַלְרַוּטָמַרִּי בַּעַרְיִּהָם עַלְרַוּטָמַרִּי בַּעַרְיִּהָם עַלְרַוּעָמַרְיָם עַלְרַוּעָבְּיִרְם עַלְרַוּעָבְּיִרְם עַלְרִיּאָנִיי בּיִּבְּעָרָם בַּעַרְיִם עַבְּרָ אַבָּי רְיִבָּעָרְיִם עַנְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְ בַּעַבְּעָרְ אַבְּיִים מַעְרִים בּעַרְיִם בּעַרְ בַּעַבְּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְיִם אַבְּרָּ Nah. 2. 6, l'abri est préparé. Intrans. Se couvrir, s'envelopper : בּעִבַּיְרִים בּעַרְיִבּעַרְיִם בַּעַרְיִם בּעַרְיִם בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְיִם בּעַרְים בּעַרְים בּעַרְיִם בּעַרְים בּעַרְיִם בּעַרְים בּערְים בּערְים בּערְים בּערְים בּערִים בּערִים בּערִים בּערִים בּערַים בּערַיּים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָּים בּערַים בּערַים בּערַים בּערַים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּיּים בּערָים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּערָים בּערָּים בּערְיבְּיבְּיבְּייִים בּערַים בּערָּים בּערָּים בּערָּים בּערְים בּערָים בּערָּים בּערְיבּים בּערְיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיים בּערָּים בּערָּים בּערְיבּיבְּיבּיים בּערְיבְּיבְּיבְּייִּיבְּייִי

loppė, cachė, dans la fureur; סַבּנָהָן 3. 44, tu t'es enveloppė de nuées.

Hoph. יַסַן: (v. Hoph. de נָסַה).

קְּבֶּהְ n. pr. d'une ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 61.

Kal inusité. Étre sot, sou (v.

אַסָבֶי).

Niph. Agir follement, être impie: נְּשְׁבֶּלְתְּ עַּלִּדְאָׁדְּ וּעִּלְתִּי עִּלִּדְאָׁדְּ Il Chr. 16. 9, en cela tu as agi follement; נְּשָׁבִּלְתִּי בְּאֹדִי Il Sam. 24. 10, j'ai commis une grande impiété.

Pi. Faire parattre insense, rendre vain, déjouer: וְרַכְּתָּם יְסַבְּל Is. 44. 25, et (c'est moi) qui fais parattre folle, qui convaincs de folie, toute leur science; בְּבָּרִי בְּאָ בְּיִרי בְּאָר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְּיי בְּיבְיבְיבְייִי בְּיבְּיבְייִיי בְּיבְּיבְייִי בְּיבְיבְיבְּייִי בְּיי

Hiph. Agir follement : יִּסְמֵּלְתָּי Gen. 31. 28, tu as agi sottement, peu sagement : יְּסְמֵּלְתִּי FSam. 26. 21, j'ai

agi comme un insensé.

לְּכֶל adj. Fou, insensé : שַׁרְיכָל Jér. 5. 21, peuple insensé; שַּבְיכָל Jér. 4. 22, des enfants insensés.

לֶבֶּן חַפֶּבֶל בַּמְּרוֹמִים רַבִּים : फ. Folie ,

Eccl. 10. 6, la folie est placée dans de grands honneurs, on donne de hautes dignités aux fous, aux insensés.

קלות בְּסְכְלוּת Folie: מְלְנְּתְּחוֹיז בְּסְכְלּוּת Eccl. 2. 3, et de s'attacher à des folies, à des choses frivoles.

Niph. Être en danger: מּיַפֶּנְ בָּנ בּבּר בּנג Eccl. 10. 9, qui fend le bois est en danger (de se blesser). Dans le Talmud, fréq. קבָּנִים danger.

Pou. part. אָסְסְּתְ Le pauvre: אָסְמָּתְ Is. 40. 20, celui qui est trop pauvre pour donner une offrande (en or ou en argent choisit du bois); selon d'autres: l'ouvrier habile qui s'occupe des offrandes.

Hiph. דּיִסְמֵּדְן Etre accoutume, être familiarisé avec une chose, la connaître : אווֹן מוֹן מוֹן מוֹן בּיִים בּיים בּיים בּיים Nomb. 22. 30, suis-je accoutumée à te faire une chose semblable? הַיְּסְמֵּלְּדִי הַיְסְמֵּלְּדִי לַּדְּעֹים Ps. 139. 3, tu connais toutes mes voies; selon d'autres : tu as fait réussir mes voies, mes démarches; שְׁלֵּים Iob 22. 21, accoutume-toi, attache-toi, a lui, vis toujours avec Dieu, et tu goûteras la paix. I קַּבֶּר אַ מַּנִּים בּיִּבְּעָב בּיִּב וּ בּיִבּעָב ּיִב אַ fermer).

Niph. Etre fermé, être bouché: מַפְּרָלוּ בּיִפְּרָלוּ מִּרְלוּתְּ בּיִבְּילוּ מִּרְלוּתְּ יְפָּבֵר מְּי דּוֹרְבִיר פּר פּר מּרְבָּרַר Ps. 63. 12, la bouche de ceux qui publient des mensonges sera fermée.

Pi. (v. סְבֶר Pi. et Hiph.). Livrer, trahir: אַרְסְבֶּרְהִי צָּתִּדְיִבְּי בְּיַרְ אַדְּיִים מְשָׁח 19. 4, je livrerai l'Egypte au pouvoir d'un maître cruel. II קבר comme שָבֵר Gagner quelqu'un, le corrompre par argent : יְלַבְרִים עַלַרִים בְּלַיִּדְם Esdr. 4. 5, et ils gagnèrent par argent contre eux des conseillers (du roi).

רְבְּיִם Kal inusité. Hiph. Étre attentif. Ex. unique: יְשִׂרָאֵל Deut. 27. 9, sois attentif et écoute, 6 Israel!

יבַפַל דְינֶלְיוֹן: M. Panier, corbeille : יַבְּפֵל דְינֶלְיוֹן Gen. 40. 17, et dans le panier qui était au dessus des autres; סַלָּר דִּרָר verset 16, des paniers a claire-voie (v. דֹרִי).

ペラウ n. pr. d'un endroit près de Jérusalem, II Rois 12. 21.

לְּלֶּתְּ (v. מְּלָּהָת) Pou. Equivaloir, être de même prix: מְּלָּתִּים בַּתָּה Lament. 4. 2, qui équivalent, qui sont comparables, a l'or le plus pur.

לְבִּי Kal inusité. Pi. Se réjouir, triompher : לְבִּילְּדָּח בְּחִבּילִּה לֹא בַּיְבְּיָח בְּעִבְּלְּדָּח בְּעִבְּלְּרָח בְּחִבְּלִּח לֹא Job 6. 10, je pourrais triompher quelque forte que soit ma douleur, qu'il ne m'épargne point; selon d'autres : quoique je brûle, quoique je sois consumé par la douleur, etc. (בְּבֶי dans le Talmud signifie brûler).

קלף n. pr. m. I Chr. 2. 30.

סְלִּרֶת Fouler aux pieds, abattre : סָלִּרֶת Ps. 119. 118, tu foules aux pieds tous ceux qui s'écartent de tes lois; d'autres traduisent : tu méprises, etc.

Pi.: סְלֶּה כְּלֹ־צִּמְּדִיר Lament. 1. 15, il a foulé aux pieds, il a abattu, tous mes vaillants hommes.

Pou. Être du même prix, avoir un équivalent: לְּאֵ הְסְלֶּח בְּכָהֶם אוֹפְיר Job 28. 16, l'or d'Ophir ne lui équivaut pas, on ne pourrait l'acheter pour de l'or d'Ophir.

קלה Selah! 1º Note de musique indiquant une pause. Ce mot ne se trouve que dans les Psaumes et dans Habacuc. Selon les uns, de לְּבָּי elévation de la voix; selon les autres, d'une racine מַלַּי reposer, se taire: silence, pause.

* 2" Éternellement, perpétuellement, Rituel.

170 n. pr. m. Néh. 12. 7, 5 ver- . set 20.

ים פלוא ביים. n. pr. m. I Chr. 9. 7, אָם Néh.

קלוא ח. pr. m. Nomb. 25. 14. סלוא n. pr. m. Neh. 11. 8.

פלון et פלון יש. (rac. לפלא). Ronce, épine: פְּלֵּוּרְ מֵּרְאֵירִ בּבּר. 28. 24, une épine qui blesse, qui pique; אַיִּרְהָּ רְּטַלּוּרָה Ez. 2. 6, quoique des épines et des ronces soient auprès de toi, c.-à-d. des hommes rebelles et désobéissants.

רְסְלֵּח: (fut. רְסְלֵּח: Pardonner, avec è et sans rég.: רְּסָבְּח: Pardonner, avec è et sans rég.: רְסָבְּח: Nomb. 14. 19, pardonne, je te supplie, le péché de ce peuple; קָּלָבִי בְּדָּבָרָהְ פִּיבְּכָּר בְּיֹכְבָּר pardonné, ayant égard à ta demande; דְּמֹלֵבְי לְכְּלִּבְיִנְבֵּר Ps. 103. 3, qui pardonne toutes tes iniquités.

Niph. Etre pardonné : נְיִּסְלַּה לְּהֶשׁ Lév. 4. 20, il leur sera pardonné.

קלף adj. Celui qui pardonne : מַּלָּחָן רְסָלְּחָן Ps. 86. 5, bon et qui pardonne. י טְלָחָן לִּיִשְׂרָאֵל Pituel, qui pardonne à Israel.

קליחָה f. Pardon: קּמְּלִיתָּוּה Ps. 130. 4, auprès de toi est le pardon; plur.: אַלֹּהְהַ סְלִּיחוֹת Néh. 9. 17, Dieu du pardon, toujours prêt pardonner; מְלִיחוֹת Rituel, prières d'indulgences.

קלְהָה n. pr. Salchah, ville dans Basan, Deut. 3. 10.

ליבר בְּעֵירְבוֹית Ps. 68. 5, exaltez celui qui est monté sur les nuces (les cieux).

Pilp. Exalter : סַלְּסְלָּיִת וּתְרוֹמְסָּוְדְ 4. 8, exalte (la sagesse), et elle t'élè-

Hithpo. אַפְּחִוֹלֵל הַפְּתִּי S'élever, s'enorgueillir: פּיִדְהָ בְּעִּהִי Exod. 9. 17, tu traites encore orgueilleusement mon peuple, ou : tu le foules aux pieds, tu le tyrannises encore (en le retenant de force).

ולְהָה f. Levée de terre, terrasse, rempart, retranchement (de l'assiégeant): רְּשִׁמְּכוּ מִלְּהָׁת des remparts, faites des contrevallations, autour de Jérusalem; מַּאַלְהָּת Jér. 32. 24, les retranchements, les travaux des assiégeants, touchent à la ville.

קָּלֶּח m. (rac. אַלְּסָ ou בַּלֶּס). Échelle: אַרְבָּית אָיָם בְּאָבָ בְּשָׁרְבָּית Gen. 28. 12, une échelle appuyée sur la terre.

קבוצר : Paniers (פַל חָל וֹח f. pl. (v. סַל). Paniers בּבוֹצֵר Jér. 6. 9, comme un vendangeur auprès de ses paniers (qu'il remplit à diverses fois).

שָלֵי ח. (pl. סַלְּיִר). 1° Rocher : סַלִּיר Job 39. 28, (l'aigle) demeure dans les rochers. Métaph.: יַסְלָּיר Ps. 18. 3, l'Éternel est mon rocher; יְסַלְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְּיר וּבִיר וּבְּיר וּבִיר בַּיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וֹבִיר וֹבְיבִיר וֹבִיר וֹבְּיבְיר וֹבִיר וֹבְּיבְיר וֹבִיר וֹבְּיבְיר וֹבְייר וֹבְּיבְיר וֹבְייר וֹבְּיבְיר וֹבְּייר וּבְּיבְיר וֹבְּייר וּבִיר וּבִיר וּבִיר וּבְּיבְיר וּבִייר וּבְּיבְיר וּבְּיבְיר וּבִייר וּבְּיבְּיר וּבִייר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבִייר וּבְּיבְּיר וּבְּבִיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְיבִיר וּבְּיבְיר וּבְיבִיר וּבְּיבְיר וּבְיבִיר וּבְּיבְּיר וּבְיבְּיר וּבְּיבְּיר וּבְּיבְיר וּבְּיר וּבְּיר וּבְייר וּבְּיבְּיר וּבְּיר וּבְּייר וּבְּייר וּבְּיר וּבְּייר וּבּייר וּבּייר וּבְּייר וּבּייר וּבְייר וּבּייר וּבּייר וּבְייר וּבְּייר וּבְּייר וּבְייר וּבּייר וּבְייר וּבּייר וּבְייר וּבּייר וּבְייר וּבּייר וּבּייר וּבְייר וּבְּייר וּבְייר בּייר וּבְייר בּייר וּבּיייי בּייר וּבְיייר בּיייי בּייר בּיייר וּבּייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּיייי בּיייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייי בּייייי בּייייי בּייייי בּיייי בּייייי בּיייייי בּייייי בּיייייי בּיי

שְלֵעְ n. pr. Scla, ville capitale des Edomites (Petza), Is. 16. 1; avec l'art. שְלֵיהָ II Rois 14. 7.

בְּלֶעֶם m. Une espèce de sauterelle, Lev. 11.22.

קביף Kalinusitė. Pi. Rendre oblique, tortueux; conduire dans un chemin tortueux, corrompre, pervertir, renverser, perdre : אַנָּה אָרָם הְּטַבָּוּ בִּרְםּ Prov. 19. 3, la sottise de l'homme lui fait prendre une fausse route, exact. rend sa voie oblique; רְּמָשָׁלְּהְ וְהַטְּלֵּהְ רְּשָׁכִּי ְלְּשָׁלִּהְ וְהַטְּלֵּהְ ְרְשָׁכִי ְלִּבְּעָרִ ְאַבְּלַהְ רִּבְּעָרִי ְלִּשְׁלִּהְ וְהַעָּלֵּהְ וְהְעָבִי ְלִּבְּעִר ְלִּבְּעָר ְלִּשְׁלִּהְ וְּלְּבָּעִר ְלִּבְּעִר ְלִּבְּעִר ְלִּבְּעִר ְלִּבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְּעִר וְלִבְּעִר ְלִבְּעִר ְלִבְעִּים בְּעָרְע בְּעִר בּעִר בְּעִר בּער בְּעִר בּער בְּעִר בּער בְּעִר בּער בְּעִר בּער בְּעִר בּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְער בְּער בְּער

קלף m. Perversité, détour, mensonge: מְּלֵּרְם מְּלֵּרְם לְּעָרָם וְשָׁרֵם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira; בְּלֶּבְּן Prov. 15. 4, mais si la perversité, ou le mensonge, est sur (la langue) une langue perverse, ou qui ment.

לְּלֵּקְ מִרְבִּאָּא: Dan. 7. 3, (quatre de : סָלְּקֵן מִרְבִּאָּא Dan. 7. 3, (quatre grands animaux) sortirent de la mer; זְּבָּיְרָ סְלִּקְנְיְרְ בָּלִרְ מְּלְבְּרָךְ סְלִּקּנְ מְלִיבְרָךְ סְלִּקּר מָוֹ Dan. 2. 29, étaut dans ton lit, les pensées s'élevèrent en toi; דִּי סְלִקּי מִן לְיָנְדְּן Esdr. 4. 12, qui sont partis de chez toi.

"Hithp.: prom promin Aboth, écarte-toi du doute, évite le doute.

הלָם des deux genres. Fleur de farine: מיח חלָם Exod. 29. 2, la plus pure farine de froment.

DD m. Aromate, parfum odoriférant: קשנה קמנה Exod. 30. 7, encens composé d'aromates, de parfums odoriférants

סְמְבֵּרְבְּנְר n. pr. d'un général babylonien, Jér. 39. 3.

תַּבְּיִּם מְּבָּיִר m. (les quatre lettres radicales). Fleur de la vigne: יְדַנְּפְּיֵים סְכָּיָר Cant. 2. 13, les vignes (qui sont) en fleur; יְסְבָּיִר הַשְּׁבְיִר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; selon d'autres, יְסָבָּיך les raisins qui commencent à pousser, à se former, le fruit après la floraison de la vigne.

אַפּרָן 1° Appuyer; avec בָּלַם, mettre sur,

imposer (les mains); intrans. s'appuyer : יָסְפַּדְ רָדוֹ צַל־דַוּקִיר Amos 5. 19, il s'appuie de sa main contre la muraille; יָסָבָּרְ יָרוֹ עֵל רֹאִשׁ חַלּלָת Lévit.1.4, il mettra sa main sur la tête de l'holocauste; פִּר־סָבַּךְ מֹשֶׁח אַת־יַנְיוֹ עֶּלָיוֹ Deut. 34.9, parce que Moïse lui avait imposé les mains; עַלֵּר סָמְכָה הַמְּהָהָן Ps. 88. 8, ta colère s'est appesantie sur moi. - 2º Soutenir, protéger, fortifier, affermir: יְצִדְּקָחוֹי דִוּראַ סְטֶּכְחְדוּגּ Is. 59. 16, sa justice l'a soutenu. Avec כוֹפַהְ דֵי ל רבים Ps. 145. 14, l'Eternel soutient tous ceux qui sont près de tomber; ואין סופה Is. 63. 5, nul ne (me) soutenait; סְּכֶר מְצְרֵיָם Ez. 30. 6, les soutiens de l'Egypte, c.-à-d. ses alliés. Avec un double accus.: וְדַגַן וְחָדרשׁ סְבֵּיכָחָדי Gen. 27. 37, je l'ai pourvu de blé et de vin; יריה מִיבָּח הִסְמְבֵנִי Ps. 51. 14, affermis-moi en me donnant un esprit genereux. Part. pass .: סַמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא Ps. 112. 8, son cœur est affermi, inébranlable, il ne craindrait point; רצר וה Is. 26.3, l'esprit ferme (qui a confiance en Dieu); סמוכרם לַעֵּר Ps.111, 8, ils sont affermis, immuables, à jaınais. — 3° S'approcher : סָבַהְ מֶּלֶהְ־בָּבֶל צל־יִרוּטָׁלַם Ez. 24. 2, le roi de Babylone s'approche de Jérusalem

Niph. S'appuyer: אַפּיבָה עָפּיבָה Jug. 16.29, il s'appuya sur elles; mėtaph.: פָלִיך נְסְבַּרְהִי הָשָּׁכָן Ps. 71.6. je me suis appuyė sur toi dės le sein (de ma mère); ווַ נְיּפָּבְר יְדִין נִיְבְּרַ יְדִין וּיִבְּרָ יִדְיִוּוְלְּדָּוּנְ II Chr. 32. 8, le peuple se fia aux paroles d'Ézéchias.

Pi. Soutenir, fortifier, restaurer: מְּמְבֵּינִי בְּאֲלִישׁוּישׁ Cant. 2. 5, fortifiez, confortez-moi, par des gâteaux de raisin.

קְּבְּרָהְוּ (que Dieu soutient) n. pr. m. I Chr. 26. 7.

קּמָל et בְּטָל m. (v. בְּעָּלָם). Image, figure, idole: מַפֶּל הַפְּנָאָר Ez. 8. 3, l'image de la jalousie; בְּילָים בְּּל־יִם הַפְּינִים Deut. 4. 16, l'image de quelque figure ou de quelque idole; בְּילָים II Chr. 33. 7, l'image de l'idole.

אָבֶּטְ Kal inusité. Niph. Étre marqué, désigné. Part.: יְשְּבֶּיָה יִּשְּׁבָּיָה Is. 28. 25, (il plante) l'orge à l'endroit désigné.

קסף Étre saisi de peur, frémir: סָפֵר Ps. 119. 120, ma chair frémit par la frayeur que j'ai de toi.

Pi. Se hérisser: מְּפֶרֵת מְּפֶרֵת מְּפֶרֵת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בְּשִׁרְת בּעִּרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בְּעַרְת בּעַרְת בְּעַרְת בּעַרְת בּעַרְת בּערות בערות בערו

קּיָלֶם p dj. Hérissé: קּיָלֶם סְּכָּר 51. 27, comme des sauterelles ou des hannetons hérissés.

תְּנְאָּהְ n. pr. Senaah, ville de la tribu de Juda, Esdr. 2. 35.

סְנְבַלְט n. pr. Sanballat, satrape du roi de Perse, Néh. 2. 10.

י קורלר Cordonnier, Aboth.

קנָת m. Buisson : מָּמוֹדְ מָשְׁמָּק Exod. 3. 2, du milieu du buisson.

n. pr. d'un rocher près de Michmas, I Sam. 14, 4.

קנואָה pr. m. Néh. 11. 9, avec l'article n.

שְׁנְוֵרִים m. pl. Aveuglement, cécité: תְּבָּיִם הַשְּׁנְרֵים Gen. 19. 11, ils les frappèrent de cécité.

קְּחֵרִיב n. pr. Sanhérib (Sennachérib), roi d'Assyrie, II Rois 18. 13.

תְּכֵּכְּהְ n. pr. Sansannah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 31.

ים תְּכְבְּיִם m. pl. Branches: מְנְסִנְּיִר Cant. 7. 9, je veux saisir les branches (du palmier).

עַפְּיר m. Nageoire : אַשֶּׁר־לוֹ סְנַפִּיר Lév.11.9, tout ce qui a des nageoires.

DD m. Nom d'un ver, d'un artison: מָבְּבֶּבֶּר וֹאַכְלֵב סָ Is. 51. 8, comme la laine que le ver, la teigne, ronge; exact. le ver les dévorera comme (il ronge) la laine.

יסְסְסְי n. pr. m. I Chr. 2. 40.

קעד (fut. יַסְבֵּר;) Soutenir, affermir, protéger: אָלְסְבָּרָהּ וְאָרְסְבָּרָהּ Ps. 18. 36, et ta droite me soutient; רְּמָרְקָה וּבִּאָרְקָה Is. 9. 6, pour l'affermir dans la justice

et dans l'équité; יְמָשֵׁר בְּחָשֶׁר בְּחָשִׁר בְּחִשְׁר בְּחָשִׁר בְּחִשְׁר בְּחִשְׁר בְּחִשְׁר בְּחִשְׁר (20.28, il affermit son trone par la clémence; רְסִבְּיוֹן יְסְעִּיוֹן Ps. 20.3, et du haut de Sion il te protégera.—Avec בּצַ Soutenir le cœur, réconforter, restaurer, prendre de la nourriture: רְסַבְּיִר לְבְּבֶּר יִּמְבִּיר לְבָּבֶר צִּסְיִּר יִבְּבְּיר לְבָּבְר צִּסְיִּר יִבְּבְּיר עִּמְּר יִבְּבְּיר בְּעִּיִּר בְּבְּבְּר צִּסְיִּר יִבְּבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְיר בְּעִבְּיר בְּעַבְּיר בְּעִבְּיר בְּעִבְיר בְּעִבְּיר בְּעִבְּיר בְּעַבְיר בְּעִבְּיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְּיר בְּעַבְיר בְּעַבְּיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְּיר בְּעַבְיר בְּעבר בּעבר ב

ארץ chald. Soutenir, assister: מְּבַּצִּיִייּן Esdr. 5. 2, et les soutenaient, assistaient.

קּעָה f° Étre impétueux. Ex. unique: מֵרְהַיְּהְ Ps. 55.9, du vent impétueux.
— "בּ" Partir, s'en aller: מָעָר וְּהָעָה לְּהָשִׁרוֹץ Rituel, ils sont partis pour le repos.

י קעורָה f. Repas, festin : חַמל מְחוּקּן Aboth, tout est prepare pour le festin.

ק"מָלְתְּ שְּלֵעְ m. 1°Fente, creux, de rocher: בְּמְעִּרְ, מֶלֵע Jug. 15.8, dans le creux, la caverne, du rocher; pl.: בּמְעָמַר הַפְּלָנִים Is. 2. 21, et dans les creux des rochers. — 2º Branche: בְּמִינְהְ פֹּרִי, בּוֹרָ, בּוֹג 17.6, aux branches de l'arbre riche en fruits.

אָטָעָר Kal inusité. Pi. Dépouiller, couper; part.: אָסָעַה קאָרָה Is. 10. 33, il dépouillera, coupera, cette branche.

אָמָים adj. (v. מַּלְּמָרם שָׁנֵאָרוּי). Ex. unique. Plur.: סְצָמָרם שָּׁנֵאָרוּי Ps. 119. 113, je hais les homnies aux pensées équivoques (en matière religieuse), ou: les esprits volages, ou, subst.: les pensées mauvaises, frivoles.

הַשְׁבֶּילְה f. plur. Branches: בְּסְנֵּמְלָּיִרְם הַשְּׁצְּיִרִם בּל-עוֹם הַשְּׁצִּירִם Ez. 31. 6, sur ses branches tous les oiseaux du ciel ont fait leur nid.

אַנְעָבָּים f. pl. Opinions, pensées, opposées: אַקָּה מְּקְרִים צַּלּ־שְׁהֵר IRois 18. 21, (jusqu'à quand) sauterez-vous des deux côtés, pour : flotterez-vous entre deux opinions, entre le culte de

Baal et le culte de Dieu? selon d'autres: sauterez-vous sur deux branches? (v. סְּבִּיבּן).

ענית (עיבי (שַּעֵּר) Etre violemment agité par la tempête, mugir; se dit de la mer et des hommes : חַלֵּהְ וְסֹעֵר Jonas 1. 11, la mer est de plus en plus agitée; הְשָׁנָהְ סֹעֵר Is. 54. 11, pauvre, désolée, agitée, battue de la tempête; יְסְעֵּר Hab. 3. 14, ils arrivent comme la tempête, comme le tourbillon, pour me disperser.

Niph. Étre agité : רַּפְּעֵר לַב טָלֶה־אָרָם Il Rois 6. 11, le cœur du roi d'Assyrie fut agité, inquiet.

Pi. Chasser, disperser (comme par la tempête): דְאָסְעֵרֶם עֵּל כָּל־רָעוֹיִם Zach. 7. 14, je les disperserai parmi toutes les nations

Pou. passif: מָמִץ רְסֹצֵר מְוֹרָן Osée 13. 3, comme la menue paille emportée par le vent hors de l'aire.

ער הפַּצר (m. Tempète, tourbillon: חַפָּצר קרָבְּים בַּסְצֶרְה Jonas 1. 12, cette grande tempète; הְרְבְּפֵּם בְּסַצֶּרָה Ps. 83. 16, poursuis-les par la tempète.

קּעָרָה f. Tempête, tourbillon: יַיַּשַּל II Rois 2. 11, Elie monta au ciel porté par un tourbillon; אַלְּיָהוּ בַּפְּשֶׁרָה חַשְּׁפֶּיִם Ps. 107. 25, la tempête; pl.: מניבן Zach. 9.14, il s'avancera au milieu des tourbillons du midi.

אביים Se frapper la poitrine (en signe de deuil), faire deuil, pleurer un mort, pousser des gémissements : שֵל שָׁבָּים Is. 32. 12, (les femmes) se frapperont le sein; יְיָאָרָץ Zach. 12.

12, le pays sera en deuil, dans des larmes; אָבְישְׁיִשְׁל I Rois 14. 13, tout Israel le pleurera; יְבְּישָׁרְ וּל II Sam. 11. 26, elle fut en deuil de son mari, elle le pleura; אַבְּיבְי II Sam. 3. 31, pleurez au sujet d'Abner, ou devant son corps, a ses funérailles; שִׁבְּיִן יִסְפְּיִר לָּבְּי Jér. 34. 5, ils te pleureront en disant: Hélas! le Seigneur, le Prince!

Niph. Être pleuré: אַ יְשָּׁבְּאָ Jér. 16. 4, ils ne seront point pleurés, on ne les pleurera pas.

רְּפָּעָ 1°(v.קּבָּאַ) Enlever, ôter, perdre, detruire: מְבַקְשֵׁי נְמָשִׁי לְסְמֹּוֹיְוִה Ps. 40. 15, qui cherchent à m'ôter la vie; דְנָם אָדּר וויסק הספר ls.7.20, et (le rasoir) en lèvera aussi la barbe ; יַּבְּיִר ק יִּם־יָטָינ Gen. 18. 23, perdras, détruiras-tu le juste avec le méchant? — 2º Intrans. Etre détruit, périr (v. אָס : הַּיִּבּוּה בָּיַבּוּה בָּיַבּוּה): מַּנְיָאָה בְּיַבּוּהוּה Jer. 12. 4, bêtes et oiseaux sont detruits; מַשְּׁי בְּחִים רָבִּים Amos 3. 15, de grandes maisons auront une fin, seront détruites. — 3°(v. ఇర్హా) Ajouter, augmenter : מסוי שַׁמַי מַל־שָׁמַי Is. 29. 1, ajoutez années sur années, c.-à-d. encore quelques années; לְּסְפּוֹתו עוֹד עֵל יירוך אַק בי Nomb. 32. 14, pour augmenter encore la colère de l'Eternel; Deut. 29. 18, לְפֶשָׁן כְּשׁוֹת חַרְיְהַוֹ אָר רְאָבָּאָת pour ajouter (les péchés produits) par la satiété à ceux de la soif, ou: pour perdre l'ame altérée, le juste, avec l'ame enivrée, l'homme dépravé (v. le même exemple à mm).

19. 15, pour que tu ne périsses dans le châtiment, la ruine, de cette ville.

Hiph.: רְצִּיהוֹ רְצִּיה Deut. 32. 23, je les accablerai de malheurs, exact. j'accumulerai ou j'épuiserai sur eux les malheurs.

" ລຳອີວຸ m. Éponge, Aboth.

חַשְּׁחַנִי שָּׁמָּל Associer, attacher: מְּשְׁחַנִי שָּׁנְשְׁ הְּשִׁתְּיִי הַשְּׁמָּל I Sam. 2. 36, attache-moi a une des divisions des prêtres, ou donne-moi une part a quelque fonction sacerdotale.

Niph. S'associer, s'attacher: מֵלְבְּהַה יַעַּלְבְּ בּילִיבָּה זִי יַעַלְבְּ Is. 14. 1, ils s'attacheront la maison de Jacob.

Pi.: ক্লুল সমূত্ৰ Hab. 2. 15, toi qui lui présentes, verses, ton outre pour l'enivrer (v. à regn).

Pou. S'assembler: was rome Job 30. 7, ils sont assemblés sous les ronces.

Hithp. S'attacher: ¬ rənən ranganı I Sam. 26. 19, (qui m'empechent) de m'attacher à l'héritage de l'Éternel, d'y demeurer.

ngo f. Une maladie de peau, dartre, rogne, ou des pustules, Lév. 13. 2.

90 n. pr. m. I Chr. 20. 4.

קפְּנָה m. Vaissean, navire : יִיפְּיַר זיִם Jon. 1. 5, le fond du navire.

ישׁפִיר m. Saphir. Plur. בְּשִּׁיִרִים Cant. 5. 14, (entouré) de saphirs.

קרש שלא רוששל מים : m. Coupe, vase מְלַבְּים קרשׁ Juge. 6. 38, un vase plein d'eau.

ال (إبطة عليه) 1° Couvrir, revêtir, de lambris; lambrisser: جَيْعِتِم عِنْدِيتِ مِعْدِبُ Agg. 1. 4, de demeurer dans vos mai-

וְשָׁרְיּה . Couverture, plafond: מֵיבְּירְיה I Rois 6. 15, jusqu'au haut des murailles qui touchent au plafond.

קברת אבליף Kal inusité. Hithp. (v. אָבַי). Demeurer sur le seuil d'une porte: אַלְיָד Ps. 84. 11, être, me tenir, sur le seuil de la maison de mon Dieu.

רַפָּפָּי (v. בְּשֵּׁשֵׁ, fut. בְּשִׁכִּי) 1° Frapper: ים לפקם Job 34. 26, il les frappe comme les impies, les méchants, ou : il frappe les méchants à leur place, dans leur demeure. Fréq. avec Frapper des mains, signe d'impatience, d'étonnement, de mépris : וַיִּסְפֹּק אֵיז־כֵּפֶייוּ Nomb. 24. 10, il frappa des mains (de colère); סָמָּקוּ עֵלֵיךְ תַּבַּיִר Lament. 2. 15, ils frappent des mains au sujet de toi (d'étonnement). Une fois sans בַּמַיִּם: בינים יִסְפּוֹם Job 34. 37, au milieu de nous il frappe (des mains pour s'applaudir); סַמַּקְתִּר עֵל-יַרָדָ Jér. 31. 19, j'ai frappé ma cuisse (de douleur, de désespoir); de même : אָל־יָרֶן Ez. 21. 17, frappe-toi la cuisse (dans ta douleur). — 2º Se rouler, se renverser: יַסְפֶּק מוֹאֵב בָּקִראוֹ Jer. 48. 26, Moab se roulera dans ce qu'il aura vomi (comme le fait un homme ivre), ou : il sera abondant en rejetant son vin, il vomira abondamment (v. pto).

Pi. Donner abondamment, pourvoir: בּרָבִים Rituel, il a pourvu à nos besoins.

*Hiph. Suffire: אֵדְ אָט מַסְפְּיקִים Rituel, nous ne suffirions pas.

* PPP m. Doute, Aboth.

PPD m. Suffisance, biens: מְיִלְיּאָרִית ppo Job 20. 22, malgre l'abondance de tout ce qui lui est nécessaire, de ses biens.

 inscrivant les peuples sur la liste écrira (tel y est né). Part. אים בּבּריים (tel y est né). Part. אים בּבּריים בּבּרים (דבר אַבּרים בּבּרים בּברים בּבּרים בּברים בברים בברים

Niph. Etre compté: רָלֹאַ יְּפֶּשֶׁר מַרֹּב Gen. 16. 10, (sa postérité) ne pourra pas être comptée, tant elle sera nombreuse.

Pi. 1º Compter : אָסְמֵּר כָּל־עַצִּטֹּרָהי Ps. 22. 18, je puis compter tous mes os; וסף Job 38. 37, qui מדיים בר שׁחָקרם בּחָכְּמָח peut compter les nuées dans sa sagesse? selon d'autres : qui a rendu par sa sagesse les nuées brillantes, pures comme le saphir (v. סָפִּיר)? — 💤 Raconter, annoncer, publier, faire connaître : אַבוֹיחֵינוּ מִפְּרוּ־לָנוּ Ps. 44. 2, nos pères nous ont raconté; וּיִסְפֵּר פַּרָעֹת לָחֵם ארד הלמו Gen. 41. 8, Pharaon leur raconta son songe; יְסַמֵּר צִּדְקֶרֶנְןּ יִי Ps. 71. 15, ma bouche annoncera ta justice; בור־אַל Ps. 19. 2, les cieux racontent, annoncent, la gloire de Dieu; אספרה שפה לאתר Ps. 22.23, j'annoncerai, je ferai connaître, ton nom à mes frères; אַז רַאַה יַרְסַפְּרָה Job 28. 27, alors il vit (la sagesse) el il l'a fait connaître, ou : il l'a écrite comme règle, loi. — 3° Dire, parler: סְפֵּר אַהָּח לְמַעֵּן הִאָּהָם Is. 43. 26, parle pour te justifier; אַסְפְּרָח כְבוֹ Ps.73.15, je veux parler ainsi (comme les impies); יספרו ליממון מוקשים Ps. 61. 6, ils conferent ensemble, se concertent, pour dresser des piéges; מַה־לָּהְ לְטַפֵּר חָקָּר Ps. 50. 16, pourquoi te méles-tu de parler de mes lois, de mes préceptes, ou de les annoncer?

Pou. Étre raconté, être publié : נֵיְסְפֵּר־לוֹ נִי אֲדָבֵּי Job 37.20, lui sera-t-il rapporté ce que je dirai, ou: le lui rapportera-t-on pour que je parle? מוֹ אַלָּשְׁר לֹּאִּ־סְפֵּר לָּתְּם Is. 52. 15, ce qui ne leur avait jamais été raconté; יִישְׁכָּיר מִיפְרָר דְּיִסְּרֵר Ps. 88. 12, ta miséricorde est-elle annoncée, célébrée, dans la tombe?

אַס חַת. (ע. אַסְטְּ part.). Écrivain, secrétaire: בְּשְׁלֶּהְ Esth. 3. 12, les secrétaires du roi; בּשְׁלֶּבְּ Il Rois 25. 19, Jér. 52. 25, le secrétaire chef intendant de l'armée, chargé du recrutement et de l'instruction des soldats; selon d'autres: le secrétaire du chef de l'armée; בְּבֶרֵי בִּשֹׁרֵ לַנְיְרָא דַשְּׁתַרְ וַשִּׁמֵר סִמֵּר בְּבְרֵי Esdr. 7. 11, à Esra, pontife et docteur, qui enseigne les commandements de Dieu.

קבּף m. chald. 1° Écrivain, secrétaire: יְשִׁיְטְיֵּי סְּמְרָא Esdr. 4. 8, et Simsaï le secrétaire. — 2° Scribe, docteur de la loi: סְפֵּר דָּיָרָא דִּירַ אֲלָה שְׁיַבְיָּא Esdr. 7.12, (à Esra) docteur très savant de la loi, du Dieu suprême.

אָרַים *וווי מַבְּרָי m*. (avec suff. סְּמָרָים, pl. סְמָרָים, const. סמבר). 1° Ecriture (lettres de l'alphabet) : וּלְלַמְּדֶם סֵפֶּר וּלְשׁוֹן בַּשִּׁהִים Dan. 1. 4, de leur apprendre l'écriture et la langue des Chaldeens; יַדַע סָמָר Is. 29. 11, 12, connaître l'écriture, savoir lire. - 2º Ce qui est écrit, acte, contrat, registre, lettre : וְסַמֵּר מַחַב אָרשׁ רִיבִר Job 31. 35, et que mon adversaire rédige son écrit, écrive sa requête; סַפַּר כְּרָדִיתָה Deut. 24.1, écrit, lettre, de divorce; סְּמֶר ropan Jér. 32. 11, le contrat de l'achat; ר תולוי קובר Jer. 32. 14, ce contrat ouvert, non scellé; סָמֵר חַיַחַט Néh.7.5, un registre généalogique; פַּבֶּר הַנְבָּר הַנְבָּר I Rois 14. 19, le livre des événements des jours, la chronique, l'histoire; ווי בוד משר אל־רואב II Sam. 11. 14, David écrivit une lettre à Joab. -שמות ספרים הרבה Eccl.12.12, faire beaucoup de livres; בְּמָתר הַחוֹרָה rukin Deut. 28. 61, dans le livre de cette loi; מְנְלַח־מַמֵּר Ez. 2. 9, un livre roulé; סְקַר Is. 29. 18, le livre, pour : la sainte Ecriture; de même מַּשְׁרָים Dan.

9. 2, dans les livres saints; מַשַּּקֶּר רַיִּיִּים Ps. 69. 29, du livre des vivants (ouvert devant Dieu); מְחָלֵּךְ בָּאָטֶר מְחָרֶי בָּא מִסְּקְרְךְ בָּאָטֶר Exod. 32. 32, efface-moi de ton livre que tu as écrit (du livre de vie).

קְּפֶּרִין מְּחִידוּ : יְסְּפְרִין מְּחִידוּ : Dan. 7. 10, et les livres sont ouverts; בבית סִפְּרָיָא Esdr. 6.4, dans les archives.

אַרְיֵדִי חַּשְּׁטֶּר : Dénombrement בּיִרְיִי חַּשְּׁטֶּר : Il Chr. 2. 16, depuis le dénombrement.

기획인 n. pr. Sephar, ville dans l'Arabie, Gen. 10. 30.

תְּלְּרֵר n. pr. Sepharad, province inconnue où furent exilés des habitants de Jérusalem, Obad. 20. En hébreu moderne סְּמָרֵר signifie l'Espagne.

קְּכְּרָה f. Livre : חָלָּא בְּסִפְּרָתָּך Ps. 56. 9, tout cela n'est-ce pas écrit dans tou livre !

קפְּרָה f. (usité seul. au pl.). Nombre: אין העלה אין Ps. 71. 15, car je n'en sais pas le nombre, je ne puis les compter.

סְפַּרְנִיֵם n. pr. d'une ville assyrienne d'où des colons sont venus en Samarie, II Rois 18. 34, סְפַּרְיִרִים II Rois 17. 31, les Sépharvéens.

กาุฮุD n. pr. m. Néh. 7. 57, Esdr. 2. 55.

" מְלְּוֹר (v. מֶּלֶבְי Action de cligner: נְּלֶבְי צָּיִן Rituel, par le clignement des yeux, c.-à-d. par des regards impudiques.

יְלֶהְיּ f. Le supplice de la lapidation, Rituel.

קקליני באסן Exod. 17. 4, il s'en faut de peu qu'ils no me lapident. Suivi de בְּאַבָּנִים Deut. 13. 11, et fréquemment

Niph. passif. Étre lapidé: סְׁמִילֹ יִשְּׁמֵל Exod. 21. 28, le bœuf sera (lapidé) tué à coups de pierres.

Pi. 1º Attaquer à coups de pierres : ניספל מָאַבְנִים אַד בְּוִּר II Sam. 16. 6, il jeta des pierres à David. — 2º Sens opposé. Oter les pierres : יַרְּשָׁקְלָּהוּ Is. 5. 2, il ôta les pierres (de la vigne); אָבָן טְּשְׁכָּי פֿאָרָן 62. 10, ôtez-en les pierres. Pou. Etre lapidé: רְבִיי בּוֹשְׁלִי בּוֹשְׁלִי I Rois 21.

15, Naboth a été lapidé.

ר מְּלֵה. (וֹ, חִיסָר, רמכ. מיס מוּ מְּלַהָּים). Triste, chagrine, de mauvaise humeur: יַּבְּתָּ I Rois 21. 4, triste et irrité, indigné; יְּבְיּהָ מְרָה מְרָה vers. 5, d'où te vient (cet esprit triste) cette tristesse?

סָרְבִּים Ez. 2. 6, des ronces, ou des rebelles.

קרְבְּלֹין m. pl. chald. Nom d'un vêtement: בְּכִּרְבְּלִיהְיּהְ Dan. 3. 21, dans de larges culottes, ou dans leurs manteaux.

חרנוֹן n. pr. Sargon, roi d'Assyrie, Is. 20. 1.

קר, pr. Sered, fils de Zabulon, n. patron. סְרָהָי Nomb. 26. 26.

לְרָה (rac. אם ou סַרֶר). 1° Défection, révolte, violation (de la loi): Deut. 13.6, il a parlé pour הַבַּר־סָרַח צַל־תַי vous détourner de l'Eternel, exact. il préché la révolte, la désobéissance a l'Eternel; שובו לַאֲשָׁר הָוַבְּמִיקוּ סָרָח Is. 31.6, revenez vers celui dont (les enfants d'Israel) se sont complétement détournés, ou se sont détournés par une profonde malice; אוסים סיים ls. 1. 5, vous qui vous révoltez, qui vous détournez de Dieu, de plus en plus; Deut. 19. 16, pour témoigner contre lui d'une violation, d'avoir violé la loi; ou : חַסָּ un témoignage qui s'écarte de la vérité, un faux témoignage. — 2º Action de cesser, de finir : מַכָּה בְּלְהֵר סְרַח Is. 14. 6, une plaie ou des coups sans fin.

קרה pr. d'une citerne ou d'un puits, II Sam. 3. 26.

הַרָּיִהְ S'étendre nonchalamment : בּיִבְּיה Amos 6. 4, qui sont étendus mollement sur leurs lits; יְיִה בּיִבְּישׁ, Ez. 17. 6, et devint une vigne tres étendue.—S'étendre outre mesure, pendre avec ampleur, couvrir amplement: בַּיבְּישׁ, Exod. 26.12, (la moitié de la couverture qui est de trop) pendra sur le derrière du taber-

nacle; סרתי מבולים Ez. 23. 15, des turbans de différentes couleurs et pendants. — "Puer, se corrompre: יישָּים Aboth, 3. 1, une goutte corrompue (v. Niph.).

Niph. Etre corrompu, gate; au fig.: british nijos Jér. 49.7, leur sagesse

s'est gatée, s'est perdue.

תביף m. Ce qui pend, ce qui dépasse: קביף תשבוף Exod. 26. 12, la partie des tapis qui dépasse, qui est superflue.

לְרְשׁׁה (comme לְרְשׁׁה Cuirasse: לְרְשׁׁה Jér. 46. 4, revêtez-vous de vos cuirasses.

קרְבִין m. pl. Ministres ou princes à la cour des rois de Perse : סְרְבִין תְּלָחָת Dan. 6. 3, trois ministres ou princes.

רְיָרָיִם m. pl. (const. מְרַיֵּרִי הְּשְׁתְּי. 1º Essieux: מְרַיִּרִי הְּשְׁתִּי. 1 Rois 7.30, des essieux d'airain; selon d'autres: des plaques d'airain הְיִרִיף, chald. signifie planches).

— 2º Princes, spécial. des princes philistins: מְרַיֵּי מְלִּשְׁתִּים Jos. 13.3, ces cinq princes des Philistins.

יְמִרְעָּכְּה (ע. סְּצֵּטָּה). Branche: יְמִרְבֶּינָה בְּרְצָּמֹיְרִי Ez. 31. 5, ses branches s'étaient multipliées, avaient poussé fortement.

קרים (v. קרים) Ex. unique. Pi. Brûler: וּמְטָּאוֹ דּוֹדִי וּמְטָרִטּוֹ Amos 6. 10, son proche parent l'emportera et le brûlera, ou : et l'arrachera, le sauvera, du feu, de l'incendie; selon quelques-uns: יויוי son oncle paternel, ייִּטְרָטוֹי ou son oncle maternel.

קרָפָּר m. Nom d'une plante sauvage:

וְהַתְּיִה הַשְּׁרְשָּׁר Is. 55. 13, a la place de l'ortie.

קְרִין m. Hiver : הַּמְּרָיו עָבֶר Cant. 2. 11, l'hiver est passé (cheth. מָמָרָוּ).

חור n. pr. Sethur, fils de Michael, Nomb. 13. 13.

סְחַסְ 1º Boucher, fermer: יְכֶל־מַלְּינֵדְיּבּ II Rois 3. 19, vous boucherez toutes les sources d'eau.— 2º Tenir secret, cacher: קָּינְייִן בּוֹחָסְ Dan. 8. 26, scelle cette vision, tiens-la secrète; בּבָּיכְיִּבּיִן לֹאַ צְּבָיבִּינְיִּרְ Ez. 28. 3, aucun secret n'est obscur pour toi.

Niph. Etre bouché, fermé: בְּרִיבְּיִם לְּחְפָּתֵּם Néh. 4. 1, que les brèches commençaient à être fermées, réparées.

Pi. Boucher: סְּמְמֵּים מְּלְשֵׁחְים Gen. 26. 15, les Philistins les bouchèrent.

רְּיִסְיְּתְ Prov. 22. 3, cheth., il se cache, se met a couvert. Keri הַּנְסְתֵּן Niph. prét.

Niph. Étre cache, être à couvert, se cacher, se mettre à couvert, absol.: מברובר, absol.: אלבר אַשֶּׁרְבּרְבּוֹ נִסְעָּרָא Job 3. 23, à un homme dont la destinée est mystérieuse, inconnue; אַבּרְבּ בִּיוֹם בַּרְבּ בִּיוֹם אַבָּרְ בַּיִּ נִסְּבָּרִא Soph. 2. 3, peut-être serez-vous à couvert, serez-vous épargnés, au jour de la co-lère de l'Éternel. Avec יוֹם : יִסְּרָ Osée 13. 14, le repentir sera caché devant mes yeux; בּרְבַּיִּרְבָּיִר בָּרִבְּיִר Cen. 31. 49, lorsque nous serons hors de vue l'un de l'autre;

Deut. 7. 20, qui se cachent devant toi; לא נְסְתַּרְגּ מָּלְמַנֶר Jér. 16. 17, (leurs voles) ne sont pas cachées devant moi. Part.: בונספורת לַיַד אַלחַינוּ Deut. 29. 29, (la connaissance) des choses cachées, ou le châtiment des péchés secrets, appartient à l'Eternel notre Dieu; mingip Ps. 19. 13, absous-moi des fautes cachées; וְנְסְתֵּרְתִּר בַשֵּׁרֵח I Sam. 20. 5, je me cacherai dans un champ ; נָסָתְרַה וְהַרא נְמְמָאַת Nomb.5.13,et qu'il demeure caché, qu'il demeure un secret, qu'elle s'est souillée, ou : qu'elle se soit cachée pour commettre l'adultère ; וּבַשַּׁמֵר נִסְתַּרָט ls. 28. 15, et nous nous sommes réfugiés dans le mensonge, le mensonge nous a protégés; ערום ראה רעה נסתר Prov. 22. 3, l'homme avisé voit le mal et se met a couvert (v. Kal); יִאָם־יִּפֶּתְרוּ מְנַגֵּר מיני Amos 9. 3, s'ils se dérobent à mes yeux; יָאַנְחָרִי מִּנְּק לֹא־נְסְתָּרָת Ps. 38. 10, mes gémissements ne te sont pas inconnus.

Pi. Cacher: מַתְּרֵי מָדְּתִים Is. 16. 3, cache, protége, les exilés.

Pou. passif: הְּהָהָהְ הִבְּתְבָּם Prov. 27. 5, qu'une amitié cachée, secrète.

Hiph. 1º Cacher, couvrir, tenir secret: בַּקר Prov. 25. 2, de cacher les choses ; לַּסְתָּר עַצַרח Is. 29. 15 (pour לְחַסְתִּיר), pour cacher (leurs) desseins; ניִסְמֵּר מֹטֵּח פָּנָיו Exod. 3. 6. Moise se couvrit la face; יְמָהִיר אָבִי מְנֵגְיִי אַר־תַּבֶּבר תַאָּד I Sam. 20. 2, pourquoi mon père me cacherait-il cette chose? Avec פַנִים Détourner la face : וּבְּמַסְתַּר ווים מְנֵים מְנֵים בְּנֵינוּ Is. 53. 3, comme quelqu'un dont on détourne la face, qu'on n'ose pas regarder; פַּנֵי לֹא חָסְהַרָהִי Is. 50. 6, je n'ai pas dérobé ma face (aux insultes). — De Dieu : חָסָהִיר פָּנֶיו בַּל־רָאָח Ps. 10. 11, Dieu a détourné son visage, il ne verra jamais rien; קסָמָר פניה מְחַטְאֵי Ps. 51. 11, detourne ton visage de mes péchés, ne les regarde pas, pardonne-les; אַל־תַּסְתֵּר עַּוּנֶדְ מְעֵּיָדְ מָעֵיָדְ Ps. 27. 9, ne détourne pas ta face de moi, ne sois pas irrité contre moi ; רושאותיכם ווסְתִּירוּ שַנִים מְנֵם Is. 59. 2, vos péchés lui ont fait détourner le visage de vous ;

de même : אָמְצֹבְּר וְאָמְצֹבְ Is. 57. 17, je me détournais de lui et j'étais irrité.

Ps. 17. 8, couvre-moi sous l'ombre de tes ailes; מְצֵל בְּעָבִים Ps. 64. 3, protége-moi contre le conciliabule, ou contre les desseins, des méchants.

Hithp. Se cacher: יְּדָר מְּסְתַּחֵר שִׁשְּׁנֵי I Sam. 23. 19, David se tient caché parmi nous; אָבֶן אָהָה אֵל מִסְתָּחָר Is. 45, 15, tu es un Dieu qui se cache; יְּבָיָד מְּסְתָּחָר אַהָבָּיך מִסְתָּחָר Is. 29. 14, et l'esprit, le jugement, de ses hommes intelligents, sera caché, sera obscurci.

רְּבֶּים chald. Pa.1°Cacher. Part. pass.: בּבְיְבָּית pan. 2. 22, et les choses cachées. — 2° Détruire: בּבְיבָה Esdr. 5. 12, il détruisit ce temple.

מּלֶתר (avec suff. מְּרְרִיף). 1° Ce qui est caché, secret : יְלָרִם סְּתָּר בָּר Jug. 3. 19, j'ai un mot en secret; יְלָרָם סְתָּרִים (pris ou mangé) en secret; בְּבֶר תָּדֶר (pris ou mangé) ans la partie cachée, éloignée de la montagne, ou dans ce qui est caché par les montagnes, c.-à-d. dans la plaine

(entre les montagnes); פָּמָם בַּפָּתָר Deut. 27.15, qui met (l'idole) dans un lieu secret; מָלַוּשְׁוִי בַּסֵּחֵר רַעֵּרוּ Ps.101.5, celui qui calomnie son prochain en secret. -🦈 Enveloppe, couverture, voile : בָּבִים סמרלי Job 22. 14, les nuages sont une enveloppe pour lui, l'empêchent de voir; יַמְרֵר בְּנִים רָשִׁים Job 24.15, il se couvre. cache, le visage, ou : il fait (de la nuit) un voile pour son visage, ou : il met un voile sur son visage; אַלָּקָה בָּסָרֶר רַצָם Ps. 81. 8, je t'ai exaucé du milieu de la tempête, des nuées qui m'enveloppaient. - 3º Protection, retraite, asile: אַמַדו פָחֵר לִּר Ps. 32.7, tu es ma retraite; ישֶׁב בְּסְתֵר צֵּלְרוֹן Ps. 91. 1, celui qui est placé sous la protection du Très-Haut; והירסתר למו Is. 16. 4, sois pour eux une retraite; יָפֶתֵר מֵיִם יִשְׁשׁם Is. 28.17, les flots emporteront l'abri, ce qui servait d'asile.

קְּרָרָה f. Protection : יְתִירָם סְחְרָה Deut. 32. 38, qu'il soit pour vous une protection.

חַרְיִּי n. pr. m. Sithri, fils de Ouziel, Exod. 6. 22.

ע

אַר, אָיָשָ seizième lettre de l'alphabet. Le nom œil vient de sa forme
ovale dans l'alphabet phénicien. Comme
chiffre, אַ signifie 70. — La prononciation de cette lettre paraît avoir été tantôt douce comme a ou o, exemple:
בְּבֶּלֶּםְ
Amalek, אַשָּׁיִח Osée; tantôt dure
approchant du g, exemple: אַבָּיבָּ Gomorre, אָשָּ Gaza. — אַ se permute avec
met װ (v. ces lettres); avec אַ exemple:
בּבְּיבָּ et שַׁיִבָּ couronner, entourer; avec p,
exemple: אַרָּאַ et אַבָּיבָּ et אַרָאָ ville, ידף muraille, citadelle; אַרָאַ et אַבָּיאַ et אַבָּיבָּ chald., terre.

I בּבָּת m. (rac. נְבַב). Terme d'architect.: יְבָּהְיִּם וְעָב I Rois 7. 6, et les colonnes et les grosses poutres; selon d'autres: et les architraves ou les corniches, v. Ez. 41.25; plur.: הַחַּלְבָּר 41.26, et les

poutres ou les corniches; ce dernier peut être d'un sing. שֹב.

עבר (fut. בעבה, v. plus bas Hoph.)

1º Travailler : שַׁמֵּח רַמִּים מַעָבֹר Exod. 20.9, tu travailleras pendant six jours; מלבר Eccl. S. 11, celui qui travaille; avec le req. dir.: לבדר משחים Is. 19.9, ceux qui travaillent en lin; לַלְבְרֵי חֲעָיר Fz. 48. 18, ceux qui travaillent pour la ville, qui aident à sa reconstruction. Souvent cultiver, labourer: מֹבֵר אֵרְמָחוֹ: Prov. 12. 11, celui qui cultive, laboure, sa terre; נַיַּנְתַּחוּ בְגַן־עָדֵן לְעָבְדָה Gen. 2. 15, il le plaça dans le jardin d'Eden pour qu'il le cultivât; פָּרָמִים הַּנָּב וְעָבַרָהַ Deut. 28. 39, tu planteras des vignes et tu les cultiveras. — צַבֶּר ב Travailler avec : לא חַעבר תַּבְכר שוֹרֶךְ Deut. 15. 19, tu ne laboureras pas avec le premier ne de ton bœuf. — Faire travailler quelqu'un, lui imposer un travail, l'assujettir : לא־תַעבר פו עברה עבר Lev. 25. 39, tu ne le contraindras pas à faire le travail, tu ne lui imposeras pas le trayail d'un esclave; מָרֶצֶרוּ יַצֶבר חִוָּם Jér. 22. 13. qui fait travailler le prochain gratuitement; לעלם בַּחָם מְעַבֹרוּ Lev. 25. 46, vous pourrez les faire travailler, les garder comme esclaves à perpétuité; de même avec le rég. dir.: וַעַבֶּרוּם Gen. 15. 13, ils les accableront de travaux, ils les réduiront à l'esclavage, ou: ils (tes enfants) serviront les Egyptiens.

2º Servir (travailler pour un autre): אַמֵּר לָבַדְתִּר אֹחָהְ בַּחָן Gen. 30. 26, pour lesquelles je t'ai servi; avec ; יעם ,למני , לְכִּר אַנָּר אָעַבֹר II Sam. 16. 19, qui est celui que je viens servir; בַּאַטֵּר עֲבַרָתִּר לָפָנָי meme verset, comme j'ai servi ton père; ערישנה היבל בעבר עשה Lév. 25. 40, il te servira jusqu'à l'année du jubile; avec double reg. dir.: אַקרו יַדַעָּה אָר אָטֶר עבְּדְּחִיךְ Gen. 30. 29, tu sais de quelle manière je t'ai servi, exact. ce que, c.-à-d. les services que, je t'ai rendus; avec וַצַבְרוּ בוֹ גוֹיִם רַבְּים : בּ Jér. 27. 7, (jusqu'alors) de nombreux peuples le serviront, ou : (alors quand son temps sera venu) de nombreux peuples le soumettront, l'assujettiront; בַּל־דִוּעבַר באֹדֵול מוֹעָר Nomb. 4. 37, tous ceux qui servaient dans la tente d'assignation,

ou par rapport à la tente, etc. — Servir un peuple, un roi; lui être assujetti: עברוי אַר־פְּרָרְלָעֹפֶר Gen. 14. 4, ils furent assujettis a Chodorlaomer ; יְצָבְרוּ מְצָרֵיָם ארדאשאר Is. 19. 23, l'Egypte sera as-. sujettie a l'Assyrie; יַרָדָר לָפֶס לבֶר Gen. 49. 15, il s'est assujetti à payer un tribut (v. 4 00). - Servir Dieu, une divinité; l'adorer, lui rendre un culte : יברו אַת־יֵר בּיִרְאַת Ps. 2. 11, servez l'Éternel avec crainte; רַיַּעָבִרוּ אָיז־דַוּבְעָלִים Jug. 2. 11, ils adorèrent les idoles de Baal; avec לַעבֹד לַאלֹחִים אֲחָרִים : לַ Jér. 44. 3, de servir des dieux étrangers. Absol.: אם־רְשָׁמְעוּ וְיַעֲבֹרוּ Job 36. 11, s'ils écoutent et servent (Dieu). -Honorer Dieu par des offrandes: רַאַּבּרָתנה לא־פרע מדר זעבר אדריר Exod. 10. 26, nous ne savous ce que nous devons offrir à l'Eternel. De même : יַצָּבְרוּ זָבָה וּסְיָחָה Is. 19. 21, ils offriront des sacrifices et des oblations.

Niph. Etre travaillé, être labouré: בּוֹבְּרַ בִּוֹּ Deut. 21. 4, (une vallée) qui n'aura jamais été labourée; קַבְּבַּרְהָּם Ez. 36. 9, (montagnes) vous serez labourées; בַּבָּבָרְהָּם Eccl. 5. 8, le roi même est assujetti aux champs (parce qu'il en tire son entretien), ou: il est honoré et respecté (de ses sujets) à cause des champs (qui lui fournissent de quoi nourrir les autres).

Hiph. Forcer a travailler, accabler de travail, fatiguer: רַשְּבֶּדִי מְּצְרִיִם אָר וְמַנְיַבּּל בְּעִרְיִם אָר וְמַנְיִבּל בְּעַרְיִם אָר וּבְּרַיִּבְּר בְּעָרָיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרִים בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרְיִם בְּעַרִים בְּעַרִים בְּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעַרִים בּעריים בעריים בע

oblations; אָדְיְצְבּוְמֵּיִרְ בְּחֵשׁאֹשְיִדְּיִּהְ vers.24, mais tu m'as fatigué par tes péchés; קיבוּ בּוֹע שׁנִידְ אָר אִיְבִין Jér. 17. 4, je ferai que tu serviras tes ennemis, je te rendrai leur esclave. — Forcer, obliger a: אַדְיבֶּר יִיִבְּבִר אַר בְּלַר-תִּינְבָּר מָּוֹנְרָ אַר בְּלַר-תִּינְבָּר מָּוֹנְרָ בַּרְיִינְבִּר מָּוֹנְרָ בַּרְיִינְבִּר מָּר מַנְּבָּר מָנִינְ זוֹ Chr. 34. 33, il obligea tous ceux qui se trouvaient en Israel (à servir Dieu).

Hoph. Meme signif. que Kal. Servir, rendre un culte: נְלֹא ְתְּבֶּרְנִים Exod. 20. 5, Deut. 5. 9, tu ne les serviras, ne les adoreras pas; יְנָבֶּרְנִים Deut. 13. 3, et servons, adorons-les. Ou plutôt ces exemples ne sont qu'une seconde forme du fut. du Kal.

פּשָּר, chald. Faire agir, comme שְּלָבֶי chald. Faire agir, comme אַלְבָי chald. Faire agir, comme אַלְבִי chald. 10. 11, des dieux qui n'ont point fait le ciel et la terre; בְּרָבְּ מְרָבְּ Dan. 7. 21, elle faisait la guerre; avec a et רָבִי בְּרֵיל שְׁבִי אוֹ בְּרֵי בְּרֵיל שְׁבִי בִּי Dan. 4. 32, il en agit selon son bon plaisir avec les armées celestes: לְּמָא דִרַרְתַצְרָדוּן צִּם־שָּבֵי Esdr. 6. 8, de quelle manière vous en userez envers les anciens de Judée.

Ithp. Étre fait, être excité: רְבָּהָשׁתְּבָּר fait, être excité: בּבְּרֹי, Esdr. 5. 8, et ce travail est fait avec soin; אָסְפּּרְטָּא פִּרְטָּא בְּצְּלָּא בְּבִּרִי בְּּבּּא בְּצִּלְּא בְּבִּרִי בְּּבּּא בְּבִּרִי בְּּבּא בּבּר. 4. 19, et que la rébellion était excitée dans elle; דְּבְּבֶּרְי Dan. 3. 29, il sera mis en pièces. — Étre assujetti: בּבִּי לֶּבְּי בְּּבָּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בִּבְּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּר לֶבְּי בְּבִּי בְּבְּי בְּבִּי בְּבְּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִּבְי בְּבִי בְּבְיי בְּבִּי בְּבְיי בְּבִּי בְּבְּבִי בְּבְי בְּבִּי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִּבְי בְּבִיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּבְּי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְיבִּי בְּבִיי בְּבִּי בְּיִי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּבִּי בְּבִּי בְּיִי בְּבִיי בְּבִּיי בְּבִּי בְּיי בְּבִּיי בְּיי בְּבִּיי בְּבִיי בְּיי בְּבִיי בְּיי בְּבִּיי בְּיי בְיּיי בְיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיִי בְּיי בִּי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיבְייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְיּיי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְייי בְייִיי בְייי בְּייי בְייי בְייי בְייי בְּיי בְייִי בְּייִי בְיי בְייִי בְיי בִּיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְיִי בְיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי

קבר אָרָים . (pl. עַבְּרִי ,עֵבְּרִים . Serviteur, esclave , serf: בּגְבִי Exod. 21. 2, un esclave hébreu; בּגְבִי Exod. 21. 25, l'esclave des esclaves; שַבְּרִי עַבְרִים . Serviteur d'un roi; se dit de tous ceux qui sont attachés à sa personne, hommes de cour, ambassadeurs, généraux, soldats: עַבְרַי דְיִר דְיִר דְיִר דְיִר בְּבְרַיִי וּצְבִי דְיִר דְיִר בְּבְרַיִי בְּבִי דְיִר דְיִר בְּבִרִי דְיִר וְּצִּי בְּיִרְיִ בְּבִּרִי וּצִּי בְּיִבְּיִר וּשִׁ בִּיִּבְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיר בְיִר בְּיִר בְּיר בְיִר בְּיר בְיִר בְּיר בְיִר בְּיר בְיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּיי בְּיִי בְּיִייִי בְּייִי בִּיי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי

maitre ; וַיִּשְּקרוּ מֵעַבְרֵי דָוָר II Sam. 2. 30, des serviteurs de David (de ses guerriers) manquèrent (dix-neuf hommes). בבר Serviteur, en termes de civilité : עבוה ערב אחדתוער Gen. 44. 32, ton serviteur a répondu de cet enfant, pour : j'ai répondu, etc. - Serviteur de Dieu, homme pieux, vertueux : עַבְהַיד אָשוֹב Job 1. 8, mon serviteur Job; פֹרֶת רַי נַמָּשׁ עבריר Ps. 34. 23, l'Éternel rachète l'âme de ses adorateurs. — Ceux a qui Dieu donne une mission, qui sont ses instruments, principalement les prophètes : יְצָרֶר מִנֶּטֶן לְצֶבֶר לוּ Is. 49. 5, l'Eternel qui m'a créé des le sein (de ma mère) pour être son serviteur; יבוּבֵירָאצֵר מַלַּדְרַבָּל עַבְהִי Jér. 25. ִ9, Nabuchodonozor, roi de Babylone, mon serviteur ; אַל־עַבָּדִיוּ הַוּנְבִיאִים Amos 3. 7, (s'il n'a révélé son secret) à ses serviteurs les prophètes; משָׁח עַבֶּר־רֵי Deut. 34. 5, Moise, le serviteur de l'Eternel.

עָבֶּר n. pr. m. Jug. 9. 26.

עָרִי־טְלָּךְ Esclave du roi, Jér. 38. 7; selon quelques-uns, n. pr. (v. l'exemple מישׁי).

קבר אַלָּרָא . chald. Serviteur : אָבָר אֵלָרָא Dan. 6. 21, (Daniel) serviteur du Dieu vivant; בְּרִרוֹיִר יִּר־אֵלְרָא 3. 26, serviteurs, adorateurs, de Dieu.

עֶּרֶה. Action, œuvre. Ex. unique: יתהְבָּמִים וַעַּבְּרֵיהְם Eccl. 9. 1, les sages et leurs œuvres.

עבריאָרט (serviteur d'Édom) n. pr. m. Il Sam. 6. 10.

אָקְעָע (serviteur) n. pr. m. 1° I Rois 4. 6. — 2° Néh. 11. 17, אַבְּיִיָּח I Chr. 9. 16.

ערְרָאֵל (serviteur de Dieu) n. pr. m. Jér. 36, 26.

עכְּדָה (. 1° Travail, ouvrage, culture, œuvre: הְבֶּלֶּל-עֲבֹּנֶה Exod. 1. 14, et à toute sorte de travail dans les champs; מְבָּרָה עָבָּר Lév. 25. 39, le travail d'un esclave;

רבי פל איבר Ez. 29. 18, il a fait faire à son armée un grand ouvrage, ou un service bien rude, autour de Tyr; ->> בּנְיִתוּ Lév. 23. 7, (vous ne ferez) aucune œuvre servile, aucun travail' manuel; פרי עברותי Néh. 10. 38, les villes qui renferment les fruits de notre culture, labourage; רצבירו האדקה וביים Is. 32. 17, et l'œuvre de la justice (aura pour résultat) le repos, ou: l'effet, le résultat, de la justice, est le repos. - 2º Service, ministère, service divin, culte; servitude: רלעבורח ו השבה I Chr. 26. 30, et pour le service du roi ; וְצְמֵּיב לַצְבֹרָיו וְאָדָם Ps. 104. 14, et des herbes pour le service de l'homme, c.-à-d. pour son usage, ou par le travail de l'homme ; אַבֹּרָת עַבֹּרָת נַעבֹרָת Nomb. 4. 47, pour faire l'office du service (dans le tabernacle) et l'office de le porter ; הַאַרָּל מּוֹעֵי מִינַיי הַבּרַיִהָבֶם הָאֹרָל Nomb. 18. 31, pour votre service dans la tente d'assignation ; "הַשָּׁב אָר־תָּצְבֹרָה בּיוֹים ב Rituel, rétablis le culte, le service sacré (dans le temple); רָישָּלְהָּר אָרְכָם Exod. 6. 6, je vous délivrerai de la servitude à laquelle ils vous ont reduits; מֵלֹפִי וּמֵרֹב עַבֹּרָה Lament. 1. 3, à cause de l'oppression et de la servitude insupportable. — 3° Les choses qui servent, outils, ustensiles, meubles : וְכַל־פֵּלָיד וְכֹל עֲבֹרָהוֹ Nomb. 3. 36, tous les vases et tout ce qui sert, qui est employé, à son usage.

תַבְּרָת f. collect. Domesticité: תַבְּרָת תַבְּרָת Gen. 26. 14, et de nombreux serviteurs et servantes.

וקרות (qui sert) n. pr. Abdon, ville lévitique dans la tribu d'Aser, Jos. 21. 30.

עְרֶרְהָע f. Esclavage, servitude: בּבְּבְרְחֵמּ לֹא נַיְוְבֶּט אֱלֹוְדִּים Esdr. 9. 9, et notre Dieu ne nous a pas abandonnés dans notre servitude.

1° I Chr. 6. 29. — 2° II Chr. 29. 12. — 3° Esdr. 10. 26.

אַרְרִיאַל (serviteur de Dieu) n. pr. m. 1 Chr. 5. 15. תרייה et ערייה (serviteur de Dieu) n. pr. Obadiah (Abdias) le prophète, Obad. 1. 1, I Rois 18. 3.— 2º Plusieurs autres, I et II Chr., Esdr., Néh.

קבית, Etre gros: עָבָה, Deut. 32. 15, tu étais devenu gros, c.-à-d. fort, vigoureux; אָבָה גָּבּר, בּאָבָה בַּאָבָּה בַּאָבָּר I Rois 12. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étalent les reins (le dos) de mon père.

עכוֹשׁ, m. (rac. יְנְדֵּה אָלֶּרְהְ Deut. 24. לינָה Deut. 24. 11, il t'apportera lui-même le gage.

אבור (rac. בעבר השרץ). Fruit, blé, de l'année précédente: מַבר השרץ Jos. 5. 11, 12, (ils mangèrent) des fruits, du blé, de l'année précédente.

עבור : בְּצַבוּר : בְּיַבוּר toujours avec la prép. בְּיַבוּר. 1º Prépos. Pour, à cause, pour le prix de : מַעבאר הַשְּלֵר הַר צָּנְים II Sam. 12. 21, tu jeunais pour l'enfant lorsqu'il vivait encore; selon d'autres: מַעַבאר tant que l'enfant vivait, tu jeûnais; רְּצָבוּר וֹאָים ן קייביין Exod. 9. 16, a cause de cela je t'ai encore laissé debout, je t'ai conservė; בַּעבאר אַ II Sam. 12. 25, a cause de Dieu, parce que Dieu l'aimait; Amos 2. 6, pour une paire בעבור בעלים de chaussures (v. מצל Avec suffixe: בעבוריד I Sam. 23. 10, a cause de moi ; קעבורה Gen. 12. 13, à cause de toi (Sara); בעבורה 12. 16, a cause d'elle. - 2º Conj. Pour, parce que, afin que: mich. 2. 10, parce qu'elle a été corrompue, ou : pour son impureté (v. מַבְּבוּר חֲקֹר ; יְבָיקּאָדו II Sam. 10. 3, pour reconnaître la ville; בְּבַבוּר יָשְׁמָרוּ חָקָּיו Ps. 105. 43, afin qu'ils observent ses lois; בַּצָבָר אֲשָׁר יְבֶרָכָה Gen. 27. 10, afin qu'il te bénisse; לבעבאר ביה אַרְכָם Exod. 20. 20, pour vous éprouver.

שלע (fut. ביבים Donner ou recevoir un gage pour sûreté d'une dette, en génér. emprunter: בַּבָּבִים בָּבֹים בָּבִּים Deut. 15. 6, tu n'emprunteras pas (tu n'auras pas besoin d'emprunter); בְּבִבים בָּבֹים בָּבִים בָּבִים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בְּבִים בַּבְּים בַּבְּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִּים בַּבִים בַּבִּים בַּיבִּים בַּיבַּים בַּיבּים בַּיבַּים בַּיבּים בִּיבּים בִּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבּים

c.-à-d. pour te saisir de quelque objet comme gage.

Pi. Changer: וְלֹא יְעַבְּטֵּדּן אִרְחוֹיְתִם Joel 2.7, ils ne changeront pas leur route, ils ne s'en détourneront pas; selon d'autres: ils ne s'arrêteront pas dans leur route.

Hiph. Preter sur gage, en général prêter: הַּוֹעְבֵּט הַיִּבְּעָם Deut. 15. 6, tu prêteras à beaucoup de peuples; שְׁנִיבְּעָם Deut. 15. 8, tu lui prêteras.

Upper m. (comp. de ביי et aisse: לְבִיר שְׁבְּיִר שְׁרָ Hab. 2. 6, et qui se charge lui-même d'un monceau de boue (allusion à son argent ou à ses péchés); selon d'autres, de ביי : qui se charge d'une quantité de gages, c -à-d. de dettes.

עָּכְי (עָבָה , m. (rac. עָבָה). Epaisseur : בַּצְבִּר Job 15. 26, avec le dos épais de ses boucliers; בַּצְבִּר תָאַרָטָה II Chr. 4. 17, dans une terre épaisse, grasse, c.-à-d. dans une bonne argile.

'בְּעָרְי מֶתָּה Rois 7. נְעָרָיוֹ מֶתָּה I Rois 7. 26, et son épaisseur était d'une palme.

אָרִיְרָאָ, et אּרָיִרְיּטְ, chald. f. 1° Travail, ouvrage: בּבּירַה בֵּיה־אֵלְּדָא Esdr. 4. 24, le travail, la construction, de la maison de Dieu; עַבְּירָהָא 5. 8, et ce travail. — 2° Les affaires d'un Etat, le gouvernement: בְּיִּרְהָא Dan. 2. 49, il institua sur les affaires, il confia le gouvernement (de la province de Babylone).

עבים pl. (v. 1 אבים).

לבער (fut. יבְבר (une rivière, un travers, traverser (une rivière, un pays), parcourir; avec le rég. dir., avec יבְּבר בִּינְ בִּינִי בִּינִי בִּינִי בַּינִי בַּינִים בַּינִיבְינִי בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בְּינִיבָּים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִיבִּים בַּינִים בְּינִיבָּים בַּינִים בַּינִים בְּינִיבָּים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִיבָּים בַּינִים בַּינִים בַּינִיבַּים בַּינִיבַים בַּינִיבַים בַּינִיבַּים בַּינִיבּים בַּינִים בַּינִיבַּים בַּינִיבּים בַּינִיבַּים בַּינִיבּים בַּיבַים בַּיבִּים בַּינִיבּים בַּינִיבַּים בַּינִיבּים בַּינִיבָּים בַּינִים בַּינִיבּים בַּינִיבְיבָּים בַּיבִּים בַּינִיבְּיבָּים בַּיבִּיבַּים בַּיבַּיבּים בַּינִיבְּיבּים בַּיבַּיבָּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבַּיבְּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבְּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבִּים בַּיבּים בַּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בְּיבִּים בַּיבּים בַּיבּיבְיבִּים בַּיבּים בְּיבּיבּים בּיבִּיבּים בַּיבּיבּים בַּיבִּיבּים בְּיבִּים בְּיבִי

champs ni des vignes ; אֶעבֹר בָּכֶל־צאָקָר Gen. 30. 32, je passerai au milieu de tes troupeaux, je les visiterai.—Absol.: וריעברי Jos. 2. 23, ils repassèrent (le Jourdain); לא חצבר Nomb. 20. 20, tu תפח שבר לפתר ; Gen. 23. 16, de l'argent ayant cours chez les marchands; בַּסֶה עוֹבֶר II Rois 12. 5, l'argent qui a cours, ou l'argent que donnent tous ceux qui passent, qui sont comptés dans le dénombrement (v. Exod. 30. 11-13). Quelquefois l'endroit que l'on traverse est sous-entendu, et le but indiqué par לָכָה : עַל ou לָכָה : לָכָה וֹנֵעבְרָה אֶל־מַצֵּב פְּלִשְׁחִים I Sam. 14. 1, viens et passons jusqu'au poste des Philistins (vers. 4, avec 3); ou a l'acc.: עברו איר כתיים Jer. 2. 10, passez aux tles des Cethim.

3º Aller au delà, franchir, dépasser,

surpasser : נְבוּל־יָשִׁמְהַ בֵּל־יַצְבֹרוּן Ps. 104. 9, tu as posé une limite, elles ne la dépasseront pas; אַרָדוּר נֶדֶר וְלֹא אַעבוֹר Job 19. 8, il a entouré mon chemin d'une haie et je ne puis plus passer; יברו מְשְׁנְרוֹח לֶבֶב Ps. 73. 7, ils surpassent les imaginations du cœur (v. à ש עברו דברי־בע (משפית Jér. 5. 28, ils dépassent les actions des (autres) méchants; selon d'autres, par ellipse: ils transgressent (la loi) par leur conduite criminelle. — Passer un endroit, passer outre, passer devant quelqu'un, le devancer : וַיַּעַבְרוּ אֵנְשִׁים מְדְיָנִים Gen. 37. 28, des Madianites passèrent; אַפְחַיִּים עָבְרוּ Prov. 22. 3, les sots passent outre; באַשׁר עבר אַח־פִּטאַל Gen. 32. 32, lorsqu'il eut passé (le lieu nommé) Penuel; ייצבר אַח־דופוּשׁר II Sam. 18. 23, il depassa Chusi;על־שָּרָה אָרשׁ־עָצֵל עַבֶּרָהִי Prov. 24. 30, j'ai passé près du champ, ou par le champ, d'un paresseux: וַיַעבר דֵי על־שַנְיוּ Exod. 34. 6, l'Eternel passa devant lui. Part.: לִּבֹבְרִי־דָרָהְ 9. 15, les passants.

עבר על פַשָּׁע Passer une faute, la pardonner : יָהְפָּאֵרָהוֹ עֲבֹר עֵל־פָּשָׁע Prov. 19. 11, sa gloire est de pardonner une faute, un tort; et sans לא־אוֹסִים: מְשֶׁעּ : לאראוֹסִים עוד עבור בו Amos 7. 8, je ne lui pardonnerai plus. — Passer, s'écouler, cesser, finir : בַּעבֹר הַאַהַרָיִם l Rois 18, 29, midi étant passé ; הַּמְּחֵר עָבֶר Cant. 2. 11, l'hiver est passé ; פצל עובר Ps. 144. 4, comme l'ombre qui passe; וּבְעַב עַבְרָח ישוּעַחִר Job 30. 15, mon bonheur a passé comme un nuage; בַּקָשׁ עוֹבֶר Jér. 13. 24, comme la paille qui disparaît, qui est emportée (par le vent); בְּשֵׁלֵח רַעֲבֹרוּ Job 36. 12, ils périront par l'épée ou par des traits mortels; נאַהַן לַחָם רַעַבְרוּם Jér. 8. 13, tout ce que je leur avais donné disparaîtra pour eux, leur échappera; selon d'autres: ils transgressent toutes les lois que je leur ai données.

4º S'avancer, marcher, aller, s'en aller, partir : אָעָבֹר בַּטָּהְ: Ps. 42. 5, lorsque je m'avancerai au milieu de la foule; עַבֹר לִּמְנֵי הָעָב Exod. 17.5, marche devant le peuple; עברים לְמָאוֹת וַלְאֵלֹמִים

I Sam. 29. 2, marchant à la tête de leurs troupes distribuées par cent et par mille; עברו וְלבוּ צַּרדוֹעִיר Jos. 6. 7, allez et faites le tour de la ville; כבר בשב Ez. 35.7, allants, venants, ceux qui passent et repassent; דַּוְפֶרֶד אֲשֶׁר־תְּחָקִיד עבר II Sam. 18. 9, le mulet s'échappa d'entre ses jambes ; אַדָּור מַּעָבֹרוּ Gen. 18. 5, ensuite vous continuez votre chemin. Avec יָבְרוּז בָּעִיר Ez. 9. 5, passez au travers de la ville; לְצָבְרָהְ בָּבְרִית יַר Deut. 29. 11, afin que tu entres dans l'alliance de l'Eternel. Avec לאר : פָּרָ כ תשבורי פיניו Ruth 2. 8, tu ne t'en vas pas d'ici; מְּמָעֵם שֶׁעֲבֵרְתִּר מֵחָם Cant. 3. 4, je nı'étais un peu éloigné d'eux; אַל־נָא קיבר מיעל עבהה Gen. 18.3, ne t'éloigne pas d'auprès de ton serviteur, c.-à-d. ne passe pas sans t'arrêter auprès de lui; métaph.: ימַאַלֹּדֶר מִשְׁפָּטִר רַעַבוֹר Is. 40. 27, mon droit passe loin de mon Dieu, il ne l'aperçoit pas, ne s'en occupe pas; יַעָּבְרוּ מְחוֹהְ דֵיְיִחוּדְיִם בּ Esth. 9.28, que ces jours ne cesseront pas du milieu des Juifs, qu'ils ne cesseront d'être fêtés par eux.

Niph. passif. Etre traversé: מֵחַל אֲשָׁרָּה Ez. 47. 5, un torrent qui ne pouvait pas être traversé, qu'on ne pouvait pas passer à gué.

Pi. 1° (Faire passer le verrou dans le crampon,) verrouiller: דינבר בְּרִמִּבְי בְּרִמִּבְי וּ I Rois 6. 21, il ferma (comme avec un verrou) moyennant des chaines d'or.

— 2° Féconder, couvrir: שׁוּרוֹי עַבְּר Job
21. 10, son taureau couvre (la vache).
(V. le même exemple à אֵיבָ Hiph.)

Hiph. 1° תְּבְרֵיך Faire passer, faire traverser, faire venir; reg. dir.: בַּבְּרַרָם Ps. 78. 13, il fendit la mer

et les fit passer: avec un double acc.: Jos. זְעַבְרָהֶ תְעָבִיר אָּז־תָּעָם תַּעָּה אָז דְעַרְבֵּן 7. 7, (pourquoi) as-tu fait passer à ce peuple le Jourdain? avec un rég. dir. et ב: אָבָרר בְּאָרָץ בּוֹר בּנָה Ez. 14. 15, si je fais venir dans ce pays des bêtes farouches ; וָחַצֶּבִירוּ חַצֵּר צַלִּי־בָּלִי־בְּשָׁרֵם Nomb. 8. 7, après qu'ils auront fait passer un rasoir aur leur chair, après qu'ils auront rasé tout le poil de leur corps ; ואַת־חַעָם חַעַבִּיר irik וַעַבִּיר Gen. 47. 21, il fit passer, il transporta, le peuple dans les villes, c.-à-d. les habitants de chaque ville dans une autre; יַחְעַבַּרָם אַר־נַחַלָּתוֹ לִּבְחוֹ Nomb. 27. 8, vous ferez passer son héritage à sa fille; ניַעָבִירוּ קוֹל נֵּנְעַדְוּטָת Exod. 36. 6, ils firent publier dans le camp; avec pit faire retentir la trompette : מעבירו שומר Lév. 25. 9, vous ferez sonner la trompette; עם־בַּד I Sam. 2. 24, (des bruits que) le peuple de Dieu répand contre vous; selon d'autres : vous éloignez le peuple de Dieu (du temple), ou vous lui faites transgresser (la loi). — Laisser passer : וַלֹא אַבָּח יִסִיחֹן — חַצַבְרֵנוּ מּוֹ Deut. 2. 30, Sihon (roi de Hesbon) no voulut pas nous y laisser passer. — Laisser passer une faute, la pardonner: נם־יֵר חַעֲבְרר חַנְּארָהְ II Sam. 12. 13, Dieu t'a pardonné ton péché; דַּצֶבֶר־נָא אָר־צֵוֹן עַבְיַּדְּ II Sam. 24. 10, pardonne le crime de ton serviteur.

לפני Placer devant quelqu'un, présenter, amener, conduire: וְיִנְּבְרֵוֹּדְ לִּפְנֵי I Sam. 16.8, il le présenta à Samuel; וְרֵּאִדְיְרָהְוֹ חַבְּרִי לְּתְּבֵּרִוּ I Sam. 20.36, il tira la flèche en la faisant passer au delà de l'enfant, ou du but; וְתַּצְרַרְהִי אָדִיאִרְבֶּרְ וְּאָבֶיְץ לֹא יִדְיְבִּם Jér. 15.14, je te ferai passer, je to conduirai, vers tes ennemis dans un pays que tu ne connais pas.

4° Oter, eloigner, faire disparattre, exterminer: פּגְרָהוּ פָּצְלָּהוּ Jon. 3. 6, il ota, quitta, le mantoau (royal); פֿוֹ פָּגָרָהוּ פַּצְלָּהוּ Ps. 119. 39, eloigne de moi l'opprobre; לְּתַבְּרֵיר בָּיִר הָיִבֶּר הָיִבְּר הָיִבְּר הַיִּבְּר הָיִבְּר הַיִּבְּר הַיִּבְּר הַיִּבְּר הַיִּבְּר וּוֹבְּר הַיִּבְּר וּוֹבְּר הַיִּבְּר וּוֹבְּר הַיִּבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר הַיִּבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּר וּוֹבְּרְבְּרָה וּ וֹבְּבְּר וּוֹבְּרְבְּר וּוֹבְּרְבְּרָה וּ וֹבְּבְּרִיר בִּרְבְּרָה וּ בַּבְּרִיר בִּרְבְּרָה וּ בַּרְבְּר וּבְּרְבָּר וּ וֹבְּבְר הָבְּר בְּבְּר וּ בִּבְּרִיר בְּבְּר בְּרָב וּ וֹבְּבְרְבָּר וּ בַּבְּרִיר בְּבְּרָה וּ בַּבְּר וּ בַּבְּר וּ בִּבְּר וּ בִּבְּר בְּבְּר וּ בִּבְּר בְּבְּר וּ בִּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר וּ בִּבְּרִיר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּר בְּבְּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּבְיר בְּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בְּבְּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בְּבְבְר בּבְּר בּבְּבְיר בְּבְּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּבְר בּבְּרְר בּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְיר בּבְּר בּבְר בּבְּבְר בּבְּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְר בּבְיר בּבְיר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבּר בּבְּבְיר בּבְּבְיר בּבְּבְיר בּבְּר בּבְּבְיר בּבְּבְיר בּבְּבְיב בּבְּר בּבְּבְיב בּבְּבְבּר בּבְּבְיב בּבְּבְיב בּבְּבְיב בּבְּבְיב בּבּבְייר בּבְּבְב בּבְבְבּב בּבְּבְבְיב בּבְּבְבְיב בּבְּבְבּב בּבְבּב בּבְבּב בּבּבְיב בּבּבּב בּבּב בּבּבּבּי בּבּבְבְבּב בּבְבּב בּבּבְבּב בּבְבְבְב

Hithp. 1°S'irriter: קל שָּמֶע דֵּע שֵּמֶע Ps. 78. 21, l'Éternel l'entendit; et il fut irrité. Avec אָבָם יָלָהוֹ וּיִחְעַבֶּר : עַל , עם , צַּבּם יָלָהוֹ וּיִחְעַבָּר : עַל , עם , צַּבּם יָלָהוֹ וּיִחְעַבָּר : עַל , עם , צַּבַּם יָלָהוֹ זּרִּוּנָב פָּל בְּיבָם וּ était irrité contre son héritage; שְּבִּבְּיבְּעָ עִּבְּבְּיבְּעָ צָּם 189. 39, tu t'es mis en colère contre ton oint; על ירִיב Prov. 26. 17, qui se met en colère pour une querelle. — 2° Trans. Irriter: יִּבְּבְּבְּיִבְּעַ בְּיִבְּעָרִיב Prov. 20. 2, celui qui l'irrite; עְּבְּבְּיִב עַּבְּרַב Prov. 14. 16, mais le sot s'irrite ou est arrogant, ou : le sot (malgré le danger) passe outre.

עקר m. (avec suff. אָבָרים, pl. עַבָרים, const. עָבְרֵי). Côté, côté opposé à celui où l'on se trouve, contrée au delà d'une mer, d'un fleuve, etc.: דָאָר אֲשָׁר בְּעָבֶר חֲיָם Jér. 25. 22, des îles qui sont au dela de la mer; צֶבֶר חַיַּרְבֵּן Is. 8. 23, et fréq. בְּיַרְהַן, au delà du Jourdain, selon le côté où se trouve celui qui parle ou écrit, tantôt le côté oriental du Jourdain, tantôt le côté occidental; de même : עבר חובר I Rois 5. 4, l'autre côté de l'Euphrate. Plur.: בַּצְבָרֵי נְחָר Is. 7. 20, dans les provinces au delà de l'Euphrate; וַיַּצָבֹר הַיִּד תַּצֶבֶר I Sam. 26. 13, David passa de l'autre côté. — Côté en général: בְּשָׁבֵי עָבְרֵיקום Exod. 32.15, de leurs deux côtés; וּמְבֶּל־צָבָרָיר Jér. 49. 32, de tous les côtés ; בַּנְבְרֵד מְּ־שָּׁרֵא Jér. 48. 28, aux côtés de l'ouverture d'un fossé. Avec des *prépos*.: אֵל־עַבֶּר חַיַּיִם Deut. 30. 13, vers le pays au delà de la mer; אַל־צַבֶּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. **22**. 11, du côté ou en face des Israélites; ציש אַל־עבר פוניו רַלְכוּ Ez. 1. 9, chacun mar · chait droit devant lui, exact. vers le côté opposé à sa face; לַעבר אָחֶד — לְעָבֵר אָחֶד – I Sam. 14. 40, (mettez-vous) d'un côté (et nous serons) de l'autre côté; שֵּיאָי (et nous serons) de l'autre côté; שֵּיאִי (אַבְּרוֹ מְעַנּי Is. 47. 15, chacun errant de son côté; בַּעָבֶר חַשָּיִר בַּעַבֶּר הַשָּיִר (Abraham) Jos. 24.3, j'ai pris votre père (Abraham) d'une province au delà du fleuve, de l'Euphrate; בַּיְבַ הָיִרא Deut. 30. 13, elle n'est point au delà de la mer.

קבר (Héber), fils de Selah, patriarche des Hébreux, Gen. 10. 24; בַּיַבְּיבָּרָ Gen. 10. 21, les fils d'Héber, les Hébreux. Poét.: עבָר Nomb. 24. 24, les Hébreux (v. אַבָר.).

קבע chald. La contrée d'au delà: עבר נַדְרָא Esdr. 4. 10, la contrée d'au delà de l'Euphrate, la rive occidentale.

תְּבֶּבֶּי, f. Petit bateau pour traverser un fleuve: וְעָבְרָח תְּעָבָרָח II Sam. 19.19, le bateau passa; אַבְּרוֹח חַמִּדְבָּר II Sam. 15. 28 (cheth. pour הַּמַּרְבוֹח keri), dans les campagnes du désert.

עָבֶר, v. Hithp.). Grande colère, fureur : בְּעַבְרוֹת צּוֹרְרָי Ps. 7. 7, à cause de la fureur, ou contre la fureur, de mes ennemis; spécial. de la colère, de l'indignation de Dieu, des chatiments qu'il inflige: יופרץ צברות אפר Job 40. 11; répands les fureurs de ta colère, ou les flots de ta colère; יבְירָאָרְהָ עֶבְרָרֶאָר Ps. 90. 14, et (qui connait) ta grande colère (autant qu'il faudrait) pour te craindre, qui te craint aniant que tu es redoutable? בְּרַרָת Prov. 11. 4, au jour de la colère, de l'indignation; ליום עברות Job 21.30, pour le jour des fureurs, où tu infliges des châtiments; עם עברָחִר Is. 10. 6, le peuple voué a ma fureur; וְצֶּבְרָהוֹ Is. 16. 6, et sa fureur, ou: et son arrogance; אָנִי רָדְעָהִי – עֶבְרָחוֹ Jér. 48. 30, j'ai connu sa présomption, ou sa fureur.

י עברה. Transgression, peché, Rituel. (צַבְרָה n. pr. (ע. צַבְרָה).

ערונָה n. pr. d'une station, Nomb. 33. 34.

עקרי adj. (pl. אַרְרִים; fém. צַּבְרִיִּים; pl. אַבְרִיּה, de צַבְּר Descendant de Héber, Hébreu : יְּצָבֶר הָעִּבְרִיּה Gen. 39. 17, l'esclave hébreu; בְּנְּבֶּיִלְיה הָינְבְרְיִּה Exod. 1.19, les femmes des Hébreux ne sont pas comme les femmes égyptiennes.

עקרים (province de l'autre côté) n.pr. d'une région montagneuse au delà du Jourdain : דָּבִי הָשְבָּרִים Deut. 32. 49, et pl. דְּבַיִּ הַשְבָּרִים j. montagne d'Abarim; pl. בַּצְּבָּרִים j. fer. 22. 20, et crie du haut du mont Abarim; selon d'autres: de tous côtés, ou par les passages (v. à ישׁר.).

עבשר מידות: Joel 1.17, les graines pourrissent (v. à קרידות).

אַכִּר Kal inusité. Pi. Tresser, tordre: יַרְּמְּחָרָהְ Mich. 7. 3, (à eux trois par leurs passions) ils rendent l'iniquité, la corruption, plus forte; exact. ils la tordent, ils en font une corde.

רשׁב, m. adj. (fém. רְּבֶּבֶּת). Touffu, branchu: בְּבֶּרָת בַּלְרִבּאָרָת Lév. 23. 40, et des rameaux de l'arbre très branchu; בּבָּרָת בַּבָּר Ez. 6. 13, tout chêne branchu.

עבח (plur. צבהרם et קבהרם) des deux genres. 1º Objet entrelace, tresse, cordon, corde, chaine, lien : מַנְשָׂח צֶבֹת Exod. 28. 14, ouvrage en façon de cordon; שַׁרְשָׁרֹת תַעֲבֹּהֹת même verset, les chainettes tressées, faites à cordon; יוּנְינת מַבֹּחֹת מַבֹּחֹת vers. 24, les deux chainettes d'or; וְכַעבוֹת חַעַגַלָּת Is. 5. 18, et commela corded'un chariot; עַבוֹּת רָשָׁיִנִים Ps. 129. 4, la corde des méchants (dont ils se servent pour attacher les autres à leur joug); בַּלִּיִּדִם חֲדָשִׁים Jug. 15. 13, avec (deux) cordes neuves; ינִשְׁלִּיכָח מְשָּׁזּר עֲבֹחֲיםוֹ Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes, leurs chaincs; מַבְבֹּחוֹח אָקבָה Osée 11. 4, avec des liens. d'amour. - 2º Branche touffue d'un arbre: על־בין עבחים Ez. 19. 11, entre ses branches entrelacées, touffues.

בול Convoiter, aimer, spécial. d'un amour illicite, impudique: בּּרְכֹּל אֲשֶׁרְ בֶּּלְכָּתְּבְּׁבְּיִרָּ, Ez. 23. 7, et avec tous ceux dont elle était amoureuse; יוּבְּרָבָרָת, elle a aimé follement ses amants.

Avec אָל (v. vers. 12). Part.: פְּאָכּוּ־בָּךְּ Jer. 4. 30, les amants, ceux qui convoitent les femmes, te méprisent.

ענְבִים m. pl. Amabilité, agrément: בינים Ez. 33. 32, comme une chanson agréable; בְּעָבִים בְּשִׁיִּרְ עַנְבִים בַּעִּים בְשָּׁיִם בְּשָׁיִם בְּשָׁיִם בְּשָׁיִם בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בְּשִׁים בּשִׁים בּשִּׁים בּשִּים בּשִּׁים בּשְּׁים בּשִּׁים בּשְּׁים בּשְּׁים בּשְׁים בּשְׁיִּים בְּשִּׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁיבִּים בְּשִּׁים בּשְׁים בּשְׁיבִּים בְּשִּׁים בּשְׁיבִּים בְּשִּים בּשְׁיבִּים בְּעִּבִּים בְּשִּׁים בּשְּׁים בּשְׁים בּשְׁים בּּים בּשְׁים בּישְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּישְּים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּישְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּישְׁים בּישְּׁים בּישְׁים בּּים בּשְׁים בּשְׁים בּשׁים בּּישִּים בּשְׁים בּשְׁים בּשְׁים בּישְּים בּשְּיבִּים בּשְׁיבּים בּשְׁיבּים בּשְּׁים בּשְּׁים בּשְּׁים בּשְּיבּים בּשְּיבּים בּשְּיבִּים בּשְּיבּים בּשְּיבּים בּשְּים בּישְּים בּיבּים בּיבּים בּשְּיבּים בּשְּים בּישִּים בּישְּים בּיּים בּי

ענְבְרָה Amour illicite, impudique: עַנְבְרָה Ez. 23. 11, elle a été plus corrompue, plus déréglée, dans sa passion effrénée, que (sa sœur).

עְבָּה (rac. שׁנּג. Gateau: מָּיִּה מַשְּׁה Cateau: מִּיּה מַשְּׁה בּאַה וּצָּה בּאַר בְּצָּה I Rois 19. 6, un gateau cuit sur des charbons ardents.

קסום ענור: M. Nom d'un oiseau : קסום ענור Is. 38. 14, comme l'hirondelle et la grue.

עְנִיל m. Anneau, pendant d'oreille: בְּנִילִּים Ez. 16. 12, et des pendants (à tes oreilles).

ענלה (ל. פּנְלָּה) adj. Rond, arrondi: ענל סְבִּיב I Rois 7. 23, (il fit la mer) ronde tout autour; מְרְבָּעהׁת לֹא־צַגְלָּהוּת I Rois 7. 31, (les bords ou les champs) étaient carrés, et non pas ronds.

תנְלָּים . plur, בְּיָלִים , veau; קּיְלָּים , plur, בְּיַלָּים , veau; עְּיָלִים , Lévit. 9. 2, un veau, un jeune taureau; עַנְלִים יַשָּׁקִים , Osée 13. 2, qu'ils baisent, qu'ils adorent, les veaux; בְּיַלִים יַשְׁרַוּן Ps. 68. 31, avec les veaux des peuples, c.-à-d. les chefs, princes.

לְּנְלֶּהְ Jeune vache, génisse : אָנְלֶּהְ קּבְּּהָחְ Osée 10. 11, une génisse bien dressée; עְּלֶּהְ מְשֶׁלְּשֶׁה Gen. 15. 9, et תְּיִלְּשָׁה Is. 15. 5, une génisse de trois ans (qui n'a pas encore porté); selon d'autres: une génisse, troisième fruit de sa mère.

אַנְלָּא n. pr. Eglah, une des femmes de David, II Sam. 3. 5.

" ענְלָא Promptitude : מַבֶּנֶלָא Rituel, avec promptitude, promptement.

ענְלָלְתּ (avec suff. יענְלָלְתּ Voiture, chariot, char: ענְלָלִתְּ Sam. 6. 7, un chariot tout neuf; בְּנֶלְתְּ עַנְלְּתִּ יִנְּמָּתְ צָּלְלֹתִּ Gen. 45. 21, Joseph leur donna des voitures; עַנְלְּתִּ מְשִׁשׁ Ps. 46. 10, il brûle les chars (de guerre) au feu.

גְלְלוֹן n. pr. 1° Eglon, roi des Moabites, Jug. 3. 12. — 2° Eglon, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 39.

לְּצֶּבְּיוֹן Étre triste, être chagrine: עָּנְבָּיוֹן Job 30. 25, mon âme (n')était-elle (pas) triste, affligée, à cause du pauvre?

לער Ex. unique. Niph. S'enfermer, d'une femme qui demeure dans le célibat: אַבְּעָדְ הַשְּׁבְּקַן Ruth 1. 13, vous enfermeriez-vous à cause d'eux, ou différeriez-vous pour eux (de vous remarier)? (pour מַּגָּיָנָם au régulier, de la rac. בַּיִּבָּי.

ער m. 1º Eternité, perpétuité: שלבן עַר Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternitė; פֵרֵי־עֵר Is. 26. 4, jusque dans l'éternité; מִנִּי־עֵר Job 20. 4, depuis l'éternité, de tout temps. — לַצַר Toujours, éternellement : וְאַל־לָעַר הִוְּעֹר עָּוֹן Is. 64. 8, ne te souviens pas toujours de notre iniquité; ער־עולמר עד Is. 45. 17, jusque dans l'éternité; de même מולם וצר ,Ps. 9.6 לעולם וצר :. conj Ps. 10. 16, a jamais, exact. pour toujours et a perpétuité; אַבָּר־עַר Is. 9. 5, père protecteur éternel; הַרְרֵי־פֵּר Hab. 3. 6, les montagnes éternelles. — 2º Butin, proie: בבקר יאכל ער Gen. 49. 27, au matin il dévorera la proie; וא חַלַּק עָר־שָׁלָל מַרְבָּח Is. 33. 23, alors le butin et les riches dépouilles seront partages, pour לְיוֹם קוֹמָר לְצֵר יְצֵר וְשֵׁלֵל Soph. 3. 8, le jour où je me leverai pour le butin.

 ment pendant un instant; פרימה ופרים ווא ווא ביים ווא

mon pays.

2º Jusque. De l'espace, du lieu : Deut.1.7; jusqu'au grand fleuve (l'Euphrate); ער דיבון Nomb. 21. 30, jusqu'à Dibon; קרב ער דענה II Sam. 20. 16, approche (jusqu')ici; יצָר־עָר וְעֵּר־עָּקרוֹן I Sam. 17. 52; jusqu'à Gath et jusqu'à Ekron; פר למרח Esdr. 3. 13, אַר־מַרְחוֹק Is. 57. 9, jusqu'au loin; ער לְחַשִּׁיב חַרוֹן אַק־אַלֹחַיני מִצְנוּ עַר לַהַבָּר חַיָּח Esdr. 10. 14, jusqu'à ce que la colère de notre Dieu se sera détournée de nous (que nous avons excitée) au sujet de cela, par ce péché; אַר אַנ II Rois 9. 18, פריקליום vers. 20, jusqu'à eux ; וַיְגַשׁ עַר־פַּרַות הַאָּגְּרָל Jug. 9. 52, il s'approcha jusqu'à la porte de la tour; קוב עניקה Job 4. 5, (le malheur) t'a touché. Quelquefois 😎 est synonyme de ונלבה בריתו או et indique la direction אל I Sam. 9.9, allons vers, chez, le voyant (le prophète); אַידן עַר־מָבוּטוֹרַיבֶם Job 32. 11, j'ai prêté l'orcille, j'ai été attentif, a vos raisonnements; דַאַרְיבֶר עָרָד Nomb. 23. 18, écoute-moi (prête l'oreille à mes paroles); וְעָרֵיכֶם אָיִזבּוֹנֵן Job 32.12, je vous considère, examine, avec attention (exact. je dirige mon attention. mon examen, sur vous).

qu'il n'y ait plus de lune.

 שרקליייי Mal. 3. 10, en trop grande abondance (v. a יבי אין מְסָשָּר Ps. ער־בַּנְבֶּה מְנָבִים ; sans nombre בר־בַּנְבָּה מְנָבִים I Rois 22.16, combien de fois encore? ואַדרירוֹי עַרָּר אֹבָר Nomb. 24, 20, et sa fin (ira) vers, à la destruction, ou : sera une destruction pour toujours; שׁנִישָּער אַ שריאות Jug. 4.16, il n'en demeura pas un seul; יצר דעקן וְדַתְּאַנָּח Agg. 2. 19, jusqu'à la vigne et le figuier, même la vigne, etc. — Jusqu'au point, autant que : לא דורבו עריבני יחודה I Chr. 4. 27, (leurs familles) ne s'étaient pas multipliées autant que celles de Juda. — Depuis jusqu'à, פרייפר , פריפר l'un aussi bien que l'autre, tant l'un que l'autre, אָפָלן וְעֵר־זָרוֹל Gen. 19.11, depuis le plus petit jusqu'au plus grand; קשוב עדירב Gen. 31.24, (ne lui dis rien) חו en bien ni en mal; בְּנֵרִישׁ וְצָרִי כְּמָרוֹ וְעֵּד־פָּרֶם זְיֵת Jug. 15. 5, (il brûla) tant le blé qui était en gerbes que celui qui était sur pied, et même les plants d'oliviers (v. à בַּרִינֶבְ אַר־עָּרָחָת); אַרִירָבָה עַר־עָּרָחָת Nomb. 8. 4, le pied (du chandelier) aussi bien que ses fleurs (ses ornements); יוַער־דַוּרָגוֹי וְעַר־בַּקְשָׁהוֹי וְעַר־דַוּגֹרוֹי I Sam. 18. 4, jusqu'à son glaive, son arc et sa ceinture.

3º Conj. Jusqu'à ce que, avec le préterit on avec le futur : עַריֹרְמָּים Jos. 2.22, jusqu'à ce que ceux qui les poursuivaient fussent de retour; רְבְּל שֵׁלָח: Gen. 38. 11, jusqu'à ce que Selah soit grand; plus compl.: ער אַשָּׁר ער אבן , Nomb. 11. 20, פר פר פר Gen. 26. 13, Gen. 24. 19, ער אַטָּר אָם Gen. 28. 15, jusqu'à ce que; בר לַשִּיַמִּיהַן הַייוֹם Cant.4.6, jusqu'à ce que le jour se rafraichisse (v. a ישרקו : De l'intensité). — De ואלה על-לבה Is.47.7, tellement, au point, que tu n'as point pris ceci à cœur; 🗝 דיר הגדיל I Sam. 20. 41, jusqu'à ce que David pleura plus fort; פר אשררפרימה אַרְכֵּיִר הַי Jos. 17. 14, Dieu m'a beni a ce point, si fort. - Pendant que, avec le prétérit et le futur : נַיְדָשׁי בַּר דְּבָּר נָשׁאוּל I Sam. 14. 19, pendant que Saul parlait; פריים להוים שווים איף Job 8, 21, pendant qu'il remplit, ou il remplira enער chald. 1° Prepos. Durant, jusqu'à: קירן הְלִּיִדן Dan. 6. 8, pendant, ou dans l'espace de, trente jours; dant, ou dans l'espace de, trente jours; Esdr. 5. 16, depuis cette époque jusqu'à présent. — 2° Conj. Pendant que, jusqu'à ce que: יַּדְּיִּבְּיִּרְאָּ Dan. 6. 25, (pendant que) déjà les lions s'emparèrent d'eux; ער יְּבְּיִרָּ אַרְיִיִּרָאָ Dan. 7. 22, jusqu'à ce que vienne; ער יְּבְּיִרָּ הַּיִּרְיִיִּרְ וַיִּיִּיִּאָ Dan. 4. 14, afin que tous les vivants apprennent.

ער (עד .)

ערד (v. שם Pil. at Hithp.).

לאַרָּנְרִי לְּנִירְ עָּרִי לִּנְרִי (v. אַדְּבָּרְ לּאַרָּרָר (v. אַדְּבָּרָר (verser. Ex. unique: לֹאִרְּנָרְי עָּרָר (שְׁבִּרְ (שְׁרַר (שְׁבִּרְר (שְׁרַר (שְׁבִּרְר (שְׁרַר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁרַר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּרְר (שְׁבִּר (שְׁבְּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבְּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבְּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִּר (שְׁבִיר (שְׁבִּר (שְׁבְּר (שְׁבִּר (שְׁבְּר (שְׁבִּר (שְׁבְּיר (שְׁבְּיב (שְׁבְּר (שְׁבְּיר (שְּבְּיר (שְׁבְּיר (שְׁבְּיר (שְׁבְּיר (שְׁבְּיר (שְׁבְּיר (שְׁבְּי

- Hiph! 1º Faire passer, éloigner,

oter: מַצְּיָרְדּבֶּיָרְ מְּרִיםׁ מְּרָתוּ Prov. 25. 20, (comme) celui qui ote son habit dans un jour, un temps, froid. — 2º Revetir, parer: אָצְיֵבְהְ מָיִרי Ez. 16. 11, je te pare d'ornements.

Aph. Enlever, ôter, renverser: רִיפֶּרָת Dan. 5. 20, et on lui ôta (on le depouilla de) la gloire; בְּחַלְבָּה מַלְבִין Dan. 2. 21, il détrône les rois.

ערה (ornement) n. pr. Adah, femme de Lémech, Gen. 4. 19.

יַצֶל (const. צֵבֵה, rac. יַצֵל, 1ºAssemblée, communauté, spécial. du peuple d'Israel : ערה ישראל Exod.12.3, עַרַה בְּנַר־יִשְׂרָאֵל Exod. 16. 1, l'assemblée des Israelites ; de même : אַרוּי אַ Nomb. 27. 17, l'assemblée de l'Eternel; et seul: חַעֵּרָה Lév. 4. 15, l'assemblée; אבסור יְשֵׁיִרם וְשֵּרָהו Ps. 111. 1, dans le conseil, la société, des hommes droits, el dans leur assemblée; וַעַרָהוֹ לָמַנֶר חִבוֹן Jér. 30. 20, son assemblée demeurera affermie devant moi. — 2º Bande. troupe, compagnie, famille: ־לַרָּח וָכֵל־ יברות Nomb. 16. 6, Coré et toute sa bande: ערה מרעים Ps. 22. 17, une multitude de gens méchants, malins; יַלישָנוֹת בָּל־יַעָרָתי Job 16. 7, tu as désolé. toute ma compagnie, tous ceux qui m'environnaient; פַרָּה הָעָבָּ Job 15. 34, la famille de l'hypocrite; בַרֵת דַבֹּרִים Jug. 14. 8, un essaim d'abeilles.

לְּנֵיִה f. (de לְּנֵיה , rac. לּנֵיה). 1° Témoin, témoignage: קַנְיָה הַנְּנְּבָּה Gen. 31. 52, cette colonne est témoin; יְנֵיה Gen. 21. 30 afin que cela me

serve de témoignage.—2º Pl. איי Les témoignages de Dieu, ses ordonnances, préceptes: עיריד Ps. 119. 22, 24, 59, tes témoignages, tes préceptes, ou pl. de ראשי.

ארוא et יוע n. pr. 1° Iddo, prophète, II Chr. 12. 15. — 2° Iddo, grand-père du prophète Zacharie, Zach. 1. 1.

לרות et ביות et ביות et ביות et. ביות et. ביות et. 1º Témoignage, loi, ordonnance: יָאֵרו עַרְיֹרִי אֲשֶׁר חֵשִיר מָם II Rois 17. 15, et les témoignages par lesquels il les avertit; שְׁיֵבֵי לְחֹח תְּצֵרָח Exod. 31. 18, les deux tables du témoignage, de la loi; אַרֹן הָעֶרוּה Exod. 25. 22, l'arche du témoignage, l'arche dans laquelle étaient renfermées les deux tables de la loi; אָרֵה אָתֵל הַעָּרָה Nomb. 18. 2, la tente du temoignage, et בשבר השבר Exod.38. 21, la demeure du témoignage, le tabernacle; ויקם ערות ביעקב Ps. 78: 5, il a établi son témoignage, sa loi, dans Jacob ; נַיַּמַן עָלָיו אֶת־־דַאַנוַר וְאֵת־־חַעַרוּת II Rois 11.12, il mit sur sa tête le diadème et (il lui donna) le livre de la loi; selon d'autres: le diadème et les ornements royaux (v. פָּדִי). — Synon. de אַלָּח הַעָּרֹה וְהַהְקִּים Deut. 4. 45, ce sont les préceptes et les statuts; -Ps. 119. 99, tes pré בּר בַּרְוֹחֵיךְ שִׁירַחַה פָּר ceptes, ordonnances, sont l'objet de mon entretien. — 2º Nom d'un instrument de musique ou d'un genre de cantique : מוניםן צרות Ps. 60. 1, שוניםן בארז 80.1, sur Susan — Sosanim Eduth; selon d'autres , בראה : ornement, instrument précieux.

ילָיִי (avec pause קָּיִי avec suff. קּיִיִי (אָרִיים). 1° Age, vieillesse, oppose מְיַיִים (עַרִיים). 1° Age, vieillesse, oppose מְיַיִים (עַרִיים) (עַרִיים) 10. Ex. unique: מַנִּיִים בְּמִיֹּרַ בְּמִיֹּרַ בְּעִּיִּים (עַרִּיִּם 103. 5, qui rassasie ta vieillesse, selon d'autres ta bouche, de biens. —2° Ornement, parure: עַרִים וְלָּיִר 16. 4. 30, d'ornement d'or; עַרִים בַּעִיים Exod. 33. 6, (ils se dépouillèrent) de leurs ornements; עַרִים Ez. 16. 7, avec le plus bel ornement, ou : dans une beauté parfaite;

Ps. 32. 9, sa parure (du cheval) sert à le brider, museler; ou : il faut lui serrer la bouche (avec le mors).

ער v. ערי, (ער v. ערי).

ንሚ (ornement de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 4. 36. — 2° 9.12. — 3° 27. 25.

קרָת, (Dieu l'orne) n. pr. 1º Edayah, grand-père du roi Josias, II Rois 22. 1.

— 2º Plusieurs autres: Esdr., Néh., Chr.; פְּיָהָיִי II Chr. 23. 1.

עדים m. pl. (sing. קר, employé dans le Talmud). Souillure. Ex. unique: בגני פורם Is. 64. 5, comme un linge, un vêtement, souillé (vêtements des femmes aux époques des menstrues, ou vêtements des lépreux; rac. קבר טור).

ערין adj. Voluptueux, délicat, plongé dans les délices: אָבְיִיבָּיוּ Is. 47. 8, écoute ceci, toi voluptueuse qui vis dans les délices.

אַרִינְאָ, n. pr. Adinah, général de l'armée de David, I Chr. 11. 42.

עריינו (חיגו חיגו א. pr.: רוא פרינו העגנו. II Sam. 23, 8, le même est appelé Adino Hæsni, ou l'Esnite; selon d'autres: il brandit sa lance (v. I Chr. 11. 11).

עריתים, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36.

ערלי n. pr. m. I Chr. 27. 29.

ערְלָכְּל n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35; בַּיְלָבִי Gen. 38. 1, (un homme) d'Adullam; la caverne d'Adullam, I Sam. 22. 1.

ואלן Kal inusité. Hithp. Vivre dans les délices, se délecter: יַרְישָׁרָיטּ מְּטִוּכְהְּ ווייול Néh. 9. 25, ils se sont délectés de tes grands biens, ou : ils ont vécu dans les délices par ta grande bonté.

 וקע n. pr. m. II Chr. 29. 12, 31. 15. אין n. pr. Eden, province de la Mésopotamie ou de l'Assyrie, II Rois 19. 12, Is. 37. 12 (v. בֵּרִה פֶּנֶרָן nom d'une ville).

עני, אָנְיָר, אָנְיָר, (contracté de עַר הַנָּהְ) Jusqu'à présent, maintenant encore : אֲשֶׁר בְּשֶׁר בִּינְר בַּיְר לֹא הִיְרִם בְּנְיָה בַּיְנָה בּר בַּיְר לֹא הִיְרו בְּיִה בַּנְיָה vers. 13, qui n'a pas encore été, existé.

ערְנָא (volupté) n. pr. m. Esdr. 10. 30.

ערְנָה (volupté) n. pr. m. 1° I Chr. 12. 20. — 3° II Chr. 17. 14.

עְרְנָהְ f. Volupté, plaisir, désir : תְּיְתָּה לִּי עָקְיָה פור פור Gen. 18. 12, aurais-je encore les désirs, ou le plaisir (d'une jeune femme)?

לאלין chald. m. 1° Temps, année: ידי בינא אַרְתּאוֹן זְבְנִין Dan. 2. 8, que vous voulez gagner du temps; לבריזבן וְבְּנִין זְבְנִין 12, jusqu'au temps et à l'heure, c.-à-d. jusqu'à un certain temps; ישַּבְּנִין בְּנִין 2 Dan. 4. 13, et sept temps, ou sept années; jusqu'à un temps, des temps et la moitié d'un temps, ou une année, deux années et la moitié d'une année.

ערָעָרָה n. pr. Adadah, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 22.

Hiph. Avoir de reste, davantage: יְלֹא ׁ תִּעְּרֵיךְ תַּבְּרֶבְּּר בְּלֹא תַעְּרֵיךְ תַּבְּרֶבְּר בְּעַבְּרֶבְּר בְּעַבְּרֶבְּר בְּעַבְּרָבְּר בְּעַבְּרָבְּר בּעִבְּרָבְּר בּעִבְּרָבְּר בּעִבְּרָבְּר בּעִבְּרָבְּר בּעבּרְבָּר בּעבּר בּעבּר בּעבּר בּעבּר בּעבּר בּעבר בעברוב בעברוב

Pi. Laisser manquer : דְּבֶּרִי דְּבֶּר Rois 2.47, ils ne laissaient manquer de rien.

II אָרֵר Disposer, mettre en ordre, en rang: פֿרְרֵי מַעֵּרְכָּח I Chr. 12. 38, disposant l'ordre de la bataille, c.-à-d. rangés en bataille; ילְצִיר vors. 33, et de garder le rang, c.-à-d. tous disposés, prêts à combattre.

Niph. Étre sarclé : יְלֹא יַפְיֵר Is. 5. 6, (la vigne) ne sera pas sarclée, ou cultivée, fossoyée (v. מַפְיֵר).

לְּדֶר m. (avec suff. קּדְרוֹ Troupeau: אָדְרוֹ Jér. 31. 10, il le gardera comme le berger garde son troupeau: בָּדֶר בַּדְר לְבַדּוֹ Jér. 32. 17, chaque troupeau à part; תַּבְּרִר בַּבְּרוֹ II Chr. 32. 28, et des étables pour les troupeaux, exact. et les troupeaux étaient dans les étables; בְּדֶר בִּיִר Jér. 13. 17, le troupeau de l'Éternel, le peuple d'Israel (v. II בַּדֶר).

קרר n. pr. 1° Eder, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 21. — 2° Eder, fils de Musi, I Chr. 23. 23.

אָרֶר (troupeau) n. pr. m. I Chr. 8. 15.

ערריאל (troupeau de Dieu) n. pr. Adriel, gendre du roi Saul, I Sam. 18. 19.

ער שׁים m. pl. Lentilles : יַבּרָשִׁים Ez. 4. 9, et des lentilles.

ענא n. pr. (ע. וענא n. pr. (ע. וענא

עוב מיניר, couvrir de ténèbres: אֵרְכָּר רְצִיבּב Lament. 2. 1, comment (le Seigneur) a-t-il couvert de sa colère la fille de Sion comme d'une nuée? ou : comment a-t-il, dans sa colère, couvert de ténèbres, etc.?

עובר n. pr. (v. צבר).

יה עוֹבְל n. pr. Obal, fils de Joktan, Gen. 10.28, souche d'un peuple arabe.

קונים: (עניה Cuire, faire cuire (v. קּעָהים): פְּעָּינֶהָּשׁ בּעֵינֵיהָשׁ Ez. 4. 12, tu feras cuire (le gateau) devant eux.

n. pr. Og, roi de Basan, Nomb. 21. 33.

עוֹנֶכ m. (une fois אָבָ Ps. 150. 4). Nom d'un instrument de musique, flûte, Gen. 4. 21; וְאָבָר Job 31. 30, et ma flûte.

עור (עור Kal inusité. Pi. פַּרָר Environner, ou piller. Ex. unique: תָּבְלֵי רְשָׁצִים פִּוּרָנִי Ps. 419. 61, les bandes des méchants m'environnent, ou : m'ont pillé, dépouillé (v. עַד 1°).

Hiph. הַעָּיד 1º Prendre a témoin, appeler en témoignage, être témoin, déposer en témoignage (contre quelqu'un, ou en sa faveur); avec le rég. dir. et avec אָצֶר פֵרִים: בּ Jér. 32. 10, je pris des témoins ; תערלתי בֶבֶם תַּיּוֹם אֶת־תַשְּׁמֵיִם ואָרין Deut. 4. 26, je prends, j'appelle, a temoin contre vous aujourd'hui le ciel et la terre; מָרוּאַצִירַהְּ Lament. 2. 13, que puis-je appeler en témoignage, c.-à-d. comme objet de comparaison avec ton état (cheth. אַשְרַהַ, forme (שוני היכור ביוף ובין אשה נשירף Mal. 2. 14, (parce que) l'Éternel est témoin entre toi et la femme de ta jeunesse; וַרָעִרָה אָנְשֵׁר חַבּּלְרַעֵל אָת־נְבוֹת I Rois 21. 13, et ces hommes pervers, méchants, témoignaient contre lui, Naboth; וַעַרָן רַאַרָאַה וחעידני Job 29. 11, l'œil qui me voyait rendait temoignage (en ma faveur).— 2º Déclarer formellement, expressément; protester, conjurer, avertir, faire avertir, faire des remontrances : חַשָּׁ חַנָּי בי דיאָריט Gen. 43. 3, cet homme nous a expressément déclaré, ou : il nous a avertis; אַשָּׁר אַלִכִּר פַיָּעִיד בָּבָם תַּיּוֹם Deut. 32.46, (les paroles) que je vous engage, que je vous conjure aujourd'hui (de recommander à vos enfants); ייצר מַלְאַהָּ ביתוֹשֶׁעֵ בַ Zach. 3. 6, l'ange de l'Eternel fit cette déclaration à Josué; שַׁמַע בַּעָּהַי יאַעירה בה Ps. 81. 9, écoute, o mon peuple! je vais t'avertir, ou te déclarer ma volonté; בי יוצר בְּנָם Exod. 19. 21, descends et avertis le peuple ; ترانع والمعاربة والمعار Jér. 11. 7, (les) avertissant (tous les matins, c.-à-d.) sans cesse; וַיָּבֶּר יֵי ברשראל II Rois 17. 13, l'Éternel fit avertir Israel (par les prophètes); וַאַצִּיד בָּיוֹם מכרם צרד Neh. 13. 15, je leur fis des remontrances au sujet du jour qu'ils vendaient des comestibles; avec : על־מִי אַרְבְּרַח וְאַפִּירָח Jér. 6. 10, h qui adresserai-je la parole, et qui avertiraije, ou conjurerai-je (de m'écouter)? — שַּשָׁר תַּוִּצִירֹתָ בָּרָש : 3° Prescrire, ordonner Néh. 9. 34, (ils n'ont point écouté les commandements et les prescriptions) que tu leur as donnés.

Hoph. Etre averti: הַּצְּכֶּלְתוּ Exod. 21. 29, et qu'il ait été déclaré à ses maîtres, et que les maîtres en aient été avertis.

Pol. שונד Relever, soutenir, proteger: ירום ואַלְפְנָים רְעוֹרָם Ps. 146. 9, il releve, protége, l'orphelin et la veuve; part. מינור 147. 6, protégeant.

Hithp. Se redresser : ייִרְשׁיִרּיִּר Ps. 20. 9, nous nous sommes relevés et nous restons debout, fermes.

 צור Prov. 9. 9, donne (de l'instruction) au sage, et il en deviendra encore plus sage ; עור מעט Exod. 17. 4, encore un peu, il s'en faut peu; וַיַּבְהָ עֵל־צֵּיָּארָיוּ צוד Gen. 46. 29, il pleura longtemps à son cou (entre ses bras); עוד יְחַלְלוּהְ Ps. 84. 5, ils te loueront sans cesse, éternellement; לר בְּל-רְפֵי חָאָרֵץ Gen.8.22, dorenavant, tant que la terre durera. — כל עוֹד Tout le temps que, tant que: בל-עוד וְשְׁמֵחִי בִּי Job 27. 3, tant que j'aurai un sousse de vie ; בּר־בַל־עוֹר בי II Sam. 1.9, car tant qu'il y aura un souffle en moi (je pourrai tomber entre les mains de mes ennemis); selon d'autres : car je suis encore plein de vie. — Avec une négation, ne — plus: לא אֹסָף לָקַלֵּל עור אָר־הָצֵּדָנָהו Gen. 8. 21, je ne maudirai plus la terre; לא־אוכל עוד לצאח וַלְבוֹא Deut. 31. 2, je ne puis plus marcher à votre tête, vous conduire; בר לא על-איש ישים עוד Job 34. 23, il n'impose pas trop à l'homme, ne l'accable pas trop; ואין עור Joel 2. 27, il n'y en a point d'autre.

Avec suff.: יְלָּהֹא אָס־עוֹרָנִי חָר I Sam. 20. 14, et non pas (je ne te demande pas cette faveur) pour le temps que je serai encore en vie; קר עוֹרָהְ הָר Gen. 46. 30, que tu vis encore; עוֹרָה הַרְּיִּר עִמוֹי Gen. 43. 27, vit-il encore? עוֹרָה הַרְּבְּרִים עִמוֹי Esth. 6. 14, pendant qu'ils lui parlaient encore.

עובר n. pr. 1º Oded, père du prophète Azariahu, II Chr. 15. 1; ou lui-

même prophète, v. 15. 8. — 2º Oded, prophète, 28. 9.

ענא (ע. ענא).

ענות Pécher, faillir, agir contre le devoir: קיבורטי Dan. 9. 5, nous avons péché et nous avons failli, commis l'iniquité; לא על־הַשֶּלֶהְ לְבָהוֹ עִיְהָהוּ Esth. 1. 16, ce n'est pas envers le roi seul que (la reine) Wasthi a mal agi, ce n'est pas le roi seul qu'elle a offensé (ou de la rac. עַרָּהַ).

Niph. 1° Etre courbé, être ployé: נְצֵנְירְהִי עַּחוֹרְהִי עַרִּירְהַאֹרִ Ps. 38. 7, je suis tout courbé (par les souffrances) et extrêmement abattu; נַצְנֵרְהִי מְּשִׁמֹעָ Is. 21. 3, je suis trop courbé (par la douleur, j'éprouve de trop violentes convulsions) pour entendre; ou : ce que j'entends me cause des convulsions.—
2° Etre perverti : בְּבַבְּתַר בְּלֵב Prov. 12. 8, celui qui a le cœur perverti; תַּבְּרַהִּרִּהְּרַתְּרַ I Sam. 20. 30, fils d'une (mère) perverse et rebelle.

Pi. Renverser, bouleverser: מָּרְבּוֹחַר Lament. 3. 9, il a bouleverse mes sentiers (il les a rendus impraticables); וְעָנְיִּחְ מָנְיִחְ Is. 24. 1, il changera, bouleversera, la surface (de la terre).

Hiph. Renverser, bouleverser, pervertir, faillir, faire mal, commettre des crimes : הַבֶּרְכָּם Jér. 3. 21, ils ont perverti leur voie, l'ont rendue mauvaise,criminelle; יָנָשֵׁר הֶעֲיֵרָתִי Job 33.27, j'ai fait violence à la justice, ou : j'ai été pervers (v. a הַשֶּׁרָנוּ הָרְשֵׁעָנוּ יְרָשָׁרָנוּ הָרָשַׁעָנוּ Ps. 106. 6, nous avons failli, commis l'iniquité, nous avons été coupables ; וַאַל־תַּוְעַׂר אַר אַטֵּר חֲעֵיָח עַבְּדְּקּ II Sam. 19.20, ne te souviens pas (du mal) de l'offense que ton serviteur a faite ; קעות נלאף Jér. 9. 4, ils s'efforcent à commettre des crimes; וו בַּחַצֵּוֹחוֹ וְחֹכַּחָמִּיוֹ II Sam. 7. 14, s'il fait mal, s'il commet quelque crime, je le corrigerai.

רֹוְעֵ et אוָע n. pr. d'une ville assyrienne, II Rois 18. 34, 17. 24; וְיָשֵנִים 17. 31, les habitants de Awah.

עַנָּה f. Dévastation, ruine : עַנָּה

Ez. 21. 32, j'en ferai une dévastation, une ruine.

עוון (v. ישור).

י אווע לידין. Fausseté, iniquité: פַּאָּתוּ תַּבְּירָן Aboth, fausseté, iniquité, des jugements.

מין (v. יצי).

הְעֵינוֹ בְּנְעֵּהוֹ פַּרְעֹּה : לְּעֹוֹ בְּנָעֲהוֹ בְּּנְעָהוֹ Is. 30. 2, se réfugier sous la protection de Pharaon; ou de la racine יַנֵי

Hiph. Se réfugier, s'assembler, fuir pour se mettre en sûreté: חָצָּוֹהְ בְּרֵי בְּנָיְבִּוֹ ְ רִינְּשָׁלֵבְּ Jér. 6. 1, fils de Benjamin, fuyez du milieu de Jérusalem, ou assemblez-vous pour sortir, etc.; יוֹנְשָּלֵב אָר Is. 10. 31, ils se sont assemblés pour se réfugier (dans un endroit fort); שְׁלֵּה בָּרִנְיִם Exod. 9. 19, envoie et fais mettre en sûreté ton bétail.

אָנִים (pl. עִּיִּרם) Nom d'un peuple chananéen, les Avéens, Deut. 2. 23.

עווא ou איזע chald. f. Perversité. Plur.: יינוקד Dan. 4. 24, (rachète) tes iniquités.

נְעָלָּל, adj. Impie, injuste (v. עָנֶיל): יַסְנְּיְרְנִי אֵל אָל עֲוִיל Job 16. 11, Dieu m'a livre au pouvoir de l'homme injuste.

לייט 1° N. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, avec l'art., Jos. 18. 23.

— 2º Plur. de יפּר et de יפָר.

רית (ruines) n. pr. Ville dans Edom, Gen. 36. 35.

אנל Kal inusité. Pi. אַבּל Agirinjustement, avec impiété: יְצַבּל Is. 26. 10, il fait des actions injustes; part.: מַבָּל וְרוֹבֵץ Ps. 71. 4, des mains de l'homme injuste et violent.

אַל adj. Pervers, impie, injuste: אַלָּל מּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר בּשָׁר Soph. 3. 5, mais l'injuste, l'impie, ne connaît point de

honte ; אָפּנְל Job 27.7, comme un homme injuste.

לאַר (const. אָשֶׁל, avec suff. מַלְּלּוּ Iniquité, injustice, déloyauté: אַבְּיבְּישָׁרְאָּ בּשְׁרְאָבְּיּ בְּעָבְּיִּאָרְ Lév. 19. 15, vous ne ferez pas d'injustice dans vos jugements; אָבּי שָּבֶּל וְדְעִּדְבּיּ שֶּבֶּ אָבָּ 18. 25. 18 ont commis des iniquités, des crimes abominables; Prov. 29. 27, l'homme inique; בּצָל וְרָבְּלִיְדְּךְ Ez. 28. 18, par l'iniquité, la déloyauté, de ton commerce.

עול (part. אָלְית בְּבְּקר (part. אָלִית בְּבְּקר (part. Des femelles des animaux : רְּשָׁמִּקְ רְיִבְּבָּקר (קבֹּיִת בְּבָּיִת בְּבָּית בְּבָּית מָבְּית מָבְּית מָבְּית מָבְּית מָבְּית מָבְרִית מָבְרִית וֹן Ps. 78. 71, il l'a pris lorsqu'il suivait, c.-à-d. paissait, les bêtes qui allaitaient.

עול m. Nourrisson, enfant: תַּחְשָׁבָּת אַפְּׁח שִּלָּתְּ Is. 49.15, la femme oublie-telle son enfant qu'elle allaite? שַּלּ יְבָּתִים עובר יָבִיר Is. 65. 20, (ni) jeune enfant ni vieillard (v. שׁלֵלַל).

אלולָרָה (ע. לְּבִי־עֵּיְלָה II Sam. 7. 10, les enfants d'iniquité, les hommes iniques; בְּיַבְּילְהְיִ הַּיְּבְּילִר וּצִּילִר וּצִילִר וּצִּילִר וּצִּילִר וּצִילִר וּצִּילִר וּצִילִר וּצִילִר וּצִילִר וּצִּילִר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילִר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילִר וּצִּיל וּצִילְר וּצִילְר וּצִילִר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְר וּצִילְי וּצְילְּי וּצִילְי וּצִילְּי וּצְיִילְ וּצִּיל וּצִילְר וּצִילְי וּצְיִילְ וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִילְ וּצִּיל וּצִילְ וּצִּיל וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִילְ וּצִילְ וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִיל וּצִיל וּצִיל וּצִּיל וּצִּיל וּצְּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִיל וּצִיל וּצִיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצְילִי וּצְיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִיל וּצִּיל וּצִיל וּצְיל וּצִּיל וּצִּיל וּצִיל וּצְייִיל וּצְייִיל וּצִּיל וּצִיל וּצְייִיל וּצְייִיל וּצְייִיל וּצִּיל וּצְייִיל וּצִילְיייל וּצִיל וּצִיל וּצְייִיל וּצְייִיל וּצִילְייִיל וּצְייִילְיייִיל וּצְייִיל וּצְייִילְייִיל וּצְייִילְייִיל וּצְייִילְ וּצְילְייִיל וּצְייל וּצְייִיל וּיִיל וּצְיייייל וּצְיייל וּצְייייל וּצְיייל וּצְיל וּצְיייל וּצְיייל וּצְיייל וּצְיייל וּייל וּצְיייל וּצְיייל וּייל וּצְייל וּצְייל וּייל וּצְייל וּייל וּצְייל וּצְייל וּצְייל וּייל וּייל וּצְייל וּייל וּצְייל וּצְייל וּייל וּייל וּצְייל וּייל וּייל וּייל וּצְייל וּייל וּייל וּייל וּיייל וּייל וּייל וּיייל וּייל וּיייל וּיייל וּייל וּייל וּיייל וּייל וּצְייל וּייל וּ

עולה (ע. פּלָח).

עוֹלֵלים et עוֹלֵלים et עוֹלֵלים et עוֹלֵלים. איפר אילָלים et עוֹלֵלים enfant, jeune enfant : עֹלֶלִיהְ הָלְּלֵּיהְ הַלְּלַיִּהְ Lament. 1. 5, ses jeunes enfants s'en vont captifs; peite enfants et ceux qui étaient encore au sein de leur mère. Une fois de l'enfant avant sa naissance: אוֹלָלִים לֹאִרְאוּ אוֹר Job 3. 16, comme des enfants conçus qui n'ont pas encore vu le jour.

עוֹלְלוֹת (ע. לַלּוֹת).

עולם et עלם m. (pl. שולם, rac. עלֵם). Temps cache, inconnu. 1º Éternité, qui n'a ni commencement ni fin: אַל עוֹלָם Gen. 21. 33, Dieu de l'éternité, Dieu eternel; בַּחֵר חַעוֹלֵם Dan. 12. 7. par celui qui vit éternellement; בַּעַעוֹלָם אַרות אַלם אַתור אַל Ps. 90. 2, d'éternité en éternité, de siècle en siècle, tu es Dieu : Ps. 66. 7, il règne dans tous les siècles par sa puissance ; חַלִּיכוֹת שלבם לו Hab. 3. 6, la direction, la marche, des siècles ou du monde, vient de lui (v. le même exemple מוליכה (חליכה ; וֹמְתַחַת זְרֹעֹת עוֹלָם Deut. 33. 27, et audessous (sur la terre) les bras éternels (te soutiendront); בֵי כֵּלֶהְ עֹלָם נָעֵר Ps. 10. 16, l'Eternel est roi éternellement; ום אַת־חַלֹּכָם נַחַן בְּלְבָּם Eccl. 3. 11, bien qu'il leur ait mis dans le cœur l'idée de l'éternité (ou l'étude, ou le désir, des choses de ce monde); וָחָאָרֵץ לְעוֹלָם עֹמָרָח ; Eccl. 1. 4, mais la terre demeure toujours; יְרָשְׁשׁ שְׁעַת־עֹילָם Jér. 51. 39, afin qu'ils dorment d'un sommeil éternel (du sommeil de la mort); בַּרַת עֹלַכִּים Eccl. 12. 5, sa maison éternelle, la tombe; שׁלֵח לְחַנֵּי עּוֹלְם Dan. 12. 2, ceux-ci (se réveilleront) pour la vie éternelle.

🞐 Siècles passés, reculés, temps anciens : ימוח שולם Deut. 32. 7, (pense) aux siècles anciens, aux temps passés; והרבות עולם Is. 58. 12, des lieux déserts depuis des siècles ; פַמֵּחֵר עוֹלָם Ps. 143. 3, comme ceux qui sont morts depuis très longtemps; אַל־עַם עוֹלָם Ez. 26. 20. auprès du peuple du temps passé, de ceux qui sont morts depuis longtemps; לְּהַבּוֹת שֹּלֶם Jer. 6. 16, les anciens sentiers; מעולם אַנשר Gen. 6. 4. des hommes renommés déjà dans l'antiquité ; זְכִרוּ רָאשׁטֹרת מֵעוֹלָם Is. 46. 9, rappelez-vous les choses passées depuis longtemps ; מַעּוֹלָם שָּבַרְחִי שָּלֵה Jer. 2. 20, j'ai brisé ton joug depuis longtemps, depuis le commencement.

3° Temps a venir (plus ou moins limité), un temps fort long, toute la durée de la vie d'un homme : לְּעֵלֶם לָּאָב אָשְׁמָּח הַשְּׁנֶּיךְ Ps. 119. 93, jamais (tant que je vivrai) je n'oublierai les commandements; שֶבֶּד פּוֹלָם Deut. 15. 17, un esclave pour toujours, c.-a-d. jusqu'au jubilé; וְשֵׁלְדֵי פּוֹלָם Ps. 73. 12, et qui jouissent d'une paix, d'une prospérité, constante, ou les heureux du monde; אַבְּדִים רְסוֹד פּוֹלָם Prov. 10. 25, mais le juste est comme un fondement durable; שְבָּדִים דִּילָם בָּלְדִים Is. 35. 10, et une joie durable, éternelle; שִּלְּבִי בִּלָּם חָטֶּדִי פּילָם בָּלְבִי בּלְנִיִּם Ps. 89. 3, que ta grace demeurera stable à jamais; שִּלְבִּיִּם בְּלִבִּים בּלְבִיּם בּלִבִים בּלַבִּים Lév. 25. 32, les lévites ont un droit de rachat perpétuel, ils seront toujours en droit de racheter (leurs maisons).

אברעלכם A jamais, la vie durant, longtemps: ערישולם Ps. 89. 8. 5, j'affermirai pour jamais ta race; רְיָשׁבּ I Sam. 1. 22, et qu'il y demeure toujours, sa vie durant; plur.: meure toujours, sa vie durant; plur.: Ps. 77. 6, les années des temps passés; מַלְכּוּרִם בָּלִרבּיִם Ps. 145. 13, le règne de toute l'éternité, de tous les siècles; עריבולְמֵים Eccl. 1. 10, ccla a déjà été dans les temps, les siècles (qui se sont passés avant nous); צור עוֹלְמִים Is. 45. 17, dans tous les siècles, éternellement; צור עוֹלְמִים Is. 26. 4, le rocher éternel.

4° Univers, monde (v. plus haut les exemples, Hab.3.6, Eccl. 3.11, Ps.73. 12, et souvent dans le Talmud et en chald.): "מַלֶּהְ תְּעִילֶּם Rituel, roi de l'univers; מֵלֶם תַּבָּא Rituel, le monde à venir.

עון (עון (עון).

 sillon) lorsqu'ils s'attacheront euxmêmes pour tracer deux sillons, allusion aux deux royaumes de Juda et d'Ephraim.

עלְּנָה f. Cohabitation, devoir conjugal: מְשְׁרָה מְּסְהָּח וְשְׁנָהָה Exod. 21. 10, (il ne diminuera pas pour la première) ni la nourriture, ni les vêtements, ni le devoir conjugal qu'il lui doit.

עוֹעִים m. pl. (rac. קוֹח). Perversité, égarement, vertige. Ex. unique: רוּח Is. 19. 14, esprit de vertige.

my 1º Voler, s'envoler, disparaître: בעפרים עפות Is. 31. 5, comme des oiseaux qui volent (sur leurs petits), couvrent (leurs petits) de leurs ailes; מַחַץ רבים דימם Ps. 91.5, de la flèche qui vole durant le jour ; d'une armée : וַעַּפוּ בְּכַחָף Is. 11. 14, ils voleront sur les épaules des Philistins (v. à מָּתַבֶּּ); יגברהו עום Job 5. 7, ils volent haut; קחלום בעום Job 20. 8, il s'envolera, s'évanouira, comme un songe; רַנֶּעֶםָה Ps. 90. 10, et nous nous envolons. nous disparaissons. — 2º Etre obscurci, couvert de ténèbres. Ex. unique : קַּעָּמָה Job 11. 17, bien que tu sois בבקר הְדְיָה couvert de ténèbres, c.-à-d. accablé de maux, (bientôt) tu deviendras semblable à l'aurore; ou, subst.: l'obscurité deviendra semblable à l'aurore (v. ערפתי). — 3° (v. ביפח) Etre épuisé, fatigué, abattu, tomber en défaillance; וַיַּעָם הַעָּם מָאֹר I Sam. 14. 31, le peuple fut extrêmement fatigué, abattu; פיעם שמח Jug. 4. 21, il tomba en defaillance et il mourut; ou : (elle le frappa pendant qu'il dormait) ayant été très fatigué, et ainsi il mourut. (רַבַּעַק, pour le distinguer de יַבָּעָק) il s'envola.)

Pi. 1° Voler: יְשִׁבְּלְ דִּלְּבְיִתְ Cen. 1. 20, que les oiscaux volent sur la terre; put.: בְּעִבְּקְ בְּעִבֹּקוּ בְּעֹלַ בְּעִבּקּוּ בְּעֹלַ בְּעִבּקּוּ בְּעֹלַ בְּעַבּקּבּין Is. 30.6, et un dragon volant. — 2° Agiter, faire étinceler. Ex. unique: בְּעִבְּקּבִּירָתּם Ez. 32. 10, quand j'agiterai, quand je brandirai, mon glaive devant leur face.

Hiph.: דְּיָדִינְף בּי Prov. 23. 5, jetterais-tu les yeux, lèverais-tu les yeux, sur ce (qui bientôt ne sera plus)?

Hithp. S'envoler : בַּעוֹתְ מְבוֹיְם Osée 9. 11, leur gloire s'envolera aussi vite qu'un oiseau.

קליעוֹת בָּהוֹר : Deut. 44.20, tout oiseau qui est pur; collect.: שׁנְּהִים Gen. 30. 1, les oiseaux sous le ciel.

קוֹע chald. m. Oiseau, Dan. 2. 38. yıy Conseiller (v. מְיָבִיץ).

pry n. pr. 1° Us, fils d'Aram, Gen. 10. 23. — 2° Le pays d'Us, Job 1. 1, Jér. 25. 20.

עוק ou אין Kal inusité.

Hoph. Peser, presser. Ex. unique: אָלְכִּר מֵצִיק הַחְתַּיְכֶּם כַּאֲשֶׁר הְּעִּיק חְעְּנֶלֶּתְ 2. 13, je vous presserai, foulerai, comme le chariot (plein de gerbes) pèse (sur le lieu où il passe).

עני Kal inusité. Pi. יְאָר־צֵּינֵי צִּיְקְיְּחוּ צָּנֵי מיפּער אַנִינִי צִּיְקְיְחוּ צָּנֵי Rendre aveugle, aveugler : יְאָר־צֵּינֵי צִּיְקְיִחוּ צָּנֵי Rendre les 25. 7, on creva les yeux à Sédécias; au fig.: בּצַיִּר מְּבְיֵּרִים Exod. 23. 8, les dons corrupteurs aveuglent même les plus éclairés.

עור (fut. יְבִיר, part. עור) 1° Intrans. Etre éveillé, veiller, se réveiller, se lever, sortir de l'assoupissement,

prendre courage: אַנִּר רָשֵׁונָח וַלְבָּר עֵר Cant. 5. 2, je dormais, mais mon cœur veillait; בר וְלֹפָח Mal. 2. 12, qui veille et qui répond, c.-à-d. toute âme qui s'agite, qui vit; d'autres traduisent : fils et petit-fils, ou : mattre et disciple; עורה Ps. 44. 24, réveille-toi; ריאחר וּרְאַת Ps. 59. 5, réveilletoi pour venir au-devant de moi, et considere (mon état); כורר צפון Cant. 4. 16, lève-toi, o aquilon! שורר עורר קבורה Jug. 5. 12, réveille-toi, ranimetoi, Deborah; דורב עורי על רעי Zach. 13. 7, 0 épée, réveille-toi contre mon pasteur! יעורה אַלָּר מְשָׁשָּט צְּוִּיהַ Ps. 7. 7, réveille-toi en ma faveur, (pour exercer) la justice que tu as ordonnée. -לא־אַכוַר : Trans. Eveiller, réveiller לא־אַכוַר כר יערבער Job 41. 2, il n'est pas si intrépide qu'il le réveille.

Pil. שורַר 1º Réveiller, ranimer, exciter: יָאִם־הְעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲ Cant. 2. 7, que vous ne réveilliez point celle que _ j'aime'; עוררה אַתדּוּבוּרַתָּק Ps. 80. 3, réveille ta puissance; צוֹרֵר לָהְ רְפָּאִים Is. 14 9, il a réveillé, ranimé, les morts devant toi, ou à cause de toi; קוצחירים לבר לויחד Job 3. 8, ceux qui sont disposés a susciter Léviathan (à évoquer le mal, v. a ישור בלר;); ביון צייון אייון בּנִיךָ אייון מביה יינן Zach. 9. 13, j'exciterai tes fils , o Sion! contre tes fils, o Javan! — 2º Agiter, secouer : וחוא עוֹרֶר אַח־חַינִיהוֹ II Sam. 23. 18, il agita, brandit, sa lance (contre trois cents hommes); יעוֹרֵר עֵלָיו רַי צָבָאוֹת שׁוֹם Is. 10. 26, l'Eternel Zebaoth agitera contre lui un fouet.

Hiph. 1º Intrans. Se réveiller, so ranimer: אַנְירָהוֹ אַתְּרָבּוֹ Ps. 57.9, je me

réveillerai à l'aube du jour ; תַּבֶּירָת יָהָקיצָת לְּמִשְׁפָּבִי Ps. 35. 23, ranime-toi et lève-toi pour me faire justice : avec על veiller sur : פר־פַּתָּח יָפִיר פַלֵּיך Job 8. 6, certes à l'instant il veillera sur toi. - 2º Trans. Réveiller, exciter, ranimer, susciter : פֵנֶשֶׁר רַעֵּיר קַנוֹי Deut.32.11, comme l'aigle excite son nid, c.-à-d. ses petits (à voler); וַרְעִררֵנִי Zach. 4. 1, il me réveilla ; יציר לר און Is. 50. 4, il me (réveille) touche l'orcille (afin que j'écoute); בָּבִיר צַלְּמֶם הִבְּיֶח Ps. 73. 20, en les réveillant, ou en te réveillant (pour בְּחַצִּיר), tu confondras leur vaine image, leur éclat apparent; selon d'autres: tu rendras méprisable leur image dans la ville; הַנְּירָם מְן־הַשָּקוֹם Joel 4. 7, je les réveillerai, je les ferai revenir, du lieu (de leur exil); יָשָׁבוֹת מֶדָיר Osée 7. 4, celui qui attise le feu so repose (depuis, etc.); ou: le boulanger cesse d'éveiller, d'exciter (à apporter du pain), pour מֶּחָצִיר; selon d'autres: la passion qui les excite se repose (depuis, etc., c.-à-d. fort peu de temps); רַעִּיִר קנְאָת Is. 42. 13, il excitera, réveillera, sa jalousie, sa colère; דַּיִּררוּ קובורים Joel 4. 9, excitez, animez, les vaillants (au combat); חַנְנִי מֵצִיר צַלֵּיחָם ואר-פודי Is. 13. 17, je susciterai contre eux les Mèdes; הַעָּרוֹתָד מָשָּמוֹן וַיָּאַת Is. 41. 25, je l'ai suscité du nord et il est arrive; avec מַלָשׁ: רוּתַ מַיר נֵי אַח־רוּתַ פֿרָשׁ Esdr. 1. 1, Dieu réveilla l'esprit, toucha le cœur, de Cyrus; דוני מַיניר עַל־ ייר בּיַן בִּישְׁחִירת Jér. 51. 1, je susciterai contre Babylone — un esprit de destruction.

Hithp. 1° Se réveiller, s'élever: מְּחְעֹירֵר לְּחָחַיִּר כְּהָּ קוֹ פּרְּיבֶר לְּחַתַּיִר לְּחַתַּיִר בְּּרָ בַּרְּ qui se réveille pour s'attacher fermement à toi; יְחַלְּרָר עַלּ-חָטֵּה רְּעַלְרְתָּר עַלּ-חָטֵּה רַעְלֶּרְר l'innocent s'élève contre l'hypocrite. — 2° Sauter de joie: יְרִיקְּיבְּהוֹ רְעַּ Job 31.29, si j'ai sauté de joie lorsqu'il lui est arrivé un malheur.

II עוּר Kal inusité (v. קָרָח). Niph. Etre nu, se dépouiller: בֶּרְיֶה תֵשׂרָה Hab. 3. 9, ton arc est tout à fait à nu, c.-à-d. tu signales ta force (קרָהָה subst., nudité).

עור chald. m. Menue paille. Ex. unique: פעור Dan. 2. 35, comme la menue paille.

עור et עור m. (pl. לרוֹת). Peau (de ו'homme et du bétail), cuir : דרא פוֹפֶלָתוֹי לערו Exod. 22. 26, c'est son vetement pour couvrir sa peau; עור פַּכֵּרו 34. 29, la peau de son visage; בְּעֹוֹר לָשֵנֶר Job 19. 20, avec la peau de mes dents, c.-à-d. mes gencives (v. l'exemple à מַלִּם Hithp.); פַּחְנוֹת עוֹר Gen. 3. 21, des habits de peau ; ואַרילָם con עורת הַאַילָם Exod. 39. 34, et la couverture de peaux de béliers; תַּלָּר־עוֹר Lév. 13. 49, une chose faite de peau ou de cuir; עלאבת עור vers. 48, un travail fait de peau; puėl.: עור בְּעַר־עוֹר Job 2. 4. (l'homme donnera) peau pour peau, c.-à-d. la vie pour la vie; מַרֵּר צוֹרוֹ Job 18.13, les membres de sa peau, c.-à-d. de son corps.

וְרְעוֹרִין m. Aveuglement, cécité: אָבָירוּנ Deut. 28. 28, (Dieu to frappera de frénésie) et d'aveuglement; אָבָּירוּנְ Zach. 12. 4, je frapperai d'aveuglement.

עוברת subst. f. Cécité. Ou adj. f. Aveugle: שֵּבֶּח Lév. 22. 22, une bête frappée de cécité, ou qui a un œil aveugle.

עְוָרִים, m. pl., cheth. pour בְּיָרִים des ânes, Is. 30. 6.

עוש S'assembler. Ex. unique : עוש ביליתווים Joel 4. 11, assemblez-vous et venez tous les peuples; ou, synonyme de ידוים: hâtez-vous.

רובל: Courber, rendre oblique, faire pencher : מֵּר רַבְּלּי רַבְּלֵּין אָשְׁרִ אֲשִׁר בְּּלְּיִרְי בּרִבְּלֵין אַרְם אֲשֶׁר בְּּרָרִי בּרְבַּלְי בְּיִרְי בְּעָרִים רְבָּיִר בְּעָרִים רְבָּיִר רְשָׁיִרם רְבָּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִּר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְשָׁיִרם רְבַּיִר רְבָּיר רְשִׁירם רְבַּיִר רְבָּיִר רְשָׁיִר רְבָּיִר רְשָׁיִר רְבָּיר רְשִׁיר רְבִּיר רְבִּיר רְבַּיר רְבִּיר רְבִיר רְבִּיר רְבִייר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִייר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבְּייר רְבְּייר רְבּיר רְבּיר רְבִּיר רְבִּיר רְבְּייר רְבִייר רְבּייר רְבּיר רְבְיייר רְבּיר רְבִּיר רְבּייר רְבּייר רְבּייר רְבְּייר רְבְּייר רְבִּיר רְבִּיר רְבִּייר רְבִּיי רְבּייר רְבִּיי רְבְּייי רְבִּיי רְבְּייר רְבִּייי רְבְּייר רְבִּייי רְבְּייר רְבִייי רְבְּייי רְבְּייר רְבִּייי רְבְיייר רְבְיייי רְייייי רְיייי רְייייי רְייייייי רְייייי רְייייי רְיייייי רְיייייי רְיייייי רְייייי רְייייייי Puissant ne renverse point le droit; לְצַבְּיִז בְּּרֶבּוּ Lament. 3. 36, lorsqu'on fait tort à un homme dans sa cause; פִרבּיביּ Ps. 119. 78, car ils m'ont maltraité, ou : ils ont violé mon droit sans sujet, sans cause.

Pou. Etre courbé : מְּטָּחָת לֹאִ־דּוּכֵל לְחְכֹן Eccl. 1. 15, ce qui est courbé, tortu,

ne peut se redresser.

Hithp. Se courber: יְוּיִרְפִּיִּה צֵּּיְשֵׁי נְּתְּיִלּ Eccl. 12. 3, lorsque les hommes vaillants, forts, se courberont.

לְּמֵּה אֶּתר: Soutenir. Ex. unique: לְּמֵּה אֶּרֶר Is. 50. 4, pour fortifier par la parole celui qui est abattu; selon d'autres, de temps: par une parole dite en temps juste, bien à propos.

נְאָרְהְה בֵּי צַּנְהְתִּה: f. Injustice, tort: רָאִירְהוּ בֵּי צַנְּהְתִּה: Lament. 3. 59, tu as vu, o Eternel! le tort qu'on me fait.

יְחַי n. pr. m. 1° I Chr. 9. 4. — 2° Esdr. 8. 14.

ענו . rac. עַיִּים .pl. עַיָּים, rac. עַנָּים). 1º Adj. Fort, puissant, violent, véhément, dur, cruel : וֹמָדוֹ נֵי מַאֲרָי Jug. 14. 18, qu'y a-t-il de plus fort que le lion? וּבְמֵיִם עֵיִים Is. 43. 16, et au travers des eaux impétueuses; בָּיִרם כַּיָּדָת Exod. 14. 21, par un vent d'est impétueux; כר עו ובול בני עמון Nomb. 21. 24, car la frontière des Ammonites était forte (bien défendue); עם־עַז Is. 25. 3, un peuple puissant ; חַמָּה עָיָה Prov. 21. 14, une colère véhémente; יפֶּלֶךְ צוּ Is. 19. 4, et un roi cruel; בו פונים Deut. 28. 50, qui a le visage dur, qui est fier, insolent; עַּיַר־נָמָּשׁ Is. 56. 11, qui sont effrontés; plur. : יַנארוּ עַלַר עַיִּרם Ps. 59.4, les forts s'assemblent contre moi; באון פיים Ez. 7. 24, l'orgueil des puissants; fem. plur.: יַצְנָח רַבָּנָח צָזוֹת Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes. — 2º Subst. Force, puissance: וְרָחֵר עִּז Gen. 49. 3, et la préférence en puissance (v. מַרֶּהָר).

ען לינים (pl. פו מיים). 1° Chèvre: אינים אינים אינים אינים אינים אינים אינים (Panée, dans sa première année; ביים (Deut. 14. 38.17, un chevreau)

4, et ce qui natt des chèvres; מַּצְּרֵר פִּנְּים Gen. 37. 31, un bouc. — 2º Seulement au plur. Poils de chèvre: פֵּוּר צָּתִּדְעָּדִּם Exod. 35. 26, elles filaient des poils de chèvre; רְרִיעֹח צִּיְּיִם Exod. 26. 7, des rideaux de poils de chèvre.

עניין. chald. Chèvre; pl. עיין Esdr. 6. 17. וע m. (rarement ris, avec makk. דער. avec suff. יְנִיִּר et פָזָּר, פָזָר et פָזָר, 1° Force, puissance, forteresse, appui, solidité: רוֹרַעָתַ בְעַמָּים כְּזָה Ps. 77. 15, tu as fait connaître ta force parmi les peuples; וְשֶׁבֶרְחִי אֵת־נְאוֹן עָּזְכֵם Lév. 26. 19, je briserai l'orgueil de votre puissance; ירוֹרִיד מְשַּהְ עָזַהְ Amos 3. 11, il ôtera ta force; עוֹ אֵלֶרךְ אָשְׁמֹרָח Ps. 59. 10, malgré la force, ou l'audace (de l'ennemi), j'espère en toi; הַּדְרָכָר נַמְּלָשֵׁר עוֹ Jug. 5. 21, 6 mon ame! marche avec force, en triomphe; שַּרוּדיליז Jér. 48. 17, le sceptre de la puissance ; וּמְנְדֵל־עֹז Jug. 9. 51, et une forte tour; אוֹף Ps. 68. 34, une voix puissante; מְּקַרְרָח עֹו Prov. 18. 19, plus qu'une ville forte. Avec מַּנִים La fierté, l'audace : יְלֹז פֶּנֶיר יְלִשְנָא Eccl. 8. 1, son visage, son regard fier, en est change; ניבד לו מבשוח Prov. 21. 22, il renverse la forteresse, ou : il abat la force où elle mettait sa confiance; יוַצְמַיְרָהָד לּהַרְיִר לו Ps. 30. 8, tu as donné à ma montagne, c.-à-d. à ma grandeur, de la force, de la solidité; יי עיי Jér. 16. 19, Eternel qui es ma force; אַטרי אָרָם עוֹז־לוֹ בָּהָ Ps. 84. 6, heureux l'homme dont l'appui est en toi ; צור־עָּנִי Ps. 62. 8, le rocher de ma force. — 💤 Eclat, gloire, majesté: לו וְתְּפָאֵרָת יֹי Ps. 96. 6, l'éclat et la beauté; וארון ענה Ps. 132. 8, et l'arche de ta majesté, l'arche d'alliance ; נַיָּמֵן לַשָּׁבִר כְּאֹ Ps. 78. 61, il livra à la captivité sa gloire, sa majesté (l'arche et les tables de la loi); וְעָהוֹ בַּשְּׁחַקִים Ps. 68. 35, et sa majesté est dans les nues ; הִטי עֹז לַאַלֹדִים Ps. 68. 35, rendez gloire à Dieu; בּבְלֵּי כֹּז II Chr. 30. 21, avec des instru-

instruments qui résonnaient fortement.

***\mathbb{N} n. pr. m. 1° II Sam. 6. 3, ver-

ments faits pour célébrer Dieu, ou : des

set 5, ny. — 2° I Chr. 8. 7. — 3° Esdr. 9. 49.

אַנְאָאֵלֵל, n. pr. Asasel, endroit dans le désert où l'on envoya le bouc émissaire; composé de בּ chèvre, bouc, et de אַגָּ s'en aller: le bouc qui s'en va, qu'on chasse (dans le désert); selon d'autres, le nom d'une haute montagne coupée en pic, de בַּ fort, et de בַּ comme אַבְּרָרַ. (v. Lév. 16. 8.)

עוב (fut. יצוֹב) 1°Relacher (des liens), délier, décharger : וְחַדַלָּהֵ מַצַוֹב לוֹ צַוֹב ביבו בעמו Exod. 23. 5, garde-toi de l'abandonner, tu délieras (l'âne) avec lui, c.-à-d. tu aideras le maître à décharger son ane. - 2º Abandonner, délaisser, quitter, laisser : יָאָמר הַענִבְרוּג יעוב אַהבם II Chr. 15. 2, mais, si vous l'abandonnez, il vous abandonnera; יאָם־רַעָזְבוּ בְנֵיו הּוֹרָחִי Ps. 89. 31, si ses enfants abandonnent ma loi; דַּרְצָיֹב מַצּוּר שָׁרָר שָׁלָג לְבַנוּן Jér. 18. 14, abandonne-t-on, c.-à-d. refuse-t-on, de boire l'eau qui coule du rocher des champs, et qui vient de la neige du Liban? selon d'autres : la neige du Liban cesset-elle d'envoyer ses eaux sur les rochers des champs qui sont à ses pieds? יביבי בעובי Jon. 2. 9, ils abandonnent leur bonté, leurs bons desseins, ou leur grâce, miséricorde, c.-à-d. Dieu; בְּאִשֶׁרוֹ עֵדוּבֶרוּ Is. 54. 6, comme une femme délaissée ; צַובוּת עָרֶר עֵרֹעֵר Is. 17. 2, les villes d'Aroer sont abandonnées ; על־בֶּן רַעַוָב־אִישׁ אַרדאָבִיוֹ וְאַרדיאָמוֹ Gen. 2. 24, c'est pourquoi l'homme quittera son père et sa mère; יַנֶּיב רָטֶּע והרכו Is. 55. 7, que le méchant délaisse sa voie; יסוֹרַה וְעֹיֵב Prov. 28. 13, mais qui confesse et abandonne (ses péchés); בַּיֵלֵב בְּנְרוֹ בְּרֵד Gen. 39. 12, il lui laissa sa robe entre ses mains; יאָפָח חַעַּוִבוּ מְבוּרְבֶם Is. 10.3, où laisserezvous votre gloire? וַיַּבְעָר הַיִּבְעָר הַיִּבְעָר I Rois 12. 8, il laissa (ne suivit pas) le conseil des vieillards; רַיַּבוֹב בָּל־אַטֶּר־ לו ביר יוסף Gen. 39. 6, il remit, confia, a Joseph tout ce qu'il possédait; סַּיִרישִׁישָׁק II Chr. 12. 5, je vous ai abandonnés au pouvoir de Sesak. — Avec > et > Laisser, transmettre, livrer: וְצָּוֹבוּ לַצֵּחֵרִים תַּרלָם Ps. 49. 11, ils laisseront leurs biens à d'autres ; לא־הַיֵּיוֹב נְפְשִׁר לִשְׁאוֹל Ps. 16. 10, tu ne livreras pas mon âme au scheol; חַרַעַוֹבוּ לָהֶם חַיִּרְוּבוּ Néh. 3. 34, les laissera-t-on faire, sacrifieront-ils? selon d'autres : vont-ils se fortifier? (v. 3°). — Intrans. S'abandonner: יולביה בעוב חלביה Ps. 10. 14, c'est a toi que le malheureux s'abandonne ; אַר־רֵר עַזְבוּ Oséc 4. 10, ils ont abandonné l'Eternel pour ne pas observer (sa loi); ou, לְּשְׁמוֹר lié au verset suivant : pour s'adonner (aux plaisirs etc.); אַשֶּׁר לֹאִ־עָוַב הסה Gen. 24. 27, qui n'a point cessé d'exercer sa grâce, etc.; אֵבִיבָה עָלַר שִירְחִר Job 10. 1, je m'abandonnerai a ma plainte, je donnerai un libre cours à ma plainte. Part.: רְאֶּמֶס עָצוּר וְעָזוּב Deut. 32. 36, il n'y a plus rien des biens qu'on conserve, enferme, chez soi, ni de ceux que l'on abandonne (dans les champs), les troupeaux; selon d'autres: ni un homme enfermé, un esclave, ni un homme libre; ou, subst.: il n'y a plus de retraite ni forteresse (v. 3°). -3° Restaurer, fortifier: רַיַּעוֹבהּ רָרוּשָׁלַם Néh. 3. 8, ils fortifièrent Jérusalem.

אירתר: Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné : מַּהִיבְּ נַבֶּיוֶב מַיִּרְבְּיִבְּיבְ נַבְּיוֶב מַרְּבְיבְּ בַּיִּח-דְיָאֵבְּרִיִּר וּץ Ps. 37. 25, je n'ai point vu le juste abandonné ; מַּהִיבְ נַבְּיֵב בַּיּח-דְיָאֵבְּרִיר וּץ Néh. 13. 11, pourquoi la maison de Dieu est-elle abandonnée? תְּבְיב נְבְיבְ תְּבִיב בַּיִּר sera abandonnée par eux. Avec בְּיב מּבְּיב בְּיִבְיּרְ לְבֵיר בּיִר בְּיִב בּיִר בַּיִּב וּבְּיב בְּיִב בַּיִּר בַּיִּב וּבְּיב בַּיִּב וּבְּיב בְּיִב בְיב בְּיב בְּי

Pou. Étre abandonné, être épargné: אַבָּר אָנָבּי Is. 32. 14, la ville tumultueuse deviendra une solitude, ou : la multitude de la ville sera abandonnée, c.-â-d. exilée; אַרְּ לְּאִרְּבָּח עִיר הְּחָלֶּה Jér. 49. 25, comment n'a-t-elle pas été épargnée cette ville si célèbre? ou : comment n'a-t-elle pas été fortifiée? (V. Kal 3°.)

שובונים m. pl. Marches et marchandises: נְחָנוּ מִיְבוֹנְיְהְּיִּ Ez. 27. 14, ils ont amené à tes marchés; דופָרְ וְיִנְוּבוֹנֵיךְ vers. 27, tes richesses et tes marchandises.

Piny n. pr. m. Néh. 3. 16. 기획및 n. pr. m. Esdr. 2. 12.

און (la forte) n. pr. Azza (Gaza), ville importante à la frontière méridionale de la Palestine, Jos. 11. 20, 15. 47; עַנְּיִחִי Jug. 16. 1, à Gaza; n. patron. עַנְּיִחִים 16. 2, les habitants de Gaza.

ענָה (v. אָנָה).

אוב Forteresse (v. קוב), ex. Deut. 32. 36.

עווּבָה, (part. de צָּובֶם). Lieux abandonnés, ruines: וְרַבָּה הָשֶּׁרֶב הָאָרֶץ Is. 6. 12, les lieux abandonnés, les solitudes seront nombreuses au milieu du pays; מַבְּוּבַּה דַוּהֹרֶשׁ Is. 17.9, comme les branches (d'un arbre) abandonné.

אַזוּכְה. (l'abandonnée) n. pr. 1°Azouba, mère du roi Josaphat, I Rois 22. 42. — 2° Azouba, femme de Caleb, I Chr. 2. 18.

אין נעמיר : די פארן נעמיר Ps. 24. 8, l'Éternel est fort et puissant. — ירל ועדר Subst. collect. Les forts: חַרל וְעָדְּאוֹן Is. 43. 17, l'armée et les vaillants soldats.

אין, m. (rac. יְצִיי). Force, puissance, violence: רְצֵּוֹיִז מֹרְאוֹתָיהְ רֹאַמֵּרוּ Ps. 145. 6, (tout) parle de la puissance de tes prodiges terribles; וַצֵּוֹדִי מִלְּדְיָבִיּת Is. 42. 25, la violence de la guerre.

עוור (v. צור).

דרים (נעור יפיד, inf. אין פּרדים בּרדים 16 Trans. Fortifier, rendre fort: בּבְּידִים אָשָׁרְיִים הַּבְּיבְיּים הַבְּיבִים הַבְּיבִים הַבְּיבִים בּבְּיבים בּבְּיבים בּבְיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבִים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְיבים אַבּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבְּיבים אַבּיבים אַביבים אַבּיבים אַביבים אַבּיבים אַבּיבים אַביבים אַביים אַביבים אַביבים אַביבים אַביבים אַביבים אַביבים אַביבים אַביים אַביבים אַביב

פלי בְּחַלָּיה. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; אר. \$2.9, il se fortifia dans sa malice; אריבים איניין פריים Prov. 8. \$28, quand les sources de l'abime devenaient fortes, s'élevaient avec force; בְּשִׁי עֵּעָלְי עֵלֵי Jug. 6. 2, la main de Midian devenait puissante contre Israel; אַל־רָיִע Ps. 9. \$20, que l'homme ne prévale, ne triomphe pas; ילא רְעוֹי Jug. 6. 11. 12, il n'en profitera pas, il n'en sera pas plus fort.

Hiph. מְנִים Avec מְּנִים Rendre le visage dur, avoir un air effronté, impudent : מְצֵיָח מְנָיִת Prov. 7.13, elle prend un air effronté. Avec תֵצֵיִח נָשֶׁע בְּמָנָיר : Prov. 21. 29, le méchant fait paraître l'effronterie sur son visage.

my n. pr. m. 1 Chr. 5. 8.

עַרְיְיָרְהְּ, (Dieu l'a rendu fort) n. pr. m. 1° I Chr. 27. 20. — 2° 15. 21. — 3° II Chr. 31. 43.

עוי n. pr. m. 1° I Chr. 5. 31. — 2° Plusieurs autres, Chr., Neh. ליצויאל, (ע. עויאל).

עויאל (la force de Dieu) n. pr. 1° Uzziel, fils de Kehath, Exod. 6. 18; n. patron. פְּרַאֵלָי, Nomb. 3. 27.— 2° Plusieurs autres, I et II Chr., Néh.

עוליהו et אוליהו II Rois 15. 13; il est appelé aussi אַנִירָיִה et אַנִירָיה II Rois 15. 1, 6.—
2º Plusieurs autres, Chr., Esd., Néh.
אַנִינִי, n. pr. m. Esdr. 10. 27.

תְּיְטְנֵי (courageux jusqu'à la mort) n. pr. 1°Azmaweth, un des héros sous David, II Sam. 23.31.— 2° I Chr. 27. 25 (v. יְבִיתְ עִוֹמָנִיתְ).

אָנְיָהָ f. Nom d'un oiseau immonde de l'espèce de l'aigle, aigle noir ou aigle de mer, Lév. 11. 13.

רשי Kal inusité. Pi. Creuser, fouir: יְבַּיְבְּחָהְיּ Is. 5. 2, il en avait foui la terre; selon d'autres: il entoura (la vigne) d'une haie.

אָלָגְע chald. f. Anneau a cacheter : הַתְּיְבָּא מָלְנָא הַבְּוֹקְעָה Dan. 6. 18, le roi la scella de son anneau.

עור (fut. יַצָּוֹר, pl. יַצָּוֹר) Secourir, aider, assister, soutenir; avec req. dir., ל et בר־הַנָּח בַּוָרָנוּ הַי : ב ou בר־הַנָּח בַּוֹרָנוּ הַי : ב I Sam. 7. 12, l'Eternel nous a secourus jusqu'ici ; לוְרֵי הַמְּלְחָמָה I Chr. 12. 1, assistant dans la guerre, auxiliaires de guerre, alliés; רַאַרֹנָר רֵיך רַעָּזָר־לָר Is. 50. 7, l'Eternel mon Dieu m'a aide; וְחַשָּׁח בַּוֶרָהּ לרעה Zach. 1. 15, ils ont augmente le חומן; וְחַיָּרוּ עִם־הַיִּיִר I Chr. 12. 21, ils assisterent David (contre l'ennemi); בּרַעַחוּ אַישׁ בְּרַעַחוּ II Chr. 20. 23, ils s'aiderent l'un l'autre. Avec אַחֵרֵי Soutenir le parti de quelqu'un : נַיַּבְיִרוּ אַדְרֵר אֲלֹנָיָת I Rois 1.7, ils furent du parti d'Adoniah. Part.: וְכָשֵׁל עּוֹרַ וְנָפֵל עָזִר Is. 31. 3, le protecteur trébuchera, et celui à qui le secours est donné tombera.

Niph. Etre secouru, assisté; recevoir du secours, s'aider: מַּי בְּטֵח לָבִּי Ps. 28. 7, mon cœur a mis sa confiance en lui et j'ai été secouru; וְמַלֵּיִא לְחַצְּיֵה II Chr. 26. 15, il sut s'aider, ou : il fut secouru merveilleusement; בַּלֵיהָים I Chr. 5. 20, ils recurent du secours contre eux.

Hiph. part. pl.: בים בַּעְזְרִים אֹחָם II Chr. 28. 23, ils leur sont en aide (pour בַּעִיִּרִים).

ען n. pr. m. 1° I Chr. 4. 4; verset 17, אינית, 2° 12. 9. — 3° Néh. 3. 19.

リス n. pr. m. 1° Néh. 12. 42. — 2° I Chr. 7. 31.

7) et 7) (sauveur) n. pr. m. 1° Jér. 28. 1. – 2° Ez. 11. 1. –. 3° Néh. 10. 18.

אָנוּצְּ (secours) n. pr. 1° Esra (Esdras), pontife et scribe, qui ramena une colonie juive de Babylone en Judée, Esdr. chap. 7. — 2° Néh. 12. 1.

עוֹרְאֵל, (Dieu l'aide) n. pr. m. 1° II Chr. 12. 6. — 2° 25. 18. — 3° Plusieurs autres.

קירָת et אַוֹרֶת f. Secours, aide: מָיְרָת Ps. 46. 2, un secours dans les détresses; אַרָּת מְּבֶּר Ps. 60. 13, un secours contre l'oppresseur. Avec paragogique: מָיִרְתָּת לָּט Ps. 44. 27, lève-toi à notre aide; מִּיְרָתָּת לָט Job 31. 21, en me voyant protégé par les juges assemblés aux portes de la ville.

עורה n. pr. (ע. עורה),

לתונית היונית לענית מעריקת ווענית ביי לענית ווענית ווענית

עְיֵרִיאָ n. pr. m. I Chr. 27. 26. אַיְרִיאֵל (secours de Dieu) n. pr. m. 1° Jér. 36. 26. — 2° I Chr. 5. 24. — 3° 27. 19.

עזרְיָהּוּ et עזרְיָהּוּ, n. pr. (v. עִּיִּדְיָה.). סְוְרִיקִם n. pr. m. 1° I Chr. 3. 23.— Plusieurs autres.

ענינו (א. עוֹטָי).

שנים (עום (עום Burin, plume: בְּעֵם בְּרְיֶל קֹמֵם בְּרִיֶּל Jér. 17. 1, (écrit) avec un burin de fer; עֵם סוֹמֵר מָבִוּיר Ps. 45. 2, la plume d'un écrivain expéditif.

אַטְּעֵ chald. Conseil, prudence: בְּּיִבְּיבֵּ עֲבָּאָ Dan. 2. 14, (Daniel) répondit avec prudence.

לפּת יינים אינים בעלים בעלים

Pou. part. בְּעָבֶּה Ez. 21. 20, (une épée) cachée, réservée (jusqu'à ce

jour).

Hiph. Couvrir, envelopper: בְּּבְיה רְיבָּיִה Ps. 84.7, leur guide, législateur, ou la pluie (v. הַּבְּיָה), les couvre, comble, de bénédictions; יְּבָּיָה בִּיּשָׁה Ps. 89. 46, tu l'as couvert de honte.

עלינים pl. douteux. Ex. unique: בסיניו קלא הלב Job 21. 24, ses lieux de paturage sont remplis de lait; selon d'autres: ses vases, ou ses réservoirs; d'autres traduisent: ses veines, ou ses entrailles, sont pleines de sève, etc.

עלף שור (אין, m. pl. Eternument. Ex. unique: בְּבִישׁרְרוּ הְּדֶלּ אוֹר Job 41. 10, son éternument fait briller la lumière, jette du feu.

קְצְׁעָלֶ, m. Chauve-souris, Lév. 11. 19; plur.: וְלָצְטֵלְּיִם Is. 2. 20, et aux chauves-souris.

ባይህ (fut. קשבי) 1° Se couvrir, se revetir, se cacher: וַעָּמָקִים יַעִּטְמוּ־בֶר Ps. 65. 14, les plaines so revêtent d'épis; יבשקר קימס למי Ps. 73. 6, ils se cou-. vrent de violence comme d'un vêtement, exact. un vêtement de violence les couvre ; יַנִילוּה יָמִין Job 23. 9, s'il se cache à droite ou dans le sud. — 2º Etre faible, languissant, accablé : בַּצַבּיֹם לָבִּר Ps. 61. 3, lorsque mon cœur est défaillant, accablé; פרירות פּוּלְפָנֵי יַצְטוֹף Is. 57. 16, lorsque l'esprit est abattu, humilié, devant moi; selon d'autres: car un esprit émanant de moi les revêtira, c.-a-d. les ranimera. Part. passif: דְעָםוּמִים בְּרָעָב Lament. 2. 19, qui languissent, qui meurent, de faim; des animaux : דַּעָשָׁמָים Gen. 30. 42, les bêtes faibles ou tardives (v. Hiph.).

Niph.: בּיְנֵיםְ שֹלֵל Lament. 2. 11,

quand les jeunes enfants défaillent, meurent d'inanition.

Hiph. Etre faible: אַבְּיַשְׁכִּיך בְּיִשְׁבִי Gen. 30. 42, mais quand les brebis étaient faibles; selon d'autres: tardives, c.-à-d. qu'elles ne devaient concevoir qu'en automne.

Hithp:: בְּתְּיִבְּיֵם בְּשְׁרֵבְּי Lament. 2.12, lorsqu'ils défaillaient comme celui qui est blessé à mort; בְּיִרְיִבְּיִּ בְּלֵּרְ רִיּוִּדְי Ps. 142. 4, lorsque mon esprit languit en moi, s'enveloppe, s'obscurcit; בּשְׁיִבּי בִּינִייִּבְיי Ps. 107. 5, leur âme était languissante, défaillait.

לשני Entourer, environner, avec double accus.: אָבְיבִין פִּיבְיבָי Ps. 5. 13, tu l'environneras de ta grâce; avec אָּגָ, en mauvaise part: לפְרֵיב אֶל־רָּיִר ISam. 23. 26, (Saül et ses gens) environnèrent David (pour s'emparer de sa personne).

Pi. Couronner, environner: מָּמֵירָשׁ Ps. 65. 12, tu couronnes l'année de tes biens; וֹבְיִשְׁבְּיִר יְּדֶּטְרָ בְּיִר מְּבָּיר יִדְּטָר Cant. 3. 11, avec la couronne dont sa mère l'a couronné; יְרָיִהְיִּיר Ps. 103. 4, qui t'environne de grâce et de miséricorde.

Hiph. Donner des couronnes: אבר Is. 23. 8, Tyr qui distribue des couronnes.

תְּעָע, f. (const. קנטָרות, plur. קוֹנים, plur. מוֹמלּבָּים, diadème : בְּטֶּרָתְיבְּטֶּרָתְיבָּ II Sam. 12. 30, la couronne de leur roi; וְנְשִּׁירְתְּ נְּטֶּרֹתְ בַּעָרָת בַּעְלָּתְּ בַּעָבְירָת בַּעָלָּתְ בַּעָבְירָת בַּעְלָּתְּ בַּעָבְירָת בַּעְלָּתְ בַּעְבָירות Prov. 12. 4, une femme vertueuse est la couronne de son mari.

תְּטְלֵרָה n. pr. Atarah, mère d'Onam, I Chr. 2. 26.

תירות אינון (les couronnes) n. pr. 1°Ataroth, ville de la tribu de Gad, Nomb. 32. 3, 34. — 2° Ataroth, ville de la tribu d'Ephraim, Jos. 16. 7; appelée aussi אָרָה מִינְּהְיָם Job 16. 5. — 3° מְּבְּרָה יִבְּּבָּּר וֹנְאַב I Chr. 2. 54, (la couronne de la maison de Joab) nom d'une ville ou d'une famille. — 4° מְבֵּרָה שִׁבְּּיִב Nomb. 32. 35, ville de la tribu de Gad.

"M (ruine) n. pr. Aī, ville importante des Chananéens, Gen. 12.8.

"צְׁ m. (rac. פְּנִידם, plur, פְּנִידם.). Ruine, monceau de pierres: יְשֵּׁמְתִּדּי יִּשְׁבְּיִר הַשְּׁבְּיִר Mich. 1. 6, je ferai de Samarie comme un monceau de pierres qu'on ramasse dans un champ; Mich. 3. 12, et Jérusalem deviendra un monceau de pierres, פְּנִיר מְּעִר מָּיִר pour בִּיִּר (v. יִּבְּי בָּנִיר מָּרְיַר).

אי, א n. pr. d'une ville, Néh. 11. 31. אי, ע'ר. (עוב עיד.).

עיבְל n. pr. Le mont Ebal, en face du mont Garizim, Deut. 11. 29.

לְּלֶּוֹ (ruines) n. pr. Iyon, ville forte de la tribu de Nephthali, I Rois 15.20.

בּישָנים בָּעוֹר (ע. הְישָׁט 2º) Fondre sur: בּיְעָנים בָּעוֹר I Sam. 25. 14, il les a rebutés par des paroles rudes, il a invectivé contre eur.

לים (const. ידים). Oiseau de proie: קידים עלים Job 28. 7, un sentier que l'oiseau de proie ne connaît pas; קידים עבים עבים עבים ביים לבי לרי Jer. 12. 9, mon héritage est-il devenu pour moi comme un oiseau de proie teint de sang? Collect.: יבידים על־דְּשְּבָיִרים בּרֹדִּשְּׁבָירִם Gen. 15. 11, les oiseaux de proie vinrent fondre sur les bêtes mortes. Au fig.: איים וויין שַּיִים עַּרִים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים עַרִּים בּיִים עַרִּים עַרְים עַרִּים עַרְים עַרִּים עַרְים עַרִּים עַרְים עַרָּים עַרְים עַרְים עַרָּים עַרְים עַרָּים עַרְים עַרָּים עַרְים עַרָּים עַרִּים עַרְים עַרִּים עַרְים עַרִּים עַרְים עַּיִּם עַרְים עַרְים עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּים עַּיִּם עַּיִּם עַרְים עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּם עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִים עַּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּיִּים עִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּים עִּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִּים עַּיִ

DOYN n. pr. m. 1° D'une ville de la tribu de Juda, I Chr. 4. 3, Jug. 15. 8, II Chr. 41. 6. — 2° D'un rocher, près de cette ville, Jug. 15. 8, 11.

עיי הָעַכְּיִים עָיִי עָּרָיִים עָיִי (collines des monts Abarim) n. pr. 1° D'une partie de la montagne Abarim, Nomb. 33. 44, 45. — 2° Iyim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 29.

י איל chald. Haut : לְמֵילָא מְן Rituel, au delà de, au-dessus de.

עלוֹם m. (ע. פּוּלָם). Éternité, perpétuité: לְּמֵילוֹם II Chr. 33.7, à perpétuité, pour toujours.

עילי n. pr. m. I Chr. 11. 29.

על ל. n. pr. Elam, fils de Sem, Gen. 10.22; souche d'un peuple perse, Gen. 4.1; la capitale Susan (Suse) qui est dans la province d'Elam, Dan. 8.2.

עָרֶם Force, puissance: בֵּלְיָם רּוּחוֹ Is. 11. 15, par la force de son vent.

ע"ט ou אין Regarder d'un mauvais œil. Ex. unique: יַיִּחִי שָׁאוּל עֹיַן אֶּדְ־דָּוִּר I Sam. 18. 9 (keri), Saul voyait David de mauvais œil.

אין, avec suff. פרני, duel et pl. ערברם, const. ערבר, une fois עני Is. 3. 8, pl. ערלות, const. ערלות seulement sens 3° les sources). 1° Œil, regard : לא־תְשָׁבֵּע עֵין לְרָאוֹת Eccl. 1. 8, l'ceil ne se rassasie pas de voir; למַבְתוֹר מַאָחַר מַצִּינֵיךְ (keri מַאַרַור) Cant. 4. 9, tu m'as ravi le cœur par l'un de tes regards; ערנים חַיִיחִד לַּנְצֵּר Job 29. 15, je servais d'yeux à l'aveugle; וְחַיִּיתַ לָּנוּ לְעֵינֵים Nomb. 10. 31, tu nous serviras d'yeux, c.-a-d. de guide; אולַר רָרָאָדו דָר בָּעֵרנָר II Sam. 16. 12, peut-être Dieu verra-til les larmes de mes yeux; cheth.: בכונר verra-t-il mon affliction. On dit métaph.: רום שרנים Prov. 21. 4, ובה־שרנים Ps. 101. 5, la hauteur du regard; רְצֵרנֵים רמות Ps. 18. 28, des yeux hautains; pour : orgueil, l'orgueilleux ; וְשֵׁח עֵינֵים Job 22. 29, celui qui baisse les yeux, qui est humble; טוב-ערן Pr. 22.9, bon, charitable; רַע עַרָן Prov. 23. 6, de l'avare, de l'homnie envieux; de même: ורבה ביקה האחרה האביון Deut. 15.9, ton œil regardera sans pitié ton frère qui est pauvre; יחור ערנים Habac. 1. 43, toi dont les yeux sont purs; במחח בינים Gen. 38. 14, בערנים vers. 21, dans le carrefour; selon d'autres: près de la double source, ou à la porte de la ville d'Enayim. — Souvent un verbe sousentendu : בּלִּתִּר אֱל־דַוּפֶּן כֵּרנֵינוּ Nomb. 11. 6, nos yeux ne voient que la manne, ne se tournent que vers la manne; ערנר מַּמִיד אֵל־רֵי Ps. 25. 15, j'élève sans cesse mes regards vers Dieu; עַלֵּרָהְ עֵּרְנֵינוּ II Chr. 20. 12, nos yeux, nos regards, sont tournés vers toi; לַיֵּד פֵּרן אָרָם Zach.

9. 1, l'Éternel a l'œil sur l'homme; המיד פיני יד אלטיף Deut. 11. 12, l'Eternel ton Dieu a continuellement les yeux sur ce pays; ערני בנאָמני־אָרֵץ Ps. 101.6, mes yeux veillent sur les fidèles de la terre; sens opposé: man עיני אַרֹנִי יַיִּ בְּמָּמְלָבָת Amos 9. 8, voici, les regards de l'Eternel sont tournés contre ce rovaume (pécheur); avec יצל: ערביר על־הַרְכֵּר־אָרשׁ Job 34. 21, ses yeux sont ouverts sur les voies de l'homme; יונח פרן בי אל־יִרַאַיו Ps. 33. 18, voici, l'œil de l'Eternel est sur ceux qui le craignent; sens défavorable : בַּרנֵיך בָר אַרנַנִּי Job 7. 8, tes yeux seront sur moi, et je ne serai plus; avec אַדַרָּב: יאָדור נְלוּלֵי אַבוֹחָם דְוּיּגּ עֵינֵידָם Ez. 20. 24, et parce que leurs yeux étaient après les idoles de leurs pères. — לַכִּינֵים Sous les yeux. A la vue, en présence de, en face de: לא יְרְהַצּגּ בְּמֵבֶהְ לְצֵינֵיך Lévit. 25. 53, qu'il n'exerce pas sur lui une domination rigourcuse sous tes yeux; לעיני בני־חת Gen. 23. 8, en présence des Hethiens. — בַּיַרנִים Aux yeux de, dans la pensée, le jugement de : דוֹר ווכְמִים בְּעֵינֵיחָם Is. 5. 21, malheur à ceux qui sont sages à leurs propres yeux, dans leur propre opinion ; יַיִּדִּר קביני החניו Gen. 19. 14, mais il parut aux yeux de ses gendres qu'il le disait en se moquant; בשוב בעיניה שב Gen. 20. 15, établis-toi où il te plaira; אם־רַעָּח בְּעֵירָי אֵדֹנְיחָ Exod. 21. 8, si elle déplait à son maître; וָנֶבֶלְפֶח מַצֵּרנֵי כָל־חָר Job 28. 21, elle est cachée aux yeux de tous vivants; אָב מַעֵינֵי חָצֶרָת נֵצְשָׁתַת Nomb. 15. 24, si la faute a été faite hors des yeux, c.-à-d. à l'insu, de l'assemblée; בין עיניה Exod. 13. 9, entre tes yeux, sur ton front.

2º Face, visage, apparence, couleur, éclat; face d'un pays, surface: אַרָּדְ בְּעַרְּךְ בְּעַרְּרְ בְּעַרְּרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בְּעַרְ בַּעַרְ בַּעַרַ בַּעַרְ בַּעַר בַּעַרָ בַּעַר בַּעַרַ בַּעַרָ בַּעַר בַּעַרָּר. 13. 5, la plaie a gardé la mene apparence, la mêmc

couleur; מי יְתֵּן מַמּים שֵינוּ Prov. 23. 31, quand (le vin) fait briller sa couleur dans la coupe; בְּעֵין חֲחַשְׁבֵּל Ez. 4. 1. comme l'éclat d'un métal brillant; בְּסָּח אֶר־עֵין הָאָרֶץ Exod. 10. 5, ils couvriront la surface de la terre.

3° Plur. בְּיְטִית, const. מֵילְרָ, עַיְטִית (מְּצְרָּוּ, 2). Source: מֵילְ תַּבְּיִם Gen. 46. 7, une source d'eau; שֵילוּ Prov. 8. 28, les sources de l'abime. — Plusieurs sources portent des noms particuliers: מֵין דְּבָּיִל Jos. 15.7, la source du Foulon, aux confins des tribus de Benjamin et de Juda; מֵין תַּפּוּיִן הַ וַיִּמִּיִרְן Néh. 2.13, la source du Dragon, près de Jérusalem; מֵין תַּפּוּיִן יִיִּמִּיִרן Jos. 17.7, la source près de la ville de Thapouah.

n. pr. 1° Ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7. — 2° Ville dans le nord de la Palestine, Nomb. 34.11. Plusieurs autres villes tirent leurs noms des sources voisines:

צרן מֶּרְי (source du chevreau) Ville dans le désert de Juda, Jos. 15. 62.

מרן בַּנְּיִם (source des jardins) 1° Ville dans la plaine de Juda, Jos. 15. 34.—
2° Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

פרן-האר et פרן-האר (source de la demeure) Ville de la tribu de Manassé, Ps. 83. 11, Jos. 17. 11.

קיף מין תְּהָח (source vive) Ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 21.

ערן העצור (source de l'herbe) Ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.37.

בין בְּשְׁפֶּט (source du jugement) Ville appelée aussi Kades, Gen. 14.7.

ערן עגלים (source des veaux) Ville près de la mer Morte, Ez. 47. 10.

שׁרְשֶׁשׁ (source du soleil) Ville aux confins de Juda et de Benjamin, Jos. 15.7.

עיו (ע. פין).

עינים n. pr. d'une ville, selon quelques-uns, Gen. 38. 21 (v. l'exemple à ניין 1°).

עְיָנֶע (deux sources) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34.

עינו n. pr. m. Nomb. 1. 15.

לְיֵעֶת (ע. קְיֵעֶה) Étre fatigué, épuisé: לִּילֶהְיִּרִם Jér. 4. 31, mon âme est épuisée, défaillie, à cause des meurtriers.

לְצִיקּת dj (fém. הְצִיקָּת). Las, fatigué, épuisé (de fatigue, de soif), altéré: פָּר עָּרֶק אָּכִּר Gen. 25. 30, car je suis fort las; בְּעָּא לַצְיַמָּא לַצִּיבְּתוּ Is. 46.1, une charge a une bête fatiguée; הַהַּפִּר נְיְהַבָּּת נְיִהְבָּת פָּצָּא בַּצְיַמָּא וֹ Is. 29. 8, lorsqu'il se réveille, il est encore las; בָּעָּיֵע עַיִּבְּת וֹ Jér. 31. 25, une ame languissante; בְּאָרֶץ עַיִּבְּת Is. 32. 2, dans un pays aride.

קלה (ניפר (ניפר Obscurité: שְּׁמָּה Amos 4.13, il fait l'aube et l'obscurité; avec ה parag.: תְּמָה Job 10.22.

קר. מְילְפְּה n. pr. 1° Ephah, fils de Midian, Gen. 25. 4, souche d'un peuple; la contrée Ephah, Is. 60. 2. — 2° Ephah, fils de Jahdaï, I Chr. 2. 47. — 3° Ephah, concubine de Caleb, I Chr. 2. 46.

עַפִּי (épuisé) n. pr. m. Jér. 40. 8. אַפִּי (v. פּוּפּ).

עניר שָּרָא (אַרָם ane: יְשַיִּר שָּרָא Job 11.12, l'homme qui est né comme un anon sauvage (v. l'explication du verset a לָבָב, page 315); אָרָם יִּנְבָּר Gen. 49.11, son anon; plur.: יְדְעַרָּרִים Is. 30.24, les taureaux et les anes.

עיר verbe (v. עיר).

עלירו אין אין אין אין אין פּרִים עלירים Jug. 10. 4). Ville: יְאַרְשׁי חָפִיר 19. 4, et les gens de la ville; אַבְּיִרם 19. 4, et les gens de la ville; יְאַבְּיִרם Gen. 41. 48, il mit les vivres en reserve dans les villes; אּבֶּלְאִּיִרם Is. 14. 21, et qu'ils ne remplissent pas de villes la face de la terre, ou : qu'ils ne remplissent la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. II אַבָּיר זַבְּיּרָם פּיִר אָבָּיי, selon d'autres: (alors, quand cette race ne sera plus) on remplira de villes, etc.; פִּרְיּבְּיִבְּיִר אָבִירָ Ps. 46. 5, ville de Dieu; פִּרְיִּבְּיִר זָּבְּיִר זָבְּיִר זָבְּיִר זַבְּיִר זַבְיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיר זַבְּיִר זַבְּיִר זַבְּיר זַבְיר זַבְּיר זַבְיּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְיר זַבְּיר זַבּיר זַבְּיר זַבְיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְּיר זַבְיּי זַבְּיר זַבְּיר זַבְיּיר זְבְיּיר זְבְיּיר זַבְיּיר זְבְּיר זְבְיּיר זְבְיּיר זְבְּיר זְבְּיר זְבְיּיר זְבְיּיר זְבְיּיר זְבְיּיר זַבְיּיר זַבְיּיר זְבְּיר זְבְיּיר זְבְיּיִי זְבְּיִיר זְבְיּיִי זְבְּיִיר זְבְּיר זְבְיּיִבְּיִיי זְבְיּיר זְבְיּיִיר זְיִיּיִיי זְייִייּיי זְבְי

28, ville (capitale) de Juda: noms divers donnés à Jérusalem; ארר בְּחֹר Gen. 24. 10, la ville que Nahor habitait; ב4. 10, la ville que Nahor habitait; Jos. 13. 17, Hesbon et les villes et villages qui étaient dans le voisinage; quelquefois pour partie de la ville, quartier: עַר־בִּיר בַּיִר הַבָּבֵל II Rois 10. 25, jusqu'au quartier où était le temple de Baal; עַרר הַיִּבִיר חַבָּיַר II Sam. 12. 27, la ville des eaux, partie de la ville de Rabba, siége du gouvernement. Ce mot entre dans la composition d'un grand nombre de noms de villes.

עיר־תַּשְּלֵח (ville de sel) Jos. 15. 62,

dans le désert de Juda.

ערד-נְּחָשׁ (ville de serpent) I Chr.4.12. ערד שָׁבֶּשׁ (ville du soleil) Jos. 19. 41, appartenant à la tribu de Dan.

עיר המקירם (ville des dattes) Deut. 34. 3, II Chr. 28. 15, nom donné à Jéricho.

ע"ר n. pr. d'un homme, I Chr.7.12. II ע"ר (rac. ישר) haine, colère, vengeance; concr. ennemi: יְלָה אָבוֹא בְּעִרּא (osée 14.9, je no viendrai point avec haine, colère; selon d'autres: je ne viendrai, résiderai pas, dans une autre ville (que Jérusalem); עיר וּבְּיָלְהֹוֹי Jér. 15.8, je ferai tomber sur elle soudainement la vengeance, ou l'ennemi, et la terreur (v. ע"ר).

עירין. chald. m. (rac. עור, pl. עירין.). Celui qui veille, nom donné aux anges: עיר יְקְהִישׁ Dan. 4. 10, un être veillant et saint; בְּיַרַת עִירִין Dan. 4. 14, par le décret de ceux qui veillent, des anges.

עָרָא (qui veille) n. pr. 1° Ira, prêtre, II Sam. 20. 26. — 2° De deux généraux de David, II Sam. 23. 26, 37.

עיְרָר n. pr. Irad, fils de Henoch, petit-fils de Caïn, Gen. 4. 18.

עירוּ (sa ville) n. pr. m. I Chr. 4. 15. איִרי (ma ville) n. pr. m. I Chr. 7. עיִרָּט (leur ville) n. pr. Iram, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 43.

עירם et עירם (v. עירם) 1° adj. Nu:

מי עירים אָקּח Gen. 3.11, (qui t'a dit) que tu étais nu? Plur.: בַּיִּדְעָּט מַּי עַּירָם אָקּח 3.7, ils connurent qu'ils étaient nus.— ביירים וּבְעִירִם וּבְּחֹטָר כֹּל Deut. 28. 48, dans la nudité et dans le besoin de toutes choses.

שליע f. (v. II שלי) Constellation, la grande Ourse : וְמִישׁ Job 38. 32, l'étoile de l'Ourse avec ses satellites.

עְרָבוֹר n. pr. d'une ville, Is. 10. 28. אַרָבוֹר (ע. בְּבֶּר v. מַבְבּר (v. בִּבָּר n. pr. m. 1° Gen. 36. 38. — 2° Il Rois 22. 12.

עקריש m. Araignée : יְקִּירֵי Is. 59. 5, et des toiles d'araignées.

עקבֶּר m. Souris, rat des champs: אַכְבֶּר Lévit. 11. 29, et la souris; וְדֵּצְלְבֵי עַּרְבְּרֵיכֶּם I Sam.6.5, et des figures de vos rats.

122 n. pr. Acco, port de mer dans le pays d'Aser, habité par les Chananéens, Jug. 1. 31 (Ptolémaïde, Saint-Jean d'Acre).

קבור (attristé) n. pr. d'une plaine près de Jéricho, Jos. 15. 7.

וְבְּעֵל n. pr. Achan, fils de Charmi, Jos. 7. 1 (עָבָר I Chr. 2. 7).

DDX Kal inusité. Pi. Faire retentir des clochettes: אַבְרָגְלֵיתָם תְּעַבְּסְנָה Is. 3. 16, et faisant du bruit avec leurs pieds, elles font retentir les chaînettes, ou clochettes, qu'elles portent aux jambes.

הַסְטְע n. pr. Achsah, fille de Caleb, Jug. 1. 12.

עבר Troubler, affliger, rendre malheureux: אָבָר אָבִר אָבר אָבר אַר I Sam. 14. 29, mon père a troublé le pays (le peuple); עֹבֵר יִשְלְצֵל I Rois 18.17, celui qui trouble Israel; עבַר הָם Gen. 34.

527

30, vous m'avez troublé, affligé; אָנָאַ דררת הלכביר Jug. 11. 35, tu es du nombre de ceux qui m'affligent; ילכר למארו אַכּזֵרִי Prov. 11. 17, l'homme cruel fait souffrir sa propre chair, c.-à-d. se rend malheureux lui-même; לכר מירוי אַצֶּי בְּצֵיע Prov. 15. 27, celui qui recherche le gain déshonnête trouble sa maison.

Niph. Etre troublé, être agité, excité: יְכָאֵבֶר נֵעְמֵר Ps. 39. 3, ma douleur était vive, déchirante. Part. employé subst.Trouble: וּבָתַבוּאַת רָשָׁע נַעָבֶרַת Prov. 15. 6, mais dans le revenu du méchant il y a du trouble, du désordre.

אָבֶר n. pr. (v. אָבָן).

ערָרָן (afflige) n. pr. m. Nomb. 1. 13. עַלשוּב m. Vipère, aspic: אַלשוּב Ps. 140. 4, le venin d'aspic.

ערשיו י adv. Maintenant, a présent, Rituel, Aboth.

על et על 1° m. Elévation; concr. celui qui est élevé, Très-Haut : וָאֵל־פַל יַקראָדוּ Osée 11.7, (les prophètes) rappellent le peuple au Très-Haut; יַשׁוּבוּג לאּ עַל Osée 7. 16, ils retournent, mais non pas au Très-Haut; ou : ils retournent aux idoles. — 2ºAdv. Haut, hautement : אָקָם עֵּל II Sam. 23.1, l'homme qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince. -בּרַכֹּח שַׁמַרָם מַעַל : D'en haut מַעַל Gen. 49. 25, les bénédictions du ciel, d'en haut; יִקרָא אַל־דוֹשֵׁמֵים מַעַל Ps. 50. 4, il appellera le ciel d'en haut.

על prep. (pl. const. על, poel.; avec suff. צֵלֵיתֶם , צַלֵּיכֶם , עַלָּיו , עַלֵּיך , עַלֵּי , poet. מלימו '. 1º Marquant la position : sur, dans presque toutes les acceptions de cette préposition; dans : יָרוּאּישׁכַב יל-בְּעָל II Sam. 4.7, il était couché sur son lit; פל אַדְּמָהו הַי Is. 14. 2, sur la terre de l'Éternel; אַנְמָהו מַמַאָּה מָמָהוּה צַּל־אַנְמָה מִמָּאָה מַמָּאָה Amos 7.17, tu mourras dans une terre souillée; על-בַּרח רֵי Is. 38. 20, dans la maison de l'Éternel; צַל־בָּל־בָּלַר בָּנְתִּי מְשׁוֹשׁ Is. 32. 13, (des ronces crottront) sur (les ruines) de toutes les maisons de plaisir; אָי שָמָע על־פִיך אוֹ Exod. 23. 13,

qu'il ne soit pas entendu sortir de ta bouche, exact. sur ta bouche, sur tes lèvres; לאררגל עלרלשטי Ps. 15. 3, il ne calomnie pas par sa langue. — Des vêtements qu'on porte, qu'on a sur soi: קרו אַטֵּר עַלַיו Gen. 37. 23, la robe higarree qu'il portait ; וַחַרַת צַל־אַחַרן לְשֶׁרֵת Exod. 28. 35, et Aaron en sera revêtu quand il fera le service ; בַּקר וְזָהָב צָלַיהָם Deut. 7. 25, l'or et l'argent qui seront Bur elles; יְצֵל עֵיִר Job 24.9, ce qui est sur le pauvre, les habits qu'il porte.-Quand il s'agit d'une charge, d'un fardeau, d'une obligation morale: ורו עלר לטבח Is. 1. 14, elles me sont devenues à charge; דורבו עלר מאד מתור Gen. 34. 12, imposez-moi, exigez de moi, une forte somme; עַלָּר אֱלֹרְוּים נְדָרֶיך Ps. 56. 13, je m'acquitterai, o Dieu! des vœux que je t'ai faits; exact. il m'appartient, il est de mon devoir, de m'acquitter, etc.; יָצֶלֵּר לָהֶת לָּךְ II Sam. 18.11, et c'eût été à moi de te donner: וַבֵּלֵיחָם לַחַלֹּם לָאַחִיהָם Neh.13.13, et leur charge était de distribuer (ce qu'il fallait) à leurs frères.

יבַתְבְחִי עֵל־חַלְּחוֹת Exod. 34. 1, j'écrirai sur les tables ; לְחַמְּטִיר עַל־אֶּבֶץ Job. 38. 26, pour faire pleuvoir sur une terre (où, etc.); בל הַר־גָּבֹהַ צַלִּר־לָהְ Is. 40. 9, monte sur une haute montagne; זיירולה צַּר־חָמֶן עַל־חָצֵץ Esth. 7. 10, ilś pendirent Aman à la potence. A ce sens se rattachent les exemples suivants : בַּלֹּ רוֹטָז אֵלָם Ps. 56. 1, sur l'air de la colombe muette; נְפִשִּׁר הָשָׁחֲפֵה נָפִשִׁר Job 30. 16, mon âme se répand sur moi, c.-à-d. répand des larmes sur moi, ou : mon מצלר כולל הוד בני ; ame se fond en moi Gen. 27. 13, que la malédiction que tu crains, mon fils, tombe sur moi; עלֵר חַריוּ כְּלֵּנְתוּ Gen. 42. 36, tous ces maux retombent sur moi ; ולא יַעַלָּח עַל־לֶב Jer. 3.16, elle (l'arche) ne leur viendra pas dans l'esprit; לא הוֹסֶת עֵלָיו Deut. 13. 1, tu n'y ajouteras rien; אַם־בָּאֵרוֹת הַקּדְשָׁב על-בְּיִרְכָּן II Sam. 4. 2, Béeroth aussi était réputée de Benjamin ; שַּבֶּר עַל־שָׁבֶר Jér. 4. 20, ruine sur ruine, malheur sur malheur; יָמִים עַל־שָׁנָה Is. 32. 10, 528

après une année et des jours, exact. des jours ajoutés à une année; עַל־יָטָשׁרוּ Gen. 28. 9, outre les femmes qu'il avait déjà; עַל־סַל אָּרָה Exod. 29.3, dans un panier.

2º Sur, au-dessus (sans contact entre les deux objets): רוב Ps. 29.3, (la voix de l'Éternel) retentit sur les eaux; אָבָאָרָשְׁרָב פֿר פֿפּר פָּפּר בָּל־הָאָרָץ Gen. 19. 23, le solcil se levait sur la terre; אַבְּלּרְהַאָּרָץ רַּפְּרִר צַּל יִרְאָבֶּיְר בַּל־הַוֹּבְּיִר ls. 22. 15, (qui est établi sur la maison) le chef de la maison, l'intendant; protéger, envelopper.

3°Au-dessus, au dela, plus que (ע.קי.): Ps. 137. 6, au-dessus de ma principale joie; יְטֹרֶא עֵּלֹ־כְּלִּ-סְבִיבֶּיוּי Ps. 89. 8, il est plus redoutable que tous ceux qui l'environnent; בְּלִּינְהָיָתְּי Lévit. 15. 25, au dela du temps de

son impureté.

על א marque le but, le motif. Pour, a cause de, en faveur de : יַרְתַּפֶּלֵל עֵלֵיכֶם Job 42. 8, (Job) priera pour vous; אַשֵּׁר־נִלְחֵם אָבִר עֲלֵּרְכֵם Jug. 9. 17, car mon père a combattu pour vous; פר־עַלִּיךָה חוֹרֶגְנוּי Ps. 44. 23, c'est à cause de toi que nous sommes égorgés; - דולמֵר עַל בני עבוה Dan. 12. 1, qui tient ferme pour les enfants de ton peuple, c.-à-d. qui les défend, protége; הַּנָּהְ מַח עַל־ האָאַה Gen. 20. 3, tu vas mourir à cause de la femme (que tu as prise). De la c'est על בון a cause de cela; על זאח , על זה pourquoi; פל מַה pourquoi? avec l'inf.: על־צִרִּקוֹ נְפְשׁוֹ מָאַלְּחִים Job 32. 2, parce qu'il s'est cru lui-même plus juste que Dieu; יצל השניה החלום Gen. 41. 32, et quant à ce que le songe a été réitéré. Dans ce sens כל se met après les verbes , פַבָּר, פַּבָר, se réjouir; סָפַר, pleurer, se lamenter, etc. Après beaucoup de verbes qui expriment une affection, indique le rapport à l'objet qui produit cette affection. On dit encore -parler au sujet de, וָבֶּא עַל prophétiser, הָּהָוֹ בֵּל avoir des visions au sujet de.

של exprime un rapport de proxi-

mité, de voisinage. Devant, autour, auprès de, près de, a côté de : אַטַּר עַל־ קעַרָת Exod. 27. 21, (le voile) qui est devant l'arche de témoignage; muin דַריף עַלֵּרנף I Sam. 25. 16, ils ont été une niuraille autour de nous; בַל-הַוּבַיָּדְ Gen. 16.7, près de la source ; צֵלֶר נְחַר Nomb. 24. 6, près d'un fleuve; על־הַוּיֵרָן Prov. 23. 30, (ceux qui s'attardent) auprès du vin ; לאַ־חָפָּח חַאָם עַל־חַבּנִים Deut.22.6, tu ne prendras pas la mère quand elle est auprès de, ou sur, ses petits; selon d'autres : tu ne prendras pas la mère avoc les petits; על־צֵינארָיוי Gen. 45. 14, à son cou (attaché à son cou en l'embrassant); יַעל־פַּרַח רַעִּר Job 31.9, (si j'ai dressé mes embûches) à la porte de mon prochain; בל-יָסִים Zach. 3. 1, a sa droite; שלשח אַנִשִּׁים נִצָּבִים עַלֵּיו Gen. 18. 2, trois hommes se tinrent, parurent, près de lui; וַיַּעַבור הַעָּם עַל-מַשָּׁה Exod. 18. 13, le peuple se tenait autour de Moise; בּרִיתִי בַּלֵּי־וָבַח Ps. 50. 5, qui font alliance avec moi près des sacrifices, c.-à-d. en m'offrant des sacrifices; פגור על-אַלוּורם Ps.7.11, mon bouclier est en Dieu; pléon.: בַּל־אַחַרֵיהַ Ez. 41. 15, nu derrière du temple; בל-לְפְנֵי Ez. 40. 15, devant. Fréq. avec יַר (v. h יַר 3°, 5°, 6°).

פי Sens divers. A) comme אָל et א Vers, a : יָחִיא עָלְחָח עַלֵיחָם Jos. 2. 8, elle monta vers eux ; לַב רַשַּבֶּלָךְ עַל־אַבְטָשׁלוֹם II Sam. 14.1, le cœur du roi penchait vers Absalon; וְעֵלֵר חִשׁוּקַחוֹ Cant. 7. 11, son desir tend a moi; יְאַמְנֵהו עֵל־רַמָּרן Gen. 24 49, je me tournerai à droite; לבריוסבן עלימו Job 22. 2, certes c'est à lui-même que (le sage) est utile; ושִׁמְהַ לְבָּהְ עֵל־עְבָהִי אִיּוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit, ton attention, vers mon serviteur Job? אַם־עַל־דַּוּמֵלֶךְ טוֹב Esth. 3. 9, s'il platt au roi ; יַּצְמָשֹׁרַתְ חֲסֶדּ על־עַבְהַף I Sam. 20. 8, tu feras cette grace a ton serviteur; ישַרֶב עַלָּרו מִירְחִר Ps. 104. 34, puissent mes paroles lui être agréables! רַשֵּׁת פּוֹרַשׁ עֵל־פַּעָמָרו Prov. 29.5, (l'homme qui flatte son prochain) tend un piége à, ou devant, ses pieds. B) comme על-פנפות הארץ: Jusque: על-פנפות הארץ

Job 37. 3, jusqu'aux extrémités de la terre; ran-by Ps. 48. 15, jusqu'à la mort. C) Comme ב פו שא Avec : אַל־שָׁמֹח בנר בשראל Exod. 28. 11, avec les noms, ou selon les noms, des fils d'Israel; באַנְשִׁים עַל־דַוּנְשִׁים Exod. 35. 22, les hommes avec les femmes; וְצֵרָשׁ צֵל־בָּנְרָהוּ Job 38. 32, la grande Ourse avec ses satellites. D) De manière: צל־פָּכָּח Esth. 9. 26, de cette manière, ou au sujet de ces événements; על־שָׁקֶר Lév. 5. 22, (et qu'il jure) d'une manière fausse, c.-à-d. faussement; על־נָקַלָּה Jér. 6. 14, legèrement; על־יָחֵר Ps. 31. 24, abondamment. E) Contre: עלר חשבר חשתים Jér. 11. 19, ils ont médité de mauvais desseins contre moi; מָלְשָׁמְּרִם עלקה Jug. 16. 12, les Philistins viennent sur, ou contre, toi ; דִּלְנָדָ עָלַרָּךָ Ez. של על ; א. 8, voici, je viens contre toi ; אָם עַל se lever contre quelqu'un (v. à mm et מבר שנר . — צל-פנר Devant, en face de, avant, etc. (v. מָל־פָּר ; ייּל־פָּר , v. וְמָּדוֹ, v. מָל־פָּר): וְעֵל־חַרְבָּה חִתְיבָה Gen. 27. 40, tu vivras par ton epée; עלַרָּדָוּם יְרָדִינּ Is. 38. 16, c'est par cela qu'on vit, exact. par elles, par les années primitivement fixées; על־שָׁם הַשָּר Esth. 9. 26, du nom de Pour.

קיקה דיסיים Ps. 108. 5, car la miséricorde est grande, elle atteint jusqu'audessus des cieux; הַלָּה מָעֵל נָלהָ Eccl. 5.7, quelqu'un qui est élevé par-dessus ceux qui sont élevés; אַשָּל שָׁקָּר יָאשׁלָכֶם מַעַּל שָׁקָּר ידי Deut. 9. 17, je les jetai (hors) de mes deux mains; מר בֵי סֶר מַעֶּלָרוּ Jug. 16. 20, que l'Eternel s'était retiré de lui; עור מודר מודר מולר Job 30. 30, ma peau est devenue noire sur moi, ou: se détache de moi; הַרְשׁוּ מַעֵּל־סַפֶּר הָי Is. 34. 16, recherchez dans le livre de ו אורו נא מעל אַחַלֵּר הַאַנְשִׁים ; Nomb. 16.26, retirez-vous des tentes de (ces) hommes; וַיִּשֹׁב מַעֵּלֵידָוּם Gen. 42. 24, il s'éloigna d'eux; דַיִּשְׁבָרָה מַעַּל הַשָּבֶלך Jér. 36. 21, (tous les princes) qui étaient places auprès, ou autour, du roi. — מַעל לִ Au-dessus de, sur, auprès : מַעל לָ אלבית דויד Néh. 12. 37, au-dessus de la maison de David; מַעל לַרָקִרעָ Gen. 1.7. au-dessus du firmament; מַעַל לַחוֹםָה Néh. 12.31, sur la muraille; מצל לְמִינְשִי חקשקת II Chr. 26. 19, auprès de l'autel de l'encens.

עול אם על m. (avec suff. יוסער). Joug: אישר לארינים אישר אויסער אייסער אייסער אויסער אויסער אויסער אויסער אויסער אייסער אייסער אייסער אויסער אויסער אייסער אייסער

אָלָּא chald. prépos. Au dessus : רְעַלָּא Dan. 6. 3, et au-dessus d'eux.

אָלְאָ (joug) n. pr. m. I Chr. 7. 39. אַלע adj. Begue, qui begaye : אָלִשׁוֹן ז פְּלְבִּים Is. 32. 4, la langue de ceux qui bégayent.

י גולְבוֹן m. Rituel, mépris, injure.

עָלָה (fut. יַבֵּלֵה 1º Monter : צַּלִּר בְאֵר Nomb.21.17, monte, δ puits! וְצֵּד רַעֵּבֶּה קרהאביץ Gen. 2. 6, une vapeur montait de la terre. Avec אַל et פּלָח: וּעַל פון בלחים Exod. 19.3, Moise monta vers Dieu; אֶבֶלָח עַל־בָּמֵחֵר עָב Is. 14. 14, je monterai aux hauteurs des nuées. Avec ל פּג ב: פָּלִיתָ לָפֶּרוֹם Ps.68.19, tu es monté vers les hauteurs ; מִר־נַצַלַח בְחַר־נֵי Ps. 24. 3, qui montera à la montagne de l'Eternel. Avec un regime direct : פר עלית מְשׁבֶּבֵר אָבִיהְ Gen. 49. 4, car tu es monté sur la couche de ton père. Souvent, aller d'un pays vers un autre situé plus haut, comme, par exemple, aller de l'Egypte, de l'Assyrie, de Babylone, à la Palestine, du royaume d'Israel vers la Judée : נַיַבֶל אַבְרָם מִּנְּצְרָיִם Gen. 13.1, Abram s'en alla de l'Egypte montant (vers lc sud); וְעָלָח מִן Exod. 1. 10, (de peur) qu'il ne sorte du pays (de l'Egypte); תַּעֹלָים מִשְׁבִי הַגּוֹלָה Esdr. 2. 1, les exilés qui remontèrent de la captivité; בַּנְלָּח בְּרחּתָה Is. 7. 6, allons en Judée.

On emploie souvent פַלָּה quand il s'agit d'aller au temple, à un lieu sacré; d'aller devant un juge, un supérieur, etc. : וַנַעֶּלֶּח בֵּרה־אָל Gen. 35. 3, montons & Beth-El; מָּבֵּרת בָּבִרת בָּי I Sam. 1.7, chaque fois qu'elle montait ווַעַלוּ אֵלֶרתַ בְּנֵי רָשֹׁרָאֵל ; או la maison de Dieu לְּפְּיֵשְׁמֵּט Jug. 4. 5, les Israélites montaient vers elle pour être jugés; לא נַבֶּלֶהו Nomb. 16. 12, nous n'irons pas (auprès de Moïse); ובֹעֵז עָלָח דוֹשָׁעֵר Ruth 4. 1, Booz monta à la porte (de la ville où siégeaient les juges). — D'une route, בַּמָּסְלוֹת אֲשֵׁר אֲחָת עֹלָח בֵית־אֵל : contrée Jug. 20.31, dans les routes dont l'une monte, conduit, à Beth-El; וְצֵלֶהוֹ תַּאְבוּל וְבְּרֵח Jos. 13.7, cette frontière monta vers Debir; דַּוּמִרְבָּר עֹלֶח מִירִיחוֹ בַּתַר בַּית־אֵל Jos. 16.1, le désert montant de Jéricho par la montagne jusqu'à Beth-El.

On dit שלח monter, s'élever. De la

fumée: עַלָה קִיטר הַאָרֵץ Gen.19.28, une fumée montait de la terre. — De la colère : יָנִם־אַהְ עֵּלָח בְּיְשֶׁרָצֵל Ps.78.21, et sa colère s'éleva contre Israel; אָם־רוּהָן הַשׁוֹנָטֵל קיקה בליף Eccl. 10. 4, si l'esprit de celui qui domine s'élève contre toi. — De l'aube du jour : וּכָמוֹ חֲשֵׁחֵר עַלָּח Gen.19.15, et lorsque le jour se leva. - Des plantes. Pousser, croftre, produire : קַּלְתַּח נָאָה Gen. 40. 10, (la vigne) poussait des fleurs; וְעָלָה שָׁמִיר וְשֵׁיָה Is. 5. 6, elle produira des ronces et des épines, ou: des ronces et des épines y monteront; יָחְזָה צֶלָה כְלוֹ פְמְּשׁוֹנִים Prov.24.31,voici, tout produisait des orties, ou : tout était changé en orties; דְעַלְתַה כָאֹר כָלָה Amos 8.8, (la terre) sera toute inondée comme d'un fleuve; וּבְשֵּׁר עַלָּה Ez. 37. 8, et il y crut de la chair. — עַלָה עִיר Emporter une ville par escalade, s'en emparer: עיר גברים עלח חכם Prov. 21. 22, le sage s'empure de la ville des forts; שָׁהַר מוֹאָב וְעֶרֶיתְ עָלָח Jér. 48. 15, Moab est dévastée, et (l'ennemi) s'est emparé de ses villes; selon d'autres: ses villes ont été brûlées ou détruites. Du sort : אַשָּׁר פָלָח פֶלָיו חַגּוֹרַל לַיֵּי Lévit. 16. 9, (le bouc) sur lequel le sort sera tombé, que le sort aura désigné (pour être consacré) à l'Eternel. - D'un vêtement : וּבָנָר בּּלְצִיִם שַׁצַּיְבוו לֹא רַצַּלֶּח צֶלֵיך Lévit. 19. 19, tu ne mettras pas sur toi un vêtement tissu de diverses sortes de fil de laine et de lin; exact. un des vetements, etc., ne viendra pas sur toi, ne te couvrira; רַעַלוּ אֵבֶר בּּוּשָׁרִים Is. 40. 31, ils pousseront des ailes comme les aigles; de même : וָעַלְתַּח יַדוֹ עַל־יַד רַעַראַ Zach. 14. 13, et sa main s'élèvera contre la main de son prochain. — D'un bandage qu'on applique sur une plaie : מַהוּצָ לֹא בָלְּחָה אַרְכֵּה בַּת־עַמָּר Jér.8. 22, pourquoi la guérison de mon peuple n'avance-t-elle pas? - D'un rasoir: מוֹרָח לאֹ־עָלָח עַל־ראֹשִׁר Jug. 16. 17, le rasoir n'a jamais passé sur ma tête. — Des sacrifices : תַּבְּלוֹת חַמְּנִקּוּת II Rois 3. 20, à l'heure où l'on offrait l'oblation; וְאֵל־חַמְּיוָבְּחַ לֹא־רַעֵּלוּ Lévit. 2.12, mais ils ne seront pas mis, offerts, sur l'autel. שלות אונים, s'élever dans les airs, se dissiper, disparaître, être enlevé: בְּשָׁלֵּהְ שִּבְּבֹּחְ Exod. 16. 14, et quand cette couche de rosée s'était dissipée, était évanouie; יְּהַיִּהְ בְּיִרִּהְ בַּיְרָיִם Job 5. 26, comme un monceau de gerbes est enlevé, apporté, à la grange en sa saison; בְּבֶּלֶּהְ בַּעָּבֶּרְ בַּעָּבֶּר בַּעָּבָר בַּעָּרָיִם נַּצְּבֶר בַעָּרָיִם נַצְּבֶר בַעָּרָיִם נַצְּבָר בַעָּר בַעָּר בַּעָר בַעָּרָיִם נַצְּבָר בַעָּרָיִם נַצְּבָר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַּעָּר בַּעָר בַעָּר בַּעָר בַּעָר בַּעָּר בַּעָּר בַּעָר בַעָּר בַעָּר בַעָּר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַּעָר בַעָּר בַער וּבִיר נַבְּעָר בַּעָר בַער בַּעָּר בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַּער בַער בַּער בַער בַּער בַּער בַּער בַע

3° S'élever, s'agrandir, augmenter, surpasser : אַלְּחִים בְּחְרוּפְּטָּ Ps. 47. 6, Dieu s'est élevé au milieu de cris d'allégresse; הַבְּילָה הַפּּלְהְטָּ I Rois 22. 35, le combat devint de plus en plus rude; בְּלֶה בָּלֶה בָּלֶה בָּלֶה בָּלֶה בָּלֶה בָּלֶר בַּלְר בָּלִר בְּלֵר בָּלִר בְּלֵר בָּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בַּלְר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בַּלְר בְּלֵר בְּלֵר בַּלְר בְּלֵר בְּלִר בְּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּל בְּלְבָּי בְּבָּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּלִיך בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלֵר בְּלִיך בְּבְּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּבְּל בְּלְבָּי בְּלִר בְּלִיך בְּלִר בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּלִיך בְּלִר בְּלִיך בּלִיך בּלִיך בּל בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלְיר בְּלִיך בּלְיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלִיך בּלְיר בְּלִי בְּל בְּלִיך בּלְיר בְּלִיך בּלְיר בְּלִיך בּלְיך בּלְיך בּלְי בְּלְיר בְּלִי בְּל בִּיל בִּיל בִּי בְּלְיר בְּיבְי בְּלְיבִי בְּלְיבִי בְּיבְ בְּיבְ בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּלְיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיים בְּיבְיים בּיּי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיים בּיּי בְּיבְיים בּיים בּיּי בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיב

לְּהָ בָּלָה בּלִה Aº Étre rapporté, être mis: אַלָּה בְּלָה בְּלָה בּלְּה I Chr. 27. 24, ce dénombrement ne fut point mis, rapporté, parmi ceux enregistrés dans les chroniques. — בְּלַרְבָּהְ בַּלְּרִבְּהָ עַלְּרַבְּּרָ בַּלְּרִבְּּהָ בְּלַבְּרָבְּי Jér. 51. 50, que Jérusalem revienne dans votre cœur, que son souvenir se présente à votre esprit; בְּלֵרְבָּרָה בַּלִרבְּרָה בַּלִרבְּרָה בַּלִרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבְּרָה בַּלַרבּרָה בַּלִרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָה בַּלַרבּרָב בַּלְרבּרָב בַּלְרבּרָב בַּערבּיי בַּלַרבּיב בַּערבּיי בַּלַרבּיב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בּערבריב בּערבריב בַּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בַּערבריב בַּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בּערבריב בערבריב בערבר

Niph. 1° Être monté, être ramené: אינון אינון אינון אינון בעלי מען אינון בעלי בעלים בעלים

* Pi.: לְצַבֶּּוּה Rituel, d'exalter, de louer (Dieu).

Hiph. 1° Faire monter : וְתִיא תֶבֶלֶתֵם Jos. 2. 6, elle les avait fait monter sur le toit; לְחַצָּלוּתָם מַשְׁאַח תְּנָשׁן Jug. 20. 38, qu'ils fissent monter une colonne

de fumée de la ville; אַשֶׁר הַעַלָּט מָאָרֶץ ביבים Exod. 32. 1, qui nous a fait sortir du pays d'Egypte; ואַנשׁר־עִמּוֹ חַעֵּלָה דְּוָר Il Sam. 2. 3, David fit remonter aussi les gens qui étaient avec lui. — De la colère : יַעַלָּה־אָקּב Prov. 15. 1, (une parole dure) excite la colère. — Faire crottre : יַהַצַלֵּיתִר צַלַּיבֶם בָּשֵׂר Ez. 37.6, je ferai crottre la chair sur vous; נַתַּעַל אָחָד מְּנָרָהָ Ez. 19. 3, elle a fait croître, c-.à-d. elle a élevé, un de ses lionceaux ; הְנָנְר מֲצֵלֵח־לָּה אֵרְכָּח Jér. 33. 6, je lui apporterai une guerison, je lui rendrai la santé; וָתַצַלֵּרתִר צַל־בַּל־בַּתְנַים ph Amos 8. 10, je mettrai un sac sur tous les reins; הַבַּעל לְבוּשְׁכֶן II Sam. 1. 24, qui mettait des ornements d'or sur vos habits; רַצַלָּה צַל־הַמָּגַן ו האחד I Rois 10. 17, il employa (trois mines d'or) pour chaque bouclier. -Des offrandes, des sacrifices : יְּחַעֵּלֶהוּי שם לעלה Gen. 22. 2, offre-le là en holocauste; וְלֹאֹ־תַבֻלָּח מִנְחָח לְפֶלֶךְ אֲשׁוּר ¡II Rois 17. 4, et parce qu'il n'envoyait, ne payait plus, le tribut au roi d'Assyrie; ו הַבַּלָם שׁלמה לְמֶס־תֹבֵר I Rois 9. 21, Salomon les rendit tributaires, ou: les assujettit au servage; בַּחַבֵּלֹתְךָּ אֵת־חַנַּלִת Nomb. 8. 2, quand tu allumeras les lampes. — 2º Enlever : אַל־מְּצַלְנִי בְּחַצִּי יבֵיר Ps. 102. 25, no m'enlève pas au milieu de mes jours; מַצֵלָה אַנִי צַלַיכָם מַּבֶּב" Aboth, je vous compte, je vous accorde, une récompense.

Hoph. passif: רְחִבְּלָחִת Nah. 2. 8, elle sera enlevée; חֹבְלָּח צַל־רַוּמִיְבָּח Jug. 6. 28, (le second taureau) était offert en holocauste sur l'autel; אָשֶׁר דִּלְּכָלָּח צַלְּרַבְּלָּח בַּלְרַבְּלָּח וֹ בֹּלְבָּח בַּלְרַבְּלָּח וֹ בֹּלְבָּר רַשְׂרָאֵל II Chr. 20. 34, qui a été relaté dans le livre des rois d'Israel.

Hithp. S'élever, se gonfler: יְאֶל־יִרְתַּבּל Jér. 51. 3, et contre celui qui s'élève, c.-à-d. qui est fier, dans sa cuirasse; י הַיְצִּבְרִי הִיְתַבְּלָּח Rituel, le septième jour il s'est élevé.

עלה m. (rac. אלה croltre, const. בַּלָּח. (rac. אַלָּה, pl. const. בַּלָּח. Feuille: בַּלִּח-הַיָח Gen 8.11, une feuille d'olivier; בָּלַח הַאָּתְּה Gen.3.7, des feuilles de figuier.

אָלָה f. chald. Prétexte, fausse accusation: פָּלָּה לְּיִחְשִׁים Dan. 6. 5, de trouver une cause, un prétexte, pour accuser.

עלְה. chald. Holocauste : בַּעַלָּדָן Esdr. 6. 9, pour les holocaustes.

יְלַבְּלּוּבָה נָמָשׁ: f. Défaillance : יְלַבְּלּוּבָה Rituel, l'ame défaillante, brisée (v. בְּלַבָּל

קְנֵי בַּלְנָה (pour בֵּיְלָה). Iniquité: בְּיַר בַּלְנָה Osée 10. 9, les enfants de l'iniquité, les hommes injustes.

עלְנָה n. pr. Alvah, un des princes des Iduméens, Gen. 36. 40.

אניים איני (צלם . איני מינים אינים אינים

אָלְע (injuste) *n. pr.* Alvan, fils de Sobal, Iduméen, Gen. 36. 23; צַלְּדֶן I Chr. 1. 40.

עליְקְהָּן. Sangsue, ou monstre imaginaire qui suce le sang des hommes. Exemple unique, Prov. 30. 15, symbole de la cupidité, de l'insatiabilité. מַלָּיִר, (עִי בַּיִּבֶּי).

עלין (ע. פָלַץ כּנ (עָלַץ) Se réjouir, tressaillir de joie: רְפְלָּוּוּ לְפָנָיוּ Ps. 68. 8, réjouissez-vous devant lui. Avec בּרָר אָעֵלוֹוְיוּ Hab. 3. 18, et moi je me réjouirai en l'Eternel;

קבריד Ps. 149. 5, les saints se réjouiront dans la gloire, ou : triompheront avec gloire; יבלי שְׁבִי וְכֶּלְהְאָ Ps. 96. 12, que les champs et tout ce qui est en eux soient dans la joie, ou : témoignent leur joie. En mauvaise part : עַבּלוּנְיּ Ps. 94.3, jusqu'à quand les méchants triompheront-ils, se glorifieront-ils, dans leur orgueil?

וֹצְעָלֵי adj. Joyeux: אַ רְּשָלֵי Is. 5. 14, et quiconque il y a en elle de joyeux (descendra dans le Scheol), ou: l'ennemi triomphera en elle, ou: le Scheol se réjouira d'elle comme d'une proie.

עלטה, f. Profonde obscurité, ténèbres: נְצֵלְטָה הָּרָה Gen. 15. 17, il y eut une profonde obscurité.

'?!! n. pr. Eli, grand prêtre, I Sam. 1. 3.

מצלית. Pilon: בַּצֵלָּה Prov. 27. 22, avec un pilon; plur.: וְהַשְּלֵּהוּת II Chr. 24. 14, et les mortiers, ou : et les coupes; selon d'autres, inf. Hiph. de בַּיִּלָּה, ou pour nitre, ou pour les holocaustes.

עלי, prep. Sur (v. צלי,

אָלְיִא (cheth.) אָלְיִא (keri) chald. adj. Elevé, souverain: אַלָּהָא פָּלָהָא Dan. 3. 26, et אָלָיִא seul, Dan. 4. 14, le Dieu suprême, souverain.

לילָיה (plur. אַלִּיִּה וּשְלֵּיִה (צְלִּיִּה וְשֵלָּיִה : צִּלְּיִה מְשֵלָּיִה). 1° Salle haute, etage supérieur, grenier : רַּלְּיִּהוֹת וְשֵלָיִה : Jug. 3. 23, les portes de la chambre (haute); שֵלְיִּה בְּיִר מְשִׁרָּה II Rois 4. 10, une petite chambre haute pratiquée dans le mur; שֵלְיִּה מְיִּרְיִם מִיְּנְיִּה יִשְׁ Jér. 22.14, avec des chambres spacieuses. Au fig., du ciel : מַשְׁמֶּח חָרִים מֵעְלִיּוֹיִיִּי יִּרְיִם בַּעְלִּיּוֹיִיִּי וּשְׁכָּח מִרֹּם וֹ Ps. 104. 13, il arrose les montagnes de ses chambres hautes, du haut des nuées.— 2° Degré: בּיִּה בִּיֹה בִּיֹר בִּיֹר בִּיֹר בִּיר וּ בּיִּלָּי בִּיר וּ אַשֶּׁר יִבְּעָּרָה בַּיר וְּ S. 4, et les degrés par lesquels il montait dans le temple, ou : la montée par laquelle, etc.

עלְיוֹן m., עלְיוֹן f., adj. Haut, supérieur, le plus élevé, suprème: הַבְּרַבְּה הַבְּרַבְּה II Rois 18.17, la haute piscine; הַבְּלִּיוֹנַה בעלִיוֹנַה Ez. 42.5, les chambres supérieures, de dessus; בּלְּחִבּהְ בֶּלְּדִּוֹךְ בֵּל בּלְרְחַבּוֹרָ בָּלְדִּוֹךְ בַּלּ Deut. 26. 19, pour qu'il te rende supérieur à toutes les nations; דְּחַבֵּיִח חַבְּּיִחְ חַבְּיִּחְ חַבְּּיִרְחְ בַּלְּדִּוֹן I Rois 9. 8, et cette maison qui a été haut élevée; selon d'autres : cette maison sera démolie, détruite (v. דְּבֶי #tiph. 2°); d'autres traduisent : cette maison sera haute, c.-à-d. un monument servant d'exemple des châtiments de Dieu; לְּבֶלְּדִּוֹךְ לְבֶלְדִּיֹךְ Ps. 82. 6, (vous étes tous) les enfants du Très-Haut.

 χ'' ג'ין m. chald. emph. pl. : פֶּלְּדוֹנְיִן Dan. 7. 22, 25, du Dieu suprême, du Très-Haut.

אלין adj. Joyeux: שאון עליזים Is. 24. 8, le bruit des hommes joyeux. Sens défavorable: קרָהוּ עַלִּינָהוּ Is. 22. 2, ville qui ne connaissait que la joie, qui ne demandait qu'à se réjouir; בּלְּינֵרְ נַאָּנְהַהְּ Soph. 3. 11, ceux d'entre toi qui se réjouissaient avec tant d'orgueil, d'insolence.

עליל, m. Creuset. Ex. unique: בַּצַלָּרל Ps. 12. 7, au creuset de terre; selon d'autres, בַּצַלָּרל, de בָּצָל par le mattre de la terre.

וְרֵב הָשְּבֶּלִילְיָה f. Action: וְרֵב הָשְבָּלִילְיָה Jer.32. 19, et puissant en actions, en exploits. (עַלִּין (ע. בַּלִּין).

אַליצוּה Joie, transport : צַלִּיצוּה Habac.3.14, c'était une joie pour eux, ils se réjouissaient. שלית פלית adj. fem. Superioure: אלים מלח פלית עליתו Jug. 1. 15, les sources de dessus, c.-a-d. dans le haut pays.

לְיִית f. chald. Salle haute : בְּעִּלִּיתֵה Dan. 6. 11, dans sa chambre (v. עָלָיָד.).

עללל Kal inusité. Po. אַללע וייט איב א 1º Agir, agir légèrement, faire du mal, affecter, faire souffrir : יִעלַלְהִי בֶּעָמָר קַרָגי Job 16. 15, j'ai couvert ma tête de poussière, exact. j'ai mis, ou roulé, ma tête dans la poussière ; לָפִר עוֹלֶלְחֲ בֹּח Lament. 2. 20, envers qui tu as agi ainsi; עריני עוללה לנפשי Lament. 3. 51, mon œil affecte mon âme, c.-à-d. je suis comme aneanti a force de pleurer; לֹּנְשֵׂיו פְעוֹלֵל Is. 3. 12, ses dominateurs (chacun d'eux) est, ou agit, comme un enfant (v. עוֹלֵל). — 2º Grappiller, cueillir co qui reste dans une vigne après qu'elle a été vendangée : וַכַּרְמָךָ לֹא חִעּילֵל Lévit. 19. 10, tu ne cueilleras pas les grappes qui seront restées dans un vigne; au fig.: צולל רעוללו כַנַּפון שָׁאַרִית רְשִׁרָאַל Jer.6. 9, on cueillera, c.-a-d. exterminera, les restes d'Israel, comme on grappille une vigne; וַיִעֹלְלְתוּ בַּכְּסָלוֹת חֲמֵשֶׁת אֲלָמִים אַרשׁ Jug. 20. 45, on en tua par les chemins cinq mille hommes, les uns après les autres.— Passif: אֲשָׁר עּוֹלֵל לִּר Lament. 1. 12, (comme la douleur) qui m'a été faite, qui m'est arrivée.

Hithp. יְּחְעֵּלֵל 1° Se signaler par ses exploits, agir, accomplir, spécial. en maltraitant, châtiant, quelqu'un: אַּשָּׁ Exod. 10. 2, ce que j'aurai fait, accompli, en Égypte; שְּשֵׁר הִרְעַלֵּל בָּדָט I Sam. 6. 6, après qu'il les eut châtiés d'une manière merveilleuse; בֵּי הַעְעַלֵּלְּרַ בָּחְ Jug. 19. 25, ils l'outragèrent, ils abusèrent d'elle; בִּי Nomb. 22. 29, parce que tu te moques de moi, ou: que tu m'as pressé, blessé, le pied.

Hithpo. Accomplir, exécuter: לְּדִּוֹרְשׁׁיֵלֵל Ps. 141. 4, pour commettre de méchantes actions par malice.

ללע, chald. Entrer, aller (prét. פֵּלִי, fém. רַּבָּא פָּלִי, part. plur. בָּנָאַל פַל פַל־יָבָּא בַּלר

534

אַריוּהָ Dan. 2. 24, Daniel alla vers Arioch; באדין עלין (cheth. עללין) Dan. 4.4, (les magiciens) alors vinrent; יצר מַעַלֵּר שִׁמְשָׁא Dan. 6. 15, jusqu'au coucher du soleil (v. nin hébr).

Aph. Faire entrer, amener : דֵונְעֵל לרְנְיָאל Dan. 2. 25, il fit entrer Daniel. י vers. 24, הַעלְנִי קַרָם מַלְנָבא vers. 24, amène-moi près du roi; inf. : לְחַצֵּלָהוֹ 5. 7, et לחנעלה 4. 3, de faire entrer.

Hoph. חַצַל קָרָם מַלְבָּא Dan. חַצַל קָרָם חַצַל Dan. 5. 13, Daniel fut amené près du roi.

עללות pl. f. (const. עללות, rac. אַלַל). Grappes qui restent dans la vigne après la vendange ; וְנִשָּׁאַר־בּוֹ עֹלֵלוֹת Is. 17. 6, il y restera des grappes, de quoi grappiller (v. Jér. 49. 9).

בלכ Cacher. Kal part. passif, seul usité : עַלְמָנוּ Ps. 90. 8, nos fautes cachées.

Niph. כעלם Etre caché, être ignoré: רְנָדֶלֶם הְשָּנוּ Levit. 5. 2, et il ne s'en est pas aperçu; לאַ־דָּיָרָת דָבָר נָנְכָלָם בִּן־דַיוּמֶלֶךְ I Rois 10. 3, il n'y eut rien que le roi ignorat, qu'il n'entendit; רַנֶּעָלָם דָּבָר בערני חַקַחַל Lev. 4. 13, et si la chose a été ignorée de l'assemblée. Part.: אָהָּי נעלמה Nah. 3. 11, tu seras absorbée, dominée, par le vin, ou : tu le cacheras de honte; נצלמים Ps. 26. 4, les hommes dissimulés, les hypocrites.

Hiph. Cacher: וַיֵּר הַוֹעָלִים מְשֵּבְּי II Rois 4. 27, l'Eternel me l'a caché. Avec שינים Détourner les yeux : וָאָם דַוֹעָלֶם רַעָּלִימוּ עם האָרֶץ אֶח־עֵינִיהָם Lévit.20.4, si le peuple du pays détourne les yeux (de cet homme, ferme les yeux à son crime); וּמֵעְלָּרם עֵרנֵיו Prov. 28. 27, mais celui qui détourne ses yeux (du pauvre); וועלים לעחות בשרת Ps. 10. 1, (pourquoi) te caches-tu, te détournes-tu, de nous dans le temps de l'angoisse? אַל־תַּעָלָם אַנְקָּד Lament. 3. 56, ne détourne point ton oreille (de mes cris); וַאַּכְלִּים עֵינֵי בּוֹ I Sam. 12. 3, pour fermer les yeux sur lui, pour ne pas le juger avec impartialité; מָר וַח מַעָּלִים עַצַח בָּלִי־דַעָּת Job 42. 2, qui est celui qui assez dépourvu d'intelligence ose cacher tes desseins,

c.-à-d. ose les présenter sous un faux jour, les blamer?

Hithp. Se cacher : עַלֵּרִימוֹ רָתְעַלֶּם־שָּלָג Job 6. 16, dans lesquels la neige se cache, se jette; בוות בְּשַׁלְמָם מָיוֹם Deut. 22. 1, (ne) te détourne (point) d'eux; וא הִיתְעַלָּם Is. 58. 7, ne te dérobe pas à ton frère (v. le même exemple à শুরু, page 85).

על פו עלים chald. m. (v. פוֹלָם et אָלְטָא Eternité : מַלְכוּח עַלָם Dan. 3. 33, un règne éternel; מְרַרּוֹמָת עָלְמָא Esdr. 4. 15, depuis les temps passés, depuis des siècles; מְרַעֶּלְמָא וְעַר־עָלְמָא Dan. 2. 20, depuis l'éternité jusqu'à l'éternité.

לְנֶּכֶּלֶם: M. Enfant, jeune homme: לָּבֶּלֶם I Sam. 20. 22, à l'enfant; בַּרְמִי־וַת תַּעַלָם I Sam. 17. 56, de qui ce jeune homme est-il le fils?

עלפה f. 1° Jeune fille, jeune femme; ועלמה היצאה לשאב Gen. 24. 43, la jeune fille qui sortira pour puiser de l'eau; חַבֶּל מָח הַעַּלְמָח Is.7.14, la jeune femme concevra; pl. niphy Cant. 1.3, Ps. 68. 26, les jeunes filles.— 2º צֶּלְמִוֹח Nom d'un instrument : צַל־צַלְמוֹת שָׁיר Ps. 46. 1, cantique sur Alamoth (v. I Chr. 15. 20).

אַלְמוּן n. pr. 1° Ville de la tribu de Benjamin, Jos. 21.18; rughy I Chr. 6. 45. — פלמן דבלתימהו "Nomb. 33. 46, station dans le désert.

עַלְמוֹת (ע. צַלְמוֹת).

אל־מות 1º Nom d'un instrument de musique : צל־מאח לַבּן Ps. 9. 1, sur l'instrument almouth labbin; ou, צל prép.: sur l'instrument mouth labbin. – 2º Éternité (v. נולם). Adv. Eternellement : איא יַמַדְנֵנהּ על־מארז Ps. 48. 15, il nous dirigera éternellement, ou jusqu'à la mort.

עלפיי chald. Un Elamite. Plur. צַלְפָייַא Esdr. 4. 9, les Elamites (v. צֵילָם).

עלמים, Les choses cachées (v. צלמים

תְּלֶּטְת n. pr. m. 1° I Chr. 7. 8. — 2° 8. 36.

עלְמָח n. pr. (ע. עלְמָח).

יללא : Sc réjouir (פַלֵץ et עָלֵב) Sc réjouir בְּלֵּמ Job 20. 18, il n'en jouira pas. Niph.: מַנְקִּירְנֵנִים נַעַלָּטִר Job 39. 13,

(as-tu donné) les ailes à l'autruche dont elle se glorifie.

Hithp.: נְּחַצֵּלְּסָה בָּאֶּחְבִּים Prov. 7. 18, delectons-nous de voluptés.

עלע Sucer, avaler : יבלפה Job 39. 30 (v. å לוב ליב Pi.).

עלע, chald. f. (v. hébr. צֶּלֶּע). Côte: הַשָּׁלָּתְ עַלְּעָדְ תַּלְּעֵדְ בַּעְּבֶּין בַּעְּבָּין בַּעְבָּין בּעְבָּין בּעְבִּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּעְבַּיּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּין בּעְבַּיּין בּעְבַין בּעְבַּיּין בּעְבָּין בּעְבַּין בּער בּערוּבּין בּעְבַין בּעְבָּין בּעְבָּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּעְבָּין בּעְבָּין בּעְבָּין בּערוּבְיּבּין בּערוּבּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּיין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּיבּין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּיבּיין בּיבּיין בּיבּיין בּערוּבּייביין בּערוּבּיין בּערוּבּיין בּעבּיבּיין בּעבּייין בּיבּיין בּערוּבּייי

קלאָל Kal inusité. Pou. 1º Etre couvert, enveloppé. Part.: מְּלְּטָּח טַּמְּיִרִים Cant. 5. 14, (de l'ivoire) couvert de saphirs. — 2º Languir, tomber en défaillance: בְּנֵדְךְ צִּלְּפֹּדְ Is. 51. 20, tes enfants sont tombés en défaillance.

Hithp. 1° Se couvrir, s'envelopper: בְּאַרְעֵּלְּהָּ Gen. 38. 14, elle s'enveloppa (de son voile). — 2° Languir: תְּאָרְעָּרְתְּ Amos 8.13, les jeunes filles, etc., languiront, mourront (de soif).

לְלְפָּה Adj. verbal. Etre languissant, tremblant: יְכֶלְ־בַצֵּי רַשְּׁנֶּהוּ כְּלָרוּ צְלְפָּה Ez. 31.15, et chacun des arbres des champs sera languissant, tremblant, à son sujet.

עלין בּיִליץ בִּילִיץ בִּילִיץ בִּילִיץ בַּילִיץ בַּילִיץ בַּילִיץ בַּילִיץ בַּילִיץ בַּילִיץ Prov. 28. 12, quand les justes se réjouissent, sont dans la joie; עַלִּילְ לִבְּי בַּיִר לַבּי בַּיר בַּיר I Sam. 2.1, mon cœur tressaillit de joie dans l'Éternel; אַלִּיבְי אִיבִי לִי Ps. 25. 2, mes ennemis ne triompheront pas de moi. De la nature inanimée: מַּלִיץ מַשְּּיָרִין I Chr. 16. 32, que le champ se réjouisse.

עלְּחָה f. Iniquité (v. à עַלְּחָה).

53. 8, mon peuple; בְּנִי־עָאָד Gen. 23. 11, les fils de mon peuple; בָּרוֹ־עָבִיר Lament. 2. 11, la fille de mon peuple, le peuple auquel j'appartiens, au milieu duquel je demeure, mes concitoyens; כם האבץ Levit. 20. 2, le peuple, les habitants du pays; רַיַּיִים חוּר לְעַם־ קאָרֶץ Gen. 23. 7, il se prosterna devant les gens du pays; צַּם־הָוֹאָרֶץ Il Chr. 33. 25, la multitude, le bas peuple; "אַרֶץ Aboth , un ignorant, homme commun, vulgaire; עם־בָּנָר Ps. 18. 28, le peuple affligé, c.-à-d. les pauvres, les humbles; אַבְאָרָה Nomb. 31. 32, עם השלחמה Jos.8.3, les gens de guerre. בם se dit aussi d'une tribu : זְבָלוּן עַם Jug. בַּבֶּב בְּבָלת ; 5.18, Zabulon est un peuple שמרם Deut. 32. 8, il a établi les limites des tribus; ולו יַקְּדֵוּת עַנִּים Gen. 49. 10, et lui (aura) l'obeissance des (autres) tribus; אַנר יַאָסָת אֵל־עַפָּר Gen. 49. 29, je vais être réuni à mon peuple, auprès de ma famille, des miens, c.-à-d. je vais mourir; יאָהי אַשֶּׁר־אָשׁה Gen. 32.7, le peuple qui était avec lui, ses gens. Avec mart., il signifie aussi le genre humain, l'homme : אָבָן תַצִּיר תָצָם Is. 40. 7, en vérité l'homme n'est que de l'herbe; נֹתֵן נְשָׁמָח לַעָם עַלֵּרָהָ Is. 42. 5, qui donne la respiration aux hommes qui sont sur la terre; אָקיָם כִּר צַהָּם־עָם Job 12. 2, en vérité vous êtes tout un peuple, ou le genre humain tout entier. — Des animaux : דַּנְמֶלָרִם עַם לֹאֹ־עַוּ Prov. 30. 25, les fourmis, ce petit peuple impuissant.

בְּל־צַּמְטֵּיָא chald. m. Peuple; pl.: בָּל־צַמְטֵּיָא Dan. 3. 7. tous les peuples.

לעניקר, (avec suff. ימָי [v. יימָין], איי פּרְרָּים, (מְּמָרָן פִּמָּרָם פָּמָּם , נִמְּמָרָם , נִמְּמָר , נִמְּדְּרְ , נִימְּרְּן . ליאר (נְּמָּרָרָם וֹשׁרְ , מֹימָר (נְּמָּרָרָם וֹשׁרְ אַבּר הַיִּמְרָם , פּרָּמָר הַיִּמְרָם , וֹשְׁרָּים וֹשׁרְ בְּיִבְּים הַיִּמְים , וֹשְׁרָּים הַיִּמְים , וֹשְׁרָּים הַיִּמְים הַיִּמְים הַיִּמְים הַיִּבְים הַיִּבְים הַיִּבְים בּיִבְּים בּיִבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבְים בּיב

même; וְדָבֵר לָאֵם עִּמָּך Job 15. 11, et la parole qu'il t'a dite avec douceur (v. à רובים (לאַט Prov. 29. 24, celui qui partage avec le voleur. Il exprime l'idée d'assistance, d'appui : יַיַר פָּנִיי I Sam. 18. 14, l'Eternel était avec lui; צלחים עפה בכל צשר צחה עבה עבה עבה של Gen. 21. 22, Dieu est avec toi dans tout ce que tu entreprends; חַקָּם הַקִּים כָּנוּי Deut. 22. 4, tu l'aideras à relever (l'animal tombé). Avec, équivalent de contre: וֹאֹחִי תָבִיא בְמִשְׁפָּט עִנֶּיךְ Job 14. 3, tu me fais entrer en jugement, en cause, contre toi; וַיַּאָבֶּק אִרשׁ עשׁוֹ Gen. 32. 25, quelqu'un lutta avec lui; מַר־רַקוּם לָר עִם־ Ps. 94.16, qui viendra a mon secours, m'assistera, contre les méchants; אָבְחֵרֶח דְבָרֵי עִמּוֹ Job 9. 14, choisirai-je des paroles contre lui? — En faveur de, מי־צָנְבִיחִי צִנָּבֶם חָמֶר : L'égard de, envers Jos. 2. 12, puisque j'ai exercé la bonté מ votre égard ; ולבם לא־נכון עמו Ps. 78. 37, et leur cœur n'était pas droit, sincère, envers lui. — De la part de : m והלקראָרָם רַשָּׁע נִם־אַל Job 27. 13, c'est la part de l'homme méchant, impie, que Dieu lui réserve.

2º Avec, en même temps, de même, כחme: לְחַמִּיה צָּהִים נִם־רָטֵּע Gen. 18. 23, de faire mourir le juste avec le méchant; יִנִם־אָרָם לֹא יְנְגָּער Ps. 73. 5, ils ne sont point frappés de plaies comme les autres hommes; הלמו כם Job 9. 26, ils passent comme (avec la même vitesse que) des barques légères de roseaux ; חַנָּח־נָא בָּחֶמוֹת אַטֶּר־נְּשִׂיהִר נְּמֶּהְ Job 40. 15, voici le Behémoth que j'ai créé avec toi, en même temps que je t'ai créé. — Aussi longtemps que : יירַאוּה עם־שָׁפָשׁ Ps. 72. 5, ils te craindront tant que le soleil durera; יְצִּם־תֵּה Neh. 5. 18, avec tout cela, malgré cela.

dans le temple); בב עמט Gen. 24. 25, il y a chez nous beaucoup (de paille et de fourrage); הַּמָּח עִבּדַבְּרַח מִיכַח Jug. 18. 3, quand ils furent auprès de la maison de Micha; צַּקָב רְיִיְתָּח רוּיַחַ אַחָרֶת צִּמוֹ Nomb. 14. 24, parce qu'un autre esprit était en lui; אם־יוֹשְׁבֵי חָרֵל Is. 38. 11, avec ou parmi les habitants du monde (v. שביותי עם־אחלי פדר ; (חדל Ps.120.5, que j'ai demeuré dans les tentes de Kedar. Souvent יבם־לַב Dans le cœur, dans la pensée : יַבַּרְתִּר אֵנִי עִם־לִבְּר Eccl. 1. 16, j'ai parlé en mon cœur ; יַרַדָּעָת עִם־לָבָבֶה Deut. 8. 5, tu reconnettras dans ton cœur; חַרָּח עִם־לְבָבִר I Chr. 22. 7, il était dans ma pensée, j'avais le dessein; יצם־לְבַבִּר Jos. 14.7, comme c'était dans mon cœur, comme je le savais. De même sans יָדֵלְהִי מָּשׁךְ: לֵב Job 10. 13, je sais que cela est dans ta pensée; יְבַדֶּעָה רֲבוֹח יִבוּח Job 23. 14, et beaucoup de choses semblables sont dans sa pensée; אַשָּׁר עִם־שָׁקָּר Job 27. 11, ce qui est dans la pensée du Tout-Puissant.

4° Comme יְצִרְּטִי יִּטִּרְיְםֵּח מַרְצָּח יִבְּרָטִי יִּטִּרִים וּ בְּרָטִי יִּטִּרִים בְּרָבְּח זְרָבְּּח וּ בְּרָבְּיִם וּ Sam. 17. 42, son teint était rosé (et il était) beau de visage; מְצִּיִּרִים יִּבּרְבִּים יִבּרְבִּים וּ Nah. 3. 12, des figues et des fruits précoces; יִבְּאַרִּיִם II Sam 6. 4, (ils emmenèrent le chariot) avec l'arche de Dieu, ou : allant à côté de l'arche, etc.

מַעם D'auprès, d'entre, de la part de : מַעם פַּרְעֹרו Exod. 8. 8, (Moïse et Aaron se retirerent) d'auprès de Pharaon ; يوجع יוֹבְּהִר הְּקָּהָר Exod. 21. 14, tu l'arracheras meme de mon autel; בַּיִּכִי בְּרָכָּיוּ Gen. 48. 12, d'entre ses genoux; הַיָּרָה נסבה פעם האלחים II Chr. 10. 15, c'était un événement amené par Dieu; בַּוָרַר מַעם דַר Ps. 121. 2, mon secours me vient de Dieu; יָכִר־יִשְׁאַל אִישׁ מֵּעִם רֵצֶרוּי Exod. 22. 13, si quelqu'un emprunte de son prochain ; נָכוֹן חַדָּבֶר מֵיִנם הַאֵּלֹחָדם Gen. 41. 32, la chose est décidée de Dieu; אַמְעָנְהָּרְ יְשֵׁלְמָנְהוּ Job 34. 33, est-ce d'après toi, d'après ton avis, que Dieu récompense et punit?

DY chald. Les mêmes significations

que מו אפריפלקא Dan. 6. 22, avec le roi; מריפלקא Dan. 7. 13, sur ou dans les nuages du ciel; מִבּידָּיָן Dan. 3. 33, dans toutes les générations; מִבּילַיְלָא Dan. 7. 2, pendant la nuit.

אַמֶר (fut.בעמר) 1°Etre debout, se tenir debout, se placer: וָחָנָה עֹמֵר עֵל־הַוּנְמָלִים Gen. 24. 30, et voici, il se tenait, il était, près de ses chameaux; וַמַּעֵמוֹר מֶאָז תבקר וער־עחת Ruth 2.7, elle est restée debout, ou : elle est demeurée ici depuis le matin jusqu'à présent. — עַמָּד Se placer, so présenter, devant quelqu'un; le servir : בְּנֵכְידוֹ לְּמְנֵר שַּרְעֹרוּ Gen. 41. 46, quand il se présenta devant Pharaon; אַשֶּׁר־צָמֶד שם אחדקני בד Gen. 19. 27, où il s'était tenu, présenté, devant l'Éternel; ידוֹשֶׁעַ ברטון הועמר לפניף Deut. 1. 38, Josue, fils de Nun, qui to sert; תַּר בָּי צָּבָאוֹת אֲשָׁיר עפרחר לְּפָנֵינ I Rois 18. 15, par l'Eternel Zebaoth dont je suis le serviteur, le prophète; לַבְּמֹד לִפְנֵי הֵי Deut.10.8, pour so tenir devant l'Eternel, pour être בַּלַעַטֹּד בְּהֵיכַל הַשָּבֶלה ; consacré à son service Dan. 1. 4, pour servir dans le palais du roi. — צָמֵר עַל Etre préposé à, assister, défendre, avoir confiance en : חם הַלֹמִרִים עַל־הַוּפְּקְרִים Nomb. 7. 2, qui étaient à la tête de ceux dont on avait fait le dénombrement, ou : qui avaient assisté à faire les dénombrements; חַעמֵר כַל־בְּנֵר עָנֵּדְהַ Dan. 12. 1, qui sc présente pour les enfants de ton peuple, qui les assiste, protége; וַלַעֲמֹד עַל־נַמְשָׁם Esth. 8. 11, et de désendre leur vie; בּפֶרְהֵם צֶל־חַרְבְּכֶם Ez. 33. 26, vous vous confiez en votre épée.

2" Rester debout, demcurer ferme, se soutenir, subsister, persévérer, persister: מָּמָה הַאָּבְרוּ וְאָבָּה חַבְּעָם Ps. 102. 27, ils périront, mais toi tu subsisteras toujours; מַצָּח בֵּי לְעוֹלָם מַעַּטר Ps. 33.11, le conseil de l'Eternel demeure ferme, stable, à jamais; מַבְּעָּר בַּמְּלְרָּטָם בַּעַר בַּמְּלְרָּטָּם Ez. 13. 5, pour demeurer ferme dans le combat; מַרְרָבַר מְרְרָבַר בָּרָר מָרְרָבּ Esth. 3. 4, si la résolution de Mardochée se maintien-

drait; אַל־תַּצֵּמֹד בְּדָבֶר רָע Eccl. 8. 3, no persevère point dans une mauvaise entreprise; אַלני פיר יַעָמֹד Ps. 130. 3, Seigneur, qui pourrait se soutenir, subsister? וְרַכְּלָהְ עָמֹר Exod. 18. 23, tu pourras subsister, y sussire; וְתָאֶרֶץ Eccl. 1. 4, mais la terre demoure ferme pour toujours; פר אֵין לַנְמוֹד לְּפָנִיהְ עַל־וֹאַת Esdr. 9. 15, car on ne peut subsister devant toi à cause de cela (des péchés); לְּמְנֵר זַעְמוֹ מִי רַעֲמוֹד Nah. 1.6, qui pourra subsister devant sa colère? וְלֹאִ־עַמֶּד אָישׁ בְּמְנֵידָוֹם Jos. 21. 44, aucun (de leurs ennemis) ne subsista devant eux, ou : n'osa leur résister; יַּבְּמְרוּ נַנְהוֹ Eccl. 4. 12, les deux lui résisteront; יְתוּא שֵׁנְים רַעֵּמֹד סמבלה השמרן Dan. 11.8, et pendant quelques années il résistera au roi du Nord; de même sans reg.: וַאֵּרן כֹּוֶן לַכָּטֹר Dan. 11. 15, sans force pour résister. Avec a Entrer dans, se maintenir dans, assister à, s'attacher fortement à: ווַעַמֹּד בָּלְ־חָעָם בָּבְּרִית II Rois 23. 3, tout le peuple entra dans, adhéra à, cette alliance; מר עָמַד בְּסוֹד רֵי Jér. 23. 18, qui a assisté au conseil de l'Éternel?

3º Rester (dans le même état), durer, se conserver, s'arrêter : לָּמֶעֶן רַעָּמָדוּ רָמָים לְבֵּרִם Jér. 32. 14, afin qu'ils se conservent longtemps; הוּנָגַע עָמַר בְּעֵינִיר Lévit. 13. 5, la plaie s'est arrêtée dans son aspect, a conscrvé la même forme; אם-יום או יומים יעמד Exod. 21. 21, s'il reste vivant, s'il survit un jour ou deux; לא־רַצְמָד־בִּר כֹחַ Dan. 10. 17, il ne reste plus en moi de force ; יַּרָרַתַ עַּפֶר Jos. 10. 13, et la lune s'arrêta; אינייים וויי אל-מעמד I Sam. 20. 38, hate-toi, ne t'arrête pas; וַנַּצַמָּדוּ הַשַּׁיִם הַיֹּרְדִים מְלְמֵעְלֵח Jos. 3. 16, les caux qui descendaient d'en haut s'arrétèrent; בַּרָה שָׁלשׁ־פְּעָמִים וו mois 13. 18, il frappa trois בייבלד fois, puis il s'arrêta; וַהַצָּמֹד פָּלֶּדֶת Gen. 29. 35, elle cessa d'avoir des enfants.

4º S'élever, se lever: אֲשֶׁר דַּעֲּמֹד מֵּדְתָּהְר Eccl. 4. 15, qui s'élèvera à sa place, qui le remplacera; בְּמֵל מִרְכָּאֵל Dan. 12. 1, Michael s'élèvera; fréq. de l'avénement d'un nouveau roi: בַּעֵּמֹד מָּרָ Dan. 8. 23, un roi fier, impudent, s'élèvera; de la guerre : וַמַּצַמֹר מָלָחָמָה I Chr. 20. 4, une guerre s'éleva, s'alluma; עִמְדִר־נָא בַחַבְרַיִךְ Is. 47. 12, lèvetoi, viens donc avec tes enchanteurs; בבים ישמרו על־מַלָּךְ הַזְּגָב Dan. 11. 14, beaucoup s'élèveront contre le roi du Midi; לא הַעַמֹר עַל־הַם רָאָה Lévit. 19. 16, tu ne t'élèveras pas contre le sang, la vie, de ton prochain; selon d'autres: ne t'arrête pas, ne reste pas inactif, auprès du meurtre de ton prochain, c.-à-d. ne néglige rien pour sauver sa vie; אָמיר אָת־בְּרִיתוֹ לְצָמְרָה Ez. 17. 14, mais qu'il observat son alliance et qu'il y persistat, ou: pour qu'il subsistat; יַנְמָרוּ־נָא שָׂרֵינוּ Esdr. 10. 14, que nos princes se présentent, ou : que nos princes soient établis, placés, à la tête, etc.

Hiph. 1º Faire tenir debout, placer, faire mettre, ériger, établir, instituer : יַחַבַּמִיר — אַת חָאִישׁ חַפְּטַּחֵר Lévit. 14.11, (le prêtre) présentera l'homme qui se purifie devant l'Eternel; יְצַלְּבֶּבֶּהַיִּרְיָנְ II Sam. 22. 34, il m'a placé sur mes licux élevés; דְּלָתוֹת לֹא־חַצֻמַרְתִּר בַשְּׁצֶרִים Néh. 6. 1, je n'avais pas encore mis les battants aux portes; וּלְרַזְעֵמָיר מָּיד בּתְרבֹתְיוּ Esdr. 9. 9, et de relever, de rebatir, ses lieux déserts; וְהַצְּמֵּיר מִיִּשְׁמְרוֹת Néh. 7. 3, et qu'on pose des gardes, des postes ; וָחֵצַמָּיד בָּבֵית אֵל אָת־כֹּחֲנֵי חַבָּמוֹת I Rois 12. 32, il établit à Beth-El les sacrificateurs des hauts lieux; וְתַּבְּמַדְנוּ שלים בינות Neh. 10. 33, nous nous imposames des ordonnances, des lois.

2° Faire subsister, rendre stable, affermir, conserver, décider: בּלְּתַבְּמִדר Laire Rois 15. 4, pour faire subsister Jérusalem; עֵּבְיִר אָרָץ בְּמִיד אָרָץ בְּמִיד בְּמִיד אָרָץ בְּמִיד בְּמִיד אָרָץ בְּמִיד אָרָץ בְּמִיד אָרָץ בְּמִיד אָרָץ בּמִיד בְּמִיד אָרָץ בּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בְּמִיד בּמִיד בְּמִיד בּמִיד בְּמִיד בּמִיד בּמִיד בְּמִיד בּמִיד בּמִיד בְּבִיד וּמִיד בְבִּיר וּמִיד בְבִּר וּמִיד בְבִּיד בּמִיד בּמִיב בּיד בּמִיד בּמִיד בּמִיב בּמִייד בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בּיִיב בְּיב בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בְּיִיב בְייִיב בְּיִיב בְייִיב בְּיִיב בְייִיב בּייב בּיייב בְיייב בּייב בּייב בּייב ב

קיהין Dan. 11.14, pour établir, ou pour accomplir, la vision; אֲשָׁר תְּעֲבֶּרְתִּר לַאֲבֹרַתִּיכָם II Chr. 33. 8, (la terre) que j'ai destinée, assignée, à vos pères.

3º Faire lever, soulever, susciter: רְבָּמֵד רְּהַיְּ סְצָּרִדּיִ Ps. 107. 25, il fit lever un vent de tempête; יְבָּמֵד הָּתִּי הָמוֹן בְּב Dan. 11. 11, il soulèvera, assemblera, une grande multitude (de gens); יְבָבְּיִבְּיִם Néh. 6. 7, tu as aussi suscité des prophètes.

אַפְלֶּהְ יִשְּׂרָאֵל : Patrans. Etre debout : בְּשְּׂרָאֵל וְיִרְחֹ מַבְּעָרְה זַבְּירָא II Chr. 18.34, le roi d'Israel était debout dans son char; תַּבְּעַרְשְׁ בָּלְיִים בָּלִיכְּיִם בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיבְים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְּים בַּלִיכְים בַּלִיכְים בַּלִיכְים בַּלִיכְים בַּלִיכְים בַּלִיבְים בַּאַרְבָּים בַּלִיבְים בַּאַרְבָּים בַּאַרְבָּים בַּאַרָם בַּאַרָם בַּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבִּבוּם בּאַר בּאַרוּבְּים בּאַר בּאַרוּבִים בּאַר בּאַרוּבְים בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאָב בּאָר בּאָּב בּאָר בּאָר בּאָר בּאָּב בּאָר בּאָר בּאָר בּאר בּאר בּאָּב בּאר בּאָב בּאָב בּאָר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָר בּאר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָב בּאר באַר בּא בּארב בּאַר בּאָר בּאָב בּאר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאר

Hoph. Étre placé: רְצְּמֵד־הַדִּי Lévit. 16. 10, il sera placé, présenté, vivant (devant l'Éternel); הָיָח מָעָטֶר תַּמֵּרְ בְּמִּרְכְּבָּה I Rois 22. 35, (le roi) fut retenu, ou : resta debout dans son char.

עלֶּר m. Lieu où l'on se tient, place, poste: יַּרָבֹא אַצֶּל עָּמְדִי Dan. 8. 17, il vint près du lieu où je me tenais; vers. 18, il me fit tenir debout dans le lieu où j'étais, ou: נַיּעֲמִר דִיּשֶּׁלֶן; Il Chr. 34. 31, le roi se tint debout en sa place, ou sur son estrade.

קרה אַמְדָּה f. Place, état : יַּשְׁי שֶּׁמְי שְּׁיְבְּיוֹ Mich. 1. 11, il prendra chez vous sa place, il s'établira chez vous ; selon d'autres : il apprendra de vous de s'arrêter, de ne pas venir vous plaindre.

אַכְּיִר meme signif. que אָפִּר Avec moi: קּיְרָּהְ עְּפָּרִי Gen. 31. 5, (le Dieu de mon père) a été avec moi; קּיְרָה עִּפְּרִר 29.19, demeure avec moi; בּירַבְרַבְּרִם דְּיִּרּ עִּפְּיִר אָפִיר Ps. 55. 19, car ils étaient en grand nombre avec moi; selon d'autres: quoique beaucoup eussent été contre moi; קּיִר עִּבְּיִר עָּבְּיִר קְיַר Job 6. 4, les flèches du Tout-Puissant sont en moi.

אָרָת toujours à l'état construit et avec לְּנְתָּה , une fois מְּלְתָּה Ez. 45.7, une fois seul מְשָׁר Eccl. 5. 15. Prépos. Près de, vis-à-vis, contre: מְלֵנְתְּה חַבְּּבְּתָּה

Exod. 25. 27, près de la bordure; הַבְּיִהְ הַשְּבֶּיְ בְּעִבְּיִה רְשָבְיִּ בְּעִבְּיִר בְּעָבְיִ בְּעִבְּיִר בְּעָבְיִ בְּעָבְיִר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבִיר בְּעָבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעַבְיר בְּעָבִיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעַבְיר בְּעַבְּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעִבּיר בְּעבִיר בְּעבְיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבּיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבִיר בְּעבּיר בּעבּיר בּעבּר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּבּיר בּעבּיר בּעבּיר בּעבּבּיר בּעבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּיר בּבּבּיר בּבּיר בּ

אָפָּה n. pr. d'une ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 30.

בין הַעַמּהִי הָפְּטָ Exod. 33.9, la colonne de la nuée; בֵּין הָעַמּהִירָים; Jug.16.25, entre les colonnes; בַּמּהִי שָׁמַיִם Job. 26. 11, les colonnes du ciel. — פַּמּרְי עַבֹּיר בַעַר דְּנַבְּמִּה : Estrade, tribune: הַמָּלָךְ עַבַּר דְנַבְּמִה : II Rois 11. 14, le roi se tenait sur l'estrade, ou près de la colonne.

PIDY (profond) n. pr. m. Néh. 12.

עפיאל n. pr. m. 1° Nomb.13.12.— Plusieurs autres, II Sam., I Chr.

עפיהור n. pr. m. Nomb. 1. 10.

קבּיִיבֶּר n. pr. m. I Chr. 27. 6.

עמינרב n. pr. m. Exod. 6. 23.

P'PL chald. adj. Profond, impénétrable: צָּמִיקָתָא Dan. 2. 22, les choses profondes.

עָּבִיר m. Gerbe : אָבְיּלְהְּח חַמְלַּאָח לָּהְ דְּמְלַּאָח לָּהְ מָּבְיר Amos 2. 13, un chariot plein de gerbes. עְבִיישַׁדְיּי עִּמִישַׁדְיּי n. pr. m. Nomb. 1. 12.

לְבֶּר : Y.'1º Société, compagnie : נְּבֶר Zach.13.7, l'homme de ma compagnie, mon compagnon. — בי Concr.

m. Prochain, ami : הְצֶּדֶלְ הִּיְשָׁמֹּט צֵּמִיתְהְּ Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice.

לְבֵע (fut. בְּבֵּשׁ (יְבָשׁ Travailler, se fatiguer, se donner de la peine: בְּבָשׁ צְּבֶּבְּ
שְׁ אָבְיּבְּעָ Prov. 16. 26, l'âme de celui
qui travaille travaille pour lui, c.-à-d.
pour son besoin; יוֹ אָשָׁר לֹא־צָבְעָלָּה אָּ Jon.
4.10, pour lequel tu n'as pas travaillé,
qui ne t'a pas coûté de peine; בְּבָל-צַבָּעלּ
בַּבְּלַ-צַבְּעָלַ Eccl. 1.3, de toute la peine qu'il
se donne.

עָכֶּל des deux genres. 1º Travail, peine : יוַת־חָיָה חֵלָּקר מְכַּל־צַמְלָּר Eccl. 2. 10, et c'était la mon partage de tout mon travail; אָרָם לְעָבֶל רוּלָד Job 5. 7, l'homme natt pour le travail; עָמֶל ראַא Ps. 73. 16, cela m'a semblé une peine inutile, une chose trop difficile; וַנְמַל לְאָמִים יִירְיַשׁוּ Ps. 105. 44, et ils possèdent (le fruit) du travail des nations. - 2º Peine, tourment, souffrance : רָאָח ענייר וַעַמָלָר Ps. 25. 18, regarde mon affliction et ma peine, mes souffrances; נַיַּסְחֵר שָׁמָל מַעֵּרנָי Job 3.10, (que n')a-t-il caché la peine, le tourment, à mes yeux ? מְנַחַמֵּר עָמָל Job 16. 2, des consolateurs fâcheux, importuns. — 3° Synonyme de אֶלֶן Iniquité : ר בשוני עמל נאין Ps. 10. 7, l'iniquité et l'injustice sont sous sa langue; ימבר בְּמֵבר נְמָל בְּחֲבר Is. 10. 1, (malheur) à ceux qui font écrire des jugements, ou des ordonnances, injustes!

לפָּל n. pr. m. I Chr. 7. 35.

Phone n. pr. 1° Amalek, fils d'Eliphaz, petit-fils d'Esau, Gen. 36. 12, souche d'unc tribu arabe, vers. 16.—2° Les Amalécites, peuple très ancien

qui habitait la partie sud-ouest de la Palestine, au midi de l'Idumée, Gen. 14.7, Nomb. 24. 10; שְּבֶּבֶּלָתִי et avec l'art. קוְצְבָּלֵלִתִי Gen. 14.7, Amalécite.

Moph. Étre obscurci : אֵיכָּת רּצָם הָעָם Lam. 4. 1, comment l'or est-il devenu obscur, a-t-il perdu son éclat?

עַמְטִין.Peuples(v.בַב).

עְּמְנוֹאֵל (Dieu est avec nous) Nom symbolique et prophétique d'un fils du prophète Isaïe; selon d'autres, d'un fils du roi Achaz, Is. 7. 14.

בשל une fois שַשֶּשׁ, v. les exemples (/ut. בְּעֵבֶּט 1° Lever, porter: תָּלְבִּעְּבָּטְּבָּעָרָ.) 1° Lever, porter: עַּלְבּעְבָּעָרָ.) 1° Lever, porter: עַּלְבּעְבָּעָרָ. 2ach. 12. 3, tous ceux qui lèveront (cette pierre); בְּעֵירִ בְּיִנְיִ בְּעָבְּיִ וְבַּעָּבְיִ וְּצַבְּעָרִ בְּעָבְּי וְבַּעָּבְּי וְבַּעָּבְּי וְבַּעָרָ וְבָּעָרָ בְּעָבְּי וְבַּעָּרָ בְּעָבְּי וְבַּעָּרָ בְּעָבְּי וְבַּעָּרָ בְּעָבְּי וְבַּעָּרִ בְּעַבְּי וְבַּעָּרִ בְּעָבְּי וְבַּעָבְּי בְּעַבְּי בְּעַבְּי בְּעָבִי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעִבְי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעִבּי בְּעָבִי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעִבִּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעִבּי בְּעָבִי בְּעִבּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבִי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבְּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְעִבּי בְּעִבּי בְּעָבִי בְּעִבּי בְּעִּבּי בְּעִבּי בְּיבּי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִבְי בְּעָבִי בְּעָבִי בְּעִי בְּעִי בְּעִבּי בְּעִבּי בְּעִי בְּע בְּעבּי בְּעָבִי בּעְבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּיי בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּע בּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּע בּעבּי בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּע בּעבּעבּי בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּעבּע בּעבּע בּעבּי בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּ

עַמְלְיָה (Dieu le porte) n. pr. m. II Chr. 17. 16.

קרְעָע n. pr. Amad, ville de la tribu d'Aser, Jos. 19. 26.

אַכֵּק Etre profond, être impénétrable : מְאֹר עָּמְקוּ מֵרוְשְׁבֹּקִיךְה Ps. 92. 6, tes pensées sont extrêmement profondes.

Hiph. Rendre profond: מֶצְמֶּרֶּםְ תִּרְתָּב Is. 30. 33, il l'a faite profonde et large; קַמְבֶּבְתְּיּ לְשָׁבֶּתְּי Jér. 49. 8, ils ont fait leur demeure dans les profondeurs, les creux, de la terre; אָבְּמִיקוּ סְּרָחוּ Is. 31. 6, ils ont commis une profonde révolte (v. le même exemple à רָּסְבָּי וּשְׁישׁרָּי וּשְׁישׁרָּי וּשְׁישׁרְּי וּשְׁישׁרְּי וּשְׁישׁרְּי וּשְׁישׁרְּי וּשְׁישׁרְּי וּשְׁישׁרְּ וּשְׁישׁרְ וּשְׁישׁרְ Osée 9. 9, ils se pervertissent profondément, extrêmement; אַבְּיִי שְׁישְׁיִי וּשְׁישִׁרְ Is. 7. 11, demande-le, qu'il vienne d'un lieu profond; Osée 5.2, les apostats se tiennent dans des lieux profonds, cachés (pour égorger les fidèles); אוֹר בְּאָר בְּאָר בִּאָר בִּאָר בִּאַר בַּאַר בַאַר בַּאַר בּאַר בּאַר בּישִּי בַּיּשִּים בּיִי בַּשְׁבָּי בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בַּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאַב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב

Pay adj. Profond, impénétrable; le plur. seul usité: שָּׁמָרֵ שְׁלָּהָוּ Is. 33. 19, (le peuple) d'un langage inintelligible.

PDV m. Vallée: רְלֹא־אֵלֹתֵי צְּמָקִים הוּא I Rois 20. 28, mais il n'est pas le Dieu des vallées; בְּבְיָה Jér. 47. 5, de leur vallée. Une fois pour les habitants des vallées: רַבְּרָיִה אָדְיּבֶּיקִים I Chr. 12. 15, ils mirent en fuite tous les habitants des vallées.

קאָלָה בְּשֶׁלָּה La vallée du chêne, I Sam. 17. 2, dans le voisinage de Bethleem. אַפֶּק חָבָּּכָא La vallée des pleurs, Ps. 84. 7 (v. à בַּבָּא).

במק ברכה La vallée de bénédiction, II Chr. 20. 26, près d'Engedi.

בְּפֶּלְהְ La vallée du roi, Gen. 14. 17, près de la mer Morte.

בּשְׁיִי בְּיִייִי La vallée de Josaphat, Joel 4. 2, entre Jérusalem et la montagne des Oliviers.

בּפְּמִדְּקְבִּים La vallée des géants, Jos. 15. 8, entre Jérusalem et le pays des Philistins (v. aussi à שָׁרָים et יְּרָנָאל). קציץ קציץ n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 21.

PDV m. Profondeur: אָבֶיץ לָפֿפָל Prov. 25. 3, on ne peut sonder la terre dans, ou à cause de, sa profondeur.

עָמֵר Kal inusité. Pi. Ex. unique. Part.: מְצַמֵּר Ps. 129. 7, celui qui lie

des gerbes.

Hithp. Se servir d'un homme comme d'un esclave : יְּבְיִתְעַבֶּּבִירִם Deut. 24. 7, et qui s'en sert comme d'un esclave; et qui s'en sert comme d'un esclave; Deut. 21. 14, tu ne pourras pas la traiter, la garder, comme esclave; d'autres traduisent aux deux endroits : en faire le trafic, vendre pour esclave.

עַרָּר, chald. Laine (hébr. בַּעָבֶר: נְצָבֶר): בַּעָבֵר נַבָא Dan.7.9, comme de la laine pure.

עמרה, n. pr. Gomorrhe, une des quatre villes près de la mer Morte qui furent détruites par le feu du ciel, Gen. chap. 19.

ጉዮኒ n. pr. 1° Omri, roi d'Israel, fondateur de Samarie, I Rois 16. 16, 24. — 2° Plusieurs autres, Chr.

תְּבְיָּע n. pr. 1° Amram, fils de Kehath et père de Moise, Exod. 6. 20; n.patron. עַמְרָבְּר Nomb.3.27.—2° Esdr. 10. 34.

אָמַשׁ (ע. מִּמָּשׁ).

עָבְשָׁלי, n. pr. 1° I Chr. 6. 10.—2° 15. 24. — 3° II Chr. 29. 12.

עַםשְׁםִי, n. pr. m. Neh. 11. 13.

기가, n. pr. Anab, ville dans la montagne de Juda, Jos. 11. 21, 15. 50.

לְּבֶּר m. (pl. צֶּנְבִּים, const. צְּנְבִּים dagesch euph.). Raisin : וְדֵם־צַנְב Deut. 32. 14,

et le sang du raisin, le vin rouge; סאליבים בּמִּרְבֶּר Osée 9. 10, comme des raisins dans le désert; בַּמְבֶר נְיִרֶּךְ Lév. 25.5, les raisins de ta vigne non taillée.

אַנְע Kal inusité. Pou. part.: קַּיְתְּשְׁנָּקּוּ Jér. 6. 2, et une femme délicate, ac-

coutumée à une vie molle.

Hithp:: 1° בות בשני Deut.28.56, pour s'être habituée à la mollesse. — 2° Se réjouir, mettre sa joie dans: בְּישָׁרְ נַקְּשְׁבֶּע נְּלְּיבֶר Is.55.2, et votre âme jouira de ce qu'il y a de meilleur; רְּחָשְׁבָע עֵּלִּיב שָׁלֹּוּ Ps. 37.4, mets ta joie dans l'Éternel; בּלּירִב שֶׁלֹּוּ vers. 11, ils so réjouiront dans une abondance de paix, ou: d'une grande prospérité; שֵּלִיב נְּעִר בְּיִ בְּלִיב עָּלִיב וֹע יִי וֹשְׁנִי בְּיִ בְּיִי בְּיִ בְּיִי בְּיִבְּי בְּיִ בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בִיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בִּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בִּייִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי ב

לנג adj. (וֹבְּנְמָּח: Habitué à la mollesse, à une vie de délices: הָארשׁ חָרַהְּ הַארשׁ חָרַהְּ Deut. 28. 54, l'homme d'entre vous le plus délicat et fort habitué à la mollesse, aux délices de la vie; de même au fém.: יְרַעְּנֶנְהָּיִי vers. 56, la femme habituée à une vie de mollesse.

יְלֶרְאֶחָ לַשְּׁבֶּח: Délices, plaisir: יְלֶרְאָחָ לַשְּׁבָּח Is. 58.13, et si tu appelles le sabbat (tes) délices; בְּדֵירְכַלֵּי עֹנֶג les palais de plaisance.

ענר Attacher: פָּנְרֵם עַל־בַּרְגִּרְטִיף Prov. 6. 21, attache-les à ton cou; אֶעֶנְרֶבּוּ לִי Job 31.36, je me l'attacherais comme une couronne.

לְנָהָ אוֹ (fut. רַיִּבֶּרְ, רְיַבֶּרָת) 1° Répondre; la personne à laquelle on répond à l'acc., aussi bien que la chose que l'on répond : בְּיַבְּרָתְּלְּאַרְ אַרְדְּבְּרָתְּלִם Gen. 23. 14, Ephron répondit à Abraham; רְנָשִׁיר Prov. 18. 23, le riche répond par des paroles rudes; בְּלִּרְרָר לֹא רַבְּרָר לַא רַבְּרָר לֹא רַבְּרָר לַא ווֹ זְיַבְּיִלְ אָיִר רְבַּרְר בְּבָר הַיִּבְּיִר הַשְׁר בְּבָּר רְבִּרְר לַא רַבְּרָר לַבְּרָר לַא רַבְּרָר לַבְּרָר לַבְּרְר רְבַּרְר רַבְּרָר לַבְּרָר לַבְּרְר רְבִּרְר לִישְׁר הַבְּרָר לַבְּרְר לִבְּרְי בְּבָּר רְבִּרְר לִים הַיּבְּיר לִייִר בְּבְּרָר לִייִר בְּבָּר לִייִר בְּבָּר לִייִר בְּבָּר לִייִר בְּבָּר לִייִי בְּבָּר לִייִר בְּבָּר לִייִי בְּבָּר לִייִי בְּבָּר לִיי בְּבָּר לִייִי בְּבָּר לִייִי בְּיִר לִייִי בְּבָּר לִייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיבְי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיבְיוּ בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בִּיוּי בְיִיי בְיִי בְּיִי בְּיוּיי בְיִי בְיִיי בְּיִי בְיִיי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי

rėg. dir.: מַח־עַקָּךְ רֵי Jer. 23. 37, que t'a répondu l'Eternel? — Répondre à une observation, contredire : פַּר־לֹא־אָרשׁ Job 9. 32, il n'est pas un homme comme moi pour que je puisse lui répondre, contredire; עוֹנֶה אַמֶּרֵיוֹ מְכָּם Job 32. 12, (il n'y a pas un) d'entre vous qui ait répondu à ses paroles, qui les ait réfutées; ןרוּחַ מִבִּינָתִר רַצַנֵנִי Job 20. 3, du vent, c.-a-d. des paroles vaines doivent-elles réfuter ce que me dit mon intelligence (v. Hiph.). — Répondre à une prière, à un vœu; exaucer : בְּקֵרָאִר צֵנְנִי Ps. 4. 2, lorsque je t'invoque, exauce-moi ; וּמְקַרְנֵי רֵמִים עניימוני Ps. 22. 22, exauce-moi qui suis entre les cornes des licornes; שַנֵיר בַּאַמָּה רשטה Ps. 69. 14, réponds, exauce-moi, par ton secours fidèle, efficace; דַאֵלֹרִים אַשֶּׁר-רַעָנָת באש I Rois 18. 24, le Dieu qui répondra par le feu (en envoyant le feu sur l'autel).

2º Prendre la parole, prononcer: יַנְיַבֶּן אָיוֹב וַיּאֹמֵר Job. 3. 2, Job prit la parole et il dit. Des juges: ילא־תַּצְנֶת עַל־רָב Exod. 23.2, tu ne prononceras pas dans une cause (en suivant l'avis, etc.). — Annoncer, faire savoir : וַרֵּר שַנָהוּג I Sam. 9. 17, l'Éternel lui dit, lui annonça; אַל ווים פַרְעות אָת־שְׁלוֹם פַּרְעֹת Gen. 41. 16, Dieu annoncera, fera savoir, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon. — Témoigner, porter témoignage, pour ou contre quelqu'un: יְעֶנְהָהוּ בִּר צִּדְקַחִר Gen. 30. 33, ma droiture témoignera en ma faveur; שֶׁקֵר ענה באָחִיר Dent. 19. 18, s'il a déposé un faux témoignage contre son frère; ישמחיה יענייבה Job 15.6, tes propres lèvres témoignent contre toi; man וו פניחם ענחת בם Is. 3. 9, l'expression de leur visage témoigne contre eux. Plus complet avec שֵר Déposer un témoignage : לאֹ־תַעְנֶה בְרַעֲּך עֵר שָׁמֵך Exod. 20. 13, tu ne déposeras pas contre ton prochain un faux témoignage.

3° Chanter en se répondant l'un à l'autre; en général chanter, pousser des cris (de joie ou de guerre): אַבָּילָּאָ Nomb. 21. 17, chantez un cantique à

son sujet; עט לַרֵי בְּחֹיָהָים Ps. 147. 7, chantez à l'Éternel avec des actions de grâces; וְצָּנְהָה שָׁשָּׁה פִּיבֶּי וְצָנְרָה Osée 2. 17, et elle y chantera comme au temps de sa jeunesse; וְצָנְהָה לַּיָה דְצָנִי I Sam. 21. 12, n'est-ce pas de lui qu'on a chanté? בִּין קוֹל צֵנוֹח גְּבוּרָה בַּירִי Exod. 32. 18, ce n'est point le bruit de cris de victoire; וְצָנִי צְּנִיךְ הַיִּרָד, בַּיִּרָד, 151. 14, ils pousseront contre toi des cris de joie. Des animaux : וְצָנִי צִּיִּיִי בְּצִּלְּמְלֵינִייִר בַּיִּלְּבְּוֹ בַּיִּרָן. 18. 13. 22, les hiboux hurleront dans ses palais.

Niph. 1° Étre répondu, être contredit: איר בירים לא בעניו Job 11.2, ne serat-il rien répondu, ne répondra-t-on pas, à tant de paroles?—2° Être exaucé: Prov. 21.13, il criera, invoquera, aussi lui-même, et il ne sera pas exaucé. — 3° Répondre: אַנִי בַּיַנְטִּיּדּלוֹ בִּי Ez.14.7, moi l'Éternel je lui répondrai par moi-même (v. verset 4).

Pi. Chanter: מֶּרֶם חָמֶּר עֲזּוּ־לָּחְת Is. 27.

2, chantez en l'honneur de la vigne qui porte du bon vin; מַלְּבְּחַלָּח לְצָּוֹח Ps. 88. 1, pour le chanter sur l'air de Maheleth; אָלֹרִי שׁׁמֵע Exod. 32.

18, j'entends la voix des personnes qui chantent en chœur.

Hiph. Répondre: לבּר Eccl. 5. 19, Dieu lui répond pour la joie de son cœur, Dieu en l'exauçant remplit son cœur de joie. — Faire répondre: יְרָנְיֵהְ מִבְּינָהִי רַבְּנֵהָי Job 20. 3, et l'esprit (éclairé) par mon intelligence me fera répondre, me dictera la réponse.

menté, affligé; יצֵפי מִּד־אֵּין וֹלְפָּח Zach. 10.2, ils ont été abattus parce qu'il n'y avait point de pasteur; selon d'autres, de I בְּנָה : ils disaient (qu'ils erraient) parce qu'il, etc.; יפָּה בֹּלָה יַצָּנָה Is. 31. 4, il ne s'épouvante, ne se décourage pas, devant leur multitude.

Pi. Opprimer, tourmenter, humilier, maltraiter : וְעִנּוּ אֹחָם אַרְבַּע כַּאוֹרו שָׁכֵּח Gen. 15. 13, ils les opprimeront pendant quatre cents ans; נַהְעַנֵּידָן שָלֵי Gen. 16. 6, Sara la tourmenta, maltraita; יעמה רַהַרָּהְ כֹּחִר Ps. 102. 24, il a affaibli, abattu, ma force dans le chemin; ואַענות אַת־זורע הַוָּד I Rois 11. 39, j'humilicrai la postérité de David ; יָבַל־מִשְׁבַּרֵיך פורה Ps. 88. 8, tu m'as accablé de tous tes flots.—Faire violence (à une femme): ורקתין Gen. 34. 2, il lui fit violence; שות השות העד Deut. 22. 24, (parce qu'il) a violé la femme de son prochain. — יניין נקישו Se macérer par les jeûnes: וְעִנְיהֵם אֵר־נַמְשׁחֵיכֶם Lévit. 16. 31, vous jeûnerez; ענירוי באום נקושר Ps. 35. 43, je me suis macéré par le jeûne.

imposé le jeûne.

Hiph. Humilier: בּר תַשְנֵם I Rois 8. 35, II Chr. 6. 26, parce que tu les auras affligés, humiliés; ou, de I פָּנָת: et tu les exauceras.

Hithp. 1°S'humilier: יְיִידָּיָר בַּוּנְתּי תָּיִידָּ Gen. 16. 9, humilie-toi sous elle. — 2° Se tourmenter, s'affliger: יְרִיבָּיִי בְּבֹּל

I Rois 2.26, parce que tu t'es affligé de tout ce que mon père a souffert, de toutes les afflictions de mon père.

ענָה (ע. ענָה).

I צְּטֵּ תְּנְיָטֵּח וְאָמְרִין (Chald. Répondre: עָּטֵּ תְנְיָטֵּח וְאָמְרִין (Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois, et ils dirent. — Prendre la parole : עָּמֵי דְנִיֵּאל וְאָמֵר (Dan. 2.20, Daniel prit la parole, et il dit.

II אָלָה, chald. Étre affligé. Part. plur. סביר Dan. 4. 24, les pauvres.

אנה, n. pr. 1°Anah, fils de Seir, Gen. 36.20.—2°Anah, fils de Zibon, 36.24.

ענְרֵים, (pl. בְּנְיִם, בְּנֵים). Malheureux, affligé, humble, débonnaire, doux: לא שָׁכֵּח צַּינְקִּח בְּנְוִים Ps. 9. 13, il n'oublie pas les cris des malheureux, des affligés; יַרְפָּנִים בַּרְפּנִי Ps. 25. 9, il enseigne sa voie aux humbles; צְנְיֵרִם בִּירָפּנִי Ps. 76. 10, les humbles de la terre; Ps. 76. 10, les humbles de la terre; tait extrêmement doux.

ענוכ n. pr. m. I Chr. 4. 8.

וְלְלְּבֶּרְ בָבוֹד : Humilité, douceur : יְלְפְּבֵּרְ בָבוֹד Prov. 15. 33, l'humilité précède l'honneur; de Dieu : יְצַנְיִחְךְּ תַּרְבֵּנִי Ps. 18. 36, ta bonté me fait devenir grand, puissant.

וְצֵנְוּה בָּדֶּלָ f. Douceur, bonté : וְצֵנְוּה בָּדֶל Ps. 45. 5, et (pour la cause) de la bonté et de la justice.

י ענדי ענדי Yiolence: ענדי Aboth, déni de justice.

ענוק, (v. פנק).

סינית (עניה (גיף עניה עניה ou II עניה (עניה עניה פיניה). Cri ou souffrance. Ex. unique: עניה עניה Ps. 22. 25, les souffrances ou les cris du malheureux.

יאָנְיִר , פְנִיִּר , פְנִיִּר , plur. פְנִיִּר , pauvre , malheureux , humble , doux : Pauvre , malheureux , humble , doux : עָנִי וְאָבְדּוֹן Deut. 24. 14, qui est pauvre et indigent ; יַאָּיִר עָנִי וְאָבְדּוֹן Ps. 40. 18, je suis malheureux et affligé ; עַבּריַנִי , Ps. 18. 28, tu sauves le peuple malheureux ; עִנִּי וְרֹבֵב עַלְּרְחֵמוֹר , Zach. 9. 9, humble et monté sur un âne.

עלְרָרִי ח. (avec pause לִּרָי ,avec suff. עַּרָרִי, מִיישָׁמַע ,avec suff. עַּרָרִי, מִיישָׁמַע , affliction ; מִישְׁמַע . Gen. 16. 11, car l'Éternel a entendu (ta voix) dans ton affliction ; ou, de I יַּבְּיָרִי : il a entendu tea cris , exaucé ta prière ; בְּרַרִי לִּרָי , Prov. 31. 5, pain de misère ; בְּרַרִיעִר , Prov. 31. 5, les malheureux, les affligés.

'AX n. pr. m. I Chr. 15. 18.

ת עניה n. pr. m. Neh. 8. 4.

ענים n. pr. Anim, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 50.

וּלְּאָר m. (rac. רְּפֶּיָח (צְּפָּח. Cravail, occupation, soin, chose, sort, événement: אָרָן הָשׁי Eccl. 1. 13, une occupation fâcheuse, sans profit; אָרָן לְּאֵלוּן בְּיִלְן לְאָלוּן בְּרִוֹן לְאָלוּן בְּילִן לְאָלוּן בּרִין לְאָלוּן בּרַנוֹן בְּרַנוֹן בְּרַנְיִלְּיִרְיְאָרְיִ בְּיִלְּיוֹן בְּרַנְיִלְיִרְ בְּיִלְּיוֹן בְּרַנוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִלְיוֹן בְּרַנְיִיְלְיוֹיִין בְּיִלְיוֹן בְיִלְיוֹן בְּיִלְיוֹן בְיִילְיוֹן בְּיִלְיוֹן בְּיִילְיוֹן בְּיִלְיוֹן בְּיִלְיוֹן בְּיִין בְּיִלְיוֹן בְּיִין בְּיִלְיוֹן בְּיִילְיוֹן בְּיִין בְּיִבְיוֹן בְּיִין בְּיִלְיוֹן בְּיִין בְּיִילְיוֹן בְּיִין בְּיִילְיוֹן בְּיִין בְּיִילְוֹן בְּיִין בְּיִילְיוֹן בְּיִין בְּיִילְיוֹן בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִים בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִיּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיִין בְּיוֹיִין בְּיִייִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיוֹין בְּיוֹיים בְּיִין בְּיִים בְּיִין בְּיִין בְּיִייִין בְּיִין בְּיִין בְּיוֹין בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּ

ענֵם n. pr. Anem, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

ענְמִים Peuplade d'origine égyptienne, Gen. 10. 13.

אַנְּמָלֶר, n. pr. d'une idole adorée des Sépharvéens, II Rois 17. 31.

אָלָגן Kal inusité. Pi. Rassembler des nuages: בְּכֵנֵי כָּנֶן כֵּלְ־דְּאָרֶץ Gen. 9. 14, quand j'aurai rassemble des nuages au-dessus de la terre.

Po. אַנִים (fut. אַנִים, part. אָבִים, fém. une fois אָבִים Is. 57. 3). Faire des enchantements, tirer des augures en observant la marche des nuages; selon quelques-uns, de אָבִין, jeter un sort par les yeux, le regard; selon d'autres, pronostiquer selon les temps et les heures: אַבְיִים בּוֹלְיִים בּוֹלְיִים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיים בּוֹלְיִים בַּוֹלְיִים בַּיִּבְיִים בַּוֹלְיִים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְיִבּים בַּיִּבְּיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְיִבָּים בַּיִּבְּיִבְּיבּים בַּיִּבְיבָּים בַּיִּבְיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִּבְיבִּיבּים בַּיִּבְיבִים בַּיִבְּיבִּיבּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבָּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיִבְּיבִּים בַּיבְּיבִּים בַּיבְּיבִּים בַּיבְּיבִּים בַּיבְּיבּים בַּיבְּיבִיבּים בַּיבְּיבּיִים בַּיבּיִים בַּיבּים בַּיבְּיבּיִים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבְיבְיים בְּיבּים בְּיבְּיבִים בְּיבְּיבְּיבּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיִים בְּ

Is. 2. 6, ils ont des enchanteurs comme les Philistins.

וְלָּעָת m. (const. צַּיַבָּן). Nuage, nuée: בְּצָּכָן Gen. 9. 16, l'arc sera dans la nuée; רָדְיִרְיָה יַצְּלָּך Jér. 4. 13, il montera comme des nuées.

134 n. pr. m. Néh. 10. 27.

אָלָן, chald. Nuages: עָנֵיר שְׁתַּיָא Dan. 7. 13, les nuées des cieux.

אָנְנָהְ collect. Des nuages : הְּשָּׁמָּר Job 3.5, que des nuages épais, obscurs, s'arrêtent sur lui.

ענְנִי n. pr. m. I Chr. 3. 24.

ענייי (que Dieu couvre) n.pr.1°D'un homme, Néh. 3. 23. — 2° D'une ville de la tribu de Benjamin, Néh. 11. 32.

שׁרָשׁ: Mal. 3. 19, (ni) racine (ni) branche; שׁרָשׁ: Ps. 80. 11, et ses branches (sont comme) des hauts cèdres; בְּנִקְּכֶּם הַּמִּם Ez. 36. 8 (du sing. לְנָּנְם, yous pousserez vos branches.

אבע chald. m. Branche: וּבְעַנְפּוֹרָדי Dan. 4. 18, et sur ses branches.

בּבְּתָּת נְעֵנְבָּת t. Branchue : פֹּרְיָת נְעֵנְבָּת Ez. 19. 10, (une vigne) pleine de fruit et de branches.

Ply Mettre un collier autour du cou, se parer d'un collier : אַנְקְרְמוֹ בְּצִּנְתוֹ Ps. 73.6, l'orgueil les environne comme un collier.

Hiph. Mettre sur le cou, charger quelqu'un (de présents): תַּעַנִים מַנִּים לוּ Deut. 15. 14, tu le chargeras de présents, tu lui donneras (de ton troupeau, etc.).

אָנָע, n. pr. d'un géant, souche d'une race chananéenne : תְּנֵי בְּנָף Nomb. 13. 33, יְלִידֵי חָצָנָם Nomb. 13. 22, les des-

cendants d'Anak; אָפָנְקִים Jos. 11. 21, phyn Jos. 21.11, Anok.

ענר n. pr. 1° Aner, Chananéen, allié d'Abraham, Gen. 14. 13. — 2° Ville lévitique sur le territoire de Manassé, I Chr. 6. 55.

שליטן (fut. יבְינישי) Punir, imposer une amende, imposer une contribution: אָבָּין בַּינְשׁי יִּינִישׁי וּשִּׁי בַּינְשׁי בַּינְשׁי בַּינְשׁי בַּינְשׁי בַּינִישׁי בַּינִשׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁי בַינִישׁי בַּינִישׁי בַּינִישׁ בַּינִישׁי בַּינִישׁ בַּינִישְׁ בְּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְּ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּינִישְׁ בַּיִּישְׁ בְּייִּישׁ בַּיִּישְׁ בְּינִישְּׁ בַּיּישׁ בַּיּישׁ בַּיּיִּישׁ בַּיּישׁ בַּיּיִּישׁ בַּיּישׁ בַּיּישְׁ בַּיּישְׁ בְּיִּישְׁ בְּייִּישְּי בְּיִּישְׁ בְּייִּישְׁ בְּיִּישְׁ בְּיִּישְׁ בְּיִּים בְּיִּישְּי בְּיִייִּים בְּיִּישְּי בְּיִּים בְּיִּים בְּיבְּישִּיּים בְּיבְּייִּישְּי בְּיִּים בְּיבְּישִּי בְּיבְּישִּי בְּיבְּיים בְּיבְּישׁי ב

Niph. passif: שָנוּשׁ דֵּצְנִשׁ Exod. 21. 22, il sera puni, condamné, a payer (ce que le mari demandera); בְּרִידּ וְרַבְּנְשׁׁרּ Prov. 22. 3, les sots passent outre, et ils en portent la peine, ou : les sots transgressent la loi, et ils sont punis.

שלט m. Punition, amende, contribution: למא שליף Prov. 19. 19, (qui se laisse emporter par la colère) en porte la peine; בַּיִּשְׁרֵעְיָ II Rois 23. 33, il imposa au pays une amende, il leva une contribution.

בְּלֶנְשׁ־נְכְּסִדְן: m. chald. Punition: לְצְנָשׁ־נְכְּסִדְן Esdr.7.26, à une amende, ou: à une confiscation de ses biens.

רְּנָע, n. pr. m. Jug. 3. 31.

יוֹנְעְנֵית. pr. 1° Anathoth, ville lévitique sur le territoire de Benjamin, lieu de naissance du prophète Jérémie, Jos. 21. 18, Jér. 1. 1.—2° Anathoth, fils de Bécher, I Chr. 7. 8.

תנחחיה n. pr. m. I Chr. 8. 24.

שָׁלְכִים m. (rac. לֶּכֶם). Jus exprime, moût: עַל־בֶּסִים Joel 1.5, à cause du moût; מֵלִיבֶּסִים רַבּּוֹנִי Cant. 8. 2, du suc nouveau de mes grenades.

בְּסֵּמֹתֶם רָשֶׁנִים : Presser, fouler בְּסֵמֹתֶם רָשֶׁנִים Mal. 3. 21, vous foulerez les méchants.

לַבְּסוֹץ בְּרְבְיֵר חוֹרָת S'occuper : לַבְּסוֹץ Rituel, de s'occuper de l'étude de la loi.

זַצְקַר שְׁבֶר רְשִׁרּוּ: אַנְעָר Is. 15. 5, on fera retentir le cri de l'affliction; ou, forme irrégulière de ישיר ils exciteront des cris, etc.

בּאָרָת, m. pl. Branches ou feuilles: מְבֵּין עָּקָאִים Ps. 104. 12, du milieu des branches, ou des feuilles.

עפה (ע. עלפה).

לאָל Kal inusité. S'élever. Pou. Etro gonfié, être orgueilleux, arrogant: חַבָּה לְאִרְיָהְיָה נַמְּשׁוּ בּוּ Hab. 2.4, son âme orgueilleuse n'est pas droite, ou: n'est pas tranquille en lui.

Hiph. Agir avec orgueil, avec temérité, s'obstiner: רַיצִּמְלּלְּהְאָּלֶּרְהְאָשׁ תְּעָּדְר Nomb. 14. 44, ils eurent la témérité, ils s'obstinèrent, de monter sur le sommet de la montagne.

לְּטְּל m. 1º Hauteur, colline, tour: עַּבְּרְוּן Is. 32. 14, tour et forteresse; אָל נְבֵּרוּן II Chr. 27. 3, la tour fortifice sur la montagne de Sion. — 2º Plur. מַבְּלִים ou שַבְּלִים Deut. 28.

27, I Sam. 5.9, des tumeurs à l'anus. " 15% n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18.24.

וְפַּעְפַּיִּטְ m. plur. usité seulement à l'état const. יְבֶּלְ עַּקְבַּיֵּםְי. Paupières: יְבֶּל עַקְבַּיֵּםְי Job 16. 16, l'ombre de la mort est sur mes paupières; יְשִׁיִּדִי Job 3.9, les paupières, c.-à-d. les rayons, de l'aurore.

וְבְּפֵר מֶּצְפֶּר גָּעָבֶּר מָּצְבֶּר מָּצְבָּר נְּבְּפֵר מָּבְּבְּר נְּבְּפֵר מָּבְּבְּר נְּבְּבֵּר נְבְּבְּר נִנְּבְּר נִּבְּר נִנְּבְּר נִנְּבְּר נִנְּבְּר נִנְּבְּר נִנְיִים בּוֹלְבְּר II Sam. 16. 13, il élevait de la poussière, la faisait voler (contre David).

 II Rois 23. 15, il les réduisit en poussière; יַיְצְמַר עָמַר Hab. 1. 10, il entasse de la terre, il élève des remparts; יוֹרְדֵי עָמָר Ps. 22. 30, tous ceux qui descendront dans la terre, dans la tombe; ואל־עמר חשוב Gen. 3. 19, tu retourneras a la poussière, à la terre; בַּירֹּיִךְהְ עָמָר Ps. 30. 10, la poussière te célébrerat-elle, c.-à-d. l'homme après la mort? מר מבר רַבֶּלָב Nomb. 23. 10, qui peut compter la poussière de Jacob, c.-à-d. sa nombreuse postérité. Quelquefois comme מַצַּמַר שְׁרֵפֶּח תַּדְשָּאַח: אַפֶּר Nomb. 19. 17, de la cendre du sacrifice d'expiation brûlé. Plur. : יָראֹשׁ עַמָּרוֹת הַבֶּל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; יָצָמָרֹת זָהַב לּוּ Job 28. 6, la poudre d'or y est.

ን\$½ n. pr. 1° Epher, fils de Midian, Gen. 25. 4. — 2° I Chr. 4. 17. — 3° 5. 24.

עקיר m. Chevreuil, gazelle, faon: ללפֶר דְיַאִּיְלִים Cant. 2. 9, au faon des biches; בְּשָׁרֵי בְּעָשְׁרֵי Cant. 4. 5, comme deux faons.

קלְרָה n. pr. 1° Ophrah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 23; בית Mich. 1. 10. — 2° Ophrah, ville de la tribu de Manassé, Jug.6.11. — 3° Ophrah, fils de Meonothai, I Chr. 4. 14.

מְלְּבְּוֹן n. pr. 1° Ephron, ville aux confins de Benjamin, II Chr. 13. 19 (keri מְּבְּיִי, .— 2° La montagne d'Ephron, à la limite de Juda et de Benjamin, Jos. 15. 9. — 3° Ephron, fils de Sohar, Héthéen, Gen. 23. 8, 10.

וַיַּפְרוֹן (v. צַּבְּרוֹן).

עלָּדֶּע f. Plomb: מְצֵע־בְּרָיֶל וְעֹפֶּרָה Job 19. 24, avec un burin de fer et avec ou sur du plomb; אָבֶן וָעּוֹפֶרָה Zach. 5. 8, poids de plomb.

 קיה לילים (Gen. 22. 3, il fendit le bois pour l'holocauste; בְּיִשְׁיִּבְיּ בְּצִּבְּׁ Exod. 25. 10, du bois d'acacias; בְּיִבְּיִ בְּּבְּיִ בְּּיִבְּיִם לָּבְּיִ אֲבִי בִּי לָבְיִּךְ אָבִי לָבְיִּךְ אָבִי לַבְּיִךְ אָבִי בִּי לָבְיִרְ אַבְי בְּיִבְיִם לָבְיִרְ אַבְי בְּיִבְיִם לָבְיִרְ בְּיִר בְּיִרְ בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִייִי בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּייר בְּייר בְּייר בּייר בְּייר בּייִיר בְּייי בְּייר בְּייר בְּייִיר בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּייי בּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בּייִיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִיייִיי בְּייי בְּייי בְּיייייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּיייי בְּיייי בְּייייי בְּיייי בְּי

Pi. 1° Chagriner, affliger: דְּשְׁבֵּר אָּרִי קְּרְשׁׁנִי Is. 63. 10, ils ont afflige, contristé, son esprit saint; בָּבִּר Ps. 56. 6, ils m'affligent sans cesse à cause de mes paroles, ou: ils tordent sans cesse mes paroles, ou: ils les empoisonnent. — 2° Travailler, façonner: יָדִיךְּ עַשְּׁבוּנִי Job 10. 8, tes mains m'ont façonné.

Hiph. 1° Chagriner, irriter: אַרְּיִבְּיִרְבִּיּאַ Ps. 78. 40, (combien de fois) l'ont-ils chagriné, irrité, dans cette solitude (quand ils étaient dans le désert). — 2° Servir, rendre un culte: רְּבָּיִבְּיִם לְּרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבְּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבְּים לְרִבְּיִבּים לְרִבְּיִבְּים לְּרִבְּיִבְּיִם לְּרִבְּיִבְּים לְרִבְּיִבְּים לְּרִבְּיִבְּים לְרִבְּיִבְּים לְּרִבְּיִבְּים לְּרִבְּיִבְּים לְּרִבְּיִבְּים לְּרִבּים לְּרִבְּיִבְּים לְּרִבּים לְּבִּים לְּבִּים לְּיבִּים לְּבִּים לְּבְּיבְּים לְּבִּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבּים בּיּבְּים בּיּבְים בּיּבּים בּיּבְּים בּיּבְּים בּיּבְים בּיבּים בּיּיבּים בּיּים בּיּבּים בּיּים בּיּבְים בּיּבְיּים בּיּים בּיּבְּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיִים בּיּים בּיּבּים בּיּים בּיבְּים בּיּיבְּים בּיּים בּיּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּיּבְיבִּים בּיּבְיבִּים בּיּבְיבִּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיים בּיּיבִּיים בּיבְּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּייבּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבְּייבּיים בּיבּיים בּיבּייבּיים בּייבּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיים בּיבּיים בּייִיבּיים ב

Hithp. S'affliger, s'irriter : צַירְעָּבּוּ שָּלִּילָנּזּי Gen. 6. 6, il s'en affligea en son cœur; נַיתְעַבְּרַגּ הָאַנְטָּים Gen. 34. 7, ces hommes en furent irrités.

עציב chald. Étre affligé, triste; part. pass.: מְּכֵל עָבִּיב Dan. 6. 21, d'une voix triste.

מעצב וְבְוָת : I • Image ou idole . תַּעָצָב וְבְוָת נמרץ האיש בווויז Jer. 22. 28, cet homme est-il comme une image, une statue, méprisable et brisée, ou : comme une idole, etc.? — 2º Travail, travail pénible, bien acquis par le travail : רלא יוסף אָבֶב בְּעָב Prov. 10. 22, et il n'y joint aucun travail; יַפָּצָבֶיךְ מְבֵית נָכְיִי Prov. 5. 10, (de peur) que tes biens acquis par le travail ne passent dans une maison étrangère; לַחֵם חַעַבָּבִים Ps. 127. 2, du pain péniblement acquis, ou : le pain de douleur (v. 3°); וְכַל־עַצְבֵיכָם הִנְוֹשׁוּ Is. 58. 3 (avec dagesch emph.), vous pressez impitoyablement (à ce qu'on vous paye) vos biens, c.-à-d. l'argent qui vous est dû. - 3º Douleur, peine : קּנְיד בְּנִים Gen. 3. 16, tu n'enfanteras qu'avec douleur ; דְּבַר־עֶּצֶב Prov. 15. 1, une parole (dite) avec dureté, une parole qui blesse.

שְּבֶּבֵּר עָּמָם: Is. 48.5, mon idole a fait ces choses. — 2° Douleur, chagrin: בְּרָהְ עֹצָב Ps. 139. 24, une conduite qui irrite Dieu, ou: qui nuit aux autres (v. d'autres explications à בְּרָהְ עִבֶּב, page 131); בְּלָהְת בְּעֹצֶב I Chr. 4.9, je l'ai enfanté dans la douleur; בְּרָהְ מַנְצִבּרְ Is. 14.3, au jour où l'Eternel te fera reposer de tes peines.

אַבּוֹן m. (const. פְּאָבוֹן). Douleur, peine, travail: בַּאָבוֹן Gen. 3. 16, (j'augmenterai) ta douleur; יְבֵינִינָּיָנָיָנָיָנָיָנָ Gen. 5. 29, et du travail pénible de nos mains.

אַצְבֶּי מְנֵירְ מְנִירְ מְנִירְ מְנִירְ מְנִירְ מְנִירְ מְנִירְ מְנִירְ מִנְירָ Ps. 135. 15, les idoles des nations; מֵיר I Sam. 31.9, le temple de leurs idoles.

אָצֶע f. (const. בְּשָׁבֵח, plur. const.

קּנְינ Fermer: עֹצָה פֵּינָיו Prov.16.30, celui qui ferme les yeux (pour mieux méditer).

אין m. Echine, épine dorsale. Ex. unique: לְּמָבֵּה הָשָּגָּה Lévit. 3. 9, ce qui est près de l'échine (de la brebis).

I בְּרְחוּ עַבָּה Bois, arbre: מָרְחוּ עַבָּה Bois, arbre: מָרְחוּ עַבָּה Jer. 6. 6, coupez des arbres.

עצה f. (rac. יבעץ, const. עצה). Conseil, avis, projet, dessein: וַשַּׁמַעַ לְעַבָּה Prov. 12. 15, le sage écoute les conseils; אַנְשֵׁר עַצְרָוּי Ps. 119. 24, les gens de mon conseil, mes conseillers; וַנַצָּח מָלָאַכֵּרוּ רָשְׁלִּים Is. 44. 26, il accomplit l'avis de ses envoyés, c.-à-d. leurs propheties; ועצה שלום תחיה ברן שניהם Zach. 6. 13, il y aura entre les deux un conseil de paix, c.-à-d. une parfaite concorde; עצר־עני חַבִּישׁוּ Ps. 14. 6, vous faites honte à l'affligé à cause de son dessein; לַבְּשׁוֹת בַּצָּח וְלֹא בִינִי Is. 30. 1, de former des desseins que je n'ai point inspirés, ou : de prendre conseil. et non pas de moi; וְכַל־עַצָּרִוּךְ יְמֵלֵא Ps. 20. 5, il remplira tous tes desseins; וַפצח בי דירא חִקום Prov. 19. 21, le dessein de l'Eternel seul subsiste; איש עַבַּרָיי Is. 46. 11, l'homme qui doit accomplir mon dessein; בָּר בְעֵצָרו נְשַּלְּחָרוּ I Chr.12. 19, ils l'avaient renvoyé après réflexion; וְּלֵּל הְעֵצָה Jér. 32.19, grand en conseil. Deut. 32. פרי-גור אבר עצות הערת Deut. 32. 28, ils sont un peuple privé de conseil, c.-à-d. de sens, de sagesse, ou : qui n'écoute pas le conseil; ער־אָמָה אָטָשׁרָה עָצוֹרה Ps.13.3, jusqu'à quand agiterai-je ces pensées, ces craintes, en moi-même?

בין נְצֵּבּים מְשִׁנִי Adj. Fort, puissant: יַבּן נְצָבּים מְשִׁנִי Exod. 1.9, plus nombreux et plus fort que nous; מְלָכִים עֲצִוֹמִים 135. 10, des rois puissants; יְבִין עֲצִּבִּיִם יַמְרִיד Prov.

18. 18, il fait le partage entre les puissants; sants; Is. 53. 12, il distribuera le butin qu'il aura pris des puissants. Poét., pour : membres puissants, griffes : יְאָרַ בְּצִּיבְּיִם יְחַלֵּכְּאָרֵם : 10. 10, les malheureux tombent entre ses griffes; selon d'autres: en sa puissance; יְבִיבְּיִם בְּלֵּרְוּרִינְיִן Prov.7.26, ils sont nombreux ceux dont elle a causé la mort, ou: elle a tué des plus forts; בְּצִיבְּיִם מִשְׁרֵבֶּם Amos 5.12, vos péchés sont nombreux.

גְּיִיוֹן בְּבֶּר n. pr. d'une ville dans Edom, sur le rivage de la mer Rouge, Nomb. 33. 35, I Rois 9. 26.

לאני Kal inusité. Niph. Étre paresseux : אַל־מַּבְּלוּ לֶלֶכָּיִם Jug. 18. 9, ne soyez point paresseux à partir.

ער בְּתֵר עָצֵל תְּשְׁתָר . Paresseux: עַר בְּתָר עָצֵל תְשְׁתָר Prov. 6. 9, paresseux, jusqu'à quand seras-tu couché?

עְצְלֶּהְ הַשִּּרל: f. Paresse בּצְלֶּהְ הַשִּּרל: Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement; רְּלֶּהֶם עַצְלִּהְ Prov. 31. 27, le pain de paresse, pour: d'une paresseuse; duel: מַצְצַלְהַיִּם יִשַּהְ תַּשְּקָרָה Eccl. 10. 18, a cause d'une forte paresse, ou des mains paresseuses, la charpente s'écroule.

עצַע ויי Trans. Fermer (v. פָּצָּה): ולצם ערניר Is. 33. 15, celui qui ferme les yeux (pour ne point voir le mal). — 2º Intrans. Etre fort, puissant, devenir puissant : בּי־עַצְכָהַ כְּשָנוּ בְּאֹר Gen. 26. 16, tu es devenu bien plus puissant que nous; מַרו עָצְמוּ רָאשַׁירָזם Ps. 139. 17, que le nombre en est grand; ביבי המאר מאר Exod. 1. 7, ils devinrent extrêmement puissants; יְעַצֵּם כֹּהוֹי Dan. 8.24, et sa puissance s'accroîtra; יאיבי חיים עצמי Ps. 38. 20, mes ennemis sont en vie et sont puissants. - Etre considérable, nombreux : עַנְבַמוּ מָשָׁמַר Ps. 40. 6, ils sont trop nombreux pour que je puisse les raconter; עַצָּמוּ מִשָּׁבוֹתֵידָם Jér. 5. 6, leurs rébellions, apostasies, sont augmentées.

Pi. 1º Fermer : וַיִּעַצֵּם אָּח־עֵּינֵיכָם Is. 29. 10, il a fermé vos yeux. — 2º (de

אָבָיין) Ronger ou briser les os : יְיִהְּתְּאַרֵיוּן Jér. 50. 17, et ce dernier lui a brisé ou rongé les os.

Hiph. Rendre puissant: יַיִּפְּבָּיִה Ps. 105. 24, il l'a rendu plus puissant que ses oppresseurs.

בַּצָּמִים des deux genres (plur. בַּצָּמִים, plus fréq.: ning). 1° Os, ossements: יייי שני Gen. 2. 23, l'os de mes os; עצם אל עצמ Ez.37.7, un os (s'approcha) de l'autre; וְרָאָת כָּבָּם אָרָם Ez. 39., 15, s'il voit les ossements d'un homme; במיה היפה Exod. 13. 19, les ossements de Joseph; בַּבַּבְּנִים הָבָכֵן הַאָּלֵאַה Eccl.11. 5, de même que (tu ne sais pas comment se forment) les os dans le sein d'une femme enceinte. — 2º Corps, visage, teint : אַרָשָא לְכָצֵם Prov. 16. 24, et salutaire pour le corps; אַיִרמוּ עָצָם מִּפְוִינִים Lament. 4. 7, ils avaient le teint plus vermeil que le corail. — 3° Il remplace le *pronom* même : אַנֶּצֶם תַּיּוֹם חַוַּיָם Gen. 7. 13, en ce jour même; וּכְעָצֶם וַשָּׁמֵיִם Exod. 24. 10, et comme le ciel même, ou: comme la face du ciel; יומים מימים Job 21. 23, dans toute sa vigueur; עַבְּמִי Ritucl, moi-même.

DYV, n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 3.

DY m. 1°Force: ביור וְלְצֶּם חַרָּא Deut. 8. 17, ma puissance et la force de ma main. — 2° Corps, substance, essence: לארוְבְּוַר עְצְּמִר מְעָּרָּן. 139. 15, ma substance, mon corps, ne t'était pas inconnu.

קינְאָלְ f. 1° Force, puissance: אַלְאֵירָן ווּלְאֵירָן f. 18. 40. 29, a ceux qui sont sans vigueur il donne une grande force; אָלְינְיִהְ שִׁשׁ Nah. 3, 9, l'Ethiopie était ta force. — 2° Multitude: תְּבְיִרָּן מָאֹרָ ווֹבְרַיִּךְ מָאֹרָ Is. 47. 9, a cause du grand nombre de tes enchanteurs.

ነጋኒህ n. pr. d'une ville sur la frontière méridionale de la Palestine, Nomb. 34. 4.

חוֹם אָע f. pl. Fortes raisons, arguments: תַּיִּלְישׁי פַאָּמוֹהַיְכָּם Is. 41. 21, produisez vos arguments.

אָע ח. pr. d'une ville inconnue; פְּרִינּי הָעָבְּנִי Il Sam. 23.8, Adino l'Esnite (עוים ייני בייני ייניביי).

עצר (fut. יַפָּצֹר et יַפָּצֹר) 1° Fermer, renfermer, emprisonner : וְעַבֵּר אַת־ הַשְּׁמֶרָם Deut. 11. 17, il fermera les cieux; עצר עַבָּר הַי וּנְעָר מַל־רַיְחִם Gen. 20. 18, l'Éternel avait fermé tout sein, c.-à-d. avait rendu stérile (toute la maison d'Abimélech); אָם־אָנִי תַּמּוֹלָיד וְעַצֵּרְתִּי Is. 66.9, moi qui fais naître, fermerais-je (le sein), empêcherais-je d'enfanter? ני אָם־אָשַׁהוּ טַצְרַהוּ־לָניּ I Sam. 21.6, les femmes ont été éloignées de nous, nous ne nous sommes pas approchés d'elles; לַבְּר בְּנַבְּלְהָר Jér. 20. 9, (un feu) renfermé dans mes os; רוא עבור Néh. 6. 10, il y était renfermé; אַשׁרּר מֶלֶהְ אַשׁרּר II Rois 17. 4, le roi d'Assyrie l'enferma; עור עצור מפני שאול I Chr. 12. 1, encore enfermé, caché, de peur de Saul, ou : évitant la face de Saul; שבאר Deut. 32. 36, des biens qu'on conserve chez soi (v. l'exemple מַלֵב , page 520).

2º Retenir, empêcher: נַעַבְרַוּד-נָא אוֹרָוָה Jug. 13. 15, je te prie que nous te retenions; וְלֹא רַפַּצְרְכָּח תַּעָּטֶׁם I Rois 18. 44, que la pluie ne te surprenne, exact. me t'empêche (de sortir); אַל־תַּעָצָר־לָּר לְרַכֹּב II Rois 4.24, n'arrête pas (l'ânesse) pendant que je la monterai. Avec : וַפְצֹר בְּבְּלִּיךְ מִיר יוּכָל Job 4.2, qui pourrait retenir ses paroles; יעצר מַמַיָּם Job 12. 15, il retient les eaux. — קצר להן Garder, conserver, la force; avoir le pouvoir : יְלֹאׁ עַצַרְתִּי כֹּהָ Dan. 10. 8, je ne conservai aucune force; רְלֹאִר עַצֵּר כֹהַן ירָבְעָם עוד Il Chr. 13. 20, Jarobeam n'eut plus de force, de pouvoir; יבָר יניבר־מין לְבְּטֹח־לוּ בֵּיִת II Chr. 2. 5, qui aura le pouvoir de lui bâtir une maison. De même sans יָלא צָּבֶּרָה לָלֶבֶרה : כֹּיָה אל-פּרְשׁישׁ II Chr. 20. 37, ils ne purent pas aller a Tharsis.

9° Commander, régner: אַל־יַצְעַר עָבְּךְ אַנְישׁ II Chr. 14. 10, nul homme ne peut régner à côté de toi, ou : ne peut prévaloir contre toi; I Sam. 9. 17, celui-ci régnera sur mon

אַרְעָבֶר נְּעָבֶר נְעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבֶר וֹעָבָר וֹעָבָר וֹעָבָר וֹעָבָר וּעַבְּר וּעִבְּר וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּר וּעִבְּר וּעִבְּר וּעִבְּר וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְּי וּעִבְי וּעִבְּי וּעִבְּיוּ וּעִייִי וּעִבְּיוּ וּעִייִי וּעִבְּיוּ וּעִייִי וּעִבְּי וּעִבְּיוּ וּעִייִי וּעִבְּיוּ וּעִייִי וּעִבְּיי וּעִייִי וּעִבְּיי וּעִייִי וּעִבְּיי וּעִייִי וּעִייי וּעִייִיי וּעִייי וּעִייי וּעִייִיי וּעִייִיי וּעִייי וּעִייי וּעִייִיי וּעִייִיי וּעִייי וּעִייי וּעִיייי וּעיייייי וּעִיייי וּעִיייי וּעִיייי וּעִיייי וּעִיייי וּעִיייי וּעִייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעיייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעיייייי וּעיייייייי וּעיייייי וּייייייי וּעייייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי וּעייייי ו

אני ש. Domination, pouvoir: עַּבֶּר Jug. 18,7, (nul n')héritait le pouvoir, le pouvoir n'était pas héréditaire, ou : personne ne possédait le commandement, ils étaient libres.

ילְצֶר רָתִם: 1º État d'être fermé: יְלַצֶּר רָתִם: Prov. 30. 16, le sein fermé, stérile.—
2º Oppression: מַלְצֶר וּמִלְצֶר וּמִלְצֶר וּמִלְצֶר בּיִּמְיּ לְּמָּח Is.
53. 8, il est enlevé, retiré, de l'oppression et des châtiments; יְבָּצְר רָצָּר Ps.
107. 39, par l'oppression, par le malheur.

שניית אינית אינית בארים אינית בארים באליית בארים בארי

אָלָאָ chald. (v. אָבָאָ). Oppression, mal: פּן בֶּל־בָּקָא Rituel, de toute oppression, ou: de tout mal.

Pi. Retenir, retarder : ילא ישקבם Job 37. 4, il n'arrête pas (les nuages).

באבר m. (const. באבל, avec suff. יום אבן ביי plur. const. יקבר, פקבר avec dagesch euph., et יפקבורו). 1° Talon, pas, démarche, trace: אָמָד הְשׁוּשְׁנוּ עֲקַב Gen. 3. 15, toi, tu lui blesseras, mordras, le talon; ליקביה עקביה Jér. 13. 22, tes talons, tes pieds, ont été violemment dépouillés, découverts; עקבר־סוס Gen. 49.17, les pieds, exact. les paturons du cheval; צוֹן צַקבר יִסְבֵּנִי Ps. 49. 6, l'iniquité de mes talons (c.-à-d. de mes démarches, de mes actions) m'entoure, m'enveloppe; selon d'autres : l'iniquité de ceux qui me poursuivent, etc.; אַשֶּׁר הַרְּפוּ נִּקְבוֹת בְּשִׁיהָוְה Ps. 89. 52, par lequel ils ont outragé les démarches de ton oint; אָא־לָךְ נְּנִּלְּקַבֵּי תַשֹּאֹן Cant. 1. 8, suis les traces des brebis; וְעַקְבוֹחֶיךָ לֹא נוֹדֶעוּ Ps. 77. 20, tes traces n'ont point été connues. — 2° Arrièregarde: יאַר־עַקבו Jos. 8. 13, et ceux qui tenaient le dernier rang, l'arrière-garde.

בקב m. 1° Fin, suite d'une chose, récompense d'une action : בְּשֶׁבְרָם עֲקֶב רָב Ps. 19. 12, quand on les observe, il y a une grande récompense; adverbialement, jusqu'à la fin, toujours : בַּב רָּמָד עַקב Ps. 119. 33, je garderai (cette voie) jusqu'à la fin de ma vie, ou (v. בֻקב): en suivant ses traces; selon d'autres : je la garderai (ayant en vue) la récompense (qui m'attendrait); ר לעולם עקב Ps. 119. 112, toujours, jusqu'à la fin, ou: la récompense durera toujours. — 2º Prep. A cause de. pour: צל־עַקב בְּשָׁבֶּם Ps. 40. 16, a cause de leur honte, ou : qu'ils aient la honte pour récompense; עַקַב שׁתַּד Is.

אַקְּכָּה Tromperie, ruse: אָקְּכָּה II Rois 10.19, (Jéhu) faisait cela avec ruse, finesse.

קר אָז־יִבְּלָר אָז־יִבְּלָר בָּל Gen. 22. 9, il lia Isaac, son fils.

" Niph. שָּנְכְּקֵר כֵּל אַב־תַּוּמְתַ Rituel, qui מָּנַכְּקַר כֵּל אַב־תַּוּמְתַ Rituel, qui a été lié (pour être offert) sur l'autel.

לקלי. Marqueté, rayé; selon d'autres: marqueté aux pieds, aux endroits du corps, par où on les attache (ע. קבלי : Gen. 30. ביבון הבי המיאן אל-בילי Gen. 30. 40, il fit que le troupeau avait en vue les brebis marquetées, rayées; יינעקויים (vers. 35), (les boucs) marquetés.

קר Action de lier: ביר בּקר נְדִילִּים II Rois 10. 12, nom d'un endroit, littér. la maison où les bergers attachent, lient, les brebis (pour les tondre), ou: lieu de réunion des pasteurs.

קרבי עסה קשר f. Oppression: מְּבֶּבי עָסָה קשׁר Ps. 55. 4, a cause de l'oppression du méchant.

י עקידה. f. Action de lier, sacrifice: בקידה יחיד Rituel, le sacrifice du fils unique (d'Isaac).

י עקיבה בקרב: Aboth, צקיבה Aboth, la piqure d'un scorpion.

עקל Kal. inusité. Pou. Étre courbé, tortueux : בְּשָׁקֵל Hab. 1. 4, des jugements corrompus, pervers; de la

עקלקל, adj. (plur. seul usité). Tortueux, oblique : אָרָהוֹה צַקלְקלּה ש. אָרָהוֹה צַקלְקלּה Jug. בּקלְקלּהָם Ps. 125.5, leurs sentiers obliques.

עקלחון, adj. Tortueux : נָיִשׁ צָּקּטָּרוּן Is. 27. 1, le serpent tortueux.

沢以.n. pr. Akan, fils d'Eser, Gen. 36.27.

אַקר (ע. ישָקר) Déraciner, arracher : בְּעַקוֹר נְטוּצְ בּבְעַקוֹר נְטוּצָ Eccl. 3. 2, d'arracher ce qui est planté.

Niph. Etre arraché, être renversé : נְּמֶּבְרוֹן הַּנְּטֵּרוֹ נְמָבְרוֹן הַנְּטֵרוֹן הַנְּטֵרוֹן הַנְּעָבִרוֹן הַנְּטֵרוֹן הַנְּטֵרוֹן הַנְּעָבִרוֹן הַנְּעָבִרוֹן הַנְּעָבור

renversée.

Pi. Couper les jarrets (à un animal), paralyser, abattre : אָריסיִסיִים וְשְּׁיִים וְשִׁיִּסְיִּם וְשִׁיִּם וְשִׁיִּם וְשִּׁיִם וְשִׁיִּם וְשִּׁיִם וְשִּׁיִם וְשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁיִם וּשִּׁים וּשִּים וּשִּישִּים וּשִּישִּים וּשִּישְּישִּים וּשִּישִּים וּשִּים וּשִּישִּים וּשִּים בּישִּים וּשִּים בּישִ

קרע, chald. Kal. inusité. Ithp. pass. Etre arraché: אָרְעָקרָגָּע Dan. 7. 8, (trois cornes) furent arrachées.

קקר, adj. (fém. בְּקָרָת, צְּקָרָת. Stérile: תְּקָבָת בְּהָ צָּקָר בָּקָר בְּהָ צָּקָר בָּקָר בְּהָ צָּקָר בְּיִבְּקָר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְיר בְּיִבְּקר בְיבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְּיִבְּקר בְיבְּיִבְ בְּיִבְּיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיך בְּיִבְּיר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְיבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בּיין בּיבְּיר בּיין בּיבְיר בּיין בּיבְיר בּיין בּיבּין בּיין בּיבְּיר בּיין בּיבְּיר בּיין בּיבְּיר בּיין בּיין בּיבְּיר בּיין בּיין בּיבְּיר בּיין בּיבְּיר בּיין בּיין בּיין בּיין בְּיבְייר בְּיין בְּיבְיר בּייִין בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייִייִי בְּייר בּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיר בְּיִבְיר בְּיִיר בְּיִיי בְּיִיי בְייִיי בְּיִיר בְיייי בְּייר בּייי בְייי בְּייר בּייי בּייר בּייי בְּייי בְיייי בְּייר בּיייי בְּייי בְּיייר בּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייר בּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְיייי בְייי בְּייי בְיייי בְייי בְיייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְייִיי בְייִיי בְייִיי בְּייי בְיייי בְייִיי בְיייי בְיייי בְיייי בְייִייי בְיייי בְיייי בְיבְייי בְייִייי בְיייִיי בְייייי בְייייי בְיייי בְיייי בְיייי בְיייי ב

קר. Racine. Au fig., qui n pris racine dans un pays, qui s'y est établi: עַ מְּמֶר מְּשְׁבְּיִח Lévit. 25. 47, à un habitant du pays, mais dont la famille y est étrangère.

ופע n. pr. m. I Chr. 2. 27.

קר. m. chald. (const. פַּקר.). Racine, tronc: פַּקר שָׁרְשׁוֹּחָר Dan. 4.12, le tronc de ses racines. " Au fig.: אָנייִם Aboth, le plus essentiel; שְׁלִישׁ עָשְׁרַח עָקּרִים Rituel, les treize principaux articles de foi.

לַלְרָבִּים ... (plur. לַלְרָבִּים ... 1° Scorpion: עַקרָבּוֹשׁ שֶּׁרְהַ וְעַקרָב. Deut. 8. 15, des serpents brûlants et des scorpions; בְּיִשׁ שִּׁרְהַ וְעַקרָב בּרַבּים אַתְּח וּשִׁבּ בַבּרַבְּים אַתְּר וּשִׁבּ בַּרַבְּים אַתְּר וּשִׁבּ בַּרַבְּים אַתְּר בִּים אַתְּר וּשִׁבּ בּרַבּים אַתְר בִּים אַתְר בִּים אַתְר בִּים אַתְר בִּים בּרַבְּים בּרַבְּים בּרַבְּים וּעַר זְּרַבְּים בּרַבְּים בּרַבְּיבִּם בּרַבְּים בּרָבְיבִּם בּרָבְיבִּם בּרָבְיבִּים בּרָבְיבִּם בּרָבְיבִּם בּרַבְּיבִים בּרָבְּים בּרַבְּים בּרַבְּים בּרָבְּים בּרָבְיבִּם בּרָבְיבִּים בּרָבְיבִּים בּרָבְיבִים בּרָבְּים בּרַבְּיבִּים בּרָבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבְּיבּים בּרָבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרָבּים בּרַבְּיבּים בּרַבְּיבִים בּרָבִּים בּרַבּים בּרַבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרָבּים בּרָבּים בּרַבּים בּרַבְּיבִים בּרָבִים בּרָבּים בּרָבּים בּרַבְּיבּים בּרַבְיבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרָבּים בּרַבְּיבּים בּרַבּים בּרַבּים בּרַבּים בּיבּים בּרָבּים בּיבּים בּיבּים בּרַבּים בּרִבּים בּרָבּים בּרַבּים בּיבּים בּרִים בּיבּים בּרָבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּ

יוף תרון n. pr. Ekron, une des cinq villes principales des Philistins, Jos. 13.3, appartenant plus tard à la tribu de Dan, Jos. 19. 43; יְרָשָּׁלְיִרִי Jos. 13. 3, et (le prince) d'Ekron.

עקשני Présenter comme pervers: אָנִי נַיּמְקְשֵׁנִיי Job 9. 20, si je suis innocent, il (Dieu) ou elle (ma bouche) me convaincra d'être perverti, d'être coupable.

Niph. וְנֶּלְכֵשׁ דְּרָבִים Prov. 28. 18, mais celui qui est pervers dans ses

voies, dans sa conduite.

Pi. Detourner, rendre tordu, corrompre: מְּחָבּוֹ צְּשְׁשֵּׁ לְּחָבּוֹ Is. 59. 8, ils pervertissent, corrompent, leur conduite, exact. ils rendent leurs sentiers tortus. Part.: בְּיִבְיִּם דְּיִבְיִּם Prov. 10.9, celui qui pervertit ses voies.

Deut. 32. 5, une race perverse; אָשֶׁר אָרְתְּתְּקָם Prov. 2.16, desquels les voies sont tortueuses; בְּשָׁשׁ Prov. 41.20, ceux dont le cœur est corrompu; אַבָּב עַקַשׁ שְּׁשָּׁהַ Prov. 101. 4, le cœur pervers; Prov. 19.1, que celui dont les lèvres sont perverses, dont les paroles sont équivoques, doubles.

אַקּשׁהּא f. Perversité: רְּשָּׁהְאַדְּאָרָ Prov. 4. 24, 6. 12, la perversité de la bouche, le mensonge, la médisance.

עָרִיד שָּרָהְ : Ennemi : תְיִדִּי שָרָהְ I Sam. 28. 16, il est devenu ton ennemi; פָּלְיּא שָרָיהְ Ps. 139. 20, tes ennemis profèrent ton nom en vain; selon quelques-uns aussi : רַבֶּל עָרִים Is. 14. 21, pour qu'ils ne remplissent pas la terre d'ennemis, de perturbateurs (v. à I בַּרָי).

ער. pr. Ar, ville principale des Moabites, Nomb. 21. 15, Deut. 2. 9: ער מואב Nomb. 21. 28, Ar, des Moabites.

ער chald. Ennemi: מְשֶׁרֶהְ לְשֶּרֶהְ Dan. 4. 16, et que son interprétation (s'accomplisse) sur tes ennemis.

ער part. (v. I עור).

TY (qui est éveillé) n. pr. Er, fils de Juda, Gen. 38.3.

I JUN Meler (v. Hithp.). 1° Echanger les marchandises, trafiquer : בּצַיבׁרְ בַּעָּיבׁרָ Ez. 27. 9, pour échanger ta marchandise, ou : pour faire ton commerce (v. verset 27, et a I מערב). — 2º Se mettre à la place d'un autre pour cautionner, être garant, répondre soit de la vie, soit des dettes, d'un autre : פר עַבְּהָף עָרֵב אָח־חַזְעֵר Gen. 44.32, car ton serviteur a répondu de l'enfant, c.-à-d. de sa vie; שִּיבְנִי נִשָּׁרְ Job. 17.3, donne-moi quelqu'un qui soit garant pour moi auprès de toi; ערבור ls. 38.14, sois garant pour moi, c.-a-d. protége-moi; בִּי־עַרַב זַר Prov. 11. 15, s'il a répondu pour un étranger; אָם־עָרָבְתָּ לְרֵעֵקּ Prov. 6. 1, si tu as cautionne ton ami, ou : si tu as cautionné quelqu'un envers ton ami; ערב ערבה לפני רעדו Prov. 17. 18, qui repond, se rend caution, pour son ami, ou envers son ami. - 3º Engager, donner en gage: אַנַחִטי עֹרְבִּרם Néh. 5. 3, nous engageons (nos champs, etc.). Avec \(\frac{1}{2}\) Engager son cœur, se risquer, se hasarder: מִי הוּא-זָה עַרָב אַת־לָבוֹ Jér. 30. 21, qui est celui qui engage son courage, c.-a-d. qui se hasarde (de venir vers moi). - 4º Étre doux, être agréable : וּשְׁנַחִר עַרְבָּח לִּר Jer. 31. 26, et mon sommeil m'a été doux; וצרבה לבי מנדת man Mal. 3. 4, l'offrande de Juda sera agréable à l'Eternel; רַעַרָב עַלָּרו שִׁרְחִר Ps. 104. 34, puisse ma prière lui être agréable! אַשָּׁר עַרָבָתְּ עַלֵּיהָם Ez. 16. 37, (tous ceux) auxquels tu avais plu.

* Hiph. Rendre agréable : יְתַּעֶרֶב נָאּ Rituel, fais (que les paroles de ta loi) soient agréables.

Prov. 24. 21, ne te mêle point avec ceux qui recherchent le changement, avec des gens remuants. — 2º Donner une garantie, un gage: יִיִּיאָרֶב נָא אֶד דְּאֵלֹנְי Is. 36. 8, donne une garantie a mon maître, le roi, ou : engage-toi envers lui.

II אָרַכּן (de בְּיָם) Faire soir, faire sombre: קָּרָבּוּם לַּעֵּרוֹם Jug. 19.9, le jour baisse et le soir approche; קַּרָבָּוּם לַּעֵּרוֹם Is. 24.11, toute joie est troublée, ou s'est évanouie.

Hiph. 1° Faire quelque chose le soir: בְּשַׁבֶּת I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — ° 2° Faire venir le soir : בַּעַבְּרֵב בַּרָב Rituel, qui fait paraître le soir.

אַר chald. Méler. Pa.: פַּרְזְּלָא מְעָרַב שַׁרְחָסְתְּ טִרטָא Dan. 2. 41, le fer mélé avec de l'argile et la terre glaiseuse.

ולף.: מְחְצָּרְבִּין לֶחֵין vers. 43, ils seront meles.

בר שוב (adj. Doux, agréable: בר שוב בר כולה ערב כמוד. 2.14, car ta voix est douce.

⊃'N m. Mélange d'insectes malfaisants, ou de bêtes sauvages; la quatrième plaie d'Égypte; selon d'autres: une espèce particulière d'insectes ou de mouches, Exod. 8. 21, 27, Ps. 78. 45.

ערָב (et בּיַע, n. pr. L'Arabie, Is. 21. 13, Ez. 27. 21; בֶּיבִי Is. 13. 20, et בֵּיבִי Néh. 2. 19, un Arabe. Plur.: הָּבֶּיְבִים II Chr. 21. 16, et הָּבִּיְבִים II Chr. 21. 16, et הַּבִּיְבִים

בְּיְרִיף M. 1° Trame d'un tissu: בְּיְרִיף Lévit. 13. 48, dans la chaîne, ou dans la trame. — 2° Collect. Mélange de gens de toutes sortes, surtout d'étrangers: בְּיָרֵי אָנָיף בְּיָרָ בְיַרָ בְיַרָ בְיִר בְיַרָ בְיִר בִיִּר בְיִר בִיִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בִייִר בְיִר בִייִּר בִייִּר בִייִּר בְיִר בִייִּר בִייִּר בְיִר בִייִּר בִייִּר בְיִר בִייִּר בִייִּר בְּיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִייִּר בְיִר בִּיִּר בִייִּר בִייִּר בְּיִר בִּיִּר בִייִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בְּיִר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בִּיִּר בְּיִר בִּיִּר בִּיִּים בּיִּר בְּיִר בִּיִּר בִּיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בִּיִּר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִי בְּיִּר בְּיִר בְּיִי בְּיִים בְּיבִי בְּיִים בְּיבִי בְּיִים בְּיבִי בְּיִים בְּיבִי בְּיִּים בְּיבִּים בְּיבִּי בְּיִים בְּיבִּים בְּיִּים בְּיבִּים בְּיִּים בְּיבִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיבְּים בְּיִּים בְּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים

בר לפר des deux genres. 1° Soir: מְרַבּקר בר עָרַב Exod. 18. 14, depuis le matin

jusqu'au soir ; אַרֶב Gen. 19. 1, לַעָּה עָרֶב 8.11, לַטֶּרֶב Ps. 59.7, et seul בַּעָרֶב Exod. 16.6, sur le soir, vers le soir. Plur.: זאַב עַרְבוֹתו Jér. 5. 6, le loup du soir, qui sort le soir pour surprendre la proie, ou : loup du désert (v. צֶּרֶבָּח). Duel : בין חערבים Exod. 16. 12, entre les deux soirs, entre le jour qui finit et le soir qui commence, temps de la journée pendant lequel on offrait l'holocauste du soir, et qui dure depuis le moment où le soleil commence à décliner jusqu'à la nuit; " שַּרָב שָׁתָּה Aboth, veille du sabbat. — 2º Mélange, association, alliance : מַלְבֵּר חֲעָרֵב I Rois 10. 15, les rois alliés, ou : les rois de l'Arabie ou de l'Occident; וֹאָת כַּל־הַוֹעֶרֶב Jér. 25. 20, et tous les alliés.

ערב m. (pl. ליבים). Corbeau: יִישְׁלֵּה Gen. 8.7, il lacha un corbeau; לְבָיֵ שֹׁרֵב Ps. 147. 9, aux jeunes corbeaux.

n. pr. 1° Oreb, prince madianite. — 2° Nom d'un rocher sur la rive du Jourdain, où le prince Oreb a été tué, Jug. 7. 25.

ערָכָּה f. 1° Lieu aride, désert : אֶרָץ צירו וערברו Jér. 51. 43, une terre aride et un pays sauvage, désert; אַטַר שָּׁמָתָר ; עַרָבָה בֵּירוֹי Job. 39. 6, à qui j'ai donné le désert pour maison. Avec l'art.: בּצֵרָבָּח Deut. 1. 1, 2. 8, Jos. 12. 8, la plaine, la contrée, qui s'étend des deux côtés du Jourdain et de la mer Morte. Un de ces côtés est appelé : יצרבות הריחו Jos. 5. 10, la campagne de Jéricho, et l'autre : מַעַרְבֹּח מוֹאָב Deut. 34. 1, de la plaine de Moab; רם חערבה Deut. 4, 49, la mer du désert, el נַחַל הָשְׁרֶבָּח Amos 6. 14, le torrent du désert, un torrent entre Moab et Edom; selon d'autres : le premier la mer Morte, et l'autre le Kidron. — 2º Plur. אַכבוּת les cieux (lieux de délices, v. לַרֹבֶב בָּעַרָבוֹת (4°): לַרֹבֵב בָּעַרָבוֹת Ps. 68. 5, à celui qui est monté sur les cieux.

ערָכְּה, n. pr. Arabah, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 18. ערְבָּרְ, Caution, garantie, gage: אַרָבְּעָרְבָּרְ רְבְּיִבְּעִרְם חְקָּהַן Prov. 17. 18, qui se rend caution; הְּבָּרְבָּ תְּקָה בְּיִבְּעָרָם הְקָה I Sam. 17. 18, tu emporteras leur gage, c.-à-d. tu le retireras, s'ils ont emprunté sur un gage.

עָרֶבוֹן m. Gage : מָרָבוֹן אֲשֶׁר אֶּהֶּן־לָּךְּ Gen. 38. 18, quel gage te donnerai-je ? יַעְרָבוּ, יִעְרָבּי Arabe (v. מַרַבּ בּ

ענְרָבִים m. pl. (const. עַרְבֵּר־נָחַל). Saules: אַרְבֵּר־נָחַל Job. 40.22, les saules du torrent; אַרְבִּרִם בְּחִבְּרִם בְּחִבְּרִם בְּחִבְּרָם Ps. 137.2, (nous avons suspendu nos harpes) aux saules au milieu d'elle; בַּלּרָבָּרִם Is. 15. 7, le torrent des saules, dans le pays de Moab.

ערְכְּחִי De la ville d'Araba, II Sam. 23. 31.

אַרְע Grier, soupirer après, désirer ardemment: מְּאֵיֶל הַשְׁרֹג עֵּל־אָמִּרְכֵּן־יָטֶיִם עַן אַנְידְּע אַלִּידְאַ Ps. 42. 2, comme le cerf brame, soupire, après les torrents, ainsi mon âme soupire après toi.

77½, n. pr. 1° Arad, ville chananéenne, Nomb. 21.1, Jug. 1.16. — 2° Arad, fils de Beriah, I Chr. 8.15.

ענְדְר m. chald. (ע. עֶרוּד). Ane sauvage, onagre: וְעִּבּדְיַבֶּא מְדוֹרַשׁ Dan. 5. 21, sa demeure sara avec les onagres.

אָרָה Kal inusité. Niph. Étre répandu: בּוֹ־יַבֶּרָה עָּלֵּיִם רוּחַ בִּשָּׁרוֹם Is. 32. 55, jusqu'à ce que l'esprit soit répandu d'en haut sur nous.

 cèdre; אָן דּיְיְּטִדּ עֵדּי בַּדּר חַיְּטְדּי Ps. 137. 7, découvrez, détruisez, jusqu'à ses fondements; inf.: יסור הוד, Hab. 3. 13, en découvrant les fondements.

Hiph. 1º Répandre, livrer: תְּעֶּרָה שְׁנְיה נְמְּנֵיה aura livré son âme à la mort. — שָּׁר בְּּלְרָה מְשֵּׁרְה מַרְה מַרְה מָרָה Lévit. 20. 18, il a découvert sa source (son flux).

Hithp. 1°S'étendre: אַמְינְרְיוּ רָצְּנֶן Ps. 37. 35, et qui s'étendait, ou : qui fleurissait; comme un arbre verdoyant.— 2° Etre nu, être découvert : ביי וְתִוּשָׁרִי Lament. 4. 21, tu en seras enivrée, et tu seras découverte.

ערונה, f. Parterre (d'un jardin): בערונה בשלים Cant. 5. 13, comme un parterre de plantes aromatiques; Ez. 17. 7, des parterres où elle était plantée.

ארור שרור, ane sauvage: ארור שיור Job. 39. 5, et les liens de l'onagre.

לְרֵיְהָ f. (rac. עָרָה). Nudité, partie honteuse, honte: אַרְיִהְיִה אָרָה Osée 2. 11, (servant) à couvrir sa nudité; פרות אָרָה פּר. 9. 22, la nudité de son père; mais עַרְיָה אָרָה Lévit. 20.11, il a découvert la nudité de son père, il l'a déshonoré en souillant sa couche; עָרָה הָשָּר Gen. 42. 9, la nudité du pays, la partie faible, non défendue; שַרְיָה בָּרָה הָשָר Is. 20. 4, (ce qui est) la honte, l'opprobre, de l'Egypte; שַרְיִה הָבָּר Deut. 23. 15, quelque chose d'impur; Deut. 24. 1, une chose honteuse, infame. Plur.: " דיווי אַבּר בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה בּרָה ווֹר בּרָב בּרָה ווֹר בּרָב בּרָה ווֹר בּרָב בּרָה ווֹר בּרַב בּרָה ווֹר בּרַב בּרָה ווֹר בּרַב בּרָה ווֹר בּרַב בּרָב בּרַב בּרַב

בּירֵיתְם לְּכָּא Chald. Déshonneur: רְשִׁרְיֵתְם לְּכָּא Esdr. 4. 14, le déshonneur du roi, que l'on méprise le roi, ou : le dommage du roi.

בינתו ל פון ליינתו ל (pl. ביונית ל היינתו ל Gen. 2. 25, ils étaient tous deux nus; ביונית שניים ביינתו ב ב dit aussi de celui qui est mal vétu, ou qui n'a qu'une partie de ses vêtements:

vėtements à ceux qui étaient presque nus; קרוֹם וְיְדֵוּק Is. 20. 2, nu (c. à-d. sans manteau ou en habits déchirés, usés) et nu-pieds.

ערום (ע. ערום).

ערוֹער (ערָבֶּר. ערִבֶּער) m. Arbre abandonné, isolé: יְתִּהְיָנֶהְ בַּעְרוֹצֵר בַּמְּרְבָּר 48. 6, vous serez comme un arbre isolé dans un désert; selon d'autres: comme des bruyères, etc.

צר'ער, et אר'ער, n. pr. 1° Aroer, ville sur le torrent d'Arnon, dans le pays de Moab, Deut. 2. 36, Jér. 48. 19, appelée בריי Jug. 11. 26: שָרֵי צֵּלְיצָר 17. 2, les villes autour d'Aroer.—
2º Aroer, ville vis-à-vis de Rabba, appartenant à la tribu de Gad, Jos. 13.
25, Nomb. 32. 34. — 3° Ville de la tribu de Juda, I Sam. 30. 28; הְעִּלְעֵר I Chr. 11. 44.

אורץ m. Horreur, terreur: אָרִיץ Job. 30.6, dans des plaines terribles; selon d'autres: dans les creux, les cavernes, des plaines.

Is. 19.7, les prairies ou la verdure près du fleuve (v. קירות ליקוות Hithp.); selon d'autres, inf. de אין: tout ce qui est près du fleuve sera à nu, la campagne sera dépouillée.

קאָתְּעֵלם וְעָרְיָת: Nudité: וְאָרְיָתוּ בַּלם וְעָרְיָתוּ בַּלּס. אַרְיָהּוּ בַּלּס. אַרְיָהּוּ בַּלַס. אַרְיָהּוּ בַּלַס. אַרְיָהּוּ בַּלַס. אַרְיִהּוּ בַּלִּיהְתּי בַּלְּיִהְתּי בַּלְיִהְתּי בַּעִּיהְהָּי, nue; שָּׁרְיָהוּ בַעִּירִ הַעִּיר בַעִּיהְהָּרָ Hab. 3.9, ton arc est tout à fait à nu (v. 11 בַּלָּיהָר.).

"以 n. pr. Eri, fils de Gad, Gen. 46. 16.

• צריכְת Disposition, preparation: תַּבְּיבָת בַּר Rituel, et que la lumière soit bien disposée, qu'elle brille d'un grand éclat (v. à קבן).

עריקה, f. (plur. צריקה seul usité). Pate: באשרת בייסתקם Nomb. 15. 20, באשרת בייסתקם Ez. 44. 30, les prémices de votre pate.

עריפים, m. plur. Cieux, nuages: אוריפיק, Is. 5. 30, la lumière s'obscurcit, ou : le soleil est obscurci par les nuages (qui couvrent ce pays).

גריינים . plur, שלו. (rac. קרינים, plur. נפרינים). Isolé, abandonné, un homme privé d'enfants: יאָנֹכִי וּשֹלַן Gen. 15.2, j'erre sans enfants, ou : je m'en irai de ce monde sans laisser des enfants; Lévit. 20. 20, ils mourront sans enfants.

אברן (fut. ישרה) 1° Ranger, mettre en ordre, disposer : ויצרה צרד הוצגרם Gen. 22. 9, il disposa le bois (sur l'autel); וְעָרַהְ עָלָית תָעלָהו Lévit. 6. 5, il y mettra, disposera,l'holocauste; חַצַּרְכוֹת לָה צַל־חָזָג Jos. 2. 6, qui avaient été arrangées par elle sur le toit ; וַיַּצֵּרֹךְ בֶּלֶרוּ בֶּלֶרוּ בֶּלֶרוּ בַּלָרוּ בַּלָרוּ בַּלָרוּ בַּלָרוּ בַּלָרוּ בַּלָרוּ 40. 23, il mit sur (la table) par rangées les pains (de proposition); בערה אחדתורות Lévit. 24.4, il arrangera, préparera, les lampes; עַרַכְּתִּי נֵר לִמְשִׁירִוּי Ps. 132. 17, je préparerai une lampe ו mon oint; שָרָפָּח שָׁלְחָימָה Prov. 9. 2, elle a dressé sa table; וְשָׁלְּחֶוֹ עָרוּהְ לְּמָנֵיהָו Ez. 23. 41, et une table était dressée devant (le lit); צרוברו בכלל II Sam. 23.5, (une alliance) bien ordonnée en toutes choses; אָרָבוּ מָבֵּן וְצְהָּדּ Jér. 46.3, préparez le bouclier et la targe.

אַרַךְּ מְלְחָמָתו Se mettre en ordre de bataille, se préparer, s'armer pour le נישרכו מלחמה לקראת פלשתים : combat I Sam. 17.2, ils se rangerent en ordre de bataille en face des Philistins; ניטרכו אחם מלחמח Gen. 14. 8, ils se rangèrent en bataille, engagèrent un combat contre eux. Part. pass.: ערוה לְּבְּלְחֲמָת Jér. 6. 23, armé comme le sont des hommes qui veulent livrer combat; ערוך מְלְחֵמַח Joel 2. 8, un peuple rangé en bataille; et part. actif: ערבר מְלְחָמָת I Chr. 12. 33, préparés à combattre; de même ערה seul : וישרכו אל־תַּוּבְנֶּתוּ Jug. 20. 30, ils se rangèrent en bataille en face de Guébaah; לַרְכוּ עַל־תָּבֵל Jér. 50. 14, rangez-vous en bataille autour de Babylone; וַעַרְכוּ לָהוּ Jer. 50. 9, ils se rangeront en bataille contre elle; בעורה אלוה יערכוני Job. 6.4, les terreurs divines se dressent, sont dirigées, contre moi. — פַּרַךְּ מִּלִּים Disposer des paroles (pour attaquer, ou pour défendre) : יָלאֹדעַרָהָ אָלֵר מָלָרן Job 32.14, ce n'est pas à moi qu'il a adressé ses paroles; מֹכֶר אָצַרָה־לָּף Ps. 5. 4, le matin, je t'adresse (sous-entendu הְּמְּלָּחִר ma prière); לא נַעֵּרֹךְ Job. 37. 19, nous ne saurons מְּפְּרֵי־חֹשֵׁךְ rien dire à cause de nos ténèbres, de notre ignorance; וְיַצְרְכֶּחָ לִי Is. 44. 7, qu'il l'expose pour, ou devant, moi. ערה משפט Exposer un droit, plaider une cause : דְּנֵת־נָא נַרַכְהַר מְשָׁפָט Job 13. 18, j'ai exposé, plaidé, ma cause; de mėme שַרָּה לְפַנֵּי : Job. 33. 5. expose tes raisons; אוֹכִידָוּה וָאָעֶרְכָּח לְצֵינֶיךּ Ps. 50. 21, je te reprendrai et j'exposerai tout devant les yeux ; * שוֹרְבֵּר תַוֹהַיָנְרָן Aboth 1.8, ceux qui exposent la cause devant les juges, les avocats.

2º Comparer, égaler, ressembler: Is. 40. 18, et quelle image lui comparerez-vous? (ou Hiph. pour בְּעִרֹהְ לֵרֵי ; (מְעֵּרִיבוּ Ps. 89.7, qui, dans le ciel, est comparable à l'Eternel? אַלְרָה אַלִּרְה Ps. 40.6, rien ne

peut être compare à toi, ou: on ne peut pas les exposer devant toi; לֹאִ־יַצֵּרְ כָּזָה וָתָּב Job 28. 47, l'or ne l'égale point.

3º Estimer, faire cas d'une chose : בַּיַבֵּין; שׁוּמָּדָּ Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?

Hiph. Estimer, taxer: הַּוְשֵּׁיהְ וְשִּבּיהְ וְשִּׁבִיקְ אַרְאָּ Lévit. 27. 12, le prêtre en fera l'estimation; יַבְייכָּנּ וַשְּׁבִיקְ Lévit. 27. 8, le prêtre le taxera.

ער די . (avec suff. ער פֿר שׁרָ פֿר). 1° Arrangement, rangée, proportion : צֵּרֶהְ לָּחָם Exod. 40. 23, l'arrangement des pains, les pains mis par rangées; וְעַרָהָ תְגַוִיים Jug. 17. 10, un équipement en fait de vêtements, un habillement complet; selon d'autres: des vêtements doubles, c.-à-d. pour l'été et pour l'hiver ; יחדן ערכו Job 41. 4, et la beauté de ses proportions, de sa structure (v. a הַירָן). – בּעֶרְ מָך הוֹכֹתֵן: Lev.27 בְּעֶרְ מָך הוֹכֹתֵן Lev.27. 12, comme ton estimation, o pretre! comme l'estimation que tu en auras faite; בְּעַרְמָּךְ Lévit.5.15, selon l'estimation que tu en feras; d'autres considèrent le 7 dans ces exemples comme paragogique : selon l'estimation ; וַאַרָּוּת אַטשׁ פַעֶּרְכִּד Ps. 55. 14, mais toi, un homme que j'estimais autant que mon égal, comme un autre moi-même; לא־רַדַע אַנוֹשׁ עָרְכָּה Job 28. 13, l'homme n'en connaît pas le prix.

ערל ברלקם ערלהם יידי Regarder comme incirconcis, comme impur, rejeter: יצרים בריו Lévit. 19. 23, vous regarderez ses fruits (les fruits des trois premières années) comme impurs, vous n'en jouirez point; exact. vous ôterez, ou vous rejetterez, son prépuce, son fruit, etc.

Niph.: שׁתַה גַּם־צַּתָּה וְחַצֵּיל Hab.2.16, bois toi aussi, et découvre-toi, exact. montre ton état d'incirconcision.

אָבֵל subst.et adj.m. (const. צֵל פּבָל פּבָל וּבְּל פָּבָל וּבִּל וּבְּל פָּבַל וּבּל בּבּל בּבּל Exod. 12. 48, nul incirconcis n'en mangera; souvent pour désigner les peuples étrangers: בְּבָּלִים בַּבּר צַבּרַלִּים Ez. 32. 19, descends

et sois étendue avec les incirconcis; אָלָּיִי אָלָיִי I Sam. 14.6 (au) poste de ces incirconcis, les Philistins. Aufig.: de ces incirconcis, les Philistins. Aufig.: ביל שְׁלָיִיִי Exod. 6. 12, incirconcis de lèvres, parlant avec difficulté; שַּלְיִי אָיָנְיִי Jér. 6. 10, leur oreille est incirconcise (et ils ne peuvent pas entendre); שְׁלֶלְלֵּכְ בָּעֵּי Ez. 44. 9, incirconcis de cœur et incirconcis de chair. Plur.: בַּיְלֵי בַּעָר לָבִי Jér. 9. 25, incirconcis de cœur, endurcis, insensibles; בַּיְלִי בַּעָר לָבָּי Lév. 19. 23, (les fruits de l'arbre) seront incirconcis pour vous, c.-à-d. impurs (vous n'en mangerez pas).

לְאִישׁ אָשֶׁר-לוּ עֶּרְלָּהְיּ Gen. 34.14, à un homme incirconcis; Gen. 34.14, à un homme incirconcis; בְּמֵשׁרְ עֵּרְלֵּהִי מְּרְלֵּהִים I Sam. 18.25, cent prépuces de Philistins; בְּמֵּי עֶרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלַהִי מָּרְלָּהִי מָּרְלַהִי מָרְלָּהִי מָּרְלַהִי מָרָ בְּבַבְּטִ Cen. 17.11, la chair de votre prépuce. Au fig.: עָרְלֵּהְ לְבַבְּכָם Deut. 10.16, le prépuce de votre cœur (vos passions déréglées).

עָרָלוֹת n. pr. (v. a עָרָלוֹת.).

ערם בְעָרם רוּא Étre rusé, être fin: ערם בְעָרם רְיָּצְרם רוּא I Sam. 23. 22, qu'il est fort rusé; le premier infinit. du Kal, le deuxième fut. du Hiph.

Hiph. 1º Rendre rusé: רְצֵרִימוּ סֹוּד Ps. 83. 4, ils forment des desseins pleins d'artifice. — 2º Être rusé, fin (v. l'exemple au Kal); en bonne part, être prudent, sage: דְּמָרִים Prov. 19. 25, le simple deviendra avisé, sage.

Niph. (v. פֵרְמָּד). Être amoncelé: בּרְמִּד Exod. 15. 8, les caux ont été amoncelées.

ערם אין Nu (v. ערם).

ערֶּם m. Ruse: ערָּם Job 5. 13, il surprend les habiles dans leur propre ruse; selon d'autres, pour בּתַּבְּמָם, de מָבֶּים,

קריבו בְּעֵּרְמָּה Exod. 21. 14, pour le tuer par ruse, de dessein prémédité. — 2º Sagacité, discernement, sagesse : Prov. 1. 4, pour donner de la prudence, du discernement, aux simples.

אַרַטְּהָ, (pl. אַרַמָּה et בַּרְמָּה). Tas, monceau: מְצְהַיִּה הְשִּׁה Cant. 7.3, (comme) un monceau de froment; הְצָּבְּא הַעָּבְּיִה Ruth 3. 7, à l'extrémité d'un tas de gerbes; אָרָמָּה הַיִּבְּעָּה Néh. 3.34, des monceaux de poussière; אַרְיִּה עַרְמָּה עַרְמָּה וּצְרְמָּה עַרְמָּה עַרְמָּה וּצְרְמָה עִרְמָּה וּצְרְמָה עִרְמָה עִרְמָה עִרְמָה עִרְמָה עִרְמָה (uils en mirent, par monceaux; בּיִבְּיִבְיִבְּיִם Jér. 50. 26, comme des gerbes.

קיבימין m. Espèce d'arbre : יְצִימִין Gen. 30.37, et (des branches) de platane, ou : de châtaignier. Pl.: יָבֶימְטָים Ez. 31.8, et les platanes, ou : les châ-

taigniers.

וע n. pr. m. Eran, fils de Southalah, nom patron. צֶרְנָי, Nomb. 26. 36. הסת עריסת (ע. פריסת).

ערעור (v. שרוער n. pr.).

ארער adj. Abandonné, isolé: רְּשַׁרְשֶּׁר Ps. 102. 18, la prière du malheureux, ou de l'exilé; בְּעַרְעֶּר בְּעַרְבֶּר Jér. 17. 6, comme un arbre solitaire, isolé; selon d'autres: comme la bruyère dans une lande.

ערער, et ערער, (v. ברוער, n. pr.).

I אַלרְּלָּהְ (יְבֶּיק (יְבֶּיק Distiller, couler: אַבּיר שׁמָּיר יַבִּירְשּׁרְּיָל memes distilleront la rosée; יְבֶּירְתְּ מָּמֶּיֶכֶר Deut.32.2, que mon enseignement coule comme la pluie.

 le dos, ont fui, devant moi; מָּדְּפֶנּי אַלַּי Jér. 2. 27, ils m'ont tourné le dos, et non le visage; שֹׁרָת וְלֹא מָנִים עֹרָת וְלֹא לַתְּי Jos.7.12, ils tourneront le dos, ils fuiront, devant leurs ennemis; יְמַּהְ עֹרָת vers. 8, Israel a tourné le dos (devant ses ennemis).

תְּבְּיִל n. pr. f. Orpah, belle-sœur de Ruth, Ruth, 1. 4.

עָרֶשְּׁל "m. Brouillard , obscurité : בֶּלָּדְּ דְּעָרָשָּׁל Exod. 20. 18, vers l'obscurité.

רְשִרץ, (fut. רְשֵרץ) 1° Effrayer, frapper: ואַרץ (fut. רַשִרץ) Is. 2. 19, quand il se lèvera pour effrayer, frapper, la terre; ואַלי הַצְּרֹץ הַאָרָץ Is. 47. 12, peut-être que tu pourras effrayer, terrifier (l'ennemi); אַלָּר הַּעְרִץ הַאָרָן Job 13. 25, veux-tu frapper, briser, une feuille emportée par le vent?—2° Intrans. Être effrayé, appréhender: אַל-הַעִרָצוּ מִפְּנֵירָם Jos. 1. 9, ne sois pas effrayé; אַלּרִיִּרָם Jos. 1. 9, ne sois pas effrayé; הַמְּרֵיִרָם Job 31. 34, ne soyez point effrayés à cause d'eux; אַבֶּרוֹץ הָמוֹן רַבָּּה Job 31. 34, pour que je m'effraye d'une grande foule, pour que j'aie à la craindre.

Niph. Etre redoutable : אֵל נפֶרֶץ Ps. 89. 8, Dieu est redoutable, terrible.

Hiph. 1° Effrayer: קורא מַמְרִיבֶּכָּם Is. 8. 13, que lui seul vous inspire de la terreur; selon d'autres: il vous rendra terribles, forts. — 2° Craindre, vénérer: יְמָרְאֵל יִבְיִרְאַר וֹאָר אַלְיֵר יִמְלְאֵל יִבְיִרְאַר וֹאָר אַלְיֵר יִמְלְאֵל יִבְיִראַן Is. 8. 12, ne craignez pas; וְאָר אָלִר יִמְרָאָל יִבְיִר יִּאָר וְאַר אָלֹר יִבְיִר יִמְלְאָל יִבְיִר יִאָּר וְאַל וֹאַר וֹאַר וֹאַר וֹאַר וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאָל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאָל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאָל וֹאַר וֹאָל וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַר וֹאַל וֹאַר וֹאַל וֹיִי וֹאָל וֹאַר וֹאָל וֹיִי וֹאָל וֹאָר וֹאָל וֹאַר וֹאָל וֹיִי וֹאָל וֹאָר וֹאָל וֹיִי וֹיִי וֹאָל וֹאַר וֹאָל וֹיִי וֹאָר אָל וֹיִי וֹיִי וֹאָל וֹיִי וֹאָל וֹיִי וֹיִי וֹאָל וֹיִי וֹאָר וְאָל וֹיִי וֹיִי וֹאָר וֹאָל וֹיִי וֹיִי וֹאָל וֹיִי וֹיִי וֹאָל וֹאַר וֹאָר וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹאָר וֹאָר וֹיִיי וֹיִי וֹאָר וְאָל וֹיִי וֹאָר וֹאָר וֹאָר וֹיִי וְיִייִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִיי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִיי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִי וֹיִיי וֹיִיי וֹיִיי וְיִיי וֹיִיי וֹיִיי וֹיִיי וֹיִי וֹיִי וֹיִיי וֹיִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִיי וֹיִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִייִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִיי וְיִייִיי וֹיִיי וְיִייִיי וְיִייי וְיייִיי וְיִיי וֹיִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייִי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייי וְיִיייִיי וְיִייִיייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייִיי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיִייייי וְיִייי וְיִייי וְיִיייי וְיייי וְיִייי וְיִייי וְיִייי וְיייי וְיִיייי וְיִייי וְיִייי וְייייי וְיִיייי וְיִיייי וְיִיייי וְיִיייי וְיייייי וְיִיייי וְיִייייי וְייייי וְיִייִייי וְייייי וְיִיייי וְיִיייי וְיִיייי וְיִי

רְעָּרָקִים צְּיָה Job 30.3, qui fuient dans des lieux arides.

ጉጉሂ Les Arkiens, habitants de la ville d'Arka en Syrie, Gen. 10. 16.

עְרָקִים m. plur. Nerfs, arteres: יְשִׁבְּבִין Job. 30. 17, mes nerfs, ou mes artères, n'ont pas de repos, sont toujours agités; selon d'autres: ceux qui me poursuivent ne se couchent pas (צַרַק).

ערר (v. II קליה) Se dépouiller, a mettre à nu : קליהן Is. 32. 11

(imper. ou infinit.), ôtez vos habits et mettez-vous a nu.

Po. Renverser: מַרְרָה אַרְסְטֹרָה Is. 23. 13, ils ont renversé ses palais.

Pil. ערער et Hithp. Etre renversé, detruit: ערער הוחערער Jer. 51. 58, (les murs de Babylone) seront renversés, détruits. Toutes ces formes peuvent aussi être de la racine עמי.

עָרָשׁ, f. (avec suff. עַרְשׁוֹטּ, pl. אָרָשׁ). Lit: ערשה ערש ברול Deut. 3. 11, son lit qui est un lit de fer; ערש הור Ps. 41. 4, lit de douleur.

עשביה, pl. הַשְּׁבֶּש, pl. הַשְּׁבָּש, pl. אַנְשְּׁבָּש). Herbe : וְנָתַהְּר צַשָּׁב בְּשָׂוּדְה Deut. 11. 15, je ferai crottre l'herbe dans ton champ; Prov. 27. 25, les herbes des montagnes.

עשְׁבָא יְעשׁב chald. Herbe : וְיִנְשְׂבָא בחורין באכל Dan. 4. 30, il mangea l'herbe comme les bœufs.

עשה, (fut. רייעש, apoc. וייעש) 1° Faire, agir, travailler : לַצְשׁוֹת טוֹבָת אוֹ רָצָת Nomb. 24. 13, pour faire du bien ou du mal; בַאַמְנָח רֶם לְּמָים II Rois 12.16, ils agissaient fidèlement; לַלְּשָׂר חַיִּבְּאַכָּה même verset, aux ouvriers; יְכֶּטִּיתִ־נָא בתרה חסר Gen. 40. 14, et rends-moi un bon office; אר אָשֶׁר־נְשִׂהָח נִמּוֹ Ruth 2. 19, celui chez lequel elle avait travaillé. Avec > Faire pour ou contre quelqu'un : מָהַי אָצַטָּוֹח גַּם־אָנֹכִי לְבֵיהִי Gen. 30. 30, quand ferai-je aussi quelque chose pour ma maison? מַח־וֹאַת עָשִׂיתוּ לָנוּי Exod. 14. 11, que nous as-tu fait? Formule d'imprécation : בוֹן יַנְטָּוֹר כָּןּך ו אַלְחִים וְכֹח יוֹסִים I Sam. 3. 47, que Dieu agisse ainsi envers toi, et qu'il y ajoute ainsi, c.-a-d. qu'il te traite avec la dernière rigueur.

Faire, fabriquer, former, créer, produire : יָאֶנֶשְׂהְ לְגוֹי נְרוֹל Gen. 12. 2, je te ferai devenir une grande nation ; וַלַבְשׁוֹרוֹ בלר־מלחמתן I Sam. 8.12, pour fabriquer ses instruments de guerre; בל-בַּלִרוּ כְּטֵּוֹה בחלשה Exod. 38.3, il fit tous ses ustensiles d'airain ; mais : לַכַל־תַּלָביוֹ תַּעַשָּׁהו כִּחשָׁהו Exod. 27. 3, pour tous tes ustensiles

tu emploieras l'airain ; צַּעָּהוֹ דֵי אָה־ הַשְּׁמָבִים Exod. 20. 11, (en six jours) l'Éternel a fait le ciel et la terre; was עשה אלות לשר ; Deut.32.6, il t'a créé עשה אלות לשר בי Job 35. 10, où est Dieu mon créateur? אַטָּור־עָרָא אַלִּיִזִּים לַצְעשׁוֹת Gen. 2.3, (l'œuvre) que Dieu a créée pour être faite, ou: pour se reproduire elle-même, pour que chaque espèce se reproduise; יַנֶּץ לישור חודי Gen. 1. 12, et des arbres portant des fruits; וַוַרַע חֹמֵר רַעַטָּוֹח אַרַפָּוּח Is. 5. 10, un chomer de semence ne produira qu'un épha (de blé); מֵּרֹב עֵשׂוֹית והַלֶּב Is. 7. 22, par l'abondance du lait

(qu'elles) donneront.

Apprêter, préparer, arranger, soigner: וּבֶּרְ־תַּגְּקֵר אֲשָׁר נְיָשָׂרו Gen. 18. 8, le I Sam. 25. 18, et cinq brebis tout appretees; וְצִשְׁרָתָּה אָת־בִּשְּׂרְנֶיהָ Deut. 21. 12, elle arrangera, coupera, ses ongles; selon d'autres (sens opposé): elle laissera pousser ses ongles; ונמ־צַרָּהוֹ לֹאִ־עָשׁוֹּי בום Exod. 12. 39, ils ne s'étaient apprêté aucune provision; וַלֹאִ־עָּטָרו רָנְלַיר ילא־עטרו שממו II Sam. 19. 25, il n'avait point soigné, ou lavé, ses pieds, ni fait sa barbe. D'un sacrifice: Offrir, consacrer: ושר השארו הצשח ליום Exod. 29. 36, tu offriras tous les jours un taureau d'expiation; אַכְשָׁה Ez.46.13, tu l'offriras en holocauste; יוווב עשו לַבַּעַל Osée 2. 10, et l'or qu'ils ont offert à Baal; וְצְשִׁים לֵרֶי אֵלְדִים Exod. 10. 25, et nous (les) offrirons à l'Éternel notre Dieu; ון ניחיו לשים לחם II Rois 17. 32, ils offraient des sacrifices pour eux.

Acquérir, s'acquérir, procurer, amasser : עָטָּח אַרו מַל־רַתְּמָבֹר חַזָּח Gen. 31. 1, il a acquis toutes ces richesses; בַּשָּהוֹ לָר שר החייל האו Deut. 8. 17, (ma force et ma puissance) m'ont acquis, procuré, toutes ces richesses; אָשֶׁר־עָשׂוּ Gen. 12.5, les personnes qu'ils avaient acquises; צָּשִׂירָור לָר שַׁרָרם וְשָׁרוֹת Eccl. 2. 8, je me suis acquis des chanteurs et des chanteuses; נַפָּעָם נְּבָעוֹבְ וֹכֶטֶם נְּבָעוֹבְיוֹנָיּדּן Ez. 28. 4, tu as amassé de l'or et de l'argent dans tes trésors.

Etablir, instituer: נַיַּעָשׁ פֿהַנִּים I Rois

12.31, il établit des prêtres; אָשָּר עְּטָּר וְיִאָּר אָיִי וְשִּׁרְ אַרִּי אָרִי וְשִּׁרְ אַרִּי אָרִי וְשִּׁרְ אַרִּי וְשִּׁרְ אַרִּי וְשִּׁרְ אַ I Sam. 12.6, (Dieu) qui a institué Molse et Aaron; אַרְּיִי בְּעָּרִיּ וְשִּׁרְּאַ Jér. 37.15, car c'est lui qu'ils avaient établi chef de la prison; ou, se rapportant à יים: ils avaient fait de sa maison une prison.

קיבעשׁם מַבּבּל Eccl. 6. 12, (ses jours) qu'il emploie, qu'il laisse passer comme l'ombre; בְּיִרָיִם בְּיִבְּעָ הַּבְּּלְּטְ בּּרִי Eccl. 3. 12, de goûter le bonheur, ou de faire le bien, pendant sa vie; בְּיִרְיִם לַּנְעִים וֹיִם בּּרָע בּיִרִּים בַּעָע בּיִרְיִם בַּעְעִים בּיִּרָם בַּעְעִים בּיִרָּם בַּעְעִים בּיִּבְּים בּיִּבְּעָם בּיִבְּעָם בּיִּבְּעָם בּיִבְּעָם בּיִּבְּעָם בּיִּבְּעָם בּיִּבְּעָם בּיִּבְּעָם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִבְּעם בּיִּבְּעם בּיִבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיּבְּעם בּיּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיִּבְּעם בּיבְּעם בּיּבְּעם בּיּבְּעם בּיִּבְּעָם בּיִבְּעָם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּבּעם בּיבּעם בּיבּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבּיבּעם בּיבּעם בּיבּעם בּיבְּעבּעם בּיבּעם בּיבְּעבּים בּיבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּבּעם בּיבּב

* תְּצְּוֹח עֲמֵּוֹח Rituel, les commandements positifs.

23.21, lorsqu'on pressait tes mamelles des (ton séjour) en Egypte; הְּנִיִּר בְּלֵּיתְ Soph. 3. 19, je réprimerai, ou détruirai, tous ceux qui t'auront affligée, ou : j'agirai contre tous ceux, etc.

Niph. השָׁבָּי Étre fait, être exécuté; se faire, arriver, s'accomplir: היִשְּׁבְּי אַבּי אַבי אַבּי אַבּי

Pi. (v. Kal 2°) Presser, fouler: יְשָׁם Ez. 23. 3, la ils ont

pressé leur sein virginal.

Pou. Etre formé : אָשֶׁרְיָהְי בָּשֶּׁרְיָהְ אַנְשְׁרִיּהְ אַנְשְׁרִיּהְ בַּשְּׁרִיְהְ בַּשְּׁרִיּהְ לַאַרּ 139. 15, lorsque j'ai été formé dans un lieu secret.

עשהאל (que Dieu a créé) n. pr. m. 1° II Sam. 2. 18. — 2° II Chr. 17. 8.

אליע (homme fait ou velu) n. pr. m. Esaŭ, fils d'Isaac, frère de Jacob, Gen. 25. 25; בְּיֵר בַּעָשׁר Deut. 2. 4, בְּיַר בַּעָשׁר Obad. 18, et שָּׁיִּג seul, Jér. 49.8, la famille, les descendants, d'Esaŭ (v. בּיִבּיבָּ).

עשור (עשר אייני). 1° Un temps de dix mois: ימִים אוֹ עְשוֹר Gen. 24. 55, un an ou dix mois. — 2° Le dernier jour d'une décade: שְּלֵיב בּבְּעָם בּצְּעַם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַעם בּצַּעַם בּצַּעַם בּצַעם בּצַע

אַשְּׁאֵל (Dieu l'a créé) n. pr. m. I Chr. 4. 35.

ושש"ג (même signification) n. pr. m. 1° II Rois 22.12.—2° Plusieurs autres, I Chr.

עשׁירִית (. 4° Nombre ordinal , la dixième : אָשְׁירָית בָּשְׁבָּית בַּצָּבָּע Ez. 29. 1, la dixième année.—2° Une dixième part: תְּצִּיבְית תְיצִים Exod. 16. 36, la dixième partie d'un éphah.

ועשיריה, La dixième partie : יעל בה נער בה Is. 6. 13, il en restera encore

une dixième partie; selon d'autres: encore dix (rois) y viendront.

Phy Kal inusité. Hithp. Se disputer, contester: אָבּי יִּיִּרְשָׁלְּיִּלְּיִּבְּיִּה Gen. 26. 20, parce qu'ils s'étaient disputés, qu'ils avaient contesté, avec lui.

PUL (dispute, contestation) n. pr. d'un puits près de Guerar, Gen. 26.20.

עָּשֶׁרְה (תַּה , בְּשֶּׁרָה , עַּשֶּׂרָה (תַּה). Dix : בְּשֶּׂרָה (תַּה). Dix : עַּשֶּׂרָה וְהַבּי ; II Sam. 19. 44, dix parts; עַשְּׂרָה וְהַבּי Nomb. 5. 44, (pesant) dix sicles d'or; Nomb. 5. 44, (pesant) dix sicles d'or; בּשְּׁרָה חַוְּבְּרִים Deut. 4. 13, les dix commandements. Il se dit indéterminément pour exprimer plusieurs, beaucoup: בַּשְּׁרֵּה נָשִׁיר נָשִׁיר נָשִׁיר נָשִׁיר נְשִׁרָּה עַשְׁרָּה וּשְׁרָּבְּיִם Lév. 26. 26, dix femmes, beaucoup de femmes; מַשְּׁרָה מָשֶׁר מָשְׁרָּה וּשְׁרָבְּיִם dix fois, bien des fois. Plur. אַשְּׁרָה dix hommes: בְּשָׂרִה בַּשְׁרָּה בַּצְּבְּרָה בַּצְּבָּרָה בַּעִּרָּה בַּצְּבָּרָה בַּעְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּרָה בַּצְּבָּר בַּעָּר בָּעָבְּר בָּעָר בַּעָּרָה בַּבְּרָה בַּבְּרָה בַּבְּבָּר בַּבְּבָּר בַּבְּבָּר בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בַּבְּרָה בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בְּבָּבְּר בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בַּבְּרְה בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בְּעָבְּר בְּבָּבְּר בְּבַּבְּר בַּבְּבְּר בְּבָּרְר בְּבָּבְּר בְּבָּבְּר בְּבָּבְּר בְּבְּבְּר בַּבְּבְּר בְּבָּבְּר בְּבָּר בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בְּבָּר בְּבָּר בְּבָּבְּר בְּבָּבְיר בְּבָּבְּר בְּבָּבְּר בְּבָּבְיר בְּבָּבְּר בְּבָּר בַּבְּבְּר בַּבְּבְּר בְּבָּבְּר בְּבָּבְיר בְּבִּיר בְּבָּבְיר בְּבָּר בְּבִּיר בְּבָּבְיר בְּבָּר בְּבְּבְּר בְּבָּיר בְּבִּיר בְּבָּר בְּבִּיר בְּבָּיר בְּבִּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבִּיר בְּבָּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבָּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בּבּיר בּבּבְיר בּבּיר בּבּיר בּבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיר בְּבִיר בְּבְיר בּבּיר בּבְּיר בְּבָּיר בְּבָּיר בְּבְיבְּיבְּיר בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבָּיר בְּבְיבְּיר בְּבְיבְּיר בְּבְיבְיר בְּבְיבּיר בּיבּיר בּבּיר בּבְיבּיר בּבּיר בּבּיר בּבְּיבּיר בּבּיר בּבּיב בּבּיר בּבְּיבּיר בּבּיר בּבְּיבּיר בּבּיב בּיבּיר בּבּיב בּבּיר בּבּיב בּבּיר בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבְיבּיב בּבְיבְּיבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבּיב בּבְיבּיבְיבְיבְיב

. עָּשֶׁר. (f. קּשְׁרֵח. (אָשָׁר.). Dix, seulement dans les nombres composés depuis 11 jusqu'à 19: אַרְבָּצָּרו (m., onze; אַרְבָּצָּרו (m., quatorze; אַרָבּּצָּרו (f., onze; אַרָבּגָּרו (f., seize.

עשר, chald. f. (n:. צְּשְׁרָּח). Dix , Dan. 7. 7, 24.

באוכָם Lever la dime, dimer : באוכָם I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux.

Pi. Donner la dime : מַשֵּׁר אֲעִשְּׁרָשּׁי לָּהְּ Gen. 28. 22, je t'en donnerai la dime ; קבּשִׁר אָת מָל-הְבוּצֵּת זַיְרָעָּ Deut. 14. 22, tu donneras la dime de tous les produits de ce que tu auras semé; produits de ce que tu auras semé; produits de ce que tu auras semé; Néh. 10. 38, et les lévites donnaient la dime à leur tour; selon d'autres: car eux (les lévites) recevaient la dime.

Hiph.: פּר חְבַּלֶּח לַצְּשֵׁר Deut. 26. 12, lorsque tu auras achevé de donner la dime (pour בַּעְשֵׁר חַלְּיִים (לְּחַעְשֵׁר Néh. 10.39 (pour בְּעָשֵׁר), lorsque les lévites donneront la dime (de la dime).

עְשְׂרֵה (ע. אָשְׁרָה).

עשָׂרָה (ע. עשָׂרָה).

עָּשְׁרוֹן m. (plur. קטְרוֹנִים). Dixième partie d'un épha, mesure de capacité:

רְּבְּשִּׁרוֹן כֹּלְּת Lévit. 14. 21, un dixième (d'épha) de fleur de farine.

סע איירט איירט איירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט פֿעָקירט אַנעָלירט צעט Lev. 27. 5, vingt sicles. — 2° (ordinal) Le vingtième : אָיָקירט אַריירט אַריירט

ראָר chald. Vingt, Dan. 6. 2.

I אַלָּשׁ m. Ver, teigne, artison: בְּבָנִי Job 13. 28, comme un vête-ment que la teigne a dévoré.

II ਇੰਪ੍ਰ m. Nom d'une constellation, l'Ourse: ਦੇਸ਼ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ Job 9. 9, qui a créé l'Ourse.

Piwu m. (rac. אָשׁיִל). Oppresseur: מְיֵר נְּשׁיִלּ יִר נִיד נְשׁיִר Jér. 22. 3, de la main de l'oppresseur.

בשוקים m. pl. Oppressions, violences, injustices: תְצְשׁוּקִים Amos 3. 9, et les oppressions (qu'on exerce) dans son sein; בְּלִידְיִם אֲשֶׁר נַנִּשִּׁים הַנָּיִם בְּנִיים בּנִיים בּייים בּייִים בּייִים בּיים בּיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּייִים בּייִיים בּייִים בּייים בּייים בּייִיים בּייים בּייִים בּייים בּייים בּייים בּייִיים בּייים בּייים בּייים בּיייים בּיייים בּייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּייייים בּיייים בּייייים בּייייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּייייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּיייים בּייייים בּיייייים בּיייים בּיייים בּיייייים בּייייים בּייייי

רוש אין adj. (rac. משלי). Luisant, poli: מריל פשות Ez. 27. 19, du fer poli, ou de l'acier.

ע אין ח. pr. m. I Chr. 7. 33.

קישיר וְרָשׁ: M. Riche, le riche : עָשִׁיר וְרָשׁ: Prov. 22. 2, le riche at le pauvre; שַּשִּׁרָי שָּׁבּ Ps. 45. 13, les plus riches du peuple; בַשִּׁיבִי בַּשׁבּ בַשִּׁב Eccl. 10. 6, et que les riches, c.-à-d. les nobles, les gens dignes de considération, sont assis en bas.

עְּשֶׁן m. (const. שְׁשָׁבְּ et שְּׁבֶּשֶׁן. Fumée: קְּבָשֶׁן הַנְּבְּשָׁן Exod. 19. 18, comme la

で以 n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 42.

עָּעָן adj. m. Fumant : אָא־יָנְיָּר פָּשֵׁן Exod. 20. 18, et la montagne fumante; יָאאיִדִים רְוְפָשֵׁיִרִם Is. 7. 4, de tisons fumants.

עשׁק (fut. אַשׁק) 1° Opprimer, maltraiter, fouler: צשֵׁים הַל חֵבֶם לשָׁדוּצ Prov. 14.31, celui qui opprime le pauvre blasphème son créateur; לאֹרַתוּ אַרַם לעיקם Ps. 105. 14, il ne permit a personne de les opprimer; לְאָרִינִי עָנַשׁׁלָּוִּדי I Sam. 12. 3, contre qui ai-je usé de violence? ou, sens 2º: à qui ai-je extorqué (de l'argent)? בַּל־תַּנִית לְענִשְׁקַר Ps. 119. 121, ne m'abandonne pas à ceux qui veulent m'opprimer. Part. pass. ou adj.: אָרָם פָּשָׁם הְּדֵם־נָמָשׁ Prov. 28. 17, sens actif, un homme qui aurait attenté à la vie de quelqu'un, un meurtrier, ou, אָשָׁשׁ : poussé par sa passion à commettre un meurtre; דַּלְעַר װָצָשָׁקִרם Eccl. 4. 1, les larmes des opprimés. 2º Faire tort, tromper, frustrer, frauder: לאַ־תַעשׁק אַת־רַעָּק Lévit. 19. 13, tu ne tromperas pas ton prochaiu, tu ne lui enlèveras rien par fraude; אָבְעשָׁקַי שׁבֵר־שָבִר Mal. 3. 5, et contre ceux qui retiennent le salaire du mercenaire; יבירון אבר ובירון Mich. 2. 2, et ils oppriment l'homme et lui prennent sa maison (par fraude); בון בַעשׁק נָהַוּ Job 40.23, il absorbera un fleuve (sans se hâter), ou : qu'un fleuve déborde avec violence (il ne se sauvera pas).

Pou. part.: npwynn Is. 23.12, celle a qui il sera fait violence, qui sera opprimée.

የሚኒ n. pr. m. I Chr. 8. 39.

אליט m. 1° Oppression, violence, action de faire tort: אַרָּיָב מָענים Ps.

לְיִילְיִקְיּהְ f. Oppression, violence: יְּבְּיִהְעָּיִּגְיִ Is.38.14, la violence (s'exerce) contre moi, ou : je suis (accablé) de souffrance; selon d'autres, impératif de מְּצָיִי : ôte-moi (ma maladie, ma souffrance).

עָשֵׁר (fut. יָלְשֵׁר) Etre riche, devenir riche: אַהְ לְשֵׁרְתִּר Osée 12. 9, je suis devenu riche.

Hithp. Faire semblant d'être riche: יָשׁ מִּיְעְשֵׁה (צֵּרֹן מֵל Prov. 13. 7, tel se fait riche, veut passer pour riche, qui n'a rien du tout.

עשֶר m. Richesse : עשר ורול I Sam. 17. 25, une grande richesse.

mes os sont consumés, usés; אַשֵּׁשׁ Ps. 31.11, mes os sont consumés, usés; אַשְּׁשִּׁשׁ Ps. 6.8, mon œil est obscurci, ou fondu de chagrin.

Hithp. (v. אַלָּי רָתְעָשֵׁת chald.). Penser, se souvenir : אַלָּי רָתְעָשֵּׁת Jon.

36

1. 6, peut-être que Dieu se souviendra de nous, ou : aura pitié de nous.

בילים chald: Penser, songer: בְּלְּיִהְאַ Dan. 6. 4, le roi pensait (à l'établir sur tout le royaume).

ריי ליי היי היי היי היי היי Cant. 5. 14, comme l'ivoire bien poli; selon d'autres: comme un objet d'ivoire ingénieusement travaillé (v. רייבי Hithp.).

רְשִׁתְּוֹת ou אַשְׁתּוֹת f. Pensée: הַיְּמְשְׁתּוֹל Job 12. 5, dans la pensée de l'homme heureux.

ת איים איי Nom de nombre. Signifie un; ne se trouve qu'avec איי ה. et פּשְׁרֵח יְרִישׁה onze; ou, ordinal: onzième: בְּשְׁרֵח יְרִישׁה Exod. 26.7, onze rideaux; Deut. 1. 3, le onzième mois.

אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנוֹת f. plur. Pensées : אָבְרוּ נֶשְׁתּוֹנוֹת Ps. 146. 4, ses pensées, ses desseins, périssent.

וליקרות f. plur. Richesses, spéc. les portées, l'accroissement, du bétail: יבַשְׁמְרֹח צֹאַקָר Deut. 7. 13, et les portées de ton menu bétail.

אלְשְׁתְּרוֹת n. pr. Astharoth, ville dans Basan, Deut. 1.4, appartenant depuis a la tribu de Manassé, Jos. 13. 31; appelée aussi בְּיִבְיִם Gen. 14.5; בְּיִבְּיִם I Chr. 11. 44, d'Astharoth.

d'une époque à l'autre (d'une semaine jusqu'à l'autre); מַמַח עַר־עַח Ez. 4.10, 11, d'un temps à un temps, c.-à-d. d'un jour à l'autre. Avec les prépos. בער חודרא : ל, כ, ב Deut. 1.9, en ce temps-là; בְּכֶל־עַר Ps. 10. B, en tout temps; כְּעֵּה מְנְחַה־עָּרֶב Dan. 9. 21, au temps, & l'heure, de l'oblation du soir: קבית חיבת, Gen. 18. 10, quand ce temps reviendra, c.-à-d. dans une année (v. 1 demain, à cette même heure; - rest ארשקב Nomb. 23. 23, comme ou des maintenant, il sera dit à Jacob; ou, ros: en son temps, en temps convenable; לעה ערב Gen. 8. 11, sur le soir.

Temps propice, temps convenable: בּרִּבְּיהִי נְשְּׁמֵיבֶם בְּעִּיהוֹ Lévit. 26. 4, je ferai tomber vos pluies en leur temps; בְּיֵל בְּרֵ הְיִבְי בְּרֵ בְּרֵב בְּרֵ הְיִבְי Eccl. 8.5, le cœur du sage connaît le temps et la manière (de faire chaque chose); Eccl. 10.17, et dont les princes mangent (seulement) quand il en est temps; אָבֶל בְּלַבְיהַתְּץ בְּרֵב בּרֵר. 3. 1, et un temps pour chaque affaire.

signifie aussi le temps fixé de la vie, destinée, fatalité : לְּמֵּח תַּבּמּה בְּלֹא נְקָּוּך Eccl. 7. 47, pourquoi mourrais-tu avant ton temps? ילא־עַרו Job 22. 16, qui ont été retranchés, emportes, avant leur temps; איייינע לא יייינע יָאָרָם אַר־יִנהוֹ Eccl. 9, 12, l'homme ne connaît même pas son temps, sa destinée; אָקרוֹב לָבוֹא נְקחוֹ Is. 13. 22, (son temps) sa fin approche; שַר בּאַר עַרו אַרִצוֹ Jér. 27.7, jusqu'à ce que viendra le temps de son pays; ויוָש עַהַם לִעוֹלָם Ps. 81. 16, leur bonheur eut toujours dure; רַבוֹח עַהִים Neh. 9. 28, en divers temps, souvent; יִּרְעֵּר דַוְעָחָרם Esth. 4.13, qui connaissent les temps, les événements des temps, l'histoire; בְּיַרָּךְ נָאֹרֶיר Ps. 31. 16, mes destinées sont en ta main; אַמוּנָה צָהָידָ Is. 33. 6, la fermeté, la stabilité, de ta destinée ; יַּדְוּצָהַוּים אֵשָׁיר עברו עליו I Ch. 29. 30, et les événements qui ont passé sur lui.

רְצָּיְ חָצֵית. pr. d'une ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19. 13.

אלבו inusité. Pi. Préparer, disposer: יְבְּשְּׁנְתוּ בְּשְׁנְתוּ Prov. 24. 27, et dispose, prépare-le (ton ouvrage), dans, ou pour, ton champ, soigne bien ton champ.

Hithp. Être disposé, être destiné: בְּלְבִּלִּים Job. 15. 28, qui sont destinées à devenir des monceaux de pierres.

תְּחָשׁ, n. pr. m. Neh. 11. 4.

אתר (de ry temps) Adv. de temps. A présent, maintenant : מַעַבַּיָּדוֹ וְעַבִּי־עּוֹלָבו Is. 9. 6, des maintenant et à jamais; ਮਜ਼ਤਾਤ Gen. 32. 5, jusqu'à maintenant; אברק איזה האין Is. 30. 8, va donc maintenant; et écris-le, etc.; יְצַבָּוּח תַּאַנְבֶּלְעַיִד׳ יר עלרודי Is. 36. 10, et maintenant, estce donc sans la volonté de Dieu que je suis monté (contre ce pays)? אַהַרוֹ ברוה בי Gen. 26. 29, tu es maintenant, ou : certes, tu es, un homme béni de Dieu; אַפָּח יוֹם־אָּחָד I Sam. 27. 1, certes, je périrai un de ces jours (par la main de Saül). — Souvent רַעָּבָּאַרו Et maintenant, les choses étant ainsi, c'est pourquoi: רָעָתָּהו אָרוּר אָבּה Gen. 4.10, c'est maintenant donc (c'est pourquoi), אַרָע בּבְעַוֹר אַחַרט בָּעַשׂרָט (sois maudit; יְצַבָּאַר אָחַרט בָּעַשׂרָט Néh. 5. 5, et pourtant notre chair est comme la chair de nos frères; ו תושוב השמלכה לבירו-הוד 1 Rois 12. 26, maintenant, ou bientôt, la royauté reviendra a la maison de David ; מַר־צָּחָתוּ אַניבּר אָשָׁר Job 7. 21, bientôt j'irai dormir dans la poussière (dans la terre).

קל הוציחם : m. plur. Boucs : מֵל הוציחם Gen. 31. 12, tous les boucs; מו הַּקּר אָרֶץ is. 14. 9, les puissants, les princes de la terre.

ን በ. pr. m. 1° I Chr. 2. 35. — 2° 12. 11. — 3° II Chr. 11. 20.

une fonction: "The Lévit. 16. 21, un homme prêt, préparé, à cette fonction; selon d'autres: qui aura cette fonction chaque année à la même époque.

אָרִיִּדְּ, chald. Préparé, prêt: נֵן אָרַיִּדִינְ נון אַרַיִּרִין Dan. 3. 15, si vous êtes prêts.

אָרִיץ m. adj. Beau, magnifique: וְלְמְבַּפָּח עָּיִדִּים עָרִים Is. 18. 18, et pour un vétement magnifique (ou durable).

P'M' adj. 1° Détaché, arraché: בְּתְּיכֵרְ בְּשָּׁרְיִם Is. 28.9, ceux qu'on vient d'arracher de la mamelle (de sevrer).— 2° Vieux, ancien: בְּתְּיִבְיִם עַתִּיִּקִים 1 Chr. 4. 22, et ces choses sont anciennes, connues depuis l'antiquité.

רְעָתִיק יוֹמֶין: chald. Vieux, ancien : יְנֶתִּיק יוֹמֶין Dan. 7. 9, et l'ancien des jours, Dieu.

ንርሂ, n. pr. d'une ville de la tribu de Juda. I Sam. 30. 30.

תקלי n. pr. m. Esdr. 10. 28.

ምን በ . pr. 4° m. I Chr. 8. 26.— 2° m. Esdr. 8.7. — 3° f. Athaliah, mère d'Ahaziah, reine de Juda, II Rois 11. 1, 3.

בין אָרָע Kal inusité. Niph. Être obscurci: נְיְבָּשֵׁם אֶרֶץ Is. 9. 18, le pays est obscurci; selon d'autres: est embrasé, en feu.

ኒባኒ n. pr. m. I Chr. 26.7.

ערויאל n. pr. Athniel, fils de Kenaz, juge d'Israel, Jug. 3.9.

רְיַתְּשׁת (fut. בְּתְּשׁת (יְנְתַּחְ 1º Étre arraché, être transporté: מְּמְשִׁת מְעָּשְׁת בְּעָבְּי Job 14.18, et le rocher est arraché de sa place.—2º Vieillir: קרִיבְי Ps. 6.8, (mon œil) a vieilli à cause de tous mes ennemis; יְדְיָשָּׁ Job 21.7,

(pourquoi les impies) vieillissent-ils? selon d'autres : ils s'endurcissent (v. פָּתַאַ).

קרָע m. Durete, arrogance, audace: אָרָם בְּּמֶּבְּם I Sam. 2. 3, que des paroles arrogantes, hautaines, (ne) sortent (plus) de votre bouche; מֵל־צַּוֹּיִים עָּהָם Ps. 31. 19, qui proferent des paroles dures, audacieuses, contre le juste.

דרן נְתַלְּתְ adj. Beau, brillant: דרון מְלֵּתְ Prov. 8. 18, une fortune brillante, ou: des richesses durables (v. בְּיבָתְ 2°). בּיִבְּתֵּר אֶּלִיתְי Prier, supplier: יַיְבָּתָר אֶלִיתְּי Exod. 10. 18, il invoqua Dieu; בְיַבְּתַר אֶלִיתְּ Gen. 25. 21, Isasc pria instamment l'Éternel; בְּיִבְּתַר אֶלִיתָּר עָּלִיתָּ Job 33. 26, il priera Dieu.

Niph. Se laisser fléchir par des prières, exaucer: נַיְּעָיָד לוֹ דִי Gen. 25. 21, l'Éternel fut fléchi par ses prières, l'exauça; וְנְעָמֵד לָּדָעם Is. 19. 22, il sera fléchi par leurs prières, il les exaucera; וְנִעְּמִד לָּדָעם I Chr. 5. 20, il les exauça.

II אני Kal inusité. Niph. douteux : ינשקרות לשיקות שונא Prov. 27. 6, les baisers d'un ennemi sont fréquents, ou bruyants; selon d'autres: trompeurs.

Hiph. Multiplier: וְתַּעְּמֵרְהָּם עָלֵי דִּבְרֵיכָם Ez. 35. 13, vous avez multiplié vos paroles contre moi, vous avez proféré des paroles insolentes contre moi.

אָרָר m. 1° Épaisseur, vapeur épaisse: נְצָּחֵר צָּעֵן־חַקְּטֹרֶח Ez. 8. 11, et une épaisse nuée de parfum. — 2° Adorateur: בְּחַרֵי Soph. 3. 10, mes adorateurs; selon d'autres: Atharai, nom d'une nation.

אָרֶע n pr. Ether, ville de la tribu de Siméon, Jos. 19.7.

עתְרָת (rac. II עַתְרָת Abondance: אָנָתְרָת שָׁלִים וְאָפָּת de la paix et de la vérité; selon d'autres, de I עַתָּר action d'exaucer, d'accorder: la paix et la vérité, la fidélité, que je leur accorderai.

Ð

Pe, אשַ dix-septième lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt; sa forme et son nom probablement de השַ bouche; sa prononciation est double. B avec dages se prononce p, et sans dages et h à la fin des mots toujours ph, f. Il se permute avec les autres labiales; exemples: הוא et הוא disperser, הוא et הוא et הוא le dos, שלים et שלים sauver, etc.

No adv. Ici: No Job 38. 11, et ici (v. rin et in).

בּאַבּרְתּי Exemple unique. Hiph:: אָמַרְתּי בּאָבּרְתּי Deut. 32. 26, j'ai dit: Je veux les disperser, extirper; selon les uns, de הַאָּי coin, côté: je veux les jeter vers tous les côtés; selon d'autres, de בּאַר colère: je déchargerai ma colère sur eux; selon d'autres, de בּאַר הֹבּיה : où sont-ils?

קאריים : 1° Côté מאריים f. (const. אוף). 1° Côté מאריים Jos. 18.14, le côté de la mer, de l'occident; יפְאֵר־כָּבְתַרוּ 15, et le côté du midi; לְמָאֵר בְּיִהְאַר Exod. 26. 20, du côté du nord. — 2º Contrée : באים ראים Jér. 48. 45, (la flamme dévore) le côté, la contrée, de Moab; selon d'autres : les forts, les chefs, de Moab; בַּאָרֵר מּוֹאָב Nomb. 24. 17, les contrées, ou les chefs, de Moab. — 3° Angle, coin : নত দুল Lev. 19. 9, le coin de ton champ; בְּמְצֵּיִר מְשֵׁהוֹ Amos 3.12, dans le coin du lit; מאר ראשכם Lév. 19. 27. (vous ne devez pas couper en rond) les coins de vos cheveux (au-dessus des oreilles où commencent les favoris); אָר זְּקְבָּף 27, (tu ne dois pas raser) les coins de la barbe; de la : Jér. 9. 25, 25, 23, 49. 32, selon quelques-uns : les Arabes qui se coupent les cheveux en rond, ou : qui se rasent entièrement la barbe; selon presque tous les commentateurs : les peuples qui demeurent aux coins extrêmes, les plus reculés.

지역 Kal inusité. Pi. 1º Orner, glo-ווור : לפאר מקום מקדשר Is. 60. 13. pour orner mon sanctuaire; וברה המאַרָהִי אָנָאָאָד 60.7, et je glorifierai (ou : je ferai qu'on glorifiera) la maison de ma majesté; ביים 60. 9, 55. 5, car (Dieu) t'a comblé de gloire ; יַּפַאַר עֵנוָים ארשר Ps. 149. 4, il glorifie les humbles par la victoire (en les sauvant).— 2º לא מְשַאֵר אַחֲרָיף Deut. 24. 20, (quand tu auras secoué ton olivier) tu ne reviendras pas aux branches après (pour prendre les fruits qui y seront restés), de אַרָּהוּ; selon d'autres : tu ne le dépouilleras pas de son ornement (tu ne prendras pas tout, tu y laisseras quelques fruits).

Hithph. Etre glorifie, se glorifier: אַנְּיִרְאָרָאָ Is. 60. 21, 61. 3, pour être glorifie, pour en tirer de la gloire; בּיִרְאָל יִרְנָּאָל (בְּיִמְירָאַל יִרְנָּאָל (בְּיִמְירָאַל יִרְנָּאָל (בְּיִמְירָאַל יִרְנָּאָל (בְּיִמְירָאַל יִרְנָּאָל (בַּיִּמְירָאַל בּיִרְמָירָאַל (בַּיִּמְירָאַל בּיִרְמָירָאַל (בַּיִּמְירָאַר בּיִרָּאָר) il se glorifie. Avec אַ Se vanter, se glorifie. contre: מַל מַבְּיִרָּאַר וְאַרָּיִרָאָר וְאַרָּיִרָאָר וּבְּיִרָאָר בּיִרְאָרָאָר וּבְּרָיִרְאָר בּיִרְאָרָיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִּרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִּרְאָר בּיִּרְאָר בּיִרְאָר בּיִרְאָר בּיִּרְאָר בּיִרְאָר בּיִּר בּיִּרְאָר בּיִרְאָר בּיִר בּיִּרְאָר בּיִּר בּיִר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִּר בּיִר בּיִּרְאָר בּיִּר בּיִרְיִּיִּרְאָר בּיִרְאָר בּיִירְאָר בּיירְאָר בּיִירְאָר בּיִירְאָּיר בּיִירְאָּיר בּיִירְאָּיר בּיִירְאָר בּיִירְאָר בּיִירְאָר בּיִירְאָר בּיִירְאָר בּייִירְאָל בּיירְאָר בּייִירְאָל בּייר בּיירְאָּיר בּייִירְאָל בּייר בּייִּיר בּייר בּיירְייר בּייר בּ

15, la cognée se glorifie-t-elle contre celui qui s'en sert pour couper? עווי פון בין המאר עלי ישר אלי אין Jug. 7. 2, de peur qu'Israel ne se glorifie, ne se vante, contre moi; בּלֵי יִשְּרָאֵל Exod. 8. 5, glorifie-toi contre moi, c.-à-d. du pouvoir que tu as sur moi, en me faisant faire ta volonté; selon d'autres: explique-toi envers moi, en me fixant le temps, quand tu veux que je prie.

קאַר , const. פְּאֵרָים, m. (plur. פְּאֵרָים, const. פָּאַרָים). Ornement, spec. de la tête : יַּנְאֵר הַדֶּרָה אָמָר Is.61.3, (pour leur donner) un ornement (une couronne) au lieu de la cendre; וּמְאַרֶכִם צַל־רַאשׁיכֵם Ez. 24. 23, et (vous aurez) vos coiffures sur vos têtes; selon d'autres : vos fronteaux (v. היוטמורה); מַאַרֵי מִשְּׁנְבֶּעֹה Exod.39.28, et מַאַרַי מִשְּׁנְבָּעֹה Ez. 44. 18, les tiares magnifiques, et les tiares de lin (que portaient les prétres); פֶּהֶתֶן יְכַבֵּוֹן מְאֵר Is. 61. 10, comme un époux orne sa parure, ou sa couronne (v. קדן), ou : qui se pare de sa couronne; דומארים Is. 3. 20, les coiffures, bonnets, ou couronnes, que portaient les femmes.

אביר (rac. אָשָׁיִים). Eclat: אַבְּאַר Joel 2. 6 et Nah. 2. 11, (tous les visages) perdent leur éclat, beauté, c.-à-d. palissent de terreur; selon d'autres: ils deviennent ternes, noirs, comme (מַבִּיר un pot (v. מַבֵּיר Pi. 2°).

וְרְאָּשְׁ, n. pr. d'une contrée inculte et montagneuse, entre l'Arabie Pétrée, la Palestine et le pays des Iduméens; Hab. 3. 3 et Deut. 33. 2, de la montagne de Paran; בְּבִּירְ בַּיִּר

Gen. 21. 21, dans le désert de Paran ; אֵיל מָארָן 14. 6, la plaine de Paran.

באר unique: הְינְטָח מָּבְּיָח Cant. 2.13, (le figuier) adoucit, remplit d'arome, ses figues pas encore mûres (rac. מַנָּג ou (מָנָג).

עַבָּע 1º Rencontrer, arriver, venir à: ניִקּמִערבוֹ מַלְאַבֵּר אֵלְרִים Gen. 32. 1, des anges de Dieu le rencontrèrent; יְּמָגְעּוֹ־בּוֹ Nomb. 35. 19, s'il le rencontre, trouve; מַיְמָנֶע הַשָּׁבְע Gen. 28. 11, il arriva à un certain lieu; avec l'accus.: פִר־חִמְגַע שׁוֹר Exod. 23. 4, si tu rencontres le bœuf (de ton ennemi); וּמַנִעְהָ חָבֶל נְבִאִים I Sam. 10. 5, tu rencontreras une troupe de prophètes. D'une contrée : יִּמְגַע מִּירִידוֹוֹ Jos. 16.7, (la frontière) vient jusqu'à Jéricho; וּבְאָשֵׁר יִפְּנְעוּן 17. 10, ils touchent, s'unissent, (a la frontière) d'Aser; אַמַנֶע ל-הַתַּדל 19. 11, (la frontière) venait jusqu'au torrent. — 🗫 Se jeter sur, frapper, tuer : ופגע בכחנים I Sam. 22. 18, et frappe, tue, les prêtres; וּמְנַע־מַנוּ Jug. 8. 21, (viens toi-même) et tuenous; avec l'accus.: פֶּן־יִפְּנְעֵט מַהַבֵּר Exod. 5. 3, de peur qu'il ne nous frappe de la peste (ou de l'épée). — 3° Prier, insister dans sa demande auprès de quelqu'un : יָאַל־תִּמְנַע־מָּר Jer. 7. 16, et n'insiste pas dans tes prières auprès de moi; יִפְּוְעוּ־נָא בַּיֵי צְבָאוֹת 27. 18, qu'ils prient le Dieu Zebaoth ; ופגעו-לר בעקרון Gen. 23. 8, et priez, intercedez, pour moi, auprès d'Ephron; שַּנְכָהַ אֵח־שָׁשׁ ולמח בין Is. 64. 4, tu as rencontre, trouvé, qui se réjouissait, qui mettait sa joie, a pratiquer la justice (v. 1°); ou : tu as frappé, tué, etc., c.-à-d. les justes sont morts, ne sont plus (v. 2°);

ou: tu as exaucé la prière des justes; selon Gesenius: tu as frappé, c.-à-d. contracté, une alliance avec le juste (v. ייבור מָבְּיוֹם); בּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בּּיִבְּיִם בּיִבְּיִם בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

Hiph. Faire rencontrer, frapper, prier : וַיִּד הְּמָּגִּיעָ בּוֹ אַר עַוֹן כְּלָנוּ Is. 53. 6, et Dieu le fit frapper pour la faute de nous tous, le chargea seul de nos péchés; selon d'autres: Dieu fut touché par lui, par ses prières, (pour pardonner) nos péchés à nous tous; וֵיצָר עַלֵּידָן Job. 36. 32, il lui commande (au soleil) par (la nuée) qui le rencontre, le couvre; selon d'autres; il commande à la nuée (de pleuvoir) par celui qui prie (accordant cette grace au :: prières des hommes); אמרילוא יִתְּשִׁרֶב אַת־תָאֹרֵב Jér.15.11, si je ne fais pas que l'ennemi te rencontre, si je ne jette pas, n'excite pas, l'ennemi contre toi (la nation); ou, parlant au prophète : si je ne ferai pas que l'ennemi lui-même te priera, te demandera grace ; קַּמָּנְעּי בַּמָּלֶה Jer. 36. 25, ils ont supplie le roi (v. Kal 3°); רַלַּמּשָׁעָים רַמָּגָּרעַ Is. 53. 12, et il prie, intercède, pour les violateurs de la loi; פָּר־אֵין מַקּוִּרַעַ 59. 16, que personne n'intercède par ses prières.

עלבי אין. Ce qui arrive à un homme, occurrence, événement fortuit : ישָבי בּיבָּי בּיבְיבָּי אָבְּיבְיבָּי בּיבְיבָּי בּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בְּיבְיבִי בְּיבִי בְּיבְיבִי בַּיבְיבִי בּיבְיבִי בּיבִי בּיבְיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבִי בּיבְיבִי בּיבִי בּיבְיבִי בּיבְיביי בּיבְיבִי בּיבְיביי בּיבְיביי בּיבְיביי בּיבְיביי בּיבְיביי בּיבּיביי בּיבְיביי בּיבּיביי בּיבייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבּייי בּיבייי בּיביי בּיבּייי בּיבּייי בּיביי בּיבייי בּיבייי בּיביי בּיבייי בּיבייי בּיביי בּיביי בּיבייי בּיביי בּיבייי בּיביי בּיבייי בּיייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיייי בּיייי בּיבייי בּיביייי בּיביייי בּיביייי בּיביייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיבייי בּיביייי בּיי

לְצִיאֵל (sort de Dieu) n. pr. Pagiel, fils d'Ochran, chef de la tribu d'Aser, Nomb. 1. 13.

אַטָּר פְּגָרי מַצְביר las, être las, être faible: אָטֶּר פְּגָרי מַצְביר I Sam. 30. 10, qui étaient trop las, trop faibles, pour passer (le torrent); אָטֶר פְּגָרָי אָנְרִי מַנְּבִי 30. 21, qui étaient trop faibles pour suivre David; selon d'autres: qui refusaient, ne voulaient pas pusser le torrent, ne voulaient pas suivre David.

ת (plur. ביקים, const. קבלים). Cadavre d'un homme ou d'une bête : ביקים Is. 14. 19, comme un cadavre foulé aux pieds; ביקים ביקים Gen. 15. 11, (les oiseaux de proie venaient fondre) sur ces bêtes mortes; une fois: ביקים קורים ק

Pi. אָטָר זְּמְשָׁר זְסָי Job 5. 14, le jour (au milieu du jour) ils rencontrent (ils se heurtent dans) les ténèbres (v. אָנָע שׁנָיַ).

 Hiph.: איז Exod. 24. 8, il doit accepter son rachat, ou : l'aider à se racheter.

Hoph. infinitif: rraph; Lev. 19. 20, et être racheté (v. Niph.).

לְבְּרְהָאֵל (Dieu le sauve) n. pr. Pedahel, fils d'Amihud, chef de la tribu de Nephthali, Nomb. 34.28.

קרושות (le rocher, c.-a-d. Dieu, le sauve) n. pr. Pedazour, père de Gamliel, Nomb. 1. 10.

קרות (seulement au plur. קרות מיס, אווים.). Prix du rachat: מָסָהְ וּוְשְּרִים.). Prix du rachat: מָסָהְ וּוְשְּרִים 3. 48, rachat rachat; אווים בּיִים בָּיִם בָּיִם 3. 48, rachat des (premiers-nés) qui sont au-dessus du nombre (des lévites); mais אַמְּרּבִירַ זְּרָבּּיִם מַּנִם 13. 35. 40 et 54. 41, est part. pass. de רַּיָּבָּי, ceux qui sont sauvés par Dieu.

ing (delivrance) n. pr. m. Esdr. 2.44.

בּילְכִּילִי מְּיִרָם. (rac. מְּיָהָם). 1° הַּיְתְּי מְּיִרָם Exod. 8. 19, et je ferai une séparation (entre mon peuple et ton peuple). — 2° Délivrance: מְּיִבְּיִם בְּיִבְּיִם Ps.111.9, il a envoyé la délivrance à son peuple.

קרה (Dieu le sauve) n. pr. 1º Pedaïa, père de Zebida, mère du roi Jehoyakim, II Rois 23. 36. — 2º I Chr. 3. 18.

קּרָיָהוּ (même signif.) n. p. m. I Chr. 27. 20. קרום (ע. קרום) Rachat: בֶּטֶּק חַמְּּיִרִּים (עָּרִיּה nomb. 3. 49, l'argent, le prix, du rachat.

תְּיִלְי מִי מִּילִין מִּישׁוּ Exod. 21.30, le rachat de sa vie; יְבַקר מְּיִדִין Ps. 49. 10, et le rachat de leur âme est trop cher (elle ne peut pas être rachetée).

תון אינט (Gen. 48.7; באנים ארם אינט (אַרט ארם). אינט פֿונן אַרט (פֿונן אַרט בארט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן ערט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן אַרט פֿונן ערט פֿונן ערט פֿונן ערט פֿונן ערט פֿונן פֿונן אַרט פֿונן פֿונן אַרט פֿונן פֿינן פֿינין פֿינן פֿינין פֿינן פֿינין פֿיניין פֿינין פֿיניינין פֿינין פֿינין פֿינין פֿינין פֿינין פֿיניין פֿינין פֿינ

שָּׁרֶעוּ בֵּירָנְת שֵׁוּער : Job 33. 24, délivre-le, afin qu'il ne descende pas dans la tombe, l'abime (v. קּיָר, שְׁיָשׁ).

תוּבְרָה m. (avec suff. מְּדְרה). La graisse : אָת־הָשָּׁהָּה Lév. 1. 8, la tête et la graisse (ou : la tête enveloppée dans la graisse).

אף m. (const. ישף, avec suff. ישף ma bouche; פָּרמוֹ , פִּרתוֹם , פִּרתוֹ et פָּרמוֹ et; ים et פְּרִית v. aussi מָּרְמָרוֹת; v. aussi פַּרְמָרוֹת). 1° Bouche : יכל־חַפַּה אֲשֵׁר לֹא־נְשֵׁק לו I Rois 19. 18, et chaque bouche qui n'a pas baisé (Baal); מר לחם Ps. 115. 5, (les idoles) ont une bouche (et ne parlent point); מְמִידָּה Gen. 8. 11, (la colombe avait une feuille d'olivier) dans son bec; mp mais Is. 10. 14, (un oiseau) qui ouvre le bec. Surtout comme organe de la parole : בְבַר־מָּח Exod. 4. 10, (j'ai) la bouche, la parole, difficile; אָל־פָּח אָל־פָּח אַדָּבֶּר־בּוֹ Nomb. 12. 8, bouche à bouche je lui parle, c.-à-d. directement, familièrement; מָּדוֹ צָּרָוּר Jos. 9. 2, d'une commune voix, unanimement; war יִתְיַתוּ לְּפֶּת Exod. 4. 16, il te sera comme une bouche, c.-à-d. il parlera pour toi, ou : tu parleras par sa bouche; פרימלה Eccl. 8. 2, observe l'ordre du roi; אַשָּׁר־יַמְרָהו אֶאַן־פִּיך Jos. 1.18, (chaque homme) qui désobéira

a ta parole, à tes ordres; זֵרְ אֵנִי רְּמִּדְן לָאֵל Job 33. 6, vois, je parle comme toi, je suis ta parole, ta discussion, sur Dieu; ou: je suis comme toi devant Dieu, je suis sa créature comme toi (v. plus bas בַּיִּבְיִדְ תְּמִידְ Gen. 25. 28, car la chasse (d'Esaŭ) était dans sa bouche, Isaac mangeait la chasse d'Esaŭ; ou: à sa bouche, c.-à-d. à son goût, il aimait à la manger.

בּיִּר אָפּר Des choses inanimées: יְּחִיהְאָר Gen. 42.27, à l'ouverture de son sac; מַרֹּפִּר חַבְּאַר 29.2, aur l'entrée du puits; לְּמִּר-מָרָה Prov. 8.3, à l'entrée de la ville; לְּמִּר שָׁאֵר Ps. 141.7, à l'entrée du

Scheol.

3° Avec אָרָהָ Le tranchant, le fil, de l'épée: אַרָּהְרָב Jos. 10. 28, et il fit passer tout dans la ville au fil de l'épée; au plur.: בּיִּמָּי דְּרָב I Sam. 13. 21, (l'outil) avec un grand nombre de dents, d'entailles, c.-à-d. la lime, ou : הַּיְּבָירָה la lime, הַיִּם avec ses dents (servait à aiguiser le soc, etc.); selon d'autres : (il y avait) des brèches, des cassures, aux tranchants des socs, etc.; בְּיִּהְרָב בְּיִּהִרָּה Prov. 5. 4, comme une épée à deux tranchants (v. הַיִּהַ et הִיִּהָּיִם).

4° Bord: אָר מְּהִיהָיה Ps.133.2, le bord de ses vêtements; איף Prov. 8. 29, le bord (de la mer); אָר אָד וּוֹן Rois 10. 21, et אָל־פָּאר Esdr. 9. 11, d'un bout à l'autre.

Avec des prépositions il devient souvent particule. 1° קמי Suivant, selon. conformément à, par la raison que, de manière que: קמי זי I Chr. 12. 23, suivant la parole, l'ordre, de Dieu; קמי שָּיָטָּן Lév. 25. 52, selon le nombre (à proportion) des années; מְּמִי מְיִרָּי

Nomb. 6. 21, conformément à son עספע; איני פער עבורה Nomb. 7. 5, (a) chacun à proportion de leur service; נקר אַשׁר אַרנָכָם שׁכִּרִים Mal. 2. 9, par la raison que, ou de même que, vous n'avez pas gardé (mes voies); קַּמָּר־אָד'טַ לארנטא ראשוי Zach. 2. 4, de manière que pas un seul n'osa lever la tête. — 2º מָּרֶי Même signif.: לְּמָּר אַכְלּוּ Exod. 12. 4, (chacun) en proportion de ce qu'il mange; לְפִי חַשָּק Gen. 47. 12, a proportion des enfants de chacun; קצרו Osée 10. 12, moissonnez selon לְּמִי־ הַיְּטֵּר l'amour, ou : dans la miséricorde ; ילמר תשלות השבן Nomb. 9. 17, et à mesure que, dès que, la nuée s'élevait, se retirait.—3° על פר Sur l'ordre : על פר פר פר שר Gen. 45. 21, sur, selon, l'ordre de Pharaon; על־פּר מי Nomb. 3.16, selon l'ordre de Dieu; על־פָּר שָׁנֵים שָּוִים Deut. 17.6; sur la déposition de deux témoins; צל-פר דַרַכּד Prov. 22. 6, selon sa manière, dans la voie qu'il doit suivre, ou : (forme l'enfant) à l'entrée de sa voie (v. plus haut 2°); על-פר הַבְּרִים הָאֵלֶה Gen. 43.7, conformement à ces paroles, ou : selon ces choses, comme les choses étaient en vérité.

לבי מיי לום et in adv. Ici: רים מיי לום Gen. 19.12, as-tu encore ici quelqu'un (des tiens)? רים לכם מיי לבט 22.5, demeurez ici; רים ואים I Sam. 16. 11, jusqu'à ce qu'il soit venu ici; רים יים רים באים Esdr. 4. 2, qui nous a envoyés en ce lieu; וים Ez. 40. 21, d'ici, c.-à-d. d'un côté; וים רים ווים לב. 10, ici et là, des deux côtés (v. אים).

নিট্টো n. pr. 1° Pouah, fils d'Issachar (Gen. 46. 13, দ্বাঢ়). — 2° Pouah, fils de Dodan, Jug. 10. 1 (ou fils de l'oncle d'Abimélech).

אשר בּילְטָּג לְמֵי : בּילְטָּג לְמֵי : Gen. 45. 26, mais son cœur, son esprit, restait engourdi, abattu; יְלָא הָשִּׁנִי : Ps. 77. 3, (ma main est étendue) et elle ne s'engourdit, ne s'abaisse pas; אַרָּייִה Hab. 1. 4, la loi est impuissante, n'est pas suivie, obèie.

Niph.: ישילידי Ps. 38. 9, je suis languissant, sans force. אַל־תִּתְנִי : תַּרְנָּה. (מוּג בּתְּתְנִי : תַּרְנְּהְנְיִי : תַּרְנְּהְנִי : Relâche : מַּנְּתְּלְנִי לְּהָ קּבְּ Lament. 2. 18, ne te donne pas de relâche (ne t'arrête pas dans tes larmes).

חוֹם ח. pr. (ע. מוּאָם).

לְיִם (v. הְּבֶּי פּנ הְשָׁהְיּ) Souffler: בַּיִּלְּמָהָ Cant. 2. 17, 4. 6. jusqu'à ce que (le vent) du jour souffle, jusqu'à l'aube du jour; selon d'autres: que le jour

se rafratchisse, jusqu'au soir.

בופרחי גור : Hiph. 1° Souffler, allumer Cant. 4. 16, souffle dans (ou a travers) mon jardin. Avec בּאָשׁ עַבְרַחִי אָּמְיחַ : ב Ez. 21. 36, je soufflerai dans le feu, c.-à-d. j'allumerai le feu de ma fureur (contre toi); יַמַּרחוּ קרַיַה Prov. 29. 8, ils allument la ville, l'excitent, la soulèvent; selon d'autres (de ma): ils l'entourent d'embûches, causent sa ruine (י. 3°). — 2° Dire, invectiver : יַיִּמִידָוּ בְּזַבִּים Prov. 19. 5, qui dit des mensonges; אמונים אַ 12. 17, qui dit la vérité; רַמִּיחַ בַּחָם Ps. 10. 5, (tous ses ennemis) il les dissipe par son souffle, ou : il invective contre eux; לְּמִיתֵו לוּ 12. 6, (je viendrai au secours de celui) qu'on invective, qu'on renverse par un souffle; selon d'autres, les deux derniers exemples de me entourer d'embûches. — 3° הַשָּׁח בַּחוּרִים כִּלָם Is. 42. 22 (de אַם), ils sont tous entourés de piéges dans des cavernes; ou, בחורים : tous les jeunes gens ont été entourés de piéges, ont été pris (v. II חבר).

d'un peuple d'Afrique: les Libyens, selon les uns; les Mauritaniens, selon les autres, Gen. 10. 6, Jér. 46. 9.

אַל n. pr. Putiel, beau-père d'Elasar, Exod. 6. 25.

ນາອຸ້ານອ n. pr. Potiphera, prêtre égyptien, beau-père de Joseph, Gen. 41.45.

רשׁיפַּר n. pr. Potiphar, Egyptien, chef des gardes de Pharaon, Gen. 39.4.

תְּמֶשׁם תַּפּוּהְ שֵינֶיתְ: m. Couleur, fard פּוּהְ וּתְּשֶּם תַּפּוּהְ שֵינֶיתְ: II Rois 9. 30, elle mit du fard sur ses yeux, c.-à-d. sur ses paupières (une preparation d'antimoine?);

bis m. Fève: bim II Sam. 17.28, Ez. 4.9, et des fèves.

Pul, Is. 66. 19; selon d'autres, l'Afrique même. — 2° Pul, roi des Assyriens, II Rois 15. 19.

Diet Die chald. m. (les mêmes signif. que ma hébr.). Bouche: κορο τος Dan. 4. 28, dans la bouche du roi; πορο 7. 5, dans sa gueule; και τω 6. 18, l'entrée de la fosse.

אָבּיר accable, ou être dans la peur: אָבָּיר אָבָּיר אָבָיר Ps. 88. 16, j'ai porté (le poids) de tes terreurs, et j'en suis accablé, ou : et je suis dans le trouble, la peur (de p douter, hésiter, craindre).

תּוֹנֶה n. pr. d'une des portes de Jérusalem: יְשָׁיֵר וְשִּיֹנֶן II Chr. 25. 23, la porte qui se tourne, la même qui est appelée יְשָּׁיִר וְשִּׁינֵן II Rois 14. 13, la porte de l'angle.

ת חול חול n. pr. Puah, une des sagesfemmes des Hébreux, Exod. 1. 15.

אָרָכִירְ (v. אָשֵי) Disperser, se disperser, se répandre, abonder : אָשְּיבּיתַּי Soph.
3. 10, part. pass., la fille, c.-à-d. les enfants, de mes dispersés, du peuple que j'ai dispersé, d'Israel (selon d'autres, n. pr. d'un peuple, Puzai); אָיבָיהַי Ez. 34. 5, (les brebis) ont été dispersées; אָרָיִרָּיִי Gen. 11.4, de peur que nous ne nous dispersions; אַבָּיִרְיּ Nomb. 10. 35, que tes ennemis

Pi.: אַבְּעָ טְבֹּץ 'מְבֹּץ ' Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher (qui fait sauter les morceaux de tous côtés).

Pilp.: יְמַבְּאָבֵּיִי Job 16. 12, et il m'a

Hiph. trans.: ראבין די שייין Is. 28. 25, il repand, seme, du gith; ביי און Ps. 18. 15, il les a dissipés; ביי אַרְיָבְּי אַרְיִבְּי אַרְיִבְּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרִּי אַרְיִבְּי אַרְיִבְי אַרְיבְי אָרָבְי אַרְיבְי אַרְיבְי אַרְיבְי אָרְבְי אָרְבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְיבְי אָרְבְי אָרְבִי אָרְבְי אָרְבִי אָרָבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְבִי אָרָבְי אָרָבּי אַרְיבִּי אַרְיבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְיבְי אַרְיבְי אַרְיבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְיבְי אָרְבְּי אַרְיבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְיבְי אַרְיבְי אָרְבִי אָרָבְי אַרְיבְי אָרָבְי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְיבְי אָרָבְי אַרְיבְי אָרְבְי אָרְבְי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְבּי אַרְבּי אַרְבְיי אַרְבּי אַרְבְיי אַרְבּי אַרְבְיי אַרְבִי אָרְבִי אָרְבְיי אַרְבְיי אַרְבִי אָרְבְייִבְי אָרְבְיי אַרְבְייִי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אָרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְבְיי אַרְיבְי אָרְבְיי אָרְבּי אָרְבְיי אַרְבְיי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְיבְי אָרְבְיי אַרְיבְיי אַרְיבְיי אַרְיבָּי אָרְיבָּי אָרְיבָּי אַרְיבְי אָרָבּי אָרָי אַרְיי אַרְיבּי אָרְיבָּי אַרְיבּי אָרְיבּי אָרְיבּי אַרְיבּי אַרְיבְיי אַרְיבְיי אַרְיבּי אַרְיבְיי אַרְיבְיי אַרְיבּי אַרְיבְיי אַרְיבּי אַרְיבּי אָרְיבְיי אָרְיבְיי אַרְיבְיי אַרְיי אַרְיבְיי אַרְיבְיי אַרְיי אָרְיבְיי אַרְיבּי אָרְיבְיי אַר אָרְיי אַרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אַרְיי אָרְיי אַרְיי אַרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אַרְיי אָרְייי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְיי אָרְ

Hilhph.: אוויבצי קיבייער Hab. 3.6, et les montagnes (qui semblaient) éternelles ont été brisées, réduites en poudre (שָּבְּיגִינִי Jér. 25.34, v. יְבְּינִינִי Jér. 25.34, v. יְבְּינִינִי בּרַ

ils se sont égarés (dans) les jugements.

Hiph. 1° Comme Kal: אַרָּאָרָאָה Jér.
10. 4, afin qu'il ne bronche, vacille pas. — 2° (comme אַרָּטְיִי chald., sortir)

Faire sortir, présenter, fournir, obtenir: אַרֹיִי אַרִּיִי אַרִּיִי אַרָּיִי Ps. 144. 13, (les greniers) fournissent (regorgent de) toutes sortes (de fruits), ou : les hommes sortent une espèce de fruit pour

faire place à une autre (v. m); pany

ולרעב נמשקי Is. 58. 40, et si tu présentes

Digitized by Google

ton ame au (pauvre) qui a faim, si tu l'assistes avec effusion de cœur; רְּמִיבְּים Prov. 3. 13, (l'homme) qui fait sortir l'intelligence (d'un autre, c.-à-d. qui l'apprend de lui, l'acquiert), ou (de lui-même) qui la répand; יְבִיבְּי בְּיִבְּים 12. 2, il reçoit, obtient, la grâce de Dieu; בְּיִבְּים Ps. 140. 9, ne fais pas aboutir, c.-à-d. n'accomplis pas, sea pensées, desseins.

הריים ל. (rac. אור). Obstacle, empêchement: אור ביים להיים להיים להיים וליים ביים ביים ביים להיים להיים להיים להיים להיים להיים להיים ביים ביים ביים להיים להיים

אָרָן פֿרַ זײַ Briser, dissoudre, inf.: אָרָץ אָרָץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute.

Hiph. (קמר et המר avec pause המר , part. מַפֶּר, inf. אָמָר, avec suff. בְּמָר, fut. אַמָּר et אַמָּר). 1º Rompre, dissiper, annuler: מברית Is. 33. 8, il a rompu l'alliance; הַפֶּריּ Ps. 119. 126, ils ont rompu, violė, ta loi; יַי תַּמָּיר יַ בצרדגויים Ps. 33. 10, Dieu dissipe, rend vains, les desseins des nations; קַמַר מושבות Prov. 15. 22, les pensées se dissipent, s'évanouissent; רְחָמַר אַר־נִרֶרָה Nomb. 30. 9, et s'il désavoue, casse, le vœu de sa femme; אַיְּמֶרֶנּוּי 30. 14, et son mari peut casser, annuler, le vœu ou la promesse de sa femme.-2º Détruire, retirer, détourner : אַרָּאַ אַרָּאַ קפר יִרְאָדו Job 15. 4, tu détruis même la crainte de Dieu; יְרָמֵּר בַּצַּכְּךְ Ps.85.5, et détruis ta colère, fais-la cesser, détourne-la; יַחַסְהַי לֹא־אַמִיר מֵעָמוֹ Ps. 89. 34, je ne retirerai pas ma grace, ma miséricorde, de dessus lui.

Hoph:: יָצֵר פַצָּח וְחְמֶּר Is.8.10, formez des desseins, ils seront dissipés; בַּיִּרִירְי חְמֵּר Jér. 33. 21, mon alliance aussi sera rompue.

Po.: אַמָּח פּוֹרַרְמְּ בְּעָקְהָּ יִם Ps. 74. 13, tu as divisé, fendu, la mer par ta puissance.

Pilp.: יְיַמֵּרְשְּרֵהָי Job 16. 12, il m'a brisé, réduit en poudre.

Hithp.: תְּחְשּוֹרְרֶהָת אָבֶץ Is. 24. 19, la terre a été brisée, dissoute (v. Kal).

אים m. (persan). Le sort: יְּמִּיִּלְ מְּאַרְ הַּאֹרָעְּל בּבּּא הַאִּרְיִם Esth. 3. 7, on jeta le sort, qui est en hébreu Goral; de la pl. מּיִּרִים les sorts, et יְמֵי הַפּוּרִים les jours des sorts, nom de la fête qu'on célèbre le 14 du mois d'Adar, en commémoration des événements racontés dans le livre d'Esther (v. Esth. chap. 9).

לְבָהִי f. (rac. אוי briser). Pressoir: פֿרָהִי הְּרַבְּתִּי לְבַהִּי Is. 63. 3, j'ai été seul à fouler le pressoir (le vin dans le pressoir); הַמְשִׁים פּרָּהְי Agg. 2. 16, (pour puiser) cinquante (mesures) dans le pressoir; selon d'autres, purah, le nom du vaisseau, de la mesure: cinquante purah, mesures.

י פּוְרָקּן m. Délivrance, salut, Rituel. אָרָקּוּ n. pr. (persan). Poratha, fils de Haman, Esth. 9. 8.

Niph.: עומי עבון Nah. 3. 18, ton peuple s'est répandu, ou a été dispersé, dans les montagnes.

יתי n. patron. Les Puthéens, I Chr. 2. 53.

າສຸ adj. Pur: າສຸ ນາລຸ Cant. 5. 11, de l'or pur (de າສຸ être fort, dur). Et seul subst. Or pur: າສຸ ກາຕຸສຸ Ps. 21. 4, une couronne d'or pur.

רַיָּשׁ Kal. Ex. unique: רַיָּשׁ אָלְיּגִּי וְלְיֵעִי יָדְיִיוּ Gen. 49. 24, les forces de ses mains augmentèrent, ou : ses bras et ses mains furent agiles (v. Pi.); selon d'autres : furent couverts d'or, d'anneaux d'or, signe de commandement (v. ישְׁ).

Pi. Ex. unique: מקון ומברמר II Sam. 6. 16, sautant et dansant.

Hoph:: זְּרֶב מִּדְּבֶּן I Rois 10.18, de l'or purifié, pur; selon quelques-uns, aussi אַבְּאָד Dan. 10.5, (de l'or) pur (v. יַּאַדְּאָר).

ोष्ट्र Kal. Part. pass.: न्यूनाकृ नांचू Jér. 50. 17, un agneau égaré, effarouché.

Niph.: נְמְּיָרְהְּ עֲצְמֵרני Ps.141.7, nos os ont été dispersés.

Pou.: מְמָנֶה Esth. 3. 8, (un peuple) dispersé.

תַּחָרִים m. (rac. הַאָּם סע הַחַיּם; plur. הַּחָיּם, const. מַחַר). 1° Filet, piége, ruine: יאֹחֵו בְּעַקַב פַּח Job 18. 9, le piége le saisit par le talon; אַל־פָּח אַל־פָּח Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, se jette, dans le filet; אַרָן פָּדוּ Ps. 119. 110, חַבְּילָשׁ 140. 6, et mg טְבֶיךְ 141.9, tendre, dresser, un piège; וְחֵיּהּ לָכֵם לְּמָח Jos. 23. 13, ils deviendront pour vous ניתר ושור השור ושור בשור בשור piége; בשור ושור בשור Is. 24. 17, l'effroi, la fosse et le piège (la ruine). - 2º Lame, feuille de métal: בור בובוב Exod. 39. 3, les feuilles d'or; רַקְּעֵר שַׁרִים Nomb. 17. 3, des lames étendues, bien plates (de cuivre). -3° Foudre: יַמְטֵר עַל־רָשָׁעִים מַּחִים Ps.11. 6, il fera pleuvoir sur les pécheurs des charbons, la foudre; d'autres traduisent: des piéges (?); ou n'est radical, et מַּחִים une autre forme pour מַחַים (ע. מַרַום).

קרות (fut. יְשְׁתַּדְיּ) Trembler. 1°De peur, craindre. redouter: בְּשְׁתַּדְּׁ לַּיְלָּח יְיִיבְּשׁ Deut. 28. 66, tu trembleras nuit et jour; קּמְדָּר בְּשִּׁרְ Ps. 27. 1, qui pourraisje craindre, redouter? יְמִיִּדְר בְּשָׁרִי בְּצָר בִי Is. 19. 17, il tremblera a la vue du dessein de Dieu; אֵלִים אֵל-רָבֶיר Jer.

Pi.: נְּמְמַנֵּדְר מְּמָבִּר Is. 51. 13, et tu trembles sans cesse; מְּמַנֵדְר מְּמָבִר Prov. 28. 14, l'homme qui craint toujours (ce qui est à craindre), l'homme prudent, prévoyant.

Hiph.: יְרֹב פַּצְמוֹתֵי חִקְּחִיד Job 4.14, il a fait trembler tous mes os, la frayeur pénétra mes os.

ל Terreur, crainte: אַיִּבְיִה , pl. אַיִּבְיִה (מַנְיִנִים , pl. אַיִּבְיִה (מַנְינִים , rerreur, crainte: אַיִּבְיָה (מַנְינִים , Exod. 15.16, l'épouvante et la terreur tombera בּיַבְּיבָּי Job 13.11, et sa terreur tombera sur vous, vous accablera; יַּבְיּבְיּם Is. 2. 10, יַבְּיבְּים Ps. 36.2, la terreur, la crainte, de Dieu (que Dieu inspire); la crainte que les Juifs (inspiraient); פְּבָּיבְּים בּיִבְיִים בּיַבְּיִבְּים (Dieu) l'objet de la crainte, de l'adoration, d'Isaac. Plur.: יַבְּיִבְּיִבְּים Job 15.21, la voix des terreurs (des bruits terribles).—2° מַּבְיּבָּים Job 40. 17, les nerfs de ses testicules.

קרה אַליִהְ f. Crainte: יְלֹא שְּׁתְּבֶּתִי אֵלַיִהְ Jér. 2. 19, et que ma crainte n'est pas sur toi, que tu ne me crains plus.

 mon; אַנְינית Néh. 5.14 (pour לְּנְינית אָּנְינית (ou pour פֿרָינית פָּנָער), leur gouverneur.

m. Meme signif.: אַנָּיִה , pl. אָרָיִהְאּ, m. Meme signif.: אַנְיה שָּׁנְיה בּיִּה Esdr. 5. 14, que le roi avait nommé, établi, gouverneur, chef; בּיִרְיָהְאּ Dan. 6. 8, et les gouverneurs, ou les chefs.

ביקים פוסים Jug. 9. 4, des gens légers (pauvres, misérables) et étourdis (qui agissent sans réflexion); selon d'autres: méprisables; ביאָים Soph. 3. 4, ses prophètes (faux) sont étourdis, extravagants; selon d'autres: des misérables (v. יפיים).

MD m. Étourderie: מיום זיים Gen. 49.4, l'étourderie, l'impétuosité (de ta passion était), comme de l'eau (comme celle des flots); selon d'autres, dépendant de ייים איים qui suit: tu n'auras pas un avantage (sur tes frères), pas même léger comme l'eau, pas le moindre avantage (v. זיים).

רוֹתְם f. (rac. יוֹתָם). Étourderie: בְּתְּנִיתִיהְאָ Jér. 23.32, et par leur étourderie, témérité.

רווש (א. עוֹם). ביות (א. עוֹם).

(אַרִים (v. a maj).

בּהָילִים M. Charbon: בְּהָילִים בְּהָיּשְׁ Prov. 26. 21, (ce qu'est) le charbon à la braise. Aussi charbon ardent: בּתְּעֵל בִּאָּרָם Is. 44. 12, il travaille (le fer) dans, moyennant, les charbons ardents (Néh. 5. 14, v. à הַתְּיִם).

רְסָהְ chald. m. Potier: חַסָּהְ הַּדְּיּםְ, Dan. 2. 41, l'argile dont (se sert) le potier.

חוף Gouverneur (v. הוף).

וות des deux genres. Fosse: רְּשְׁרֵּיל II Sam. 18. 17, la grande fosse; בְּשְׁרֵיל וְשְׁרִיל 17. 9, dans une des fosses, cavernes. Souvent יְּשָׁרֵיל וְשְׁרֵיל וֹיִ וֹיִל וֹיִיל וֹיִ וֹיִ וֹיִ עַּרְיִל וֹיִ וֹיִ עַּרְיִל וֹיִיל וֹייל וֹיִיל וֹייל וֹיִיל וֹיִיל וֹיִייל וֹייל וֹייל וֹיִיל וֹיִיל וֹיִיל וֹיִיל וֹייל וֹיייל וֹיייל וֹיייל וֹיייל וֹיייל וֹיייליייל וֹיייל וֹייל וֹייל וֹייל וֹייל וֹיייל וֹיייל וֹיייל וֹיייליייל וֹייל וֹיייל

אָב חוֹשָׁ (gouverneur moabite) n. pr. m. Esdr. 2. 6.

הַחֶּחֶף f. Dépression : אָזָה הַחָּיָה Lév.

13.55, c'est une dépression, une partie (d'un vêtement) rongée par la lèpre.

קרָהְיּה f. Une des douze pierres précieuses qui ornaient le rational du grand prêtre (la topaze?), Exod. 28.17; ביים Job 28.19, la topaze de l'Éthiopie.

לְּלִיר Exempt : מְּטִירִים cheth., I Chr. 9. 33, pour מְּטִירִים keri (v. קַּמָּר.).

• קְּטְירָהוּ f. (v. פְּמֵּה). La mort: רַשָּׁשְׁאָלָ Aboth, car au moment de la mort d'un homme, quand l'homme quitte ce monde.

Jer. 23. 29, comme un marteau qui brise le rocher; au fig.: שַּׁמִישׁ מֶּלִּיןשׁ, Jer. 50. 23, le marteau de toute la terre, à savoir Babylone, qui dévastait, ruinait, les autres pays.

שְׁיִשְׁיִּשְׁיִ cheth., יְיִישְׁיִשְׁיִּשְׁ cheth., אָשְׁיִשְׁיִּשְׁיִּעְ cheth., pan.3.21, leurs tuniques (ou culottes, ou chemises).

ገውን 1° Sortir, so détacher, s'en aller : ו אַמַטּרְיִר צָאַרם I Rois 6. 18, 29, et des fleurs sorties, épanouies (selon d'autres : des guirlandes de fleurs), on : des fleurs qui se détachaient du fond (en relief); דַיִּקְטֵר מְפָנֵי שָׁאוּל I Sam. 19. 10, il s'en alla, il sortit, de la présence de Saul. - 2º Trans. Faire sortir, ouvrir, affranchir: מימר פים Prov. 17. 14, celui qui donne une ouverture à l'eau, qui en ouvre la digue; פר לא־קטר ירוייבע – את השחלפות II Chr. 23.8, car Joiada n'avait pas renvoyé les divisions, ne leur avait pas permis de se retirer; קטורים (chelh. קטירים) I Chr. 9. 33, (les lévites chantres) étaient exempts (des autres fonctions); י opposé d être exempt, dispensé, d'une chose, d'un devoir.

Hiph.: בְּשֶׁבֶּרוּ בְּשֶׂבֶּה Ps. 22. 8, ils ouvrent largement leurs levres, la bouche (en se moquant).

יבְשָׁוְמְטָרִים מְלְּמָנֶהְ : Niph. S'en aller : יְּבְשָׁוְמְטָרִים מְלְּמָנֶהְ Aboth, et quand ils s'en vont d'auprès de toi; aussi : décéder, mourir. קלף m. (ע. השָּבֶּ 2°). Ce qui ouvre: בּיָבְיּבְּיִר נְיִנְיִם Exod. 13. 12, tout ce qui ouvre le sein de sa mère (tous les premiers-nés); et seul: יוֹבָיר הָיִבּיר הָיִבּיר מָּבִיר הָיִבּיר מָבִּיר מָבִיר מָבְיר מָבִיר מָבְיר מָבִיר מָבִיר מָבִיר מָבִיר מָבְיר מָבִיר מָבְיר מָבִיר מָבְיר מָבִיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מָבְיר מְבִּיר מָבְיר מְבְּיר מְבִּיר מְבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מָבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מִבְּיר מְבְיּיר מִבְּיר מִבְיּיר מִבְיּיר מִבְיּיר מִבְּיר מִבְּיר מְבְיּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְייר מִבְייר מִבְּיר מִבְּיר מִבְייר מִבְייר מִבְּיר מִבְייר מְבְייר מִבְייר מִבְּייר מְבְיּיר מִבְּייר מְבְייר מְבְיּיר מִבְּיר מְבְייר מִבְּיר מְבְיּיר מְבְיּיר מִבְּיר מִבְּיר מְבְייר מְבְּיר מְבְיּיר מִבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיּיר מִבְּיר מִבְּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיר מְבְיר מְבְייר מְבְיּיר מְבְיּיר מְבְּיר מְבְּיר מְבְיּיר מְבְיּבְיר מְבְּיר מְבְיּיר מְבְיר מְבְיּבְיר מְבְיּבְיר מְבְיּבְיר מְבְיּבְיר מְב

קירה ל פּעְרָה (. Ouverture, ce qui ouvre: אָלּרַרָּהָם Nomb. 8. 16, tous les premiers-nés (v. מּ מָּבֶּר מָּלָּרָה).

יָּם (v. אָם).

בּקֶּטְר. pr. d'une ville dans la Basse-Egypte, Phibéseth (Bubaste?), Ez. 30. 17.

לי־החירה n.pr. d'une ville en Egypte, vis-à-vis de Baalsephon, Phihachiroth, Exod. 14. 2.

קרות לה שני פיות: Jug. 3. 16, (l'épée) avait deux tranchants, pour קיה pl. de mg.

ה (rac. פּרִח (ce qui est facile a souffler). Poussière, cendre: פִּיחַ בִּרְשָׁר Exod. 9. 8, la cendre d'une fournaise.

קיכל n. pr. Pichol, chef de l'armée d'Abimélech, Gen. 21. 22.

פילנש (v. פּילנש).

ויצש מיטה f. Graisse : ריצש מיטה ללי־בָּטָל Job 15. 27, et il a fait de la graisse sur la cuisse (il se fait gros et gras).

סְּנְינְחָם et סְּנְחָם n. pr. 1° Pinéas, fils d'Eléazar, Exod. 6. 25. — 2° Pinéas, fils d'Élie grand prêtre, I Sam. 1.3. — 3° Pinéas, père d'Éléazar, Esdr. 8.33.

וֹף n. pr. Pinon, un des princes des Iduméens, Gen. 36.41.

Prier. Hithp.: par Rituel, se laisser toucher, attendrir, par des prières.

תְּיְבֶּי f. plur. (de רְשֶּׁ). Tranchants, dents: רְיִּרֶב אָּרְבָּי Ps. 149. 6, et une épée à deux tranchants; בְּעֵל פְּיִפְייוֹ Is. 41. 15, (un chariot) avec beaucoup de dents de fer.

פִּיק m. (rac. פּיִּח Vacillation: פִּיִּרָם Nah. 2. 11, et la vacillation, le tremblement, des genoux.

קּילים (abondance d'eau) n. pr. d'un fleuve, Pison, qui coule autour du pays de Havilah, Gen. 2. 11 (le Gange ou l'Indus?).

יחוף n. pr. m. I Chr. 8. 35.

קף m. (rac. אָבָּים). Bouteille, cruche: אָבָּים I Sam. 10. 1, une cruche, ou une fiole, d'huile.

פְּכָה Pi. Couler : בְּיִתְּשֵׁרִ בְּיִם בְּיִם Ez. 47. 2, et l'eau coulait, sortait (du côté droit).

פּנְרֶת הַאְּכָּיִם n. pr. Les fils de Pochéreth Hazwajim, ou de Pochéreth (qui était) de Zwajim, Esdr. 2. 57.

N Kal inusité. Niph. Être extrême, étonnant, difficile, merveilleux: נְּמָּלָאֵתָת אָתַבּרְוּךּ לִּי II Sam. 1. 26, ton amour pour moi était extrême, unique; ידבר נפלאות Dan. 11. 36, il dira des choses inouïes, impies (contre Dieu); בְּעֵינֵי יִפְּלֵא Zach. 8, 6, il sera difficile, ou étonnant, a mes yeux ; דַּיָּבֶּר פָיֵר הַבָּר Gen. 18. 14, y a-t-il rien qui soit trop difficile a Dieu לאַ־נִּפְלֵאֵיז יִדִּא מִּינְהְ Deut. 30. 11, (le commandement) ne t'est pas caché, ou : trop difficile, au-dessus de toi; שׁלֹשָׁה הַשָּּה נְמָּלְאוּ מְשָּׁה Prov. 30. 18, trois choses me sont cachées, difficiles à connaître; פָר יִקּלָא בִּיִּדְּךְ דָּבֶר Deut. 17. 8, lorsqu'une affaire te sera trop difficile (a demeler); אנל פי מיראורו יְּמְלֵּיתִי Ps. 139. 14 (pour יִמְלֵּאִיִּדּ), parce que je suis distingué, une créature admirable, par tes merveilles. — מְלָאוֹת Les choses merveilleuses, miraculeusas: צַסִּפְּרָה פָּל־נִפְּלְאוֹתָּדְ Ps. 9. 2, je raconterai toutes tes merveilles; אַנָּאָרוּ

Pi. Séparer des autres, consacrer par sa parole: לְּמַלֵּאִ־כְּיָר Lév. 22. 21, Nomb. 15. 3, 8, pour offrir ce qui a été consacré par un vœu, pour accomplir un vœu.

Hiph. 1º Faire prodigieux, admirable, merveilleux : יִזְּמְלָרָא חַסְהוֹ לִי Ps. 31. 22, il a signalé sa grâce à mon égard, il a fait paraître sa grâce, d'une manière distinguée; וְדִּמְלָא דֵי אַרדבַעֹלִקּךּ Deut. 28. 59, Dieu signalera tes plaies, les rendra prodigieuses, extrėmes; הְּמָלָא עַבָּרו Is. 28. 29, il rend son conseil admirable; בְּמָלָא לַנְּשׁוֹת Jug. 13. 19, et il fit des merveilles; adverbialement : וְדֵוֹמְלֵא II Chr. 2. 8, et איל Joel 9. 26, admirablement, merveilleusement. בי בַּמְלָא כֵּדֶר : Lév.27.2, ער בַּמְלָא כֵּדֶר Lév.27.2, פול כלה כר Nomb. 6. 2, (un homme) qui consacrera une chose en faisant un vœu (qui fait vœu de consacrer une chose, ou de s'en refuser la jouissance).

Hithph.: יְחָשֵׁב מְּחְשֵּׁפֶא בִי Job 10.16, tu te montreras de nouveau prodigieux contre moi (tu me puniras d'une manière terrible) (v. רְּבָּה).

 bée prodigieusement, d'une manière terrible.

יושא מלאי adj. Caché, difficile: יושא מלאי Jug. 13. 18, (keri לְּשָׁי, pour יְּבְּשׁׁי מְּלַּשְׁי Jug. 13. 18, (keri לְּשָׁי, pour יְּבְּשׁׁי מְּלַשְׁי Jug. 13. 18, (keri לְּשִּׁי, pour יְבְּשׁׁי מְּשִׁי וּ וְשְׁיִשְׁי וּ וֹ וְשְׁיִשְׁי וּ וְשִׁי מְּשִׁי וּ וְשִׁי וְשְׁיִשְׁי וּ וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי וּ וְשִׁי וְשִׁי וּ וְשִׁי וְשִּׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִי וְשִׁי וְשְׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִּי וְשְׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשְׁי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִּי וְשִׁי וְשִּי וְשִי וְשִּי וְשִׁי וְשִּי וְשְׁי וְשִּי וְיִי וְשְׁי וְשִּיי וְשְׁי וְשִּי וְשְיי וְשְׁי וְשְּיי וְשְׁי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּישְׁיי וְשְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּישְׁי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי

אַרָה (Dieu le distingue) n. pr. m. Néh. 10. 11.

אלג Kal inusité. Séparer, diviser. Niph.: מָר בְּיָבֶּיוֹ מִשְּלְנֶח וְשִּבְּיִץ Gen. 10.25, parce que de son temps la terre fut divisée (par suite de la confusion des langues, v. chap. 11).

Pi.: רְּשָׁלָה הְשָׁלָה Job. 38. 25, qui a divise, préparé, des canaux à la pluie impétueuse; בְּשִׁי אָלָה Ps. 55. 10, divise leurs langues (fais qu'ils ne s'entendent plus entre eux).

"Hiph. וְאֵל תְּּוֹדְ מַמְלֵיג לְכֶל־דְּבֶּר Aboth, et ne rejette aucune chose (comme étant impossible).

בְּלְבֵּי מְלִּינֶה Chald. Diviser : מֵלְבֹי מְלִּינֶה Dan. 2. 41, un royaume divisé.

אלָלָ m. Ruisseau: מֵּלָג אֵלִידִים Ps. 65. 10, le ruisseau de Dieu (né des pluies que Dieu envoie par sa grâce); שַּלְנֵי־בָּיִם Ps. 1. 3, des ruisseaux, des courants d'eau; מֵלְנֵי־בִּיִם Lament. 3. 48, (mon œil répand) des ruisseaux de larmes.

179 (division) n. pr. Peleg, fils d'Eber, Gen. 10. 25.

קלג פּרֶן: m. chald. Moitié : יְּקְלֵג פּרֶן Dan. 7. 25, et la moitié d'un temps.

רְּיִבְיָּהְ f. (se trouve seulement au plur. מְּלְבְּיָהְ l. (se trouve seulement au plur. מְּלְבָּיָהְ l. (se trouve seulement au plur. מִּלְבְּיָהְ l. (se trouve seux (v. בַּיְבָּיהְ l. (se trouve seux (v. בַּיְבָּיהְ l. (se trouve seux (v. בַּיְבָּיהְ l. (se trouve seux (v. בַּיִבְּהָ l. (se trouve seux (v. בַּיבָּהְ l. (se trouve seux (v. בַּיְבָּהָ l. (se trouve seulement au plur. se se trippe seux (se trouve seux (v. בַּיְבָּהָ l. (se trouve seulement au plur. se se trippe seux (se trouve seulement au plur. se se trippe seux (se trouve seulement au plur. se se trippe seux (se trouve seulement au plur. se se trippe seux (se trouve seux (se

לְּמָלֹגוֹית מַיה הָאָבוֹת: P f. Distribution לְמָלֹגוֹית מַיה הָאָבוֹת

II Chr. 35.5, selon la distribution (les divisions, classes) des familles.

קּרְלָנְשׁׁד (avec suff. מְּלַנְשׁׁדּם, plur. בְּשִׁילְם et בְּשִׁלְּשִׁים). Concubine: מְּלַנְשִׁים 19. 19. 1, une concubine; בְּשָׁיד מָעַ 19. 23. 20, elle (les) a aimés au point d'être avec leurs concubines, comme une d'elles; selon d'autres, בְּשִּיִים sont des hommes : elle a aimé avec fureur les hommes impudiques.

אָלָרְהְיּהְ הְּרֶכְּב f. Acier: תְּאֲשׁ־חְּלָּהִית הְיֶרֶכְּב 2. 4, l'acier des chariots (brille) comme du feu, ou: le chariot (brille) par le feu, les étincelles, que fait jaillir l'acier; selon d'autres, בַּשִּׁי transposé: comme des flammes.

שלְרָדְשׁ n. pr. Pildas, fils de Nahor, Gen. 22. 22.

פְּלֶה Kal inusité (ע. פְּלָּא.). Niph. Etre distingué: נְמְּלֵּה אֲנִי וְצִבְּּוּך Exod.33.16, afin que moi et ton peuple nous soyons distingués (des autres peuples) (v. a l'exemple, Ps. 139. 14).

ללא (distingué) n. pr. Palu, fils de Ruben, Gen. 46. 9; patron. פַּלָּאִי Nomb. 26. 5.

Ps. 141.7, comme (le laboureur) qui coupe et fend la terre (avec le soc), ou : comme celui qui coupe et fend les arbres, le bois, sur la terre.

Pi. Fendre, couper: יְמַלֵּה תֵּץ מְבֵּרוֹ Prov. 7. 23, (jusqu'a ce que) la flèche fend, transperce, son foie; יְיִפְּמָּרוֹ אֶל-סִיר יַדְּמַלֵּח אֶל-סִיר II Rois 4. 39, il coupa (les fruits) par morceaux, et les mit dans le pot pour cuire; קַּמְלַּיְתָּק הְּמְלַּיְתָּק Job 39. 3, elles font que leurs petits percent (leur sein), elles les mettent au jour avec effort.

חלף chald. Servir; special. servir, adorer Dieu: אַלָּהְנָא הַּי אַנְהְנָא הַי אַנְהְנָא בּי Dan. 3. 17, notre Dieu, celui que nous adorons; avec בּוֹל מִלְּהִינְ : 1. 14, (toutes les nations) le serviront, l'adoreront.

חלים m. Ce qui est coupé d'un entier, morceau, moitié: אָבָּיה הַשְּׁבְּיִם Cant. 4. 3, comme la moitié d'une grenade (comme une grenade coupée au milieu); אַבָּיה הַבְּיבָּה I Sam. 30. 12, un morceau d'un gâteau de figues; אַבָּיה הַבָּיב Jug. 9. 53, un morceau d'une meule de moulin (la meule de dessus, courante), et la meule même; הייבור בווים און און בווים בוו

לל (ע. מְלֵים: Se sauver, s'enfuir: בּיִבְּיהַיּ בּּבְּיבֵייְהַם Ez.7.16, quelques fuyards d'entre eux se sauveront (quelques-uns se sauveront, mais par la fuite).

Pi. 1° Se sauver : יַאַפַּלִּטָה לָנָצָה מָשׁׁמָּטִי Job 23.7, je me sauverai pour toujours de mon juge, je gagnerai ma cause devant lui. — 2º Trans. Sauver, délivrer: יְמְמַלְּטִר Ps. 18.3, (Dieu est) mon liberateur; מְמַלְּטֵר מֵאֹיְבֶר 18.49, qui me délivre de mes ennemis; שַּלְמֵנִר מִיֵּר רָשָׁע 71. 4, sauve-moi des mains du méchant; צל־אַון מַלַּט־לָמוֹ 56. 8, a cause de (leur) iniquité sauve (moi) d'eux, ou: les épargneras-tu malgré leur iniquité? leur iniquité demeurera-t-elle impunie? selon d'autres : rejette, repousse-les, comme - 3º Pousser dehors, laisser échapper, enfanter : אַפָּלֵּט פָּרָהוֹי Job 21.10, sa vache met bas, fait des petits; מַשְּׁמֵּח Mich. 6. 14, et (les enfants) que tu engendreras, ou : qu'elle enfantera; selon d'autres, sens 2º: et ceux que lu sauveras (v. Hiph.).

Hiph.: רְיִּאֹרֵוּן מֶּרֶקּ וְרְפְּלִּים Is. 5. 29, il se jettera sur la proie et l'emportera, la mettra en sûreté; תַּחְפָּלִים Mich. 6. 14, et tu atteindras (l'ennemi qui

t'enlève tes enfants); ou : tu tiendras entre tes bras (tes enfants), et tu ne les sauveras pas; selon d'autres : (ta femme) concevra, mais elle n'enfantera pas; ou : tu tiendras (ta femme), mais tu n'engendreras pas (v. la suite de la phrase à la fin du Pi).

בּלְיִם adj., seulement plur. בּלְים מּלָים מּלָים בּלְים בּלִים בּלִים בּלָים בּלָים בּלָים בּלָים בּלָים בּלָים בּלָים בּלִים בּלים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלִים בּלים בּלים

De m. (ou inf. du Pi. de בּיבַשְׁ). Délivrance: רַתַּ מַלַּט מְּלֵּבְיּ Ps. 32.7, tu m'entoures de chants de délivrance, ou : je ferai entendre des chants de délivrance (pour te remercier de la délivrance) quand tu m'entoureras, me protégeras.

한경 (délivrance) n. pr. m. 1° I Chr. 2. 47. — 2° 12. 3.

(פּלֵישָה (ע. קּלַטְה).

'' P (délivrance de Dieu) n. pr. 4° Palti, fils de Rafu, Nomb. 13. 9.— 2° Palti, fils de Lajis, I Sam. 25. 44; le même est appelé አደማት II Sam. 3. 15.

'ውንቅ n. pr. m. Neh. 12. 17.

קלְטְיָהְ (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 3. 21.—2° 4. 42.

קלְּטְרָהוּ (même signif.) n. pr. Pelatiahu, fils de Benaïa, Ez. 11. 13.

יְּלֶּרְאָּח Difficile, et fém. אָּלְרְאָּח (keri, v. קּלָאיּה cheth.).

קליף (Dieu le distingue) n. pr. m. I Chr. 3. 24.

שליים adj. (v. בּשְׁשׁ, plur. שִּילִּישִׁים). Fuyard, qui se sauve, échappe par la fuite: רַיָבֹּא הַשְּׁלִיבּי Gen. 14. 13, un homme qui s'était sauvé (de la bataille) arriva; בַּיבָּא בָּיבָּי נַשְּׁאָרִי לְּנָשׁ שָּׁרִיר Jos. 8. 22, tellement qu'il ne resta pas d'eux un seul qui échappât, ou qui se sauvât; בַּיבָּא שְׁלִּיבֵי אָשְּׂרִים 1ug. 12.4, des fugitifs d'Ephraïm (à savoir: vous, les gens de Galaad; selon d'autres: les fugitifs, c.-à-d. les hommes

de basse condition d'Éphraim, dirent, etc.); מָרֵי מְנֶיר מְלֵּיִם Nomb.21.29, il a laissé ses fils fugitifs, il les a laissés fuir; selon d'autres: il a livré ses fils qui allaient se sauver.

לְּלֵילָה et לְּלֶיה f. (rac. שְּלֵּילָה). 1° Délivrance, salut, secours: יְּבְיֵר צִּיּוֹרְ בְּיִרְ Dbad. 17, la délivrance, le salut, sera sur la montagne de Sion;
יְבְּיבְ בְּיִר בְּיִרְ בְּיִר בְּיִרְ בְּיִר בְּיר בְּיי בְּיִי בְּי בְּיִי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְיייִי בְּייי בְיייִי בְּייי בְּייי בְיייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְייִיי בְּיייִי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיייִי בְּייי בְּייי בְּיייבְיי בְּייי בְּיייִי בְּיייִי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּיייִיי בְּייייִיי

קליל m. (rac. פְּלֵל Les juges: יְטָדְן תְּמְלָלִים Les juges: יְטָדְן תְּמְלָלִים בעוֹם Les juges: יְטָדְן תְּמְלָלִים Les juges exod. 21. 22, ou il donnera, payera, d'après les juges, ce que les juges ordonneront; יְרִיא עָיוֹן פְּלֵילִים Job.31.11, et c'est un crime que les juges doivent punir, un crime, péché, capital.

קלילה f. (rac. קלל ה). Justice, discernement: בְּטִּדְּי Is. 16. 3, fais (ou cheth., faites) la justice, c.-à-d. agis (ou agissez) avec un juste discernement.

לילות f. Action de juger, jugement, Rituel.

קלילי adj. Ce qui est du ressort du juge: אַמּרְיּלִי Job 31. 28, ce serait là aussi un crime punissable (que les juges devraient punir) (v. à שְּלִילְיָה). Fém. subst.: אָפָרִילָּהָה Is. 28.7, ils se sont égarés dans la justice, c.-à-d. dans leurs jugements.

קלף m. 1° Cercle, district, quartier: מֵל מְּלְהְ יְרוּשָׁלְּמְ Néh. 3. 9, chef, capitaine, de la moitié du district de Jérusalem; מֵל מְלָהְ מֵיר דְּשָׁכְּם 3. 14, chef du district ou du quartier de Beth-Hacharem; פֿקר מַלְּמָל 3. 17, pour son district, ou quartier.— 2º Fuseau (de sa forme ronde): קַּמָּבֶּה מָּלֶּהְּ Prov. 31. 19, et ses doigts ont pris le fuseau (pour filer). — 3º Bâton: בְּמָּלָהְּ Il Sam. 3. 29, et l'homme qui saisit (qui s'appuie sur) le bâton (parce qu'il est faible, malade).

Hithp. 1° S'interposer comme juge, arbitre : מר יְרְשָּׁמֵלֹילר I Sam. 2. 25, (mais si un homme pèche contre Dieu), qui s'interposera pour lui, pour être juge? selon d'autres : qui priera pour lui? (v. 2°). — 2º Intervenir pour quelqu'un par des prières, prier pour lui, et puis en général: prier, prier Deut. 9. 20, וָאֶרְזַפַּלֵל וַבּר בְּצֵר אֲדֵרֹן et je priais aussi pour Aaron. Avec צל: יאיוב עַבְדִּי יִחְפָּלֵל עֵלֶיכֶם Job 42.8, et Job, mon serviteur, priera pour vous. -Celui a qui la prière s'adresse, avec אַל: ליך אַרִּזְּפֵלָל Ps. 5. 3, car c'est à Toi que j'adresse ma prière. Avec > : באחשללה לרד Dan. 9. 4, je priai l'Eternel. Avec וְמִרְוּפֵלֵל לְּמְנֵר אֱלֹחֵר חַשְּׁמֶרָם: לִמְנֵר Néh. 1. 4, et je priai en la présence du Dieu du ciel ; אליה יחשללי Is. 45.14, ils te supplieront, ils imploreront ton secours; אַל־הַזּנַער הַזָּהַ הְיְהָשָּׁלֵּלְהִי I Sam. 1.27, pour cet enfant j'ai prié, c.-à-d. j'ai prié Dieu de me le donner.

Niph.: דְּמִילֵל תְּילֶל מְחֹלֶל בּב. 28. 23, et les habitants blessés dans la ville seront jugés; ou : ceux qui sont dans la ville se jugeront, se regarderont

d'avance, comme blessés, comme frappés; mais il est plus probable que c'est une forme irrégulière de >p; ils tomberont blessés ou tués.

לְלֶּלְיָם (juge) n. pr. m. Néh. 3. 25. הַלְּלְיִם (Dieu le défend) n. pr. m. Néh. 11. 12.

(פַלנִי ע, פַלְמנִי).

שלילי adj. de אין Un certain; dont le nom est caché, inconnu; toujours avec אַלְיִי אַלְמִיִּי (veuf de nom, sans nom): אַלְיִי אַלְמִיִּי אַנְמִיִּי אַנְמִיִּי ווֹ וֹנִי אַלְמִיִּ אַלְמִיִּ אַלְמִיִּ I Sam. 21.3, II Rois 6.8, a un certain lieu, a tel et tel lieu; une fois les deux mots sont réunis en un seul: בַּּמְּמִיִּרְ וַמְּמִּיְרָ חַמְּמִיּ אַ Dan. 8.13, à un inconnu qui parlait (dont je ne savais pas le nom).

קלוני n. pr. Helez de Phalon, I Chr.

קלָט המאוַטַ מִשְׁפָּט לֵּרֵי: m. Balance: קּלָט המאוַטַ מִשְׁפָּט לֵרֵי: Prov. 16.11, une balance et des plateaux justes sont selon (la volonté, la prescription) de Dieu; ou : la justice, les jugements, de Dieu, sont pesés à la balance; selon d'autres : בַּיְשָׁקָּל הָיִרִּים le fléau ou l'arbre de la balance; les montagnes dans la balance?

י אָלְפּוֹל P Discussion savante, profonde; controverse : מְּלְפּוּל תְהַלְּמִירִם Aboth, la discussion, controverse, des disciples.

ללף Ex. unique. Hithph. Trembler: אָפָעריָיָן יַרְשָּלְּצִין Job 9.6, et les colonnes de la terre tremblent, sont ébranlées.

האנים לי לי Tremblement, frémissement: אָבְּיוֹ בְּטְּרִי מַּלְצֵּאוּ Job 21.6, un frémissement a pris, agité, tout mon corps; רְּמְבַשִּׁי שְּׁנֵצְאוּ Ps. 55.6, le frémissement m'a couvert, j'ai été saisi de terreur.

עלש usité seulement au Hithp. Se rouler: קיִרְשֵּלְשׁׁי בָאָשֶׁר בָאָפָר Jér. 6. 26, et roule-toi, couche-toi, sur la cendre; שָּבֶּי אַרְיִּחְשַּלְשׁׁי אַרְיִּחְשַּלְשׁׁי אַרְיִּחְשַּלְשׁי אַרְיִּחְשַּלְשׁׁי וּעִרְּשָּׁלְשׁׁי וּעִרְּשָּׁלְשׁׁי וּעִרְּשְּׁלְשׁׁי וּעִרְּשְּׁלְשׁׁי וּעִרְּשְּׁלְשׁׁי וּעִרְּשְּׁלְשׁׁי וּעִרְּשְּׁלְשׁׁי וּעִרְּשִּׁלְשׁׁי וּעִרְּשִּׁלְשׁׁי Jér. 25. 34, couchez-vous (sur la cendre); d'autres traduisent partout: se couvrir de cendre.

תלְלְשָׁר n. pr. d'une contrée dans la Palestine; selon d'autres : la Palestine même; השבר שְּלָשָׁר Exod. 15. 14, les habitants de Peléseth, ou de la Palestine.

קלְשְׁתִּי (plur. קּלְשְׁתִּי et קּלְשְׁתִּי פּוּ Un Philistin; l'origine des Philistins est de Caphthor (v. יהאָהַ et Amos 9.7): בְּלְהֵים Gen. 26. 1, (Abimelec) roi des Philistins.

Nomb. 16. 1. — 2º Peleth, fils de Jonathan, I Chr. 2. 33.

אַב m.(le même que רְּשָׁהַ). Coin: בְּאַב בְּּשְׁהַ Prov. 7. 8, près de son coin, c.-à-d. près du coin où la femme se trouve ou demeure; ou בְּשָׁב רְשִּׁהְים est pour בְּשָׁב Tach. 14. 10, la porte des angles.

P conj. exprimant un doute, une crainte. De peur que, de — ne; il se place: — ou après l'action qui doit empêcher, détourner, ce que l'on craint,

ce qu'on veut éviter : מריכמוץ Gen. 11.4. (bâtissons-nous une ville, etc.) de peur que nous ne nous dispersions; פַּן־תְּסָּתוּן 3. 3, (vous n'en mangerez point) de peur que vous ne mouriez; après les verbes craindre, se garder, jurer : קריתגולל (j'ai eu peur) que tu ne voulusses ravir; פַּרָהָשִׁיב אַת־בְּנִי 24.6, (garde-toi bien) de ramener mon fils (en ce pays-là); সাক্র্যান বুরু Deut. 4. 23, (prenez garde) de n'oublier; פור-הִפּוִעוּן בִּר Jug. 15. 12, (jurez-moi) que vous ne me tuerez point; - ou au commencement de la phrase, exprimant seul la défense ou la crainte, la menace : קר ; Job 32.13, ne dites point פַר האֹמִרוּ וֹיִקיִרוּ Is.36.18, qu'Ezéchias ne vous persuade, trompe point; וְצֶחֵה ; קרישלת ידו Gen.3.22, mais maintenant il est à craindre qu'il ne porte sa main (à l'arbre), il portera peut-être, etc.; אבתירב אבא Nomb. 20. 18, autrement je sortirai avec l'épée; קרינטאו רוות בי II Rois 2. 16, un vent ou un esprit de l'Eternel l'aura peut-être enlevé; night Prov. 5. 6, elle n'a garde de marcher droit dans le sentier de la vie; ou, byp est la 2º personne : (elle empêchera) que tu ne marches dans le sentier de la vie; ou : (garde-toi) de balancer le sentier de la vie contre celui où elle veut te conduire, d'hésiter entre les deux (v. סְלָם).

בּחְמֵּר מִנְיה וּמָנֵג Ez. 27.17, avec le plus pur froment et l'excellente patisserie; selon d'autres: et le baume; selon d'autres, deux noms d'endroits: du froment de Menith et de Pannag.

מעפּן, וְאַפּוֹן, וְאַפּוֹן, וְיִנְּפּוֹן וּ Tourner, trans. seuleaussi מְבָּין הַשְּׁן Tourner, trans. seulement dans la locution שָּׁרָי פֿרָח tourner le dos: שַּׁרָי פֹרָח וְלֹא פִּיִים Jer.
2. 27, ils m'ont tourne le dos, et non
le visage; שֹּרָי בִּירָים Jos.
7. 12, ils tourneront le dos, c.-à-d. ils
fuiront devant leurs ennemis. Partout
ailleurs intrans. Se tourner: יִישִׁן פַּרְיבׁוּ

retira (et entra dans sa maison); ויַפַּן מרעה מעם פרעה 10. 6, il se detourna et sortit de devant Pharaon ; יְמְבֶּה אֵל־הַרֶה נקרה I Sam. 13. 17 (une division) se tourna vers le chemin d'Ephra. Avec >: וארש לדרכו פנרנו Is. 53. 6, nous nous sommes tournés chacun vers sa propre יִּפְנֶח דֶּרֶהְ בֵּית חֹרוֹן : .voie. Avec l'accus I Sam. 13. 18, (une autre division) se tourna vers le chemin de Beth-Horon; וּבְכֹל אֲשֵׁר־רָמְנָהו 14. 47, et de quelque côté qu'il se tournat; מני־מֵלֵי Is.45.22, tournez, convertissez-vous a moi; ימלקים מְּקְרְשִׁים הַּפְּנֵתו Job 5. 1, et à qui des saints t'adresserais-tu? כֵּר מָנָה אֵל־ Deut. 31. 18, parce qu'il a suivi des dieux étrangers; בְּּמְנֹיתָם בתריחם Ez. 29. 16, quand ils se tournent vers eux, qu'ils se lient avec eux (les Egyptiens); אַשֶׁר לְבָבוֹ שֹׁנֶת תַיוֹם מֵעִם רֵי Deut, 29. 17, dont le cœur se détourne aujourd'hui de Dicu. — Du temps: לַנְיוֹ זְיִיּוֹם Jér. 6.4, le jour décline ; יבל־יַבְירנוּ מַנוּ Ps. 90. 9, tous nos jours se passent, s'évanouissent (par ta colère); למנית בֹּקֵר Exod. 14.27, quand le matin approcha, à la pointe du jour; לְּמְנוֹח עַרֶב Gen. 24. 63, vers le soir.

Souvent se tourner, se retourner, pour voir, regarder, examiner : וְמֵנִירָד אֵנִי רְּבְּאוֹת חָבְעָּה Eccl. 2. 12, je me suis tourné pour contempler la sagesse, j'ai passé à la contemplation de la sagesse ; ניפון כהו ניברא Exod. 2. 12, et il se tourna ici et là, il regarda de tous côlés, et vit; וַיַּפְנּה אֶל־אֹרֶל מּוֹעֵר Nomb. 17.7, ils tournèrent (leurs yeux) vers le tabernacle; וּפָנִירָזר אֵנִי תַּכֵל־מַעֲשֵׁר Eccl. 2. 11, et j'ai tourné les yeux vers tous mes ouvrages; ניפן אַדריר II Sam. 1.7, il se retourna pour voir; ושַּבַּר לְבַּעָּלָה Is. 8. 21, il tourne les yeux vers en haut (le ciel); אַל־מָשִׁר הָעָם הַנָּה Deut. 9.27, ne regarde, ne considère pas la dureté, la désobéissance, de ce peuple.—De Dieu qui exauce : מַנֵּה אֵלַר Ps. 69. 17, tourne-toi vers moi, regarde-moi favorablement; וּמַנִית אֵל־ תְּבְּרָהְ עַבְרָּהְ I Rois 8.28, tourne-toi vers la prière de ton serviteur, reçois-la favorablement.—Aussi d'un roi : יסיינילן II Sam. 9.8, (qui suis-je) pour que tu regardes, que tu accordes tes faveurs à, un chien (mort tel que je suis)? — Des choses inanimées : בי ביולין בער ביולין Ez.11.1, la porte qui regarde l'orient; לום Jos. 15.7, (la frontière) tourne vers Galgala.

Hoph.: יסיף אָסי Jér. 49.8, fuyez! ils se sont tournés vers vous, les ennemis approchent déjà; ou : fuyez! et (à l'instant) ils ont tourné le dos, ils ont commencé à fuir; ייסיי אָשָׁר בָּיבָר בַּב. 9. 2, (la porte) qui est tournée, qui regarde, vers le septentrion.

"Niph:: רְבָּשָׁאֲמָה אֲשׁׁבָּה אֲשָׁבֶּה אֲשְׁבָּה Aboth, quand je serai débarrassé de ma besogne, quand j'aurai le temps, j'étudierai, peut-être que tu n'auras pas le temps.

רֹבָּה f. (rac. הָּשָׁ ou וְצַשָּׁ, v. אָפַ). Coin,

ליאָל (la face de Dieu) n. pr. 1° D'un endroit, Penuel, où Jacob a lutté contre l'ange, Gen.32.32 (אַרָּיִאָּל, vers. 31), Jug. 8. 8, les habitants de Penuel. — 2° Penuel, fils de Sasac (cheth. אַרָּיִיאָּל, I Chr. 8. 25. — 3° Penuel, père de Gedor, I Chr. 4. 4.

פְנִייִם n. pr. (v. פְּנִיאַל). Perles (v. פְּנִיאֵל).

pl. m. (une fois fém., Ez.21.21; const. שְּׁבֵּי, rac. וְּשְּׁכָּיו). Le côté ou la partie du corps qui se tourne dans tous les sens, ou : vers celui qu'on regarde, à qui l'on parle. 1° Visage: בְּפְּרֵחְד פְּנֵיתָד Gen. 38. 15, elle s'est couvert le visage; על־פּגַר אַבִּיד Gen. 50. 1, (Joseph se jeta) sur le visage de son père; le verbe et l'adj. souvent au pl.: שניכם ועקים Dan. 1. 10, vos visages tristes ou maigres; אַפָּרָי לֹאַ דֵרָאוּ Exod. 33. 23, mais mon visage ne sera pas עם (יועקיים פועקים Prov. 25. 23, et le visage triste, ou : qui exprime la colère; rarement au sing.: פַּנֵי תַי חַלְּקָם Lament. 4. 16, la colère de Dieu les a dispersés (v. 2°); מנים אל-פנים Gen. 32. 31, face a face; מַנִים תְּמָנִים Deut. 5. 4, face à face ; על־שַּנֵיה יְבַרְבַה Job 1. 11, il le dira des blasphèmes en face ; פַּיִריַנְיִיד על־פָּטָד בַּרְכּל 21.31, qui lui dira en face, ou de son vivant, sa voie? qui le blâmera pour ses mauvaises actions? בון אַרָּד עַל־פַּנָּד Is.65.3, qui m'irritent en face, qui font des choses que j'ai défendues, sous mes yeux; de même אַל־שָּׁנְיוֹ : Job 13.15, en face אַל־שָּׁנְיוֹ

ישלה Deut. 7. 10, Dieu rend a (celui qui le hait) ce qu'il mérite sur-lechamp, ou : déjà dans cette vie ; יְּמָּכֵי שנקד Job 16. 8, il témoigne (contre moi) en face, en ma présence; שרם פניף אל־דורי ישראל Ez. 6. 2, tourne ton visage, ton regard, vers les montagnes d'Israel; mais: יַּיְטֶׂם אָּד־קָּטָד הַר בעולפר Gen. 31. 21, il tourna son visage, il avança, vers la montagne de Galaad ; אָשֶׁר־פָּנִיתָוּם לָבוֹא אַר־פְּנֵיתָוּם Jér. 42.17, (tous ceux) qui ont dirigé leur visage pour aller (en Egypte), qui se proposent d'aller; de même: וַאַּתְּנֶה אַת־פָּנֵי אַל־אַרֹּנֶי Dan. 9. 3, je tournai mon visage, regard, vers Dieu; מַיַּמֶּן יָרוֹשָׁמָשׁ אין II Chr. 20.3, Josephat tourna son regard, c.-à-d. s'adonna (à la prière); sans verbe : וּמְנֶיד לָמָלָחָמָה II Chr. 32. 2, et son regard vers la guerre, c.-à-d. il était résolu à faire la guerre.

יי בעל הי בי בעל בי בי Ps. 34. מוני בי בעלי בי בי Ps. 34. 17, le regard sévère, la colère, de Dieu, (frappe) ceux qui font le mal; אָפֶיָדוּ לאַ־דְעִירּ-לָהּוּ עּוֹד I Sam. 1. 18, elle n'avait plus son visage triste, irrité; אֶנֶוְבָח קַּנַי Job 9. 27, je veux quitter mon découragement, abattement; שַּׁינִי אַר־פָּנִי ' עאים נישא Lév. 20. 5, j'arrêterai mon regard de colère sur cet homme; פרישמח פנר בעיר הואח לרעה ולא לטובה Jer. 21. 10, car j'arrête mon regard sur cette ville pour le mal, et non pour le bien ; יַאַנִי אַהַן אַת־שָּנֵי Lev. 20. 3, je tournerai ma colère (contre cet homme); מְלָּח מָּנִים prier, saluer, quelqu'un (v. הַלָּח refuser une demande a quelqu'un (v. and Hiph.).

4° La face, surface, superficie, des choses: קבי קאַקיקום Gen. 2.6, la surface de la terre; קבי קאום Job 38.30, et la surface de l'ablme, des flots; 41.5, la superficie du vête-

ment (du Léviathan), la peau sur son dos, ou : la mer qui l'enveloppe ; יְּיַבְּעַ וּבְּיַבְּעַ Is. 25.7, la face du voile ; יְּיַבְּעַ בַּעַרַע Prov. 27. 23, tu dois bien connaître la face, c.-à-d. l'état, de tes brebis ; puis, en général, manière, mode : יְּיִבְעַלֵּין שָּׁנִים בַּחוֹרָיוּ Aboth, qui trouve une manière (fausse) d'inter-

préter la loi.

5° Le devant, le côté antérieur, d'une .chose : יפוניד מְּשָנֵית בַּשׁוֹנְהוּ Jér. 1.13, et la face, le devant (du pot ou de la chaudière), est tourné du côté du nord; אר־פַנְיו Joel 2. 20, (je ferai périr) l'avant-garde, les troupes qui se trouvent en tête; אַל־מוּל מְּנֵי חַמְּלְחָמָה II Sam.11. 15, en avant du combat, devant le front, là où le combat (sera très rude); אָנָה מְּנֵיךְ מְעָרוֹת Ez. 21. 21, vers où (ta face) ton tranchant est tourné; au plur., également וְאַרְבֶּעָה פָּוִים Ez. 1.6, et quatre faces; v. aussi לַחָם חַפָּרָם les pains de proposition, et שָּׁלְחֵן חַשָּׁנִים la table sur laquelle ils étaient exposes (au temple).

שַּנִים וְאָחוֹר : בּלֹא לְפָנִים Ez. 2.10, dedans et dehors; לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים Ez. 2.10, dedans et dehors; לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים בְּיִלְא לְפָנִים בְּיִלְא (ils se sont tournés) en arrière, et non en avant. — Du temps : לְפִנִים בְּישׁרָאַל Deut. 2.10, 12, jadis, autrefois; Deut. 2.10, 12, jadis, autrefois; Ruth 4. 7, et c'était ainsi l'usage autrefois dans Israel; וימִלְפָנִים I'usage autrefois dans Israel; וּמִלְּפָנִים וּמַאָּחִרּר Is. 41. 26, et depuis les temps anciens; בְּמַאָרִיר וּמַאָּחִרּר ISam. 10. 9, de front et par derrière. — Avec des prépositions, שִּיִּי en forme const. ישִׁיּיִים וּמַרְיּיִם בּיִרְיּיִם בּיִרְיִּים בּיִרְיִּים בּיִרְיִּים בּיִרְיִּים בּיִרְיִּים בּיִרְיִּים בּיִרְיִים בְּיִרְיִים בְּיִיִּים בְּיִיִּים בְּיִיִּים בְּיִיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיִּים בְּיִיִּיִּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיִּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

devient très souvent particule.

וו Chr. 19. 2, (Jehu) vint au-devant de lui. Devant: אָל־פְּנֵי אֹרֶל מוֹצֵר Lévit. 9. 5, devant le tabernacle; אָל־פְּנֵי תָאָרֹן Exod. 23. 17, devant le Seigneur; אַל־פְנֵי תַאָּנֹין Lév. 14. 53, sur la surface du champ, en plein champ.

II Rois 16. 14, (il transféra l'autel) de devant le temple (qui était en face du temple).

פנים 3°).

לְפָנֵי (מְעַיַר, לְפָּנֵי avec suff. לָפָנַי, קּפָּנַי, לָפָנַי, לְּמְנֵיכֵם, לְּמְנֵיכֵם). A) En présence, sous les yeux, sous la surveillance, devant: לְּפְנֵי צַּבְירוֹ Nomb. 8. 22, devant, c.-a-d. sous la surveillance d'Aaron et celle de ses fils; ישָׁבִּרם לָּמָנֵיד II Rois 4. 38, (les jeunes prophètes) demeuraient devant (sous la surveillance d')Elisée; Ps. 72. 17, devant le soleil, c.-a-d. tant que le soleil durera; יַלְמַנֵי ירח 72. 5, et tant que la lune durera; mais לְּמְנֵי־שְׁמֵּשׁ Job 8, 16, devant le soleil, quand le soleil luit; selon d'autres: avant (le lever) du soleil. B) Auprès de, chez : לְרַחַמִּים לִּמְנֵי שׁבֵּידָים I Rois 8. 50, (qu'ils trouveront) de la compassion auprès de ceux qui les auront emmenės captifs; אַרֹנֵר אָרֹנֵיר II Rois 5. 1, (un homme) puissant auprès de son maitre; למני בי Gen. 27. 7, (afin que je te bénisse) en présence de Dieu; לְּמְנֵי הַי Exod. 34. 34, (lorsque Moïse se présentait) devant Dieu, dans le sanctuaire ; לֵּישְׁבִּרם לִּקְנֵי דָי Is. 23.18, à ceux qui sont assis, qui servent devant Dieu, dans le temple; אַרוּר דָאָצִישׁ לפני בי Jos. 6. 26, maudit soit devant Dieu l'homme (qui); לָרָצוֹן לָּדָים לִפְנֵי דֵיַי Exod. 28. 38, pour qu'ils trouvent grace devant Dieu; דַּיְהָדַוּלַהְ לָפְנֵי יַיר vivre selon la volonté de Dieu (v. קלּבָּן;); קי בָּל־בָּשָׂר בָּא לְמְנֵי Gen. 6. 13, la fin de toute chair est venue devant moi, m'a plu, j'ai résolu de faire périr tout ce qui vit; וּמָרוֹ־דַוּשָּאִרִי לִּפְנֵי אֲבִיךְ I Sam. 20. 1, quelle est ma faute aux yeux de ton père, ou contre ton père? הן אָשָּׁר נָהוֹ ארש II Rois 4. 43, qu'est-cc

que cela pour que je le place devant, que je le servo à, cent personnes? שניבים לחור Deut. 11. 26, je mets devant vous, je vous propose (pour choisir); אַשֶּׁר נָחָבְּר לְּמְנֵיכָם I Rois 9. 6, (mes préceptes) que je vous ai proposés à suivre (ordonnés); אַר־דַוּפֹל נַחַן הַר – לְּפָנֵיני Deut. 2. 36, Dieu a tout donné devant nous, a tout mis en nos mains, en notre pouvoir; et sans verbe: תַּנְתּ־רָבְכָּח קפרה Gen. 24. 51, Rébecca est devant toi, entre tes mains; וָתַאָרֵץ הְּדִירָה לְפְנֵיכָם 34. 10, et la terre est devant vous, à votre disposition. C) Avant: לְּמָנֵי שַׁתַּרה ng Gen. 13. 10, avant que Dieu détrui-זונ (Sodome); לְּמְנֵי נְבְעֹיח Prov. 8. 25, (j'étais enfanté) avant les collines ; לְּמָכֵי Gen. 30. 30, avant moi, c.-à-d. avant mon temps, mon arrivée chez toi; ולְמְכֵּי מְנָּדְּג Néh. 13. 4, el avant cela. D) Devant, a la tête : ירצא לפניטי I Sam. 8. 20, il marchera i notre tête; אשׁרי יבא לְּמְנֵידָים וַאֲשֶׁר יָבא לְמְנֵידָים Nomb. 27. 16, qui puisse sortir et entrer devant eux, a leur tête. E) Plus que: לְּמָנִי־דֵל Job 34. 19, (favoriser le riche) plus que le pauvre. F) Au-devant, contre: לְּמַנֵי לְּמַנֵי Gen. 24. 12, fais venir au-devant de moi (ce que je désire); ווקמו לְמְיֵר מְשַׁדוּ Nomb. 16. 2, ils s'éleverent contre Moise; בינים למנידים I Chr. 14.8, David marcha au-devant, ou contre les Philistins. G) On explique de plusieurs manières : אַל־תְּקַּן אָיד־אַמָּיִקּן לְּמְנֵי מַרוּ־בְּלְיָעֵל I Sam. 1. 16, ne prends pas ta servante pour, ne la crois pas, une des filles perverties, réprouvées; ou : n'expose pas ta servante, ne la fais pas rougir devant (Penina ma rivale) cette femme méchante; לְּמְנֵי־עֲשׁ Job 4.19, (ils sont consumés) et comme rongés des vers, ou par les vers; selon d'autres: devant l'étoile de l'Ourse, tant que l'Ourse durera, toujours (v. 📆, et plus haut לָפְנֵר רַעָרוּג); אָפָנַר רַעָרוּג Prov. 17. 18, (qui rend caution) pour son ami; selon d'autres : envers son ami, le prêteur; וְסְתְּדוּ לְּחְנֵי אַבְנֵר II Sam. 3. 31, et pleurez pour Abner, ou : allez en pleurant devant les funérailles d'Abner.

סַלְּמָנֵי "De devant, d'auprès, devant: n nahn Lev. 9. 24, (le feu sortit) de devant l'Eternel; מִּלְמַנֵי מַרְלֹח Gon. 41. 46, (Joseph sortit) d'auprès, de la présence, de Pharaon; when tuir devant quelqu'un (v. I Chr. 19. 18); ירא־חול־בַּעַר־מְלָּבְנֵי craindre, trembler, s'effrayer devant, de quelqu'un; ון אַלְפָנֵי בְּלְפָנֵם -- בְּלְפָנֵי בְּלְכָבם I Sam.8.18, vous crierez à cause, ou contre votre roi; נבנע אַראַב מּלְּמֵנֵי I Rois 21. 29, Achab s'est humilié devant moi (presque toujours avec l'idée d'éloignement, de crainte, de soumission, d'humiliation). - מִּלְמְנֵי הַיּ I Chr. 16. 33 , (les arbres chanteront) en présence de Dieu, ou: à cause de Dieu (qui vient).

6° מַּפֶּרָ A) Loin, hors de la vue, de la présence : יישל עבוד חעק מפניחם Exod. 14. 19, la colonne de nuée se retira hors de leur vue, de devant eux (et se mit derrière eux); קַּלְכַּיּ מְּפְּרֵיהָם Osée 11. 2, ils sont allés hors de leur vue, ils se sont éloignés d'eux ; בְּּמָנֵי מֵי חַמָּמוּל Gen. 7.7, (Noé entra dans l'arche) devant les eaux du déluge, c.-à-d. pour se sauver des eaux; בַּרַח מִפְנֵי fuir (de devant) quelqu'un , דְּעָבֵל כִּפְנֵי se sauver de quelqu'un, צַּעַּק מְּמָבֵּ crier à cause de, contre (l'oppresseur); après יֵרָא craindre, run trembler (v. run Niph.), s'humilier, ביף se lever (devant les vieillards, Lév. 19. 32), mas se cacher, de peur des ténèbres (Job 23. 17); מְּפְנֵי אֲבִימֶלֶּךְ אָחִיד Jug. 9. 21, (il demeure là) de peur de (craignant) Abimélech son frère ; בְּמָרֵ בְּנֵר יִשְׁרָאֵל Is. 17. 9, (que les Chananéens avaient abandonnées) fuyant devant les enfants d'Israel. B) Par, à cause de : מְּמֶיַדֶוֹם Gen. 6. 13, (la terre est pleine de violence) par eux, exercée d'eux; מַּמָנֵי חַעַרֹב Exod. 8. 20, (toute la terre fut corrompue) par ces bêtes (ou mouches, v. מְּחַנֵּר יָדְךּ ; לְּעִרב Jér. 15. 17, devant ou par ta puissance (ta prophétie, v.יר,); בשנר רע מעלליק Deut. 28. 20, 1 cause de tes mauvaises actions ; יְמָשֶׁר יָשֶׁק Is. . 10. 27, (le joug se brisera) par la graisse (du taureau), ou par la douceur de l'huile; selon d'autres: devant celui qui est oint; אָשָׁר יָרָדי Exod. 19. 18, parce que (Dieu) était descendu; בְּעָר אָשֶׁר קִעְּר אָשֶׁר קִעְּר אָשֶׁר קִעָּר אָשֶׁר קִעָּר אָשֶׁר קִעָּר אָשֶׁר קִעָּר אָשֶׁר קִעָּר אָשֶׁר קער vous avez brûlé de l'encens (aux idoles) (v. aussi שִׁרָם 3°).

7° על־פָּנֵי A) Devant, en face, on présence, vis-a-vis : צל-פַניד Gen. 32. 22, (les présents marchèrent) devant lui; ועל-פני כל-חעם Lév. 10.3, et en face de tout le peuple; בל־פני אַחַרֹן אַבִּיחָם Nomb. 3.4, sous les yeux, en présence, d'Aaron leur père; אַכּיָב אָם־אָכָיָב Job 6. 28, il sera sous vos yeux, il sera évident pour vous, si je mens (que je ne mens pas); selon d'autres : et si je vous mens en face; אַנֵי מַנְיכַל II Chr. 3. 17, devant le temple; בל-פַּנֵי־רוּהַ Ps. 18. 43, (comme la poussière) devant (emportée par) le vent; שַל־פְּנֵי רֹחֵב הַנְבָּיה I Rois 6. 3, devant la largeur du temple, dans toute sa largeur; צַל־פְּנֵי רְקִרַע בּיִבְּשׁׁתְים Gen. 1. 20, devant (sous) le firmament du ciel ; על־פַּנֶר מַמְרָא 23.19, vis-a-vis de Mamré; צל-פְּנֵר תַּיַרְדֵן I Rois 17.3, vis-à-vis le Jourdain. B) Avant: על־פְּנֵי מָרַח אָבְיוּ Gen. 11. 28, (Haran mourut) avant (ou du vivant de) son père Thérah; פַל־פָּנֵי בֶּן־חַשִּוֹטאָה Deut. 21. 16, avant (en lui donnant la préférence sur) le fils de celle qu'il n'aime pas. C) Vers : צל-פְּנֵי סִרֹם Gen. 18. 16, (ils tournèrent les yeux) vers Sodome. D) Sur la surface, dessus, sur : מַצֶל פָּנֵי דאָקיָתו I Sam. 20. 15, de dessus la terre; מֶּרֶץ צֵּל־פְּנֵי־מֶּרֶץ Job 16. 14, plaie sur plaie; בל-קוני Exod. 20.3, (tu n'auras point de dieux étrangers) à côté de moi, ou outre moi, ou, comme למני devant moi, tant que je durerai, éternellement.

קרִיטָּדְה f. (de פּנִישָׁה ce qui est tourné vers le visage de ceux qui entrent, qui sont dehors). L'intérieur: פֶּלִּי מְּנִישָׁה Ps. 45. 14, toute resplendissante est la fille du roi dans l'intérieur (du palais); אַלִּידִימַרָּה פְּנִישָׁה I Rois 6. 18, dans le temple à l'intérieur (le temple au dedans); ווֹנְבּוֹאוּ מְנִישָׁה II Chr. 29. 18, ils entrèrent dans l'intérieur,

c.-à-d. dans le palais; דְּמְּיִבְּיה I Rois 6. 30, au dedans; בְּאִנְיִה בְּאָנִית Ez. 41, 3, il entra dans l'intérieur; בְּמְנִית בְּשָׁנֵית 40. 16, au dedans de la porte; בְּמְנִיקִית 6.21, au dedans, dans l'intérieur; de la

יְםְיִיכִים adj. (f. הְּנִימִיה , plur. הְּנְימִיה f. הְּנְימִיה). Intérieur : לַשְּׁיֵב בַּאָנִיכִי Ez. 40. 44 , de la porte intérieure ; בַּמְּיִכִיי ; 41.17, au dedans et au dehors.

תְּבְּיִנְים m. pl. (rac. מְּבְיִנִים m. pl. (rac. מְּבְיִנִים m. pl. (rac. מְבְּיִנִים אַנְיִנִים (cheth. מְבְּיִנִים Prov. 3. 15, elle est plus précieuse que les perles; בוּבְינִים בְּבְּינִים Lament. 4.7, ils étaient plus vermeils de teint que les perles (c.-à-d. le dedans de la nacre des perles); selon d'autres: que le corail rouge; d'autres traduisent partout: des rubis.

וְלְּבְּה (perle ou corail) n. pr. Penina, femme d'Elkanah, Sam. 1. 2.

Plp Pi. Traiter doucement: אַבְּרָהּי Prov. 29. 21, celui qui traite avec trop de douceur, qui gâte son serviteur dès son enfance.

• Dap Un livre de commerce, Aboth.

DD m. (rac. סְּבֶּטְּ). Seulement dans מְּבְּיִםְ Gen. 37. 3, II Sam. 13. 18, une robe de plusieurs couleurs; selon d'autres: une robe trainante qui va jusqu'aux extrémités, jusqu'aux pieds et aux mains (v. בּ chald.); aussi בּיִּבְּיִם Gen. 37. 23, II Sam. 13. 19.

De chald. m. L'extrémité : מַּטְּיָהָא Dan. 5. 5, l'extrémité de la main, les doigts, ou : la paume de la main, pour la main; אָּיָה 5. 24, les doigts de cette main, ou : cette main.

(אָפֶּס דַּשִּׁים V. פָּס דַּמָּים D חַ פָּס דָּמִים)

אַרְעֹלְינִידְין douteux. Pi.: אַרְמִלְינִידְין Ps. 48. 44, considérez ses palais, ou : rehaussez, fortifiez-les (v. אַרָּאָה); selon d'autres : parcourez ses palais.

רְּבֶּהְ (hauteur) n. pr.: ראֹשׁ חַּבְּּסְנָּח Nomb. 21. 20, le sommet du Pisgah, hauteur dans Moab.

רְּבָּי (rac. פָּמָס). Abondance : יְדִידּ Ps. 72.16, il sera (comme) une abondance de froment sur la terre, ou : qu'il y ait une abondance, etc.; selon d'autres : une poignée de froment (semé) dans la terre (produira des fruits comme les cedres du Liban) (v. be chald.).

" אַם Tache, defaut, Aboth.

* PIDP Petite section d'un chapitre, un verset.

Pi. בישיושין I Rois 18. 26, il sautaient sur ou autour de l'autel, ou: ils étaient flottants, indécis, près de l'autel, ne sachant quoi faire.

Niph.: יַיִּפֹל וַיִּפְטָּקי II Sam. 4. 4, il tomba et en fut boiteux.

1. 12. — 2° Néh. 3. 6. — 3° 7. 51.

תְּפֶּחָרִם . (pl. מְּסָּחָרם). Action de passer, action d'épargner. 1º L'agneau pascal: זַבַּח־פָּסָח רְנָא לַיֵּר אֲשִׁר־פָּסָח Exod. 12. 27, c'est la victime du passage (de la grace) de l'Eternel qui passa (les maisons des enfants d'Israel quand il a frappé de mort les Egyptiens); רקשון זיטויין 12.21, et immolez la paque, l'agneau pascal ; אַכְלּוּ אָת־דַשְּׁמַכּת II Chr. 30. 18, ils mangerent la paque; הפש השמין Exod. 12. 48, (et qui veut) faire le sacrifice pascal; שִׁיִּרִיטֵר הַשְּּׁלָחִים II Chr. 30. 17, l'immolation des agneaux de pâque. — 2º La fête de Pâque célébrée en mémoire de la sortie d'Egypte: אַסָּה לַכִּי Lév. 23. 5, (au premier mois [Nissan], le quatorzième jour du mois) c'est la Paque de l'Eternel; אַפָּתְי הַיְתָשָׁהָ Jos. 5. 11, le

lendemain (le deuxième jour) de la Pâque.

רְּחָיִם adj. (pl. מְּחִיִּם Boiteux, paralytique: מְּשִׁי מִּי שִּׁי עַבְּר אוֹ נְּעָבְּי Lév. 21. 18, un homme aveugle ou paralytique; ווּ בְּבֶּלִי II Sam. 9. 13, il était paralytique des deux jambes; בַּיִּרְיִם בְּיִרִּים בָּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרְים בְּיִרִּם בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּם בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִּים בּיִּרִים בְּיִרִּים בְּיִרִים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִּרִים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִּרְים בְּיִּיִּים בְּיִרִּים בְּיִּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִּים בְּיִּיִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִרִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּייִּים בְּייִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּים בְּייִּים בְּייִּים בְּיִים בְּייִּים בְּייִּים בְּיבּים בּיים בּייִּים בְּייִּים בְּיים בְּייִּים בְּייִּים בְּיים בְּייִּים בְּיים בְּיים בְּייִּים בְּיבְּיים בְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּייבְּיים בְּייִּים בְּייבְּיים בְּיבְּיים בְי

עַסִילִים. (rac. אַסְלּ, le plur. שִּסִילִים seul usité). 1° Les images taillées, sculptées, de bois, métal ou pierre : פְּסִילִי Deut. 7. 25, les images taillées de leurs dieux; et seul: אַלְיִיִים בְּעַּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בְּעָּסִינִי בַּעְּסִינִי בִּעְּסִינִי בַּעְּסִינִי בַּעְּסִינִי בַּעְּסִינִי בַּעְּסִינִי בַעְּבָּיִי בַּעְּבָּיִי בַּעְּבִייִּים בּעַ וֹלִים 18. 30. 22, tes idoles d'argent. — 2° Lieu d'où l'on taille, tire, de la pierre; carrière: בּעִינִייִי בַּעְּבָּיִים בַּעַּבְּיִים בַּעַבְּיִים בּעַבְּיִים בּעַבּע בּעַבְּיִים בּעַבְּיִים בּעַבְּיבִים בּעַבְּיבִים בּעִבּיבּים בּעִבּיבּים בּעַבְּיבִּים בּעבּיבִּים בּעבּיבִים בּעבּיבּים בּעבּיבִים בּעבּיבִים בּעבּיבִים בּעבּיבּים בּיבְּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּייבּים בּעבּיים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּיבּיבּים בּעבּיבּים בּעבּיבּיבּים בּעבּיבּיבּים בּעבּיבּיבּיבּים בּע

¬₽₽ n. pr. m. I Chr. 7. 33.

רְמְּכֹּל (ut. יְמְּכֹּל (יְמְּכֹּל בְּיִבְּיִם Exod.34.4, il tailla deux tables de pierre; יְיִבְּיִל הָיִבְּיִם Hab. 2. 18, que le maître, l'artiste, l'a sculptée.

ערל אין דּעָּכָּיף. עּרָלּיף. (avec suff. אַרְּיָּהָיּף, v. לֹאִרְיְרָּיִּף אָרָּיּרָלּיּף. Une image taillée, sculptée: רְּאָרָיִיף Exod. 20. 4, tu ne te feras point d'image taillée (pour te servir d'idole); אָרָהְּיִּהְיִיף Jug. 17. 4, il fit (de l'argent) une image sculptée; בּיִּבְיּרִיף Is. 45. 20, leur idole de bois sculpté; aussi une image, statue, fondue (ordinairement יִּבְיִּבְיִרִּיִּף Is. 44. 10, et (qui) a jeté en fonte une statue.

קְּמֶנְמֵיִתְ (Dan. 3.7) et מְּלְמֵיִתְ (3.5, 10. 15) chald. m. Nom d'un instrument de musique, le psaltérion.

Ps. 12. 2, מדיפטר אַמדּרָים Ps. 12. 2, car les vérités, ou les hommes fidèles, loyaux, ont cessé, disparu (de la ou extrémité).

* PDP Cesser, interrompre: דָּי לָא יִקְּסוּק Rituel, qui ne cessera pas. Hiph.: זְיַסְקְּיִרְ מְבִּיְנְיִיםְ Aboth, et qui s'interrompt dans son étude, sa méditation.

прор n. pr. m. I Chr. 7. 38.

קאָם Grier: מְּיוּלֵיָה אָּמְהָּ Is. 42. 14, je crierai (je me ferai entendre) comme une femme dans les douleurs de l'enfantement.

リラ n. pr. Paou, une ville dans le pays d'Édom, Gen. 36. 39.

על (fut. יְמַעֵל, une fois אָדָם, avec makk.) Faire, fabriquer, travailler, créer, préparer, pratiquer : מַּתוּ-תִּפֶעַל Job 11.8, que peux-tu faire? - mp prox אַפָּל Ps. 11.3, qu'a fait, ou que peut faire, le juste? וַלֹא יַד מַּבֵל כָּל־וֹאַח Deut. 32. 27, ce n'a point été Dieu qui a fait toutes ces choses; יְמַעֵל־אֵל Is. 44, 15, il fait, fabrique, une idole; פַּקַּרָם 44, 12, il travaille movennant les charbons; מעל ישועות Ps. 74, 12, (Dieu) opère le salut; אָלְמֹעֶלָּר Job 36. 3, et a mon créateur; קבון לְשֵׁבְחָך יי מַלְּמָ בְּע Exod. 15. 17, le lieu que tu as préparé, Eternel, pour ton siège; וּפֹעַלֵּר רָע עַל־מִשְׁמְבוֹרָם Mich. 2. 1, et ceux qui préparent, méditent, le mal dans leur lit; אול צרים Ps. 15, 2, et qui pratique la justice; מּלֵכלי אָיָךָ 5. 6, ceux qui font le mal, qui commettent l'iniquité; le regime indirect avec : ומַרו־יִּפְעַל שָׁדֵי : ל ing Job 22. 17, et que leur fera le מוד הְּמְעָל־בּוֹ : Tout-Puissant? Avec בּ : מַ 35. 6, que lui feras-tu (quel mal lui feras-tu)?

תַּבְלְּהְ, תְּבֶּלְהְ, תְּבֶּלְהְ, רְּמְבֶּלְהְ, rarement לֹשְׁבָּהְ pl. אַבְּלָהְם (1° Fait, action, ceuvre; פּנְבִּלְהַם בְּקּתָבְּלָהָם Ps. 28. 4, rends-leur selon leurs œuvres; מַבְּלִּהָם וּן 64. 10, l'œuvre de Dieu; בַּבְּיִּתְּבָּלִים II Sam. 23. 20, grand, riche, en actions, qui a fait de grandes actions; mais מַבֶּלָם fob 36. 9, leurs mauvaises actions, méfaits; מַבָּלִּהְ Is. 45. 11, l'ouvrage de mea mains (Israel); אַבּרָלָהָ מִבְּלַבְּרָּ

קליל אין פּוּלְיבּי Prov. 10. 16, l'œuvre, effort: בְּיִי שְּיַבְי וּשְׁכְיִי Prov. 10. 16, l'œuvre, l'effort, du juste; שְּיַבְי לִּפְּיִלְיוּ שִׁיבְי לַפְּיַלְיוּ שְׁיַבְי לַפְּיַלְיוּ שְׁיַבְי לַפְּיַלְיוּ שִׁיבְי Jér. 31. 16, il y aura une récompense pour tes œuvres. Plur.: בְּיִבְי הַיְּבְי Ps. 17. 4, pour les actions, les efforts, des hommes. — 2º Salaire: בְּיִבְי הַּבְּיִי בַּיִר וּלִיץ Lév. 19. 13, le salaire du mercenaire, de l'ouvrier; שְּׁבְּיֵלִי שִׁיְבְי שִׁיְבִי Ps. 109. 20, ce sera le traitement, la punition, de mes adversaires.

יְלֵילְיִי (récompense de Dieu) n. pr. m. I Chr. 26. 5.

DUD Pousser, battre (v. מַּצָּם). Kal. Ex. unique: נְּמָנָה רְּחַ הַ לְּמָנָה Jug.13. 25, et l'esprit de Dieu commença à le pousser, l'agiter, le faire agir; selon d'autres: à le fortifier.

Niph.: יְהַשְּׁמֶב רְהַחָּיָם Gen. 41.8, son esprit fut agité, troublé; בְּּלָבָּה Ps. 77.5, j'ai été tellement troublé, saisi de frayeur, que je ne puis parler.

Hithph.: ima בַּשְׁתְּבֶּוֹ Dan. 2. 1, son esprit fut très agité, effrayé.

DYP des deux genres (duel propp. pl. פְּנְמִים et הוֹם. 1° L'enclume (sur laquelle on bat): אַר דוילָם בַּעָם Is. 41.7, celui qui bat l'enclume. — 2º Le pas: בל-נמוטר מעמר Ps. 17. 5, afin que mes pas ne chancellent point; אָנְמֵי הַבָּן 119. 133, dirige mes pas ; פַּעַמֵּי מַרְכָּבוֹרָדיו Jug. 5. 28, les pas, c.-à-d. le passage, de ses chariots; מַרדיַמוּ מְעַמֵּיןה Cant. 7. 2, que tes démarches sont belles! ou: que tes pieds sont beaux! אַרָבֵּע פַּעֲטֹחֶרוּ Exod. 25. 12, aux quatre pieds de l'arche; selon d'autres: anx quatre coins. — 3° Coup, c.-à-d, fois : אָרָה בּיַבּ Jos. 6. 3, une fois; טַּבֶּע מָּעָמִים 6. 45, sept fois; אַנָּע אָרָה Jos. 66. 8, en une

seule fois, en même temps; արդար Gen. 27.36, deux fois; արդար լարը I Rois 22.16, combien de fois encore; արդար Néh. 13.20, une fois et une seconde fois; արդար Gen. 46.30, cette fois, maintenant; արդար արդար Nomb. 24.1, comme les autres fois, comme auparavant; արդար — արդար Prov. 7.12, tantôt — tantôt.

קצמין זיי. Sonnette (du mouvement du battant): בַּעְמֵנֵי זְיָנֵב Exod. 28. 33, et des sonnettes d'or.

לגלונע פֿגנע (A. פּֿאנע).

יוֹבְּעָבֶּים נַכְּלְבִים Découvrir: וְדְּעָּבְּיָם נַכְּלְבִים Rituel, et qui découvre les choses cachées.

ית אות ח. pr. Paarai, d'Arbi, chef de troupes, II Sam. 23. 35 (בַּבֶּרָ I Chr. 11. 37).

רַּצָּף (v. אַנָּף et אַנָּף) Fendre, ouvrir largement. 1º Avec ro Ouvrir la bouche : מבר עלר מרונם Ps. 22. 14, ils ont ouvert leur bouche contre moi (comme pour me dévorer); אַבּי פָלֵים פָּרָים Lam. 3. 46, (tous nos ennemis) ont ouvert la bouche contre nous (pour se moquer); וְאַלֹכִי מְצִרְתִּר מָר אַל־רֵי Jug. 11. 35, et j'ai ouvert témérairement ma bouche à l'Eternel (je lui ai fait un vœu imprudemment); אָרישׁר אָיריאָן Deut. 11. 6, la terre a ouvert sa bouche (s'est entr'ouverte pour les engloutir); une fois מצוי מפתר Ps. 66. 14, (les vocux que) mes lèvres ont proférés.—2º Ouvrir les chaînes, délivrer : פָּבָנִי וְדַוּאָדלַנִי Ps. 144. 7, délivre-moi et sauve-moi; יוברו אַרדבור עַבְרּוֹ 144. 10, qui délivre David son serviteur.

지보후 Eclater, faire entendre. Avec

קאָרוּ רְטָּר Pousser des cris de joie: קּאָרוּ רְטָּר Is. 14. 7, ils poussent des cris d'allégresse; קירים רְנָר Is. 49.13, montagnes, faites entendre des chants de joie; בְּיִר יְרַנְּטֹ Ps. 98.4, élevez la voix et chantez.

Pi.: אָנְאָר־עִּצְלַחֵינִם Mich. 3, 3, ils leur ont brisé les os.

וְלִינְתוּ תִּפְצִירֶת פִּים: Quantité: וְּתְּצִירֶת תִּפְצִירָת תִּפְצִירָת מִפְצּירָת פִּים: I Sam.13.21, et l'outil avec beaucoup de dents, c.-à-d. la lime, servait (à aiguiser le soc); ou: תַּצְירֶת l'instrument avec des entailles, la lime, בישְׁ avec ses dents, servait à, etc. (v. le même exemple à מַבֶּי בַּייִר).

אָשָּׁרְ Kal inusité. Pi. Oter l'écorce, peler: רְּיִבְּיִלְיִתְּ בְּיִבְּיִתְ Gen. 30. 37, il pela sur (ces branches), il ota une partie de leur écorce, et ces endroits pelés parurent blancs; אַבָּיִרְ בִּיבִּילִייִּ 30. 38, les branches qu'il avait pelées.

רוֹאָף f. plur. Les endroits pelés, écorcés (v. l'unique exemple à מָצָלוֹי

Dla Fendre: הַּהְטָבְּץ רְאָנֶּ הְהָשְׁבִיּחְ Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre, tu l'as fendue, entr'ouverte.

עני מְצָּטִנְי הַ Blesser, meurtrir: מסני מְצָּטְנְי Is m'ont frappée, ils m'ont blessée; מַנְּי I Rois 20.37, frapper et blesser (frappant et blessant); בּי Deut. 23. 2, un homme meurtri, mutilé par broiement, dont les testicules ont été écrasés, broyés.

אַנָּיִם. (plur. מְצָּיָם). Blessure: דּיָמָתּיִם Is. 1.6, blessure et meurtrissure; אֵישׁ הָרַנְּמִי לְּמִצְּיִי Gen. 4. 23, j'ai tué un homme de ma blessure (de la blessure que je lui ai faite), ou: pour ma blessure (pour mon malheur); selon d'autres: ai-je donc tué? je n'ai pas tué, etc.

ሃሂቅ n. pr. m.: ץַבְּשְּהֵי I Chr. 24. 15, à Pisès, avec l'art.; ou n fait partie du nom: à Hapisès.

רְמְבֵּרְתָּ (fut. רְמְבֵּרְת) Entailler (v. רְמְבֵּרְת). Au fig. Presser quelqu'un à force de paroles, de prières, insister auprès de

lui: יַנְיְמְצִירְיִם מְאֹדְי Gen. 19. 3, et il les pressa avec instance; יַנְיְמְצִירִם מְאֹדְּי II Rois 5. 16, il le pressa d'accepter; mais: מַמְצִיר בָּאִישׁ תְּלוֹם Gen. 19. 9, ils presserent Lot avec violence, se ruèrent sur lui.

Hiph.: יְאָיֵן וּיְדְיָמִים תַּמְצֵּר I Sam. 15. 23, persister dans la désobéissance, résister à la volonté de Dieu, est un crime égal à l'idolâtrie (v. קְּרָמִים); d'autres traduisent: תַמְצֵר augmenter, ajouter aux paroles des prophètes.

רפוקר (fut. יפוקר) 1° Chercher, visiter, examiner, se souvenir en bien et en mal, punir, venger : יָאָרדאַדֵירָה הִּמְּכִּלִּר בְּיָשׁלוֹם I Sam. 17. 18, va voir tes frères pour leur salut, santé, informe-toi de leur santė; יַנְּפְלָר שִׁמְשׁוֹן אָת־אָשְׁתּוֹ Jug. 15. 1, Samson visita, alla voir, sa femme; יוֹקרה לַיְלֵח Ps. 17. 3, tu (m')as visité, ou examiné, pendant la nuit; אַקּקָרָנּאּ Job 7. 18, et (pour que) tu le visites, examines, tous les matins; ולא מקדתם אחם Jér. 23.2, et vous n'avez pas eu soin de (mes brebis); יָרֵי פָּקַר ארד שלבדו Gen. 21. 1, Dieu visita Sara (se souvint d'elle pour lui tenir sa promesse); אַלְּדִּים פָּלִר יָפְּלַר אָרְכֶם Gen. 50. 24, Dieu se souviendra certainement de vous (pour vous délivrer), vous visitera; בַּאַר מְּקרוּך Is. 26. 16, dans la détresse ils se sont souvenus de toi, ils t'ont cherché; יָכִּר רָמָּכֹוּ Job 31. 14, et si (Dieu) se souvient (et s'il me blame, me demande compte); יְצַתַּדוֹ כָּיַד אַרן מַקַר אַפוּ Job 35. 15, et maintenant, puisqu'il n'est pas ainsi (que tu n'as pas de confiance), sa colère sévit; ou: il te visite dans sa colère; selon d'autres : c'est en vain que (Job dans son ignorance) s'irrite contre Dieu; suivi לם בּלֵידָו : עַל סוֹ Is. 27. 3, pour que (personne) ne se souvienne d'elle, n'attaque, ne gâte, la vigne; selon d'autres: pour qu'aucune de ses feuilles n'y manque (v. 2°); וּמַקַרָּהִי צֵל־דֵיוֹשְׁבִים Jer. 44. 13, je visiterai, je punirai, les habitants (d'Égypte); וּבְיוֹם פְּקוִיר וּפָּקוֹרִתִּר עֵיֵּירָוֹם בתאשת Exod. 32. 34, au jour de la vengeance je les punirai de leur peche; de אָל: אָליאָמוֹן Jér. 46. 25, je vais punir Amon, ou : la multitude (de No, v. אָמִין לאָּר : לאָר בּאָלַן לאָר : אַלָּר עַלָּר : אַלָּר עַלָּר עַלָּר : אַלָּר עַלָּר עַלְּר יַבְּל עַנִּין עַלָּר : אַלָּר עַנִּין בּאָר עַנִּין אַנְּרְי עַלְּר עַלְּר עַלְּר עַלְּר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַלְר עַנִּין בּאָר עַנִּין בּאַר עַנִּין עַנְיין עַנְיין עַנְּין עַנְין עַנִּין עַינִין עַנִּין עַנִּין עַיִּין עַנִּין עַנִּין עַיִּין עַיִּין עַּיִּין עַיִּין עַייִין עַיּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַיּיין עַיִּין עַייִין עַייִין עַיִּין עַיִּין עַיִּין עַייִין עַייִין עַייִין עַייִין עַייין עַייִין עַייִין עַייִין עַייִין עַייִין עַייִיין עַייִיין עַייין עַייִין עַייִין עייִיין עַייִיין עַייִיין עייִיין עַייִיין עייִיין עַייִיין עַיייין עייִיייין עַייִיייין עייִיין עייִייין ענ

3° Compter, faire le dénombrement: אַלָּה פּוֹרָם אַשֶּׁה פּוֹרָם אַשְּׁה פּוֹרָם אַשְּׁה פּוֹרָם אַשְּׁה פּוֹרָם אַשְּׁה פּוֹרִם אַשְּׁה פּוֹרָם אַשְּׁה פּוֹרְם אַשְּׁה פּוֹרְם אַשְּׁה פּוֹרִם אַשְּׁה פּוֹרְם אַשְּׁה פּוֹרְם אַשְּׁה פּוֹרְם אַשְׁה פּוֹרְם אַשְׁה מוֹרְם אַשְׁה פּוֹרְם אַשְׁה פּוֹרְם בּוֹרְם בּיִיבְם בְּבְּבְּם בּיִיבְיה בְּיִבְּיְם בּיִיבְם בְּבְּבְּבְם בּיבְּיה בּיִיבְם בּיבְּבְּם בּיבּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּים בּיבּיה בּיבּיה

4° Faire visiter, examiner, soigner, par un autre; préposer, établir, quelqu'un sur les autres; ordonner : פּֿמַקַרָּהָם עלידום בּמְשׁמֶרָת Nomb. 4. 27, vous les chargerez du soin, vous leur ordonnerez de faire avec soin ; יִּמִּלָּר דֵי - אָישׁ על-חַעַרָה 27. 16, que Dieu établisse un homme qui veille sur ce peuple; מְקַרדּ עליה פּפְסֵר Jér. 51. 27, établissez, nommez, un prince, capitaine, contre elle; וּפָּקַרְהִי צַלֵּיתָם אַרְבַּע מִיְשָׁפָּחוֹת Jér. 15. 3, je préposerai sur eux quatre familles, je les soumettrai à quatre espèces de וופאר פַבר עבר Esdr. 1. 2, et il m'a commandé; תופקיים Nomb.31.48, les préposés, les chefs; מְּקֵבֵיר חַנְּיִרָל II Rois 11. 15, ceux qui commandaient les troupes; מִר־מָּקָר עָלֵיוֹ הַרְכּוֹ Job 36. 23,

qui lui commande sa voie, sa conduite; קיליד אָרָדָא Job 84. 13, qui lui a ordonné (de créer ou d'avoir soin de) la terre.

הַיּמְלֵי בְּתָּיִר autre, lui confier un dépôt: וַיְמְלִי בְּתָּיִר II Rois 5. 24, il les déposa, donna à garder, dans la maison; ou: il les cacha, serra, etc.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Etre visité, être puni : וּמֵרֹב יִמִים יִמְּקֵרוּ Is. 24. 22, et après beaucoup de jours ils seront visités, ou : ils seront punis (pour les péchés commis) pendant un si long temps; יַּמְּכֵּר צֵלֵידָם Nomb. 16. 29, (et si le sort de tous les hommes) est prononcé sur eux; בל-ימכד דע Prov. 19. 23, il n'est visité d'aucun mal. — 2º Passif de Kal 2º. Etre demandé, manquer : ילא־נִּקְקֵר מְיַנְינוּ אִישׁ Nomb. 31. 49, et pas un seul de nous ne manque; ו נמקקרת כר ישקר מושבה I Sam. 20. 18, tu seras demandé (ton absence sera regrettée), car ta place sera privée de toi, sera vide; וַיַּשָּקרוּ מַעָבְרֵי רָוָד II Sam. 2. 30, des serviteurs de David manquaient (dix-neuf hommes). -3º Passif de Kal 4°. Etre établi dans un emploi sur les autres : וַיַּפְקרד בַיוֹם דֵורשׁא Neh. 12.44, ce jour-là (des hommes) furent établis (sur les chambres du trésor); וישוערים Neh. 7. 1, les portiers furent établis.

Pi.: יַ צְּבָאוֹת מְתַּקֵּר צְבָא מְלְּחָמָתוּ Is.13.4, Dieu Zebaoth fait la revue de l'armée de cette guerre.

Pou.: 1° מְשָׁר שְּׁמָר עֵל-פְּר מְשָׁח Exod. 38. 21, ce qui a été compté selon l'ordre de Moise. — 2° מְּמָרְתִּי יָרָר שְׁעֹרָה Is. 38. 10, je suis privé du reste de mes années, ou : je serai cherché en vain, je n'existerai plus, le reste de mes années (v. Kal 2°).

Hiph. 1° (même sens que Kal 4°). Etablir, confier, remettre, recommander: יְשְׁכֵּיִר יִשׁיבֹּי יְשׁר בְּישׁר יִשׁר מֹּי פֿר מִּבְּיִר וֹיִשְׁר מִי פֿר מַּבְּיִר מִי בְּישׁר יִשׁר מֹי Gen. 39. 5, il l'établit sur sa maison et sur tout ce qu'il possédait, lui confia sa maison, etc.; יְיִבְּעֵר מְּבִּירִים עַלְּיִרְוּאַרֵץ

41. 34, qu'il établisse des officiers dans le pays; ואַמָּח הַּפְּקֵר אַר־הַלְנִיִם על־ אַפְשָׁמִי Nomb. 1. 50, établis les lévites pour avoir soin du tabernacle; יָפָי יוּמְקִיד עַלֵּיחָם Jer. 40. 11, et qu'il avait établi sur eux, qu'il en avait donné le commandement (à Godolias); au fig.: וְהָשְּקַרְהִי עַלֵּיכָם בְּרָוּלָת Lév. 26. 16, j'établirai sur vous (je commanderai contre vous) la terreur, etc.; וְוֹשְּׁמָרֵר עַל־יַד II Chr. 12. 10, et les remit aux mains (des chess); בְּיָדָךְ אַפְּקִיד רוּוִדי Ps. 31.6, je remets mon esprit entre tes mains; suivi de וָכִי הַשְּׁמָרָד אָתוֹ אַנְשִׁיִם : Jér. 40. 7, et qu'il avait mis sous son commandement, qu'il lui avait recommandé, les hommes (les femmes et les enfants). — 2º Déposer, confier à la la garde : יַמְּקִיד מַלָּיו Is. 10. 28, il laissera son bagage (a Machmas); דאָרי יומְנְלֵח וְשְּׁמְרִדּ Jér. 36. 20, ils laissèrent le rouleau (le livre) en dépôt (dans la chambre d'Elisama); וַיַּמְּקרוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ 37.21, qu'on mit Jérémias sous garde, qu'on le gardât, protégeât.

Hoph. 1° Étre puni: דְּיָא הָעִיר הְּשָׁרָ. 16. 6, c'est la ville punie, destinée à être punie. — 2° Étre établi, préposé: חַבְּיִבְם בֵּיִר בַּיִבְּים בַּירִים בַּירִבּים בִּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַּירִבּים בַירִבּים בַּירִבּים בַּירבּים בַּיבּיב בַּיבּיב בּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּיב בּיבּים בַּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבּיב בּיבּיב בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיב בּיבּיבּים בּיבּי

Hithph.: Jug. 20. 15, les enfants de Benjamin furent comptés, passés en revue; נֵיְתְּפֶּׁלֵר 1. 9, le peuple fut passé en revue.

Hothph.: לא הָרְהְבְּקרה בְּחוֹכָם Nomb. 1.47, (les lévites) ne furent point comptés parmi eux.

קרה ל. 1° (de קַּמָד 1°). Punition, chatiment, sort: קיום מְּמָד Is. 10.3, (que ferez-vous) au jour de la punition? ביני מְקְרבוּ מְקְרבוּ מְקְרבוּ מְקְרבוּ מְקְרבוּ de la ville, ou: ceux qui doivent visi-

ter, châtier, la ville, sont proches; ומקבה בל האדם Nomb. 16. 29, le sort de tous les hommes. — 2º (de 729 3º) לַּפַּקְרָּהוֹ אָדָהוֹ : Compte, dénombrement I Chr. 23. 11, (ils furent compris) dans le même dénombrement, c.-à-d. ne formant qu'une seule famille. -3º (de pp 4º) Charge, soin, garde, gardien : יִּמְקְדֵּה אָלְעָזֶר Nomb. 4. 16, et la charge d'Eléazar (sont confiés aux soins d'Eléazar); מקלת מית מית II Chr. 23.18, les charges, offices, dans le temple; קקבה דער II Chr. 24. 11, l'office, ou, concret, les officiers, du roi; יַשְׁבְּתִר מְּקְדָּתֵך שׁלום Is. 60. 17, je ferai que les officiers, ceux qui te gouvernent, te donneront la paix, ou: que la paix sera ton chef, règnera sur toi; וּמְּקַהַּתָה שַׁיִּבְרַת רוּחָר Job 10.12, et ton soin, ton secours, a conserve mon ame; וַיַּטֵּים דַוֹבֹרֶן מְּקַרֹּת II Rois 11.18, le pontife mit des gardes (dans le temple); מֵית-תַּפְּקהׁת Jer. 52.11, la maison de garde, la prison; אַקקהַחם על מַדל Is. 15.7, et leurs biens (les choses qu'on garde avec soin, ils les porteront) au torrent (des saules); selon d'autres : co qui était sous leur commandement, le pays près du torrent, qui leur appartenait (leur sera enlevé); אָקרוֹ יָפָןח אָקר Ps. 109.8, et qu'un autre prenne ses biens, ou sa charge, son ministère.

וְרְיָבָּי m. (rac. יְבָשָׁ הַּסְּי 1° Depôt: יְרְיָדִי וְּאֹבֶל לְּמִּקְּדִּוֹן Gen, 41.36, ces vivres formeront un dépôt (seront réservés); יְרִידְי אָּאַרְיַבְּאַרִין גער בֿער ה. Lév. 5.23, ou le dépôt (qui avait été déposé chez lui).—
* 2° Souvenir, Rituel.

רְתְּיֵבֶּׁ זְרָּהָ f. Charge, garde: בְּעֵּב זְרָהָּ Jér. 37. 13, et il se trouvait la un homme chargé de la garde, un capitaine à qui la garde (de la porte) était confiée.

קלוד m. 1° קלוד Ez. 23. 23, les commandants et les nobles; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod et de Soa. — 2° יושבי קקוד Jér. 50, 21, les habitants de la ville du

châtiment, Babylone; selon d'autres, n. pr.: les habitants de Pekod.

m.pl.Ordonnances, préceptes: אַקּמְרֵים Ps. 19.9, les ordonnances de l'Eternel sont droites; מֵאֶכֶּים 111.7, tous ses préceptes sont sûrs, infaillibles.

미구부 Ouvrir, presque toujours suivi de אַק־עַל־וָח מַּקַחָתְּ עֵינֵיהְ Job 14.3, et aussi sur lui tu ouvres les yeux (tu daignes l'observer); אָמְקַהוּ אָרו־עֵינִי Zach. 12.4, j'aurai les yeux ouverts (sur la maison de Juda), je l'épargnerai; קרן ערניף Prov. 20.13, ouvre tes yeux (sois éveillé, ne dors pas); לָּמַלְהַוֹּ מֵינְיָם ולירות Is. 42.7, pour ouvrir les yeux aveugles, pour rendre la vue aux aveugles; נימקח אלידים אַר־עַיניה Gen.21.19, Dieu lui ouvrit les yeux, c.-à-d. Dieu fit voir à Agar ce qu'elle n'aurait pas découvert sans son secours; une fois: וו אונים Is. 42. 20, avoir les oreilles ouvertes, pouvoir entendre; une fois: יר שֹׁקַח עורים Ps. 146. 8, Dieu éclaire les aveugles (leur ouvre les yeux).

אין הופקרות שיניכם : Gen. 3. 5, vos yeux seront ouverts; אָז הַפְּקַרוּנְדּוֹ צֵּינֵי אַז הַפְּקַרוּנְדּוֹ צֵינֵי Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles s'ouvriront.

קבי adj. Qui a les yeux ouverts, qui voit: אַז יַּנְיֵּר Exod. 4. 11, l'homme qui voit, ou l'aveugle; אַלְּרָרִים 33. 8, les présents corrupteurs aveuglent coux qui sont éclairés, même les sages.

Pekah, fils de Remalia, roi d'Israel, II Rois 15. 25, Is. 7.1.

קְּתְיָהְ (Dieu lui ouvre les yeux) n. pr. Pekahiah, fils de Manahem, roi d'Israel, II Rois 15. 22.

וְלַאֲסוּרִים שְּקַח־קוֹת Ex. unique: רְלַאֲסוּרִים שְּקַח־קוֹת Is. 61. 1; un mot de תְּשָׁת, avec redoublement des deux dernières lettres, comme יְּמְחַרְתִּיִּה (pour annoncer) l'ouverture (de la prison), la délivrance, à ceux qui sont dans les chaînes; selon

d'autres: mpa ouvrir, et mp (de mp) prendre, tirer (de la captivité); ou: mp la maison qui tient, qui renferme, la prison; mp mpa l'ouverture, la délivrance, de la prison.

ריינוים m. plur. Un ornement d'architecture, en forme d'œufs selon les uns, de coloquintes ou de nœuds selon les autres : ייינוים מעוד ו Rois 7.24, et au-dessous de son bord il y avait des coloquintes (v. 6.18 et מיינוים).

וו Rois 4. 39, des coloquintes de champ, c.-à-d. sauvages.

לף et פור m. (pl. פּרִים). Taureau : בּרְ-בָּקִר Lév. 4. 3, un jeune taureau; Ps. 69. 32, qu'un jeune taureau; selon d'autres : qu'un bœuf et qu'un taureau; איר Jug. 6. 25, le jeune taureau; אַבָּע שָׁבָע שָׁבָע 6. 25, et l'autre taureau de sept ans, ou : mis à l'engrais pendant sept ans; יטָרִים עם־אָתִירִים Is. 34. 7, et les taureaux jeunes avec les taureaux gras et forts; שְּׁלֶּיִם מְּלֶים מְּלֶים Osée 14.3, et nous payerons les taureaux par nos lèvres; au lieu de sacrifier des taureaux, nous offrirons le sacrifice de nos lèvres, nos prières, nos actions de grace.

בירוא בין Osée 13.15, car lui qui porte des fruits, qui est fertile, puissant, entre ses frères; selon d'autres : fertile entre les prairies, comme יחבר (ע. הקיף); d'autres expliquent יְמִרִיא (de יִמְרָא): parce qu'il a mis le désordre entre les frères, qu'il a séparé les uns d'ayec les autres.

ארָם m. (une fois אַדְיָם Jer. 2. 24, pl. מְרָאִים). Ane sauvage: אַדְיִם מָּרָא Job 6. 5, l'ane sauvage crietil lorsqu'il a de l'herbe? עַלִּידְּעָם Is. 32. 14, une joie des anea sauvages (endroit où ils se plaisent); מע הַּקָּיַם הַּרָאָא אָדָם Gen. 16. 12, et il sera entre les hommes comme un ane sauvage, il sera sauvage, toujours en guerre avec les autres.

בּרְאָם (sauvage) n. pr. Piream, roi de Jarmuth, Jos. 10.3.

בארם Les branches (v. אותם).

קרֶבֶּר m pr. d'une place ou d'une maison : שְׁרֵבֶּר I Chr. 26. 18, deux lévites gardaient le Parbar; selon d'autres : le faubourg (v. פַּרְרֵרִים).

קרף (ע. פַּרָשְׁ, מְרַשְׁ, מְרַשְׁ, Kal une fois, part. pass.: רְּמָנֵיתְם וְכֵנְמֵיתָם בְּנִיתְם וְכֵנְמֵיתָם בְּנִיתְם בְּנִיתְם וְכֵנְמֵיתָם בּּרָזוֹת Ez. 1. 11, et leurs faces et leurs ailes s'étendaient (en haut), ou : telles étaient leurs faces, et leurs ailes s'étendaient.

Niph. 1° Se séparer : לא נְּפֶרַדר II Sam. 1.23, (même dans leur mort) ils ne se sont pas séparés; נְמְרֵד מְשָּרָן Jug.4.11, (Héber) s'était séparé de Kajin (des autres Kinéens); avec מַעֵל : מָעַל קעלי Gen. 13.9, sépare-toi, je te prie, d'avec moi; לְתַאֵּיָת רְבַּפֵשׁ וִמְרָד Prov. 18. 1, celui qui se sépare (de Dieu, de la bonne voie) cherche (a satisfaire) ses désirs; ou יִּמְרֵד: qui se sépare des autres, qui vit & part, ne cherche que son plaisir, ce qui est selon sa fantaisie. — 2º Se répandre, être dispersé: מַאַלָּה נְּמְרָדוּ Gen. 10.5, de ceux-ci se répandirent (dans les îles); selon d'autres : les îles furent partagées entre eux; ואַנְחִנוּ נִפְרַדִים עַל־חַחוֹמַח Neh.4.13, et nous sommes dispersés sur la mu-

Pi.: שר הייניירי Osée 4.14, ils se séparent (de leurs femmes) pour aller avec des courtisanes, ou : ils vont à l'écart, ils vivent avec des courtisanes.

Pou.: רְּמְשַׁרָּה מֵּרן הְעַבְּּהִים Esth. 3. 8, (un peuple) qui reste séparé entre les nations, ou : des gens séparés les uns

des autres, qui se haïssent entre euxmêmes.

Hiph. Séparer: בְּיִבְּילֵּהְ. Gen. 30. 40, Jacob sépara les agneaux (de ceux de Laban), ou : il divisa les agneaux; בְּיִבְיִהְ וַשְּׁיִהְ תַּיְהִי Ruth. 1. 17, seulement la mort fera une séparation (entre toi et moi), 'nous séparera; Deut. 32. 8, quand il a séparé, divisé, les fils d'Adam.

Hithp: לולואפריד פל-בצמוֹנדי Ps.22.15, tous mes os se sont séparés, déplacés; לביא יראפריד Job 4. 11, et les petits de la lionne ont été dispersés, dissipés.

קרים m. (avec suff. יוֹרְהַיּ) Mulet (de רַבָּשָׁ s'étendre, courir, ou : qui reste séparé, isolé, qui n'engendre point): רֹבֵב עַלִּדְאַקָּרָי II Sam. 18.9, (Absalon) montait un mulet; בּנִב עַל בַּנַב בַּל בַּנַב בַּל בַּנַבְּל בַּנַב בַּל בַּנַבְּל בַּנַב בַּל בַּנַבְּל בַּנַב בַּל בַנַבּל בַּלְּבָּרָי Esdr. 2.66, leurs mulets.

וֹרָהָ הַ הַּנְּבֶּה תַּבְּבֶּה וּ Mule: קּבְּה תַּבְּבָּה I Rois 1. 44, la mule du roi.

Joel 1. 17, les graines pourrissent (sous la terre), de קרות disperser, la semence dispersée, répandue sous terre; selon d'autres: les tonneaux de vin sèchent.

Dתוף m. Jardin fruitier et d'agrément: מְיִנֵּטׁ רְצֵּוֹיִים Cant. 4. 13, un jardin de délices, rempli de pommes de grenade; בייו בייון Eccl. 2. 5, des jardins et des vergers (ou des clos).

Porter, produire, pousser, être fertile, fécond: איני שיש Deut. 29.17, une racine qui porte, produit (du poison); איני שְּׁיִשְּׁיִי שְּׁיִבְּיּן Is. 11.1, et une branche poussera, sortira de ses racines; איני פּבְּין פּבְּיִן פּבְּיִן פּבּין פּיבּין פּ

Hiph. Rendre fertile, multiplier:

rendu fertile, m'a fait croître; יאָרְיָאיִי יווע fertile, m'a fait croître; יייי יווע fertile, m'a fait croître; ייי יווע fertile, m'a fait croître; je lui donnerai une nombreuse postérité; ייי אָר אָרַ אָרַ אַרָּ ייין אַר אָרַ אָרַ אַרָּ Ps. 105. 24, il multiplia extraordinairement son peuple.

לְּיָת (ע. ישֵי). Vache: מְּיַתְּי קְּינִיהוּ Gen. 41. 2, sept vaches; יְּתְּיָשְׁי עַּרְהוּ Job 21. 10, sa vache met bas; יְּתְּיִים הִייִּשְּׁ Amos 4. 1, vaches de Basan, grasses, (femmes nobles luxurieuses de Samarie).

הַרָּה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Benjamin (avec l'art. הַפַּרָת), Parah, Jos. 18.23.

(מֹרָא A. אַנָּעָה).

TP (branche) n. pr. Pourah, serviteur de Gédéon, Jug. 7. 10.

אָרוֹדָא (graine, ou solitaire, ermite) (ע. קירות (אָרָדוֹת n. pr. Esdr. 2. 54; אָרָדוֹת Néh. 7. 57.

* פְּרוֹזְרוֹר Parvis ou antichambre לְּנְרוֹזְרְיּה Aboth, ce monde-ci ressemble, est à comparer, à un parvis, ou à une antichambre (eu égard à l'autre monde).

קרות (une fois cheth. pour keri) פְּרָוּיִם (Esth. 9. 19 (v. קרויף).

find (florissant) n. pr. m. I Rois 4. 17.

וות מינים: n. pr. d'une contrée: אָרְיָם II Chr. 3. 6, l'or de Parvajim; selon quelques-uns: de l'Orient en général; selon d'autres, c'est un adj.: de l'or très fin, très pur.

אר פרוד : אר אר אר Nomb. 11.8, ils faisaient cuire (la manne) dans un pot.

שְּלֵינִים m. plur. Faubourgs: אָשֶׁר II Rois 23.11, qui (était) dans les faubourgs (qui y commandait) (v. פַּרְעָר).

ית פרוש ה. אייה ברושה Rituel, tu as ordonné les observances, tous les détails de la célébration (du sabbat).

וֹחַ Fruits, dans לָּיִשׁר פֵּרוֹת Is.2.20,

un oiseau ou animal qui ronge les fruits (v. מַּרָשַּרָת).

ראש קרורי: - Hab. איני קרוייי Hab. 3.14, selon les uns : la tête de ses chefs, capitaines; selon les autres : la tête, c.-à-d. les chefs, de ses villages ou villes ouvertes (v. קרוות).

תודלו מביור : m. Chef ou village מביור m. Chef ou village Jug. 5.7, il n'y avait plus de chefs, ou de braves (dans Israel); selon d'autres: il n'y avait plus de villages, de villes, sans murailles (on craignait trop les ennemis pour y demeurer); de même : צִּדְקֹת מְּרְזוֹנוֹ 5. 11, les bienfaits de Dieu envers les chefs, ou : des chefs envers la nation; selon d'autres: les bienfaits, la protection, envers les villages, les habitants de la campagne.

קרוות f. pl. Villes ou villages sans murailles et dans une plaine : אַרֶץ פָּרַזוֹר Ez. 38. 11, un pays ouvert, sans muraille, sans défense; פָּרָזוֹת הַשָּׁעֵב יַרוּשָׁלַם Zach. 2.8, Jérusalem sera une ville ouverte (n'aura plus besoin de murailles).

יוֹיף adj. מַערַי הַוּפָרַוֹי Deut.3.5, (sans compter) les villes du campagnard, les bourgs sans murailles; הַיִּרוּדִים הַשָּׁרֵיִים (keri הַשְּרוֹזִים) Esth. 9. 19, les Juifs habitant la campagne.

'!!' Nom d'un peuple chananéen habitant les montagnes, les Pérézéens, Jos. 11. 3.

לַרָּזָל chald. m. (v. בַּרָזֵל hébr.). Fer : בר פרול Dan.2.33, (ses jambes étaient) de fer; פרולא 35, le fer.

129 1° Fleurir, germer, être florissant, faire eruption : הַשָּׁרְדָּח הַנָּפֶּן Cant. 6. 11, si la vigne avait fleuri; אַמָּיַר לא־התקרח Hab. 3. 17, le figuier ne fleurira pas ; בְּמָּרֹחַ רְשָׁצִּים מְמוֹ צֵּשֶׂב Ps.92.8, lorsque les pécheurs fleurissent, poussent comma l'herbe; יַבִּרץ וּפֶּרַת יִשְׂרָאֵל Is. 27.6, Israel germera et fleurira; ימרה בראש משקם Osée 10.4, la justice (les châtiments) germera comme des herbes vénéneuses; וָאָם־פֶּרוֹתַ הַפְּרָה בשרער Lev. 13. 12, si la lepre sort, forme une éruption (sur la peau); מַבֶּית בַּבֶּית 14. 43, (si la plaie) se répand sur la maison (ses murs); לְשָׁיִדִין בות Exod. 9. 9, en des ulcères enflammés (qui se répandent sur la peau).-2º Etendre les ailes, voler : למֹרָדוֹית Ez. 13. 20, (vous surprenez les âmes) pour qu'elles s'envolent (du corps, pour les tuer).

Hiph. 1º Faire fleurir: הַּמְרַהָּתִּי צץ יבש Ez. 17. 24, et j'ai fait fleurir, reverdir, l'arbre sec. — 2º Intrans. comme Kal: בַּוַצְרוֹת אָלֹחֵים יַפְרִיתוּ Ps. 92. 14, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu; יאֹדֵל יְשַׁיִרים יַקּרִית Prov. 14. 11, mais la tente des justes sera

florissante.

m. La fleur qui précède le fruit : ויצא מרח Nomb. 17. 23, il en était sorti des fleurs; וּמִרָּחָם כָּאָבֶּק רַעַּלֶּח Is. 5. 24, et leur fleur sera dissipée comme la poussière; וּמֶרֵח לְבְנוֹן Nah. 1.4, et la fleur (des arbres) du Liban, ou : la fleur du Liban, ses arbres; וּמְרַחֵיתַ Exod. 25. 31, et les fleurs d'or qui ornaient le chandelier.

שַׁרְחָח פַּרְחָח m. Couvée : פַּרְחָח Job. 30. 12, a ma droite la couvée s'élève, la jeunesse ou la populace s'élève avec insolence contre moi. (v. מַרָה 💇 et אַמִּרֹתָן).

יחפור שים על־פור תונבל : Ex. unique בּרַים על־פור Amos 6. 5, qui accordent leur chant, voix, avec le son du nabel (la lyre ou quelque autre instrument) (עבל, ou : qui ouvrent largement (la bouche) (v. קּרֵשׁ, פֶּרֵשׁ,),qui chantent d'une manière désagréable en s'accompagnant avec l'instrument; selon d'autres : qui jouent sur le nabel.

בּרֶכְּף m.: יְפֵרֶכּם בַּרְכְּף Lév. 19. 10, (tu ne dois pas recueillir) les grains tombés de ta vigne, qui tombent de la vigne çà et la pendant la vendange.

m. (avec pause מֶּרָד , avec suff. , פָּרִידֶם et פַּרְיָכָם , פַּרְיָךָה , פִּרִינֶם , פּרִייֹ קריתן, rac. פָּרָת (פָּרָה, rac. מְשָּׁרִי תָאָדָמָח Gen. 4. 3, des fruits de la terre; אֶרֶץ שְּרָיר Ps. 107. 34, une terre qui porte du fruit

Digitized by Google

(une terre fertile); בַּלְ פָּרִי לְמָרנוֹ Gen. 1.11, des arbres fruitiers qui portent des fruits chacun selon son espèce; mères doivent-elles manger leurs fruits (enfants)? וברה פורי בטקה Deut.7.13, il bénira le fruit de ton ventre (tes enfants); קרי מַעַלְלַידֵום יאובלו Is.3.10, (les justes) recueilleront les fruits de leurs œuvres; מֵיִי מְיִוּשָׁבֹיִת Jér. 6. 19, fruit de leurs pensées (résultat de, châtiment pour, leurs pensées); מְּבָיִי מָצְטֵּיךּ Ps. 104. 13, (la terre sera rassasiée) des fruits de tes ouvrages, c.-à-d. de la pluie qui tombe du ciel, ou : les habitants de la terre seront rassasiés des fruits des arbres; מָפֶּרָד כָפֶּרַח Prov. 31.16, du fruit de sa main, de son gain; קרי־נוַל לָבֶב Is. 10. 12, le fruit de l'orgueil (de la jactance, des blasphèmes).

שׁנְינֶרָא n. pr. (v. אַנִינֶרא).

קפריגים .dj. (const. פְּרִיץ, pl. פְּרִיצִים Is. Féroce, violent, voleur; קביתו Is. 35. 9, et la féroce des bêtes (la bête féroce); אָרְחוֹח פָּרִיץ Ps. 17. 4, les voies, la conduite, de l'homme violent; בּרְשָּׁרִין Ez. 18. 10, un fils qui soit violent, voleur; פַּרִיצִים Jér. 7. 11, une caverne de voleurs (v. פַּרַיץ).

לְּרָקְהֹי f. Action de secouer : מִּלְּהִי Rituel, en (secouant), brisant, le joug (de tes lois).

• אלישהים Aboth, abstinence.

לְּבְּרְ Voile suspendu dans le temple devant le sanctuaire : שָּלֹבֶּר בַּשְּׁכֶּן Exod. 35.12, le voile qui sert de couverture, de rideau (devant l'arche).

בּנְרֶיכָם לֹאִרחָבָּי לפּנִים Dechirer, découdre; toujours avec בְּנְרֵיכָם לֹאִרחָבְּים בּיִּרְים לֹאִרחִבְּים לֹאִרחִבְּים לֹאַרחִבְּים לֹאַרחִבְּים לֹאַרחִבְּים לֹאַרחִבְּים לֹאַרחִבּים Lév. 10. 6, et ne déchirez pas vos vétements (pour un mort); part. pass.: מְּרָבִים 13. 45, décousus.

אַרְטְשְׁקְים n. pr. Parmastha, fils de Haman, Esth. 9. 9.

קר, p. pr. Parnach, père d'Élisaphan, Nomb. 34. 25.

*Dip Nourrir. Pi.: סְרָנָם Rituel, qui nous nourrit.

יּבְּרֶנֶּסְה. (v. בַּרְנָס). La nourriture, Rituel.

שְרֵשׁ (שִּרְשׁ Briser, partager: שָּרָשׁ Is. 58.7, briser ton pain a celui qui a faim, lui en donner sa part; ילְּעָבּע בְּיְתְשׁ Jér. 16.7, on ne leur rompra, partagera pas, le pain (quand ils pleureront un mort), ou : on n'étendra pas ses mains pour eux (on ne

pleurera pas leurs morts).

Hiph. Fendre: הַּבְּרְבֶּר וַשְּרְבֶּר וֹשִּרְבָּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִּרְבְּּר וֹשִׁרְבְּּר וֹשִׁרְבִּר וֹשִׁרְבִּר וֹשִׁרְבִּיר וֹשִׁרְבִּיר וֹשִּרְבְּּר וֹשִׁרְבִּיר וֹשִׁרְבִּיר וֹשִּרְבְּיבְּר וֹשִּרְבְּבְּר וְּשִׁרְבִּיר וְּשִׁרְבִּיר וְשִׁרְבִּיר וְשִּרְבִּיר וְשִּרְבְּיִבְּיִיך וְשִּרְבִייך וְשִּרְבִייך וְשִּרְבִייך וְשִּרְיִב וְשִּרְיב וְשִּרְבִייך בְּשִּרְיב וְשִּרִים וְשִּבּים וּשִּיִר שִּיִּב וּשִּרִים וּשְּיִב שִּיִּב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב שִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשְּיב שִּיב וּשִּיב וּישִּיב וּישִּיב שִּיב וּישִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב וּשִּיב שִּיב וּשִּרְים בְּשִּרְים בּשְּיב שִּיבּים וּישִּיב עּיִים בּישִּיב וּישִּיב עּיִיב שְּיבּים וּישְּבּים וּישִּרְים בּישְּרִים בּיּיב וּישִּרְים בּישְּיבּים וּישִּיב וּישִּיב וּישִּיב וּישִּיים וּישִּיים וּשִּיים וּישִּיים וּישִּייִים וּישִיים וּישִּיים וּישִּיים וּישִּיים וּישִּיים וּישִּיים וּישִּיים ב

מירָשׁ מַלְּהְיּשָׁרֵס : n. pr. La Perse : מּירָשׁ מַלְּהְיּשָׁרֵס וּ II Chr. 36. 22, Cyrus, roi de Perse; de même en chald., Dan. 6. 43; de là : מַּרְטָּרָס Nèh. 12. 22, et chald. מַרָּטָּה Dan. 6. 29, le Perse.

* Dip m. Salaire, récompense, Aboth.

Dan. 5.28, Pharès (signifie): Ton royaume a été divisé; יפּרִיסָר (בּלְּבִּילָק (בּלָּבְּיִלְ (בּלָּבְּיִלְ (בִּלְּבְּיִלְ (בּלְּבְּיִלְ (בּלְּבִּילִ לְּבִּלְּבְּיִלְ (בּלְּבִּילִ (בּלְּבִּילִ (בּלְּבִּילִ (בּלְבִּילִ (בּלְבִּילִ (בּלְבִּילִ בְּלִבְּיִלְ (בּלְבִּילִ בְּלִבְּיִלְ בִּלְּבִּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּבִּילְ (בּלְבִּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּלִבְּילִ בְּילִים בְּלִבְּילִ בְּלִיבְּילְ (בּלִיבְילִ בְּלִבְּילִ בְּילִבְּילִ בְּילִים בְּלִבְּילִ בְּילִים בְּלִּבְּילְ בְּילִים בְּלִבְּילִים בְּלִיבְּילְ בְּילִים בְּלִיבְּילִים בּלְּבְּילִים בּלְּבְּילִים בּלְּבְּילִים בּלְּבְּילִים בּלְּבִילְ (בּבְּילִ בְּילִים בּילִים בּילִים בּיוּים בּילִים בּיוּבְּילִים בּילִים בּיל בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִּים בּילִים בּיל בּילִים בּילִים בּילִים בּילִּים בּילִּים בּילִים בּילִּים בּיל בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִים בְּילִים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִים בּילִים בּילְים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִּים בּילִים בּילִים בּילִים בּילִים בּיבְּיבִים בּיבְּיבִּים בּיבְּילִים בְּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְיבְיים בּייבְיים

DD m. Nom d'un oiseau immonde, une espèce d'aigle, griffon ou orfraie, Lév. 11. 13.

קרָסְהּ, (v. סְּבֶּס, pl. הּיְסִיּשְּ, const. היִסְיּשְּ, une fois בְּיכִיּשְּ). La corne au pied des animaux, ongle, sabot : בּאֹ רִשְּׁאֵר שְּרָסָה Exod. 10. 26, il ne demeurera pas même un sabot, un ongle, de leurs pieds; הַיִּיִּשְׁרָ שְּרָסִה Deut. 14. 6,

deux cornes, c.-à-d. la corne divisée en deux; סְּפָרָי Is. 5. 28, les sabots de ses chevaux.

ערָסִי Un Perse (v. פַּרָסִי n. pr.).

ורע 1º Rejeter, éviter, reculer, dissoudre: יַהִּמְּרְעוּ כֶּל־צְעָבְּהִי Prov. 1. 25, vous avez rejeté tous mes conseils; אַרַעַּיש 4. 15, évite, fuis (la voie des méchants); מוֹרֵעֵ מוּסָר 13. 18, celui qui évite, qui hait, la discipline, l'instruction; אין אין אין דער אוייט Ez. 24. 14, je ne reculerai, ne reviendrai pas, sur ce que j'ai dit, résolu, et je n'épargnerai pas; בי פּרָעַ דויא פִּי־פְּרָעֹדו אָדַערֹן Exod. 32. 25, que (le peuple) était effréné, car Aaron l'avait rendu effréné, l'avait désorganisé, dissous; selon d'autres: qu'il était tout nu, car Aaron l'avait mis à nu, c.-à-d. l'avait montré dans toute sa honte, avec tous ses vices (v. 2°). — 2º Découvrir (en rejetant, enlevant, les habits): אַפָּרֶע אָר־ראָשׁ הַאָשׁח Nomb. 5.18, il découvrira la tête de la femme (enlèvera ce qui lui enveloppe, cache, les cheveux); רָאשֵׁיכָם אַל־הִמְּרַעוּ Lev. 10. 6, vous ne decouvrirez pas votre tête; יְחְיָת מָרוּצֵ 13. 45, sa tête sera découverte, nue; (d'autres traduisent, en sens opposé, שרע ראש laisser pousser les cheveux, ne pas les couper: il était défendu aux lépreux et à ceux qui sont en deuil de se raser, de se couper les cheveux; mais aux prêtres il était désendu de prendre le deuil) (v. Lév. 10. 6, 21. 10). — 3° בָּמָרֹעֵי שַּרְעוֹח מְיִשְׂרָאֵל Jug. 5. 2, lorsque les désordres régnaient en Israel, ou : lorsque des invasions eurent lieu, que les ennemis firent irruption de tous côtés; selon d'autres : la vengeance fut exercée; Gesenius: lorsque les princes, les premiers en Israel, marchèrent en avant, se mirent à la tête.

Niph.: יָפֶּרֵע נְטֵּ Prov. 29. 18, (sans prophétie) le peuple s'égarera, se dissipera, sera sans frein; יְּנְּרֵע נְטֵּי מִּאָרֵרִים Rituel, qui nous a vengés de nos ennemis (v. Kal 3°).

Hiph. 1º Faire interrompre, détour-

ner: קאָריט אָריט אָדיקט בּאַכּלָּיר Exod. 5. 4, (pourquoi) détournez-vous le peuple de ses ouvrages? — 2° Rendre dissipé: תריקיו II Chr. 28. 19, parce qu'il avait rendu Juda dissipé, dissolu, ou : montré dans sa nudité (v. Kal 1° et 2°).

עורת: קרעורת: אַרָּשָּׁרְעֵּיִרְ Jug. 5. 2 (v. h אַרָשָּׁ 3°), les désordres, ou les invasions, ou la vengeance; שֵּׁרִשׁׁ אַרִיבּיר אַרִיבּיר אַרִיבּיר Deut. 32. 42, depuis le commencement des invasions de l'ennemi, ou : de la vengeance (exercée sur) l'ennemi; selon d'autres : de la tête blessée, brisée; Gesenius : de la tête des chefs, des princes, de l'ennemi (v. אַרָּשָּׁ 3°).

קרים ח. pr. Titre donné aux anciens rois d'Egypte: קרי פרים Gen. 12. 15, les princes (de la cour) de Pharaon; suivi de קילה פּבְּרָה roi d'Egypte, II Rois 17.7; quelquefois suivi d'un autre nom: פּרָלה וְלָה II Rois 23. 29, Pharaon Nechao; אַרְלָּה תְּלֶּה וְלָּה עַרָּלָה וַלָּה Jér. 44. 30, Pharaon Hophra.

יְּעְעָנְוּחְ f. Punition, chatiment, Aboth (v. קּרְעוֹה).

אַרְרֵי פַּרְעּשׁ אָרָהי Puce: אַרְרֵי פַּרְעּשׁ אָרָהי ISam. 24.15, (tu poursuis) une puce (un homme trop faible, trop peu important, pour attirer ta haine).

שרעש n. pr. Esdr. 2. 3.

קרְעָרוֹן n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim : תַּבְּרְעָרוֹנְי Jug. 12. 15, de Pirathon.

רַפְרָשָׁר n. pr. d'un petit fleuve qui coule près de Damas, le Parpar, II Rois 5.12.

בּרְפְּרָאוֹת . plur. : פַּרְפְּרָאוֹת Aboth, des sciences préparatoires, ou : des connaissances agréables.

רְשָרֹץ (fut. יְמָרֹץ) 1º Détruire, briser, abattre : פרץ וְיֵרוֹ Is. 5. 5, (je vais) détruire son mur; פָלָה הַפּרֵץ לִפְנֵיהָם Mich. 2. 13, celui qui brise, détruit (les murs, les portes), marche devant eux; עה לְּמָרוֹץ Eccl. 3.3, (il y a) un temps d'abattre; נַיִּפְרֹץ בְּחוֹמֵח יִרוּשֵׁלֵם Il Rois 14. 13, il fit une breche a la muraille de Jérusalem; קיר מרוצה Prov. 25.28, une ville dont la muraille a été détruite. — 2º Presser, poursuivre, frapper, attaquer : פֶּרַיִּפְּרֹץ בָּנֶם יֵיָב Exod. 19. 22, de peur que Dieu ne les frappe (de mort); צַל אֲשֶׁר פָּרַץ רֶר פָּרַץ בְּעָזָרו II Sam. 6. 8, de ce que Dieu avait frappé Oza d'un malheur, châtiment; avec l'accus.: יפּרצַנִי פַרֶץ צַל־פְּנֵי־פַרָץ Job 16.14, il me déchire, (me fait) plaie sur plaie, ou attaque sur attaque; פרץ כחל 28. 4, il a percé un torrent, il a précipité un torrent (de feu, de métal, sur la terre); selon d'autres : si le torrent déborde; אַרָעה Osée 4. 2, ils usent de violence (de là פַּרִרץ). — En bonne part, presser, insister par des prières (v. נַיִּמְרֶעְ־בּוֹ II Sam. 13.25, il lui fit de grandes instances; ויפרצר בו עבדיו II Sam. 28. 23, mais ses serviteurs insistèrent auprès de lui, le contraignirent (de manger). — 3º Disperser, s'étendre, crottre : פַּרַץ יר אָרדאֹרֶבֵּר לְּמָנֵר II Sam. 5. 20, Dieu a dispersé mes ennemis de devant moi; Ps. 60.2, tu nous a dispersés; ou, le sens 1º: tu nous a abattus, détruits; אָרַבָּאָ Gen. 28. 14, tu t'étendras (à l'occident et à l'orient); דונט ולא ימרצר Osée 4. 10, ils sont tombés dans la fornication, mais ils n'en croissent pas, n'en ont pas plus d'enfants; בימלץ לַרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; יַיִּמְרֹץ הַאִּישׁ 30. 43, cet homme s'étendit, devint riche; וְכְּמֶּרֹץ וו הַהַּבֶּר II Chr. 31.5, lorsque la chose fut répandue, que l'ordre du roi fut connu; יקביה ימרצו Prov. 3. 10, tes pressoirs déborderont, regorgeront (de vin).

Niph.: אֵין נְחוֹין נְמְרֶץ I Sam. 3.1, la prophétie n'était pas répandue, était rare; ou : n'était pas révélée.

Pou. part.: רְיִנְשָׁלֵם מְּמֹרְצָּח Néh. 1. 3, et la muraille de Jérusalem est détruite.

Hithph.: עָבָדִים חַמְּחְפֶּרְצִים I Sam. 25. 10, des serviteurs qui s'arrachent de la servitude, qui fuient (leurs maîtres).

ייביים או (פָּרָעְ m. (pl. פָּרָעִים). 1° Brèche, ouverture : סַּבֶּר אַת־פַּרֶץ נְירי I Rois 11. 27, il a fermé l'endroit ouvert de la ville, la brèche; נַפֶּרֶץ נֹפֵל Is.30.13, comme un mur entr'ouvert, qui menace ruine; וּמְרַצִּים הַצֵּאנָת Amos 4. 3, vous sortirez par les brèches des murailles; קַּמֶּרֶץ רָחָב Job 30.14, (ils sont arrives) comme par une large brèche ; צַמֵּר נַפַּרֶץ Ps. 106. 23, (Moise) s'est présenté sur la brèche (pour détourner le malheur), ou: avec la prière (v. מָּרֵץ 2º). — עַמָּה הַי פַּרָץ : Malheur, défaite עַמָּה הַי פַּרָץ Jug. 21.15, Dieu a fait une brèche, a fait périr; אֵרן פֵּרֵץ Ps. 144. 14, il n'y a pas de défaite, ou de brèche; de la n. pr.: שָרֵץ אָנָה II Sam. 6. 8, le malheur, le chatiment, d'Oza; שַּרֶץ צַּל־פְּנֵר־פֶּרֶץ Job 16.14, attaque sur attaque, ou: plaie sur plaie; בְּשָרֵץ מָיִם II Sam. 5. 20, comme l'éruption des eaux, comme des flots qui se répandent, dispersent.

ן (rupture) n. pr. Pérès, fils de Juda, Gen. 38. 29; n. patr.: פַּרָבָּר Nomb. 26. 20.

קרַתְּלֶּ עָלֵּנו Priser, déchirer: שְּׁבְּיִקְּעָּלְנְּ Gen. 27. 40, tu briseras (secoueras) son joug (de dessus ton cou); שִּׁבְיּלָ בּיבְיִקְי Ps. 7. 3, (un lion) qui brise les os, qui déchire, sans qu'il y ait personne qui sauve.—2° Briser les liens, tirer du danger, délivrer: בַּיבְּיִבֶּי Ps. 136. 24, et (qui) nous a délivrés de nos ennemis; שִּׁרְ מִיִּדְם Lament. B. 8, personne ne nous rachète, délivre, d'entre leurs mains.

Pi.: מָּרְקוּ נְוְמֵי תַוֹּנְתָּב Exod. 32. 2, (arrachez), ôtez (à vos femmes), les

pendants d'oreilles d'or; בְּּחַרֶּם בְּאָרָם Zach. 11.16, et il leur rompra la corne des pieds; בְּּחָרֵם הָיִרִּים I Rois 19.11, (un vent) qui brise, renverse, les montagnes.

Hithph.: דְּתְּפֶּרְקְּי וְיְבֵבֵשׁי Ez. 19. 12, (les branches) ont été brisées, et sont devenues toutes sèches; נַיְתְּפֶּרְקוּ כֵּלְ־תְּעֵם Exod. 32. 3, tout le peuple s'arracha, se dépouilla (des pendants d'oreilles); " Rituel, qu'ils soient délivrés (de tout mal).

Pַבְּקְ chald. Racheter: תַּטְיָהְ בְּצִּרְקָת pan. 4. 24, rachète tes péchés par des bienfaits, des aumônes (v. סָבַּע 2°).

רְּחָבֶּק m. Jus: וּמְבֵּלְים Is. 65. 4, (keri בְּחָבְי), et le jus (de la chair) d'a-nimaux abominables, immondes (v. בְּיבָי).

• פַרַקלים m. Délenseur, Aboth.

רַבְּּלָ (v. אָנָיַר).

יַּקרשׁ (fut. יְמְרשׁ) 1° Briser (v. סָּבָשׁ): אַפֶּרְשׁוּ מַאֲשֶׁר נְּמִּיר Mich. 3.3, et ils les ont brisés, hachés, comme ce que l'on fait cuire dans un pot; שַּׁרָש אַרן לָּדָשׁם bַ Lament. 4. 4, personne ne leur brise du pain, ne leur en donne. — 2º Etendre, élever : ימַרְשֹּׁה בֵּנֶר Nomb. 4. 6, ils étendront un drap; בַּל־פַּרָשׁוּ נַס Is. 33. 23, ils ne peuvent pas étendre les voiles; פֹרְטֵר כְנָפֵרָם Exod. 25. 20, tenant les ailes étendues; אַמרשׁ אַר־כַּיּבּר אַל־כַּיר Exod. 9. 29, j'étendrai mes mains (je les élèverai) vers l'Eternel; ינְמָרֹשׁ ישרט לאל זי Ps. 44. 21, si nous avons étendu nos mains vers un dieu étranger; עני פינים פרישות לעני Prov. 31. 20, elle tend sa main au pauvre (pour le secourir); ou, dans le sens 1°: sa main brise, donne, (le pain) au pauvre; ידו פרש צר Lament. 1.10, l'ennemi a porté sa main (à tout ce qu'elle avait de précieux); דְּכְּיֵלֵּי Prov. 13. 16, l'insensé étend (devant les autres) sa folie, la fait voir.

Niph. : לְכָל־רוּחַ רְשָּׁרֵשׁוּ Ez. 17. 21, ils seront dispersés de tous côtés.

Pi. 1° Mėme sens que Kal 2°: בְּבֶּרְשְּׁכָּט Is. 1. 15, et lorsque vous étendrez, élèverez, vos mains (pour prier); בְּבֵּי עַבְּי עַבְי עַבְּי עַבְיבּ עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְּי עַבְיבּ עַבְּי עַבְּיבּ עַבְיבּ עַבְּיבּ עַבְּיבּ עַבְּיבּ עַבְּיבְּיבְּעבּ עַבְּיבּ עַבְּיבּעּיבּ עַבְּיבּ עַבְּיבּעבּ עַבּיבּ עַבּיבּ עַבְּיבּ עַבּיבּעבּ עַבּיבּעבּע עַבּיבּ עַבּיבּ עַבּיבּעבּע עַבּיבּעבּעבּע עַבּיבּעבּעב

לְּמִישׁ לָּתְיםׁ לַּלְיםׁ לַּתְיםׁ לַּלְיםׁ לַּתְיםׁ לַּלְים בַּלֹּר Lév. 24. 12, jusqu'à cc qu'il leur fut indiqué clairement selon l'ordre de Dieu (qu'ils eussent su ce que Dieu en ordonnerait).

Niph.: מָּרָשׁוֹת Ez. 34. 12, ses

brebis dispersées (v. פַּרַש).

Pou.: אַ מּרֵשׁ אַלּא מּרֵשׁ Nomb. 15. 34, car il n'avait pas été dit, indiqué, clairement, il n'avait pas été fixé; בַּיּמָרְשׁׁ Néh. 8. 8, ils lurent dans le livre (de la loi de Dieu) distinctement.

Hiph.: וּבְצִּקְעֹנִי רַמְרִישׁ Prov. 23. 32, et il pique, blesse, comme un basilic.

בְּילֵים chald. Rendre distinct, clair (v. קּבָּרֵשׁ הְּפֹרֵים hebr. Pou.). Pa.: בְּּבָרֵי מֶרָנָיִר Esdr. 4.18, (la lettre) a été lue distinctement, exactement, devant moi.

קרשׁרם. (pl. ערשׁרָשׁרָ: v. Hiph. de שֹׁרַשִּׁ qui pique le cheval). 4° Cavalier: שֵׁרְשָׁרִשׁ Jér. 4. 29, par le bruit de la cavalerie; תַּצְׁיִם שֵּׁיְשָׁ Nah. 3. 3, des cavaliers qui lèvent (des épées brillantes); בּל־רַכְבּּד וְצַלְּפֶּרָשֶׁירוּ Exod. 14. 26, sur leurs chariots et sur leurs cavaliers; בּבָּר פְּרָשִׁרם; Is. 21. 7, (une paire) deux cavaliers. — 2" Cheval de selle: מּסְרָשִׁים Ez. 27. 44, des chevaux (de somme) et des chevaux de selle; מְּשָׁרָשִׁים וּלְּמְּיִם זְּשְׁרָשִׁים I Rois 5. 6, et douze mille chevaux de selle (d'autres traduisent partout : des cavaliers); אַבְּלֵּלֵי II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְּילִים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְילִים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְילִים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְילִים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְילָים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְילָים II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְּילָים וּלַאַים וּלַאַרְיָּם וּלַאַרְיִבְּיִם II Sam. 1. 6, et les cavaliers; אַבְּילָים וּלִאַים וּלִאַרְיָבְים וּלִים וּלִייִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִיים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִים וּלִיים וּלִים וּל

בּילְשָׁ m. Excrément: אַרְשְּׁרְשְׁרְ Exod. 29. 14, et ses excréments; אַרָשְׁרָכְּכְּ Mal. 2. 3, je vous jetterai sur le visage les ordures, les excréments, de vos sacrifices solennels.

שׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

קּרָשֶׁה f. Indication, exposition, exacte: רְאֵה מַּרְשֶׁה Esth. 4.7, et l'indication exacte de la somme d'argent; ימָר מִרְיַבְּר מָרְיַבְּר מְרְיַבְּר do. 2, et l'exposition exacte, distincte, de la grandeur de Mardochée, ou: l'extension de sa grandeur, sa haute puissance.

וּלְישָׁרָן et וּלְעָרֶם m., hébr. et chald. Copie: אַנְישָׁנֶן אַנְרָשָׁרָן בּפּרָי Esdr. 4. 11, et ceci est la copie de la lettre; יוָקי 7. 11, voici la copie de la lettre; בּיְשָׁרָן דַּנְשְׁרָן Esth. 3. 14, une copie de l'édit.

Jug. 3. 22, de sorte que les excréments sortirent, s'écoulèrent, ou : l'épée pénétra jusqu'aux boyaux (qui contiennent les excréments) (v. פּרָשׁיִם); selon d'autres: Ehud sortit, alla à un endroit dans le palais appelé Parsedon.

קרשה פֿרְשֵׁה Repandre : קּלָּה צְּלָּה עָנָּט Job 26. 9, il repand sur lui (sur son trone) ses nuages, il l'entoure de ses nuages (v. שָּרָשׁ).

אַרְעָּבְּרָתָא n. pr. Parsandatha, fils de Haman, Esth. 9.7.

קרָת פּרָת n. pr. d'un fleuve, l'Euphrate; קבר-פּרָת Gen. 15. 18, le fleuve d'Eu-

phrate; לְהֵ מְּרֶתָּה Jér. 13.5, va au bord de l'Euphrate.

part. fem. (v. ייָם verbe).

m. plur. Les premiers dans l'État, les nobles, chez les Perses, Esth. 1.3, 6.9; aussi chez les Juifs: בּיִּרָם, Dan.1.3, et d'entre les nobles.

פּשְׂה: Se répandre; seulement de la lèpre: לֹאִ־ פְּשְׁה תַּנְגַּע בְּעֹרֹר Lév.13.5, (si) la lèpre ne s'est point répandue davantage sur la peau; רְאָפִר הַּפְּשָׁה תַּפְּטָּה וֹף vers. 7, mais si la dartre s'étend, augmente.

שַּׁשְׁשָּׁהְ Marcher sur, fouler: אָזְישְׁשְּׁהְּ Is. 27. 4, je marcherais sur elle, je la foulerais aux pieds (ע. הְּשָּׁשְׁהַ le haut des cuisses).

עליט m. Un pas: מָי לְמָשֵׁע בַּרינִי וּבֵין וַשְּׁנֶת I Sam. 20. 3, qu'il n'y a qu'un pas entre moi et la mort.

Prov. 13. 3, qui ouvre largement ses lèvres (qui dit des paroles inconsidérées).

Pi.: בְּלֵּחְדֵּי אָשִׁרְיְבְּלֵּחְדִּי Ez. 16. 25, tu as ouvert, écarté, tes jambes (à tous les passants, tu t'es abandonnée à eux).

שלי לאיריב לאיריב אוף לאיריב אוף Joh 35.15, selon les uns, rac. שיש quantité: Joh ne le reconnaît pas par la quantité de (ses erreurs), ou: Dieu fait comme s'il ignorait la quantité (des péchés ou des paroles inconsidérées de Job); selon les autres, שוף pour ששף: Dieu ne connaît pas, ne punit pas, les péchés, les crimes, אוף sévèrement, avec sévérité.

בְּלְשַׁחְרֵּר: . Ex. unique. Pi. : בְּלְשַׁחְרֵּר 3. 44, il m'a déchiré, brisé.

קרוווי n. pr. 1° Pashur, fils d'Immer, prêtre, Jér. 20. 1 (v. la signification vers. 3, composé de שלי quantité et זיה libre, une grande liberté; opposé au nom מְנוֹר מְשָׁבְּיב la frayeur de toutes parts). — 2° Pashur, fils de Malchiah, Jér. 21. 1. — 3° Esdr. 2. 38.

ਪਾਊ 1° Se répandre, se jeter sur,

faire irruption, invasion : רַיָּפִשְׁטוּ בֶּעֶבֶּים I Chr. 14. 13, (les Philistins) so repandirent dans la vallée; רַלֶּם מָשָׁט Nah. 3. 16 (comme) la sauterelle qui ouvre ses ailes, ou : comme les sauterelles ou les hannetons qui se répandent, qui בים שום בל בתובלים Job 1.17, ils se sont jetés sur les chameaux (pour les enlever); ימַשִּׁימָתַ עַל־דַוִעִּיר Jug. 9. 33, tu te répandras, tu viendras fondre, sur la ville; suivi de רימשטר: אל אל־דַעּנְשׁוּרָד I Sam. 27.8, ils firent une invasion dans Gessuri; de בייִּמְשָׁשׁי יוֹי בער ירוירות II Chr. 25. 13, ils firent une invasion dans les villes de Juda; de ו'acc.: אנחט פשטט נגב חפרחד I Sam. 30. 14, nous avons fait une irruption dans la partie méridionale des Céréthiens.— 2º Etendre (un habit), c.-à-d. l'ôter, le quitter; יפַשים צַּתַדְּתַנְרָיז Lev. 6. 4, il quittera ses (premiers) vêtements; בּהָנְהִי אַת־כּהָנְהִי Cant. 5. 3, je me suis dépouillée de ma robe; seul : not ls. 32. 11, ôtez, quittez (vos vêtements).

Pi.: לְמַשֵּׁט אָּד־רוּחָלֶלְרֹם I Sam. 31.8, pour dépouiller ceux qui avaient été tués; אַרְ לְמַשָּׁט אָד II Sam. 23.10, seulement pour dépouiller (les morts).

Hiph. 1° Dépouiller , faire ôter : الم אַפְשִׁרְשֵנָה עֵרְבָּהו Osée 2. 5, de peur que je ne la dépouille, que je ne la déshabille toute nue; וַיַּפְשָׁטהּ אָת־עַלֵּיד I Sam. 31. 9, il lui ôtèrent ses armes; avec deux accus. : וְדַוּמְלֵּיִים אַר־אָרַוֹרן אַר־בְּנְדִיוּר Nomb. 20. 26, et fais qu'Aaron se dépouille de ses vêtements; כבוֹדִי מַעַלֵּי יִּמְשִׁרִים Job. 19. 9, il m'a dépouillé de ma gloire. — 2º Oter la peau (des animaux): יְחִפְּשִׁים אֵת־תַעֹלַת Lev. 1. 6, on ôtera la peau de l'holocauste; וְהַלְנִיָּם בְּמְשִׁיִיִים II Chr. 35. 11, et les lévites ôtèrent la peau, écorchèrent les victimes; יעורם מעלידום הופשיטו Mich. 3. 3, ils leur ont arraché la peau.

Hithph. : יַּיְחְפֵּשֵׁט יְדוּיָהֶן אָרְדַשְּׁבִּיל I Sam. 18. 4, Jonathan se dépouilla du manteau, ôta son manteau.

אַשְׁעָ Faire défection. se soulever, violer, transgresser: יֵיִּפְשָׁע מוּאָב בִּיִשְׂרָאֵל

II Rois 1.1, Moab fit défection à Israel, פּלַה מוֹאַב פַּשָׁע בּי ; secoua le joug d'Israel 3.7, le roi de Moab s'est soulevé contre moi; אַליִם אָרוֹם מְחָקת יִרירָהוּרֶת 8. 22, Edom se retira de dessous la puissance de Juda, secona le joug de Juda; ביום וא פשער בר Is. 1. 2, mais ils se sont revoltes contre moi ; אַלְחָיָה מָשֶׁשֶׁרָה Jér. 3. 13, tu t'es révoltée contre l'Eternel ton Dieu, tu as violé sa loi; יְמְשֵׁער־נָּבֶר Prov. 28. 21, (que pour un morceau de pain) l'homme commette des péchés; יַבֶּל־חוֹרֶרִי מָשָׁעוּ Osée 8. 1, ils ont viole ma loi. Part.: משָׁינִים וְחָמָאִים Is. 1.28, les transgresseurs de la loi et les pécheurs; בְּחָרֵם הַשֹּׁמֶעִים Dan. 8. 23, lorsque le nombre des transgresseurs, des impies, sera complet; selon d'autres, subst. comme הַּוְשָּׁיִצִּים: lorsque les iniquités, ou les châtiments de leurs iniquités, seront au comble.

Niph.: אָד נְמְשֵׁע מִמְרָרְה־עֹּוּל Prov. 18. 19, un frère offensé (par son frère est plus dur, plus difficile à gagner) qu'une ville forte, ou : des frères qui se sont désunis, brouillés, sont plus durs, etc.

שַּׁעַע , pl. (avec suff. פְּשָׁעָר , pl. פְּשָׁעָרם). Défection, crime, transgression, péchė : בְּפֶשׁׁע אֶרֶץ Prov. 28. 2, lors du soulèvement, de la révolte, d'un pays, ou : à cause des péchés d'un peuple (les chefs, ses mattres, augmentent); קיקי אַרָּדְ Gen. 50. 17, le crime, le méfait, de les frères; שָׁלְשֵׁהוֹ מְּשִׁבֶּי עַנָּוּח Amos 1.6, les trois péchés de Gaza; ביקר בעב פּשָעיק Is. 44. 22, j'ai effacé tes transgressions comme une nuée qui passe; לְכַלֵּא רַוּמָּשׁׁל Dan. 9. 24, pour faire cesser les transgressions, ou la punition des transgressions; דְאָהֵן בְּכוֹרָדי ששער Mich. 6. 7, sacrifierai-je mon fils ainé pour mes péchés, ou : comme sacrifice expiatoire de mes péchés?

קשׁר chald. Expliquer, interpréter (v. hébr. שְּׁהַ et הַשָּׁר: (מָתַר to peux expliquer, Dan. 5. 16, que tu peux expliquer, (donner) les explications, interprétations. Pa.: מַמַּמַר הָלְמִרן 5. 12, interprétant les songes.

תְּשְׁרֵין (emph. מְשְׁרָא , plur. מְשְׁרָא) m. chald. Explication, interprétation: בחלפה Dan. 2. 4, et nous dirons l'interprétation; בְּיִלְכָא וּפְיִעְרָה 2. 6, le songe et son interprétation.

ומי הַבֶּע מַשֶּׁר הָבָר . Explication: וּמִי מַשֶּׁר הָבָר Eccl. 8. 1, et qui connaît l'explication, l'éclaircissement, des choses (ou des paroles des prophètes).

תּשְׁמִּרִם f. (avec suff. יְחִשְׂמִּי, pl. מְּשְׁמִּיִּם, const. יְחַשְׁמָּן. 1° Lin, chanvre: יְחָשְׁמִּי, וּחַיָּהְי, const. יְחַשְׁמָּן. 1° Lin, chanvre: יְחָשְׁמִּי, יְחַשְׁמִּי, בּיִרְיּהְ Exod. 9. 31, et le lin et l'orge furent frappés (gâtés de la grêle); יְבְיִרְ יִּבְיִי, בְּעִירִים Lév. 13. 47, à un vêtement de lin; יְבֵיִי יְחַשְׁמִּי Jos. 2. 6 (comme ramְשָׁיִבְי sous des tiges, ou des bottes de lin, ou de chanvre; selon d'autres: sous le lin de l'arbre, c.-à-d. sous le coton. — 2° La mèche faite de lin ou de coton: יִּבִי יִחְשִּׁיִבְּי Is. 42. 3, et une mèche qui brûle faiblement.

תְּהֶר f. (rac. תְּהָה, avec suff. מְּהָה , plur. מַּהָרם . Morceau : מַּהְר Gen. 18.5, un morceau de pain; יְאֹכֵל מְּתִּר לְבַנִּד , Job 31.17, si j'ai mangé seul mon morceau de pain; מְשֵׁלְהְ מֵּרְח Prov. 17.1, un morceau de pain sec; מַשְׁלַרְהְ כַּרְחוֹי כִּמְּתִים ; Ps. 147. 17, il fait tomber sa glace comme par morceaux.

וֹרֵה douteux: רַהֵּר מְּהְדֵּוֹן יְּעָכָה Is. 3. 17, l'Éternel découvrira leurs parties honteuses; selon d'autres, pour יְםְּאַחְהָן Plur.: חוֹהְשֹׁהַיּ וְיִנְיִיה וֹיִם וְשִׁהְיּ I Rois 7. 50, et les gonds des portes de la maison; selon d'autres: les clefs (rac. רְאַבּה).

פֿעאָים (ג׳ בּילאָים).

בּאֹמָר הַ מְּחָאֹם (ע. בּיהָשָּׁ adv. Soudain, subitement, aussitot: הַּאָמָר הַ הְּחָאֹם Nomb. 12. 4, Dieu parla aussitot (a Moise); אַרָאָב Jos. 10. 9, Josué arriva subitement; הַבָּאֹר הְיִהְישָׁ Prov. 3. 25, d'une frayeur soudaine. Souvent après מַרָּב בְּּרָאַב Soudaine. Souvent après בּיִּבְּאַר בָּיִרְאַב Souvent בְּּעָרֵע בְּּיִבְאַב Is. 29. 5, et בְּיִבּאַר 30. 13, tout d'un coup, subitement et a l'imprévu; בּיִר הַרָּבָר II Chr. 29. 36, car la chose arriva (la résolu-

tion fut prise) subitement, tout d'un coup.

perse). Mets délicat, viande délicate: בְּישִׁישִׁי Dan. 1. 5, des mets délicats du roi (de la table du roi), ou : des portions des mets du roi; יוֹשָׁי בַּישִׁי 1. 16, (l'intendant) enleva leurs mets délicats, ou leurs portions des viandes.

בּקוְנָּם m. Édit, sentence: פָּקנָּה Esth. 1. 20, l'édit du roi; אָשֶׁר צִּירְרַצַּשְׁה בּבְּרַנַ בַּעָּהָ Eccl. 8. 11, parce que la sentence n'est pas exécutée.

בּלְנְיִם chald. m. (emphat. אַנְּהָיְם). Edit, parole, lettre: בּנְהָי וּשְׁרָבְּיב Dan. 3. 16, sur ou a cette parole; אַנְּהָי בַּלְּנָּא בַּלְנָּא בַּלְנָּא בַּלְנָּא בַּלְנָּא בַּלְנָּא בַּלְנָא Esdr. 4. 17, le roi envoya une réponse, ou un édit; בּלוּנִי Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre.

אַלָּפּׁתָּה (v. אַנְפּׁתָּה : 1° Ouvrir (פַּתָּה אַפָּתָה אַלּפּּתָה אַלָּפּתָה ישׁבָּאַ Prov. 20. 19, a l'homme qui ouvre toujours ses lèvres, qui parle toujours, le bavard, ou : qui persuade avec ses lèvres, l'homme insinuant, flatteur. 🗫 Etre ouvert, recevoir facilement les impressions, se laisser séduire : 📆 יפתח לבבבם Deut. 11. 16, que votre כפער ne se laisse pas séduire; יַּיַּמָהָ בַּפֶּתַר Job 31. 27, si mon cœur a été séduit en secret; ngba Job 5.2, part., et le simple, ou : celui dont l'esprit, le désir, est ouvert à toutes les choses, l'envieux; מיוֹמָה מוֹיְחָה Osée7.11, comme une colombe simple, facile à prendre, à séduire.

Niph.: קּמְּתְרֵיךְ דֵּי וְאֶפֶּח m'as persuadė, Eternel, et j'ai été séduit, trompé (dans mes espérances); אַם־נְמָהֶח לָבִּי עַל־אָשָׁח Job 31.9, si j'ai été séduit par ou pour une femme.

Pi. Persuader, séduire, flatter, tromper: מְּתִּיתִּיּנִי Jér. 20.7, tu m'as persuadé; מִּתִּי אָרֹיאָת אָרֹי I Rois 22. 20, qui veut séduire Achab; מַתִּי אִרֹיִּעָּה Lig. 14. 15, persuade ton mari, gagne sa confiance; בְּכִי־יִמְתָּה אִישׁ מְּתוּלָּה Exod. 22. 15, si quelqu'un séduit une vierge;

de leur bouche (en paroles); הַיְּשָּׁמְּיִדְּיִּרְ בְּיִשְּׁמְיִדְיִּרְ Prov. 24. 28 (תַ interrogatif), est-ce que tu tromperais (ne trompe pas) par tes lèvres?

Pou. בְּצִּרוֹ הָאָרָה Prov. 25. 15, le prince se laisse persuader, fléchir; בְּיִנְיִנִיא בִּי־יְקְנְּיִא Ez. 14.9, et le prophète

qui se laisse tromper.

Hiph.: בְּמָהְ אֱלְּהִים לְּיָמֶת Gen. 9. 27 (pour בְּמְהָדור), Dieu élargira l'espace, étendra les possessions, de Japhet.

חוֹאֵל n. pr. Pethuel, père du prophète Joel, Joel 1. 1.

רמבירים חומירים ווליים אור (rac. יותים, plur. יותים בילים היותים). Gravure, figure gravée: יותים בילים ווליים וול

וֹחְף n. pr. d'un endroit près de l'Euphrate, Phethor, où demeurait Balaam, Deut. 23. 5; אוֹרָה Nomb. 22. 5, 4 Phethor.

בּתְּחוֹתֵי לֶּתָּם : Morceaux הַתְּחוֹתִי לָתָּם Ez. 13. 19, et pour des morceaux de pain (ע. בּתָּה).

רֹתְים (ע. תְּיִחִי, fut. הַשְּהֵי) Ouvrir: הֹתְים (ע. תְּיִח, fut. הַשְּהִי) Rois 8. 29, afin que tes yeux soient ouverts; הַיֹּהְיִה יַבְּיָּה מְּיִבְּיִה (עַבְּיִּה מִיבְּיִּה מְּיִבְּיִה מַיַּבְּּ מְּרָהוֹת (עַבְּיִה מִיבְּיִּה מִיבְּיִּה (עַבְּיִּה מִיבְּיִּה (עַבְּיִּה עַבְּיִּה (עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִב עַבְּיִה עַבְיה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיה עַבְּיב עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיב עַבְיה עַבְּיב עַּבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיב עַבְּיה עַבְּיה עַבְּיב עַבְּיה עבּיב עַבְיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיב עבּיה עבּיה עבּיב עבּיב עבּיב עבּיה עבּיב עבּיב

(du trompeur) sont ouvertes (parlent) contré moi ; נַיִּמְתַּח רָר אָת־פִּר הָאָתוֹן Nomb. 22.28, Dieu ouvrit la bouche de l'anesse (la fit parler); אָסְתַּח אָרד-פָּר Ez. 3. 27, j'ouvrirai ta bouche (je t'inspirerai la parole); פַּתַּמוּ־לִּר אֹזָן Is.50.5, (Dieu) m'a ouvert l'oreille, m'a fait entendre sa révélation; אַר־יָדָף לּוּ Deut. 15. 8, tu dois lui ouvrir ta main, le secourir, lui donner du tien; אַמָּחָדָה לַהָּ 20. 11, et si elle t'ouvre (ses portes); יְנְמַּמְּדֵּחְדּבְר Amos 8.5, afin que nous ouvrions les greniers de blé (afin que nous vendions le blé); אַרֶב מַּרָּתוּד Ps. 37.14, ils ont tiré l'épée (du fourreau); חרב מחותה Ez. 21. 33, épée tirée du fourreau; אַסִירָיוּ לֹאִ־מֶּחָה בֵּיְחָה Is. 14. 17, il n'a pas ouvert (la prison) à ses captifs (pour les renvoyer) à la maison, chez eux; אָמְתַּח בְּכְנוֹר חִידָחָר Ps. 49. 5, j'ouvrirai (je commencerai) mon énigme sur la harpe.

Niph. passif: אַרְשִׁר נְּשְׁתָּרוּל Gen. 7. 11, et les cataractes du ciel furent ouvertes; אַר שִּׁרִיר שִׁירָי שִּׁרָי שִּרָי שִּׁרָי אַר אַר אַן Is. 35. 5, alors les yeux des aveugles seront ouverts; אַר הַלְּצִיר הַלְצִיר 5. 27, et la ceinture de ses reins ne sera jamais ouverte (déliée); וְלָאַ רְּפָתְּה לָּאַ בְּעָר וֹשְׁר בְּעַר וֹשְׁר בְּעַר וֹשְׁר בְּעַר וֹשְׁר בְּעַר הַלְּצִיר 10b 12. 14, il ne lui sera pas ouvert (le captif ne sera pas délivré); הַשְּׁתְּה הָיְרֶעָה 14. le malheur éclatera, viendra fondre (sur les habitants de la terre).

Pi. 1º Ouvrir, s'ouvrir, relacher, délier: הַלְּחֵר מְנֵיד מִי מְשָׁתְ Job 41. 6, qui peut ouvrir les portes de sa face (sa bouche); הַמְּהַד הַמְּמַדֵר Cant. 7. 13, (si) les fleurs s'ouvrent; לאר מִתְּנֶדֶה אָוֹכֶה Is. 48. 8, ton oreille ne s'est point ouverte (selon d'autres, les deux derniers exemples pour Pou. passif, être ouvert); ויתיי מיחי Job 30. 10, il a fait relacher la corde de mon arc, ou : il a ôté mon frein par lequel je les avais domptés (v. יָרֶתר); אָמִוֹסְרָי Ps. 116. 16, tu as rompu mes liens; מַּמְרָהָ מֶשְׁלָּהְ 30.12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac dont je m'étais revêtu; mappe I Rois 20. 11, comme celui qui délie, ôte, son armure; שַּתְּחָקהְ דְּיּוֹם Jér. 40, 4, je te délie au-

١

jourd'hui, je t'ôte les chaînes. — 2° Ouvrir la terre, labourer: יְּמְהַח יִישְׁהַר צִּיבְּהָרוּ Is. 28. 24, ouvre-t-il (fend-il toujours les mottes de terre) et est-il toujours à sarcler son sol? — 3° Graver: תַּמְבַּיר יַבְּתַּלְּהוֹי I Rois 7. 36, il grava sur les tables; יְבָּיִר צָּיִר בַּאַלִּהוֹי Exod. 28. 36, tu graveras sur cette lame d'or (v. יַחַהַּשִּ).

Pou.: מְּמְתְּדוֹח Exod.39.6, (des pierres)

gravées.

Hithph.: דְּרְשַּׁמְּחִירְ מֵיְסְרֵיְרְ צֵּיָאֶבְיְהְ Is. 52. 2, délie, délivre-toi des chaînes de ton cou.

Dan. 6. 10, et ses fenêtres étaient ouvertes; יְטִמְּרִין מְּתִידוּ 7. 10, et les livres sont ouverts.

תְּחָיִם . (avec suff. פְּתַּחִים, pl. פָּתַחִים, const. מְּרָהֵיף). Ouverture, porte, entrée : אַרָּיִא הַיאַ Gen. 18. 1, à la porte de la tente; man man 19.11, à la porte de la maison; מַחַרָּרָת Is. 3. 26, ses portes (les portes de la ville, de Sion); mp שַׁנֵּר חַוְּנִיר Jos. 20. 4, à l'entrée de la porte de la ville; בְּמַרֵח עֵינֵים Gen. 38. 14, à la porte d'Enayim, ou : à l'entrée d'une double source ou d'un carrefour; ילְפַתַּח הִּקְנָה Osée 2. 17, en une entrée à l'espérance; mṛṇṇ Gen. 19. 6, 1 la porte (de la maison); "מָּחָתֵי וְהַה Aboth, les purifications des femmes (les lois qui concernent les ordinaires des femmes).

תַחַיּ הְּבֶּרֶהְ רָאָרִר : שַּׁרַח. Ouverture מַתְּח-הְּבֶּרֶהְ רָאָרר Ps.119.130, l'ouverture, la manifestation, selon d'autres l'entrée, le commencement, de tes paroles, éclaire, répand la lumière.

ווֹחוֹף m. Ouverture, action d'ouvrir: אַרְּיִחוֹין בּבּג. 16.63, 29.21, le pouvoir d'ouvrir la bouche, d'avoir la parole ferme; aussi: excuse, prétexte.

רְחְרָיָה (Dieu le délivre) n. pr. m. 1° I Chr. 24. 16. — 2° Esdr. 10. 23. — 3° Néh. 11. 23.

אָרָים m. (plur. מְּתָּיִים, מְּתָּיִים et מְּתָּיִּם).

1° Simplicité, niaiserie (v. הַאָּנֶם 2°):

Prov. 1. 22, (jusqu'à quand)

aimerez-vous la sottise? — 2° Adj.

Simple, niais, sot, imprudent: מְּלְשִׁים מְיּ Ps. 116. 6, l'Eternel garde, protége, les simples; מְיְאִים Prov. 27. 12, les imprudents; אַמְין לְכָל־דָּבֶּדְ 14. 15, le sot, le niais, croit toutes les choses, tout ce qu'on lui dit; יחוים וויים Ps. 19. 8, elle donne la sagesse aux simples, aux hommes sans expérience.

לְיֵלְי chald. m. Largeur: בְּיִישְׁ Dan. 3.1, la largeur (de l'image); בְּיִישָׁ Esdr. 6.3, la largeur (du temple).

קריניל m. Nom d'un vêtement: יְתְּבֵּיר Is. 3. 24, et au lieu d'un large manteau, ou d'un habit de fête; selon d'autres: des riches corps de jupes.

קּמָבּיּר (שֵּׁרָבּי : Simplicité : מָּבָּר Prov. 9. 13, une femme simple, imprudente, et qui ne sait rien (ע.שְּׁמָּרוּ

תְּתְּחִים f. plur. Épées tirées : מְּתִיחִים Ps. 55. 22, mais elles (les paroles) sont des épées tirées (v. מְתַבּ מְּתִּחְיִם); מְתִּיחִים, Mich. 5. 5, (ils détruiront) le pays de Nemrod avec ses épées, ses propres armes; selon d'autres : à ses portes, à ses entrées (v. מִתְבָּים).

שְּׁחִיל שׁׁרָיל m. (rac. יְשְׁחָל Dig. 16.9, un fil d'étoupe; שְּׁחִיל Jug. 16.9, un filet, ruban, bleu; בְּלְחְ בְּיִחְיל Gen. 38. 18, ton anneau (cachet) et ton cordon (auquel l'anneau est attaché), ou ton bracelet; selon d'autres: ton manteau ou ta tiare; veir פֶּלְיוֹ Nomb. 19. 15, (le vaisseau) qui n'aura point de couvercle ni couverture liée dessus; selon d'autres, יְבִיִּדְ שָׁרִיל שְׁלִּילִי une paire de cordons: qui n'est pas lié par un double cordon.

לְּחַלְּה. Kal inusité. Filer, tordre; de la אָרָה. Niph. Etre tordu, être faux, pervers; être entrelacé; lutter: מָּחָבּל Prov. 8. 8, il n'y a dans (mes paroles) rien de tordu, de faux; מַּמְבִּלִּים Job 5. 13, et le dessein des hommes rusés, pervers; מְּתַּלְּהִי נִים אַרְּוֹיִרִי Gen. 30. 8, j'ai lutté avoc ina sœur,

ou : je me suis liée avec ma sœur, je me suis fortifiée par elle, en priant Dieu de me donner des enfants comme à elle.

Hithph.: בְּבֶּלְיבָּלְ צַּבְּלְיבָּלְ Ps. 18. 27, et avec l'homme d'une conduite tortueuse, avec l'homme pervers, tu te montres tortueux, tu uses de détours; בְּבָּלְיבָּלְ II Sam. 22. 27 (pour בְּבָּלִיםְהָּבָּ).

מול הול (rac. פְּחַל Rusé : הוֹה Deut. 32. 5, une race pervertie et rusée (corrompue).

Basse-Egypte, Exod. 1. 11.

קרָק m. (pl. קּרָיִם). Aspic: פֶּרֶלְ יַוּרֵשׁ Ps. 58. 5, un aspic sourd (qui n'entend pas la voix des enchanteurs, v. vers. 6); ייִרְם יִינְם יִינְם Job 20. 16, il sucera le venin des aspics.

לְּחַע adv. Soudain, subitement, tout d'un coup (ע. בְּּיִבְיבִּר): בְּיַבְּיבִי Prov. 6. 15, il sera brisé tout d'un coup; אָבּר בְּּיִבְיבִי בְּלֹא־בָּיבִי Nomb. 35. 22, mais

si (c'est) par hasard, sans haine (v. d'autres exemples à para)

תְּשְׁהִי (fut. בְּמְהֹיהְי) Expliquer, interpréter, un songe: הַאָּדְ הַאָּדְ הַבְּּהִי לְּמָהִ Gen. 40.8, et personne ne peut l'expliquer; בְּשְׁבִּי לְּמְהֹי אִידְי בְּאָבְי לְמְהֹי אִידִי לְמְהִי אִידִי לַמְהִי אִידִי לַמְהִי אִידִי אַרְלָּהִם לִמְהַי הַי בּאָבְי אִידִי אַרְלָּהַם לִמְהָּי אִידִי אַרָּלְּהַבּי אִידִי אַרָּלְנִם לִמְהָּי אִידִי אַרָּלְנִם לִמְהִי אִידִי אַרָנְי ער נע songe, que tu sais l'interpréter.

קררון m. Interpretation: יין מְּחְרוֹן Gen. 40. 12, voici l'interprétation (de votre songe); אַלְּהָיִם מְּחִרֹיָם 40.8, les interprétations ne sont-elles pas à Dieu (n'appartient-il pas à Dieu de donner l'interprétation des songes)?

DIND n. pr. d'une contrée. Pathros, la Haute-Egypte, Ez. 29.14; la terre de naissance, de l'ancienne demeure, des Egyptiens, Jér. 44.15: בְּעָרִיבְּיִרָּ Gen.10.14, (Mesrayim engendra) aussi les Pathrusim.

(אַנָן (v. פֿרִשְׁנֶן) Copie.

3

ע, Zade, יוֹגַ dix-huitième lettre de l'alphabet; comme chiffre, il signifie quatre-vingt-dix; il se permute avec les linguales, avec ש, comme ישַׁ et ישַׂיָּט, garder, conserver; ישׁיַּשָׁ briller, être pur, et ישׁיַּג lumière, fenêtre; ישׁיַּצָּ chald., teindre; ישׁיַּצָּ couleur; אַבָּע ישׁבָּע chald., teindre; ישׁבָּע hébr. et ישׁיַּב chald., conseil; très rarement avec les autres; avec les siffantes: ישׁיָּשׁ et ישׁיָּשׁ se réjouir, ישֵּיּת se hâter, et ישׁיָּשׁ (v. ישְׁשִׁי 2º); ישׁיִּם et ישׁיָּם détruire; ישׁיַּב briller, et ישׁיָּם or; puִּ̞ז et puַ̞ב crier; ישׁיַּב et pu̞ brûler.

אַצַּ Selon quelques-uns, subst. m.: אַ Is. 30. 22, tu l'appelleras ordure (v. אַבָּיַב); mais presque tous

traduisent: sors d'ici, lui diras-tu (impératif de NY).

קּבְּלֶי f. (rac. בְּאָדְי). Ordure : הְּבָּשִּׁיהָ קּבְּלֶי צָאֵי הָשִּיִם Deut. 23. 14, tu couvriras l'ordure qui sort de toi; בְּאָרָי בְּאַי הָשִּׁיִם Ez. 4. 12, par, ou sur, l'excrément (sortant, venant, de l'homme).

אַצ et סאָצ (v. האָזב, מיאָזב).

Job. 40. 21, il dort sous des feuilles de lotos; selon d'autres, pour בְּלְלִים des ombres, des feuillages épais, qui donnent de l'ombre; בְּלִלִים 40. 22, les branches de lotos le couvrent et lui donnent de l'ombre, ou : des arbres touffus lui donnent de

l'ombre (ou, interrogatif: peut-il dormir sous l'ombre, etc.? rien n'est assez grand pour le couvrir de son ombre).

אצ des deux genres, collect. Bétail, particul. menu bétail, chèvres, brebis: ריצה צלאן Gen. 4. 2, un pasteur de brebis; מְקְמֵּד צֹאֹן וּמְקְמֵּד בָּקר 26. 14, des troupeaux de brebis et des troupeaux de bœufs; rarement pièce de bétail, une brebis : יָאַרְבָּע־צאון חַחַה הַשָּׁה Exod. 21. 37, et quatre pièces (brebis) pour une brebis; וּמָצֵּח אַאָּן I Rois 5.3, et cent brebis; ייַדומוּ האואן Gen. 30. 39, les brebis et les chèvres étaient en chaleur; fém.: נְהַלַּרָּן רָשָאֹן 30.39, les brebis eurent des petits; une fois, brebis à l'exclusion de chèvres : צאֹר שלשה־אַלְפִים וְאֵלֶם עִיִּים I Sam. 25. 2, trois mille brebis et mille chèvres; pour troupeau en général : צאנכם רַכְּטוֹר I Sam. 8. 17, il prendra la dime de vos troupeaux (v. rox).

기본 (place des troupeaux) n. pr. Saanan, ville dans Juda, Mich. 1.11, (peut-être 맛있? Jos. 15. 37).

סיאנאָן m. plur. (rac. אַזְיִי). Ce qui sort: 1° de la terre, les plantes: יְשָּׁאָיָן Is. 42.5, la terre et ce qui en sort, toutes ses plantes; אַגאָאַין דּטְּרָשׁר Job 31. 8, et que mes rejetons soient déracinés. — 2° Ce qui sort du sein de la mère, la postérité, les enfants: בְּאֵאָבֶירְשׁ בְּּיוֹךְ וְעַבְּּיִים Is. 61.9, et leurs enfants (seront connus, célèbres) parmi les peuples; אַרָּאָבָאִי מַעִּיךְ 48. 19, et les enfants de ton sein.

אינילית צב: Nomb. 7.3, six chariots avec des couvertures, c.-à-d. six chariots couverts, ou en forme de litières, doux et commodes comme des litières; selon d'autres: attelés chacun d'un couple de sab, espèce de bœuf, ou quelque autre bête de somme; סעובות וויייייי Is. 66. 20, et sur des litières et sur des mulets.

Ty m. Un des animaux impurs, espèce de sauterelle ou de lézard; selon

d'autres : le crocodile ou la tortue, Lév. 11.29.

Hiph.: דַּמַּצְתָא אֶז־צָם ווּ Rois 25. 19, qui réunit, pour les services de guerre, les hommes tirés du peuple, qui les recrute.

אָבָּא (const. אָבָא; plur. אָבָא, const. י גּבָאיר, אַבְאוֹת ; aussi צָבָאָר) m. (deux fois fem.). 1° Armée, exercice: עַל־הַשָּבָא II Sam. 8. 16, (Joab) était à la tête de l'armée; מַלר־צָבַאוֹ Gen.21.22, (Phicol) le chef de l'armée (d'Abimélech); אַנְשֵׁר תַּשְּבָא Nomb. 31. 53, les hommes qui composaient l'armée, les soldats; רצא בשבא Deut. 24.5, השבא Nomb. 31.27, et (plus souvent) יצא צבא Nomb. 1. 3, sortir vers l'armée, aller à la guerre, servir dans l'armée; בַּל־דַוֹבָא אַבא Nomb. 4. 35, qui entre dans l'armée des lévites, qui sert au ministère du tabernacle; וְכָל-צְבָא חַשָּׁמֵיִם I Rois 22. 19, toute l'armée du ciel, les anges; בַּל־צָבָאֵד Ps.103.21, (vous) ses armées célestes, ses anges tous; אָבָא דוֹשָּׁמיִם Jér. 33. 22, les étoiles; Deut. 4. 19 (le soleil, la lune et les astres) toute l'armée du ciel; אָבָא וַאַבּא Is. 24. 21, les armées d'en haut (opposé aux rois de la terre); une fois: הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ וְכָל־צְבָאָם Gen. 2.1, le ciel et la terre et toutes leurs armées (comparez Néh. 9. 6, le ciel et ses armées, la terre et tout ce qu'elle contient); מַלְדִים צָבְאוֹת , אַלִּדִים פוּ בי אלחים בבאות L'Eternel Dieu Zebaoth, maître des armées (de la terre et du ciel, de tous les esprits et de toutes les puissances). — 2º Temps de service, guerre, combat, souffrance: יולא־צָּבָא לָאֵליש Job 7. 1, l'homme a un temps de service (sur la terre), c.-à-d. ses jours sont bien fixés, comptés; 14.14, tous les jours בל-יַבֶּי צְבָאִי אַיְחַל de mon temps de service, de ma vie de combats, de souffrances, j'attendrai; וּכִּר מָלְאָח צְּבָאָת Is. 40. 2, car son temps de lutte, de souffrances, est fini; לבָא נְרוֹל Dan. 10. 1, et le temps de souffrances sera long, de grandes et nombreuses calamités arriveront; selon d'autres, sens 1°: (Daniel vit dans sa vision) une grande armée.

אָרָאִים (אַבְּדִי pl. de אָבָּדְי (אַבְּדְי (fut. אָבָּדְי) chald. Vouloir, désirer: אָבָיִר יִבְּבָּא יִחְיִהְיָנּ Dan. 4. 22, et il les donne à qui il lui plaît; אֲבִירִי 7.19, ensuite je désirai (savoir); infinit.: אַבְּיִרִּם 4. 32, et à son vouloir, comme il lui plaît.

עראים (Osée 11.8), בּיִבּיץ (Gen. 10. 19) et יְבְיִים (Deut. 29. 22) n. pr. Seboïm, ville dans la vallée de Siddim, détruite en même temps que Sodome et Gomorrhe.

תֹבְבָה n. pr. m. avec l'art. I Chr. 4.8.

1° S'assembler pour combattre: יְבֶל־צְּבְיּתְּן Is. 29.7, tous ceux qui combattent contre elle (pour הָבֶּאָד, v. בְּבָאָד, —2° S'enfler: הְבֶּיְבָּן Nomb. 5. 27, son ventre s'enflera.

Hiph. infinit. : בְּצָהַ הְשָׁבְּ (pour max) 5.22, pour faire enfler le ventre.

אָרָק adj. fém. Ce qui s'enfle : דְּאָרָהְ אָרְקּהָ אָרָהְא Nomb. 5. 21, et ton ventre s'enflant (qui s'enfle).

בּד לֶא־תִּשְׁמֵא בְּבוּ f. chald. Volonté: דְּדְ לֶא־תִּשְׁמֵא בְּבוּ Dan. 6. 18, pour que sa volonté, son intention (à l'égard de Daniel), ne soit changée, ou : de peur que l'état de Daniel ne soit changé, qu'on ne fit quelque chose contre lui (v. בַּאָ chald.).

עוֹע adj. Ce qui est de différentes couleurs, ou teint: חַפִּים צָבוּצָ Jér.12.9,

est-ce que (mon héritage est devenu) comme un oiseau de proie de différentes couleurs, ou teint du sang des morts (עַבַּבֶּעֶּיִי,? selon Gesenius, subst.: des oiseaux de proie et des hyènes.

י אַכּוּר m. La commune, le public, Rituel (v. אָבָּיִרם).

עבלי Donner: פַּרְבְּבֶּט־לָּה Ruth 2. 14, il lui donna, présenta, du grain rôti.

יקר m. (avec une pause בָּרָּ, rac. אבא). 1º Ornement, beauté, gloire : לְצָבְר וּלְכָבוֹד Is. 4. 2, (il sera) un ornement et une gloire; בָּרָ לַצְּהָרִק 24.16, la gloire du juste; לַעַטְרַת צָּבָר \$8. 5, comme une couronne d'honneur, de -13.19, Baby בָּבֶל צָבִי מַמְלָכוֹת ; gloire lone, la gloire, l'ornement, des royaumes; בְּאֶרֶץ־תַּאָבִי Dan. 11. 16, 41, et seul מַּמֶּבִי 8.9, le pays de la beauté, de la gloire, la terre sainte; לָתַר צָבָרי أورت 11.45, et entre la montagne de la sainte beauté, Sion; une fois au plur.: שבר בבאות גורם Jer. 3. 19, heritage qui est l'ornement entre les ornements des nations; mais selon d'autres : excellent héritage (que possèdent) les armées, ou : une multitude des nations (v. אָבָא subst.). — 🗫 Un animal tirant ce nom de la beauté de sa forme: le cerf, la gazelle, ou le chevreuil: לבאיל Deut. 15. 22, comme le cerf et le chevreuil (d'autres: le chevreuil et le cerf); plur. : בַּאַדֵּור דַשְּבָרָם II Sam. 2.18, comme un des cerfs (ou des chevreuils ou gazelles); בְּנִאִים I Chr. 12. 8, et באורו plur. fem., Cant. 2.7.

እንጋዩ (ornement) n. pr. m. I Chr. 8. 9.

קאימי ליי. Nom d'une bête femelle: קאימי בְּבְּיִּחְ Cant. 4. 5, 7. 4, deux chevreuils femelles, ou gazelles femelles, ou deux petits jumeaux d'une chevrette ou d'une gazelle (v. le masc. בְּיִגְּיִ 2º).

קרְיִי (ornement ou gazelle) n. pr. Sebiah, mère du roi Joas, II Rois 12.2.

עביים (v. אַביים).

ערָאָ chald. Tremper, arroser: בְּישֵׁיִלְּהְ הְיִאָבְיִהְ Dan. 4. 22, et ils te feront tremper, arroser, par la rosée du ciel. Ithph.: אַבְּעֵיבִי 4. 12, (et de la rosée du ciel) il sera trempé, mouillé; אַבְעֵיבִי 5. 21, son corps fut trempé.

עבע m. Couleur, habit de diverses couleurs; plur.: שָׁלֵל בְּבָבִים Jug.5.30, le butin en vêtements de diverses couleurs.

אָרְעוֹן n. pr. Sebeon, fils de Seīr, Gen. 36. 20.

אַכּצִּים n. pr. d'une vallée et d'une ville de Benjamin: תֵּי הַאָּבֹנִים I Sam. 13.18, la vallée de Seboim (des oiseaux de différentes couleurs, ou des hyènes, v. אָבִיצָּין; la ville de Seboim, Néh. 11.34.

קרְצְּתְרֹבֶּיִר (cen. 41. 35, qu'ils amassent le blé; קּהָטָּר תְּטָה אָבְּעֹר מָּנְטָּה לָּטָה עַנְּעָה מָנְעָה מָטָה Job 27.16, s'il amasse l'argent comme la poussière; יַּבְּעָה Hab. 1.10, il entasse la terre, élève des remparts, contre la forteresse.

עַּרִים m. pl. Tas: אָבָּרִים II Rois 10. 8, deux tas.

* חַבְּץ Aboth, pinces, tenailles.

אָכָּחִים m. plur. Gerbes ou javelles: בּקְּינִשְּבָּהִים Ruth 2. 16, (vous laisserez tomber pour elle des épis) des gerbes, ou des javelles.

אינירים איניר

tirerai de côté, ou, pour אַבְּי : de son côté, du côté de cette pierre (vers.19).

2° יַּבְּיִם לְּעֵם לָּעֵם Jug. 2.3, ils seront pour vous des ennemis, ou : comme des piéges, des lacs, pour vous prendre (v. אַבִּי : selon d'autres, ellipse, pour côtés (v. Nomb. 33. 55).

קיים מילבינים Dan. 6. 5, du côté (c.-à-d. en ce qui regardait l'administration, les affaires) du royaume; לְבָי נְּלָשָׁיִי 7. 25, (il parlera) contre le Très-Haut.

Dan. 3. 14, est-ce un projet, est-ce bien votre intention? (v. אַדְאָר, אַדְאָר hébr.), ou: est-ce une raillerie? c'est ainsi que vous raillez, que vous méprisez mes ordres? d'autres traduisent: est-il vrai?

n. pr. d'une ville aux confins du nord de la Palestine, Sedad ou Sedadah, Nomb. 34, 8, Ez. 47, 15.

Niph. Étre désolé, ravagé: בְּבְּדּוֹ עֲבִיזָשׁ Soph. 3. 6, leurs villes sont désolées, ravagées.

עָרָה (ע. צַּרָה).

Pink (le juste) n. pr. 1° Sadok, père de Jérusa, mère du roi Jotham, Il Rois 15. 33. — 2° Sadok, fils d'Ahitob, grand-prêtre, Il Sam. 8.17.—3° I Chr. 5. 38, et plusieurs autres, Néh.

אָרָיָה f. (rac. אָרָיָה). Intention de tuer: אָבִּיהָית Nomb. 35. 20, avec un mauvais dessein, dans l'intention de donner la mort; בְּלֵא צְּרִיּהְה 35. 22, sans malice, sans intention de nuire.

מְשִׁרִים avec l'art. מְשָׁרִים n. pr. Sid-

dim, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19.35.

וריק adj. (rac. בַּדָּל). Juste, selon l'équité, la vérité; qui a la bonne cause, pieux, vertueux, charitable, etc. De Dieu : Topms II Chr. 12.6, Dieu est juste (quand il punit); צַּוִּיִּק וּאָא יֵיַר Lament. 1. 18, Dieu est juste (parce que j'ai désobéi à sa parole); - pour récompenser : תַּנוּן וְרַחוּם וְצַּהִּים Ps. 112.4, clément et miséricordieux et juste; פר צוויים אַתּוּח Neh. 9.8 (tu as accompli tes paroles) car tu es juste; ואל-צוירק ומוֹשְׁרֵע Is. 45. 21, Dieu juste et sauveur ; יי דוצהים ואני ועמי ועמי ו Exod. 9.27, Dieu est juste (a la bonne cause, a raison), mais moi et mon peuple nous sommes des impies (nous avons tort); בְּרִים נַיְרָאשוֹן בְּרִיבוֹ Prov. 18.17, le premier (qui se présente devant le juge) est ou paraît juste dans sa cause (avoir raison) (v. verset 5); ונאמר צדיק Is. 41.26, afin que nous disions: Il est juste, c.-à-d. il dit la vérité; לַן אַרשׁ צַּוְיִרק Gen. 6.9, Noé (fut) un homme juste, vertueux; souvent oppose בשל l'homme mechant, impie : יצורים חונן ונותן Ps.37. 21, mais le juste fait le bien et est charitable; ישל לשבע נקשו Prov. 13. 25, le juste mange seulement pour soutenir sa vie; לב צַהָּיִּק רַחְנָּח לְצָנוֹת 15. 28, le cœur du juste médite pour répondre; 13.5, le juste déteste le mensonge; 9.9, le juste reçoit l'instruction avec joie; דְקִּים וּמְשָׁפַטִים צַהָּיקם Deut. 4. 8, des lois et des ordonnances pleines de justice; שָׁבֶּר צַּהַיק Is. 49. 24, selon les uns: la prise, le butin, d'un homme fort, la prise du vainqueur (peut-elle lui être enlevée?); selon d'autres : le butin (fait, pris) du juste, ce qu'on enlève au juste, ou : la prise juste, faite en bonne guerre, selon les lois de la guerre.

אָבֶּק (fut. בְּבָּק) Étre juste, avoir la bonne cause, avoir raison, être innocent, se justifier, paraître juste : לְּמַצִּלְ Ps. 51. 6, pour que tu sois juste (reconnu juste) dans tes paroles (fidèle dans tes promesses); צַּרַקוּ יַנְוֹנֵינ Ps. 19. 10, (les jugements de Dieu) sont tous justes; אַרָקהוֹ מָשָּנִיּר Gen. 38. 26, elle est plus juste que moi, elle a raison, la bonne cause, contre moi; אַשר אָם־בָּדַקְתִּיר Job 9.45, ai je suis juste, innocent; לא־צַּדְקַתְּ Job 33. 12. tu n'as pas raison; בֵיר רְצִּדְּקוּ Is.45.25, par l'Eternel ils seront justifiés; יוֹכָי יצְהַּק יְלִּהְּר אָשָׁהוּ Job 15.14, et qu'est-ce que (l'homme) né d'une femme, pour etre trouvé juste! לאַרַיָּדְ כָּלִרְדִיּר Ps. 143.2, nul homme vivant ne sera trouvé juste devant toi; שַּׁמָשׁ בְּבַּדֵּק אֲמֹשׁ אם אל Job 9. 2, comment l'homme peut-il se justifier devant Dieu, parattre juste devant lui (ou: avoir raison contre lui)? מְצְהַּקְנֵה מְעָהָ Ez. 16. 52, elles paraîtront plus justes que toi.

Niph.: לְיָשׁ Dan. 8. 14, le sanctuaire sera justifié, vengé des in-

sultes, purifié.

Hiph. 1º Rendre juste un autre : וֹבַיִּבְיוּכֵּןי חָרֵבְּים Dan. 12. 3, et ceux qui conduisent beaucoup d'autres vers (dans la voie de) la justice; — רצהים Is. 53.11, (mon serviteur qui est juste) conduira un grand nombre vers la justice, les rendra justes. --ביר Comme Pi. Justifier : לא־אַצִּדִּרים רַשָּׁעּ Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai point, le coupable; וְיִנְצְוִיכְוּ אָרד Deut. 25.1, ils justifieront celui qui a la justice de son côté, ils lui feront gagner sa cause ; וָתִצְהַקְתִּיד II Sam. 15.4, et je donnerai raison (à celui qui aurait à se plaindre), ou : je jugerai (chacun) selon la justice; מצהיקר Is.

50. 8, celui qui me justifie, qui défend ma cause; אַרְבָּיִלְּיִלְּאַרְיִּכְּאַ Job 27. 5, (Dieu me garde) de vous donner raison.

Hithp.: प्रकृति Gen. 44. 16, et comment nous justifierons-nous? comment nous défendre des soupçons?

עָרֶקי m. (avec suff. צָּדָקָר). Droiture, justice, droit, vérité, probité, piété, bénédiction, délivrance, salut : במעולר Ps. 23.3, dans les sentiers de la droiture; מֹעֵל צֵּרֶץ 15.2, et qui pratique la justice, qui fait ce qui est juste; אַרֶבְתָּ צֶּרֶךָ 45. 8, tu as aimé la justice; וּלְמֹעָלִי אָמֵן־צְדֶּק Job 36. 3, et je donnerai, j'attribuerai, la justice à mon créateur, je prouverai qu'il est juste; אָרָם בֶּרֶם Deut. 1. 16, jugez selon la justice; מְשִׁמְטִי־צָּדֶק Is. 58. 2, les règles de la justice ; אָרְנֵי־צֶּדֶּק — אַרְנֵי־צֶּדֶּק — מֹאוֹנֵי־צֶּדֶּק Lév. 19. 36, une balance juste, des poids justes; יְבְחֵר־צָּרֶק Deut. 33. 19, des sacrifices de justice, c.-à-d. dus, selon les prescriptions; בְּנִיקִי Ps.7.9, selon ma justice, mon droit; souvent: אַרֶק וּמְשָׁמַם Ps. 89. 45, la justice et le jugement (ou l'équité); סְדַּבֵּר צֶּדֶק 52.5, que dire la vérité; צֶּדֶק יָלִּדְן בָּא ls.1.21, la justice, la probité, habitait dans elle; אָנִי בְּצֶּדֶק אָחֲיָח מְנֵיךְ Ps. 17. 15, mais moi par ma probité, ma piété, je verrai ton visage; אָשָׁתָּקִים יִנְלּרְצָּדֶע ls. 45. 8, et que les nuées fassent couler d'en haut le bien, la bénédiction; קרוֹב צָּדָקר 51.5, ma délivrance, mon salut (le salut que j'enverrai), est proche ; וּלְתַבִּרא צדק ללמים Dan. 9. 24, et pour porter la justice éternelle, ou le salut éternel ; קראידה בצרק Is. 42.6, je t'ai appelé dans ma justice, ma vérité, ou : pour le salut; אַלָּכִר חָעָררֹיְחוּוּ בְצָּדֶק Is. 45. 13, je le susciterai (Cyrus) pour faire régner la justice, ou pour qu'il apporte le salut.

לְּנְקָּקְהְּ (v. בְּיֶבֶּי). Droiture, droit, justice, vertu, les bonnes œuvres, les bienfaits, piété, mérite, miséricorde, charité, salut: תּלָהְ בְּיִלְהִיה Is. 33. 15, qui marche dans la droiture, dans la

iustice; ומַחדייַש לִי שֹר צְרַקַח II Sam. 19.29, et quel droit aurais-je encore? quel droit aurais-je d'en demander davantage ? וְלָכֵם אֵיך־תַוּלֶם וּאָרָקָה Neh. 2. 20, mais yous n'avez aucune part, aucun droit; אַנְיָקָת לְצִיּרָקָת Joel 2. 23, (parce qu'il vous a donné) des premières pluies selon le droit, c.-à-d. qui tombent dans le temps et avec la quantité convenables; selon d'autres: pour votre bien, votre salut; ou : il vous a donné un docteur, un prophète, pour vous enseigner la justice, les vertus (v. מַנְשָׁה ; מַנְשָׁה , מְצָבָּיָה הַאָּרָבָה הַיָּבּיָה הַיָּבָבָּה אַ ות בוקח Is. 32. 17. l'ouvrage de la justice, le culte de la justice; נַקַּיָשׁ בַּצָּרֶקָתוּ 5. 16, (Dieu) signalera sa sainteté par la justice (en punissant les infidèles); ינגרקוקה לישׁני־לַב Ps. 36. 11, (étends) ta justice sur ceux qui ont le cœur droit (pour les récompenser); plur.: אָרֶשׁוּת אָרֵעב Ps. 41.7, (Dieu) aime les actions justes, bonnes; אַדְקוֹת יַדּ Jug. 5.11, les bienfaits, la clémence, de Dieu; דְרָחוֹמִים מְצֵּרֶקָת Is.46.12, (vous) qui êtes éloignés de la vertu ; אָרָקָה עָּשָׁה ; Is. 58. 2, (qui) a fait les choses bonnes, justes; בַּיִּחְשָׁבֶּחָ פֿוֹ צְּרָקָה Gen.15.6, il lui compta, imputa, sa foi à piété, à mérite; אַניקח הְיוֹיִה Deut. 6. 25, il nous sera compté pour un mérite, pour piété, ou : il nous attirera la grace, la miséricorde, de Dieu; -خوذ-וברקתים Is. 64. 5, toutes nos œuvres de piété, toutes nos bonnes œuvres; יצרקת מאַלתר יִשְׁעוֹ Ps. 24. 5, (il recevra) grace, miséricorde, du Dieu de יצרקח הַצִּיל מְשֵּוֹח Prov. 10.2, וצרקח הַצִּיל מְשֵּוֹח mais la justice, ou la charité, délivrera de la mort; קרבהר צרקתר Is. 46. 13, j'ai approché (j'enverrai bientôt) ma délivrance; וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם מִחְינָה 51.8, mais mon salut sera éternel; וְצִּרְקַתִּי לחובלות 56.1, et mon salut (est proche) à se manifester.

לְּלְּלְּקְרְ מְּלְּכְּלְ f. chald. Bienfait, charité: בְּלְבְּקְרְ מְּלֵבְ בְּצִּבְּקְר מְּלֵבְ Dan. 4.24, rachète tes péchés par des bienfaits, par des actes de charité.

10 Sidkiyahou, Sédécias, roi de Juda, a qui ce nom a été donné par Nebucadnesar à la place de celui de Mathaniah, II Rois 24.17.—2 Sédécias, fils de Chanaana, faux prophète sous Achab, I Rois 22.24 (תַּבְּיִבְּצַ 22.11).—3 Sédécias, fils de Maasseiah, Jér. 29. 21.—4 Sédécias, fils de Josias, I Chr. 3. 16.—5 Sédécias, fils de Hanania, Jér. 36. 12.

בְּלֵבי נְהְשֶׁתוּ Briller. Hoph. part.: בְּלֵבי נְהְשֶׁתוּ Esdr. 8. 27, des vases d'un airain brillant (comme de l'or, v. יוודב); de là

בּלְיבר צָּרוֹב : adj. m. Jaune בַּלְיבר צָּרוֹב Lév. 13. 30, du poil tirant sur le jaune, jaune comme de l'or.

Hiph.: לְּתְצָּחָדְל מָּיָתֵם מְשַׁמֶּטְ Ps. 104. 15, (le vin sert) à rendre le visage (de l'homme) brillant plus que par l'huile, y répand la gaieté; ou: (Dieu) répand la joie sur le visage de l'homme par l'huile qu'il lui donne.

יַּבְלָּה f. Chant, louange, Rituel.

אָרֵי Briller, luire. Kal inusité; de la יְצְּיָר huile.

Hiph., denominatif de בֵּרְיָב יְצְּיְדְרוּ Job 24.11, entre leurs murs ils pressent les olives, ils font de l'huile. "תְּצְיִדְרוּ Rituel, rend clair.

צתר הצְּטֶּה לַהֵּבְה Fenêtre: צתר הצְּטָה לַהַּבְּה Gen. 6. 16, tu feras à l'arche du jour, de la lumière, c.-à-d. une fenêtre.

י שָּרָה m. (rac. אָדָה. Ordre, précepte: פֿרָה אַדְרַבּיבָּר Osée 5. 11, (Ephraîm) a suivi les ordres (impies de ses rois ou des faux prophètes); צַּי לָּצָי צַי לָצָי Is. 28. 10, 13, (il faut leur donner) un précepte après un précepte, enseignement sur enseignement.

אַרוּע f. (rac. אַדְּי, v. אָדְי.). Ordure, excrément: בְּאָכוֹל אָדיבּיִאָּדְי. Is. 36. 12 (keri), (réduits) à manger leurs excréments; אַבָּיא פַרא פַרא בַּאָד 28.8, (toutes les tables sont pleines) de ce qu'on vomit et d'ordure, de saletés; אָדְיִדְי לֹא יִדְיִי Prov. 30. 12, (une race) qui n'a point été lavée de son ordure, des taches de ses crimes.

בּנְדִים צוֹאִים adj. m. pl. Sales: בְּנָדִים צוֹאִים Zach. 3. 3, et מַבְּנִדִים הַבְּאָרם 3. 4, des (et les) vétements sales.

עָנָאר (const. צַּנָאר, avec suff. צַנָּאר, avec suff. צָנָאר עניה , une fois צַּנָּאַרָם Néh. 3. 5; plur. constr. צְּוֹארֵר, avec suff. צָּוֹארֵר, uno fois ציארתיכם Mich. 2. 3; v. ציארתיכם, rac. בּמְנְדֵל דָּוִֹיד צַּנָּארֵך: Cou, nuque: בָּמָנְדֵל דָּוִֹיד צַנָּארֵך Cant. 4. 4, ton cou est comme la tour de David; יָרוּץ אֵלֶּיר בְּצֵיּנָאר Job 15.26, il court contre lui le cou raide, c.-à-d. la tête levée, avec orgueil (v. Ps. 75. 6); על צַנארָט נִרְדָּמְטּ Lament. 5. 5, nous étions poursuivis de près, ou : le joug, la chaine, sur le cou; וְנָתֵן עֹל בֵּרְוֵל עַל־צַּנָארָק Deut. 28. 48, ct il mettra un joug de fer sur ta nuque (sur ta tête). Plur. Les cous: כל־צַנְאַרֶי יומלכים האלח Jos. 10. 24, (mettez vos pieds) sur (les cous) le cou de ces rois; אַשֶּׁר בְּצַוְארֵר נְמַלֵּירָום Jug. 8. 21, qui étaient aux cous de leurs chameaux; pour le singulier: יַּפְּלֵּעְלְּצָּרְאֵרֵי בְּרָיְסִי Gen. 45. 14, (il se jeta) au cou de Benjamin (pour l'embrasser); בְּיְאֵרֵי Ez. 21. 34, les cous, les troncs, des impies qui ont été tués (dont on a coupé la tête).

אַלְכָּא u. pr. d'un état dans la Syrie; complétement: אַרָם צוֹבְה Ps. 60. 2, Aram-Sobah, dont le roi fut vaincu par David, II Sam. 8.3; הַיָּמִי II Chr. 8.3, Hamath-Sobah.

ראבר (fut. בְּבִּר, ע. בְּבִּר, 1º Prendre, chasser, du gibier: ראבר (Gen. 27. 3, et chasse, prends-moi, du gibier; בְּבִּר בְּבִּר (qui est celui) qui a chassé du gibier? קובר לְלְבָר שִּבְּר לִלְבָר שִּבְּר לִבְּר בְּבִר בְּבִּר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבְּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בִּבְּר בְבִּר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִי בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִר בְּבִי בְּבִר בְּבִי בְּבִר בְּבִי בְּבִיר בְּבִי בְּבִּר בְּבִי בְּבִיר בְבִּיך בְּבִי בְּבִיר בְּבִיר בְבִּיך בְּבִּיך בְּבִּיך בְּבִיך בְּבִיך בְּבִּיך בְּבִיר בְּבִיר בְּבִיך בְבִיך בְּבִיך בְּבִיר בְּבִיך בְּבִיך בְּבִיך בְּבִיר בְּבִיך בְבִיר בְּבִיך בְּבִיך בְּבִיר בְּבְיר בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּי בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּי בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְּיב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְיב בְּבְּבְיב בְּבְּים בְּבְּב בְּבְּב בְּבְּבְיב בְּבְּב בְּבְּב בְּבְּב בְּבְיב בְּבְּב בְּבְיב בְּבְּים בְּבְיב בְּבְיב בְּבְּבְיב בְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּב בְּבְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּבְּב בְּבְּב

Pi. Meme signif.: מְצְּבִּדְ מְּמָשׁרּה Ez. 13. 18, pour captiver, surprendre, les ames; fut. fem.: מְצִּרְדְּבָּה (même vers.) elles surprennent (les ames); part. fem.: מִצְּרְדְּבָּה 13. 20.

Hithph. Ex. unique: יום הְצְּטֵבְּוֹנָה אָזוֹ Jos. 9. 12, nous l'avons pris tout chaud pour nous servir de nourriture (nous nous sommes approvisionnés de pain tout chaud) (v. בּרְיָה).

רְצִּי, impér. רְצִּי, et יצֵי, impér. רְצִּי, et יצֵי, impér. רְצִּי, et יצֵי, impér. רְצִי, et יצִי, impér. רְצִי, et יצִי, impér. רְצִי, et vi sam. 13.14, connande l'a établi chef (sur son peuple); רְצִירִי בְּרִי אֹרִי רְנִיר l' Sam. 6.21, pour m'établir chef (sur le peuple de Dieu); בְּרִי אֹרָי לְרְיִי הִי לְּרְיִי הַּיְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרִי בְּרִי בְּרָי בְּרָ בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָ בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרִי בְּרָי בְּרָּי בְּרָי בְּרָי בְּרָּי בְּרָי בְּרָּי בְּרָּי בְּרָי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּרִי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּיִי בְּבְּיִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייִייִייִי

Deut. 28. 8, Dieu décrétera la bénédiction auprès de (sur) toi; ינירוו (Ps. 111. 9, il a établi, בנירון décrété, son alliance pour l'éternité; וַיצָר אַבִּימַלֵּךְ אַת־כָּל־חָעָם Gen. 26. 11, Abimélech ordonna (fit cette défense) à tout le peuple; ירצר עליר 28. 6, il/lui commanda; יִרְצֵוּרּ אֵל־יוֹמֵק 50. 16, ils firent dire & Joseph; וַיצַר פַּרִילָהו לְכַל־עָמוֹ Exod. 1. 22, Pharaon commanda à tout son peuple; rarement suivi de צוַח עַלֵּית אָשׁר לֹא־תַגִּיד : אַשְׁר Esth. 2.10, Mardochée lui avait ordonné de ne pas le dire; avec le double accusat.: re בל־אַשֶׁר אַצְנָּח אוֹתְהָ Exod. 25. 22, tout ce que je te commanderai. — Sans faire mention du mandat, de la chose ordonnée : ילא צַיִּרְתִּים Jér. 14. 14, je ne les ai point établis (prophètes, je ne leur ai point donné ordre pour cela); ויצר עליו פרעה אנשים Gen. 12. 20, Pharaon donna ordre à (ses) gens de prendre soin de lui (d'Abraham); ואַנָּר אַצַאָּדוּ עליה: II Sam. 14. 8, et je donnerai ordre à cause de toi (pour te satisfaire). Avec מַלְאָכָיו יְצֵנַּוֹד־פַּׂןְדְ : ל Ps. 91. 11, il a donné ordre à ses anges en ta faveur. Des choses inanimées : אַבָּיֵה אַר־דַּתְּהֶב Amos 9. 4, je commanderai a l'épèe; יצורו בי הסהו Ps. 42.9, Dieu commande à sa miséricorde (de venir, il l'envoie); ו ביצר אל-פרחו Il Sam. 17. 23, il mit ordre aux affaires de sa maison (il fit הסח testament); צר לְבֵרתָן Is. 38. 1, fais ton testament.

Pou. Étre commandé : בַּרבֵן צְּבֵּירִנּי Lév. 8. 35, car il m'a été ainsi commandé ; וַצִּלִירָ צָּבְירָנִי Ez. 12. 7, comme il m'avait été commandé ; תַּבְּירָר צָּיִרְנִי Nomb. 36. 2, et il a été ordonné à mon seigneur par Dieu.

"Hithp.: מְצְטֵּוּרּ פֶּלֶּרְתוּ Rituel, il a été ordonné de (sanctifier) le sabbat.

קרים יצְרָהוּ Jeter des cris : מֵראֹשׁ דֶּיִרִים יצְיָרוּגּ Is. 42. 12, qu'ils jettent de grands cris du haut des montagnes; de là

אָרָהָה f. Des cris: אָנְהָה פַל-הַפֵּרְ Is. 24. 11, les cris (retentissent) pour le vin, parce qu'il n'y a plus de vin; רְצָהָהָה

קרוּשְׁלֵח Jér. 14. 2, et les cris de Jérusalem (sont montés au ciel), des cris de douleur, de détresse.

נוּלְה. Le fond de la mer : דְאֹמֵר Is.44.27, qui dit au fond de la mer, à l'abime : Sois à sec (v. מְצֵהּלָה).

עום Jedner: אָינְצִימּהּ בֵּיוֹם־נְעִיאָּא Jug. 20. 26, ils jednerent ce jour-la; part.: בְּצִי אַנְיּי Néh. 1. 4, je jednai; אָיִרי צְבּיִרְ צָבְּיִרְ צָבְיּרִי צִבְּיִרְ צָבְירִ צְבִּירִ צְבִּירְ Yeh. 1. 4, je jednai; אָיִרי צַבּירְ Yach. 7. 5, est-ce pour l'amour de moi, ou suivant mon commandement, que vous avez jedné?

בַּיְבֶּם דָּרָי ... (pl. רְיִבְּט צֵּים (pl. רְיִבְּט צִּים (pl. רְיִבְּט צִּים (pl. רְיִבְּט צִּים (pl. 15. 16. David fit un jeûne; בְּיָבָט וּבְּט וּבְּיִם צִּיְבָּט וּבְּיִם צִּיְבָּט וּבְּיִם צִּיְבָּט וּבְּיִם צִּיִם וּבְּיִם צִּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם צִּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם צִּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם בּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיִם וּבְּיִם וּבְּיִם וּבִּים וּבְּיבִּם וּבְּיבִם וּבְּיבִם וּבְּיבִם וּבְּיבִם וּבְּיבִּים וּבְּיבִם וּבְּיבם וּבְּיבִם וּבְּיבם וּבְיבם וּבְּיבם וּבְּים וּבְּיבם וּבְּיבם וּבְּים וּבְּיבם וּבְּים וּבְּיבם וּבְּיבם וּבְּים וּבְּים וּבְּיבם וּבְּים וּבְּיבִים וּבְּים וּבְּיבִּם בּיוֹים וּבּים וּבּים וּבְּים וּבְּיבּים וּבְּיבּם וּבּים וּבְּיבּם וּבְּיבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבּים וּבְיבִים וּבְיבִים וּבְּיבִים וּבְיבִים וּבְּיבִים וּבְּים וּבְיבִים בּיבּים וּבְּיבּים וּבְּיבּים וּבּים וּבּיבּים וּבּים וּבּים וּבְיבִים בּיבּים וּבְיבִים בּיבְּים בּיבּים וּבְּיבִים בּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים וּבְיבִים בּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים בּיבּים וּבּיבּים וּבּיבּים בּיבּים וּבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּי

שוּעָר n. pr. Suar, père de Nathanel, prince de la tribu d'Issachar, Nomb. 1.8.

צוף Couler: אַמּר־מַיִּם עַל־רֹאשׁר Lam. 3.54, les eaux (flots) coulaient, se sont répandues, sur ma tête.

Hiph.: אַסְר רַבְּרֹךְ בְּעָרְרָבְּיִר רַבִּרֹסְרִּרְ Deut. 11.4, de quelle sorte il a fait couler les eaux de la mer Rouge (sur eux); וַנְיָצֶהְ תְּבְּרִילָּלְ II Rois 6.6, et le fer nagea sur l'eau, ou: le prophète fit nager le fer (v. מַבְּיִר מִלְּיִר.).

און m.: ציקריקבע Prov. 16. 24, un rayon de miel; רְנָהָי ציִּקרי Ps. 19. 11, et le rayon de miel le plus excellent.

គ្នាម n. pr. Thohu, fils de Suph, I Sam.
1. 1 (I Chr. 6. 20, ក្នុង keri, et 6. 11, ច្ចាន់).

עוֹפֶּר n. pr. Sophar de Naamath, un des trois amis de Job, Job 2. 11.

יין ou אין Fleurir: אין ou אין Ez.7.

10, la verge a fleuri.

Hiph. Fleurir, pousser des fleurs, briller, parattre, regarder: וְצָּלְיוּ נָבִּיץ Ps. 132. 18, mais sur lui brillera sa couronne; וְצָבֶּיץ בִּיץ Nomb. 17. 23, et avait produit, poussé, des fleurs; בְּבֶּיץ Ps. 90.6, il fleurit le matin; אָבָּיץ Ps. 92. 8, quand les ouvriers d'iniquités auront fleuri; מַבִּיץ Cant 2.9, il (fait briller ses

yeux), il regarde, ou: paraît, se montre, du travers des barreaux.

I אַנּק Kal inusité. Hiph. בַּצִּרק Presser, resserrer, assiéger, tourmenter, importuner : אָשֶׁר־רָצִּים לְּךָּ אֹרְכֶּךְ Deut. 28. 53, (la détresse) dont ton ennemi te resserrera, où il te réduira; תציקתני רוּחַ בְּטְיִר Job 32. 18, l'esprit qui est en moi me presse, me force, de parler; וַהַאָּיקוֹרִי לַאַרִיאֵל Is. 29. 2, je réduirai, j'assiégerai, Ariel; אָמָת הַשָּצִרק 51. 13, la fureur de l'oppresseur, persécuteur; ער היציקחוש Jug. 14. 17, car elle l'avait tourmenté de ses prières, l'avait importuné; נַיִּדִי פִּי־תַּאָיקַח כֹּוֹ בִּדְבֶּרֵיתַ 16. 16, et comme elle l'importunait, tourmentait, de ses paroles (v. d'autres exemples a בְּצָק).

Hiph. Placer, poser: רַּצְּבֶּי בְּיִר בְּיִר Jos. 7. 23, ils les déposèrent devant l'Eternel; יְּצִּבְּי בְּּיִר בְּיִר II Sam. 15. 24, ils posèrent l'arche (de Dieu); de la parç colonne (d'autres classent tous ces exemples, Kal comme Hiph., sous pr.).

קצות (ניקום Trouble, tourmente: בינות הענות Dan. 9. 25, même dans la tourmente, les troubles des temps (dans les temps des troubles, les temps fâcheux, difficiles).

קבא צַלּיבֶּם f. Détresse, angoisse: בְּבֹּא צַלִּיבָּם הְבָּאֹבָי מְיבָּא Prov. 1. 27, quand l'affliction et la détresse vous surprendront; הְצָּיבֶי וְדְּצָּיבֶּן Is. 30. 6, dans un pays d'affliction et de misère, d'angoisse; הְצַיבּוּ אַנְיבָּי 8. 22, les ténèbres de l'angoisse (v. בְּיבִּים).

אור, אור (rocher, v. צור n. pr. La ville de Tyr; אַרָּבּער צור II Sam. 24. 7,

les fortifications, les murailles, de Tyr; ליר מְּבְצֵר־צֹר Jos. 19. 29, la ville forte de Tyr: Tyr était bâtic sur une île dans la mer Méditerrané; מֵּרְ בְּיִרְּהַ בַּבְּרִ בְּיִרְ בַּרִיבְּר בַּרִי בְּיִרְ בַּרִי בְּרִיבְּר בַּרִי בְּרִיבְּר בַּרִי בְּרִיבְּר בַּרִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרִי בַּרְיִי בַּרִי בַּרִי בַּרִי בַּרְיִי בַּרְיִי בַּרְיִבְּר בַּרִי בַּרִי בְּרִיבְיר בַּרִי בַּרְיִי בְּרִי בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִי בְּרִייִ בְּרִייִּ בְּרִייִ בְּרִייִ בְּרִייִי בְּרִייִּי בְּרִייִי בְּרִייִּי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּיִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּרִייִי בְּיִייִי בְּרִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייְבִיי בְּיִיי בְייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְיּיִיי בְּיִייִי בְּיִייִייְי בִּיִייִייִיי בְּיִיי בְּיּי בְּיּיִיי בְּיבִּיי בְייִיי בְּיִיי בְּייִיי בְּיּיּי בְייִיי בְּייִיי בְּייִייְייִייְייִי בְּייִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייי בְּייִייְייִייִיי בְּייִייי בְּיִייי בְּיבְּיי בְּיבִייי בְיייי בְּיבִייי בְּיבִּיי בְּייי בְּיבְייי בְיבִּיי בְּיבְיי בְּייִייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייוּי בְּיבְיי בְּייר בְּיבְייבְייי בְּיי בְּיבְיי בְּייבְייי בְּייי בְּייבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי

עור (ful. נְיָצֵר, יְצוּר, v. צָרַר, 1° Assiéger: ניצר אַר־רָבָּה I Chr. 20. 1, il assiégea la ville de Rabbah ; וַצְרָהָ עֶּלֶיהָ Deut. 20.12, (alors) tu l'assiégeras; avec ליר: אל Deut. 20. 19, lorsque tu mettras le siège devant une ville; absol.: צוּרִר מֵדָר Is.21.2, assiège, o Mède; de même des personnes qui sont dans la place assiégée : רַיַּצִרוּ עַלֵּיו וו באבלה II Sam. 20. 15, ils l'assiégèrent ה Abelah ; לצור אַל־דָּוָר וְאַל־אַנְשֵׁרוּ I Sam. 23.8, et d'assièger David et ses gens; וְצֵרְמִּר עַלֵּיְדְ מִצֵּב Is. 29. 3, je t'assiégerai avec des forts, des machines de guerre; יברהני ברהני Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré de près, par derrière et par devant, tu m'as tenu assiégé de toutes parts; selon d'autres: tu m'as formé (v. 4°). — 2° Combattre, poursuivre, affliger, presser: יְצַרְתִּר אֶת־צֹרְרֶרָה Exod. 23. 22, j'affligerai, je poursuivrai, ceux qui te poursuivent; אַל־תַּצָר ברימאב Deut. 2.9, ne combats pas les Moabites; תַּצָּרִים אֹתָם Esth. 8. 11, qui les attaquent, poursuivent; מֵד רָצֶר-לוּ איבו I Rois 8. 37, si son ennemi le presse; דָרִים אַת־חָשִיר עָלֵיךְ Jug. 9. 31, ils ferment la ville pour toi, ils t'empêchent d'y entrer, ou : ils excitent, soulèvent, la ville contre toi. - 3° Serrer, lier, renfermer : וְצַרָם תַּכֶּם מָרָדָן Deut. 14. 25, tu serreras l'argent (que tu apportes) dans ta main; וַיַּצֶרוּ וַיִּמְנוּ אסתיים II Rois 12. 11, ils lièrent, serrèrent (dans des sacs), l'argent après l'avoir compté; וַיַּצֶר כִּכְּרַיָם כָּסֶף 5.23, il lia, mit, les deux talents d'argent (dans deux sacs); צור מעודה Is. 8. 16, lie, attache bien cet avertissement, cette doctrine, ne la néglige pas, ou tiens-la secrète. — 4° (v. רַצָּר) Former, faire : ניצר אחו מחרט Exod.

32. 4, il le forma dans un moule; בְּצֶר אָּז־שְׁיֵר חָעַמּוּרִים I Rois 7. 15, il fit les deux colonnes (de bronze); בְּעָרֶךְ עָּבְּרִרְם Jér. 1. 5 (chethib), avant que je t'eusse formé, créé.

Niph.: קציר נצינית Is. 1.8, comme une ville assiégée (selon d'autres, part. pass. de נָבֶּר). V. les exemples du Hiph. מַבָּר.

עור m. (plur. אָרִים, une fois צור מצורות Job 28. 10). 1º Pierre, rocher, roche: ולצאר מְכְשׁוֹל Is. 8. 14, et comme une pierre d'achoppement, ou de scandale; וּבְצוּר נְחָלִים Job 22.24, et sur les pierres des ruisseaux; יַרְעָהַק צאר מְנָּקוֹמוֹ Job 18. 4, le rocher sera-t-il déplacé, transporté de sa place? באר יַטְרָאֵל Is. 30.29, le rocher, le fort, d'Israel, Dieu; צוּרִר אָחֲסָת־בּוֹ Ps.18.3, (Dieu) ma force, mon refuge, en lui j'espère; דַּוּמָדיכווּ אֵל־ צאר תַּשְּבְתֵּם Is. 51. 1, regardez la roche d'où vous avez été taillés (votre souche, Abraham). — 2º La force, c.-à-d. la pointe, le tranchant, d'une arme : *** חַרְבוֹ Ps. 89. 44, la pointe de son épée; Jos. 5. 2, des couteaux tranchants; selon d'autres : des couteaux do pierre (v. 1°); חלקה הצרים II Sam. 2. 16, le champ des épées tranchantes, ou des forts, des vaillants (v. 1°). — 3° Forme (de אמר 4°): רצורם Ps. 49. 15, et leur forme, figure, beauté, s'évanouira, sera détruite (dans l'enfer).

ነነ n. pr. 1° Sur, un des princes des Madianites, Nomb. 25. 15, 31. 8. — 2° I Chr. 8. 36.

עָּיָּר (v. צְּיָּאַר).

אַרְרָה f. Forme: צוּרָת תְבָּיִת f. Forme: צוּרָת תְבָּית ta forme, la figure, du temple; plur.: בְּלּ־צִּוּרֹתְיִי 43. 11, toutes ses formes, tous ses dessins.

נְרוֹן m. Cou : מָצּוְרֹנֶיךְ Cant. 4. 9, (un ornement) de ton cou (v. צָּנָאר.).

עוריאל (Dieu est son rocher) n. pr. Suriel, fils d'Abihayil, Nomb. 3. 35.

צוֹרִישֵׁרַי (le Tout-Puissant est son rocher) n. pr. Surisaddai, père de Sa-

lamiel, chef de la tribu de Siméon, Nomb. 1. 6.

וית סע איז (v. איז) Hiph. Brûler: אַבּיהָשָׁה יְתֵּדּי Is. 27. 4, je les brûlerai toutes ensemble.

እርሂ (clarté) n. pr. m. Néh. 7. 46.

אַרָּהָ adj. Brûlant: אָבָאָ אַרָּהָיִן Is.5.13, brûlant, languissant, de soif.

Angue Lament. 4. 7, ils sont plus blancs, plus purs, que le lait (puis : briller, brûler, être aride, etc., v. אַרָּיִרָּיִם).

אָרִיתְּ m. (rac. אַרָּיתָּ). Sécheresse : בּיִרִיתְּ Ez. 24. 7, 8, 26. 4, 14, la pointe sèche, luisante, d'un rocher.

אַהְיּחָה f. Contrée aride: אַהִירָים Ps. 68. 7, seulement les infidèles, ceux qui se retirent de Dieu, demeurent dans une contrée sèche, aride.

אַרְחָרְיִם m. pl. Ex. unique: בְּיִחְרָיִם (keri אָרִיִּרִים) Néh. 4. 7, aur des hauteurs arides, dans un terrain sec, aride (v. יְיִרִיּרָ).

רְתְיֵלֵ f. (rac. יְתְיֵלֵּ). Puanteur: יְתְיֵלֵּ יִיתְיַבְּ Joel 2. 20, et leur puanteur s'élèvera dans les airs.

רוֹתְעָּרְעָּ f. pl. (rac. אַרְיִּשְׁרָּצְ בְּעָּלְּהָּ בּיִּבְּיִי הְּעָּלְבְּיִ הַּנְּעְּבְּיִ הְּעָבְּיִרְ Is. 58.11, il rassasiera ton âme dans les plus grandes sécheresses (dans la disette).

PD¥ (v. מְיָם Rire: מֶּלֶם מְיָם Gen. 18.12, Sara rit(secrètement); בֶּלְּחַשְׁיֵבֶּי 21. 6, quiconque l'apprendra rira, s'en réjouira, avec moi.

Pi. Jouer, plaisanter, se moquer:

(à ses gendres) qu'il plaisantait, qu'il le disait en se moquant; מַיְּקְמֵּי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּּיִקְמִי בְּיִּבְיִם Jug. 16. 25, afin qu'il jouât, ou chantât, devant eux; מְיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי Gen. 26. 8, Isaac jouait, plaisantait (avec sa femme); בְּיִ בְיִבְי Gen. 39. 14, pour se jouer de nous, pour nous insulter.

אַלְּדִים אָלָּדִים (אַרָּדִי אָר m. Objet de ris : אַלּדִים Gen. 21.6, Dieu m'a fait un objet de ris (on rira de moi), ou : Dieu m'a donné un sujet de joie; אָבָּיִם אַלְלַצֵּב (tu deviendras) un objet de ris et de raillerie.

רְצָּמֶר צְּחַר: Blanc, brillant : רְצָמֶר צָּחָר Ez. 27. 18, et la laine d'une blancheur éclatante.

תְּיֹלִית adj. f. pl. Blanches: מיליק Jug. 5.10, des ânesses blanches (aux taches blanches), ou éclatantes, très belles.

har, fils de Siméon, Gen. 46. 10 (Nomb. 26. 43, il est appelé my). — 2° Ephron, fils de Sohar, Gen. 23. 8. — 3° Sohar, fils de Hélah, I Chr. 4.7.

אירי (רְמֵּר אַרָּדְּר אַרִּר (רְמִּר אַרָּר). Vaisseau, navire: אַרָּר אַרָּר (בְּרִים בְּעִר בְּאַר (בְּרִים (בּרִים (בּרים (בּרִים (בּרים בּרים בּרים (בּרים בּרים בּבּיים בּרים בּביים בּרים בּרי

እንሂ n. pr. Siba, serviteur de Saul, II Sam. 9. 2.

איר איד. (rac. איד, const. איד, avec suff. איד. 1° Chasse: איז איד. Gen. 10.9, un héros de chasse, un fort ou violent chasseur; איש יֹדָע אַדָּע 25.27, un homme habile à la chasse.—2° Gibier: קריאָרן לִי צִיִּר Gen. 27.7, apportemoi du gibier. — 3° Nourriture, comestible: אָרָע מִּרָרָם צָּיִר Néh. 13. 15,

le jour où ils vendaient des comestibles; אָבָה בְּיִבְּע Ps. 132. 15, je bénirai sa nourriture; לַהְשׁ בַּיְהָ Jos. 9.5, le pain qui leur servait de nourriture pendant le voyage, durant le chemin.

לְרָבִּים: Chasseur: לְרָבִּים לְרָבִּים: Jér. 16. 16, (j'enverrai) à beaucoup de chasseurs.

אָרָה et אָרָה f. (rac. אָרָה, v. אַרָּה, 3°). Nourriture, provisions, vivres de voyage: אַרָה פָּלָה פָּרָה Ps. 78. 25, il leur envoya la nourriture (en abondance); אָרָהְ פָּרָה Gen. 42. 25, des vivres pendant le chemin (de la ייַבְּאָר, v. Hithp. de אַרָּה.).

ת אייני, n. pr. 1° Sidon, fils de Chanaan, Gen. 10. 15. — 2° Sidon, une des plus anciennes villes des Phéniciens, Gen. 10. 19; ביינון בביין Jos. 11. 8, la grande Sidon (la ville riche, célèbre); אייני אייני Is. 23. 2, les marchands de Sidon.

אָדינִים, pl. אָדינִים, pl. אָדינִים, פּרינִים, fém. אָדינִים ou בְּדִינִים.) Un Sidonien, une Sidonienne, Deut. 3. 9, I Rois 11. Aussi יְחַשִּּדִינִי Jug. 3. 3, le peuple de Sidon, les Sidoniens.

אָרָה (rac. רְיִבֶּי, Sécheresse, terre sèche, aride: אָרָה וְיִבְּי Job 24. 19, la sécheresse et la chaleur; רְּבָּי Ps. 63. 2, dans une terre aride, déserte; בְּיִבְּי Ps. 78. 17, dans un lieu sans eau, le désert; אָרָה בְּיִר מָרָ Ps. 105. 41, (les eaux) se répandirent comme un fleuve dans des lieux arides.

קיין (ציָח. (v. בְּיִּהְיּ). Lieu aride: בְּיִּהִיּן Is. 255, comme la chaleur brûlante dans un lieu aride; Is. 32. 2.

14, même dans l'exil; אָשָּׁרְ וּדְּטָּיָי Is. 12. 6, la nation qui habite Sion; mais אָשִּׁרְ וּצִּיּוֹעָ וּצִּיּוֹעָ וּצִּיּוֹעָ וּצִּיּיִ וּעָּרְ וּצִּיּיִ נְשִּׁרְעָּבְּ Is. 3. 16, les filles de Sion, les femmes de Jérusalem; אָיִרְ מְּיִּרְעָּלְּ Is. 60.14, Sion (qui appartient au ou qui est protégé par le) saint d'Israel.

(بر v. بنا) با

לְינֵיל m. Prison ou les fers : אָלְינִיל Jér. 29. 26, (tu le feras mettre) dans la prison, ou dans les fers (tu lui mettras des menottes).

שיע (petitesse, exiguité) n. pr. Sior, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 54.

ባኒያ n. pr. keri (v. කූය).

איץ Fleurir (v. צדק).

וריי m. (rac. איז סע איז, pl. מיין, pl. מיין,

(ou: des guirlandes de sleurs, v. מָּבֶּר Jér. 48. 9, donnez des ailes à Moab (pour s'envoler vite de son pays).

ון בְּבְיֵלֵה הַאָּרֵץ זוּ Chr. 20. 16, sur le coteau qui conduit à Sis, ou : le mont appelé Sis.

ינְלָה f. Fleur : אַיצָה Is. 28. 4, unc פּרצָיז נבל Is. 28. 4, unc fleur qui tombe, qui est flétrie (יצִיץ. 2°).

יקלג, איקלג איקלג, איקלג n. pr. Siklag, ville appartenant à la tribu de Siméon, Jos. 15. 31.

יולכי ניצְטִירְיּ: Hithph. Ex. unique: יַוּלְכּיּ נִיצְּטֵירִיּ Jos. 9. 4, ils se mirent en route, et se firent passer pour des messagers (formé de אַר 3°); ou: ils partirent, et se mirent en route; d'autres traduisent comme יַּוֹצְטֵיִיִּי: ils s'approvisionnèrent de vivres, ils prirent des vivres avec eux (v. אַב Hithph.).

יר . (rac. איר). 1° Les gonds d'une porte : הַּדֶּלֶת הְשוֹב צַל־צִּירָה Prov. 26. 14, (comme) une porte tourne sur ses gonds. — פירים Les douleurs (v. צירִים אַחָזוּנִי כִּצִירֵי יוֹלֵיָה : verbe 2°) צוּר. Is. 21. 3, des douleurs me saisissent comme les douleurs d'une femme qui est en travail; מָדַמְּכוּ צִּירַי עֶלַי Dan. 10. 16, mes douleurs m'ont assailli (j'étais saisi de terreur). — 3º Messager : יָצִיר אמרנים Prov.13.17, mais un messager, ambassadeur, fidèle; וְצִיר בַּגוֹיִם שָׁלֵּח Obad. 1, un ambassadeur a été envoyé aux nations. — 4º Forme, idole (de אר 4°; selon d'autres, de איר 2°; parce qu'elle est la cause de châtiments, de

douleurs): דְּרְיֵּם Is. 45. 16, les fabricateurs des idoles; וְצִּרְיָם Ps. 49. 15 (chethib), et leur forme, figure, beauté.

על י . (rac. אָלֵל, avec suff. אָלָל; une fois צַלְלִּרם; plur. צְלָלִרם, const. צָלָלִרם). Ombré : צל הַתְרִים Jug. 9. 36, les ombres des montagnes; בַּלֵלֶר־עַרֶב Jér. 6. 4, les ombres du soir, et קצל נטוי Ps. 102. 12, comme l'ombre étendue (qui s'allonge vers le soir et puis passe, s'évanouit); מע הַנְפַרך Ps. 17. 8, (couvre-moi) sous l'ombre de tes ailes; שיחי כליל צלה Is. 16. 3, fais ton ombre (en plein midi) comme la nuit même, c.-à-d. donne un refuge sûr, couvre de ta protection; צל מַחֹרֶב Is. 25. 4, (Dieu) était une ombre, un rafraichissement, contre la chaleur; סָר בּלָם מַעַלֵּיהַם Nomb. 14. 9, leur ombre, c.-à-d. leur défense, force, s'est retirée d'eux; פָּר בָּצֵל הַחָּכְסָה בְּצֵל הַנָּסֶק Eccl. 7. 12, car il est sous la protection de la sagesse et sous la protection de l'argent (l'une et l'autre le rendent indépendant) (v. צַאַלִּדם).

לְּצְׁ chald. Pa. Prier: מְצֵלֵא Dan.6. 11, et il adorait Dieu; part. plur.: מְצֵלֵין לְחֵיֵי מֵלְכָּא Esdr. 6. 10, et (pour qu')ils prient pour la vie du roi.

אָלָה Cuire, rôtir: מְּטָר לְּצְלֹּהוּ I Sam. 2. 15, donne de la chair pour la faire cuire; אָצְלָּה בָּשֶׂר בָּשֶׂר 19, je fais cuire de la chair.

יוֹלְהְיּ (ombre ou chant) n. pr. Sillah, femme de Lamech, Gen. 4. 19.

אַלוּל (keri אַלִּיל m., douteux: אַלִּיל (עָרָים שְּלִירָם שְּלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שְלֵּרִים שִלִּרִים שִלִּרִים וּשְלֵּרִים עִּלֵּרִים מִּלֵּל yrouler); ou: un pain d'orge cuit sous la cendre (de הַּלָּאַ); selon d'autres: un bruit (produit) par un pain d'orge (de אַבָּל 1°).

י אָלוּח f. (v. אָלְּאָ chald.). Prière : אַלוּחוּן Rituel, leur prière.

על [יְבְּלַתְּהוֹ אַלְּתְּהוֹ בְּלַתְּהוֹ בְּלַתְּהוֹ בְּלַתְּהוֹ Jér. 12.4; fut. אַלְתוּ בּיִרְהַיִּ בְּיִרְ בַּיִּרְ 11 Sam. 19.18, ils passèrent le Jourdain. — 🕶 Saisir,

éclater, fondre sur quelqu'un: רַתִּצְלָת עֵלָיר רוח בי Jug. 14.19, l'esprit de Dieu saisit (Samson). Avec נַתְּצֶלֶת רוּחַ־נֵי אֵל־הַוֹר : אֵל I Sam. 16. 13, l'esprit de l'Eternel se saisit de David; פַרַיִּצְלָח כַּאָשׁ בַּית יוֹסָת Amos 5.6, de peur que sa colère n'éclate comme le feu dans la maison de Joseph, ou qu'il ne fende, brise, la maison, etc. — 3° Aller droit, prospérer, réussir: וְחַפֶּץ הֵי בְּיָדוֹ יִצְלָּת Is. 53. 10, et la volonté de Dieu réussira, s'accomplira, parfaitement par lui; צְלַח רָכָב עַל־דְּבֶר־אֲבֶת Ps. 45. 5, réussis, monte sur ton char, pour la cause de la vérité; ou, דּלָּת sens ובר ? et 2º: viens fondre, attaquer; וַבֶּר לֹא-יִצְלַת תְּיָמֶדוּ Jér. 22. 30, un homnie qui ne prospérera, à qui rien ne réussira, durant sa vie; חַרָּצְלָת חַרָּאַלָּת וְיִחָבָּל Ez. 17. 10, la voilà plantée, prospérera, poussera-t-elle! לא רַצְלָהו לַכֹּל Jér. 13.7,10, qui n'est bon, propre, à aucun usage.

Hiph. Faire réussir, et intransit. prospérer, réussir : יַיִר תִּצְלִּיתַו הַּרְפָּר Gen. 24. 56, puisque Dieu a fait reussir mon voyage, l'a rendu heureux; ראַטָּרר ווא עשרו וי ביצליות Gen. 39. 23, et tout ce qu'il entreprenait, Dieu le faisait réussir; וְתִּצְלִּיתַ מִרְמָח בְּיָרוֹ Dan. 8. 25, et comme il est heureux, qu'il prospère, il use d'artifice, ou : il conduit ses artifices avec succès; וַלֹא תַצְלִיתַ אָת־דְּרֶכֶיף Deut. 28. 29, et tu ne réussiras point dans tes chemins, tes entreprises; Ps. 37. 7, contre l'homme בְּבַיבְּלִידֵוּ הַּרְכּנוֹ heureux dans sa voie, à qui tout réussit; אַרְתַ הַּרְבָּט Jug. 18.5, si notre voyage serait heureux; לא יצליתו Prov. 28. 13, (qui cache ses crimes) ne prospérera pas.

וּבְּשֵּלְחָה f. Ex. unique: אַלְחָה II Chr. 35. 13, et dans des plats, ou dans des poèles.

אַלוֹיִית f. Ex. unique : אַלוֹיִית בְּילְיִית Rois 2.20, un plat, un vaisseau, neuf.

לְצְׁלְ m. (rac. הַּלְּצְּי). Ce qui est rôti: בְּלִר־אֲעֹדְ Exod. 12. 8, 9, (la chair) rôtic au feu; בְּלִר בְּלָדְ Is. 44. 16, il fait rôtir un rôti.

ליל keri (ע. ליל keri).

Niph. (comme Kal 1°): אַזְּכֶּין אַתְּהָּי II Rois 21. 12, les deux oreilles lui tinteront, (en) seront étourdies

(v. Jér. 19. 3).

Hiph. 1° אָנְיָרָים שְׁבֵּלְיבָּי שְּלְּבֶּיך I Sam. 3. 11, les deux oreilles lui tinteront, seront étourdies, frappées (v. Niph.).— 2° בְּבֵל מַבְּל בַּבָּל Ez. 31.3, avec un feuillage qui donne de l'ombre, un feuillage toussu (v. Kal 2°).

יְלְלְפּוֹנְי n. pr. (avec l'article). Selellponi, fille de Étam, I Chr. 4.3.

לְּבֶּי m. (avec suff. יִבְּיִבְּי, pl. const. אַן־בְּיבָּי n. (avec suff. יבִיבְּי, pl. const. יבִיבְּי n. (avec suff. יבִיבָּי, pl. const. ombre; בּיבָּי n. (avec suff. inhome marche dans les ténèbres, ou : il passe comme une ombre; דְּבָּיִבְי מְבָּיִבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מָבְי מָבְי מְבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מָבְי מָבְי מְבְי מָבְי מָבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מָבְי מָבְי מָבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי מָבְי מְבְי מְבְי

617

יניים לייים ליים לייים לייים

idole: אַלְטֵא פּוּ אַלְטָא Chald. Image, idole: אַלֵם דְּיִדְיָתַבּ Dan. 3. 11, une image d'or; אָלָם אַלָּם 3. 2, pour la dédicace de l'idole.

ק'ב' (riche d'ombre) n. pr. 1° D'une montagne, Selmon, près de Sichem, Jug. 9. 48, couverte de neige (v. Ps. 68. 15.)— 2° D'un des chefs de l'armée de David, Selmon d'Ahoah, II Sam. 23. 28; appelé בילי I Chr. 11. 29.

אַלְמוֹנָה n. pr. Selmona, station dans le désert, Nomb. 33. 41.

לְּלֶלֶתְּ f. (formé de אַב ombre et de מְּיִהְ mort). Ténèbres épaisses, obscurité très forte; אָבֶץ הַשְּׁהְ וְצְלְּכֶּנְתְּ Job 10.21, la terre des ténèbres et de l'obscurité de la mort; אַבֶּיבְי צְּלְכָּנְתִי 38.17, les portes des ténèbres (de la mort); אַבְּיבְי צִּלְכָּנְתִי Ps. 23. 4, la vallée des ténèbres, des ombres de la mort.

אַלְטְבָּע n. pr. Salmunna, roi des Madianites, Jug. 8. 5.

עליינים (dénom. de אָבֶּע כּסְּנִים (Pencher d'un coté, boiter: הַּיִּבְּעֵּל־יְרֵים Gen. 32. 32, il était boiteux de sa hanche (d'une jambe); הַּיִּבְּעֵּל הַיִּבְיּ Mich. 4.6, je rassemblerai celle qui était boiteuse (fatiguée, affaiblie, par le long chemin et les souffrances, Israel); הַיִּבְּעִיהִי צְּיִבְּי Soph. 3. 19, je sauverai celle qui boitait.

אָלֶע f. (const. אָלֵבְע וּ אַלָּאָר, avec suff. אָלָנִים; plur. אָלָנִים, const. אָלָנִים: 1° La côte de l'homme: רַּפְּלַיִים: פַּוּפְלַיִים: פַּיּבְּע אַנְיִים: עַּבְּע אַנִּים: 2. 21, il prit une des côtes (d'Adam); אָלַנִים: 2. 22, la côte qu'il avait prise, tirée (d'Adam); puis des côtes d'un édifice, c.-à-d. les planches, poutres, ais: אַלְנִיִּח אָרָנִים l' Rois 6. 15, (il fit ou lambrissa les

murailles) d'ais de cèdre; בּּמֶל עַל־ קאָלָלת 7. 3, au-dessus des poutres (qui formaient le plafond). — 2º Côté. De ו'homme : יאַרד נָכוֹן לְצַלְעוֹ Job 18. 12, la calamité sera prête à son côté; selon d'autres : prête à frapper celle qui est à son côté, sa femme; שֹׁמָרֵר צֶּלְנִי Jér. 20. 10, qui gardaient mes côtés, auparavant mes amis qui étaient sans cesse à mes côtés; selon d'autres, de אַלֵּע: qui attendent ma chute. — Des choses : אַלע־דַוּשְׁשָׁקּד Exod. 26. 26, le côté du tabernacle; צַלְעָּה הַאָּרֹדְ 25. 14, les côtés de l'arche; שָׁמַר בַּלְּעֹת תַּאָנוְתַּת 27.7, les deux côtés de l'autel; עַל־צָּלֶע 26. 35, du côté du septentrion; ו אַנים הַנְּלֵח הַאָּחָת I Rois 6. 34, les deux côtés, ou les deux battants, d'une des portes. — 3° Chambre latérale; ויעש צלעות סביב I Rois 6. 5, et il fit des chambres tout a l'entour ; יָתַאָּלֶעוֹת צֵּלֶע אַל־צַּלַע Ez. 41. 6, et les chambres latérales (étaient) une chambre auprès de l'autre; et *collect*.: אַרָּח תַּאָבֶלֶע תַּחָּרכֹּנָת I Rois 6. 8, l'entrée des chambres latérales (du bas côté) du milieu; דית בלעות Ez. 41. 9, l'espace destiné aux chambres latérales, ou : un corridor entre ces chambres et le mur.

リンド n. pr. Séla, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 28; Séla, sépulture de Saül, II Sam.21.14,

לְצֵלֵע m. Trébuchement (ע. בְּלֵע), chute, adversité, calamité: אַבְצַלְעִי שָּׁמְרוּוּ : Ps. 35. 15, et ils se sont réjouis de ma chute, de mon adversité; אַפְי לְצָלַע ? 38. 18, je suis préparé aux malheurs, aux châtiments; et selon quelques-uns aussi : שַׁמְרֵי צֵלְעִי Jér. 20. 10, qui attendent, espèrent, ma chute (v. צֵלֶע 2°).

ባን¥ n. pr. m. Néh. 3. 30.

ከሂጎ¥ (ombre contre la clarté, la lumière du soleil) n. pr. Selsah, ville appartenant à Benjamin, I Sam. 10.2,

יאָלְאָל m. (const. אַלְאָל, rac. אַלָאָל,

וֹי אַרַץ בּלְצֵל כְּנָפַרָם: Is. 18. 1, la terre (qui fait) du bruit de ses ailes, faisant allusion au bruit des armes que font les ailes de l'armée, ou au bruit des voiles des vaisseaux qui se déploient comme des ailes; l'Ethiopie, visitée par tant de vaisseaux; selon d'autres: la terre dont les ailes font beaucoup d'ombrc, la terre si vaste (v. אַלֶּל 1° et 2°). — 2º וּבְצֵּלְצְלִים II Sam. 6. 5, et avec des timbales (de בְּצַלְרִישָׁמֵע ; (1°); בְּצַלְרִישָׁמַע et Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son clair, harmonieux, et des timbales d'un son fort, de jubilation. — 3° וּבְצָּלְצֵל דָּנָים Job 40. 31, (veux-tu remplir sa tête) de dards qu'on lance aux poissons, de harpons? selon d'autres: (veux-tu jeter sa tête) dans le réservoir des poissons, ou la nasse? — 4° דַּיָרָשׁ חַאָּלְצֵּל Deut. 28. 42, des insectes bruyants, bourdonnants, des grillons, consumeront (les arbres et les fruits); d'autres traduisent : la sauterelle ; d'autres : la nielle.

P?\\ n. pr. Sélek d'Ammoni, un des chefs de l'armée de David, II Sam. 23. 37.

יַּלְּתֵי (protégé de Dieu) n. pr. m. 1° I Chr. 8. 20. — 2° 12. 20.

אָטֵאָ (fut. אָטָאָר) Etre altéré, avoir soif: קּבְּיָאָ Jug. 4.19 (א omis), parce que j'ai soif; רְצָּמָא Ruth 2.9; 2° pers. fém., quand tu auras soif; אַמָּאָד נְמִּוֹדִי Ps. 42.3, mon âme brûle de soif pour Dieu.

אָטָץ m. Soif: בְּאָרֶץ צִּיָּה וְצָּפָא Ez.19.
13, dans une terre de sécheresse et de soif (aride et sans eau); יְשְׁרָּה מְרָאִים Ps. 104. 12, les ânes sauvages s'y désaltèrent, y apaisent leur soif.

אָטֵץ adj. (f. אָמָאָ). Altéré: בָּלְבָּאָ Is. 55. 1, vous tous qui êtes altérés, venez aux eaux; רְצַבְּרִם זְּם־בְּּלָבָּאִים אָנִרּם בּבּרָם בּבּיִּבָּאָים Ps. 107. 5, ils souffraient la faim et la soif; אָאָרַכְיַכִּים עַל־צְּכָאָר Is. 44. 3, je répandrai l'eau sur la terre altérée, sèche.

אָרְיּמְדְּ מִיּמְדְּ מִיּמְדְּ לְּבְּיֹמְדְּ לְּבְּיִמְדְּ לִבְּיִמְדְּ לִבְּיִמְדְּ Jér. 2. 25, (épargne) aussi la soif à ta gorge (que tu éprouves à force de courir, d'errer; ou, au fig.: pour la passion, volupté).

אַטְאוֹן m. Une terre alterée, aride: יְצִשְּאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מָיִם Deut. 8, 15, et une terre aride où il n'y avait pas d'eau; וְצִּמְאוֹן לְמַבּוּצֵי מָיִם Is. 35.7, et la terre desséchée, aride, (se changera) en des sources d'eau.

בְּבֵעל בּוֹפִר. Kal inusité. Niph. S'attacher: חַנְּצְעָרִים לְבַעֵּל מְּצוֹר Nomb. 25. 5, qui se sont attachés à Baalpeor, qui se sont consacrés à son culte; יַיִּבֶּעָרוּ לְבַעֵּל Ps. 106. 28, ils se consacrèrent à Baalpeor.

Pou.: קאָמֶרָה על־מָחְנֵיז II Sam. 20. 8, (une épée) attachée à ses reins, pendue au côté.

Hiph.: אַלְשׁוֹקָר תַּאְמִיד מִרְמָה Ps. 50. 19, et ta langue lie, combine, trame, la ruse, les tromperies.

ת (avec suff. זְּבְּבִי, pl. בְּבִיבִּי, const. יְבָּבְי, 1° Une paire, deux. Des bêtes: אָבֶי I Sam.11.7, une paire de bœufs; בְּבָיר זְבָי I Rois 19.10, deux anes; בְּבָיר בְּבָיר I Rois 19.19. douze paires, attelages, de bœufs. Des hommes: אַבְירִים צְּבָירִם I Rois 9.25, (lorsque nous) chevauchions ensemble (toi et moi), ou que nous étions dans un même chariot; בְּבָיר מָבִיר Is. 21.7, 9, (une paire de) deux cavaliers.— 2°, (une paire de) deux cavaliers.— 2°, עַבְּרָר בָּבָר בַּבְּר בַּבְּר בָּבָר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבָּר בַּבְּר בַּבָּר בַּבְּר בַּבָּר בַבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבָר בַּבְר בַבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בַּבְר בּבְר בּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בּבְר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְר בּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְּב בּבְר בּבְּר בּבְּר בּבְר בּבְר בּבְר בּבְּר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְיר בַּבְּר בַּבְּר בּבְּר בּבְּר בּבְר בַּבְּב בּר בּבְּר בַּבְּר בַּבְּבְיר בַּבְּבְיר בּבְּבְיר בַּבְּר בַּבְּר בּבְּבְיב בּבְיר בַּבְּר בַּבְּר בַּבְיר בַּבְּר בַּבְיר בַּבְיב בּבְּר

לימים f. (rac. מַמַּטַּי, douteux: מַמַּטַּי derrière ton voile; selon les autres: entre les nattes de tes cheveux; d'autres traduisent: outre ce qui est caché en toi, ce que l'on doit passer sous silence; de même: מַנֵּי בַּיִּבָּי Is. 47.2, ôte ton voile, ou: découvre tes nattes, tes boucles.

אַמּוּק m. (rac. אָמַיּל Raisin sec:

I Sam. 25. 18, et cent (gateaux ou grappes) de raisins secs; בְּלֵים וְצִּאָּקִים I Chr. 12. 40, des figues et des raisins secs, ou : des paquets de raisins secs.

רַצְּמַח (fut. יִצְמַח Pousser, paraitre: וְבָבֶּח הַשָּׁרֵח מֵרֶם יִצְבֶּח Gen. 2. 5, et toutes les herbes de la campagne avant qu'elles eussent poussé, ou : ne poussaient pas encore; בַּל־חָצֵץ חַאַמֶחַ לָכֵם מְך בישות Exod. 10. 5, tous les arbres qui poussent (pour vous) dans les champs; יְשַׂעָר שָׁחוֹר צָּמַחוּבוֹ Lév. 13.37, et si des poils noirs y ont poussé; transitif: יַער צוֹמַחַ עַצִּרם Eccl. 2. 6, une foret qui pousse, produit des arbres, c.-à-d. de jeunes arbres, ou : une forêt d'arbres non fruitiers; בַּטֶרֶם הָצְמֶרָם Is. 42. 9, avant que (ces événements) paraissent, arrivent; מַאַרְכָּהְף מְתֵּרֶח הִצְּטָּח 58. 8, et ta guérison paraîtra, arrivera, vite; אַכֶּת מָאָרֶץ הִצְּמָח Ps. 85. 12, la vérité germera, sortira de la terre.

Pi. Même signif.: אַשְּׁכֶּרְ בְּשְּׁכֶּרְ בְּיִלְּכִּרְ בְּיִלְּכִּרְ בִּילְּכִּרְ בִּילְּכִּרְ בִּילְּכְּרְ בִּילְּכְּרְ בְּילִי לְצְבְּיִרְ Jug. 16. 22, ses cheveux commençaient de nouveau à pousser, à revenir.

חֹבֵיץ m. (avec suff. הַּהָבְּיִבְּי Végétation, plante, fruit: הַבְּיבְּיִה הַבְּיִין Gen. 19.25, et tout ce qui pousse de la terre, toutes les plantes; הַיְבָּיבְּי הַבְּיבָּי Ez. 16.7, comme la végétation, les herbes des champs; הַּהָבִי Ps. 65.11, les fruits (de la terre); בּיִבְּיבִי Is. 4.2,

פאני א. (rac. אָבְירִי אָנִי אוֹ Bracelet (qui est attaché au bras): לְּמֵיבּ Gen. 24. 22, et deux bracelets pour mettre à ses bras; אַבְּירִי וְּצָבְיר (אַבְּירִי אַבְּירִי עַבְּירִי אַבְּיר (אַבְּירִי עַבְּירִי עַבְּיר עבּיר עבּירי עבּיר עבּיי עבּיר עבּיר עבּיר עבּיי עבּיר עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּיי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּיי עבּיי עבּיי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּיי עבּיי עבּייי עבּייי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּייי עבּייי עבּיי עבּייי עבּיי

י אָמִיחָה f. Action de pousser: אָמִיחָה Rituel, et que la corne pousse, c.-à-d. que la force, le bonheur, (de David) augmente.

Tessé; le filet, piége; ou celui qui tend le piége, le malfaiteur, le brigand: le piége, le malfaiteur, le brigand: בְּעִיר בַּעִּיר בַּעִּיר Job 18.9, le filet, selon d'autres le brigand, l'arrêtera, prévaudra contre lui; בְּעִיר בַּעִּיר בַּעִּיר Job 5. et le brigand boit, enlève, leurs richesses; d'autres expliquent בּעִייִב : ceux qui sont altérés (٧. אַבָּאָ).

אַמִיּחָת f. (rac. הַבְּיֵּ extinction). Seulement adverbialement: בְּצְּבֶּיתְת Lév. 25. 23, et הַבְּיבְית vers. 30, jusqu'à l'extinction, c.-à-d. à perpétuité, pour toujours.

אָפֶק Etre sec. Part.: יְשָׁבֵיִם צּנְּכְּיָם פּנְּכִּים אַנְּכְּיִם בּנְכְּיִם אַנְיִם צּנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם אַנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם בּנְבְיִם Osée 9. 14, et des mamelles sèches (qui n'ont pas de lait).

עָּטֶר m. (avec suff. צְמָרָר). Laine: בּמֶרָר Ez. 27. 18, et la laine d'unc

blancheur éclatante; בְּבֶּנֶר צָּפֶר Lév.13. 47, dans un vêtement de laine.

ጥርያ n. pr. Semari, fils de Chanaan, Gen. 10. 18, souche d'un peuple chananéen à qui appartenait la ville de Simyra au pied du Liban.

אָטֶרֵיִם n. pr. Semarayim, ville appartenant à la tribu de Benjamin, Jos. 18. 22; תַר צְּמֶרֵיִם II Chr. 13. 4, la montagne de Semarayim.

בּשְּרָהוֹ f. (avec suff. יוֹבְצַבְּי.). La laine de l'arbre (ע.בְּבָּי, c.-à-d. son feuillage, sommet, sa cime: צְּבָּיָרִ הָאָבָי Ez.17.3, le feuillage, la cime, du cèdre; יבַרן Ez. 31. 3, et son sommet s'élevait (entre) au milieu de ses branches épaisses, ou touffues.

אַמְרוּ בַּמּוֹר הַיְּיָר Anéantir: אָמָרוּ בַּמּוֹר הַיְּיָר בְּמֹר. 3. 53, ils m'ont jeté, renfermé, dans une fosse pour m'ôter la vie (exact. ils ont coupé, anéanti, ma vie dans une fosse, ou dans une prison).

Niph.: אָבְיֵהִי מְּקְיַבִּיהְעָּקְּבּ Job 23. 17, mais je n'ai pas été anéanti, exténué, je n'ai pas péri au milieu des ténèbres; אַבָּיבְּיִבְּי נִיְרְבֵּרְ נִצְיִבְיּ וּ Job 6. 17, (les fleuves) quand ils sont réchauffés ils (s'écoulent) tarissent (v. יַרָב,), ou: quand ils sont froids, qu'ils gèlent, leurs eaux se resserrent, se condensent

Pi.: צְּמְּחֵחְנִי מִנְאָרִי Ps.119.139, mon zèle m'a desséché, consumé.

Pilp.: בְּעִירְדְיּנְיִ Ps. 88. 47, tes terreurs, tes arrêts terribles, m'ont exténué, anéanti.

Hiph.: יבאר Ps. 69. 5, ceux qui veulent me perdre sont puissants; אַאָבְּיה אָלִירְשְׁצֵּר אָרָץ Ps. 101. 8, j'extermineral, je tueral, tous les pécheurs de la terre.

וְצְּרְבֶּר־צְּרְ, n. pr. d'un désert: בְּרְבֶּר־צְּרְ le désert de Sin, entre la Palestine et le pays des Iduméens, dans lequel était פַּרְבָּי Nomb. 20. 1, la ville de Cades; יוּבְּיִגְּ Nomb. 34. 4, Jos. 15. 3, par Sin.

אנדרת לצישובם : Nomb.

32. 24, (et faites) des parcs, des étables, pour vos brebis (v. xix).

עלָה m. Brebis: איָר רָאַלְּמָּרם Ps. 8. 8, les brebis et les bœufs (v. אָנָא פוּ צִּאָרָ).

ראָבּין f. (rac. יוֹבָאָ, plur. אָיִבּ et רּיֹנִיץ). אים פורים ביין בעלה פולש: Prov. 22. 5, des épines et des pièges sont dans la voie de l'homme faux; -אָני יקחרה Job 5. 5, et même d'entre les épines il la prendra (la récolte); selon d'autres: l'homme qui a des armes, l'homme armé, la prendra (v. 2°). — 🗣 Bouclier, targe : תַּיַנַק מָבָן רְצִּנְּהִי Ps.35.2, prends ton bouclier et ta targe (ou: tes armes et ton bouclier); וְלְפָּא הַאָּדָת I Sam. 17. 7, et celui qui portait le bouclier, l'écuyer; רָנְעָּוֹא אַרְבֶם אַבְּיִנְיה Amos 4. 2, (l'ennemi) vous enlèvera avec des crocs, ou des hamecons (v. mm). — 3° Froid, fraicheur: Prov. 25. 13, comme פְצִנְּרו־שֶׁלֶג בְּיוֹם קַצִיר le froid, la fratcheur, de la neige, au jour de la moisson.

קניף ou אָנוֹף chethib, pour בָּנִיךְ Is. 62. 3 (v. בְּנִיךְ

רְלְּכִוֹל אֲצוֹרָק. m. Canal, aqueduc: לְכִוֹל אֲצוֹרָק Ps. 42. 8, au bruit de tes canaux (tes cascades, tes flots); אוֹרָבֶע בְּאַנִית II Sam. 5. 8, et qui arrivera jusqu'à la gouttière (jusqu'au haut de la forteresse).

רוב מעל בין Descendre, tomber: בְּתְּצְיֵח מַעֵּל אין Jos. 15. 18, Jug. 1. 14, elle descendit, ou elle tomba, de dessus l'ane; בְּאָרֶעְ בַּעָּרֶע בָּעְרָע Jug. 4. 21, elle enfonça (le clou), ou (le clou) s'enfonça, jusque dans la terre.

אָנִינִים m. plur. (rac. אָבָּדְ, v. דְּתָּדְ 1°). Epine: יְבְּצְּיִרִים בְּצִּבְּירָם Nomb. 33. 55, (ils seront) comme des aiguillons, des pointes, dans vos côtés; יְבָּצְיִרִים אָבָּרַיִרָם Jos. 23. 13, et comme des épines dans vos yeux.

אָנִיתְ m. (rac. אָבֶּד, const. אְיבִּיאָ, plur. היבִּיאָ). Ornement de tête, tiare: מְּמִינִיל Job 29. 14, comme un manteau royal et comme une tiare; וּבְּיִרָּאָ מְלוּכָּה וּ Is. 62. 3 (cheth. אָבִיאָ), une tiare royale (ou un diadème); des femmes: מִינִילִיין

Is. 3. 23, et les coiffes (bandeaux); du grand prêtre : בָּיִהְ בָּיִה Zach. 3. 5, une tiare pure, éclatante.

בּנְיִי בּנִייִר sec, ou être vide; part. pass.: יְשְׁבֵּלִים בְּנִייִר Gen. 41. 23, des épis desséchés, secs, ou vides.

ነቶች n. pr. Senan, ville de la tribu de Juda, Jos. 45. 37 (v. ይሄደ).

אני אין בייים דוביים אין Prov. 11. 2, mais auprès de ceux qui se cachent, s'humilient (les humbles, les modestes), est la sagesse.

Hiph.: יְתַּצְנֵעֵ לֶּכָּח Mich. 6. 8, et s'humilier pour marcher, c.-à-d. marcher, agir, avec soumission, humilité.

Mettre autour, envelopper:

Τροχροφόρι Lév. 16. 4, il s'enveloppera la tête d'une tiare de lin; τροχροφόρι 18. 22.18, il tournera autour de toi une enveloppe, il enveloppera (ta tête) comme d'une tiare, d'une couronne, de maux; ou: il t'entourera d'ennemis comme d'un voile; selon d'autres: il te roulera comme une pelote.

ন্ট্রাম f. (rac. চাহু). Enveloppe, voile, ou pelote (v. l'ex. unique, Is. 22.18, ইছুহু).

নিষ্টাই f. (rac.চুহ), douteux : দ্যুহ্ম লচু দ্যুদ্ধ Exod. 16. 33, prends un vase, ou une bouteille; selon d'autres : une corbeille.

קיני ציקרות Tuyau, canal. Pl.: מְעֵי צְינְקְרוֹת בּאַרְתְּרוֹת Zach. 4. 12, les deux tuyaux ou canaux d'or (par où coule l'huile dans les becs).

 montent, s'élèvent (chacune) au-dessus du mur; selon d'autres: les filles courent pour le voir (Joseph).

Hiph.: אוס (וְהַצְּעִרָרִהּ לְּכֶּלֶהְ תַּלְּהְיֹתׁה Job 18.14, et tu le feras marcher, tu le conduiras, vers le roi des terreurs (la plus grande des terreurs); ou : elle (sa confiance) le conduira vers le roi des terreurs, la mort

עצ m. (avec suff. אַצְבִּיד pl. בְּצָּיִדים). Pas, démarche: שְּׁמָּד אַנְיִד II Sam. 6. 43, six pas; יְסְפּוֹי יִסְפּוֹי Job 31. 4, et il compte toutes mes démarches.

אָעֶדְהָ. (rac. אָעֵדְה. Action de marcher, marche: אָעָדְה II Sam. 5. 24, et אָנָה אֹן אַ דְּעָה I Chr. 14. 15, le bruit d'une marche (de quelqu'un qui marche).

קוֹתְעְצְּ f. plur.: וְיַבְּצְּרֵוֹת Is. 3. 20, espèce de petites chaînes que portaient les femmes comme ornement aux jambes (v. יִּבְּצָּאָ).

וּצְּעִר Incliner, courber, remuer, errer: ובית בינת לְהְפָּתְיַת Is. 51.14, celui qui est courbé (sous les chaines, le captif) sera bientôt délié, ou : celui qui erre (hors de sa patrie, l'exilé) sera bientôt délivré; אַר העָד האָ Jér. 2. 20, tu t'inclines, tu t'étends, ou : tu erres, cours, בישרו בולב ; comme une femme impudique וחים Is. 63. 1, qui marche dans la grandeur, la puissance, de sa force; selon d'autres, transit.: qui fait marcher, errer (les peuples de pays en pays); יַנְשָׁלַחָמְר־לוֹ צֹעָים וְצֵעָרוּי Jér. 48. 12, je lui enverrai des gens qui savent incliner, vider, transvaser, les vases, et ils le renverseront, videront; selon d'autres: des gens qui le feront marcher, qui l'enverront en exil.

Pi.: אַרְטָאַן Jér. 48. 12 (v. le même exemple au Kal).

עור cheth. pour אָעוֹר Jér. 14. 3, 48. 4 (v. גְּעִיר,).

קאנין m. (rac. אָצָאַ). Le voile des femmes: קאָנין הפָאַן Gen. 24. 65, elle prit le voile (et se couvrit); אָניִאָּ 38. 19, son voile.

Petit, jeune, vil, le dernier : יְּתַּצְּיִרִּח Is. 60. 22, et le plus petit deviendra un grand peuple; צְּיִרִּי תַּאַאָּן Is. 60. 22, et le plus petit deviendra un grand peuple; צְיִרִי תַּאַאָּן Is. 60. 22, et le plus petit geren deviendra un grand peuple; צְיִרִי תַּאַאָּן Is petits, les garçons, qui gardent les troupeaux; les plus petits, les moindres, entre les armées ou les peuples; אָלִּרִים אָלִּרִים אָלִּרְיָם בּיַרוּ אָלִרִים Job 32. 7, je suis jeune (en années); יְאָלִרִי תְּבְּיִרוּ אָלִרִי וְּלְבְּיִת אָבִי וְלִבְּיִת אָבִי וּלְבְּיָת אַבִּיר אָלִרִי תְּבְּיִר אָבִי אָלִרִי בְּיַרוּ אָלִרִי בְּיִר אָלִרִי אַלִּרִי בְּיַר אָלִר וְלְבְּיָת Yug. 6. 15, je suis le dernier dans la maison de mon père; petit, vil et méprisé.

אָעִיר n. pr. d'une ville : אָעִירָת II Rois 8. 21, a Saïr.

קצירה (ע. יְצִיר הַרְאָרָהְה Gen. 43. 33, et le plus jeune selon son age, sa jeunesse; מֶבֶרְה בְּיִר מִּבְּיִרְה מִבְּיִרְה מְבְּיִרְה מִבְּיִרְה מִבְּיִרְה מְבְּיִרְה מִבְּיִרְה מִבְּירְה מִּבְּירְה מִבְּירְה מִּבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְה מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִּבְּירְם מִבְּירְם מִּבְּירְם מִּבְּירְם מִּבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְּים מִּבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מְבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מִבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מִבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מִבְּירְם מְבְּירְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְּבְּירְם מְבְּירְם מְּבְּירְם מְבְּירְם מְּבְּירְם מְּבְּירְם מְּבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּבְּירְם מְבְּירְם מְבְּירְם מְבְּבְּירְם מְבְּיבְּירְם מְבְּיבְיבְּבְּירְם מְבְּבְּירְם מְבְּיבְּירְם מְבְּבְּבְּירְם מְבְּירְם

אַיָּל בַּלּרִצְּצֶּן Etre transporté: אַהֶּל בַּלּרִצְּצֶּן Is. 33. 20, une tente qui ne sera jamais transportée ailleurs, qui ne sera jamais levée.

עצ n. pr. d'une ville dans la basse Egypte, Soan, Tanis: שֶּרֵר צִעָּן Is. 19. 11, les princes de Tanis; צַעָן מִצְרָיִם Nomb. 13. 22, Tanis en Egypte.

ת צְּעֻכְבִּיִם n. pr. d'une ville ou d'une contrée dans le pays de Nephthali: באלון הְצְעַבִּיִּם Jos. 19. 33, d'Ellon en Saananim, ou d'Ellon jusqu'à Saananim; selon d'autres, a appartient au mot, et la ville s'appelle Allon-Besaananim.

בְּצְעִים m. plur. Ex. unique: מְצְעָצִירִם II Chr. 3. 10, (deux chérubins), travail de sculpteurs, statuaires (rac. selon d'autres: en forme d'enfants (comme מַצָּצָיִר 2°).

רְצִּעְּקְהּ (tut. רְצִּעְּקִהּ , v. רְצִּעְּקָהּ Crier: אָנֶשְׁרּ Deut. 22. 24, parce qu'elle n'a pas crié; רְצָבְּעָּק הְעָבּ אֶל־פַּרְעֹּר Gen. 41. 55, le peuple cria a Pharaon; אָם־צָּעִק אַל־ Exod. 22. 22, s'il crie vers moi. Avec לְיִר: לֵרָי: II Chr. 13. 14,

ils crièrent à l'Éternel; סְרָהָ אַבְּעַק אָרָ Job 19.7, si je crie à cause de la violence qu'on me fait.

Pi.: יְרְצָּאַ מְעָצֶקּק II Rois 2. 12, et il criait.

Hiph.: ניצְעַל לְימוּצֵל אֶז־הְעָם I Sam. 10. 17, Samuel fit assembler (convoqua) le peuple.

Niph. passif du Hiph.: יַשְּׁצֵּׁלְ אִינִי Jug. 7. 23, des hommes d'Israel furent convoqués, ou s'assemblèrent; וְיַשְּׁצֵׁלְּ וְעָם אַחְרֵי שָׁאוּלִ I Sam. 13. 4, et le peuple s'assembla auprès de Saul.

בַּבְּקַת בְּבֵּי־יִשְׂרָאֵל f. Cri, plainte: צְּבָּקַת בְּבַּי־יִשְׂרָאֵל Exod. 3.9, le cri des enfants d'Israel; בּבְּקַת בָּבְּי Job 34. 28, les cris, plaintes, du pauvre; בּבְּילָת אָבְּכָּקִים אֶּח־פְּנֵי דֵי Gen. 19.13, parce que leur cri, c.-à-d. le cri à cause d'eux, ou le cri de leurs crimes, est devenu grand, fort, devant l'Éternel.

ללא יִצְּעָר Etre petit, vil, faible: יְלְאַ יִצְּעָר Jér. 30. 19, et ils ne deviendront pas vils, ils ne tomberont pas dans l'abaissement; יְרַצְעָר Job 14. 21, et s'ils sont vils, méprisés; עֵרְיַחַשְּׁעֵרִים Zach. 13. 7, (j'étendrai ma main) vers ceux qui sont petits, faibles.

עוער et צוער (petitesse) n. pr. d'une ville, Soar (Segor), appelée ainsi parce qu'elle était petite, Gen. 19. 20; בַּלַר vers. 23, a Soar (appelée aussi בָּלֵר, v. Gen. 14. 8).

לפרם צַעָרָא אַנְרָא: f. Peine, travail : לְּפֹּרָם צַּעָרָא אַנְרָא Aboth, la récompense sera selon (en proportion de) la peine.

אַפֶּר (v. צְּמֵר (v. צְּמֵר (v. צְּמֵר (v. צְּמֵר Lament. 4. 8, leur peau est attachée, collée, sur leurs os.

אַקרַיִם נִּם־אֵלֹדָי Osée 9. 8, la sentinelle d'Ephraim, le prophète, (devait être) pour mon Dieu; ou : le prophète d'Ephraim était avec mon Dieu; ou: Ephraim regarde vers, espère en mon Dieu; צוֹמוֹת רָעִים וְטוֹבִים Prov. 15. 3, (les yeux de Dieu) contemplent, observent, les bons et les méchants; Prov. 31. 27, elle צוֹפְיֵח חַלְּיכוֹח בּיחָה considère, surveille, les allées, la marche, de sa maison ; ציניו בַּגוֹיִם הִצְּפֵיכָה Ps. 66. 7, ses yeux regardent, observent, les nations; יצה ביני ובינה Gen. 31.49, Dieu regardera entre moi et toi, jugera entre nous; צוֹפֶּח רָטָשׁע לַצַּוּרִיק Ps. 37. 32, le méchant observe, c.-à-d. épie, le juste, וַצַּמַּרּ רִּיּא אֵלֵּי־דָּרֶכָּב Job 15. 22, il est regardé, épié, menacé, par l'épée; il est destiné à l'épée (pour way part. pass.).

Pi. 1º comme Kal. Regarder, attendre, chercher quelqu'un des yeux, esperer en lui : יֵד הֶּנֶהְ מְצָּפֶּת I Sam. 4.13, (Éli était assis) à côté du (près du) chemin, regardant, attendant; דַּצְמֵּר חמצמת Is. 21. 6, pose le gardien, la sentinelle; קיצָפֶּיךְ Mich. 7. 4, tes prophètes; אָמִרנוּ אֵל־גוֹיר Lam. 4. 17, nous avons espéré en un peuple. Avec : ואַנִי בּיִי אַצַּפְּדוּ Mich. 7. 7, mais moi j'espère en Dieu; et seul : ואצפור Ps. 5. 4, et je lève les yeux, j'espère. -2º Couvrir quelque chose (d'or, d'argent, etc.): יְצִפּיּתְ אֹתוֹ נָחָב טָחוֹר Exod. 25.24, tu couvriras (la table) d'or pur; וַרְצֵּמֵּרוּ וָתִוב I Rois 6. 20, il le couvrit d'or: משח השת II Chr. 4.9, il couvrit (les portes) de cuivre.

Pou.: מְצְפִּדם הַדְּנָב Exod. 26. 32, (des colonnes) couvertes d'or; בֶּטֶר מְינִים Prov. 26. 23, l'argent qui n'est pas encore purifié, et qui est placé, tendu (sur un vase), qui couvre le vase.

32.6, le pays de ton inondation, pour: ton pays inondé, l'Égypte; ou : le pays dans lequel tu nages, c.-à-d. le pays entouré de rivières (rac. אָבּאַב); selon d'autres (rac. אָבָּאַב): le pays vers où

ton regard s'élève, même la partie haute du pays.

יא אַפּר n. pr. Sepho, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; אַפִּר I Chr. 1. 36.

אַפּאָי m. (rac. אָפָּדְיּ Pi. 2°). Couverture de métal: אָפּאָרִי לַמְּיִבְּי Nomb. 17. 3, 4, (les lames d'airain) formaient une couverture de l'autel, servaient à couvrir, revêtir, l'autel; אַפּרָי בַּיְפִּיּן דְּ. 30. 22, ce qui couvre tes idoles d'argent.

nant à la tribu de Gad, Jos. 13. 27.

אָפֿוֹן (ע. צְּמְדּוֹן) n. pr. Sephon, fils de Gad. Patron.: אַפֿוֹנִי Nomb. 26. 15.

אַפֿוני m. adj. Qui est du nord: בְּיִבְּינִי Joel 2.20, et le peuple, l'armée, du nord; selon d'autres: une espèce de sauterelles qui viennent du nord.

עַפּוּעַ cheth. (v. אָפֿוּעַ).

לפורים des deux genres (rac. אָבֶּרִים, pl. Oiseau, spéc. petit oiseau (passereau): אָבּרִים אָבּרֹים Prov. 7. 23, comme l'oiseau qui court, qui se jette, dans le filet; רְבָּיִר בְּיִר Ps. 84. 4, même le petit oiseau (le passereau) trouve une maison; בְּלִיבְּיִר בְּיִר Deut. 14.11, tout oiseau qui est pur; collect.: מל צָּמִר בִּירוּ Gen. 7. 14, tous les oiseaux.

רוֹשֵּׁצְ n. pr. Sephor, père de Balak, roi de Moab, Jos. 24. 9.

רבּשָׁר ou רְשַּׁילֵע n. pr. m. I Chr.7.35. הַחֲשַׁצֵּ f. Cruche, coupe: בַּשַּׁרֵת תַשָּׁבֶּע f. Sam. 26. 11, une cruche a eau, ou une coupe; מָנֵת I Rois 17. 12,

et la cruche, ou le vase, qui contient l'huile (rac. npx).

יָּאָלְי (v. יִאַלָּי).

בּאָבְיהֵי f.(rac. רְּשָׁבְּי f.). Espérance: בּאַבְּיהָי Lament. 4. 17, dans notre espérance, tant que dura notre espoir, nous espérions (en un peuple), ou : sur notre donjon nos regards étaient attachés (sur un peuple).

ነነት¥ (attente, souhait) n. pr. Sephion, fils de Gad, Gen. 46. 16 (v. ነውዳ).

The property of Gateau: מַּבְיבִית הִירְבָּע Exod. 16. 31, comme un gateau pétri avec du miel (rac. הַּבָּע, peut-être d'après la forme du vase dans lequel on le fait cuire, v. הַּבְּעֵבּע.

ንትሂ chethib, pour part. de part. Ps. 17. 14.

עַפְּע m. (rac. אָפָּדֶ). Fiente; plur.: קָּמָּל chelh. אָמִּיבְי תַּמְּכָּר Ez. 4. 15, la fiente de bœuf.

קּרְעָהָן f. Ex. unique (rac. אַבָּאָ), pl.: מּיִנְאָדְּיִר Is. 22. 24, les rejetons et les nouvelles pousses, c.-à-d. les enfants de l'un et de l'autre sexe (v. בּיִגְאָדִיּן; selon d'autres : les enfants et leurs enfants.

אָפִיר m. chald. Même signif.: אָפִיר ציִין Esdr. 6. 17, et des boucs.

לְפִּירָה הְשִּאָבּה Is. 28.5, et comme une couronne, un diadème, de beauté.—
2º Cercle, au fig.: יְלִּאָּהְה בַּאַבּה בַּאָה בַּאַבּה בַּאָרָה אַלָּה בּצִירָה אָלָה בּצִירָה אָלָה בּצִירָה בּצִירָה אָלָה בּצִירָה בּצִירְה בְּצִירְה בְּיִּירְה בְּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצְירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצִירְיה בּצְירְיה בּצְירְיה בּצְייה בּצְייה בּצְייה בּצְייה בּצִירְיה בּצְייה בּצִיייה בּיייה בּצִיייה בּצִיייה בּיייה בּצִיייה בּצְיייה בּיייה בּייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּייה בּיייה בּייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּיייה בּ

יַּפְיּת f. (rac. אָבָּית). Garde: אָבָּית f. (rac. אָבָּית). Garde: אָבָּית Is. 21. 5, que la garde, la sentinelle,

garde, veille (v. hax à hax); ou qu'on garde, veille, dans la guérite (d'autres traduisent: préparez la lampe).

וֹבְּעִפֹּן (fut. יְצִפֹּן) 1° Cacher, proteger. défendre : נְתְּצְיָנְיִנִי Exod. 2. 2, elle le cacha; יְמְצָּמָן Jos. 2. 4, elle le cacha (elle cacha chacun d'eux à part, ou, pour יְמְצָשְׁנָם: elle les cacha); part.pass.: יִחְלְלוּ אָרו־צְסוּנִר Ez. 7. 22, et ils violeront mon endroit caché, c.-à-d. mon sanctuaire; יִצְּפְנֵנֶר בְּסְכֹּה Ps. 27. 5, il me cache, me protége, dans son tabernacle; אָמוּנֶּק 83. 4, ceux que tu protéges. — 2º Se cacher pour tendre des piéges ; יְצִשְּׁנָהוּ לְנָקִיי Prov.1.11, tendons des piéges en secret à l'innocent; דאָפּט לְנִפְשׁתִם 1. 18, ils tendent des piéges à leurs âmes; seul : יַנוּרוּ יִצְמוֹנוּ Ps. 56. 7, ils s'assemblent, ils se cachent. — 3° Conserver, réserver, épargner: אַטַּר־צָּפַוּנָהָ לִירֵאָיך Ps. 31. 20, (ta bonté) que tu as réservée pour ceux qui te craignent; אַבְּשַּלָּא בְּטִנָם (keri) Ps. 17. 14, et tu remplis leur ventre de ce que tu réserves, c.-à-d. de tes biens, tes trésors; אַפָּנָהַ בָּלְכָבָה Job 10. 13, et tu conserves, tiens caché, tout cela dans ton esprit; הַאָּפוֹן אָחַה Prov. 2. 1, (si) tu conserves, caches, dans toi, dans ton esprit (mes préceptes). - 4º Arrêter, priver de : צְּמְנֵיתָו צָּפַּן־רוּתַז Prov. 27. 16, celui qui veut l'arrêter (pour qu'elle ne querelle plus) est comme s'il voulait arrêter le vent, ou, sens 1°: qui veut cacher ses paroles (pour qu'on ne les entende) comme s'il voulait cacher le vent; לַבֶּם צַּפַנְהַ מְשָׁכֵל Job 17. 4, tu as privé leur cœur, esprit, d'intelligence.

Niph.: לֹּהִינְצְּפְנֵי צְּמְרֵי צִּמְרֵי לְּחָרֵּבּ Job 24. 1, les temps ne sont pas cachés (par le Tout-Puissant), ou : les sorts ne lui sont pas cachés; בְּיִבְּיַן צְיִינְיִ Jér. 16. 17, leur iniquité n'est pas dérobée (à mes yeux); אַפָּיִרִיץ לַפְיִרִיץ Job 15. 20, (et les années) qui sont réservées, destinées, au tyran, ou : les années (de sa vie ou de sa tyrannie), lui sont cachées, inconnues.

Hiph.: יַּנְאָמִינוֹ Exod. 2. 3, (elle ne

pouvait plus) le cacher; যুগ্দান চিন্দার Job 14.13, que tu me mettes à couvert, que tu me conscrves, dans le Scheol.

קריים (Dieu le protége) n. pr. 1° Le prophète Sephania, fils de Chusi (Sophonie), Soph.1.1.—2° Sephania, fils de Maaséia, prêtre, Jér. 21, 1 (מַנְיָנִים 37. 3).—3° Zach. 6. 10.—4° I Chr. 6. 21 (le même est appelé אַרְיּאֵל 6. 9).

תְּבְיֵת n. pr. Nom que Pharaon a donné à Joseph, Gen. 41. 45, et qui signifie, selon les uns: qui découvre, connaît, les choses cachées (v. אַבָּיִב et 'יִבְיַבְיּבּ); selon les autres, en langue égyptienne: le sauveur ou le salut du monde.

(de la race du serpent) il sortira une vipère (un basilic).

עלעני m. (formé de אָבֶּעָר, ce qui appartient à la race des vipères). Vipère, basilic : מְּאַרֵּת צְּעְלֵּיִרִי Is. 11. 8, l'œil ou la caverne du basilic : מְּאַרִּת צִּעְּלִיִּרִי Jer. 8. 17, des serpents et des vipères ; ou, adj.: des serpents très venimeux.

"אַלְּיִרְ part. pass.: אַלּהְיִם צְּעָהִיִּם Aboth, ils étaient pressés, serrés.

קצַבְּעָּ Pi. (rac. קַבְּעָּי, onomatopée. Gazouiller, chuchoter: הְצַבְּעָבְיָם Is. 10. 14, (un oiseau) qui gazouille; קּבְּבְּעָבְיָּבְ בַּּגַּ אַ אַבְּעָבְּעָבְ בַּּגַ אַ אַבְּעָבְּעָבְ בַּּגַ אַבְּעָבְּעָבְ 8. 14, ainsi je gazouille, je crie; דּיִבְּעָבְיַבְ 8. 19, (les devins) qui chuchotent, qui parlent tout bas.

កក្សុះកុម្ភ f., douteux. Ex. unique:

¡ফেলু সন্ত্ৰুম Ez.17.5, il l'a placé, planté,
en (ou comme) un saule; selon d'autres: comme rejeton; d'autres traduisent: dans une terre inondée, c.-à-d.
bien arrosée (de ਸ਼ਾਡ).

לשני (יִדְּצְּלֵּרְ Ex. unique: לְשׁבֹּרְיִבְּעִּלְרָּ Jug. 7. 3, qu'il s'en retourne de bonne heure (le lendemain matin) de la montagne de Galaad (de בְּקַרָּתְּ ou : qu'il fasse le tour pour s'en aller de la montagne, etc. (v. יִדְּלָּבָּרָ

אָפָּר chald. des deux genres (v. יוֹשְּגָּי hébr.). Oiseau : אַיְרָי מְיַבְיּאָ Dan. 4. 9, les oiseaux du ciel; יְצְפַּרְיָאָ 4.11, et les oiseaux; קיִצְפַּרִין 4. 30, comme les oiseaux.

עַרְדֵּעֵץ m. (comme collect. fém.). Grenouille: יָפֶרוּ דַאָפֵּרְדְּעִים Exod. 8. 7, les grenouilles se retireront; collect.: מַשְּפֵלְדַעֵּע פַּאַפּוּרָדַע 8. 2, et les grenouilles sortirent (des eaux).

femme de Moïse, Exod. 2. 21.

רְעָשִׁר m. (rac. אָמִדּג). 1° Ongle: רְעָשִׁר Deut. 21.12, elle se coupera (arrangera) les ongles; selon d'autres: elle laissera pousser ses ongles (י. אַפָּטָּר, לַעָּשָׁר Jér. 17.1, avec une pointe de diamant (ou d'acier).

תְּשָׁלְּ f. (rac. הְשָּׁבֶּ ou בְּשָׁלְ. Chapiteau: יְּבֶּלְּרִיאִשׁיּ וּ II Chr. 3. 15, et le chapiteau qui était au haut (de chaque colonne).

רְּבֶּץ (donjon) n. pr. Sephhat, ville chananéenne; appelée aussi דָּרְמָּח Jug. 4.17.

ጥርትሃ n. pr. La vallée de Sephatha, près de Maresa, dans le pays de Juda, II Chr. 14. 9.

ים אָנִים pl. (v. אָרָל.). אָקלנ n. pr. (v. אָקלנ.).

יַבְּיבֶל תַּצִּקְלִנוֹ m. Poche, besace: בְּיבֶל תַּצִּקְלִנוֹ Il Rois 4. 42, (il apporta aussi) des épis frais, du froment nouveau, dans sa poche (besace).

אר et אין (rac. אין ou פור, avec suff. אָרִים, plur. צָרִים) m. 1ºAdversaire, ennemi : תַּבֶּר מָבֹּרֶר אָרְוַכֶם Nomb. 10. 9, l'ennemi qui vous combat, attaque; אַרִי Job 16.9, mon ennemi; צרים Deut. 32. 27, leurs ennemis, persécuteurs; adj.: אָרשׁ צֵר וְאוֹרֶב Esth. 7.6, un homme hostile (notre adversaire), un ennemi. – 2º Détresse, affliction, adversité: יב חרחבת לי Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large; נַיַּרָא ; 18.7, dans mon affliction בַּצַּר־לָּר מצר לחם 106. 44, il (les) a regardés dans leur affliction; אר ופצוקה Job 15. 24, l'adversité (le trouble : et l'angoisse (v. fem. מבר נחשבה: - 3° Pierre (צרה מים אור). Is. 5. 28, (la corne du pied de ses chevaux) est pareille à la pierre, est dure comme des cailloux.

אַ adj. Étroit: אָנָ שוֹּיְטְיָם Nomb. 22. 26, en un licu étroit; אָנָ בּיִייִה Job 41. 7, un sceau étroit, c.-à-d. ferme; מִירַלִּי הַשְּׁנְיִם Is. 49. 20, le lieu est trop étroit pour moi.

אר n. pr. Séer, ville appartenant à la tribu de Nephthali, Jos. 19. 35.

בְּבֵר Kal inusité. Niph. Être brûlé: בְּבִר בְּהִ מְּלִּשְׁנְים Ez. 21. 3, et tous les visages en seront brûlés (ou rougiront de honte) (v. יְרֵב et בַּיָּה); de la

בֶּרֶבֶּח חַשְּׁחִין יִדּא: 1º Subst.: בָּיָרָ Lév. 13. 23, c'est une marque de brûlure, une cicatrice de l'ulcère; בְּיֶבֶּח 13.28, c'est la cicatrice de la brûlure. — 2º Adj. Brûlant: מְאַשׁ צְּרָבָּח Prov. 16. 27, comme un feu brûlant, dévorant.

אַרָרָה n. pr. Seréda, ville appartenant à la tribu de Manassé, I Rois 11. 26 (אַרָרָה Jug. 7. 22, et אָרָרָה I Rois 4. 12).

לְּרֶהְיּ לָּנְרִי f. (de צֵי.). 1° Ennemie: הְּבְּעֶּסְהְיִי I Sam. 1. 6, et son ennemie, sa rivale, l'affligeait. — 2° Angoisse, affliction, peine: אַבְּירִינְיּשִׁ Ps. 120. 1, lorsque j'étais dans l'affliction; אַבְּירִינְיִּשִׁי Gen. 42. 21, l'angoisse de son ame; בְּיִרִינְיִיִּיִּי הְיִּבִּייִּרְיִיִּיִּ הְּצִּילִינְיִי Ps. 34. 18, et il les sauve de toutes leurs peines, souffrances.

ארייה אין ארייה ארייה et ארייה n. pr. Scruiah, fille d'Isaïe, mère de Joab, I Sam. 26. 6, I Chr. 2. 16.

אָרוֹעָה (lépreuse) n. p. Seruah, mère de Joroboam, I Rois 11. 26.

אָרוֹד (ע. אַרוֹד).

י גְּרוּת ְּלֵּרְ f. Étrécissement : תְּצֶרוּת Rituel, par un œil étroit, c.-à-d. jaloux, envieux.

Pousser de forts cris. Part.: מֵר צֹּרֵחַ Soph.1.14, (le héros) poussera des cris forts et amers.

Hiph.: אַן־יבָּרִיתַ Is. 42. 13, et il jettera des cris de guerre.

איש ביר : (de יצ Tyr) : איש ביר זיך Tyrien (de יצ Tyr) : אָלְשׁרָים זְּרָם Rois 7.14, un homme de Tyr; יְלַשִּׂרִים בּצַּלָּרִים בּצַּלַרִים בּצַלַּרִים בּצַלַּרִים בּצַלְּרִים בּצַלְּרִים בּצַלְּרִים בּצַלְּרִים בּצַלְּרִים בּצַלְרִים בּצְלְרִים בּצְּלְרִים בּצְלְיבְיִים בּצְּלְרִים בּצְלְיבְיִים בּצְּלְרִים בּצְּלְיבְיִים בּצְּלְרִים בּצְּלְיבְיִים בּצְּלְיבְּיִים בּצְייִים בּצְילְים בּצְילִים בּצְילְים בּצְּלְים בּצְּלְים בּצְּלְים בּצְּלְים בּצְילְבְּיִים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִיבְּיִים בּיִיבְּים בּיִּבְּעִים בּיִיבְּעִים בּיִּבְּעִים בּיִּים בּיִּבְּעים בּיִּבְּעִּים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּעִים בּיּבְּעִּים בּיּבְּעִים בּיִּבְּעִּים בּיּים בּיּים בּיּבּעים בּיבּים בּיּבְיבּעים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיביים בּיבּיים בּיביים בּיביים בּיבּיים בּיביים ב

ינְינִי ה' m. (rac. בְּיָדָה, avec הְצְּיִר , pause תְצְיִר . Résine odorante, baume : תַצְיִר בַּיִּרְעָּר . Jér. 8. 22, n'y a-t-il plus de baume dans Galaad?

ጥያ n. pr. m. I Chr. 25. 3.

אַריָּנון (אַ (אַריָּנון).

ת יותרם. (אַרִיהִים, pl. אָרִיהַ). Tour, donjon (d'où la sentinelle crie; selon d'autres: qui brille au loin): רְיָשִׁישׁיּ עֵּלִי Jug. 9. 49, et (les) placèrent autour de la tour; בּבְּאַרִיהַוּ I Sam. 13. 6, et dans les tours.

יְצֵל Avoir besoin. Hiph.: יְצֵל מַּצְרֵיכֵם et ne nous laisse pas avoir besoin.

קיל m. Besoin: קָּכֶּל־צָּרְכֶּהְ II Chr. 2. 15, selon tout ton besoin.

אָרְעָה f. Guépe, frelon (selon quelques-uns: maladie, plaie); collect.: יְשֵׁלְּחְהֵר אָח־חַאַרְעָּח לְּשָּׂנָהְ Exod. 23. 28, j'enverrai devant toi des frelons (ou: des maladies, des plaies).

אָרְעָר (place des guêpes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 33; אָרְעָרוּ I Chr. 2.54, et אָרְעָרוּר 2. 53, de Sorea.

רַצְילֵץ f. (rac. צְּבֶשֶׁר שִׁר lepre: des hommes: בַּע צְּבְעֵּר מִּר חִוְיֶּח מְּאָרָם Lev. 13. 9, si la plaie de la lèpre se trouve à un homme; des habits: וְחַבֶּגֶר מִּדְּיִדְיִיךְ 13. 47, si un vêtement est infecté de la plaie de la lèpre; des maisons: קנְיַחָלָּי נְצָל צָרַעֵּא בְּבֵיתוֹ אֶּרֶץ אֲחְנַּחְכֶּם 14.34, et que j'aurai frappé de la plaie de la lèpre quelque maison dans la terre que vous posséderez.

Niph.: יְיִבֶּרְפֹּרְ רַבְּרִם Dan. 12. 10, beaucoup seront éprouvés comme par

le feu.

Pi.: אָבְאָם הְאָשׁן Mal. 3. 2, car il est comme le feu qui fond les métaux, ou : le feu de l'orfévre.

'P'' (orfévre) n. pr. Melchiah, fils de Sorephi, Néh. 3.31; selon d'autres: fils de l'orfévre.

ראָן (fonderie) n. pr. d'une ville entre Tyr et Sidon; אָבְּיבְּיִי I Rois 17. 9, 10, (va) à Sarephath (Sarepta); אַרָּאָד Obad. 20, jusqu'à Sarepta (d'après une tradition, ראַבְּיבּ signifie aussi la Gaule, la France).

אותה Osée 4. 19, le vent l'a comme liée (sur ses ailes), l'a emportée; נְתְּתְיֵינֶת בְּרָרֹת II Sam. 20.3, et elles demeurèrent enfermées. — 2º Opprimer, combattre, être hostile : וצררו אַחַכֵּם Nomb. 33. 55, ils vous combattront; וצרָרֵי יִדוּרְבָּת Is. 11. 13, et caux qui opprimaient Juda, ses ennemis, ou: les ennemis (d'Ephraim) qui étaient de Juda. Avec צררים הם לכם: ל Nomb. 25. 18, ils se sont montrés hostiles, ennemis, a votre égard; בְּכָל־צוֹרְרָי Ps. 6. 8, à cause de tous mes ennemis; לצריר בינות שרוחה Lév. 18. 18, (tu ne prendras pas la sœur de ta femme) pour l'offenser, pour rendre sa sœur sa rivale et pour découvrir sa nudité (v. my 1°). — 3° Etre à l'étroit, être affligé, dans l'angoisse : מר צר-לר Ps. 31. 10, car je suis dans l'angoisse; ער אַר לָכֶם Jug. 11. 7, (maintenant) que vous êtes dans l'angoisse, l'affliction; צר־לָּר מָאֹר II Sam. 24. 14, je suis dans une grande angoisse, perplexité; צר־לָר עָלֵרְהְ II Sam. 1. 26, je suis dans la douleur à cause de toi (fut. בצר et יצר v. à II יצר).

Pou.: יְּמְדֵירֶם Jos. 9. 4, (et des vaisseaux pour le vin rompus) et liés, ou recousus.

Hiph. (תְּצֵר, inf. יְנְצֵר לְּךָּ: (תְּצֵר בְּרָּה). 18.52, il te pressera, t'assiégera (dans toutes tes villes); עַּנְברוּ לְּנָער וּלְנָער Néh.9.27, ils les ont opprimés; וּנְצֵרוּ לַנָער לַנָּער לַנָּער אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּער אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּער אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּאָר אַנָּאָר אַנּאָר אַנָּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אַנּאָר אָנָאָר לְּבָּער לָּנָער לְּבָּער לְבָּער לְבִּער לְבָּער לְבִּער לְבָּער לְבִּער לְבִּער לְבָּער לְבִּער לְבָּער לְבִּער לְבִּיי לִייב לְבִּיר לְבִּיב לְבִּיי לִייב לְבִּיי לִייב לְבִּיי לִבְּיי לִבְּיי לִיבְּיי לִבְּיי לִיבְּיי לִיב לְיב לִיב לִייב לְיב לִיב לִייב לְבִּיי לִבְּיי לְבִּיי לִבְּיי לִבְּיי לִיבְּיי לִיי לִיב לִייב לְיב לְבִּיי לְבִּיי לִיבְּיי לִייב לְיב לְבִּיי לִיי לִיבּיי לִיב לִיי לִיב לִיי לִייב לְיב לִיב לִיי לִיבְּיי לְבְּיי לִיב לְיב לִיי לִיב לְיב לְיב לִייב לְיב לְיבִּיי לְיבִּיי לְיבִּיי לְיבִּיי לְיבִּיי לְיבּי לִיי לְיב לְיב לְיב לְיב לְיב בּיי לְיבִּיי לְיבּיי לְיבּיי לְיבּיי לְיבּיי לְיבּיי לְיבּיי לְייי לְיבּיי לְיבִיי לְיבִּיי לְבְּיי לְבִּיי לְיבִּיי לְיבִיי לְיבּיי לְיבִּיי לְיבִּיי לְיבּיי ל

 sans qu'il en tombe à terre un seul grain.

יְּבֶרָה n. pr. (v. אָרֵהָה). רְּבָּרָה n. pr. m. I Chr. 4. 7. ת. pr. Séreth Hassahar, ville apparte nant à la tribu de Ruben, Jos. 13. 19. אָרָתְוּ n. pr. (ע. הַיָּבֶּאָ).

7

אף יות (rac. איף). Ce qui est vomi : יותף אַב שַּלב שָׁב בַּעל־בְּאָב יַּשְׁב בַּעל־בְּאָב יַּשְׁב בַּעל־בְּאָב יַּשְׁב בַּעל־בַּאָב יַּשְׁב בַּעל־בַּאָב יַּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּשְׁב בַּעל־בַאָּב יִּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּיִּב בַּעל־בַּאָב יִּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּיִּב בַּעל־בַּאָב יִּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּשְׁב בַּעל־בַּאָב יִּיִב בַּעל־בַּאָב יִּיִּב בַּעל־בּאָב יִּיִּב בַּעל־בְּאָב יִּיִּב בַּעל־בְּאָב יִּיִּב בְּעל־בְּאָב יִּיִּב בְּעל־בְּאָב יִּיִּב בְּעל־בְּאָב יִּיִּב בְּעל־בְּאָב יִּיִּב בּעל־בְּאָב יִיּבּי בּעל־בּאָב יִּיִּב בּעל־בּער בּאַב בּעל־בּיב בּעל־בּאב יִיבּיל בּאָב יבּער בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעלּיב יִּיבּיב בּעל־בּיב בּעלּיב בּעלּיב בּעל־בּיב בעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־ביב בּעל־בּיב בּעל־ביב בּעל־בּיב בּיב בּיבּיב בּעל־בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּעל־ביב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־בּיב בּעל־ביב בּעל־בּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבּיב בּיבייב בּיביב ב

רְאָרָ (rac. רְאָּבָּי ou אָּדִי) Un oiseau aquatique et du désert (le pélican?): אָדִּין בּעָּר בּיִי Lév. 11. 18, Deut. 14. 17, et le pélican (un des oiseaux immondes); וְלַאַד מִּרְבָּר Is. 34. 11; const.: לְלָאֵד מִּרְבָּר Ps. 102.7, (semblable) au pélican du désert.

קב m. (רְבַר חַבָּב). Nom d'une mesure de capacité: וְרֹבֵע חַבָּר II Rois 6. 25, et le quart d'un kab (un kab est le sixième d'un מְבִּרם); plur. "מָבָּרם".

קבְּה (נְמָב ou מְבָּב). Estomac: יְתְּקָבְּה Deut. 18.3, et l'estomac (des animaux).

אקר (rac. איף סע אבן). Ventre: הּתְּבֶּף f. (rac. איף סע אבן). Ventre: הּתְבָּף f. (rac. איף איף אין Nomb. 25. 8, (il perça) aussi la femme dans le ventre, (exact. dans les parties que la pudeur cache); selon d'autres, comme האָף:

(il perça) la femme dans sa tente, chambre.

קְּבְּהְ וֹ, (rac. קבָב). Tente, alcôve: אָל-חַקּבָּה Nomb. 25. 8, (il entra après l'Israélite) dans la tente, la chambre, où était le lit (l'alcôve).

אָבּרְץ. m. (rac. קבץ). Foule ou aması קביץ: Is. 57.43, la foule de ceux que tu as assemblés pour te secourir, ou : l'amas de tes idoles.

קבּרְרָהָ f. (rac. קבּר, Sépulture, inhumation: יְּמְבֵּר יְמְבֵּר Jér.22.19, il sera enterré de la sépulture d'un ane, c.-à-d. comme on enterre un ane. — 2° Sépulcre, tombeau: קבְרַת-רָתַל Gen. 35. 20, le sépulcre de Rachel; בְּרַרְרָתְלָּ 47. 30, dans leur sépulcre.

קבל Kal inusité. Pi. Prendre, recevoir, accepter, agréer : וַיַּקַבְּלֵם דַּוִיד I Chr. 12. 18, David les reçut (bien); וַנַקבלוּ חַכֹּחַנִים אַת־חַנִּם II Chr. 29. 22, et les prêtres prirent le sang (des taureaux); אַם אַת־תַּשוֹב נְקַבֵּל — וְאֶת־תְּיָע לֹא Job 2. 10, puisque nous avons reçu le bien (de la main de Dieu), pourquoi n'en recevrons (accepterons)nous pas les maux? ילא קבל Esth. 4. 4, mais il ne (les) accepta pas; קימה וְקבלה 9. 27, les Juis consirmèrent et agréèrent (s'obligèrent de fêter); , Prov. 19.20, et reçois, écoute יְקַמֵּל מּיסָ־ l'instruction (de la " מַּבְּלָה tradition et la cabbale, la science cabbalistique).

Hiph.: בּקְבָּלְּאוֹם Exod. 26. 8, 36. 12, les nœuds, ou les cordons, doivent se répondre, c.-à-d. être placés vis-à-vis (l'un de l'autre).

קבל ביל ביל ביתא chald. Recevoir. Pa.: קַבַּל

Dan. 6. 1, (Darius) recut, prit, le règne; וְיַקְבְּלוּן מַלְכוּיָת 7. 18, ils recevront le règne, ils entreront en possession du royaume.

et קבל, chald. Le devant, la face, sculement comme preposition. לַקְבֵל נָבְרְשָׁהָא : 1° En face, vis-à-vis לָקַבַל Dan. 5. 5, vis-a-vis du chandelier. — 2º Devant : קאַם לְּקַבְלָהְ 2.31, (la statue) se tenait debout devant toi; וְלָּמֶבֶל אֵלְפָּא 5.1, et devant ces mille (seigneurs). לַקַבַל מִלֵּר : (פָּנִים הַ מִפְּנֵי .v • מְפָנִים (פְּנִים הַ מִּפְנֵי סַלְּמָא 5. 10, à cause des paroles du roi; בּקבל דְּנָת Esdr. 4. 16, à cause de cela. Tout comme, parce que, פַל־מָבַל הִי c'est pourquoi : בַּל-קבֵל דָּר מַרְזָלָא Dan. 2. 40, tout comme le fer (brise tout); לביקבל הי־מְדֵעבן וואא 6. 8, parce qu'il était très fidèle; בַל־מֶלֶהְ הַר בָּל־מֶלֶה הַי בָּל־מָלֶה בַּל 2. 10, c'est pourquoi (aucun) roi, quelque grand qu'il soit; בַּל-קבֵל דְּנָח 2.12, à cause de cela, par cette raison.

קְּבֶּל-שָׁם II Rois בָּבֶל-שָׁם II Rois לָבָל עָם 15. 10, devant le (en présence du) peuple.

קלל m. L'opposé, ce qui est contre: לְּבְלּי Ez. 26. 9, ce qui frappe, ce qui pousse, contre (les murs), les machines de guerre; ou : קּוִי les coups, שְׁבָּי de ses armes.

אָרָם נְּעָבּר אָרָם בְּר בְּעָבּר אָרִם בִּר בְּעָבּר אָרִם בְּר בְּעִר אָרָם בְּעָר אָר אַר בּעָבּר אָר בּעָבּר בְּעָבּר בְּעָבּר בְּעָבּר בְּעָבּר בְּעָבּר בְּעַבּר בְעַבּר בְּעַבּר בְעַבּר בְעַבּר בְעַבּר בּעַבּר בּעַבּע בּעַבּר בּעַבּר בּעַבּר בּעַבּר בּעַבּר בּעַבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבר בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבר בּעבּע בּעב בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעבּע בּעב בּעבּע בּעבּעב בּעב בּעבּע בּעבּעב בּעב בּעבּע בּעבּעב בּעב בּעבּע בּעבּעב בּעב בּעבּעב בעביב בעביב

Is. 54. 17, 22, (toi qui as bu) jusqu'à la lie du calice (de בְּבֶּף se fixer, v. "בְּבָף ce qui se fixe, s'attache au fond); selon d'autres: רְבָּיִם vase qui sert de בּים coupe, vase, calice à boire (de בְּבָף inusité, être rond, voûté; v. בַּיִּבָף, רִבְּיָבָּיִם).

יי עבע ' Une chose fixe, permanente:

קבע Aboth, fais de l'étude de la loi une chose fixe, permanente.

רְּמְלֵץ ((עול יְמִלְץ) Recueillir, amasser, assembler, rassembler: צַּיְלְבֶּלְץ אָדִּיכָּל־אֹבֶל Gen. 41. 48, il amassa tous les grains; יְאָדִיכְּלּיִם בְּלְבָּוֹת וֹשְׁ Deut. 13. 17, et tu amasseras tout le butin, toutes les choses qui se trouveront (dans cette ville); יְבָּלִירְיִי עַלִּירִי Prov. 13. 11, mais celui qui recueille, amasse a la main, peu a peu; יְבָּלִירְאַלְיִבְּלִי Proy. 13. 11, mais celui qui recueille, amasse a la main, peu a peu; יְבָּלִירְאַל Proy. 13. 11, il Sam. 3. 21, je vais rassembler tout Israel; יְבַּלְרַיְאָיִן וֹץ Ps. 41.7, il s'amasse de l'iniquité, c.-à-d. il cherche de quoi calomnier, médire.

Niph. pass.: נְלֹּא ִחְשְּבֵץ Ez. 29. 5, tu ne seras pas recueilli (selon d'autres: pas enseveli); קַּבְּצוּ יַדְדְיָדָ (קַבְּצוּ יַדְדְיָדָ Is. 43. 9, que toutes les nations se rassemblent; תְּבָּצוּ וְיִשִּׁרְצוּ (Gen. 49. 2, assemblez-yous et écoutez.

Pi. Recevoir, accucillir, amasser, rassembler : וּבְרַחֲמִים וְּרוֹלִים אֲקבְצֵּךְ Is. 54.7, et par une grande miséricorde je to recevrai (opposé à צַנַב ; רְתַנָּדָּתָּח ; אַקבּץ Soph. 3. 19, et j'accueillerai (je ferai revenir) celle qui avait été rejetée; וָהְקַבְּצוּ אַר־מֵי Is. 22. 9, et vous avez amassé les eaux ; יַקבּצְהָ מִעַּל־הַזְעָּמִים Deut. 30. 3, il te rassemblera (en te retirant du milieu) de tous les peuples; נָאָנִי אָקַבֵּץ אָת־שְׁצֵּרִית צֹאֹנִי Jér. 23. 3, et je rassemblerai les brebis qui resteront de mon troupeau; קבצו מארור Joel 2.6, (tous les visages) (retirent en eux, c.-à-d.) perdent leur éclat; selon d'autres: amassent la noirceur, c.-à-d. deviennent noirs (comme un pot) (ע. מארור).

Pou. part.: τιμορο Εz. 38. 8, qui a été rassemblé, tiré (d'entre plusieurs nations); selon plusieurs commentateurs, aussi: τιμορο του μορο Μich. 1. 7 (pour τιμορο), (tout cela) a été amassé du prix de la prostitution; ou, Pi.: elle (la Samarie) a amassé tout, etc.

Hithph.: וַיִּחְקַבְצוּ יַחְדָּוּ Jos. 9. 2, ils s'unirent tous ensemble; פָּר יִּחְקַבְצוּ

Jug. 9. 47, qu'ils se sont assemblés. לְבְּאָאֵל n. pr. (ע. לְבָּאָאֵל).

קְבְּעָה (rac. יְבֶבֶי). Amas: קּבְעָה Ez. 22. 20, un amas d'argent et de cuivre.

יקבְצֵיכ (deux tas) n. pr. Kibsaïm, ville de la tribu d'Ephraïm, Jos. 21. 22.

קבר אַבְרָחָם:) Enterrer: קבר אַבְרָחָם Gen. 23. 19, Abraham enterra Sara; אָדישָׁרָה קברו אָברי קברו אָברי 50. 14, après וּמְבָרוּם בֵּיח Ez. 39. 12, la maison d'Israel les enterrera.

Niph. pass.: יַשְּׁם אָּקבּר Ruth 1.17, et là je serai enterrée; יַשְּבֶר עִּם־אֲבֹרְיִר II Chr. 21.1, il fut enterré auprès de ses pères.

Pi., comme Kal. Surtout enterrer plusieurs à la fois: יסצרים מקתרים Nomb. 33. 4, et les Égyptiens enterrèrent (tous les premiers-nés); מף מְקְבָּים 0sée 9. 6, Memphis les enterrera (sera leur sépulcre).

Pou.: קבר אַכְרָקם Gen. 25. 10, c'est là qu'Abraham fut enterré.

קבְרִים חָלְּרָת, pl. (avec suff. קבְרִים, pl. קבְרִים, const. קבְרִים, const. קבְרִים, const. קבְרִים, const. קבָרִים, const. קבָרים, קבָרים, קבָרים בָּרָב, II Sam. 3. 32, le tombeau d'Abner; קבָרִים בִּרָּ, pob 47. 1, les tombeaux (sont prêts) pour moi (il ne me reste plus que le tombeau); יְרָהָא בְּקבְרִיּח יִּבְּל, et il sera porté aux tombeaux (au cimetière).

תְּכְרוֹת־הַמְאַנָה n. pr. d'un endroit dans le désert de Sinai, « les sépulcres de la concupiscence » (v. le motif du nom, Nomb. 11. 33).

יליך (ע. דְרִיף) ne se trouve qu'au fut. אַקּיר , הִּשִּׂר , הַּשִּׂר , הַשִּׂר , אַקִּר . S'incliner respectueusement devant quelqu'un , ordinairement suivi de הַיִּשְׁי בַּיִּר בַּיִּר הַּבְּר הַבְּיר בַּיִּר הַבְּיר בַּיִּר הַבְּיר בַּיִּר בַּיִר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיִּר בַּיר בַּיִּר בַּיִּבְּים בַּיְרַבְּיבּ בַּיּבְּים בַּיְרַבְּיבְּים בַּיְרַבְּיבְּים בַּיּבְּים בַּיּבְּים בַּיִּר בַּיִּים בּיִּרְבָּים בַּיּבְּים בַּיּר בַּיִּר בַּיִּים בּיִּר בַּיִּר בַּיִּים בּיִּים בּיִּבְּים בַּיּבְּים בַּיִּר בַּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּים בַּיּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּים בּיִּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיבְּי בַּיּבְּים בּיִּבְּיבְּי בַּיּבְּים בּיִּבְּיים בּיִּבְּיבְּי בְּיבּיבְּי בּיבְּיבּים בּיּיבְּיבְּי בּיּבְּי בְּיִּבּים בּיִיבְּיים בּיּיבְּיבּי בּיבְּיבּים בּיּיבְיבְּיים בּיּיבְּיים בּיּיבְּיים בּייבְּיים בּיּיבְיים בּיּיבְיים בּיּיבְיים בּיּיבְיים בּיּיִים בּיּיבְיים בּיּיבְיים בּיּיבְּיים בּיּיבְיים בּיּיבְיים בּייִים בּיּיבְיים בּייבְּיים בּייבְיים בּייבְּיים בּייבְיים בּייבְיים בּייבְיים בּייבְיים בּייבְיים בּייבְיים בּייבְייים בּייִים בּייבְיים בּייבְיים בּייִים בּייִים בּייִיים בּייבְּיים בּייִיים בּייִים בּיים בּייבְייים בּייִים בּייבְייים בּייבְּייים בּייבְּייים בּייבְּיייים בּייבְייים בּייבְּייים בּייבְּיייִיייִיים בּייבְּיייבְיייים בּייבְייייים בּייבְיייי בְּייִייייים בּייבְיייי בְּייייים בְי

קרה. f. (rac. קבד). Nom d'une plante,

la casse: מְשְׁיִי מְשִׁי בְּאַרְּחְ Exod. 30. 24, et cinq cents sicles de casse (pour faire l'huile sainte); Ez. 27. 19.

קרוּמִים m. pl. (rac. קרוּמִים). Antiquité: זונים קרוּמִים Jug. 5. 21, un torrent antique, c.-à-d. célèbre depuis des siècles, à cause des grands événements dont il a été témoin.

פרוש adj. Ce qui sort du commun, ce qui s'élève au-dessus de l'ordinaire, de tout ce qui est profane; pur, saint; se dit de Dieu : פַּד קַרוֹשׁ אֵנָי Lév. 11. 43, 44, car je suis saint (j'abhorre tout ce qui est impur); יאחת קרוש Ps. 22. 4, mais tu es le saint (le seul qu'Israel adore); وت حوانط יר אַלחֵרט 99. 9, parce que l'Eternel notre Dieu est saint; אָבָאית Is. 6. 3, (saint, saint) saint est le Dieu Zebaoth (la terre est remplie de sa gloire); souvent : קרוש ישראל Is. 1. 4, le Saint d'Israel; aussi au plur.: אַלְּדִים Jos. 24. 19, il est le Dieu très saint; רְדְעֵה קרֹשִׁים Prov. 9.10, 30. 3, la science du saint, la connaissance de Dieu ; יָנֶם־קַרוֹשָׁים נַאַפֶּן Osée 12. 1, (mais Juda est resté) fidèle au Saint (à Dieu); des prêtres : קרשׁים יִדְידּי באלחיתם Lév. 21.6, qu'ils soient saints (purs) devant leur Dieu; לָאַתַּוֹלוֹן קַרוֹשׁׁ נַיַּ Ps. 106. 16, contre Aaron le saint de l'Eternel; du Nazaréen : קרש יחידת Nomb. 6. 5, il sera saint; des hommes pieux, purs : קרוֹשׁ רַאָמֵר לוּ Is. 4. 3, (celui qui sera resté dans Sion) sera appelé saint; לָקרוֹשִׁים אֲשַׁר־בַּאַרֶץ הַשָּׁר Ps. 16.3, à l'égard des saints qui sont sur la terre ; du peuple d'Israel : וַדְיִימָם בריטים Lév. 11. 43, soyez saints (abstenez-vous de toute impureté); יַנֶּם־קַרנָּים Dan. 8. 24, et le peuple des saints; des anges : יָאֵל־מִי מִקּרְשִׁים Job 5. 1, et à qui des saints (t'adresseras-tu)? Ps. 89. 6, dans l'assemblée des saints; פַל־קרשִׁים פִּנָּה Zach. 14. 5, tous les saints (anges) avec toi; ppa Exod. 29. 31, à un lieu saint; קרוש דייום לארניני Néh. 8.10, ce jour est saint à notre Seigneur; קרים בְּיָשׁׁבְּיֵרַ בֵּלְרוֹך

Ps. 46.5, le saint lieu, (la plus sainte) des habitations du Très-Haut.

י פרוש בארוויף Sanctification, Rituel.

ין פרושין pl. Les fiançailles, Rituel.

אָם קרְּיָת 1º Brûler, s'allumer: אָשׁ קּדְיָת Deut. 32. 22, un feu s'est allumé dans ma fureur (pour: le feu de ma fureur s'est allumé). — 2º Trans. Allumer: אַשׁ קרַיְהָשׁם בְּאַפִּי Jér. 17. 4, vous avez allumé un feu dans ma colère; שׁה יָּדֶר אַנ קּדְרַי אָשׁ Jis. 50. 11, ceux qui allument un feu.

חסוף f. (rac. אוב). Ardeur, fièvre ardente, Lév. 26. 16, Deut. 28. 22.

קרים m. (rac. קרם, La partie de devant, spec. l'est, l'orient : קניתר פניתר קיימיז Hab. 1. 9, la foule de leurs visages regarde en avant, ou : l'aspect de leur visage est comme le vent de l'est (brûlant, rude) (v. וְּמָנֵמֶּת כָּוָדִים (מְנַמֶּת יַנְיִים) Ez. 47. 18, et le côté de l'orient; רותר ברים Exod. 10. 13, et seul קרים Job 27.21, le vent de l'est (fort, brulant, dans ces pays); v. Ez. 27. 26, Gen. 41.6 (desséchés par un vent de l'est); ורֹבֶת כְּדִים Osée 12. 2, et il (Ephraim) poursuit le vent de l'orient; parallèle les choses vaines et pernicieuses : יימלא קדים בּיִם Job 15. 2, (le sage) doit-il remplir son intérieur (cœur) de vent, de choses vaines, frivoles?

 veilles de la nuit, c.-à d. j'étais éveillé avant la fin de la nuit ; קַרְּמָחָר לִבְּרֹתַן Jon. 4.2, j'ai prévenu (le danger) en fuyant (vers Tharsis); קַּדְּפְתָּר בַנָּשֶׁת Ps. 119. 147, je me suis haté, je me suis levé de bonne heure, au lever de l'aurore; יקהמוני ביום אידי 18. 19, ils m'ont surpris, assailli, au jour de ma calamité; לחר חסהר יקהמנר 59. 11, Dieu me préviendra (viendra a mon aide) par sa miséricorde; וְלֹא־יָקּוְיְמֶנֵח מָגֵן Is. 37. 33, il ne viendra pas devant (la ville) avec un bouclier (il ne l'attaquera pas); יַקוּמָה מְנִיו בְּחוֹדָה Ps. 95. 2, allons audevant de sa face (saluons-le) avec des actions de graces; אֲשֶׁר לֹאַ־קּוְיִמוּ אָתְכֶם Deut. 23. 5, parce qu'ils ne sont pas venus au-devant de vous (avec du pain et de l'eau); avec deux accus.: הָּקַוֹּמֶנּי Ps. 21.4, tu le préviens des bénédictions du salut (de la grace).

Hiph.: מִי הִקְהִימֵּנִי וְאַנֵּעֵם Job 41. 3, qui m'a le premier rendu un service, qui m'a donné le premier, afin que je le lui rende; ou : qui ose se présenter devant moi, s'opposer à moi, je le récompenserais; בְּבַיֵּרִינְּיִנְיִּנְיִּרְ בַּבַּיַרִינִּיִּנְיִּרְ בַּבַּיַרִינִּיִּנְ Amos 9.10, ces maux (ne) nous surprendront pas, ne nous atteindront pas si vite.

DJP, m. 1º Le côté de devant, adv.: ארור נְקְדֶם צַּרְתָּנִי Ps. 139. 5, tu m'as assiégé, serré, par derrière et par devant (v. 712 1° et 4°). — 2º Le même que קורם אַחַלה l'est, l'orient : קורם אַחַלה Job 23. 8, si je vais en Orient (ou : en avant, v. 1°); מְקַרֶם Gen. 2. 8, 12. 8, à l'orient ; מְקֶרֶם לְגַן־עֵרֵן 3. 24, à l'orient du jardin d'Eden; man Nomb. 10. 5, du côté de l'orient; בֵּנֵי־קָדָם Job 1.3, Is. 11. 14, les fils de l'Orient (qui habitent le désert de l'Arabie); אַרַץ מֶנֶם Gen. 25. 6, et אַרְצָּח בְנֵי־קֵים 29. 1, le pays de l'Orient et le pays des Orientaux; קר חַקָּרָם Gen. 10. 30, la montagne du côté de l'orient; מַלָּאוּ מִפַּרֶם Is. 2. 6, ils ont été remplis de l'orient, c.-a-d. de superstitions, de magie, de l'orient; ou : (de superstitions sousentendu) plus que l'orient. — 3° Ce qui (קָנְים du côté de l'orient בְּרֶפֶת De là בַּרֶבֶם (v. à בַּרֶם

קרְּכָּה (rac. קּבָּרֶם). Origine, antiquité: מְנֵים Is. 23.7 (Tyr qui comptait) son origine, antiquité, depuis tant de siècles; אָפָרְבָּרָן לְּפַרְבָּעָה Ez. 16. 55, elles retourneront à leur ancien état. Comme prépos. Avant que: qui se sèche avant qu'on l'arrache, ou: avant qu'elle sorte, fleurisse (v. אַבַּעָּי).

קרְטָה chald., seulement comme prépos. Avant: סְקּרְטָה Dan.6.11, et בַּרְכַּרְבָּר Esdr. 5. 11, avant cela, auparavant.

קרְּטָה (vers l'orient) n. pr. Kedma, fils d'Ismael, Gen. 25. 15.

קּרְטָּה: f. Seulement a l'état const. מְרָמָה Du côté de (vers) l'orient: מְרָמָה Gen. 2. 14, vers l'est des Assyriens.

תַּוּלִילָּח תַּפּוְרְמוֹנְת (כֵּל־דְבָּר adj. Oriental, f.: תַּוּלִילָּח תַפּוּרְמוֹנְת בּצֹיל בירָבָר Ez. 47. 8, le cercle oriental, la contrée orientale; " נְבָּלֹדְנָבְר (Dieu est)

antérieur, avant toutes les choses qui ont été créées.

פון פון et קדם adj. (rac. קדם אָן, fém. כורם ניות , fem. קרמונים ; plur. קרמונית). 1°Antérieur, oriental:שַּׁעַר בַּרת־יַר קופָן־מוֹנִי Ez. 10.19, la porte antérieure du temple, ou : la porte du côté de l'orient; בים הַקּרְמוֹנִי Ez. 47. 18, la mer orientale, la mer Morte; opposé à דיים דוארורונן la mer occidentale, la mer Méditerranée (v. Joel 2. 20). - 2º Ancien, passé: בּיָמִים קַּדְמוֹנְים Ez. 38. 17, dans les siècles passés; יַקַדְּמֹנִים Job 18. 20, et ceux qui sont nés avant, les ainés (oppose à אַחַרֹנִים ceux qui viendront après lui); donc : ceux qui sont de son temps; פְשֵׁל הַשַּרְבוּיִי I Sam. 24.14, l'ancien proverbe, ou : le proverbe des anciens; וְקַרְּמֹנְיוֹת Is. 43. 18, et les choses anciennes, ce qui s'est passé autrefois.

ים chald. adj. Premier. Plur.: בּיְבָּיִא מִּרְמִּיְאָּ Dan. 7. 24, et il sera différent des premiers, de ceux qui l'auront devancé; fém.: מִּרְבָיָא מִרְטָּיִרָא, la première (bête); plur.: מִּרְבָיִא מֵרְטָּיִרָא. 7. 8, les premières cornes.

קרְּמִיאֵל (qui est devant Dieu) n. pr. m. Esdr. 2. 40.

קרמני n. pr. d'un peuple chananéen, les Kedemonéens, Gen. 45. 19.

פְּרְכִּרֹי m. (rac. קָּבִר, avec suff. קּרְכִּרְיּ et יְבְּלָּרִי). Le haut de la tête: קְּרְכִּי וֹנְיֵי קְּרְכִּי II Sam. 14. 25, depuis la plante des pieds jusqu'au sommet de la tête; סְלֵּיִר מַלְּיִר עֲלֶינִי Ps. 68. 22, le haut de la tête où les cheveux se séparent, où est la raie; ou: la tête pleine de cheveux (au fig.: la tête orgueilleuse, superbe).

בור fire noir, obscur, sombre,

Hiph. Obscurcir, attrister: יְּתְקְּדֵּיְתִּה Ez.32.7, j'obscurcirai leurs étoiles; יָאַקְדִּר עָּלֶּדְי לְבָּטוּ, Ez. 31. 15, je rendrai le Liban triste à cause de lui, je ferai que le Liban sera attristé.

Hithph.: וְתִשְּׁמֵים תִּחְמַדְּרוּ עָבִים Rois 18.45, et le ciel se couvrit, s'obscurcit, de nuées.

קר (le noir) n. pr. Kedar, fils d'Ismael, Gen. 25.13, souche d'une tribu arabe: קאָדְילֵר פֵנָר בֵּנֶר בֵנֶר בַנֶר Is. 21.17, les enfants de Kedar; plus tard, en général: les Arabes.

קררון? (le trouble) n. pr. d'un torrent et d'une vallée entre Jérusalem et la montagne des Oliviers: בְּנֵחֵל מְדִרוֹן II Sam. 15.23, sur le torrent de Kedron; בְּנֵחֵל וֹן II Rois 23. 4, dans la vallée de Kedron.

אַלְבִּרשׁ שָׁמַיִם קַרְרָּהִי . Le noir: אֵלְבָּרשׁ שָׁמַיִם קַרְרָּהּי Is. 50. 3, je revêtirai le ciel de noir, je l'envelopperai de ténèbres.

Tristesse : חַלְּכְּטּ מְלְרֵנִית Mal. 3. 14, nous avons marché dans la tristesse, contrition, d'un visage triste, abattu.

בות בקולש יש 30. 29, celui (ou ce qui) y touchera doit être saint; de même: לל אַשָּׁר־רָגַע בְּבָשֶׁרָה יְקַדָּשׁ Lév. 6.20, tout ce qui touchera la chair (de l'hostie pour le péché) sera sanctifié, sera destiné au même usage que cette chair; ou: quiconque touchera, etc., se sanctifiera; ארי קדשו Nomb. 17. 2, parce qu'ils (les encensoirs) ont été sanctifiés; ping יקקשׁ בכלי I Sam. 21.6 (combien plus) sera-t-il, restera-t-il, sacré, sanctifié, aujourd'hui dans le vase? מַיַּקַרָּשׁ Agg. 2.12, (tout ce qui aura touché de la chair sanctifiée) sera-t-il aussi sanctifié, saint? selon d'autres : ce qui aura touché indirectement au vétement impur deviendra-t-il par cela impur (exact. comme saint, dont la jouissance est défendue)? מַּן־מִּקבָשׁ חַכְּלַאֵּח Deut. 22. 9, de peur que (la plante) pleine, le ble mur, ne soit saint, c.-à-d. comme saint pour toi, que la jouissance ne t'en soit défendue.

Pi. Sanctisier; rendre, déclarer, saint; consacrer, préparer, purifier : לאַ־קַדְּשָׁמָם אוֹחִי Deut. 32. 51, (parce que) vous ne m'avez pas sanctifié, vous n'avez pas rendu gloire à ma sainteté; ากชาวา Lévit. 21. 8, tu regarderas (le pretre) comme saint; לַקַרָּשׁׁוּ Exod. 20. 8, pour sanctifier (le jour de sabbat); ירקול איזו Gen. 2. 3, (Dieu) le rendit, déclara, saint (le sabbat); אַנִּר רֻיַ מְקַדְיִשְׁכֵּם Lévit. 20. 8, je suis l'Eternel qui vous sanctifie; קַרְשׁרְצוֹם Joel 1. 14, sanctifiez un jeune, c.-a-d. ordonnez, publiez, un jeûne saint; אַרָא אָרָש Exod. 28. 41, et tu sacreras (les prêtres); וְאַת־אַלְעָזַר בְּנוֹ קַדְּשׁוּ I Sam. 7. 1, et ils consacrerent son fils Eleazar; יוֹשְנַישׁ מְשׁים בּי Exod. 29. 37, tu consacreras (l'autel);
19. 14, (Moïse) prépara,
purifia, le peuple; יבְּלִבְּעָבוֹר Exod.
13. 1, consacre-moi tous les premiersnés; קְּיָשׁי צְּלִרְיָן גּוֹיִם Jér. 51. 27, préparez, armez, les nations contre (Babylone); קְּיִשׁר Joel 4. 9, préparez (armez-vous pour) la guerre.

Hiph. Meme signif. que Pi.: יְּחְקְּהִישׁׁהּ Is. 29. 23, ils sanctifieront le saint de Jacob; יְּחְקַּהְיִשׁׁהְ IRois 9. 3, j'ai sanctifié, déclaré saint, ce temple; יְּחִיבֶּיה Lév. 27. 14, (un homme) qui consacre, voue, sa maison (à Dieu); יְּחַשְּׁיִשְׁהְיִי Jug. 17. 3, j'ai consacré cet argent.

Hithph. Se purifier, se sanctifier, être fêté: הְּיִרְאָ הַּיְתְּבְּיִרְאָרָ II Sam. 11. 4, elle s'était purifiée (de son impureté); הְיִרְאָרָ וּיִר II Chr. 5, (tous les prêtres) se furent purifiés, préparés; רְיִרְתְּרָשְׁיִתְּי Ez. 38. 23, je me sanctifierai, je signalerai ma sainteté; הְיִתְּבְּיִשִּׁירָנָ Is. 30. 29, (comme en la nuit) où une fête est célébrée, (la nuit) d'une fête solennelle.

קרשה, m. קרשה f. Un garçon, une femme, qui se voue aux idoles en leur sacrifiant son innocence, qui s'adonne à la fornication : קרשה קביה קביה לא-היהיה קביה Deut. 23. 18, il n'y aura point de prostituée (entre les filles d'Israel); שֹריבּה הַיִּרְיָה עָּרְיָה וּשׁר vers., et il n'y aura point de fornicateur (sodomite) (entre les fils d'Israel); אַרַבְּהַרְיִּה וְּעַרְיָשׁה II Rois 23.7, les maisons (ou les chambres) des fornicateurs; f. pl.: היִּבְּהַרְיִּה וֹסְרָשׁה Osée 4. 14.

קרש, n. pr. d'une ville dans le désert, Kades, Gen. 14. 7; compl.: קרש בּרבי Kades Barnea, Nomb. 34. 4; de la le désert de Kades, Ps. 29. 8.

nant à Juda, Jos. 15.23. — 2º Kedes, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19. 37. Avec n: no pp Jug. 4. 10, et no p 4. 9, vers Kedes. — 3º Kedes, ville de la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 57 (appelée prop Jos. 21. 28).

קָּלָשׁ m. (avec suff. קּלָשׁ; pl. קַּלָשׁים, const. קַּרְשֵׁר, avec suff. קַרָשָׁר, (קַרְשֵׁר, בַּרְשֵׁר,). 1° Saintete: אַדָּוּח וִשָּׁבְּעְחָר בְּקָרְשִׁר Ps. 89. 36, j'ai juré une chose par ma sainteté; לְּחִים דְבֵּר בְּקַרְשׁוֹ 60.8, Dieu a parlé par sa sainteté (ou : dans son sanctuaire); souvent après un autre nom comme adj.: יַשׁם קַרְיִשׁר Lév. 20.3, mon nom saint; דור-קרישוי Ps. 2. 6, (Sion) ma sainte montagne; בּנְרֵי־כֹּרָשׁ Exod. 28. 2, les vétements sacrés (des prêtres). - 2º Personne ou chose sainte, sacrée : בְּל-קֹרָשׁ לֹאַ־חִגָּע Lév. 12. 4, elle ne touchera à rien qui soit saint; יַחָריּג קֹרֵשׁ 21. 6, ils (les prêtres) seront saints; קרשר השרשים et קרשר השרשר Lév.21. 22, les aliments, sacrifices, saints, et les plus saints (qui sont offerts à Dieu); וּלְאֹצְרוֹת חַשְּרָטִׁים I Chr. 26. 20, et sur les trésors des choses consacrées à Dieu. — 3° Le sanctuaire: לְשֶׁרֶת מַּלֹּדֶישׁ Exod. 28. 43, pour servir dans le sanctuaire (le tabernacle); معرف Ps. 20. 3, du sanctuaire (du temple); שֹׁיָשׁי I Rois 8. 8, le temple; שְּׁיָשׁ תַּקְּיָשִׁים 8. 6, le saint des saints (le lieu du temple où reposait l'arche); קֿרָשׁ קַרָשׁים Exod. 29.37, (l'autel sera) très saint; בית קֹנָשׁ וו הקרשים II Chr. 3. 8, 10, la maison du très saint (le saint des saints).

י קרשה f. Sainteté, Rituel.

(לבה א) לבה

קְּהָהְ Affaiblir, émousser (v. קּהָהְהּ). Se dit seulement des dents: הְּקְהָיהָה שָׁנָּיִר Jér. 31. 30, ses dents seront agacées (v. vers. 29).

Pi.: אַמ־מַתְח תַּבְּרֶעל Eccl. 10. 10, si le fer est émoussé; היי אַנְבָּרָם Aboth, des raisins acerbes, pas mûrs.

Niph. S'assembler: נְקְחֵלֵּהְ חַרְּּהְרִים Esth. 9. 2, les Juifs s'assemblerent; אולה על־מְשָׁרוּ Nomb. 16. 3, ils s'assemblerent (se soulevèrent) contre

Moise.

קרל מודל בורם אים השולונעלפ, multitude, peuple: לְּתְדֵל בּוּרָם מוּרָם 35.11, et לְתְדֵל בּוּרָם 35.3, une multitude de peuples; לְתְדֵל בְּוּרָם 1 Rois 8.65, et בָּרָל בָּב Esdr. 10.1, une assemblée nombreuse, une grande foule; קרול רְשִלְּרִים Deut. 31. 30, קרול בְּעֵל בְּעָרָאֵל אַ Néh. 13.1, l'assemblée d'Israel, de l'Eternel, de Dieu; et seul: בִּילְינִיתְּיִל בַּעָרָל בַעָּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָּל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָרָל בַּעָּל בַּעָרָל בַּעָּל בַּעָּרָל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּלְיבָּעָל בַּעָּבָּל בַּעָּל בַּעָּלְיבָּעָל בַּעָּבָּע בּעָּעָל בַּעָּל בַּעָּבָּע בּעָּיך בּעָּעָל בַּעָּל בַּעָּל בַּעָּבָּע בּעָּל בּעָרָל בַּעָּבְּעָרָל בַּעָּבְּעָב בּעַרָּע בּעַל בּעָבָּע בּעַבּע בּעַבּע בּעָבָּע בּעַבְּעבָּע בּעַבְּעַבְּעַבְּעַבְּעבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבְּעבּע בּעַבּע בּעַבּע בּעַבְּעבָּע בּעבּע בּעבּער בּעבּע בּעבּע

קְּרֵלְחָהְ (assemblée) ח. pr. d'une station dans le désert, Kehelatha, Nomb. 33. 22.

קְּהַלְּהְ f. Assemblée, peuple, foule: קְהַלָּהְ Deut. 33. 4, l'assemblée, le peuple, de Jacob; קְּהָלָּה גְּרוֹלָה Néh.5.7, una grande foule.

רֹלְילִיף ח. pr. de l'auteur du livre de l'Ecclésiaste, le roi Salomon, Kohéleth, fils de David, Eccl. 1. 1; de אַרָּבָּ qui rassemble, réunit en lui, tant de connaissance et de sagesse; ou: qui parle, prêche, à l'assemblée, au peuple. Avec l'art.: רֹלְיִינִישְׁרִי 12. 8, le prédicateur, l'ecclésiaste; une fois fém. (du nfinal?): הַלְיִינִישְׁרָ 7. 27, a dit Kohéleth; le livre de l'Ecclésiaste est appelé d'après l'auteur הַלְּיִינִים.

רְּחָרְי (assemblée) n. pr. Kehath, fils de Lévi, Gen. 46. 11; patron. מָתָיִר Nomb. 3. 27.

קר פון אוב (rac. קָּהָה). 1° Cordon, cordeau, règle, loi: יְקר בְּיָרוֹ Ez. 47.3, et ayant un cordeau à la main; יִבּירָטָּי אָן Job 38. 5, qui a tendu sur elle le cordeau (pour la mesurer, l'aligner); אוביי בּירָטָּי בּירָנִי בָּרְר בּירָר בַּירָר בַּירַר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירַר בַּירַר בַּירַר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירָר בַּירַר בַּירַר בַּירַר בַּירַר בַּירַר בַּירַר בַּירָר בַּירַר בּירַר בּירָר בּירַר בּירָר בּירַר בּירָר בּירָר בּירָר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירָר בּירָר בּירָר בּירַר בּירָר בּירָר בּירָר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירָר בּירָר בּירָר בּירְר בּירַר בּירְר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירָר בּירַר בּירְר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירָר בּירַר בּירְייבּייר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר בּירַר ב

deau (pour détruire); אָרָ אָרָ Is. 28.10, une ligne après une ligue, c.-à-d. une règle, loi, après l'autre. — 2° Corde, son: אָרָע יָצָא קּנָּן Ps. 19. 5, leur son, voix, s'est répandu dans toute la terre; אָרָע אָרָע יִצָּא וֹצּוֹ 18. 2, un peuple lié comme par des cordes, ou: puni avec mesure, graduellement; ou: dans une mesure exacte, comme il l'a mérité; d'autres traduisent par forco, vigueur: ce peuple très vigoureux (et qui foule aux pieds les autres peuples) (v. אַרָּבְּיִבְּיִם).

Hiph. Meme signif.: תְּקְיאָרְף Prov. 23. 8, (le pain que tu as mangé) tu le rejetteras; בְּלֵּאִרְיְ אָּרֶיְעְ אָרְכָּא וְלֵּאִריִם בּלֵּע וְרָשְׁאָר Lév. 18. 28, afin que cette terre ne vous rejette; אַנָּע וְרָשְאַנּע Job 20. 15, il avait dévoré des richesses, mais il les rejettera, il sera forcé de les rendre.

קובע m. (rac. קבּע être voûté, rond; v. יקבּע, v. קבּע). Casque: קּבָּעה I Sam. 17. 38, un casque d'airain.

קר, Attendre, espérer, seulement part.: בֶּלִּיקוּדְהְ Ps. 25.3, tous ceux qui espèrent en toi; יְקוֹיִהְ 37.9, qui attendent l'Éternel (son secours); לְקוֹיִ, Lament. 3. 25, (Dieu est bon) à ceux qui espèrent en lui.

Pi. 1º Le même sens que Kal: אַרָּיִי אָדְי Job 30. 26, j'ai attendu le bien, le bonheur. Avec אַנִי אָלִייִר אַנִי אָרָי Ps. 37. 34, espère en Dieu. Avec אַנִי אָלִינִי Ps. 37. 34, espère en Dieu. Avec אַנִי אָלִינִי Ps. 8. 15, attendre (pour: nous attendions) la paix.— 2º Attendre, épier, pour perdre quelqu'un: אַנְי מָנִייִר Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְי מָנִינִי הַלָּיִי אַנִּייִר הַּשָּׁיִר Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְי מָנִייִר Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְייִי מָנִיִּיִי Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְייִי מָנִייִּי Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְייִי מָנִייִי אַנִייִי אַנְייִי מָנִייִי Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre; אַנְייִי מָנִייִּי Ps. 119. 95, les méchants m'ont attendu pour me perdre la vie.

Niph. S'attendre les uns les autres, s'assembler: וְנִקְּוּרְ אֶּלֶּיְתָ כָּלֹּ-דַעוֹיְרִם Jér. 3. 17, toutes les nations s'y assemble-

ront; ישור ושרם Gen. 1.9, que les eaux se rassemblent (en un scul lieu); de la . מִּקְנָת , מִקְנַת

TP, chethib pour p I Rois 7. 23, Zach. 1. 16, cordeau (v. 12).

(עַקַּחְקוֹתַ .v. קוֹתַ

קוט (v. קרץ) 1° Avoir du dégoût: אַרְבָּעִים שָׁנֵח אַקוּט בְּדוֹר Ps. 95. 10, pendant quarante ans j'ai eu du dégoût pour cette race; מַמְעֵם Ez. 16. 47, il n'aurait eu que peu de dégoût (pour toi); selon d'autres, pp particule, le même que מְצֵבּי: comme si (c'était) très peu (pour toi). — 💤 Couper: אַשֶּׁר־יַרִים וסלו בסלו Job 8. 14, dont l'espérance sera coupée, s'évanouira; ou : est un néant, un rien (v. יַּקוֹט).

Niph. Meme signif. que Kal: אַכְּלִשׁתָם Ez. 20. 43, vous vous déplairez a vous-mêmes; וַנַקְשׁוּ בְּמְנֵירֵוֹם 6.9, et ils se déplairont à eux-mêmes; הַקָּטָח ימושר ברובר Job 10. 1, mon ame est ennuyée do ma vie (mon âme m'est devenue ennuyeuse); d'autres traduisent partout : disputer, quereller; plusieurs grammairiens adoptent pour Niph. la racine pup.

Hithph.: יָאָרְקוֹטְטָה Ps. 119. 158, (j'ai vu les perfides) et j'ai éprouvé du dégoût, ou : je me suis irrité ; זְּבָחָקוֹּמָבֶּיךָ אַרְקוֹטָם 139. 21, n'ai-je pas éprouvé du dégoût, ou ne me suis-je pas irrité, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi?

קול m. (plur. קולה et קולים). Voix, cri, son, bruit, fracas. Des animaux: לו ניסול שׁתול Job 4. 10, et la voix du lion; des hommes : הַשְּל קוֹל בַעקב Gen. 27. 22, cette voix est la voix de Jacob; קול בי אלחים מחחלה באן Gen. 3. 8, la voix de l'Eternel Dieu qui se promenait dans le jardin (le paradis), c.-à-d. qui se faisait entendre; > > Ps. 29. 5, la voix de l'Éternel, le tonnerre; bipa קול אַרור ; Gen. 39. 14, h haute voix Exod. 24. 3, (tout) d'une voix; אַיַרָּ ביר קלו בְּבְכִי Gen. 45. 2, il fit entendre, éleva fortement, sa voix dans des י pleurs (et il pleura); קול נַרַנוּ לַּיַדְקַים

leur voix (le tonnerre); וַיִּמְטַר קוֹל מָידוּאָדָה II Chr. 24. 9, on fit publier en Judée; יַחַפּל נְטָּפֶע בַּיה פַּרְעה Gen. 45. 16, et le bruit se répandit dans la maison de Pharaon; מְּפָל וְנַיּרָחַה Jér. 3. 9, par le bruitde sa prostitution (selon d'autres : par le débordement de sa prostitution); קול השומר II Sam. 15. 10, le son de la trompette; מַיִם רָבִּים Ez. 1. 24, comme le bruit des plus grandes eaux; וברעש וקול גרול Is. 29. 6, et avec des tremblements de terre et avec un bruit, fracas, effroyable; on trouve bip plusieurs fois avec l'ellipse du verbe יָּשָׁמַע (une voix, ou un bruit, est attendu) (v. Is. 13. 4, 52. 8; Job 39. 24); לי אים מול יו une voix céleste.

קוֹלְיָה (voix de Dieu) n. pr. 1° Kolaïah, père d'Achab, Jér. 29.21. - 2º Kolaïah, fils de Maaseïah, Néh. 11. 7.

קום (prėl. קאם, une fois קאם Osée 10. 14; fut. ייקום, יקום part. בף, une fois Dip II Rois 16.7) 1° Se lever, s'élever, s'élever contre quelqu'un, naître, venir, devenir puissant : נַיַּקָם לָּקַרַאַתָּם Gen. 19.1, il se leva (alla) au-devant d'eux; ביברו הַקום Lév.19.32, til te lèveras devant un homme qui a les cheveux blancs; souvent avec d'autres verbes: ניקם נילה Gen. 22. 3, il se leva et alla (il se mit en chemin pour aller); איוב וייקרע Job 1.20, Job se leva et dechira (son manteau); קוּמָדוֹ הַי וְיַקְצֵּוּ איביה Nomb. 10. 35, lève-toi, Eternel. que tes ennemis soient dissipés; mup יר הוֹשִׁרְעָנְר Ps. 3. 8, lève-toi, Eternel, sauve-moi ; קמים עלי Ps. 3. 2, ceux qui s'élèvent contre moi, mes ennemis; יַקם על-בֵּית מְרֵצִים Is. 31. 2, il s'élèvera contre la maison des criminels; pp קרן אַל-חַבַל Gen. 4. 8, Cain se jeta sur Abel (et le tua); קמרבי עַרַי־שָּׁקָר Ps. 27. 12, de faux témoins se sont élevés contre moi; קפר Ps. 18. 40, mes adversaires; קפרו Deut.33.11, ses adversaires, ennemis; וְצַל־מִי לֹא־יַקוּם אוֹרֵדוּי Job 25. 3, et sur qui sa lumière ne se lève-t-elle point? וּמְשַּׁתַיַיִם יָקוּם חַלֵּר Job Ps. 77. 18, les nuées ont fait retentir 11. 17, et plus que le midi se lèvera,

brillera, ta vie; מַלְהְ־חָדָשׁ Exod. 1. 8, un roi nouveau s'éleva (naquit, monta au trône); יָקָמוּ שֶׁבֶע שֶׁנֶי רַעָב Gen. 41.30, et sept années de famine viendront; וּבְקוּם רְשַׁיִּנִים Prov.28.12, quand les méchants s'élèvent (deviennent puissants).

2º Se tenir, résister, subsister, durer, rester, persévérer, s'exécuter, s'ac-לא תוכל לַקוּם לִפְנֵי : complir, être valable אַרֶבֶּיךְ Jos. 7. 13, tu ne pourras te tenir devant tes ennemis, c.-à-d. leur résister; ילא־יַקוּם חֵילוּ Job 15. 29, son bien ne subsistera, durera pas; פר יקום יצקב Amos 7. 2, 5, qui (faible comme) Jacob pourra subsister? ou: comment Jacob subsistera-t-il? מַמְלַכְתָּהָ לֹא־חֲקִים I Sam. 13. 14, ton règne ne durera point; וַקַם תַּבְּיַת Lév. 25.30, la maison restera (à celui qui l'aura achetée) ; וְחוּא עֵל־נְדִיבוֹת Is. 32. 8, et il persevère dans des desseins nobles; דַּבָּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם Is. 8. 10, faites des conventions, elles ne s'exéculeront pas; הַבֶּר־מָר יַקוּם Jér. 44. 28, la parole de qui s'accomplira; וְקַמֵּי מָל־נְרֶרֶיהָ Nomb. 30. 5, tous ses עסט seront valables; לאריַקוּם עַר אָּחָר Deut. 19. 15, un seul témoin ne sera pas valable, ne suffira pas; מִי־יָקוּם לִּי Ps. 94. 16, qui se présente en ma faveur, qui vient à mon secours; פר קמר ערנידי I Rois 14. 4, car ses yeux étaient fixes, immobiles, c.-à-d. aveugles.

Pi. Valider, confirmer, s'imposer pour devoir, exécuter, conserver: Ruth 4.7, pour valider une לְקַיֵּם מָל־דָּבָר chose, un acte, quelconque; ־רָּקְיֵם מֵּים כָּלְיִים בָּיִים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִים בַּיִּים בְּיִים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיִּים בַּיבָּים בַּיבָּים בַּיבְים בַּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בַּיבְים בּיבְים בַּיבְּים בַּיבְים בּיבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְיבְים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בּיבְים בּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבּים בְּיבְים בְּיבּים בּיבְּים בּיבְיבּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבִּים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיבָּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבְים בְּיבִּים בְּיב ימֵר תַּפְּרִים Esth. 9.31, pour confirmer, observer, ces jours des sorts (v. an); לקים דבר Ez. 13. 6, pour confirmer, assurer, ce qu'ils ont dit; לָקיָם עַלֶּידָוּם Esth. 9. 21, pour se l'imposer comme devoir, pour s'engager à observer; יִשְׁבַּעִּחִי וַאַקִּיבָּח Ps. 119. 106, j'ai juré el je le tiendrai, l'exécuterai ; קיפורי Ps. 119. 28, conserve-moi.

Pilp. Relever, rebâtir: יָחָרְבוֹחֶיתָ אֱקוֹפֶם Is. 44. 26, et je relèverai ses villes en ruines; כַּר לָאוֹיַב יַקוֹמֵם Mich. 2. 8,

mon peuple s'élève comme un ennemi; selon d'autres, trans.: mon peuple (m')élève, me regarde, comme un en-

nemi (v. a אַמִמוֹל אַ).

Hiph. 1º Relever, dresser, ériger, réparer, rétablir, susciter, perpétuer: שמים עמי Deut. 22. 4, tu le relèveras (l'animal tombé) avec lui (son maître), tu l'aideras à le relever; יַקימון מְלֵיךְ Job 4. 4, tes paroles relèvent, affermissent (celui qui trébuche); בַּקַלַּתְ אַת־תְּעְּשְׁכָּן Exod. 26. 30, tu dresseras le tabernacle; תַּקָם פִּינָהָת I Rois 16. 32, il érigea un autel; הקימו בחוניו Is. 23. 13, ils ont érigé ses tours; Is. 49. 8, pour réparer la terre; לְחַקִּים אָת־שִׁבְטֵּר רַעַּקֹב 49. 6, pour rétablir les tribus de Jacob; התקמתר אַת־בְּרִיחִר Gen. 6. 18, j'établirai mon alliance (avec toi); הַקַּים הַי לָהָם שׁפְטִים Jug. 2. 18, (et lorsque) Dieu leur avait suscité des juges; הַקִּים לַנוּ יֵר נְבָאִים Jér. 29. 15, Dieu nous a suscité des prophètes; לָחַקִּים לָאַחִיוּ שֵׁם בִּישֹׁרָאֵל Deut. 25. 7, pour perpétuer dans Israel le nom de son frère. — 2º Établir, arreter, ratifier, accomplir : מַלְכַּהָ אֲלָשֵׁר קרם עליף Deut. 28. 36, ton roi que tu auras établi sur toi; רַקָם סְעָרָה Ps. 107.29, il arrête la tempête, la calme; ou : la tempête qu'il avait excitée (est devenue un vent doux); אַישָׁה יְקִימָנּוּ Nomb. 30. 14, son mari peut ratifier (le vœu de la femme); יַקָם יֵי אַרדּדְבָרוֹ I Sam. 1.23, que Dieu accomplisse sa promesse.

Hoph. pass.: היבום הובים בים Exod. 40. אקם על ; 17, le tabernacle fut dressé ווקם על II Sam. 23. 1, (l'homme) qui a été élevé bien haut, ou : qui a été établi pour être le chef, le prince; -ng ppin דְּבְרֵי יְהוֹנְרֶב Jér. 35. 14, la parole de Jehonadab est observée.

Hithph. S'élever contre quelqu'un (v. Kal 1°): וָאֶרֶץ מִחְקוֹמֶמָח לוֹ Job 20.27, et la terre s'élève contre lui ; מַנְּתְּחַלְּמָבֶי Ps. 59. 2, de ceux qui s'élèvent contre moi, de mes adversaires.

וַקָם בְּוַתְבָּדֵלָה : chald. Même sens קום Dan. 3. 24, il se leva avec trouble;

קילי מַלְכּי אָחְרִי 2.39, un autre royaume s'élèvera; יְקאָמֵין 3.3, ils se tenaient debout; יְקאָמֵין לְנְלְּכָיָא חָלִים לְנְלְכָּיָא 2.44, mais (ce royaume) subsistera, durera, éternellement.

Pa.: לְמָיָםְא מְיָם מַלְּבָא Dan.6.8, d'établir, de faire, un édit royal.

Aph. (הַחָּקִים, une fois אַקר Dan. 3.1; plur. אָקים, part. הַחְקִים, fut. אַקים et רְּחָקִים; Dan. 3.1, il érigea (la statue); הַחָּלִים בּחַלִים Esdr. 6.18, ils établirent les prêtres (en leurs ordres); בוּחַלִים בַּלְבּיְלְכּיִחָא Dan. 6.2, et il établit sur le royaume (cent vingt satrapes).

Hoph.: בַּאַכִּשׁ הַקִּרְיבֵּה Dan. 7. 4, elle fut placée (elle se tint sur ses pieds) comme un homme.

קֹיְהָי f. (rac. בּאַרְי). Taille, stature, hauteur: יוֹרְשִי אַבּ I Sam. 16.7, la hauteur de la taille (d'un homme); אַבְּאָר יִבְּיִר 28. 20, (il tomba) tout de son long; הְיִבְיי בַּבּג 13.18, toute stature, pour: tout homme, chaque homme; אַרְדִי Is. 37. 24, la hauteur de ses cèdres; אַרְדִי Gen. 6. 15, sa hauteur (de l'arche de Noé).

עוֹף m., douteux : יְשׁוֹצְ וְלְשׁוֹצְ בְּלְשׁוֹץ בְּיִשׁוֹץ בְּלְשׁוֹצְ בְּלִשְׁוֹצְ בְּלִשְׁוֹצְ בַּלְּצִבְּ 23. 23, les commandants, les nobles et les princes; selon d'autres, noms de pays: les hommes de Pekod, et de Soa, et de Koa.

קוֹף m. Singe, seulement pl.: יְלְפִּים I Rois 10. 22, יְלְיִּפִים II Chr. 9. 21, et des singes.

וּיָפֶץ (י. פּיִם, fut. יְּרָדְ, יָּרָדְ, רָּדְּיָן) Avoir en abomination, avoir du dégoût: בּאָץ בָּיבּן Lév. 20. 23, c'est pourquoi je les ai eues en abomination; רְמָשֵׁמּ מְּבֶּח אָרָהְשׁׁמּ אַבְּח אָרָהְשׁׁמּ אָרָה פּנִי הְנָבְּי אָרָה פּנִי הַנְי אָרָה פּנִי הַנְי בְּיַבְי הַבְּי בְּיַבְי בְּיִבְי בְּיַבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּבְי בְּבְיבְ בְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְי בְּבְּבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְי בְבְיבְיבְי בְּבְּבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְיי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְי בְּבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְי בְּבְיבְיבְיבְיבְיי בְּבְיבְיבְיבְיי בְּבְיבְיבְיבְיי בּבּיבְיי בּבּבּיי בּבּבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּבּיבּיי בּיבּיבּיי בּבּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בּיבּיי בְיבּיבּיי בּבּבּיי בּבּיבְיי בּבּיבּיי בְיבּיבְיבְיבּיי בְּבּיבְיי בְּיבְיבְיי בְיבּיבְיי בְיבּבּיי בְיב

Hiph. 1°Effrayer: פַּצֶּלָּה בְּיִתְּהְּרְּנְּמְבְּצָּנְּה Is. 7. 6, allons contre la Judée, et effrayons-la (faisons-lui la guerre). — 2°Le même que פְּיִבְּי s'éveiller, se lever: בְּיִבְיִה Ps. 3. 6, je me suis éveillé; פְּיִבְּיִה Ps. 3. 20, comme un songe (s'évanouit) au moment de s'éveiller (qu'on s'éveille); יִבְיבָּי Dan. 12. 2, ils se réveilleront (du sommeil de la mort); בּיִבְיִר וְּהְבִירִּה וְהָקִיבְּה (pi propire propir

II פְּרָץ (de קֵרץ eté) Passer l'été: יָבֶץ Is. 18. 6, les oiseaux y demeureront pendant tout l'été.

קוֹק m. Epine: וְקוֹץ וְדְרְבֵּר Gen.3.18, des épines et des ronces; plur.: אַבָּר Jér. 4. 3, פוֹצִים Is. 33. 12, les épines.

rip n. pr. 1° Kos, père d'Anob, I Chr. 4. 8. — 2° Avec l'art.: ripri les fils de Kos, prêtres, Esdr. 2. 61.

רוצוֹתְיּר f. pl. Les boucles de cheveux: קיצוֹתָּר Cant. 5. 2, mes boucles; קיצוֹתָר 5. 11, ses boucles (cheveux).

קור (Greuser: אָנִי קַרְמִּי וְשָׁחִירְוֹי מֵים Is. 37. 25, Il Rois 19. 24, j'ai creusé et j'ai bu de l'eau (v. סָרָה et תְּבֶּה); ou, de קַרָּה je suis allé jusqu'à la source.

Hiph.: בְּיִרְ מֵינֶיתְ Jér. 6. 7, comme un puits fait jaillir, jettedehors, l'eau; בְּיִתְּחָ (même verset) ainsi sa malice jaillit, ou : elle (cette ville) fait jaillir sa malice.

Pil.: אַ מְקַרְקֵר Is. 22. 5, (l'ennemi qui) renverse, brise, la muraille (de la ville, יְקִרְקָר בָּלִרְתְיַרְשֵׁח ; Nomb. 24. 17, et il renversera, ruinera, tous les enfants de Seth.

קורא n. pr. m. 1° I Chr. 9. 19. — 2° II Chr. 31. 14.

קוֹרִים m. pl. Tissus, toiles: קוֹרִים

Is.59.6, leurs tissus, toiles; יְקִירֵי צַּנְבִישׁ 59. 5, et des toiles d'araignées.

קוֹרָה f. Poutre: אִישׁ קוֹרָה אֶּדְיה II Rois 6. 2, (nous prendrons) chacun une poutre; קוֹרָה בָּהַיני Cant. 1. 17, les poutres, ou les solives, de nos maisons; קּבָּרִיר Gen. 19. 8, sous l'ombre (l'abri) de mon toit, de ma maison.

קלמוֹכִיתְ הַשַּׁצֵר יְּקשׁוּן: Is. 29. 21, et à celui qui les réprouve, blame, dans l'assemblée, ils (lui) tendent des piéges (v. יָרָקשׁ; selon d'autres, de שׁשֵׁב: ils ramassent, ils recherchent, des reproches, des invectives, contre lui.

קוּשְׁיָהוּ n. pr. m. I Chr. 15. 17, le même קרשׁיָם 6. 29.

한尺 Ez. 16. 47. Peu (v. 의구).

קשְׁבֶּ, m. (comparer בְּשַׁהָ, קשַׁבָּ, קשַׁבָּ, מְשַׁבָּ, בּישִׁר, couper). Destruction, ruine, peste: שַׁבֵּי Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon de destruction, qui ruine, brise, tout; בְּיִרִיר, Deut. 32. 24, et la peste amère, cruelle.

קטָרְךְ שְׁאוּל Osée 13.14, je serai ta ruine, o enfer! ou: ta ruine (dans) l'enfer; je te conduirai dans la tombe; selon d'autres: où est ta peste, o enfer! (v. אַרִי.).

א קשגור • Aboth, accusateur.

קְמוֹרָה f. (rac. קְמֵיר). Encens: רְמִירּמּר קְמוֹרָח בְּאַמָּך Deut. 33. 10, ils offriront de l'encens devant toi, en ton honneur (v. קּמִירָת).

חַמוּנְה n.pr.Ketourah, semme d'Abraham, après la mort de Sara, Gen. 25.1.

한다. Étre ennuyé, sa déplaire (v. les exemples à 가무 Niph.).

אָם־תְּשְלֵּלְ Tuer, assassiner: תְּשֶׁלְ Ps. 139. 19, si tu tues, o Dieu, l'impie; ou: puisses-tu le tuer; יְמְבֶּלִיכְנִי יִשְׁבְּלוֹיְ Job 24. 14, il assassine le faible et le pauvre.

קְּטְל chald. Tuer. Part.: אָטָל pan. 5. 19, il faisait mourir; part. pass.: קָטִיל מַלְשָאשַׁר 5. 30, Baltassar fut tué.

Pa.: מַשִּל רִשּוֹן 3. 22, (le feu) tua ces hommes.

Ithpe. et Ithpa. pass.: מָּחְקַשְּלֵּרן 2.13, ils furent tués; מְּחָקְטָלֶּרן même verset, pour être tué.

קְּטְל m. Carnage : מַחֵר צַשֶּר מְקָטֶל Obad. 9, (pour que) chacun de la montagne d'Esaü (soit exterminé) par le carnage.

י אָטְלָא בּינָב La mort : קּטָלָא Aboth, il mérite la mort.

ולף? Etre petit, être peu: נְתִּקְטֵן עֹּדֹּר II Sam. 7. 19, mais cela a encore paru peu de chose à tes yeux; קשנְהִים Gen. 32. 11, je suis trop peu digne de toutes les miséricordes, de la grâce.

Hiph.: לְחַקְמִין Amos 8.5, pour rendre petit, diminuer.

וְטָבוּ חַלּיִן adj. (const. קשׁרָ, f. קּעַבּיָר; pl. קטַיִּרם, f. קטַיִּרם). Petit, plus jeune, cadet, moindre : הַּמָּטוֹן Gen. 1. 16, le petit corps lumineux, la lune; עיר קטַנָּח Eccl. 9. 14, une petite ville; לל כל השקשן Is. 22. 24, tous les instruments, ou vases, d'une petite dimension, c.-à-d. petits; בכל הַקַּקַטן Gen. 9. 24, le plus jeune des fils de Cham, à savoir Chanaan; selon d'autres : son second fils (à lui Noé), Cham; בעכוב בנה המשקן 27. 15, Jacob son fils cadet; · עברי אַרני חַקּטַנִים Is. 36. 9, (un des) moindres serviteurs de mon maître; בוּכְבר הַשְּטֹן Exod. 18. 22, une affaire petite, de peu d'importance.

가 n. pr. m. Esdr. 8. 12.

קַּמְיָּדְ עָּבָּרוּ . Le petit doigt : קַּמָּיָּר ווווווווי אָבִּר I Rois 12.10, II Chr. 10. 10, mon petit doigt est plus gros que n'étaient les reins (le dos) de mon père.

קטַמְּהָ מְלֵּילֹת: Queillir, arracher: יְקָטֵמְהָ מְּלֵילֹת Deut. 23. 26, tu pourras cueillir des épis; אָסְטָא רָבָ Ez. 17. 22, j'arracherai (une branche) tendre.

Niph.: לא יַשְּׁבֵּע Job 8. 12, il n'est pas cueilli.

וֹשְׁרָ Kal inusité. Pi. Brûler de l'encens en l'honneur d'une divinité, des

idoles; יַבְּקְּשְרוּ לֵאלֹדִים אֲחַרִים בְּלְּתִּים בְּעַקְיוּ בְּאלִדִים אֲחַרִים בְּלְּתִּים בְּעַקְיוּ לַאלִדִים אֲחַרִים בּעַרְיִם בּעַקְיִם וּלֹּאלֹדִים בּעַקְיִם וּלֹּאלֹדִים וּלֹדִם בּעַקְיִם וּלֹדִם וּלַבְּעָּם וּלִים וּלַבְּעָּבְּעִים וּלִים וּלַבְּעָּבְּעִים וּלִים וּלַבְּעָבְּעִים בּעִּבְיִם בְּעִבְּעִים בּעִּבְיבְ בּעִים בּעִבְּעִים בּעִבּעִים בּעִבְּעִים בְּעִבְּעִים בּעִבְּעִים בּעִבְּעִים בּעִבּעים בּעבּעים בּעבים בּעבּעים בּעבּעים בּעביע בּעביע בּעבּעים בּעביע בעביע בעבי

Pou.: מְשָׁבֶּרִת מר Cant.3.6, parfumée de myrrhe.

Hiph. Encenser, envoyer la fumée de l'encens ou des sacrifices: מְּמְטִירִים בַּיִּמְטִּירִם בַּיִּמְטִּירִם בַּיִּמְטִּירִם בַּיִּמְטִּירִם I Chr. 6. 34, (Aaron et ses fils) offraient tout ce qui se brûlait sur l'autel des holocaustes et sur l'autel de l'encens; בְּאֵלְיִירִין I Rois 11. 8, (les femmes) qui brûlaient de l'encens à leurs dieux; בְּאֵלִייִן Exod. 29. 18, et tu feras brûler le bélier tout entier (sur l'autel).

Hoph. pass.: פַּלִּיל מְּקְיָר Lév. 6. 15, (l'oblation) s'envolera en fumée, brû-lera tout entière; part.: פַּקְטָּר טְּנָשׁ לְשָׁטֵר Mal.1.11, (en tout lieu) il est encensé et offert, c.-à-d. on encense et on sacrifie en l'honneur de mon nom; ou, שְּקָיב subst., comme שִּקְיב : de l'encens est offert à mon nom.

II אַרָּהְ Ex. unique. Part. pass.: מְצְרוֹתְּיִ Ez. 46. 22, selon les uns: des cours non couvertes, ou des chambres ouvertes sans toit; selon d'autres: des cours liées entre elles ou au parvis extérieur (v. בְּיִר chald.); Gesenius: des cours couvertes.

קְשַׁר m. chald. Lien (v. קְשַׁר hébr.): אַקְיבָר חַרְצֵּה Dan. 5. 6, les liens (jointures) de ses reins; au fig.: קּטְרֵיץ אַקטְרִיץ 5. 16, et qui résout les questions les plus difficiles, les plus embarrassées, les problèmes.

קמֵר m. Ex. unique: קמַר אַטֶּר קשַרקּם Jér. 44. 21, l'encensement que vous avez fait (ou: l'encens que vous avez brulé).

קְּלְרוֹן n. pr. d'une ville dans la terre de Zabulon, Ketron, Jug. 1. 30 (Jos. 19. 15, elle est appelée בּשָּבוּ).

תְּלֶרְתִּי f. (rac. מְסֵר, avec suff. קְּלֶרְתָּרְ 1° Encens, parfums: מְּסֵרָת מְּלֶרָת Exod. 40. 27, l'encens composé d'aromates; בּיְבֶּת חַּלְּלֶרָת Exod. 30. 27, l'autel des parfums. — 2° La partie des sacrifices qu'on brûle: מֵילִרם Ps. 66. 15, la fumée des chairs brûlées des béliers.

ו (לְפְּרוֹן . v. pr. (v. לַפְּרוֹן).

רְּקְר (incertain, vomir): אַרְר Jér. 25. 27 (v. a איף Kal).

קיט m. chald. (v. קיץ hébr.). L'été, Dan. 2. 35.

קימור m. (rac. יסף). Fumée, brouillard: אָלָת מִיטֹר הַשְּלֶּר מִיטֹר הַאָּבֶץ בְּּמִיר חַיְּטֵרְ Gen. 19. 28, une fumée, vapeur, s'éleva de la terre semblable à la fumée d'une fournaise; ימָבְי יִמְר Ps. 148.8, neige et vapeur, ou brouillard.

סיף. m. (rac. אמרלה: douteux: אמרלה: Job 22. 20, certes notre (étre) existence n'a pas été détruite (v. קרף); selon d'autres: son existence (de cette génération, v. verset 17) n'a-t-elle pas été détruite (pour קרף)? d'autres traduisent: nos eunemis n'ontils pas été exterminés? קרף collectif, ennemis, comme מקרף (v. ביף 1°).

י ביף Subsister, durer, rester. Hithph.: הְּשְׁמֵיהָה Aboth, sa science subsistera, restera (v. בּיִּה Pi.).

סְרָם מַלְכָּא Dan. chald. Édit: מְדָם מַלְכָּא Dan. 6. 8, un édit royal; בּל־אֵטֶר וּלְרָם 6. 16, chaque défense et statut, édit (v. בּיִם chald. Pa.).

קּיֶם chald. adj. Durant, permanent: פְּיָם לְעָלְטִין Dan. 6. 27, (Dieu vivant)

el durant dans tous les siècles; מַלְכּיּחָה 4. 23, ton royaume te sera permanent, te demeurera.

קמוש .v) קימוש).

11.2 m. Lance: אַינייס II Sam. 21.16, et le poids de sa lance, ou : du fer de sa lance.

ווף (de מוף acheter ou créer) n. pr. 1° Caīn, fils d'Adam, Gen. 4. 1. — 2° D'un peuple, Kayin, Nomb. 24. 22 (עריי.). — 3° D'une wille appartenant à la tribu de Juda; avec l'art.: יַשִּרָר Jos. 15. 57.

קינה. n. pr. Kinah, ville appartenant Juda, Jos. 15. 22.

ליף. 1° Nom d'un peuple chananéen qui habitait au milieu des Amalécites: qui habitait au milieu des Amalécites: פּאִדיקַקיני Gen. 15. 19, les Kinéens (v. I Sam. 15. 6, יקבי קדי קדי I Sam. 27. 10). — פּאִדיקַ עַרִי קַינִי נַרְיָיִי קַרִי עַרָיִי עַרִי עַרָי עַרִי עַרַי עַרָּי וּ I Chr. 2. 55, les Kenites, nom d'une famille descendant de Keni, beau-père de Moïse; d'autres traduisent: les orfévres (קַרַיִּצִּד Jug. 17. 4; Targ. בַּרְיַרָּיִבְּיִר עַרָּרָיַבּר עַרָּיִבּיִר עַרָּרַיַּבּר.)

1272 n. pr. Kenan, fils d'Enos, un des patriarches, Gen. 5. 9.

וריף, signification de מְצִיף m. (rac. יְדִיף, signification de מְצִיף couper). La récolte des fruits, le temps de cette récolte, l'été, les fruits de l'été: בַּל־קִצִירְהְּ Is. 16. 9, sur ta récolte des fruits et sur ta moisson; מְצִייִם מַצִיף 28. 4, avant la récolte des fruits; יְמִיץ יְהֹיְהָיְף Gen. 8. 22, et

l'été et l'hiver; אָסְמּיּ בֵּיְךְ וְמֵּיִץ Jér. 40. 10, recueillez le vin (les fruits de la vigne) et les fruits de l'été; יְחַלָּיְחַ יְחַמָּיִץ II Sam. 16. 2, et les pains et les fruits de l'été, les figues (v. 16. 1); de la II יְשִׁיף.

קיצוֹנְה m. קּיצוֹנְה f. (rac. קצַץ, v. קרַצוֹן) adj. Extrême, ce qui est au bout: תְירִיצָּת תַּקּרצוֹנְתוּ Exod. 26. 4, 36. 17, le rideau extrême qui est au bout.

קיקיף m. Nom d'un arbre ou d'une plante (ricinus), ricin selon les uns, calebasse, citrouille, selon les autres, dont les feuilles couvraient de leur ombre le prophète Jonas, Jon. 4.6 à 10.

קיקלון פלי היקלון פלי היקלון פלי היקלון פלי היקלון או היקלון היקלון או היקלון היקלון או היקלון או היקלון היקלון או היקלון היקלו

קיר m. (une fois קר Is. 22. 5, plur. קירוֹת : Muraille, mur, paroi). Muraille, חַבְּיָת Lév. 14. 37, aux murailles de la maison; מְקִיר חָצִיר Nomb. 35. 4, a partir du mur de la ville; בָּקִיר תַחוֹמַח Jos. 2. 15, pleon., a la paroi du mur de la ville (pour: au mur); פַּוּרֵם קִיר Is. 25. 4, comme une pluie d'orage (a renverser) les murs ; וַחַרָשֵׁר קרר I Chr. 14. 1, et des maçons; קיר הַמְּוֹבֶּה Lév. 1. 15, la paroi, le côté, de l'autel; קירות לְבֵּי Jér. 4. 19, les parois de mon cœur; צַלְיֵּח־קִיר II Rois 4. 10, une chambre (galetas) pratiquée dans le mur, ou: formée de murs, c.-à-d. de pierres, non lambrissée de platre; קיר־מוֹאָב Is. 15. 1, citadelle de Moab, n. pr. d'une ville fortifiée, ou de toute une province de Moab; קיר-חַרֶש Jér. 48. 31, et קיר חַרָשָׂת II Rois 3. 25, Kir Heres, Haraseth (muraille ou citadelle de briques).

ק"ר. pr. d'un peuple et d'une contrée soumis aux Assyriens, Amos 9.7; קירָת II Rois 16. 9, a Kir.

קירם n. pr. m., Néh. 7.47; סרס Esdr. 2. 44.

du roi Saul, I Sam. 9. 1. — 2° Kis, fils de Jeïel, I Chr. 9. 36. — 3° Kis, bisaïeul de Mardochée, Esth. 2. 5. — 4° Plusieurs autres, I et II Chr.

קישויף. n. pr. d'un fleuve, Kison (ou Cison), qui tire sa source de la montagne Tabor, Jug. 4. 6, 7.

ילישי ח. pr. (עוישירה א. pr. (עוישיר).

קיקרט P. m. chald. Dan. 3. 5, 7, 10, cheth. קיקרוֹ keri, guitare selon les uns, harpe selon les autres.

קלים . קלים . קלים . מלים . dj. Léger, agile; adv., promptement : אָב בְּל Is. 19. 1, un nuage léger; אַב בְּל Is. 19. 1, un nuage léger; אַב בְּלִי בִּלְי Amos 2. 15, et qui est léger, agile, sur ses jambes (à la course); et seul : בְּלִילְ בִּלְי בְּלֵי Is. 30. 16, et nous monterons sur des coureurs (chevaux) très vites; adv.: בְּלִי בְּלְנִי Joel 4. 4, promptement et bientôt; בְּלֵי בְּלֵּ בְּלֵּבְי בִּלְ בְּלִּבְּי sois empressé envers le chef.

קל chald. m. (v. לקל hébr.). Son: קל פַרְנָא Dan. 3. 5, le son du cor.

קל Voix (v. איף l'exemple Jér. 3. 9). אין אין Ex. unique. Niph. cheth.: מַשְּלֵהּאּ (keri יַשְּׁחָבֹיּהְ) II Sam. 20. 14, et ils s'assemblerent (v. אַקָרָהּ).

קלה Faire brûler, rôtir: אָשֶׁרּ־מָלָּמּ קלה בְּבֶל בָּאֵט Jér. 29. 22, (Sédécias et Achab) que le roi de Babylone fit brûler (par le feu); אָבִיב קַלַּרּ בָּאֵט Lév. 2. 14, des épis rôtis au feu.

Niph. Selon quelques commentateurs: בְּכְלֵּרְ מֵלְאֵי נִּקְלָּח Ps. 38. 8, mes entrailles sont pleines d'un mal brûlant, de plaies enflammées; selon d'autres, de II בְּלָה: de choses viles, d'un mal honteux (v. II).

II קָּלֶה אָנוֹר (עִּלֵּה מְבֵּוֹר מִיּאָב : Niph. Etre avili, méprisé : נְּמְלֶּה מְבּוֹר מִיּאָב Is. 16. 14, la gloire de Moab sera avilie, méprisée ; יְנִקְלָה אָחִיף Deut. 25. 3, (de peur que) ton frère ne soit traité d'une manière vile, honteuse; מַלֵּה מִּוֹר מִיּיִ

Prov. 12. 9, un homme pauvre, méprisé (v. Niph. de I קלָה).

Hiph.: מַקְלָהְ אָבִיר וְאָמֵּד Deut. 27. 16, qui traite avec mépris son père ou sa mère.

קלון מ. (rac. II קלון). Ignominie, honte, dédain: אָרָבְּיוֹן יִמְּבָא Prov. 6. 33, il ne trouvera que plaie et ignominie; קלון בֵּירוּ אֲרֹנֶיף Is. 22. 18, (toi qui es) la honte de la maison de ton maître; אָבַר־קלון הָרְבָּין Prov. 18. 3, et avec le dédain (pour les autres), ou avec sa conduite honteuse, (vient sa propre) honte; selon d'autres: (avec le méchant arrivent) en même temps l'opprobre et la honte; קלות קלום; 13. 26, et on a vu ta honte, ta nudité.

gèreté, frivolité.

1027 f. Pot ou chaudron, I Sam.
2.14, Mich. 3.3.

בלים Étre retiré, contracté. Part. pass.: בְּלִּים Lév. 22. 23, (un animal) qui a quelque membre plus court qu'il ne faudrait (exact. ce qui est retiré, contracté; de là בּלְּיִם endroit où on se retire, refuge).

קלי, m. (une fois קליא I Sam. 17.17, rac. I קלף). Du grain rôti, séché au feu: ילָיִם וְּלָלִי Lév. 23. 14 (ni) pain, ni grain rôti.

חלי n. pr. m. Néh. 12. 20.

קלְיָה n. pr. Kelajah, lévite, Esdr. 10. 23; le même est aussi appelé

קליטָה. pr. Kelitah, Esdr. 10. 23, Néh. 8. 7.

 vile, méprisable, à ses yeux, c.-à-d. elle me méprise (selon d'autres, Niph.).

Niph. (יָפַלּוּ , fut. יָבַלָּר). 1° Etre léger, facile, peu, vite (v. *Kal*): צַל־נְקַלַּה Jér. 6. 14, par (une parole) légère; adv. légèrement, négligemment: ו נַקַל לַשָּל II Rois 20. 10, c'est une chose facile pour l'ombre (l'ombre peut aisément); הְיָקְלֵּח בְעֵינֵיכֵם I Sam. 18. 23, est-ce donc peu de chose à vos yeux (croyez-vous que ce soit peu)? נַכֵּל אָרִירוּהָה לִּר עֵבֶּר Is. 49. 6, c'est peu que tu sois mon serviteur; רַקַלּגּּ הֹרְתַּרְכֵם Is. 30 16, ceux qui vous poursuivront courront vite. — 2º Etre, paraître, vil; itre méprisé : וּנְקַלֹּחָר עוֹד מָזֹאַת II Sam. 6. 22, je vais paraître encore plus vil ון בור בַקלף paru; אבור בַקלף I Sam. 2. 30, et ceux qui me méprisent seront méprisés (ou Kal).

Pi. Maudire: מַלֵּל אָז־רְיָרִי Gen. 12.3, Gen. 12.3, Gen. 12.3, ct coux qui te maudissent; יְקַלֵּל בְּבֵּלְרִי 8.21, il maudira son roi et son Dieu; מְבֵּלְלִים לָּחָם בְּנִיר J. Sam. 3.13, ses fils se font maudire, s'attirent des malédictions; selon d'autres, comme Kal 2°: ils se montrent vils, indignes.

Pou. pass. : יְתַהְּיֹטְאָ דְּרְבֵּיְאָח שְׁנָה יְקְלָּגְּל Is 65. 20, et le pécheur de cent années sera maudit; יְתַקּלָלָרי et ses maudits, c.-à-d. ceux qu'il a maudits.

(יַבֵל fut. הַבַּל, inf. הָבַל, 1º Rendre leger, soulager, diminuer: וְאָתֵּח חָקֵל פֵּנְלֵינוּ I Rois 12. 10, mais toi, rends-nous (le joug) plus léger, soulage-nous; אוֹלֵר יָכֵל אָח־רָדוֹ מַצַלֵּיכָם I Sam. 6. 5, peut-etre rendra-t-il sa main plus légère, la retirera-t-il de dessus de vous; יְחַקל מֶעַלֵיף Exod. 18. 22, rends-toi (ton ouvrage) plus léger, plus facile; חָקַל מֵעֲבֹרָת אָבִיף I Rois 12. 4, soulage, c.-à-d. diminue, quelque chose du service que ton père (nous avait imposé). — 2º Dédaigner, mépriser : וּמֵרוּנֵכ הַוּקְעֹחֵנִי II Sam. 19. 44, et pourquoi nous as-tu dédaignés, nous as-tu fait cette injure? אַב וַאָּם חֲקַלּוּ בָּה Ez. 22. 7, ils ont méprisé leur père et leur mère au milieu de toi.

Pilp.: קלְּכֵל בַּתְּדְים בּג. 21. 26, il a mélé, secoué, les flèches (pour en tirer un augure); ou: il les rend luisantes, polies; יְרִיא לֹאִ־פָּיִים מְלְכֵל Eccl. 10. 10, et s'il n'aiguise pas le tranchant; יְרִישְּׁיִרִים בְּלְבֶלְהְ אֶּרִיבְּרְשִׁיִרְיִים Rituel, tu as détruit ses projets.

קלל adj. Luisant: קלל Ez.1.7, בקלל Ez.1.7, Dan. 10. 6, l'airain luisant, poli.

תְלְלָח וְלֹא בְרָכָּח (const. קּלְלָח וְלָא בְרָכָּח (Gen. 27. 12, malédiction, et non (au lieu de) bénédiction; קּלָלָח וְלֹא בְרָכָּח (Au lieu de) bénédiction; קַלְלָחְ וְלָא בָרָכָּח (Que tu crains) tombe sur moi; קַלָּלָח וְּלְלָּח וְּלְלָּח וְּלָרָת וְּלָרִת וְּלִרָּת וְּלָרִת וְּלִרָּת וְּלָרִת וְּלִרָּת וְּלִרָּת וְּלָרִת וְּלִרָּת וְלִרָּת וְּלִרָּת וְלִרָּת וְּלִרָּת וְלִרָּת וְלִרָּת וְלַרָּת וְלִרָּת וְלִרָּת וְלִרָּת וְלַרִּת וְלֹרֵת וְלַרִּת וְלַרָּת וְלִרָּת וְלִרָּת וְלִרָּת וְלִרִּת וְלֹרִים וְלַרְת וֹיִי וְלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרִּת וְלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלְרִת וְּלִרְת וְּלְרָת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלְרִת וְּלִרְת וְלִרְת וְלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְלִרְת וְלִרְיִת וְּלִרִּי וְלִרְת וְּלְרָת וְלִרְת וְלִרְת וְלִרְת וְלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלִרְת וְּלְרָת וְּלְרָת וְּלְרָת וְּלְרִית וְּלְּתְּתְּלְת וְלִּית וְּלְּלְת וְלְּבְּתְרְתְּת וְּלְלְתְיִית וְּלְּבְּתְּת וְלְּלֵית וּלְתְיִרְת וְּלְיִרְת וְּלְּבְּתְיִית וְּלְּבְּת וְּלְבְּתְיּת וּיִית וְּלְיּת וְּיִיתְיְיִית וְּיִיתְיּית וְּיִית וְּיִיתְיִית וְּלְיּת וּיִית וְּיִית וְּיִית וְּיִית וְּלְיִית וְיִית וְּיִית וְּיִית וְּיִית וּיִיוּ וּיְיִית וּלְיִית וּלְיִית וּיְיִית וּיְיִית וּיְיִית וּיְיִית וּיְיּיוּי וּיּיוּי וּיּיוּי וּיִית וּיְיּיי וּיּיוּי וּיּיוּי וּיּיוּי וּיִיי וּיִיי וּיּיּי וּיִיי וּיּיי וּיּיי וּיּיי וּיּיי וּיּיי וּיּיִיי וּיּיי וּיִיי וּיּייי וּיייי וּיּיי וּיּייי וּיּייי וּיִיי וּיּייי וּייי וּיּייי וּיּייי

קל אמן inusité. Pi. Ex. unique: בְּיִלְטְּבְּילְּאָ Ez. 16.31, selon les uns: pour louer son salaire, pour être content du prix, quel qu'il soit, qu'on lui donne pour ses faveurs; selon les autres, au contraire: pour dédaigner ce qu'on lui offre (afin d'en obtenir davantage); "סַּבְּילִי Rituel, et de louer, glorifier.

Hithp. Se railler: מַּיְתְּקְלְּפֹרְבּרֹי II Rois 2. 23, ils se raillaient de lui; יְתִּבְּלֶּכִים יְתְּקַלֶּפְי ווווי הַבְּלֶבְים יְתְקַלֶּפְים וּתְקַלָּפְים וּתְקַלָּפִי des rois.

קלֶם m. raillerie : לְּתֶרְמָּח וּלְּמֶלֶם Jér. 20. 8, un sujet d'opprobre et de raillerie.

קְלֶּטְה f. Objet de raillerie : הְּלֶּטְה Ez. 22. 4, (je t'ai rendue) un objet de raillerie pour tous les pays.

על אין לי Jug. 20. 16, chacun de ces hommes était adroit à jeter des pierres avec la

fronde; יְחָאָרֶץ לְּילֵע אֶּרדרוּשְׁבֵּר חְאָרֶץ Jér. 10. 18, je jetterai (loin, hors du pays) les habitants de cette terre.—2°Tailler, sculpter: מַסַב קַלַב I Rois 6. 29, il fit tailler, sculpter, tout a l'entour; יְלַלֵּג יְלָנְיּג יָלָנְא הַלָּיִם 6.35, il fit tailler des chérubins.

Pi., comme Kal 1°: וְיַקַלֵּכ I Sam.17, 49, (il prit une pierre) et la lança avec sa fronde; אָרְבֶּיךְר יְקַלְּעָבוּן 25.29, mais l'âme de tes ennemis il la jettera au loin.

אָלְע m. Frondeurs : הַשְּלְצִּים II Rois 3. 25, ceux qui étaient armés de frondes, les frondeurs.

קלקל (rac. קלה). Chétif, mauvais: בּלֶּהֶם חַשְּלֹקֵב Nomb. 21. 5, de la nourriture chétive, mauvaise.

היקיבת קלקלה: Aboth, au moment de son malheur, humiliation (v. מְלֵלְהָּלְתְּ

וְלְשׁוֹן: m. Pointe, dent: וְלְשׁוֹן: I Sam. 13.21, et en une fourche à trois dents, ou pointes.

קְּלֶּהְה f. (rac. קּבְּה). Le blé qui est encore sur pied: מַּחָבֵּל הֶּרְבֵּשׁ בַּקְבָּה Deut. 16. 9, quand commence (quand on met) la faucille dans le blé.

קמומל n. pr. 1° Kemuel, fils de Nahor, Gen. 22. 21. — 2" Kemuel, fils de Sephtan, Nomb. 34. 24. — 3° I Chr. 27. 47.

אָרָה, n. pr. Kamon, ville dans Galaad, Jug. 10. 5.

m. Ortie: מְשׁוֹשׁ מְּוֹשׁ מָּוֹשׁ מָּתְּוֹתְ Is. 34.13, des orties et des épines; שִּׁיבּיהָ Osée 9.6; אָבְיּשׁיּהָ Prov. 24. 31, plur., les orties, d'un sing.

קמָח שִּלִּרִים : Nomb קמָה Nomb.

5. 45, de farine d'orge; מְחֵירִי Is. 47. 2, et fait moudre la farine (le blé pour qu'il devienne farine).

אָקמָטָר לְעֵר דָיָר דְּיָר Iob 16. 8, tu m'as ridé la peau, ce qui devient un témoin contre moi (ces rides témoignent de l'extrémité où je suis); selon d'autres : tu m'as saisi fortement, accablé (v. יְבֶּרְץ).

Pou.: אָשֶׁרְּקְמְּטוּ וְלֹאִישֵׁת Job 22. 16, (ces hommes) qui ont été retranchés, emportés, avant leur temps.

קנה נסוף קבלו : Is. 19. 6, les roseaux et les joncs se fanent; מָבֵל 33. 9, (les arbres) du Liban sont fanés, ou coupés.

אָרַקְּעָ Presser, fermer la main, saisir, prendre: יְצְישָׁרְ מְּלֵּים מְּשִׁים מְלֹּיִם Lév. 2. 2, il prendra de (l'oblation) une poignée; et seul: אָרָבְיּרָ מְרְרַיִּוּמְיִהָּרוּ Nomb. 5. 26, le prêtre prendra une poignée de cette oblation.

יְשָׁף m. Une poignée: יְצִיאָם בּלֹא בּלִי. 2.2, 5.12, et seul יִצְיְטְבָּה 6.8, sa main pleine, une poignée.

קֹמְצִים m. plur. Poignées: מָמָצִים Gen. 41. 47, la terre produisit par poignées, par tas, c.-a-d. très abondamment (du sing. קיף סח מַצְרָ).

למות v. למחונים).

ות. (רמנ. אַבְּי, const. אָבָ, avec suff. אַבָּי. 1° Nid: בּיבִּיר אָבִיר אַבּיר אָבָיר אָבָיר אָבּיר אָבִיר אָבּיר אָבִיר אַבּיר אָבִיר אָבּיר אָבִיר אָבּיר אָבִיר אָבּיר אָבִיר אַבּיר אַביר אַבּיר אַביר אַבּיר אַב אַביר אַבי אַבּיר אַב אַבייר אַבּיר אַב אַביר אַביר אַב אַביר אַב אַביר אַב אַביר אַב אַביר א

אָבָּף, Kal inusité. Pi. 1º Étre jaloux, porter envie, envier: יְחִשְּׁאִרְאָּ אַפָּף, Nomb. 5. 14, qu'il soit jaloux de sa femme; בּוֹלְיִא בְּיִלְּיִ בְּאַרָּאָר Gen. 30. 1,

Rachel porta envie à sa sœur; אַל-חַקָּיָא מלטד עולה Ps. 37. 1, n'envie pas ceux qui commettent l'iniquité; avec >: רַיַּקְטָאַ לְּמֹטֶׁח Ps. 106. 16, ils envièrent Moise; avec l'accus.: לאַ־יָקנַא אַת־יִדוּרָדוּ Is. 11. 13, (Ephraim) ne sera (plus) envieux de Juda. — 2º Etre zélé pour quelqu'un, avoir du zèle pour: חַחַה אַטָּר קונָא לַאלּדָיר Nomb. 25. 13, parce qu'il a été zélé pour son Dieu; קנאתר לציון קנאח גרולת Zach. 8. 2, j'ai eu pour Sion un zèle, un amour, ardent. — 3º Exciter la jalousie, la colère : בַּיִם קיאיי בלא־אַל Deut. 32. 21, ils ont excité ma jalousie, ils m'ont irrité en adorant ce qui n'est pas Dieu (les idoles); וֹרְשָׁנְאַ I Rois 14. 22, et ils l'irritèrent.

Hiph. Le même que Pi. 3°: יְאַנִי Deut. 32. 21, et je les irriterai par un peuple qui n'est pas un peuple (c.-à-d. par un peuple barbare); מַמֶּל חַשְּּמְנָה תַּמְּמָה בַּעַּלְּהָרָ בַּעַרְּאָר בַּעַּבְּרָה, l'image de la jalousie qui irrite (excite la jalousie, la colère).

רְּכָּא רְכָּה chald. (v. רְּבָּה hébr.). Acheter: רְּבָּה Esdr.7.17, tu achèteras de cet argent (des taureaux, etc.).

קּנְאָה f. (rac. אָקָרָ). Jalousie, envie, zèle, ardeur, colère : פַּר־קַנְאַה הַמָּת־נַבֶּר Prov. 6.34, car la jalousie est la fureur de l'homme (du mari); סמל חקנאח Ez. 8.3, l'image de la jalousie; plur.: י פּוֹבֵיה קנָאֹית Nomb. 5. 15, un sacrifice de jalousie; אמָתה מָמָיה קוָאָה Job 5. 2, et le simple, le petit esprit, l'envie, le tue; קוארדיאיש מַרְעֵרוּ Eccl. 4. 4, l'envie qu'un homme éprouve de la part d'un autre, qu'il excite en lui; אָרָאָת בָּקוּנָאָתִר II Rois 10. 16, et tu verras mon zèle pour Dieu ; אַבָּאוֹיז יֵי צָּבָאוֹיז Is. 9.6, le zele de l'Éternel Zebaoth (pour le peuple); קיאַר-עם 26. 11, le zèle de Dieu pour son peuple; קשָׁת בְּשָׁאוֹל מָנְאָר Cant. 8. 6, le zèle de l'amour, l'amour ardent, est inflexible comme la tombe; מרביר וְמִנְאָחוּ Deut. 29. 19, la fureur de Dieu et sa colère; מְּבְיֵע מְנִאָּקוּ Ps. 79. 5, (jusqu'à quand) ta colère s'allumera-t-elle comme un feu?

רָנְקָרָ (fut. יִקְנֵת Créer, former, posséder, acquérir, acheter, racheter: יאָרֶץ שַׁמַיִם וָאָרֶץ Gen. 14. 19, (Dieu) qui a créé, qui possède, le ciel et la terre (v. בּוֹלוֹא־הוּא אָבִיךּ קַנְהָ Deut. 32.6, n'est-ce pas lui qui est ton père, qui t'a créé, ou qui t'a possédé ? מָּד־אַתַּהוּ קנית כליתי Ps. 139. 13, car tu as formé mes reins, ou : tu les possèdes, tu en es le maître; קמַח חַכְּמָח Prov.4.7, tâche d'acquérir la sagesse; קַנִיחָר לָר לָאִשָּׁת Ruth 4. 10, (et Ruth) je l'ai acquise pour être ma femme, je la prends pour femme; קניתר איש אַת־רֵי Gen. 4. 1, j'ai acquis, obtenu, un homme de l'Eternel; קשַּׂרָקם אָבֶרָקם Gen. 25. 10, le champ qu'Abraham avait acheté ; בע רֶע יאמר חקונה Prov. 20.14, mal, mal (cela ne vaut rien), dit celui qui achète; לְּמָנוֹת בָּ אַר־שָּאַר עַשני Is. 11. 11, pour racheter, délivrer, les restes de son peuple.

Niph. pass.: עוֹר יְשְנֵּי בְּחִים Jér. 32. 15, des maisons seront encore achetées (on achètera encore).

Hiph: מְרְאָרָם הְּקְנֵיִר מְּוְעָבִּרְי בְּוֹעְבּרָי בְּיִבְּעָבְּרָם בְּאַרָם בְּאַרָם בְּאַרָם בְּאַרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאַרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאַרָם בּאָרָם בּאָרְים בּאָרָם בּאָרְים בּאָרָם בּאָרָבּים בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָבּים בּאָרָם בּאָבּים בּאָבּים בּאָבּים בּאָבּים בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָרָם בּאָבּים בּאבּים בּאביר באָביים בּאביר באָביים בּאָבּים בּאָבּים בּאָבּים בּאביר באָביים בּאָבּים בּאָבּים בּאָבּים בּאָבּיבּים בּאָבּים בּאָבּיבּים בּאָבּים בּאָבּים בּאביר באָביים בּאָבּים בּאָבּיבּיבּים בּאָבּים בּאָבּיבּיבּים בּאָבּים בּאביים בּאביים בּאביים בּאביר באביביים באוּביבי

קרה. (const. רַחַף, pl. קרָה (רַיִּדְרָ, m. (const. רַחַף, pl. קרָה (אַרָּרָה פּרָת רָיִדְרָ, pl. 42.3, un roseau cassé; קרָה רְיִדְרָ Ps. 68.31, la bête qui habite dans les roseaux (le crocodile?); selon d'autres: le peuple, l'armée, qui porte des lances (v. רַיְּדִי 4º); רְיָבָה (אַרָּ בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָה בַּרָּה (צַרָּ בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה (צַרָּ בַּרָּה בַרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַרָּה בַּרָּה בַרְּבָּר בַרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַרְּבָּר בַרְּבָּר בַּרָּה בַּרָּה בַּבְּר בַּרָּה בַּרְּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרְּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בַּרָּה בּבּר בּרָּה בּרָּה בַּיְבָּיה בּרָּב בּר בַּרָּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּרְּה בַּבְּיה בַּרְּה בַּרְיה בַּרְיה בַּרְיה בַּיְיה בַּיְיה בַּבְּיה בַרְיה בַּבְּיה בַּבְּיה בַּבְּיה בּבּיה בּבְּיה בּבּיה בּבְּיה בַּבְּיה בּיבְּיה בּבּיה בּבְּיה בּבְּיה בַּבְּיה בּבְּיה בּיבְּיה בַּבְּיה בּיבְּיה בּבּיה בּיבְּיה בַּבְּיה בָּיה בַּבְּיה בּבּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּיבְּיה בּבּיה בּיבְיה בּיבְּיה בּיבּיה בּבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּיבּיה בּבּיה בּיבּיה בּיבּיה

41. 8, exactement la mesure d'une canne, à savoir de six coudées. — 4° Le fléau de la balance, la balance même : אַבְּילְינִי בְּשְׁנִי וְּיַבְּילָ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּיך וּצִּעְנִי וְצִּעְנִי וְצְּעָנְ וְשִׁ וּצְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִּיך וּצִּילְ וּצִילְ וּצְּיִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצְּיִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִּילְ וּצִּילְ וּצִילְ וּצִילְ וּצִילְ וּיִילְ וּצִּילְ וּיִילְ וּצְיְ וּצְיְ וּצְיְ וּצְּיִילְ וּיִילְ וּצְיְ וּיִילְ וּיִילְ וּיִילְ וְיִילְ וְיִילְ וְיִילְ וּיִילְ וּיִילְ וּיִילְ וּיִילְ וּצִילְ וּיִילְ וּיִילְ וּיִילְ וּצִילְ וּיִילְ וּצְיִילְ וּצְיִילְ וְיִילְ וּצְיִילְ וְיִילְ וְיילְ וּיִילְ וְיִילְ וְיִילְייִילְ וְיִילְייִילְ וּייִילְ וְיִייִילְ וְיִילְייִילְ וְייִייְייִילְייִילְ וְיִילְייִי

קנְה n. pr. 1° מְלֵּלְתְּלְ בְּחָר, n. pr. 1° מְלֵּלְתְּלְ La rivière des roseaux, à la frontière d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 2° Kanah, ville appartenant à la tribu d'Aser, Jos. 19. 28.

אָלְיבְּיא פּלְיבָּע, v. מָנָא, Jaloux: מַנָּא, V. מָנָא, Jaloux: אַל־פַניא דוּא Jos. 24. 19, c'est un Dieu jaloux; Nah. 1. 2.

127 n. pr. 1° Kenaz, fils d'Eliphaz, Gen.36.11, le prince Kenaz, 36.42.— 2° Kenaz, père d'Othniel, frère de Caleb, Jos. 15. 13. — 3° Kenaz, ou Uknaz (1274), fils d'Ela, I Chr. 4.15.

קינוי n. pr. 1°D'un peuple chananéen: וְצָּחִ־חְּקִנִּי Gen. 15. 18, et les Kenézéens. — 2° Nom patron. de מָם 2°, Nomb. 32, 12.

קרינים m. (rac. תְּבֶּיף). Créature, acquisition, possession, bien: אָבָיף תְּבֶּיף אָבָיף Ps. 104. 24, la terre est remplie de tes בּיִבְּיף Lév. 22. 11, l'achat, l'acquisition faite avec son argent; מְנִינְים Gen. 34. 23, leurs troupeaux et leurs possessions, richesses; מִנְינִי Ps. 105. 21, (il l'établit) le maître, gouverneur, de toute sa richesse.

ין אין (v. קבין יי).

רְיָּבְיּרָ m. Cinnamone, Prov. 7. 17, Cant. 4. 14, const. בְּיִּבְּירָ בָּעָשׁר Exod. 30. 23, et du cinnamone odorant.

אַרָּ, Kal inusité. Pi. Nicher, faire son nid (ע. אָבָרים יְקוַטּ Ps. 104. 17, les petits oiseaux y font leurs

nids; risp rapp rapp Is. 34. 15, c'est la que le hibou fait son nid, ou que le serpent (javelot), ou le hérisson, fait son nid, son trou (v. risp).

Pou.: קמְנְקִר מָאַרְדִים Jér. 22. 23, toi qui niches, qui fais ton nid, dans les cèdres.

יציף. Job 18. 2 (v. a אָרָצֵי).

* 1212 Aboth, vase, cruche.

רְּנְי, n. pr. Kenath, ville en Palestine, Nomb. 32. 42, I Chr. 2. 23 (ע. תֹבָי).

DDP (fut. בּיבְּיבִי Prédire l'avenir, deviner, faire la divination: בּיבְיבָּי בּיבָּי בּיבָּי בּיבְיבָּי בּיבִּי בּיבִּי בּיבָּי בּיבְּיבִי בּיבְיבָי בּיבִּי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבִי בּיבְיבָי בּיבְיבָי בּיבִי בּיבְיבִי בּיבִי בּיבְיבִי בּיבִי בְיבִי בּיבִי בְיבִי בּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיבִי בְּיבִי בְיבִי בְיבִי בְּיבִי בְּייבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְייבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְיי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבִי בְּיבְיבְי בְּיבִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיבְי בְיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיבְיי בְּיבְיי

וְאָד פְּרָיָה יְּלְוּטֵס : Couper : יְאָד פְּרָיָה יְלוּטֵס Ez. 17. 9, et il en coupera, abattra, le fruit.

רְּטֶּהְ הַ. Petit vase: הַשְּׁהַ הַסְהַ Ez. 9. 2, 3, le petit vase à l'usage d'écrivain, c.-à-d. l'encrier, l'écritoire. Seul: הַשְּׁהַ 9. 44.

קעילה (bourg, château) n. pr. Keīla, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 44.

ענקע Se luxer, s'éloigner (voir les exemples à יַקֵּי et יָנָיּיָל).

אַנאַנען m. Piqure, gravure: רקאבןע

בּמַכְּבּ Lév. 19. 28, et une écriture de piqure, gravure, c.-à-d. des figures, ou caractères, imprimées, gravées, sur le corps.

קְּעָרָה f. (pl. קּעָרָה, const. קּעָרָה). Plat: קְעָרָה Nomb. 7. 13, un plat d'argent; קְּעָרִהָּד Exod. 25. 29, les plats (de la table dans le tabernacle).

אָלְּהָיְהָי Se ramasser, se blottir, se coaguler: מְּמְשִׁים צַּלְּהְיִשְׁים Soph. 1. 12, (les hommes) qui se blottissent sur leur lie, c.-à-d. se reposent sur leurs biens, comme le vin sur la lie; יוֹיִם Exod. 15. 8, les abimes se sont coagulés (congelés).

Hiph.: יְבַּוְרְנֶיִח הַקְּמִיאֵנִי Job 10. 10, et tu m'as fait cailler, coaguler, comme du lait qui se durcit (le fromage).

וֹאַפְּף. m. (rac. אַפָּה). Nuage, obscurité: יְמָרְהֹיִהְ יִקְרְהֹיִה יְמַבְּיֹה בַּמְרֹיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה וְמַבְּיִה עַבְּיִה וְמַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיִיה עַבְּיִיה עַבְּיִּה עַבְּיִיה עַבְּיה עבּיה עבּ

קפְרְתִּי Couper. Ex. unique. Pi.: יְמִירָנִי נְיִייִי Is. 38. 12, j'ai coupé (par mes péchés) ma vie comme le tisserand (coupe le fil de la toile, ou coupe la toile du métier).

קפָּרָה m. Destruction: קפָּרָה Ez. 7.25, la destruction, l'anéantissement, arrive (rac. קפָר paragogique).

* 1792 m. Aboth, un homme irascible, qui se met facilement en colère.

קמורש קפר הוא אין. m. Hérisson: למורש קפר Is. 14. 23, (j'en ferai) la possession, la demeure, des hérissons (selon d'autres: de la tortue); ou: un oiseau, butor ou chouette, v. Is. 34.11, Soph. 2.14.

יות חופתי אור פונים. Nom d'un animal ou d'un oiseau: מוֹשְׁה מְשְׁהְי וֹשְּׁה וֹנִי וֹג. 34.15, selon les uns, le même que מוֹשׁה: c'est la que le hérisson fait son trou; selon d'autres: que le hibou ou le merle fait son nid; d'autres traduisent: serpent (javelot).

Niph.: מַלֵּל יִקְמְצֵּדְן Job 24. 24, ils seront exterminés comme toutes choses, ou: ils passeront subitement sans laisser une trace de leur existence.

Pi. Sauter: מְקַמֵּץ עַל־תַּוּבְעוֹת Cant. 2. 8, sautant sur les collines.

אָר . (rac. קיביץ, avec suff. קיביץ). Fin, extrémité, calamité, ruine : סרום imp Is. 37. 24, la hauteur de son extrémité, la pointe de son sommet (du Liban); באר לח בואר Jer. 50. 26, marchez contre elle des extrémités du monde; בוץ פל-בַּטָּר Gen. 6. 13, la fin de toute chair, l'extermination de tous les hommes; souvent פָּקַץ à la fin, au bout de, après : מַקַץ אַרְבָּעִים יוֹם Gen. 8. 6, au bout de quarante jours; מַקַּץ ימיחים ימים Gen. 41.1, deux ans après; הַבְּעָים שְׁבַער שָׁבָער Deut. 15. 1, à la fin de sept ans, c.-à-d. chaque dernière année des sept, tu feras l'année de la remise; de même בַּקַע שֶׁבֶע שֶׁנִים Jér. 34. 14, à la fin de sept ans, c.-à-d. au commencement, à l'entrée, de la septième année; aussi לַקַץ שֶׁנִים : לָקַץ II Chr. 18. 2, quelques années après; אין קץ Eccl. 12. 12, il n'y a point de fin, sans fin; בא דופוץ אַל־עִנִיי Amos 8. 2, (la fin), le temps de la ruine est venu pour mon peuple; בַּעָרוֹ עַוֹן בַּןץ Ez. 21.30, au temps où le péché aura une fin, ou amènera la fin, la ruine; לָטָד־קַץ לַקַץ דַינְמִין 8. 19, פו למוער קוץ ,Ban.8.17 12. 13, au temps de la fin, à la fin des jours, aux derniers jours, avant l'arrivée du Messie. Une fois plur. : הָּשִּׁרְמוּן קוצר לפלרן Job 18.2 (pour קצר לפלרן), (quand) mettrez-vous une fin, un terme, aux paroles?

בְּעַבְרַבֶּץ (ע. הָשָב, הָשָבּר) Couper, tailler: וּיִּמְצָברּבִּץ II Rois 8. 6, il coupa un morceau de bois; יַּמְבֶּרְ הַמְצִּברִ כְּמִיךְ בַּמְבֶּרְ בַּמְעָברִ Cant. 4. 2, tes dents sont comme un troupeau de brebis tondues, ou: bien taillées, toutes de la même taille, hauteur.

קבֶב אָּרָה. 1° Forme: יְקְצֶב אָּרָה I Rois 6. 25, 7. 37, la même forme, taille.— 2° Extrémité. Plur.: לְקִצְבֵּי רָיִרִים Jonas 2. 7, jusque dans les extrémités, les racines, des montagnes (qui sont au fond de la mer.).

קְצָּרֹ (ע. קְצָר et קָבָר) Ruiner: קּצִית Hab. 2. 10, ruiner (en rui-

nant) plusieurs peuples.

Pi. Couper: מְּמְשׁׁת רַּגְּלֵים Prov. 26. 6, celui (qui envoie un insense comme messager) coupe, brise, les pieds, c.-a-d. c'est comme s'il avait les pieds coupés, de ne pas pouvoir aller luimême; בְּיִשְׁרָאֵל II Rois 10. 32, (Dieu commença) à couper en Israel, à les faire périr les uns après les autres; d'autres traduisent: à se lasser d'Israel (comme יְּשִׁף).

निर्मे des deux genres (pl. nixp, rac. תצף). Fin, extrémité, côté, coin: הַנְים בּעָבָה מְיָה בּעָה בּעָה Exod. 25. 19, (tu placeras un chérubin) à une extrémité (et l'autre) à l'autre extrémité; של־שָׁנֵי מְצוֹחֵיו même verset, aux deux extrémités (du propitiatoire); שַּׁנֵר קצוֹת מחשר 28. 23, les deux côtés, bouts, du rational; קצות האַרץ Is.40.28, 41.5, les extrémités du monde, les nations les plus éloignées; מַאַרָבֶּע קצות הַשְּׁמֵים Jer. 49. 36, des quatre coins du ciel (des points cardinaux); אַפָּאָד Exod.26.4, a l'extremité, au bord ; קצות הָרָבָי Job 26. 14, (ce ne sont que) les extremités de ses voies, c.-à-d. une petite partie de ses œuvres; מַקצוֹה הַעָּב I Rois 12. 31.

13.33, une partie, un certain nombre, d'entre le peuple; selon d'autres : des extrémités du peuple, c.-à-d les derniers du peuple; unixpa Jug. 18.2, de leur milieu, d'entre eux, de leur rang.

קאָרה, m. (const. אַבָּרָה, avec suff. אַבָּרָה, ע. קאָ et אָף). Fin, extrémité, bout, partie : בְּקצֵח תַּמְּרְבָּר Exod. 13. 20, a l'extrémité du désert; הַקַּצָה הַשָּהַה Nonib. 11. 1, à l'extrémité du camp; מן־הַקּצֵה אֶל-הַקּצָה Exod. 26. 28, depuis un bout jusqu'à l'autre (bout); בַּל-חָעָם בּקצָרו Gen. 19. 4, tout le peuple d'un bout de la ville à l'autre, ou : de tous cotes. מַפַץ comme בּקצָה A la fin, au שׁמַבָּה שָׁלֹשָׁת יַמִּים : (מַץ bout, après (v. a Jos. 3. 2, au bout de trois jours; napa שלש שורם Deut. 14. 28, a la fin de trois ans; וְמַקצֵה אָחָרו Gen. 47. 2, et du nombre (d'entre) ses frères ; אָרָהר Ez. 33. 2, un homme d'entre eux; קצה העם Nomb. 22. 41, une partie du peuple.

קאָר m. (v. אָבְ et קּבָּה). Fin: יְאֵין מַבָּר Is. 2. 7, et ses trésors sont sans fin (infinis); יְאָין מַבְּיִי וְאֵין מַבְּיוֹ Nah. 3. 9, et l'Egypte (dont le peuple ou la puissance) est sans fin, immense.

קאָר m. plur. const. Extrémités : Ps. 48.11, 65.6; Is. 26.15, les extrémités de la terre, les nations les plus reculées.

קְּצְּוֹר, f. pl. (rac. רְּאָבֶּר). Coins, extrémités: תְּאָרְבֵּע בַּוּקְבָּעוֹר Exod. 38. 5, aux quatre coins (de la grille); רְּאָבֵי קְבָּיר Ps. 65. 9, ceux qui habitent les extrémités de la terre (Exod. 37. 8, et 39. 4, יְאָבֹיר, cheth. pour יְאָבִיר, keri).

קביין m. Nom d'une plante; יְיִשִּיץ Is. 28. 25, il seme du gith, ou de l'aneth, ou de la vesce, ou de la nielle (Is. 28. 28).

קצין m. Seigneur, juge, capitaine, prince: קציני סְרֹם Is. 1.10, seigneurs, juges, de Sodome; קצין עם 3.7, prince, chef du peuple; קצין קים אַנְלָּיָהָים Jos. 10. 24, les principaux officiers

de l'armée; קאָרָה מְאָרָה Dan. 11. 18, un capitaine fera cesser (l'opprobre); קקּהוּק מָבִּרן, Prov. 25. 15, un prince se laisse persuader, fléchir.

קציעה f. (rac. קצים). Ex. unique, plur.: קציעות Ps. 45.9, la casse (le même que קקיה); selon d'autres: l'ambre gris.

기가 가 n. pr. Késiah, fille de Job, Job 42. 14.

קצִיר. (rac. יבַבְּי. 1° Moisson, récolte: קבִּר Gen.8.22, les semailles et la moisson; יבְּרְנְּבְּרִר 30. 14, la récolte du froment. — Les blés qu'on récolte: בַּבְּרִרְבָּיִם Lév. 23.10, les premiers fruits de votre moisson; בְּבָּרִרְבָּי Is.17.5, comme la moisson, ou (pour יבִיף) comme le moissonneur, coupe, enlève, les blés. — 2° Branche: יבְּבָּרִירְי, בַּרְבִירִי, Job 14. 9, il pousse des branches; יבְּרִירָי, בַּרְבִירִי, Job 29. 19, et la rosée s'arrêtera sur mes branches; ווא בּרִרּי, ווא בּרַרָּי, (la vigne) a étendu ses pampres jusqu'à la mer.

אָצְרְ Kal inusité. Hiph. Faire racler: בְּאָר הַוּבְּיִה רַמְצִּבְּי Lev. 14.41, il fera racler (les murailles) de la maison.

Hoph. part.: בּאָרְהָשְ Ez. 46. 22, les endroits angulaires, pour: les angles, coins (du parvis), v. צָּאָרָיִם.

קרי (fut. קיבור) Étre, se mettre, en colère; étre dans l'indignation: יוְרָאָרָי וֹדָּי וֹבְּי וֹלְי וֹבִי וֹבְי וֹבְיי וְיִי בְיי וֹבְי וֹבְי

Hiph. Irriter, exciter, la colère : אָרִייִּהְ הָּאָבְיּהְיִּהְ Deut. 9. 7, de quelle manière tu as excité la colère de l'Eternel.

Hithph.: אָנְהָיָה מָּדִירְעָב וְיִהְאָבְאַ Is. 8.

21, et quand il souffrira la faim, il se mettra en colère.

קאַף chald. Etre en colère: אַקאַרָּא Dan. 2. 12, et il était fortement en colère.

אָרָהְ m. (avec suff. בְּבְּבֶּרְ M. (avec suff. בְּבְּבָּרָ M. (avec suff. בְּבָּרָ חָבָּרָ אָבָרָ אָבָרָ Is. 9. 20, de peur que la colère (de Dieu) ne s'élève contre nous; בְּבָרָ הְצָבֶּי Is. 54. 8, dans (l'effusion), l'ardeur, de la colère; selon d'autres: dans une petite colère; בּבְרַרְ בְּבְירִ בְּנְיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיוֹן יִבְבָּרָ הַבְּיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִרְ בִּבְיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִרְ בִּבְיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִרְ וֹבְּבָּרְ הַבְּיִרְ בִּבְּיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִבְּ הַבְּיִרְ וֹבְּבָּרְ הַבְּיִרְ בִּבְּיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִר הַבְּיִר וְבִּבְּרְ הַבְּיִר הַבְּיִר וְבָּבְּרְ הַבְּיִבְּי בְּבִירְ בִּבְיוֹן יִבְּבָּרְ הַבְּיִבְּי בְּבְירִ בְּבְירוֹן יִבְּבָּבְּ הַבְּיִבְּי בְּבְירִ בְּבְירוֹן יִבְּבָּבְּר הַבְּיִבְּי בְּבִירְ בִּבְירוֹן יִבְּבָּבְּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְירוֹן יִבְּבְּבְּר בּבְּבְּר בְּבִיר בְּבִיר בְּבְירוֹן יִבְּבְּבְּר בְּבִּיר בְּבְּרְ בְּבִיר בְּבְּרְ בִּבְּבְּבְּר בְּבִּי בְּבִּיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיר בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִּי בְּבִיר בְּבִּיר בּיּבְּי בְּבִיר בְּבִּיר בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בַּבְּי בְּבִיים בְּיִבּי בְּיִי בְּבִּי בְּבִיי בְּיִר בְּבִיי בְּיִבּי בְּיִבּי בְּיִים בּיוֹי בּיוֹם בּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיִבְּי בְּי בְּיִים בְּיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיּי בְּיוֹי בְּיִבְּי בְּיוֹי בְייִי בְּיִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּי בְּי בְּיּבְי בְּיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּבְּיי בְּיוֹי בּיוֹי בְיּי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבָּי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיִיי בְּיוֹי בְּבְּייִי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּבָּיי בְּיוֹי בְּיוֹייִי בְּיוֹייִי בְּיוֹיייי בְייִייּי בְּבְּיוֹי בְּיוֹיי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹיי בְּבְּבְייי

קבְּבְּיִרְ f. Action de briser, de détruire: אַבְּיִרְיּלִי Joel 1.7, (il a réduit) mon figuier en une brisure, destruction, c.-à-d. il a brisé, ou détruit, mon figuier; selon d'autres: il en a arraché l'écorce.

וֹעָרְי (ע. באַבְי פּוּ האָבָּי) Couper: הְּשִּבְי Deut. 25. 12, tu lui couperas la main; הְאָבִי בַּאַבְּי בַּלּ-קצבּי Jér. 9. 25, tous ceux dont les coins de leurs cheveux sont coupés, qui se coupent les cheveux en rond; selon d'autres: qui sont, habitent, dans les coins extremes, aux extrémités du désert.

Pou.pass.: בְּחֹנוֹת יְדֵיתָם וְרֵגְלֵיתָם מְּקְצְּאָד Jug. 1. 7, (qui avaient) les pouces et les gros orteils coupés.

רְצֵּף chald. Couper. Pa.: אַבְּרָּיִּף Dan. 4.11, et coupez-en les branches. I אַרְרָּיִר (fut. יבִּיר) Couper, moissonner, II יְקְצֵר (fut. יְקְצֵר) Etre court, être raccourci, abrégé : פִּי־קַצֵּר וַוּפֵּנֶצֶע Is.28.20, car le lit est (trop) court; הַיַּר הַי הִּקְצָּר Nomb. 11. 23, la main de Dieu est-elle trop courte, c.-à-d. impuissante? לאֹר ון מָדּרָת יַד־רַיַ מַרוּוֹשִׁיעַ Is. 59.1, la main de Dieu n'est point trop courte, ou raccourcie, pour ne pouvoir sauver; נְמִּלְצֵר נְמֵּשׁ־חָעָם Nomb. 21. 4, et l'âme du peuple était courte, c.-à-d. le peuple מומבר : 8'impatienta, perdit courage נְמְשׁׁי לָמִיּרז Jug. 16. 16, et il était décourage jusqu'à désirer la mort; מַהַּיּבָּ לא־תִקצַר רוּתִר Job 21.4, pourquoi mon esprit ne serait-il pas troublé, affligé? וּמְצֹרְנָהו Prov. 10. 27, (les années des méchants) seront abrégées.

Pi.: קַּבֶּר יְבֵיר Ps. 102. 24, il a abrégé mes jours.

Hiph.: יוַקצרָהָ יְמֵי צֵלּוּמָיו Ps. 89. 46, tu as abrégé les jours de sa jeunesse.

קצרי-יד Is. 37. 27, ceux qui ont la main courte, qui sont faibles, impuissants; אַר ראַד Prov. 14. 29, et בְּצִר בְּצִר בְּצִר בְּצִר בְּצִר בְּצִר מִים 14. 17, l'impatient qui se fache, s'irrite, promptement (v. II קצר יְבִים); קצר יְבִים Job 14.1, l'homme qui na vit que peu de temps.

קְּלְּי m. État d'être court; au fig. (de l'esprit): d'être troublé, découragé: מְּנֶבֶּר רִּוּחָ בְּמִנְבֶּר רִוּחָ Exod. 6. 9, à cause de (leur) impatience, découragement, afliction.

רל בולים, ל. (rac. רְּשָׁבֶּי) seulement dans רְּשְׁבָּיִי (composé de דְּיִּ פּוֹ רִיּבְּיִי). 1° A la fin, au bout de, après (v. רְּשַבְּיִי בְּשְׁבִי בְּּעָבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בִּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בִּשְׁבִי בְּשְׁבִי בִּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בַּשְׁבִי בְּשְׁבִי רְשָׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּשְׁבִי בְשְׁבִי בְּשְׁבִי בְּיִּבְי בְּיִּבְי בְּיִּבְי בְּיִבְיי בְּבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּיי בְּיבְי בְּיבְיּבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְייי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּיבְּיבְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּבְּיבְּיבְיי בְּבְּיבְיי בְּבְּיבְּיבְיי בְּבּיי בְּיבְּיבְיי בְּבְיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּבְיבְּבְיבְייבְּבְיי בְּבְיבְיבְּיבְּבְיבְיי בְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּב

קּצְרוֹ chald. (const. מְצָרוּ). Même signif: וְלִקְצֵרוּ דּיִבְּיָא Dan. 4.31, et après ce temps; אָלְרוּתְיּ partie du royaume.

קר adj. (rac. בְּרַבְּים). Froid: מֵּרֵם מָּרָבּים Prov. 25. 25, de l'eau froide, fraiche; יַבְּר-רִּיתַ 17. 27 (cheth., יְבֶּר-רִּיתַ, keri,v.-יָבָר et (l'homme) d'un esprit froid, c.-à-d. calme, réservé.

קר m. le froid: יְלֵר נְיוֹם Gen. 8. 22, et le froid et le chaud.

ון (ער v. קר).

I אָּקָרָא (fut. יִּקרָא) 1° Crier, invoquer, implorer, proclamer, publier, annon-כפר: נאַקרא בּקוֹל גַּרוֹל Gen. 39. 14, je criai a haute voix ; נַיַּקְרָאַיּ לְמָנֶיר 41. 43, et on cria devant lui; נְתְּקָרָא קָשָׁר II Rois 11.14, et elle cria: Trahison; souvent suivi de וַיַּקרָא בְאָוְנֵי — לַאמר ב אָמַר Ez. 9. 1, il cria à mes orcilles, et dit; וַיִּקרָא אַחִימַעַץ וַיאֹמָר II Sam. 18. 28, Achimaas cria et dit. Avec מַיַּקרָאוּי : אַל אַל-תְּמֵי־דָן Jug. 18. 23, et ils crièrent après (vers) les enfants de Dan ; מָי אַתָּוּח קראת אל-חבלה I Sam. 26. 14, qui es-tu qui cries ainsi au roi? Avec בל-רַטֵּדוּ : בֶּל רָקרָא Is. 34. 14, (et un satyre, monstre) jettera des cris à l'autre. Avec אַדָּיָרַי : וַיָּקרָא יָרוֹנְעָרן אַחַרַי חַנַּעַר I Sam. 20. 37, Jonathan cria derrière l'enfant, c.-à-d. a l'enfant qui s'en allait ; נַיִּקַרָא אָדֵורֶר־שָׁאוּל 24. 9, il cria après Saul. Invoquer, implorer, le secours, surtout de Dieu: בְּקֵרְאָר עֲנֵנִי Ps. 4. 2, lorsque je tinvoque, exauce-moi; אַלֶּיךְה יֵד אָקרָא 18. 1, je crie vers toi, Eternel; יָקרָא עַלֶּרָךְ אָל־דֵי

2º Appeler, s'attirer, convoquer, convier, elire, glorifier: וַיָּקרָא צָּיר־עָטָּר Gen. 27. 1, il appela Esau; avec 5: קרא משח לאחלן וּלְבָנִיד Lev. 9. 1, Moise appela Aaron et ses fils; avec > : וַיִּקרָא רַי אַלדִירם אָל־דָּיאָנָם Gen. 3. 9, l'Eternel Dieu appela Adam ; אַקרַא Prov. 18. 6, et sa bouche appelle, c.-à-d. s'attire, des coups ; וּקרַא־שַׁם תָּבֶּית Ruth 4. 11, et cherche, attire-toi, un nom, deviens célèbre à Beth-Léhem; ניִקרָא יַעַקֹב אָל־בַּנִיו Gen. 49. 1, Jacob appela, convoqua, ses enfants; שראוי Joel 1.14, convoquez une assemblée solennelle; אַלָּח קרוּאֵד חַעֶרַח Nomb. 1. 16, c'étaient les convoqués du peuple, c.-à-d. les hommes qu'on convoqua à l'assemblée, aux conseils; בַּיַקרָא אַרדּכָּל־אָּחָיר I Rois 1.9, il convia tous ses frères (à un festin) ; דַּקַרוּאָרם I Sam. 9. 22, les invités, conviés; וָקַרָאַהָ אֵלֵּרהָן Deut. 20. 10, tu l'inviteras à la paix, tu offriras la paix à la ville; ואין־קרא בערק Is. 59. 4, personne n'appelle, ne cite, l'autre (devant les juges) avec justice, ou : ne reprend, no blame, l'autre, etc.; קראתר ומורר Is. 18. 3, j'ai fait venirmes guerriers; יַרַ מָּבְעַרָן קַרַאָּנָי Is. 49. 1, Dieu m'a appelé, c.-à-d. choisi, des le sein de ma mère; יָקרָארָדּ לעבהיד 22. 20, je choisirai mon serviteur; קראתר בשם Exod. 31. 2, j'ai appelé nommément (Besallel), je l'ai choisi ; אָנִי דֵי דַּוּפְוֹרֵא בְּשִׁפְהָ Is. 45. '3, je suis l'Eternel qui t'ai appelé par ton nom, qui t'ai élu; יַיָּקרָא בְּשָׁם הַיּ Gen.

12. 8, il invoqua, glorifia, le nom de Dieu; יְּלְרָא אִישׁ דֵּיְלָּכְּא Prov. 20. 6, chacun vante, glorifie, sa propre bonté; בְּלָבְּא בְשֵׁמּ־רַצְּעָם בְּנָיָר וְלֶרָא בְשַׁמּ־רַצְּעָם Is. 44. 5, et celui-ci se glorifiera du nom de Jacob.

3º Nommer, donner un nom: מַיְלֶרֶא מְּחָר מַּחָר Gen. 26. 18, et il leur donna des noms; לְּמִר יוֹם 1. 5, Dieu nomma la lumière jour; avec un double accus.: קַרְבָּא אֱלְדִים לָאוֹר יוֹם Is. לְּכָרָאוֹר וְשׁבְּיֹח וֹיֹם בְּיִר מִּיִּר מָּרָא אָר מַּרְרָא מָרְרָא מָרְרָא נְשׁר מָר (Gen. 4. 25, (elle nomma son nom) elle l'appela Seth.

4º Réciter, lire: בַּיְּקְרָא בְּאָוְיֵבְי הָיפָט Exod. 24.7, et il lut devant le peuple; יַיִּקְרָאנּ הַפְּשָׁר Néh. 8. 8, et ils lurent dans le livre (de la loi).

Niph. Etro appelé, s'appeler, être וניפוראו סקבי דונילה: בוו Esth. 3. 12, les secrétaires du roi furent appelés; וְיִפֶּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל Ruth 4. 14, et que son nom soit conservé, ou célèbre, dans Israel; לְוֹאָת יָקְרֵא אָשָׁהו Gen.2.23, celle-ci sera appelce femme (d'un nom qui dérive de איש homme); וִנְקַרָאָת ירושׁלָם עיר הַאָאָמָה Zach.8.3, et Jérusalem Bera appelée la ville de la vérité; ילור יַפֶּרָא עוֹד אָת־שִׁמְהָ אַבְרָם Gen. 17. 5, ton nom ne sera plus appelé, tu ne t'appelleras plus, Abram; מל חַוּקרָא בְשָׁמִי ls. 43.7, tous ceux qui s'appellent de mon nom, qui portent mon nom; צל יַּמַרָאוּ Gen. 48. 6, ils porteront le nom de leurs frères; בק יקרא ישָּׁכְּדְּ עַלֵּדְעוּ Is. 4. 1, seulement que tou nom soit appelé sur nous, c.-à-d. que nous portions ton nom; בָּרִילָשִׁנְּהָ נְקַרָא ראָה תְּבָּיִת תְּאָדִי I Rois 8. 43, que cette maison porte ton nom (qu'elle s'appelle la maison de Dieu); וַיִּדִיי נִקרָאִים לִפְנֵי בתלה Esth. 6. 1, et (les annales) furent · lues devant le roi.

Pou., comme Niph.: בּלְהָי בְּלְיָה בְּלְיִה (une nation) qui n'est pas appelée de mon nom, qui ne porte pas mon nom; יִייְיָה לָּבָּי לָּבְּי לָבְּי לָבְּי לָבְּי לָבְּי לָבִּי לָבְּי לָבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לִבְּי לִבְּי לְבִּי לְבִיי לְבִּי לְבִּיי לְבִּיי לְבְּיבְּי לְבְּיִי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִיי לְבְיבְּי לְבְּיבְי לְבְּיבְּי לְבְּיבְּי לְבְּיבְיי לְבְיבְיי לְבְיבְּיי לְבְיבְיי לְבְיבְּיי לְבְּיבְיי לְבְּיבְיי לְבִּיי לְבִיי לְבְּיי לְבִּיי לְבִיי לְבִיי לְבִּיי בְּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבְּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבִּיי לְבְּיי לְבְּיִי לְבְּיִי לְבְּיִי בְּיִי לְבְּיי לְבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים לְבִּי בְּיבּיים בּּיּים בּיּים בּיוּבְיים בְּיִים בְּיבּים בּייִים בְּיבְיבְּיים בְּיבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבּיים בּיּים בּיּים בּיים בּייים בּיים בּייים בּיים בּייים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּיים בּייבְּיבְּיים בּיים בּיים בּי

וו אָרָא (v. קרַא) Rencontrer, venir vers, arriver : פּקרָאָרוּגּ אָסוֹן Gen. 42. 38, s'il lui arrive quelque malheur; פַּתַר מָרָאֵנִי Job 4. 14, la crainte est venue à moi, m'a saisi; אַר־יִקרָא אָקכם Gen. 49. 1, ce qui doit vous arriver. - L'infinitif avec לְּקְרֵאתוּ (avec suff. לְקרֵאתוּ ל לְּקְרַאַתְּכֶם) prépos. Au-devant, vis-a-vis: בּה לִּמְרַאת משׁח Exod. 4. 27, va au-devant de Moïse; לכובאת הובלתמה Jos. 11. 20, (pour aller) au-devant de la bataille, pour qu'ils combattissent; -שרשר בתרו לקראת רצחו Gen. 15. 10, (il mit) les morceaux vis-à-vis les uns des autres; לְּקרָאֵח רָשִׂרָאֵל I Sam. 4. 2, vis-à-vis du camp d'Israel.

Niph.: אַלְּדֵּר חָפְּבְרִים נְּקְרָא עָלֵּרִים אַלְדִּר חָפְבְרִים נִקְרָא עָלֵרִים אַלֹּדְּר אַלִּדְּר ס.3, le Dieu des Hébreux s'est rencontré, s'est fait connaître, a nous; ווּפְּרָא אַבְשְׁלּוֹם לְּפְּרֵ עְּרְדִּר יְּוֹדְּ Nous. 18. 9, et Absalom fut rencontré par les gens de David; בְּרַבְּי תְּרַבְּא מְרַבְּעִּרְר סִבְּרִ בְּרַר עָרִי Deut. 22. 6, si le nid d'un oiseau se trouve (devant toi), si tu trouves, etc.; בּיְלָי אִרֹים II Sam. 20. 1, la se trouva, se rencontra, un homme; infinitif אַרְיָּא בִּרֹים 1. 6, être rencontré.

Hiph.: תַּלְרָנֶע מָלֹרְנֶעָר תַּזְאָא אֹתָם אַת פָּלריָנֶער תַזְאָא Jer. 32. 23, c'est pourquoi tu leur as fait trouver (leur as envoyé) tous ces maux.

Ithph.: קַּצָן דְנָיֵאל יְתְקְבֵי Dan.5.12, que Daniel soit donc maintenant appelé.

קבא קבא m. Perdrix (de I קבא qui crie): פַאָּשֶׁר יַרְדְּהְ חַקֹרֵא בָּרָרִים I Sam. 26. 20, comme (le chasseur) court dans les montagnes après la perdrix; קרַא דָנָר 17 11, (comme) la perdrix couve des œufs.

פלב, יותר. יקרב, יותר. פלב et מקרב, נותר. יותר. יותר. פֿרְבָּר הביק) Etre pres, approcher, s'approcher, s'avancer vers et contre, se présenter: Jos. 10. · 24, approchez, mettez, le pied (sur le cou de ces rois); בותקרבו עצמות Ez. 37. 7, les os s'approchèrent (les uns des autres); נַיּקְרָבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת Gen.47. 29, les jours d'Israel approchèrent de mourir, c.-à-d. le jour de sa mort approchait; ולא־קרב זה אַל־זַה Exod. 14. 20, une (armée) ne s'approcha de l'autre; avec לא־יִקרַב בָּאָחֱלֶּךְ : ב Ps. 91. 10, (aucun fléau) n'approchera de la tente; קרבה אל-נפושר Ps. 69. 19, sois près de mon ame (soutiens, console-la); ער־בּן קּרְבוּ אֵלֵר I Rois 2.7, parce qu'ils sont venus vers moi, à mon secours; בפרבתם לפנייני Lév. 16.1, lorsqu'ils se présentèrent devant Dieu (avec des offrandes); הַקּרֶבִים — אֱלֹ־רֵיַי Ez. 40.46, part., (des levites) qui se presentent devant Dieu ; יָאַקרַב אֶל־חַנְּבִיאָת Is. 8. 3, et je m'approchai de la prophétesse (je cohabitai avec elle); אַנָים קַרָבִים דַיּוֹם Deut. 20. 3, vous marchez aujourd'hui au combat; בַּקרֹב עַלָּר מָרֶעִים Ps. 27. 2, lorsque les méchants s'avancent contre moi, fondent sur moi; קרב אַלֶּרף Is. 65. 5, marche vers tojmême, c.-à-d. retire-toi, n'approche

Niph. Meme signif.: יְּלְקְרֵב מַצַּל־תַּוְבֵּית Exod. 22. 7, le maître de la maison se présentera (devant le juge); יְּלְקַרְבֶּקֶם Jos. 7.14, vous vous présenterez (demain) au matin.

Pi. 1º Trans. Faire approcher, présenter: חַרְבְּתִּי צִּיְחָתִי Is. 46. 13, je fais approcher, j'enverrai bientôt, ma justice; אַבְּיִר יִּרְבָּע 41. 21, présentez, plaidez, votre cause; אַבְּיִר יִּרְבָּע Ps. 65. 5, heureux celui que Tu choisiras et que Tu feras approcher (de toi).

2º Intrans: בִּיבְּיִר נְּבִיּא נְבִיא בָּיִר 36.8, car ils sont proches pour venir, ils viendront bientôt.

Hiph. 1° Faire approcher, avancer, présenter, offrir, sacrifier: מַּקְרֵב אֵלֶיקּי Exod. 28. 1, fais approcher de toi (Aaron et ses enfants); תַּקְרֵב יָבִיןּרְ Ez. 22. 4, tu as avancé, hâté, tes jours (de malheur); וַהְּקַרַבְּהִי Jér. 30. 21, je le ferai approcher;

Jug. 5. 25, elle (lui) présenta de la crème; אָדָם פִּיייַקוריב פִּנֶּם קּרָבֶּן Lév.1.2, lorsque quelqu'un d'entre vous offrira un sacrifice (à Dieu); מַקריבֵר חַקּטֹרֶת Nomb. 16. 35, ceux qui avaient offert l'encens; וְחָקרִיב חַפֹּחֵן אֱר־חַפֹּל Lév. 1. 13, et le prêtre sacrifiera tout cela; יסריבוּ Is. 5. 8, ils ajoutent champ a champ. — קרב פון Eloigner: וו פַּנִי תַבָּית פור II Rois 16. 14, il éloigna, transféra, (cet autel) de devant la face du temple. — 🗫 Intrans.: וּמַרְעֹדו בייב Exod. 14. 10, et Pharaon approcha (ou, ellipse: fit approcher son armée); מַקריב לָלֶנֶת Is. 26. 17, (une femme qui) est près d'enfanter.

קוב chald. Meme signif. que קרב hebreu: בארון קרבו Dan. 6. 13, alors ils s'approchèrent.

Pa.: יְמְלֵכֵב Esdr.7.17, et offreles (sur l'autel).

Aph.: לְּלֶכְינוֹיִדְיּ חַקְרְבּוּיְדִי Dan. 7. 13, et ils le firent approcher de lui, l'amenèrent devant lui; אַלְנָעוּ בַּיִרִיבוּ לְהַוְנָעוּת בַּיִּרוּ בּיִרוּ לַבְּינְעוּת בַּיּרוּ בּבּיּרָי בּיִּרְיבוּ לַבְּינְעוּת בַּיּרוּ Esdr. 6. 17, et ils offrirent pour la dédicace du temple.

קרָב m. (de קרב s'avancer contre quelqu'un). Combat, guerre יְתַּלְבֵּר Ps. 144. 1, qui instruit mes mains au combat; קּרְבּילִי 55. 19, (il me délivre) de la guerre qu'on me fait; plur.: קרבות הָדְעָבַּר Ps. 68. 31, qui aiment les guerres.

קרֶב chald. m. Guerre, combat: בְּרָא מְרָב Dan.7.21, elle fit, soutint, un combat.

קרָבִים, m. (avec suff. קרְבִּים, plur. קרָבִים, קרָבִים). 1° L'intérieur du corps, ventre, entrailles, sein: מָלִבְּים אֶל־קרְבָּנְים Gen. 41. 21, et elles entrerent dans leur ventre, leurs entrailles; בַּקרִבָּים Gen. בַּקרַבָּים Gen. 25.22, et les enfants (dont

elle était grosse) s'entre-choquaient dans son sein ; נַיִּרְתַץ אָח־תַּקּוֹרֶב Lév. 9. 14, il lava dans l'eau les entrailles, intestins (de l'holocauste). — 2º L'intérieur, le cœur, la pensée : קרַבָּם דַּוּוֹת Ps. 5. 10, leur cœur n'est que malice, méchancelé; קרָבֶם בְּחֵימוֹ לְעוֹלָם Ps. 49. 12, leur pensée est que leurs maisons dureront toujours (selon d'autres, transposé de קבָרָם: leurs sépulcres seront leurs maisons pour l'éternité); יַּמְרֶב אִישׁ Ps. 64. 7, et l'intérieur, la pensée intime, de l'homme. — 3° L'intérieur, le milieu d'une chose; de la la préposition בְּקֶרֶב au milieu, dans : בְּקֵרֶב תָאָרֵץ Gen. 45. 6, au milieu du (dans le) pays; בַּקַרֶב חָצוֹת Is. 5. 25, au milieu des rues; בַּקֵרֶב שַׁנִּים Hab. 3. 2, au milieu des années, des temps; על פריבאין אַלתַי בּקרְבִּי Deut. 31. 17, a cause que mon Dieu n'est point en moi, avec moi. בְּקֶרֶב Du milieu, d'entre: פּקרב אחיף Deut. 17. 15, d'entre les frères; נַחַסְרֹחִי מַחַלָּח מִקּרְבָּן Exod. 23. 25, et je bannirai les maladies du milieu de toi.

קרָבָה f. Rapprochement, attachement: פְרַבַּח אֵלְהִים (ou קרַבַּח אַלִּהָרָם) Ps. 73. 28, Is. 58. 2, le rapprochement vers Dieu, l'attachement à Dieu.

קרְבָּיִר m. (const. קרְבָּיִר, avec suff. קרָבָּיִר, pl. avec suff. אָרָבָּירָה, v. בּיִרָם, Hiph.). Sacrifice, hostie, oblation, don: לְּדִיקְרִיבּ Lév. 17. 4, pour (l')offrir en sacrifice à Dieu; בְּיִלְרִיבּה שָּׁרִבּ בְּיִרְיִם 9.7, l'hostie du (pour le) peuple; בְּיִלְרִיבּה מַרְבָּיִר Nomb. 7. 10, les princes offrirent leurs dons, oblations (une fois חַמָּרָבָן Ez. 40. 43, lisez: hakkareban).

קרְבֶּן הְעַצִּים : Néh. קרְבֵּן הְעַצִּים Néh. 40. 35, 43. 31, l'offrande des bois.

קרְרָּה m. (plur. קרָהְשִּים et בְּרָבְּשִׁה (קרָהְשׁרָב, Ps. אָכְבָּרִבְּץ קרָהְשׁרָב, Ps. 74. 5, (un homme qui lève) les cognées pour (abattre) la futaie, le bois touffu.

קְרָה f. (rac. קָרָה). Le froid : בְּרוֹם מָרָה Prov. 25. 20, dans un jour du froid (dans un'temps froid); אָנָי מָרָהוֹי Ps. 147. 17, (qui pourrait subsister) devant la rigueur de son froid?

Niph. Venir au-devant, se présenter, se rencontrer: צַּיְּמֶּר הֵי אֶל־בְּלְעָם Nomb. 23.15, Dieu se présenta devant Balaam; יְמָרָה עָלֵרנוּ צָלַרנוּ בָּלַרָּט בָּרנוּ צַלַרנוּ צַלְרָנוּ בְּלַרָּתוּי בָּלְרָאִתִי בַּקְרָאִרִי בַּקְרָאוּנְי בַּקְרָאִרִי בַּקְרָאִרִי בַּעְרָהוּ בַּקְרַיִּרִי Dieu viendra-t-il au-devant de moi; יְּקְרֵיְהוּ נִקְרֵיִהוּ נִקְרֵיִהוּ II Sam. 1.6, je me suis rencontré par hasard (sur la montagne de Gelboa).

Pi. (ע. הְלְּקְרוֹח אָרֹדְיִבְּאָרִם: Joindre les poutres, bâtir: בְּלְקרוֹח אָרֹדְיִבְּאָרִם: II Chr. 34. 11, et pour faire les planchers des maisons; הַבְּחִבּ הַבְּהִים Néh. 3. 3, 6, ils mirent les poutres dessus, la couvrirent; הְלְקרוֹף Ps. 104. 3, qui bâtit ses chambres élevées avec de l'eau, ou : dans l'eau.

Hiph. Faire rencontrer, préparer: פּרָח בָּרְי צֵּלְיִדְיךְ לְּפָנָי Gen. 27. 20, parce que l'Eternel ton Dieu me l'a fait rencontrer, a fait que cela s'est présenté de suite a moi; הַּקְרַדְרָצָא לְּפָנִי הַיּוֹם 24.12, fais, je te prie, que je rencontre aujourd'hui (ce que je désire); הַיְקְרֵירֶבָּע צָרִים Nomb. 35. 11, choisissez, préparez-vous, des villes; selon d'autres: construisez-vous des villes (v. Pi.).

קרָה. Accident: מְּמְרֵח־לָּרְלָּח Deut. 23. 11, (une impureté provenant) d'un accident de la nuit, d'un songe impur; לְּבָּיִן נְרוֹל Aboth, il n'est jamais arrivé un accident, une

pollution, au grand prêtre (le jour de l'expiation).

קרוֹב adj. (rac. קרוֹב, fém. קרוֹב,). Proche, près, parent, allié, ami : חַצרר קרבת Gen. 19. 20, cette ville est proche; וְהָיִיתָ מָרוֹב אֵלֵי Gen. 45. 10, tu seras près de moi; בְּקרבֶר Lév. 10. 3, dans ceux qui m'approchent (les prêtres et les lévites); du temps: פֵר קרוֹב רום אֵידָם Deut. 32. 35, car le jour de leur perte est proche; אוֹר קרוֹב מִּפְנֵי־חשָׁהְ Job 17. 12, la lumière qui était proche (qui allait paraître) cède aux ténèbres, ou : est près de céder, cédera bientôt, aux ténèbres; חַקּרֹב אֵלָיז Nomb.27.11, qui lui est le plus proche (parent); קרוב לנו האיש Ruth 2. 20, cet homme est notre parent; חַדְלוּ מְרוֹבֶר Job 19.14, mes alliés, amis, m'ont abandonné; יָקרוֹב שְׁטֶדְ Ps. 75. 2, ton nom nous est proche, c.-à-d. familier, nous l'invoquons souvent (v. Jér. 12. 2). — מקרוב adv. 1° מַקרֹב מָאוּ Deut. 32. 17, (des dieux) arrivés depuis peu de temps, nouveaux venus. — פינבת רְשָׁיִנִים מְקַרוֹב 2º Job 20. 5, le triomphe des impies est de peu de durée, est court. — 3º חַבָּיִ בּמְרוֹב Ez. 7. 8, maintenant (je veux) en peu de temps, c.-à-d. bientôt; * בְּקֵרוֹב bientôt, Rituel.

Niph.: יְלֹאַ יִּקְרֵה לָּהֶם Jér. 16. 6, et on ne se rendra pas chauve à cause d'eux, à cause de leur mort.

Hiph.: יְּחַקְרֵיחוּ אֲלֵּרְךְ קֵרְיָא Ez.27.31, ils raseront leurs cheveux a cause de toi (v. Kal).

Hoph.: בֶּל-ראשׁ מְּקְרָח Ez. 29. 18, toutes les têtes sont devenues chauves.

קרה (le chauve) n. pr. Johanan, fils de Kareha, Il Rois 25. 23.

קבת מdj. Chauve: בקבת Lév. 13. 40, il est chauve (au haut de la tête

ou par derrière, opposé à נות chauve par devant); אַלֵּח קַרָח II Rois 2. 23, monte, chauve!

קבר ש. 1° la glace, le froid: רָּשְּרֶּכְּדִי Job 37. 10, (Dieu par son souffle) forme la glace; יְבֶרֶת מַלֶּיְלָת Gen. 31. 40, et le froid pendant la nuit. — 2° Cristal: בְּצֵרְן תַּשְּרֵח הַשְּׁרָב Ez. 1. 22, brillant comme le cristal terrible à voir (éblouissant par sa clarté); יְבְּבְּרִת בְּיִרְת בְּיִרְת Ps. 147. 17, il fait tomber sa glace comme par morceaux (en grêle); d'autres lisent: יִּבְּרָת , de בַּבְּרַת ou de

קרְתָּה (rac. תַּבְּף, une fois קּרְתָּה (rac. תַּבְּף, une fois קּרְתָּה (צַר. 31). Chauveté, endroit chauve sur la tête: תְּבְיִם בְּרֵתְ מִבְּים בּר מוּפ partie de la tête, surtout le derrière de la tête, en signe de deuil (ע. תְּבָרְ בֶּרְנְתָּבְּ בְּרְנְתְּבָּ בְּרְנְתְּבְּ בְּרְנְתְּבְּ בְּרְנְתְּבְּ בִּרְנְכְבּ sans cheveux, sur le devant de la tête; בּרַנְיבֶּים נְלֹא־רְתָּשִׁיםוּ בְּרְנְיבְיבְיבָים Deut. 14. 1, et ne vous rasez point entre vos yeux (pour un mort).

קרְתִי patron. de קרַת פּרָת Nomb. 26. 58.

בְּקְרַתְּר Endroit chauve: בְּקְרַתְּר Lév. 13. 42, sur le haut et le derrière de la tête chauve, sans cheveux; אַ בְּקַרַתְּהוֹ אוֹ בְּנַבְּתְּהוֹ 13. 55, (une étoffe) rongée en son envers ou en l'endroit.

קָרָה (rac. רְּמָרָה). Choc, rencontre hostile, toujours avec וְּמָלֵר : דָּלַּהְ Lév. 26. 21, et מְּמֵרְ עִּמְּרְ עִמְּרִ בְּּמְרִי עִּמְּרִ בְּּמְרִי בְּּמְרִי בְּּמְרִי בְּּמְרִי בְּּמְרִי בְּמָרִי בְּּמְרִי בְּמָרִי בְּתְּרָי בְּמָרִי בְּמָּרְי בְּמָרְיי בְּמְיבְים בְּעָבְים בְּעִבְּיים בְּעִבְּיים בְּעִבְּיים בְּבְּייִי בְּבְּיבְיים בְּעָבְּים בְּעָבְים בְּעְבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיים בְּעָבְים בְּעָבְים בְּעְבְּיבְּיבְייִים בְּיִים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְּיים בְּיבְייים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּיים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיבְיי בְּיבְּיבְּיים בְּיבְיבְייבְיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיבְיבְי

marcherai contre vous avec un choc furieux, j'opposerai ma fureur à votre désobéissance (d'autres expliquent קרי hasard : si vous traitez tous vos maux comme hasard, comme s'ils ne venaient pas de moi); * קרי accident (v. à קרי).

קְרִיאָה f. (rac. I קּרָא). Action de crier, proclamer: יִּקרָא אֵלָידָן אָד־דַוְּקְרִיאָד Jon. 3. 2, et annonce sur (cette ville) la proclamation.

קרָיָה f. (rac. קר, v. Pi.). Ville, cité: קריה נאַמָּנה Is. 1. 21, la cité fidèle; עורה מנח בור 29. 1 (pour קריה מנח בור 29. זור), ville où David a campé, habité; dans les noms propres suivants: קריַת אַרְבַּע Gen. 23. 2, et קרית הארבע Neh. 11. 25, la ville d'Arbé (un grand entre les Anakim), l'ancien nom de Hebron, Jos. 14, 15; אַרְיֵת־בַּצֵל Jos. 15. 60, la ville de Baal, la mênie que קרית יצרים Jos. 9. 17, la ville des forêts; קריה הַיִּעָרִים Jer. 26. 20 , פְרְיַת עָרִים Esdr. 2. 25 , et אַבֶּלָת Jos. 15. 9, I Chr. 13. 6, ville aux confins de Juda et de Benjamin; קריַת הָצוֹת Nomb. 22. 39, la ville des rues, une ville dans Moab; קרית־סַיָּת Jos. 15. 49, la ville des palmes (v. סְּנְסְוֹּרִם), la même que קרַרָת מַפֶּר 15. 15, la ville du livre, et que הָבֵרר Jug. 1. 11, דְּבֶר Jos. 15. 15, ville appartenant à la tribu de Juda; קריתים la double ville Kiriathayim: 1º ville appartenant à la tribu de Ruben, Nomb. 32. 37, plus tard a Moab, Jér. 48. 1, Ez. 25. 9. — 2º Ville appartenant à Nephthali, I Chr. 6. 64 (אַרָתָן Jos. 21.

פְּקְרָיָה et אָרְיְהָא chald. f. Ville: בְּקְרָיָה בּי שָׁמְרָיִן Esdr. 4. 10, dans les villes de Samarie.

חַרְּיּוֹף n. pr. 1° Kerioth, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15.

25. — Ville dans Moab, Jér. 48. 24 (Jér. 48. 41, et Amos 2. 2, la même ville; selon d'autres, pl. de קרָה : les villes).

לוֹנְיַחֵ et לוֹנְיָחֵים (v. a יּלְרָיָחַיִם).

קרַם trans. Étendre: יְקרַמְּתִּי צַלֵּיכֶם Ez. 37. 6, je couvrirai, j'étendrai, la peau sur vous. Intrans. S'étendre: בַּיִּקְרַם עֲלֵיתָם עוֹר 37. 8, et la peau s'étendit sur (ces os).

 $\mathbb{R}$ f. (une fois m., Dan. 8.9, const. קרני .const , קרנים et קרנים, const , קרני plur. קרנית, const. קרנית). 1° Corne: בקרניו Gen. 22. 13, (un belier qui s'était embarrassé) avec ses cornes (dans un buisson); הַנְּקרֶן הַגָּרוֹלָת Dan. 8. 21, et la grande corne (du bouc); — corne qui sert de vase : מַלָּא קַרָנָךּ שֵׁמֶר I Sam. 16. 1, emplis d'huile la corne que tu as; קבר חושיםן 16.43, la corne pleine d'huile; בְּקַרֶן חַיּוֹבֵל Jos. 6. 5, avec la corne du bélier (qui sert de trompette, v. יוֹבֶל; au fig., comme symbole de la force et de la puissance : נָגְדְּצָח קַרֵן מוֹאָב Jér. 48. 25, la corne (la force) de Moab a été rompue; אָרִית בַּרָנוֹת בַּיִרים Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; נְתְּרֶם כְּרָאֵים קַרְנִי 92. 11, tu as élevé ma corne (ma force) comme celle du Reem (ע. לְקַחְנוּ לָנוּ קַרְנִים ; האָם Amos 6. 13, nous nous sommes (pris) fait des cornes, nous nous sommes rendus puissants, redoutables; אַל־תַּרִימוּ קַרָן Ps. 75. 5, n'élevez pas la corne, ne soyez pas orgucilleux ; יִלֹלַהָּתִּר בֵּעָפָר קַרְנִי Job 16.15, j'ai souillé ou couvert ma corne (c.-a-d. matete, mon visage, rayonnant) de poussière; יְקֵרֶן רִשְׁיִנִי Ps. 18. 3, et corne de mon salut (Dieu, la force qui me sauve); קרנות שון Ez. 27. 15, des cornes, c.-à d. des dents, d'ivoire; selon d'autres, pour יְטֵּין: des cornes (de chèvre) et des dents (d'éléphant). -💤 Cime d'une montagne : בְּקַרֵן בֶּן־שָׁמֶן Is. 5. 1, sur la cime d'une montagne grasse, fertile. — 3° קרנות חַנְּוֹבֶח Exod. 29. 12, Lév. 16. 18, les cornes de l'autel, des pointes en forme de corne

aux quatre coins de l'autel (v. Exod. 27. 2: «tu feras ses cornes à ses quatre coins »). — 4° Rayons : אַרְבָּים מְּיָנִים מְּיָנִים מְּיָנִים מְּיָנִים מְיִנִים מְּיָנִים מִינִים מְּיָנִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִינִּים מִינִים מִינִּים מִּינִים מִּינִים מִינִים מִינִים מִינִים מִינִּים מִינִּים מִינִים מִּינִים מְינִים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִּים מִּינִּים מִּינִים מִּינִּים מִּינִּים מִּינִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִּים מִּינִּים מִּינִּים מִּינִים מִּינִּים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מְינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מִּינִים מְּינִים מְּינִים מְּינִים מְּינְינִים מְּינִים מְּינִים מְּינִּים מְּינִים מְּינְים מְּינִּים מְּינְּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינְּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינִּים מְּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינִים מְּינִים מְּינִּים מְּינְּים מְּינְּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינְּים מְּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינִּים מְּינְּים מִּים מְּינְּים מְּינְים מִּים מְּינִּים מְּינִים מְּינְים מְּינְים מְּינִים מְּים מְּי

תַרן (de מֵרֶן 4°) Rayonner: פָּר מָרֵן עֹּר בּר מָרֵן עֹר Exod. 34. 29, 30, 35, que la peau de son visage (de Moïse) jetait des rayons.

Hiph.: מַקְרֵן Ps.69.32, (un bœuf) qui a (pousse) déjà des cornes (de קרָן 1°).

קרָנָא פּקרָנִין f. chald. Corne (duel בֵּרְנַיָּא פָשַׁר :), aussi au pl.: בִּרְנַיָּא עָשַׂר Deut. 7. 20, les dix cornes.

TIP (la corne du fard) n. pr. Kéren Hapuch, fille de Job, Job 42.14.

קרָםי, const. קרָםי, const. מָרְםִי, m. Crochets, agrafes, boucles: בַּרְבַּי זָּדְבּ Exod. 26. 6, cinquante agrafes, boucles, d'or (pour y passer les cordons et joindre ensemble les rideaux du tabernacle).

קרם ח. pr. (v. קרם).

תרסלי m. Cheville; seulement duel: קרסלי II Sam. 22.37, Ps. 18.37, et les chevilles de mes pieds, pour: mes pieds, n'ont point chancelé (dimininutif de קרס articulation, nœud).

ערית (יְּמַרֵע בְּיִרְים, Déchirer, fendre, ouvrir, arracher, couper, calomnier: מימָרַע אָד־בְּגָּיִרי Gen. 37. 29, il déchira ses vétements; בַּיבָּיִר אָדִר בְּגָּיִרי II Sam. 13. 31, (et tous ses serviteurs) étaient déchirés de vétements, c.-à-d. avaient déchirés de vêtements déchirés, avaient déchiré leurs vêtements; בְּאַרָר לַּגְּים רָצִיִּרם Osée 13. 8, je déchirerai ce qui couvre leur cœur, c.-à-d. leur poitrine, ou leur cœur fermé, endurci; sir de leur cœur fermé, endurci; leurs vêtements it u voulais

לביתוקיבי לי ביתוקיבי ביתוקיבים ביתוקים ביתוק

Niph. pass.: בְּאַרָע Exod. 28. 32, pour que (l'habit) ne se déchire; Rois 13. 5, et l'autel se

rompit.

קרַנִים m. Seulement plur. קרָנִים Les parties, pièces, morceaux, d'un habit déchiré, haillons; יַּמְרָעָּדִי לְּעָיִים I Rois 11.30, et il déchira l'habit en douze morceaux, parts; Prov. 23. 21, et l'assoupissement, la paresse, fait vêtir (l'homme) de haillons.

ורקף Pincer, mordre: מְרָשְ מְּבֶּיִים Prov. 16.30, semordant les lèvres (geste d'un homme qui a des desseins malicieux); de même פַרִץ בֵּין 10.10, qui cligne les yeux, fait des signes des yeux; et מְרֵיִיץ פָּרִיּן 6.13, (le méchant) fait des signes des yeux.

Pou.: מַדְּמֶר נְם־צֶּנְר Job 33. 6, moi aussi j'ai été arraché (c.-à-d. formé) de l'argile, ou de la boue.

רְרָבְּי chald. m. Morceau arraché: אָרָאָ chald. m. Morceau arraché: מַבְּבּירוֹן הַרּ בְּחַאָּרָ Dan. 3. 8, ils mangèrent les morceaux (arrachés de la chair) des Juifs, c.-à-d. ils les calomnièrent, accusèrent; הֵרְ בְּנִיְאַלּ כַּרְצִיֹּרִירִּי 6. 25, qui avaient calomnié, accusé, Daniel.

קרְקע m. Fond, sol, terrain: בְּקרְקע אָפְרָקע Nomb. 5. 17, sur le sol, pavé, du tabernacle; בַּיִּהְקּרָקע I Rois 7.7, d'un bout du sol jusqu'à l'autre bout, c.-à-d. sur tout le sol, plancher; selon d'autres : depuis le plancher jusqu'au plafond (qui est en même temps le plancher de l'étage supérieur); Amos 9. 3, au fond de la mer.

אַרָּאָע n. pr. Karka, ville appartenant à la tribu de Juda, Jos. 15. 3.

קרקר n. pr. d'une ville, Karkor, Jug. 8. 10.

קרַקר Pi. (v. קרַקר Pilp.).

קרָשִׁים. (avec suff. קרַשַּׁךְ, pl. קרָשִׁים, בּסחּאָר, const. קרָשִׁים. Ais, planche: יְבְשִׁים אַרָּשִׁים בּאַרָּאָים בּאַבּאָר, tu feras les ais pour le tabernacle; קרְשֵׁיך בָּשׁרִשׁר בַּצּאַר שַׁן. Ez. 27. 6, collect. ils ont fait tes ais (les ais de tes navires) d'ivoire; selon d'autres: ton gouvernail.

ית (ע. קבׁת רוּת: Aboth, le repos, la récréation, de l'esprit.

לְּנֶרָה (rac. קּרָה, v. קּרָה). Ville , cité: לְּפִּר-מְרָה Prov. 8. 3, à l'entrée de la ville; מְיֹמֵי מֶרָה 9. 3, les lieux élevés de la ville.

קרְהָּה (ville) n. pr. Kartha, ville appartenant à la tribu de Zabulon, Jos. 21.34.

את בינים n. pr. Karthan, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 21. 32 (la même que קרים).

קשיטָה f. Nom d'une monnaie, d'une pièce d'or ou d'argent: בְּטָאָה מְשִׁישָה Gen. 33. 19, pour cent kesita (en comparant ce passage avec celui chap. 23. 16, on pourrait peut-être admettre qu'une kesita était de quatre sicles); אָקיה אָסִיקים Job 42. 11, une kesita; d'autres traduisent, Gen.: cent brebis ou agneaux, et Job: une brebis ou un agneau.

מל אַשָּׁר־לוּ מְנַפִּיר: £ Écaille: מל אֲשָּׁר־לוּ מְנַפִּיר מל בְּשָּׁרִים Lév. 11. 9, tout ce qui a des nageoires et des écailles; pl.: בְּמַשְׁמְשִׁרּק Ez. 29. 4, à tes écailles; ISam. 17. 5, et une cuirasse à écailles.

קרבי א. (ע. שַּשֵּׁיבּ). Chaume, brin de paille, paille: אָפְשָׁי שֵׁשׁ שַׁשְּׁי בְּשִׁי Exod. 5. 12, afin d'amasser du chaume au lieu de paille; קּפְשׁ וְּיָדְּא Is. 41. 2, comme la menue paille emportée par le vent; טַשׁׁי לִפְשׁי Obad. 18, et la maison d'Esau sera une paille.

אַרִּתְשָּׁאִים : m. pl. Ex. unique קּשָׁאִים Nomb.11 5, les concombres (v. II קּשָׁאִים).

וְאָוֹנֵי Écouter attentivement: וְאָוֹנֵי וֹשְׁכְּעִים הִקְשַׁרְנָּח Is. 32. 3, et les oreilles de ceux qui entendent écouteront avec attention.

קּרִי שָּ אָּוְקָר :. adj. Attentif; fém.: קּיִּשְרָּ אַרְרָּבְּי Néh. 1. 11, que ton oreille soit attentive (à la prière de ton serviteur).

adj. Attentif; seulement pl. f.: קשׁב adj. Attentif; seulement pl. f.: Ps. 130. 2, que tes oreilles soient attentives; II Chr.6.40, 7. 15.

יַאַר אָיָר (אַר אָדּר הַיּר מְשָׁב : m. Attention; אָדר כּנָח וְאֵרן אָדּר פּנָח וְאֵרן אָדּר פּנָח וּאַר וּאַר פּנָח וּאַר פּנָח וּאַר פּנָאַר בּרַכְּשָׁב : IRois 18. 29, et personne ne répondit, et aucune attention (a leur invocation); et aucune attention (a leur invocation); Is. 21. 7, et il

écoutera, ou considérera, attentivement (ce qu'il verra), avec une grande attention.

רינים (fut. השָּבֶּים) Étre dur, lourd, cruel, difficile: ווווים בּיבְים בְּיבִים בְּיבִים בְּיבִים בּיבִים בּיבִיים בּיבִים בּיביים בּיבים בּיבים

Niph.: רְצָבֵר מָּשׁרְ, Is.8.21, il errera sur (cette terre) accablé d'un sort dur, cruel.

Pi.: הַּקְּיקָשׁ בְּלֵּרְשָּׁת Gen. 35. 16, il lui était difficile, pénible, dans son enfantement (elle accoucha avec un travail pénible).

Hiph. Rendre dur, difficile; endurcir, s'endurcir: יַצַרִפָּכָם לֹא חַקְשׁוּ עוֹר Deut. 10. 16, ne rendez plus votre cou dur, inflexible, c.-à-d. ne vous endurcissez pas plus longtemps; מַר־הַקְשָׁה אֱלָיד Job 9. 4, qui s'est endurci contre lui, qui lui a désobéi? וַאַנִי אַקשָׁת אַת־לֶב פַּרָעֹת Exod. 7. 3, mais j'endurcirai le cœur de Pharaon (je l'abandonnerai à son égarement); אַבִּרךּ חָקשָׁה אֱת־כָּלֵפי I Rois 12. 4, ton père avait rendu notre joug dur, lourd; הַקְשָׁיתַ לְשָׁאוֹל II Rois 2.10, tu me demandes une chose bien difficile; הַּהְיַשְׁהַ בְּלַיְהַתָּ Gen. 35. 17, lorsqu'elle eut un travail pénible, une grande peine à accoucher (v. Pi.).

קשר. בְּשִׁר, adj. (const. הַשַּׁף; plur. בְּשִׁר, const. הַשַּׁף; fém. הַשָּׁף, const. הַשַּׁף, pl. הישָּׁף, Dur, rude, pénible, inflexible, impétueux, puissant, difficile: הַשְּׁבָּרָּה Exod. 1. 14, par un travail dur, pénible; הִישָּׁה בְּשָּׁה Gen. 42. 7, il leur dit (des paroles) dures, rudes; הַיִּה בַּיִּבְּרָה וֹשׁ Job 30. 25, pour celui dont le jour, le sort, est dur; le malheureux, l'affligé; הַשְּׁהְיל בְּשִׁר בִּיִּבְּרָה Cant. 8. 6, le zèle de l'amour est inflexible, ferme, comme la tombe; בְּשָׁר בִּיִבְּרָ Exod. 32. 9, qui a la nuque, la tête, dure, inflexi-

קשוֹט chald. m. (v. טְּשָׁים hébr.). Vérité: דִּי כְלִּ-מַגְּבֶדוֹחִי קשׁים Dan. 4. 34, dont toutes les œuvres sont (selon) la vérité; מַרְקִשׁשׁים 2.47, en vérité, vraiment.

לְּבֶּׁה Kal inusité. Hiph. Rendre dur, être dur: בְּּבְּיִּה וְלְבֵּעׁר Is. 63. 17, tu as laissé notre cœur s'endurcir (pour ne plus te craindre) (ע. הַּשָּׁה); רְּבָּיִּה וְלָבְּיִר Job 39. 16, elle se conduit durement, elle est insensible à ses petits, comme s'ils n'étaient point à elle.

קשָׁנֵי חָשָּׁנֵי חָשָּׁנֵי Ps. 60.6, pour l'amour de la vérité (v. קשׁנֵּים chald.).

קְּשְׁיִם אַמְרֵי אַמָּת : Certitude : קּשְׁיִם אָמְרֵי Prov. 22. 21, (pour te faire connaître) la certitude, l'infaillibilité, des paroles de la vérité.

קשׁר (rac. קשָׁר). Opiniâtreté: קשׁר חָנֶּם חַנֶּים חַנֶּים חַנֶּים חַנֶּים חַנֶּים חַנָּים חַנָּים חַנָּים חַנָּים וּיִנְים חַנָּים חַנְּים חַנְים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְּים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְים חַנְים חַנְים חַנְּים חַנְּים חַנְּים חַנְים חַנְּים חַנְים הּיּים חַנְים חַנְיבְּים בּיבּים בּי

ק'קייף (dureté) n. pr. Kision, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20 (מידיף I Chr. 6. 57).

י קשׁיוּת Aituel, בְּקשׁיוּת מֹרָף f. Dureté: בְּקשׁיוּת Rituel, par l'opiniatreté (v. à מְשָׁיִם).

לְשֵׁר (fut. ירִקשׁר (ירִקשׁר, attacher: פֿרָבְירָנְ שָׁרְּר (ירִקשׁר בּלּבְירָנִ שָׁנִי לַשְׁר sa main un ruban d'écarlate; בְּלְבְּרָבְּר שָׁנִי Prov. 6. 21, tiens-les liés a ton cœur; avec בּיבְילִוּן Jos. 2. 18, tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; tu attacheras (ce cordon) à la fenêtre; cen. 44. 30, et sa vie est attachée à la vie de celui-là, la vie de mon père dépend de celle de son fils; אַנְלֶבּר יְשָׁרִּיְתְּר בְּלַבּרינָעַר Prov. 22.

15, la folie est liée au cœur de l'enfant. — 2º So liguer, conjurer, conspirer: אַפּלְכִם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלֵּכְם עָלַּרִּ
אַפּירִים בּיִּלְכָם עָלָיר I Sam. 22.8, vous
avez tous conspiré contre moi; אַרְירִים עָלְיִּכְים עָלֶירִי עָלֶירִי עָלֶירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלְירִ עָלְירִ עָלְירִ עָלְירִ אַרָּעַר. II Sam. 15. 31, Achitophel est
un des conspirateurs; עַלֶּירִ עָלֶירִ עָלֶירִ עָלְירִ עָּלְרַבְּיר. 11 Rois 14. 19, on fit une conjuration
contre lui. — 3º Étre serré, fort, robuste: עַלְיבַעִּלְב (En. 30. 42, les
(brebis) fortes (celles qui étaient conçues au printemps) furent pour Jacob.

Niph.: Se lier, être lié: שָׁרֶת מְנֶפֶּער קיר אָרָר אָנְרְיִר I Sam. 18.1, (l'âme de Jonathan) s'attacha, se lia étroitement, à l'âme de David; תַּלְּבְּעָרוֹפְתוּ בֶּלִּ-נְעִרוֹפְתוּ Néh. 3.38, et toute la muraille fut liée, c.-à-d. close, achevée.

Pi.: מְּיִבְּיוֹת מְיַבְּיוֹת מָרָבְּיּת Job 38. 31, as-tu joint les liens des Pléiades? ou : as-tu créé l'influence des Pléiades sur les fruits doux (qui les font mûrir, se nouer)? הְּבְּיִים מַבּלָּת Is. 49. 18, et tu te les attacheras comme une épouse (s'attache la ceinture).

Pou.: תַּשְּׁמְשֵׁרוֹת Gen. 30. 41, les brebis les plus fortes (v. Kal 3°).

Hithph. Conspirer: הַּחְכַשְׁרוּ עֶּלֶרוּ עֶבֶּרָית II Chr. 24. 25, ses serviteurs conspirerent contre lui.

קשר. (v. קשָׁר). Conjuration, trahison: וַחַּקרָא קשָׁר II Rois 11.14, et elle s'ecria: Conjuration, trahison! וַחַּקרָא בּיִי 12.21, ils firent une conjuration, conspiration; יַרְיִר תַּשְּׁר אִבִּץ II Sam. 15.12, et la conspiration devint puissante.

ק"אָרִים Is. 3. 20, les ceintures, les écharpes (que portent les femmes); selon d'autres: les chaînes qu'elles portent au cou, ou:les cordons, les rubans, dont elles attachent leurs cheveux; מָשְׁרִים Jér. 2.32, une épouse (oublie-t-elle) sa ceinture, ou sa chaîne, ou ses rubans?

אַשָּׁישׁ, Kal. Assembler: יְּרִישִׁישׁ Kal. Assembler: יִּרְישׁישׁ נְּרָּחָיִים Soph. 2. 1 (le premier Hithph., le second Kal), assemblez-vous et assemblez (les autres), ou, au fig.: recueillez-

vous, rentrez en vous-mêmes, et faites que les autres se recueillent.

Po. Amasser, chercher: קקש מָּבֶן Exod. 5. 7, et qu'ils amassent, qu'ils aillent chercher eux-mêmes, la paille; איש בְּקשִשׁ עַצִּים Nomb. 15.32, un homme qui ramassait du bois.

Hithph. Soph. 2. 1, v. Kal.

קשֶׁר, des deux genres (avec suff. קשָׁר, pl. חושָׁר, avec suff. אוֹרָבָי הַשְּׁרָּבָּי, 1°Arc: הַּיְבִי הָשָׁר, avec suff. אַרָּבּי הַשְּׁרָּבָּי, 1°Arc: הַּיְבִי הַשְּׁרָּ וּשְׁרָ. 16r. 46.9, qui bandent l'arc; plob 41. 20, le fils de l'arc, la flèche; אָפָיר אָפָיר אַנּפָּי, Is. 22.3, ils ont été enchaînés par l'arc, épouvantés à la vue des arcs, des archers, qui les poursuivaient; הַּיִּבְרַבִּי אָדּ־קַשָּׁר יִשְּׂרָאֵל

Osée 1. 5, je briserai l'arc d'Israel, c.-a-d. sa puissance; יְקִישְׁהִי דְּיָדִי וַמְּיִלִּים Job 29. 20, et mon arc se fortifiera dans ma main, mes forces augmenteront. — 2° L'arc-en-ciel: אָבְיִר נַיְשְׁהִי יַּבְיּיִר נַיִּתְשְׁרִי Gen. 9. 13, je mets mon arc dans les nuées; אָבְיִר מַקְּשָׁרוּ Ez.1.28, comme l'apparence de l'arc (qui paraît au ciel).

Gen. 21. 20, et il devint un tireur d'arc, adroit à tirer l'arc (עָ שָּׁהְּי); selon d'autres, רְבָּה jeune homme: il devint שִּׁהְּי tireur d'arc, archer (ע. בַּיִּה 3°).

בְּחְרוֹם chald. keri. Guitare ou harpe (ע. קּיתָּרֹם).

רְבְּשֶׁלֵי vingtième lettre de l'alphabet; comme chiffre il signifie deux cents; lettre liquide, הי se permute avec לי (v. ces deux lettres); comme son guttural, avec הבַע exemples: בְּצַבְּ fendre et בְּבָּע séparer, distinguer; et בְּבַע briser, couper; הופא פון היי remplace quelquefois un dages fort, comme אַבָּע chald., le trône; בְּעָשׁ שִׁרַ Damas.

רָאָר (fut. הַנָּי, אָרָי, נַיָּרָא ; inf. הֹאָרַ; inf. הַאָּרָ, יראה; const. רְאֹד, une fois רָאוֹד Ez. 28. 17) 1° Voir, avoir des visions: יראה Ps. 115. 5, (les idoles ont des yeux) mais elles ne voient pas; אַרָּקָּ רָאִיתִי צַּדְּיק Gen.7.1, je t'ai vu un juste (j'ai vu que tu étais juste); souvent suivi de וַיַּרָא דֶי בִּי־שְׂנוּאָת לֵאָת : בִּי Gen. 29. 31, l'Eternel vit que Lia était méprisée; פּר רָאֲהָת פִּר־נָדֵל שֵׁלָת 38. 14, parce qu'elle voyait que Selah était devenu grand; סע de הַנָּיל יִהְנָת־אָישׁ: הַנָּא יִהְנָתר־אָישׁ Zach. 2. 5, et je voyais un homme devant moi; נאַרָא וְחָנָהוֹ מָלֵא Ez. 44. 4, et je vis que (la gloire de l'Eternel) avait rempli (le temple); avec omission du regime : יָלאֹדיָכֹלְחִי לְרָאוֹת Ps. 40. 13, je n'ai pas pu voir (mes iniquités, parce

qu'elles étaient trop nombreuses), ou: je n'ai pu en soutenir la vuo; רַרָאוּ רַבָּרם 40.4, beaucoup d'hommes (le) verront; ראר פנר חמלה Esth.1.14, ceux qui voient le visage du roi, qui sont ses intimes; ניראו ארו אלתר יטראל Exod. 24. 10, ils virent le Dieu d'Israel (sa gloire, sa majesté, v. 32. 20; Dieu dit a Moïse: « Tu ne peux pas voir mon visage, parce que l'homme ne me verra sans mourir, l'homme ne peut me connaître parfaitement»); רָאִירִוּי אֱלֹרִוּים מָּלִים אֱל־פָּנִים Gen. 32. 30, j'ai vu Dieu face à face; אַטָּר אָמָרוּ לָראִים לא חִרָאג Is. 30. 10, qui disent à ceux qui voient, aux prophètes: Ne voyez point, n'ayez pas, ou ne dites pas, vos visions (v. ראָה et חַחַה); לִראַר ឃុំឃ្មុំក្នុ Eccl.7.11, pour ceux qui voient le soleil, les vivants; תַּגָם תַּלֹם רָאִיתִי אַקרַר ראָר Gen. 16. 13, ai-je rien vu après ma vision? (la vision a disparu sans laisser une trace, sans que je l'aie vue s'en aller, preuve que c'était une vision divine); selon d'autres : j'ai vu maintenant (un ange) après que Dieu m'a vu (puisque Dieu me voit et m'exauce).

2º Voir, considérer, examiner, re-

garder, avoir soin, choisir, visiter, envisager : יָרַאַרוּי חַלֹּהָן Lev. 13. 5, le pretre le considérera ; לָרְאוֹת הַבָּנוֹת הָאָרֶץ Gen. 34. 1, pour voir, examiner, les femmes de ce pays-là; רָאָרו מַּבְּבֵר Ez. 21.26, il a examiné (consulté) le foie; וראַח בֶּעְבִים Eccl. 11. 4, et celui qui considère les nuées. — Regarder avec plaisir, satisfaction : אַל־מָּרָא רָיִן Prov. 23. 31, ne regarde point le vin (lorsqu'il est vermeil); אַל־רֵרָא בִּמְלַגוֹּה Job 20.17, il ne verra, ne se réjouira pas, des ruisseaux ; ובארבר ראחה ערנר Ps. 54. 9, mon œil a vu, s'est réjoui, de mes ennemis (de leur ruine); אַרָאָח בְּשׂנָאָר 118.7, et je verrai (ce que je souhaite arriver) à mes ennemis (leur ruine, punition); au contraire, voir avec douleur, être témoin de quelque chose de malheureux qui arrive à ceux qu'on aime: אַל־אָרָאָח בְּמוֹת חַיָּלֶּר Gen. 21.16, je ne verrai point, je ne serai point témoin de la mort de l'enfant; אַרָאָרוּ בָּרֶע 44. 34, de peur que je ne sois témoin du malheur (de mon père); regarder avec dédain, mépris : בַּל־עַבֹּק קראה Job 41. 26, il regarde avec mépris tout ce qui est élevé; אַל־תַּרָאָנָי ישאַני שׁחַרְחֹרֶת Cant. 1. 6, ne me regardez pas dédaigneusement parce que je suis brune; regarder avec compassion: וְכִי רָאָח אָּר־עָנְיָם Exod. 4. 31, et que (Dieu) avait regardé leur affliction (qu'il la fera cesser) ; רַאַדו רֵי בְּעָנְיִי Gen. 29. 32, Dieu a regardé mon affliction (l'a fait cesser). — Pourvoir, veiller, avoir soin : רָאָרו בֵּירִוּף הַּוָר I Rois 12.16, pourvois a ta maison, David; אַרן שַוּר קיר ראָד Gen. 39. 23, le gouverneur de la prison ne veillait (à rien, ne prenait connaissance de rien); וּרָאַה יַשָׁר Ps. 37. 37, et considère le juste, ou : prends soin de la justice, de l'équité; avec is se pourvoir, se procurer, choisir : אַלְדִים יָרָאָת־עּוֹי זּיַ מָּשִׁית Gen. 22. 8, Dieu choisira, fournira lui-même, l'agneau ; רַיַרָא רָאשׁירו לוֹ Deut. 33. 21, et il a choisi la première part (de la possession); et sans יַרֵא מַרְעֹדוּ : לוֹ ערים נבין Gen. 41. 33, que Pharaon

choisisse un homme intelligent. - Visiter: וּבָא אָבִיךְּ לְרָאוֹתַקּ II Sam. 13. 5, פּוּ lorsque ton père viendra te visiter; רַאַר אַר־שְׁלוֹם אַחֵיךְ Gen. 37. 14, vois la paix, c.-à-d. la santé, de tes frères, vois s'ils se portent bien; יצֵרנֵיו אָל־קַדוֹשׁ ישראל הראינה Is. 17.7, et ses yeux regarderont le Saint d'Israel (il espérera en lui); יֵרֶא יֵי שֵלֵיכֶם Exod. 5. 21, que Dieu jette les yeux sur vous (qu'il examine votre conduite); מַח רַאִּיתַ כִּר עָשִּׁיתָ אר -חובר חודה Gen. 20. 10, qu'as-tu envisagé, quelle était ton intention en agissant ainsi? Part. pass.: דוראייות Esth. 2.9, (et sept jeunes filles) qui étaient choisies, ou qui étaient dignes, convenables, à lui être données (pour la servir).

3º Apercevoir, reconnaître par les sens ou par l'intelligence, éprouver, jouir ou souffrir: לָרָאוֹת מַח־יִּקרָא־לֹּו Gen. 2. 19, pour voir comment il les appellerait; וְכַל־־חַעָם רֹאִים אָת־־חַקּוֹלת Exod. 20. 18, et tout le peuple apercevait, entendait, les tonnerres; רָאָרֹהָי Is. 44. 16, j'ai senti le feu, la chaleur; ראָת תַּנִים Eccl. 9. 9, jouis de la vie; לָרְאוֹת שָׁתַת Ps. 16. 10, pour voir la tombe, éprouver la corruption; ראות טוב Ps. 34. 13, Eccl. 3. 13, 6. 6, el בשוב Jér. 29. 32, Eccl. 2. 1. voir le bien ou les biens, c.-à-d. jouir des biens de la vie; רַאָּח רָעָה Jer. 44. 17, voir, souffrir, le mal; וַלְבֵּי רַאַח הַרְבֵּח mann Eccl. 1. 16, et mon cœur a vu, connu, beaucoup de sagesse ; ראוּ דְבַר־דֵיר Jér. 20. 31, écoutez, reconnaissez, la parole de Dieu; וּרָאָרַחֶם בֵּרן צַּהָּים לְרָשָׁע Mal. 3. 18, vous verrez (la différence, vous distinguerez) entre le juste et le méchant.

Niph. Etre vu, visité; paraître, apparaitre, se présenter : מֵגַן אִם־יַרָאָת Jug. 5. 8, est-ce qu'un bouclier a été vu? אֵרן אָבֶן נְרָאַח I Rois 6. 18, aucune pierre ne fut vue; רְתַּרָאֶח תַּיַבָּשָׁח Gen. 1.9, et que le sec, la terre, paraisse; עמרי מל-חלקו Lev. 13.7, après qu'il aura été vu, visité, par le prêtre; בּתַּאָה אֵל־אַחָאַב I Rois 18. 1, présentePou.: לא רְאַרּאַ Job 33.21 (dages dans ה), (les os) qui n'avaient pas été vus (qui étaient couverts).

Hiph. (הַנְיָא et הַרְאָה, fut. אַרָבָא, יַנִרָא, comme Kal). 1º Faire qu'un autre voie, faire voir, montrer : לַרָאֹרְכֶם בַּדֶּרֶה Deut. 1. 33, pour vous faire voir (pour que vous puissiez voir) dans le chemin; וו Rois 11. 4, et יברא אתם אַר־בַּּן־חַמֵּלֶךְ il leur montra le fils du roi; וְדֵרְאֵירָהי גוֹיִם מַעֵּרֵהְ Nah. 3. 5, je ferai voir ta nudité aux nations ; פֿרז דִּוּרָאֵנִי אֱדֹנֶר Amos 7. 1, ainsi m'a fait voir le Seigneur (dans une vision); אַלֹּדִוּים יַרְאֵנִי בְשׁוֹרְרֶי Ps. 59. 11, Dieu me fera voir (ce que je souhaite) à mes ennemis (leur punition, v. Kal 2°). — 2º Faire éprouver, faire jouir (v. Kal 3°): דְּרָאִיתַ עַּשָּׁה קַשָּׁה Ps. 60. 5, tu as fait éprouver à ton peuple des choses dures ; וְדֵוּרָאֵּח אֱתֹד נַמְשׁׁנֹי בים Eccl. 2. 24, et qu'il fasse jouir son ame du bien; יָאַרָאַדוּ בִּישׁוּעֵרִוּי Ps. 91. 16, je lui ferai voir mon salut, je le ferai jouir du salut qui vient de moi.

Hithph:: תְּקְיִאוּ הַשְּׁיִ Gen. 42.1, pourquoi vous regardez-vous les uns les autres, c.-à-d. pourquoi restez-vous oisifs, hésitez-vous à prendre une ré-

solution? מְּרָשִׁי מְּרָשׁי II Rois 14.8, voyons-nous l'un l'autre, mettons-nous en face, en présence, c.-à-d. combattons entre nous; נַיְרָשִּׁ מְרָשׁ 14.11, ils étaient en présence, ils combattaient l'un contre l'autre.

אָרָה adj. Voyant: יְּבְּאֵד עָּהָי Job 10. 15, (moi) voyant ma misère, c.-à-d. qui en suis accablé, qui la vois toujours près de moi.

በዚህ f. Ex. unique. Nom d'un oiseau de proie (de rṣṣ་) qui a la vue perçante), Deut. 14. 13, le milan? le vautour? mais Lév. 11. 14, on lit ræফা.

קיים היאָרן part. act. (de רֹאָדי). 1° Le voyant, qui a des visions, le prophète: מֵּד לַמְנִים דְּיִרְאָּרוּ I Sam. 9. 9, car celui que l'on appelle aujourd'hui prophète, on l'appelait alors le voyant; אַמְרוּ אָּרִיּאִרי Is. 30. 10, qui disent aux prophètes (v. רְיָּהִי). — 2° Subst. Vision (v. רְיָאִר): תְּרָאִר Is. 28.7, ils vacillent, chancellent, dans (leur) vision; ou: ils s'égarent, leur vision, prophètie, est fausse; selon d'autres: ils s'égarent, ils sont séduits de ca qui frappe leur vue, de ce qui flatte leurs sens (les mets délicats, v. רַאָּרָ 3°).

ת האובן n. pr. Ruben, fils aine de Jacob et souche de la tribu du même nom; l'étymologie : voyez un fils, ou composé de הַצֶּיְרָי et הָּצֶּיִר (Dieu) a regardé mon affliction, Gen. 29. 32 (v. הַצָּיִר).

Action de voir : בְּבְּעָהְ בְּבְּיִהְ 28. 17 (inf. irrég. de בְּבָּאָר), pour jeter les yeux sur toi, pour voir ta honte (v. בְּבָּאִר).

האלקה (l'élevé) n. pr. Réumah, concubine de Nahor, Gen. 22. 24.

ראוֹת f. Action de voir, vue : דְאוֹת (keri בְּאִרה cheth.) Eccl. 5. 10, la vue de ses yeux, le plaisir de voir (son bien).

קאָי m. Miroir: מְיִאִי מִינְאָ Job 37. 18, comme un miroir de fonte, d'airain (v. תַּאָּדְי 2°).

יאָן et אָר m. 1° Vision, contemplation : אַהָּד אֵל רֵאָד Gen. 16.13, toi, Dieu de la vision, qu'on peut voir, contempler; ou : qui voit, pénètre tout; selon d'autres, verbe: tu es le Dieu qui m'as vue (אַדְרֵי ראָד meme verset, v. a אַדֵּרֵי ראָד 1°). – 🗣 Aspect , figure : יטוב ראָר I Sam . 16. 12, et beau d'aspect, d'une belle figure (v. מראָר; מראָר Job 33. 21, (sa chair se consume) de la vue, c.-à-d. qu'on ne la voit, qu'elle ne paraît plus. — 3° יַטַּיכְּתִּיךְ, פָרוּאַי Nah. 3. 6, je ferai de toi un exemple (pour servir d'avertissement); selon d'autres: je te rendrai comme de l'ordure, tu seras un objet de mépris, de dégoût (v. רַאַת Hoph. 20).

וְאָיָהְ (Dieu le regarde) n. pr. m. 1° I Chr.4.2 (הְּיָּהָה 2.52). — 2° 5.5. — 3° Esdr. 2.47.

רְאֶיוֹן י m. Apparition : יְדָרָאָיוֹן Rituel, et l'apparition (des fidèles au temple).

רָאֵם (v. רְאֵם).

רָאִישוֹן (ע. רָאִישוֹן).

רְאִיר (chethib) Eccl. 5.10 (v. רְאִרּח). בְּעָר (pour רְאָר) Être élevé. Ex. unique : רָּאָכן Zach. 14.10, elle sera élevée (v. ירִּבּם).

Ps. 92. 11, רֵתִם Job 39. 9, 10; plur. רְמִים et רַמִּים Ps. 22. 22). Nom d'une bête des forêts, très forte et féroce, qui renverse tout par sa corne ou ses cornes; בְּרַרְאַמִים Ps. 29. 6, un jeune récm; selon les uns, est une espèce de buffle ou d'antilope; selon les autres, le rhinocéros; selon d'autres, la licorne.

רמות ל, pl. (rac. רבם pour המקי). Choses précieuses, des perles ou du corail rouge, Job 28. 18, Ez. 27. 6: Prov. 24.7, la sagesse est une chose trop haute, trop relevée, pour l'insensée; ou: comme des perles ou du corail rouge, comme une chose trop difficile à obtenir.

קאמוֹת n. pr. 1° Ramoth, ville en Galaad, Deut. 4. 43, Jos. 20. 8 (Jos. 21. 36 הְמֵּיֹת חָנְאָשִׁר, et Jos. 13. 26 הְמָּיִת חַנְּאָשָׁר.).

- 2º Ramoth, ville appartenant à la tribu d'Issachar, I Chr. 6. 58.

עאיש Pauvre (v. פויש).

רים איש. (rac. רָים , v. בּישׁר.). Pauvretė: רָבְּישׁר Prov. 30. 8, (ni) pauvretė, ni richesse; בְּאשֶׁרְ 6. 11, ta pauvretė. בּאשֶׁרְ chald. m. (pl. בַאשֶׁרְ, avec suff. בּאשֶׁרְ הִינְיַבְאָב hébr.). Tėte: בַאשָׁרְ בַּאשָׁרְ בַאשָׁרָ 2. et les visions de ma tète, de mon

2. et les visions de ma tête, de mon esprit, imagination; באשׁ מִלִּין Dan.7.1, la somme des choses, c.-à-d. les points principaux; בּרְרָיָא דִי רְרָאשִׁיוֹם Esdr. 5. 10, les hommes qui sont à leur tête,

les premiers entre eux.

ראשׁיד une fois ראשׁים, une fois ראשׁיד Is. 15. 2). 1° Tête (des hommes et des animaux), personne, homme: ראש אַמְרֵים Gen. 48. 14, la tête d'Ephraïm; ראָש חַפֶּר Lev. 4. 4, la tête du jeune taureau; דָרָכֶם בָּרֹאִשָׁם נַחַמִּי Ez. 9. 10, je mets leur conduite sur leur tête, c.-à-d. je les punis pour leurs crimes; יבראשו 17. 19, et je ferai tomber sur sa tête (le violement du serment, etc.); ישוּב עַבְלוֹ בִּראֹשׁוֹ Ps. 7. 17, le mal (qu'il méditait) retournera sur sa propre tête, l'atteindra lui-même; בראשרנו יפול אַל-אַרניר I Chr. 12. 19, il fera la paix avec son maître avec nos têtes, c.-à-d. en lui vendant notre vie, en nous sacrifiant à lui; tête, pour : personne, homme: מָסְפַּרֵ" רָאשִׁי דָּוַדְלֹּנְץ I Chr. 12. 23, le nombre des hommes armés; לְרֹאִשׁ נַבֶּר Jug. 5. 30, pour la tête d'un homme, c.-à-d. pour chaque homme. — 2° Chef, sommet, pointe. la chose principale, capitale : ראש שָּבְטֵיר רשׁרָאֵל אַתְּה I Sam. 15. 17, tu es le chef des tribus d'Israel; אָרָם דָּוּנְשֶׁל Is. 7.8, Damas est la capitale de Syrie; ראשר אבות Exod.6.14, et ראשר הרוח 6. 25, les chefs des familles; כֹּדֶלְ דַרֹאֹשׁ II Chr. 19. 11, et seul לוראש 24. 6. le grand pretre; שַּׁשֶׁב ראש Job 29. 25, j'occupais la première place; תַּיִיתָּ בראש Lament. 1. 5, ses ennemis sont à la tête, c.-à-d. la dominent, ou triomphent; באשר הַקרבם Gen. 8.5, les

sommets des montagnes; יראשוי 11. 4, ct le sommet (de la tour); ראש הועמוררים I Rois 7. 19, le haut des colonnes; יבראש שׁבּלָת Job 24. 24, et comme la pointe des épis; לָראשׁ פְּנַהוּ Ps.118.21, la principale (pierre) de l'angle; שאים למְתְּחִר 137. 6, ma principale, ma plus grande joie; ראשָׁר בְשָׁמִים Cant. 4. 14. les parfums les plus excellents. -3º Somme, nombre, troupe: יושלם אורו בראשוי Lév. 5. 24, il le restituera en son entier, tout le capital; מַשֹּא אַר־ראשׁ Nomb. 4. 22, fais le dénombrement; לשח ראשים Jug. 7. 16, trois bandes, troupes (de soldats); וַיַּשֵׂם שַׁאוּל ישלשח ראשים I Sam. 11. 11, Saul divisa son armée en trois corps. — 4º Com-מַל־ראשׁ הַרֶהְ : <u>nencement, le prenier</u> Ez. 16. 25, tout commencement d'un chemin, toute entrée d'une rue; בראש Amos 6.7, entre les premiers, en tête des captifs; ראש חַרָשִׁים Exod. 12. 2, le commencement, le premier des mois; מראש Is. 40. 21, des le commencement (du monde); וראש עמרות חבל Prov. 8. 26, et le commencement de la poussière du monde, c.-à-d. la première chose créée; ou comme wix-n: avant le commencement, la création, de la poussière. — 5° Une plante vénéneuse (pavot, tête de pavot; selon d'autres : ciguë ou ivraie); puis en general: poison, venin, fiel: שׁרֵשׁ פֹרָים Deut.29.17, une racine qui porte, produit, du poison (des pécheurs qui séduisent les autres au péché); man עראש מְשָׁמָּט Osée 10. 4, la justice (les châtiments) germera, fleurira, comme les herbes vénéneuses (ou : comme la ciguë); לַשְנֵח וַראשׁ Lament. 3. 19, de l'absinthe et du poison (du fiel); יראש Deut.32.33, et le venin d'aspics; une fois שבר רוש Deut. 32. 32, des raisins vénéneux.

קַלָּיר א רֹאִשׁ n. pr. d'un peuple: כְּשִׂר א רֹאִשׁ Ez. 38. 2, 3, 39.1, prince de Ros, de Mesech et de Thubal (probablement en Tauride); d'autres traduisent: prince et chef de Mesech et de Thubal (v. אַלָּי ביּיּ).

קימילית? f. pl. Commencement: מֵרְאַשׁתַּיְכֶּם Ez. 36. 11, et je vous ferai plus de bien que dans votre commencement (que vous n'avez reçu au commencement) (v. אַלָּאָר 4° et מַרְאָשׁרָיִר).

ראלשָה f. adj.: תָאֶבֶן תָראֹשָה Zach. 4. 7, la pierre principale (v. אים פיי), ou la première pierre, la pierre angulaire (v. אים 4°).

יאשון) ראשון Job 15.7, יאישון Job 8.. 8; plur. ראשנים; fem. ראשנים, une fois ראשונית Jer. 25. 1 , plur. ראשונית; rac. ראש). Le premier : אַנִי רַיָּד רָאשׁוֹן Is. 41. 4, moi, l'Eternel, je suis le premier; קראשון באַרַור לַרוֹרָשׁ Gen.8.13, le premier (mois) et le premier jour du mois (au premier jour du premier mois); le premier dans l'ordre : יָרְצֵּר אַת־דַּוּרָאשׁוּוֹן Gen. 32. 18, il ordonna a celui qui marchait le premier; le premier en dignité : דָרָאשׁוּיִם לְיֵד תַּעֶּלֶךְ I Chr. 18. عج: , les premiers auprès du roi ביום דראשון Exod. 12. 15, le jour avant (Paque, la veille de Paque, vous enlèverez le levain), ou : le premier jour (de Paque, vous aurez enlevé, il n'y aura plus de levain); דַרָאישׁוֹן אָרָם תְּוַלֵּד Job 15.7, es-tu le premier homme qui soit né, qui ait été créé? selon d'autres : es-tu né avant Adam ? לְיַמָּים רָאשׁוֹנִים Deut. 4. 32, les jours, les siècles, passés; דונביאים דיראשונים Zach. 1. 4, les prophètes qui ont précédé; ראשטית Is. 43. 18, 46. 9, les choses passées, le passe; aussi מראשנית Is. 42.9, les premières prédictions. ראשוקה adv. A la tête, en avant, le premier, premièrement: ראשנה — ראשנה Gen. 33. 2, il mit à la tête les servantes; יות בצא ראשונת 38. 28, celui-ci est sorti le premier; ראשונה רַפַּער Nomb. 2. 9, ils partiront en avant, les premiers; וְשִׁלְּמָתִי רָאשׁוֹנָה Jér. 16. 18, je rendrai premièrement (au double ce qu'ils méritent); פַראשׁנָה Deut. 9. 18, Dan. 11. 29, comme auparavant, comme la première fois; יַיִּסְעּוּ נְּרָאשׁנָה Nomb.10.13, ils partirent les premiers ; מַראשׁנַים Gen.. 13. 4, (l'autel qu'il avait bâti) avant,

auparavant; בָּרְאשׁנָה Is. 52. 4, (mon peuple descendit en Egypte) autrefois; לָרָאשׁנֶה ; 1.26, comme autrefois קבָרָאשׁנָה Jug. 18. 29, auparavant; לְמַעָּרָאשׁוֹנְת I Chr. 15.12, lors de la première fois. נְאָשׁוֹת (ע. מְרָאֲשׁוֹת).

ראש f. (rac. האשׁר, une fois רָאשׁית Deut. 11. 13). 1º Commencement, premier état, le premier, les prémices: בּרֵאשִׁית בַּרָא אַלּדְוּים Gen. 1.1, au commencement Dieu créa; באשׁית מַמְלַבְתוֹ 10. 10, (Babylone fut) le commencement (ou la capitale) de son royaume; קבית מִמְלָבֵת Jér. 28. 1, au commencement du règne (de Sédécias); מֶרֵאשָׁתוֹי Job 42. 12, (Dieu bénit Job dans son dernier état) plus que dans le premier; בּרֵאשִׁירחי Eccl.7.8, (il vaut mieux penser à la fin d'une chose, avoir en vue le succès d'une entreprise) que son commencement; יָרָאוֹטִירת אוֹנְי Gen. 49. 3, et premier (fruit), prémices, de ma force, c.-à-d. mon premier-né; רַאִּשִׁית הַּרְכּני Prov. 8. 22, (je suis) la première pensée, le premier but, de sa voie (de sa création); בַאנִשִית קִצִּירְכָם Lév. 23. 10, les prémices de votre moisson : ראָשִׁיה פְּרִי הַאָּדְמָה Deut. 26.10, les prémices des fruits de la terre. — 2º Le plus excellent, le plus précieux: באשיח הגוים Amos 6. 1, la première, la plus excellente, des nations; וָרֵאשִׁיה 6. 6, et les huiles de senteur les plus précieuses.

וראשנית Jer. 25. 1, la première (v. באשון ב.

בת adj. (avec une pause בָּב, plur. רַבִּרם; fem. רַבָּב, plur. הַבָּר; rac. רַבָּרם; rac. רַבָּרם). 1º De la quantité. Beaucoup de, nombreux : יייב בב I Rois 10. 2, beaucoup d'or; מְסְמוֹא רַב Gen. 24. 25, beaucoup de fourrage; מַם רַב Jos. 17. 14, un peuple nombreux; וּמִקנֶה רַב Nomb. 32.1, un grand nombre de troupeaux; בְּבִּים רַבְּים Gen. 21.34, beaucoup de jours, longtemps; suivi d'un subst.: רב-מבונדו Prov.14.29, (un homme) de beaucoup d'intelligence, ou d'une grande prudence (v. 2°); וַרַבָּר תַּנִים

I Sam. 2. 5, et une femme riche en enfants, qui a beaucoup d'enfants; בּהַר שַם Lament. 1. 1, י parag., (une ville) pleine de peuple; sans subst.: ינמל קימי רב Exod. 19. 21, (de peur que) beaucoup, un grand nombre, d'entre eux, (ne) périssent; בַשׁ־לִּר רָב Gen. 33. 9, j'ai beaucoup de bien. — אַנַב שֶׁנִּרְרוּ יְמֵר־־שָׁנָרוּ : Adverbialement Eccl. 6. 3, quelque nombreux que soient les jours de ses années. Souvent: Assez, c'est assez : בַב עור־יוֹסָה בִּנִי חָר Gen. 45. 28, c'est assez (pour moi, je n'ai plus rien à souhaiter) puisque mon fils Joseph vit encore; בב־לָהָ Deut. 3. 26, et בב-לבם Ez. 45. 9, Nomb. 16, 3, c'est assez pour toi, pour vous. (cesse, cessez); בב-לכם שבר Deut.1.6, vous avez assez demeuré (auprès de cette montagne); aussi le fem. s'emploie adverbialement : בַּבֶּר שֶׂבְנֶת־לָּח אלים Ps. 123. 4, mon ame est toute rassasiée, ou: rassasiée depuis longtemps; לאראמוט רַבַּרו Ps. 62.3, jc תּפּ serai pas fortement ébranlé.

2º De la qualité. Grand, puissant, âgė, ainė: הַבָּת Gen. 7. 11, le grand abime; פר רַבָּח דִּרָא Esth. 1. 20, (l'empire) qui est grand ; רָב מִּשְּהָ תַּהֶרָה I Rois 19.7, le chemin est encore grand pour toi, il te reste encore un grand chemin a faire ; מַנָּח רַבָּרו Nomb. 11.33, une grande plaie; פַרו רַב פּוּבָן Ps. 31. 20, combien grande est ta bonte; רב לְהוֹשִׁיעֵ Is. 63. 1, (je suis) puissant pour sauver; מִּיִרוֹעֵ רַבִּים Job 35.9, a cause du bras des grands, des puissants; וְרֵב רַשַבֹר צָעִיר Gen. 25. 23, et l'ainé sera assujetti au plus jeune ; לא־רַבִּרם רָחִבֶּמוּ Job 32. 9, ce ne sont pas toujours les hommes agés qui ont la sagesse.—Subst.: רַב־מַבָּחִים II Rois 25. 8, le chef des gardes; בה סַרִיסִין Dan. 1. 3, le chef de ses eunuques; רַב מְחוֹלֵל־כֹּל Prov. 26. 10, le puissant fait trembler tout le monde (de לְחַלֵּל; selon d'autres : le Grand (Dieu) forme, crée, tout; ou : un grand mattre, un homme habile, sait tout

faire (de אח).

3° Tireur d'arc, archer (de בְּבָי 2°):
שַׁמְּיִנְּיּ אֱלְּבְּּבֶל רַבְּּיִם Jér.50.29, rassemblez-vous contre Babylone, archers!
Job 16.13, ses archers, ou: les pointes de ses lances, m'environnent.

ברְבִּיך: chald. adj. (בְּבִי, fém. בְּבִּירָ; pl. רַבְּרִבְּין, fém. בְבִּרְבִּין). Grand: בְבִּרְבִּין Dan. 2.10, un grand roi; בְבִּרבִּין בַּנִבּין בַּנִבְין בַנִבְין בַנִבְין בַנְבִין בַנִבְין בַנִבְין בַנִבְין בַנְבִין בַנְבְיִבְין בַּנְבְיִבְין בַּנְבְיִבְין בַּנְבְיִבְין בַּנְבְינְן בַּנְבְינְבִין בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַנְבְינְן בַּנְבְינְן בּינְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בּינְבְינְן בַּנְבְּינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְינְן בַּנְבְּינְן בַּיּבְינְן בַּיּבְינְן בּינְבְינְן בּינִבְין בּינְבְינְן בּינְבְינְן בּינְבְינְן בּינְבְינְן בּינְבְינְן בַּיּבְינְן בַּיּבְינְן בַּיּבְינְן בַּיּבְינְן בְּיבְּין בַּיּבְינְן בַּיּבְינְן בְּינְבְינְן בְּיִבְיּנְן בְּיִּבְיּיִן בְּיִּבְיּיִּן בְּיִּבְיִּין בְּיִּבְיּיִּן בְּיִּבְיּיְן בְּיִּבְיּיִין בְיִּבְיּבְיִּיְ בְּיִּבְיּנְיְיִין בְּיִּבְיּבְיּבְיּבְיּיִּן בְּיִּבְיּבְיּבְיּיִם בְּיִבְיּיְיְיְיִּיְיְיִיְיְיִין בְּיִּבְיּבְיּנְיְיּיִין בְּיבְּיבְיּיְיִין בְּיִּיְיִין בְּיִין בְּיבְיּיִין בְּיִיּיִין בְּיִּיְיִין בְּיִּיְיִין בְּיּיִין בְּיּיוּ בְיּיִּיּיִין בְּיִּיּיִין בְּיִּיּיוּ בְיּיִּיוּיִין בְּיִיוּ בְיּיִּיוּ בְיּיוּ בְיִיוּיִין בְיִיוּיוּיִין בְיּיוּיוּ בְיִיוּיְיִיוּ בְיּיוּיוּ בְיִיוּיִין בְּיִיוּיִיוּ בְּיִיוּ בְיִיּיוּיוּ בְיִיוּיוּיוּ בְייִיוּיְיִיוּיוּ בְיוּיוּיוּיְיי

יבב (ע. ביק).

לב m. (rac. רבב, aussi הוב, avec makkeph בְב; plur. רְבֵּר). 1° Multitude, quantité : לָמִר רֹב הַשְּׁיִרִם Lev. 25. 16, selon le grand nombre d'années (s'il reste beaucoup d'années jusqu'au jubilé); רב־וַבְּחֵיכֵם Is. 1. 11, la multitude de vos victimes; רָבֶּר חוֹרָתִי Osée 8. 12, une quantité (d'ordonnances) de ma loi, ou: les ordonnances principales de ma loi ; ירֹב עַצְּטֹחָר Job 4.14, ol tous mes os; de là לֵרֹב adv., en quantité, fort, beaucoup : יַּפְּרֹץ לֵרֹב Gen. 30. 30, cela s'est accru de beaucoup; Deut. 1. 10, comme בכוכבי חשבים ליב les étoiles du ciel en nombre; צאר ובקר II Chr. 18. 2, des brebis et des לא מַרַבָּכֵם מִבֶּל־חֲצִבִּים ; bœuſs en quantité Deut. 7.7, ce n'est pas à cause de votre plus grand nombre, c.-à-d. ce n'est pas que vous soyez plus nombreux que toutes les nations. — 2º Grandeur: Ps. 33. 16, par la grandeur de la force; בּרֹב רַחֲמֵיך 51.3, selon la מֵרֹב חַדֶּרֶךְ grandeur de ta miséricorde; מֵרֹב חַדֶּרֶךְ Jos. 9. 13, par la longueur du chemin (par le long voyage).

נְבֶב (v. רֶבֶה) 1° Se multiplier, être מִי־חַחֵל הָאָרֶם לָרֹב (רֶבֶּח Trand) פִּירַחַתַל Gen. 6. 1, lorsque les hommes commencèrent à se multiplier; קְּחִרְבֵּשׁ בְּּרָהְ Ps. 3. 2, que le nombre de mes ennomis est grand; קְחִר בְּשׁ בְּעְּטֶּרְהְ תִי Ps. 104. 24, que tes œuvres sont nombreuses, ou grandes, Éternel! (Tous les autres temps se forment de תְּבָ,) — 2° Tirer des flèches (v. בַ, 3°): שֹׁהְיָ Gen. 49. 23, et ils ont lancé les flèches contre lui (selon d'autres, de בוו : ils l'ont querellé); בַּלְיִם רְבִּ וֹצְּלָים רָבּוֹ 18. 15, il a lancé les éclairs (selon d'autres : il a multiplié les éclairs; ou, בַ, adj.: il a envoyé beaucoup d'éclairs).

Pou.: מְרַבְּבוֹח Ps.144.13, (des brebis) qui se multiplient par myriades (formé de קבבר).

רְבָּבְּה , (rac. רְבָבּה , pl. רְבָבָּה, const. רְבְבּה , Dix mille, myriade: אָלָה לִּרְבָּה). Dix mille, myriade: אָלָה לִּרְבָּה , Dug. 20. 10, et mille (hommes) de dix mille; מִירְבּבֹיְה I Sam. 18. 7, et David (a tué) ses dix mille; Deut. 33. 2, (entouré) des myriades de saints.

לֶבֶּר Couvrir ou orner: מָרְבָּרִים Prov.7.16, j'ai couvert, ou orne, mon lit, de tapis, de couvertures riches (v. בָּרִיד.).

וֹבְי, apoc. בּיָרָ el בּיָהַ, apoc. בּיָרָ el בִּיהַ, v. בְּבֶב) 1° Se multiplier, s'accrottre, augmenter, être nombreux : פרו ורבו Gen.1.22, croissez et multipliez-vous; לְפַצָן יִרְבּוּ יְמֵיכֵם Deut. 11. 21, afin que vos jours se multiplient; וירבי חברם Gen. 7. 17, les eaux s'accrurent; bing רבבון Ps. 139. 18, ils seront plus nombreux que les grains de sable; une fois יַרְבְּיַךְ Deut. 8. 43, (tes troupeaux) augmenteront. — 2º Etre grand, plus grand, devenir puissant, être long: לאַ־רַבְּחַה מְּמָה I Sam. 14. 30, la défaite n'aurait-elle pas été grande, ou plus grande? וַמְרֵב חַבְּמָת שׁלֹמֹח I Rois 5. 10, et la sagesse de Salomon était (plus) grande (que celle de tous les Orientaux); קרייר אַלוֹחַ מַאַטשׁ Job 33. 12, que Dieu est bien plus grand que l'homme, bien au-dessus de l'homme; בּרְבוֹת צַּוִּדְּקִים Prov. 29. 2, quand les justes deviennent grands, puissants;

Deut. 19. 6, si le chemin est long; יַרְיּר לְבֶּח מַשְׁׁח Gen. 21. 20, il devint un tireur d'arc, habile a tirer l'arc (v. בָבַר 2°); selon d'autres, בֹּבָר ; cand, jeune homme, il devint archer

(v. קשַׁר v.).

Pi.: רְבָּהְי בְּהָי Jug. 9. 29, augmente ton armée; רְלֹאִירְבִּי, בְּהְיִרְיִנְים Ps. 44. 13, et tu n'augmentes pas (ta richesse), tu ne gagnes pas, par leur échange, par le prix de leur achat (tu les vends à vil prix); רְבָּיִה גּוּרֶיהְ Ez. 19. 2, elle a élevé, nourri, ses petits; יְבְּיִה Lament. 2. 22, (ceux) que j'ai soignés, que j'ai élevés.

" Pou. part.: מְרָבָּה Rituel, (une bé-

nédiction) abondante.

Hiph. (הַבְּב, fut. הַרָבֶּה, apoc. בָּרָב, impér. הבַּיְתַ et בַּיָת, inf. הבָּיְתַ, הבַּיְתַ el בורבורו). 1º Multiplier, augmenter, enrichir, avoir beaucoup : תַּרָבָּה Gen. 3. 16, je multiplierai, j'augmenterai; דֵּרְבֶּר־לָשִׁיר Is. 23. 16, augmente le chant (chante beaucoup d'airs); יְחִירֶבֵּיתִר אָּחְכֶם Lév. 26. 9, je vous augmenterai; לְחַרְבּוֹת לוּ Prov. 22.16, pour s'enrichir; אַל יִרָּבֶּרְתִּר לָּא Osée 2. 10, et l'argent que je lui ai donné en abondance; בֶּלְיִם Lev. 11. 42, tout ce qui a plusieurs (plus de quatre) pieds; דְרָבּרּ נָשִׁים וּבֶנִים I Chr. 7. 4, ils avaient beaucoup de femmes et d'enfants; souvent avec d'autres verbes: ו הַרְבָּחָה לְהַהְמַלֵּל I Sam. 1. 12, elle priait beaucoup, longtemps; מַרְבִּים חַעַם לְחֵבִיא Exod. 36. 5, le peuple apporte trop, plus qu'il ne faut; יְחַרָבָּת לְחָשִׁיב אָפוּי Ps. 78.38, il détournait souvent sa colère; לא־יַרְבֵּח Exod. 30. 15 (sous-entendu לְחֵח), (le riche) ne donnera pas plus; l'infinitif תַּרְבֵּח, rarement תַּרְבָּה, adv., beaucoup, bien, très : אָם־כָּעַם וָאָם־דַּרְבֶּח Eccl. 5. 11, peu ou beaucoup; שַּבָּרָך קרבה מאר Gen. 15. 1, ta récompense sera très grande; אַרָבָא חַרָבָּה מאֹר Néh. 2. 2, j'avais bien peur ; נַיִּרְעָס תַּרְתָּה 3. 33, il était très en colère. — 2º Rendre grand, puissant: יְבֶנְנָתָהְ חַרְבֵּנִי Ps. 18. 36, et ta bonté me rend grand, puissant; יָרוּרְבִּיתַ אַת־נְבוּלִי I Chr. 4. 10, si

tu grandis mes terres (si tu étends mes limites); וְיָרֶב אֲמֶרֶיוּ לָאֵל Job 34. 37, il profère beaucoup de paroles, ou des paroles impies, contre Dieu (v. בַב chald.).

רְבָּה אִילָטָא chald. Devenir grand: רְבָּה אִילָטָא Dan. 4. 8, l'arbre devint grand, crût; דִּי רְבֵּיח 4. 19, (c'est toi) qui es devenu grand.

Pa.: בַּלְבָּא לְרָיִיָאל רַבִּר Dan. 2. 48, le roi éleva Daniel, le rendit grand.

קבון (la grande) n. pr. 1º Rabbah. capitale des Ammonites, II Sam.11.1; קבון בין בעוון Deut.3.11, dans Rabbath (ville) des enfants d'Ammon.—2º דְּבָבֶּי בְּעוֹן La ville de Rabbah, appartenant a la tribu de Juda, Jos. 15. 60.

הביתים; plur. רבות (aussi רְבּמֹיתִים, duel רְבּמֹיתִים; plur. הבֹּאִח et רְבּאֹח). Le même que רְבָּאָח dix mille, myriade: אָבָּתְּ Néh. 7. 72, et רַבּתִּים Ps. 68. 18, vingt mille.

וֹרְבּוֹ chald. Myriade : וְרְבּוֹ (keri רְבְּבָן) Dan.7.10, une myriade de myriades, cent millions.

ן בוּלְאָא בּי בּיבּירָת chald. f. Grandeur: דְּבֵּא Dan. 4. 33, et une grandeur extraordinaire; בְּבַּאָרָה 4. 19, et ta grandeur.

(י. רבות Myriades.

י בוני של-עולם Rituel, mattre du monde (Dieu).

Des nombreuses gouttes, ou qui sont lancées, qui tombent du ciel (v. בָבר 1° et 2°), la pluie: בַּרִבּיִבִּים צַלֵּר־צַשָּׁב Deut. 32. 2, comme les gouttes du ciel (qui tombent) sur l'herbe.

רָבִיר : Collier : רָבִיר בּיִר m. (rac. רָבָּר). Collier : יְרָבִיר בּירִיבָּר Ez.16.11, et un collier autour de ton cou; בְּרַ חַאָּרָה Gen. 41. 42, une chaîne (un collier) d'or.

קביעי, אָרְבֵּע, לְרִבִיעִי, לְרִבִּעִי, לְרִבִּעִיּתְ, לְרִבִּעִּי, לַרְבִּעִּי, לַרְבִּעִּי, לְרִבִּעִּי, nombre ordinal. Le, la quatrième:
בּבְּבְּעִי Ez. 1. 1, le quatrième mois;
בּבְּבְּעִי בְּבְּעִי Lév. 19. 23, et la quatrième année; בְּבִּיִרְ II Rois 10.30, 15. 12, les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils;

29. 40, le quart de la mesure appelée hin; רְבִּינִיח וְאַנֹיח Néh.9.3, la quatrième part du jour; selon d'autres: quatre fois par jour; בְּיִינִיח תָּרִימִי Ez. 48. 20, vous séparerez un carré (de 25 mille); la Rois 6. 33, (des poteaux) taillés à quatre faces, ou carrés.

ינילין chald. Quatrième: בְּבִיעָיָא Dan. 2. 40, et le quatrième royaume ou règne; fém.: זייְרָא רְבִיעָּירָא 7. 19, 23, la quatrième bête.

רְבְּיִת (multitude ou capitale) n. pr. Rabbith, ville appartenant à la tribu d'Issachar, Jos. 19. 20.

קבּק. Méler ou tremper, seulement Hoph. part.: רְסָלֶּח מְרְבֶּכְּח Lév.7.12, et de la plus pure farine échaudée, trempée dans de l'eau bouillante; ou: bien mêlée avec de l'huile; selon d'autres: cuite (dans la poéle); seul: מְרָבֶּבָּח 6.14, בְּלַּאַרְבָּּבָּח I Chr. 23. 29, (une oblation) échaudée, ou bien mêlée d'huile, ou cuite (ou rôtie sur le feu).

רְּלֶּה n. pr. Reblah, ville dans le pays de Hamath, Nomb.34.11, II Rois 23.33.

"] m. pl. Rabbin, maître, titre donné aux docteurs qui présidaient au Sanhédrin, Rituel.

" רַבְּנוּת f. Domination, les dignités, honneurs, Aboth (de בָּם סם בָּבָּר).

Hiph.: בְּחָמְהְהְ לֹּאֹ־חֵרְבִּיעֵ מְלְאֵים Lév. 19. 19, tu n'accoupleras pas ton bétail par deux espèces différentes (tu ne feras pas couvrir une bête de celle d'une autre espèce).

II אַבּיָ (ע. בְּיִבִּי , אַרְבֵּע Etre carré, part. pass.: רְבִיבִּי , בּיבִּי בְּבָע Exod. 27. 1, l'autel sera carré; רְבִיבִּי רְבָּבֶּע רְבָּבָע הַבְּבַע הַבְּבָּע הַבְּעָ רְבָּבָע הַבְּעָ הַבְּעָ הַ בְּבָע הַבְּעָר (l'autel était) carré, ayant sea quatre côtés égaux, formant un carré parfait; fém. בְּבָע Ez. 41. 21; m. pl. בְּצִים I Rois 7. 5.

Pou.: מְרְמֶּע סָבִּרב Ez. 45. 2, (un endroit) carré (de cinq cents cannes) de chaque côté; fém.: מְרָבֶּעַת 40.47, (une cour) carrée; מְרְבֶּעַת f. pl. I Rois 7. 31 (v. בְּרַיִּנִי à la fin).

I אָרָת (v. I לָרָת Ps. 139.3, tu connais, ou tu protéges, mon aller et mon coucher (soit que je marche ou que je repose) (v. a יְרָת Pi.).

II לָבֵע (ע. אַרְבֶּע, II לָבֵע (יָבֵע Exod. 29. 40, le quart d'un hin (mesure); לְבֶע הָשִּל I Sam. 9. 8, le quart d'un sicle. — 2° Chacun des quatre côtés d'un corps: בַּל אַרְבֵּעה רְבְצֵיה בַּצִיה בַּצִיה בַּצִיה 1. 8, à leurs quatre côtés (de l'autel).

ya, n. pr. Reba, un des rois des Madianites, Nomb. 31.8, Jos. 43.21.

עבר m., ne se trouve qu'au plur.: אַל־רְבֵּעִים Exod. 20. 5, 34.7, Deut. 5. 9, et sur les enfants de la quatrième génération, les arrière-petits-fils (v. רְבִיִּעִים בֹּ בְּנֵי רְבָעִים).

 sous sa charge; des hommes: הָאָבְיִר Job 11. 19, tu te coucheras, tu seras en repos, sans que personne t'effraye; אַבְּיִר מִי בְּרָבָּי Is. 14. 30, (et les pauvres) se reposeront en sûreté; הַּיְּהָי הַיִּהְ הַיְּבָּי לַרְיָּאָלָּי Gen. 49. 25, l'abime, les eaux, qui reposent en bas, dans la profondeur; הְיָּאָלָי Deut. 29. 19, tontes les malédictions pèseront sur lui; בְּאָר בֹי בְּיִר בִּי מִינִר הַיִּאָלָי péché est couché à ta porte (ou : à la porte, l'entrée, de ta tombe), il t'attend comme une bête féroce, pour te dévorer.

Hiph. Faire reposer: אֵיכָּיו מִּרְמִייִ Cant. 1. 7, où tu fais reposer (ton troupeau) à midi; אַנִי אַרְמִיצָּם Ez. 34. 15, et je les ferai reposer (mes brebis, Israel); אָנִי פַּרְמִּין מַמּוּךְ אַכְיַרָּין. Is. 54. 11, je poserai tes pierres, je bătirai avec des pierres de couleurs vives; ou: je ferăi asseoir les pierres de tes murs sur des rubis (v. המים).

77,77 (celle qui attache?) n. pr. Rebecca, fille de Bethuel, femme d'Isaac, Gen. 22. 23.

לְבְבְּיְבְינִידִי : chald., seulement plur. Les grands, princes(v.בְבִיבְיבִידִי : Dan. 5.1, pour ses grands, les grands de sa cour.

קרַשְּקרַ? (chef des échansons) n. pr. Rabsakeh, général assyrien, II Rois 18. 47.

קָרֶב מָחַל Motte de terre: קֿרָב מָחַל Job 21.33, les mottes de la vallée (lui sont douces, la terre lui est légère); אָרְנָבְים יִדְבָּרִם יִדְבָּרִם יִדְבָּרִם יִדְבָּרִם מַאַר 38.38, (et lorsque) les mottes de la terre s'attachaient entre elles.

לְנְעֵשׁ , רְנְשֵׁ , עִנְיַבְּי, v. בְּנְעֵשׁ , Etre agité, troublé, ému; se fâcher, trembler, frémir: ילא רְנְנֵּי שׁרֹי Il Sam. 7. 10, et il ne sera plus agité de trouble; אֹנִילְּאִי בּיִּרְיִּ

עניים לקוח לקה Is. 14.9, le scheol (en bas) est agité, ému, à cause de toi; de colère : וְרֵגֵז וְטָּחֵק Prov. 29. 9, soit qu'il so fâche ou qu'il rie; רַהִּרְנִזִּר־לָּר Ez. 16. 43, trans., et que lu m'as irrité; יַרְגַּז חַשָּלַהְ II Sam. 18. 33 (19. 1), le roi était saisi de douleur; - de crainte, de frayeur : מרגונה משחות Is. 32. 10, tremblez, vous qui êtes dans la sécurite; יְרַנְזוּ וְחַלֹּה מְפַנֵיך; Deut. 2. 15, ils trembleront, ils seront saisis de douleur, de frayeur, devant toi (v. >m); לְּפָנֶיד רֶנְוָח אֶרֶץ Joel 2.10, la terre tremble devant lui; — de joie: יְרָבְוּוּ עֵל בָּל־ maior Jér. 33. 9, ils frémiront à la vue de tout le bien.

Hiph. Troubler, faire trembler, irriter: לְּנָּהִי וְּרְנַוְּמֵּנִי I Sam. 28.15, pourquoi as-tu troublé mon repos? יְּתְּבְּנִי ְּצָּרְ לֵּנִי ְּצָרְ לֵּנִי ְּצַרְ בָּבֶלְ Jér. 50.34 (inf. pour יְּבְּרָעָּבִי בָּבֶלְ pour faire trembler les habitants de Babylone; בְּבִירִ אֵּל Job 12.6, a ceux qui irritent, offensent, Dieu.

Hithph.: דְּתְרֵבְּּוְךְּ אֵלֵּר Is. 37. 28, 29, II Rois 19. 28, 29, ton irritation, ta rage, contre moi.

אַרְיָּרְיָּהָ chald. aph. Irriter: מִּרְיָּרְיּ בּּרְיּתְיָאּ Esdr. 5. 12, lorsque nos pères eurent irrité (Dieu).

לבן chald. m. Colère: בְּרָנֵי תַּיְפָא Dan. 3. 13, avec colère et fureur.

לְבְּן adj. Agité: בְּבֶּי Deut. 28. 65, un cœur toujours tremblant, agité de crainte.

לי וויד. Agitation, douleur, chagrin, frémissement, colère: אָרְלֹּגִּילְּגִּי Job 3. 17, (c'est là que les impies) cessent l'agitation, le trouble; אַרְבָּי Is. 14. 3; et de ton chagrin, de tes douleurs; Job 14. 1, (l'homme) rempli de douleur, de misère; אַרְבָי וְרֹנָּגִי Job 19. 24, (le cheval enfonce la terre) avec rage (ou bruit) et avec frémissement; אַרְנֵי רַתְּם מִּוְמֵיר Hab. 3. 2, dans (ta) colère souviens-toi de la miséricorde.

לְנְזֶה f. Tremblement: תְּנְיָחָ Ez. 12. 18, (bois ton eau) avec un tremblement, dans l'inquiétude. לְבַל (de רָבֶּל pied) 1° Aller ça et la, porter des nouvelles, médire, calomnier (v. לְבָל Es. 15.3, il n'a pas médit, calomnié, avec sa langue. — 2° Fouler, de la לְבָל foulon dans les n. pr. בֹל et בּלִים et בּילִים.

Pi. 1º Meme signif. que Kal 1º: חיבול בְּבְּרְּדְּךְ II Sam. 19. 28, il a calomnie ton serviteur. — 2º Aller pour explorer, reconnaître, espionner: לְרֵבֵּל Jos. 14.7, pour (aller) reconnaître le pays; מְבְּבִּרִים תַּבְרַנְלִים Jos. 6. 23, les jeunes gens envoyés pour reconnaître le pays (les émissaires); בּבְּלִים אַּבָּלִים אַבָּלִים אַבָּלִים אַבָּלִים אָבָּלִים אָבָּבּיִנְיִם אָבָּבּיִנְיִם אָבָּבּיִנְיִם אָבָּבּיִנְיִּם אָבָּבּיִנְיִים אָבָּבּיִנְיִּם אָבָּבְּיִנְיִּם אָבָּבְּיִנְיִּם אָבָּבְּיִים אָבָּבְּיִים אָבְּבִּיִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִים אָבָּבְּיִים בּבְּבִּיִּים בּבְּבִּיִים בּבְּבִּיִים בּבְּבִּיִים בּבְּבִּיִּים בּבְּבִּיִּים בּבְּבִּבְּיִים בּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּיִּים בּבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִבְּיִים בּבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּיִים בּבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִבְּיִם בְּבָּבְּבִּיִבְּיִבְּבְּיִבְּיִים בְּבָבְּבִּבְּיִים בּבְּבִּיִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִבְּיִבְּיִים בּבְּבְּבִּיִּם בּבְּבִּבְּיִים בּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִבְּיִים בּבִּבְּיִים בּבְּבִּים בּבְּבִּבְּיִים בּבִּבְּיִים בּבְּבִּבְּיִים בּבִּבְּיִים בּבּבְּיִים בּבּבְּבִּים בּבּבִּיִים בּבּבִּיִים בּבּבּיִים בּבּבּבִּיים בּבּבּיִים בּבּבּיִים בּבּבּיִים בּבּבּיִים בּבּיִים בּבּבּיִים בּבּבּיִים בּיּבּים בּבּיִים בּבּיִים בּבּבִּים בּיּבִּים בּיִים בּבּיִים בּיּבְּיִים בְּבִּבְּיִים בְּבִּבְּיִים בּבּבְּיִים בּיּבִּים בּיּבִּים בּיּבִּים בּיּבְּיִים בּיבִּים בּיבִּיבְּיבִּיבְּיִים בִּבְּיִים בְּבִּיבְּים בּיּבְּיִים בִּיבְּיבִּים בּיּבְּיִים בּיבּים בּיּבּים בּיּים בּיִים בּיבּיים בּיּבִּיבְּים בּיבּיבְּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיבְּים בּיבְּיבְּים בְּבִּיבְּיבְּים בְּבִּיבְּים בְּיבִּים בּיבְיבִּים בְּיבִּיבְּים בּיבְּיבְּים בּבּיבְּים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְיבְּים בְּבִיבְּים בְּבִיבְּבִּיבְּים בְּבִּבְּים בְּיבְּבִּים

Hiph.: יְאָמְרֵים לְאֶמְרֵים Osée 11.3 (pour יְאָלְרִים לְאֶמְרֵים), j'ai fait marcher Ephraim, je lui ai appris à marcher, comme à un enfant, je l'ai conduit doucement, je l'ai élevé. "Guider, accoutumer: Rituel, et guide, accoutume-moi, aux bonnes œuvres, aux œuvres de piété.

רָנְלֹי f., rarement m. (avec suff. בְּנְלִי, duel et pl. רַגְלַרִם, const. רַגְלַרִם; le plur. seulement dans le sens 2º). 1 º Pied: רגל מחת כגל Exod. 21. 24, pied pour pied; רֶגֶל אָרָם וְרֶגֶל בְּחֵמָת Ez. 29. 11, (ni) le pied d'un homme, (ni) le pied d'une bête; אַנְבְּרָח בְרֵגְלָּי Deut.2.28, je veux seulement passer à pied (ou toujours sur mes pieds, passer sans m'arrêter) ; אַמַר-בְּרַגְלֶּיך Exod. 11. 8, toi et tout le peuple qui est à tes pieds, qui te suit, à qui tu commandes; וַיַּצֶל הָרָגְיוֹ צֵשָּׁרֵת אֵלְפֵּר אִישׁ Jug. 4.10, et il amenadix mille hommes sous son commandement; שָׁלֵּח בְּרַגְּלָיר 5. 15, il a été envoyé sous la conduite de (Barak), ou : Barak s'est précipité מ pied; לַעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָּד Jug. 8. 5, aux gens qui me suivent, qui sont avec moi; ניבֶרֶה וְי אֹחָה לְרַנְלִי Gen. 30. 30 , Dieu t'a béni aussitôt que j'ai mis le pied dans ta maison; לְרַגְּלָּדוּ Hab. 3. 5, derrière lui, a sa suite; הַוֹלְכֹת לְרַגְלָה I Sam. 25. 42, qui la suivaient; חָשִׁקִיתָּ ברגלה Deut. 11. 10, (un pays que) tu

as arrosé avec ton pied, c.-à-d. en allant chercher de l'eau; ou : moyennant des machines qu'on mettait en mouvement par la force des pieds (en Egypte); מֵימֵי רַגְלֵידֶום Is. 36. 12 (keri), leur urine; יְמָלְיֵבׁי הָוּרֵגְלָיִם 7. 20, et le poil des pieds (des parties honteuses); ו לְּחָסֵהְ אֶת־רַנְלָּיִי I Sam.24.4, pour couvrir ses pieds, c.-à-d. pour satisfaire un besoin naturel (v. סָבַן: — לָרֶנֶל תַּאַנָּאַכָּח וּלְרֵגַל דַיִּלְנִים Gen.33.14, selon la marche du troupeau et selon la marche des enfants (qui cheminent lentement); selon d'autres, en rapport des affaires, de la besogne: et selon la marche des enfants (מַלַאכַהו 2º).

2º Fois: דְּלָלִים רְּנְלִים תְּחֹג לִי הְשָׁלִשׁ רְנְלִים תְּחֹג לִי בְּשָׁנִים Nomb. 22. 28, déjà trois fois; דְּלָלִים תְּחֹג לִי בְּשָׁנִים Exod. 23. 14, trois fois tu célébreras des fêtes en mon honneur chaque année; plus tard " שֵּלשׁ רְנָלִים Rituel, les trois fêtes, et בָּלָים רָנָלִים fête.

רְגֵל ou רְגֵל chald. f. Pied; duel רְגָל Dan. 7. 4; plur. רְגָלִיא 2. 41, les pieds; בְּלָיִא 2. 33, ses pieds.

קרילי: adj. (de לֶּבֶל pied). Soldat qui serta pied, fantassin: בְּבֶלוּ בְּבְלוּ בְּבְלוּ בְּבְלוּ בִּבְלוּ בִּבְלוּ בִּבְלוּ בִּבְלוּ בִּבְלוּ בִּבְלוּ בִבְּלוּ בִבְּלוּ בִבְּלוּ בִבְּלוּ בּבְאוֹת בּצְתוּ בּבְּעוֹת . בּבְּתוּ בְּבְּתוּ בַּבְּתְּי בַבְּבְּתוּ בַּבְּתְּי בַבְּבְּתוּ בַּבְּתְי בַבְּבְּתוּ בַּבְּתְי בַבְּבְּתוּ Jér. 12. 5, car (si) tu as couru avec des gens qui étaient à pied.

רֹגְלִים (endroit des foulons) n. pr. Roglim, ville dans Galaad, II Sam. 17. 27, 19. 32.

סְלָת n. pr. m. I Chr. 2. 47. קלף קלף n. pr. m. Zach. 7. 2.

קְּלֶּחָה f. Troupe: קּלְּמָה Ps. 68. 28, les princes de Juda (et) leur troupe; selon d'autres: les princes de Juda, leurs chefs.

וְרוֹנְנְים יִלְמְדוּר: Murmurer, désobéir: יְרוֹנְנְים יִלְמְדוּר של ls. 19. 24, les indociles apprendront la loi de Dieu.

Niph.: יְהַרֶּנְיּכְיּ בְאָתְלֵּיְכָּם Deut. 1. 27, vous murmurates dans vos tentes, vous vous plaignites sourdement, Ps. 106. 25.

Niph.: יַרְיָנִי רְיִנִי Jer.47.6, dompte, c.-a-d. repose-toi, arrête-toi, et sois

calme (ne frappe plus).

Hiph. 1º Procurer, donner, le repos (v. Niph.): הַלּוֹהְ לְנַוּרְגִּרעוֹ יִשְׂרָצֵּל Jér. 31. 2, (Dieu) marche pour lui donner son repos, à Israel (ou : Israel marche à son repos); לְמַעָּן וִוּרְגִּיבֵ אֶת־רָּהָאֶרֶץ Jer. 50. 34 (pour בוּרְגִּישֵ), pour donner le repos à la terre (en châtiant Babylone); selon d'autres: pour agiter, épouvanter, la terre (par le châtiment de Babylone); וּמִשָּׁמְיִר לָאוֹר עַמְּדִים אַרְגָּרְעֵ Is. 51. 4, et j'établirai ma justice pour éclairer les peuples; selon d'autres : j'exercerai ma justice à tout moment (de כֶּנֶע) pour etc. — 2º Intrans. Avoir du repos: מרְגִּרְעֵ B Deut. 28. 65, tu n'auras au-כעה repos; שם הרגוינה ליליה Is. 34.14, la repose, se retire, l'oiseau ou le fantome de nuit (v. לָרלָרה). — 3° (de דָנַע) Faire un clin d'œil : פּר־אָרְנִיעָה אָרִיצָנוּ מעליה Jér. 49. 19, car je fais un clin d'œil, et je le fais courir loin d'elle, ou fondre sur elle; c.-à-d.: en un moment je ferai sortir Israel de l'Idumée (où ils sont en captivité); ou : je ferai

fondre l'ennemi sur l'Idumée; (selon d'autres, dans le sens 1°: car, quand je donnerai le repos à Israel, je chasserai les Iduméens de leur pays); 50. 44, אַרָּיִבְּיִר אָרִינְיִר Prov. 12. 19, pendant que je fais un clin d'œil, c.-à-d. seulement un moment, opposé à בְּיֵר (toujours); selon d'autres: (mais la langue de mensonge) jusqu'à ce que je la brise, que je la calme, que je la fasse taire.

צוֹן adj. Ex. unique; pl.: רְגְּבִּר־אָּרָץ. Ps. 35. 20, (et contre) les hommes tranquilles, paisibles, humbles, de la terre (v. רָנֵע Niph.); selon d'autres: et dans les endroits fendus, les creux de la terre, dans les cavernes, c.-à-d. en secret.

רָנָפִים . (plur. רְנָפִים). Un clin d'œil (v. בְּגַע Hiph. 3°), fort peu de temps, un moment: רַגַע אַדַור Exod. 33. 5, un moment; מָרַנֶע קַלון Is. 54. 7, un petit moment, fort peu de temps (selon d'autres, de בַּגַע agiter : dans une légère agitation, colère); וברַנֶע שָׁאוֹל יַדַוֹתוּ Job 21. 13, et en un moment ils descendent dans le scheol; selon d'autres (de רַגַּע Niph. et Hiph. 1° et 2°): en repos, en paix, sans souffrances et sans regrets; כְּנֵע Ps. 73. 19, et רֶנֵע Job 34. 19, en un moment, tout d'un coup; לְרְגַעִים Job 7. 18, Is. 27. 3, A tout moment; יְחַרְדוּ לְרְגַעִים Ez. 26. 16, ils trembleront à tout moment, ou: soudainement; selon d'autres: de terreur, ou : à cause des troubles, de la catastrophe.

לְבָנֵי (v. לְבֵּי (רְבֵּי Ps. 2. 1, pourquoi les nations sont-elles émues, se soulèvent-elles avec bruit?

* Hithph.: ជាមនុក្សាធុក្ម qui s'élèvent, qui

surgissent.

רְנִשׁ chald. Meme signif. Aph.: ברבלקא Dan. 6.7, 16, ils entrerent tumultueusement chez le roi.

דְּנֶשׁ m. Agitation , bruit , foule bruyante: פְּרֵבֶּהְ הְּרָנֶשׁ Ps. 55. 15, nous marchons (vers la maison de Dieu) avec une foule bruyante, au milieu d'une foule de peuple.

רְלְשָׁה f. Agitation : מֵרְגְשֵׁה מַּצֵלִּי בָּיָן Ps. 64.3, de l'agitation, ou de l'assemblée tumultueuse, des ouvriers d'iniquité.

לְנֵית (v. רֶּדֶת) Soumettre, assujettir: אָרְיַרֵּדְּ פַּנְּיִּרְ הַתְּּהְּיִּרְּ Ps. 144.2, qui assujettit mon peuple sous moi; לְבֵדְ-לְפָנְיִרּ Is. 45.1 (inf. pour lui assujettir des nations.

Hiph: נְיָרֶד עֵל-חַמְּרוּבִים — אָז־חַזְּיִדְב עַל-חַמְּרוּבִים I Rois 6. 32, il aplatit, étendit, l'or ur les chérubins, c.-à-d. il les couvrit de plaques d'or minces.

וֹנְינָת (fut. יְנְינֶת , זְינֵינֶת , עַנַינָת , עַנָּת , עַנָת , עַנָּת , עַנָּת , עַנָּת , עַנָּת , עַנָּת , 1º Fouler: ידי אום Joel 4. 13, venez et foulez (car le pressoir est plein), ou, de יָרֵד : venez et descendez ; יַרָד ייַר מם ישרים Ps. 49. 15, et les justes les fouleront, marcheront sur leurs cadavres; ou, sens 2º: domineront sur eux. — 2º Dominer, assujettir; tyranniser, régner, réduire : אַרָבוּ הַדְּנֵת הַיַּים Gen. 1.28, et dominez sur les pois-שנארכם שנארכם Lév. 26.17, vos ennemis vous assujettiront; avec l'accus.: בְּנָיָמִן צָעִיר רֹדֵם Ps. 68. 28, Benjamin, le plus jeune ou le plus petit (la tribu la moins nombreuse), règne sur eux, est leur maître; באַף גוּרִם Is. 14. 6, qui tyrannisait les peuples dans sa fureur; וַרַרָּדְּ מְיַצֵּלְב Nomb. 24.19, de Jacob (sortira) celui qui régnera, qui aura l'empire; נַיּרְדֶּנֶת Lament. 1. 13, (il a envoyé d'en haut un feu dans mes os) et le feu y a régné, les a dévorés; selon d'autres : et Dieu les a réduits, brisés; יָחַפֹּדֵונִים יִיְרְהוּ עֵל־ שריקום Jér.5.31, et les prêtres régnaient par eux (selon les ordres ou avec l'aide de faux prophètes). — 3° S'emparer. prendre: רָרָה תַּוּבֶשׁ Jug. 14.9, il avait pris le miel; נַיִּרְהֵּה אֵל־בַּסָּרוּ 14.9, et il le prit entre ses mains.

Pi.: או יבר שריר Jug. 5. 13, alors les restes (d'Israel) ont réduit, vaincu (les princes du peuple); יברילי même verset, Dieu a réduit, vaincu, pour moi, en ma faveur (les héros).

Hiph. Faire dominer: מְלָכִים יַרְדָּ Is. 41.2, et il le fait dominer sur les rois, il les lui soumet.

'T] (vainqueur) n. pr. m. I Chr. 2.

teau: יְלָּנְיִיִיִים (rac. קּמָאָגּ אָדּרְוְיִיִיִּים Cant. 5. 7, ils m'ont ôté mon voile, ou mon manteau; plur.: יְלָנִיִיִּים Is. 3. 23, et les voiles, ou les manteaux.

רִכּיב בְּעָבִיר בּיִנְים בַּעָבִיר (tondément, être étourdi: יְּבְיבֶּם בַּעָּבִיר (Prov. 10. 8, celui qui dort pendant l'été; בְּיַבְים Jon. 1. 5, il dormait d'un profond sommeil; בְּיַבְים בְּעָר בְּעַר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְעָר בְעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְעָר בְעִר בְּעָר בְעָר בְעָר בְעָר בְעָר בְעָר בְעָר בְּעָר בְעִר בְעָר בְעִר בְעַר בְעָר בְעָב בְּעִב בְּעִב בְּעִב בְּעִב בְּעִב בְּע בְּעִב בְּעָב בְּעִב בְּעִב בְּעָב בְּעִי בְּעָב בְעִי בְּעָב בְּעַב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעַב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְעִי בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעִיב בְּעָב בְּעב בְּעָב בְּעָב בְּעב בְּעָב בְּעָב בְּעָב בְּעב בְיב בְּעב בְּע

ת רְבְנִים n. pr. Rodanim, fils de Jawan, I Chr. 1.7 (Gen. 10.4, רְבָנִים), souche d'un peuple (les Rhodiens?).

לְדַרְ (fut. קֹדִרְ 1º Suivre, tendre à, exercer, poursuivre : טוֹב וַחַסָּד יְרַבְּפוּנִי Ps. 23. 6, le bien et la miséricorde (de Dieu) me suivront, m'accompagneront; רְרְפוּ אֵחֲרֵי Jug. 3. 28, suivez-moi promptement; רֹדָף צִּדָּקָת Prov. 21. 21. celui qui tend à (qui suit) la justice, c.-a-d. qui l'exerce ; וְרָדְמַתוּא Ps. 34. 15, et poursuis (la paix) avec ardeur, tache de l'obtenir; רֹּרְמֵר זְמֵּרו 119.450, qui se portent vers, qui commettent, le crime; ורֹבֵף קָנִים Osée 12. 2, et qui court après, qui suit, le vent de l'est. 2º Poursuivre hostilement : נַיַּרְדָּמָם Gen. 14.15, il les poursuivit (les ennemis); בְּבֶׁלִב יַבֶּלְב אָחֲרֵי בְּנֵי יַבֻּלֹב 35. אָחֲרֵי בְּנֵי יַבֻּלֹב 35. ביי poursuivaient pas les fils de Jacob; נַיִּרְדְּפֹוּ אֶל־מִדְיָן Jug. 7. 25, ils poursuivirent les Madianites; סרר וַרְבַּן Job 19. 28, pourquoi le persécutons-nous? וַרַדַף אֹחָם קוֹל צֶלֶּח Lév. 26. 36, le bruit d'une feuille les fera fuir.

Niph. pass.: על צָּנְאָרֵט נְרְדָּקְטּני Lamentations 5. 5, nous étions poursuivis de près; ou: le joug, la chaîne, sur le cou; רְבְּמֵשׁ אָּד־עְרֶיהָן Eccl. 3. 15, (Dieu) rappelle ce qui a fui, le temps qui est passé, ou les choses passées; selon d'autres: Dieu cherche, protége, celui

qui est poursuivi, persécuté.

Pi. Meme signif. que Kal. 1º Suivre, poursuivre : וּמְרַהַּה רֵיקִים Prov. 12. 11, celui qui poursuit des choses vaines, ou qui suit les hommes frivoles; אָכֶרֶבֶּן בָּרֶקָת 15.9, qui suit, exerce, la justice; מְרֵיּם אַמַּרִים 19. 7, (le pauvre) court après quelques paroles (de ses amis qui le quittent), ou : il les suit avec des paroles suppliantes. — 2º Poursuivre, persécuter : דְּשָּאִים חְרַדֶּף רַצָּח Prov. 13. 21, le mal poursuit les pécheurs; רַבּרו יְרַבּּף־חְשָׁהְ Nah. 1. 8, et il poursuivra ses ennemis jusque dans les ténèbres, ou: il les fera poursuivre par les ténèbres; יַרָלּתְ אוֹיֵב נְמָשִׁי Ps.7.6 (forme moitié Kal, moitié Pi.), que l'ennemi poursuive mon âme.

Pou.: יְרַבַּק מְּלֵץ נְעִרִים Is. 17. 13, il sera chassé, dissipé, comme la paille de la montagne (devant le vent).

Hiph.: יְּוְרְהִּיקְּוּה Jug. 20. 43, ils l'ont poursuivi.

Hoph.: מְּרָבֶּתְ Is. 14. 6, elle est persecutée, ou subst. (v. מְרָבֶּת).

אל קרְהָבּי הַשַּר בּיְּכָּן: Se soulever כון אינטר (a savoir) l'enfant contre le vieillard (et l'homme vil contre le noble), ou : ils seront fiers, arrogants; אַרְהַב בַיֶּהְי Prov.6.3, trans., et presse, réveille, ton ami pour qui tu as répondu; on : rassure-le (celui envers qui tu es engagé); יְרָהַב לְּבָבָּךְ Is. 60. 5, et ton cœur tressaillira de joie; mais la leçon ordinaire est יְרָהַב ton cœur se dilatera.

Hiph.: פּרְדִּבֵנִי מְּנַמְּשֵׁי עֹנוּ Ps. 138.3, tu m'as encourage, tu as augmenté la force dans mon ame; שְׁדִים וְיִרְיִרְבָנִי Cant. 6.5, car ils m'ont vaincu, ou: ils m'ont assailli le cœur.

וְלָּהְרֵים m. Homme arrogant: יְלֹאּ־מְנָּדִי Ps. 40. 5, et qui ne tourne point sa vue vers les hommes arrogants, les superbes.

Ps. 10, et leur force ou orgueil (les plus beaux de nos jours) ne sont que peine et misère.

חַהְנָּה n. pr. m. I Chr. 7. 34.

רָהָה S'épouvanter : אֵל־הִּקְרְהוּ S'épouvanter בַּלּרִהְקּרְהוּ S'. 44. 8, ne craignez point et ne vous épouvantez point (v. בָּיָב, ou rac. בַּיָב,

ביי ח. pl. (rac. מַיִּרְי courir, couler). 1° Les canaux faits, creusés, pour abreuver les animaux; auges: מְּלְיִי מִיּרְי בְּיִרְיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִרְיִי בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִיי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיייִיי בְּייייי בְּייִיייי בְּייייי בְּי

קריים m. Terme d'architecture: קריים Cant. 1. 17 (cheth. קריים nos soliveaux cannelés, ou nos lambris, ou notre plafond, sont (est) de cyprès (ou de sapins); selon d'autres: notre corridor.

רָאָר chald. (pour רְאָר, de רָאָד, hébr.). Aspect: וְרֵבִּילָי, Dan. 3. 25, et l'aspect, la figure, du quatrième (v. 2. 31).

רוב (prét. בְבָהָ, בְּבָּהָ, inf. בֹּהְ, בְּבָּהָ, Contester, disputer, défendre : אָבּפּריִמְּרָאֵל Jug. 11. 25, a-t-il contesté avec Israel? יָלֹא רָבוּ עָלָרִיָּת

Gen. 26. 22, et ils ne disputerent point pour (ce puits); אָשָׁר רְבּי בְּנֵר יִטְּאָל אָר רִי ?
Nomb. 20. 43, où les enfants d'Israel se sont élevés contre l'Éternel, ont murmuré contre lui; דוֹר רָב אָדריִר ?
Is. 45. 9, malheur à celui qui dispute contre son créateur; רַבְּי נִיְּשָׁר יִיבֹי נִיְּשָׁר Lament. 3.58, Seigneur, tu as défendu la cause de mon âme (tu as plaidé ma cause); יְדִיר רָב לוֹי Deut. 33.7, ses mains combattent pour lui, ou lui suffisent (v. בר).

Hiph. (part. מֵרִיב , fut. יַרִיב , apoc. יַרֵב, inf. יַרָב, imper. בִיר, היב, וּרָב, imper. בַּרָב, Meme signif. que Kal. Disputer, quereller, combattre, défendre, protéger: ירבוֹת Job 33.13 (pour מְדּוֹע אֱלֵדוֹ רִיבוֹתַ), pourquoi disputes tu contre lui? לַרִיב , pour disputer לְּדֶּיִרב Job 9.3 (pour לָּדָיִרב), contre lui; יַרְרַבּוּן אַתּוֹ Jug. 8. 1, ils le querellèrent; נַּנְיֶב הְּלָבֶן Gen. 31.36, et il querella Laban; על־מַח־חְרִיבֵנִי Job 10. 2. pourquoi tu me querelles, tu me juges si sévèrement; אַטָּר יַרָרב לוֹ Jug. 6. 31, qui combattra pour lui (Baal), qui le vengera; ריבו אַלְפָנָה Is. 1. 17, défendez la veuve; וַיַרֶב אֱת־רִיבִּר I Sam. 24. 16, qu'il défende ma cause; יריבה היבר לא-חסרד Ps. 43. 1, et défends ma cause (en me protégeant) contre un peuple qui n'est pas bon; מְרֵיבֵר I Sam. 2: 10, ses adversaires (ע. בַּרַב et יֵרָב); d'autres admettent seulement la racine רָרב, classent tout au Kal, excepte le part. מֵרִיב au Hiph.

Hiph.: וְחִיה מַאֲשֶׁר הָּרִיד Gen. 27. 40, mais le temps viendra que tu régneras,

ou que tu t'étendras; selon d'autres: lorsque tu crieras, gémiras (dans ton esclavage); אָרִיד בְּטִּידִי Ps. 55. 3, je crie, je pleure, dans mes plaintes; ou: j'erre ça et la dans mon chagrin.

Ps. 36. 9, ils se rassasieront de la graisse, c.-à d. ils seront enivrés de l'abondance qui est dans ta maison; בְּיִישִׁי מְּבָּעִי Jér. 46. 10, (l'épée) s'enivrera de leur sang; בְּיִישִי מָּבָעִי Prov. 7. 18, enivrons-nous de délices, d'amour.

Hiph. Mėme signif. que Pi. 2°: רְּיָרִיִּדְּי נְמָּשׁ שֵׁלֵּיִלְּי וּלְּיִלְּי בְּיָשׁ שִׁרְיִּרְיּ נְמָשׁ שֵׁרִיִּרְ לֵּמְשׁ בְּיַלִּי בְּיַלִּי בְּיִלְּי בְּיִרִּי בְּיִלְי בְּיִרִּי בְּיִרִי בְּיִלְי בְּיִרִּי בְּיִרִי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרִּי בְּיִרְיִּ בְּיִרְיִּבְי Is. 55. 10; (la pluie) a abreuvé la terre; בּיבְּיה בְּירִי בְּיבְי בְּירִי בְּיבְי בְּיבְיה בְּירִי בְּיבְי בְּיבְיה בְּירִי בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְיבִּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְיבִּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִייה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְיבּיה בּיבְיה בְיבִיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבִיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בִייה בְּיבְיה בּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בְּיבְיה בּיבְּיה בּיבְּיה בְּיבְי

לְּחָל adj. Arrosé: קבּגְן רָּיָדָי Is. 58. 11, Jér. 31. 12, comme un jardin toujours arrosé.

לְּמַלֵּ הְשָׁתְ הָּנְיְתְ f. adj. Enivrée: לְּמַלֵּ הְשָׁתְ הְעָּהְיּתְ Deut. 29. 18, pour ajouter (l'âme altérée, l'innocent) à l'âme enivrée; c.-à-d. l'âme enivrée, l'homme dépravé, voudrait perdre avec lui des justes, ou sa propre âme raisonnable;

ou subst., ivresse: pour ajouter (les péchés produits par) l'ivresse, la satiété (à ceux de la soif).

לנות (v. ביים) Étre aéré, vaste, spacieux: Job. 32. 20, je veux parler pour que l'air, la respiration, me vienne, c.-à-d. pour respirer, me soulager; לְנָתֵּ לְּשָׁאֵל I Sam. 16. 23, et Saûl était soulagé, était à son aise.

Pou.: רַצְלִיוֹים מְרְנְּוִדִים Jér. 22. 14, et des chambres spacieuses, bien aérées. "Hiph.: יְּיְרִיחַ Rituel, mettre au large, délivrer.

קרָתוּ מִיּרִיתִּי Gen. 32. 16, et mettez (laissez) de l'espace (entre un troupeau et l'autre).—2° Soulagement: רְּנָתֵי הָיִנְי Esth. 4. 14, le soulagement, le secours et la délivrance.

בנת Aspirer, respirer (v. בנת et בות subst.). Kal inusité. Hiph. Sentir par l'odorat, flairer : אָן לַחָם וָלֹא רָרִידוּוּן Ps. 115. 6, (les idoles) ont un nez, mais elles ne sentent pas, n'ont point d'odorat; נַיַרָת יֵי אַת־רֵיתַ חַוְיַתֹּת Gen. 8. 21, Dieu sentit l'odeur agréable, c.-à-d. reçut le sacrifice avec contentement comme on recoit une odeur agreable; בַּוּרִירווֹ אָשׁ Jug. 16. 9, lorsqu'il (le fil d'étoupe) sent le feu; פְּרֵחוֹץ יַרִיתַ מְּלְחָמָּח Job. 39. 25, (le cheval) flaire de loin la bataille, il la pressent, ou: il sent les troupes de loin; אַלאַ אַרִידַ בְּעַצְרֹתֵיכָם Amos 5. 21, je ne sentirai pas, je ne recevrai pas, (les sacrifices) de vos assemblées solennelles, de vos fêtes; ou: je ne puis souffrir vos fêtes, vos sacrifices; ou: vos fêtes me déplaisent; וַדַּרָרִיחוֹ בָּרָרָאַת רַי Is. 11. 3, et son odorat sera, c.-à-d. il se plaira, dans la crainte de Dieu; ou: il discernera, jugera (inspiré), par, etc. (ou de רוּהַ esprit: il sera rempli de l'esprit de la crainte de Dieu).

Ps. 33. 6, et par le souffle de sa bouche (la parole de Dieu); וּבְרוּחַ שְּׁפֶּחָיר Is. 11. 4, et par le souffle de ses lèvres (par sa parole); רוּתַ חַיַּי Job. 7. 7, ma vie n'est qu'un souffle; רוּחַר זַרַה לָאָשֶׁתָּר Job. 19. 17, mon haleine repugne à ma femme; אַרך־יַש־רוּחַ בְּפִרחַם Ps. 135. 17, il n'y a pas de respiration dans leur bouche; רוּהַ הַיִּים Gen. 6. 17, souffle de vie, respiration; חשב רותי Job. 9. 18, que je reprenne haleine, que je respire; אַמּרוּהָ Job. 4. 9, et par le souffle de sa colère; רַּמָרַת רוּחָם Jug. 8. 3, leur colère s'apaisa; كون المرابع ברוחו Prov. 16. 32, et celui qui est maître de sa colère (ou de son esprit); קאָם אָשָׁ Jer. 2. 24, 14. 6, puiser, attirer, l'air; לרות נדום Gen. 3. 8, dans l'air frais du jour, vers le soir, lorsqu'il s'élève un vent frais; רוּחַ עֵּל־ מאבץ 8. 1, (Dieu fit souffler) un vent הנד la terre; אברולה Jon. 1.4, un vent impetueux; רוּהַ רֵי I Rois 18. 12, II Rois 2. 16, Is. 40. 7, le souffle de Dieu, le vent; בָּוְמֵּר־רוּהַ Ps. 18. 11, les ailes du vent; מַאַרָבֶּע רוּהוֹת Ez. 37. 9, IChr. 9.24, des quatre vents (des quatre points cardinaux); רוּהַ הַשַּרִים Ez.42.16, le côté de l'orient; רוּהַ הַאַפוֹרָ 42.17, le côté du septentrion ; מע fig.: בַלַרָנוּ רוּנָד Is. 26. 18, nous n'avons enfanté que du vent; היה Mich. 2. 11, (un homme) qui poursuit le vent, qui court après des choses vaines et fausses; לַרְבְרֵי־רוּחֵ Job 16. 3, aux discours en l'air; דַעַּת־רוּהַ 15. 2, une science vide, vaine.

 de Dieu, c.-à-d. l'âme de l'homme, à lui insussiee, inspirée, par Dieu (v.Gen. על בור הרוחות לְכָל־בָּשָׁר (2. 7); אַל בור הרוחות לְכָל־בָּשָׂר (2. 7). 22. Dieu (qui donne) les âmes à toute chair; איש אַשָּׁר אַרן מַינצר לִרוּחוֹ Prov. 25. 28, un homme dont l'esprit n'a pas d'empêchement, qui ne sait pas dompter son esprit, ses passions; נַהְּפָּעָם inan Gen. 41. 8, son esprit fut agité; בוב שנבה ביום ביובה בינה Eccl. 7. 8, l'homme patient (qui a de la longanimité) vaut mieux qu'un présomptueux; וּקצַר־רוּת Prov. 14. 29, et l'impatient; וְלֹאִ־קְמָהו עוד רוּחַ בָּארש Jos. 2. 11, personne n'avait plus de force d'esprit, de courage; וּמְשֵׁבֶר רוּתְ Is.65.14, et par déchirement de l'esprit, par affliction; ירות נכיון Ps. לישפר ; 1.12, et un esprit ferme, droit; Prov. 11. 13, mais un esprit, un cœur, fidèle; מינים Osée 4. 12, l'esprit de fornication; חקקה קרק Is. 29. 10, (un esprit), une propension à l'assoupissement; וּלָרוּחַ מְשָׁפָם Is. 28. 6, et en un esprit de justice; הַוּצִיר בֵי אָתר רות פורש II Chr. 36. 22, Dieu excita l'esprit de Cyrus, lui inspira la volonté, la résolution ; הַנְכָּי נֹחֵן בּוֹ רוּהַ II Rois 19. 7, je lui inspirerai un certain esprit, une résolution ; אַשֶּׁר נֶרָבָת רוּחוֹ אֹתוֹ Exod. 35. 21, que son esprit, sa pleine volonte, (y) porte; וָתִעוֹלָה עַל־רוּחֲכָם Ez. 20. 32, ce qui occupe votre esprit, ce que vous méditez.

רוּחַ קַרְשָׁךּ, רוּחַ יֵי ,רוּחַ אֵלֹרִים, רוּחַ־אֵל (ou בְּרִשׁׁוֹ Job 33.4, Ps.104.3i), 33. 6, l'esprit de Dieu, de l'Eternel, ton (ou son) esprit saint, Dieu créateur; Ps. 51. 13, 143. 10, l'esprit de Dieu qui dirige les hommes à la vertu, à la sagesse; Exod. 31. 3, 35. 31, qui inspire les artistes; Nomb.24.2, ISam. 10.6, Is. 42.1, qui inspire les prophètes תרות Osée 9.7, un prophète, et תרות I Rois 22. 21, un esprit prophétique); Jug. 6. 34, qui inspire les capitaines (des armées); Joel 3. 1, Is. 59. 21, qui inspirera un jour tous les hommes; ירות אַלחים Gen. 1. 2, selon les uns: un vent (envoyé de Dieu); selon les autres: l'esprit de Dieu; — opposé à בַּשֵּׂר:

נְּשֶׁר וְלֹאִ־רְּוּתַוּ Is. 31. 3, (ils sont) chair, et non pas esprit (ou anges).

רוּחָם הוּתְּאָ chald. f. Vent, esprit: Dan. 7. 2, les quatre vents du ciel; אַרְבֵּע רוּחַה וְּקְמָה 5. 20, et (que) son esprit se fut affermi; יְהִי לָּנִהין מַהְּיִשִׁין בַּוּה לַאַלָּוּרִן מַהְּיִשִׁין בַּוּה 4.5, et en qui est, réside, l'esprit des dieux saints.

קינְתָּה (rac. בְּיבוּת,). Soulagement (בְּינִתְּח נְּיְרְתָּח Exod. 8. 41, qu'il y avait un soulagement, (qu'il avait un relâche, qu'il respirait de nouveau); Lament. 3. 56, pour mon soulagement (pour que je respire).

Ps. 23. 5, ma coupe d'abondance, ou adj.: ma coupe est abondante, toute pleine; מוֹפִי בְּרַנְיִהְ 66. 12, tu nous a conduits (vers l'abondance), dans un endroit d'abondance, ou: de raffratchissement.

יְנִיתַ adj. Vaste, abondant; pl. רְנִיתַר Rituel.

רום (fut. ירום, apoc. ירום (fut. נירום) Etre haut, élevé; s'élever, s'enorgueillir; être rehaussé, exalté: יָהָרֶם פַעַל הָאָרֶץ: Gen. 7. 17, (l'arche) fut élevée au-dessus de la terre; רוּמָח בי Ps. 21. 14, élève-toi, Eternel; מָרָם זְּלֹּהִית Ps. 12. 9, lorsque la bassesse s'élève (v. אליווי); רבש רבה Deut. 32. 27, notre main מ eté élevée, c.-à-d. puissante; וְרֶם לְבַבֶּך Deut. 8. 14, ton cœur s'élèvera, s'enorgueillira ; מַרוּ־רַמוּ עֵינֵיוּי Prov. 30. 43, que ses yeux sont superbes, altiers; ירום אֹרָבִי עָלָי Ps. 13.3, (jusqu'à quand) mon ennemi s'élèvera-t-il au-dessus de moi; אָמְסְלֹחֵר רָרְמוּן Is. 49. 11, mes (routes) sentiers seront rehaussés; וְיֵרֹם מָאֵנֵג מְלְתוֹ Nomb. 24. 7, et son roi sera plus puissant qu'Agag; יָרַרוּם אַלוֹרַוּי רְשָׁעָּר Ps. 18. 47, que le Dieu de mon salut soit glorifié, exalté; וַלְבֵּן יַרִּיּם Is. 30. 18, et c'est pourquoi לְרַחֵּמְכֵּם Dieu sera exalté quand il vous fera miséricorde, ou : il est trop élevé, c.-à-d. trop loin de vous, il n'est pas encore disposé à vous faire miséricorde. Part. el adj. בְּמָח fem. Haut, élevé, audaPi. Elever, bâtir, mettre en honneur, en sûreté, exalter: לְרוֹמֶם אַת־בֶּית אַלֹחֵים Esdr. 9. 9, pour élever (bâtir) la maison de notre Dieu; אחום לפַמָּחָה Ez. 31. 4, une quantité d'eau avait fait pousser en haut (l'arbre); רוֹפַמְחִי בְתוּלוֹת Is. 23. 4, je (u')ai (point) élevé de jeunes filles; בצור ירוֹמְמֵנִי Ps. 27. 5, il m'élèvera sur un rocher (il me mettra en sûreté comme sur un rocher); בַּיֹטָּמָרל אַה־מְרוֹמֵם I Sam. 2. 7, il abaisse et élève (met en honneur) ; צַל־בַּן לֹא חָרוֹמֵם Job 17. 4, c'est pourquoi tu ne (les) élèveras point, ou : u n'élèveras point (ta gloire par eux); אַרוֹמִמְהָ דָי Ps. 30. 2, je t'élèverai, Éternel, (par mes louanges), je t'exalterai; אָרוֹפְמַח שָׁמוֹ 34. 4, et nous célébrerons, exalterons, son nom. — בים Intrans. : קרוֹפֶסְנַת פרטח צדיק Ps. 75. 11, les cornes du juste seront élevées, sa puissance s'affermira; וּמְרוֹמָם עַל־בַּל-בְּרַבָּח Neh. 9. 5, et il est élevé au-dessus de toutes les bénédictions.

Hiph. 1° Elever, ériger, lever, prélever, enlever, ôter: ימַיִּרִים רְאַנִּיִּר Ps. 3. 4, et (tu) élèves ma tête; יְבִירְ רְּמִיּרְ Ps. 3. \$4, et (tu) élèves ma tête; יְבִירְ Ps. 3. \$5, 43, tu as élevé la main droite (la puissance) de ses adversaires; יַבְּיָרָ לְּעַמוּ נְיִרְיכְיִּרְ עַבְּעֵּהְ לָּעַמוּ (la force) de son peuple; לְּעַמוּ קרייבְיּתְ מַשְּבֶּיִר (la pierre) pour être un monument; יְבִירָם יְרַ בַּמְּלֶּן Ps. 74. 3, élève tes pas, viens à grands pas; יְבַיְם יְרַ בַּמָּלֶן I Rois 11. 26, il leva la main (il se souleva) contre le roi; הששת Exod. 7. 20, il eleva la verge; מהורימי סול Gen. 39. 18, lorsque j'ai eleve ma voix; לְּדֶּרִים־בְּּקוֹל I. Chr. 15. 16, pour élever la voix (pour faire entendre bien haut le bruit de la joie); וו בְּחֵבִים קוֹל בְּחֲצֹצְרוֹת II Chr. 5. 13, et lorsqu'ils firent retentir leurs voix mêlées aux sons des trompettes, ou : lorsqu'ils sonnèrent des trompettes ; דַרָּמַתָּר בְדֵי אֵל־בֵי Gen. 14. 22, j'ai levé ma main vers Dieu, c.-à-d. je jure; תַּלֶּמָת מֶבֶּס Nomb. 31. 28, tu prélèveras un impôt; יְתַרִים תַּעָּטֵרָה Ez. 21. 31, enlève, ote-(lui) la couronne; דַּרָרמוּ מָכְשׁוֹל Is. 57. 14, ôtez l'obstacle (de la voie); וְדֵוּרִים אַח־דַּוּבְּשֵׁן Lév. 6. 3, il ôtera, prendra (une partie des cendres); וַלֹא פִּשָּׁרָבֶּר Ps. 75. 7, l'élévation, la grandeur (ne vient à l'homme ni de l'orient, ni de l'occident), ni du désert, c.-à-d. du midi; selon d'autres, le sujet est omis: (le secours ne viendra ni, etc.) ni des déserts des montagnes (v. דַר). — 2º Des sacrifices. Séparer, ôter et élever en l'air, la partie qu'on fait après brûler sur l'autel : בַרִים מְשֵּנוּ Lév. 4. 8. il séparera (du veau toute la graisse); el en général offrir, donner: פָּרִימיּ תרומה Nomb. 15. 19, vous séparerez, mettrez à part, vous offrirez une oblation; אַשֵּׁר דֵּרָרמוּ לַרֵי 31.52, (l'or) qu'ils consacrèrent, offrirent, a Dieu; קַרָּים לַפְּחַל l Chr. 30. 24, (le roi) offrit, donna, à l'assemblée.

Hoph. pass. du Hiph. 2º: אַשָּׁר דּוּרָם Ezod. 29. 27, et ce qui a été séparé (du bélier) et élevé vers le ciel; Lév. 4. 10. — Enlever, abolir: הַּמְּמָּר דּרָיֵם דְחָהָיִר Dan. 8. 11, et par lui fut enlevé, c.-à-d. aboli, le sacrifice perpétuel.

Hithph.: יְרִיְרוֹמֵם וְיִרְאַנֵּל עַל־עֵּל־אֵל Dan. 11. 36, il s'élèvera et se glorifiera, montrera son orgueil contre tout dieu; אַקרומַם Is. 33. 10 (pour אָרוֹמָם jis. 33. 10 (pour אַרוֹמָם maintenant je m'élèverai, je signalerai ma puissance.

רוֹם chald. S'élever: רְּבָבֵה Dan. 5. 20, mais après que son cœur se fut élevé.

Pal.: אַמָּר — וּמָר Dan. 4. 34, et je célèbre, j'exalte (le roi du ciel).

Ithph.: הָיִרוֹמֵימָי 5. 23, (contre la maître du ciel) tu t'es élevé.

Aph.: חַרָּה מָרִים Dan. 5. 19, il élevait

(ceux qu'il voulait).

רום m. Hauteur: שַּׁמַיִם לַרוּם Prov.25. 3, le ciel pour (ou dans) sa hauteur; רום ערנים 11. 4, בל Jer. 48. 29, et seul : רום אַנשׁים Is. 2. 11, 17, hauteur des yeux, du cœur, hauteur des hommes, c.-à-d. leur orgueil, arrogance.

chald. m. Hauteur: רום Dan.3. 1, 4. 17, sa hauteur.

רוֹם הַבִירש נַשָּא . Le haut, le ciel: רוֹם Hab. 3. 10, il a élevé ses mains (vers) le haut, le ciel; ou : la hauteur, le ciel, a élevé ses mains (v. מַשַּׁא מַ).

תוֹמָה n. pr. d'une ville. Rumah, II Rois 23. 36.

רוֹמָה f. Hauteur: וּלֹא חֵלְכוּ הוֹמָח Mich. 2. 3, yous ne marcherez point (avec) hauteur, la tête haute, sièrement.

ורוֹמָם חַדַּת לְשׁוֹנִי: m. Celebration רוֹמָם Ps. 66. 17, et la célébration était prête sous ma langue, ma langue le glorifiait toujours.

רוֹמְמוֹת f. pl. Louanges : רוֹמְמוֹת Ps. 149. 6, les louanges de Dieu sont dans leur gosier (bouche).

רוֹמֵמוֹת f. Elévation : קימות מרוֹמְמוֹתוּ nin Is. 33. 3, par ton élévation, à l'éclat de la puissance, les nations se sont dispersées.

רון (v. רון Hithph.).

און Kal inusité. Hiph. ביריב, fut. ביריב, (mais מַרֵע, מַרֵע, fut. יָרֵע, שׁרָיָ, de אַבֶּי,, de אַבֶּי, ainsi que le Kal et Niph.). Faire du bruit, crier, pousser des cris de guerre, de joie, de plainte; triompher, sonner de la trompette fortement : יַרִיעוּ עַלָּימוֹ Job 30. 5, on criait, vociferait, contre (ou derrière) eux ; וְחֵרֵעוּ בַּנִּוּלְחָמָח I Sam. 17. 20, et (qui) poussaient des cris pour signal du combat; וּמָלְשַׁתִּים חֲיִרִיעוּ לקראתו Jug. 15. 14, et les Philistins vinrent à sa rencontre en poussant de grands cris ; בָּר לֹא־יַרִיעַ אֹרְבִי עָלָי Ps. 41. 12, en ce que mon ennemi ne triomphe

Ps. 95. 2, בּוִמָּרוֹהוֹ נֵיִיעַ לוֹי ; Point de moi faisons retentir en son honneur des cantiques avec des transports de joie; לַּמָּח הַרִינִי רֵיבֶּ Mich. 4. 9. pourquoi jettes-tu des cris lamentables? selon d'autres, de רַּכָּר: pourquoi t'attachestu, t'associes-tu. à de nouveaux amis? pourquoi cherches-tu de nouvelles alliances parmi les nations? תַּיַלְעָוּם מַּנַוְעַבְּעָרָה Nomb. 10.9, vous sonnerez des trompettes en sons entrecoupés et forts (oppuse à אָם מַרִיעוּ ; אָהַקעוּ יַלֹא מַרִיעוּ 10.7, (pour assembler le peuple) vous sonnerez (des trompettes) d'un son uni, simple; vous ne sonnerez pas d'un son entrecoupé et éclatant ; וַיַּרִישׁי דַוֹעָם הָרוּעָדו נְרוֹלֶת Jos. 6. 20, le peuple poussait de grands cris.

Pol. : לאַ־יִרְעָן לאַ יִרֹעָע Is.16.10, il ne sera (plus) chanté ni poussé des cris de joie (on ne chantera plus, on ne poussera, etc.).

Hithph.: יְתִרוֹעֲעוּ אָהְ־רַשְׁירוּי Ps.65.14, ils jetteront des cris d'allégresse, ils chanteront; פַלֵּר מִלְשָׁרוּ אַתְרוֹנֶע Ps. 108. 10 (v. 60. 10), je vais triompher de Peleseth ou de la Palestine (v. Hithph. de רַצַע).

קרומה, דישות, Frotter, briser, v. היושה, הקרומה. Kal inusité. Pol. Etre ébranlé: יצמקיי ירוֹמְשׁר Job 26. 11, les colonnes du ciel sont ébranlées, tremblent.

רויץ (fut. ניָרֶץ, יָרִרוּץ) Courir, s'empresser: רָץ אַבְרָדָם Gen. 18.7, Abraham courut (au troupeau); יַהָּרֶץ יַהַּנַּר לְאָבִיתָ 29. 12, elle courut le dire à son père; וַהַשׁ רַצוּ Jér. 23. 21, et ils couraient d'eux-mêmes, ils se hataient, s'empressaient; פָּרֶה־מִצְוֹתֶיהְ אָרוּץ Ps. 119. 32, je cours dans la voie de tes commandements, je les observe fidèlement; ירדץ קורא בו Hab. 2. 2, (afin que) le lecteur puisse le lire couramment; ירדץ הַברו Ps. 147. 15, sa parole court, arrive vite. - Dans un sens d'hostilité: ירדץ אַלָּדו Job 15. 26, il court contre lui ; יָרֶץ בָּלַר 16. 14, il vient fondre sur moi; אַדירן Prov. 18. 10, le juste y court, s'y réfugie. Part. רָצִים, רָצִים,

une fois רָצְיִי (II Rois 11.13). Courrier, satellite: רָץ לִּקְרֵאִרְיִיךְ יָרִיּץ Jér. 51.31, un courrier rencontrera un autre (courrier); בּיִבְּיִי Esth. 3.13, les courriers (qui portaient les dépêches du roi de Perse); לַּרְיִיי I Sam. 22.17, II Rois 10.25, à la garde, aux satellites (des rois des Juifs).

Pil.: קביקים דווצצי Nah. 2. 5, (les chariots, ou ceux qui s'y trouvent) courent comme les éclairs.

Hiph. Faire courir, chercher ou apporter vite, hâter: עָרָיְבֶּעָּי מֵכְּיֶּרָתְּ Jér. 49. 19, je le fais courir loin d'elle (v. le même exemple בּיִבּי Hiph. 3°); הַרִּיְרָ יִבְּיִנְי מִרְּיִרָּי הַרָּיִי בְּיִרְי בִּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִּרְ בַּיִר בְּיִרְ בִּיִרְ בְּיִרְ בִּיִרְ יִיְרִי זְּרָי בְּיִרְ בְּיִרְ בִּיִרְ יִיְרִי בְּיִרְ בְּיִרְ בִּיִרְ בְּיִרְ בִּיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְיִר בְּיִר בְיִר בְּיִר בְּיִּר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיי בְּיּיבְ בְּיִיר בְּיִי בְּייִּי בְּיי בְּיּיבְ בְּיּיבְ בְּיּיבְ בְּיּיבְּיי בְּיּיבְ בְּיבְּיבְּיבְּי בְּיבְּיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיי בְּיבְּיבְיבְּייבְ בְּיבְּיבְיבְּיבְּיי בְּיבְיבְיבְּיי בְּיבְיבְּיי בְּיבְּיבְּיב

סרוק ou אין מון Kal inusité. Hiph. 1°Vider, se vider, répandre, laisser vide: על־דָאָרֶץ יַדִייקּדּ Eccl. 11. 3, (les nuées) se vident, c.-à-d. répandent la pluie sur la terre; חַמְּלִיתִם מַעַלֵּיתָם Zach. 4. 12, qui font couler d'elles (l'huile); של מורקים של Gen. 42. 35, ils vi-להַרִים נַפָּשׁ רַצֶב ; Is. 32. 6, pour vider, ou laisser vide, l'âme de celui qui souffre la faim, le laisser languir. - 2º Tirer (du fourreau), faire tirer les armes, c.-à-d. armer: אַרִיםְ דַּוְרָבִּר Exod. 15, 9, je tirerai mon épée; יַחֶרֶב אָרִיקָם אַחֲרֵיקָם Ez. 5. 2, et je tirerai l'épée derrière eux (en les poursuivant); יָהָרֵק הַיִּרָב Ps.35.3, (tire) lève la lance; ניבק את-חוניביד Gen. 14. 14, il fit tirer les armes, c.-à-d. il arma ses gens les plus braves (v. קירק); פָטִיט חוצות אַרִיכֵןם; Ps. 18. 43, je les verserai, je les ferai disparattre, comme la boue des rues (יַבַּקַק .ע).

Hoph. pass.: יָלֹא דוּרַכְּ מְמְלֵּי אֶל־מְלֹּי זְלֹא דוּרַכְּ מְמְלִי אֶל־מְלִי 16r. 48. 11, il n'a pas été vidé (on ne l'a pas fait passer) d'un vaisseau dans un autre; שָׁכֶּוֹר מִיבְים שְׁכֶּוֹר Cant. 1. 3, ton nom est (agréable, doux) comme une huile,

un parfum qu'on répand (selon d'autres, un n. pr. d'endroit: comme l'huile de Thurak) (v. רֵבֵק.).

יָר בְּשֶׂרוֹ אָת־זוֹבוֹ Suppurer: יָר בְּשֶׂרוֹ אָת־זוֹבוֹ Lév. 15.3, (si) sa chair (suppure) jette l'écoulement, le flux.

רושׁ (v. שֹּאֹם 5º).

ביי בישי וְרְעֵבוּ Ps. 34. 11, les jeunes lions (ceux qui dévorent comme de jeunes lions, ou : les grands, les riches) ont été dans le besoin et ont eu faim.—

Part. אין pauvre, indigent; אין Prov. 10. 4; pl. יְשִׁים Prov. 22. 7; יְשִׁים Prov. 13. 23, le champ (les sillons) des pauvres.

Hithph.: שַׁמְרִרוֹשֵׁשׁ Prov. 13. 7, tel feint d'être pauvre (se fait pauvre)

(ע. שַּׁשֶׁיַ).

n. pr. Ruth, Moabite, femme de Booz, bisaïeul de David (v. livre Ruth).

רְנִינָא , רָיִרן, pl. יְרָיִה, הָיָזְ, Dan. 2. 19, le secret, mystère, fut découvert (à Daniel); "רָיַנָּי Rituel, les secrets du monde.

קָּוָה Anéantir: יָּנְיָה אַׁתְּכֶּל־אֲלֹדֵיר הְאָבֶיץ Anéantir: פֿי רָנָה אַׁתְכֶּל־אֲלֹדֵיר הָאָרָץ Soph. 2. 41, car il fait disparaître, il anéantit, tous les dieux (idoles) de la terre.

Niph.: בַּיְהַיּה גַּלְּבְּרּ Is. 17. 4, et la graisse, l'embonpoint, de son corps, s'évanouira (il deviendra tout maigre).

קות adj. fém. Maigre: מָּח רָתָּה Ez.34. 20, un agneau maigre; אָט־רָה Nomb. 13. 20, si (la terre est) maigre, mauvaise, stérile.

I אָרָן m. (rac. רַיִּדְ). Maigreur, consomption: אַבְּישִׁשְּׁבִּירְר רָיוּרְ וּג. 10.16, (Dieu enverra) la maigreur, la consomption, aux forts; שְּׁבְּישְׁבְּיִר רְיוּרְ בְּנִשְׁבְּיִר Ps. 106.15, il envoya la consomption contre leur vie (la mort); אַרְבּיבְּי אָרִוּרְ Mich. 6.10, l'épha, la mesure maigre, c.-à-d. fausse. II אַרָּבְי m. (rac. אַרָי, v. אַרָי). Prince: אַרִי רְיוּרְ Prov. 14. 28, la ruine (ou la honte) du prince.

(prince) n. pr. Rezon, fils d'É-liada, roi de Damas, I Rois 11.23, 24.

רְיִרִי m. (rac. רְיִדִּת). Maigreur, au fig.: זוֹת Maigreur, consomption, a moi; comme אוֹר לִי בּיר משוֹת qui suit: malheur a moi; selon d'autres, comme chald.: le secret est pour moi, j'ai vu dans des visions ce qui doit arriver.

DT Faire signe: מַח־יִרְוֹמוּן צֵינֶיךְ Job 15. 12, et pourquoi tes yeux font-ils des signes, regardent-ils avec tant de fierté? (Souvent en hébreu moderne moderne moderne moderne moderne indiquer.)

ת (ne se trouve qu'au pl. רוֹזְנִים (רוֹזְנִים princes, rois: בְּשָּׁרִן). Princes, rois: חַמּיֹבֵן רוֹזְנִים נָּשָּׁרָן Is. 40. 23, qui réduit à rien les princes (v. II בְּיוֹן).

רְחָבְי Étre ou devenir large, spacieux: רְחָבְי Ez. 41. 7, (l'espace des chambres) devenait plus large (à mesure qu'on montait); רְחַב פִּל־אִיבִי I Sam. 2. 1, ma bouche s'est élargie, est ouverte, contre mes ennemis; וְּרָחַב לְּבָבוְּן Is. 60. 5, et ton cœur se dilatera de joie.

Niph. part.: פר נרחב Is. 30. 23, de

vastes, grands, paturages.

Hiph. Rendre large, élargir, agrandir, étendre, mettre au large: הַרַחַבָּת וֹבָהָה Is. 57. 8, tu as élargi, agrandi, ton lit; וְחִרְחֵבְהִר צֶּת־נְּבֶלֶּף Exod. 34. 24, et j'étendrai les limites de ton pays; Deut. 33. 20, (béni soit celui gui) étend les limites de Gad; יַרָּחָרב לוֹ Prov. 18. 16, lui ouvre une large voie; יליב פֿיני פֿרָתַבְּהָּ לִיר Ps. 4. 2, (lorsque j'étais) dans la détresse, tu m'as mis au large, נעַר חיבו עלי פרתם ; 35. 21 נעַר חיבו עלי פרתם 35. 21, ils ont ouvert contre moi leur bouche (pour me railler); צרות לָבָבִי הִרְחִיבוּ 25. 17, les angoisses, les peines, ont élargi mon cœur, c.-à-d. mon cœur a dû s'étendre pour les soutenir toutes; ou, intrans.: les angoisses de mon cœur se sont étendues, multipliées.

 pays est vaste de tous côtés, bien étendu (v. דָהָרָה פְּאַה); Ps. 149. 96, ta loi est très large, c.-à-d. s'étend à l'infini; בְּבֶּב לַבָּב 101. 5, et בַּבָּב Prov. 28. 25, celui dont le cœur, l'ame, s'élargit, s'enfie, l'orgueilleux, le vaniteux; mais בְּבַר Prov. 21.4, subst., l'orgueil du cœur; יְאָהְדֵּלְּבָה Ps. 119. 45, subst., je marche dans une voie large, en liberté.

תְּבֶּר n. pr. Rahab, femme à Jéricho, qui a caché les émissaires de Josué, Jos. chap. 2.

קתבריאָרָץ: Job 38. 18, les espaces, toute l'étendue de la terre; רַתַב 36. 16, (tu seras) dans une place vaste, ou large.

רְתְּבֵּי m. (avec suff. רְּחְבֵּּה). Largeur, étendue: לְּאָרְכָּהוּ וּלְּרָחְבָּּהוּ Gen. 13. 17, dans sa longueur et dans sa largeur; קֹאָרְכָּהוּ Is. 8. 8, toute l'étendue de ton pays; יְרִיבָּר לֵב וֹרְ וֹרָ בֹּר וֹרִ ב לֵב וֹר I Rois 5. 9, et une étendue d'esprit, un esprit qui enbrassait (autant de choses qu'il y a de grains de sable sur le rivage de la mer).

קרָהְבּח adj. f. Large, et subst. (ע.בְּחָבָה n. pr. 1° D'un puits: Rehoboth (Dieu nous a mis au large), Gen. 26. 22. — 2° D'une ville en Assyrie: הְחֹבֹּוֹת תַּנְּדִיר Gen. 10. 11. — 3° בְּחֹבֹּת תַּנְּדִיר Gen. 36. 37, Rehoboth, ville sur le fleuve (l'Euphrate).

רְחַכְּיָהוּ et רְחַכְּיָהוּ (que Dieu met au large, qu'il sauve) n. pr. I Chr. 24. 21, 23. 17.

מַלְכִּיךְ (qui élargit, agrandit, le peuple) n. pr. (Rehabam) Roboam, fils et successeur de Salomon, I Rois 11.43.

בחרם adj. (rac. יְבַּדֵם) Miséricordieux, seulement de Dieu, et presque toujours

avec אַל רַחוּם וְחַנוּך Exod. 34. 6, Dieu miséricordieux et clément.

סורת, n. pr. 1° Rehum, conseiller du roi de Perse, Esdr. 4. 8. — 2° Rehum, fils de Bani, lévite, Néh. 3.17. — 3° Esdr. 2. 2 (le même מיח) Néh. 7. 7). — 4° Rehum, prêtre, Néh. 12. 3 (מיח 12. 15).

רְחוֹץ adj. (rac. בְּחַלִּ, fém. הְּנִיּחיִ). 1º Lointain, loin: אור רחום Joel 4. 8, un peuple lointain; בְּרֶבֶּךְ רְחֹקָּח Nomb. 9.10, a un voyage lointain, bien loin; subst.: אַהְ רָ־וֹיִם יִהְרֶה Jos. 3. 4, mais il y aura une distance; בְּרָחוֹק Ps. 10. 1, dans l'éloignement, loin de nous; phpa Gen. 22. 4, pinpa Job 39. 29, de loin; לְמֵרְהוֹים Job 36.3, de loin, ou : vers celui qui est dans l'éloignement, vers Dieu. — 2º Du temps: קיחוקם Is. 22. 11, 25. 1, et pinga 37. 26, depuis les temps les plus recules. — 3° יְרַחֹק מְפּנִינִים Prov. 31. 10, et (son prix est) plus élevé que les perles, est au-dessus des perles.

יָחִישׁטּ לְחִישׁ (מוּל. 1. 17, cheth. (ע. יְחִישׁטּ לְחִישׁ (ע. יְחִישׁ אַ keri).

תחים ירֶכֶב m. duel. Les meules de moulin); meule, moulin à bras: בַחִים יִרְכֶב Deut. 24. 6, la meule de dessous (gisante) et celle de dessus (courante); selon d'autres: les meules, et קְּרִי בַּחִים la machine qui les fait tourner; Is. 47. 2, prends le moulin (à bras), ou: saisis, tourne, la meule.

chald. adj. Loin, éloigné: בַּיִּילִּקְן דְּיוֹ בּיִּילִקּן דְיוֹי Esdr. 6. 6, soyez, restez éloignés (loin de là) (v. בְּיִהָּי).

לְתַלֶּקה: f. (pl. רְתֵלִּקה). Mère-brebis, brebis. לְתַלֶּקה Gen.31.38,tes (mères) brebis.

החל n. pr. Rachel, fille de Laban, femme de Jacob, Gen. 29. 6.

קחַם Aimer: אֶרְתְּקְהָ רֵי חִוּקִר Ps.18.2, je t'aimerai, Eternel, (toi qui es) ma force.

Pi. Avoir pitié, faire miséricorde: אָריַם אָריַם אָר אָרַם 1 xod. 33. 19, je ferai miséricorde toui je voudrai faire miséricorde; יְרַחַבְּיָם Deut. 13. 18, afin qu'il ait pitié de toi. Avec בּרַחַם אָר בּיִבּים אָר בּיַבּים אָר בּיַבְים אָר בּיבִים בּיבים אָר בּיבִים אָר בּיבִים אָר בּיבִים אָר בּיבִים אָר בּיבִים אָר בּיבִים בּיבים אָר בּיבִים בּיבים בּיבים

Ps. 103. 13, comme un pèro a de la tendresse (une compassion pleine de tendresse) pour ses enfants; point compassion (tendresse) du fils de ses entrailles; part.: בַּבְּלְחֵינוּ בְּרָבְּעָהַ Ps. 116. 5, et notre Dieu est plein de miséricorde.

Pou. Trouver, obtenir, pitié, miséricorde: יְרִים יְלֵיֵב יְרִים Prov. 28. 13, mais qui confesse (ses péchés) et les abandonne obtiendra miséricorde; קַּבְּים יְרִים וֹיִרִים יְרִים יְרִים יְרִים וֹיִרִים יְרִים יְרִים וֹיִרִים יְרִים וֹיִרִים יִרִים לֹא יִרְיִם יִרִים Osée 14. 4, en (ou par) toi l'orphelin trouve de la compassion, de la tendresse; יְרִיםְיִר Osée 1.6, cello dont on n'a pas pitié, qui n'est pas aimec.

בּתְּחָתְ m. בּתְּחָתְ Lev. 11. 18, et תְּתְּחָת Deut. 14.17 (n parag.), un des oiseaux immondes (vautour, aigle-vautour, porphyrion?): tire son nom de son amour pour ses petits.

בְּרְלֵח שָׁרֵיִם: (avec pause רָרָם: 1º Matrice, sein, entrailles (v. בְּרָלוּת): בְּרְלֵח שָׁרֵיִם: Gen. 49. 25, les bénédictions des mamelles et du sein (de la fécondité); Prov. 30. 16, et la matrice stérile. — 2º Jeune fille: בְּיָרַם חָרָם: Jug. 5. 30 (le second, duel de naph), (on donnera à chaque homme) une fille, ou deux jeunes filles.

ם חבר n. pr. m. I Chr. 2. 44.

סְּרָת. (une fois fem., Jér. 20. 17, v. à רְּיָרָם. Matrice, sein, entrailles (v. בְּיִרְם 1°): יבָּאָרִי בְּיִרָם בָּיִרָּם בָּיִרָּם לַפְּרָר בַּירַם 1°). The control of the control o

קֹחָלָה f. duel: יַחֲמָהִים Jug. 15. 30, deux jeunes filles (v. בַחַבָּים).

רָדָם (v. הַדָּדָ).

וֹרָחֲמִים pl. m. (rac. רָחַם,). 1° Les en-

וְרַחֲמִין chald. Miséricorde : וְרַחֲמִין סְבְּבֵשׁ Dan. 2. 18, et pour implorer la miséricorde.

י בְּחְכָּן et בְּחְכָּן adj. (v. בַּחִים). Le miséricordieux (Dieu), Rituel.

מְשָׁבְיּי adj. Compatissant; fém. pl.: נְשִׁים רַחֲשָׁנִיּי Lament. 4.10, les femmes compatissantes, tendres.

קֿתַל Trembler: לָתַלּ בָּלְבִּצְּמָתִי Jér. 23. 9, tous mes os ont tremblé, ont été ébranlés (de terreur).

Sc laver le corps, se baigner, laver une partie du corps (jamais comme partie laver partie parti

mains dans la pureté, je purifie mes mains, je serai pur, innocent.

Pou.: לא הַחָץ Prov. 30. 12, qui n'a pas été lavé; בְּמִים לֹא־יִחָשְנִים Ez. 16. 4, tu ne fus pas lavée dans l'eau.

Hithph:: אם־הורהית Job 9. 30, quand je me serais lavé ou baigné.

מֹאֶב סִיר רַתְּצִּי m. Action de laver: מֹאָב סִיר רַתְּצִּי Ps. 60. 10, 108. 10, Moab est le pot de mon lavage, c.-à-d. comme un vase dans lequel je me lave, ou: dans lequel je me lave les pieds, terme de mépris.

קְּעָה מָך: תְּעָּה f. Lavoir, abreuvoir: חַיְּעָה מְבְּר בְּיִּחְעָה Cant. 4. 2, 6. 6, (des brebis) qui montent du lavoir, du gué, de l'abreuvoir.

רְחַץ chald. Avoir confiance. Ithph.: בי ועזרותבו עלוודי בי העזרותבו עלוודי Dan. 3. 28, qui ont en confiance en lui.

Etre, rester, loin; s'éloigner, s'abstenir, se garder de: par print Eccl. 3. 5, de rester loin, de s'abstenir, d'embrasser; יוֹם יְּשְׁלֵי Job 30. 10, ils s'éloignent de moi; שַׁלְיִר מְּעָלִי בְּיִר מִינִי Jér.2.5, pour qu'ils se soient éloignés de moi; יוֹם בּר יִילְים בּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בְיִר מִינִי בּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בְּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בְּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בְּיִר מִינִי בּיִר בּיִר בְּיִר בַּיִּרְ בַּיִּר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיבְייִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִּי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיבְיבְּי בְּיבְיי בְּיבְּיבְיבְיי בְּיי בְּיבְייִי בְּיבְיבְייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִייִי ב

Niph. Ex. unique: צֵּד אֲשָׁר לֹא־יַרְדֵּק קְדָבְּל Eccl. 12. 6, (chethib) avant que la chaîne (d'argent) soit retirée, enlevée (keri בַּרְתַּק soit rompue).

Hiph, 1° Trans. Éloigner: חַרְחַם Job 13. 21, éloigne, retire, ta main de dessus moi; רְחָיִם סְּבֶּינ Ps.103.12, il a éloigné de nous nos péchés (il nous les a pardonnés); avec un inf.: חַיַּח צַּרְחָיִם בָּרַחָּים Ps. 55. 8,

יַרְיִחִיקִי לְּגִּיתְיִתִּי לְּלֶּכֶּתְ: As, 25, n'allez pas trop ou plus loin; בְּרְיִחִים מֹע., Gen. 21. 16, au loin; בְּיִחְיִם מֹע., Gen. 21. 16, au loin; בְּיִחִים מֹע. 3. 16, bien loin. — 2° Intrans. comme Kal: אַרְיִחִים לְּגָּי Gen. 44. 4, ils n'étaient pas encore loin; בְּיִּבְּיִר מְאֹדִי Jos. 8. 4, ne vous éloignez pas beaucoup de la ville. "Hithp:: יִּבְּיִרְיִיִּיִר נְאֹדִּ Rituel, nous avons été éloignés (de notre sol).

רְחֵקְיהָ adj. Qui est loin; plur.: רְחֵקֶיהְ Ps. 73. 27, ceux qui sont loin, qui s'éloignent de Toi (de Dieu).

קְּחָשׁ Agiter, pousser au dehors: בְּהַי מִּבְּר מוֹב (agite) produit une parole, un chant agréable (v. מַרְהָשׁת).

רות f. (rac. יות, comme רות de יות).
Pelle (parce qu'elle jette au vent?):
אַטֶּר־וֹרָת בְּרַתַּת Is. 30. 24, qui a été
vanné (remué) par la pelle.

רְטֵב Etre trempé, mouillé: מָּנֶרֶם דְּיִרִים Job 24. 8, ils sont trempés, percés, par les pluies des montagnes.

בְּטֵב וּנְאֵא לְמְנֵיב Job 8. 16, il est plein de sève, frais, vert, avant que le soleil se lève.

רְשָׁה, Jeter, rac. de יִרְשֵּׁה, Job 16. 11 (v. מְרֵב א).

טְטָט m. Tremblement: וְרָטָם הָחֵוּיִםְּה Jér. 49. 24, et un tremblement, une terreur (la saisit), s'empara de Damas.

שַּבְּשֶׁרוֹ בִּינֵּעִ בּיִנֵּעוֹ בְּשֶׁרוֹ בִּינֵּעִ בּיִנְעוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינֵעוֹ בְּשְׁרוֹ בִּינִעוֹ בְּשְׁרוֹ בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשִׁר בְּשְׁר בְּשְׁר בְּשְׁרוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּשְׁרוֹ בְּשְׁרוֹ בְּעִיך בְּעִיבוֹ בְּשְׁרוֹ בְּשְׁרוֹ בְּעִיבוֹ בְּעְּבְּיוֹ בְּעִיבוֹ בְּעְּבוֹין בְּעִיבוֹ בְּעְבוֹין בְּעִיבוֹ בְּיוֹבוֹ בְּעִיבוֹ בְּעבוֹי בּעוֹים בּעוֹים בְּעִיבוֹי בְּעוֹים בְּעִיבוֹים בּיִיבוֹים בּיִיבוֹים בּיִיבוֹים בּיִיבְּיים בְּעִיבוֹים בְּעִיבוֹים בְּיבוּים בְּיבּיבוּ בְּיבוֹים בְּיבוֹים בּיִיבְּיים בְּיבּיבְּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוּים בּיבוּיים בּיבוּייים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בְּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּייים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּיים בּיבוּייים בּיבוּייים בּיבוּייים בְּיבּייים בְּיבּייבְייבּייים בְּיבּייבְייבּייים בּייבּייים בּיבּייים בְּיבּייבּייים בּיי

שְׁלֵלֶידָם II Rois 8. 12, tu briseras, écraseras (contre terre), leurs petits enfants; וְלְטֵּידִם הְרַשְּׁשָׁהָ Is. 13. 18, les arcs (les flèches) perceront, abattront, les jeunes hommes.

Pou. passif: לְלֵיקִם יְרְשָׁשׁיּ Osée 14. 1, leurs petits enfants seront brisés, écrasés; שֵׁשׁ עֵל־בְּנִים יְשָׁשִׁי Osée 10.14, la mère a été écrasée, tuée, sur (après) ses enfants. י. m. (rac. רָרָה). Pluie: אָה־בְּרִי 37. 11, (il charge le nuage) aussi de pluie, de fécondité (v. רָיָדָי,; selon d'autres, בְּרִי שׁבְּיִר même (dans) la pureté de l'air (v. רָטָרַח).

יבִי n. pr. m. II Sam. 23. 29.

יית verbe (v. דית).

תְּית (rac. תְית ס נות (cant. 2. 13, ils ont repandu (leur) odeur; קיט בְית בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְית (leur) odeur בְיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּיִת בְּית (lour) odeur d'un champ; très souvent בְית נְיתוֹין (נְיִתוֹין très souvent בַית נְיתוֹין (נִיתוֹין Job 14. 9, par l'odeur des eaux (dès qu'il aura senti l'eau); בְיתִים אָד־רַיִתְּט בּאַלְּשִׁתְּט בָּאַר בַּיתוֹין Exod. 5. 21, vous nous avez mis en mauvaise odeur.

רית chald. m. Odeur: וְכֵית נות Dan. 3. 27, et l'odeur du feu.

ניאם (v. לאם).

עָרָע m. Ami : ביצָבָם Job 6. 27, votre ami (v. II בֵרַצְבָם).

רְשְׁלֵּית (רְבּרְת (רְבּרְת). Des grains pilés: מְּלְיִי הִרְמוֹת II Sam.17.19, et elle répandit dessus des grains pilés, ou: de l'orge mondé; הִיְרִימֹית Prov. 27. 22, au milieu des grains qu'on bat, monde.

רְּפָּה n. pr. Riphath, fils de Gomer, Gen. 10. 3, souche d'un peuple de même nom.

יעָה f. Action de courir, Rituel.

ריק Vider, etc. (v. פריק).

רִיק m. (rac. בְּיִרְ סִיף חִיף.). Une chose vide. vaine: יְּרְעָּרְיִרְיִף Ps. 2. 1, (les nations) méditent, forment, de vains desseins; בְּיִרְ יִרִיף 4. 3, (jusqu'à quand) aimerez-vous ce qui est vain, la vanité? adj.: בְּיִרְ יִרִיף Jér. 51. 34, un vaisseau vide, et adv.: בְּיִר Ps. 73. 13, בְּיִר בְּיִר Jér. 51. 58, inutilement, en vain, pour rien.

ביק el ביק m. (fém. הבק: plur. ביקים, fem. ביקוית). Adj. Vide, vain, frivole: ובהים בקרם Jug. 7. 16, et des cruches vides; יַחַבּוֹר רֵק Gen. 37. 24, et la citerne était vide (sans eau); וְרֶקָת נַמְשׁוּ Is. 29.8, et son ame est vide (de nourriture), c.-à-d. il a faim ; לא־רַבַר בקם אוד סים Deut. 32. 47, ce n'est pas une parole (ou chose) vaine, sans importance pour vous; וַרֵּכְ Néh. 5. 13, et vide, c.-à-d. pauvre; אַנְשִׁים רֵיּקִים Jug. 9.4, des gens légers, misérables; אַחַר הַרֶּקִים II Sam. 6. 20, un des hommes frivoles, vils (un des bouffons); רַקרם בְּרַקִּים Prov. 12. 11, et celui qui poursuit, court après, les choses vaines (ou: qui suit les hommes légers, frivoles).

ביקם adv. Les mains vides, en vain, sans motif, gratuitement: אַל־מְבּוֹאִי רֵיקִטּי אַלְּתְּבּוֹאִי רֵיקְטּי אַלְתְּבּוֹא רַיִּקְטּי אַלְתְּבִּי אַר בְּיִבְּטִ וּשׁלַּתְּבָּי וּשִׁ נִיבְּטְּטִ שְּלַתְּבָּי שְּלַתְּבָּי שְּלַתְּבָּי שְּלַתְּבָּי שְׁלַתְּבָּי מָבּי בְּיִבְּטִ שְׁלַתְּבָּי הַי בַּיְתָט בְּיִבְּעִ בְּיִבְּי בִיי רַיִּקְט בִּיבְּי בְיִבְּעָם בְּיבְּי בְיִרְטָ בְּיִבְּי בְיִי בְיִבְּטִ בְּיבְּי בְיִבְּעִם נְּבִּי בְיִבְּעָם בְּיבְי בְיִבְּעם בּאַ בּיבְים בּאַ בּיבְים בּאַב בּיבְט בּאַר בּיבְטַם נְצֹב בְיבְט בּאַר בּיבְט בּאַר ביבְט בּאַר ביבְעם בּאַר בּאַר ביבְעם בּאַר בּאַר ביבְעם בּאַר בּאַר ביבְעם בּאַר בּאַר ביבְעם בּאַר בּא

ריר חיר. (rac. ידיר סער ידיר). Salive : בירי אָל־יְקְנּטּ I Sam. 21.14, et laissa בְּרִיר ; בירי אַל־יְקְנּטּ בּירי ; בירי אַל־יְקְנּטּ בּירי ; בירי אַל־יְקְנּטּ בּירי ; אַל־יִּקְנּטּ בּירי זוֹ Job 6. 6 (v. מַלְּמִיּה בּירי).

שׁרֵישׁה (rac. רוּשׁם). Pauvreté: רָישֶׁם m. (rac. בִּישֶׁם). Prov. 24. 34, ta pauvreté; בַישֶׁם 10. 15, leur pauvreté (v. בַּישׁם).

רשׁי Chef, Rituel; pl. const. רַישֵּׁי.
m. Pauvreté: דְּשְׁבֵּע־רְרִשׁ Prov.
28.19, il sera rassasié, c.-à-d. accablé
de pauvreté; רְישׁי 31.7, sa pauvreté.

רישון Job 8. 8, le premier (ע. ראשון).

רַבָּרִם .pl. רַבָּר, f. הַבָּר, pl. רַבָּר, f. חבלות). Delicat, tendre, faible, mou, doux : הֵילָדִים רַכִּים Gen. 33. 13, (que) les enfants sont délicats, ou : fort petits; בה נטוב 18.7, (un veau) tendre et excellent; וְאָנֹכִי חֵיּוֹם רַךְּ II Sam. 3. 39, je suis aujourd'hui faible, encore peu affermi sur mon trône; יְפֵרנֵר לַאַח רמה Gen. 29. 17, Lea (Lia) avait les yeux, la vue faible, courte (ou: les yeux chassieux); קירַכָּח בְּןּ Deut. 28. 56, la femme délicate entre vous, c.-à-d. qui a vécu dans la mollesse; מענח-רה Prov. 15. 1, une réponse douce; אם־יִדְבֵּר אֵלֵיךְ רַכּוֹת Job 40. 27, te dira-t-il des paroles douces, humbles! יַרֶהְ חַלְבֵב Deut.20.8, (un homme) mou de cœur, c.-a-d. timide, lâche.

יתיה. Délicatesse, mollesse: מְּבִיהְּ Deut. 28. 56, et par délicatesse, mollesse.

בְּבֶּע (fut. יִרְמֵב.). Etre assis, être porte; aller à cheval, monter un cheval ou une autre bête, monter sur un chariot: יָסוּס אֲשֶׁר רָכַב עֶלָיו חַמֶּלֵךְ Esth. 6. 8, et le cheval que le roi a coutume de monter; נְחָרְבָּבְנָת עֵל־הַגְּמֶלִים Gen. 24. 61, elles montèrent sur des chameaux; אַשֶּׁר־רַכְבָהַ עַלַר Nomb. 22.30, (ne suisje pas ton ånesse) que tu as coutume de monter? avec אַנָּי רֹכָב בָּה : בּ Néh. 2. 12, (la bête) sur laquelle j'étais monté; רֹכֵב מַשׁוּט Il Rois 9. 18, Amos 2. 15, celui qui est monté à cheval, le cavalier; מום וְרֹכְבוֹ Exod. 15. 2, le cheval et (son) le cavalier; שרים בּרֶכֶב וּבְסּוּסִים Jér. 17. 25, qui montent sur des chariots et sur des chevaux; au fig. : קונח יֵד רבב בל־בב כל Is. 19. 1, vois, l'Eternel sera porté sur un nuage léger; יַרְיְּבֶּב עֵּל־קְרוּב Ps. 18. 11, il est monté, porté, sur un chérubin; בְּבַב עֲּבֶּיִם Deut. 33. 26, il est porté sur les cieux, il est au-dessus des cieux.

Hiph.: Faire monter sur une bête, un char; faire porter, monter sur: יְחִרְכִּיבְחוּ עֵּל־חֲסּוּס Esth. 6. 9, et qu'il le fasse monter sur ce cheval (du roi); וַנַרְמָבוּ אָת־שְׁלֹמֹח עַל־פְּרְדֵת I Rois 1.38, / et ils firent monter Salomon sur la mule (du roi David); וַיַּרְעָּב אֹתוֹ בְּמִרְעָּבֶה Gen. 41. 43, il le sit monter sur, le sit conduire dans, (son second) char; אַל־רוּדַן הַּרְכִּיבַנִי Job 30. 22, tu me fis porter par les vents, tu me lanças dans les airs; יַרְכָּבֵדוּ עֵל־בָּמֵוֹחֵי אָרֵץ Deut.32. 13, il l'a fait monter sur les hauteurs de la terre, l'a établi dans une terre élevée; ou: l'a rendu grand, puissant; יור בַּבָם אַנוֹשׁ לְראֹטֵני Ps. 66. 12, tu as fait monter des hommes sur notre tête (tu nous as donné des maîtres qui nous accablaient). - Des choses inanimées : וַיַרְכָּבוּ אֶת־אֵרוֹן הָאֵלְחִים II Sam. 6. 3, ils montèrent, mirent l'arche de Dieu (sur un chariot); תַּירָפָב יָדָךְ צֵּל־תַּקָּשָׁת II Rois 13.16, mets ta main sur l'arc. אַרְכִּיב אָמְרֵיִם Osée 10. 11, je monterai sur Ephraim, ou : j'attellerai Ephraim (à la charrue).

רַבְּתִי , pl. const. יְרָבְּרִי; pl. const. רָכְבֵי). 1° Cavalier : אָסָב הָכָב זְמָל Ls. 21. 7, un cavalier monté sur un ane et un cavalier monté sur un chameau; בֶּבֶב אִישׁ 21.9, les chevaux avec les hommes (qui les montaient), ou: le chariot (conduit par) les hommes (v. 2°). — 2° Chariot, char, très sou-על-סוס רֶכֶב מַּרְעֹח: .vent collect 14.9, tous les chevaux et les chariots de Pharaon; רָכִּבוֹ Jug.5.28, son char; לבב בריגל Jos. 17. 18, des chariots de fer armés de faux; בַּעָרֵי חָרֶכָב II Chr. 1.14, dans les villes destinées à loger les chariots, les équipages; בַּבַב souvent pour les chevaux qui trainent les chariots, ou pour les soldats qui s'y trouvent, II Sam. 8. 4; שַׁבֶּע מֵאוֹת רֶכֶב 10.18, (David tua) sept cents chariots (les troupes qu'ils contenaient); יְבֶבּ מּמִים II Rois 7. 14, deux chariots attelés de chevaux, ou : deux hommes montés sur des chevaux, deux cavaliers. — 3° La meule de dessus, courante : פָּלֵח רֶבֶּב II Sam. 11. 21, le morceau d'une meule (v. 1).

קב m. Cavalier: קת בקב Il Rois 9. 17, prends un cavalier, ou écuyer; זיאָפָר לְרַבָּבוּ I Rois 22.34, il dit à celui qui dirigeait son char (à son cocher).

תְּבֶבְּים n. pr. 1° Rechab, souche d'une tribu nomade, II Rois 10. 15; אַרָבְּיִם Jér. 35. 2-11, la maison des Rechabites.— 2° Rechab, fils de Remmon, II Sam. 4. 2. — 3° Rechab, père de Malchia, Néh. 3. 14.

רְבָּבָּה f. Action de monter à cheval: בְּבְּבִּר הַשְּׁשׁ לֵּרְבְּבָּה Ez. 27. 20, avec des étoffes, ou des vétements, magnifiques, pour monter à cheval; ou : pour des chars, voitures.

תְּכָּה n. pr. d'un endroit, Recha, I Chr. 4. 12.

קבוב m. (rac. יְנָבֵב, Char: יְתָּב, Ps. 104. 3, il fait des nuées son char.

רַכְשׁ רְכוֹשׁ חַרְ פּנ מּתְ חַבְּשׁ n. (rac. בְּבַשׁ רַכְּשׁ choses acquises, les biens, richesses: בּרְבִשׁי Gen. 14. 16, et ses biens, tout ce qui était à lui; בְּבְּבְּיִבְיּ בַּבְּּבְיִבְיּשׁ בַּבְּבְיבִישׁ בַּבְּבִיבְיּשׁ בַּבְּבִיבְיּשׁ בַּבְּבִיבִישׁ בַּבְּבִיבְיּשׁ בַּבְּבִיבִּישׁ בַּבְּבִיבִישׁ בַּבְּבִיבִישׁ בַּבְּבִישׁ בַּבּבּישׁ בַּבִּישׁ בַּבִישׁ בַּבּבּישׁ בַּבּבּישׁ בַּבּבּישׁ בַּבּבּישׁ בַּבּישׁ בְּבִישׁ בָּבִישׁ בַּבּישׁ בּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּשׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בּבּישׁ בּבּישׁ בּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בּיבּשׁ בּיבּשׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּבּישׁ בַּישׁ בּיבּישׁ בּיבּשׁ בּיבּשׁ בּיבּשׁ בּיבּישׁ בּיבּישׁ בּיבּישׁ בּיבּישׁ בּיבּישׁ בּיבּשׁ בּיבּישׁ בּיבּשׁ בּיבּישׁ בּיבּ

רַבְּדְ Etre doux, tendre, faible (ע.בְרָבְּרָ II Rois 22. 19, parce que

ton cœur a été tendre, attendri ; בְּשֵּׁי Ps. 55. 22, ses paroles sont plus douces que l'huile.

Niph. Être troublé, épouvanté: בְּבְרְבֶּהְ Deut. 20. 3, que votre cœur ne soit point troublé, épouvanté, qu'il ne s'affaiblisse point.

Pou.: וְלֹא רְתְּכֶּח בַּשְּׁמֶן Is. 1. 6, et (la plaie) n'a pas été amollie, adoucie, avec l'huile.

Hiph.: יְאֵל חֵרַךְ לְבִּי Job 23.16, Dieu a amolli mon cœur, a brisé mon courage.

לבל (v. לְבֶלְּה רְבִּלְּה רְבֹּלְּה רְבֹּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְּה רְבִּלְה רְבִּלְּה רְבִּבְּי בְבְּיִּה רְבִּבְּי בְבְּיִּה רְבִּבְּי בְבִּיי בְבִּיי בּבְיי בּבּיי בּבְיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבְיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּבּיי בּיבּיי בּיי בּבּיי בּיבּיי בּיי בּבּיי בּיי בּיבּיי בּיי בּיי בּיבּיי בּיי בּיי בּיבּיי בּיי בּיי

רָבְּל (ville de commerce) n. pr. Rachal, ville appartenant à la tribu de Juda, 1 Sam. 30. 29.

לְרֶלְּהְיּ f. (rac. רֶבֶל 1°). 1° Commerce: אְרָבְּלְּחְיּ Ez. 28. 16, dans la multiplication de ton commerce (v. vers. 5, 18). — 2° Marchandise: אָבְּוֹזְיּ רְבָּלְחַהְּ Ez. 26. 12, ils pilleront tes marchandises.

רְרֶכְּסֵלּ אָר־תַּחֶשֶׁן: Exod. 28.28, 39.21, on attachera le rational (à l'éphod), ou: on le tirera en haut (vers l'éphod).

Is. 40. 4, et une suite de collines (tellement près les unes des autres qu'il n'y a pas de passage entre), ou : les chemins raboteux, d'un accès difficile, seront changés en une plaine, vallée; selon d'autres : les montagnes élevées seront changées, etc.

קרְכֵּי אִישׁ: Ex. unique; pl.: מַּרְכֵּי אִישׁ: Ps. 31. 21, (tu les protégeras) contre les conjurations des hommes (comme

קשֶׁר), ou: contre leurs voies tortueuses, ou: contre leur hauteur, c.-à-d. leur orgueil (v. כָבָם to רָבָם).

רְבָּשׁי Acquérir, possèder : רְאָד־בָּלר קבישָׁם אֲשֶׁר רְבָשׁי Gen. 12. 5, et tous les biens qu'ils avaient acquis.

תָּכֶשׁ m. Selon les uns: beau et jeune cheval; selon les autres: une bête d'une autre race, mulet (ou dromadaire): לְּבָנִי עִרְנָשׁ I Rois 5. 8, pour les chevaux et les jeunes coursiers, ou: et pour les autres bêtes; ביִר עַרְנָשׁ Esth. 8. 10, 14, (des courriers) montés sur de jeunes coursiers, ou sur des mulets.

רָם part. m. (fém. רְּבֶּי,). Haut, élevé (v. רְּבֹּים).

32. 2 (selon quelques-uns, des descendants d'Abraham). — Ram, fils de Hesron, Ruth 4. 19. — 3° Ram, fils de Jerachmeel, 1 Chr. 2. 25.

רַמִּם, ע. בַּמָּדם, ע. בַּבָּים).

קרה בּיְם Exod. 15. 1, il a précipité dans la mer le cheval et le cavalier; ולמה שָלָּה וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלִים וֹלְים וֹים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים וֹלְים

Pi. Tromper (jeter, faire tomber dans un piège?): אָרִי אָרָי אָרָי אָרִי אָרָי אָרִי אָרָי אָרִי אָרָי אָרִי אָרָי רְשִּרְיְרָי לְּבָּרִי רְשִּרְיְרָי וֹי Gen. 29.25, pourquoi m'as-tu trompé? לְּבָּרִי וְאָרִי לְרַבְּּרִי וְאָרִי רְבִּירְיִי וֹי I Chr. 12.17, mais si (c'est) pour me tromper au profit de mes ennemis, ou: pour me trahir, vendre à mes ennemis.

לְּכָּהְ (rac. רָבְּה). Hauteur, special. des hauts-lieux, des endroits élevés, où l'on sacrifiait aux idoles : מְבָּיִבְּילָּבְּהְ Ez. 16. 24, et tu t'es fait, préparé, des autels élevés (dans toutes les places publiques); דְּנְהְּצִיּ רְטִּתִּיךְ Ez. 16. 39, ils renverseront tes autels; הְבָּיִבּ I Sam. 22.6, sur une hauteur; selon d'autres: à Rama (v. הַבְּיִת n. pr.).

רָכְּה n. pr. 1º Rama, ville apparte-

nanta Benjamin, Jug. 19.13; avec l'art. רְּיֶדְיָּתְן Jos. 18. 25, Jug. 4.5.—2° Rama ou Ramath, ville dans la montagne d'Ephraim; toujours רְיָבְיָתִי I Sam. 1. 19, 2. 11, 7. 17, à ou vers Rama ou Ramath; pleinement: דְּיָבְיִתִי 1. 1, Haramathajim-Sophim (lieu de naissance et de demeure de Samuel). — 3° Rama ou Harama, ville de la tribu de Nephthali, Jos. 19.36.— 4° תַּבְּיִבְי תַּיִּבְי מִר מַבּוֹל dans Galaad; aussi רְיִבְּי (צִינִר מָּבְּי (צִינִר מָבְּי (צִינִר מִּבְּי (צִינִר מִּבְּי (נִרְיִ מִּבְי (צִּר מִבְּי (נִרְיִ מִר מָבְּי (נִרְיִ מִר מָבְּי (נִרְיִי (מַבְּי (Simei) de Rama.

לְּהָה (rac. II בְּהָה). Ver, collect. les vers: אָם בְּיבְּישׁ Job 25. 6, combien moins l'homme qui n'est qu'un ver; וְרָמָּה לֹאִדְיְרָה בֹּי בְּאָר לֹאַדְיִרָה בּי בּאַר פֿוֹ וו'y avait aucun ver; פֿל טַ Job 21. 26, et les vers les couvriront.

ת היות n. pr. 1° Remmon, ville appartenant à Siméon, au midi de Jérusa-

lem, Jos. 15.32, 19.7, Zach. 14.10.—
2º Remmon, ville de la tribu de Zabulon, Jos. 19.13 (שׁמִּי וֹ Chr. 6.62).—
3º קוֹמִי יְרָמִי וֹ Chr. 6.62).—
3º קוֹמִי יְרָמִי וֹ Chr. 6.62).—
3º קוֹמִי יִ רְיִמִּין וֹ Chr. 6.62).—
Remmon Pares, station dans le désert, Nomb. 33. 19. — 5º Remmon, idole des Syriens: יְשִׁי ִ רְּמִי וֹ וֹ וֹ צְּרִי רְּמִּי וֹ וֹ וֹ צִּרִי רְמִי וֹ וֹ וֹ בְּרִי וֹ וֹ בְּרִי וֹ בְּיִי וֹ בְּרִי וֹ בִּרִי וִ בְּרִי וֹ בְּרִי וִ בְּרִי וְ בִּרְיִי וְ בִּיִּי וְ בִּיִּי וְ בְּרִי וְ בִּרְיִי וְ בִּרְיִי וְ בְּרִי וְ בִּרְיִי וְ בִּיִּי וְ בְּרִי וְ בִּיִּי וְ בִּיִּי וְ בְּרִי וְ בִּיִּי וְ בְּיִי וְ בְּבִּי וְ בִּיִי וְ בִּיִּי וְ בִּיִי וְ בִּיִּי וְ בְּיִי וְ בְּבִּי וְ בִּיִי וְ בִּיִּי וְ בִּיִּי וְ בִּיִי וְ בִּיִי וְ בְּיִי וְ בִּיִי וְ בִּיִי וְ בְּיִי וְ בְּבִּי וְ בְּבִּי וְ בְּבִי וְ בִּיי וְ בְּבִּי וְ בְּבִיי וְ בִּייִ בְּיִי וְ בִּיִי וְ בְּבִיי וְ בִּייִי וְ בִּיִּי וְ בִּבְּי וְ בִּיִי וְ בִּייִי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּיִי וְ בִּיִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בִּייִי וְ בִּייִי וְ בִּייִי וְ בִּיי וְ בְּיִי בְּיִי וְ בִּיי בְּיִי וְ בִּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיּי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי

תוֹם, n. pr. Ramoth, ville dans Galad, Jos. 21. 38 (v. הַבְּמָּח et הַבְּק n. pr. 4°).

לות־נֶנֶב (hauteur du midi) n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, 1 Sam. 30. 27 (בְּמִרנֶנֶב Jos. 19. 8).

המלאתי הנגאיות המינוד למינוד למינוד

רְמְחִים m. (plur. רְמָחִים, avec suff. בּיְמָחִים). Lance (ou javelot): הַּמְח רֹמַח רַמַח רֹמָח (רְמְחִים Nomb. 25. 7, il saisit une lance; ביִּלְחִים Jér. 46. 4, aiguisez vos lances (les fers de vos lances).

קריבים seulement *plur*. דְּיַנִיבִּים II Chr. **22**. 5; comme הָאֲרָנִּים II Rois 8. 28, les Syriens.

תְּבְיָה n. pr. m. Esdr. 10. 25.

לְּבִּיְהְ f. (rac. הַיְהְ Kal et Pi.). Subst. et adj. 1° Relachement, paresse, paresseux: מְּבָּיְהְ הַּוֹּיְהְ לְּבָּיִהְ Prov.12.24, mais (la main) relachée, paresseuse, sera tributaire; הַיְבִיּהְ 10.4, la main paresseuse; הַבְּיִרְ וַבְּיִרְ 10.4, la main paresseuse; הַבְּיִרְ וַבְּיִרְ 10.4, la main paresseuse; הַבְּיִרְ 16.4. 10 (ou pour מְּבַיְהַ), avec négligence, nonchalance, ou adv. nonchalamment. — 2° Tromperie, fausseté (Job 13.7): בּבְּיִרְ רְבִּיְּהְ Ps. 120.3, langue trompeuse; הַבְּיִבְּיִר 78.57, comme un arc trompeur (qui tire de travers).

בּנְרִים m. plur.: בְּנִרִּ הָרַבְּּנִרם Esth. 8. 10, les petits des juments, les pou-

lains, ou de jeunes juments, ou des mulets engendrés des juments (et d'anes).

תְּלֵיְהָה n. pr. Remaliahu, père de Pekah (Phacée), roi d'Israel, II Rois 15.25. Ce dernier est appelé simplement fils de Remaliahu, Is.7.4, 5; 8.6. ו בין (ערם בין (ערם בין בין (ערם בין 15.25. (les astres) בין בין (ערם בין 15.5 בין 15.5 בין (ערם בין 15.5 בין 15.

ירי (ער באר) בודי פופיפי, selever. אירי (ער באר) (ער באר) Job 22. 12, (les astres) qui sont si élèvés; באר Job 24. 24, ils s'élèvent un peu, pour un moment; ou impér.: levez-vous un peu; part. ou adj.: יְבִיר רוֹמַבֶּית Ps. 118. 16, la droite de l'Eternel est élevée ou exaltée.

Niph.: ראָלָה הְשָׁרָה הָאוֹדְ חָעֵרָה Nomb. 17. 10, levez-vous, c.-à-d. séparez-vous de cette assemblée; רֵילֵבְּי הַעְּרִּבְּרָם Ez. 10. 15, 17, 19, et les chérubins s'élevèrent en haut (v. toutes les autres formes à בַּרֹים).

II לָטָר Ramper: נַיָּרֶם תּוֹלָעִים Exod.16. 20, et des vers y rampaient, ou : cela fourmillait de vers (v. רָבָּיר).

עָּנֶר (j'ai élevé son secours) n. pr. m. I Chr. 25. 4.

Niph.: בְּרָלֵים מִּרְמַסְנָת Is. 28.3, elles seront foulces aux pieds.

Ramper, marcher, se mouvoir: Gen. 1. 26, den. 1. 26, et sur tous les vers qui rampent sur la terre; יְרָשֶׁע עַל־יְתְאֶרֶץ Lév. 11. 44, à tous les reptiles qui rampent, se remuent, sur la terre; מְלֵלְאָרָן

שָּבְירָמָשׁ הָאָרָמָת. Ce qui rampe, les reptiles, les vers : מָל־רָמֶשׁ הָאָרָמָת Gen. 1. 25, tout ce qui rampe sur la terre; שַבּירְבָּשׁ 7. 23, jusqu'aux bêtes, jusqu'aux reptiles; une fois des poissons: מַל־רָמָשׁ וַאֵּרן מִסְפָּר Ps. 104. 25, là (dans la mer) sont des poissons sans nombre; de tous les animaux : הַאָּר בְּמָשׁ אָשֶׁר Gen. 9. 3, tout ce qui a mouvement, qui a vie (tous les animaux).

ng (hauteur) n. pr. Rémeth, ville appartenant à Issachar, Jos. 19. 21.

קָבֶּח נָגֶב n. pr. d'une ville, Jos. 19. 8 (ע. בְּבֶּח נָגֶב).

רְיֵר מַלֵּט : . (רְבֵּר (רְבֵּר (רְבֵּר (תְּבֵּר (תְּבֵּר (תְּבֵּר (תְּבֵּר (תְּבֵּר (תְּבֵּר (תְּבָּר (תְּבָּר (תִּבְּר (תְּבְּר (תְּבְּר (תְּבְּר (תִּבְּר (תְּבְּר (תְבְּר (תְּבְּר (תְּבְּר (תְּבְּר (תְבְּר (תְבְּיב (תְבְּר (תְבְּרְנְב (תְבְּר (תְבְּיב (תְּב הְּבּר (תְב הְּבּר (תְבּיב (תְבּיב (תְּב הְּבּר (תְבּיב (תְבּיב (תְבּיב (תְבּיב ה (תְבּיב ה (תְבּיב ה (תְבּיב ה (תְבּיב ה (תְבּיב ה תְּבּיב ה הּבּיב ה הבּיב ה הבּיב ה הּבּיב ה הבּיב ה הּבּיב ה הבּיב ה הבּב ה הבּיב ה הבבּיב ה הבב ה הבב ה הבּיב ה הבּב ה הבּיב ה הבב ה הבב ה הבּיב ה הבּיב ה הבב ה הב

קנה אַשְׁמָּה : Retentir : קנה אַשְׁמָּה Joh 39. 23, pres de lui, ou contre lui, le carquois retentit (du cliquetis que font les flèches qui s'y trouvent et qui s'entrechoquent, ou du sifflement que font les flèches quand on les tire), (les flèches sifflent autour lui) (v. בר).

רָנֶּהְ f. (rac. רֶנֵּיְ Des cris de joie, d'allégresse; cri, proclamation, supplication: יְלַבְּקְר רְנָּהְ Ps. 30. 6, et le matin (viendront) les cris de joie; יְלַבְּלֵּר הְנָהִי 42.5, avec la voix (les chants) d'allégresse; וַיִּבְּלֵר הְרָנָת תַּנְּתְינָת I Rois 22. 3d (pour הַיִּבְינָת הָנָתְינָת d'un cri, une proclamation, passa (fut répandue), dans le camp; יְרָנָת רְנָנְתִּי בְּיִר הְנָתִר הָנְתָר רְנָתְר בְּמִר הַנְתָר בְּמִר הַבְּתְר בְּמָר הַבְּתְר בְּמִר הַבְּתְר בְּתְר בְתְר בְּתְר בְתְר בְתְּר בְתְּר בְתְּרְי בְתְּר בְתְר בְתְר בְתְּר בְתְּר בְתְי בְתְּי בְתְּיִי בְּתְר בְתְּיִי בְּתְי בְתְי בְּתְר בְתְּיִי בְּתְר בְתְּי בְּתְּי בְּתְּי בְּתְּי בְתְּי בְּתְּי בְּתְי בְתְּי בְּתְי בְתְּי בְתְי בְּתְּי בְּתְי בְּתְּי בְתְיִי בְּתְי בְּתְּי בְתְי בְּתְּי בְתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְּתְי בְיּי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְּתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְּתְי בְתְיִי בְתְי בְּתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי בְתְי

Ps. 17. 1, écoute attentivement mes cris, supplications.

תְּבְּׁדְ n. pr. m. I Chr. 4. 20.

וְבַרְ (fut. יֵרֹן, une fois יָרוּן Prov. 29. 6, comme de דְנִי, inf. ירֹן, impér. דְנִי et לְּיָר). Chanter des louanges, pousser des cris de joie; en général chanter, se rejouir; aussi crier, gemir : נַיַּרָא בל־חַעם וַיַרֹנּי Lev. 9. 24, tout le peuple le voyant, ils louèrent Dieu avec des cris de joie; בְּרֶרַיַתֵּר מּוֹכְבֵּר בֹקָר Job 38. 7, lorsque les astres du matin (les planètes?) me louaient tous ensemble; וְחַרֹן לְשׁוֹן אָלֵם Is. 35. 6, et la langue du muet chantera des cantiques; בַּוֹּי צַקרַה Is. 54. 1, chante, réjouis-toi, femme stérile. — Des choses inanimées : מַנּ שׁמַיִם Is. 44. 23, cieux, chantez, soyez dans l'allégresse ; חָכְמוֹת בַּחוּץ הַוֹּים Prov. 1. 20, la sagesse crie (son enseignement) dans les rues; קוֹמָי רֹנִי בַּלֵילָת Lament. 2. 19, lève-toi, crie, gémis, pendant la nuit.

Pi. Meme signif. que Kal: תַּסִידֶיתַ רנן רְרַנֵּנוּ Ps. 132. 16, et ses saints crieront (seront ravis) de joie; suivi de :: רֵננוּ צַּהְּרִקִּים בְּרֵי Ps.33.1, justes, chantez les louanges de Dieu avec joie; תַּמַעָּטָר ידיף ארען 92.5, je chanterai avec allégresse les œuvres de tes mains; de צַל: לַרְנָפּי עַל־בָּבֵל Jer. 51. 48, ils chanteront de joie, triompheront de Babylone (de sa ruine); avec l'accus.: מְרַיַּנֵן לְשׁוֹנִי צרקתה Ps. 51. 16, ma langue chantera avec joie ta justice; avec אַל־ : אַל avec אַל הָדי Ps. 84. 3, ils célébreront avec joie le Dieu vivant ; avec לָכוּ נְרַוֹנֶהַו לֵרֵר : ל Ps.95.1, venez, chantons les louanges à l'Eternel, en son honneur.

Pou. pass.: וּבַבְּרָמִים לֹּאִ־יְרְמָּן Is.16.10, et dans les vignes, il ne sera plus chanté (on ne chantera plus).

Hiph. 1º Faire chanter, remplir de joie: וְלֵב אֵלְמָנִת אַרְנֵן Job 29. 13, je faisais chanter, je remplissais de joie, le cœur de la veuve; מוֹצְאֵי בֹקר וְנֶיֶר בִּקרנִין; Ps. 65. 9, tu fais chanter (ou fais que l'on chante) tes louanges avec joie, depuis l'orient jusqu'à l'occident (v.

מינים ג'יִם 2°). — 2° Comme Kal: יַרְיִים ג'יִם 2°). — 2° Comme Kal: יַרְיִים ג'יִם 19 Deut. 32. 43, nations, chantez les louanges de son peuple, ou : réjouis-sez-vous à cause de son peuple; יַרְיִים Ps. 81. 2, poussez des cris de joie en l'honneur de Dieu.

Hithp:: קְנְמִּרֹר מְּחְרוֹץ מְיֵּרִן Ps. 78. 65, comme un homme fort qui jette des cris (en sortant) de son vin (en s'éveillant de son ivresse), ou: par son vin, dans son ivresse; selon d'autres, d'une rac. ידי ou II ידי vaincre (vaincu par le vin): un homme fort en état d'ivresse.

רְנָיִת רְנִית רְנָיִת רְנִית רְנָית רְנִית רְּית רְנִית רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִים רְּיִים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיְיִים רְּיִּים רְּיִּים רְּיְיִים רְּיְים רְּיִּים רְּיִּים רְּיְּים רְּיְּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיְיִּים רְּיְיִים רְּיְיְּים רְּיִים רְּיִּים רְּיְיִּים רְּיִּים רְּיְיְּים רְּיִּים רְּיִים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּיִּים רְּייִּים רְּיִים רְּיִים רְּיים רְּייִים רְּיְיִים רְּיְיים רְּיים רְּיים רְּיים רְיִים רְּייִים רְּיְיִים רְיִיים רְּיְיים רְייִים

קנים m. pl. Nom d'un oiseau: קנים Job 39. 13, les ailes de l'autruche (rac. יבי, du bruit qu'elle fait de ses ailes, ou, de יבי: de ses cris); selon d'autres: le paon (de בי, parce qu'il est glorieux de la beauté de ses plumes), ou: le rossignol.

지인? n. pr. d'une station dans le désert, Rissah, Nomb. 33. 21.

רְסִיסִי לְיְלָּת m. pl. 1° Gouttes: רְסִיסִי לְיְלָּת Cant. 5. 2, les gouttes (de pluie ou de rosée qui tombent pendant) la nuit (עָסַס,).— 2° Brèches: יְחָבָּיִה תַּבְּיִרֹּל Amos 6.41, il frappera la grande maison par de grandes brèches, il la fera tomber en ruines (de סָסַי briser).

P. n. pr. Resen, une grande ville en Assyrie, Gen. 10. 12.

לְלֹם אֶת־תַּסְלָּת Ez. לָלִם אֶת־תַּסְלָּת Ez. 46. 14, pour (le) faire dégoutter sur (pour humecter) la fleur de farine (de la רָבִיץ 1°). — 2° Comme יָבֵיץ briser (ע. רְסִיסִים 2°).

עֵע (rac. בַעֵּל, avec pause בַע, plur. רָצִים; fem. רָצָח, plur. רָצִים). 1° Adj. Mauvais, méchant, dépravé, déplaisant, désagréable, sauvage, pernicieux, laid, malheureux, triste, abattu: טוֹב בְּרֶע אוֹ־רֵע בְּטוֹב Lév. 27. 10, une bonne (bête) pour une mauvaise, ou une mauvaise pour une meilleure; וו בושים בעים II Rois 2.19, mais l'eau est mauvaise; רַק רַע כָּל־חַיוֹם Gen. 6.5, (tous les desseins de leurs pensées) sont en tout temps mauvais, ou subst.: ne sont que méchanceté; וָרֵע מַצַלָּלִּים I Sam. 25. 3, méchant dans ses actions, dans sa manière d'agir ; לָבֶם הָרֶע Jér. 3. 17, leur cœur endurci, dépravé; שַׁם רַע Deut. 22. 14, un mauvais nom, c.-à-d. une mauvaise réputation ; צַּיָּחָר עֵר — רֶע בּעֵרנֵר בֵי Gen. 38. 7, Er (fils de Juda) était un méchant homme aux yeux de Dieu, c.-à-d. lui déplaisait; דורע בערנר I Rois 11. 6, (et fréquemment) ce qui est mal aux yeux de Dieu, ce qui lui déplait; בע עלי הַשַּעֲשָׁח Eccl. 2. 17, (car) tout ce qui se fait (sous le soleil) m'a déplu, m'est désagréable; רַלֹּאַר תַּרִיתִּר רֵע לְפַנֵיו Néh. 2. 1, et je ne lui étais pas désagréable, je ne lui déplaisais pas; selon d'autres : je n'avais pas eu (auparavant) devant lui l'air triste (v. plus bas); חַיַּח רַעַה Gen. 37. 33, une bėte sauvage; דַבַּר רַע II Rois 4.41, une chose, matière nuisible, malsaine; נְחַלָּיִם רָעִים Deut. 28. 59, et des maladies malignes; רַע שַרָן Prov. 23. 6, un homme d'un mauvais œil. c.-à-d. jaloux, envieux ; רַעוֹת מֶּרָאָת Gen. 41.3, laides de vue, difformes; לָּרָטָּע רָע Is. 3. 11, malheur à l'impie méchant (aussi envers les hommes), ou: malheur à l'impie, (il sera) misérable, accablé de maux; לָרֶע לָכֵם Jér. 7. 6, pour que vous (ne soyez) malheureux, qu'il ne vous arrive malheur:

Prov. 25. 20, un cœur triste, afflige; מַרּוּצִּ מְּנֵיכֶם רָצִים Gen. 40. 7, pourquoi avez-vous le visage si abattu, si triste?

2º Subst. Le mal, les maux, malheur (méchanceté, v. plus haut): בּוֹב וָרֶע (méchanceté, v. plus haut): בּוֹב וָרָע (méchanceté, v. plus haut): בּוֹב וָרָע (Gen. 2.9, le bien et le mal; בּבְערָה (Peras, le mal; בַּצִּרִירְע (Ez. 11.2, un conseil pour le mal, un dessein pernicieux; בֵּעִרִירְע (Prov. 28.5, les hommes du mal, les méchants; בִּעִּרִירְע (Gen. 48.16 (qui m'a délivré) de tous maux; בִּעֵר רָע (Ps. 49.6, dans les jours de malheur (v. בְּעֵר רָע (Ps. 49.6, dans les jours de malheur (v. בִּעָר רָע (Ps. 49.6, dans les jours de toutes ces significations).

I XI m. (rac. רוע Cris, tumulte, tonnerre: אָד־קוֹל חָעָם בְּרֵעׁה Exod. 32. 17 (keri אָד־קוֹל חָעָם בְּרֵעׁה Exod. 32. 17 (גביני בְּלָרוּ: la voix du peuple dans son tumulte, ses cris de joie; רְבִּיר Job 36. 33, son bruit, c.-à-d. le tonnerre, annonce (la pluie); אַרַ Mich. 4.9, des cris lamentables (v. le même exemple à בִרוֹי).

II אַרֵּשָח, avec suff. רָבֶּח pour רָבֶּח, avec suff. רֵצָּה, בֵצָּה, plus souvent בַּצָּה; pl. רַצִּים, const. רֶצִים, רֶצֵיהָ, רֶצֵיהָ). 1°Ami, prochain, amant, l'autre: שַׁלֹשָׁת רַעֵּר אִיוֹב Job 2. 11, trois amis de Job; פָבֵּיח רֶעֶךּ Prov. 25.17, de la maison de ton ami, ou : de ton prochain; וַצִּתְּ זַנְית רֶצִים רֶבִּים Jér. 3. 1, et tu t'es corrompue avec beaucoup d'amants ; אַרָבָּח רֶצָ Osée 3.1, (une femme) aimée d'un amant (d'un autre que son mari); וָכֹל אֵשֵׁר לָרֵעָק Exod. 20. 17, et tout ce qui appartient à ton prochain; יַיאָמָררּ אִישׁ אֵל־רֵצֶרוּ Jug. 6. 29, ils se dirent les uns aux autres; même des choses: לקראת רצחף Gen. 15. 10, (les morceaux) vis-a-vis (les uns) des autres (v. אָדוי). --- 2º Pensée, על אין פון פון יעור (רַעִירוֹן et בַּיִּבְירוֹ (רַעִּירוֹ פַרָּעָר) בַּיָּבֶער (רַעִּירוֹן Ps. 139. 2, tu as compris, decouvert, ma pensée; וְלִּר מַת־יָּקרוּ רֵעֶיך 139. 17, que tes pensées sont pour moi impénétrables, ou : que ta volonté est précieuse pour moi ; selon d'autres : que tes amis me sont chers, v. 1° (v. יַּקַר).

ער m. (rac. רְצֵּעֹד). 1º Mauvais état:

לְעָנֵי (fut. בְּיִרִים רָשׁוּ וְרָעֲבוּ Ps. 34. 11, les jeunes lions, ou les riches, ont été dans le besoin et ont eu faim (v. בְּיִרִים הָאָרֶץ מִצְּרִיִם Gen. 41. 55, tout le pays d'Egypte éprouvait la famine; וְלַלֶּחֶם לֹאִינְיָב Jér. 42. 14, nous ne languirons pas de faim (faute) de pain.

Hiph.: מַרְפּבְּךְ Deut. 8. 3, il t'a fait souffrir (t'a assingé de) la faim; לאר־יַרְפּיב לאר־יַרְפּיב. Prov. 10. 3, Dieu ne fera pas soussfrir la faim, n'assingera pas par la faim (l'ame du juste).

לְצֶׁבּמֹית רָעֶב m. Faim, famine : יַלְצָבּמֹית רָעֶב Lament. 5. 10, l'ardeur, l'extrémité, de la faim; רָיִדִי רָעֶב בָּאָרֶץ Gen.12.10, la famine était survenue dans le pays; Néh. 9. 15, pour leur faim, c.-à-d. pour apaiser leur faim.

דְעָבוֹן m. Meme signif. que רָעָבוֹן: רָעָבוֹן Ps.37.19, et dans les jours de famine; שָּבִּר רַשְבוֹן בָּבוֹן Gen. 42. 19, et seul אָאָד-רַעָבוֹן בָּבוֹן 42.33, de la nourriture, du blé, pour la faim, le besoin de vos maisons.

לָעָר Trembler : רָשֶּׁרֶץ נַתְּרֶטְ Ps. 104. 32, il regarde la terre, et elle tremble.

Hiph.: מָסְדְּהִר מַרְצִּרד Dan. 10. 11, je me tins debout étant tout tremblant; מַרְצִּרִים עַלִּ־חַהָּבֶּּר Esdr. 10.9, (ils étaient tous) tremblants pour cette raison (à cause de leur péché).

לער m. Tremblement, épouvante : יאָרְיַבֵּר בָּבַר Exod. 15. 15, un tremblement, l'épouvante, les saisit, s'empara d'eux.

קרָאַנִי (קרָאַנִי Tremblement : פַּתַר מְרָאַנִי Job 4. 14, la crainte m'a saisi et le tremblement (je fus saisis de crainte et de tremblement); וְגִילהּ בִּרְעָּדָת Ps. 2. 11, et réjouissez-vous (en Dieu) avec tremblement.

רָעָה (fut. יִרְשֵּׁח 1º Paitre, mener pattre, faire pattre, conduire, repattre: קלוא אַחֵיך רֹעִים בְּשָׁכֵם Gen. 37. 13, tes frères ne font-ils pas pattre (les troupeaux) dans le pays de Sichem? איכה תְּרֶעֶּח Cant. 1. 7, où tu mènes paitre (ton troupeau); אַרעָרוּ צּאַקָּד Gen.30.31, je paitrai tes brebis; avec אַ : רַתַּנֵת רֹצֶת וֹ מאאק I Sam. 16. 11, et il pait, garde, les brebis. Part. רַצָּח, פֿנָת , pl. רַצָּרם, const. לעַר Pasteur, berger: רֹעַר רֹעַרוּ Gen. 4. 2, pasteur de brebis; -רֹצֵי מָקַנָתוּ אַבְּרֶם 13.7, les pasteurs des troupeaux d'Abram; רֹצֵי רַצְּחֵק 26.20, les pasteurs d'Isaac; fem.: בי לעהו הוא 29. 9, car elle était bergère. Au fig.: אַהַת הַרְצֶּח אר־עמר II Sam. 5. 2, tu paitras, conduiras, mon peuple; דַוּרֹעִים דָוּרֹעִים אַרדעַנְּיִי Jér. 23. 2, les pasteurs qui conduisent mon peuple; de Dieu : יַר רֹעָר Ps. 23. 1, l'Eternel est mon pasteur (rien ne me manquera); רֹצֵה יִמְלָאֵל 80. 2, pasteur d'Israel (Dieu); ירש רַבִּים Prov. 10. 21, (les lèvres du juste) paissent. c.-à-d. dirigent, instruisent, beaucoup d'hommes; ריעים Jér. 2. 8, 3. 15, des pasteurs, des princes, rois; מֵלצָח אֶקור Eccl. 12. 11, par un pasteur, maître, ף Osée 9.2, וֹרֶן וָיֶּקֶב לֹא יִרְעֵם Osée 9.2, la grange et le pressoir ne les repaitront, nourriront pas (ils n'y trouveront pas de quoi se nourrir. — 2º Paitre, brouter, détruire, maltraiter: רָרֵשׁי כְבַשִּׁים Is.5.17, les agneaux paitront; זאַב וְטֵלֵּח ירש כאַנור 65.25, le loup et l'agneau iront paitre ensemble; וְרָעָה חַבַּרְבֵּל וְחַבָּשׁן Jer. 50. 19, il pattra sur le Carmel et le Basan; ou avec לַרְעוֹת בְּוַנְים Cant. 6.2, pour se repaitre, se nourrir, dans les jardins; ou, dans le sens 1°: pour faire pattre (son troupeau) dans les jardins; au fig.: וְרָשׁ אָת־אָרֶץ אַשׁוּר בַּדֶּרֶב Mich. 5. 5, ils pattront, detruiront, avec l'épée, le pays d'Assur; יֵרֶע טֵּרָיר קאַחַלוּ Job 20.26 (forme apoc.), (le feu) détruira ce qui sera laissé, resté, dans sa tente (v. à יִרְעּוּךְ קַּדְּלָר); אַרָלוּד Jér. 2. 16, ils brouteront le haut de ta tête, ils te briseront la tête (ע.בַער, ; רַבָּער); רֹצָה בֶּקרָה Job 24. 21, il offense, maltraite, la femme stérile (selon d'autres : il la nourrit bien, la présère, parce qu'elle n'a pas d'enfants et qu'elle conserve mieux sa beauté). — 3º Se repaitre, suivre, aimer, fréquenter : דַּרָבָּח אָנָלֵת Prov. 15. 14, (la bouche des sots) se repait de folie; וּרְעֵה אַמוּנָה Ps. 37. 3, et repais-toi de vérité, reste-lui fidèle; רֹצֵח רוּחֵ Osée 12. 2, (Ephraim) so repatt de vent, suit, aime, les choses vaines; יְרֹפֶת מְסִרּלִים Prov. 13. 20, et qui aime, fréquente, les sots; וְלֹצֶח זוֹנוֹת 29. 3, qui poursuit, fréquente, les prostituées; de la II בַּצ.

Pi.: אָשֶׁר רַכְּח לּוּ Jug. 14. 20, (un ami) qu'il s'était associé, avec lequel il était lié (v. Kal 3°).

Hiph: יַרְעֵם מְּחֹם לְבָבוֹ Ps.78.72, il les a conduits, gouvernés, (dans) selon l'innocence de son cœur (v. Kal 1°).

Hithp.: אַרְ אָדֶר אָד Prov. 22. 24, ne t'associe pas, ne contracte pas amitié, avec un homme colère, emporté.

לְצִר (rac. רְצֵע) 1° adj. f. Mauvaise, méchante (v. רַצ'). — 2° Subst. fém. Même signif. que יב subst. Mal, malheur, méchanceté, malice, crime: מַל-הְרָצָע Jon. 3. 10, (il se repentit) du mal, (il ne leur envoya pas) le mal;

קעה. (rac. רֶבֶּי 3°, v. II בְּלֵח. Ami: רָבֵּר II Sam. 15. 37, (Husai), ami de David (בַּרָּר בָּרָר 16.16); בַּרְּר בָּרָר I Rois 4. 5, ami, favori, du roi.

קְּעָהְיּהָ f. Amie, compagne: רֵשׂהָיהָ Ps. 45.15, ses compagnes; אָנֹרִי וְרַשֹּׁהָי Jug. 11. 37, moi et mes compagnes.

האָרה inf. de רְצָּי, avec ה parag. Briser, casser: דְּנֶּה הָאָרֶץ, Is. 24. 19, la terre a été brisée, déchirée (exact. briser: elle a été brisée); שָׁרְינָּהוּ, Prov. 25. 19, une dent de pourriture qui se casse, une dent pourrie.

ירון (ami) n. pr. Réū, fils de Peleg, Gen. 11. 18.

רְעוֹמֵל (ami de Dieu) n. pr. 1° Réüel, fils d'Ésaü, Gen. 36. 4, 10. — 2° Réüel, père de Jethro, Exod. 2. 18, Nomb. 10. 29. — 3° Réüel, fils de Jebniyah, I Chr. 9. 8. — 4° Réüel, père d'Éliasaph, Nomb. 2. 14 (7. 42).

et II בֵיב 2°); selon d'autres : une affliction d'esprit (une déception) (de בָּעָר **בּי** ou de רָצֶים).

רְעְוּתְּ f. chald. Volonté, ordre: רְּעִּמּא Esdr. 5. 47, et la volonté, le désir, du roi; בְּּלְעָּה אֵלָהְנִלם 7.18, selon la volonté, l'ordre, de votre Dieu.

"אַן m. (rac יְנֶשֶׁה). Pâturage: וְנֶשְׁהִים I Rois B. 3, et vingt bœufs du pâturage (opposé à ceux engraissés à la maison, à l'étable).

עת (ami) n. pr. Réī, un chef sous David, I Rois 1. 8.

קאֹקול רֹעִי : Pastoral (רְעָּת). Pastoral (רְעָּת). Pastoral (1s. 38.12, comme une tente pastorale, la tente d'un berger; רְעָי רְאֵלִיל Zach. 11. 7, subst., pasteur indolent, inutile.

לְנְיְהִי f. (rac. רֶבֶּיזְ.). Amie, bien-aimée: בְּנְיְהִי Cant. 1. 9 (et souvent dans le même livre), ma bien-aimée; אָנֹבִי וְרשׁיַנִי (cheth.), moi et mes amies, compagnes (ע. רַבָּיזִי).

יבְרְעִיוֹן לְתֵּוֹ n. (rac. יבָי 3°, v. II בַי 2° et בְּרְעִיוֹן לְתֵּוֹ Pensée: בְּרְעִיוֹן לְתֵּוֹ Eccl. 2. 22, et avec la pensée, l'application, de son cœur, son esprit; בְיִיוֹן רְהַּוֹיִן 1, 4. 16, une tendance aux choses vaines, de vains efforts; d'autres traduisent partout comme בְּעֵשׁׁׁהְּיִנִי une affliction d'esprit.

וְרַצְיֹנוֹדִי יְבְתַּלְנֵּוִי Chald. m. Pensée: וְרַצְיֹנוֹדִי יְבְתַּלְנֵּוּי Dan. 4. 16, et ses pensées lui troublaient l'esprit, l'épouvantaient; רַעִיוֹנָיך; 2. 29, et רַבְיוֹנֵי לִבְבָּוֹ 2. 30, tes pensées, et les pensées de ton cœur, tes songes, tes visions pendant le sommeil.

רְתַּבְּרוֹשִׁים: Ex. unique. Hoph.: הַּיְבְּלּוּ Nah. 2. 4, et les lances sont brandies, agitées; ou : (ceux qui s'élevaient comme) des sapins seront dans le tremblement, épouvantés (v. בָּבָי,); selon d'autres : les lances ont été empoisonnées, c.-à-d. elles blessent mortellement (v. בַּבֶּל).

רַצל m. Tremblement ou poison: אַרַרְבָּעל Zach.12.2, une coupe de tremblement, qui donne des vertiges, ou: une coupe de poison.

ן רְעָלוֹת f. pl. Espèce de vêtement de femme: יְהָרְפֶּלוֹת Is. 3. 19, les voiles des femmes (ou des mentonnières) (de דְבָּל trembler, flotter).

רְאֵלְיָהְ (qui tremble devant Dieu, qui le craint) n. pr. m. Esdr. 2.2 (le même רַבְּפִרָּהַ Néh. 7.7).

לאי 1º Retentir, faire du bruit: איב וּמְכּוֹ אוּ Ps. 96. 11, 98.7, I Chr. 16. 32, que la mer et ce qu'elle renferme fasse entendre un grand bruit, fasse retentir son allégresse.— 2º Étre bouleversé: דְעֵבֵי פִּוֹים Ez. 27. 35, ils ont le visage bouleversé, ils ont changé de visage.

Hiph. 1° Tonner: אַל־חַבְּבוֹר חָרְכִּים Ps. 29. 3, le Dieu de gloire a tonné; אַל בְּקוֹלוֹ נְמְלָאוֹת Job 37. 5, Dieu tonne avec sa voix d'une manière merveilleuse.— 2° Exciter la colère: בַּעְבוּר אַבוּר I Sam. 1. 6, pour exciter sa colère, pour l'irriter, l'aigrir (v. Kal 2°).

בצים m. Bruit, cris, tonnerre: בַּיַבְיּ Job 39. 25, les cris, la voix tonnante, des capitaines; קּיבִי בְּיַבְיּ Ps. 77, 19, la voix de ton tonnerre; יְרַיַב בְּּבִּרְיָת; Job 26. 14, (qui peut comprendre) le tonnerre de sa puissance, c.-à-d. de ses décrets puissants, éternels, et en même temps impénétrables.

קרְלְבִּישׁ בַּיָּאֵרוֹ f. Frémissement ! רְצְלְבִּישׁ בְּיָארוֹ Job 39. 19, est-ce toi qui revêts son cou du frémissement, c.-à-d. qui donnes au cheval la force de pousser ses hennissements? selon d'autres: la crinière (du bruit qui se produit quand le cheval la secoue).

תְּעְתְי n. pr. 1º Raema, fils de Chuş, Gen. 10.7. — 2º D'une ville, Raema, Ez. 27. 22 (Regma, sur le golfe persique?).

DDDYI et DDDYI n. pr. d'une ville en Égypte, Raamsès, bâtie ou fortifiée par les Israélites, Exod. 1. 11; et de la contrée: la contrée de Raamsès, dans le pays de Gosen, Gen. 47.11, 27.

אר היבין Kal inusité. Pil. Verdir: יְבְּבָּוּיִה Job 15. 32, et sa branche ne

verdira pas; אַה־שַּרְשֵּׁטּ רַפְּנְנָתוּ Cant.1.16, notre lit aussi verdit, est couvert de fleurs, ou: est frais, beau (ou adjectifs, surtout le dernier, qui est milra).

וְאָרָת m. adj. Vert, florissant, frais: אָרַתְּיְתְּ עְּלַתְּיּ רְיַבְּיִּךְ Jér.17.8, sa feuille sera toujours verte; בְּעָרָן רַעַנְיִי Deut. 12.2, un arbre vert, couvert de feuilles; Ps. 92.15, ils seront gras, c.-à-d. pleins de sève et verts (florissants); בְּעָרֶן רַבְּעָן Ps. 92.11, avec de l'huile verte, c.-à-d. fratche.

וְצַבֵּן: chald. adj. Florissant: וְרַצְבַּן Dan. 4. 1, (j'étais) florissant, heureux, plein de gloire, dans mon palais.

עצי 1°Etre mal, dangereux, envieux, déplaire (v. יָרַע et בּיַרָע: יָרַע מְשָׁח רָע: Nomb. 11. 10, et cela parut mal aux yeux de Moïse, lui déplut; וַרַע בְּעֵרנָרוּ Prov. 24. 18, et que cela (ne) lui déplaise; וְרַעֵּח לְהְּ זֹאַת מְעֵּל II Sam. 19. 8, cela sora plus dangereux, funeste, pour toi que (tout le mal, etc.); וְרֶעֶח עֵינְה בּאָתִיךְ Deut. 15. 9, ton œil sera mauvais, regardera avec haine, sans pitié, ton frère (qui est pauvre, tu refuseras de lui donner) (v. le futur יָרֵע בּ יָרֵע). — 2º Comme בָּצִץ Briser, ruiner, exterminer : רעו עמים Is. 8. 9, brisez, ruinez, o peuple! selon d'autres (de מובים 3°): assemblez-vous, peuples; הָרֹעֵם הָטֵיבֶט Ps. 2. 9, tu les briseras avec un sceptre ou une verge de fer ; יַריֹעַ בַּבִּירִים Job 34. 24, il brisera, exterminera, les puissants (v. רָפֶת 2º).

Niph. pass.: יְלְעֵה מְּסִרְלֵּהם תֵּרוֹעַ Prov. 13. 20, mais qui fréquente les sots, les insensés, sera brisé, ruiné; selon d'autres: deviendra méchant, pervers (v. Kal 1°); בע הֵרוֹעַ Prov. 11. 15, (qui répond pour un étranger) sera ruiné, tombera dans le malheur (עַנ subst. ou inf. Kal de בַּעַב 2°).

Hiph. (בְּרֵע et יְרָע, part. בְּרַע, pl. הָרָע). Mal faire, mal agir, faire du mal, faire le mal, faire tort, affliger: הָרֵע Mich.3. 4, (comme) ils ont mal fait dans leurs

actions (ils ont fait de mauvaises actions); מָלְינִם אַשְׁר צַיִּשִּׁר Gen. 44. 5, vous avez mal agi (dans) ce que vous avez fait (vous avez agi très mal); וְחָרֶע לַעֲשׁוֹת I Rois 14.9, tu as mal fait, fait le mal; הְרַלוּ חָרֵעֵ Is. 1. 16, cessez de faire le mal; מַרֵע Prov. 17. 4, celui qui fait le mal , le méchant; פַרַת מְרַצִּים Ps. 22. 17, une assemblée, une foule, de méchants, de scélérats; לָפָח חַרֵעֹרָהו לצם חות Exod. 5. 22, pourquoi as-tu fait du mal à ce peuple (l'as-tu affligé)? avec l'accus.: וְלֹא חֵרֶעֹחִר אָתר־אַחַר פַתָּום Nomb. 16.15, je n'ai fait de mal (tort) ם A aucun d'eux; לְדֵוּרֶע עִשָּרָי Gen. 31. 7, de me faire tort; avec וּבִּנְבִיאֵי אָל־תָּרֶעוּ : בּ I Chr. 16.22, et ne faites point de mal a mes prophètes; avec 3: I Rois 17.20; לְחָרֵע אוֹ לְחֵיםיב Lév. 5. 14, (un homme qui jure) de se faire de mal ou de bien, c.-à-d. de se priver de jouissances ou de se les donner.

Hithp.: אָרָשׁ וּצָּפָּח וְאָרָץ Is. 24. 19, la terre a été brisée (v. אָרָשׁ : אָרָשׁ רַצִּים (רֹפָּת אַר 18. 24, un homme qui a beaucoup d'amis se fait du tort, qui fréquente trop ses camarades et croit trop en leur amitié se ruinera; selon d'autres, dans le sens de יָּבֶי 3°: celui qui a des amis doit s'associer à eux, se montrer leur ami, les cultiver.

עץ chald. Briser: יְחֵרֹפָ Dan. 2. 40, il brisera (tout).

Pa.: וּכְמַרְזְלָא הִּי־מְרָעֵע Dan. 2. 40, et comme le fer qui brise.

אריבור (fut. ירְצַּמָר) Distiller, dégoutter, couler: לְּבְּמַר יִרְּעַמִּר יַבְּל Prov. 3. 20, et (que) tes nuées distillent, laissent dégoutter, la rosée; רְרָעַמּוּ מִּרְבָּע וּרְבָּעוּ Ps. 65.13, les pâturages du désert dégoutteront, c.-à-d. seront fertiles; ou: (les pluies) dégoutteront, tomberont, sur les pâturages; ירִעְּמַלּוּן דָּיָשׁרְ דָּיָשׁרְ דָּיִשׁרְ דָּיִשׁרְ 65. 12, elles dégouttent de graisse, elles sont fertiles (v. II בִּעַעוֹן בּעַרְיּבָּערׁן .

Hiph.: דַּרְעִּרמּוּ שָׁמֵרִם מְּמַעֵּל Is. 45. 8, laissez dégoutter, envoyez (la rosée, la bénédiction), cieux d'en haut (ע. בַּרָבַי).

רַעץ (v. רָבֵץ פּ et יָבֶץ) Briser, affli-

ger: מְּרְכֵּץ אוֹיֵב Exod. 15. 6, (ta droite) brise l'ennemi; יַיִּרְצָצוּ יָרִרוּצָצוּ אֶדר בְּנֵי רִשְּׁרָאֵל Jug. 10. 8, ils affligeaient, accablaient et opprimaient les enfants d'Israel.

שני Trembler, être ébranlé, faire du bruit: אָרָץ רָפָשָׁ Jug. 5. 4, la terre a tremblé; אָרָץ כִּשְּכִוֹכְיּ Is. 13. 13, la terre tremblera hors de sa place, c.-à-d. sortira de sa place, de ses fondements; רְבָשׁׁׁ שְׁכִים Joel 2. 10, les cieux tremblent, sont ébranlés; רְבָשׁׁׁ יִרְיִּ שַּׁׁ Ps.72.16, son fruit fera un bruit, murmurera, comme (les arbres) du Liban (tant le blé sera haut).

Niph.: יְרְשָׁשׁׁח תָאָרֶץ Jér. 50. 46, la terre a été ébranlée, épouvantée.

Hiph. Ebranler, faire trembler, faire bondir: אָרָץ, הְּהְשָּהָה Ps. 60. 4, tu as fait trembler la terre; הַלְּבָּר Agg. 2. 7, j'ébranlerai tous les peuples, je les épouvanterai; הַיִּרְיבִּישָׁ Job 39. 20, est-ce toi qui lui fais faire du bruit comme (une nuée) de sauterelles, ou: qui le fais bondir comme les sauterelles?

אָלְּקָּא Guérir, rétablir, assister, pardonner, consoler (v. I הַּבְיָר): מְּתַּצְּתִּי וַאֲנִי וַאָנִי (v. I הַבְּיִר): אָרָפָּא טַּרְיּם בָּעָרְיִּבְּיִּלְּאָ Deut. 32.39, je blesse et je guéris; p. Gen. 20. 17, et Dieu guérit Abimélech; avec le datif: Dieu guérit Abimélech; avec le datif: אָלָהְיִם אָּתִּדְאַבִּינֶּכְּלְּבְּיִּ רִיּמָא נָא לָהְ Nomb. 12. 13, guéris-la, je te prie; הְנִי רִּמָא לֶּךְ II Rois 20. 5, je vais te guérir; הַלְּאִר (Gen. 50. 2, les médecins; impers.: אַרְיָּאָר וֹדְּנָיְ בַּעָּרְיִּ בְּעָר לִּוֹ sera guéri (il guérira); au fig.: בּיַבְיּאַ אַר־אַרְבָּר וֹן II Chr. 7. 14, je guéri-

rai leur pays, je lui rendrai son ancien éclat, sa prospérité; בְּיְמָיָבֶא לִּיְמְיָבָא Osée 7.1, lorsque je (voulais) guérir Israel; קַּמְאַיִּרְ יַבְּי Jér. 17. 14, ô Éternel, guérismoi, assiste-moi! בּיְמָאָר בָּיְמָא Osée 14. 5, je guérirai, pardonnerai, leur défection; יְמָאָר נַיְמָא רַשְּׁר בִּינִי Mon âme, pardonne-moi (car j'ai péché contre toi); אָלָי אֵל Job 13. 4, des médecins sans valeur, de mauvais consolateurs; בּיִר לֵב לַר רַבּיר לַר לַר. Il guérit, console, ceux qui ont le cœur brisé.

Niph. pass.: Étre guéri; neutre, guérir, être pardonné: paguérir, être pardonné: tév. 13. 37, la teigne est guérie; בּיָלָּשְּׁתְּלֵּבְּע לֹאַר 14. 48, la plaie s'est guérie; אֲשֶׁר לֹאַר 14. 48, la plaie s'est guérie; מְּבֶּל לְּאַרְ מַאַר בּיִלְּבּי בּיִבְּיִם Deut. 28. 27, (des maladies) dont tu ne pourras pas guérir; בּיִבְּיִם Ez. 47. 8, les eaux seront guéries, c.-a-d. redeviendront douces, salutaires; בְּיִבְּאַרְּלָנִיּ [Ez. 53. 5, nous avons été guéris (exact. le mal a été guéri pour nous), Dieu nous a pardonné.

Pi. 1° Rétablir, panser, guérir, rendre sain: יְרַיְבֵּמָּא אֶּהִימְיִבְּח דֵּיִ Rois 18. 30, il rétablit, répara, l'autel de l'Éternel; יַבְּמָאוּ אֶּהִישְׁיִבְּע Jér. 6. 14, il pansaient les plaies (de mon peuple); בְּיִבְמָּא יִּבְּיִבְּע לֹאִירְפַּאַתְּטְ Ez. 34. 4, et vous n'avez pas guéri la (brebis) malade; יִשְׁאַרִי לַבְּיִם יְאָאַרִי לַבְּיִם יְאָאַרִי לַבְּיִם יְאָאַרִי לַבְּיִם יְאָאַרִי לַבְּיִם יִאָּאַרִי פּאַרִי לַבְּיִם יִאָאַרָּן II Rois 2. 21, j'ai rendu ces eaux saines. — 2º Faire guérir : יְבַשָּא יְרַפֵּא יִבְפֵּא cod. 21. 19, et il doit le faire guérir, c.-à-d. payer tout ce que coûtera la guérison.

Hithph.: לְּתִּחְרַמֵּא II Rois 8. 29, pour se faire guérir. (Cette racine change aussi avec II רָמָה, v. הָטָה subst., II מַּרְמַא II וו מַרְמַא Pi.)

תְּלָהְ m. (rac. אַבָּק, mais dans le sens de II הָפָּח), usité seulement au plur. בְּמָאִים Les ombres, les morts: בְּמָאִים בְּפָאִים רְבָּאִים Ps.88.11, les morts vont-ils ressusciter et te louer? בְּמָאִים רְנִיּחָ Prov. 21.16, il demeurera dans l'assemblée des morts (dans l'enfer); Job 26.5, les choses

mortes (la semence qui paraît morte sous la terre) sont engendrées, se forment; selon d'autres: des géants (des formations gigantesques) se forment, sont engendrés (v. קַּמָּאִים); ou: des géants sont dans l'angoisse, gémissent (v. צַּהָּיִם).

אָלְּדְי et דְּלְּדִי n. pr. 1° Le chef d'une race de géants: לְּדִילְּדִי I Chr. 20. 8, (ceux-ci furent nés) à Rapha, ou : au géant; בִּילְדִי דְיִנְשָׁא 20. 4. et בְּילִדִי דְיִנְשָּׁא II Sam. 21. 18, les descendants de Rapha ou de la race des géants (v. Rapha, fils de Benjamin, I Chr. 8. 2. — 3° Beth-Rapha, fils d'Esthon, 4. 12.

רְפָּא הַ (רְפָּא , seulement plur. Les remèdes : רָפָּא הַרְבְּיחִי רְקָאוֹת , keri Jér. 46. 11, en vain tu multiplieras les remèdes.

י רְפּוּאָה f. Guérison : יְפּוּאָה une guérison parfaite, Rituel.

רְּמְאוֹר הְיִה לְשְׁהֶךְ f. Santé, force : רְמְאוּר הְיִה לְשְׁהֶךְ Prov. 3. 8, cela sera la santé pour ton nombril, cela augmentera la force de tes nerfs.

תְּלְּאִים m. pl. (v. אַדְּיֻ n. pr. 1°). Les Raphaim ou Raphaites, une race de géants dans le pays de Chanaan, Gen. 14. 5, «les Raphaites dans Asteroth-Karnajim»; Deut. 3. 11, «Og, roi des Basan, était resté de la race des géants » (de ce pays); 2. 11, «les Emims aussi sont regardés comme des Raphaim (des géants), de même que les enfants d'Enak ».

לְּאֵלֹיְ (Dieu le guérit) n. pr. Raphael, fils de Semayoh, I Chr. 26.7; 'l'ange Raphael.

לְּרָתֶּד תְּרֹדְץ צְלֵּרִימִים Job 41. 22, il couche, répand, tout ce qui est aigu, piquant, sur le limon; ou : il est couché, il repose dessus comme sur la vase; d'autres traduisent : il se repose sur l'or (v. תְּרִדְץ).

Pi. Préparer le lit : יְצֵּיְּצֶּי Job 47.13, j'ai fait, préparé, mon lit (dans les ténèbres); קַּמְּרִּיִּנִי מַתְּמִּיּוֹיִם Cant.2.5, couchez-moi, préparez mon lit près des pommes ou des pommiers; selon d'autres: fortifiez-moi avec des pommes ou par leur odeur.

I אַרְּטָּח שְׁבְּרָיתָה (v. רְּמָּא Ps. 60. 4, guéris ses brisures; יְיָדֶר הְּרָפָּרָא Job 5. 18, et ses mains guérissent (la plaie qu'elles ont faite).

Pi.: נְיְרַפּוּ אֶת־שֶׁבֶּר מַּח־צַּיִּדִי Jér. 8. 11, ils pansaient les plaies de la fille de mon peuple.

עניבת (fut. בַּבְּה Décliner, se désister, s'affaiblir, être sans force, perdre courage: הַּנָּח רָפָּה חָיוֹם Jug. 19. 9, considérez que le jour décline; בירה פשט Exod. 4. 26, il se désista de lui, c.-à-d. le laissa, cessa de le poursuivre; רָדָפּוּ יִדֵיחָם מִּן־חַוּגְּלָאכָּח Néh. 6.9, leurs mains se désisteront du travail (le cesseront); וַאַל־יִרְפּוּ יִדֵיכָם Il Chr. 15.7, et ne laissez pas vos mains s'affaiblir, se relacher (dans le travail); וצל־פֵן כֵּל־יְדֵים אִרְמָּרנָת Is. 13. 7, c'est pourquoi toutes les mains seront sans force, languissantes, c.-à-d. on perdra tout courage; וְרַפוּ יַרֵירוּ Jér. 50. 43, et ses mains sont demeurées sans force (il a perdu courage, il a été épouvanté); בְּמָתֵה רַשְּמֵל Jér. 49. 24, Damas a perdu courage; וַחֲשָׁשׁ לָּחָבָח יִרְפָּח Is. 5. 24, et (comme) le chaume décline, c.-à-d. est dévoré par la flamme; ou trans.: comme la flamme dévore le chaume.

ווא Exod. 5. 8, ils sont relachés dans le travail, paresseux (v. vers. 17).

Pi. Baisser, relacher, affaiblir, décourager: תְּלְפֶּרְנֶת בַּנְפֶּרְנֶת Ez. 1. 24, 25, ils laissaient tomber, baissaient, leurs ailes; אַפְּרְכֵּם רְפָּת Job 12. 21, il relache la ceinture des puissants, c.-à-d. il affaiblit leur force; אָדִירָה אַרִירָב Jér. 38. 4 (pour מְבַּפָּת), il affai-

רפה blit les mains (des guerriers), il les

décourage.

Hiph. (fut. הַבָּק et הְיָרָ) Retenir, retirer, abandonner, laisser, interrompre, quitter: תַרָם יַדָה II Sam. 24. 16, retiens la main, c.-à-d. cesse de ravager; אַל־הֶּרָף יָדִיף מֵצְבָּדָיף Jos. 10.6, ne retire pas tes mains de tes serviteurs, ne les abandonne pas; בַּוֹרָפֵּה כְּיַבֵּוֹנִי Jug. 11. 37, désiste-toi de moi, relachemoi, laisse-moi aller (pendant deux mois); מַאַטָּר אַרְפָּּדָן Néh. 6. 3, pendant que je laisse (le travail), que je l'interromps; ירפון ויי Deut. 4. 31, (Dieu) חם t'abandonnera pas; הַרְפוּ וּרְענּי Ps. 46. 11, arrêtez-vous, restez en repos, et considérez; הַרָּם וְאַנִּירָה לָּה I Sam. 15. 16, arrête (ce que tu veux faire), c.-à-d. attends, et je veux te dire; אַרְקָּטי וְלֹא אַרְפָּטי Cant.3.4, je l'ai saisi, arrêté, et je ne le laisserai point aller, je ne le quitterai pas.

#ithp.: צַר־אַנַת אַחָם מְתְרַפִּים Jos. 18. 3, jusqu'à quand vous montrerez-vous paresseux, lâches, hésiterez-vous? יבְּמְלֵאבְתוֹ Prov. 18.9, celui qui est mou, lache, dans son ouvrage; דר ביום צרח ביום צרח 24. 10, si tu t'abats, te décourages, an jour de l'adversité,

de l'affliction.

תַּבְּהַ n. pr. 1º Rapha, ou géant (v. רָּפָא n. pr. 1°). — 2º Raphah, fils de Benah, I Chr. 8. 37 (le même est appelé רְפֶּרָח 9. 43).

רָפָּה adj. (rac. II רָפַּה). Las, découragé, faible: וּרְפַּח רַרַיִם II Sam. 17. 2, et (qu'il est) las, faible, des mains, c.-a-d. sans force; רַרֵיִם רַפוֹת Is. 35. 3, Job 4. 3, les mains faibles, lasses (la faiblesse, le découragement); אחותים faiblesse, le découragement תרְמָּח Nomb. 13. 18, s'il (le peuple) est fort ou faible.

Nibi (le guéri) n. pr. Raphou, père de Palti, Nomb. 13. 9.

חַבָּין n. pr. Rephah, fils de Beriah, I Chr. 7. 25.

רַפְּיָרָה. (rac. בַּמָּי). Lit de repos: במידהו וחב Cant. 3. 10, son lit de repos était d'or; selon d'autres: le fond, la base, ou le dessus, l'impériale de la litière (v. vers. 9).

ח רְפִּירִים n. pr. d'une station dans le désert, Rephidim, Exod. 19. 2.

וְפַּיָה (Dieu le guérit) n. pr. m. 1° 1 Chr. 3. 21.—2° 4. 42.—3° 7. 2.— 4° 9. 43 (v. בַּמַה n. pr. 2°). — 5° Néh. 3. 9.

רְפִיוּן m. (rac. II רָּמָּה). Affaiblissement : מֵרְמִּרוֹן יְדָיִם Jer. 47. 3, par l'affaiblissement des mains, c.-à-d. par. découragement, peur (v. רָמַּה).

וַפַּט (ע. סבֶיַ) Fouler : שַּׁפַּיל Pouler בּפַּ בתרחם Ez. 32. 2, et tu foulais leurs fleuves, tu troublais les flots en les foulant; בְּרָלֵיכֵם הַרְפֹשוּרְ 34. 18, vous foulez, troublez (le reste), avec vos

Niph.: מַלְרֵן נְרָפֵּט Prov. 25. 26, une fontaine troublée (par les pieds).

Hithp.: לֵהְ תְתְרֵפֵּס Prov. 6.3, va, prosterne, humilie-toi; selon d'autres: hâte-toi, mets-toi en mouvement; אַרָבָּעִר־כָּטָף Ps. 68. 31, qu'il פּתּבַיַּמּס בְּרַצִּי־כָּטָף prosterne avec des fragments, des pièces d'argent, c.-à-d. (jusqu'à ce que chacun d'eux) se soumette et offre un tribut; selon d'autres : qui foule les autres aux pieds, ou : qui se laisse fouler aux pieds, qui se laisse humilier, pour des pièces d'argent (v. ביץ).

רַפַּׁם chald. Même signif. : יְּשָׁאַרָא בּרַגְלַיה רַפְּטָת Dan. 7. 7, et elle foulait aux pieds, écrasait de ses pieds, ce qui restait.

וֹלְםְּחֹוֹת f. plur. Radeau : יּנְבִראַם לְּהָ ון בְּמְּלֹרוֹת II Chr. 2. 15, et nous ferons conduire (ces arbres) vers toi en radeaux; formé de רָמֵר être étendu, סע d'origine étrangère (I Rois 5. 23, on lit à la place לְבָרוֹת).

ๆอิวุ (v. ธุรา).

מְתְרַפֶּקֵת צֵל־: .. Appuyer. Hithp הֹדֵה Cant. 8. 5, (celle) qui s'appuie, est appuyée, sur son bien-aimé.

רָפַע (v. פַּדָּע).

יָפֶשׁ וָטִים: Is. 57. רֶפֶשׁ וָטִים Is. 57. 20, la vase et la boue (de la mer).

יְאֵדן בֶּקֶר בֶּרְפָּרִים: m. pl. Étables: יְאֵדן בָּקֶר בֶּרְפָּרִים Hab.3.17, et il n'y aura plus de bœufs dans les étables (sing. רֶפֶּר).

וות Fragment, pièce; pl.: בְּתֵּבִּי־כָּטָּת Ps.68.31, avec ou pour des fragments, lingots, pièces d'argent (de בְּיַיִי); selon d'autres: avec ou pour des dons, gratifications d'argent; de בְּיֵּית Pi. (v. le même exemple à בַּיִּים Hithp.).

רְנְץ m. part. Courrier (v. רוּץ).

אַרָּדְ 1° Courir (v. רַדְּץ): אַנֹּאֵי מְּיַתְּיִיּוֹת בְּצֹּוֹא בּוֹבּי בּבּיא Ez. 1. 14, inf., et les animaux de courir et de revenient, couraient et revenaient.— 2° Recevoir favorablement (עָבָּיִרְיִּ אֶרְנֶּבְּיִרְיִּ בְּעִרְנָּיִרְיִּ בְּעִרְנָּיִרְיִּ בְּעִרְנָּיִרְיִּ בְּעִרְנִי בְּעִרְנִי בְּעִרְנִי בְּעִרִּי בְּעִרְנִי (רַבְּצִּרִיִּר), et je vous recevrai favorablement, je serai réconcilié avec vous.

לְּמֶח תְּוֹבְאָרוּן תָּוִרִם Ps. 68.17, selon les uns, comme לְּמֶח תְּוֹבְאָרוּן הַיִרִים; pourquoi, montagnes, sautez-vous, tremblez-vous? selon d'autres: pourquoi regardez-vous (Sion) avec envie, jalousie, malice?

לְצְׁה (fut. נֵירֶץ, יִרְצֶּח 1° Se plaire, mettre sa complaisance, trouver plaisir, recevoir favorablement, vouloir, aimer: רוֹצֵח רֵי בְּעַמוֹ Ps. 149. 4, Dieu se platt en, met sa complaisance dans נְּמְנִשׁר ; פֿאַרָּח נַמְּנִשׁר Is. 42. 1 (sousentendu in), (mon élu) dans lequel mon ame a mis sa complaisance, son affection; בְּמִרחֵם יִרְצֵר Ps. 49. 14, (leurs enfants) se plaisent à leurs paroles, à suivre les conseils, les ordres, de leurs pères; avec l'accus.: רָצוּ צֶבֶנֶיךָ Ps. 102. 15, tes serviteurs trouvent, ont plaisir à ses pierres ; וַיַר לֹא רָצֵם Jér. 14.10, et Dieu ne les a pas regardés avec complaisance, ils ne lui sont pas agréables; נְתִּרְצֵנִי Gen. 33. 10, et tu m'as reçu favorablement; עוֹלָה לֹא הִרְצֶה Ps. 51. 18, tu n'as pas les holocaustes pour agréables ; ילא־יֹסִים לִרְצוֹת עוֹד Ps. 77. 8, (est-ce qu'il) ne (nous) sera plus jamais favorable? suivi de :: עם־אַלּדִרם Job 34. 9, quand il se platt en Dieu, qu'il s'attache à lui; selon d'autres: quand il court, marche, avec Dieu (dans sa voie, comme יְהַיִּיְץ יִצְּמּוֹ (רְּדִּץ Ps. 50. 18, tu consentais à être avec lui, tu te plaisais avec lui; ou: tu courais avec ou après lui (ע. יְבִין אָנְיִין Ps. 40. 14, qu'il te plaise, Eternel, de (veuille) me délivrer; part. pass.: יְרָבֵּי אָדָיִר 33. 24, qu'il soit agréable à (aimé de) ses frères; יְבַבּי לְּרֹב אֶדָיִר Esth. 10. 3, et aimé de la multitude de ses frères.

Niph. 1º Passif de Kal 1º. Étre reçu favorablement, agréé: בְּרָבְּוֹ לְּלְרְבָּוֹ Lév. 22. 27, il sera reçu favorablement comme sacrifice; זְּלְיִבְּי לֹּוֹ בִּיִי 1. 4, elle (l'holocauste) sera reçue, agréée de Dieu pour lui (en faveur de celui qui l'offre); בּלְבֵיר לֹא רֵיבְיוֹ 1. 22. 23, mais il ne sera pas reçu favorablement pour (s'acquitter) d'un vœu. — 2º Passif de Kal 2º: בִּיבְיִוֹ עִינִים עִינִם (Lév. 2º Passif de Kal 2º: בְּיבָיוֹ מִינִם עִינִם (Lév. 2º Passif de Kal 2º: בְּיבָיוֹ עִינִם (Lév. 2º Passif de Châtiment de son iniquité a été payé, acquitté, qu'elle a expié ses crimes.

Pi.: בָּיֵלִים Job 20. 10, ses fils chercheront à plaire aux pauvres, apaiseront les pauvres (en leur rendant leurs biens).

Hiph.: נְתִּלְצָּח צֶּּת־בְּשֶׁבְּחֹתֶדְ Lév. 26.34, et (le pays) payera ses temps de repos, s'en acquittera en se reposant (v. Kal 2°).

Hithp:: וּבְּמֶּח יְחְרֵמֶּח זָה אֶּלֹ־צְּרֹנְיִר I Sam. 29. 4, et par quel (autre) moyen se rendra-t-il agréable, cherchera-t-il de plaire a son maître? י תְּבָּיִה Rituel, celui qui s'apaise, qui se montre clément, miséricordieux.

וויצין m. (rac. רצה). 1°Complaisance, contentement, agrément, faveur, joie, plaisir : רָצוֹרְטֶלֵהְ Prov. 14. 35, (un serviteur intelligent obtient) la complaisance, le contentement, du roi; לותיבם לא לרצון Jer. 6. 20, vos holocaustes ne sont pas à mon agrément, חם me sont pas agréables; לרצון לחם לקני בי Exod. 28.38, pour leur (attirer) le contentement, la grâce, devant Dieu, pour que Dieu leur soit favorable; לָרַצֹּיָבֶם Lév. 19. 5, pour votre faveur, pour vous attirer la faveur de Dieu; אַרַצוֹּט ממימי דַרָה Prov. 11. 20, et cenx dont la voie, la conduite, est simple, innocente, (sont ou font) sa joie, ses délices; ילַקְתַּת רָצוֹן מְיֵדְכָם Mal. 2.13, et pour recevoir de vos mains un présent agréable, qui me fasse du plaisir. — 2º Volonté, désir, grâce, les effets de la grace : לַצְשׁוֹת־רָצוֹנְהָ Ps. 40. 9, de faire ta volonté; למיי רצוט 103. 21, qui exécutent sa volonie; יְצַמָּלות כְּרָצֹלוֹי Dan. 8. 4, il fit selon sa volonté, tout ce qu'il voulut; וּבַרָּצֹנַם Gen. 49.6, et dans leur volonté criminelle, leur impétuosité; ירָצוֹּטֹי Prov. 16. 15, et la grace, clémence (du roi); בְּעֵה רְצוֹן Is. 49. 8, dans un temps de grâce, où ma grâce leur est accordée; וּמַשְׁבָּיבַ לְכַל־תַוּ Ps. 145. 16, et tu rassasies toute créature vivante des effets de la grâce; selon d'autres : selon son désir, à sa satisfaction; שָּבֵע רַצוֹן Deut. 33. 23, (Nephthali) rassasie des effets de la grâce de Dieu, ou : selon ses désirs, jouissant de tout comme il le désire.

רְצְּיִן, Tuer, assassiner: תְּבְיִהְ בִּּיֹבְ Exod. 20. 13, tu ne tueras point; שְּבָּי הַבְּיִר Deut. 22. 26, et il lui ôte la vie, l'assassine; תְּבֵין part., celui qui fait un homicide involontaire, Nombres, chap. 35; ou un homicide volontaire, un assassin, Job 24. 14.

Niph. pass.: תְּאָבֶת תְּנְבֶּת Jug. 20. 4, la femme qui a été tuée; אֵרָצֵת Prov. 22. 13, je serai tué, assassiné.

Pi. Commettre beaucoup de meurtres : קר הומר דונית II Rois 6. 32, ce fils de meurtrier; אָרְמָּיִם רְרָשָּׁרְאָּ Ps. 94. 6, ils tuent, assassinent, les orphelins; מְּלְכָּם Ps. 62. 4, (jusqu'à quand) percerez, tuerez-vous? ou, selon Ben-Asser, אַרְבָּאָרְאָ Pou.: vous allez être tous percés, tués.

ראַרָּ m. Meurtre: יְחִימְבְּיִ הְצִּיְםְ Ps. 42. 11, avec un meurtre, c.-à-d. avec des douleurs mortelles, dans mes os; הַבְּיִם הְשִׁי הַיִּהְיּם בַּבְּיב 21. 27, d'ouvrir la bouche avec le meurtre, c.-à-d. de commander le carnage; selon d'autres: pour pousser de hauts cris (transposé de הַבַּיִ).

ערָצִע אָלינֶיו אָּיד-אָןט Percer: וְרָצֵע אָלינֶיו אָידיאָן Exod. 21. 6, son mattre lui percera l'oreille (v. יְצֵין).

קצין Paver. Part. pass.: אַרְבָּיּהְ Cant.3.10, son milieu, intérieur, était pavé, parqueté, avec amour (orné de tout co qu'il y a de plus précieux); selon d'autres: celui qui était au milieu (qui était dedans) brûlait d'amour.

אָרָן m. Charbon ardent; plur.: אָנְיּי I Rois 19. 6, un pain cuit sur des charbons ardents.

ነዩን n. pr. Reseph, ville conquise par les Assyriens, Is. 37. 12.

ገታሂገ n. pr. Rispah, fille d'Ajah, concubine de Saül, II Sam. 3.7.

רְצַלּ. (fut. רְרִדּץ, רְרִדּץ, pour רְבָּלּי, v. רְבָּץ, Froisser, casser, briser, écraser, opprimer: אָבָר Is. 42. 3, (il ne brisera pas) un roseau déjà cassé, froissé; אָרְץ נְּרִדּר; Ps. 18. 30, je brise, j'enfonce, la troupe (ou, de בְּרִר ; je cours après, je poursuis); אַרִיבְּיִר רָצוֹרְי I Sam. 12. 3, qui est-ce (y a-t-il quelqu'un)

que j'ai opprimé! קריצצור אָבְרוֹנְים Amos 4.1, (vous) qui écrasez, opprimez, les pauvres; דְצוֹנִים Is.58.6, les opprimés, les esclaves; קַּרָרְעָ גְּלֵיח חַיָּנִים Eccl. 12.6, (avant que) la coupe d'or se casse.

Niph.: יְנֶיֹץ תַּוּלְנֵל Eccl. 12. 6, (et avant que) la roue se rompe; בּרִיץ בַּנִלְנֵל Ez.

29. 7, tu te romps.

Pi., comme Kal: אָהָּתְרְאִנְּהְרָאְנְהְילְרָּהְן Ps. 74. 14, tu as brisé, écrasé, les têtes de Léviathan; נירַצֵּץ אָפָא מִרְ-חָעָם II Chr. 16. 10, Asa opprima (ou tua) plusieurs d'entre le peuple.

Po.: יְרִיבְּצֵּוּ אֱח־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jug. 10. 8, et ils opprimaient les enfants d'Israel.

Hiph.: יַמִּיִץ אֱח־גַּלְנָּלְּמוֹי Jug. 9. 53, et

elle lui brisa, enfonça, le crane.

Hithp.: יַרִּרְבְּצֵבּי חַבְּנִים Gen. 25. 22, les enfants se poussaient, s'entre-choquaient (dans son sein) (v. רוץ).

Pī adj. (rac. מבן). Mince, maigre; seulement plur. fem.: דְרַשְּׁה הַיִּשְׁר Gen. 41. 19, et seul הַיְּבֶּשׁר vers. 20, 27, (des vaches) décharnées, maigres.

Pl adv. de restriction. Seul, seulement, ne - que, vraiment, sans doute: בק-עוג Deut. 3. 11, Og (roi de Basan, était resté) seul (de la race des géants); בק אַתְכָם יָדַעְתִּי Amos 3.2, je n'ai connu, choisi, que vous; רַק לַאַנִשִׁים חַאֵּל Gen. 19.8, seulement (ne faites pas de mal) à ces hommes-là ; אַרן בָּאָרוֹן דַם II Chr. 5.10, il n'y avait dans l'arche que (les deux tables); בַּק בְּצֵיָּה Jos. 11. 22, sculement, ou excepté, dans la ville d'Aza; רַק חַיָּשֶׁר I Rois 14.8, (de faire) seulement ce qui est juste, de ne faire que ce qui est juste; רַק עַם־חָכָם וְנָבוֹן Deut. 4.6, un peuple (seulement, c.-à-d.) vraiment sage et intelligent; בַּק אֵין־יִרְאַת אַל דִים Gen. 20. 11, sans doute, il n'y a point de crainte de Dieu (en ce pays).

רִים Vide (v. ביק).

ק'ת (rac. רְפֵק). Salive, crachat: אַר מָּה (אַרְּקְּלְכוּ רֹיִם Job 30.10, ils ne retiennent pas lecrachat (devant mon visage), ils me crachent au visage; רָתִּר 7.19, ma salive.

בְקַר (fut. יְרָקַב Pourrir: בַּץ לֹא־יִרְקַב)

Is. 40. 20, un bois qui ne pourrisse point; יְשֵׁמ רְשָׁצִים יִרְקָב Prov. 10.7, mais le nom des méchants pourrira (comme eux), il sera vite oublié.

קקב עצמות פנאת פנאת חומים. Prov. 44. 30, l'envie est la pourriture des os; יבוא רָקב בְּעַבְּה Hab. 3. 16, la pourriture, c.-à-d. l'exténuation, pénètre dans mes os (par la peur ou la faim, v. vers. 17); וווא עָרָקב וְבָּלָּה Job 13. 28, et lui (l'homme, le corps de l'homme) est consumé bien vite, comme une chose pourrie, comme un bois pourri.

לְבֶּץ רָקְבוֹן: m. Pourriture: לְבֵץ רָקְבוֹן Job 41. 19, comme du bois de pourriture, du bois pourri.

קבר בקר בקר בקר Danser, sauter: יצח בקר בכו. 3. 4, et un temps de danser, de sauter de joie; הְרְקרוּ בְאֵלִים Ps. 114.6, (pourquoi, montagnes) sautez-vous comme des béliers?

Pi. Danser, sauter, courir: בְּמְּרִרִּים Is. 13. 21, et les satyres, ou les diables, y feront leurs danses; Job 21. 11, et leurs enfants sautent (en jouant); אַבְרָבְּרִי יְבַשְּרוּן Nah. 3. 2, et le chariot qui court, roule très vite.

Hiph.: פורקדים קמו־ענל Ps. 29. 6, (il) les fait sauter, bondir, comme des veaux.

קריבית (rac. אָרֶסְים). 1° Tempe: יְרַיְּבֶּית יֹחים Jug.4.22, et le clou était (encore) dans sa tempe. — 2° Joue: בְּמָרֵהְ Cant. 4. 3, 6.7, ta joue.

וקלן n. pr. d'une ville appartenant la tribu de Dan, Rakkon, Jos. 19.46.

חף Composer, preparer un onguent, un parfum: איש אָשֶׁר יִרְקַח כְּּמֹ־ינוּ Exod. 30. 33, quiconque en composera de semblable (une huile d'onction semblable); בַּצַשֵּׁח רוֹקַח Exod. 30. 35, l'ouvrage d'un parfumeur.

Pou. part.: מֵּלְמָּוִדִּם II Chr. 16. 14, (des aromes) mêlés, composés (selon l'art des parfumeurs).

Hiph.: הַנְּקְמָת חַבֶּיְק Ez. 24. 10,

inf. ou impér., et assaisonner, ou : assaisonne la viande, apprête, achève bien, la cuisson.

קָּקָת m. Parfum: מְיֵיֵן הֶרֶפָת Cant. 8. 2, du vin mêlé de parfums.

תְּרְיָרְכְּמְיִרם . Parfumeur; plur.: בְּרְיָרְכְּמְיִרם . Néh. 3. 8, fils d'un des parfumeurs; fém. plur.: מְּרְיִרְבְּאָרִי I Sam. 8. 13, (il prendra vos filles) pour en faire des parfumeuses; selon d'autres: des servantes; d'autres traduisent aux deux endroits: des pharmaciens.

וַקְּרִים m. pl. Onguents: יַּמְרָיָרָ Is. 57. 9, et tu as augmenté, ou prodigué, tes onguents, tes parfums.

ערָקי, m. (rac. רְקִעְ בָּאָרָים. Étendue, extension, spécial. l'étendue du ciel, le firmament: יַּיְקִרָא אֵלְוֹים לְּיָקִרְעַ שְׁפִים Gen. 1. 8, Dieu donna au firmament le nom de ciel; aussi: הַּרְקִרַעַ דָּיָאָפִים 1. 14, au firmament du ciel; בְּרְקִיעַ דָּיִּא Ps. 150. 1, (louez-le) dans le firmament où sa force réside, éclate; selon d'autres: dans l'étendue de sa force.

ק"ק, m. (rac. הָבֶּק). Tourteau, gâteau fort mince: יְבָקיק אָדָה Exod. 29. 23, et un tourteau, gâteau; הְבָּקיק מָּבָה 29. 2, et des gâteaux fort minces, sans levain.

Pou.: רַפְּמְהִי בְּתַּחְתִּיוֹת אֶּרֶץ Ps. 139. 15, (lorsque) j'ai été tissé, brodé, c-à-dformé de matières diverses, (comme) au fond de la terre, c.-à-d. dans le sein de ma mère.

P.7. n. pr. 1° Rekem, ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27. — 2° Rekem, un des rois des Madianites, Nomb. 31. 8. — 3° Rekem, fils de Hebron, I Chr. 2. 43. — 4° Rekem, fils de Sares, 7. 16.

לְּכָּהְ רָּ. (ע. בְּבָּיְרָ הָּ. Broderie, tissu de diverses couleurs: הַבְּבָּיִר וְרַבְּבָּה Ez. 16. 13, et de la soie, et de la broderie (des étoffes brodées), de diverses couleurs; בְּבְּבִיר רִּמְבִּיר 16. 18, tes vêtements brodés ou tissés de diverses couleurs; plur.: בְּבְבִי רִּמְבִּירִם Ps. 48. 16, en habits brodés; duel: בְּבְבִיר וֹן וְתַבְּבִיר נוֹן עוֹם אַנְיבָּי בּעַרְ בַּבְּבִיר בּעָבְּיבִיר לוֹ חָבְּבְּבִי בּעַבְּר בּעַבִּי בּעָבְּיבִיר בּעַבִּי בּעַבְּר בּעַבִּי בּעַבְּיבִי בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבִּי בּעַבְּר בּעַבִּי בּעַבְּר בּעַבִּי בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבְּר בּעַבִּי בּעַבְּר בּעַבְר בּעַבְּר בּעבִר בּעבְּר בּעבּר בּעבְר בּעבְּר בּעבְר בּעבְּר בּעבִר בּעבּר בּעבּר בּעבְר בּעבּר בּעבְּר בּעבְר בּעבּר בּ

Pi. Étendre une lame, l'amincir, l'aplatir : נְיִרְקְשָׁנּ אַח־פַּוּר חַזְּיִרָּכ Exod. 39.3, ils rendirent les lames d'or fort minces, ou : ils firent, battirent, les feuilles d'or; בְּיִרְיִּרְעָנִינּ יְרַקְעָנִינּ Is. 40. 19, (et l'orfévre) couvre (la statue) d'or mince, d'une feuille d'or.

Pou.: בֶּטֶתְ מְרָשָׁת Jér. 10. 9, de l'argent aminci, réduit en lames.

Hiph. Etendre: מַּרְקִיעַ עָּמֵּי לְּשְׁחָקִים Job 37. 18, as-tu étendu avec lui (l'as-tu aidé à étendre) les nues, les cieux? (v. 57°).

רַקּצִי מַחִים: m. pl. Éteudues: רָקָצִי

Nomb. 17.3, des lames bien étendues, réduites en feuilles.

רָקִק Kal inusité. Rendre mince, plat; de la רְקִים, בְּקִים et בַּן adj., peut-

etre aussi py adv.

Hiph. 1° מְפִרט חוצוֹת אַריבְער Ps.18.43, je les aplatirai, foulerai aux pieds, comme la boue des rues (ע. דְּבֶע Ps.18.43, v.le même exemple אַ רִבּירִיםְ דִינָּגְי Lév. 15.8, et si l'homme qui souffre de la gonorrhée crache, jette de sa salive (sur un autre qui est pur); de là ph.

n. pr. d'une ville appartenant a Nephthali, Rakkath, Jos. 19. 8 (Tiberias on Sephoris?)

לש Pauvre (v. לש).

ישָאין Puissant: שָׁדֵּין רַשָּׁאִין Aboth, ils sont puissants, ils (en) ont le pouvoir (ע. רְשִׁיוֹן te יְשׁאַר.).

Pouvoir, puissance, רְשׁוּת et רְשׁוּת Pouvoir,

permission, Aboth.

בְשִׁית Commencement (v. בַאשִׁית).

קשׁכ Marquer, écrire. Part. pass.: מָּבְּרֶב אֲמָה Dan. 10. 21, ce qui est marqué, écrit, dans l'écriture de la vérité.

בְּיִלְיֵם chald. Écrire, signer: בְּילְבָּא בְּיִרְבָּא דְנָת רְשִׁים Dan. 6. 9, et signe l'écrit, l'édit; קרְבָּא דְנָת רְשִׁים 5. 24, et cette écriture fut tracée, ces paroles furent écrites, tracées.

 Ps. 18. 22, je ne me suis pas éloigné de mon Dieu par l'impiété, en faisant ce qu'il a défendu; ou : je n'ai pas commis d'iniquité, d'infidélité, contre mon Dieu; אַפּרָיָּהָיָּהָ Job 10. 15, si j'ai été méchant, impie; ou : si je suis coupable.

Hiph. 1° Troubler, agiter : יָרוּא יָשָׁיקט וְמִר רֵרְיָּשֵׁעֵ Job 34. 29, s'il donne la paix, qui agitera, troublera (les hommes)? וּבְכֹל אֲשֶׁר־יִשְּׁמָה יַרְשִׁיעַ 1 Sam. 14. 47, et de quel côté qu'il tournât (les armes), il troublait, répandait la terreur; selon d'autres : il châtiait (les ennemis), il les vainquait. — 2º Intrans., comme Kal 2º. Commettre l'iniquité : וַיִּוּרְשַׁיִּענוּ Dan. 9. 5, nous avons commis l'iniquitė ; רעא דור שיע לַצְשׁוּח II Chr. 20. 35, il a fait des actions impies; trans.: וּפֵרְשִׁיעֵי בְרִית Dan. 11. 32; ceux qui trahissent l'alliance, les prévaricateurs de l'alliance. — 3° Déclarer coupable, criminel, condamner: צָּשֶׁר יַרְשִׁישִׁן אֵלֹדְוּים Exod. 22. 8, celui que les juges condamneront ; וַיַּרְיָשִׁישׁר אַר Job 32. 3, (et de ce) qu'ils avaient (cependant) condamné Job.

עָשֶׁי, adj. (fém. רְשָׁשֶׁי,). 1° Agité, inquiet, méchant, injuste, inique, impie: וְרָיְלָשׁיִים בַּיָם וְגְרָשׁ Is. 57. 20, mais les méchants sont comme une mer toujours agitée; שַׁם רְשַׁיִּים חַיְרַלֹּוּ רֹנֵז Job 3. 17, c'est là que les agitateurs, les impies, cessent (d'exciter) le trouble; הַּהָּה באַדִּרק בֵּרְשֵׁע Gen. 18.25, et que le juste, l'innocent, soit (traité) comme le méchant, l'impie; בַּעַצָּח רְשָׁיִּים Ps. 1. 1, dans le conseil des impies ; מַבַּח רְשָׁיִנִים Is. 14. 5, le bâton des méchants, des peuples qui oppriment Israel; מָּדֵּרָכּה תַּלְשָׁעָת Ez. 3. 18, de sa voie impie. – 2º Celui qui a la mauvaise cause, le coupable, punissable: לא־־אַצִּהָּים רַשַּׁע Exod. 23.7, je ne justifierai, n'absoudrai pas le coupable ; אַל־הָשָׁע יַדְהָ יָבִדּר ָשָׁע 23. 1, ne prête pas ta main a celui qui a la mauvaise cause ; אַשָּׁר דַנָּשָּׁע רָשָׁע לַמַּוּת Nomb. 35. 31, qui est coupable de mort, qui a mérité la mort.

ער m. (avec suff. יְשִׁיצִי). Iniquité, crime, injustice, mensonge, impiété: יַהְשָּׁנָא רָשׁע Ps. 45. 8, et tu hais l'iniquite; אַלָּיִע אַרָ I Sam. 24. 14, des méchants vient le mal, le crime, c.-à-d. ils ne peuvent faire que le mal, le crime; אֹצְרוֹת רָשֵׁע Mich. 6. 10, les trésors (obtenus) par l'injustice, la violence; במאונר בשל Mich. 6. 11, avec une balance injuste, fausse; ਸਬ੍ਰੀ Prov. 8.7 (opposé à rox), fausseté, mensonge; plur.: סָפָּסָם Job 34. 26, il les frappe à cause de leurs crimes, de leurs actions impies; selon d'autres, plur. de יְלָשׁׁלֵי : comme des impies, ou : à la place des impies.

קשְלִי f. Méchanceté, iniquité, impiété, injustice, crime: בְּצֶרָת בָאֵשׁ רְשָׁשִׁ Is. 9. 17, la méchanceté ou l'impiété s'est allumée comme un feu; שְשֵׁי רְשְׁשָׁי Mal. 3. 15, ceux qui commettent l'iniquité; מְדֵי רְשְׁשִׁיזֹי Deut. 25. 2, selon son crime, son injustice.

רַשְּׁלְתַיִם (ע. פּישַׁן).

ישׁרְ m. Flamme, charbon ardent, éclair, fièvre, peste, (oiseaux de proie): רַשַּׁמֵּידַן רְשָׁפֵּר אֲשׁ Cant. 8.6, ses charbons sont des charbons de feu très ardents, ou: ses flammes sont comme les flammes du feu ; וּמְקנֵיתָם לָרְשָׁוּמִים Ps.78.48, (il livra) leurs troupeaux aux éclairs, au feu du ciel; רְשָׁמֵר־קְשָׁת 76. 4, les éclairs de l'arc, c.-à-d. les flèches; וּבְנֵי רָשָׁתְּ Job 5.7, selon les uns : et les fils de l'éclair, les oiseaux de proie, qui volent comme l'éclair; selon les autres: les fils du feu ou du charbon, les étincelles, « (comme) les oiseaux ou (comme) les étincelles (s'élèvent en l'air) »; אָלָחְמֵּר רֵשֵׁם Deut. 32. 24, et (ils seront) dévorés par la fièvre, la peste; selon d'autres : déchirés par des oiseaux de proie, de carnage.

רְשֶׁרְ n. pr. Reseph, fils de Beriah (ou fils de Rephah), 1 Chr. 7. 25.

שְׁשֵׁׁלֶ Kal inusité. Po. Détruire ou dépeupler : יְבִּצְּרֶיךְ Jér. 5.17,

(l'épée à la main) il détruira ou dépeuplera tes villes fortes.

Pou.: ਅਲ਼ਬਾ Mal.1.4, nous avons été détruits, ou (de ਲਾਜ) appauvris, pillés.

קיחוֹק m. (rac. בְּחֵיק). Chaine: מְּמֵּח Ez.723, fais, forge, la chaine; קוֹרָתוּך Ez.723, fais, forge, la chaine; plur.: מְּבַחּוּקוֹת תָּקב I Rois 6. 21, avec des chaines d'or, et קּבָּחּוּר, Is. 40. 19, et des chaines d'argent.

רְתְּקְירִי Kal inusité. Pi. Faire bouillir: רְתְּקִירִי Ez. 24. 5, exact. fais bouillir ses bouillons, c.-à-d. fais-la bouillir à grands bouillons, bien bouillir.

Pou.: מְצֵּר רְמְּדוּג Job 30. 27, mes entrailles bouillent, un feu brûle dans mes entrailles.

Hiph.: בַּרְמִית כַּפִּיר מְצוּלָת Job 41.23, il fait bouillir le fond de la mer comme un pot ou une chaudière.

רַתַּת m. L'action de bouillir, bouillon, bouillonnement, Ez. 24.5 (v. מָתַח Pi.).

רְחֹם חַבֶּרְבֶּבְת Attacher, atteler: רְחֹם Mich. 1. 13, attache le chariot aux coursiers, attelle les coursiers au chariot (fuis bien vite).

סְלְּח m. (fém. I Rois 19. 4, cheth., plur. רְחָבִים). Espèce d'arbrisseau, le genièvre ou le genêt: חַבָּה רְחָם אָדָר I Rois 19. 5, sous un genièvre, à l'ombre d'un genièvre; בַּחַבִּי רְחָבִים Ps. 120. 5, des charbons de genièvre ou de genêt.

רְּחְלֶּה n. pr. Rithmah, station dans le désert, Nomb. 33. 19.

רְתַּק Kal inusité. Niph. Etre rompu: ער אָשֶׁר לֹא־יַרָתַם Eccl. 12. 6 (cheth. יַבְיַם), avant que la chaîne d'argent soit rompue.

Pou. Etre lie, charge (de chaines): אָרְמְלְּבְּוּאָרִם (Nah.3.10, et tous les grands)

ont été liés avec des chaînes, chargés de chaînes.

רָּחְקוֹת f. pl. Chaines (v. pin).

לַנֵת אַפְרַיִם רְתֵּח : Terreur קּתַת מּבְיבָּר אָפְרַיִם הָתַח

Osée 43. 1, quand Ephraim parlait, (il répandait) la terreur; ou adv.: quand Ephraim parlait d'une manière terrible, imposante (il fut élevé, exalté, dans Israel).

2

שלין Sin אַדְיּי ne formait dans l'origine qu'une lettre avec של Schin, à savoir la vingt-et-unième lettre de l'alphabet. Comme chiffre ils signifient l'un comme l'autre trois cents. ש se permute avec les siffiantes; exemples: השָׁ פּנ הַ מַ agneau, בְּמֵי fouler, בַּמֵי ramper, בַּשֵּ fouler, בַּמַ cacher, בַּמַ et שָּבָי fouler, בַּמַ cacher, בַּמַ et בַּי rire (v. ם et צ), אַדְ levain, et בַּינַ pétrin, huche.

לאר לא יפיצא : M. Levain לאר לא יפיצא Exod. 12.19, il ne se trouvera point de levain (dans vos maisons).

רְשֵׁאֵיִר f. (inf. de אָטָיִ, avec suff. מְשֵׁאָרִיי; une fois into Job 41. 17). 1º Action d'élever : iniga Job 41. 17, lorsque (le léviathan) s'élève ; דַלֹא אָם־הַּיִּטִיב שָּׁאָת Gen. 4. 7, n'est-ce pas (ainsi), si tu fais, agis bien, élévation! c.-à-d. tu peux élever le visage (v. Job 11. 15); selon d'autres: (tu trouveras) le pardon (de tes péchés), ou : tu trouveras grace. — 🕿 Une élévation dans la peau, une plaie ou tache qui fait parattre la peau qui l'entoure plus haute, plus élevée : וְחַנֵּח מְצֵּת־לְבָנָת נָבעוֹר Lév. 43. 10, et qu'il y ait sur la peau une enflure ou une tache blanche (v.vers.3). — 3º Elévation, dignité: יחר שאר Gen. 49.3, la préférence en dignité (v. יְרֵה 4º); יולא שאחו תבעה אַתבם Job 13. 11, sa majesté (selon d'autres : son apparition) certes vous effrayera; יְשָׁמֵּשׁ מְשָׁמָשׁ ורשיים Hab. 1.7, la justice et la dignité, souveraineté, ou : les décrets, viendront, émaneront de lui (de ca peuple).

ישְׁבֵּי chald. m. plur. Les anciens : שָׁבֵּי הַוּוּרָיָאַ Esdr. 5. 5, les anciens des

Juifs; לְשֶׁבֵּיָא אָלַקְּי 5.9, a ces anciens (v. אַנּ hébr. et יַשָּׁרָבָּר).

קבְּרָה m. Grille; plur.: מְּבָרָה קבָרָח I Rois 7. 47, des rets, grilles, ouvrage de treillis, de réseaux (ע.שְׁבָרָה).

רפב, v. שְׁבְכָּה (rac. יְשֶׁבְּהָ, v. לְּכָבְּה יִתְּדִּשְׁבָּן Job 18.8, et il marche sur ou dans le filet, dans ses mailles; בְּיִלְישְׁבְּיִבְּח וְתְּדִּעְבָּה Il Rois 1.2, à travers la grille (d'une fenètre), la jalousie; בְּיִשְׁבְּבִיה Il Rois 7.42, pour les deux grilles, réseaux (aux chapiteaux des colonnes).

אַרְכָא Nom d'un instrument de musique (v. מַּרְכָא).

הַבְּשְׁ et הַבְּיִלְיה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Ruben, Sebam, Sebmah, Nomb. 32. 3, 38.

עַבעי (avec pause ישָׁבַע, fut. יִשְׁבַּע) Se rassasier, être rassasié, être saturé, dégoûté de quelque chose; וָאַכֵּל וְשֶׂבֶע Deut. 31. 20, il mangera et se rassasiera; rarement apaiser la soif: וְלֹאֹ ישבער Amos 4. 8, sans pouvoir apaiser leur soif; אֶרֶץ לֹאַ־מֶּבְנֶּח מֵּיִם Prov. 30. 16, la terre ne se rassasie, ne se soule point d'eau; avec l'accus. : מְּשִׁבְּעִרּלֵחָם Exod. 16.12, vous serez rassasiés de pain; לא־יִשׂבֵּע מַטָּן Eccl. 5. 9, (l'avare) ne sera jamais rassasié d'argent; avec 79: יואָרָץ Ps. 104. 13, la מָּפָּיִר מָעֲטֵּרְהְ הַוּשְׁבָּע הַאָּרֵץ terre sera rassasiée des fruits qui sont tes ouvrages (c.-à-d. elle sera pleine de fruits, d'arbres); avec מָרִישָׂבְעָה : תַּי Ps. 88. 4, mon ame est rassasiée, remplie, accablée, de maux, de douleurs; suivi de >, avec un inf.: לא־חִשְׂבֵּע עֵין לְרְאוֹתו Eccl. 1.8, l'œil ne se rassasie point de voir; דָשָׁבֶּע בְּחַרָם

Lament. 3. 30, il se rassasiera d'opprobre; שֶּבְעִּמִּי עֹלוֹית אֵילִים Is. 1. 11, je suis rassasié (dégoûté) des holocaustes des béliers (je ne les aime plus); קָּי יְשְׁבָּעִי Prov. 25. 17, de peur qu'il ne se dégoûte de toi; רְשָׁבַע יָמִים I Chr. 23. 1, et יְמִים I Chr. 24. 15, il était rassasié, plein, de jours.

Pi. Rassasier: בְּּשָׁיֵם לֹא יְשְׁתֵּבּי Ez. 7. 19, ils ne rassasieront pas leurs ames; מְּבָּיִר בְּבֹּקר יִחְכִּיְרָ Ps. 90. 14, rassasienous des le matin de ta miséricorde.

Hiph. Rassasier: אָבִיזֹנְיִהְ אַשְּׁבִּיצַ לְּהָטּ Ps. 132. 15, je rassasierai de pain ses pauvres; בְּמַבְּיבִי מִבְּיִבְּ Ez. 32. 4, je rassasierai (les bêtes de toute la terre) de toi (de ta chair); avec בְּ Ps.103. 5; avec > pour la personne: יְבַילִּיבָיר יְצִילְ Ps. 145. 16, et (tu) rassasies toute créature vivante des effets de ta grâce, ou: selon son désir (v. בְּצִילְ עָבִירְ אַבְּיִרְ בָּיִבִיר Ps. 91. 16, je le rassasierai d'une longue vie, je le comblerai de jours.

אָבֶע m. Satiété, abondance, fertilité: אָבֶע מָּרוֹל קביע מָּבְע פָּרוּלּל 29, une grande abondance; שְׁבֶע מְּרוֹל 41. 34, (les sept) années de fertilité; אָבָער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אָבָער אָבָער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אַבָּער אָבָער אָבָער אַבָּער אָבָער אַבָּער אָבער אַבָּער אָבער אַבּער אַבּער אַבּער אַבער אַבער אַבער אַבער אַבער אַבער אַבער אַבער אַבער אָבער אָיי אָבער אָ

עַבְשָׁ adj. (const. אַבְעָּ , ſém. יְשָׁבַשִּׁי). Rassasié, comblé, accablé: ראבין שׁנָּיָטְיּים עָבְיּים מּכּמּצוֹפּי וֹיִשְׁיבָעִי וֹיִשְׁים עַּבְּעִי וֹיִשְׁים וֹיִשְׁים וֹיִשְׁים עַּבְּעִי עִינִין צֹּיִשְׁים וֹיִשְׁים וֹיִים וֹיִשְׁים וֹיִים וֹיִים וֹיִשְׁים וֹיִשְׁים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִּים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִים וְיִים וֹיִים וֹים וֹיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים וֹיִים וְיִים וֹייִים וְיִים וְיִים וֹייִים וְייִים וְיִיים וְּיִים וְּיִים וְּייִים וְיִים וְיִים וְּיִים וְיִּים וְּיִים וְּייִים וְייִים וְּיִים וְייִים וְייִּים וְּייִים וְייִים וְייִים וְייִּים וְּיִים וְּיִים וְייִים וְייִים וְייים וְייִים וְייִים וְייִים וְּייִים וְּייִים וְיִיים וְייִים וְייִים וְייִים וְייִים וְּיים וְייִים וְייִים וְייִים וְיִיים וְּיי

לַשְבֶע m. Satiété, abondance : לָשׁבֶע Exod. 16. 3, jusqu'à la satiété, suffisamment; קְבָּישְׁהְ שָׁבְעָּק Deut. 23. 25, (tu pourras manger) selon ton désir, à ta satiété, jusqu'à satiété; מבֵע שְׁבָּיִית Ps. 16. 11, une abondance de joie.

לְּבְעָה f. Abondance : שָּׁבְעָה־לָּחֶם Ez. 16. 49, abondance, rassasiement, de pain, de nourriture.

לא קינע שָּׁבְעָּד f. Satiété: שְּׁבְּעָּד קָּנּ נְּשְׁבְּעָד f. Satiété: לא יִדְישׁ שָּׁבְעָד f. Satiété, c.-à-d. ils sont insatiables; מְּבְּלְיִה שָּׂבְעָּד f. Satiété; מְבְּלְיִה שָּׂבְעָד f. Satiété; מְבְלְיִה שָּׁבְעָד f. Satiété; מְבָלְיִה שָּׁבְעָד f. Satiété; pasqu'à satiété, que tu n'étais pas encore satisfaite (de tes excès, débauches).

לבר Considerer, refléchir; seulement part.: אָרָהְשָׁלָּבְּר Néh. 2. 13, 15, je considerais (je faisais mes réflexions sur) les murailles de Jérusalem (une autre version: שָׁבַר de שִׁבָּר je brisai les murailles, je les enfonçai pour passer).

Pi. Attendre, espérer: תְּלְחֵן תְּשֶׁבֵּרְטִּר Ruth 1.13, voudriez-vous attendre après eux (attendre qu'ils fussent grands)? הַיָּהָ בִּיִּלְּיִה בָּשִׁר שִׁבָּר בּּיִּבְּי בַּּעִּר בּּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בַּיִּבְּי בְּיִבְּי בַּיִבְּי בְּיִבְּי בַּיבְי בַּיבְי בַּיִבְּי בְּיִבְי בַּיבְי בַּיבְּי בַּיבְי בַּיבְים בַּיבְי בַּיבְי בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְים בּיבְים בּיבַים בּיבַי בַּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְיבָּים בַּיבְים בַּיבְים בּיבְים בּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבַים בּיבְים בּיבְיבַים בּיבְים בּיבְיבַים בּיבְים בּיבְיבַים בּיבְיבַיים בּיבְיבַיים בּיבְיבַיים בּיבְיבַיים בּיבְיבַיים בּיבְיים בּיבְיבּים בּיבְיבּיבּיים בּיבְיבּיבּיים בּיבְיבּיים בּיבְיבּיים בּיבְיבּייבּיבּיים בּיבְייבּיבּיים בּיבְיבּיים בּיבְיבַיי בּיבְיבַיי בּיבְיבּיבּיי בּיבּיבּיבְיבּיבְיבְיבָּיי בְיבַיי בְיבַייבְיבָּיי בּיבְיבַיי בּיבְיבּיבּייבּיבּייבּיבּייבּיבּיבּי

שָּׁבֶר m. Espérance: שַּׂבֶּר m. Espérance est dans Ps. 146. 5, son espérance est dans l'Eternel son Dieu; מְשִּׁבְרִי 119. 116, de mon espérance.

אָלָּיָּ Kal inusité. Hiph. Rendre grand, trouver grand: בַּמְשִּׁנְיא לַבּוֹיִם Job 12.23, il rend les nations grandes, puissantes; ou : il les multiplie; בִּי מַּעְלִּי 36.24, que tu trouveras ses œuvres grandes, sublimes; ou : que tu les célébreras (v. מַבָּים).

לְּנְאֵי chald. Devenir grand, croitre: שְּׁנְבְּכוֹן רַשְּׂנֵא Dan. 3.31, que votre paix, salut, augmente, grandisse; בְּבְּלָּא Esdr. 4.22, pour que le dommage ne devienne plus fort, que le mal ne croisse.

Job 5'élever, être haut: אָלָר Job 5. 11, ils sont relevés, ou s'élèveront, par le secours (de Dieu); שְּׂנֶבְּר נְשֵׁבּי Deut. 2. 36, (il n'y eut pas de ville)

qui cut été trop haute, inaccessible, ou trop forte pour nous.

Niph. Etre haut, élevé, grand, fort, protegé, difficile : וּבְהוֹמָה נְשִׁנָבה Prov. 18. 11, et comme une muraille fort élevée; פְרַיָח נְשְּנָבֶת Is. 26. 5, la haute ville (avec des murs et des palais bien élevés); selon d'autres : la ville forte ou superbe; יָשְׁנָב יַי Is. 33. 5, l'Eternel est élevé, grand ; יִקשׁנָב שָׁמוֹ לָבַרוֹי Ps.148. 13, il n'y a que lui dont le nom est élevé, grand; בוֹ־רַרוּץ צַּוִּיִּק וְנִשְׂנָב Prov. 18. 10, le juste s'y réfugie, et il est protégé (comme dans une haute forteresse) (v. מְשִׁנְבָה לֹא־אַּבְל לָה Ps. 139. 6, (cette science) est élevée (trop difficile pour moi), je ne pourrais y atteindre.

Pi. Élever, susciter, fortifier, protéger, sauver: יִישָׁגַב יֵי אָדּרַבְּרֵר רְבִּדֹן עָלָיִרוּ Is. 9. 10, Dieu rendra fort, ou fera élever, suscitera contre (Israel), les ennemis mêmes de Resin (les Assyriens); memes de Resin (les Assyriens); Ps. 69. 30, ton secours, 6 Dieu, me relèvera, ou: me protégera, fortifiera; 59. 2, mets-moi en sûreté, sauve, protége-moi de (ou contre) mes adversaires.

Prov. 29. בּרֹשֵׁחֵ בַּיִי רְשָׁנְב Prov. 29. 26, mais qui met sa confiance en Dieu sera élevé, ou : sera sauvé, protégé.

Hiph.: יְקְרֵאֵל רְשְׁוִּרֵב מְבֹּחוֹי Job 36. 22, Dieu seul se montre grand, élevé, dans sa puissance; ou: il élève les hommes, ses créatures, etc.

קּבֶּע, (עָּגָא, Grandir, crottre, augmenter: שְׁנָּא יִשְׁנִירְרְּוּךְ וְשְׁנָּא Job 8.7, mais ton état postérieur grandira beaucoup, c.-à-d. plus tard ta postérité croîtra, augmentera; מְאָרֶי בַּּלְבָּעוֹן יִשְּׂנֶּח Ps. 92. 13, il croîtra comme le cèdre du Liban.

Hiph.: יושני היל Ps. 73. 12, ils ont augmenté, multiplié, leur richesse.

לגנוב (l'élevé) n. pr. 1° Segub, fils de Hesron, I Chr. 2. 21. — 2° Segub, fils de Hiel, I Rois 16. 34 (שִׁרָּבוֹ cheth.).

אֹיִיִּע adj. Grand : דֶּרְבֵאל שָּוֹּרָא Job 36.

26, certes Dieu est grand; קַּלְּרָא כֹּדְיִ 37. 23, grand en puissance.

קים נְּטַבְּרְ הְּטַּנְמֶנִי : Ex. unique לְּיִבְּרְ הְּטַּנְמֶנִי : Is. 17. 14; selon les uns de יְּטָבְי : le jour que tu as planté, tu as fait pousser (la plante); ou intrans.: elle (la plante) a poussé; selon les autres, de סִיּר ou סִיּר : tu t'en occupais, tu la cultivais, soignais; ou de יִּי כִּי tu l'as environnée d'une haie.

אלבר Kal inusité. Pi. Rompre les mottes, herser, aplanir un terrain: יושנה און Is. 28. 24, et herse-t-il, aplanit-il son terrain, son champ (toute la journée)? אַבּירָשָהַ צָּטָקִים אַהְרֶיף Joh 39. 10, ou hersera-t-il, aplanira-t-il, les vallons derrière toi (en te suivant).

ישָׁרָה m. (const. אָלָהָי, avec suff. שָּׂרָה, שְׁרֵיר, plur. שָּׁרֵיר, const. שָּׁרָיר, une fois חידים Neh. 12. 29, avec suff. שירות , סירותם). 1º Champ, terre labourable: לורע תשורה Gen. 47. 24, comme semence du champ (pour semer les terres); שׁרֵה אוֹ־בֵּרֶם Exod. 22. 4, un champ ou une vigne. — 2º Collect. Les champs, la campagne, territoire: אָרשׁ שָּׁנָהוּ Gen. 25. 27, un homme qui est souvent, qui vit, dans les champs; תַּשָּׁיָת חַשָּׁיַת Gen. 2. 20, les bêtes des champs, les animaux terrestres; טְרֵיה חַלְיִיה Gen. 41. 48, Jos. 21. 12, les champs, la campagne, près, autour, d'une ville, son territoire; מְרָת אֵרָם Osée 12. 13, le territoire, la contrée, de Syrie; muna בואָב Gen. 36. 35, le territoire, le pays, de Moab.

mais sculement en style poétique: מְּלְיִדוֹ Deut. 32. 13, les fruits de la campagne; מָלִידִּיוֹ שָׂדִי Ps. 104. 11, toutes les bêtes des champs.

בַּבֶּק תַּשְּׂרִים: n. pr. d'une vallée: שַּׂרִים Gen. 14. 3, la vallée Siddim (des champs, de יְשִׁרֵי ; selon d'autres, de יִשְׁרֵי, la vallée de chaux) « qui est maintenant la mer Salée », la mer Morte.

יתירה (פְּרָי. יִי, שְׁבֵּרְהֹת II Rois 11.8, celui qui entrera dans les rangs, les postes des soldats, qui gardent le temple (donc: qui entrera au temple) (v. 11.15, et II Chr. 23.7, 14); יְמַבְּיִרִים I Rois G. 9, (et il plaça) des rangées de poutres (ou de lambris) de cèdre.

לפיברוי (cont. השֵ, avec suff. ישְׁרָהוּ et שְׁרַהוּ des deux genres. Le petit d'une brebis ou d'une chèvre, agneau, chevreau: רְצָּיֵה הַשְּׁה לְעֹלִּה Gen. 22.7, mais où est l'agneau pour servir d'holocauste? השֵּׁ בַּיִּבְיִם וְשֵׁה עִּיִּים Deut. 14. 4, le menu bétail en fait de brebis et de chèvres; שֵׁה מְּדִּיהַ וְשֶׁה בָּיִּר יִשְׂרָבִּיל yfer. 50. 17, Israel est un agneau égaré, effarouché.

אַהֵר m. Témoin: שָּהֵרִי בַּמְרוֹמִים Job 16. 19, et mon témoin (celui qui connaît le fond de mon cœur) est dans les cieux.

יַנֵר שְּׁהַרוּהָא f. Témoignage : יְנֵר שְּׁהַרוּהָא Gen. 31. 47, le monceau (de pierres) du témoignage.

שְׁהֵרֹנִים m. pl. Ornement en forme de lune ou de croissant que portaient au cou les femmes, Is. 3. 18, et les montures des rois: יְמַצִּיְאַרֵי Jug. 8. 21, et les ornements en forme de lune (les bossettes) qui étaient au cou de leurs chameaux.

שׁר ou שׁר Etre blanc, avoir les cheveux blancs, être très vieux : יַאַנְיּר יַשְׁרָהִי I Sam. 12. 2, et moi je suis vieux, je suis tout blanc; part.: שׁר Job 15. 10, collect., aussi des hommes aux cheveux blancs.

שוֹכְהְ m. Branches entrelacées: מּוֹכְהָּ דּיִבְּלָּת II Sam. 18. 9, les branches entrelacées, touffues, d'un chêne ou d'un térébinthe (v. פָּבָה:).

לא נשוג : Niph. Reculer (סוג מור לא נשוג :

אָרוֹר II Sam. 1. 22, (l'arc de Jonathan) n'a pas reculé, ou: sa flèche n'est jamais retournée en arrière.

לולד Enduire: קשְּׁדְתָּ אֹרָם בַּמְּשִׁיד Deut. 27. 2, 4, et tu enduiras (les pierres) de chaux (v. שִׁיד.).

קישים אמו. Ex. unique: אינים ביים אינים ביים למנים (Isaac était sorti) dans le champ pour méditer, ou pour prier; selon d'autres: pour se promener entre les herbes, les plantes (v. ייִים), ou: pour causer avec ceux qui étaient dans les champs.

Pil.: מְמֵצְשֵׁח יְדֶיךְ אֲשׂוֹתְחַ Ps. 143. 5, je médite sur les (ou: je parle, je raconte des) ouvrages de tes mains; is. 53. 8, qui racontera son âge, ses années; ou: l'histoire, les souffrances de sa vie; selon d'autres: qui racontera la grandeur de sa génération, de ceux qui vivaient de son temps (v. les autres exemples à mæ).

נְשֶׁבֵּר בָּנָב (שְּׁבֶּה (v. שְּׁבֶּר): יְשֶׁבֵּר בָּנָב Ps. 40. 5, et ceux qui se détournent (de la vérité, et penchent vers, courent) après le mensonge.

לורב (סוב Clore, environner de haies (v. ביר): אַבְּחָ שֵּבְּהָ בְּעֵדוֹ: Job 1.10, n'as-tu pas fait une haie (un rempart) autour de lui (et de sa maison)? ne l'as-tu pas gardé, protégé? En mal: יַּרְבָּהְ בָּשִּירִים Osée 2. 8, je ferme ton chemin avec une haie d'épincs, je t'ar-rêterai au milieu du chemin, je t'empêcherai de le suivre.

Pil.: וְגִידִים הְשֹׁכְבֵנִי Job 10. 11, et lu m'as tissé, entrelacé (ou affermi) d'os et de nerfs.

אור m. Branche: איש שוכח Jug. 9. 49, chacun (coupa) sa branche, une branche pour lui.

שוֹכָה f. Branche : שוֹכָה Jug. 9. 48, une branche d'arbre.

חבה n. pr. Sochoh, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 35.

chathim, l Chr. 2.55; de אַלְּחִים nom de leur chef, ou d'une ville.

1º Mettre, placer, planter, établir, dresser, se ranger, fonder, créer, rendre, marquer : וַיָּשֶׂם שָׁם אַת־תַאָּדָם Gen. 2. 8, et il y mit (plaça) l'homme; www. אָרָר בְּבוֹר 40.15, ils m'ont mis (enfermé) dans cette prison ; הַשָּׁם הָשָׁם Is. 28. 25, il met, plante, du froment; דַּיַטִּיכמר בָּנִים Esdr. 10. 44, (ils mirent des enfants au monde), ils eurent des enfants; ושים בַּפֶּלֶע קנָה Nomb. 24. 21, et tu as mis, établi, ton nid, ta demeure, sur le rocher; פורם־לָך אֹרֵב Jos. 8. 2, et mets, dresse, une embuscade; my ישלשה באשרם Job 1. 17, (les Chaldéens) se sont rangés, divisés, en trois troupes, bandes; שימו וַנְּשִׁימוּ עֵל־דַוִעִיר I Rois 20.12, rangez-vous (en bataille), allez investir la ville, et ils l'investirent; ou: dressez (vos machines de guerre) contre la ville, et ils les dressèrent; בושיבי בושיבילי Ez.21.21, tourne, dressetoi a gauche; אַשָּׁר־שָּׁם לוֹ בַּרֵּרָה I Sam. 15. 2, qui s'est mis en embuscade, ou : s'est opposé à lui dans son chemin, lui a barré le chemin ; שוֹם תַּשִּׁים עֲלֵיךְ מֵלֶךְ Deut. 17. 15, tu établiras, choisiras, un roi sur toi (pour te commander); וְרַטֵּים אַר־בַּנְיוּ שׁפְּכִּים I Sam. 8. 1, il établit ses fils pour juges (sur Israel); מעביר אַלְּוִים לָאָרוֹן: ל Gen. 45. 9, Dieu m'a établi, rendu, le maître (de toute l'Egypte); אָבֶר מָּבֶל הָבָּל Job 34.13, et quel (autre que lui) a fondé, créé, tout le monde (l'univers); מָּשׁוּמָר עם־עולם Is. 44.7, depuis que j'ai fondé, etabli, le (premier) peuple du monde, c.-a-d. le plus ancien peuple ; בַּר־יַנְשִים באָרֶץ מְשָׁםָ 42. 4, jusqu'à ce qu'il place, établisse, la justice sur la terre; 🖼 בישְּׁים בּישְׁים Deut. 12. 5, (le lieu que Dieu choisira) pour y établir son nom, c.-a-d. pour y résider; בְּישֵׁם אֹדִי בְּיִם בְּלִּילִם Gen. 47. 26. Joseph l'établit pour loi, le fit passer en loi; בְּשַׁיִם לְּדָּ בְּיִלְיה בְּּבְּ בְּיִלְיה בַּוֹם בּצֹים בּצִים בּצִּים בּצִים בּצים בּבְּים בּצים בּבים בּצים בּצים בּצים בּצים בּצים בּצים בּבּים בּצים בּצי

2º Mettre, coucher, imposer, imputer, exposer, tourner vers, considérer; ישים קסקר איש Gen. 44. 1, et mets l'argent de chacun (à l'entrée du sac); יַשְׁמְחַם בְּאַרוֹן Deut. 10. 2, et tu mettras (les tables) dans l'arche; נַיָּטָם כַּל־יַצְרַוּק in Gen. 22. 6, il mit (le bois) sur son ווא Isaac; יְמִימר יַד עַל־מָּדו Job 21.5, et mettez la main sur la bouche (silence!); וַהַשָּׁם אַל־־תַּשְּׁם I Sam. 19. 13, elle coucha (l'image) sur le lit; יָאָשׁ לֹא חֲשִׂיכוּי I Rois 18.25, mais n'y mettez pas, n'approchez pas, le feu; וְשַׂבְּהַרָיךָה עליה Ruth 3. 3, et mets tes habits (sur toi), habille-toi; הַּשִּׁרְמוּ עַלֵּרְדָוֹם Exod. 5. 8, vous leur imposerez (la tâche); לאַ־רָּוְשִׁימוּן עַלֵּיד נַשָּׁךְ Exod. 22. 24, חני lui imposez pas, n'exigez pas de lui, de l'usure, des intérêts; לֹא רָטִינֶם בָּן Deut. 7.15, il ne mettra pas (les plaies) au milieu de toi, il ne t'en frappera pas; וְדָמָם לָשֹּוּם עֵל־אֲכִימֵלֶן Jug. 9. 24, et pour mettre leur sang sur Abimélech, c.-à-d. pour lui imputer leur meurtre, l'accuser d'avoir versé leur sang; -אַל-יַטֵּים דַשָּלֶהְ בְּעַבְהוֹ דֶבֶר I Sam. 22. 15, que le roi ne m'impute aucune faute, qu'il ווישום לַחָם — שַׁמוֹח ; חום m'accuse de rien ; ויִשוֹם לַחָם Dan. 1.7, et il leur imposa des noms, leur donna d'autres noms; יָשַׁמְיָּה שָׁמוֹי אַבְרָחָם Néh. 9. 7, et tu lui avais donne le nom d'Abraham; לא שַּׁמִּר אַלֹּדְרַם לְנֵגְרָם Ps. 54. 5, ils ne se sont pas proposé Dieu devant les yeux, Dieu ne leur était pas présent devant les yeux; יָאַל־אַלֹּחִים אָטִים דְּבְרַתִּי Job 5. 8, et j'exposerai ma cause devant Dieu; יָסִוּים באוני ברושע Exod. 17. 14, mets-le aux oreilles de Josué, fais-lui savoir, signifie-le-lui; אָפּ אַרבוּ Job 36.13, (les impies) conservent en eux leur rage, no s'en corrigent pas; selon d'autres: se chargent de, s'attirent, la colère (de

709

Dieu); ואין איש שום על־לַב Is. 57. 1, ol personne ne le prend à cœur, n'y fait réflexion en lui-même ; וַיַּטֵּם הַוָּר ---- בַּלְבַבוֹי I Sam. 21. 13, David prit (ses paroles) a cœur, en fut frappé; יָטֶם דֶּלֶה Ps. 50. 23, et celui qui est attentif à son chemin, qui marche dans la bonne voie; וְצֵינֶיךְ שִׁים עָלָיד Jer. 39. 12, dirige tes yeux sur lui, prends bien soin de lui. שום פורם Tourner le visage (v. מִּיִם 1°): וְנַמָּיִיכְיח לְבֵּנוּ Is.41.22, nous y tournerons notre esprit, nous l'écouterons avec attention, et absol. וְרַשִּׁיבּרלוּ רַדְּוֹהַי 41.20, afin qu'ils considèrent et qu'ils בַשַּׂמָתַ לָבָּך ; comprennent tous ensemble על־עַבְהָּר אִיוֹב Job 1. 8, as-tu tourné ton esprit vers mon serviteur Job, l'as-tu considéré? avec > Exod. 9. 21; avec לא אַרָּ־דוּוּא יַטִּוֹם בִּר —Job 23. 6, non certes, mais il me considérera; selon d'autres : il ne mettra pas tant sur moi, ne m'accablera pas.

3º Faire, former, donner, accorder: בריים אַב Exod. 4. 11, qui fait le muet, qui rend muet; אַשֶּׁר־שָׂם דֵי מִבְטָחוֹ Ps. 40. 5, qui fait de Dieu son espérance, qui met son espérance en Dieu; אַם־שַׂמְתִּר זַחָב בִּסְלִּר Job 31. 24, si j'avais fait de l'or mon espérance; לְגוֹר אֲקַלְיבֶינוּ Gen. 21.13, je ferai de lui un peuple, il sera le chef, la souche d'un peuple; מַמְתַּ מֲעִיר לָּגָּל Is. 25. 2, tu as fait d'une ville un monceau de pierres, des ruines; אַשֶּׁר־שָּׁם בְּמִצְרַיִם אֹחוֹתָרו Ps.78. 43, qui avait fait ses miracles dans l'Egypte; יַישַם לְּךְּ שָׁלוֹם Nomb. 6. 26, et qu'il te (prepare), donne, la paix ; שַּׁים־נָא כָבוֹי־ לרֵי Jos. 7. 19, donne, rends gloire a l'Eternel; לא־שֹמָת לָחֵם רחַמִּים Is. 47.6, tu ne leur as pas accorde de miséricorde, tu n'en as pas usé envers eux.

Hoph: יַרּשָׁם לְּמָרֶי לָאֵכֹל Gen. 24. 33, (keri) il fut place, mis devant lui, de quoi manger, on lui servit a manger; mais le cheth. ביישט et Gen. 50. 26, Kal de ביישט: on placa, mit (v. ביישטו).

שלים chald. Etablir, donner, diriger: בּיִּבְּיִּחָיוּ שָּׂמִיּבּ בּיִבְּיִיִּדְיִּ שְׁבָּיִּדְּ בִּּבְּיִרִּ שְׁבָּיִּבְּי בַּּבְּיִרִי שְׁבָּיִבְּי בּּבְּיִרִי בְּּבְּיִרְ שָׁבְּיִבְּי בַּבְּיִר בְּבְּיִר בְּבִּיבְי Esdr. 5. 14, que (le roi) avait fait, établi, gouverneur; בְּבִיבָּי בְּבִיבּי בְּבִיבּי Dan. 3. 10, tu as donné, publié, un ordre, un édit; אָמְשְּׁמְהַ הַּמְּלְישָׁאָבָּר 5. 12, (à qui le roi) avait donné le nom de Baltsasar; אָם שֶׁל בָּל דָּנָיָאל שֶׁל בָּל 6. 15, et il dirigea sa pensée, son esprit, vers Daniel, il prit une résolution touchant Daniel; בְּאִרְּ מֵלְכָּא נְיַבֶּע 3. 12, ils n'ont point tourné l'esprit vers toi, o roi! ils ne t'obéissent pas.

Ithp.: אָבּ מְהְשָׁהְיּ Esdr. 5. 8, et la charpenterie se pose (sur les murailles); pan. 2. 5, (et vos maisons) seront faites, changées, en fumier, ou: en ruines; בּרֹבְּמִי בַּבְמָא יִהְשָּׁם Esdr. 4. 21, jusqu'à ce qu'un ordre soit donné, publié, de ma part.

ליב (ע. רישטר פּל בּעלאָק: 1º Lutter, vaincre, se rendre maître: רַיַּשֶּׁר אָל־בַּעָלאָק: Osée 12. 5, et il lutta contre l'ange; יַּיְשֵּׁר אָל־בַּעָלְּהְ עַּל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָּהְ עַל־בִּעָלָהְ עַלּבְּעָלְהַ בַּעְּבָּרָה 12, quand je me retirerai d'eux, quand je les abandonnerai (ער. סלר. על פּרָבּעָר בַּעְּבַרָּה בַּעָּבַר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָר בַּעָּבָּר בַּעָבָּר בַּעָּבָר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּב בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָב בּעָב בּעָבּב בַּעָּבָּר בַּעָּב בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּב בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּב בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָּר בַּעָּבָר בַּעָּבָּר בַּעָבְּבָּב בַּעָּב בּעָּבָּב בּעָּבָּב בּעָּבְּבָּב בּעָּב בּעָבּב בּעָּבָּב בּעָבּב בּעָּב בּעָבּב בּעָּב בּעָבּב בּעָב בּעָּב בּעָבּב בּעָבּב בּעָּב בּעָבּב בּעָּב בּעָבּב בּעָּב בּעַבּב בּעָּב בּעָבּב בּעָבּער בַּעָּב בּעָבּב בּעַבּבּער בּעָּבּב בּעַבּער בּעָּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּער בּעָבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּער בַּעָבּב בּעַבּער בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעָבּער בּעָבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַב בּעַבּב בּעבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעַבּב בּעבּב בּבְבּבּב בּעבּב בּבּבּב בּעבּב בּבּבּב בּעבּב בּבּב בּעבּב בּבּב בּבּב בּבּבּב בּבּב

Hiph.: מְשִׁירִיּב Osée 8. 4, ils ont fait régner, ils ont établi, choisi, des princes.

וְרֶה f., douteux: יְשֶׁם הְּשָּׁה הַשְּׁה לְּנְיּם Is. 28. 25, et il plante du froment par rangs, rangées; selon d'autres: du froment beau, choisi (ע. הְיָה , שִּרָה ; ou: dans l'endroit principal, le meilleur du terrain.

קלים (v. שליב). n. pr. Sorak, une vallée près de Gaza, Jug. 16. 4 (la vallée des bonnes vignes).

שלים, וווה שלים, וווה שלים פו שלים, וווה שלים, עומים, une fois Is. 35. 1. Hiph. imper. שלים, fut. שלים, (ou également Kal, rac. באשר באשר באים). Se réjouir, mettre sa joie: באשר באשר בי שליך של שלים בי בעלים שלים בי בעלים שלים בי בעלים שלים בי בעלים משלים בי בעלים משר בי שלים בי משרים בי שלים בי

verra); ישְׁמִישׁ בַּיִּדְ Is. 61.10, je me réjouirai avec une effusion de joie dans l'Eternel; ישְׁמַשׁׁם מִדְעָּר Is. 35.1, le désert (et la terre aride) s'en réjouiront (pour מָּתָם ou n'en place du parag.).

חשׁ ח. (rac. ישרים פער מידים). Dessein, méditation: מְּבְּיִד מְּדִּר מְּבִּיד Amos 4.13, et qui annonce à l'homme quel est son dessein, ce qu'il (l'homme) médite (selon d'autres: ce que lui (Dieu) médite, ce qu'il veut faire).

אָּחָה Nager : שָׂחָה מְשְׁהָת מַשְּׁהָת נְּשְׁהוֹת Is. 25. 11, comme le nageur étend (ses mains) pour nager.

Hiph.: בְּלֵּרְלֵּהְ מְשֶׁהְּהְ Ps. 6.7, je fais nager, j'inonde toutes les nuits mon lit (de mes pleurs); de la

אור f. Action de nager : מֵי שָּׁוֹתוּ Ez. 47. S, des eaux de nage, qu'on ne pouvait passer qu'à la nage.

ישְׁחוֹק (ע. אַחוֹק).

שָּׁתְם אֹּחָם אֶלְ־מֵּוֹס פַּרְצֹּח : יְאָשְׁחַם אֹחָם אֶלִּ־מֵּוֹס פַּרְצֹּח : Gen. 40. 11, et j'ai pressé (les raisins, j'en ai exprimé le jus) dans la coupe de Pharaon (שַחַיִּם chald).

אָרויף (ע. קיחשׁ).

Pi. Étre gai, se divertir, divertir, jouer, chanter et danser: בְּסִוּרְמְּשִׁרְם, Jer. 15. 17, dans une assemblée de gens gais, qui se divertissent; בְּסִיּתְּמָשׁ Zach. 8. 5, (des enfants) qui jouent dans ses places publiques; בְּטִּירִים, Job 40. 20, (toutes les bêtes des champs) s'y jouent, (se plaisent avec lui); יְסִיּתְשׁרָ לְּמֵנִינּינּן II Sam. 2. 14,

(que les jeunes gens) jouent devant nous, qu'ils s'exercent aux armes, qu'ils se battent pour nous amuser; קעי Jug. 16. 25, qu'il joue devant nous, qu'il nous divertisse (en chantant et en dansant); הוְשָׁלֵּיִם וְעָשִׁיִּבְים וִעְשַׁיִּבְים וּעְשַׁיִבְים וּעְשַׁיִבְּים וּעְשַׁיִבְּים וּעְשַׁיִבְּים וּעְשַׁיִבְים וּעְשַׁיִבְּים וּעִבְּשִׁים (chantaient et dansaient (v. vers. 6); בּיִבְּיִבְּים נְעְשַׁיִבְים וּעְבַּיִבְּים וּעְבַּיִבּים וּעָבְּיבִּים וּעִבּים וּעִבּים וּעִבּים וּעַבְּיבּים וּעִבּים וּעַבְּיבּים וּעַבְּיבּים וּעִבְּיבִּים וּעַבְּיבִּים וּעַבְּיבִּים וּעַבְּיבּים וּעַבְּיבּים וּעַבְּיבּים וּעַבְּיבִּים וּעַבְּיבִּים וּעַבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעַבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעִבְּיבּים וּעבּים וּעבים וּעבים

Hiph.: נַיִּדְיוּ מַשְּׂחִיקִים עַלֵּיהָם II Chr. 30. 10, mais ils se moquaient d'eux.

שׁמִים (rac. תְּשָׁהַ). Ex. unique: מַּיִּבְיּח Osée 5. 2, ceux qui se détournent de la bonne voie, les pécheurs, apostats, se sont cachés dans les profondeurs (pour tuer les fidèles); ou : ils sont allés bien loin dans leurs péchés (v. בַּיִּבְיּם).

בישים (fut. יְשְׁשׁם) Haīr, traiter en ennemi: בַּישְׁבּים בְּשׁר אָרִדּיבְעָם Gen. 27. 41, Esaŭ conçut de la haine pour Jacob, Esaŭ conçut de la haine pour Jacob, לו יִשְּׁשְׁבֵינִי יוֹטֵּף 50. 15, peut-être Joseph nous haīra-t-il, nous traitera-t-il, en ennemi; יְדָּךְ תִשְּׂיבְיֵנִי Job 30. 21, tu me montres ta haine, tu me combats avec la force de ta main (v. יְשֵׁשֶׁ).

711

"Hiph. Part.: בְּשְׁיִםְ Adversaire, ennemi, traitre, Rituel.

ולְישָׁלְתוֹ מּי בּשְׁים וֹ אַפָּטְ דִי שְּׁיִטְן לִישְׁלֹמוֹ I Rois 11. 14, Dieu suscita un ennemi à Salomon; 14, Dieu suscita un ennemi à Salomon; 14. 25, il était un adversaire pour Israel; יְמָיִם בְּעַלִּי בְּעַלִי בְּעַלִּי בְּעַלִּי בְעַלִּי בְּעַלִּי בְּעַלִי בְּעַלִּי בְעַלִי בְּעַלִּי בְעַלִּי בְּעָבְי בְּעַלִּי בְעַלִּי בְּעַלִי בְּעַלִי בְּעַלִי בְעַלִּי בְעַלִּי בְעַלִּי בְעַלִּי בְעַלִּי בְעַלִי בְעַלִּי בְעַבְּעַלְי בְעַבְּעַבְּעַלְ בְּעַבְּעַלְ בְּעַבְּעַלְ בְּעַבְּעַל בְּעַבְּעַבְ בַּעַבְּעַבְּעַל בְּעַבְּעַבְּעַ בְּעַבְּעַבְ בַּעַבְּעַבְּעַ בְּעבִּער בְּעַבְּעַבְּעַבְּער בְּעִבּער בְּעַבְּער בְעִיבְּער בְּעִיבְּער בְּעַבְּער בְּעַבְּער בְּעִבְּער בְּערִי בְּער בְּעִבְּער בְּעִיבְּער בְּער בְעִיבְּער בְּער בְעִיבּער בְּער בְער בְערִי בְּער בְער בְער בְער בְער בְּער בְער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְער בְּער בְער בְּער בְּער בְער בְּער בְּיבְיבְיי בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּע

קיבר שְּטְבָּר f. Accusation: קּקרבר שִּקְיבר Esdr. 4. 6, ils présentèrent par écrit une accusation.

ח שִּׁלְעָה n. pr. d'un puits, Sitnah, nommé ainsi de la querelle entre Isaac et les Philistius, Gen. 26. 21.

אָםי m. (rac. נְטָא). Elévation: אָםי m. (rac. נְטָא). Elévation: אָם Job 20. 6, quand son elévation irait, monterait même jusqu'au ciel.

ואילי (élévation) n. pr. Le mont Sion qui est le mont Hermon, Deut. 4. 48. מיר (ע. שיר).

שיב m. (rac. שיב ou שיב). Vieillesse: יביר משיבו Rois 14. 4, ses yeux rtaient immobiles, aveugles, a cause de son grand age.

ליבְיה f. Les cheveux gris, la tête grise, la vieillesse: יְרְיּבְיהָם אָּדִּיבְּיהָ בְּיבְיהָ בְּיבְיהָ בְּיבְיהָ בְּיבְיהָ בְּיבְיהְ בְּיבְיהָ לְּאִרְּהְ Gen. 42. 38, vous ferez descendre mes cheveux gris, ou ma tête grise, avec chagrin, dans le scheol; בִּיבִי שִׁיבָּיה Deut. 32. 25, et seul בּיבִים בַּיבָים בּיבּים בּיבִים בּיבּים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִים בּיבִּים בּיבִים בּיבים בּיבִים בּיבִים בּיבים בּיביבים בּיבים בּיבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּיביבים בּ

Lév. 19. 32, un homme aux cheveux blancs, un vieillard; בְּשֵׂיבָה שֹּיְבָה Gen. 15. 15, dans une heureuse vieillesse; Ruth 4. 15, ta vieillesse.

שִּׁרְמִּיה (rac. שִּׁיר (שׁוּר Is.33.12, la chaux brûlée; שֵּׁרִּי שֵּׁרְישִׁר Is.33.12, la chaux brûlée; שֵּׁלְּהְישִׁרוֹם לַשְּׁיִר Amos 2. 1, parce qu'il a brûlé les os du roi d'Idumée. comme on cuit la chaux, c.-à-d. jusqu'à les réduire en cendres; selon d'autres : pour s'en servir comme de la chaux, ce qui était une profanation de plus.

עָּיָה (v. מֵּיִר (v. מֵיִר).

 quelqu'un), ou : il est dans la méditation, il médite (v. ישׁיַם).

II ת. (pl. פיתים). Plante, arbrisseau, arbre: קבל שִׁיתַן הַשְּׁיָתוּן Gen. 2. 5, toutes les plantes, ou tous les arbres, des champs; שַבְּרִישִׁיתוּן Job 30. 4, sous les arbrisseaux; שִּתְּיִן הַשִּּיִרוּן Gen. 21. 15, sous un des arbres.

עליקה (Entretien, méditation, ferveur (v. I שְּׁיְהָה): Ps. 119. 97, elle (la loi de Dieu) est (le sujet) de mon entretien, ou de ma méditation durant tout le jour (v.119.99); Job 15. 4, tu empêches, arrêtes, la prière, ferveur, devant Dieu; "חַלְּהַל Aboth, conversation, discussion."

ישיים Poser, mettre (v. שים).

ישיבה שורה. (rac. שֵּבְהָּ ou שֵּבְּהָּ). Épine ou clou: לְשִׁבִּים מְּעֵינֵיכֶם Nomb. 33. 55, (ils deviendront) comme des épines, ou des clous dans vos yeux.

בּיִּחְלֵּט בְּּוּלְ שָׁבִּי Tente: שְּׁבְּט בְּּוּלְ שְּׁבְּי Lament. 2. 6, il a détruit, renversé, sa tente, comme un jardin, comme on arrache les plantes d'un jardin; ou : comme une cabane dans un jardin (v. à סְבָּח).

לְּכָּה (rac. שֶׁבָּה, v. שֶׁבַה, v. שֶׁבָּה). Epine: עַבָּה, v. שֶׁבָּה, v. שֶׁבָּה עוֹרוֹ נְהְתַּמֵּלֵא בְּשְׁכּוֹת עוֹרוֹ Job 40.31, remplirastu sa peau d'épines, c.-à-d. de flèches pointues.

אלל n. pr. Sechu, contrée près de Rama, I Sam. 19. 22.

מריבֶתן: m. (rac. שֶּׁרֶנוּת) douteux : מִריבָתן Job 38. 36, qui a donné de l'intelligence au cœur (siège des pensées, de l'imagination, v. פָּמְשִׁרֵּת); selon d'autres: au coq (pour discerner les heures de la nuit).

קלְּיָהְ f. (rac. יְשְׂבִיּה f. (rac. יְשְׂבִּיּה j. 18. 2. 16, toutes les images, figures de délice, les belles images qui plaisent à la vue; selon d'autre: les palais délicieux.

וַשְׁכִּין m. Couteau : שַׁבִּין

Prov. 23. 2, tu mets un couteau à ta gorge (chald. סָבֶּיר couteau).

שָּׁבִּיר, avec suff. שְּׁבִּיר, . Mercenaire, journalier, qui travaille à la journée ou à un temps fixe, ouvrier : אַפָּר Lév. 19. 13, le salaire du journalier, de l'ouvrier; בְּשִׁרֵי שָׂבִיר Is.16.14, comme les années d'un ouvrier, c.-à-d. des années exactes, précises, qui ne comptent pas une heure de plus; אַמָּיִר שָּׁיִר שָׁנִיר בַּשְׁרָי Lév. 25. 53, comme un ouvrier serviteur, qui se loue d'année en année; Jér. 46. 21, ses soldats mercenaires; selon d'autres : ses grands, princes.

לְבְּיְרָה f. Action de louer, location: מְיִבֶּיר הַשְּּבְירָה Is. 7. 20, avec un rasoir loué (exprès pour qu'il coupe bien, c.-à-d. avec des peuples étrangers); selon d'autres: avec un grand rasoir, ou un hon rasoir, qui coupe bien.

וְשַׂכֹּהְי (v. מְבַהְי Couvrir: יְשַׂכֹּהְ Exod. 33. 23, je couvrirai ma main sur toi, je te couvrirai de ma main.

שַׁכֵל דְּוָדְ מִשֹּל Ex. unique: שָׁכֵל דְּוָדְ מִשֹּל I Sam. 18. 30, David réussissait mieux, avait plus de succès (dans la guerre) que tous les serviteurs, officiers, de Saül; ou: David montrait plus d'intelligence, se conduisait plus sagement, etc. (v. Hiph.).

Pi.: מַבֵּל אָד־יִדִיוּ Gen.48.14, (Jacob) rendit ses mains intelligentes, c.-à-d. posa ses mains ainsi après réflexion, avec une intelligence prophétique; selon d'autres: changea ses mains de place en les croisant.

וּלְחֲשִׂכִּיל אֱל־דְּבְרֵי חַתּוֹרָת Néh. 8. 13, et pour bien comprendre les paroles de la loi, pour bien y preter attention; Ps. 41. 2, qui est attentif au pauvre, qui s'intéresse à lui, le soutient; avec = Dan. 9. 13. - 2º Etre, devenir, intelligent, sage; agir prudemment, sagement : וַצַּהַר מָלַכִּים הַשָּׁכִּילוּ Ps. 2. 10, et maintenant, ô rois! devenez sages; מָחֵר מְשְׂכִּרלוּ 94. 8, quand deviendrez-vous sages, quand aurez-ימשׁבִּלִּים בְּכַל־חֲכָמַח ?vous de l'intelligence Dan. 1. 4, et (qui fussent) intelligents dans toutes les sciences ; פִר־לֹא דְּוֹטֵּלְכִילּוּ Jer. 20. 11, car ils n'ont pas agi prudemment (selon d'autres : ils no réussiront point); part.: בַן מַשִּׁכִּיל Prov. בורַשׁ מַשִּׁמָּרַל; un fils sage, prudent בַּיַשׁ מַשִּׂמָּרַל Ps. 14. 2, s'il y a un homme intelligent (pieux); וַחֲשְׁבֵּיל Jer. 3.15, et הַשְּׁבֵּיל Prov. 1. 3, 21. 16, inf. comme subst., intelligence, prudence. — 3º Réussir, faire reussir: לָמֶעֵן הַשְּׁמָּר Jos. 1.7, afin que tu réussisses (partout où tu iras); וו בְּכֹל אֲשֶׁר־רַבֵּצְא רַשְׂבִּיל II Rois 18.7, partout où il alla, dans tout ce qu'il entreprit, il réussissait; לָמֵעַן מְשִׂמָּר ל אֵח כַּל־אֲשֶׁר מַעֲשֶׂח I Rois 2. 3, pour que tu fasses réussir tout ce que tu entreprendras, ou, pour בְּבַל: pour que tu réussisses dans tout, etc. (d'autres cependant traduisent dans tous ces endroits: agir sagement, avec intelligence). — 4° Rendre intelligent, sage, instruire : אַשָּלְכִּילָהְ Ps. 32. 8, je te rendrai sage, je t'instruirai; לְחַשִּׁלְּרֵילְהְּ בְרֵנֶח Dan. 9. 22, pour t'enseigner l'intelligence (ou pour t'instruire et te donner l'intelligence); מעפכ ל : וּבְחַמֻּוֹכִיל לְחָבֶם Prov. 21. 11, mais quand on instruit le sage; בַּשָּׁמַרל subst. qui se trouve en tête de plusieurs psaumes (32, 42, 44, etc.), est traduit par: chant instructif, ou: chant pour l'intelligence, chant accompagné d'une instruction, explication.

* Hithp.: הְשָּׁהְשֵּׁה רְבָּרִים Aboth, observe bien (pénètre-toi de) trois choses (v. שְׁבֵּל chald.).

לְבַלְי chald. Ithp. Considerer: אַבְּשִׁים מּ

ביר בְּקרְנִיָּא Dan. 7. 8, je considerais ces cornes.

et שָׁבָל m. (avec suff. שָׁבָל et מִּכְלּי). Intelligence, raison, prudence : אָד יהור לה בי שבל ובינה I Chr. 22. 12, que Dieu to donne aussi la raison (sagesse) et l'intelligence; רוֹצֵץ בְּטֵּבֶל 26. 14, un homme qui conseille avec intelligence, un sage conseiller; שַלֶּל־כוֹב Prov. 13. 15, Ps. 111. 10, II Chr. 30. 22, une bonne intelligence, une raison saine (le bon sens); ישום שובל Néh. 8. 8, et en y mettant, appliquant, leur intelligence (pour comprendre), ou : en donnant l'intelligence de ce qu'ils lisaient, en le rendant très intelligible; דָּתָאָשׁרוּ שבח-שכל I Sam: 25. 3, et cette femme était d'une bonne intelligence, très prudente; selon d'autres: d'une belle apparence, belle, agréable à la vue; ימבא־חון ושבל טוב Prov. 3.4, et tu trouveras grace et une bonne intelligence, c.-à-d. de l'amitié, de la faveur; מַלְכְלוֹי Dan. 8. 25, son astuce, sa ruse.

וְרַשֵּׁח חֹלֵלֹּהְח וְשִּׁכְלֹּהְח Eccl. 1. 17, et pour connaître la folie et la prudence; selon d'autres, sens opposé (pour כְּבְּלִּהְּח : pour connaître la folie et la sottise, l'imprudence.

לְחָנוּ chald. f. Raison, intelligence: יַשְּׁכְלְחָנוּ Dan. 5. 11, 14, des lumières et de l'intelligence, de la raison.

Niph.: שְׁבֵּיִרם בָּלֶחֵם וְשְׁבֵּרוּ I Sam. 2.5,

ceux qui auparavant étaient rassasiés se sont loués pour avoir du pain.

Hithp.: יְתַּמְּשְׁתְּבֵּר Agg. 1.6, et celui qui se loue pour gages, ou: qui gagne, amasse de l'argent.

קרָה m. (const. קשְׁבֵּר. Salaire, gages, récompense, prix: אָבָרְהְ שְּבָרְהְ שְּבָרְהְ שְּבָרְהְ שְּבָרְהְ עִבְּר (Gen. 30. 28, marque, fixe toi-même, les gages, le salaire, que tu veux de moi; שַּבְרָהְ שְּבָרָהְ שִבְּרָהְ שְּבָרָהְ וֹע הַבְּרְ שְׁבָרָהְ Jon. 1. 3, il paya son prix, le prix du passage pour lui, ou le prix du vaisseau, il loua tout le vaisseau; du vaisseau, il loua tout le vaisseau; pense sera infiniment grande.

י קילי מ. pr. m. 1° I Chr. 26. 4. — 2° 11. 35 (le même: קרָר II Sam. 23. 33).

קלר אַלֶּר m. Récompense: שֶּלֶר Prov. 11.18, une récompense sûre; בֶּלרעשׁר שֶּלֶר Prov. 11.18, une récompense sûre; בּלרעשׁר שֶּלֶר Is.19.10, tous ceux qui travaillent pour un salaire; mais, selon presque tous les commentaires, pour בְּלֶּר ceux qui tont des écluses, ou des fosses, pour prendre des poissons (v. בְּלֵּר Niph.).

לאלי f. Caille: וַתְּעֵל חַשְּלָּוּ Exod. 16. 13, collect., les cailles arrivèrent, se repandirent (sur le camp); pl.: שַלְּיִים Nombr. 11. 31, des cailles.

אַלְטָא n. pr. m. I Chr. 2. 51.

לְּמָהְ לֵּמָה f. (le même que הַשְּׁלְּמָה, const. מְּלְמָה avec suff. יְשְּלְמִה plur. יְשָּלְמִה יִישְּׁה avec suff. יְשָּלְמִה Habit, vêtement: מינים I Rois 11. 29, d'un habit, ou manteau, tout neuf; יְשָּׁרָה הַלְּמִה הַלְּמִה וֹנְישָׁה Os. 9. 5, et des habits vieux, usés; יִשְּׁלְמֵה בְּשִׁלְּמָה יִשְׁרָם Deut. 24. 13, afin qu'il dorme dans son vêtement, ou : sous sa couverture.

שְלְמָה n. pr. Salma, fils de Nahson, pere de Booz, Ruth 4. 20 (שְלָמוֹן 4. 21). אַלְמוֹן n. pr. (ע. שׁלָמוֹן).

ישַׁלְכֵּי n. pr. m. Neh. 7. 48 (שַׁלְכֵי ou שֵּׁלְכֵי Esd. 2. 46).

אַלְאָל Kal inusité (v. אַלְּאָל). Hiph. Se tourner a gauche, se servir de la main gauche: וְאַשְׁמָאִרלָּה Gen. 13. 9, j'irai, je me tournerai, a la gauche; לְּחָבִירן וּלְהַשְּׁמִרל II Sam. 14. 19, (on ne

peut) se détourner ni à droite ni à gauche (de ce que vous dites, tant ce que vous dites est exact, véritable); ביְּמָיִנִים וּמַשְׁמִינִים וּמַשְּׁמִינִים וּמַשְׁמִינִים וּמַשְׁמִינִים וּמַשְׁמִּינִים וּמַשְׁמִּינִים וּמַשְׁמִּינִים וּמַשְׁמִּים וּמַינִים וּמַשְּׁמִּים וּמַינִים וּמַשְּׁמִּים וּמִינִים וּמַשְּׁמִינִים וּמַשְּׁמִּים וּמַיִּים וּמַשְּׁמִים וּמִּים וּמַשְּׁמִּים וּמִינִים וּמַשְּׁמִּים וּמִּים וּמַשְׁמִּים וּמִינִים וּמַשְּׁמִים וּמִּים וּמִינִים וּמַשְּׁמִּים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמִּים וּמְיִּים וּמִּים וּמִּים וּמְיִּים וּמִּים וּמִים וּמִּים וּמִּים וּמִים וּמִים וּמְיִּים וּמִינִים וּמְיִּים וּמְים וּמְיִּים וּמְיִּים וּמְיִּים וּמְיִּים וּמְּים וּמְיִּים וּמְים וּמְּימְים וּמְיִּים וּמְים וּמְיִּים וּמְים וּמְיִּים וּמְים וּמְיבְּים וּמְיבְּים וּמְים וּמְיבְּים מְּיבְּים וּמְים מְּיִּים מְּים מְּיבְּים מְּים מְּיבְּים וּמְיבְּים מְּיִּים מְיבְּים מ

קימאלית. שְּׁמָאלִית f. adj. Gauche, ce qui est à gauche: הַיְּמָבְּּוּר Rois 7. 21, la colonne gauche (qui était du côté gauche); במוֹ הַשְּׂמָאלִיתוּ Lév. 14. 26, sa main gauche.

רַשְׁשָׁיִי (fut. הַשְּׁשָׁיִי) Etre gai, se réjouir, vivre dans la joie, triompher: אֹכְלִים וְשׁׁחִים וּשְּׁמָחִים I Rois 4.20. mangeant et buvant, et étant gais, contents (ils vivaient dans l'abondance et la joie); שַּׁמְּחָתִּר בְּרִשׁוּצֶהָהְ I Sam. 2. 1. je me suis réjouie de ton secours, du salut, qui me vient de toi; ייִשְׁמֵרו עֵלַיהָם Is. 39. 2, Ezéchias se réjouit הוקיחו d'eux, recut les ambassadeurs avec une grande joie; avec אָשֶׁמָת מָאֲשֶׁת: פּּשָׂמָת נעררף Prov. 5. 18, réjouis-toi de (vis dans la joie avec) la femme que tu as épousée dans ta jeunesse; mais avec >: יַאַל־יִשְׂמְדוּ־לִּר Ps. 35. 24, qu'ils ne se réjouissent, qu'ils ne triomphent pas de moi ; אַל־הִשְּׁמְהִר אֹרַבְהִר לַּתְּ Mich.7.8. o mon ennemie, ne triomphe pas de moi! — שַׁמְּחוּ בַּתַי Ps. 32. 11, rejouissez-vous dans l'Eternel (du secours, du salut qui vous viendra de lui); בַּשְּׁמֶּחָהָם לפני בי Lév. 23. 40, vous vous réjouirez

Hiph.: יְּמְשֵׁמְחְהָ בָּל־אוֹיְבֶרוּ Ps. 89. 43, tu as rempli de joie tous ses ennemis.

שְּׁמֵחָ m. (f. הַּמְשִׁר, pl. מִּחְיִם, const. מִּמְיִר פּוֹ מִשְׁרָ. Réjoui, content, gai: מְּמִירָ אָרָ שָׁמָרִ Deut. 16. 15, et tu seras tout réjoui (dans la joie); יְּבָילִי אָרָ שָׁמַרִּ בְּנָלִילִּי אָרָ שָׁמַרִּ בְּנָלִילִי בְּנָלִילִי בְּנָעִילִי רָע Eccl. 2. 10, mon cœur était réjoui, content, de tous mes travaux; יְבִילִי Prov. 2. 14, qui sont contents, enchantés, à faire le mal; בּלִישְׁרָּירִלְּנִי ls. 24.7, tous ceux qui (avaient) la joie, la gaité, dans le cœur.

לְּמִיּחָהָ f. (const. הַּחְיִּהָ pl. הַּיְּהְיִּהְ Joie, cris de joie, plaisir, festin, fête: חספר, רביב מייִב הְיִּבְּרְ אַרָּ מִיבְּרִ מְּבְּרָ מִיבְּרָ Ps. 4.8, tu as (mis), donné la joie (dans) à mon cœur; הַיִּבְּרָ וּשְׁבְּיִר וּבְּיִבְּיִר I Rois 1. 40, ils étaient transportés d'une grande joie; cripa בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִּר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִּר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְּיִר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְיִבְּיִר בְּיבְיר בְיִבְייִר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיִי בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבְּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיי בְּיבְּייִי בְּיִיי בְּיבְּיר בְּיבְיר בְּיבְּיר בְּיִבְיר בְּיבְּיר בְיבְיר בְיבּיי בְּיבְייִי בְּיבְּייִי בְּיבְייִי בְּיבְּיר בְיבְייִּיי בְּיבְייִי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּייי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיִיי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּיבְייי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייִי בְּייִי בְּיבְיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיבְייי בְּיבְייי בְיבְייי בְייִי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייִי בְּייִי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייִיי בְּיבְייי בְּייי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִיי בְּייִייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְיייי בְּיייי בְּייי בְּיבְייי בְּיייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיייי

לְּמִיכָה f. (rac. שְׁמַּרְ, v. שְּׁמִיכָּה). Manteau: נְתְּכַפָּחוּ בַּשְּׁמִיכָה Jug. 4. 18, et

elle le couvrit d'un manteau; selon d'autres: d'une couverture de lit.

שָׁמַל (v. מַמְמָאַל Hiph. הַוֹּשְׁמָר (v. שֵׁמָאַ).

קלְלָה f. (le même que תְּשְּׁלְלָה const. plur. אַלְּבָּה plur. אַפְלָה Deut. 22. 5, un habit de femme; אַלְבְּה peut. 22. 5, un habit de femme; אַלְבְּה וְלָה 10. 18, de la nourriture et des vétements; אַלְבְּה מִיּבְיּה מִיבְּיִר 22. 17, ils étendront la couverture, ou le drap, ou les vêtements de l'épouse.

ת שַּׂמְלָה n. pr. Samlah de Masrekah, roi des Iduméens, Gen. 36. 36.

אַרְיִים הְתְּשְׁלֵּי f. Nom d'une bête: הַּהְשָּׁלְּי le lézard qui se soutient sur ses mains; selon les autres: l'araignée qui s'attache ou qui file avec ses pattes; selon d'autres: le singe qui saisit tout avec ses pattes.

אַבָּע (fut. יְשִׂנָא, inf. אַלָּא et שנאת : Hair, prendre en aversion (שלאה). Ps. 5. 6, tu hais tous ceux qui commettent l'iniquité; יַיְשְׂנְאוּ אֹרוֹי Gen. 37. 4, ils le haïssaient; דּשֶׂנאָאד Deut. 22. 13, et qu'il la prend en aversion. Part. שונא Celui qui hait, l'ennemi : ידויא לא־שנא לו Deut. 19. 4, et il n'est pas son ennemi; לשנאָרי 7.10, a ceux qui le haissent; בשנאיתם Esth. 9. 1. sur leurs ennemis; שנאחיה Ez. 16.27, de celles qui te haissent; part. pass.: יְתַאַחֵה שִׂנּאַה Deut. 21.15, (deux femmes dont l'une est aimée par son mari) et l'autre pas aimée, ou moins aimee; כדי־שנואַה לאַה Gen. 29. 31, que Lia n'était pas aimée, qu'elle était moins aimée que Rachel; יִשְׂאוֹ־דָעֵּת Prov. 1. 22, (jusqu'à quand les insensés) haïront-ils la connaissance, la science?

Niph. passif: יְאִישׁ מְּוְמֵּוֹה יְשְׂנֵא Prov. 14. 17, et l'homme malicieux est haī, détesté.

Pi. Seulement part. אַשָּׁמָא Celui qui hait, l'ennemi : יְּמְשֵׁלְאֵר Ps. 18. 41, et ceux qui me haïssent; יְּמָשֵּׂלְאֵר 44. 8, et nos ennemis.

לְּנֵא chald. Haīr : תְּלְמָא לְּשָׂנְאֵיךְ Dan. 4. 16, puisse le songe (atteindre, concerner) ceux qui te haïssent.

קמְנְאֵד f. 1° L'action de haīr: בְּשִׂנְאֵד Deut. 1. 27, parce que Dieu nous hait. — 2° La haine: בַּמ־אַרְבָּא בַּמַר שִּׁנְאָר בַּמֹר בַּמֹר בַּמֹר שִׁנְאָד בַּמֹר בַּמֹר בַמֹר בַמֹר בַמֹר בַמֹר עוֹנְאָד II Sam. 13. 15, une très grande aversion.

לְּשִׂנְיאָה f. détestée: לְשִׁנִיאָה Deut. 21. 15, à la femme détestée, c.-à-d. moins aimée que sa rivale (v. שָׁנֵא, part. pass. הַשִּׁנּא).

ת אלייר n. pr. «Les Amorrhéens appellent la montagne d'Hermon Senir», Deut. 3. 9, et une partie seulement de cette montagne, Cant. 4. 8, 1 Chr. 5. 23, «Senir et Hermon»; il signifie cuirasse, comme ישריון, autre nom de l'Hermon, Deut. 3. 9, ou «la neige». On lit aussi שליין avec schin.

שאיר m. 1°Bouc(v.שָער et שָּׁעָר adj.): ראש חשיעיר Lév. 4. 24, la tête du bouc; שְׁעִיר עִיִּים Gen. 37. 31, (et souvent) un bouc (d'entre les chèvres); שָׁנֵי־שְּׁלְירֵי ענים Lev. 16. 5, deux boucs. — 2º Des démons, ou satyres en forme de bouc, habitant les bois, et à qui les Egyptiens, et, à leur exemple, les Juiss en Egypte, rendaient un culte : לַּשִּׁעַירָם Lév. 17.7, (et ils n'immoleront plus leurs hosties) aux démons; פְּשִׂיִרִים וַרְבְּקְרוּ־טָּם Is. 13. 21, et les satyres ou les diables y feront leurs danses. — 3° בְּשִׂירָם עֻלֵּי־רָשָׁא Deut. 32. 2, comme des ondées, des giboulées, sur la verdure, l'herbe verte (v. מַשַּׁעַר 2º); ou : comme des vents d'orage (v. סְצֵרֶת).

רציי (velu, v. שָּלֵיי) n. pr. 1° Seïr, chef, souche des Horréens, Gen. 36.

2° Une région montagneuse, habitée d'abord par les Horréens, et plus tard par les enfants d'Ésaü, Deut.

2. 12 (dont la partie septentrionale aujourd'hui Dschebal, et la partie méridionale El-Schera). — 3° Le mont Seïr, dans la terre de Juda, Jos. 15. 10.

שְּׁעֵירָה f. (v. שְּׁעֵירָה Lév. 4. 28, 5. 6, une chèvre.

קירָה n. pr. f. Contrée ou endroit dans la montagne d'Éphraim : הַשְּׁלִירָהָת Jug. 3. 26, (il vint) à Seirah.

תשׁעִפּים m. pl. Les pensées (qui se ramifient, qui se divisent ou divisent l'esprit, v. אָשָׁיָם et מְּיִנְיּהוֹ בְּיִהְיִהוֹיִהוֹ בַּיְהְיִּהוֹיִהוֹ Job 4. 13, dans les pensées des visions nocturnes (dans les visions, rêves, qui m'agitaient); שִׁינְבֵּי רְשִׁיבּוּנִי ; 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

עלי 1° Étre effrayé, frémir d'épouvante, craindre: מַלְּבִילָם שְׁבֵיוּ שַׁבִּי בּצַבּי בַּצַבּי בּצַבּי בַּצַיבּי בּצַבּי בַּצַבּי בּצַבּי בַּצַבּי בּצַבּי בַּצַבּי בּצַבּי בַּצַבּי בּצַבּי בּצַיבּי בּצַי בּצַיבּי בּצַי בּצַיבּי בּצַי בַּבּי בּצַיבּי בּצַי בַּצַיבּי בַּצַיבּי בּצַיי בַּצַי בַּיי בַּצַיי בּצַי בַּיי בַּצַיי בּצַיי בַּצַיי בּצַי בַּיי בַּצַיי בַּבּי בַּצַיי בּצַבּי בּצַי בַּבּי בַּבּי בַּבּי בַּבּי בַּבּי בַּבּייבּי בַּבְייבּי בַּבּי בַּיבַי בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבַ בּיבּי בּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בּיבּי בַּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בַּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּ

Niph.: יְּמְבִּרָּדְי נְשִׂצְרָח מְאֹר Ps. 50. 3, et autour de lui s'élève un grand orage, une violente tempête.

Pi.: ימשׁבְרֵישׁ מְשְּקוֹמּה Job 27. 21, il l'enlèvera de sa place comme un tourbillon.

Hithp.: אולף מַלֶּהְ תַּשְּׁמוּן Dan. 11. 40, et le roi de l'Aquilon passera sur lui, marchera contre lui comme une tempête.

עָּעָׁלְע adj. m. (v. מֵּשֶּׁטְ.). Velu : אִישׁ מָּשִׁי Gen. 27. 11, un homme velu; plur. fém.: מְשִׁילִה 27. 23, (des mains) velues.

שְׁעֵר m. 1° Terreur, épouvante: אָּדַיִּא Job 18. 20, ils sont saisis d'épouvante (v. שָׁעֵר 1° et les exemples). — פֿינָר קָטָר Is. 28. 2, l'orage, le tourbillon, qui brise tout (v. const. de עַּעַר).

עלי m. (const. שְׁלֵּר, une fois שֵּׁלֶר Is. 7. 20, avec suff. שְׁלֶר). Collect. Les

cheveux, le poil : מַצְּרֵּרְאָשׁוּ Jug. 16. 22, les cheveux de sa tête, ses cheveux; 29, ls. 7. 20, et le poil des pieds; מְשָׁבֶּר מְדִּנְלָּרִם II Rois 1.8, un homme velu, ou: couvert d'un vêtement de poils.

עשׁ chald. m. Même signif.: רְשְׁצֵּר קים Dan. 3. 27, et les cheveux de leur tête.

קלְרָה (v. שְּׁעֵרָה בּוֹשְׁכֵּר יִּשְׁעָרָה (v. מְשְׁעָרָה יְשׁוּשְׂנִּר יִשׁישִּׁנִּר יְשׁוּשִּׁנִּר יִשׁישִּׁנִּר יִשׁישִּּנִּה Job 9. 17, qui me brise avec la vitesse d'une tempête, d'un coup de foudre; בְּסִיּבְּיָה דִּרְכּוֹ Nah. 1. 3, son chemin est, il marche, dans les tourbillons et les tempêtes.

אָרֶי f. (plur. שְּׁלִירִם Orge: אָרָץ Deut. 8. 8, une terre qui produit du froment et de l'orge; אוקרים Lév. 27.16, un homer (mesure) d'orge; שַּׁשִּׁרִים Ruth 3. 15, six (mesures) d'orge.

שערים n. pr. m. I Chr. 24. 8.

donne un baiser à la bouche; שַּׁמָרַי־שָּׁמֶר Prov. 10. 18, des lèvres menteuses, des paroles fausses; שִּׁמָחַיִם דֹּלְקִים Prov. 26. 23, des lèvres brûlantes, qui expriment une amitié chaude ; יְשִׂמְהֵר רְנָנוֹת Ps. 63. 6, et des paroles d'allégresse; אַשְׁמָת לֹא־יַרַבְּהִר אָשְׁמָת 81. 6, j'ai entendu des paroles que je ne connaissais, n'entendais pas, ou : la langue (d'un peuple) que je ne connaissais pas; החת השנים Gen. 11.1, une seule langue; ו מוֹמַח מְנַעַן Is. 19. 18, la langue de Chanaan; עבן ענקקר שלפה Is. 33. 19, כפ peuple d'une langue profonde, c.-à-d. obscure, barbare, que tu n'entends pas. — 🗫 Bord, rivage, limite: ממריכוס I Rois 7. 26, le bord d'une coupe; לְּמִירוּ לִּמְירוּ Exod. 28. 32, il y aura un bord (tissu) à l'ouverture de la tunique; מַמָּח מַשָּׁה מַיּם Gen. 22. 17, le rivage de la mer; שֹמֵר הַרָּאֹר Gen. 41.3, le bord du fleuve; שַּׁמַּד-אַבֵּל מְחוֹלָה Jug.7. 22, le bord, la limite, d'Abel Mehola.

רְטִּשְּׁח אֲהֹנֶי קֶּדְכִּוֹי Ex. unique: רְטִּשְּׁח אֲדֹנְי קָדְכִּוֹי Is. 3. 17, Dieu couvrira de pustules, ou frappera de gale, de teigne, la tête des filles de Sion; selon d'autres: il rendra chauve leur tête (ע. מַחַבּיּת.).

בְּעֵלְ m. La barbe, surtout qui couvre le menton et la lèvre supérieure: יְצֵלִר Lév. 13. 45, et il se couvrira la barbe, c.-à-d. le visage jusqu'audessus des lèvres; יְשִׁפְּׁמִר מְשָׁפָּא til Sam. 19. 25, et il n'avait pas fait sa barbe.

רְשְּׁפֹּק עָלֵּימִי 1º Frapper (v. הָסָּסָ): יִשְׂפֹּק עַלֵּימִי Job 27. 23, (chacun) frappera des mains sur lui (à cause de sa chute).

— ציי Suffire: אַמִּי שִׁמְיר שִׁמְרוֹן I Rois 20. 10, si toute la poussière de Samarie suffit (pour, etc., v. בְּשָּׁמָּ).

Hiph.: אַבְּלְרֶד נָכְרִים דְשִׁשְּׁרְפְּּג Is. 2. 6; selon les uns (comme Kal 1°): ils frappent des mains, c.-à-d. ils font alliance avec les enfants étrangers, ils

s'attachent à eux; selon les autres (comme Kal 2°): ils ont beaucoup d'enfants (des femmes) étrangères, ou : les enfants, c.-à-d. les doctrines, les mœurs étrangères, leur suffisent, les contentent.

שַּרְיִסִרוּאָדְ בְשַׁמַּם : Pagw m. Ex. unique שַּרְיִסִרוּאָדְ בְשַׁמַּם Job 36. 18, pour qu'on ne te tente pas par l'abondance, la richesse (v. ppio 2º), on : que (Dieu) ne te rejette par un coup, un châtiment fort.

יש ח. (rac. אָשׁם, avec suff. מַשִּׁק, plur. שַׁמִּרִם, avec suff. שַׁמַּרִם). Etoffe et vêtement d'un tissu de poil ou de crin rude et piquant, cilice, haire, sac: אַק מַחַגֹּרֶת שַׁל Is. 3. 24, une ceinture faite d'une étoffe de crin, et rude (v. מָתַלֹּרֶת); ליבשם שלם בשחביד Gen. 37. 34, il mit un sac, cilice, sur ses reins (signe de deuil); פְּחֵהְתָּ טֵּיּמְר Ps. 30. 12, tu as délié, tu m'as ôté, le sac que je portais, mon habit d'affliction; מַרְיפִים שמידום Gen. 42.35, (lorsqu') ils vidaient leurs sacs (de blé).

אָקּר Attacher ou marquer. Niph.: נְשְׂמֵר עֹל מְּשֶׁעֵר בְּיִרוֹ Lament. 1. 14, le joug (que m'ont attiré) mes péchés, crimes, est attaché (sur moi) par sa main; selon d'autres: la quantité de mes crimes est marquée, pointée, par sa main.

שַׁקַר Ex. unique. Pi. part.: אָיַקּר עינים Is. 3. 16, (les femmes) qui promenent les yeux, qui en font des signes (aux hommes); selon d'autres : qui se fardent les yeux (v. 3m2).

שׁר m. (rac. שִּׁרִרם; pl. שִׂרָר; שִּׂרָר, const. שֵׁלֵיף). Mattre, chef, capitaine, gouverneur, intendant, grand, prince: שַּׁר־צְּבָא Gen. 21. 22, I Sam. 12. 9, le chef, general, d'une armée; שַּׁרִים Job 39.25, des capitaines ; שַּר הַשַּבָּהִים Gen. 37. 36, chef des gardes; שַּׁר-הַנַּשִּׁשְׁקִרם 40. 9, le chef des échansons, le grand échanson; שֵׁר-דָוִעָּרר I Rois 22. 26, chef, gouverneur, de la ville; שֵּׁרֶר מִקְנָה Gen. 47.6, les inspecteurs, intendants, des troupeaux; מָלֶבֵרנוּ וְמָוֹרִינוּ Jér. 44. 17,

מורד פרלה: 14, les princes de Moab; מורד פרלה Gen. 12. 15, les princes, grands, à la cour de Pharaon ; שֵׁרֵר קֹדֵשׁ Is. 43. 28, les princes du sanctuaire, les prêtres; שריקשורים Dan. 8. 25, le prince des princes (Dieu), ou: l'archange Michel. Les anges qui parlent en faveur de tel ou tel peuple sont appelés: le prince des Perses, le prince des Grecs, etc., Dan. 10. 13, 20. 21.

קבג Tresser, entrelacer. Kal inusité. Pou.: אָרדֵר מַדֵוּדֶר רְשׂרָגוּ Job 40. 17, les nerss de ses testicules sont entrelacés.

se sont entrelaces, ils forment comme des chaines (autour de mon cou).

יִתַשְּיִרִיִּרם: Se sauver, échapper שְׁלֵבְר Jos. 10. 20, et les restants (qui) purent leur échapper se sauvérent; de là שֵּׂרִיד.

בּלְּבֵירְשִּׂרָר: m., douteux בְּלְבֵירְשִּׂרָר Exod. 39. 1, et בּגְרֵי חַשְּׂרָר 31. 10, 35. 19, 39. 41, des draps, tapis, couvertures, tissés en forme de mailles, filet, rets (pour couvrir et envelopper les autels, la table, le chandelier, etc., du tabernacle); selon d'autres : les vêtements des prêtres quand ils sont de service (comme בְּלְבֵד שְׁבֵה); selon d'autres : des tapis ou des habits faits des restes des différentes laines (v. שַלַרָד).

ישָׂרָר m. Craie rouge ou crayon: יָתְאַרֵחוּ בַּשְּׂרֶד Is. 44. 13 , (le sculpteur) dessine, marque, le bois avec du rouge, de la craie rouge, ou avec le crayon, ou le poinçon.

שַּׁרָה (v. שִּׁרָה Lutter : שֵׂרָה אַר־אַלּוִיים Osée 12. 4, il a lutté, il a prévalu en luttant, contre un être divin, un ange; לינים בם-אַלינים Gen. 32. 29, car tu as lutté, tu as été fort, contre un ange.

קירה f. (de שָׁרָה m.). Seulement plur. Femmes nobles, princesses: חַכְּמוֹת שרותית Jug. 5. 29, les plus sages des dames nobles (qui l'entouraient); מירות בס־וּמָדֵי Esth. 1.18, les princesses, les femmes de grands seigneurs des nos rois et nos princes; שֵּרִים מִינִּים Nomb. Perses et des Medes; וָשִׁים שָּׁרוֹת I Rois

11.3, des femmes princesses, filles de princes; une fois : שַּׁלְּחָר בַּּמְּדִּילוּה Lam. 1.1, la reine, princesse, des provinces (Jérusalem).

לְּרָה (la princesse) n. pr. Sara, femme d'Abraham, Gen. 17. 15. (v. קיבי).

קירוג (provin) n. pr. Serug, fils de Réu, Gen. 11. 20.

שְּרוֹהְ m. (rac. שְּׁרוֹהְ. Cordon: מְּיֵבְּיִר Is. 5. 27, le cordon de ses souliers (qui l'attache, ou qui s'entortille autour); יצֵר שְּׁרוֹהְ־נַעֵּל Gen. 14. 23, (que je ne prendrai) pas même un cordon de soulier (la chose la plus vile).

. שְׁרְוּקִים. m. pl. (v. מֵרֵם). Branches, sarments: הָלְמֵּה מְּרוּפֶּיהָ Is. 16.8, ils ont brisé les branches de la vigne (les sarments); selon d'autres: les ceps les meilleurs.

n. pr. Serah, fille d'Aser, Gen. 46. 17.

ורבבשׁרָם לא יְשִׁרְטּר יָּח Inciser: אַבְּבְשָׁרָם לא יְשִׁרְטּר I. בּבְבָשֶּׁרָם לא יִשְׂרָטּר I. S, et ils ne feront point d'incision dans leurs corps (comme signe de deuil).

Niph.: שַּׁרִינֵים יְשָּׁרֵים Zach. 12.3, (tous ceux qui lèveront cette pierre) se feront des incisions, c.-à-d. en seront déchirés, meurtris (le premier, infinitif de Kal); de là

עָּרֶט לְנָשֶּׁש . Incision : שְּׁרָט לְנָשֶּׁי Lév. 19. 28, (vous ne ferez point dans votre chair) d'incision pour un mort.

רְשְׁלֵּשְׁ f. Incision, Lév. 21. 5 (v. l'exemple a ישֶׁרָשׁ).

יותי (ma princesse) n. pr. Sarai, femme d'Abraham, Gen. 16.1, changé plus tard par Dieu en celui de יייָם Sara, 17. 15.

לְיִנִים m. pl. (rac. שָּׂרִיגִּים). Les branches de la vigne, pampres, sarments: Gen. 40. 10, ct il y avait à la vigne trois branches, sarments; שָּׁבְּינִיתְּי, 40. 12, שָּׂרִינִים Joel 1. 7, ses branches (de la vigne).

ישרירם. (rac. שָּׁרִירִם, const. מָּרִירִים, celui qui se sauve, échappe d'une défaite, d'un carnage: פַּרְבּלָּתִי עוֹר אַלְּתִי Nomb. 21. 35, sans qu'il en restât un seul qui se sauvât; collect. שַּׂרִר לָאָכְלוֹ: Jug. 5.13, les restes du peuple.—Des choses: בְּאָכְלוֹ: Job 20. 21, rien ne reste de ses mets (il mange tout), ou rien n'échappe à son appétit.

יקיקוֹת f. pl. adj. (Du lin) peigné: אַרִיקוֹת fs. 19. 9, du lin peigné, ou : du lin le plus fin (v. שְׁרִיקִּים).

קשרכת דרכנית בא Ex. unique. Pi.: מְשֶׁרְכֵּת דִּרְכָּתְּ Jér. 2. 23, (un chameau femelle) qui entortille, brouille, ses chemins, qui court dans tous les sens, çà et là; selon d'autres: qui s'attache à ses voies, à ses habitudes (v. קוֹרוֹדֶּי).

תַּלְרְּכְנִים n. pr. Sarsechim (chef des eunuques de Nebucadnesar), Jér.39.3; selon d'autres, בַבּיָּבָיִים est aussi un nom propre: Sarsechim, Rab-Saris, deux princes.

עריי ne se trouve qu'au part. pass.: בּיִּרישׁ Lév. 21. 18, (un homme) étendu, tiré, c.-à-d. qui a un de ses membres démesurément long, un pied, un bras, une oreille, plus long que l'autre; 22. 23, la même chose, en parlant d'une bête.

Hithp.: בּיִדְשְׂהָבֵי Is. 28. 20, pour pouvoir s'allonger, s'étendre (dans le lit), ou : (le lit est trop court) et ne peut pas s'allonger, être étendu.

Dispyrim. pl. (v. שְּׁרְעַפְּים). Les pensées : אָרָע שֵּׂרְעַפֶּר Ps.139.23, et connais, cherche à connaître, mes pensées; קּרִב שֵּׁרְעַפֵּר הְּקִרְבִּר \$4.19, avec la multitude des pensées qui (s'agitent) dans mon cœur.

קֿבָל (fut. קישׂרָן) Brûler, mettre le

Niph.: רְשֵּׁרֵף Lév. 4.12, il sera brûlé; יְשֵּׁרַף Prov. 6. 27, sans que ses vétements soient brûlés, consumés.

Pou.: יְחַבֵּח שֹרֶתְ Lév. 10. 16, et il trouva que (le bouc) avait été brûlé.

אינים אינים

קרָעָי n. pr. m., I Chr. 4. 22.

שְׁרָקִים m. plur. De couleur fauve :

שְׁרֶקִּים — שְׁרָקִים Zach. 1.8, des chevaux de couleur fauve (alezans), ou : des chevaux marquetés.

ת (ע. שבקים). Vigne, cep d'une qualité supérieure: בְיִשְּׁבֵּשׁוּ שֹׁרֵק Is.5.2, et il planta (la vigne) d'une plante rare, des ceps excellents; שוֹרֵק Jér. 2. 21, une vigne excellente, choisie.

קר, Même signif.: לְּשִׁרְקָּתְה Gen. 49.11, (il liera) au cep excellent, à la bonne vigne.

ישָר (ע. שליר פּל אָישׁ שׁרָר וְשְׁרָּחוֹי (שְּׁרָהוּ פּליאִישׁ שׁרֵר בְּרֵרוּז בּרוּז בירוּז בירוּיייים ביריים ביריים בירוּייים בירוּיים בירוּייים בירוּיים בירויים בי

Hithp.: מי-רושְׁמְרֵר עָלֵרנוּ וְם־רוּסְמְּרֵר עַלֵּרנוּ וְם־רוּסְמְרֵר אַ Nomb. 16. 13, pour te rendre encore maître sur nous, pour nous dominer encore avec tout le pouvoir d'un maître.

שְׁרָתִי Princesse (v. שְׁרָתוֹי subst.).

Joie, allégresse; presque toujours à côté de הַשְּׁרֵּהְ : אַרְיּהְיּהְ דְּשִּׁרִּהְ Is. 35. 10, ils obtiendront l'allégresse et la joie; הְשִּׁרְהְיִּהְיִהְ Ps. 51.10. tu me feras entendre de la joie et de l'allégresse (une parole de joie, de consolation); שְּׁבֶּיִרְ שְּׁשׁרֹּוֹן (Ps. 45.8, l'huile de joie (dont on se servait pour oindre les convives dans les festins (v. Is. 61.3).

אָע (א אַרע (מאַע. אָרַע).

בתים התקלודי: Lament. 3. 9, il a fermé (le ciel ou ses oreilles) à ma prière, ou : il a arrêté ma prière, l'a rejetée (v. בתים).

קית Faire éruption. Niph.: ירישוֹרים בּילְּיִם בְּשֹׂרְים בּילִּים בּשִׂרְים I Sam. 5.9, et des tumeurs se formaient à leurs intestins (à l'anus) (ע. שְּתִיה הְצִּים בְּיֹם עִּמִירִם, selon d'autres, שְּתִיה הַיִּם הַיִּים אַיִּרִים בּיִּר הַיִּם בְּיִם בּיִּבְים בּיִּר הַ בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִּבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיִבְים בּיבִים בּיבים בּיבי

שר Schin אין forme avec ש la vingt-etunième lettre de l'alphabet (v. ש). Le nom שֵׁן, de שֵׁן dent, répond à sa forme.

" rarement " et ", abréviation de אַשֵּׁר. 1º Pron. relat. Qui, que : אַשָּׁר ישאַקבּח מָשִשׁר Cant. 3. 1, celui que mon מש aime; לאַדורֹנִים שַׁיִּדְוּר Eccl. 1. 11, les choses qui seront après; uni au 3. של, il indique le génitif: פרמי שלר Cant. 1.6, ma vigne; שַּׁלְשָׁלֹמה Cant. 3. 7, le lit de Salomon. — 2º Conj. Que : שֵׁישׁ יִתְרוֹן לַחֲכְמָּח Eccl. 2. 13, (j'ai vu) que la sagesse a l'avantage (sur la folie); לְמֵעֵן מִוְדעון שַׁהוּן Job 19. 29, afin que vous sachiez qu'il y a un jugement; בר שַקבְּהִי Jug. 5. 7, jusqu'à ce que je me suis levée. - Afin que, parce que, car : וְחַאֵּלֹחִים עֲשֵׁח שֵׁיִירָאוּ מִלְּקַיֵּיו Eccl. 2. 14, Dieu l'a fait afin qu'on le craigne; שָׁאֵנִי שְׁחַרְחֹרָת Cant. 1. 6, parce que je suis brune ; מַלְּמָה Cant. 1.7, car pourquoi ? מָשָׁם נָּלֹוּ שָׁבָטִים Ps. 122. 4, (Jérusalem) vers laquelle allaient les tribus; בְּשָׁכְּבֵר חַיָּמִים הַבָּאים Eccl. 2. 16, puisque dans les temps à venir (v. à קיבר); בְּיֵלֶ Eccl. 5. 14, comme il est venu; בְּיָשׁוּשׁוֹל צַלֵּירָהם פּוּרָאֹם Eccl. 9. 12, lorsque (l'adversité) tombe sur eux ינס־־בַּהַרָהְ כְּשָׁחַפָּכָל חֹלֵהְ ; soudainement Eccl. 10. 3, l'insensé même quand il marche dans son chemin.

אַשְּׁלְתְּלּיבִים : Puiser בְּּשְׁשִׁרְּקְּבּרְפַּיִם Is. 12. 3, vous puiserez de l'eau avec joie; בְּּשָׁבִּין הַנְּצְיִרִם Ruth 2. 9, (bois) de ce que les serviteurs auront puisé; part. fém. plur.: מַשְּׁצְּבֹרִי Gen. 24. 11, celles qui allaient puiser de l'eau.

אָאָנ (fut. יְשָׁאַג. Rugir, crier: אָבְּרַיִּח Amos 3. 8, le lion a rugi. Du tonnerre: אַבְּרַיִּח יִשְׁאַג Job 37. 4, après lui le tonnerre retentit; de Dieu: רְיִּ בְּיִרְיִם יְשָׁאָג Jér. 25. 30, l'Eternel rugira du haut du ciel; de l'homme: שַּׁאַגנּ בּוֹרְרָיָךּ

Ps.74.4, tes ennemis rugissent; שָׁאַנְהִי לְּגְּר Ps. 38. 9, je crie par les agitations de mon cœur.

לְּאָלֶּדְי f. Rugissement, cri, plainte: שְׁאָלֶד f. S. 29, son rugissement est comme celui du lion; שְׁאָנִי Job 4.10, le rugissement du lion; אַרְיַה Job 3. 24, mes cris se répandent comme l'eau qui déborde; Ps. 22. 2, des paroles de mes plaintes.

עָּד אָשֶׁר Étre dévasté : עַּד אָשֶׁר אָם־שָּאָר Is. 6.11, jusqu'à ce que les villes soient désolées (sans habitants).

Niph. 1° Etre dévasté: הַאָּשָּהְ הַיְהְאָרָהְיִ וּהְאָרָהְיִּהְ וֹאַבְּיִּהְ וֹאַבְּיִּהְ וֹאַבְּיִּהְ וֹאַבְּיִּהְ וֹאַבְּיִּהְ Is. 6. 11, et que la terre soit entièrement désolée, exact. désolée (et devenue) dévastation, désert. — 2° Frémir, mugir: הַּשְּׁאוֹן מֵּיִם מְבִּיִּרִים וְשָׁאוֹן Is. 17. 12, 13, (des nations) qui frémissent, font du bruit, comme le mugissement des caux impétueuses.

Hiph. Dévaster: לְּתְשָׁאוֹת בַּלְּים נְצֵּים Is. 37.26, pour dévaster (des villes fortes) en les réduisant en monceaux de ruines; הישוח (keri הְּשָׁאוֹת) II Rois 19. 25, même sens.

Hithp.: S'étonner: אָלְיאָרשׁ מְשְׁמָאַר לָּפּ Gen. 24. 21, et cet homme était étonné d'elle, il la considérait avec étonnement.

שאָה (ע. שׁיאָה).

שאול et שאל des deux genres (rac. שאול). Scheol, lieu habité par les morts, enfer, orcus: בְּעַבֶּקֵר שְׁאוֹל Prov. 9. 18, dans les profondeurs du scheol; בְּשַׁבֵּר Is. 38. 10, aux portes du scheol.

ארל (demandé) n. pr. 1° Le roi Saül, I Sam. 9. 2. — 2° Saül, roi iduméen, Gen. 36. 37. — 3° Saül, fils de Siméon, 46. 10; patron. אַארלי Nomb. 26. 13. — 4° I Chr. 6. 9.

אָשָׁא m. (rac. שָׁאָשׁי). Mugissement, bruit, tumulte : פִּשָאוֹן פֵּיִם Is. 17. 12,

comme le mugissement des eaux; נמן שאון קולם Jér. 51. 55, le bruit de leurs עסוֹג retentira; קוֹל שׁאוֹן ממלכות גורם נאַסְבִים Is. 13. 4, le bruit tumultueux des royaumes des peuples assemblés; ka יָשָּהֶץ בַּר־קַצֵּח הָאָרֶץ Jér. 25. 31, le bruit s'en est répandu jusqu'à l'extrémité de la terre ; יָקאם טַאוֹן בְּעַמֵּיך Osée 10.14, un tumulte s'élève parmi tes peuples; וֹמֶח בְּשָׁאוֹן מוֹאָב Amos 2. 2, Moab meurt au milieu du tumulte de la guerre; שאון קפיף Ps.74.23, le bruit, les cris, de tes adversaires ; שאון זַרִים חַכְנִיעַ Is. 25.5, tu humilieras la tempête, l'insolence tumultueuse, des étrangers; שָׁאוֹן הֶעֲבִיר ל בומוער Jer. 46. 17, ce n'était qu'un bruit, il a laissé échapper l'époque; קבי שאון Jér. 48. 45, les gens tumultueux, qui font du bruit; מָבוֹר שֵׁאוֹן Ps. 40.3, du puits d'un grand bruit, ou d'un puits, d'un précipice affreux.

אַט Mépriser: בּאָמָטוֹת אוֹרָהָ Ez.16. 57, qui te méprisent; inf.: בַּכֶל־שָׁאִכִּוּ בּמֵשׁ Ez. 25. 6, en méprisant de toute ton ame.

עאָע *m*. Mépris : בּיֹנָשָאַט בְּנָשָאַ Ez. 25. 15, avec un mépris dans l'ame, avec un mépris profond.

לשאיה f. Destruction, ruine: שאיה רַבָּת-שׁעַר Is. 24. 12, et la porte de la ville est frappée d'une destruction, ou tombe en ruines.

פֿאַל et שְׁאֵל (fut. יִשְאַל) 1° Demander, exprimer le desir d'obtenir : שַׁאַל ניה אָצַטַּאר־פָּהְ II Rois 2.9, demande ce que tu veux que je fasse pour toi ; שׁאַל Ps. 2. 8, demande-moi (et je te donnerai, etc.); דַשׁאֵלִים מַאָחוֹ מֶלֶךְ I Sam. 8.10, qui lui avaient demandé un roi; וּבְכל אֲשֶׁר חִשְׁאָלְךְ נַפְּשֶׁךְ Deut. 14. 26, en tout ce que tu désireras, littér. que ton ame të demandera; וַיִּשׁאַל אָר־נִמְשׁוֹ למוח I Rois 19. 4, il souhaita la mort (pour lui-même); לְשֵׁאֵל בְּאֶלָה נַמְשׁׁוֹ Job 31.30, pour demander sa mort par des imprécations.

2º Demander, prier, mendier, emprunter : בָּכֹל אֲשֶׁר־שָׁאַלְהָ בֵּיִנִם דֵי אֱלֹחֵיךְ Deut. 18. 16, suivant tout ce que tu demandas a l'Eternel ton Dieu; שאלא מֵיֵר מְטֵר Zach. 10. 1, demandez de la pluie à l'Éternel; מַאַלְתֵּר מַאַּר בִיר אויזי Ps. 27. 4, j'ai demandé une chose à l'Eternel; וְשָׁאַל בַּקַצִּיר נָאַיִן Prov. 20. 4, il demandera (aux autres), il mendiera, durant la moisson, et il n'aura rien; ניִשְׁאַלוּ מִשְּבְרֵים Exod. 12. 35, ils empruntèrent des Egyptiens (des vaisseaux d'argent, etc.). Part. pass.: wu שאול לַרֵי I Sam. 1. 28, il sera prêté à l'Eternel; רווא שאול II Rois 6. 5, et il est emprunté.

3º Demander, faire une question, interroger, s'enquérir, consulter; avec le reg. dir., avec ברישאַלה: בּ et בּל , בּ פרישׁאַלה בקה מַתַר Exod. 13. 14, quand ton fils te demandera, t'interrogera, un jour; יַרֵה עוֹבְרֵי דָרֵה Job 21.29, n'avezvous point interrogé les voyageurs? יטאיל שָׁאַל־־־חָאִרשׁ לָנהּ Gen. 43. 7, cet homme s'est enquis de nous (et de notre famille); בָּר לֹא מַחַכְמָח שָׁאַלְתַּ עַל־זָח Eccl. 7. 10, car ce n'est pas de la sagesse, ce n'est pas sage de ta part, de t'enquérir de cela, de faire une pareille question ; יארד פר בר לא שאלי Jos. 9.14, ils ne consultèrent pas la bouche de l'Eternel; וְנִשְׁאֵלָה אַת־פִּיהָ Gen. 24. 57. consultons-la elle-même ; שַאַל־נַא בַאלַחִים Jug. 18. 5, consulte Dieu; שַׁאַל בַּחָרֶמִים Ez. 21. 26, il a consulté les teraphim. שַׁאַל לְשַׁלוֹם S'informer de l'état de santé, saluer : נֵישָׁאַל לַחֶם לְשֵׁלום Gen. 43. 27, il s'informa de l'état de leur santé.

Niph. Obtenir par ses prières : לָשָׁאוֹל וֹלְיִאֵאל מִשֶּוֹנִי דָוִד l Sam. 20. 6, David m'a demandé instamment; וּלִקַץ רָמִים נָשָׁצֵלְהִי מרחמלה Neh. 13. 6, a la fin j'obtins par ma prière l'autorisation du roi.

Pi. 1º Mendier : יַנוּע רָנוּעוּ בָנֵיו וְשִׁאֵלוּ Ps. 109. 10, ses enfants seront errants et ils mendieront. - 2º Demander. consulter : שַאוֹל רְשָׁאַלוּ בְּאָבֵל II Sam. 20. 18, on demande conseil à Abel.

Hiph. Préter: בַּשַּׁאַלִּפּם Exod. 12. 36, ils leur prétèrent; השאלתירה ביר I Sam. 1. 28, je l'ai prêté à l'Éternel.

ישָאָל n. pr. m. Esdr. 10. 29.

לשְׁמֵל chald. 1° Demander, desirer: Dan. 2. 11, et ce que le roi demande; בְּלִידִּי וְשִׁאֲלָּיְכוֹן בָּיְרָא בָּרֹבִי וְשִׁאַלָּיְכוֹן בָּיְרָא בָּרֹבִי וְשִׁאַלָּיִכוֹן בָּיִרָא בָּיבְי בַּיִּלְנָא שָׁאַל Esdr. 7. 21, tout ce qu'Esdras vous demandera. — 2° Demander, interroger: בּיבִי בְּיַבְּיִא לְשָׁבִיְא Esdr. 5. 9, alors nous avons interrogé les vieillards.

אַאָלָהְי (avec suff. יְשָׁאֵלָהִי et שְּׁאֵלָהִי Ps. 106. 15, const. אָבְיּהְי I Sam. 1.17). 1° Demande, désir, vœu: יְּשָּיָהְי Esth. 7. 3, que ma vie me soit accordée à ma demande; בּיְבָּיהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אָמָאָלָהִי Jug. 8. 24, je vous ferai une demande; אָמָאָלָהִי אַרָּהָי Esth. 5. 8, (s'il plaît au roi) de m'accorder ma demande; אַבְּיִהְי שָּאַלָּהִי Job 6. 8, plût à Dieu que mon désir s'accomplit. — 2° Ce qui est prêté: אַבָּיהִי שָּאַל בַּיִּר I Sam. 2. 20, pour le prêt qu'il a fait à l'Éternel, pour l'enfant qu'il lui a consacré.

לְּאָאֵלְהָא chald. f. Désir, résolution: מַאַלְהָא Dan. 4. 14, cette chose, cette sentence, (est arrêtée) d'après l'ordre des saints (v. אָהָי hébr.).

שְׁאַלְתִּיאֵל (celui que j'ai demandé à Dieu) n. pr. m. I Chr. 3. 17.

שְּאֵל Kal inusité. Pil. שָאֵן Étre, vivre paisible: יְחֵד אֲסִירִים שָׁאֲנָנּי Job 3. 18, ceux qui avaient été enchaînés jouissent ensemble du repos; יְשַׁאֵן וְאֵין מֵיְרִיד Jér. 30. 10, il vivra paisible, et il n'y aura personne qui l'inquiète.

 ton orgueil, de ton insolence, est monté jusqu'à mes oreilles.

סאָשׁ (v. à חֹשָׁשֵׁ).

ባጻψ 1º Aspirer, humer, soupirer après une chose, aspirer à quelque chose, désirer vivement quelque chose: רוּחַ Jér. 2. 24, elle hume l'air: פר פַעַרְתִּי וָאָשׁאָפָת Ps. 119. 131, j'ai ouvert ma bouche et j'ai soupiré, j'ai désiré conaître (tes commandements); לפעבר ישאח־צל Job 7. 2, comme l'esclave qui soupire après l'ombre; אַל-הָשָאַן Job 36. 20, ne soupire pas après cette nuit (où les peuples, etc.); avec >>: הַשֹּאַפִּרם צַל־צַפַר־אָרֶץ בְּרֹאשׁ הַלִּים Amos 2. 7, qui aspirent à mettre la poussière de la terre sur la tête des pauvres, ou: qui sur la poussière de la terre foulent la tête des pauvres; métaph.: יאַל־מָקוֹמוֹ בואוים Eccl. 1. 5, il aspire vers le lieu (où il luira de nouveau). — 2º Absorber. dévorer, engloutir : וַשַּׁאַם צַּוָנִים חֵילָם Job 5. 5, le brigand absorbe, engloutit, leurs biens (v. בַּמִּרם ; צָּימָנִר אֲלוֹשׁ Ps. שה בל (B6. 2, l'homme veut me dévorer; אָרָה שׁאַפּר Ps. 87. 4, il couvre d'opprobre celui qui veut me dévorer, ou : (il me sauvera) de celui qui m'insulte et qui veut me dévorer; אַשׁשׁ הַ רָּאָלישָאָן בּיָדור Is. 42.14, je detruirai, j'engloutirai, tout en même temps; אַרְכָם Ez. 36. 3, (parce qu') on a taché de vous détruire et de vous engloutir.

עור שָאַר Rester, être de reste : עור שָאַר I Sam. 16. 11, il en reste encore le plus jeune.

רורא לְבֵּדוֹ וְשָׁאָר : Tree de reste: רְרָאָא לְבַדוֹּ וְשָׁאָר : Gen. 42. 38, et celui est resté seul (seul vivant des enfants de sa mère); (בְּישָׁאָר Ez. 6. 12, et celui survivra encore. — 2º Rester, demeurer : יַישָּאָר בַּשְּׁחָנֶּה Nomb. 11. 26, il en était demeuré deux hommes dans le camp; בַּיִאר הַשָּאַרְנָה Exod. 8. 5, 7, il n'en demeurera que dans le fleuve.

Hiph. Avoir de reste, laisser de reste, laisser: תְּשָׁאִר צַשָּׁרָת Amos 5.3, (la ville d'où sortent cent hommes) n'en aura de reste que dix;

קיקיר קּבְּרֶר Exod. 10.12, tout ce que la grêle a laissé de reste; וְחָשָׁאִיר אַחְרָיו בְּרָכָּח Joel 2. 14, il laissera après lui une bénédiction; פרבְּלְתִּי חִשְּׁאִיר-לוֹ שֶּׁרִיר Nomb. 21. 35, tellement qu'il ne lui en resta pas un seul.

אָאָר m. Ce qui est de reste, le reste, le reste, le restant: שְׁאָר רַצִּקֹב is. 10.21, le reste de Jacob; שְׁאָר רַצִּקֹב is is. 10.21, le reste de Jacob; שְׁאָר רַצִּקֹב is is. 14.22, je détruirai le nom de Babylone et ce qui y reste; לְבָבֶל שֵׁם וּשְׁאָר רְנִּחַ לוֹ is. 14.2 Mal. 2. 15, nul ne le fait qui a encore un reste de sens; selon d'autres: l'unique (Abraham) ne l'a pas fait, lui qui avait un grand esprit, un esprit supérieur; ou: n'est-ce pas le même Dieu qui l'a créé, et tous les autres esprits (les autres âmes) viennent de lui.

אָשָׁר m. chald. Le reste, les autres: וּשְׁאֶר מְנֶיְחְדוֹן Esdr. 4.9, et le reste, les autres qui étaient du même conseil; יְּשָׁאָרְא Dan.7.7, 19, et les restants, les autres; une fois état const.: מְשָׁאָרָא Esdr. 7.18, du reste (de l'argent et de l'or).

אָרְ יְשׁוּב (le resté se convertira) Nom symbolique du fils du prophète Isaïe, Is.7. 3 (comparez 10.21).

יְאָשֶׁר אָכְלּוּ שְׁאֵר עִתִּר : אַמָּר אָכְלּוּ שְׁאֵר אַכְלּוּ שְׁאֵר אַבָּל מּוֹא Mich. 3. 3, et quand ils ont mangé la chair de mon peuple; חְמָכִי וּשְׁאֵר צַל־בָּבֶל קַבְּי זְּמָי זְּי זְּמָי זְּי זְּיִבְּי צַל־בָּבֶל קַבּי זְּמְי זְּמָי זְּי זְיִר אַ זְּבְּר אַ זְּבְּי זְיִר אַ 1. 35, que la violence que je souffre et ma chair (qui a été dévorée, c.-à-d. que mon sang qui a été répandu) retombent sur Babylone. — 2° Consanguin, parent sur Babylone. — 2° Consanguin, parent de ton père; plus complétement: שַּאֵר בְּשָׂרוֹ 18. 12, elle est la parente de ton père; plus complétement: שִּאֵר בַּעָּרוֹ זִישְׁרָ בַּעָּרוֹ 1. 10, sa nourriture.

קיְרָה Parenté, concr. des parentes: שְּאָרָה בְּיָה בּעָּה Lév. 18. 17, elles sont proches parentes.

חַאָּטְי n. pr. f. I Chr. 7. 24.

לשָּׁבְרִיח f. (contracté שַּׁבְּרִיח). Le reste : מַּבְּרִיח חְעָם חַנְּה Zach. 8. 12, ceux qui seront restés de ce peuple; בְּירוּ שְּׁבָּרִיח חָעָם חַנְּא שְׁאַרִיח pigra pi li Rois 19. 31, il sortira quelque reste de Jérusalem; selon

quelques-uns: אָבר־לֹא שֵׁרִיתִּךְ לְטוֹב Jér. 15. 11, je jure que ceux qui resteront de toi seront heureux, ou: ta fin sera heureuse (ע. נְשָׁרָת); אַבְּרִית תַּמֹת תְּבּוֹר Ps. 76. 11, tu te ceins du reste de la colère, c.-à-d. d'une colère excessive (v. le même exemple à תָּבֶּר, page 167).

ראמי f. (rac. האשין). Désolation: ראשין Lament. 3. 47, la désolation et la destruction, et le malheur.

ペラヴ n. pr. 1° Seba, fils de Rahma, Gen. 10.7. — 2° Seba, fils de Joktan, 10. 28. — 3° Seba, fils de Joksan, 25. 3. Souches de plusieurs peuples arabes. La reine de Seba (Saba), I Rois 10. 15; collect. les gens de Seba, Job 1. 15.

בַבְעָ (v. אַבָּר).

m. pl. Morceaux, fragments: Osée 8. 6, c'est ourquoi le veau de Samarie sera mis en pièces.

רַשְׁעָ (fut. apoc. אָנָיִין Faire prisonnier, emmener captif : תַּאֲשֶׁר שָׁבִיתָ בְּחַרְבְּּך רבקשׁתְּקּה אָתָּח מָנָם II Rois 6. 22, frapperais-tu ceux que tu aurais faits prisonniers par ton épée et ton arc? קייה חַרֶב Gen. 31. 26, comme des prisonnières de guerre; יַדַיר שֹבְרם לְשׁבֵּרְהַם Is. 14. 2, ils meneront en captivité ceux qui les avaient tenus captifs; ַער־מַרו אַשׁוּר חָשְׁבַּךְ Nomb. 24. 22, jusqu'à quand l'Assyrien t'emmènera-t-il en captivité (v. la na, page 340). — D'animaux et d'autres biens qu'on emporte, piller: נַיִּשְׁבּוּ מִקְנֵירָם I Chr. 5. 21, ils pillèrent leurs troupeaux; ווי שׁבוּ אַח בּל־דָּרְכוּשׁ II Chr. 21. 17, ils pillèrent toutes les richesses (qui furent trouvées, etc.).

Niph. pass.: פֵּר וְשְׁבֶּח אָחִרוּ Gen. 14. 14, que son frère avait été fait prisonnier; ארֹ-וְשְׁבָּח Exod. 29. 2, ou que (la bête) a été emmenée.

ישׁכוֹ m. Une des pierres du pectoral du grand-prêtre (agate?), Exod. 28. 19.

יְּשְׁבוּאֵל n. pr. 1° I Chr. 23. 16; אין האָל n. 2° 25.4; שׁוּבָאֵל vers.20.

ישרוע m. (const. אַבְשׁ et שָּבוּע, duel שָׁבְנִים; pl. שָׁבוּעוֹת el שָׁבִּיעם, const. שָׁבִּעִים, avec suff. שבועותיכם). 1° Sept jours, עתם semaine : מַלֵּא שָׁבְעֵּ וֹאַרו Gen. 29. 27, passe cette semaine entierement, ou: passe la semaine avec celle-ci (Léa); ימרם ימרים בירם בים Dan. 10. 2, trois semaines entières; חַג שָׁבְעוֹח Deut. 16.10, la fête des Semaines, ainsi appelée parce qu'elle se célèbre sept semaines après le premier jour de Paque; מַג שׁבְעוֹח יָמִים Ez. 45. 21, la fête qui dure sept jours, la fête de Paque; שָׁבְּעֹת תִּשְּׁוּת קציר יִשְׁמֶּר־לָנוּ Jer. 5. 24, qui nous conserve les semaines fixees pour la moisson, pour pouvoir moissonner les mêmes jours chaque année. — 2º Une semaine d'années, sept ans : שַׁבְּעִים שבעים Dan. 9. 24, soixante-et-dix semaines d'années, soixante-et-dix fois sept années.

שְׁבוּעָה et שְׁבִּעָה f. (rac. שֵׁבֵּע). Serment, imprécation : וּשָׁבְעַר אֱל־הָאַדְבוּ Zach. 8. 17, et n'aimez pas les faux serments; אָשָׁבוּעָהוֹ לְרָשָׁדֶוּק Ps. 105. 9, et le serment qu'il a fait à Isaac; וְנָקִּרְהַ קשׁבְעָּחִר זֹאַת Gen. 24.8, tu seras dégagé de ce serment que je te fais faire; Hab. 3.9, selon les serments que tu avais faits aux tribus; בי בי Exod. 22. 10, un serment solennel, en prenant Dieu a temoin; וֹבְעַלֵּר שְׁבוּעַח לוֹ Néh. 6. 18, (plusieurs en Judée) s'étaient liés à lui par serment, étaient ses alliés; לָאֶלָה וְלִשְׁבְעַה Nomb. 5. 21, (que Dieu te rende) un exemple de malédiction et d'exécration; יְהַנַּרְהָם שִׁמְכֵם לִשְׁבוּעָח לִבְחִירֵי ls. 65. 15, vous laisserez votre nom à mes élus (pour s'en servir) d'imprécation.

איבות ליבות ליבות ליבות ליבות ליבות ליבות ליבות ליבות ליבות אולי, les captifs: הבּלְּהֵיוֹ בְּשְׁבֵּוֹת Nomb. 21. 29, (il a livré) ses filles pour être captives (exact. à la captivité); יְבָּיבְּיִר בָּשְׁבִּיּתְּי שָׁר־יַשְׁבּרוּתן Deut. 30. 3, l'Eternel ton Dieu ramènera tes captifs; הַבְּקוֹב לוֹב בַּקוֹב Jér. 30. 18, voici je ramènerai les captifs des tentes de Jacob; יַרִי שֶׁב שְּׁתִּדְשְׁבֵּוֹת Job 42. 10,

l'Éternel rendit à Job ce qu'il avait perdu, le rétablit dans son premier état; selon d'autres: il tira Job de sa captivité (du pouvoir que Satan avait sur lui).

קביל Kal inusité. Pi. 1° Apaiser: בְּעָלִיה אָבְּיִה אָבְּיִה אָבְּיִה אָבָּיה בְּעָּה Ps. 89.10, quand les flots s'élèvent tu les apaises; יְהָבְּה Prov. 29. 11, mais le sage le calme dans son cœur, ou : le refoule en arrière. — 2° Louer : יְשַׁבְּהִיּבְּרְ Ps. 63. 4, mes lèvres te loueront. — 3° Estimer heureux ; יְשָׁבַּהְיִּבְּרְ Eccl. 4. 2, j'estime heureux les morts (pour יְשַׁמָּבִי).

Hiph. Apaiser : מַשְּׁבְּרַחַ שָּׁאוֹן רַבְּּרם Ps. 65. 8, il apaise le tumulte, le bruit, de

la mer.

Hithp. 1° Avec בְּ Mettre sa gloire a: קְּחָלְּמְהַ בְּ תַּחְלְּמְהַ Ps. 106. 47, de mettre notre gloire a te louer, ou: pour célébrer tes louanges. — "2° Etre loué: תַּלְּבָּר לְּעָר Rituel, que ton nom soit loué éternellement.

רֹשְׁיֵּי chald. Louer, glorisier. Pa.: אָיָה הַאַּיִים Dan. 2. 23, et je (te) rends gloire.

* אַבֶּע m. Louange, Rituel.

* שְׁבְּחָה f. Louange, glorification, Rit. மர் et மர் m. (fém., Ez. 21. 15, avec suff. יְשָׁבְשִׁים; plur. יָשָבְשִּים, const. ישַּבְשֵּׁי (שַּבְשֵּׁי : ls. 1° Baton, verge). וֹכָשֹּׁי Is. 28. 27, et le cumin (est battu) avec un bâton ; כל אַשָּׁר־רָעֵבֹר חַחָת הַשָּׁבֵט Lév. 27. 32, tout ce qui passe sous le bâton (du berger), sous la houlette; יַשַּׁבֶּט לגו קסילים Prov. 26. 3, et la verge pour le dos des sots; אַרְעֵל בְּשָׁבֶט בָּרָיֵל Ps. 2. 9, tu les briseras avec une verge de fer; שַׁבֶּט מּוּסָר Prov. 22. 15, la verge de la discipline; וְחִבֶּח־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶם פִּיר Is. 11.4, il frappera la terre de la verge de sa bouche, c.-à-d. de ses sentences sévères ; אם־לַשֶּׁבֶּט אָם־לָאֵרָצוֹ Job 37.13, soit (pour s'en servir) de verge, soit pour le bien de la terre. — 2º Sceptre: שַבֶּט משָׁלִּים Is. 14. 5, le sceptre des dominateurs; לא־יַסוּר שַׁבֵּט מִירוּיְרַח Gen. 49. 10, le sceptre ne sera point ôté de Juda. — 3º Pointe, plume : שְּלִישְׁרָשׁ Jug.5.14, (ceux qui manient) la plume de l'écrivain. — 4º Dard : תְּשְׁלְשִׁי תְּיִבְּיִלְ שְׁבְּיִבִים בְּנִבְּילִי II Sam. 18.14, il prit trois dards dans sa main. — 5º Tribu (v. תְשֶׁבֵּי) : לַבְּיֵלִי וְשְׁרָאֵל I Sam. 9.21, les tribus d'Israel; ישְׁבָּיִל Nomb. 24.2, selon ses tribus; aussi famille, comme תְּשְׁבָּיִר : מְשְׁשֶּׁרִי Iug. 20.12, vers toutes les familles de Benjamin.

בְּטֵלֵין chald. Tribu : לְּמִנְיַן שְׁרְטֵּר יִשְּׂרָאֵל Esdr. 6. 17, selon le nombre des tribus d'Israel.

שׁבְּשׁ m. Nom du onzième mois de l'année, correspondant à janvier-février, Zach. 1.7.

ישׁבֵּי (captif) n. pr. m. Esdr. 2. 42. לעֹבִי n. pr. m. II Sam. 17. 27.

שָׁבִיב m. Flamme, étincelle : שָׁבִיב Job 18. 5, l'étincelle de son feu.

אָבִיבָא chald. Flamme: שְּׁבִיבָא הַי נּדְּרָא הַי נּדְּרָא הַי chald. Flamme: Dan. 3. 22, la flamme du feu; plur.: שְׁבִיבִין הִי טר. 7. 9, les flammes.

ליבְרָה f. (rac. שְׁבְּרָה). Captivité, captive: מְּאָרֶץ שְׁבְּרָה Néh. 3. 36, dans un pays de captivité; יְרָאִיתְ תַּשְׁבְרָה Deut. 21. 11, si tu vois entre les captives.

שְׁבִילִ m. Sentier: שְׁבִילֵּר עּוֹלָם Jér. 18.15, les sentiers anciens; וְשְׁבִילִיף Ps. 77. 20, et tes sentiers à travers les grandes eaux.

שׁבְּיְּטִים m. pl. Selon les uns: coiffes a réseaux; selon d'autres: un ornement en forme de soleil que les femmes portaient au cou, Is. 3. 18.

ישׁבִיעִי m. (fém. שְׁבִיעִי), nombre or-

dinal. Le, la septième : וּבִיוֹם הַשְּׁבִּינִי Exod.12.16, le septième jour; וּבַשָּׁבִנִּים Exod. 21. 2, à la septième année.

(אַביּע י.א) אָבֹיע.

קלים לישׁבֶל m., douteux : הְּשִׁפֶּר Tis. 47. 2, découvre ta jambe; selon d'autres : relève la queue de ta robe.

שְׁבְּלוּל m. Limaçon. Ex. unique: שַּבְּלוּל Ps. 58. 9, comme un limaçon qui se fond.

לְּבֵלֵי (plur. שְׁבֵּלִי const. יְצַבְּלִי (plur. שְׁבֵּלִי Job 24.24, ils seront coupés comme le haut des épis ; הַשְּבָּלִים הַבְּשִׁי Gen. 41.7, les épis tenus ; הַשְּבֵּלִים הַבְּשִׁי Zach. 4. 12, deux branches d'olivier. — 2º Torrent : יְצַישְׁיִבְיִי הַיְצַשְׁיִרְיִי Ps. 69. 3, le torrent m'a submergé.

אָבְנְה et ישְׁרְנָה n. pr. Sebna, intendant ou secrétaire du roi Ézéchias, Is. 22. 15, 36. 3.

ח שְׁבְנְיָה n. pr. m. 1° Néh. 9. 4. — 2° 10. 11. — 3° 10. 5; שְׁבַנְיָה 12. 3, פו בּנְיָה I Chr. 24. 11.

ח שבויהו n. pr. m. I Chr. 15. 24.

שְׁבְעֵּי שְׁבְעֹהוּ Jurer; part. pass.: שָּׁבְעַי שְּׁבְעַה Ez. 21. 28, qui ont fait des serments.

וויס בע בין ולא רַנָּחַם: Jurer נִשְׁבַע אַ אַ יַּ Ps. 110. 4, l'Eternel a juré et il ne se rétracte pas ; avec יְנִשְׁבַע עַל־יָשָׁכָר : לְ פוֹ עַל Lévit. 5. 22, et qu'il jure faussement; יְרִשְּׁבֵעַ לַשְּׁקֵר Jér. 7. 9, et jurer faussement; avec a jurer par quelqu'un: וַ רַאָּשָׁבַּעִים בְּשֵׁם רֵי Is. 48. 1, qui jurent par le nom de l'Éternel; בַּר נִשָּׁבֶּעָתִּר Gen. בַּרוּלַלֵּר ; 22. 16, j'ai juré par moi-même ברי וְשָׁוּבְּער Ps. 102. 9, ceux qui me raillent, mes ennemis, jurent par moi, par mes malheurs; avec 🗦 jurer 🕯 quelqu'un, promettre par serment, jurer fidélité, s'engager par serment : דָאָרֶץ אַשָּׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָדָם Gen. 50. 24, le pays qu'il a juré de donner à Abraham; וַיְשַׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיד Gen. 26. 31, ils s'engagèrent l'un à l'autre par serment; וַיַּשָּׁבְעוּ לַרֵי בָּקוּל גַּרוֹל II Chr. 15. 14, ils jurèrent (fidélité) à l'Eternel à haute voix ; aussi jurer par : דַּוּלָשְׁבָּעִים לָרַי Zoph.

1.5, qui jurent par (le nom de) l'Éternel. — שָׁשֶׁל suivi de מָן Jurer de ne: זון זון זון גוון זון גער הוא גער בּירינען Is. 54.9, j'ai juré que le déluge ne se répandra plus, etc.

Hiph. 1° Faire jurer, faire promettre par serment: יְחִשְּׁבְּרֵעָ אֹרָהִא וְחִשְׁבְּרֵעָ אֹרָה וְלִבְּיִרְ Nomb. 8. 19, le pontife la fera jurer; אָבִר Gen. 50. 5, mon père m'a fait jurer, m'a fait promettre par serment.

— 2° Adjurer, supplier: בְּיִבְּיִר Cant. 5. 9, pour que tu nous aies ainsi adjurées.

עַבְעָּר f. (const. אַבַשְׁן; הַּבְעָם et שִּבְעָם m.). Sept : שַׁבְעָּח שִׁבְעָּח Gen. 7. 2, sept (de chaque espèce); שַּבְעַה רָמִים Lévit. 23. 36, sept jours; שַבע פַרוֹת Gen. 41. 2, sept vaches; après les subst.: ראַרלם וו לַשְּבְּעָּד II Chr. 13. 9, et sept béliers; מעפר suff. : ייפלר שבעפרם יודר II Sam. 21.9, ils périrent tous les sept ensemble. — שַׁבַע עָשָּׁרַח m. et שָׁבָעָה עָשָׂר f. Dix-sept. — שַׁבַע exprime souvent un nombre indéterminé, beaucoup: שַּׁבֶּבֵּע מועבות בּלְבוֹי Prov. 26. 25, il y a dans son conur sept abominations; adv.: יַּבֶע יִפוֹל צַיִּיים וָקִם Prov. 24.16, le juste s'il tombe sept fois il se relève. Duel: שִׁבְעָחֵים Septuple : יַפְם-קֵין Gen. 4. 24, Cain sera vengé au septuple, sept fois. Plur. שָּבְעִים Soixante-dix: שׁבְעִּים וְשִׁבְעַח Gen. 4. 24, soixante-dix-

y n. pr. 1° Seba, ville de la tribu de Simeon, Jos. 19. 2. — 2° Seba, fils de Bichri, II Sam. 20.1. — 3°I Chr. 5. 13.

שְׁרְעָה (serment) n. pr. d'un puits, Gen. 26. 33.

ישְּׁבְעָנָה m. (v. שְׁבְעָנָה). Sept. Ex. unique: שִׁבְעָנָה Job 42. 13, sept fils.

Pou. Etre enchassé : בְּשָׁבָּצִּים תָּוֹכ Exod. 28. 20, (ils seront) enchassés dans de l'or.

רְאָיִי m. Étourdissement, vertige:

אַקווֵי וּשְּבְין II Sam. 1.9, le vertige ou l'angoisse s'empare de moi, ou : ceux qui me poursuivent de tous côtés sont près de m'atteindre.

אָבֶּקי chald. Laisser: בְּאַרָשָׁא שְׁבְּקּ Dan. 4. 12, laissez dans la terre (le tronc de ses racines).

Ithp. Étre livré: אַמְרֶלְ אָתְרָן לָא הַשְׁתְּבְּכִּ Dan. 2. 44, et son royaume ne sera pas livré, ne passera pas, à un autre peuple.

קבר (fut. ישָׁבֵר) 1º Rompre, briser, déchirer, détruire : בְּקְבָּרָהָ תַּבְּרָהָ וַשָּׁבַרָהָ Jér. 19. 10, tu briseras la cruche; חַרָּפַה ישברה לבי Ps. 69. 21, l'opprobre m'a rompu le cœur; אָשְׁמּוֹר מִן־דָּאָבֶץ Osée 2. 20, je briserai et j'oterai du pays (les arcs, les glaives, etc.); יַלאֿא שַׁבֶּר אַרד תַּחֲמוֹר I Rois 13. 28, il n'avait point déchiré l'ane ; לִשְׁמֹר מֲחוּרֵר Lam. 1. 15, pour mettre en pièces mes jeunes hommes; מע fig.: רָשָׁבָּרוּ מָרָאִים צָמָאַם Ps.104. 11, les anes sauvages en étanchent leur soif; part. pass.: שַׁבוּר Lévit. 22. 22, une bete qui a un membre brisé.— 2º Avec ph. Poser une limite (v. נָוַר). Ex. unique : יָּאָשְׁמֹר עָלֶרוּ הַמָּר Job 38. 10, quand j'arrêtai , j'établis , sur elle ma loi, que je lui posai une limite.

3° (de בְּשֶׁלְ בֵּר blé) Acheter ou vendre du blé, des vivres : בְּלְשָׁלֵּר בָּר Gen. 42. 3, pour acheter du blé; בְּשֶׁר בְּעָלְ Gen. 42. 7, pour acheter des vivres. Seul: בַּשְׁלֵּר לִפְּצָרִים Gen. 42. 5, pour acheter du blé; בִּיבִיל לְמִצְרִים Gen. 41. 56, il vendait du blé aux Égyptiens.

Niph. Se briser, être brisé, cassé, détruit: אָלְיּהְרָּח אָרָיֹח I Rois 22.49, les navires furent brisés; מַז יְּשָׁבְּרָח מִיְּמִים Ez. 27. 34, lorsque tu as été brisée par les flots; בְּבֶּיבְיָה לַבְּיבְיָה Ps.51. 19, un esprit brisé, triste, un cœur contrit; מַדְי שִּׁבְר Prov. 6. 15, soudainement il sera brisé, renversé; בְּיבִיבְי II Chr. 14.12, ils furent défaits, détruits, devant l'Eternel; מִי שָׁבֶר בְּיוֹל נְשְׁבְּרַי וְיִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִשְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָר וְנִישְׁבָר וְנִישְׁבָּר בְּיוֹל נִשְׁבָּר וְנִישְׁבְּר בְּיוֹל נִשְׁבְר וְנִישְׁבְר בְּיוֹל נִישְׁבְר בְּיוֹל נִשְׁבְר וְנִישְׁב בּיוֹל נִשְׁבְר וְנִישְׁבְר בְּיוֹל נִישְׁבְר בְּיוֹל נִשְׁבְר בְּיוֹל נִישְׁבְר בְּיוֹל נִשְׁבְר בְּיוֹל נִשְׁבְר בְּיוֹל נִישְׁבְר בְּיוֹל נִישְׁבְר בְּיוֹל בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיִים בְּיִים בְ

mon peuple, a été frappée d'une grande catastrophe. Des animaux : אַרינִשְׁבֵּר Exod. 22. 9, ou qu'elle se soit cassé quelque membre; מווין Zach. 11. 16, et la brebis qui est blessée, qui a une fracture.

Pi. Briser, rompre entièrement: בְּשָׁבֶּר מְשֵּבֹר מְשָׁבְּר מְשָׁבְּר מְשָּבֹר מָשָּבֹר מָשָּבֹר מָשָּבֹר מָשָּבֹר מָשָּבֹר מָשָּבֹר מְשָּבִר מְשָּבְר מְשָּבִר מְשָּבְר מְשִּבְר מְשִבְּר מְשִּבְר מְשִּבְר מְשִּבְר מְשִּבְר מְשִּבְר מְשִּבְּר מְשִבְּר מְשִּבְּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבְּר מְשִּבּר מְּבְּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשְבּר מְשִּבּר מְשְּבְּר מְשְּבּר מְשְּבּר מְשְּבּר מְשִּבּר מְשְּבּר מְשִּבּר מְשְּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשְּבּר מְּבְּים מְשִּבּר מְשְּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשִּבּר מְשְּבּר מְשְבּים מְשְבּר מְשְבּים מְשִבּּר מְשְבּים מְשִבּּר מְשְבּים מְשְבּים מְשְבּים מְשְבּים מְשְבּים מְשְבּים מְּבְּיב מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּיב מְּבְּים מְשְבּים מְּבּים מְּבְּיב מְּבְּיב מְבּיב מְּבּים מְּבְּבּר מְבְּבּר מְבְּבּים מְּבְּבּים מְּבּיב מְבּיב מְּבּבּר מְבּיב מְּבְּבּר מְבּיב מְּבּבּר מְבּיב מְּבּבּים מְּבּבּר מְבּיב מְבּבּים מְבּיב מְבּבּים מְבּבּים מְבּבּבּים מְבּבּיב מְבּבּבּים מְבּבּבּר מְבּבּבּים מְבּבּבּים מְבּבּבּבּים מְבּבּבּבּים מְבּבּבּבּים מְבּבּבּבּבּים מְבּבּבּבּבּבּים מְבּבּבּבּבּבּבּב מְבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּבּב מְבּבּבּבּבּבּבּ

Hiph. 1° Faire rompre le sein de la mère par l'enfant qui naît: יַוְאַנִּי אֲשְׁבִּיר Is. 66. 9, irai-je ouvrir le sein de la mère (sans l'accoucher)? (v.à־יַבָּי Hiph., page 241).— 2° Vendre du blé: יְנַשְׁבִּיר Gen. 42. 6, qui vendit du blé; יְנַשְׁבִּירָת Amos 8. 5, pour que nous vendions du blé.

Hoph. Étre brisé, être frappé, blessé: עַל־שֶׁבֶר מַּת־עַּמִּר יְחְשְׁבֵּרְתִּ Jér. 8. 21, je suis brisé, affligé, de la plaie, de la souffrance, de mon peuple.

שֶׁבֶר וּ שׁבֶר m. (avec suff. שֶׁבֶר וּשׁ שֵׁבֶר). 1° Action de se briser (d'un mur, d'un vase), fracture (d'un membre), blessure, douleur, destruction, ruine, וnalheur : בָּל יוֹצָרִים Is. 30. 14, comme on brise un vase fait par des potiers; בֶּשֶׁ הְחַהַ הְשָׁלֵּ Lévit. 24. 20, fracture pour fracture; אֵיך־בַּחָה לְשָׁבְרֶה Nah. 3. 19, il n'y a point de soulagement, remède, à la blessure; רָפַּה שָּׁבֶּרֶיתָ Ps. 60. 4, guéris ses blessures, c.-a-d. ses brèches; וּמְשֵׁבֵר רוּהַ Is. 65. 14, a cause du dechirement, de l'amertume, de votre esprit; שֵׁבֶר מַת־עַּמִי Lam. 2. 11, la ruine, la destruction, de mon peuple; בר־הַוֹּשְׁבַרִים Jos. 7. 5, jusqu'à leur destruction; selon d'autres, un n. pr. d'endroit : jusqu'à Sebarim. — 2º Solution d'un songe, interprétation: ימְסְפֵּר הַחַלוֹם וְאֵת־שְׁבְרוֹ Jug.7.15, le récit de ce songe et son interprétation. — פר יַשׁ־שַּׁבֵר בִּמִצְרָיִם : Blé, vivres בּר יַשׁ־שַּׁבַר בִּמִצְרָיִם Gen. 42. 1, qu'il y avait du ble à vendre en Egypte. — 4º Flots (v. מִשְׁבֶּרִים : מִשְׁבֶּרִים Job 41.17, par les flots (qu'il soulève); selon d'autres : par la terreur qu'ils

éprouvent (v. le même exemple à κοπ. Hithp., page 175).

אַבְּרוֹן m. Fracture, déchirure, destruction: בְּמִבְּרוֹן מְשִׁבְרוֹן Ez.21.11, avec les reins brisés, c.-à-d. dans une douleur violente; שְׁבָּרֵם Jér. 17.18, brise-les par une double plaie, destruction.

chald. Kal inusité. Ithp. Avoir l'esprit troublé, être éperdu : יְרַבְּרָנִיתִּי Dan. 5.9, et les grands furent éperdus.

רַבְּשׁבַּת (fut. רְשִׁשִּׁיִי et יִשְׁשַׁיִי) Chômer, se reposer, cesser de faire quelque chose, cesser d'être, d'avoir lieu : שַׁשָּׁת רַמִּים הַעבר וּבְיוֹם חַשְּׁבִיעִי חִשְׁבֹּר Exod. 34. 21, tu travailleras six jours, mais au septième jour tu te reposeras; שַׁבַּח מָבֵל־ קלאכתו Gen. 2. 3, il s'est repose de tout son ouvrage; אַז הַשְּׁבֶּח הַאָּרֶץ Lévit. 26. 34, alors la terre se reposera; ישבר אבר אבר Is. 33. 8, le voyageur chôme, ne passe plus par là ; יַקַנִים ארבשי Lament. 5. 14, les anciens ont cessé de se trouver aux portes, au tribunal; מַצַנוֹת אַת־אִיוֹב — מַצַנוֹת Job 32.1, (ces trois hommes) cessèrent de répondre à Job ; אַרך שָׁבַח נֹנֵשׁ Is. 14.5, comment l'oppresseur reste-t-il tranquille, ou a-t-il cessé d'exister? ישׁדים Gen. 8. 22, (les semailles, les moissons, etc.), ne cesseront point. רַשְּׁבֶּית Féter, célébrer le sabbat : בַּהְבָּם Levit.23.32, מַעֵרָב עַר־עָרָב הְשָׁהָּחוּ שֶׁבְּהְּבָם depuis un soir jusqu'à l'autre soir vous célébrerez votre sabbat.

Niph.: אוֹן אָזוֹן בָּב. 33. 28, l'orgueil de sa force cessera, sera aboli; וְנִשְׁמֵּח מִבְּצֶר מֵאֶּחָרֵים Is. 17. 3, la forteresse sera ôtée à Ephraim, Ephraim n'aura plus de forteresse.

Hiph. 1° Faire chômer, faire reposer; בְּיִלְשָׁהְ שֹּׁתְם שִּׁמְם שִּׁתְם בְּיִלְם בַּיִּלְם בּיִם בּיִּלְם בּיִם בּיִּלְם בּיִם בּיִּלְם בּיִם בּיִּלְם בּיִּם בּיִּלְם בּיִּבְּים בּיִּבְּל בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּל בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּים בּיבּיבּים ב

empêcher, ôter, détruire : יָשָׁבְּרֵת זַבַר חתותי Dan. 9. 27, il fera cesser les sacrifices et les oblations ; מָשָׁבֶּרת מָלְחֲמוֹת Ps. 46. 10, il fait cesser les guerres; נְחִשְׁבֵּחִים מֵרְעוֹת צֹאֹן Ez. 34. 10, je les ferai cesser, je les empêcherai, de pattre des troupeaux ; וְחִשֶׁבִּרתוּ בְנֵיכֵם אֵת־בַּנִינוּ Jos. 22. 25, vos fils feraient que nos fils cesseraient (de craindre Dieu); בּמֵרכֵם Exod. 12. 15, vous Oterez le levain de vos maisons ; אַיָּאַבְּירוּ וֹבְּשֵׁרְמֵּל Is. 30. 11, faites disparaître de devant nous le saint d'Israel; אַשָּׁבְּרַחָה מָאֵנוֹשׁ וְכָרָם Deut. 32. 26, je ferai disparaître leur mémoire d'entre les hommes; רָהָשֶׁבֶּתִּי חָיָח רָצֵח Lévit. 26. 6, je détruirai les bêtes féroces; וְחִשְׁבִּית אָת־חַבְּמֶרִים II Rois 23. 8, il destitua, ou il abolit, les prêtres des idoles; יַלַשְׁבָּית עֲנְיֵי־אָרֶץ Amos 8. 4, pour faire périr les pauvres de la terre; avec אָשָׁר לֹא חִשְׁבִּית לָךְ גֹאַל : לָ Ruth 4. 14, qui ne t'a point laissé manquer de parent (ayant droit de te racheter).

1 שְׁלֶּחְת . (דמכ מּבּיקי). Action de cesser, de s'abstenir, de chômer: בְּחַב יִּחַב וּשִׁ Is. 30. 7, leur force est de rester en repos, de ne chercher du secours en Egypte; מַבְּיִר מֵּבְיִר בְּיִּאִישׁ שְׁבָּח Prov. 20. 3, c'est une gloire à l'homme de s'abstenir des disputes; מְבִּי וּיִבְּיִן בּּצִי בּאַב בּאַר באַר בּאַר בּאַב

II אָשֶׁל inf. de שַּבָּין.

וֹחְשָׁשְׁ m. Jour de repos, de fête:

קריהשנין שְּרְאשׁנוּן בּיוֹם בְּיוֹם דְּיִרְאשׁנוּן נַיִּבְּאשׁנוּן בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם בּבּיּוֹם בּיבּים בּבּיבּבּ Lévit. 23.39, le premier jour sera une fête solennelle; יְיִבְּשׁנֵי בְּבָּיבְּעָ Exod. 31.15, sabbat du repos.

רַבְּשׁ n. pr. m. Esdr. 10. 15. אֲשֶׁל n. pr. m. I Chr. 11. 34.

קּנְנָה Erreur, peché commis par ignorance: שְׁנָנְהוֹ Lévit. 5. 18, la faute involontaire qu'il aura commise; בְּשִׁנְנָה הַשִּׁלִּה הַבָּא מִלְּפְנֵי הַשִּׁלִּה Eccl. 10. 5, comme une erreur qui procède du prince.

ישנה אור באור ז' 1º Errer, s'égarer ' שנה Ez. 34. 6, mes brebis errent par toutes les montagnes; avec ja se détourner, s'écarter : מַּנְצִוֹחֶרָה Ps. 119. 21, qui s'écartent de tes commandements; לִשְׁגוֹת מֵאִמְרֵי־דָעַת Prov. 19.27, de se détourner des paroles de la sagesse; avec > chanceler, s'étourdir, s'enivrer : בַּרַרְ שָׁגרּ Is. 28. 7, ils chancellent par le vin, étant pris de vin; וָכָל--שׁנֶח בּוֹ לֹא יַחְכָּם Prov. 20. 1, et quiconque s'étourdit par le vin, qui y fait excès, n'est pas sage; Prov. 5.19, enivre בָּאַהַבְתָה חְשָׁנֵּח תַּמְיר toi toujours de son amour. — 2º Commettre un péché (involontaire), se tromper : וְאָם כָּל־בְּרֵת יְשִׂרָאֵל יִשְׁנוּי Lévit. 4. 13, si toute l'assemblée d'Israel a commis une faute involontaire, a péché par erreur ; מָאִרשׁ שׁנֵה Ez. 45. 20, pour les hommes qui pèchent par ignorance; וֹאַשְׁמֵּח חַרְבֵּח מָאֹר I Sam. 26. 21, j'ai commis une grande faute; וְמַרִּיִּתִיּ קבינה לי Job. 6. 24, faites-moi comprendre en quoi je me suis trompé. en quoi j'ai failli.

Hiph.: מַשְׁנֵּח שְנֵּר בְּדֵּרֶה Deut. 27. 18,

celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin; אַל־מִּשְׁמֵנֵי בְּמִּצְיֹרֶדְךּ Ps. 119.10, ne me laisse point égarer de tes commandements.

קייִאָּה f. Faute, erreur. Ex. unique: אָבִיקּר אָבִיאָת בִּי־יָבִיךְ Ps. 19. 13, qui connatt (ses) fautes commises par erreur.

שְׁנְיֹן m. Nom d'un instrument ou d'un air, Ps. 7. 1; plur. שָׁגְיֹלִית Hab. 3. 1.

לְשְׁנֵל Cohabiter : רְשִׁנֶּלֶת Deut. 28.30, (et un autre) cohabitera avec elle.

Niph.: הְשָׁנֵלְנָה Is. 13. 16, et leurs femmes seront violées.

Pou.: אָרְפֿח לֹא שָׁנַלְּתְּ Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée. Le keri est partout de la racine שֵׁכֵבּ

אָבֶּל װּ Épouse (d'un roi) : יַחַשֵּׁנֶל װּשָׁנֶל אַבְּלוּ Néh. 2. 6, et sa femme, la reine, était assise auprès de lui.

לְיֵלֵי chald. f. Femme (d'un roi): אַנְלִי Dan. 5. 2, ses femmes.

שְׁנֵע Kal inusité. Pou. part. אֶלֶכְל־אִישׁ מְשָׁנָע Etre en délire, être fou : לְכָל־אִישׁ מְשָׁנָע Jér. 29. 26, sur tout homme en délire qui fait l'inspiré et qui voudra prophétiser ; חַכַּר מְשָׁנְעִים אָנִי בו. 16, ai-je besoin de fous?

Hithp.: לְּחִשְׁתְּאֵכֵּ עָּלֶרְי I Sam. 21. 16, pour sa livrer à des actes de folie, pour faire l'insensé devant moi.

קְשָׁנְעוֹן m. Folie, frénésie: בְּשִׁנְּעוֹן Deut. 28. 28, (l'Éternel te frappera) de frénésie; בְשָׁנְעוֹן יִרְדָע Il Rois 9. 20, il mène (sa troupe) d'une manière insensée..

ענר et שְׁנֵר m. (ce qui est rejeté) Les petits des animaux, la portée: שָּׁנַר שׁבָּר Deut. 7. 13, la portée de ton bétail; וְכֶל־מְּטֶר שָׁנֶר מְּנֶכְּת Exod.13.12, tous les petits, premiers-nés, des bêtes.

m. (duel שָׁדֵים, const. יְשָׁדֵיה, Ma-melle: שְׁבֵּי שָׁדֵיה Cant. 4. 5, tes deux mamelles; שְּׁבֵים Gen. 49. 25, bénédiction du lait des mamelles, ou des enfants qui sont au sein de la mère.

ישֵׁר m., usité seulement au pl. שַּׂרִים. Idoles, démons: רְיִבְּרוּג לַשִּׁיִרִים Deut.32. 17, ils offrent des sacrifices à des démons.

I יְּנְיְלְּיְּ מְשׁׁרְ (rac. יְּנְיְלִיּ מְשׁׁרְ). Mamelle: טור מון און Job 24. 9, ils arrachent avec violence l'orphelin de la mamelle; בשׁר בְּּוְרָשֶׁרִי, Is. 66. 11, (afin que vous suciez) à la mamelle (le lait) de ses consolations.

קייין (3° pers. plur. אַשָּׁייָ el פּוּדְייַם, inf. רוֹדשָּׁר, fut. יָשׁר pour לָשָׁרוֹד, avec suff. בְּשֶׁרְבֵם et יָשֶׁרְבֵם). Exercer de la violence, désoler, saccager, détruire, dévaster : מָּמָנֵר רָשׁיִעִּרם ווּ שַׁהּוּנֶר Ps. 17.9, devant ces méchants qui me désolent, סע me persécutent; יַחַשׁוֹרֶר שוֹרֶד Is.21. 2, le pillard saccage; שֹּרְיָבֵיר לַרְלָחוֹ Obad. 5, des voleurs de nuit ; וָסֵלֶתְ בֹּנְדִים רָשָׁדֵּם Prov. 11. 3, la perversité des perfides les détruira ; וְשִׁיְרוּוּ אָת־בְּנֵי־כֶּקְיֵם Jér. 49. 28, et détruisez les enfants d'Orient; ישורה את-גאון מצרים Ez. 32. 12, ils détruiront l'orgueil de l'Egypte; פר־שׁבֵר יר אַר־מַרְעִיחָם Jer. 25. 36, l'Eternel va detruire leur paturage; פַקַּטֶב רָשׁוּר צָּרֵעריִם Ps.91.6, de la peste, ou de la destruction, qui frappe en plein midi; part. pass. שַׁרוּר : Jug. 5. 27, vaincu, tué.

Niph. passif: שָׁדוֹר נְשֵׁרָּט Mich. 2. 4, nous sommes entièrement détruits.

Pi. Ruiner, désoler: מַשְּׁהָר־אָב Prov. 19. 26, qui désole, ou qui ruine, son père; אַל־הְשְׁהֵר רְבְצוֹּ Prov. 24. 15, ne désole, ne trouble point, le lieu de son repos.

Pou. ישַּבֶּי פּוּשְׁי. Passif: יישָבִי ישָבּי Is. 23. 1, elle eat détruite tellement qu'il n'y a plus de maison; ישְּבִי שְּיָדִי זְיִנְיִוּ Joel 1. 10, les champs sont ravagés; יִבְיִי יִינְיִי Nah. 3. 7, Ninive a été détruite.

Po.: מַּבְּרֹחָם Osée 10. 2. il détruira leurs statues.

Hoph. Étre pillé, détruit : בְּנִיתְה הּנְּשׁׁר Is. 33. 1, sitôt que tu auras achevé de piller tu seras pillé; יְכָּלָּי Osée 10. 14, toutes tes forteresses seront détruites.

ליקרה f., douteux: אַיּבְּהוֹ בְּּיִהְיּהְ בַּכּרוּ. 2. 8, selon les uns : des femmes qu'on enlève de force (de קַּיִּבְיּה); selon d'autres : de belles femmes, ou des princesses; selon d'autres : des instruments de musique.

שר (ישר m. (rac. שָׁל שֵׁרֵי). Le Tout-Puissant, Dieu: אַל שֵׁרֵי (Gen. 17.1, le Dieu tout-puissant; אָא שַׁרֵי יִיבְרַבְּרָ וְיבְרַבְּרָ Gen. 49. 25, et du Tout-Puissant qui te bénira; בְּלִילְישַׁיִּר Ez. 1. 24, la voix du Tout-Puissant, ou adj.: comme une voix puissante; בְּלִירָדְ שֵׁרֵי בְּבָּרִיךְ שֵׁרֵי Job 22. 25, le Tout-Puissant sera ton or, ou adj.: ton or sera puissant, considérable.

ח. pr. m. Nomb. 1. 5.

ل אַניין keri שׁהּדּן Job 19.29 (v. ਐ שָּׂ, שַׂ). • ישׁבֵּל אַ Hithp. ישׁבֵּל S'efforcer, tacher, Aboth (v. 'שְׁבֵר).

לְּבְּרֶיְהָּה f. 1° (comme הְּבֶּיִםְיּ). Ce qui est brûlé, desséché, par l'action du soleil ou du vent: הְשָׁרֵיבֶּה לִּבְּיֵר לָבְּיֵר לָבְּיַר לְבָּיִר לְבִּיר לְבִּיר לְבִּיר לִבְּיִר אוֹנים וֹ Is. 37. 27, (de l'herbe) desséchée avant qu'elle soit montée en tuyau. — 2º Plur. seul usité. Champs (de blé ou de vignes): מוֹנים הֹבִּילִים אֹבֶל Hab. 3. 17, les champs ne produiront rien a manger;

Deut.32.32, et des vignes d'Amora.

קיים מירים: Dessécher, brûler : שְׁיִשׁמּית מָבְּיר Gen. 41. 23, (des épis) desséchés par le vent d'est.

קיבוְּלָּה f. Ce qui est desséché, brûlé, par la chaleur: לְּמַנֵּר מְכָּח II Rois 19.26, (de l'herbe) brûlée ayant qu'elle soit montée en tuyau.

ישָׁרָפֿוֹן m. Brûlure, desséchement (des végétaux), Deut. 28. 22, I Rois 8. 37.

רְּבֶּר chald. Ithp. S'efforcer : תַּבָּר לְתַשְּלְּהַחַם Dan. 6. 15, il s'efforcait de le sauver.

קרוף chald. n. pr. Sadrach, nom donné à Hananiah, collègue de Daniel, Dan. 1.7.

Div m. Espèce de pierre précieuse, onyx (?), Gen. 2. 12.

ם ליה ח. pr. m. I Chr. 24. 27.

ישָׁל Job 15. 31 (v. שִׁלּשׁיָא).

שוֹאָה ווּס שׂוֹאָ m. Désolation, destruction: קּשִּׁיבֶּח מַמְשִׁי מְשׁאַרְּחָם Ps. 35. 17, délivre mon âme des désolations, de la destruction, qu'ils me préparent.

Mi m. 1° La fausseté, le mensonge, ce qui est faux, mensonger : אָם־חַלֶּכְתַּר עם־שַׁיַא Job 31. 5, si j'ai marché dans le mensonge; יַּטוא יִדְבֵּר Ps. 41.7, il dit le mensonge, il parle faussement; קמר־שׁוָא Job 11. 11, les hommes faux ; שמע שיים Exod. 23. 1, un faux bruit; ער שוא Deut. 5. 17, un faux témoignage. — 2º Ce qui est vain, inutile, et adv. en vain, inutilement : בַּשָּׁרָא Exod. 20. 7, (tu ne proféreras pas) en vain (le nom de l'Éternel ton Dieu); קּנְחַית־שֵׁיִא Is. 1. 13, une oblation mensongère, ou qui est vaine, qui ne peut pas vous faire trouver grace devant Dieu; בל-מַח־שַּׁוָא בָרָאתַ בַּל-בָּנַי־אַדָם Ps. 89. 48, pourquoi as-tu créé en vain tous les hommes? אַבּרָתָם שַׁיָא עַבֹר אֱלֹחִים Mal.3.14, vous avez dit: C'est en vain qu'on sert l'Eternel; מַבְלֵּרִישָׁיָא Ps. 31. 7, les vanités trompeuses, les idoles; אָם־גָּלְעָד אָוֶן אַהְ־שָׁיוֹא חָירּג Osée 12. 12, si à Galaad il y a de l'iniquité, s'ils ne

sont que vanité, ou s'ils n'adorent que des dieux vains, des idoles; אַה־לָשׁיָא לֹאֹד Job 35. 13, mais c'est en vain, Dieu ne l'écoute point; souvent לַשַּׁרָא: לַפּוֹא חָפֶּיחִי אַח־בְּנֵיכֵם Jér. 2.30, c'est en vain que j'ai frappé vos enfants. — 3º Malheur, destruction; יַרְיָדֶירְיַשָּׁיָא Job 7.3, des mois de malheur; בְּנַפֵּרוֹ טֵּיוָא Is. 30.28, dans le van de la destruction.

אָנְשְׁ ח. pr. (ע. שְׁרָיָה).

קבא f. 1° Orage, tempête : בָּבֹא Prov. 1. 27, quand votre effroi, ce que vous redoutez, viendra comme un orage. — 2º Désolation, dévastation, lieu désert, dévasté : ਸਮੁੱਚ אָר Job 38. 27, des champs affreux et déserts; המש שיה Zoph. 1. 15, jour de désolation. — 3° Destruction, ruine, malheur soudain; לְשׁוּ נָמְשׁוּ נַמְשׁׁיּ Ps. 63. 10, ils attentent à mes jours, ils veulent me détruire; וּמְשׁׁיָּה רְשָׁיִּרם פר חבאה Prov. 3. 25, (ne redoute point) la ruine des méchants quand elle arrivera; שֹאַהו לֹא תַדְעָר Is. 47. 11, un malheur que tu ne connaissais pas.

שוֹם (inf. בישׁ , fut. בישׁרָ , apoc. בשׁרָ, בישב) 1º Retourner, revenir, se tourner, se diriger, sans régime, avec rég. ל־רַשׁב דַּהְ נְכַלֶם Ps. 74. 21, que l'affligé ne s'en retourne point confus; יאֹרָת לאֹ־אָשׁוּב אָחֵלֹהְ Job 16. 22, je parcours un sentier d'où je ne reviendrai plus; שוּבָח יֵי רָבֵבוֹת אַלְפֵי יִשְׁרָאֵל Nomb. 10. 36, retourne, o Eternel, auprès des myriades des familles d'Israel; בָּשׁוּב וה בי ביון Is. 52. 8, lorsque l'Eternel reviendra a Sion; יַשׁוּבוּ לֹא עֵל Osée 7.16, ils se tournent, mais non pas au Très-Haut (v. על. page 527); לכן ישוב עבוי Ps. 73. 10, c'est pourquoi son peuple se dirige vers ces lieux; suivi de פר, על , על , בר סט de , על , על , של שובר אל-וּברתה Gen. 16.9, retourne auprès de la mattresse; שובו לכם לאחליכם Deut. 5. 27, retournez dans vos tentes; יַשֶּׁבְתָּר בָבֶרת־יֵר Ps. 23.6, je retournerai, ou j'habiterai (comme יַשָּׁב), dans la maison de l'Eternel; שבוּ עַל־עַוֹנֹח אֲבוֹחָ Jer. 11. 10, ils sont retournés aux iniquités de leurs pères; בְּשִׁרֵב בְּלֶיקב הַלָּי Ps. 70. 4, qu'ils retournent (en arrière) à cause de leur honte; וָאָרָם עַל־עַמַר יָשׁוּב Job 34. 15, et l'homme retournerait à la poussière; בר־צַרֶּל רָשׁוּב מְשָׁשֵּׁם Ps. 94, 15, les jugements retourneront à la justice, ils seront équitables; הַשַּׁבַר Ruth 1.22, qui est revenue des champs de Moab; שוּבָר אַחֵרֶר יִבְּמְחֵה Ruth 1. 15, retourne-t'en après ta bellesœur; לבר וְשָׁב Ez. 35.7, les allants et venants; ביצא לצוא לשוב Gen. 8.7, (le

corbeau) sortait et revenait.

Fréq. Revenir à Dieu, au bien, se convertir; מַעפר אָלָר : דְּ, עַד , עַל , אֱל convertir; מַעָר הַאָל אַל שבל-לבם Jer. 24.7, ils reviendront א moi de tout leur cœur ; אָבּר־שָּׁרָּר Job 22. 23, si tu reviens au Tout-Puissant; בְשׁוּבְכֵם עֵל־רֵי II Chr. 30. 9, si vous retournez à l'Eternel; בַּאלֹחַיך Osée 12.7, tu reviendras à ton Dieu; et absol.: ישאר רְשׁוּב Is. 10. 21, le reste se convertira; בַאַמּ לָשׁוּב Jér.5.3, ils refusent de se convertir; אַקרַר שׁוּבָר לַתְּמָחִי Jér. 31. 18, après ma conversion je me repens; וָשָׁבֶּרַתָּ Is. 1. 27, ses convertis, ou ceux qui retourneront (à Sion); אַלָשָבֶר מֲשֵׁע Is. 59. 20, et vers ceux qui se convertissent de leur péché; אַם־רַשׁוּב וָלֹא רַשׁוּב Jér. 8. 4, si l'on se détourne, ne retournera-t-on pas (au vrai chemin)? וַשָּׁב וְרַפָּא לוֹ Is. 6. 10, qu'il (ne) se convertisse (pas) et qu'il (ne) guérisse.

Se détourner, s'écarter, reculer, de quelque chose: וַיַּשָׁבוּ הַשַּׁרָם מַעַל הַאָּרֵץ Gen. 8. 3, les eaux se retirerent de dessus la terre; Ruth 1.16, pour que je לשוב מַאַחַרַיְדָּ m'eloigne de toi ; בַּר־שָׁב מַאַדֵרָר I Sam. 15. 11, car il s'est détourné de moi; ילא־ישוב מְּמְנֵי־כֹל Prov. 30. 30, et qui ne recule point pour qui que ce soit; ילא־אַשׁוּב מְמֵּנְהוּ Jer. 4. 28, je ne m'en rétracterai pas ; יַשׁוּב מִאָבָא הַעֵבֹרָת Nomb. 8. 25, il sortira du service; שוב מַחַרוֹן স্তুত্র Exod. 32. 12, reviens de ta colère, apaise ta colère; et absol.: כֵּר אָבוֹ יבים Jos. 23.12, si vous vous éloi-

gnez (de Dieu).

Retourner, rentrer, en possession d'un bien : לַשְׁבָּחָם אִישׁ צֵּל־אֲחָנַתוֹ Lévit. 25. 10, vous retournerez chacun en sa possession; אַל־דַוּמָּמָבר לֹא רַשׁוּב Ez. 7. 13, le vendeur ne rentrera point en possession de l'objet vendu. -Des objets inanimés : יַשָּׁבֶרוּ לַנְשָּׁיוּא Ez. 46. 17, cela retournera au prince; בישוב חשיב Lév. 27.24, le champ retournera (à celui duquel il l'avait acheté); וַמְשֹׁבְנֵח חֲעֵרִים — לְיִשְׂרָאֵל I Sam. 7. 14, les villes furent rendues aux Israélites; עַמָּח הַשִּׁמִּלְכַח לָבֵיח-דַּיִּוִד I Rois 12. 26, maintenant la royauté pourrait retourner à la maison de David. — Etre rétabli : יָנֶרֶיף לֹא חָשׁבְנָח Ez. 35. 9, tes villes ne seront pas rebâties (chethib: ne seront plus habitées); הַשַּׁבְּרָ לְקַדְּבֶּתָּן Ez. 16. 55, (les villes de Sodome, etc.) retourneront à leur ancien état; רָתְּנֵח־ ישבח קבשורו Exod. 4. 7, (sa main) était redevenue (saine) comme son autre chair ; יחשב ידי אלי I Rois 13. 6, que ma main revienne à moi, que je puisse la retirer à moi, ou : que ma main soit rétablie; ਜਿਸ ਤਰੂਗੂ Jug. 15. 19, la force lui revint.

4º Trans. Faire revenir, ramener,

restaurer, rétablir: שובט אַלחַר יִשְׁעַטּי Ps. 85. 5, fais-nous revenir (de la captivité), o Dieu de notre salut; selon d'autres: reviens vers nous; Deut. 30. 3, l'Eternel ramènera tes captifs; אָר־בְּאוֹן רַבַּעֹרָם Nah. 2. 3, l'Eternel relèvera la gloire, la majesté, de Jacob.

Pil. שֹבְשׁ 1º Faire tourner, faire errer : יְשׁבַבְהִּקיך Ez. 38. 4, 39. 2, je te ferai tourner en tous sens; selon d'autres : je te briserai; דַּרָרִם שׁוֹבְבוּם Jér. 50. 6, ils les font errer par les montagnes. — 2º Faire revenir, ramener: בְּשׁוֹבְבִי אוֹחֵם מְּן־חֲעָבִּים Ez. 39. 27, quand je les ramènerai d'entre les peuples ; וַשׁבַבְתִּר אַת־יִשְׁרָאֵל אֱל־נְוַחוּ Jer. 50. 19, je ramenerai Israel dans sa demeure; לשוֹבֶב רַעַלְב אֵלָיד Is. 49. 5, pour ramener Jacob a lui. — 3º Restaurer, rétablir, ranimer, rendre des forces : מְשׁוֹבֶב נְחִיבוֹת Is. 58. 12, celui qui rétablit les sentiers; כמשר רשובב Ps. 23. 3, il restaure mon ame; שְׁשׁוֹבֶב Ps. 60. 3, rends-nous des forces. ou: reviens à nous. - 4º Rendre, restituer: לְשׁוֹבֵב שֶׁדֵיני יְחֲלֵּם Mich. 2. 4, pour nous rendre nos champs que l'on se partage; selon d'autres : il a partagé nos champs au rebelle, à l'ennemi. — שַּבְמַחֶהְ וָדַעָּחָהְ : Betourner, séduire וריא שובבחה Is. 47. 10, ta sagesse et ta science, c'est ce qui t'a séduite. Poul.: אֶרֶץ מְשׁוֹבֶבֶּת מֵחֶרֶב Ez. 38. 8,

ta droite? מֶעֶנֶל רְשִׁיב רָרוֹ Ez. 18. 8, qui retire sa main de l'iniquité; רֵיָחִי בְּמַשִּׁיב

in Gen. 38. 29, a peine eut-il retiré

sa main; sens opposé: יְרִי אָשִׁיב Ps. 81. 15, je tournerai ma main contre leurs ennemis (v.7°); יְרִי Ps. 81. 14, afin de se faire revenir le cœur; métaph.: יְרָיִי לְּבְּי לְמַשִּׁיב נָמָשׁׁי Ruth 4. 15, et qu'il soit le soutien de ta vie, qu'il console ton âme; יְרִיִי בְּיִי בְּיִי Ps. 19. 8, (la loi de l'Éternel) restaure l'âme; de même: יְרִיִי Joh 9. 18, (il ne me permet point) de reprendre haleine, de respirer.

2º Faire retourner, repousser, empêcher, détourner; avec rég. dir., avec וֹאֵרךָ חָשִׁיב אַת פְּנֵר פַּתַת אַתַור : מֵעֵל ,מְן Is. 36.9, comment ferais-tu tourner visage, comment repousserais-tu un gouverneur? אַפעל וּמִי רְשִׁיבְנַה Is. 43. 13, j'agis, et qui pourrait le détourner, m'en empêcher? הַאַנֶּחָה מִּר רְשִׁירֶבֶנָה Jér. 2.24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir ? יָשִׁיבֶנּוּ Job 23. 13, il est immuable, et qui pourrait s'opposer à lui ? וְרַבִּים חֲלָשִׁיב מֵעָלוֹן Mal. 2. 6, il a détourné plusieurs de l'iniquité; יְחַשִּׁיבוּ מֶעֵל וּלוּלֵיכֶם Ez.14.6, détournez (votre esprit, ou vos enfants) de vos idoles; sans rég. : יְדְוֹשֶׁיבֹּר בְּחָרְגּ Ez. 18. 32, détournez-vous (du mal) et vivez. — הַּשִּׁרב פָּנִים Détourner le visage, refuser à quelqu'un ce qu'il demande : אל־חַשֶּבֶר אַח־פָּנֵר I Rois 2.16, ne me refuse pas (v. plus haut l'exemple, Is. 36. 9); יָּחָרָבֶּח לְחָשִׁיב אָפוֹ Ps. 78.38, il détourne, apaise, souvent sa בושרב אחדוומה מצל בני־ישראל ; colère Nomb. 25. 11, il a détourné ma colère de dessus les enfants d'Israel.

 ולי רעה מותח טובה I Sam. 25. 21, il m'a rendu le mal pour le bien; יְחַשָּׁרֶב יֵיר ו אַר־רָאשׁוֹ I Rois 2. 32, l'Éternel fera retomber sur sa tête le sang qu'il a répandu. — הַבֶּר־מְּלַּח־אֹמֶר Répondre, faire réponse, faire un rapport : לְחָשִׁיב אַמָּרִים אֲמָת Prov. 22. 21, pour répondre des paroles de vérité; יַחַשְׁבֵּנִי דָּבַר Gen. 37. 14, et tu me rapporteras des nouvelles ; רַּיָּשִׁיבוּ אֹחֶם דֶּבֶר וְאַר־כָּל-חָעֵּרָת Nomb. 13. 26, ils leur sirent leur rapport ainsi qu'à toute l'assemblée; אַנִּי אֲשִׁיכְהָ מִלִּין Job 35.4, je saurai te répondre ; אַרַבָּר וַדַוּטָּיבַנִיי Job 13. 22, je parlerai et tu me répondras; שִׁיכְּשֵּר רָשִׁיבוּנִי Job 20. 2, mes pensées m'inspirent de quoi répondre.

4° Rétablir : לְּהְשִּׁיב וְלְבְּטִּיח יְרִישְּׁלָם Dan. 9. 25, de rétablir et de rebâtir Jérusalem ; וְאָשִׁיכְה שׁׁפְּטֵיך; Is. 1. 26, je rétablirai tes juges; תַּלּ-בָּקָד Gen. 40. 13, il te rétablira dans ta charge.

5° Revenir sur une décision, révoquer un arrêt: אֵרְן לְּחָשִׁר: Esth. 8.8, il n'y a plus à y revenir (l'édit est irrévocable); אַבָּרָן וְלֹא אֲשִׁרְבָּעָה Nomb. 23. 20, il a béni et je ne le révoquerai point; אַבָּרָר לֹא אֲשִׁרְבָּעָר לֹא אֲשִׁרּבָעָר Amos 1.3, et à cause du quatrième péché je ne révoquerai pas (mon arrêt); selon d'autres: ne le lui rendrai-je, ne le châtierai-je pas?

לייבו לי Nomb. 18.9, tous les sacrifices qu'ils m'offriront; מַּרְ רְשִׁיבוּ לִּי I Sam.6.4, quelle offrande lui ferons-nous? exact. quel sacrifice lui payerons-nous pour le péché? מַרְיִם בְּשִׁרִים צַּרִים בְּשִׁרִם Ps. 72. 10, ils offrent des présents; מְתָּיִם בְּשִׁרִם בְּשִׁרִם II Rois 3.4, il payait au roi d'Israel un tribut de cent mille agneaux; דּאָי מַבְּיִר עַמִּין דִּיִּשִּׁר בְּיִבְּיִבְ עַנִּין וֹ II Chr. 27. 5, les Ammonites lui donnèrent ces choses-là.

7° Tourner vers: יְרָשֵׁב מְּנְעִי לְּמְענּוְיֵ אַרְאַגוּ Dan. 11. 19, il tournera sa face vers les forteresses de son pays; יְאָשִׁרְבָּוּ יְאָשִׁרְבָּוּ יָדִירּ Is. 1. 25, je tournerai ma main vers toi (pour te secourir); לְּתְשִׁרב יְדוּ II Sam. 8. 3, pour rétablir, ou pour étendre, sa domination. — הַּשִּׁיב אָל־לָב Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Prendre à cœur, rentrer en soi-même: Deut. 4.39, grave cela dans ton cœur; הָשִׁיבּים שַּלִּילָב קוֹשָׁיבֹי מִישְׁעִּים עַלִּילָב 46.8, pécheurs, rentrez en vousmêmes.

Hoph. ריישׁב Étre ramené, rapporté, rendu: ניישׁב אָר־מַּרָשׁר אָל־מַּרָשׁר Exod.10.8, on ramena Moise et Aaron devant Pharaon; יְשְּׁב מַּרְשׁר Gen. 42.
28, mon argent m'a été rendu.

שוּבָאֵל n. pr. (ע. שוּבָאַל).

בּילַהְ שׁוֹכֶב מְּדֶרָהְ לִמּוֹ : Is. 57. 17, il suit comme un rebelle les égarements de son cœur בָּיִרִם שׁוֹבֶבִרם Jér. 3. 14, enfants rebelles.

בּב n. pr. 1° Sobab, fis de David, II Sam. 5. 14. — 2° Sobab, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

שוֹבֵל adj. Rebelle: קמי השוֹבְלִים Jér. 31. 22, fille rebelle.

לשובְה f. État de tranquillité, de paix : רְבַּיִאי f. S. 30. 15, par la paix et par le repos.

קר n. pr. m. II Sam. 10. 16.

קבל n. pr. 1° Sobal, fils de Seir, Gen.36.20.—2° Sobal, fils de Chaleb, I Chr. 2. 18.

ף חובק n. pr. m. Néh. 10. 25.

שור (v. II שור). שור (v. שור).

יַנָּה Etre pareil, semblable בּ יָאֵל־מָר Etre pareil, semblable וֹלְבְּיִרוּנִי וְאֵשְׁתֵּח Is. 40. 25, A qui me comparerez-vous, à qui serai-je égal, a qui ressemblerai-je? פַּרַ־תִּשׁׁנָתִּדַלוֹי, נַם־ Prov. 26. 4, de peur que tu ne sois aussi semblable a lui. — Egaler en valeur, valoir autant, suffire, être suffisant : וְכַל־חֵקּצִיךְ לֹא יִשְׁוּרְבָּת Prov. 3.45, et tout ce que tu as de précieux ne peut pas lui être comparé, ne l'égale pas en valeur; אֵין תַשָּלֶה פֿנוֶק תַשָּלֶה Esth. 7. 4, l'ennemi ne saurait réparer le dommage qu'il veut causer au roi; לא־שַׁרַח לִּי Job 33. 27, et rien ne m'a satisfait, ou cela ne m'a point profité; selon d'autres : et (Dieu) ne m'a point puni selon mes péchés. — Etre utile,

dans l'intérêt de quelqu'un: יְלַבֶּבֶּלְהְ אֵיךְי היָשׁ Esth. 3. 8, il n'est point dans l'interêt du roi; לְכָל-תָּה אֵינְשׁ שׁנָהו לִי באר. 13, tout cela est sans valeur pour moi, ne me sert de rien.

Pi. 1º Rendre égal, rendre semblable : מְשַׁנָּח רָגְלֵּר כָּאֵיַלוּח Ps. 18. 34, il rend mes pieds semblables à ceux des biches; יָשׁוִּירִוּי עֵר־בּּמָקר בָּאַרִי Is. 38. 43, je mo suis rendu semblable jusqu'au matin à un lion, c.-à-d. j'ai lutté contre ma souffrace, ou j'ai rugi comme un lion. — Egaler, aplanir, égaliser : דאָם -ישנית מניתו Is. 28. 25, quand il en aura aplani la surface. — 💤 Calmer: אם לא ישַּרְיחָר וְדוֹמֶמְחָר נַפְשָׁר Ps. 131. 2, si je n'ai pas calmé et apaisé mon âme, si je n'ai pas fait taire mes désirs. — 3º Placer, mettre, proposer : מַּנְנְהִי הַנְנָהִי הַמְּרִדּי Ps. 16.8, je me suis toujours proposé, représenté, l'Éternel devant moi; יחידים מיניים ו עור על־גּבור Ps. 89. 20, je prête mon secours au héros; מָשָׁפֶּטֶיךְה שְׁוּרִיחִי Ps. 119.30, j'ai placé devant moi, je me suis proposé, tes ordonnances; סְרֵי יְשֵׁנָּחֹ־כֹּוֹ Osée 10.1, (une vigne) qui poussait des fruits, ou : à qui Dieu donne, fait pousser, des fruits.

Hiph. Egaler, comparer : בָּה אַשְׁנֶתוֹ לָּהְ: Lament. 2. 13, qu'égalerai-je à toi?

Nithpa. Se ressembler : יְאַשָּׁח מְדְיָנִים Prov. 27. 15, (une gouttière qui coule toujours) et une femme querelleuse se ressemblent (c'est tout un).

ou אָלָהָ chald. Pa. Rendre semblable: וְלִבְבֵּה מִּם־תֵּיוְהָא שֵּׁוָה Dan. 5. 21, et son cœur fut rendu semblable à celui des bêtes.

Ithp.: אַבּיחֵה רְנָלֵי רְשְׁמֵנֵח Dan. 3. 29, et que sa maison soit réduite en un tas de fumier.

קינה (plaine) n. pr. La vallée de Saveh, Gen. 14. 17; mais בְּשָׁנֵת מִרְיָהָיִם 14. 5, dans la plaine près de Kiria-thayim.

ישׁרָת (v. הְשִׁיְת בֵּיתְה Pencher, être incliné: אָל־מָיֶת בַּיתְה Prov. 2. 18, sa maison penche vers la mort, ou: elle (la femme) penche vers la mort,

la tombe, la maison, qui l'attend; קינים בְּעָּטֶר מְשַׂנִינוּ Ps. 44. 26, notre âme est courbée vers la poussière (elle est humiliée); רְיִשׁיִרוּ עָלֵר נְמְשִׁר Lam. 3. 20, mon âme est abattue, humiliée, en moi.

ת שות n. pr. Suah, fils d'Abraham, Gen. 25. 2; יושות Job 2. 11, de la race et du pays de Suah.

שוּהְה Fosse, abime: הַשְּהָים Prov. 22. 14, une fosse profonde; הָאָרֶץ צֵּרֶבְח וְשׁוּהְה Jér. 2. 6, par un pays aride et rempli de fosses, ou: désert inhabitable.

חָקה n. pr. m. I Chr. 4. 11.

סוף *n. pr.* Suham, fils de Dan, Nomb. 26. 42; הְשִׁים Gen. 46. 23.

בישים (fut. ישׁים) 1° (Agiter en tous sens), ramer: קיר שְׁיִם לָּךְ: Ez. 27. 8, ils étaient tes rameurs, tes matelots.—
2° Courir en tous sens, se disperser: בְּשָׁיִם Nomb. 11. 8, le peuple se dispersait (autour du camp); בְּשֹׁיִם Job 1.7, de parcourir la terre.

Pil. שׁיַשׁשׁ Parcourir, se promener: בְּלְנֵי הְיּגִּימְים וֹלִי חִיֹנְשִׁים וֹלִי חִינְיִים בּירְיּשָׁיִם וֹלִי חִינִים בּירְיּשָׁים וֹלִי וֹלִי חִינִים בּירָ בּירָ בְּיִים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיים בְּייִים בְּייבְים בְּיים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייבְּיים בְּייִּים בְּיים בְּיים בְּייבְים בְּיים בְּיים בְּייִים בְּיים בְּייבְים בְּייבְּיים בּייִּים בְּייבְּיים בּייִּים בְּייבְּיים בְּייבְיים בּייבְּיים בּייִּים בּיבְּיים בְּיבּים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּים בְּיבְייבְּיים בְּ

Hithp:: מַּנְרֵרוֹח וַיִּמְשׁוֹטְמְנָה עַּנְרֵרוֹח Jer. 49.3, répandez-vous le long des murailles.

שול usité seulement au plur. Les bords, les pans, d'un vêtement: שׁוּבִּי Exod. 28. 34, les bords de la robe; הַבְּיִרִי בְּיִרְיִם בְּּיִרְיִבְיִי בְּּיִרְיִבְיִי בְּּיִרְיִבְיִי בְּּיִרְיִבְיִי בְּּיִרְיִבְיִי שׁוּבִּיִר שׁוּבִּירִ שׁוּבִּירִ שׁוּבִּיִר שׁוּבִּירִ שׁוּבִּיר שׁוּבִּירִ שׁוּבִּיר שׁוּבּיר שׁוּבְּיר שׁוּבְּיר שׁוּבְּיר שׁוּבְּיר שׁוּבְּיר שׁוּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁוּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שְׁיִּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שְׁיִיבּיר שׁיִּבּיר שְּיִּבּיר שׁיִבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיר שׁיִּבּיי שׁיִּבּיי שׁיִּבּיי שׁיִּבּיי שׁיּבּיי שׁיּבּיי שׁיִּבּיי שׁיִּבּיי שׁיִּיי שׁיִּבּיי שׁיִּיי שׁיִּבּיי שׁיִּיי שׁיִּיי שׁיִּיי שׁיִּבּיי שׁיִּבּיי שְּיִּיי שׁיִּבּייי שׁיִּבּייי שׁיִּיי שׁיִּבּיי שְׁיִי שִּיי שִּייי שְּייבּייי שְּיִבּייי שִּייי שִּיי שִּייי שִּייי שִּיי שִּייי שִּייי

Lament. 1. 9, sa souillure était dans les pans de sa robe.

שוֹלֶל m. (v. שׁוֹלֶל.). Depouille (de vetements ou de raison): שּוֹלֶל וְדָרִים Job 12. 1. 8, dépouillé de vêtements ou de raison, et nu; מֹלֵל וְדָרִים שׁוֹלֶל Job 12. 17, il emmène privés de raison les conseillers.

ח שולפית n. pr. Sulamith, jeune fille célébrée dans Cant. chap. 7.

רבוש 'n. pr. m. I Chr. 7. 32.

שוֹמִים m. pl. Ail: des aulx, Nomb.

יייי n. pr. Suni, fils de Gad, Gen. 46. 16.

לשונים n. pr. Sunem, ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 18; קישׁרְנְבִּיח f., la Sunamite, I Rois 1. 3.

אָלָל m. Cri, supplication : לְּקוֹּל שַׁוְצִּי Ps. 5. 3, la voix de mes cris.

עלְינִילֵי לֹא רַאָּמֵר שׁוֹשׁ m. 1° Homme riche, généreux, noble: אָבֶּי שׁוֹשׁ רַאָּמֵר לֹא רַאָּמֵר Is. 32. 5, l'avare ne sera plus appelé le généreux (v. מִּילֵי אַ page 285); צִישׁר־שׁוּצִי Job 34. 19, il ne favorise pas le puissant, le riche (contre le pauvre). — 2° Cri: רָבּי אַל־הָאָרָ Is. 22. 5, les cris iront jusqu'à la montagne (צִישׁרִ Ez. 23. 23, v. page 590 à יִנְיִםְּרָ).

שונע m. 1° Bonheur, richesse: תַּיְשָּידְׁה Job 36. 19, ferait-il cas de tes richesses?—2° Action de crier, d'implorer: לַּרָעְ שׁוּצַ Job 30. 24, il leur reste la prière (v. l'exemple, page 574, à מַּיִּדְיּ

עוש n. pr. Suah, Chananéen, Gen. 38. 2.

אַנְעִישׁ n. pr. Suaa, fille de Heber, I Chr. 7. 32.

קשׁוְעָר הַאָּוִינְּה רַאָּוְעָה הַאָּוְינְה הַאָּוְינְה רָאָוִינְה Ps. 39. 13, prête l'oreille à mon cri; Ps. 20. 23, et leurs cris, leurs plaintes, montèrent jusqu'à Dieu; הַּיָּעָה הָעָּרִי I Sam. 5. 12, les cris de la ville.

שוּעֵל m. Renard; plur. שָּבֶּלִּים Cant. 2. 15, et שׁוּעֵלִים Lament. 5. 18, des renards.

אָרֶץ שׁוּעֵל n. pr. 1º אֶרֶץ שׁוּעֵל Le pays de Sual, appartenant à la tribu de Benjamin, I Sam. 13. 17.— 2° Sual, fils de Sophah, I Chr. 7. 36.

שׁמֵר הִינִיר : איניר II Rois 7. 40, le portier de la ville.

קְּבְּיִם ח. pr. m. I Chr. 19. 16. (עם פּפָּפִי (עם פּפָּפִי).

רְשִוֹּשֶׁל m. Trompette, cor: יְקוֹל שׁוֹשָּׁל m. Ps. 98. 7, et avec le son du cor; בין בין יִיקוֹים Jug. 7. 8, leurs trompettes.

קרשי Kal inusité. Pil. ppiù Faire regorger: אָבְּיִים Ps. 65. 10, et tu la fais regorger (v. Hiph.), ou: parce que tu l'aimes; selon d'autres: tu l'as arrosée (v. אַבָּיִים).

Hiph. Regorger: רְחַשִּׁיכִּוּ תִּיּכְבִּים תִּירוֹשׁ Joel 2. 24, les pressoirs regorgeront de vin.

ק"ל f. Cuisse, jambe, épaule (du bétail): שׁיֹכְינִימִי Exod. 29. 22, l'épaule droite (du bélier); שׁיֹכִי עַמּבּיי עַשׁי Cant. 5. 15, ses jambes sont comme des colonnes de marbre; duel: בּשִּׁיקִי Deut. 28. 35, les cuisses; poét.: מָאָּבְּישׁיִי רְצָּהְיִּשׁי יִרְצָּהְיִּעְ Ps. 147. 10, il ne fait point cas des jambes (légères), c.-à-d. de l'agilité de l'homme; יְבֵיְרְ אִּיֹנְיִם שׁיִּיִּים שִׁיִּיִם שִׁיִּים שׁיִּיִם שִׁיִּים שִׁיִּים שִּיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּם שִּׁיִים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִּיִּים שִּׁים שִּׁים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּם שִׁיִּים שִּׁיִּם שִּׁיִּים שִּׁיִּם שִּׁים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁים בּיִּבְּיִּבְּיִּים שִּׁיִּים שִּׁים שִּים שִּׁים בּּיִּים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁים שִּׁים שִּׁים שִּׁים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁים שִּיִּים שִּׁים שִּׁים שִּׁים שִּׁיִּים שִׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁיִּים שִּׁים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּׁיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּיִּיִּים שִּיִּים שִּיִּים שִּׁיִּים שִּיִּים שִּיִּייִים שִּייִּים שִּיִּים שִּיִּייִּים שִּיִּייִים שִּיִּים שִּייִייִּייִים שִּייִּים שִּייִּיִּייִּים שִּייִים שִּייִים שִּייִים שִּייִים שִּייִּים שִּייִייִּייִּים שִּייִּייִים שִּייִים שִּייִּים שִּייִּים שִּייִייִּיִייִים שִּייִים שִּיייִּישִּיים שִּייִים שִּייִיים שִּייִייִּישִּיים שִּייִּישִּיים שִּייִים שִּייִּייִיים שִּיייִּישִּיים שִּייִּישִּיים שִּייִּישִּי

Jug. 15. 8, il les battit jambe sur cuisse (dos et ventre).

שורים m. (pl. שְּיֵרִים). Bœuf, taureau: סׁצִּּרִים Osée 12.12, des bœufs; collect. שׁיִרִים Gen. 32. 6, des bœufs; une fois pour vache: יְבָּרִי Job 21. 10, son bétail conçoit (v. le même exemple à אַבַּל Hiph., page 108).

עור ביר לור Chanter: אָשָׁר־שָׁר לַיִּר Ps. 7. 1, qu'il chanta en l'honneur de l'Éternel; part.: שָׁרִים וְשָׁרוֹם Eccl. 2. 8, des chanteurs et des chanteuses; לְבּרִיכ עַל Prov. 25. 20, celui qui chante des chansons à un cœur affligé.

Pil. שרֵר שׁרֵר Crier, chanter, célébrer: אָדָר בַּחָלּוֹן Soph. 2. 14, des voix qui chanteront, crieront, aux fenêtres; qui chanteront, crieront, aux fenêtres; bommes ont célébré; selon d'autres: que les hommes contemplent (v.II מָשׁרָר ! וֹ שׁרָר. 1 Chr. 29. 28, (le cantique) se chantait; תַּמְשֹׁרְרִים I Chr. 9. 33, les chanteurs.

Hiph. (fut. יְשִׁרָּר, apoc. יְשִׁרָּה Jug. 5. 5, imp. יְשִׁרְרּא pour יְשִׁרָּר Chanter, célébrer: אַרְ שִׁרְרּיִר Ps. 137. 4, comment chanterions-nous le cantique de l'Éternel (dans une terre étrangère)? יְשִׁרְרּ לֵּרָר Exod. 15. 21, chantez à l'Éternel; יְשִׁרְרָּ בְּרַרְרֵי יִרְיִ Ps. 138. 5, ils célébreront les voies de l'Éternel.

Hoph. pass. הְשֶׁר חַיְּמֶּר Is. 26.1, ce cantique sera chanté.

II שלר (ful. ישרר, une fois ישרר, Job 33. 27, v. ישרר) איר Aller de côté et d'autre, se diriger : אָשֶּׁכְּן בַּשֶּׁכְן Is. 57.9, tu es allée vers le roi parfumée d'huile; selon d'autres : tu lui as apporté de l'huile en présent; ישר על־אָנְשִׁים Job 33. 27, il se dirige vers les hommes; selon d'autres : il regarde les hommes (v. 2°, ou de la racine ישר, part.: part.: אַנִייִּר מַרְבָּוּר Ez. 27. 25, les navires de Tharsis sont venus chez

toi, ont été les caravanes pour faire le commerce avec toi.

2º Voir, considérer, regarder avec soin, avec attention, avec bienveillance; regarder avec haine, épier: וַנְסְחֵר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרֵנוּ Job 34. 29, lorsqu'il cache sa face, qui le regardera? מְשַׁנְּרִי מֵרֹאשׁ אַמְנָהו Cant. 4. 8, regarde du haut d'Amana; אשרכור Nomb. 24. 17, je le regarde; ישור שׁחָקרם Job 35. א, contemple les nuées ; לא רַשׁוּרֶנָּח Job 33.14, a celui qui n'y prend pas garde; ראַשׁוּרֶנוּי Osée 14. 9, ct je le regarderai (d'un œil favorable); וַשַּׁבֵּר לֹא רַשׁוּרֵנַתוּ Job 35. 13, le Tout-Puissant n'y a point d'égard ; בְּנָמֵר עַל־הֶּרֶךְ אָשׁוּר Osée 13. 7, je les épierai sur le chemin comme un léopard; יַשׁוּר כְּשָׁהְ יִקוּשִׁים Jér. 5. 26, épiant comme les oiseleurs qui dressent des pièges.

I יְּמָבֵט עֵינִי בְשׁוּרֶי: Ps. פּתַבָט עֵינִי בְשׁוּרֶי Ps. 92. 12, mes yeux verront la ruine de mes ennemis.

11 שלר m. Muraille: צלֵר שׁרר Gen. 49. 22. par-dessus la muraille; plur.: בְּיִלְים Job 24. 11, entre leurs murs; une autre forme du plur.: צְלֹּרְ בְּשֶׁרוֹיְתִי דְּיִ בְּיִרְ שׁרִּוֹיְתָּ Jer. 5. 10, montez sur ses murailles (ou d'un sing. הַיָּת).

לאור chald. Muraille: יְשׁירָיָא יְשְׁמַרְּלְלוּךְ Esdr. 4. 13, et que si les murailles en sont achevées.

ישור n. pr. Sur, ville entre l'Égypte et la Palestine, Gen. 16.7: מְרְבֵּר־שׁוּרּ Exod. 15. 22, le désert de Sur.

עלישׁן m. 1° Lys: אינשׁר שׁרשׁן I Rois 7. 19, ouvrage fait en façon de fleurs de lys. — ער פרום Ps. 60. 1, nom d'un instrument de musique.

ושושה n. pr. Susan (Suse), résidence des rois de Perse, Esth. 1. 2.

על שושיר m. (pl. קריבית בשושיר Cant. 2. 16, qui patt son troupeau parmi les lys; של שוש I Rois 7. 22, ouvrage fait en façon de lys. — 2° Instrument de musique: על ששיר Ps. 45. 1, sur Sosannim.

קרח קשׁוְשֵׁנְּה f. Lys: יְּמְרֵח תְּשׁוֹשֵׁנְּה Oséc 14. 6, il fleurira comme le lys.

chald. plur. Citoyens de Susan (Suse), Esdr. 4. 9.

אורו (prél. אַשַּׁר, הַשָּׁי, יבִּשִּׂב; inf. אַשׁר (מוֹר Mettre, placer, poser, établir : אבל ביתוח Ps. 8.7, tu lui as mis toutes les choses sous les pieds; ילא־שׁרוּר אִישׁ צַרְיוֹ עַלֵּיוּ Exod. 33. 4, nul ne mit ses סרח שחדלר ; Ps. מקשים שחדלי Ps. 140. 6, ils m'ont mis des pieges; ילא לַבֶּן לַבֶּן Gen.30.40, il ne les mit pas auprès des troupeaux de Laban; ישה שולחרנו לנגדה Ps.90.8, tu as place nos iniquités devant toi ; אַפֿר־שָׁתַח אָפִּרֹחָיתָן Ps. 84. 4, où elle a posé ses petits; ישׁתִּדי אַת־נְבַלְּקְ Exod. 23. 31, j'établirai tes limites; אַשֶּׁר סָבִּרב שָׁתוּ כָּלָר Ps. 3.7, qui sont rangés contre moi, qui m'assiègent de toutes parts; אין אויי אַנְייִא אַרָּאַ אַרָּאַ אַרָּאַ אַרָּאַ אַרָּאַ אַרָּאַ אַרָּאַ Is. 22.7, ils se sont rangés en bataille contre la porte. — בַּלֵב Appliquer son cœur à une chose, en être touché: ילארשח לבו גם-לואח Exod.7.23, il ne fut pas non plus touché de cela; קלא־שַׁתַח לָבָּה I Sam. 4. 20, elle n'y fit point attention ; שַׁת־לָּר צֵּלֹחִים זָרֵע צָּחָר Gen. 4. 25, Dieu m'a donné un autre enfant; שַׁתַּבּנָּר וועבות למו Ps. 88.9, tu m'as rendu un objet d'abomination pour eux ; אַם־יַרוּירֶת ישר קאיר לה Osée 6. 11, Juda, il a préparé une moisson aussi pour toi.

Hiph. (fut. מְשֵׁרת, apoc. חַשֵּׁיַר, inf. et imp. ישירת pour משירת) 1° Mettre, placer, établir, faire: יְשִׁית־עַל־עָפֶר בָּצֶר Job 22. 24, jette l'or sur la poussière (v. בַּצֶר בָּ); המיתה אחתשהי Ruth 4. 16, elle le mit dans son sein ; אָשָׁרָח לָּראשׁוֹ צָעָרָח פָּז Ps. 21. 4, tu as mis sur sa tête une couronne d'or pur ; אַברו אַשִּׁירו Gen.3.15, j'établirai une haine (entre toi et entre la fenime) ; פּר־חְשִׁיתַחוּ בְּרָכוֹח לָצֵר Ps.21. 7, car tu fais de lui un objet de bénédiction à jamais; בי חל א Job 14. 13, que tu me donnasses un terme; נשרא אַשְּׁחֵזּגּ I Rois 11.34, car je le maintiendrai prince ; לְּמֶשֵן שָׁחָר אֹחֹתַר אֵלָח Exod. 10. 1, afin que je fasse éclater mes miracles; avec בָּבָּדָּך : בְּיַבְּיַלְּיִלְ

באכלר שלחקד II Sam. 19. 29, tu as mis ton serviteur entre ceux qui mangent à in table ; אַיך אַשִּׁירַוּך בַּבָּנִים Jér. 3. 19, comment, c.-a-d. dans quelle terre choisie, te mettrai-je entre mes enfants? אַשִּׁיה בְּיַשֵּׁע Ps. 12. 6, je mettrai en sécarité; וּבְקרבוֹ יָשִׁית מִרְמֵח Prov. 26. 24, il cache la tromperie dans son cœur; שַּׁמִירוּם אַר־בִּשְׁמֵּירָם Jér. 51. 39, je préparerai leur festin; avec וְרִשִּׁירְהַוּג : דְּיִשִּׁירְהַוּג וּ על־אָרֶץ מְצְרָיִם Gen. 41. 33, et qu'il l'établisse sur le pays d'Egypte; אַל־נָא תְּשֵׁח עֵלֵינוּ חֲשָאה Nomb. 12. 11, ne mets point sur nous, ne nous compte pas, ce péché; בַאַשֶּׁר יָשִׁית עָלָיו מַעַל הַאִּשֵׁח Exod. 21. 22, (l'amende) que le mari de la femme lui imposera.

י שְּהֵי מְבָּהָ Job 10. 20, détourne-toi de moi (cesse de me frapper) שְׁהֵי לַבָּן בּי, 31. 21, applique ton cœur à reconnaître le chemin; יְבָּיִר אָלָיִי אַלָּי Job 7. 17, pour que tu tournes ton esprit vers lui, pour que tu penses à lui; יְבָּיִר אָלִידְוּבְּי אָלִידְ שָּנִיי Nomb. 24.1, il tourna son visage vers le désert; il tourna son visage vers le désert; prompt Ps. 17. 11, ils tournent leurs regards; יְבִיר שָלִילְי אָנִי Job 9. 33, qui puisse mettre sa main, c.-à-d. interposer son autorité, entre nous deux; אַל־הָשֶׁי יְדְּהַ עִּם־רָשָׁי Exod. 23.1, ne prête pas ta main au méchant, ne t'associe pas à son crime.

2º Rendre, changer en, faire devenir, réduire en: שִּירָתוּ דֵּי מִירָתוּ לָּיָּתוּ Ps. 9. 21, ô Éternel, frappe-les de terreur (v. II מְירָתוּ (יִ מִּירְתוּ בְּיִרְתּ בְּיִרְתּ (יִ מִּירְתּוּ (מִירְתּ (מִירְתּ (מִירְתּ (מִירְתּ (מִירְתּ בְּיִרְתִּ בְּיִתְּ בַּיִתְ וֹנִי וְנִי וֹנִי וְּבִּיתְ בְּיִבְּיִתְ בַּיִּתְ בְּיִבְּיתְ בַּיִּתְ בְּיִבְּתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בַּיִּתְ בְּתְנִּרִ בְּיִרְ בְּיִבְּרִ בְּעִרְ בְּיִבְּרִ בְּעִרְ בְּיִבְּרִ בְּעִרְ בְּעָּבְּרְ בַּיְבִּירִ בְּתְנִיבְּר בְּעִרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִיבְּר בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִיבְּר בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִיבְּר בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִרְ בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִיבְּרְ בְּעִיבְּר בְּעִירְ בְּעִיבְּרְ בְּעִיבְּיִי בְּעִיבְּר בְּעִייְ בְּיִּבְּי בְּיִיבְּיִים בְּיִּבְּיִי בְּעִיבְּיִי בְּעִיבְּיִי בְּעִייִּיְ בְּעִיבְּיִּיְ בְּעִייִּיְ בְּיִיּיִּיְ בְּעִיבְּיִייִּיְ בְּעִיבְּיִּייְ בְּיִיבְּייִּ בְּיוּיבְּיִייִּ בְּיִיבְּיִּיּבְּייִּ בְּיִייִּיּבְּייִּייִּיְ בְּיבְייבְּייִי בְּייבְּייִי בְּיבְּייִי בְּייִייְ בְּייִייְ בְּייִייִיייִי בְּייִיייִי בְּייִייִּייִייְ בְּייִייִּיייִייְ בְּייִיייִיייִיייִייי בְּייִיייִיייִיי וּבּיייִי בְּייִיייִייי בְּיייִייי בְּיייי בְּיייי בְּייִיייי בְּיייִייייי בְּייייִיייי בְּיייִיייי ב

Hoph. pass.: אַבּרכּמָר רּוּשַׁרוּ צֶּלָרוּר Exod. 21. 30, si un prix de rachat lui est imposé.

הלְלֵילֵי n.pr.Suthelah, filsd'Ephraïm; nom patr. שׁוּלְתִּלִּתוּ Nomb. 26. 35.

ישְׁיֵב chald. Pael שֵׁיוִב (fut. בְּיִירְיב, יוּהַרְּיִב, יוֹה , יוֹה יוֹה , יוֹה ,

עין: Voir, regarder, considerer אַיִּרְי Job 20, 9, l'œil qui l'aura vu; שְּׁמָּמְרִיִּר יַשְּׁשָּׁעָ Cant. 1. 6, parce que le soleil m'a regardée, a dardé ses rayons sur moi, m'a brûlée.

רייי Kal inusité. Retordre. Hoph. pass. Part.: שָׁשׁ בְּשׁלָּוֹנ Exod. 26, 1, du fin lin retordu.

אַלי adj. Courbé: אַרעים Job 22. 20, celui qui tient les yeux baissés, l'homme abattu, humble.

קתר Gagner quelqu'un par des présents, corrompre un juge: הְּמָבְּיָבֶּם שְׁתַרבּ ס לאַנָדְיּר Job 6. 22, et de votre bien faites des présents (aux juges) en ma faveur; בַּיִּבְיִר אִיּחָם Ez. 16. 33, tu leur as fait des présents.

This m. Présent, don corrupteur fait à un juge: אַרָּרְיָרָיָרָ I Rois 15. 19, (je t'envoie) un présent en argent et en or; אַרְיִרְיִּרָ Prov. 6. 35, même quand tu lui offrirais beaucoup de présents; אַרָּר לַקֵּר שׁוַיִּר Deut. 27. 25, maudit soit celui qui prend un présent (pour mettre à mort l'homnie innocent); אַרְּלֵּר־שׁׁוַיִר Job 15. 34, les tentes de la corruption, c.-à-d. de ceux qui acceptent des dons corrupteurs.

אָקְהָה Ś'incliner, se prosterner: שְּׁחָה אַ S'incliner, se prosterne to i et nous passerons.

Hiph. Courber, abattre: דְּאָנָהוֹ בְּלֶבר אָישׁ בְּישְׁרָשְׁי ווי Prov. 12. 25, l'inquiétude, le chagrin, dans le cœur de l'homme, l'abat, l'accable.

Hithp. דְּשְׁהַשְּׁדִי (fut. אַדְשַּׁבְּי, avcc pause יְיִשְּׁהַי; plur. יְיִשְׁהַשְּׁי). Incliner, s'incliner, se prosterner, rendre hom mage, adorer, prier: דְּאָבָים אָבְיָם הָאָבָים Gen. 19.1, il se prosterna la face contre terre; יַנְאָבֶירָן לָעַם־רָוּאָבָיץ Gen. 23.7, il se prosterna devant les gens du pays;

יאָשְׁתְּחֵינָת אֵל־דַרְּכָל־קַרְשָׁהְ Ps. 5. 8, je me prosterne devant ton sanctuaire; למני រក្សាស្ត្រីត កម្ពុក ក្រុស្ត្រក្រុក Is. 36.7, prosternezvous devant cet autel; וְחִשְׁתְּחֵוִי־לוֹ Ps. 45.12, prosterne-toi devant lui, rendslui hommage; absol. דוֹשָׁוּמְדַעֵּירָזי II Sam. 16.4, je me prosterne, je te rends hommage; יִוּשְׁמַחַורו עַל־מִמַּבְן רַשַּׁעַר Ez. 46.2, il se prosternera, adorera (Dieu), sur le seuil de cette porte; הֹתְישָׁתְּתָּהוֹת ו לומדיו לבד I Sam. 1. 3, pour adorer l'Éternel et pour lui offrir des sacrifices; inf. forme chald.: בְּיִלְשְׁתְּוֹנְיָרִיר וו Rois 5. 18, quand je me prosternerai dans le temple de Rimmon; בתייחש בעי Ez. 8. 16, et ils se prosternaient; part. avec la terminaison du prét.

וֹן שָׁרוֹר (ע. ישָׁרוֹר).

ישׁחוֹר (ע. ישׁחוֹר (ע. ישׁחוֹר).

ישָרוּר m. Le noir, noirceur: מָשַּׁרָּדְּ בּאַרָם Lament. 4. 8, leur visage est plus sombre que la noirceur.

Prov. 28. 40, il tombera dans la fosse qu'il aura faite.

יַשְׁתַּוֹח (v. יַשְׁתוֹ el חַיְשַׂ, prél. חַשַּׂ, יַחְיוֹחשׁ; plur. ਬਜਲੂ et ਬਜ਼ਜ਼ੂਲੂਂ, fut. ਸੁਲ੍ਹਾਂ). Se tapir, s'abaisser, s'incliner; être abaissé, humilié, abattu : קרייטרווי Job 38.40, lorsqu'ils se tapissent dans leurs tanières ; שַׁרוּא אָבְעֹיהו עוֹלָם Hab. 3. 6, les collines des siècles (antiques) s'abaissent; קיר שרויתי Ps.35.14, triste, j'allais courbé, la tête baissée; יְשֵׁת תַּבְּתָה הַאָּדֶם Is. 2. 17, l'orgueil de l'homme sera abaissé; בַּוְרֵב לְיָרֵב לְיָב Job 9. 13, les aides orgueilleux seront abaissés sous lui ; שַרוֹיחָר עַר־בָּאֹר Ps. 38. 7, je suis extrêmement abattu; יִדְּמָּח יַשׁׁוַח Ps. 10. 10, il écrase, il abat (le pauvre), ou: il se courbe, se baisse (v. רַבָּה, page 123).

Niph.: יַיְפָּשׁרוּ אַרָם Is. 2. 9, l'homme

s'est abaissé; אַסְיְּתֵוּהְ וּשְׁיַעָּהְ תְּשְׁיִהְ Is. 29. 4, et ta parole sera basse comme si elle sortait de la poussière; יְשַׁיִּהְ מִּלֵּיהְ Eccl. 12. 4, et lorsque toutes les filles du chant, les chanteuses, auront la voix basse, éteinte.

Hiph. Abaisser, abattre: Is. 25.12, il abat (tes murs forts et hauts).

Niph.: בְּצְלֵּקר יְשְׁתֵּם לֶּתָם Nomb. 11. 22, égorgera-t-on pour eux assez de brebis et de bœufs?

לְּשְׁרִיטְרוּ f. Action d'immoler, immolation: אַלְּחִיטְרוּ II Chr. 30. 47, l'immolation des agneaux de Pâque.

בּמְקוֹין m. Ulcère, lèpre : מְּמְרֵין Lév. 13. 19, au lieu où était l'ulcère; Deut. 28. 27, de l'ulcère d'Egypte (l'éléphantiasis?).

יאָרִים m. Ce qui germe de soi-même: וּבְשָּׁבִית יְשְׁתִּים Is. 37. 30, et la se-coude année (vous mangerez) ce qui croîtra de soi-même (v. שָׁתִים).

שְׁחִיךְ שַּׁ m. Planche mince : שְׁחִיךְּ Ez. 41. 16, des planches minces, un lambris de bois; d'autres lisent קייף.

יאָחִייתָה (v. אַמַדּין chald.).

רות (rac. ייַפְּלֵים Fosse: בּיְהְיּתִים בְּיִּבְּיִם Ps. 107. 20, il les délivre de leurs fosses, ou, rac. ייַבּים: destructions.

ל ישׁחַל m. Lion : שַׁחַל Ps.

91. 13, tu marcheras sur le lion et sur l'aspic.

ליתיל f. Espèce d'aromate; selon d'autres: onyx, ou certaine coquille, qui brûlée répand une odeur agréable, Exod. 30. 34.

n. Nom d'un oiseau immonde (la mouette ou le coucou?), Lév.11.16.

ਸ਼੍ਰੀਆਂ f. Phthisie, consomption, Lév. 26. 16.

וְחַשְׁי m. Orgueil, fierté: תְּבֶּרְשֶׁנִיץ Job 28. 8, les enfants de l'orgueil, les lions à la marche fière.

שְׁחַצִּים n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 22.

Pקיקי Broyer, briser, miner: הְּחָחָקי Exod. 30.36, tu en broieras en poudre; יְאָשְׁחָם בְּעָּקּר Ps. 48. 43, je les brise menu comme la poussière (emportée par le vent); אַבָּיִרם שְׁחָחַלְּיִם בְּעַר Dob 14.19, les eaux minent les pierres.

ולים אונים מאונים וויים אונים אונים זו. 40. 15, comme la poussière d'une balance.—2° Nuée, ciel: אָטְּחָרֶם יִרְצָּעָּרִים יִרְצָעָּרִים יִרְצָעָּרִים יִרְצָעָּרִים יִרְצָעָרִים יִרְצָעָרִים זוּ Pr. 3. 20, et (que) les nuées distillent la rosée; מִירְ בַּשְׁיִרְם Ps. 89.7, qui dans le ciel (est comparable à l'Éternel)? ווייך בּינִירִי בַּינִילִי בַּינִילִי Job 30. 30, ma peau est devenue noire et se détache de moi.

II שַּתֵּר מוֹב Chercher, tacher: שׁתֵּר מוֹב Prov. 11. 27, qui tache de bonne heure de faire le bien.

Pi. Chercher (se lever dès le matin, de bonne heure, pour chercher; עַּיִשְּיֵּט, chercher ardemment, désirer ardemment, se tourner vers; avec rég dir., avec אָ לֹּיִי יִּצְינְוּר יִצְינְוּר אָ Job 7. 24, et si tu me cherches, je ne serai plus; אָיִבְיִּר יַבְּעִינְיִר לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְׁיִבְי לַשְּׁיִבְי לַשְּׁיבְי לַשְּׁיבְי לַשְּׁיבְי לַשְּׁיבְי לַשְּׁיבְי לַשְּׁיבְי לַשְּבִּי לַשְּׁיבְי לְשִׁיבִּי לַשְּׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְּי לְשִׁיבְּי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּי לְשִׁיבְי לְשְׁבְּי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּי לְשְׁבְּיבְי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּיבְי לְשִׁבְּיבְי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּי לְשְׁבְּיבְי לְשְׁבְּיבְי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּי לְשִׁבְּיבְי לְשְׁבְּיבְי לְשִׁבְּי לְשְׁבְּיבְי לְּשְׁבְּיבְי לְשְׁבְּיבְי לְשְּבְּיבְּים לְּבִי לְּבְּיבְּים לְּבִי לְּבְּיבְּים לְּבִי לְבִּי לְּבְיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבִּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְּים לְּבְּיבְים לְּבִּים לְּבְּיִים לְּבִים לְבִּים לְבְּיבְּים לְבִּים לְבִּים לְּבִּים לְבִּים בְּיבְּים לְבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְים בְּבְיבְים לְבִּים בְּיבְּיבְּים בְּבְּיבְּיבְּיבְּים לְבְּיבְּים לְּבְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְיבְים בְּבְּבְּבְיבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְיבְּים בְּבְיבְּיבְים בְּבְּבְּבְּבְיבְּבְים

ישַתר m. Aurore, malin: שַתר m. Aurore, malin

Jos. 6. 15, dès le lever de l'aurore; בּנְמֵּר־שֵׁחַר Ps. 139. 9, les ailes de l'aurore; בֵּרְשֵׁחֵר Is. 14. 12, fils de l'aurore, l'étoile du matin ; בַּשַּׁחַר מָרַשָּׁה מָּ Osée 10.15, (le roi d'Israel) sera exterminé au point du jour (promptement); ולא מַרְעֵּר שַׁחְרָה Is. 47. 11, tu ne sauras pas son aurore, c.-a-d. son commencement, d'où et quand ce mal arrivera; ou, sens opposé: sa fin (le bien qui viendra après, comme l'aurore succède å la nuit); אַלייר אַירךלו שַׁתַּר Is. 8. 20, (parole) qui n'a point d'aurore, qui est depourvue de clarte, de sens; אַנִּירַה אחר Ps.57.9, je me réveillerai a l'aube du jour.

יְשֵּׁעֶר שָׁרוֹר adj. Noir: יְשֵּׁעֶר שָׁרוֹר Lévit. 13. 31, et du poil noir; פֿוּסִים Zach. 6. 2, des chevaux noirs; שְׁרוֹרָה אֲנִי Cant. 1. 5, je suis noire, brune.

שחד (v. ישחד).

קרות f. Aurore de l'âge, jeunesse, adolescence: תַּיַלְרָּאָת נְחַשְׁתְרָנָת Eccl. 11. 10, l'enfance et l'adolescence.

שְׁאֵנִי שְׁתַּרְחֹרָ . Noiratre, שֵׁאֵנִי שְׁתַרְחֹרָת . (f. שֶׁאַנִי שְׁתַרְחֹרָת). Noiratre, brun: שָׁתַרְחֹרָת Cant. 1. 6, que je suis brune.

קריה (que Dieu recherche) n. pr. m. I Chr. 8. 26.

חַרֵיִם n. pr. m. I Chr. 8. 8.

אַרָּע Kal inusité. Niph. הַּחָשָּׁי Etre gaté, être dévasté: אָרָאָהָ הַחְשָּׁהִ Exod. 8. 20, le pays fut dévasté; הַחַשָּׁה בַּאַה חַבָּיה Jér. 13. 7, et la ceinture était gatée, pourrie; en sens moral: הַחָּיִה Gen. 6. 12, et voici (la terre) était corrompue, pervertie.

Pi. Detruire, devaster, abattre, perdre, tuer, faire perir, etc.: מְלֵּיבֶּשֶׁר Gen. 9.15, pour detruire toute chair; מָלִּיבָּשֶׁר Gen. 38. 9, il le détruisit (en le répandant) à terre; מְלֵיבֶּעֶּר לְשֵׁתֵּח Jos. 22. 33, pour ruiner le pays; מְלִיבְּעָר לַבְּיִר לַבְּיִר לַבְּיִר וְשַׁרָתוּ בַּרְמִי Jér. 12. 10, ils ont gate ma vigne; אַנְיִר מִירָ בַּרְבָּי בַּרְמִּר Jér. 5. 11, montez sur les murailles et renversez-les; מְּנִרְמִים Prov.

23.8, tu auras perdu tes paroles agréahles; מַּרֵיה הַשַּׂנִיר Mal. 2. 8, vous avez violé l'alliance de Lévi ; הַּחָשֵּׁין Exod. 21. 26, s'il gâte l'œil; אַנְישׁיִר אָר מּיִר בּיִּר וּיִים אַנוּיר אַ בישיח בי II Sam. 1. 14, pour tuer l'oint de l'Eternel; וְשִׁתַּחָם לָכַל-חַעָם תַּנֶּח Nomb. 32. 15, vous serez pernicieux à tout כפ peuple; וְשִׁתֵּה רָחֲמֶרוּן Amos 1. 11, et qu'il a violé la compassion qu'il lui devait; עַל־יִפְעָּתָּה בָּל-יִפְעָתָה Ez. 28. 17, tu as détruit, corrompu, ta sagesse à cause de la beauté. — Corrompre ses mœurs, se corrompre, pecher: שָׁיֵהֵית עַּמָּרָ Exod.32.7, ton peuple s'est corrompu; ולי Deut. 32. 5, ils se sont corrompus, ils ont péché contre lui (Dieu).

Hiph. Détruire, abattre, tuer: לאר Deut. 10, 10, l'Éternel ne voulut point te détruire; שְּבָּיה הִיִּיהְשְּׁ Jer. 4.7, et le destructeur des nations; היִישְׁשִׁי Exod. 12. 23, le destructeur, l'ange destructeur; הַיִּיהִיחִשְּׁיִבְּי Is. 36.10, et détruis ce pays; הַּבְּיה אָ הִייִּשְׁיִּר לֹּצְר Deut. 20. 19, tu n'abattras pas ses arbres; אַהְיִיִּיִשְׁיִבְּי Is. 65. 8, ne gâte pas (la grappe); הַבְּיוֹי לְבָּי וֹנִי וֹנִי בַּיּי וֹנִי בַּיִּי בַּיִּי וֹנִי בַּיִּי בַּיִּי וֹנִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּ בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַיּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּי בַּיִי בַּיִּי בַּיִי בַּיּ בַּיִּי בַּיּבְּי בַּיִּי בַּיּי בַּי בַּיּי בַּיּבְּיי בַּיּי בַּיּי בַּיּבְּי בַּיּבְּי בַּיּבְיבִּיבְייבּי בַּיּיבּיבִיי בַּיבִּיבּי בַּיבּיבּיבּיי בַּיבּיבּיבּיבּיי בַּיבְּיבְּיבְיבִּיבְּיבְּיבּיבְּיבּיבְּיבְּיבְיבִייבְּיבְיבּיבְיבַיּיבְּיבְּיבְיבִּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְיבִּיי בַּיבְּיבָּיבְּיבְּיבְיבִּיבְיבָּיבְּיבְּיבְּבְיבַּיבּיבְּיבְּבְּיבְיבִּיבְּיבְיבְיבִּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְיבַּיבְּיבְּבְּיבְּבְיבַּיבְּבְּיבְּבְיבַיבּיבּיבְּיבּיבְּיבְּיבְּיבְּיבְּבְיבִּיבְּבְּבְי

Hoph. part.: אָמָקוֹר מָשְׁהָת Prov. 25. 26, et une source corrompue.

תְּשְׁלֵּח כִּיבְרָת thald. Détruire. Part. pass. seul usité: הַּשְּׁהִירָת Dan. 2. 9, et des paroles trompeuses et perverses; subst.: הְשִׁרִירָת Dan. 6. 5, (ni) une mauvaise action, ou (ni) une faute.

ਸਿਲਾਂ f. (de ਸਾਲ). Fosse (pour prendre les animaux), piége, citerne, pri-

קישָׁיּה (pl. בְּשִׁשֶׁים). Espèce d'arbre, acacia ou espèce de cèdre: יַנְצֵּדִי שִׁיִּשִּׁים Exod. 25. 5, bois d'acacia.

רבישי ביישי ביישי ביישי ביישי ביישי ביישי ביישי אורה אורה ביישי ב

Pi.: ישַּקרה אַלֶּרְהְ כַּבֶּּר Ps. 88. 10, j'étends mes mains vers toi.

שׁמֵשׁ m. (v. שִּישׁ). Fléau, fouet: בְּצְּרֵיכְּם Jos. 23. 13, et comme un fouet pour vos côtés.

שׁמִּים n. pr. d'une plaine dans le pays de Moab, Nomb. 25. 1, Joel 4. 18.

קשׁשְׁ (fut. אֲשׁשֵׁיִ) 1° Couler avec abondance, se répandre avec impétuosité, inonder, noyer: אַנְדֵּלָים רָשָׁנֹשׁמּי Ps. 78. 20, et les torrents coulent avec abondance; רְגַשֵּׁם שׁמַק Ez.13.13, et une grosse pluie, une pluie qui inonde; וְחֵילוֹ יְשְׁטוֹם Dan. 11. 26, son armée, l'armée (du roi du nord), se répandra (de toutes parts); ou : il accablera l'armée (du roi du midi); בְּנַחֵל שׁוֹטֵה Is. 30. 28, comme un torrent qui déborde; אַישִׁישִׁמּיוּת לא יִשְׁישִׁמּוּת Cant. 8.7, les torrents ne peuvent le noyer, l'éteindre; אָרָקת נורוץ שׁמַב Is. 10. 22, la ruine est décrétée, elle viendra comme une inondation, emportant tout et avec justice, c.-à-d. comme une peine bien méritée. — Se précipiter: אָכוּפ סוּס Jér. 8. 6, comme un

cheval qui se jette a bride abattue (dans le combat).—Ravager: אַבְּישׁׁ שִּׁישׁׁ וּבּ. 28. 18, un fléau qui ravage.—
2º Rincer, laver, nettoyer: אַבְּשָׁיִלְּהֵב Lév. 15. 11, sans qu'il ait lavé ses mains dans l'eau; בַּיְשִׁילָב Rois 22. 38, on lava le char; אַבְשָׁיִלְּהַ Ez. 16. 9, en te plongeant (dans l'eau) j'ôtai ton sang de dessus toi.

Niph. 1º Étre inondé: יְשִׁיְשִׁנִּיִּר בְּלְּשָׂנִיִּר (les armées) disparattront devant lui comme par une inondation.— 2º Étre lavé: בְּשִׁיִּב Lév. 15. 12, (tout vaisseau de bois) sera lavé dans de l'eau.

Pou. Étre lavé: בַּבְּיֵם בְּשְׁמֵע בְּבְּיַם Lév. 6. 21, (le vaisseau) sera nettoyé et lavé dans de l'eau.

קר פּנְל פּנְ אָשָׁיָ m. Inondation, flot, pluie impétueuse: אַבְּישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אָבְישָׁי אַבְישָׁי אַבְישָׁי אַבְישָׁי אַבְישָׁי אַבּישָׁי אַבּישָׁי אַבּישָּר אַבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אַבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָּר אָבּישָר אַבּישָּר אָבּישָר אַבּישָר אַבּישְר אַבּישְר אַבּישְר אַבּישְר אַבּישָר אַבּישְר אַבּישְר אַבּישְר אַבּישְר אַבּיי אַבּישְר אַבּיי אַבּי אָבּי אַבּי אַבּ

ששים m. Magistrat (chargé de la surveillance de la police), commissaire, prévôt : שׁמְרֵי מְנֵי יִשְׂרָאֵל Exod. 5. 14, les commissaires des enfants d'Israel (que les Egyptiens avaient établis pour surveiller les travaux de leurs frères); Deut. 16. 18, des juges et des magistrats, des prévôts.

ישְׁמֵר m. Acte, contrat : שִּמֶר m. Acte, contrat grants, les actes, les preuves, de nos fautes.

י שְׁלְרֵי n. pr. m. I Chr. 27. 29 (keri שְׁלְרֵי).

לְּהְ רֹוְבִילֹּוּ: Présent (שְׁרָא n. (pour קְּהָרָם). Présent לְּהְ רֹוֹבִילֹּנִי Ps. 68. 30, les rois t'offriront des présents.

וֹאִישׁ n. pr. d'une ville de la tribu d'Issachar, Jos. 19. 19.

I אָיבָה (rac. ישׁיבּה) f. Retour, ceux qui retournent: יָשִיבּה Ps. 126.1, ceux qui reviendront à Sion, cu: qui avaient été emmenés de Sion, les captifs, les exilés de Sion.

II אָיבָרוֹ (rac. בְּשׁבְ) Action de séjourner: בְּשִׁרְבָּרוֹ בְּמַחְנֵיִם II Sam. 19. 33, pendant son séjour à Mahanayim.

Nr. n. pr. m. I Chr. 11. 42.

שׁיוֵיב chald. (v. ישׁיוֵב chald. (v. ישׁיוֵב

ישׁיוַבָּא f. Délivrance, Rituel.

קייףה, (pl. אייףה, v. אייףה). Fosse: מָרָיּרְ לְּפָרֵי שִׁייףה, Ps. 57. 7, ils ont creusé une fosse devant moi (pour me faire tomber dedans).

לשרור, ישרור (le noir) n. pr. d'un fleuve. Sihor, le Nil, Is. 23.3; le torrent sur les confins de l'Egypte et de la Palestine, Jos. 13.3.

ור לְבְנָת n. pr. d'un torrent dans le pays d'Aser, Jos. 19. 26.

ער שׁרָים m. 1º Rame: אָנִרּשְׁרִים Is.33.21, un vaisseau à rames. — 💤 Fléau, Is. 28. 15 (v. שׁרֹים).

ישׁלוֹ יִשִּׁילוֹ יִשִּׁילוֹ יִשִּׁילוֹ יִשִּׁילוֹ יִשִּילוּ יִשִּילוּ יִשִּילוּ יִשִּילוּ ville de la tribu d'Ephraim, où fut établie la tente d'assignation du temps de Josué, Jos. 18. 3: בַּר מִּרִיבָּג שִׁילוּ מִכּר (la gen. 49. 10, jusqu'à ce qu'arrive (la fin de) Siloh (que le règne de David commence); selon d'autres: מַּשִּׁי celui à qui sera le pouvoir (pour מִּשְׁיִ לּוּ c.-à-d. le Messie; ou bien: jusqu'à ce que le repos pour Juda soit venu.

ישילגי 1° Habitant de Siloh : שִׁילֹנְי I Rois 11. 29.—2° Nom patr. comme שַׁלָּנִי descendant de שֵׁלָנִי I Chr. 9. 5.

ח שימון n. pr. m. I Chr. 4. 20.

ילְיִם m. pl. Urine: יְלִיהָם m. pl. Urine יְלִיהָם Is. 36. 12, cheth., et de boire leur urine.

יְשֵׁיצִיא chald. Finir, achever: יְשֵׁיצִיא Esdr. 6. 15, et on acheva ce temple.

יְּשְׁיָרָ Le restant, le dernier : מְשָׁיָרָבּי Aboth, des derniers.

שיר m. Chant, action de chanter, cantique (sacré et profane): יְהַשִּׁיִר וּיִבְּשִׁיר וּיִבְּשִׁיר וּיִבְּשִׁיר וּיִבְּשִׁיר וּיִבְּי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעַבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי יִבְיר וּיִבּי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבּי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְי וּעִבּיר וּיִבְיִּבְי וּעִבְּיר וּעִבְּיר וּעִבְּיר וּעִבְּיר וּעִבְּיר וּעבר וּעבר

מְּחְבוּ לֶּכֶם : f. Chant, cantique אַתּדְינְיּלְיּהְ בּירְנִית הַיִּגְיֹאָת Deut. 31. 19, ecrivez ce cantique; שִׁירַת רֹּדְיִי Is.5.1, le chant de mon ami.

י אַרְיֵישׁי m. (v. שַׁשֵׁ). Marbre blanc: אַרְבִי־שִׁישׁ וֹאַרְבֵי־שִׁישׁ 1 Chr. 29. 2, des pierres de marbre.

אַשִּישָׁא n. pr. m. I Rois 4. 2.

ישישׁי n. pr. Sisak, roi d'Égypte, I Rois 11. 40.

ישית m. Epine; collect.: ישית Is. 10. 17, ses épines.

Ps. 73. 6, ils se couvrent de violence comme d'un vêtement; יְּבֶּיִה זִּיְהָּיִם Prov. 7. 10, dans le vêtement d'une courtisane.

ישָׁרָ (v. שָׁבַּן: V).

בַשְׁלֵּכִי (fut. בַשְׁמֵּר, inf. בַּשְׁלָּה, avec suff. אַכְבָּה et שְּׁכְבָּה) Se coucher, etre couché, cohabiter, se reposer, reposer, dormir, devenir malade, mourir : שַּׁבָב בַּאַרָי Nomb. 24. 9. il se couche comme un lion ; בַּל־דַוּפְשָׁכָּב אֲשֵׁר יִשְׁבָּב עַלַיוּ Levit. 15. 4, tout lit sur lequel il aura couché; רָפָּעָם אֹתָהּ נִיצַעָּן Gen. 34. 2, il coucha avec elle et lui fit violence; יוֹחָיְתִים עם־תֹּנְם Deut. 27. 23, celui qui couche avec la mère de son épouse; Ps. 68. 14, quand אַם־הִשְׁבְּבוּן בֵּין שְׁשַׁחָיִם vous vous reposez entre les parcs (des troupeaux); מַם־בָּלַרָּלת לֹא־שָׁמַבַב לְבוֹ Eccl. 2. 23, même la nuit son cœur ne repose point; ושׁמואל שׁכב בְּחַרְכֵל רֵי I Sam. 3. 3, et Samuel était couché dans

le tabernacle de l'Éternel; משרר רשבב Job 27.19, riche il se couche (devient malade); וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא־יָקוּם Job 14. 12, l'homme est couché par terre (est mort), il ne se relève plus; שֶׁבֶבָּתִּר יאָשְׁקוֹם Job 3. 13, je serais couche (dans la tombe) et je reposerais; וֹבִישָׁמַב הַּוָּד עִם־אַבֹּחַיו I Rois 2. 10, David s'endormit avec ses pères, locution fréquemment employée pour : il mourut; מֹכְבֵר מָבֵר Ps. 88.6, ceux qui sont couchés dans le sépulcre; שָׁכְבוּר יאיש בברחו Is. 14. 18, (tous les rois) sont morts avec gloire chacun dans sa maison, ou: ils ont été enterrés avec honneur chacun dans sa tombe; יַרְשָׁעָב בת־חַלְלֵּר־חָרֶב Ez.32.28, tu seras étendu avec ceux qui sont blessés à mort par l'épée.

Niph. (de la femme). Etre violée: מְּנִשְּׁמִים תִּשְּׁבַרְנָּתְּוּ keri, Zach. 14.2, et les femmes seront violées.

Pou. Se prostituer: אֵימַבְּהְּ keri Jér. 3. 2, (un endroit) où tu ne te sois pas prostituée.

Hiph. 1° Faire coucher, coucher, étendre, faire reposer: יִּשְׁמָבֵדּע צַלּ בְּעָּים צַרְּצָּרִ וּצִּים בְּעַרְּצִּרָ צַלּ וּצִּים בְּעָבְּע צַלּ בְּעָרִ וּצִּים בְּעָבְּע צִלּ בִּעְרָ וּצִּים בְּעָבְּע אַרְעָם אַרְצָּרִ וּצְבָּע אַרְעָם אַרְצָּרִ וּצְבַּע אַרְעָם אַרְצָּרִ וּצְבַּע אַרְעָם בְּעָבְים לָבָּעָם וּצִּיב Osée 2. 20, je les ferai reposer en sûreté. — 2° Répandre. Ex. unique: יִּשְׁמָרַב Job 38.37, qui vide les outres du ciel, qui fait que les nuées crèvent.

Hoph. Étre couché, être étendu: יוֹשְׁמָב עַל־מְשְׁתָּ אַרְיִּשְׁתָּב עַל־מְּטְּחָ II Rois 4. 32, couché sur son lit; דְּיִשְׁתְּבֶּר אָּר־עֲבִילִּים Ez. 32. 19, et sois étendue avec les incirconcis.

ליק ל. État d'être couché, couche: שְׁכְבַת דְשָׁל Exod. 16. 13, une couche de rosée; שִׁכְבַת דַשָּׁל de rosée; שִׁכְבַת נִשְׁלָבָת Lév. 15. 18, cohabitation, commerce charnel.

לאַ־תְּבֶּן שֶּׁכְבֶּתְּן f. Cohabitation : לאַ־תְּבֶּן לְּשֶׁכְבֶּתְּ Lévit. 18. 20, tu ne cohabiteras pas (avec la femme de ton prochain).

יְשֶׁכְּה (v. שְׁבָה) Errer, courir çà et là: Jér.5.8, ils courent de toutes parts; selon d'autres, comme מְשִׁבִּיםים: dès le matin ils sont comme, etc. (v. ਖ਼ਤੂਬੂਂ).

שׁבוֹל m. Privation d'enfants, abandon, délaissement: שַׁכוֹל וַשֵּלְכֹן Is.47.9, privation d'enfants et veuvage; לַּיכוֹל Ps. 35. 12, (ce qui est) une privation, un état d'abandon, pour mon

שׁכּוּל adj. Qui a perdu ses enfants: ישֶׁירָם שֶׁבְּלוֹת Jér. 18. 21, que leurs femmes (soient) privées d'enfants. Des animaux : קרוב לַשְּבוּל II Sam. 17. 8, comme une ourse à qui on a ravi ses petits; אֵרן בַּחָם Cant. 4. 2, et dont il n'y a point une (brebis) qui soit stérile.

ישׁכּוֹר שׁכּוֹר m. (fém. רְישׁכּוֹר). Ivre : ירוא שׁכֹר עַר־מְאֹר I Sam. 25. 36, il était tout ivre.

רַבְּשָׁרָת et וַבְשָׁלָת (fut. אַבָּעי) Oublier, laisser par oubli : יַלֹא יַשְׁתָּח אַת־בָּרָית אַבֹּחֶיקה Deut. 4. 31, il n'oubliera pas l'alliance de les pères; וְשֶׁבַחְהָ מִיבֶּר בַּשָּׁידָרו Deut. 24. 19, et que tu auras oublié (laissé par oubli) une gerbe dans le champ; מֹלְכְחֵר אֵלוֹהָ Ps. 50. 22, ceux qui oublient Dieu ; וַאַרֹנֶר שָׁכֵחָנִר Is. 49. 14, et le Seigneur m'a oublié.

Niph. Etre oublié : נְשָׁתַּח וָכְרֵם Eccl. 9. 5, leur souvenir est oublié.

Pi. Faire oublier : יַּשְבָּרוֹן מּוֹעֵר Lament. 2. 6, l'Éternel a fait oublier dans Sion les fêtes.

Hiph.: לָחָשָׁפִּריחַ אַרו־עַנְּבִּר שָׁמִר Jer. 23. 27, pour faire oublier mon nom à mon peuple.

Hithp .: יְישָׁתְּבְּחוּ בַעִיר Eccl. 8. 10, ils furent oubliés dans la même ville.

שַׁבַתוּ adj. Oubliant : שָׁבַתוּ Ps. 9. 18, ceux qui oublient Dieu ; תַּשְׁבַּחִים ואַר־דֵור קַרְשָׁיר Is. 65. 11, qui oublient ma sainte montagne.

chald. Trouver. Ithp. Etre trouvé: לא־חַשְׁתְּכָח לְחוֹן Dan. 2. 35, on ne trouva plus d'eux (nulle trace).

Aph. Trouver: הַּרַקּשָׁבֶּחָת נְּבָר Dan.

וּרְתַב הַיר תְּחֲשְׁבֶּת Esdr. 7. 16, tout l'or et l'argent que tu trouveras.

י אַכְּחָה f. Oubli : אַיך לָפָנִיד שָׁכְחַח Rituel, אַיך לָפָנִיד שָׁכְחַח il n'y a point d'oubli devant lui.

ח שׁכְיָה n. pr. m. I Chr. 8. 10.

י שְׁכִינָה f. (rac. שָׁכִּן). La résidence, la présence, de Dieu, Aboth.

קבר (inf. שָהָן) 1° Mettre, dresser: שרה יקושים Jer. 5. 26, comme les oiseleurs qui dressent des piéges. — 2º S'arreter: מַנְישׁתּי מַשְּׁרָם Gen. 8. 1, les eaux s'arrêtèrent, cessèrent de croître; man הַבְּלַהְ שָׁבְּלַה Esth. 7. 10, et la colère du roi s'apaisa.

Hiph. Apaiser, calmer : יַחַשָּׁמַרָּה מַעַּלָּר Nomb. 17. 20, je ferai cesser (les murmures qui s'élèvent) contre moi.

לֻכְל (fut. יְשֶׁבֶּל) Étre privé d'enfants, perdre ses enfants : לַמָּרוֹ אָשֶׁכֵּל גַּם־שָׁנִיכֵם Gen. 27. 45, pourquoi serai-je privé de vous deux, pourquoi vous perdraije? בַּאַשֶּׁר שֵׁכֹלְתִּר שֵׁכַלְתִּר 43. 14, s'il faut que je sois privé d'enfants, que j'en sois privé; בַּרְהְשָׁבֶּל מְזָשִׁים אָמֶּך I Sam. 15.33, ainsi ta mère entre les femmes sera privée d'un fils; part. passif: ואַנִי שָׁכּוּלָהו Is. 49. 21, et j'ai perdu mes enfants.

Pi. 1º Priver d'enfants, détruire, ravager: אֹחֵר שָׁבֶּלְהָם Gen. 42. 36, vous m'avez prive d'enfants; וָשְׁבֵּלָתִּים מָאָרַם Osee 9. 12, je les priverai d'enfants tellement qu'aucun d'entre leurs enfants ne deviendra homme ; אַרְבָּב לוֹ Lév. 26. 22, (des bêtes) qui vous priveront de vos enfants ; וּמְשַׁמַבֶּלֵת גּוֹרַיַּהְ חַיִּדִית Ez. 36. 13, tu as consumé ton propre peuple; בְּחַרֶב Deut. 32. 25, au dehors le glaive ravage ; וָחַאָּרֶץ מְשֶׁכָּלָה II Rois 2. 19, et le pays est malsain (a cause de ses eaux); רְחַלֵּיךָ וַעָצַיךְ לֹא שׁמַכּלה Gen. 31. 38, tes brebis et tes chèvres n'ont point avorté. — 2º Avorter: מְשַׁבֵּלָּח Exod. 23. 26, ni femme qui avorte. De la vigne : רָלֹא תְשַׁבֵּל לַבֶּם Mal. 3. 11, et votre vigne ne sera point stérile.

Hiph. 1º Priver d'enfants, les tucr ; 2. 25, j'ai trouvé un homme; הָכָל בְּסָר וֹל בְּלָה בְּשָׁבִּרל וְכֹל בְּסָף Jér.50.9, comme un héros qui tue les jeunes gens.— 2º Avorter: בְּחָם בַּשְׁבֵּר Osée 9. 14, un sein qui est sujet a avorter.

שׁבְּלִים m. pl. Privation d'enfants: אַבְּיִיבְיּ Is. 49. 20, tes enfants dont tu seras abandonnée, ou : ceux que tu auras après avoir perdu les autres.

ישַׁרְלֵל (v. שַׁרְלֵל (v. בְּלַב

אַכִּם Kal inusité. Hiph. אָבָם 1ºSe lever de bon matin, faire quelque chose de bonne heure : וַיִּשׁבֶּם אֲבִּימֶלֶךְ בַּבֹּקֵר Gen. 20. 8, Abimélech se leva de bon matin; et seul : וַחַלֶּכְהָם נַחַלֶּכְהָם נַחַלֶּכְהָם Gen. 19. 2, vous vous leverez de bon matin, et vous poursuivrez votre route; לָּכְּרָמִים לֵּכְּרָמִים Cant. 7. 13, allons de bonne heure aux vignes; יְכַשֵּל מְשָׁבִּים חלקה Osée 6.4, comme la rosée du matin qui se dissipe; inf. בשַּלָּה, employé adverbialement, de bonne heure: Prov. 27. 14, de bonne heure le matin ; הַשָּׁבֶּם וְהַעָּרֶב I Sam. 17. 16, (le Philistin s'approchait) le matin et le soir. — 2° Se hâter de faire une chose, la faire souvent, avec zèle, avec ardeur; מָשׁלָם וְשׁלֹם Jér. 25.4, se hâtant de (les) envoyer; הַשָּׁמֵם וְחָצֵר Jér.11.7, les ayantsouvent avertis; אַלְשָׁבֵּים וְדַבֵּר Jer. 25. 3 (pour הַשָּׁבֵּר forme chaldéenne), me levant matin pour vous parler; השׁתִּרמוּ הְשִׁתִּרמוּ Soph. 3. 7, ils se sont hâtés de corrompre (leur conduite); (שַׁבָּח . Jér. 5. 8, v. מַשָּׁבָּרם).

pour le servir d'un même esprit, unanimement.

ת חיש היי n. pr. 4° Sichem, ville lévitique dans les montagnes d'Ephraim, Gen. 12. 6, Jos. 20.7: הֶּלֶהְ יִרְאָּדוּלְּ טִּרְהְיִרְאָּדִּלְּ Osée 6. 9, ils égorgent en route ceux qui se rendent à Sichem; selon d'autres: d'un même esprit, unanimement. — 2° Sechem, fils de Manassé, Nomb. 26. 31.

ישָׁבוּ (fut. ישָׁבוֹ) 1° Demeurer, sejourner, habiter : יְהַנָּא שׁבֵּן בָאַלֹנֵי שָמִירָא Gen. 14. 13, il demeurait dans les pleines de Mamré; שַׁרָר מָדָר יִם־אָחֲלֵי מַדָר Ps. 120.5, j'ai séjourné près des tentes de Kédar; וְעַל־מִּקרַצְּרוֹ רְיָשׁכּן Jug. 5. 17, il réside près de ses ports (v. à מָּבֶרָץ, page 394); avoc le régime direct : ארוַת הַבֶּרָה יִשְׁפַּרְאוֹר Job 38. 19, quelle est la voie où se tient la lumière? וַאָם סוֹרָרִים לִשְׁבֹּן יָה אֱלֹחִים Ps. 68. 19, et même aux rebelles afin que l'Eternel Dieu demeure (au milieu d'eux); הַוּרַצָּם לבדר ישכן Nomb.23.9, voici un peuple qui habitera séparément; avec אַרָץ habiter un pays, y demeurer en paix, le posséder: יַשְּבֶץ Ps. 37. 3, habite (paisiblement) la terre ; יָשַּׁרָים יִשְׁכְּנוּ־אָרֶץ Prov. 2. 21, les hommes droits habiteront, posséderont, le pays; de même ישׁכוֹני Ps. 102. 29, les fils de tes serviteurs habiteront paisiblement; אַנִר חָכְמָח שֵׁכַנְתִּר צַרְמַח Prov. 8. 12, moi, la sagesse, j'habite avec la sagacité, la prudence, c.-à-d. je la possède; de Dieu : שׁבֵּן עַר Is. 57. 15, celui qui habite dans l'éternité; מַרוֹם Is. 33. 5, il habite les cieux. — D'une armée. Etre campé : שׁבֵּן לְשֵׁבְטֵירו Nomb. 24. 2, étant campé selon ses tribus; d'une tente: יים בְּשִׁבְּן בִייּ Jos. 22. 19, où est place le tabernacle de l'Eternel; part. pass.: דְשָׁכוּנֵר בָאֶחָלִּרם Jug. 8. 11, ceux qui habitent dans les tentes.

2º S'arrêter, reposer: בּבְשִּׁרָם אָשָׁר Nomb. 9. 17, a l'endroit où la nuée s'arrêtait; הְשָׁבֶּרְיָּׁם הָשָׁכְּן־עָּלְיִר עֲנָבְיִר הָשָׁבְּי בְּנָבְיִר בְּנָבְיִר בְנַבְיִר Prov. 7. 11, ses pieds ne s'arrêtent pas dans

sa maison; בְּלְבִיא שָׁבֵּן Deut. 33. 20, il repose comme une lionne; יַיְשְׁמֹן בְּבוֹד בְּיִשְׁמֹן בְּבוֹד בְּיִשְׁמֹן בְּבוֹד בְּיִשְׁמִן בְּבוֹד בְּיִבְי בִּיבִי בִּיבְי בִּיבִי בּיבִי Exod. 24. 16, la gloire de Dieu reposa sur la montagne de Sinaï; יְשִׁבְּיִיךְ Nah. 3. 18, tes vaillants hommes reposent(se tiennent) dans leurs tentes; בְּּמְעֵים שְׁבְּבְיִי דִּבְּּמִי נְבְּיִשִּׁי בְּיִבְּיִי דִּבְּיִשִּׁי בְּיִבְּיִי דִּבְּיִים נְּבְיִבְיִי בְּיִבְּיִים נְבְיִשִּׁי בְּיִבְיִי דִּבְּיִים נְבְיִשִּׁי בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיבִים בְּיבִיים בְּיבִייִם בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבִייִם בְּיבִּיבְיים בְּיבִּים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּיבְיים בְּיבִייִּבְיִים בְּיבִּיִּבְייִים בְּיבִּיִּים בְּיבִּיִּים בְּיבִּיִּים בְּיבִייִּים בְּיבִייִּים בְּיבִייִּים בְּיבִּיִּים בְּיבִּיִּים בְּיבִּיבְייִים בְּיבִּיבְיים בְּיבִייִּים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּיבִּים בְּיבִּיבִּים בְּיבִּיבְיים בְּיבִיבְיים בְּיבִּיבִיים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּיבִיים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּים בְּיִּבְיִים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּים בְּיִבְּיִים בְּיבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּיבִּים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּיים בְּיִּבְּיים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּיים בְּיבִּייִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּיבִּיבִּים בְּיבִּיבְּיִים בְּיבִּיִּים בְּיבִּיִּים בְּיבְּיבִּים בְּיבְּיבִייִּים בְּיבִּיים בְּיבִּייִים בְּיבִּיים בְּיבִּייִּים בְּיבִּיבְיבְייִּים בְּיבִייִּים בְּיבִּיים בְּיבְייִּים בְּיבְייִּים בְּיבִּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבְייִייִּים בְּיבְייִּים בְּיבִּיים בְּיבִּייִייִּים בְּיבִּייִייִים בְּיבְּייִים בְּיבִּייִים בְּיבִייִּים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִייִים בְּיבְייִּים בְּיבִייִּים בְּיבִייִיים בְּיבִּייִייִּיים בְּי

3° Étre habité: יררישָׁלֵם אָשְׁמוֹן לֶכֶּחָם Jér. 33. 16, et Jérusalem sera habitée en sécurité; לְאִׁדְּחִשְׁמוֹן עֵּרִדּהוֹר וְדוֹר 13. 20, elle (Babylone) ne sera jamais habitée.

Hiph. Faire, laisser demeurer, établir: רְיִשְׁשֵּׁרְמִי עָלֶּיךְ עָּלִיךְ עַלְּכּינִתְ רִשְׁשַּׁרְמִי עָלֶיךְ בָּלִיבְּוֹתְ רִשְׁשַׁרְבִּי עָלֶיךְ בָּלִיבְּוֹתְ רִשְׁשַׁרְבִּי בַּלֶּשְׁתְּ בַּלְּיבִּוֹתְ בַּלְּשִׁתְּ בִּישְׁתַּן בַּעְּבָּר בַּשְׁשֵּׁר בְּשִׁתְּן Ps. 7. 6, qu'il place, qu'il mette, ma gloire dans la poussière; רְיִּשְׁבֶּר מְשִׁרְ פַּבְּיךְ בַּיְרָ Gen. 3. 24, il plaça (les Chérubins) vers l'orient du jardin d'Éden; עוֹבְרַבְּיֶר שָׁם אֶּדְרֹאִהְל מֹצְרַ Jos. 18. 1, ils y placèrent la tente d'assignation.

לְשְׁלֵּי chald. Demeurer, se tenir dans un endroit: אָשְׁרֵי נְּשְׁרֵי נְּשְׁרֵי Dan. 4. 18, et les oiseaux du ciel se tenaient (dans ses branches).

Pa. Faire habiter: אַמָּלְיָא הִּרִּשַׁמֵן מְשַׁלְּיָא הִּישְׁמֵן אַמָּא בּּרִישָׁמַן הַשְּׁהַ Esdr. 6. 12, et Dieu qui a fait habiter là son nom.

קבלי adj. 1° Habitant: סְּפִּרְיּוֹן Osée 10. 5, les habitants de Samarie; בְּבֹל־ Is. 33. 24, et celui qui y habitera ne dira point. — 2° Voisin: בְּלִּיְשְׁבִּנְיִי Deut. 1. 7, tous ses voisins; fém. רְּשָׁבִין voisine: בְּשִׁבְנִי Exod. 3.22, de sa voisine; plur.: מְשְׁבָנִים Ruth 4. 17, les voisines.

קְּבֶּלֵי (avec suff. שָׁבְנוֹ m. Demeure: מְשְׁבְנוֹ הִדְּרְשׁוּ Deut. 12.5, vous visiterez (l'endroit) où est sa demeure.

ישְׁכְנְיָה n. pr. m. 1° 1 Chr. 3. 21. — 2° Plusieurs autres, Esdr., Néh.

ישְׁבַנְיָהוּ n. pr. m. II Chr. 31. 15.

Pi. Enivrer, rendre ivre, étourdir: בְּיַשְּׁבְרֵאוּ Il Sam. 11. 13, et il l'enivre; בְּיִשְּׁבֶּרִא בָּלֹיתְאָבֶיץ Jér. 51.7, (une coupe) qui enivrait toute la terre.

Hiph. Enivrer: מָּדֶּם מְדָּם Deut. 32.42, j'enivrerai mes flèches de sang; וְחִשְׁמֵרְחִּי שֶׁרָיִתְ Jér. 51.57, j'enivrerai ses princes.

Hithp. S'enivrer, se conduire comme un ivre: עֵּרִיבְּתָר הְּשְׁתְּבְּרִיך I Sam. 1. 14, jusqu'à quand seras-tu ainsi ivre, ou: te conduiras-tu comme une femme ivre?

שֶׁבֶּר m. Liqueur enivrante, liqueur forte, cervoise: בֵּיִן וְשֵּׁבֶּר Lév. 10. 9, du vin et des liqueurs fortes.

שְׁכֶּרוֹן וְיָגוֹן הִּמְלֵּאִי m. Ivresse : שְׁכֶּרוֹן וְיָגוֹן הְּמְלֵּאִי Ez. 23. 33, tu seras remplie d'ivresso et de douleur.

אַרְרוֹן n. pr. Sichron, ville à la frontière nord de Juda, Jos. 15. 11.

ישל (rac. רְשָׁלֵי) m. Erreur, faute involontaire: צֵּלִּהְ II Sam. 6.7, a cause de sa faute involontaire.

קישל particule, composé de שָּ (signification de אָשָׁר et de la prépos. ב. On
ne l'emploie qu'avec le préfixe בּ שִּׁלִּי à cause de: בְּשֶׁלִי Jon. 1. 7, à cause
de qui? בְשֶׁלִי vers. 12, à cause de moi;
בְשֶׁל אֲשֶׁר רַצְבַּבֹל
soit la peine qu'il se donne; indiquant le génitif: "שַּל־אָדֶם Aboth, (au moment) de la mort d'un homme.

אָלְאֵלָן adj. (v. מַאָּשָׁן). Tranquille, heureux : שַׁלְאֵלָן וְשָׁלֵין Job 21. 23, tranquille, heureux et en repos.

שְׁלֵכ Kal inusité. Pou. Étre joint: בְּּיִלְּהֵי אֲשֶׁלְּבְּי הַאָּיִשְׁלְּבִּ Exod. 26. 17, (des tenons) joints l'un à l'autre, ou en façon d'échelon, répondant l'un à l'autre.

בּדן: . pl. Terme d'archit. מַדְּלְבִּים I Rois 7.28, entre les jointures, ou les bandelettes, les bandes du coin.

אלנ ביל m. Neige: דּלּבְרָ נְשָׁלֶנ נַשְּׁלֶנ Ps. 147. 16, qui donne la neige comme de la laine.

בּצְלָנוֹ Kal inusité. Hiph. (ע. לְשָׁלָג Etre blanc comme de la neige: בְּצִּלְהוֹן Ps. 68. 15, (lorsque Dieu dispersa les rois) le pays était blanc comme la neige du mont Salmon, c.-à-d. la terre était couverte des ossements blancs des morts.

I שְׁלֵה en repos, en paix; jouir d'un paisible bonheur: אָשְׁלָּהִה לֹּא שָׁלָּהִן אַלָּה Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שְׁלָה Job 3. 26, je n'ai pas eu de paix; שְׁלָה Jer. 12. 1, (pourquoi) ceux qui commettent des trahisons viventils en paix? יְשִׁלָּה אַהָּלִה לְשִׁרְּרִם לְשִׁרְרִם Job 12. 6, les tentes des devastateurs, voleurs, sont en paix, prospèrent.

II אָלֶל Kal inusité. Niph. Commettre une erreur, une négligence, une faute: אַליהוּאַל II Chr. 29. 11, ne négligez pas (de suivre mon avis).

Hiph. Tromper: לא חַשְּׁלָּח אֹחָר II Rois 4. 28, ne me trompe pas.

III קּשָׁלָה (v. שָׁלֵל Job 27. 8, lorsque פֿר בַשָּׁל אֱלוֹה נַפְּשׁי Dieu lui retirera son âme (v. מַּלַילִּה נַפְּשׁר.

קלה chald. Etre en paix, être tranquille: יְשֵׁלָה Dan.4.1, j'étais tranquille dans ma maison.

קלה (pour שֵׁלֶה). Demande, prière: אָר שֵׁלֶתְה I Sam. 1. 17, ta demande.

ישׁלָה n. pr. Selah, fils de Juda, Gen. 38. 5; nom patr. שֵׁלָנִי Nomb. 26. 20. שְׁלְה chald. (v. שָׁלָה). ה'שִׁילות (v. שִׁילות).

יוֹנְקְתּהָ f. (v. לַּחַב / Flamme: יוֹנְקְתּהָ קּרְבָּה Job 15.30, la flamme séchera ses branches; בְּילָהְבָּה Cant. 8.6, la flamme de Dieu, une flamme véhémente, ou la foudre.

ישָׁלֵוֹ (v. I שְׁלֵוֹי).

לאַ (רֹיבִשְׁ Job 21. 31, רֹבַשְׁ Jer. 49. 31) m. (f. pl. רִיבִּשְׁ, const. יבִישׁ adj. 1° Tranquille, paisible, heureux: ריִבְשׁי דְּיבָשׁי I Chr. 4. 40, (un pays) paisible et tranquille; בּיבָישׁ יבִיבְּשׁי Ps. 73. 12, et qui sont heureux en ca monde, ou: qui jouissent d'un bonheur durable; יבֹישׁ שְׁיִבְּילִי בְיבָר בָּיבָּי יבִיבָּי בַּיבָּי בַּיבָי בַּיבָּי בַּיבָי בַּיבָי בַּיבָּי בַּיבָי בַּיבָי בַּיבָּי בַּיבָי בַּיבָי בַּיבַי בַּיבּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבּי בַּיבַי בַּיבַיבּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַּיבּי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַי בַּיבַיבּי בַּיבַיבּי בַּיבַיבּי בַּיבַיב

קלו m. Repos, prospérité: בְּשָׁלְוִיר Ps. 30. 7, dans ma prospérité.

יְבֶל chald. f. Crime, faute, : יְבֶל שְׁלוֹּ Dan. 6. 5, et aucun crime; יְבֶל בְּבְּבִּר Esdr. 4. 22, de commettre une faute. יִלְיִל (v. יְבִידִּים).

לְּנְלֵּוְתְּ f. chald. Sécurité, bonheur: לְּשְׁלֵּוְתְּהְ Dan. 4. 24, à ton bonheur.

אַרוּרִים m. pl. Action de renvoyer.

1° Renvoyer sa femme: אַרָּר שְׁלּוּרְיִם Exod. 18.2, après qu'il l'eut renvoyée.

2° Renvoyer sa fille, c.-à-d. la marier, la doter: וַיִּמְנָהְ שִׁלְּחִים לְבָּחוֹ I Rois

9. 16, il la donna pour dot à sa fille;

et en général des présents : הַחָּנָר שָׁלּרָּחָרם Mich. 1.14, tu donneras des présents.

שלו

(rac. שָׁלוֹם 1º Adj. Entier, complet, en parfait état de santé, de hien-être, de paix; paisible, tranquille, heureux : הַגְּלָת שְׁלוֹמִים Jér. 13. 19, (Juda) est entièrement exilé; אֵיך שָׁלוֹם Ps. 38. 4, il n'y a rien d'entier, de sain, dans mes os; ou, subst.: il n'y ם pas de repos, etc.; הַשָּׁלוֹם אַבִּרכָם הַוֹּקַן Gen. 43. 27, votre vieux père est-il bien portant? בַּל־דָוֹעָם יִחְיֵח שָׁלוֹם II Sam. 17. 3, tout le peuple sera en paix; אַחַלָּהְ Job 5.24, que ta demeure sera paisible; ילשלומים Ps. 69. 23, a ceux qui vivent en paix, dans la prosperite; יביר בשלמיד Ps. 55. 21, il porte la main contre ceux qui vivaient paisiblement avec lui, ses alliés.

2º Subst. m. Bien-être, tranquillité, salut, prospérité: דַּתְּמֵץ שָׁלוֹם עַבְרּוֹ Ps. 35. 27, qui veut le bonheur de son serviteur; אַרישׁלוֹם פַּרָשׁה Gen. 41. 16, ce qui concerne le salut, la prospérité, de Pharaon ; אַין שָׁלוֹם אָמַר וְיָר לָרְשָׁעִים Is. 48. 22, pas de paix, dit l'Eternel, pour les méchants; שלום יְחְרֶח־לִּי Deut. 29. 18, j'aurai la paix ; מוּסֵר שְׁלּוֹמֵט עַלָּיד Is. 53.5, il supporte le châtiment pour notre salut; שׁלוֹם רְשָׁכִים אָרָאֵח Ps.73.3, quand je vois la prospérité des méchants; דְשָׁלוּם בּאָק I Rois 2. 13, ton arrivée annonce-t-elle quelque chose d'heureux, ou: viens-tu pour la paix, dans une bonne intention? בַּיאֹפֶר אֵל־ ון השלה שלום II Sam. 18. 28, il dit au roi: Salut, tout va bien; קלום לף I Chr. 12. 18, salut a toi ; יוֹט בּוֹם לוֹם Gen. 29. 6, est-il en bon état de santé? - Avec les verbes מַּמָד , רָאָד, הָמָאָל. S'informer de l'état de santé de quelqu'un : נַיִּשָׁאַלֹּרּ איש־לְרֵצֵתוּ לְשָׁלוֹם Exod. 18. 7, ils s'enquirent l'un de l'autre touchant leur santé; שָׁאֵלוּ שָׁלוֹם יִרוּשָׁלָם Ps. 122. 6, souhaitez la paix à Jérusalem ; וַיִּטְאַל בּוֹד לְשָׁלוֹם רוֹאָב וְלִשְׁלוֹם חָעֶם וְלִשְׁלוֹם חַבְּלְחָכֶּח II Sam. 11. 17, David s'informa de l'état de Joab, et du peuple, et de ce qui se passait à la guerre ; רַאַר אָר־יָשׁלוּם אַחִיקּ Gen. 37. 14, vois si tes frères se portent bien; וְאֵת־־אַתִּרך הִשְּׁלִר הַ I Sam. 17. 18, informe-toi de la santé de tes frères; וַנַּרֵד לִשְׁלוֹם בְּנֵר־חַמָּלַן II Rois 10. 13, nous sommes descendus pour saluer les fils du roi.

3º Paix, concorde, amitié : הּלָשֵׁלוּם ארן־קץ Is. 9. 7, et la paix n'aura point de fin; לא־תורים שלמם Deut. 23. 7, tu ne chercheras pas leur paix ; אַלמֵיר שָׁלמֶךּ Jér. 38. 22, ceux qui t'annonçaient la paix, tes amis; לּבְרֵי שֵׁלוֹם Ps. 28. 3, qui parlent de paix, amicalement; לכר לשלום I Sam.1.17, va-t'en en paix; paroles d'encouragement, de consolation : שלום לכם אל-חיראי Gen. 43. 23, que la paix soit avec vous, ne craignez rien; מלום II Rois 4. 23, elle dit: Paix, c.-à-d. tout va bien; יָּקרַאָּתַ אַלַידָן לְשָׁלוֹם Deut. 20. 10, tu lui offriras la paix; רַיַּצָשׁ לָחָם יְחוֹשָׁעַ שָׁלוֹם Jos. 9. 15, Josué fit la paix avec eux, accorda la paix; לשָׁח שָׁלוֹם בְּמָרוֹמֵיז Job 25.2, il fait régner la paix dans les cieux.

שׁלוֹם (ע. שִׁלוֹם). (ע. בּיָּשׁלוֹם (ע. בּיִּשׁלוֹם). ח שלון n. pr. m. Néh. 3. 15. שׁלוֹשׁ Trois (v. שַׁלוֹשׁ).

רול (fut. הַבְּשִׁי, inf. הַבְּשׁׁי, const. הַבְּשׁׁיָ, une fois ਸਮੁੱਧਾਂ Is. 58. 9). 1º Envoyer, envoyer en mission, charger (d'un ordre): נַיִּשְׁלֵח רַעַּכְב מֵלְאָבִים Gen. 32.4, Jacob envoya des messagers ; יָשָׁלַח דָּבֶרוֹ Ps. 147. 18, il envoie sa parole, il ordonne; ייָשׁלָח הְאַים II Sam. 22. 15, il tira des flèches; מַיָם Job 5.40, qui envoie les eaux (sur les campagnes); ישלוים Ez. 3. 6, tu es envoyé. — שָׁלָחַוִר דֶר שָלֵרבֶם : אָל ou de שֵׁל בְּרַבֶּם : שָּׁלְחַוֹר דֶר שָׁלֵרבֶם Jér. 26. 15, l'Éternel m'a envoyé vers vous; בי־שַׁלַּח אֵלֵר I Rois 20. 7, car il a envoyé vers moi; שַּׁלַרו־נָא בְּרַר־תִּשְׁלָת Exod. 4. 13, envoie, je te prie, (ton ordre) par celui que tu voudras envoyer; שׁלַחַ הְבַרִים בְּיַר־בְּסִיל Prov. 26. 6, celui qui envoie des messages par un sot; אַת כָּל־אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יוֹאָב II Sam. 11.22, toutes les choses pour les quelles Joab l'avait envoyé ; יָחָצָלִיתַ אֲשֶׁר שָׁלֵחָתִּיו Is. 55. 11, et elle aura fait réussir les choses pour lesquelles je l'aurai envoyé; avec לַאמר envoyer dire : וָתַרא שלהח אל-חמרה לאמר Gen. 38. 25, elle envoya dire à son beau-père; et seul: על־עברָדן I Rois 20.9, tout ce que tu envoyas dire à ton serviteur; רַכְּעָה בְּרָעָה Ps. 50. 19, tu laches ta bouche au mal, tu lui laisses libre carrière pour dire le mal; מַר־תַּמַקוֹם יאַלי דעשר־הְשִׁלָּח אֵלָי I Rois 5. 23, jusqu'à l'endroit que tu m'auras marqué. — Ellipses : אַשְלַח אָת־הַנְּעֵר לֵּךָּ I Sam. 20. 21, j'enverrai un jeune homme, et je lui dirai : Va , etc.; רַיּשָׁלַח אַבְשָׁלוֹם אַת־ מַבירוֹ בוו Sam. 15.12, Absalom אַחִיהוֹפֵל — מַבירוֹ envoya et sit appeler Ahitophel de sa ville; part. pass.: אַיַּלָה שָׁלְהָה Gen. 49. 21, une biche lancée; הוֹדִר שָׁלַח רָדוֹ מִן mining Cant. 5. 4, mon bien-aime a avancé (et retiré) sa main par le trou de la porte.

2º Étendre: בְּיִשְׁלֵח אֶת־קְצֵח תְּשְׁבֶּח אָת־קְצֵח וּ I Sam. 14. 27, il étendit le bout du bâton qu'il avait à la main; שְׁלַח אֶצְבֶּע Is. 58.9, étendre le doigt (pour railler ou menacer); בְּיִדְּה בְּיִבְּרִים Ps. 144. 7, étends tes mains d'en haut (pour délivrer); בְיִשְׁלֵח בִישְׁרִם Ps. 18. 17, il étendit sa main du haut du ciel.

לְיִר אַלּח יֵר בְּיאָלְח יֵר בְּיאָלְח יֵר בְּיאָלְח יֵר בְּיאָלְח יֵר בְּיאָלְח יֵר בְּיאָלְח יִר בְּאָלָח יִר בַּאָלְח יִר בַּאָלְח יִר בַּאָלְח יִרוּ בּאָלְר יִר בַּאָלְח יִרוּ בּאָלְר יִר בַּאָלְר יִר בְּאָלְר יִר בְּאָלְר יִר בְּאָלִר יִר בְּאָלְר יִר בְּאַרְלַר יְרִר בְּאַרְלַר יְרִר בְּאַרְלַר יְרִר בְּאַרְלַר יְרְר בְּאַר בְּאַר יִרוּ בּאַרְלֵּר יְרְר בְּאַר יְרוּ בְּאַרְלַר יְרְר בְּאַר בְּאַר יִרוּ בְּאַרְלִר יְרְר בְּאַר בְּאַר יִרוּ בְּאַרְלְר יְרְר בְּאַר בְּאַר יִרוּ בּאַרְלָר יְרְר בְּאַר יִרוּ בּאַרְלָר יִרְר בְּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר יִרוּ בּאַר בּאַר בּאַר יִר בּאָר בּאַר יִר בּאָר בּאַר יִר בּאָל יִיך בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר יִר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר יִרוּ בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר יִר בּאָר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר יִרוּי בּאָב בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאַר בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאַר בּאָּב בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאַר בּאַר בּאָב בּאָב בּא בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאָב בּאַב בּאָב בּאַב בּאַב בּאַב

B) Porter la main sur quelque chose, s'en emparer: אָם־לֹא שָׁלַח יְדִּה בְּמַלְאָרָח יְדִּה בַּמְלֵּאָרָח בַּמִרּג Exod. 22. 7, s'il n'a point mis sa main sur le bien de son prochain; main sur le bien de son prochain; פְּמַלְלְחִת יְדֵירָם בְּעֵּלְלְחִת יְדֵירָם בְּעֵלְלְחִת יְדֵירָם בְּעֵלְלְחִת יְדֵירָם וּצַבְּילִר חָבְּיִלְּח בְּעֵּלְהַ בְּעַלְּח יְבִירְלוּ בְּעֵלְר בְּעַלְי בְּעַלְר בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְעַלְי בְּעַלְי בְעַלְי בְּעַלְי בְּעָלִי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעָלִי בְּעַלְי בְּעָלִי בְּעַלְי בְּעָלוּ בְּעָלְ בַּעְלוּ בְּעָבְ בְּעַלְי בְּעָלוּ בְּעָבְ בַּעְלְי בְּעַלְ בַּעְלוּ בְּעָבְ בַּעְלִי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְי בְּעַלְ בַּעַלְ בַּעְלוּ בְּעַבְּעוֹי בְּעָבְ בַּעְבְּעִי בְּעַבְּעְלְ בַּעְבַּעְ בְּעָבְילְ בְּעַבְּעוֹ בְּעַבְּעוֹי בְּעַבְּעוֹ בְּעַבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעַבְּעוֹ בְּעִבְילְ בְּעַבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִיבְילְ בְּעַלְ בְּעוֹי בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעִבְּעוֹ בְּעוֹבְי בְּעוֹבְיי בְּעוֹבְיל בְּעוֹי בְּעִי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוּ בְּעוֹי בְּי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּעוֹי בְּיוֹ בְּעוֹי בְעוֹי בְּעִי בְּעְי בְּעוֹי בְּי בְעוֹי בְּעִי בְּעוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְעוֹי בְעִי בְּי בְּיבְי בְּעבְי בְּעִי בְּעִי בְּעבְי בְּעוֹי בְּיבְי בְּעבְי בְּעוֹי בְיוֹי בְּעבְיי בְּיוֹ בְּיוֹ בְּיבְי בְּעוֹי בְּיוֹ בְיוֹי בְּיוֹי בְּיוֹי בְּיוּבְייוֹי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְייוּ בְּיוֹי בְיוּבְיי בְיוֹי בְּיבְיי בְיבְיי בְּיבְייוּ בְיוּבְייוּ בְיוּבְי

Niph. pass. inf.: יְנִשְׁלוֹתַ סְּפָּרִים Esth. 3. 13, et des lettres furent envoyées.

Pi. 1º Envoyer, renvoyer, laisser partir, renvoyer libre, accompagner, congédier, répudier, chasser : צַּד־אַיבֶּירָר אַשׁלַח לְּמָנֶיךְ Exod. 23. 27, j'enverrai ma terreur devant toi; לָמֶצְנָבֶם שָׁלֶּחָתִּר בַבֶּלֶּח Is. 43. 14, pour l'amour de vous j'ai envoyé (Cyrus) a Babylone; יָשָׁלֵּח לָכֶם אַר־אַחִיכָם אָחֵר Gen. 43. 14, afin qu'il vous relache votre autre frère; שַׁלְחֵנָה Gen. 32. 27, laisse-moi partir; יוֹטְלָתוֹי קרָרָ כּוֹבֶת I Sam. 24. 20, et le laisserait-il aller (son ennemi) tranquillement son chemin (sans lui faire du mal); יַעַן שִׁלַחְהָּ אֱת־אָרשׁ־חֶרְמִּר מִיָּד I Rois 20. 42, parce que tu as laissé aller d'entre tes mains un homme que j'ai voué à la mort; កឃ្លាំខ្លះ កក្ការ៉ូឃ្លាំ Deut. 21. 14, tu la renverras pour qu'elle soit libre; נישׁלָחוּ אַת־רָבְקַת אַהוֹתם Gen. 24. 59, ils laissèrent aller, ou ils accompagnèrent, leur sœur Rebecca; הֹלֶבֶּך עִנְּעָם לְּעָׁילְחַם Gen. 18. 16, marchant avec eux pour les accompagner; נַיְשַׁלְחֵם יַאָּהָק Gen. 26. 31, Isaac les renvoya; בָּר יָשׁלַחַהְ הַי I Sam. 20. 22, car l'Eternel te renvoie, veut que tu te retires; איריהכַל לְשֵׁלְחַה Deut. 22. 19, il ne la pourra pas renvoyer, répudier; יָרָשַׁלְּחָרשּ הַיַּ אַלֹּחָרם מְעַּרָן ערון Gen. 3. 23, l'Eternel Dieu le chassa du jardin d'Eden ; avec בָּרַד abandonner a : נאַשַּׁלְחַדוּ בְּשָּׁרִירוּת לָבָּם Ps.81. 13, je l'ai abandonné à l'endurcissement de leur cœur; נַיַשַׁלְּחֵם בְּנַר־פִּשְׁעָם Job 8. 4, il les a abandonnés à leur péché. Des cheveux, laisser croître: ארלא רשרע לא רשלי Ez. 44. 20, ils ne laisseront pas croître leurs cheveux. -וּמְשֵׁלָּחֵ מְדַנִים Prov. 6. 19, et celui qui excite des querelles; יַאַשֶׁילַת אָת־כָּל-תָאָדָם אַרשׁ בְּרֵעֵדוּנּ Zach. 8. 10, j'excitais tous les hommes les uns contre les autres.

2º Lancer, jeter, rejeter, pousser: הְשָׁלֵּחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּרְ לְּמָשְׁלַחְ־לִּר אֲשׁ בְּרֵיח חַזְאֵל I Sam. 20. 20, comme si je tirais a un but; לְשׁלַחְרַּיִּ אֲשׁ בְּרֵיח חַזְאֵל Amos 1. 4, je mettrai le feu a la maison de Hazael; שְׁלֶּשֶׁהְ Ps. 74.7, ils mettent en feu ton sanctuaire; הַחְּאָשֵׁחְם Is. 27.8, en la rejetant; בְּתַשֵּׁלְחֵם

Ps.44.3, et tu les as chassés; יְרֶטֶּן מִשֶּנֵי אַרְאָלָ Job 30.11, ils ont rejeté, secoué, le frein devant moi; אַרְלֵּי שְׁלֵּיה Job 30. 12, ils poussent mes pieds; רְנְמִיְה בַּיְרֶבֶּלִים יִרְמִיְה בַּיִרְנָּיִר וּשְׁלִיה בַּיִרְבָּיִר Jér. 38.6, ils firent descendre Jérémie avec des cordes (dans la fosse).

3° Tendre, étendre: יְיָדֶיתָ שֶׁלְּחֶח לָאֶבְיוֹן Prov. 31. 20, elle tend ses mains aux nécessiteux; d'un arbre: יְשַׁלֵּח שְׁרָשָׁיד Jér. 17. 8, (et qui) étend ses racines.

Pou. Étre envoyé, être abandonné, être congédié, être répudié, être chassé; הַּצְּיִר מְּמִיּרְם שָׁלְּיִר Obad. 1, et un ambassadeur a été envoyé aux nations; הַצִּילְּיִר Jug. 5. 15, il a été envoyé sous la conduite, ou à la suite (de Barak); הַּיֶּיִבְּ הַצִּילְי Job 18. 8, il sera pris dans les rets; הַּצְיִיבְ Prov. 29. 15, un enfant laissé libre, abandonné à luimême; הַּיֶּבֶי בְּעִיר שָּלְיִי Is. 27. 10, une demeure abandonnée; בְּיִבְּי בִּעְּיִי שִּבְּי בִּעִּי בִּעְּיִי שָּבְּי בִּעִּי בִּעְּיִי שָּבְּי בַּעִּי בְּעַיִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּעִי בַּעְּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּע בִּע בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִּי בַּעִי בַּעִיי בַּעִי בַּעִיי בַּעִיי בַּעִיי בַּעְיִי בַּעְיי בַּעְי בַּעִי בַּעִיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בְּעִיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְייי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיי בַּעְיייבְּעַי בַּעְייי בַּעְיייבְּעִיי בַּעְיייבְּעִיי בַּעְיייִיבְּעִיייי בְּעַייייבְעַי בְּע

Hiph. Envoyer: יְחָשֶׁלְחְתִּר רָכֶב בָּאֶרֶץ Amos 8.11, j'enverrai la famine sur le pays.

רְשְׁלֵח (fut. רְשְׁלֵח chald. 1° Envoyer: יְחָלָּמְ Esdr. 5.7, ils lui envoyèrent une lettre. — 2°Avec יְרָ פֿנּחִי etendre la main: בְּיִר יְרָשְׁלֵח Esdr. 6. 12, qui etendra sa main (pour changer ou défaire ce temple).

תְּשִׁלְחִי הַבְּרִי m. (avec suff. יַחִישׁ שׁ. 1 Chr. 23. 10, chacun tenant ses armes a la main; רְאָבּי חַשְּבֵּח Job 36. 12, ils périront par l'épée; יַחְבָּי חַשְּׁיִם אַרָּח בְּעַבֹּר Néh. 4. 17, chacun emportait son épée en allant boire on chercher de l'eau; selon d'autres, inf.: aucun ne se dépouillait (de ses vêtements) que près de l'eau (pour les laver). — 2º Rejeton, plant: יְּשַׁלְחֵיְהְ שַּׂרְהַ בַּרְבַּ בַּרְבָּר Cant. 4. 13, tes plants sont un jardin de grenadiers.

חלש n. pr. 1° Selah, fils d'Arpach-

sad. — פילת תְשֶׁלַת Néh. 3. 15, la piscine Selah, près de Jérusalem.

קלחוֹת f. pl. Branches, rejetons: שְׁלְחוֹת נְשְּשׁׁה Is. 16.8, ses branches so sont étendues.

ישְלְחִי n. pr. m. I Rois 22. 42.

ישלְרִים n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 32.

שְלְחָנִי m. (pl. שְׁלְחָנִית Table: שְׁלְחָנִי m. (pl. שִׁלְחָנִית אַרְיָבֶל אַ בְּבָּי שָׁלְחַן אִריָבֶל אַ Pais 18. 19, qui mangent à la table de Jésabel; fréq. בְּיִלְיִן la table dans le temple et le tabernacle sur laquelle étaient placés les pains de proposition; compl. שַלְחַן הַשָּנִים Nomb. 4.7, et שֵּלְחַן בַּעָּרָכָּת II Chr. 29. 18. בייב Mal. 1.7, la table de l'Éternel, c.-à-d. l'autel.

עליל (fut. ישְׁלֵט Etre le maître, gouverner, dominer sur: אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ חַיִּחוּרָם Esth. 9. 1, que les Juss furent les maîtres de ceux qui les haīssaient; יִישְׁלֵט בְּּכֶל־בְּעָלִי Eccl. 2. 19, il sera le maître de tout mon travail; suivi de יַבַּ מַלְּיִרְם מַלְּט בַּעָר הַשְׁלֵט בַּעַר הַשְׁלַט בּעַר הַשְּעָל בּעַר הַשְּׁלֵט בּעַר אַנּים אַנָּער בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁלַט בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּעָם בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר הַשְּׁל בּעַר הַשְּׁלָט בּעַר בּעַל בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַל בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַר בּעַל בּעַב בּעַל בּעַי בּעַל בּע

Hiph. Laisser dominer, rendre maitre: יְאֵל־מְּטֶׁר בְּר כָּל־אָּנֶן Ps. 119. 133, ne laisse aucune iniquité dominer sur moi; אָבֶּל מָבֶּל מָבֶּל מָבֶּל מִבֶּל וֹן Eccl. 5. 18, et il le fait maître d'en manger.

עליל chald. (fut. רְשְׁלַם). Dominer, avoir du pouvoir, exercer du pouvoir contre: דָּר חַשְּׁלֵם בְּכֶל־אַרְעָּא Dan. 2. 39, qui dominera sur toute la terre; דָּר אַרְעָּא 3. 27, sur le corps desquels le feu n'avait eu aucune puissance; שְׁלָנִיהָא 6. 25, les lions s'en rendirent maîtres.

Aph. Faire dominer: יְתַשְּׁלְטָּהְ בְּכָּלְּתוֹן Dan. 2. 38, il t'a fait dominer sur eux tous.

שׁלְטֹּי m., pl. שִׁלְטִּי seul usité. Boucliers : שַׁלְטֵּי Cant. 4. 4, les boucliers des héros; שִּלְטֵּי וֹלְטֵּי וֹלְטֵּי וַ וֹשְׁלָטִי וֹלְטֵּי וֹלְטֵּי וֹלְטֵּי וֹלְטֵּי וֹלְטִי וֹלְטֵּי וֹלְטִי וֹלְיִי וֹלְיִי וְשִׁלְטִי וֹלְיִי וְיִי וְשִׁלְטִי וֹיִי וֹלְיִי וְשִׁלְטִים וֹלְּיִים וְּשְׁלְטִים וֹלְייִי וְיִי וְשִׁלְטִים וֹלְּיִים וְּעִּבְּיִים וְלְּבְּיִים וְלִייִם וְלִייִם וְלִייִם וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִים וְלְּבְיִים וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִים וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְבְּיִם וְלְּבְּיִם וְלְּבְּיִם וְּבְּבְּיִם וְּבְּבְּיִם וְּבְּיִם וְּבְּבְּיִם וְּבְּיִים וְּבְּבְּיִם וְּבְּבְּיִם וְּבְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּבְּים וֹּיִים וְּבְּיִים וְּבְּייִים וְּבְּיִים וְּלִים וֹּיִים וְּלִים וֹלְיים וֹּיִים וֹיִי בְּיִים וְּבְּיִים וֹיִים וְּבְּיִים וֹּיִים וְּיִים וְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִים וְּלִים וְּבְּיים וְּיִים וֹיִים וֹבְּיִים וְּיִים וֹיִים וֹיִים וֹיִי בְּיִים וֹים וֹיִים וֹיים וְּיִים וֹים וֹיִים וֹים וְּבְּים וֹיִים וֹיים וֹיִים וֹיִים וְּיִים וֹים וְּבְּיים וֹים וֹיים וְייִים וֹיים וֹיִים וֹיים וְייִים וֹיים וֹיים וְּיים וֹיים וֹייִים וֹיים וְייִים וְּיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וֹיים וְּעִים וֹייִים וֹיים וֹיים בּיים וֹייִים בְּיים וֹיים וֹיים וֹיים בְּייִים וֹיִים וֹייִים בְּ

וְאֵלְטוֹן m. Pouvoir, puissance: יְאֵרָן בּרְיִבְּרִי חַלְּטוֹן בְּרִים חַשְּׁלְטוֹן בְּרִים חַשְּׁלְטוֹן בְּרִים חַשְּׁנְיוֹן בְּרִים חַשְּׁנְיוֹן שִּלְטוֹן Eccl. 8. 8, il-n'y a point de pouvoir sur le jour de la mort; שְּאָשֶׁר־וְבַרּ־טָּלֶךְ שִׁלְטוֹן vers. 4, où la parole du roi est, la est la puissance.

ישל של m. chald. Dominateur, gouverneur: יְבֹל שׁלְּמֹנֵר מְרִינָהָא Dan. 3. 2, tous les gouverneurs des provinces.

וְשֶׁלְשֶׁנֵת chald. m. Domination: יְשָׁלְשֶׁנֵת pan. 3.33, et sa domination est dans toutes les générations; בְּכֶל־שָׁלְשָׁנִי Dan. 6.27, dans toute l'étendue de mon royaume; plur.: יְכֹל שָׁלְשָׁנִי 27, et tous les empires, ou : et tous les dominateurs, souverains.

(הַ לִּרִם v. שַׁלְּטָּת).

יְשְׁלִי (rac. שְׁלָּחְ Tranquillité, silence. Ex. unique: בַּשֶּׁלִּר II Sam. 3. 27, (pour lui parler) en secret, ou à voix basse.

לְיָה f. Arrière-faix : רְבְּשֶׁלְיָחָת חַיּוֹצֵח Deut. 28. 57, et l'arrière-faix qui sortira d'entre ses pieds; pour : son petit enfant qu'elle mettra au monde.

ישְׁלֵיוֹ et שְׁלֵיוֹ (v. שֵׁלֵיוֹ).

שׁלְישׁ m. (תְשֶׁלֶּשׁ f.). adj. Celui qui gouverne, commande; le maître: פּריְאָרֶץ Gen. 42. 6, (Joseph) commandait dans le pays; אֵרְן אָרָם שַׁלִּים Eccl. 8. 8, l'homme n'est point maître de son âme; אַרְשָּׁלָשׁ מִיּרִי שַׁלְּשׁ Ez. 16. 30, (d') une maîtresse prostituée.

שׁלְישׁ chald. adj. et subst. Puissant, dominateur, gouverneur: מֵלְהְ רַבּ וְשַׁלִּים Dan. 2. 10, un roi grand et puissant; מָלְהְ רַבּ וְשַׁלִּים מִלְּהָם Dan. 5. 29, le troisième chef, la troisième personne dans l'État; בא שֵׁלִים לְמִרְמַא עַלֵּידֹם Esdr. 7. 24, qu'on n'aura pas le pouvoir, ne sera pas autorisé, de leur imposer un tribut.

שׁלִישׁ et שֹׁלְשׁ 1º Nom d'une mesure de capacité, probablement le tiers d'une grande mesure, p. ex. d'un épha: מַנְיּלְ בַּשְּׁלִישׁ Is. 40. 12, (et qui est celui) qui a renfermé dans une mesure; שֵׁלִי וּבְיּלְ בַּיִּלְיִ מִּיִּרְ שַׁנִּיֹּוֹת שְׁלִיבּיֹת שְׁלִינִי בַּיִּבְעִּיֹת שְׁלִינִי בַּרְעָבִיּוֹת שְׁלִינִי Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure.—
2º Chef d'armée, officier, écuyer attaché à la personne du roi, grand sei-

gneur : יְּבְּבְיֵר שֵׁלְשֵׁיד Exod. 15. 4, l'élite de ses officiers; בַּרַקַר שָׁלָשׁוֹ II Rois 9. 25, Bidkar, capitaine de la garde; ביילשים Ez.23.23, de grands seigneurs, ou des officiers; ראָשׁ חַיַּשׁלָרישָׁים I Chr. 11. 11, et ישלים וואר II Sam. 23. 8, chef des officiers, c.-à-d. d'un corps composé d'officiers, un des trois principaux capitaines; פַּרָאֵרוּ שָׁלָרשִׁים תָּלָם Ez. 23. 15, tous avaient l'apparence de grands seigneurs. — Pensées nobles, élevées : תַלֹא בָתַבְתִּי לָךְ שָׁלְשִׁים Prov. 22. 20, j'ai mis par écrit pour toi des pensées nobles, des choses excellentes; selon d'autres: à trois reprises différentes. — 3º Plur. Nom d'un instrument de musique, probablement en forme de triangle, I Sam. 18. 6.

ישׁלִישִׁי m. (f. שְׁלִישִׁיה, שְׁלִישִׁי, plur. שְּׁלִשִּׁים, de שֹּׁלְשָׁים). Le, la troisième : דור שלישי Deut. 23. 9, la troisième génération ; יִדִנֶּה יִשְׁרָאֵל שָׁלְשִׁיָּה לִמְצְרֵיִם ולאשור Is. 19. 24, Israel sera joint pour troisième partie à l'Egypte et à Assur, c.-à-d. sera aussi puissant que ces pays; עַגְלַה שָׁלְשִׁיָה Is. 15.5, une génisse de trois ans (v. a בָּלָּהו, page 507); ישלשים ישעש Nomb. 2. 24, ils partiront les troisièmes ; שַּלְשָׁים װְלָשִׁים II Rois 1.13, le chef d'une troisième cinquantaine. — שַׁלְשֵׁית Tiers, la troisième partie d'un tout, la troisième fois, troisième jour, surlendemain : דילשיח חחק Nomb. 15. 6, le tiers d'un hin; וו בְּרֵל יוֹאַב II Sam. 18. 2, la troisième partie de ses troupes sous la conduite de Joab ; בַּשָּׁלֵרְשָׁת I Sam. 3. 8, pour la troisième fois; אַלִּישָׁתַא Ez. 21. ער חערב הישלשיה (19, une troisième fois , ער חערב הישלשיה I Sam. 20.5, jusqu'au soir du troisième jour; בַּעָר מָחַר חַשְׁלִשִּׁיה vers. 12, aprèsdemain à la même heure; שַּׁנִיִּם וּשָׁלְשִׁים Gen. 6. 16, un second et un troisième étage.

(les flèches ou les calamités); אַשָּלִיהָ לכם גורל Jos. 18. 8, je jetterai pour vous le sort (je tirerai vos parts au sort); אָמֶלֶיךְ מֶלֶין Job 29. 17, et j'arracherai la proie d'entre ses dents; Ps. 71. 9, ne me אַל־הַשְׁלִּיכֵנִי לְעֵח וְקְנָח rejette pas dans le temps de ma vieillesse; ולא־חושליכם מעל־פניו II Rois 13. 23, il ne les a pas rejetés de devant sa face; אַל־מֵשְׁלִּרְכֵנִי מְלְּמָנֶיךְ Ps. 51. 13, ne me repousse pas de devant toi; וַנְשָׁלִּיבָהו ימְעוּנּי עַבֹּחֵימי Ps. 2. 3, jetons loin de nous leurs cordes; הַחַרְמּינָת הַחַרָּמּינָת הַחַיִּלְכָּתְּמָת הַחַרָּמּינָת הַיִּרָם בּיוֹינָת הַיִּרָם בּי Amos 4. 3, vous serez jetées dans la citadelle; אָחָר חָשׁלֶכָת אָחֵרָר נַּחָּד I Rois 14. 9, et moi tu m'as jeté derrière ton dos, tu m'as dédaigné; דְּיִשְׁלֵּכְתָּ אֲדַרַר נֵיָך נל־חַבְאַר Is. 38. 17, tu as jeté tous mes péchés derrière ton dos, tu les as oublies; יַחַשְׁלֵּהְ דְּבֶרֵי אֲחֵרֶיה Ps. 50. 17, tu rejettes mes paroles ; נַיַּשְׁלַךְ אָר־נַפְשׁוֹ מִנָגֶר Jug. 9. 17, et qui a exposé sa vie; יושׁלִיכוּ מְשָׁבְּנוֹחֵינוּ Jer. 9. 18, ils ont renverse nos demeures; יָמֵשׁאַרָּיכַיִּר Ps. 102. 11, tu m'avais élevé, et puis tu m'as renversé; יְחַשָּׁלִיכַהוּ עֲצָהוּ Job 18.7, son propre conseil le renversera.

Hoph. בְּשִׁלְבִי et אַשְׁלָבִי passif: בַּדֶּרָהְ I Rois 13.25, (un corps) jeté, étendu, sur la route; בֶּלָּרְהְ בָּלְּיִהְ בָּלִירְהְ Ps. 22.11, je me suis jeté sur toi, j'ai espéré en toi; בְּלָרְהְ Is. 14.19, tu as été jeté loin de son sépulcre; שׁבְּלֵּרְהְ pan. 8.11, et la base de son sanctuaire fut renversee.

קלי m. Espèce d'oiseau immonde, plongeon, pélican? Lév. 11. 17.

וליקל f. Action de jeter: אַשֶּלֶבְּת Is. 6.13, lorsque (ces arbres) jettent, perdent, leurs feuilles ou leurs branches.

ח שׁלֶּכֶּח n. pr. d'une des portes du

temple, I Chr. 26. 16.

קיים (v. שָׁלֵב et שָּׁבֶּשׁל Depouiller, piller, prendre du butin: בְּהַיִּה מְיִּיִּה מִּיִּה אָיִּאָר בְּּתִּיִּה בְּלּ-מָּיִר בַּּתִּיִּה בַּלּ-מַּלְּהָּ בָּל-יַיָּהְר בַּתִּיִּה מִנִּיִם Hab. 2.8, parce que tu as dépouillé plusieurs nations, tout le reste des peuples te dépouillera; שָׁלֵּל Jér. 50. 10, tous ceux qui la pilleront; שֵׁלֵל לֵבְיָּה Is. 10. 6, pour

prendre du butin; אַל־מְשׁלּהְ לָּה Ruth 2. ' 16, vous laisserez tomber pour elle (des épis).

Hithpo. Étre pillé, être mis au pillage: בַּב אַבְּרֵר בָּב Ps. 76. 6, les hommes vaillants sont dépouillés (pour הְשָׁהוֹלֵל Part.: יְסָר מַרֶּכ מְדֶּכ מְשָׁהוֹלֵל Is. 59. 15, celui qui s'éloigne du mal est exposé au pillage.

Deut. 20. 14, (tu mangeras) le butin de tes ennemis; יְשְׁלֵל אֹרָבֶּיך Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לְשָׁלָל אָנָין אַנָּין וְחָרִילְרּל בָּשִׁי לְשָׁיָן Jug. 8. 24, des bagues qu'il a eues pour butin; לְשָׁלֵּל יִשְׁי לְשָׁרִי לְשִׁל לְשִׁי לְשִׁרְי שָׁלָל Jug. 5. 30, pour le cou de ceux qui sont chargés de butin (les vainqueurs), comme יְתְּשֶׁלֶל לִאֵּי יִאִּל שֵׁלֶל לִאֵּי אִרשׁ שֵּׁלֶל לִאַי Prov. 31. 11, il ne manquera point de dépouilles, c.-à-d. de produits, de lucre.

קינת מונית מינית מינית החים קפת Gen. 44. 4, pourquoi avez-vous rendu le mal pour le bien? בשלם בי פעלה Ruth 2. 12, que l'Éternel récompense ce que tu as fait; מַאָּשֶׁירִי בַּן שִׁלַם־לִּי אֵלִיִּים Jug. 1. 7, Dieu m'a rendu comme j'ai fait; יְשֶׁירִים בּיִּים שׁוֹבּ Prov. 13. 21, le bonheur récompense les justes.

Pou. Étre payé, être acquitté, être rendu, être récompensé: בְּלְּךְ רְשַׁלֵּם־נָּדֶר Ps. 65. 2, on s'acquittera des vœux qu'on te fait; דְּיָדְי חָבְּיִם הַחַיִּדְים בַּעָּדְי Jér. 18. 20, le mal sera-t-il rendu pour le bien? דְּיִ צְּדִּרִים מָּאֶרֶץ רְשָׁלָּם Prov. 11. 31, certes le juste est récompensé même sur cette terre. — Part.: בְּשָׁלָם Is. 42. 19, comme celui qui est pacifique, ou

qui est parfait, accompli.

Hiph. 1° Accomplir, achever: מַלְּיִכְּיִ יְשָׁלְּיִם Is. 44. 26, il accomplit le conseil de ses envoyés; מְיִּים עֵּיִיכְּיִ יְשָׁלִים Is. 38. 12, du jour à la nuit tu m'achèves, tu mets fin à mon existence.— 2° Etre en paix, faire la paix, avec quelqu'un: אָשְׁלִים ְּשְׁלֵּים ְּשְׁלִים ְּשְׁלִים ְּשְׁלִים ְּשְׁלִים ְּשְׁלִים ְעָּבְּיִן אָחִישְׁלָאַ Deut. 20. 12, si elle ne fait pas la paix avec toi; אָחִייִשְּׁיְשֶׁלִים ְּשְׁבִּי וְבְעוֹן אָחִייִשְׂיָאֵל Jos. 10. 1, et que les habitants de Guebon avaient fait la paix avec Israel (avec אָבָּי בַּשְׁלִּם ְאָחִוּן Prov. 16. 7, il fait que ses ennemis même concluent la paix avec lui.

Hoph. Etre ami, etre en paix: קְּיִבְּיֵּח Job 5. 23, et les animaux des champs seront en paix avec toi.

לְּעְלֵם chald. Achever; part. pass. : נְלָא מְּעָלִם Esdr. 5. 16, (le temple) n'est pas encore achevé.

Aph. 1º Restituer, remettre: בְּשַׁרֵּחַ Esdr.7.19, restitue, rends (les vases). —2º Terminer, mettre fin: בְּיִשְׁלְּבָּח Dan. 5. 26, et il a mis fin à (ton règne).

לְּכֶּל chald. m. Paix, bien-être: שְׁלָּכְּכּוֹן רִשְּׁנֵא Dan. 3. 31, que votre prospérité augmente.

שׁלֵם adj. (f. אַטְּלֵם). 1°Achevé, terminé: בית בית בית II Chr. 8. 16, le temple de l'Éternel (était) achevé.

A

2º Entier, complet, intact, absolu, parfait : אָבָן שְׁלֵבֶע Deut. 25. 15, un poids entier (juste); לא־שָׁלַם עֵּוֹן הָאָמֹרָי Gen. 15. 16, le crime d'Emori n'est pas (encore) à son comble; אַלאַרוּ שָׁלַמֵּרוּ Amos 1. 9, une captivité entière, complète; וּתְתִיר בַּשְׂבָרְתַּהְ שְׁלֵבֶּת Ruth 2.12, puisse ta récompense être complète! אַבָנִים שָׁלַמוֹת Deut. 27. 6, des pierres entières; ניבא יַשְלָם שִׁיר שְׁבָם Gen. 33. 18, Jacob arriva en bonne santé à la ville de Sichem; אַם־שָׁלֵמָים Nah. 1. 12, quoiqu'ils soient puissants; שָׁלָם נִים רֶי I Rois 8. 61, (que votre cœur soit) parfait avec Dieu; אַבְלָבֶב שָׁלֵב II Rois 20. 3, et avec un cœur parfait, in-Gen. 34. 21, ils sont en paix avec nous, exact. paisibles à l'égard de nous.

סֹלֵישׁ n. pr. Salem, Jérusalem, Gen. 14. 18.

בּיבִים (pl. יְבִיבִים שְׁלָּבִים (pl. יְבִיבִים (prov. 7. 14, pacifique: יְבִיבִים שְׁלָבִים (prov. 7. 14, pacifique: יְבִיבִים שְּלָבִים עָּלָבוּ (prov. 7. 14, pacifique) יְבִיבִּים שְּלָבִים עָּלָבִים עַּלָבים (prov. 7. 14, pacifique) יִבְיבִים יִּבְיבִים עַּלָבים עַנְבִים (prov. 7. 13, son sacrifice pacifique qui est pour l'action de graces; יְבִיבִּיבֶּם Amos (proved) Amos (proved) Amos (proved) Amos (proved) Proved (pro

ביר נקס וְשָׁלֵם: Rémunération: לִּר נָקָם וְשָׁלֵם Deut. 32. 35, à moi (appartient) la vengeance et la rémunération.

קרם n. pr. Sillem, fils de Nephthali, Gen. 46. 24, le même שלפה I Chr. 7. 13; nom patron. שלפה Nomb. 26. 49.

רַבִּי et שׁלְּוֹם m. 1° Punition: רְבִּי שׁלְּוֹם Osée 9. 7, les jours de la punition; plur.: שְׁלְבִים Is. 34. 8, une année de punition, de châtiment. — 2° Action de payer: שְּלְבִּים Mich. 7. 3, (on gagne) le juge en le payant (exact. par un payement).

ם של פו משלות n. pr. 1° Sallum, roi d'Israel, II Rois 15. 10. — 2° Sallum, fils de Josias, roi de Juda, Jér. 22.11.

— 3° Sallum, époux de la prophétesse Houlda, Il Rois 22.14. — 4° Plusieurs autres, Esdr.', Néh., Chr.

ישְּלְמָה f. Punition : יְשָׁלְמָה Ps. 91. 8, la punition des méchants.

קלמה n. pr. Salomon, fils de David, troisième roi des Israélites.

שְׁלְמִי (paisible) n. pr. m. Nomb. 34. 27.

אָלְמִיאֵל (dont Dieu est l'ami) n. pr. m. Nomb. 1. 6.

ישֶׁלְמְיָהוּ n. pr. m. I Chr. 26. 14.

הלְלְיִי (paisible) n. pr. 1° Selomith, fille de Dibri, Lév. 24. 11. — 2° Selomith, fille de Sérubabel, I Chr. 3. 19. — 3° Selomith, fils de Josephia, Esdr. 8. 10. — 4° Plusieurs autres, Chr.

קְמַן et שֵׁלְמַנְאָּסָר n. pr. Salmanassar, roi d'Assyrie, Osée 10. 14, II Rois 17. 3.

ישַׁלְמֹנִים (rac. שַּלָם) m. pl. Payement, récompense: יְהַרָּהַ שֵּלְמֹנִים Is. 1. 23, et ils courent après les récompenses.

ק'לְי (fut. קּישִׁי) Oter, arracher, tirer: אַישׁ (fut. קּישִׁי) Oter, arracher, tirer: אַישׁ (קּישׁי אַישׁ פַּעּלוּ) Ruth 4. 7, l'homme ôtait son soulier; שַבְּישׁ הְשִׁישׁ יְשַׁישׁ Ps. 129. 6, (l'herbe) qui est sèche avant qu'on l'arrache, ou avant qu'elle monte en tuyau; שֵּלְחִי הֶרְבְישׁ I Sam. 31. 4, tire ton épée; שֵלְשִׁי הֶרֶבּ Jug. 20. 25, qui tiraient tous l'épée, c.-à-d. étaient tous armés.

קלָשֶׁי n. pr. Seleph, fils de Joktan, Gen. 10. 26.

שלש פּנ שׁלשׁ (const. שלשׁ, avec makk. שֹלשׁ פְּרָּשׁת.; רשׁלשׁן, const. שלשׁן, const. שלשׁן (מוסגר. איי שׁלשׁן, const. שלשׁן (מוסגר. איי שׁלשׁן, const. שלשׁן, const. שלשׁן, const. שלשׁן, const. שלשׁן, const. שלשׁן, const. איי שלשׁן, const. איי שלשׁן בּנְים שׁלשׁן אַלשׁן אַלשׁן אַלשׁן פּפּגרים בּעל מוסגרים שׁלשׁן אַלשׁן בּנִים עַלשׁן אַלשׁן בּנִים עַלשׁן בּנִים עַלשׁן בּנִים שַלשׁן בּנִים עַלשׁן פּפּגרים שָלשׁן פּפּגרים שָלשׁן פּפּגרים אַלשׁן פּפּגרים אַלשׁן פּפּגרים אַלשׁן פּבּגרים אַלשׁן פּבּגרים אַלשׁן אַשְּלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשָּרָן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַנּגרים אַלשׁן אַלשׁן אַן אַלשׁן אַן אַנּגרים אַלשׁן אַן אַנּגרים אַלשׁן אַן אַנּגרים אַנּשְלִישִּי אַן אַנּגרים אַנּגרים אַנּאַים אַן אַנּגרים אַנּאַרים אַנּגרים אַנּאַים אַן אַנּגרים אַנּאַרים אַנּאַרים אַנּגרים אַנרים אַנרי

vers., eux trois. — 2º Trois fois: שלאַ רְּצְצָּיִרִם Job 33. 29, deux et trois fois; plur. ישלאַ trente: שלאָים רְשָּׁיִם Gen. 46. 15, trente-trois; בְּשָׁיִם I Rois 16. 23, dans la trente-et-unième année.

ישלש n. pr. m. I Chr. 7. 35.

שׁלְשׁ (v. שֶׁלִשׁ).

שׁלֵשׁי Pi. 1° Diviser en trois parties: בְּלֵּלְשְׁרְאָרְ Deut. 19.3, tu diviseras en trois parties les contrées de ton pays. — 2° Faire une chose pour la troisième fois: שְּלֵשִׁי וּיִשְׁשֵׁשׁ I Rois 18.34, faites-le pour la troisième fois, et ils le firent pour la troisième fois. — 3° מְרֵר מִּלְשׁי I Sam. 20. 19, ayant attendu jusqu'au troisième jour, tu descendras.

Pou. part. 1° Étre triple: שַּׁשְׁמָּחַ הַּחְרָּנִים Eccl. 4. 12, et le triple cordon. — צַּיגְלָה מְשָׁלֶּהָים Gen. 15. 9, une génisse de trois ans.

שלשים m. pl. Les descendants à la troisième génération: צַל-שָּׁבְשִׁים Exod. 20. 5, sur les enfants de la troisième génération, les petits-fils; בַּיִ שְׁלַשִּׁים Gen. 50. 23, les enfants des petits-fils, les arrière-petits-fils.

יְשִׁלְּשָׁה n. pr. d'une contrée dans le voisinage de la montagne d'Ephraim, I Sam. 9. 4.

ישלשה n. pr. m. I Chr. 7. 37.

jours) Avant-hier: באלשום Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-a-d. auparavant.

מיאל n. pr. Agg. 1. 12.

en ca lieu. — 2º De temps. Alors: il blasphéma le nom (de l'Eternel). Ps. 14. 5, alors ils seront saisis de terreur. — 3º En cela: 🗝 סברו בר Osée 6. 7, en quoi ils ont été perfides envers moi. - bes De la: bes, etc. יפּיבים רְפָּרֵד Gen. 2. 10, de là il se divisait. — D'où, de cela, dont : אַטֶּר לְפַח Den Gen. 3. 23, d'où il a été pris; אַכֵּל II Rois 7. 2, mais tu n'en mangeras pas; צָשִּׁר־לִּר מְשָׁם עָנָה I Rois 17. 13, fais-m'en un gateau; אַטֵּר רַצָּאוּ בישׁם פְּלִשְׁהִים Gen. 10.14, desquels sont sortis les Philistins.

m. (une fois fem., Cant. 1.3, v. à רוּק ; const. שמ, quelquefois avec makk. בשל, avec suff. שְׁמִר, מְשְׁמָי; plur. הִשֹׁמַי, const. nipp). Nom, renom, reputation. gloire, souvenir : מַכ הַאָּחָר Gen. 2. 11, le nom de l'une; שמות בְּנֵי רָשִׂרָאֵל Exod. 1. 1, les noms des enfants d'Israel; אַנְשֵׁר־שֵׁיִאַ Nomb. 16. 2, des gens de réputation; by Eccl. 7. 1, Prov. 22. 1, bonne reputation; שם רַע Deut. 22. 14. une mauvaise réputation; רלא־שַׁם לוּ עַל־ אבררוויץ Job 18. 17, on n'entend plus בני בלי־טֶם ; son nom dans les places Job 30. 8, des gens sans nom; - יְנַבְּטָהוֹר של שום Gen. 11. 4, acquerons-nous un nom, de la reputation ; נַחַקְמַהָּר לֶהָם מָטָּל Ez. 34. 29, je susciterai parmi eux une plante de renom ; פַר־אָתַן אלים וְלְתְּחָלֵּת Soph. 3. 20, car je ferai de vous un objet de gloire et de louange; ון לַשׁוּם לוּ שֵׁם II Sam. 7. 23, pour lui donner un nom célèbre; מַמָּם מַחִיתָּ Ps. 9. 6, tu as effacé leur nom, leur souvenir. — Fréq. de Dieu : לְמַעַן שְׁמָדָן Ps. 109. 21, pour l'amour de ton nom, de ta gloire; שַוּרֵנוּ תְּשֵׁם Ps. 124.8, notre salut est dans le nom de l'Eternel; יונְהַלָּח עַל־בַּל־יִשִּׁים אָמְרָחֵף Ps. 138. 2, tu as rendu ia promesse plus grande que tous tes noms, c.-à-d. elle est au-dessus de tout ce que tes noms expriment; ו הייה שבי שם I Rois 8. 29, mon nom sera là (dans ce temple); avec l'art. בשַּׁהַ le nom de l'Eternel, Dieu : שַּׁהַ הייקבר — היית Deut. 28. 58, ce. nom

ה parag.: יבָאה שָׁשָּׁה Deut. 12.5, tu iras / glorifié; אַר־הַשָּׁה Lévit. 24. 11,

ow (nom) n. pr. Sem, fils aine de Noe, Gen. 5. 32, souche des Perses, des Assyriens, des Hébreux, des Ara-

chald. m. Nom : בְּשָׁהַ Dan. 4. 5, comme le nom; rigi même vers., son nom; plur.: דיים Esdr. 5. 4, les noms; ចាំកាក្យឃុំ 5. 10, leurs noms.

• ਮਹੁਲਾ Le nom, Aboth.

* Now Peut-être, Aboth.

សង្គ្ហា n. pr. m. I Chr. 7. 37.

קאָבָר n. pr. Semeber, roi de Zeboim, Gen. 14. 2.

תּטְטְּאָ n. pr. m. I Chr. 8. 32.

תַּבְרָ n. pr. Samgar, fils d'Anath, juge d'Israel, Jug. 3. 31.

קבר Kal inusité. Hiph. Détruire, exterminer : יְהִשְּׁמַרְהִי צָרֵיךְ Mich. 5. 13, je détruirai tes villes ; יָאָם־תַּשְׁמִיד אָר־שְׁמָי I Sam. 24. 22, que tu n'extermineras pas mon nom; וְחַשֵּאֵרהָ רָשִׁמִרד מִשָּׁנָהו Is. 13. 9, il en exterminera les pécheurs; inf.: בְּשְׁמֵר Is. 14. 23, destruction. extermination.

Niph. pass. Etre abattu, être anéanti, etre détruit : רָנִשִּׁמִדוּ בַּמוֹח אָק Osée 10. 8, les hauts lieux d'Aven seront abattus; ביח רְשָׁמִר Prov. 14. 11, la maison des méchants sera détruite: וְנִשְּׁמֵד חַשְּׁישׁר Jér. 48. 8, le plat pays sera désolé; יַחְרָּר רַיְחרָּר Ps. 37. 38, les pécheurs seront détruits tous ensemble; נְשְׁמְנֶדוּ מִנְּנְיָמִן אִשָּׁח Jug. 21. 16, car les femmes d'entre les Benjamites ont été exterminées; רָנְשָׁמֵר מּוֹאָב שְׁבֵּם Jér. 48. 42, Moab sera exterminé, il cessera d'être un peuple.

לְיַשְׁטָּרָי chald. Aph. Détruire: שְׁמַר Dan. 7. 26, de détruire.

ਸੜ੍ਹੇ**ਲ੍ਹਾਂ (v. ਬਲ੍ਹੇ).**

ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ f. (rac. ਸ਼ੜ੍ਹਾਂ). f. Dévastation, destruction: אים ביים Ez. 23. 33, la coupe de désolation ; רַיַּשָׁירוּה צֵּרְצוֹ לְשֵׁתָּהוּ Jér. 2. 15, ils ont mis son pays en désolation; plur. : ning Ps. 46. 9.

des dévastations. — 2º Étonnement, épouvante : רְּשָׁלֵּה וּלְשֵׁלְּה לִשְׁלָּה לִשְׁלָּה לִשְׁלָּה לִשְׁלָּה לִשְׁלָּה לִשְׁרָנִי Jér. 42. 18, un objet d'exécration et d'étonnement; ייִבּיוּיִבְּיִרִי אַשְּׁיָּי Jér. 8. 21, l'épouvante m'a saisi.

קיקה n. pr. 1° Samma, fils de Reuel, Gen. 36. 13. — 2° Samma, frère du roi David, I Sam. 16. 9.

กำกุษย์ n. pr. m. I Chr. 27. 8.

שׁמוֹאֵל (Dieu a exaucé) n. pr. 1° Samuel, juge et prophète, I Sam. 1. 20. — 2° Samuel, fils d'Amihud, Nomb. 34. 20. — 3° Plusieurs autres, Chr.

עושש n. pr. Sammua, fils de David, II Sam. 5. 14.

אָמָעָה et אַמְעָה f. Nouvelle, annonce, ce qui est entendu, ce qui est publié, rumeur, renommée: שָׁמָעֵרו שָׁאַיּל II Sam. 4. 4, la nouvelle (de la mort de) Saul; יובית מובה Prov. 15. 30, une bonne nouvelle; לוא־טובה השקעה I Sam.2.24, le bruit (ce qu'on dit de vous) est facheux ; יָסַמָּהָ שָׁמֶּיר שָׁמֶּיר יָשׁמֶּינְהִי בּל־דַוּשְׁמוּינֶרו אֲשֶׁיר יָשׁמֶינְהִי II Chr. 9.6, tu surpasses ta renommée; יי הַאָמִין לְשִׁמְעָהֵני Is. 53. 1, qui croira a notre prédication, doctrine; יארד מי יברן שמועדו Is. 28. 9, a qui fera-t-il comprendre l'enseignement? רַלוּא חַיָּתַה סרם אַחוֹתַה לִשְׁמוּצֶח בְּפִּיךְ Ez. 16. 56, Sodome ta sœur n'a pas été dans ta bouche (pour servir) d'enseignement. ישמוש Action de fréquenter : בְּשִׁמּרִשׁ בְּכְּמִים Aboth, en fréquentant les sages. חום יש n. pr. I Chr. 11. 27.

 קהְ מְעֵחְלֵּהְהְ וּבְּהְ מְעַחְלֵּהְהְ וּבְּהְ מְעַחְלֵּהְהְ détacheras toi-même (par la propre faute) de ton héritage.

Niph: נְשִׁמְשׁוּ בִּירָדְּסָלֵע שׁמְשֵׁידְם Ps. 141. 6, leurs juges sont précipités du

haut des rochers.

Hiph.: יֵדֶךְ בּשְׁמֵם Deut. 15.3, ta main le relachera, y renoncera.

ាម៉្មប៉ុក្ក f. Relache: កម្មប៉ុក្ក កម្មប៉ុក្ក Deut. 15. 2, tu observeras le relache; កម្មប៉ុក្ក 15. 9, l'année de relache, l'année sabbatique.

ንወጀ n. pr. m. 1° I Chr. 2. 28. — 2° 4. 17.

אָבִידָּעִי n. pr. m., nom patron. שְׁבִידָּעָּל, Nomb. 26. 32.

קיביים אים pl. (const. יבִשי). Ciel, cieux בּיבְשָּׁבִים אָבְיבּים Deut.10.14, les cieux et les cieux des cieux; קיבים אָבָיבָים אָבָיבָים אָבָיבָים אָבָיבָים פּרבּי אָבָיבָים הַפּבּים פּרבּי אַבָּיבָים הַבּיבָים Gen. 15.5, vers le ciel; בְּיבְיבָיה בָּלִידְים Job 28. 24, sous le ciel tout entier, c.-à-d. sur toute la terre; בִּיבָשִׁבִּים Dan. 4. 17, (d'un oiseau) qui vole sous le ciel, dans l'air.

רְיַשְׁ pl. chald. (emph. אָפָמָי). Cieux: מְּכָּיָא Dan. 2. 18, Dieu du ciel.

שְּׁמִינִי m., f. שְׁמִינִי (de שְׁמְינִי Exod. 22. 29, la huitième : בֵּיחֹם חַשְּׁמִינִי Exod. 22. 29, le huitième jour; על־הַשְּׁמִינִיה Ps. 6. 1, note ou instrument de musique.

קייף n. pr. 1° Samir, ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 48.—2° Samir, ville dans la montagne d'Ephraim, Jug. 10. 1.—3° Samir, des enfants de Michah, I Chr. 24. 24.

ישְׁמִירָמוֹת n. pr. m. 1 Chr. 15. 18. שְׁמִירָמוֹת (imper. שׁם, fut. שׁם; pl. שׁמָדֹי, pl. ישׁמֵדֹי

1º Etre saisi d'étonnement, être stupéfait, sans rég. et avec by : bis Jér. 18. 16, (quiconque passera) en sera élonné; בַּאֲשֶׁר שַׁמְמוּ עָלֵיף רַבִּים Is. 52. 14, comme beaucoup ont été saisis d'étonnement au sujet de toi; ־שׁמַרּ עַל־ בַּקב בְּנְשָׁב Ps. 40. 16, qu'ils soient étonnés, désolés, et qu'ils aient la honte pour récompense ; שמים על-זאׁת Jér. 2. 12, cieux, soyez étonnés de ceci. - 2º Etre dévasté, désolé, détruit : על דַר־בְּיוֹן שֵׁשַׁמֵם Lament. 5. 18, à cause de la montagne de Sion, qui est désolée; לַאמֹר לָשְמַהָּ Ez. 35. 12 (keri מְּמֵכֵּה , en disant : Elles ont été dévastées; part.: בַּל-שָׁעֵרֵיהַוּ שׁוֹמֵמִיךּן Lam. 1. 4, toutes ses portes sont désolées; de l'homme : תְּנֵנְי שׁוֹמֵכָּי Lam. 1. 13, il m'a rendue désolée; חרו בַנַי שוֹמָמִים vers. 16, mes enfants sont dans la dé-בַּהַשָּׁב הָּבֶּר וְשֹׁכֵּסָח בֵּרת אַבְשָׁלוֹם ; solation II Sam. 13. 20, Tamar demeura toute désolée, ou isolée, dans la maison d'Absalon; וְלָחֲרַבוֹח וְשֹׁמְשׁתְ Ez. 36. 4, aux lieux détruits et désolés; minuté וראטוים Is. 61. 4, les ruines depuis les temps anciens; ישׁמְמֹרֵיךָ: Is. 49. 19, et tes ruines. — 3º Trans. Détruire, dévaster : שַׁמּלוּת וְשָׁאֹם אַרְכֶם Ez. 36. 3, de vous détruire et de vous engloutir; part.: בים של אינים Dan. 8. 13, et le péché qui cause la désolation; רְלָחֵתוּ שפרץ שׁבַּם Dan.12.11, et depuis qu'on aura établi l'abomination de destruction, de désolation.

Pol. (part. part). 1° Étre désolé, stupésait: part party Esdr. 9. 4, je m'assis tout désolé, stupésait. — 2° Désoler, détruire: party prom Dan. 11. 31, l'abomination qui causera la désolation, la destruction.

Hiph. bun (fut. brun, inf. bunin, part. מְשְׁמְים). 1º Etre étonné, rendre étonné : יַחַשָּׁמּוֹחָר עַלֵּיך עַמָּרם רַבְּרם Ez. 32. 10, je ferai que plusieurs peuples seront étonnés à cause de toi; משמרם Ez. 3. 15, (je restais pendant sept jours) frappé d'étonnement. — 2º Désoler, dévaster : אַנְישׁמּתר נְּמָנָה Osée 2. 12, je devasterai sa vigne; וַנָּשִׁים עֵרי אס Nomb. 21. 30, nous les avons dévastés jusqu'à Nophah ; הַּשָּׁבֶּתָה פָּל־עַּדֶתָה Job 16.7, tu as désolé toute ma compagnie; יָאַר־נָרֵדוּ חֲשֵׁמּנּ Ps.79.7, ils ont dévasté sa demeure ; קשָׁמֶם עַל־חֲשֹּׁאַרֶּתְיךָ Mich. 6. 13, pour te désoler à cause de tes péchés; לָמַיֵּלְ אֲשָׁמָּם Ez. 20. 26, afin que je les désole.

Hoph.: מְּלֵּדְ וְהְשְׁמֵּרּ Job 21. 5, regardez-moi et soyez stupéfaits; בֶּלִדְיִבֶּר Lévit. 26. 35, tout le temps qu'elle demeurera désolée.

בְּיִבְאַל chald. Étre étonné. *Ithp.*: בְּיִבְאַל Dan. 4. 16, Daniel demeura tout étonné.

בּלְבְּמְלָּשְׁהְ adj. Désolé, détruit: פַלּבְּמְלָּשְׁהְ בּשֵׁבְּים Dan. 9. 17, sur ton sanctuaire (qui a été) détruit.

קְּמְטְהָה f. Ruine, solitude: היבישְל Ez. 35. 9, ruines éternelles.

קימין יישְׁמְּיוֹן m. Etonnement, torpeur: בְּיִשְׁמְּיוֹן יִשְׁמִיּן בְּיִשְׁבְּיוֹן בְּיִשְׁבְּיוֹן בְיִשְׁבְּיוֹן בְּיִבְיוֹן בּבְיוֹן Ez. 4. 16, ils en boiront avec épouvante, torpeur.

devenir gras : בְּשָׁמֵן (fut. בְשָׁמָן) Étre gras, devenir gras : בְּמַמֶּן Deut. 32. 15, tu es devenu gras; אָמָן יְשָׁמֵן même vers., Yessurun est devenu gras.

Hiph. Devenir gras: אַפְּמִינִילָּי Néh.9. 25, et ils furent engraissés; trans. au fig.: רְּשָׁכֵּרְ לֵבְּרְיִנְעָם תַּאָּדְ Is. 6. 10, couvre lo cœur de ce peuple de graisse, endurcis-le, rends-le insensible; ou, inf.: le cœur de ce peuple est endurci, insensible.

קמְנֶת m., מְשְׁמֵלְ Jug. 3. 29, tous gras (c.-à-d. forts, robustes) et tous vaillants; שְׁמֵלְ שִׁמְלָ Ez. 34. 14, et (dans) un pâturage gras; איז ייִטְמַלְּ Nomb. 13. 20, si le pays est gras, fertile; יְמִים בְּיִם Gen. 49. 20, son pain est excellent.

ישְׁעָן m. (avec suff. שְׁעָנִי pl. שָׁבָוֹן). וּבְּשָּׂרִי בַּחַשׁ מְשָׁבֵּן : Ps. 109. 24, mon corps a maigri, n'a plus de graisse; וְחָבֵּל עֹל מִפְנִי־שָׁמָן Is. 10. 27, le joug sera brisé par la graisse, tant le cou sera gras (v. une autre explication à II מְשַׁמֵּח שָׁמֵּנִים; Pou.); מְשַׁמָּח שָׁמָּח Is. 25. 6, un banquet de choses grasses; ניא־שָׁמֶנִים Is. 28. 1, une vallée fertile; וּבְקרֵן בְּרְשָׁמֵן Is. 5. 1, au sommet d'une montagne fertile. — 2º Huile, huile de parfum : שַׁמֵּן לַשָּאוֹר Exod. 25. 6, de l'huile pour l'éclairage; אינון Exod. 27. 20, de l'huile d'olive; יְבֵץ שֶׁפֶּן Is. 41.19, et l'olivier (sauvage); שֶׁכֶּן רוֹקַתַ Eccl. 10. 1, l'huile du parfumeur; בוֹם בְּשַׁמְי בּשׁ בוֹם Eccl. 7. 1, une bonne réputation vaut mieux que le bon parfum; יבית שפניה Cant.4.10, l'odeur de tes huiles parfumées; יָשַׁמֶּן יִמִינוֹ יִקרָא Prov. 27. 16, (et comme s'il voulait retenir) dans sa droite une huile parfumée qui se fait sentir.

יִּמְבָּנִים m. pl. Graisse : יִמְאָרֶץ

Gen. 27. 28, et de la graisse de la terre, c.-à-d. une terre fertile (v. ງອຸໝຸລ).

לְּשְׁמְנֶה (תְּשָׁבְה, רְיִשְׁמְנָה m.). Huit: בּיְשְׁמְנָהְ אֲנְשִׁים Jér. 41. 15, avec huit hommes; שְׁמָרָה צָשֶׁר Gen. 14. 11, dixhuit; plur. שְׁמִרָה מְשְׁמָרִם quatre-vingt.

עבש פו עבש ו• Entendre, apprendre, écouter, exaucer (de Dieu), obéir: אונים לחם ולא ישפעו Ps. 115. 6, ils ont des oreilles et ils n'entendent point; שַּׁבְּר בִּי רָשׁ־שָּׁבָר Gen. 42. 2, j'ai appris qu'il y a des provisions (en Egypte); שמעוני Gen. 23. 8, écoutez-moi ; suivi de אָל, צל : נְלֹא־שָׁמַע אָלֶריָן Gen. 39.10. il ne l'écouta pas; אַל־דְּבָרֶי צָל־דְּבָרֶי לובאים Jér. 23. 16, n'écoutez pas les paroles de ces prophètes; וּבְשַׁוִּעוֹ אֱלָיד ກຸກຸສຸ Ps. 22. 25, quand il crie à lui, il l'exauce; וּלִיִשְׁמָצֵאל שְׁמַנְהִיך Gen.17.20, je t'ai aussi exaucé touchant Ismael; ישׁמש לִּקֹלָּן Exod. 3. 18, ils obéiront à ta parole; ביב מוב קנבו I Sam. 15. 22., obėir vaut mieux que sacrifices; יַלא יוֹמְעשׁ מְּחוֹרָתוֹי Is. 42. 24, ils n'ont pas obėi a sa loi; נעשה וְנִשְׁמֵע Exod. 24.7, nous ferons (tout ce que l'Eternel ordonné), et nous obéirons. — 2º En-. tendre, comprendre: מָשָׁמֶע חַלוֹם לְּמָּחֹר irix Gen. 41.15, que tu comprends un songe, que tu sais l'interpréter ; גוֹר אַטָּר לאַ־רְזְשׁמֵע לְשׁנוֹ Deut. 28. 49, un peuple dont tu n'entendras pas la langue; בל שלמע I Rois 3.9, un cœur intelligent; יְאִרשׁ שׁמֵכֵּע Prov. 21.28, et l'homme qui obéit à ses devoirs; selon d'autres: mais l'homme qui témoigne d'une chose comme il l'a entendue (opposé au faux témoin).

obeissant : יָשָׁמְעט לִּר Ps. 18. 45, ils m'obeissent.

Pi. Convoquer, assembler: יַיְשָׁמָּע אַר הָעָט I Sam. 15. 4, Saul assembla le peuple.

Hiph. 1º Faire entendre, annoncer, faire connaître : יָאַשְׁמָעֵם אַר־דָּבֶרָי Deut. 4. 10, afin que je leur fasse entendre mes paroles; הְּשָׁמִיקָה אַח־כְלֹנו Deut. 4. 36, il t'a fait entendre sa voix; sans וישמיעו המשררים: סול Neh. 12. 42, les chantres firent retentir leur voix; לְּמְשִׁמְרִעִּים I Chr. 16. 42, pour ceux qui faisaient entendre leur voix, ou: les sons des instruments; מַשָּׁמִילֵ יִשׁוּצָה Is. בובאות הַשָּׁמִרְעָנוּ ; 52.7, annoncant le salut Is. 41.22, faites-nous entendre ce qui est pret a arriver; זֹחַלָּתִית פַל־תִּוֹים Ps. 106. 2, (qui) pourrait publier toute sa louange; דְּשָׁמִרעַנִי בַּמֹקַר חַסְּדָּף Ps. 143. 8, fais-moi entendre, connaître, dès le matin, ta bonté. — 2º Appeler, convoquer, assembler : דוְשָׁמִרְעַ אַח־בַּלּר רחדת I Rois 15. 22, (le roi Asa) convoqua tout Juda; דַּוּבֶיל רַבָּבל רַבָּבל Jér. 50. 29, archers, rassemblez-vous contre Babylone.

יְשְׁמֵע chald. Entendre : וְשִׁמְעֵר בְּלִּיךְה Dan. 5. 14, j'ai ouī dire de toi.

Ithp. Obeir: יְלְשְׁמֵּקְענוּן Dan. 7. 27, ils (lui) obeiront.

ሃርም (obeissant) n. pr. m. I Chr. 11.44.

אַבּלְצְלֵּי עָּבֶעְּי Action de résonner: אַבְּלְצְלִי אַבְּעָּ Ps. 150. 5, avec des timbales résonnantes, d'un son harmonieux, 기 (nouvelle) n. pr. m. 1° Néh. 8. 4. — 2° I Chr. 2. 43. — 3° 8. 13. ソ맛이 n. pr. d'une ville de Juda, Jos. 15. 26.

שׁמַע m. Nouvelle, réputation: יְיִהָּרְ יִלְּיִהְשִּׁרְעְ Jos. 6.27, sa réputation פְּבֶּל־דָּוְשִּׁרְעְ הַלְּיִבְּעִרוּלֹבְּן בְּלִּדְּיִנְעִרּוּ בַּבֶּל־דַּוְשְּׁרִינִיתּ Esth. 9.4, et sa réputation se répandit dans toutes les provinces.

אַטְטְלְיּ et הֹעְטְלִי n. pr. 1° Simea, fils de David, I Chr. 3.5. — 2° 6.45. — 3° Simea, frère de David, II Sam. 13.3. Nom patron. יוֹפְעָרִי I Chr. 2.55.

קמְעָה n. pr. m. I Chr. 12. 3.

שְׁמִעָה (ע. שְׁמִעָה).

לְעְעִיוֹן (etre exauce) n. pr. Simeon, deuxième fils de Jacob, Gen. 29. 33; nom patron. אַמִּצִייָּב Nomb. 25. 14.

ערְשְׁלְּעְלְּעְ (célèbre) n. pr. 1° Simei, fils de Gerson, Exod. 6. 17. — 2° Simei, fils de Guera, II Sam. 16. 5. — 3° Plusieurs autres, Rois, Esth. Nom patron.

ישְׁמֵעְיָהוּ el שְׁמֵעְיָהוּ (Dieu l'exauce) n. pr. 1º Semaiah, prophète, I Rois 12. 22. — 2º Semaiah, prophète, Jér. 29. 31.

השמעל n. pr. Simeath, femme ammonite, Il Chr. 24. 26.

רְשָׁלֵי m. Faible partie: יְשָׁלֵי אָיְרָי שָׁרָא Job 4. 12, mon oreille en a entendu quelque peu, ou un faible son; יְבֵיר יְשְׁרָי שְׁרָי Job 26. 14, que ce que nous en connaissons est peu de chose.

אַכְּעָה f. Mauvaise réputation, opprobre: לְּשִׁכְעָּה Exod. 32. 25, pour être en opprobre parmi leurs ennemis.

ישְׁמֵר (fut. ישִׁמר) 1° Garder, surveiller, veiller sur, protéger: יוֹבְאָינָה Osée 12. 13, pour une femme il gardait (les troupeaux); לְּבֶרָהְ וּלְּשָׁרְ 31. 9, il le gardera comme le berger garde son troupeau; בּיְלְבָּהְ וּלְשָׁרְ 56n. 2. 15, pour cultiver et garder (le jardin); suivi de אָ ou de יִּבְלָּהְ זִּבְּלָּהְ I Sam. 26. 15,

pourquoi n'as-tu pas gardé le roi ton seigneur? וַרָּתִר מָשׁמוֹר רוֹאָב אַל־־חַעִיר II Sam. 11. 16, lorsque Joab assiegeait la ville, ou : lorsqu'il observa la ville (pour savoir quand il faudra l'attaquer); מְוַמֵּח מְשָׁמֹר עֵלֵיך Prov. 2. 11, la prudence veillera sur toi; שָׁמָרוּ־מָר בוער II Sam. 18. 12, prenez garde qui que vous soyez (chacun) au jeune homme; בי שמר אַת־גַרים Ps. 146.9, l'Éternel protége les étrangers; אֶלֶיךָה אָשֶׁמּלָּה Ps. 59. 10, j'espère en toi; לשמר נְפִשְׁהְ מָאֹר Deut. 4. 9, et garde avec soin ton ame, garde-toi bien (afin que tu n'oublies, etc.); אַה אַרד ישמי שמי Job 2. 6, prends seulement garde de toucher à sa vie; part. ממר gardien, sentinelle : אַבֶּר שׁמֵר Is. 21. 12, la sentinelle a dit; שׁמֵר לָראֹשִׁי אֲשִׂימָה I Sam. 28. 2, je te confierai la garde de ma personne; suivi de בָּר רָשֶׁמֶרְךָּה : בְּיָרְ יָשֶׁמֶרְךָּה יסְכֶּל-רָע Ps. 121 _7, l'Eternel te gardera de tout mal; בין מורי מון־דות שו Jos. 6. 18, gardez-vous bien (de toucher) à l'interdit; וְשֹׁפְּחֵר הֲכָבְרם הִשְׁמוּרֵם Prov. 14.3, les lèvres des sages les en préservent, ou les conservent.

2º Garder, conserver, retenir, con-בַּחָת אוֹ־כֵלָים לְשָׁמֹר : פַּחָת אוֹ־כֵלָים לְשָׁמֹר Exod. 22. 6, (si quelqu'un donne à son prochain) de l'argent ou des vaisseaux à garder; ער לשמור Eccl. 3. 6, il est un temps pour garder; קוֹמַכֶּם בָּחוֹהַ לְּבֶבֶּף Prov. 4. 21, garde, conserve-les, dans ton cœur; לְעוֹלֶם אֲשָׁמֵור־לוֹ חַסְהִי Ps. 89. 29, je lui conserverai toujours ma grace; יִרְשָׁמָרוּ אָת־כֵּל־צוּרְחוֹ Ez. 43. 11, afin qu'ils observent toute sa forme; שמור לְבְעָלִיו Eccl. 5. 12, de la richesse qui est conservée par ceux qui la possèdent; יָאָבִיד שָׁמֵר אַת־חַדֶּבָר Gen. 37.11, mais son père retenait la chose, en conserva le souvenir ; אם־עַוֹנוֹת חָשְׁעֶּרַר. Ps. 130. 3, Eternel, si tu observais, si tu scrutais, les iniquités; וַעַבְרַתוּ שׁמֶרָה עַבַּה Amos 1.11, et qu'il conserve sa fureur à toujours; אָם־רָשָׁמֹר לֶנֶצָה Jer. 3. 5, gardera-t-il toujours (son ressentiment)?

Eccl. 11. 4, celui qui observe le vent; וְצֵלְר שׁמֵר אַת־קּרהָ I Sam. 1. 12, Eli observa (les mouvements) de sa bouche; ולא תשמר Is. 42. 20, tu vois de grandes choses, et tu ne prends garde à rien; אַם־חַטָאתִר וּשְׁמֵרְתָּנִי Job 10.14, si j'ai péché tu m'as remarqué; אַנְיִים חַבְּלֵי־שׁוָא Ps. 31. 7, qui s'attachent à des vanités trompeuses, ou: qui adorent des idoles; וַצֵּרן נאָק שַׁמְרַח אָפָי Job 24. 15, l'œil du débauché . épie le soir; שֹׁמְרֵר צֵּלָּעִר Jér. 20.10, qui esperent ma chute; ישמר Ps.74. 10, et ceux qui épient mon âme; avec לא־תִשְׁמוֹר צֵל־חֲטָאתִר: צֵל Job 14.16, ne prends pas garde à mon péché, ou : tu ne remarques que mon péché.

4° Garder, observer, tenir : שַּקַרָּהָם ועשיתם Deut. 4. 6, vous garderez, et vous ferez, observerez (mes commandements); אַר־בַּרִיתִר חְשָׁמֹר Gen. 17.9, tu garderas mon alliance; מוֹבָא שְׁפָּרֶרךָ הִשְׁשִׁמֹר Deut. 23. 24, tu tiendras la parole sortie de tes lèvres; אָת -- אָת לְעַבְּרָהְ לַעַבְרָהְ אַשֶּׁר־דְּבְּרָתְ לוֹ I Rois 8. 24, tu as tenu ▲ ton serviteur (David) ce que tu lui avais promis; suivi d'un inf. avec :: ארו אָשׁמֹר לְרַבֶּר Nomb. 23. 12, j'aurai soin, je prendrai garde, de le dire; לא שמר ללכת בחובחדים II Rois 10. 31, (Jeha) ne prit point garde à suivre la loi de l'Eternel.

Niph. 1º Étre gardé, être protégé: רבנברא נשמר Osée 12. 14, il fut gardé par un prophète; לְעוֹלֶם נְשָׁמֵרוּ Ps.,37. 28, ils seront toujours protégés. — 2º Garder, prendre garde, se tenir sur ses gardes : הַשָּׁמֶר מַעַבֹר הָשָּׁמָוֹם הַאָּח II Rois 6.9, garde-toi de passer en cet endroit; וְנִשְׁמֶרְהָם בְּרוּחֲכֶם Mal. 2.15, prenez garde à votre esprit, conservezle pur; וְנִשְׁמֵר־שָׁם II Rois 6.40, il y était sur ses gardes; אַרשׁ מֶרֶעֶרוּר חָשַׁמֶרוּ Jér. 9. 3, gardez-vous chacun de son ami; יְמַשְׁמֵר יְחָשְׁמֵכ Is. 7. 4, tiens-toi sur tes gardes et sois tranquille, paisible, ou : sois sans inquiétude et reste tranquille. Fréq. אָפֶר לָּךָּ פָּן: יָשְׁמֶר לָּךָּ קשיב אַר־בָּנִי שַׁמַּח Gen. 24. 6, garde-toi 3° Observer, remarquer : אַקר רוּהָן bien d'y ramener mon fils; וְנִשְׁמַרְהָּם peut. 4. 15, gardez-vous bien pour votre vie, pour votre salut; בּיבְישׁרִיבְּים Jér. 17. 21, prenez קמרל מְבֶּישׁרִיבְּים peut. 23.10, garde-toi, abstiens-toi, de toute chose mauvaise; אָמֶרְהָּיִם מָבּל אָשֶׁרְ-אָמֵרְהִי Jug. 13. 13, la femme se gardera, s'abstiendra, de tout ce dont je l'ai avertie.

Pi.: מְשַׁמְּרֵים חַבְּלֵר־שָׁוְא Jon. 2. 9, qui adorent les idoles.

Hithp.: יְרְשָׁתְּמֵּר חְשְׂרֵת עְּכְיִרְי Mich. 6. 16, (on garde) on est fidèle aux ordonnances d'Omri; יְאָשָׁתְּמֵּר מַעִּיֹנִי; Ps. 18. 24, je me tiens en garde contre mon iniquité.

שׁמֵר (gardien) n. pr. Somer, mère de Jehosabad, II Rois 12. 22; שׁמֵרִיתוּ II Chr. 24. 26.

רְיָּטְיּ n. pr. m. 1° I Rois 16. 24. — Plusieurs autres, Chr.

קְּמְרָה f. Paupière (qui garde les yeux): יְּמֶבְרוֹת עֵּינֵי Ps.77. אָ mes paupières.

ל אַמְרָה f. Action de garder, garde: אַמְרָה לְּמָּר Ps. 141.3, Eternel, garde ma bouche, exact. mets une sentinelle à ma bouche.

שׁמְרוֹן (garde) n. pr. Simron, fils d'Issachar, Gen. 46. 13. Nom patron. יַּמְבְינִי Nomb. 26. 24.

פלקרון n. pr. Somron, une montagne, et Souron (Samarie), ville bâtie par Omri, roi d'Israel, sur cette montagne, ville capitale du royaume d'Israel, I Rois 16. 24; בְּבָרֵי שִׁמְרוֹן II Rois 17. 26, dans les villes de Samarie, c.-à-d. du royaume dont Samarie était la capitale; שִׁמְרֹיִר II Rois 17. 29, de Samarie.

יים אין היים ה. pr. m. 1° I Chr. 4. 37. — 2° 11. 45. — 3° II Chr. 29. 13.

קבְּרְיָה (Dieu le protége) n. pr. m. 1° II Chr. 11. 19. — 2° Esdr. 10. 32. אַבְרִיָהוּ n. pr. m. I Chr. 12. 5.

אַן־שְׁמֶרִיתִּ יִמְצוּ : m. plur. Lie שְּׁבְיִתְּ יִמְצוּ : Ps. 75. 9, ils en suceront la lie שְׁמָרִים שְׁכָּרִים Is. 25. 6, du vin purifié, sans aucune lie; יוֹמָרָים אָצִּלִּשְׁמָרֵים וּשִׁמָּם תוּא אָלִרּשְׁמֶרָיוּ

il a reposé sur sa lie ; קוּמְמָאִים עַל־שָׁמְרֵיקָם Soph. 1.12, qui sont figés sur leur lie.

ביל שַּבְּרִים: m. pl. Protection; בֵּיל שַּבְּרִים Exod. 12. 42, c'était une nuit de protection; selon d'autres: la nuit (de Paque) sera une nuit de célébration, elle doit être consacrée en l'honneur de Dieu.

לְּיִבְיִין chald. n. pr. Samarie, Esdr. 4. 10 (v. אַבְרוֹן hebr.).

שׁמְרִית n. pr. (v. שׁמְרִית).

ח שׁמְרָח n. pr. m. I Chr. 8. 21.

אָלְמִים chald. Pael. Servir : אָלְמִים הַיְמִילְטִים Dan. 7. 10, mille milliers le servaient.

* Ithp. ២ជាក្រុម៉ាន Se servir, Aboth.

שׁלְשִׁי des deux genres.1° Soleil: שֹׁבְשִּׁיִ רְיָאִרְיִ Gen. 19. 23, le soleil se leva sur la terre; הַאָּהָ שֹׁבְשָׁי הַיִּהְיִ Gen. 15. 17, lorsque le soleil fut couché; אינון שֹׁבְשִּי שִׁבְּי וּוֹאַ II Sam. 12. 11, à la vue de ce soleil; הְבִּי הַשְּׁשִׁ Mal.3. 20, le soleil de la justice. — 2º Plur. Par où les rayons du soleil passent, les fenêtres: מְּבְּיִהִי הַשְׁתִּיִהְ Is.54.12, je ferai tes fenêtres de pierres précieuses. "הּשִׁיִבְי הַשְּׁבְּיִר הַ הַּשִׁבְּיהַ בְּרַמִּר הַשִּׁיִבְּיהַ בַּרְמַר הַּשִּׁיִבְיהַ בַּרְמַר הַּבְּיבּיה שִׁבְּשִׁרִיךְ. A la brune, Aboth.

וְשִׁישׁוֹן n. pr. Simson (Samson), juge en Israel, Jug. 13. 24.

ישִׁיקְשְׁר n. pr. m. Esdr. 4. 8. n. pr. m. I Chr. 8. 26.

ישְׁמֶתִי n. pr. m. I Chr. 2. 53.

אַלָּאָ (v. הַיִּשָּׂיָ).

אָלָהְ (fut. יְשְׁנֵא) chald. Se changer, être changé: יְדִירָר שְׁנוֹיִר Dan. 5. 6, il changea de couleur, exact. la couleur de son visage fut changée; יְדִי לָאִרּיִוּשְׁנַא Dan. 6. 18, pour que sa volonté ne soit changée; שְׁנִיְרָ אָ עִרְרָאָ Dan. 7. 3, elles différaient les unes des autres.

Pa. Changer: אָלְבְבֵּח מְרְאָנְיָא אִישְׁא יְשׁנִּי אִנְיְאָא בּחַבְּח בְּבִּח מִח. 4. 13, son cœur sera changé, sera tout autre qu'un cœur d'homme, exact. on changera son cœur, etc.; part. pass.: אָיִרָיה מִרְבֶּלְּה מִינְיה מִרְבֶּלְה מִינְה מִרְבָּלְה מַנְּבָּא שַׁנְּיר מִרְבָּל מַנְּבָּא שַׁנִּיר (Pan. 7.7, elle était différente de toutes les bêtes (qui, etc.); אַנְּבָּא שַׁנְּיר (Pan. 3. 28, qui ont changé, c.-à-d. violé, l'édit du roi.

Aph. Changer: רְרוּא מְּדִוּשָׁנֵא בְּדָנֵיָא בּ Dan. 2. 21, c'est lui qui change les temps: דִּי לָא לְּדִשְׁנֶיִת Dan. 6.9, afin qu'on ne le change point; דִּי לָא לְדִשְׁנָא בְּאָנָא Esdr. 6. 11, quiconque changerait, c.-à-d. transgresserait, cet ordre.

Hithp. Se changer, être changé: אָשְׁתַּוֹּיִר אָשְׁתַּוֹּיִר Dan. 3. 19, et l'air de son visage se changea; עֵד הִי נְהָרָא; Dan. 2. 9, en attendant que le temps change.

רְמֵן לִּיִרִידוֹ (comme יְמֵיְנְיּ יְמֵיְנְאָ Ps. 127. 2, (Dieu) donne le sommeil, le repos, a celui qu'il aime; ou: il procure la nourriture à l'homme qu'il aime, pendant son sommeil.

אָבָי n. pr. Sinab, roi d'Admah, Gen. 14. 2.

אָלְיִי m. (rac. רְּיִשְׁיִנְין pour יְשִׁיְלָיִי). Redoublement, répétition: אַלְיִי שִׁינְאַן Ps. 68. 18, des milliers redoublés, mille sur mille; selon d'autres: des milliers de Sinan, nom d'une catégorie d'anges.

יי שְׁלְאַצְּר n. pr. m. I Chr. 3. 18.

קשנא (fut. יְשְׁנָא, une fois יְשְׁנָא Lam. 4. 1) 1° Faire une seconde fois, répéter, réitérer : יַיּשְׁנֵי וְשְׁנִי וְדְּאַנֵּי I Rois 18. 34, il dit: Faites-le pour la deuxième fois, et ils le firent pour la deuxième fois; מַחַרֵי רְבָרִי לֹאִישְׁנִי Job 29. 22, après ce que je disais, ils ne répliquaient

rien; לא אָשָׁמָּי לֹּהְ I Sam. 26. 8, je n'y retournerai pas une seconde fois, je no lui donnerai pas un second coup; no lui donnerai pas un second coup; Prov. 26.11, l'insensé réitère sa folie; מְסֵיל דְּיִבְּיִי Prov. 17. 9, mais celui qui aime à redire, à rapporter, les paroles, les fautes (des autres).

— 2º Changer, différer: אַיִּרְיָבְי לֹא שִׁיִּרִי בְּיִל אַ שִּׁיִרִי בַּיִּר לֹא שִׁיִּרִי וּשְׁרָבְי Prov. 24. 21, ceux qui recherchent le changement, les gens remuants; שִּׁבְּיִרְיִם שִׁׁנִּח מִבְּלִּיבְי Esth. 3. 8, et leurs usages différent de ceux de tous les peuples.

— 3º Étudier, apprendre, enseigner, Aboth.

Niph. Étre fait une seconde fois: בּילִּילִים הִינְילִים Gen. 41. 32, quant a ce que le songe a été réitéré.

Pou.: יְלֵינֶת יְשְׁנָת Eccl. 8. 1, et son visage fier en est changé.

Hithp. Se changer, se déguiser: מְּמָרְ נָא וְחִשְׁחֲוִּיה ו Rois 14. 2, lève-toi et déguise-toi.

קיבור f. (rac. יְשֵׁרְ). Sommeil, reve: שַּנְהוּ Ps. 90. 5, ils s'évanouissent comme un rêve; מְשָׁנְהוּ Prov. 6. 9, quand te réveilleras-tu de ton sommeil?

ו שְׁנָרה f. chald. Année : שְׁנָרה Dan. 6. 1, soixante-deux ans.

וו לְשְׁנָה f. Sommeil: יְשְׁנָה f. Sommeil בַּהַח בַּלּוּחָר Dan. 6. 19, et son sommeil fuyait loin de lui, il ne put dormir.

ישנה דים Ivoire, I Rois 10. 22.

ילְנִים et שָׁנִים m. Une couleur rouge, cramoisi, écarlate, fil ou étoffe d'écarlate: late: אָנִים פּלִירָדּוּ שָׁנִים Gen. 38. 28, elle lui lia à la main un fil d'écarlate; שְּׁנִיִּי הוֹלָּצִי הוֹלָצִי בּער. Exod. 25. 4, ou שְּׁנִים בָּעִי הוֹלָצִי הוֹלָצִי בּער. 14. 4, le rouge provenant de l'insecte; אַנִים בָּעִיה לָבִישׁ שְׁנִים Prov. 31. 21, toute sa famille est vêtue de vêtements d'écarlate; אַמּבּיִרִיה הַשְּׁצִיִּכִם בַּשְׁיִּים Is. 1. 18, quand vos péchés seraient comme l'écarlate ou le cramoisi.

לשנים duel m. (const. שְׁנֵים , avec suff. לשנים לישנים לישנים

לְּטְנְיְרָה f. Moquerie, raillerie: לְּמָשָׁל Deut. 28.37, (tu seras) la fable et l'objet de raillerie.

אם־שַּנוֹתִי בְּרֵק : Aiguiser, affiler בְּרָבְּי Deut. 32. 41, si j'aiguise mon glaive brillant comme l'éclair; יְּטְיּנֶּי צְּיִנְיִינְיִי מְּנִייִּנְיִינִי Ps. 140. 4, ils affilent leur langue comme un serpent; part. pass.: יְרִיעְ שָׁנִינִן Prov. 25.18, et (comme) une slèche aiguë.

Pi. Faire pénétrer dans l'esprit, inculquer: רָשׁנַנְּבֶּם לְבָנֶיךְ Deut. 6. 7, tu les inculqueras à les enfants.

Hithp. Etre percé: יְבַלְּיוֹתֵה אָּנְשְׁתּוֹנְן Ps.73.21, je m'en sentis percé, blesse, dans mes entrailles.

אַנְישָׁי Pi. Ceindre. Ex. unique: מְּתְּיָשְׁי I Rois 18. 46, il se ceignit les reins.

שְׁנְעֶר n. pr. d'un pays. Sinear, près de Babylone, Gen. 10. 10, Dan. 1. 2.

לְשְׁנָת f. (rac. יְשֵׁרָ, v. שְׁנָת). Sommeil: אָכּרְנְי אָכּר אָפִרְ שְׁנֶין לְעֵינְי Ps.132.4, si je donne le sommeil à mes yeux.

Po.: יַפּחּרּיֹחֵריְשׁם שׁוֹשֵׁתִּי Is. 10. 13, et j'ai pillé leurs villes principales (שׁ pour סׁ) (v. le même exemple בָּיִחִיד אָּ, page 563).

DDV Piller: אינען Jug. 2. 44, ils les pillèrent; אינען Ps. 89. 42, ils l'ont pillé.

Niph.: יְשֵׁסהּ מְחֵירֶם Is. 13. 16, leurs maisons seront pillées; יְנָשָׁסהּ חַמְּחִים Zach.14.2, les maisons seront pillées.

Pi. Fendre, arracher, dechirer: רְצָּיִינִי Lev. 1. 17, il l'entamera avec ses ailes (sans lui arracher les ailes); רְיַשֵּׁמֶע הַּנְּיִי Jug. 14. 6, il le déchira comme on déchirerait un chevreau; au fig.: רְיִנִישָּׁע הָּנִיי אָרִי

I Sam. 24.8, David par ses paroles arrêta ses gens, apaisa leur colère.

ソロッ m. État d'être divisé, fendu (v. a アロッ).

אָני Fendre, couper. Pi.: אָפָעיֹי אָ גָּאַריאָג אָ I Sam. 15. 33, Samuel coupa Agag en morceaux.

I שְׁעָשְׁ Se tourner, tourner le regard vers, avoir égard à : וַיָּשֶׁע הַי אֱל־הָבֶל Gen. 4. 4, Dieu eut égard à Abel (et A son offrande), il l'accueillit favorablement; לא שעו על־קרוש ישראן Is.31. 1, ils ne tournent pas leurs regards vers le saint d'Israel; יָשְׁעַרּ רָאֵרן מוֹשִׁרַעַ II Sam. 22. 42, ils tournent leurs regards de tous côtés cherchant du secours, et nul ne les délivre. — Avec , détourner le regard : ישער פוני Is. 22. 4, détournez le regard de moi, retirez-vous de moi; שָׁבֶּלִיוֹ וְיַחָהַל Job 14. 6, retire-toi de lui pour qu'il ait du repos. — Avec a se tourner vers une chose, s'en occuper : יָאָשְׁצָרוֹ בְחָקּרָה Ps.119.117, que je m'occupe sans resse de tes statuts; וָאֵל־יִשְׁעוּ בְּדָבְרֵי שָׁקֵר Exod. 5. 9, qu'ils ne s'occupent pas de choses vaines (qu'ils n'écoutent pas de vaines illusions).

Hiph. Ex. unique; impér.: יוְשֶׁרְ Ps. 39. 14, détourne-toi de moi (pour שְּעָרֵי (ou de la rac. שְׁעֵרֵי).

II שְׁעֶר Étre bouché (ע.שְׁנַע,), des yeux: וְלֵאׁ הִשְּׁשְׁיָהוּ צֵּינֵי רְאָׁים de ceux qui voient ne seront plus obscurcis, retenus.

instant, heure : אָשָׁרָה Dan. 4. 16, environ une heure; אָשְׁלָּה Dan. 3. 6, a cette même heure, ou : a l'instant même.

קיניי f. Action de frapper des pieds: אַלְינְירָי Jér. 47. 3, a cause du bruit que les pieds do ses puissants chevaux font en frappant la terre.

לאַרְעָעֵי Étoffe tissue de diverses sortes de fils: אָלְנְיִי שִׁינְיִינִי Deut. 22.
11, tu ne t'habilleras pas d'une étoffe tissue de fils de plusieurs sortes (comme de laine et de lin).

מרקני m. Creux de la main: מִרְקָנוֹ מַיִם Is. 40. 12, quel est celui qui a mesuré les eaux avec le creux de sa main?

שנילי מעירים . Poignée: מַעני מְעניים בּב. 13.19, pour des poignées d'orge.—Le creux de la main; לְשְׁנִינִים בְּשִׁינִים בְּשְׁנִינִים אַמְרִים I Rois 20. 10, si la poussière de Samarie suffit pour remplir le creux de la main (du peuple qui me suit).

לְבִים n. pr. Ville de la tribu de Dan, Jug. 1. 35, appelée aussi שַּעַלְבִיךּ Jos. 19. 42; יַשַּעַלְבֹיִר II Sam. 23. 32, de Saalbon.

ים n. pr. d'une contrée, I Sam. 9. 4.

עש Kal inusité. Niph. S'appuyer, mettre son appui, se fier. Avec by, quelquefois avec אָב, אָ, sans reg.: נָשָׁעַרָ על־חַנְיחוֹ II Sam. 1. 6, penché sur sa lance; ירויא נשען עליבדי II Rois 5. 18, et qu'il s'appuiera sur mon bras; י אַשָּען עַלִּידָום Jug. 16. 26, afin que je m'appuie dessus ; יאל־תּישָׁתָּן Prov. 3. 5, ne t'appuie pas sur ton propre esprit; יִישָּׁעֵן מַאלֹּדֶוּרוּ Is. 50. 10, et qu'il mette son appui en son Dieu; יַהָּרְלוֹ לָבְטָח וְיַשְׁעֵן Job 24. 23, Dieu lui donne des biens dont il jouit en sécurité, et il s'appuie sur cela; וְנִשְׁעֵן לְנְבוּל מוֹאַב Nomb. 21. 15, et qui s'appuie, qui touche aux limites de Moab; יַרְשָׁעֵנוּ הְחַה חַעֵץ Gen. 18. 4 , reposezyous sous cet arbre.

עשל Kal. Ex. unique: אלן Is. 29. 9, et soyez aveuglés, ou aveuglez les autres; selon d'autres: et ils ont crié (י. איני).

Hiph. Boucher, aveugler. Imper.: וְעֵינִיוֹ חָשֵׁׁשׁנּ Is. 6.10, et bouche ses yeux.

Pilp. אַשְּׁישִׁ Réjouir, se réjouir: מְּיִחְיּבְּיִיךְ רְּשִׁיבְּשִׁיעִּי נַמְּשִׁי Ps. 94. 19, tes consolations réjouissent mon âme; אָבִי Ps. 119.70, moi je fais mes délices de ta loi; אַבְישִׁיעִי רְיִנְם Is. 11. 8, et le jeune nourrisson se livre à ses ébats. Passif. Être flatté, être caressé: וְעַלְּבַּיִּם מְּיִּבְיִּם Is. 66. 12, on vous caressera sur les genoux, exact. vous serez caressés, etc.

Hithp. 1° Se boucher les yeux, s'aveugler: ישְׁמְשִׁמְּיִח Is. 29. 9, aveuglezvous, bouchez-vous les yeux.— 2° Se réjouir: בְּיִלְּמִיךְ צִּשְׁמִיךְהַ צִּיְשְׁמִיךָה Ps. 119. 16, je trouve mes délices dans tes commandements; selon d'autres: je m'occupe de tes commandements.

קצע n. pr. m. I Chr. 2. 47.

לשָער 4°Garder la porte (עיביר.). Part. seul usité: שׁנֵר דּוֹנִיר II Rois 7. 10, le portier de la ville; plur.: שׁנַרִיר יִיר vers. 11, les portiers. — 2° Mesurer, taxer: בְּנִּשְׁיִי דְּיִבְּיִשְׁיִ Prov. 23. 7, comme quelqu'un qui mesure, estime, dans son âme.

שער des deux genres. 1º Porte: ביְםשֵּׁרָן Gen. 28. 17, la porte du ciel; מַשַרֵר אַרְצַהְ Nah. 3. 13, les portes de ton pays, l'entrée du pays; fréq. לְּשִׁעֲרֵיכֵם , בְּשִׁעֲרֵיכֵם dans tes, dans vos portes, pour dans tes, vos villes : בַּאַחַר שָׁעֶרֶיק: Deut. 17. 2, dans quelqu'une de tes villes. (C'était aux portes des villes que siégeuient les juges et que le peuple se réunissait.) אַל־זַּקְנֵר הַוּצָיר Deut.22.15, devant les anciens de la villes, à la porte, au tribunal; ואַבְּרוֹנְים בְּשָׁעֵר חְשׁוּ Amos 5. 12, ils font violence au droit des pauvres au tribunal en rendant la justice ; בַּל-שֵׁעֵר עַמָּי Ruth 3. 11, toute l'assemblée de mon peuple, ou : tout le peuple de cette ville; ישׁבֵר טָשֵר Ps. 69. 13, ceux qui sont assis aux portes, les oisifs.

On trouve les *noms propres* suivants des portes de Jérusalem : שַׁצֵּר חָשֵּיָרָ Néh. 2.14, la porte de la source; שִׁצֵּר חָאַיִּה Néh. 2. 13, פֿן ער הַשְּׁמַרוּ Néh. 3. 13, la porte du fumier; אָפֶער־תַּגַּרָא Neh. 2. 13, la porte de la plaine; שַׁעֵּר חַפְּנָה Jér. 31. 38, et טַער חַפּוּרם Zach. 14. 10, la porte des angles; שַּׁעֵר אַמְרָיִם Néh. 8. 16, la porte d'Ephraîm; שַׁעֵּר תַיְשָׁנָה Neh. 3. 6, la vicille porte; בַּעָר דָּוָרְאִשׁוּן Zach. 14.10, la première, l'ancienne, porte; שַׁעֵּר דַהַּנְּים Néh. 3. 3, la porte des poissons; שַׁצֵּר הַאָּאֹנְ Néh. 3. 1, la porte des troupeaux; שַׁצֵּר תַּמִּמָּקֵר Néli. 3. 31, la porte du dénombrement; שער השוסרם Neh. 3. 28, la porte des chevaux; פַּצֵר הַשָּׁבִים Neh.3.26, la porte des eaux; שַׁצֵּר חַתַּרְסִוּת Jér. 19. 2, la porte d'argile ou de l'orient.

2º Mesure (v. מַאָר שְׁעָרים: 2º): מַאָר שְׁעָרים Gen. 26. 12, cent mesures, c.-à-d. le

centuple.

עלי adj. Mauvais, gaté. Ex. unique: בַּקְאַנְים רָשׁעָנִים Jér. 29. 17, comme des figues horriblement mauvaises.

ערוּרָה et שָּערוּרָיָה f. Une chose abominable, qui fait horreur, Jér. 5. 30, 23. 14, Osée 6. 10.

ליבות f. Chose horrible, énorme: שַּׁעֲרוּרִית בְּשְׁרָה ליבּרָרִת בְּשְׁרָת Jér. 18. 13, elle a fait des choses horribles.

ח שעריה n. pr. m. I Chr. 8. 38.

ערֵיכ (deux portes) n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 36. אַשְׁיצִשֵּׁ n. pr.(persan), Esth. 2. 14. עשׁיַשֵּׁ (v. אַשׁיַ Pilp.).

שְּעָשָׁעִים m. plur. Délices, objet de délices: בַּרּיָרְדְּ שַׁכְּשָׁעִים Ps. 119. 24, aussi tes témoignages sont mes délices: Prov. 8. 30, Prov. 8. 30, j'étais ses délices de tous les jours; jétais ses délices de tous les jours; Jér. 31. 20, un enfant agréable.

אָלָּהָה Kal inusité. Niph. Étre élevé. Ex. unique: תֵּר-וְשָׁמָּח Is. 13. 2, une haute montagne; selon d'autres: une montagne nue, dépouillée de forêts.

Pou. Etre brisé: יְשׁמּיּ צְּעִּטְהִיר Job 33. 21, et ses os se sont brisés; selon d'autres: ses os sont nus, sans chair. הַשְׁמֹר בָּקַר ou שָׁבָּד Ex. unique: יְשָׁמָּר הַ II Sam. 17, 29, et des fromages de vaches.

15ਊ n. pr. Sepho, fils de Sobal, Gen. 36. 23; ਆਹ I Chr. 1. 40.

שְּׁלֵינֵ (rac. ישְּׁשָּׁי) אוּ. Jugement, peine: בּישׁשְּׁי בִּיקְּב II Chr. 20.9, l'épée du jugement; plur.: בּיִּשׁי בִּיִּב בּיִשְּׁי Ez. 23. 10, et on exerça des jugements sur elle.

ה שְׁפּוּכְּם n. pr. Sepupham, fils de Benjamin. Nom patron. אימָמִיר Nomb. 26. 39.

וְשָּׁלְשָׁי n. pr. m. I Chr. 8. 5.

ក្សាស៊ី f. Esclave: ការាស្ត្រ ការា I Sam. 25. 41, voici ta servante qui sera ton esclave, qui est prête à te servir comme une esclave.

ער (fut. שלפיין) Juger, décider, rendre justice, faire droit, condamner, punir: יוָשׁמשׁ שׁשׁשׁי Gen. 19. 9, il veut s'ériger en juge; בְּצַרֶּלְ חִישׁׁשׁט צַבְּרּתָה Lévit. 19. 15, tu jugeras ton prochain selon la justice; מָרָנִי וּבֵּרן כַּרְנִיי Is. 5. 3, jugez, je vous prie, entra moi et ma vigne; וְשָׁמֵט מֵרן דְעוֹרָם Is. 2. 4 , il décidera entre les nations; ಸಾಖ್ಯಾಭ Is. 1.17, faites droit à l'orphelin; לופט אַני אַת־בַּיהוֹ I Sam. 3. 13, je vais juger, punir, sa maison; מי לא לאָדָם אַ ਬਰਸ਼ਹਿਸ਼ II Chr. 19. 6, car ce n'est pas de la part d'un homme que vous exercez la justice; לְרוֹיִשִּׁירַ מְשׁוֹּמְנֵיר נָמְשׁוֹי Ps. 109.31, pour le sauver de ceux qui condamnent son ame. Avec מַּיֵּד: יַרְשָּׁפְטֵיִר מִיְדֵהְ I Sam. 24. 16, et il me delivrera de la main; בר-שפטו בי מיד אַיביר II Sam. 18. 19, que l'Eternel l'a garanti, délivré, du pouvoir de ses enuemis. - Juger, exercer une magistrature, un pouvoir, gouverner: ישריפָרור פָנא מָלַהְ לְשָׁמְּטֵנא I Sam.8.5, établis sur nous un roi pour nous juger; יַחְשָּרְלוּ הַשֹּׁמֵט Deut. 25. 2, le juge le fera jeter par terre; מִר־יִשְׂמֵנִי שׁמֵּט בָּאַרֶץ II Sam. 15. 4, que ne m'établit-on pour juge au pays? טופטר אַרָץ Ps. 2. 10, juges de la terre (parall. à מַלְכִים); שַּׁמְּטִים דֵּר שׁׁמְּטִים Jug. 2. 16, l'Eternel

suscitait des juges, des magistrats suprémes, qui gouvernèrent le peuple depuis la mort de Josué jusqu'à la naissance de Samuel; fém.: רְּשָׁשׁ אִי Jug. 4. 4, elle jugeait (ou prét. du Po.).

Niph. 1°Etre jugé : אַנָּיָשׁ אַ יַּבָּא רָשָׁיכּי Ps. 109. 7, quand il sera jugé, il sera déclaré méchant, coupable. — 🏖 Entrer en contestation, juger, exercer la justice, la vengeance : אַרשׁ־חָכָם וְשָׁפָּט אַר־אַרט אַנִיל Prov. 29.9, un homme sage contestant avec un homme insensé; יַבְּיִלְּיַבְּיִתְ וַדְּיַבְּי Is. 43.26, plaidons ensemble; ינשׁפְטָתִי עַמָּם שֵׁם עַל־עַמִּד Joel 4. 2, et là j'entrerai en jugement avec eux à ַנְשָׁשַּׁכּט דוּגא לָכַל־בַּטָשׂר; cause de mon peuple; נְשַׁשַּׂט דוּגא לָכַל־בַּטָשׂר Jér. 25. 31, il entrera en jugement contre toute chair; רָנְשַׁפְּטָתִּר אָמוֹ בְּרֶבֶר Ez. 38. 22, j'entrerai en jugement contre lui par la peste ; בַּרָיא צָברבַרו אַרואָב II Chr. 22. 8, quand Jéhu exerçait la vengeance contre la maison d'Achab.

Po. part.: לְמְשׁׁמְטִי Job 9. 15, ₺ mon juge.

연한 (juge) n. pr. 1° Saphat, fils de Hori, Nomb. 13.5. — 2° Plusieurs autres, Rois, Chr.

שְּלְשִׁי m. (usité seulement au plur. בייישלי). Jugements, châtiments: השְּבָאָּי Exod. 12. 12, j'exercerai des jugements.

n. pr. 1° Sephatiah, fils de David, II Sam. 3. 4. — 2° Plusieurs autres, Jér., Esdr., Néh.

יהוי מּשְׁפְּטְיָהוּ n. pr. m. 1° II Chr. 21. 2. — 2° I Chr. 12. 5. — 3° 27. 16.

ア፡፡ የ፡፡ chald. m. plur. Des juges, Esdr. 7. 25.

ነប្សាប់ n. pr. m. Nomb. 34. 24.

ישְׁפִּיִים (pl. שְׁפָּיִים Hauteur, lieu élevé: יַבְּלֶּךְ שֶׁמִּי Nomb. 23. 3, il alla sur une hauteur; selon d'autres: il alla seul, a l'écart; שְׁבִּיבָּי Jér. 4. 11, des lieux élevés, des collines, dans le désert; עַל-שְׁמָיִים 3. 21, sur les lieux élevés.

ישָׁפִּי n. pr. (ע. ישׁפִּי).

" שְׁפְּיכוּת L'action de verser : שְׁמִּיכּוּת Aboth, le sang versé, meurtre.

ישָׁפִּים n. pr. m. 1° I Chr. 7. 12. — 2° 26. 16.

וְשְׁפְּישׁן m. Espèce de serpent ou de vipère (écraste?), Gen. 49. 17.

ישׁפִיר n. pr. d'une ville, Mich.1.11.

עְּמְיִר chald. adj. Beau: עָּמְיֵה שַׁמְּיר Dan. 4. 9, 18, son branchage était beau.

ישָּׁפּוּן (fut. יִשִּׁמּוֹרָ:) Verser, repandre: ישמה דם האָרָם Gen. 9. 6, qui repand le sang de l'homme; נַיִּשְׁשֹּׁהְ מֵעֶרוּ אַרְצָּה II Sam. 20. 10, et il répandit ses entrailles en terre; שַׁמָכִר כַמַּיִם לְבַּךְ Lam. 2. 19, répands ton cœur comme de l'eau (en versant des larmes); de même : יָאָשְׁמְּכָרוּ עַלָּר נְפִּשְׁר Ps. 42. 5, je répands mon âme en moi, je pleure; לרים משלה משלה ליים Lament. 2. 4, il a répandu sa colère comme le feu. - Verser, entasser, de la terre: וַיִּשְׁמָכוּ סֹלְלָה אֱל־הַעִּיר II Sam. 20. 15, ils élevèrent des remparts contre la ville; ַ לַחִּלְּשָׁכִּר אֶת־תַּוֹנוּתַיךָה Ez. 16. 15, tu as prodigué tes prostitutions.

Niph. Être répandu, être jeté, être dissipé: יַרְשָׁמֵּךְ תַּדְשָׁן I Rois 13.5, et la cendre fut répandue; פַּגַּיִּם נְשִׁפְּרָם Ps. 22.15, je suis écoulé comme de l'eau (mes forces m'abandonnent); יַבַּעָ תִשָּׁמַן Ez. 16.36, puisque ton argent a été dissipé.

Pou.: רָאֵין שִׁשְּׁרֶי Ps. 73. 2, il s'en est peu fallu que mes pas n'aient glissé, exact. n'aient été renversés.

Hithp. Être répandu, jeté: אַבְּנֵיִים בְּיָּהָיּ שִׁרְנִיים Lament. 4. 1, (comment) les pierres saintes sont-elles jetées, semées, aux coins de toutes les rues; בְּנֵיִים Lament. 2. 12, lorsqu'ils rendaient l'âme.

אָל־שָּׁמָה . Lieu où l'on répand : אָל־שָּׁמָּה בּיָּשָׁק Lévit. 4. 12, dans le lieu où l'on répand, jette, la cendre.

וּכְרוּת שֶׁפְּכָּת: Urètre: פְּרוּת שֶׁפְּכָּת Deut.23. 2, un homme dont l'urètre aura été coupé; d'autres traduisent : dont l'organe génital, etc.

שָּׁמֵל (fut. יְשִׁשִּׁל, inf. יְשִׁשֵּׁל Etre abaissé, abattu; se dit des choses et des hommes : יְשִׁשְּׁלִי וְנְבְּבֶּיִר וְנְבְּבֶּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנִבְּבָּיִר וְנִבְּבָּיִר וְנִבְּבָּיִר וְנִבְּבָּיִר וְנִבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבָּיִר וְנְבְּבִיר וֹ Is. 40. 40. 33, et les hauts seront abaissés; יְשְׁמֵּיִל Is. 2. 47, l'orgueil des hommes sera abattu; שִׁבְּיִר וְבְּבַּיִר וְבְּבִּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבָּיִר וְבְּבָּיִר וְבְּבִּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּיִּר וְבְּבָּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבִּיִר וְבִּבְיִר וְבִּבְּיִר וְבִּיִּר וְבִּבְיִר וְבִּבִּיִר וְבִּבְיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְיִר וְבִּבְיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְיִיר וְבִּבְּיִר וְבִּיִר וְבִּבִּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבִיר וְבִּיִּר וְבְּבִּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבִּיִר וְבִּבְּיִר וְבִּבְּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבִּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִּבְּיי וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִר וְבְּבְּיִיר וְבְּבִּייִר וְבְּבְּיִר וְבְּבִּיִיר וְבִּבְּיִי וְבְּבִּיִי וּבְּייִר וְבִּבְּייִּי וְבְּיבּיִי וּבְּיִי וּבְּיִים וּבְּיִּים וּבְּיִים וּבְּיִּיִּים וּבְּבִּיי וּבְּבְּיִים וּבְּיִבְּיִי וּבְּיִים וּבְּיִיִּים וּבְּיִים וּבְּיִבְּיִים וּבְּיִים וּבְּיִבּיי וּבְּיבּיי וּבְּייִּים וּבְּיבִּיי וּבְּייִים וּבְּיִיים וּבְּייִים וּבְּיִיבְּיי בּיּיִּים בּיּיִּים וּבְּייִּים וּבְּייִים וּבְּיִים וּבְּבְּיִים וּבְּבְּיִים וּבְּייִּים וּבְּייִּים וּבְּייִּים וּבְּיייִים וּבְּייִּים וּבְּיִּים וּבְּיִייּים וּבְּייִים וּבְּיִייּיי וּבְּייִי וּבְּיִייִּייִי וּבְּיִּיּיִיי וּבְּיִּייִי וּבְיּיִי וּבְיּיי וּבּיּיִיי וּיוּבְיּייִיי וּבְּבִּייִי וּבְיּבְייִי וּבְיּיוּ וּבְיּיִים וְבְּיִייִיי וּבְּבְייִייִי וּבְּבְּיִיי וּבְיּבְּיִיי וּבְיּבְייִי וּבְּיִייִי וּבְּיִייִי וּבְּיִייִי וּבְּי

לְשְׁפֵּל chald. Aph. Abaisser, abattre: בּלְבֶּרָן יְתַשְׁפֵּל Dan.7.24, il abattra trois rois; יְתַלְּיָת בַּלְבֶּרָן יְתַשְׁפֵל Dan. 5. 22, tu n'as point humilié ton cœur.

לְּשִׁלְּית. (הְּשָׁשְׁ fém.) adj. Bas, profond, enfoncé: בְּשָׁי צָבְ Ez. 17. 24, un arbre bas, c.-à-d. petit; בּשִּׁי בְּעַרְיִי בְּשִׁי בְּעַיִי בְּעִי בַּעִי בְּעִי בְּעִי בַּעִי בַעִי בַּעִי בַעִּי בַּעִי בַּעי בַּעִי בַּעִ בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעי בַּעִי בַּעי בַּעִי בַּעִּ בַּעִי בַּעִּ בַּעִי בַּעִי בַּבַּי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִי בַּעִבּיבְי בַּעִי בַּעבִּי בַּעיבְי בַּעבְיבַי בַּעבְי בַּעבְיבַי בַּעבְיבַּי בַּעבּיבְיבַי בַּבְיבַּבּיבְיבַי בַּעבּיבְיבַי בַּעבּבְיבַּי בַּעבּיבְיבַּי בַּעבּעבּבּיבְיבּעבּיבְיבּעבּיבְיבַּעבּיבְיבּעבּיבְיבּעבּיבְיבַּיבּעבּבּבּבּעבּבּיבְיבַּיבְיבַּבּעבּבְיבַּיבּבּבּבּבּבְיבַּבְיבַּבְיבּבּבּבְיבַּבְיבַּבּבְיבַּבּבּבּבּבַּבְיבַּבּבְיבַּבְיבַּבּבְּבַּבּבּבַּבּבּבַּבְיבַּבּבְּבַּבּבְיבַּבְּבַּבְיבַּבּבַּבְיבַּבְּבַב

לְּשְׁלֵּיל chald. Bas, vil : מְּשָׁלִיל Dan. 4. 14, le plus vil des hommes.

שְּׁפֶּלְ m. Lieu bas, bassesse : שַּׁבֶּבּ Eccl. 10.6, (les riches) sont assis en bas; בְּשִׁרָּהְ לָּכִי לָכִי לָכִי qui, lorsque nous étions bien bas, dans la misère, s'est souvenu de nous? קְּלֶּה f. Endroit bas, terrain bas: אַשְּלְּה Is. 32. 19, et la ville sera située dans une vallée.

קלה f.Plaine, vallée: תַּילְיהָאלִי וּשְׁלֵּלָה Jos. 11. 16, la montagne d'Israel et sa plaine, et fréq. הְשָׁבֵּיה la vallée qui s'étend de Joppé jusqu'à Gaza le long de la mer.

הְלְיִתְּלְּהִי f. Affaissement: בְּשִׁקְלְּהִי Eccl. 10. 18, et quand les mains s'affaissent, quand elles deviennent laches par paresse.

ບຣຸ້ໝູ່ n. pr. m. I Chr. 5. 12.

סְּשְׁלֵּח. pr. Sepham, ville de la tribu de Juda, Nomb. 34. 10; שָׁמְכִּי I Chr. 27. 22, de Sepham.

אַפְּמוֹח *n. pr.* d'une ville, I Sam. 30. 28, probablement la même que שַּשְּׁלֵים.

וְאָרִי יִי הָּאָר בּיִינְשָׁתְּ . Lév. 11. 5, et le lapin; plur.: יְשָׁנִים Prov. 30. 26, les lapins.

190 n. pr. m. 1º II Rois 22. 3. — 2º Jér. 26. 24.

שָּׁשֵּע הַיִּדְים רִינְקוּ . Abondance : יָּטְפַע רַבְּים רְינִקוּ Deut. 33. 19, ils suceront l'abondance des mers, ils s'enrichiront par la pêche ou la navigation.

לְּעָלְעָדְּ f. Abondance, grande quantité, foule, troupe: אוֹנְיִנְיִם Job 22.

11, et l'abondance, le débordement, des eaux; שְּׁמָּעֵי וְּנְיֵלְיִה Is. 60. 6, une foule de chameaux; אוֹרָ דְיִבְּיִּלְ II Rois 9. 17, la troupe de Jéhu.

ישְׁלְּעִי n. pr. m. I Chr. 4. 37.

שְׁבַּלְי Étre beau, avec שְּבּלי plaire: שָּבְּיר שָּבָּלי Ps. 16. 6, (et l'héritage qui m'est échu) me plaît.

Pi.: בְּיִּבְּיִם שְׁמֵּרָם Job 26.13, par son souffle il a orné le ciel.

לְּשְׁל chald. Parattre beau, plaire: בְּלְבִי יִשְׁשֵּׁר בְּלָבִי יִשְׁשֵּׁר בְּלָבִי הַשְׁבָּר בְּלָבִי יִשְׁשֵּׁר בְּלָבִי יִשְׁשֵּׁר בְּלָבִי הַשְׁבָּר בְּלָבִי הַשְׁבָּר בְּלָבִי הַשְׁבֵּר בְּלָבִי הַשְׁבַּר בְּלָבִי הַשְׁבַּר בְּלָבִי הַשְׁבַּר בְּלָבִי הַשְׁבַּר בְּלְבִים בְּרָיִיִשׁ Dan. 6. 2, il plut a Darius.

אָמְרֵיה. Beauté. Ex. unique : אָמְרֵיה שָׁתָּר Dan. 49. 21, de belles paroles.

י ח. pr. La montagne de Sépher, Nomb. 33. 23.

קרָה שְּׁפְרָה שְׁפְרָה f. Beauté: מְּרָהוּ שְׁפְרָה Job 26. 13, par son esprit (il a donné) au ciel la beauté; ou verbe, v. מוסר בי

ח שפרה n. pr. Siphra, sage-femme, Exod. 15.

ייַפְּרִיר m. Pavillon, tente: - רְנָטָה אָרִירוֹ אֲלֵידְעֹם זַיְמְרִירוֹ אֲלֵידְעֹם Jér. 43. 10, il étendra sa tente sur elles.

אָפָּרְאָּ m. chald. Aurore, point du jour: בְּשְׁפֵּרְאָּ יִקוּא יִקוּט Dan. 6. 20, (le roi) se leva au point du jour.

הַשְּׁלֵּ (fut. riput) Mettre, placer, poser: יהָשְּׁתְּ וֹשְׁמִּר II Rois 4.38, mets le pot; יְלַבְּמַר יְמֶיְה תְּשְׁבְּּוֹר Ps. 22.16, tu me mets dans la poussière de la mort.

— Préparer, donner: יָב בּלוֹם לָּנִי Préparer, donner: בּלוֹם לָנִי Is. 26.12, Eternel, tu nous donnes la paix.

אם־הְשְׁמְבֵּרְן m. duel, douteux: אָם־הְשְׁמְבִּרְן Ps. 68. 14, quand vous auriez couché dans les étables, ou près des âtres; בְּיִלְשְׁבְּיִין Ez. 40. 43, et les anneaux, ou les crochets (pour y attacher les victimes).

קּצֶּשֶׁ m., douteux. Ex. unique: אָצֶשֶׁהְ אַבְּבָּ Is. 54. 8, dans le transport de ma colère; selon d'autres: dans un moment de colère.

Pt chald. m. Cuisse, jambe: יֶּשְׁלְּוִיר Dan. 2. 33, ses jambes.

(fut. יְשָׁקוֹר Veiller (au propre et au figure): שַׁקַרְהִּי וָאֶרְיֶה Ps. 102.8, je veille et je suis (comme un oiseau qui est seul sur un toit); שַּׁיָא שַׁקַר שׁוֹפֵר Ps. 127. 1, le gardien veille en vain; ילשׁכֹּר עַל־דַּלְחֹתֵר Prov. 8. 34, de veiller a mes portes; אַמָרוּ וָשִׁמְרוּ Esdr. 8. 29, veillez et ayez-(en) soin ; הַנָּיָר שׁקַר עַלֵּירָוּם Jér. 44. 27, je veille contre eux (pour leur faire du mal); שֹׁלֵר אַנִי עַל־דְבַרִי לַעֲשׁרוֹ Jér. 1.12, je veille, je me háte, à exécuter ma parole; בַּל־שׁקְדֵר אָוֹן Is. 29. 20, tous ceux qui veillent pour commettre l'iniquité; נמר שפר על־עריתם Jér. 5.6, le léopard est au guet contre leurs villes; "וְחַנָה שָׁקוּר Aboth, et sois zélé (à, etc.).

Pou. Etre fait en forme d'amande :

בְּבִּים מְשָׁמְּיִם Exod. 25. 33, des coupes en forme de fleur d'amandier (v. קָּבֶּים).

שַּמֵל שָׁקֵר. Amandier, amande: מַשֵּל שָׁקֵר Jér. 1. 11, une branche d'amandier, ou : une branche qui fleurit hâtivement; יְנֵאֵץ דִישָּׁקֵר Eccl. 12. 5, quand l'amandier fleurit (v. מַאָץ Pi.); שְׁקַרִים; Nomb. 7. 23, des amandes.

אָקר Kal inusité. Hiph. Faire boire, donner à boire, abreuver, arroser : יָאם־צָּמָא הַשְׁקַרוּ מָיִם Prov. 25. 21, et s'il a soif donne-lui à boire de l'eau; וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי־ראשׁ Jér. 8. 14, il nous fit boire de l'eau de fiel; רַשָּׁקוּ הַעָּרָרִים Gen. 29. 2, on abreuvait les troupeaux; יה בּדְמַעוֹח שׁלִישׁ Ps. 80. 6, tu les abreuves de larmes à pleine mesure; לַחַשְׁלוֹת אַת־הַגּּן Gen. 2. 10, pour arroser le jardin ; לרגעים אַשְּׁקְנֵח Is. 27. 3, je l'arroserai à tout moment ; part.: וְמַשְׁמָ פר הַשַּשָׁקִים; Gen. 40. 1, l'échanson Gen. 40. 2, le chef des échansons; ארבים Gen. 40. 21, dans son office d'échanson.

Niph. Être submergé; fém. רְנִישִׁיתָה cheth., Amos 8.8, elle sera submergée.

Pou.: הְשְׁמֵּה Job 21. 24, et la moelle de ses os est pleine de sève.

שַּׁמְנִי et שִׁקּוֹי m. 1° Boisson: שַּׁמְנִי Osée 2. 7, mon huile et mes hoissons; יְשִׁקּוֹיִ בְּרָבִי מְטְרָמִי Ps. 102. 10, et j'ai mélé ma boisson de pleurs.

— 2° Arrosement: יְשִׁקּוֹי בְּרָבִי מִטְרָמִי Prov. 3. 8, et un arrosement, un rafratchissement, à les os.

ਾਮੁੱਧ (fut. ਪਸ਼ਤੀ) Se reposer, être en repos, en paix, jouir du repos, se tenir

tranquille, rester inactif : אַשׁקַט ועא שָל־שִׁמֶרָת Jér. 48. 11, il a reposé sur sa lie; ילא־שָׁקְטְּתִּר Job 3. 26, je n'ai point eu de tranquillité; נַהִּשֶּׁכִים הַאָּבֵץ Jug. 3. 11, le pays fut en repos, en paix; plus complet: ﺑַתָּאֶרֶץ שֶׁלְמָּח מִּמִּלְּתָּמָח Jos. 11. 23, le pays se reposa de la guerre, n'avait plus de guerre; שֹּיִשְׁקוֹם Job 3. 13, et je reposerais (dans la tombe); לא ישקט האיש Ruth 3. 18, cet homme ne se donnera point de repos (qu'il n'ait achevé cette affaire); אָרֶץ יִרְאָח וְשָׁקְטָּח Ps. 76. 9, la terre a été effrayée, et elle s'est tenue en repos; אֵרהַ חִשׁׁלְטִר Jer. 47.7, comment te tiendrais-tu tranquille, inactive? יַאַל־הְשִׁשְׁכִּם אַל Ps. 83. 2, Dieu, ne reste point en repos, sans agir.

Hiph. 1º Faire reposer, apaiser, procurer le repos : וָאֶרֶהְ אָשַּׁוְם רָשִׁקִים רִיב Prov. 15. 18, l'homme patient apaise la querelle; יָרוּגא רַשָּׁקט וּמִי רַרְשָׁעַ Job 34. 29, s'il donne le repos, la paix, qui la troublera? לָחָשָׁקִיט לוֹ מִימֵי רַע Ps.94.13, pour le mettre en repos contre les jours de l'adversité. — 2º Intrans. Reposer, rester en repos : אַשְּׁמֵר וַחְשָׁמֵר Is. 7. 4, sois sans inquiétude et reste tranquille (v. אַ ישׁמָר Niph.); אַ דּוּטָקט לֹא דּוּכֵל Jer. 49. 23, (la mer) ne peut rester en repos, s'apaiser; בָּדִישָׁמִט אָרֵץ מִבָּרוֹם Job 37. 17, lorsque la terre est épargnée des vents du sud (v. le même exemple ם page 129).

יַשְׁלִים וְשֶׁקִם אָתֵּן ה. Repos : יְשָׁלִים וְשֶׁקִם I Chr. 22. 9, et je donnerai (à Israel) la paix et le repos.

II Sam. 18. 12, et quand même je pòserais dans mes mains, c.-a-d. quand même tu me donnerais, mille pièces d'argent.

frances) étaient pesés.

קמָה f., usité seulement au plur. Sycomore: אַקְמִים גְּדָעוּ Is. 9. 9, les sycomores ont été abattus; בְּינִיםְל אַרְיִנְיִם Ps. 78. 47, (il détruit) leurs sycomores par la gelée.

ערְבִיל Enfoncer, être plongé, être submergé: אַבָּע אַבְשָׁתְּ רִבְּעָ Jér. 51. 64. Babylone sera ainsi plongée, submergée; בּיבָרִית מִיאר מִדְּרָיִת Amos 9. 5, elle est submergée comme par le fleuve d'Égypte; du feu: שַּׁרָא אַבְּעָיִת Nomb. 11. 2, le feu s'arrêta, s'éteignit.

Niph. Etre submergé: יְנְשָׁקְעָהוּ מִּרֹאוֹר בְּיִרִים Amos 8. 8, elle sera submergée comme par le fleuve d'Egypte (cheth.

(أذبهظنا).

Hiph. Faire baisser, faire enfoncer: יְבְּחָבֶל מֵשְׁרֵיבְ לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב לְשׁרִיב בי Job 40. 25, peux-tu lui baisser sa langue par une corde, ou: peux-tu lui plonger, jeter, uue corde sur la langue? מֵיבֶירָע בַּיבָירָע Ez. 32. 14, je ferai rasseoir leurs eaux.

לְשַׁקְעַרוּרָה Lév.14.37, לְשַׁקְעַרוּרָה Lév.14.37, de petits creux, des fossettes (aux pa-

rois de la maison).

קר Kal inusité. Niph. Regarder en s'avançant, en se montrant, regarder, parattre: חַבְּילוּן הַבְּילוּן II Sam. 6.16, (Michal) regarda par la fenètre; אָבְילוּן בְּילוּן Ps. 86. 12, et la justice regarde du haut du ciel; בּילוּים הַעָּילִים הַבְּילוּן Cant. 6. 10, qui est

celle-ci qui paraît comme l'aurore? אָבָּי תְּשָׁבְּיל בְּיָר נְשִׁיִם עָּבְי וּלְשִׁבְּיל Jér. 6. 1, le mal a paru, s'avance, du côté du nord; אָבְיבְיבְי תַּיְשִׁיבִּץ Nomb. 23. 28, (la montagne) qui regarde le désert; d'un chemin: אַבְּיל תַּיִּבְיל תַּיִּלְיבִיל וַ I Sam. 13. 18, le chemin de la frontière qui regarde (la vallée, etc.).

Hiph. Regarder: מַמְּשְׁמְּהְ תְּעָר תְּתְּעֹּוֹן II Rois 9. 30, elle regarda par la fenêtre; בַּיִּשְׁמֵרְ מִיְּבְיִם בַּיִּבְּיִם Exod. 14. 24, l'Éternel regarda le camp des Égyptiens; בַּיִּשְׁמַרּ עַל־פְּעָר מְרֹם Gen. 18. 16, ils regardèrent vers Sodome

קרָעִים שְּקָתְּ m. Couverture, toit: קרָצִים שְּקָתְּ I Rois 7. 5, les portes et les poteaux étaient carrés et couverts d'un toit, ou: avaient une toiture carrée; selon d'autres: אֶבְשָׁ des fenêtres; שְּקַתִּים וּשְׁלְשָׁתִיםוּרִים I Rois 7. 4, trois rangècs de solives.

קְּבְּיִם m. pl. adj. et subst.: יְדּבּיִר אַסְמִּים אָטְמִים I Rois 6. 4, des croisées voûtées et grillées; דּשְׁקְמִים 7. 4, et des solives; selon d'autres: et des fenêtres.

אָלֶּלֶּשׁ m. Abomination, impureté (des animaux impurs): בְּלֶבּוּ רְּיָדִי לָּבָּטּ Lév. 11.11, ils vous seront en abomination; אַבְּלֵּר רְיִחָיִר רְיִדְּעָּלֶּר וֹנְחִיר רְיִדְּעָּלֶּר וֹנִחִיר רְיִדְּעָּלֶר וֹנִחִיר רְיִדְּעָּלֶר וֹנִחִיר רְיִדְּעָּר וֹנִחִיר נְחִיּעֶּרְן Is. 66.17. ceux qui mangent de la chair de pourceau et des choses abominables, des animaux impurs.

ישקרץ .v) שׁקץ.

PP (fut. pt,) 1° Courir, errer ça et la: בְּעִיר יָשׁקוּ Joel 2.9, ils iront ça et la par la ville; יב ppt Is. 33.4, on courra sur lui. — 2° Étre avide: ppt Irov. 28.45, et (comme) un

ours avide, affamé; nppie igni. Is. 29. 8, et son âme est avide, altérée.

Hithp. Courir. Ex. unique: יְשְׁחֲקְשְׁקּי אַרְחֹבוּת Nah. 2. 5, (les charriots) courront dans les rues; selon d'autres: ils se heurteront, etc.

אם־תִּשְׁקר לִּר: אַם Mentir אָם־תְּשָּׁקר Gen. 21. 23, que tu no mentiras, ne me trom-

peras pas.

Pi. Mentir, tromper, trahir: אַרְשַׁקִר אָלוּ I Sam. 15. 29, il ne mentira pas; ילא־רוֹשַׁקרוּ אָרשׁ בַּעְמִירוּ Lévit. 19. 11, et aucun de vous ne mentira à son prochain; בָּיִים לֹא רְשַׁפְרָּוּ בַּעָרִים לֹא יְשַׁפְּרָּוּ וּ בַּנִים לֹא יְשַׁפְּרָוּ וּ בַּנִים לֹא רְשַׁפְּרָנוּ בְּבִירִיקְהּ Ps. 63. 8, des enfants qui ne trahiront, ne dégénéreront plus; דְלֹא־יִשְׁפִרְנוּ בְּבִירִיקְהְּ Ps. 44. 18, nous n'avons point trahi ton alliance; בָּאְמִינְיִרִי, בַּאְמֵינְיִרָי, Ps. 89. 34, je ne fausserai, trahirai pas ma foi (ma promesse).

שקר m. 1° Mensonge, fausseté, vanité: מְּרָבֶר שֵׁקֵר תְּרְחַק Exod. 23. 7, tu t'éloigneras de toute parole de mensonge; ער־שַׁקַר Deut. 19. 18, un faux témoignage; לשבשה עובר Zach. 8. 17. et un faux serment; שַׁקַר הַפּוּס לָחְשׁוּצָרו Ps. 33. 17, la victoire est vaine que le cavalier attend de son cheval; Prov. 17. 4, le mensonge, pour le menteur; plur.: שַׁקַרִים Ps. 101.7, des mensonges. — 2°Adv. En vain, vainement: אַה לְשֵּׁמֶר שַׁמִרְתִּר I Sam. 25. 21, c'est bien en vain que j'ai gardé, protégé; יַּמְקַרּ רְרָפוּנִי Ps. 119. 86, ils me persecutent sans motif; איבר שַקר Ps. 35.19, ceux qui sont mes ennemis sans sujet; לַשָּׁמֶר עָשָּׁה עֲט שֵׁקָר סֹמְרִים Jer. 8. 8, c'est bien en vain que la plume a écrit, en vain que les scribes ou les législateurs (s'en servent).

וְתְּעֵר מַנְּהָ f. Auge, abreuvoir: וַתְּעֵר מַנְּהָ קרוֹת Gen. 24. 20, elle vida sa cruche dans l'abreuvoir; pl.: מְלִּיְהָשׁ קַּבְּיִם Gen. 30. 38, dans les abreuvoirs.

של m. (rac. שָׁבֵרְ). Nombril: שָׁבָּדָ Ez. 16.4, et שָּׁרְבִיךְ Cant.7.3, ton nombril; לְשָׁבֶּךְ Prov. 3.8, pour ton nombril, c.-à-d. pour tes nerfs (v. שַׁרָרִר).

אָרֶא פּנְאָרָדְיּיִ chald. 1° Délier: יְמִטְּרִיךְ Dan. 5.16, et que tu peux résoudre les problèmes; part.: אָבְרִין אַרְבָּעָּדִי אַבְרִין אַרְבָּעָדִי Dan. 3. 25, quatre hommes sans liens. — 2° Demeurer, rester: אָרִוּיִרָא Dan. 2. 22, et la lumière se trouve, demeure, en ou avec lui.

Pa. 1º Délier: יְמְטֶּרֵא מִקְירִין Dan. 5. 12, et qui résout les problèmes. — 2º Commencer: נְשָׁרִיד לְמִרְטֵּן Esdr. 5. 2, et ils commencèrent à bâtir.

וֹלְשְׁתְּבִירְ חַלְצָּחְ מִשְׁתְּבִירְ בּי בּוּשְׁתְּבִירְ Dan. S. 6, et les jointures de ses reins se relachèrent.

ישָׁרְאָּנֶע n. pr. 1° Sareser, fils de Sancherib, Is. 37. 38. — 2° Zach.7. 2.

10, et la chaleur : לְלֹאִרְתָּם שָׁרָב 18.49.
10, et la chaleur ne les frappera pas.
2º Lieu desséché: רְיָרָיִר חַשְּׁרֶב 18.35.7, les lieux qui étaient secs deviendront des étangs; selon d'autres, דְיָנָי וּשְׁרָב le mirage: la plaine de sable a qui le phénomène du mirage donne l'apparence d'une étendue d'eau deviendra en réalité un étang.

ח שֵׁרְבְיָה n. pr. m. Esdr. 8. 18.

שַׁרְבִיט m. Sceptre : שַּרְבִיט m. Esth. 4. 11, le sceptre d'or (v. שֵׁדֶּט.).

אַרָּה (ע. אָשֶרְה לפּוֹביר (עָּרָא עִּירָה לְּטוֹבּי Jér. 15. 11, si je ne te délivre pas pour ton bonheur (ע. הַ לַטוֹב Job 37.3, il envoie le tonnerre sous tous les cieux, il lui laisse un libre cours (ע. le même exemple בּ יְשֵׁרְ Pi.). — Demeurer, résider, part. יְשִׁר אָרָה אַרּרָר, résider, part. יְשִׁר אָרָה אַרַרָּר, résider, part.

שָרָה Muraille (v. a Il שָׁרָה subst.).

קרה f. Chainette; plur.: יְשֵׁרָה Is. 3.19, et les chainettes (ornement que portaient les femmes) (v. שְׁרָשָׁר).

ת שרוּהָן n. pr. d'une ville de la tribu de Siméon, Jos. 19. 6.

תְּשְׁרוֹן n. pr., toujours avec l'art.: יַשְּׁרוֹן Saron, contrée qui s'étend de Joppé à Césarée, extrêmement fertile, Jos. 12. 18, Cant. 2. 1; יִשְׁרוֹנִי de Saron, I Chr. 27. 29.

ישָׁרְטִּי n. pr. (v. שִׁרָבִי). n. pr. m. Esdr. 10. 40. שִׁרְיִה f. Cuirasse, Job 41. 18.

וּמְשְׁקֵל חַשִּׁרְיוֹן ... Cuirasse: וּמְשְׁקֵל חַשִּׁרְיוֹן ISam. 17. 5, le poids de la cuirasse; plur. וְחַשִּׁרְיוֹנִים Néh. 4. 10, et וְשִׁרְינִים II Chr. 26. 14.

אָקריוֹן n. pr. Les Sidoniens appellent la montagne d'Hermon: Siryon, שְׁיִרִיר, Deut. 3. 5.

קרין m. Cuirasse (v. שְׁרִין), I Rois 22. 34, Is. 59. 17.

שְּרִיקְוֹת בֻּיְרִים: f. pl. Sifflement; שְׁרִיקּוֹת בָּיְרִים: 8. 16, les cris, le bélement, des troupeaux, ou: le bruit du sifflet des bergers; שְׁרִיקֹת עּוֹלֶם Jér. 18. 16, un objet de sifflement, c.-à-d. d'opprobre, perpétuel.

קאונו : עשר. (ע. שׁרִירָי הַשְּׁרִירִי בְּטְנוּ Job 40. 16, et sa vigueur est dans le nombril, dans les nerfs de son ventre.

קרירוּה f. (rac. שֶׁרֵי). Penchant, passion, ou endurcissement: בֵּר בְּשִׁרְרוּה בר בְשִׁרְרוּה Deut. 29. 18, encore que je suive le penchant, ou l'endurcissement, de mon cœur.

אַרית (ע. אַבּירית).

רְשִׁרְצֵּר (jut. יְשִׁרִיץ) 1° Produire en abondance, fourmiller: יְשִׁרְצִּר תַּשַּׁרִם שָּׁרִים (Gen. 1. 20, que les eaux produisent en abondance des animaux qui se meuvent; שַּרֵיְבְּצִר צִּרְשָׁרָעְ Ps. 105. 30, leur pays fourmilla de grenouilles. — 2° Ramper: יְשִּׁרִיךְ עֵּל-דְשָּׁרָעְ Gen. 7. 21, des reptiles qui rampent sur la terre. — 3° Se multiplier, se répandre. Des animaux: יְשִׁרְצִּרּ בְּשִּׁרְיִעְ לַּפּרָתְּעָרְ Den. 8. 47, qu'ils se répandent sur la terre; des hommes: שִּרִינְ בַּעָּרָץ Exod. 1. 7, (les enfants d'Israel) augmentèrent et se multiplièrent.

רְיָשָׁי m. Reptile: שֵּׁרֶץ בָּמָא Lévit.5.2, des reptiles immondes; שֵּׁלְ שֶּׁרֶץ הָשִּׁרְ בָּעִר הָעִּרְ הַעִּרְ בְּעִר הַעִּרְ בְּעִר הַעִּרְ בְּעִר הַעִּרְ בְּעִר בְּער בְּער

ישָׁבַק (fut. אָבָיק) Siffler, appeler en

sifflant, siffler pour railler, pour exprimer l'étonnement: יְשִׁרֹּק יֵרְ לַּדְבּוּב Is.7. 18, l'Éternel appellera la mouche, etc.; אָרָק, הְאָרָק וֹשְׁרַק יִלְּבְּוּב Is. 5. 26, il lui sifflera, il l'attirera, des extrémités de la terre; יְשִׁרֹק עֵל-עַל-עַל-עַל. 19. 8, (quiconque passera près de cette ville) en sera étonné, et sifflera à cause de toutes ses plaies; יְשַׁרִק יַּנְבְּיִרְקָּי שֵׁרָק Lament. 2. 16, ils ont sifflé, grincé les dents; יִשְׁרֹק עָלָר: 10b 27. 23, et (chacun) le sifflera, le raillera.

לְשַׁרֶקְה f. Sifflement, raillerie: קְשַּׁרֶקְה קְיִּשְׁרֵקְה Jér. 25. 9, (je ferai d'eux) un objet d'étonnement et de sifflement.

ישְׁרַל 1º Regarder (v.II שׁיִּר).—2º Haīr; part.: לְמַצֵּן שׁוּרְרֶר Ps. 5. 9, à cause de mes ennemis.

ישָׁרָר n. pr. m. II Sam. 23. 33.

שׁרָר Nombril (v. שׁרָר).

ישָׁרָשׁ n. pr. m. I Chr. 7. 16.

שׁרֵשׁ Po. Prendre racine, jeter des racines: אַבְּעָרְ גַּוּצָם Is. 40. 24, et même leur tronc n'a point jeté de racines en terre; בַּר שׁרָשׁר Jér. 12. 2, et ils ont pris racine.

Pi. שֵׁישֵׁ sens opposé. Déraciner, détruire : יְּהָשְׁרָ Ps. 52. 7, il te déracinera de la terre des vivants; זְשָׁרָשְׁרָ וְשָׁרָשְׁר וְשָׁרָשְׁר וְשָׁרָשְׁר וְשָׁרָשְׁר וְשָׁרָשְׁר וְשָׁרָשְׁר וֹשְׁרָשׁ Job 31. 12, et qui aurait déraciné, détruit, tous mes fruits.

Pou. pass.: נְצָאֶצָאַ Job 31.8, et que mes rejetons soient déracinés.

Hiph. Jeter racine: הָשָּׁיִשְׁ שַּׁיְשָּׁי, Ps. 80. 10, elle a jeté de profondes racines; בַשְׁבֵשׁ יַבֻּלֹב Is. 27. 6, Jacob prendra racine.

לְּיִרְשׁׁרִ m. (pl. שְׁרָשׁׁרִם). Racine: מִּירְּחָלָּי Ez. 31. 7, car sa racine était; בּבְּישׁׁי Ez. 31. 7, car sa racine était; בְּבְישׁׁי Ez. 31. 7, car sa racine était; פּרִשׁרִ בּבְּישׁׁי Job 28. 9, il renverse les montagnes jusqu'aux fondements, exact. depuis leurs racines; שְׁרְשֵׁי רְבְּלִי רִבְּי מִיּפְי מִּפְּי Job 13. 27, la racine, la plante, de mes pieds; מְשִׁרְשֵׁי Job 36. 30, il a couvert le fond de la mer; שְׁרָשׁׁ Job 19. 28, la racine, le fondement, la raison, de (ma) cause; שִׁרְשָׁים בּיִבּי שִׁיִּשְׁים בּיבִּי שִׁיִשְׁים בּיבִּי שִׁיִּשְׁים בּיבִי בּיבְּישִׁים בּיבִּי בּיבְּישִׁים בּיבְּישִׁים בּיבּי בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבִּי בּיבְּישׁים בּיבְּישְׁישָׁ בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישְׁישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבִּים בּיבְּישׁים בּיבּים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבּים בּיבְּישׁים בּיבּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּיבּישׁים בּיבְּישׁים בּיבְּישׁים בּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבְּישׁים בּיבּישׁים בּישׁים בּיבּישׁים בּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּישְׁישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּישְׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיישׁים בּישִׁישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּיבּישׁים בּישְׁישִּים בּיבּישִּישִּישִּישְׁישִּישִּישִּישְׁישִּישְׁישִּישִּים בּיבּישִּישְׁישִּישִּים בּיבּישִּישְׁישִּישִּישִּישְׁישִּישְׁי

קבּיבֶּיבֶ Jug. 5. 14, leurs descendants ont combattu jusqu'en Amalek; שֹׁרְשׁ רָשִׁי Is.11.10, la racine, le rejeton, d'Isaïe.

שׁרָשׁ m. chald. Racine : שָׁרָשׁ Dan. 4. 12, (de) ses racines.

בירשות f. pl. Chainettes: שַׁרְשׁוֹת Exod. 28.22, des chainettes pour le pectoral.

לְּיִרְישׁי chald. f. Expulsion, bannissement: מַן לְשִׁרְשִׁי Esd. 7. 26, il sera condamné soit au bannissement.

הֹרשְׁרִשְׁ f. pl. Chainettes: הַּשְׁמִי שֵׁרְשְׁרֹא Exod. 28. 14, et deux chainettes d'or.

יִשְׁשָּׁה (v. אַשְׁשָּׁה).

ע מיש ל (m. השָּׁשְּׁ , const. השָּׁשֵּׂ). Six : אַשׁר ל (m. השָׁשִּׁ , const. השָׁשֵּׁ). Six : אַר מַשׁר בְּיִרם Nomb. 1. 25 , et six cents ; הַיִּשְׁי בָּיִרם Gen. 30. 20, six fils ; הַשְּׁשִׁר בָּיִרם Nomb. 2. 9, et six mille; אַלְפִּרם soixante.

II שמרכי שיש 1° Marbre blanc: שמרכי שיש Cant. 5.15, des colonnes de marbre (עילי).

2° Lin; selon d'autres: byssus: בְּנְיִיִּישׁשׁ Gen. 41. 42, d'habits de fin lin (בְּנִיִּי בַּישׁשׁ cheth. Ez. 16. 13).

רְשִׁשֵּׁאִף Pi. Egarer. Ex. unique: יְשִׁשֵּׁאִחִיךְּ Ez. 39. 2, et je te ferai errer; selon d'autres: je te détruirai, ou je ne laisserai de toi qu'un de six (v. שִּׁשִּׁי).

י שְׁשְׁבַּצִּר n. pr. persan, Esdr. 1. 8. אָשְׁשְּבַצִּר Pi. (de צושׁם). Donner la sixième part. Ex. unique: אָפָי פְּיִם חָאִיפָּם Ez.

48. 13, vous donnerez la sixième partie d'un épha.

ישִׁשׁי n. pr. m. Esdr. 10. 40.

ישישי n. pr. Nomb. 13. 22.

າໝູ່ໜູ່ m. (f. ກາໝູ່ໜູ່). Le, la sixième:

קרְשְׁשִׁיה Gen. 30. 19, un sixième fils; מָּרְשִׁשִּׁי signifie aussi la sixième partie d'un tout: יָשִׁיּרַת תַּחִין Ez. 4. 11, le sixième d'un hin.

קישׁישׁ n. pr. Babylone, Jér. 25. 26, 51. 41.

ਪ੍ਰਿੰਘ n. pr. m. I Chr. 2. 31.

קשׁשְׁשׁ n. pr. m. I Chr. 8. 14.

ישְׁשִׁר m. Couleur rouge (cinabre!): שְׁשִׁרְּעַ piropa Jér. 22. 14, et peint de rouge.

א שׁר m. Le fondement du corps de l'homme, le derrière, l'anus: רַחְשׁוּקֵר בָּאָר Is. 20. 4, ayant le haut des cuisses à découvert; שַר יְשׁרוֹתֶיקׁם II Sam. 10. 4, jusqu'au haut des cuisses.

Not (équivalent, restitution) n. pr. Seth, troisième fils d'Adam, Gen. 4.25.

ביי פּנְ לְּעָר chald. Six: השֵּר Esdr. 6. 15, la sixième année (du règne de Darius); אַבִּיך שָׁר Dan. 3. 1, six coudées; מְשִׁר même verset, soixante.

אָרָה (fut. הַּמְּיִם, apoc. הְּשָּׁהַ) Boire: היה אַרָּן לְשָׁהוֹר (fut. הַבְּים אַרְן לְשְׁהוֹר (fut. הַבְּים אַרְן לִשְׁהוֹר (fut. הַבְּים אַרְן לִשְׁהוֹר (fut. הַבְּים אַרְן לִשְׁהוֹר (fut. הַבְּים הַבְּין הַבְּים הַבְּין הַבְּים הַבְּין הַבְּים הַבּים הַבְּים בַּיְבָּים בַּיְבָּים בַּיְבָּים בַּיִבּים בַּיִבּים בַּיבִּים בַּיבִּים בַּיבִים בַּיבים בַּיבִים בַּיבים בַּיבּים בַיבּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְּים בַּיבְּים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבְים בַּיבּים בַּיבְּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיבּים בַּיבְיב בַּיבְיבּים בַּיבִים בַּיבְיבּים בַּיבּים בַּיבּים בַּיבּים

Niph. אַשֶּׁר רְשָּׁתְה Lév. 11. 34, (tout breuvage) qu'on boit.

פְּלְתְא et שְׁרָא chald. Boire: יִישָׁמּחוֹן בְּרוֹן Dan. 5. 2, afin qu'ils bussent dans ces vases; וְאִשְׁחִיי בְּרוֹן Dan. 5. 3, (le roi et ses gentilshommes, etc.) y burent.

ת אין היינים אין פּאָרוֹת m. pl. (Colonne,) fondement: Ps. 11.3, les fondements sont renversés; וְרָידּ שָׁחֹרֶין בְּרְבָּאִים Is. 19. 10, et ses fondements, c.-à-d. ses citoyens les plus nobles, seront abattus. I שׁרוֹי Le boire:

10.17, pour la force, pour se fortifier, et non pas pour le plaisir de boire. II אָלִי m. Chaine d'un tissu : בְּעֵיֶב Lév. 13. 48, dans la chaine ou dans la trame.

לְּשְׁתִּיְה f. L'action de boire : מְּשְׁתִיּה Esth. 1. 8, et la manière de boire fut, c.-à-d. on buvait suivant l'ordre, de ne forcer personne à boire.

לשנים f. Deux (v. שׁהַיִם).

יירים : Ps.128 בְּשִׁחְלֵּר זֵירִהם Ps.128. 3, comme des plants d'oliviers.

י אָתִילָקה f. Silence, Aboth.

שְׁתַּלִּים: Planter, transplanter : שְׁתַּלּ Ps. 92. 14, étant plantés dans la maison de l'Éternel; בְּרֵית בְּרוֹם יִשְׂרָאֵל Ez. 17. 23, je le planteral sur la haute montagne d'Israel; שְׁשִׁחֵלָנּה Osée 9. 13, plantée (c.-à-d. située) dans un lieu agréable. Nomb. 24. 3, 15, (l'homme) qui a l'œil ouvert, le prophète.

עַרָּר: בְּקִרּר I Rois 6.11, I Sam. 25. 22, 24, qui pisse à la muraille, désignant un chien selon les uns, un petit garçon selon les autres.

ישֶׁרֶת n. pr. persan, Esth. 1. 14.

ישתר בווני n. pr. persan, Esdr. 5. 3.

אַרְישׁ (ע. ראשׁ) Mettre, placer : אָרְשׁאוֹל אַרְישׁ Ps. 49. 15, ils vont, ou on les mène, vers le scheol : פְּיִדְים בְּשָׁמֵים מִּידְם Ps. 73. 9, ils portent leur bouche jusqu'au ciel, ils blasphèment.

ת

Fi Taw. np signe, signe d'écriture; vingt-deuxième et dernière lettre de l'alphabet. Comme chiffre n signifie 400. n sans daguesch se prononçait ts; avec daguesch, t, th. n se permute avec v (voir cette lettre) et avec v. Exemples: איל et chald. איף neige.

אָהָ m. (plur. הָאָה, תָּאָה, une fois הַאָּה, Ez. 40. 12, rac. הַאָּה ou הָאָה): אָהָּ וֹ Rois 14. 28, la chambre; בּבֵרן הַתְּאָרם Ez. 40.7, et les entre-deux des chambres.

קאָבְתִּי Désirer ardemment : הָאָבְ קימּיְקוּק Ps. 119. 174, j'ai souhaité ton secours (v. אָבָת, אָבָת).

Pi., sens opposé. Avoir en horreur (ע. באה). Ex. unique; part.: מְּתָבּה אָרֹרָּרְ בְּעָּקְבּ אַרִּדּאָּוֹרְ רְעַקִבּ Amos 6. 8, je déteste l'orgueil de Jacob.

רַאַבָּה f. Désir : מַאָבָה Ps.

119. 20, mon ame est languissante par le désir, l'affection (qu'elle a pour tes ordonnances).

קּאָה Kal inusité (ע. הְיָהְ). Pi. Indiquer par des signes, marquer des limites: אַרָא לָכָם Nomb. 34. 7, vous tracerez, vous marquerez, pour vos limites (ou Hithp. de II אָרָה).

in m. Bouf sauvage, Deut. 14. 5, Is. 51. 20.

 agrément, ornement: יְבִי תַּאַיְתִּידִּרּטּא לְּצִיינִים Gen. 3. 6, qu'il était un objet agréable aux yeux; אָיָם תַּסְבּיּר; Prov. 19. 22, la miséricorde, la bonté, de l'homme, est son charme, son ornement.

II מָאָהָה (rac. II מָאָה ou מָּהָה) Limite: פּר־הַאָּהַה גִּרְשׁה פֿלָּכּ Gen. 49. 26, (en s'élevant) jusqu'à la limite extrême, jusqu'au bout des collines éternelles.

הקאוֹמִים . (const. קאימָר.). Jumeaux בּקּקָהָּהְ Gen. 38. 27, et voici deux jumeaux étaient dans son sein; de même רְּיִנְיִם Gen. 25. 24; הְאַיבְיּ בְּבִּינִם Gen. 4. 5, deux petits jumeaux d'une chevrette.

קּאָלָה f. (rac. אָלָה). Malédiction : מַאָלָהף בּרָשׁבּ בּאַלָּהְף לָּדָשׁ Lament. 3.65, (donne)-leur ta malédiction.

Hiph. Enfanter des jumeaux; part.: מַּיִּאִים מַיְאִים Cant. 4. 2, qui portent toutes un double fruit, des jumeaux.

ግር pl. (const. d'un singulier চեন ou bijn). Deux petits jumeaux, Cant. 7. 4.

תְּאָלָה f. (rac. אָנָה). Passion, désir charnel. Ex. unique: תַּאַנֶּהָת מִי רְשִׁיבֶּנְה Jér. 2. 24, qui pourrait l'empêcher de satisfaire son désir lorsqu'elle est en chaleur?

קּאֵנְים f. (pl. מְאֵנִים). Figuier, figue: קּאָנִים בַּמְאַנָּק י אָבין מְאַנִים בַּמְאַנָּק Jér. 8. 13, il n'y a point de figues au figuier.

קאָנָה f. (rac. אָנָה). Occasion : האָנָה Jug. 14. 4, il cherche une occasion, un prétexte.

הְאָנְהָה f. (rac. אָּבָה). Tristesse, gémissement, soupir, Is. 29. 2, Lament. 2. 5.

און m. pl. (rac. און). Peines, efforts: תְּאָנִים תְּלְאָה Ez. 24.12, (la chaudière) a fatigué par les efforts (qu'on a faits pour la nettoyer (v. d'autres explications à אָר, page 313).

תְאַנֵת שִׁלה n. pr. d'un endroit à la frontière du pays d'Ephraim, Jos. 16.6.

Dessiner, tracer, une frontière; s'aligner, s'étendre: אָבְּרָבְּילּ 18. 14, la frontière s'étendait; רְחָצִי אָל־מַעְרַן 19. 15.9, cette frontière s'étendait depuis le sommet de la montagne jusqu'à la fontaine, etc.

Pi. Dessiner: יְתָאֵרָתוּי Is. 44. 13, il

le marque, dessine.

Pou. S'étendre: תַּמְּהֵי חַנְּכָּר Jos. 19. 13, (de là) s'étendant vers Néah; selon d'autres, n. pr.: à, vers Methoar, et vers Néah.

אָר m. (avec suff. אַלָּה, הַאָּהָם). Forme (du corps), figure, mine, air, beauté : יְתוֹאֵרוֹ מִבְּנֵי אָדָם Is. 52. 14, et sa forme, son apparence, (était plus défaite, défigurée) que pas un des enfants des hommes; מַאָרָם Lam. 4. 8, leur figure; יוים 1 Sam. 28. 14, quelle est son apparence, comment est-il fait? פרואר בני הענלה Jug. 8. 18, (chacun d'eux avait) l'air des fils d'un roi; וְאִרשׁ חֹאַר I Sam. 16. 18, et un bel homme; לאַ־תֹאַר לוּ וְלֹא חֵרֶר Is. 53. 2, il n'y a en lui ni forme, ni beauté, ni éclat ; plus compl. יְמָּה־הֹאָר Gen. 39. 6, יְמַר־תֹּאֵר 29. 17, beau, belle, de corps, de taille; des animaux : וָרֶעוֹתוּ אַר Gen. 41. 19, des vaches laides.

עַאָרֵע n. pr. m. I Chr. 8. 35; בַּוְּרָצֵּ 9. 44.

אַלְשׁוּר . Espèce d'arbre : אְשִׁשׁוּר Is. 41. 19, et le buis, ou : une espèce de cèdre.

בּתְּבֶּת לָּבֶּת (Botte, arche: בְּתְּבֶּת Exod. 2. 3, une caisse, ou une botte, de jonc; קבָר בּעָבֶר Gen. 6. 14, une arche de bois de Gopher.

קּבּוּאָה f. (rac אים). Produit (de la terre), fruit, revenu, gain, profit : fruit, revenu, gain, profit : בּיִרְיבִיאָר יָשָׁן Lév. 25. 22, (vous mangerez) des produits, du rapport, du passé ; בְּיִרבוּאַר יָבֶּר Nomb. 18. 30, comme le revenu de l'aire et comme le revenu de la cuve; יִרְיָה Gen. 47. 24, et quand le temps

de la récolte viendra; אָּ אָבּוּאָא Eccl. 8. 9, (celui qui aime la richesse) n'est pas (rassasié) par les revenus; הְשָׁנּאָ Prov. 10. 16, le fruit, les bénéfices, du méchant; הְבָּאָקָה Prov. 3. 14, et le fruit, le profit, qu'on tire (de la sagesse), est préférable à l'or.

קברן m. (rac. מרך). Intelligence. Ex. unique: בְּרֶברּנָים Osée 13. 2, selon leur intelligence, leur invention.

תבונה (תבר, תבר, בדר, Intelligence: תבונה Deut. 32. 28, et il n'y a en eux aucune intelligence; אין בְּדָּנִי אָ וֹשְׁ חַבּוּנְיִה Job 12. 13, c'est à lui qu'appartiennent le conseil et l'intelligence; pl.: וְּרֶרָהְ מְּבִּיּמִיח יוֹדִיבְּעָּוּ Is. 40. 14, (qui) lui a montré le chemin de l'intelligence? Job 32. 11, j'ai prété l'oreille à vos paroles intelligentes, à vos raisonnements.

קבוּסְה f. (rac. מַּיּם). Action d'être foulé aux pieds, destruction, ruine. Ex. unique: קבוּסָה אַחִייָהוּ II Chr. 22. 7, la ruine d'Ahasiahou.

hor, Jug. 4. 6, Jér. 46. 18. — 2° Tabor, une plaine, ou un bocage de chêne, dans la tribu de Benjamin, I Sam. 10. 3. — 3° Tabor, ville lévitique sur le territoire de Zabulon, I Chr. 6. 62.

לְּבֵּל f. Partie habitée et cultivée de la terre; plus généralement : terre, monde : מַבְּל בַּמְּרֶבֶּל Is. 14. 17, il a réduit le monde, ou les terres fertiles, en désert; מַבְּל אֵרְצֹּל Prov. 6. 31, dans le monde sa terre, dans la partie du monde habitée des hommes; בֵּל־יִשְׁבֵּל בַּיִּבְּל בַּרִיבָּב Is. 10. 12, il crée le monde; בַּלּ־יִשְׁבֵּל Is. 18. 3, tous les habitants du monde.

לְּבֶּל m. (rac. לְּבֶבֶּי). Confusion, union contre nature, union abominable: איז לְבָּה Lév. 18. 23, c'est une union abominable; de l'inceste: לְבָּיל לְבָּיל 20. 12, ils ont fait un mélange, une union horrible.

יַבֿעָ (v. אַבֿע).

רַלְלִיתְ f. (rac. בְּלָּהְם, Destruction : פַּל-הַבְּלִיתְם Is. 10. 25, pour leur destruction.

קבַלְל בְּעֵרנוֹ: Tache: תְּבַלְל בְּעֵרנוֹ: Lév. 21. 20, qui aura quelque tache dans l'œil.

ነጋር ጠ. Paille (hachée), Gen. 24. 32, Is. 11. 7.

חַבְּנִי n. pr. m. I Rois 16. 21..

קבְנִית בּרָה. (rac. רְּבָּהָ). Forme, modèle pour construire, modèle, image: תַּבְּנִית Exod. 25. 29, le modèle du tabernacle; מַלְּאֲכֹוֹת חַמְבִּנִית וֹבְּר אוֹ נְכִר בֹּר I Chr. 28. 19, tous les ouvrages selon le modèle; בּרְבִּית יָבֶר אוֹ נְכַרְבּת Deut. 4. 16, quelque image ou figure d'homme ou de femme; שיש Is. 44. 13, selon la forme, l'image, d'un homme (une statue); בּרַב Ez. 8. 3, il avança une forme de main.

קבערה (incendie) n. pr. d'un endroit désert, Nombr. 11. 3.

가고면 n. pr. d'un endroit près de Sichem, Jug. 9. 50.

קבר chald. (hébr. יְבְּירָה Dan. 2. 42, ct en partie il sera fragile.

* NIP Couronne, Aboth.

רסוֹ לִּלְאָרָת פּּלְאָרָת חּ. pr. Tiglath-Piléser, roi d'Assyrie, II Rois 15. 29. Il est appelé aussi הַּלְנֵח מְּלֶכְת וּ Rois 16. 7, הַּלְנֵח מְּלְנָח הָּלְנָת הָּלְנָת בּרְיָּנָת הָּלְנָת בּרְיִנְת בּרְיִנָת בּרְיִנָת וּ I Chr. 5. 6, et הַּלְנָת בּרְיָנָת וּ I Chr. 5. 26.

קָּכְּל : Bienfait (נְבֵּל). Bienfait הַלְּטוּל Ps. 116.12, tous ses bienfaits envers moi.

קּנְרָה f. (rac. מְּמְנְרֵח יִדְּךָ. Excitation, attaque : מְמִּלְרֵח יִדְּךָ. Ps. 39. 11, sous l'attaque, les châtiments, de ta main.

הוֹבְרְטָה et תּוֹבְרְטָה n.pr. Thogarmah, fils de Gomer, Gen. 10.3, souche d'un peuple du nord (de l'Arménie?), Ez. 27. 14.

תְּרְהָהְ m. Espèce d'arbre, orme, sapin, ou une espèce de platane, Is. 41. 19.

chald. Permanence, constance: בְּחִדִירָא Dan. 6. 17, 21, avec constance, sans cesse.

חַרְמוֹ n. pr. Thadmor, ville batie par Salomon, I Rois 9. 18; cheth. מְּמָר ville de dattes, Palmyre.

הור אל n. pr. Thidal, roi de Goyim, Gen. 14. 1.

ਮੋਜੀਸ m. (rac. ਸਜ਼ੁਸ਼ੂ). 1° Ce qui est sans forme, lieu désert, affreux: הוד וַבֹראי Gen. 1. 12, (la terre était) informe et vide; בָּאַרֶץ מִדְבֶּר וּבְחֹדּשׁ Deut. 32. 10, dans une terre déserte et dans un lieu affreux; ייַתְעֵם מְחֹתוּ Job 12. 24, il les fait errer dans un désert ; anin-ny Is. 24. 10, la ville dévastée, ou : la ville de confusion ; יחלים Is. 34.11, le cordeau de la dévastation. - 2º Vanité, chose vaine, néant : רוּהַ וַלחוּ נְסָבֶּיהַם Is. 41.29, les statues (de leurs idoles) ne sont que vent, et une chose vaine; יאָרֵי־מַסָל כְּלָם Is. 44. 9, ceux qui font les images d'idoles ne sont que le néant; synon. de בַּשִּׁר : אָרָן Is. 40. 23, il (les) réduit à rien, il (les) anéantit. — Adverbialement: anh Is. 49. 4, pour rien, inutilement; win Is. 45. 19, vainement, en vain.

קהום (rac. מַתַּם, selon d'autres יְתָּהַם; plur. חומיות) des deux genres. Vague, flot, torrent, eaux profondes, abime, profondeur: אָל־תָּחוֹם קוֹרֵא Ps.42. 8, une vague appelle une autre vague; בפרמד Exod. 15. 5, les flots. les gouffres, les ont couverts; שנינת החומה Deut. 8.7, des sources et des torrents, ou: des lacs; וַיּוֹלָיכֵם בַּתְּחֹמוֹת כַּנִּיִדְבֶּר Ps. 106.9, il les conduisit par les gouffres, les eaux profondes (de la mer), comme par un lieu sec; מֵר מְחוֹם רַבָּח Is.51.10, les eaux du grand abime, de la mer, des profondeurs de la terre; הְּמְתְּרוֹמִית יָאָרֶץ Ps. 71. 20, des abimes, des profondeurs de la terre.

הְּהַלְּהְ f. (rac. הְּחָלֵּה; plur. הְּתְּלָּהְ Louange, éloge, gloire: בּמִר בִּיִּדר הְּחִלֶּהָה Ps. 51. 17, et ma bouche annoncera ta louange; בּתְּהַלֵּהִת הֵי יְבַשֵּׁרִבּ Is. 60. 6,

ils publieront les louanges de l'Éternel; יוים בבוד החלים Ps. 66. 2, rendez sa louange glorieuse; בצמית ברקת ויתולת Is. 61. 11, il fera germer le salut et la gloire; אַרן עור הְּחָלָּח מוֹאָב Jér. 48. 2, Moab ne sera plus glorifié. — Objet de louange, qui est loué: וַשְּׁמְחִים לְּחָחְלֵּח Soph. 3. 19, je ferai d'eux un objet de louange. — Celui dont on se loue, dont on se glorifie: חנא הְחַלָּחָהְ וְתוּא אֵלֹחָיךְ Deut. 10. 21, il est ta gloire, il est ton Dieu; הְּתְּלָּתִי אָתָּהוּ Jér.17.14, tu es ma gloire. — 2º Louange, cantique, hymne: מִּדְלֵּה לְּדָוָד Ps. 145. 1, Psaume de louange composé par David; בְּרָנֵה וּהְחָלָּה II Chr. 20. 22, (et lorsqu'ils commencèrent) le cantique et les louanges, les hymnes; est le nom collectif des Psaumes, le Livre des Psaumes.

חַהְלֶּה f. (rac. אַהָּהְלָּה ou חַבְּלָּה). Négligence, défaut : קַּמִּיִם הָחָלָה Job 4. 18, il trouve des défauts, de la négligence (jusque dans ses anges).

קּבְּלּוּכָה f. (de תְּלֵּךְה). Action de marcher, marche: וְחַבְּלִּכֹּי Néh. 12. 31, et ils marchaient à droite (exact. les marches étaient, etc.).

(לּפְיִהְלָּים) (אַנְּלָּים).

קהְלָּח f. Gloire: אָרר מְּחָלָּח keri Jér. 49. 25, la ville glorieuse, célèbre.

אָּף (rac. הָּדֶּהְ) Signe, marque, signe d'écriture, signature: דְּרְרְּדִּיְרָ בָּּר £z. 9. 4, et fais une marque (selon une tradition: la lettre ה); קוּרְ Job 31.35,

voici ma signature, c.-à-d. mon écrit, ma requête.

תוא (v. תוא).

רוב (fut. יחוב) chald. (v. שוב). Retourner : וְמֵנְהְיִנִי עֲלֵר יְרוּוּב Dan. 4. 31, la raison retourna vers moi, me fut rendue.

Aph. Rendre : יַחַרִּיבוּן Esdr. 6. 5, (qu'ils), qu'on les rende. - Répondre: הַרְיבוּנָא Esdr. 5. 11, ils nous ont répondu.

et הְּבָל n. pr. Thubal, fils de Japheth, Gen. 10.2, souche d'un peuple de l'Asie-Mineure, Ez. 27, 13.

חובל־קיו n. pr. Tubal-Kain, fils de Lamech, l'inventeur des instruments de fer et d'airain, Gen. 4. 22.

קינה f. (de רָנָה). Peine, affliction: רינח שמחח חונח Prov. 14. 13, la joie finit par la tristesse, l'ennui; אָבֶר קסיל חונת אמו Prov. 10. 1, le fils insensé est l'affliction de sa mère.

(ע. הוֹנַרְטָּה). הוֹנַרְטָה).

(rac. יָדָה, sens du Hiph.). 1º Reconnaissance, chant de reconnaissance, action de grâces : פָנה תוֹרָת לָרַי Esdr. 10. 11, rendez graces a l'Eternel; ואַנַהְלֵּנהּ בְחוֹרָה Ps. 69. 31, je l'exalterai par des actions de graces; nat Ps. 50. 14, offre a Dieu des louanges, des actions de grâces.— 🛂 Sacrifice d'actions de grâces : 🗅 ಹಿಬ್ಬೆಟ್ಡ Ps. 56. 13, je t'offrirai des sacrifices de reconnaissance; plus complétement : זָבַח חוֹדָח שָׁלֶמֵיו Lév. 7. 13. son sacrifice pacifique qui est pour actions de grâces, de reconnaissance. — 3° Chœur pour chanter des louanges: שָׁמֵּר תוֹרֹת נְרוֹלֹת Neh. 12. 31, deux grandes troupes pour chanter des louanges de Dieu.

লাদ chald. Etre étonné, effrayé: חוַה מֵלְכָּא חוַת Dan. 3. 24, le roi fut étonné ou effrayé.

नाम Kal inusité. Pi. Marquer, graver, des signes : ניתר על-דַּלְחוֹת חַשֵּׁעַר I Sam. 21. 14, il faisait des marques,

תוכ il crayonnait, sur les battants des portes.

Hiph.: יְחַתְיִיתַ הַּר Ez. 9. 4, et trace, fais une marque; וּקַרוֹשׁ יָשִׂרָאֵל דְוֹחָוּוּ Ps. 78. 41, ils donnèrent des marques, des limites, au saint d'Israel, des bornes à son pouvoir; selon d'autres, d'après le syriaque : ils l'affligèrent.

חות n. pr. m. I Chr. 6. 19.

הוֹחֶלֶח f. (rac. יַתֵּדל). Espérance, attente : מוֹחֵלְמִר לָךְּ חָרא Ps. 39. 8, toute mon espérance est en toi.

קוֹבָי m. (const. קוֹם, avec suff. הוֹבָי הוֹבָי). Milieu : בְּשֵׁעֵר חַהָּוֶךְ Jér.39.3, à la porte du milieu; בַּקּיָה Gen. 15. 10, par le milieu; יְחַצִּיר בַּהַּנָהְ Nomb.35,5,et la ville sora au milieu ; אַתר (keri אַתר אַתר אַתר אַתר אַתר Is. 66. 17, derrière l'un des arbres au milieu du jardin ; מַלּהּ תוֹכְהָ דָּמָס Ez. 28. 16, ton intérieur, l'intérieur de la ville. a été rempli de violence. Avec des prépos. 1º בְּיוֹהָ au milieu, dans, parmi: יַשָּׁבַנְחִר בְּחוֹבֵהְ Zach. 2. 15, je demeurerai au milieu de toi; בַּחוֹבֶכִר יִרוּשָׁלָם Ps. 116.19, au milieu de toi, o Jérusalem! ניבא משח בחוך חענן Exod.24.18, Moise entra dans la nuée; דַּלְכוּ בַיַבָּטָׁיַת בְּתוֹךְ תַּיָם Exod. 14. 29, ils marchèrent à sec au milieu de la mer ; בּתוֹדְ בְּנֵי־תַת Gen.23. 10, parmi les Hétéens. — 2º מְמוֹדְ du milieu de: הַלְּמִרְהְ מְּחוֹהְ חַנֶּם I Rois 14. 7, je t'ai élevé du milieu du peuple; לא יָמִישׁ מְחוֹךְ חָאֹחֶל Exod. 33. 11, il ne s'ecarta pas du tabernacle. — 3° אַל־תּוֹדְ dans : אל-חוֹך בַּירֵוּק Deut. 21. 12, (tu la meneras) en ta maison; אַל־חוֹהָ חַקַּחַל Nomb. 17. 12, (il courut) au milieu de l'assemblée.

הוף Fraude, astuce (v. הוף).

רַכְּחָה f. (rac. רַבַּח). Correction, reproche, punition : יוֹם־צָּרָת וְתוֹכֵתָת Is. 37. 3, jour d'angoisse et de reproche, ou de punition ; בּלָאָמָים Ps. 149. 7, (et infliger) des châtiments aux peuples.

הוֹכַחַת f. (avec suff. אוֹכַחַה; plur. היחים ; rac. רְבַים). 1° Exposition, refutation, preuve, argument : נַּשִּׁמְעַרּ־נָא ורְבָּחְתִּי Job 13. 6, écoutez ma réfutation, ma défense; וּמָר אֲבַילֵא הוֹכָדוֹה Job 23. 4, je remplirai ma bouche de raisons, de preuves; איש חוֹבָחוֹת Prov. 29. 1, un homme à arguments, qui aime à raisonner, à contredire; selon d'autres : l'homme qui est repris, blamé.—2º Remontrance, réprimande, reproche, morale: מַּשָׁבוּ לְתוּכַחִתִּי Prov. 1.23, convertissez-vous (en écoutant) mes remontrances, mes avis; nincin Prov. 6 23, des réprimandes propres à corriger, à instruire; ou: des remontrances et des corrections; יְחוֹכְחַת נָאַץ לְבִּר Prov. 5. 12, el (comment) mon cœur a-t-il méprisé les réprimandes? וּמָח אַשִּׁיב עַל־תּוֹכַחָתִּים Hab. 2.1, et ce que je répondrai aux reproches, aux plaintes, que l'on me fera. מַרוֹיבַרוֹית עַל־עַוֹן: 3°Correction, punition Ps. 39. 12, par des châtiments, pour ses péchés; חמה בחברות Ez. 5. 15, et par des châtiments pleins de fureur.

(אַפּירם .٧) שוּבּיים).

קוֹלְה (origine) n. pr. Ville de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 29; אֶלְחוֹלֵר Jos. 15. 30.

תוֹלְרוֹת (rac. לְלֵבי,) f. plur. Génération, postérité, origine, histoire: אַבָּרָי וְיִשְׁמֵיִם וְתְאָרָץ Gen. 2.4, telles sont les origines du ciel et de la terre; בּיִּבְי הִיֹּבְיִם Gen. 5.1, le livre ou le dénombrement de la postérité d'Adam, ou : le livre de l'origine de l'homme; כִּיוֹ הִיּבִי Gen. 6.9, les générations, ou l'histoire de Noé; בְּהִילִּיְם Gen. 10. 32, selon leurs générations, leur postérité.

א רוֹלְנִים m. תּוֹלַנְים fem. (plur. רְּשִׁרָּם; rac. אַבָּף,). Ver, insecte : רַיְּרָם בּיִּרָם הוֹלָנִים הוֹלַנִים הוֹלָנִים בּיִרָם בּיִּרָם בּיִרָם בּיִרָם בּיִרָם בּיִרָּם בּיִרָם בּיִרָם בּיִרָּם בַּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרָּם בּיִרְּם בְּיִרָּם בְּיִרְּם בְּיִרְּם בְּיִרְּם בְּיִרְּם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִרְּם בְיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְיִרְם בְּיִרְם בְּיִרְים בְּיִרְם בְּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּם בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיוּבְים בּיבּים בּייִים בּיוּבְים בּיבְּים בּיוּבְים בּייִים בּיוּבְים בְּיוּבְּים בְּיִיבְים בְּיבְים בְּיבְים בּיוּבְים בְּיבְים בְּיבִים ב

ליל n. pr. 1° Thola, fils d'Issachar, Gen. 46. 13.—2° Thola, fils de Puah, juge en Israel, Jug. 10. 1; nom patr. אולים Nomb. 26. 23.

ರ್ಮಾ (v. ಶ್ಯಾಕ್ರ).

יחומים (v. אוירים, page 15).

(אִמִים (ע. הוֹמִים).

קבר. הוצבה, רמב. הוצבה, רמב. אוֹנְקרָה (const. רְחִיצְבָּה , רמב. אוֹנְקרָה (הוצבה, dole: רְחִיצְבָּה אוֹנִיבְּה בִיקּירָא בְּיִשְׂרָא בִּיִשְׂרָא בִּישְׁרָא בִּישְׁרָא בִּישְׁרָא בִּישְׁרָא בִּישְׁרָא אוֹנִיבְּה בִייִּבְּי אַנְ אוֹנִיבְּה בִייִּבְּי אַנְ אוֹנִיבְּה בִּישְׁרָא בּיִשְׁרָא בּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְי בְּיבְּי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיִבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיִי בְּבְי בְּיִי בְּיִבְיי בְּיי בְּיִיבְיי בְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּייִי בְּבְיי בְּיִיבְיי בְּיי בְּיִיבְיי בְּיי בְּייִי בְּיִבְיי בְּיי בְּיִיבְיי בְּייִי בְּיִים בְּיִבְיי בְּייִיבְיי בְּייִי בְּיִים בְּיִבְיי בְּיִיי בְּיבְייִי בְּייִי בְייִייִי בְּיִי בְייִי בְּיבְיי בְּיבְייי בְייִבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיייי בְּבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיייי בְּייי בְּיבְייי בְיייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְייי בְּיבְייי בְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְיבְייי בְייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיייי בְייי בְייי בְּייי בְייי בְּייי בְייי בְּיייי בְיייי בְייי בְיייי

הוֹנְתה f. (rac. הַּמְּהָ). 4° Erreur, mensonge: וּלְרַבֵּר אֶל־רְיַר הוֹנְתוּ Is. 32. 6, et de débiter des erreurs, des faussetés, contre Dieu. — 2° Dommage: רְלַנְשׁהוֹה Néh. 4. 2, et de lui causer du dommage.

רְצִּבְּ חּוֹשְׁלֵיה pl. f. (rac. בְּבְּהְ חּוֹשְׁלֵיה pl. f. (rac. בְּבָּהְ חִיבְּהְ Nomb. 23. 22, 24. 8, il lui est comme la force, ou comme la hauteur du réem; הוֹשְבָּיהוֹין Ps. 95. 4, la cime, la hauteur, des montagnes; הוֹשְבָּיה וֹנְבָּיְה חִיבְיה Job 22. 25, et l'argent en monceaux, des tresors d'argent.

רוֹצְאוֹח f. plur. (rac. אָבָּיִי). Sorties, issues: תְּבִּיר Ez. 48. 30, les sorties, c.-a-d. les portes, de la ville; au fig.: חַיִּים Prov. 4. 23, les sources de la vie; חוֹצְאוֹח Prov. 4. 24, les sources de la vie; חוֹצְאוֹח Pr. 68. 21,

des issues de la mort, la délivrance de la mort; תַּבְּבֵּיל Jos. 15. 4, les issues de la frontière, l'endroit où elle aboutit.

Hiph. Faire explorer: מְּתְּחִרוּ בֵּיתִּר וֹמְתְּר. 1. 23, at ceux de la maison de Joseph firent explorer, épier, Bethel. ו אוֹר (des deux genres) Tourterelle: בּיִנִּים אַרְּתְּר (Gen. 15. 9, et une tourterelle et une jeune colombe; אוֹר מְּבְּיִם בּיִּבְּיִם בּיִר בּיִנִּים בּינִים בְּינִים בְּיבּים בּינִים בְּינִים בּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְּינִים בְ

ton bien-aimé peuple.

ישור (ע. הולי (ע. chald. Boeuf, taurcau; plur.: ביוֹרִין Dan. 4. 22, comme les boeufs.

קרת (rac. רובית du Hiph.). 1° Enseignement, instruction: קבּר רובית אבר אינית אבר אינית אבר אינית אבר אינית יבית אור אינית האור אור אינית אור אור אינית אור אור אינית אור אינית אור אור אינית אור אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אור אינית אור אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אור אינית אור אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור אינית אור א

תחב

רובים n. pr. selon quelques-uns (v. Pith n. pr. selon quelques-uns (v. Pith n.).

אישָר m. (rac. אַדָּיִי). Habitant, un homme établi dans un pays étranger: בְּרֵים וְחוֹשָׁב בֹּיִין Lévit. 22. 10, celui qui demeure chez un prêtre; בַּרִים וְחוֹשָׁב בּי וְחוֹשָׁב בּי וּחִישְׁב בּי וּחִישְׁב בּי וּחִישְׁב בּיּ וְחַי בּי וּחִישְׁב בּיִּין בּי וּחִישְׁב בִּינְין בּי בּיי וְחוֹשְׁב בִּינְין בּי בּיי וְחוֹשְׁב בִּינְין בּי בּיי בּיי בּיי בּיין בּיי בּיין בּייין בּיין בּייין בּייין בּיין בּייין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּיין בּייין בּיין בּיין

תְּלְיִה m., collect. Les traits ou les machines qui les lancent: אַבְּילָי שִּׁבְיּאַ חַיְהָה Job 41. 21, les traits ou les machines à jeter les traits, ou les pierres, sont pour lui comme des brins de chaume.

ান Kal inusité. Hiph. Couper: মান Is. 18.5, il coupe, il retranche (ou de la rac. মান).

אוניבון f. (rac. אוניבון). Prostitution pour idolatrie: מִּנְיבּבון Ez. 16. 29, מְנְיבּבון 16. 26, pl. מְנְיבּבון 16. 15, בְּוַנְיבִרן 16. 22, ta prostitution, tes prostitutions, ton idolatrie.

יהָבְלּוֹת et הַחְבְּלוֹת f. pl. (rac. הָבָּל, v. הָבָּל et הְבַל pilote). Action de gouverner, de diriger; en général conseil, prudence: מָּבּל-יָם Prov.

11. 14, faute de direction le peuple tombe, va à sa ruine; אַרְהְבּוּלְתָּדְ Job 37. 12, selon sa sagesse, ou: sous sa direction; הַּתְבְּלִית Prov. 1. 5, de la prudence; en mauvaise part: הַּשְׁצִּים 12. 5, les conseils, les projets, des méchants.

ነቦሽ n. pr. I Sam. 1. 1.

החוף chald. prépos. (v. רְּחָהַ). Sous: אַלְּרְשְׁמֵיּאָ Dan. 7. 27, sous tous les cieux; avec suffixe et au plur.: רְיִהַיִהָּהָ Dan. 4. 9, sous lui.

לְּחְיָה f. Action de revivre, renaissance: מְּחָיֵה חַשְּׁחִים הַשְּׁחִים Rituel, résurrection des morts.

קרְבְּלְנְי (rac. קּבְּהַם, Sagesse. Ex. unique: זְּלְרְמְלֵנִי II Sam. 23. 8, celui qui était assis dans le conseil de sagesse (v. l'exemple מּ יִשֶׁב מַשֶּׁבֶּח, page 265).

קּתְּלֶּה f. (rac. אַהָּי, v. Hiph.). Commencement: הְּתְּלֵּה מְּרְבֶּה Prov. 9. 10, le commencement de la sagesse; הְּהָהָהַ Gen. 13. 3, au commencement, autrefois.

תוֹלְוֹאִים (rac. אָהָ, v. a חָחָלוֹאִים) m. pl. Maladies, souffrances: יְּדְיהָא לְּכָלִידּ Ps. 103. 3, qui guérit toutes tes maladies, infirmités; יְבְּיִאָּיִרְיִ Jér. 16. 4, ils mourront d'une mort de langueur (v. יְבָּיה Jér. 14. 18, les souffrances de la faim, ou concr.: des gens qui meurent de faim.

Nom d'un oiseau impur, hibou, autruche mâle, hirondelle? Lév. 11. 16, Deut. 14. 15.

קַרָּנְי . n. pr. m. Nom patron. חַרָּוּ Nomb. 26. 35.

י לְּבְלְּמִי (rac. יְצְיִין). 1° Grâce, miséricorde: אָרָם הְּחָים לְּבְלִּמִי יִשְׁרָם לָבְלִמִּי Jos. 11. 20, sans qu'il leur fit aucune grâce; אָרָבְיּבְּי בְּיִבְּיִתְ בְּאָרִי בְּאַרְיִבְּי בְּאַרִינְי בַּאַרְיִבְּי בְּאַרְיִבְּי בְּאַרְיִבְּי בְּבְּרְיִבְּי בְּאַרְיִבְּי Esdr. 9. 8, l'Éternel notre Dieu (nous) a fait grâce. — 2° Prière, supplication: שָׁבָּיבְי בְּיִבְּיִבְּיִרְ Ps. 6. 10, l'Éternel a écouté ma supplication.

חַבְּחַבְּה n. pr. m. I Chr. 4. 12.

רוֹטְאַרָּה f. plur. Prières, supplications: מַחְטּטְהָי Ps. 86. 6, mes supplications.

תְּחֲנוּנְיִם m. plur. Prières, supplications: הַאָּזִיכָּה אָל־תַּחֵנּינְי Ps. 143. 1, prête l'oreille à mes supplications; prov. 18. 23, le pauvre prononce des supplications, ne parle qu'en suppliant.

תְּחָלֵית (rac. יְּחָדְּיָה pour רְּחָבְּיָה) m. Lieu de campement, camp: אַרְיִּלְיּה II Rois 6. 8, mon camp.

Dבְּשְׁבְּתְּה et Dבְּיִלְּבְּתְה n. pr. Tahphanhes, ville égyptienne près de Péluse, Jér. 43. 7, Ez. 30. 18; Taphnes (Daphne?).

Dבַּוֹלְם n. pr. Thahpenes, reine d'Égypte, I Rois 11. 19.

תְּלָרְא m. Cuirasse, haubert: מְּמָר בְּחֲרָא Exod. 28.32, comme l'ouverture d'une cuirasse; בַּחְרָא 39.23.

עַרְרָע n. pr. m. I Chr. 9. 41.

תְּחָרָה (v. הַחָה Hiph., page 203).

תַּחְים prep. et adv. (avec suff. יְּחַיְהַיּרְ מְּרְהַבְּיר וְּבִּירְהַ מְּרְהַבְּיר וְּבִּירְהַ מְּרְהַבְּיר וְבִּירְהַ מְּרְהַבְּיר וְבִּירְהַ מִּרְהַ מְּרְהַבְּיר וְבִּירְהַ בְּרְהַבְּיר וְבִּירְהַ בְּרִבְּיר וְבִּירְהַ בְּרִבְּיר וְבִּירְהַ בְּרָבְּיר וְבִּירְהַ בְּרָבְיר וְבִּירְהַ בְּרָבְיר וְבִּיר בְיבִי בְּרָבְיר בְּיבִיר בְּבִיר בְּיר בְיבִיר בְּיִר בְּיר בְיבִיר בְּיִר בְּיר בְיבִיר בְּיִר בְּיר בְיבִיר בְּיִר בְּיר בְיבִיר בְּיר בְיבִיר בְּיִר בְיר בְיבִיר בְיבְי בְּיִר בְיבִיר בְּיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבּיר בְיבִיר בְיבִיר בְיבִיר בְּיבּיר בְּיבִיר בְּיִר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבִיר בְּיבִיר בְּיבּיר בְּיבִיר בְּיבּי בְּיבּיר בְּיבִיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּי בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיר בְּיבּי בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיִר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיִר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבּיר בְּיבְיר בְּיבּיר בְּיר בְיבִיר בְּיבּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּירִיים בְּיִיר בְּיִר בְּיִיר בְּירְ בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְּיִיר בְייִיים בְּיוּבְייִי בְּיִיים בְּיִיים בְּיוּבְייִיים בְּיִיים בְּיוּבְיים בּייים בְּיוּבְייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיוּבְייִים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּיִייִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִיים בְּייִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייִים בְּייִים

moi, en moi-même, ou dans la partie inférieure de mon corps, c.-à-d. mes genoux, mes jambes, tremblent; הַּרָּת אָישַׁךּ Nomb. 5. 19, étant sous la puissance de ton mari; אחה באח Exod. 24. 4, au pied de la montagne; אַנֹבִי מֵעָיק הַחָהַיבֶּם Amos 2.13, je vous écraserai sous vousmême, sous votre propre poids; ou : je vous presserai, foulerai, à la place même que vous occupez. — 2º Ce qui est sous quelqu'un, le lieu, la place, que l'on occupe; à la place de, au lieu de, pour; a cause de , parce que : שָׁבוּג אָרשׁ פַּחָתָּרוּ Exod. 16. 29, que chacun demeure en son lieu; יוָמָת הְחָהָן II Sam. 2. 23, il tomba la mort sur la place; דַּרַוּדֶת אֵלְהִים אַלֹּבִי Gen. 30. 2, suis-je au lieu de Dieu, comme Dieu? קרת בלי Gen. 22. 13, à la place de son fils; וְחִמְלַכְחֵנִי מְחָחָביו II Chr. 1. 8, tu m'as fait regner à sa place (lui étant mort); חַתַּת צָּתַבָּתִי Ps. 109. 4, au lieu (tandis) que je les aimais; רָעָח מַחַת טוֹבָת Ps. 109. 5, le mal pour le bien; זאָר לַחֲם תַּחָר גָּאוֹנָם Soph. 2. 10, ceci leur arrivera en échange de leur orgueil ; הַחַה בָּה Jér. 5. 19, pour quel motif, pourquoi? ובות הַרוֹמַהְ צַזוּבָת Is. 60. 15, pour cela, parce que tu as été abandonnée; הַקָּה רְשֵׁעִים Job 34. 26, parce qu'ils sont des impies.

Avec d'autres prépos., name dessous, en bas, de dessous : אול מָּמָּחָת Is. 14. 9, le scheol qui est en bas, dans les profondeurs; אַמַּיָת שָׁרָשָּׁיר יָבָשׁר Job 18. 16, en bas, ou par-dessous, ses racines sécheront; קישָׁכָּבָך מְחַיְחֶבֶץ Prov. 22. 27, (pourquoi t'exposer à voir prendre) ton lit de dessous toi? ילא־־קמו איש מחַחְחָיו Exod. 10. 23, nul ne se leva du lieu où il était; דְּמְחַחְמִי רְצָמָח Zach. 6. 12, il germera de sa place, ou de lui-même. — בְּתַּחַת לָ Au-dessous : מָּחָדֶת לָרָקִיעָ Gen. 1. 7, au-dessous du firmament; פְּחָדֶת לָבֶרת־אֱל Gen. 35. 8, au-dessous de Bethel; de meme לְמְחַדֵּת לָּמְּסְנָּרוֹת : לְמְחַדֵּת לָ I Rois 7. 32, au-dessous des bords sculptés; וָצֶל־תַּחַת בָּל־צֵץ רַצְּנָן Jer. 3. 6, (elle s'en est allée) sous tous les arbres

couverts de feuilles. — מַדְרּח אֲשֶׁר בְּיִרְחָם: Au lieu que, pour que: מַדְרָח אֲשֶׁר בְיִרִיחְם: Deut. 28. 62, au lieu que, tandis que, vous étiez (aussi nombreux, etc.); Deut. 21.14, parce que tu l'auras humiliée ou violée; de même peut. 4. 37, et parce que.

station dans le désert, Nomb.33.26.— 2° De plusieurs hommes, I Chr. 6.9, 7.20

בּתְתְּחְתִּיתִי : Dan. chald. Sous בּתְתְּחְתִּיתִי Dan. 4. 11, de dessous lui.

מַחְחּוֹן m. (רְטְּוֹמְתְּה /ém.) adj. Ce qui est au-dessous, en bas: לְבֵית-חֹרוֹן Jos. 18. 13, Beth-Horon la basse; תְּיָבֶּעַ תְּמִּחְנִינְ I Rois 6.6, l'étage d'en bas.

פאלים ש. Profondeur. Adj. Ce qui est au-dessous, en bas; fém.: אַרְּאָיִי פּאַרָּיִי בּיּשִׁייִם בּעַרָּ פּאַרָּי פּאַרָּ פּאַרָּ פּאַר פּאַרָּ בּעַר פּאַרָּ בּעַר פּאַרָּ בּעַר פּאַרְ בּעַר פּאַרְ בּעַר פּאַרְ בּעַר פּאַר פּאַ

תְּלְיִים n. pr. d'une ville, II Sam. 24. 6 (ע. מַּוְלְּמִים).

קיכון m. (הָנֶהְ, v. הָּתֹהָ, adj. Ce qui est au milieu : יְתְּבְּרִיחַ הַתְּבִּילָן Exod. 26. 28, et la barre du milieu; Ez. 42. 6, et des (chambres) du milieu.

חילון n. pr. m. I Chr. 4: 20.

እርካ et እርካ n. pr. Thema, fils d'Ismael, Gen. 25. 15, souche d'un peuple arabe; Jér. 35. 23, le pays que ce peuple occupait; Is. 21. 14, Job 6. 19.

מְיְכֶּין.v.יְבָּין.v.יְבָּין.v.יְבָּין.to Sud, provinces du sud : אֵלוֹהָ הָּהַיְבָּין Hab. 3. 3, Dieu vient du sud; selon d'autres, n. pr. de Theman; הַיָּבּיוּ Nomb 10.6, vers le midi.

2° Vent du sud : יַרְמַע בְּדָאוֹ חֵימֶן Ps.78. 26, il amena, dirigea, par sa force, le vent du midi.

קיקיני 1° n. pr. Theman, fils d'Éliphaz, Gen. 36. 11; nom patr. פֵּיקיני 36. 34. — 2° Ville, province et peuple de ce nom dans l'est de l'Idumée, Jér. 49. 7, Obad. 9.

mentavec פּלְשׁרְ colonne de fumée, Cant. 3. 6, Joel 3. 3.

פירוש et תִּירשׁ m. Vin qui n'a pas encore fermenté, moût : יְרִיּרשְׁן Deut. 11. 14, et ton vin excellent.

חיריא n. pr. m. I Chr. 4. 16.

DIR n. pr. Thiras, fils de Japheth, Gen. 10. 2, souche d'un peuple, les Traciens?

m. Bouc, Prov. 30. 31; plur.: הֵישׁ m. Gen. 32. 15, et vingt boucs.

קוֹה et אוֹה m. Oppression ou fraude: הָּיֹהְ חוֹה Ps. 107, et de tromperies et de fraude, ou : et d'oppression; מְּתֹּהְ 72.14, de la fraude, ou de l'oppression.

קָרָה seulement Pou.: יְחֵם מְּכָּר לְרַנְלֶּךְ Deut. 33.3, ils se sont tenus, ou ils se sont prosternés, à les pieds.

I קְּבּוֹנְהְ f. (rac. כּדּן). Lieu où l'on est établi, siége : אָבוֹא עַד־הְּכוּנְיזוֹ Job 23. 3, j'irai jusqu'à son trône.

II אַכּוּנְה (rac. אַבָּן). Disposition d'un bâtiment: אַרָּה חְבַּנְּה הַיִּבְּיה בּצְּרֵה בּצְרָה בַּצְּרָה בּצְרָה בַּצְּרָה בּצְרָה בַּצְּרָה בַּצְּרָה בָּצְרָה בְּצְּרָה בְּצְרָה בְּעָבְּר בְּעָבִר בְּעָבר בּעָבר בּעָבר בּעָבר בּעָבר בּעָבר בּעָבר בּערב ביין Nah. 2. 10, ce qui a été préparé (l'or ou les œuvres d'art) est infini; selon d'autres: leurs trésors sont infinis.

וְרְבִּיִּים : m. pl. Paons וְּרְבִּיִּים I Rois 10. 22, et וְרוּבִיִּים II Chr. 9. 21, et des paons.

קּלְכְּיִם m. pl. Violences ou fraudes: רָשׁ וְאִישׁ חְּלֶבְים Prov. 29. 13, le pauvre et l'oppresseur, ou l'homme frauduleux (se rencontrent).

תְּלְה f. (rac. פָּלָּת). Achèvement, perfection: לְּכָּלִיתְּרְלֶּתְ רָאִירִיר בֵּץ Ps.119. 96, j'ai vu une limite, une fin, a toute perfection, aux choses les plus parfaites.

רְלֶבֶּלְ f. Espèce de coquillage dont on tirait une teinture bleu-pourpré, couleur bleue, étoffe, fil bleu; הַלְבַבְּהְ Exod. 25. 4, et du bleu, du fil bleu; הַלְבֵּהְ בַּעָר בָּרִבְּי Exod. 35. 35, et brodant des étoffes bleues; d'autres traduisent par hyacinthe.

וְשְׁלֵּכְּלְבוֹית Rendre droit, peser: מְשׁׁלְבּוֹלְבּית Prov. 21. 2, l'Éternel pèse les cœurs.

Niph. Etre pesé, être réglé, juste: איף. I Sam. 2.3, par lui sont pesées toutes les actions; לֹא רָתְּבֵּן דֶּרֶךְ, Ez. 18. 25, la voie du Seigneur n'est point réglée, n'est pas juste.

Pi. 1º Peser, mesurer, pénétrer: אָבָּיָת הְּמָרְ הָּנְיִת אָבָים אָבָיָת הָמָן בּיִבּים אַבָּים Job 28. 25, il a pesé et mesuré l'eau; הַבְּיֶר הַמַּנְ Is. 40. 12, qui a mesuré le ciel avec l'empan? בְּיִר הַיִּתְי בִּי Is. 40. 13, qui a pénétré l'esprit de l'Éternel.— 2º Affermir: הְּבַּיִּרְיִר בַּמּיִּרָיִת Ps. 75. 4, j'ai affermi ses colonnes.

Pou.: מַּלְטָּחְ חַקּטָּחְ II Rois 12. 12, l'argent pesè, bien compté.

אָרָה m. Quantité déterminée, mesure: יְחֹבֶּן לְבֵנִים Exod. 5. 18, la même quantité de briques; הֹבֶּן אָתָוֹר Ez. 45. 11, une même mesure.

7 n. pr. d'un endroit de la tribu de Siméon, I Chr. 4. 32.

ז הַּלְנִית f. 1º Disposition, plan : יּמְרָנִית Ez. 43.10, qu'ils en mesurent le plan.— 2º Forme pure, parfaite: אָהָאּה בייח Ez. 28. 12, toi le sceau de la perfection, de la forme la plus pure.

יוּךְ הּיִרְדְּ בּיץ: Manteau: יְמַכְּרִיךְ בּיץ Esth. 8. 15, un manteau de lin fin.

תל entre dans la composition de quelques noms propres de lieux. 1° אַבִּדיב (tas de gerbes), Ez. 3. 15; Thelabib, ville dans la Mésopotamie. — פּל חַרְשָׁא Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie. — 3° אַבָּל הַלְנָא (colline de sel), Esdr. 2. 59, ville dans la Babylonie.

אָשֶׁר (comme הַּלָּאָר en suspens: שְׁשֶּׁר הְּלָּאָר שָׁנָּה II Sam. 21. 12, keri, où (les Philistins) les avaient pendus; אָרָה הְלָּאָרם לְּהָ Deut. 28. 66, ta vie sera comme en suspens; סְבַּבְּר הְלֹּגְאָרם לְּבְשׁרָּהָר Osée 11. 7, mon peuple est en suspens, est incertain, ne peut se décider de revenir à moi (v. d'autres explications à הַּיִשׁיבָה, page 413).

אַלְּאָר (rac. אָלָּאָר). Fatigue, peine, mal, adversité: אָלָּאָר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָשָּׁר אָשָּׁר אַלָּאָר Nomb. 20. 14, toutes les peines, tous les maux, que nous avons soufferts; בְּלֵּאָר רֹאִשׁ וּחְלָאָר Lament. 3. 5, il m'a environné de fiel et de maux.

תַּלְאוֹכְה f. Sécheresse : הַּלְאוֹכְה Osée 13. 5, dans une terre aride.

יה פּלאטָר et פֿלאָר n. pr. d'une province assyrienne, II Rois 19. 12, Is. 37. 12.

אָלְבּשֶׁת. (rac. יַלְבּשֶׁה). Vetement : הּלְבּשֶׁת Is. 59. 17, (comme) d'un vetement.

קלְנֵח m. chald. (hébr. הַּלְנֵח neige: בּחַלָּג חָנֶּר Dan.7.9, blanc comme la neige. מָּחָלָנ חִנֶּר (ע. מִּרָּלָנ חִנֶּר (v. מְּרָב חִרּר) n. pr.

קרָלִיתָ Pendre, suspendre: יְחָלִיתָ אֹדִר Deut. 21. 22, et quand tu le pendras à un bois; שְלִּדִּי Deut. 21. 23, celui qui est pendu; שְלִּדִּי בְּזֹרוֹתְים: Ps. 137. 2, nous avons supendu nos harpes; יְחָלִּי בָּלִי בֹּל כְּבוֹד בֵּיְתדּאָבִין Is. 22. 24, toute la gloire de la maison de son père reposera sur lui; אַשָּׁים חָלִּדִּי מִּלְבִּי בַּלְּבְּי בִּירָבְי אַשְׁי אַשְּׁים חָלִּדִּי מִּרְבָּר Aboth, dépendre d'une chose, tenir à une chose.

Niph. Étre pendu: שֵּׂרִים נְּחְלֹּה Lament. 5. 12, des princes ont été pendus par leur main.

Pi.: פְגַן יְכוֹבֵע הְּלּדּבְּךְ: Ez. 27. 10, ils ont suspendu chez toi le bouclier et le casque.

תְּלְוֹנֶהְ (rac. לּבְּן, v. Niph.). Murmure: אַרְהָאַל בָּנֵה רְשְׂרָאֵל Exod. 16. 12, les murmures des enfants d'Israel.

חַלָּח n. pr. m. I Chr. 7. 25.

רְּלְיְה m. (rac. הְּלָּהְ). Ce qui est suspendu (au côté), carquois; הַלְּיְה Gen. 27. 3, ton carquois; selon d'autres: ton épée.

chald. (rac. הַּבְּלְכוּף). Le troisième: הַבְּלְכוּף הְלִּיְתָאָּה Dan. 2. 39, et un troisième règne.

לְלֵלְ (comme לְּלֵלֶּי) Élever. Ex. unique, part. pass.: בֵּרִבְּּנְבָּה וְתָלִּילִּי Ez.17. 22, une montagne haute et élevée.

קלֶם m. Sillon: הְּלֶםֶיתְ Ps. 65. 11, inonde ses sillons; הְּלֶם Job 39. 10, (pour labourer) au sillon.

י תּלְמוּד m. (rac. לָמֵר). Enseignement, étude : הַלְמוּד הוֹרְתָּוְה Rituel, l'étude de ta loi.

תְּלְמֵי n. pr. 1° Thalmaī, roi de Gesur, II Sam. 3. 3. — 2° Thalmaī, de la race d'Enok, Nomb. 13. 22.

תלְמִיר m. (rac. בָּבִין:). Disciple: מֵבִין מַבִּרן: I Chr. 25. 8, le matre et le disciple: אָלְע Kal inusitė. Pou. Etre vėtu de pourpre (עוֹלְגים: אוֹלְאַרִם: אַנְשִׁרּ-תַּיִל מְחָלְנִים: Nah. 2.4, les hommes vaillants couverts de pourpre.

מְלְפִּיּוֹת signification douteuse : מְּלְפִּיּוֹת Cant.4.4, (une tour) construite pour être un arsenal, ou: bâtie avec des boulevards, ou à créneaux.

עַלְאָּלָר (v. אַלְאָּלָר).

קלְתָה , תְּלְתָה m. chald. (hébr. מְּשְׁקָה). Trois: תְּלְתָה Esdr. 6. 15, au troisième jour (du mois d'Adar); תְּלְתִּדְּק Dan. 6. 8, trente.

Dan. שַּׁלִּים הַלְהָא Dan.

5. 29, le troisième chef.

תַלְמִי בְּמֵלְכוּתָא : m. Troisième : יְחַלְּמִי Dan. 5.7, il gouvernera au troisième rang dans le royaume.

קומוקרו : m. pl. Flottants תַּלְחַלִּים מּרְחַבּיִּרם בּיִם מּרְחַבּיִּרם Cant. 5. 11, (ses boucles, cheveux) sont flottants, ou crépus.

בּתְּם, adj. m., רְּמָה fém. (rac. בַּתְּה). Intègre, juste, simple: דְּיִבֶּילְה, Job 1. 1, simple, ou intègre, et droit; בְּיבַילְה Gen. 25. 27, Jacob était un homme simple, doux; בְּיִבְיִילְה Ps. 37. 37, observe l'homme intègre; בְּיִבְּיִה Cant. 6. 9, mon innocente, mon amie parfaite.

ביים chald. (v. ביים). Avec ה parag. השָּהַ La, en cet endroit: השְּהַר Esdr. 6. 6, de cet endroit.

רְּשָׁהָ, rac. בְּשָהָ). 1º Intégrité, l'état entier, complet: בָּחִמָּם בָּאוּ עַלֵּיךְה Is. 47. 9, elles viendront sur toi dans leur intégrité, dans leur état entier, parfait; יבּעָבֶּם חְשׁבּוֹ Job 21. 23, dans toute sa force, sa vigueur. — 2º Intégrité; innocence: בַּחַבר לְבַבִּר Gen. 20.5, dans l'innocence de mon cœur; הולה מחום Prov. 10.9, celui qui marche en integrite; מְחָחֲלֵהָ בְּחָשׁוֹ צָדִּים Prov. 20. 7. le juste marche dans son innocence; וֹאִישׁ סְשֵׁהְ בַּקּשֶׁח לְחִבּוֹ I Rois 22. 34, et un homme ayant tendu son arc dans son innocence, c.-à-d. tirant au hasard sans vouloir tuer personne; וַ הַּלְּכִים לְּתְּבֶּם II Sam. 15. 11, marchant

dans leur simplicité, sans rien savoir.
— 3º Plur. אָּרִים (v. מַּאַרִים)

אַטָּטַ (ע. אַטָּעַ).

קיתיה S'étonner, être stupéfait, être effrayé: יחשָה Ps. 48. 6, ils l'ont vu et ils ont été étonnés; יירְתְּיִה אָל הַרַיִּת Gen. 43. 33, et ces hommes se regardèrent avec étonnement l'un l'autre; אַל-הַיִּתְיִּה בָּעָּרָיהוֹ Eccl. 5.7, ne t'étonne point à ce sujet; Job 26. 11, et elles sont effrayées de sa menace.

Hithp. Même signif. : ਆਤੂਸ ਆਸੂਸਾ Hab. 1. 5, et soyez extrêmement éton-

nės.

תְּלֵהְי chald. m. Quelque chose qui excite l'étonnement, merveille: הְמְּדִרָּאָ Dan. 3. 32, וְמִמְדִירן 6. 28, et des merveilles; וְמִמְדִירִי 3.33, et ses merveilles.

ילְּהָהוֹי לְּיִנְיּהּ Intégrité, innocence : יְלּהְהִיּ מַחְיִּרִּלְ הְּחָבְּיהוֹ Job 2. 3, et il persiste encore dans son innocence.

תּמְּבְּחוֹן m. Étonnement, étourdissement : אַבָּח כָל-סוּט בַּחִּבְּחוֹן Zach. 12. 4, je frapperai d'étourdissement tous les chevaux; יְבְּחִבְּחוֹן לֵבֶב Deut. 28. 28, et d'étonnement, d'inquiétude de cœur.

riens, Ez. 8. 14. — Tammuz, nom du quatrième mois de l'année lunaire, juin-juillet.

אַרְמוֹל adv. (v. אָרְמוֹל). Hier: אָרְמוֹל Job 8. 9, nous ne sommes que d'hier; presque toujours הְמוֹל מָּלְמֵׁם Exod. 5. 8, hier et avant-hier, c.-à-d. auparavant.

רְּבְּבִירְ הַּרָ. (רְמַכּ, יְשִׁבְּיִר הַּבְּיר (רְמַבּ, image, ressemblance: דֵּי בְּבִּיר Nomb. 12. 8, il voit une représentation de Dieu, c.-à-d. son esprit se fait une idée de la gloire de Dieu; בְּיִבְּיִם רְּאָרִים Deut. 4. 12, vous ne vîtes aucune forme; Job 4. 16, une image, une: figure, était devant mes yeux; רְיִבְּיִרְ בִּירִר בַּירִר בַּירִר בַּירִר בַּירִר בַּירִר בַּירַר בַּיּרַר בַּירַר בַּיּבּיר בַּיר

הְמוּרָה f. (rac. אים). Échange, objet

echangé: אַל־יִנְאָלָּה יְעַלֹּיבְּאָרָאָר יְעַלֹּיבְּאָרָאָר יְעַלֹּיבְּאָרָאָר יִעְלֹיבְּאָרָא וּצְלֹים נוֹ Ruth 4.
7, (lorsqu'il s'agissait) de rachat et d'échange; אַרְיבּאָרָ בְּעָּרְיִי וּשְׁלַּיִּר עָּלִי וּשְׁלַּי Job 28. 17, et on (ne la) donnera point en échange pour un vase d'or; יוֹרְיִאָּרְ אָּדְּאָרְ וּעַרְּעָרִ וּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעָרְ בּעַרְ בּעָרְ בּעַרְ בּעַרְ בּעַרְ בּעַרְ בּעַרְ בּעַרְ בּעַרְ בְּעַרְ בְּעָרְ בְּעַרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעַרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעָרְ בְּעִרְ בְּעִבְּיְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִבְּיְ בְּעִבְּיִי בְּיִי בְּעִבְּיִי בְּעִיבְּיוּ בְּעִיבְּיִי בְּיִי בְּעִיבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִיבְיי בּיִי בּיִי בּיוּבְיי בּעוּי בּיוּבְיי בּיוּבְיי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִי בְּיוּ בְיוּבְיוּ בְּיבְיי בְּיוּ בְּיבְיי בְּיי בְּיוּ בְיּיבְיי בְּיִי בְּיִי בְּייִבְ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיוּבְיי בְּיוּ בְיוּבְיי בְיוּבְיי בְּיּי בְיּי בְיּיבְיי בְיּי בְיוּבְיי בְּיי בְיּיי בְיּיבְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיי בְיוּבְיוּבְיי בְייִבְיי בְּיבְיי בְיּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיבְיי בְּיִי בְּיִבְייִבְיי בְי

קמולְחָה f. (rac אים). Mort; n'est usité que dans l'expression : אַבָּר רְשִּהְיִם Ps. 79.41, 402.21, ceux qui sont dévoués à la mort.

חַבְּק n. pr. m. Esdr. 2. 53.

ם יְּחַהֵּי m. pl. (v. בְּאָהָ). Joints, Exod. 26. 24, 36. 29.

הָמִים m. (fém. הִמִימָה, plur. הְמִים, rac. מְּמָם). 1º Adj. Intègre, complet, entier, parfait, c.-à-d. sans défaut : המימה האים Lévit. 25. 30, une année entière; מיים ממים Jos. 10. 13, environ un jour entier; מַּרָח אַרְנָּה הִּמִיבָּה Nomb. 19. 2, une vache rousse et grande, ou entièrement rousse; וַאַיַל־אַחַר הַפִּרם Nomb. 6. 14, et un bélier sans défaut; Prov. 1. 12, (dévorons-les) tout entiers. — 2º Sens moral. Intègre, parfait, pur, innocent: חַמָּרְפָּת חַלָּת בַיר הַמָּרְפָת Ps. 19. 8, la loi de l'Eternel est parfaite; אָרשׁ צַּדְּרִק הַמְּים Gen. 6. 9, un homme juste, intègre, parfait; הַּוֹמִימִים Prov. 2.21, les hommes intègres; מַמִים

ווייה עם יי אלתיף Deut. 18. 13, sois parfait, irréprochable, devant l'Eternel ton Dieu; מְמִים דֵּצִים Job 37. 16, celui dont la science est parfaite; הָמִימִי־דָּרָהָ Ps. 119. 1, ceux qui sont intègres dans leur voie. — 3° m. Intégrité. droiture : הַמָּמִים וּבָאֵמֵה Jos. 24. 14. avec intégrité et avec vérité; רדבר מכים Amos 5.40, celui qui parle en intégrité. avec droiture; הולה המים Prov. 28.18, celui qui marche en intégrité, dans להוֹלָכִים בַּחֲבִים : l'innocence; de même Ps. 84.12, a ceux qui marchent dans l'innocence; חַבֶּה חַבֶּה I Sam. 14. 41, fais connaître la vérité, ou : donne un sort qui soit vrai (comme מַּרֶב מָמֶרם).

קים (fut. יִיִּמֹהְ: 1° Saisir, tenir, soutenir: נַיִּתְשֹׁהְ רַד־אָבִיז Gen. 48. 17, il saisit la main de son père ; מָתַּמֹךָהַ בְּשֹּׁיַחַר Is. 33. 45, pour ne point saisir des dons corrupteurs; יחוֹפה שַׁבַּט Amos 1. 5, celui qui tient le sceptre ; אַל־יַרִמְמָכוּ־בוֹ Prov. 28. 17, ne le retenez pas; ממכה ביריד Exod. 17. 12, (Aaron et Hur) soutenaient ses mains; קלה אַשָּׁרַד Ps. 17. 5, soutiens, ou tu soutiens, mes pas; מְמֶכְהֵ נְצר Ps. 41. 13, tu m'as soutenu; אָהָד הוֹכְלִי Ps. 16. 5, tu soutiens ma destinée , pour קיים part.; ון עַבְהַי אַרְמַהְ־בּוֹ Is. 42 1, voici mon serviteur que je soutiendrai. — 2º Obtenir, acquerir: אַיִּמָר מָרַ בּרָר אָיִמָּרָ בָּרַרְיּבָיר Prov. 11. 16, une femme gracieuse obtient de l'honneur; וַצַרִיצִּים רָתִּמְכוּ־עַשֵּׁר même vers., et les forts acquerront les richesses; דרן וּמְשׁמָם רָחַמֹכוּ Job 36. 17. le jugement et la justice se soutiennent l'un l'autre, ou se soutiendront.

Niph. Etre tenu, saisi : יְּבְּתֵּבְלֵּי חַשָּאחוּ יְבְּתַבְּלֵי Prov. 5. 22, il sera pris dans les liens de son péché.

de fin. - 2º Etre fini, être terminé, être écoulé, être épuisé, être détruit : וַ תַּמּנּרִים I Rois 7. 22, et l'ouvrage des colonnes fut achevé; עַר הַמָּם Deut. 31. 24, jusqu'a leur fin, sans qu'il en manquât rien ; הַשְּׁמֶת בּהֹחָיָ קקיא Gen. 47. 18, lorsque cette année fut écoulée; יַבֶּר בְּבֶר Deut. 34. 8, lorsque les jours de pleurs furent accomplis; מַרַמּנּי מָוּנֻרָים I Sam. 16. 11, les jeunes gens ont-ils tous passé, sont-ce là tous tes enfants ? -- קם הַבֶּכֶּק בּין אל-ארני Gen. 47. 18, l'argent (ainsi que le bétail) est épuisé, tout a passé entre les mains de mon seigneur; de meme : דאם מַכְּט לְנִיֹעָ Nomb. 17. 28, serons-nous entièrement consumés, מוסהר בי כר לאר ? allons-nous tous périr Lam. 3.22, les bontés de l'Éternel ne sont point épuisées; pour מְּמָמוּ ou première pers.: c'est la grace de l'Éternel qui fait que nous n'avons pas été consumés; ער־חִוּמָר אֹרַם בְּרַרוֹ Jér. 27. 8, jusqu'à ce que je les aie consumés par sa main; ער־הום בַּל־דַוּהוֹר Deut. 2. 15, jusqu'à ce que toute cette génération eût été consumée; ער הַשָּב Jos. 8. 24, jusqu'à leur complète destruction. -3º Etre intègre, sans tache: אַז אַירָם Ps. 19.14, alors je serai intègre, sans tache, pour bing ou forme Niph.

Niph. Étre détruit : אַשִּרְעָר תַּעָּה Nomb. 14. 35, ils seront consumés dans ce désert.

Hiph. בַּחָה (fut. בַּהַי, inf. בַּהָה). 1º Finir, achever, terminer: בַּחַתְפָּך ושובר Is. 33.1, sitôt que tu auras acheve de piller; הַמֶּם הַבֶּעָר Ez. 24.10, achève (de faire cuire), fais bien cuire, la chair; יבֶן תְּבְּשׁר II Sam. 20. 18, et ils terminèrent ainsi (leurs affaires), ou arrangèrent l'affaire, en faisant la paix; Dan. 8. 23, lorsque les pécheurs auront mis le comble (à leurs crimes) (v. le même exemple מַּטֵּע , page 599); בְּוַהְשֹּׁהִי טְּכָאָרֵהְ בְּעֵּהְ בַּבָּר Ez. 22. 15, je consumerai, je ferai disparattre, ton impureté, de sorte qu'il n'y en aura plus en toi. — 2º Amasser, réunir: ורהם ארדתכם Il Rois 22.4, qu'il amasse, qu'il lève, l'argent. — 3° Réndre pur, innocent: בַּרְבָּיִף Job 22.3, si tu es innocent, intègre, exact. si tu rends ta voie innocente.

Hithp. Agir avec intégrité: יָם־אָבֶר הְמִים הְחָאָהָ Ps. 18. 26, avec l'homme pur tu agis avec intégrité.

תְּלֶנְהְה נוּ הִּמְנָהְה n. pr. d'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15.10, obéissant plus tard aux Philistins, II Chr. 28.8; קמְנֵיך Jug. 15.6, le Timnien.

וַמִּמָנִי (v. מֵּטְנִי).

(מֹמְנֵת . v. הִּמְנָיּר).

שְׁבְּיִנְיּתְ n. pr. Thimnah, concubine d'Eliphas, Gen. 36. 12.

ישׁׁמְנָתְה .v) תִּמְנְתְה.

D מְלְנֵתְ (part du soleil) n. pr. d'une ville de la tribu d'Ephraim, Jug. 2.9, appelée aussi הַּמְנֵת סָבָּת Jos. 19. 50, 24. 30.

DDD m. (rac. בְּטָשֶׁ). Action de se fondre: מְּמֵי שַׁיְּבְּלּילּ מְּשֶׁר Ps. 58.9, comme un limaçon qui se fond.

קּכֶּר m. Palmier : מְּמָר אָסָר Joel 1. 12, le palmier et le pommier; וְשַּׁרְים בָּער Exod. 15. 27, et soixante-dix palmiers.

רְּטְּיָתְ n. pr. 1° d'une ville à la frontière méridionale de la Palestine, Ez. 47. 19. — 2° Palmyre (v. à ישׁרִשׁ). — 3° Thamar, belle-fille de Juda, Gen. 38. 6. — 4° Thamar, fille de David, II Sam. 13.1. — 5° Thamar, fille d'Absalom, II Sam. 14. 27.

קלית. Palmier: אות חובית Jug. 4.5, sous un palmier; איניים מְּקְשָׁה הַשְּׁה Jér. 40.5, ils sont droits comme un palmier, ou: ils sont comme une colonne massive (v. אַרְמָרוֹת.).

תמורה f. (branche de palmier). Ornement d'architecture : מָרוּבְרִם וְחִמּלִרִים Ez. 41. 18, et מְרוּבְרִם וְחִמּלִרת I Rois 6. 29, (sculpté) de chérubins et de palmes.

תְּקְרוּקִים m. pl. (rac. בְּדֶם). Préparation, spéc. les purifications, onctions, des femmes: בְּתְרָבְיִדְן Esth. 2. 3, tout ce qu'il fallait pour leur toilette, leur

onction; וְּלְמְרִיּמֵר תַּנְיְמִירם Esth. 2. 12, et avec les préparatifs, les onctions, les parfums, de femmes; au fig.: מְתִּרוּלְ תְּרֶעְּ Prov. 20. 30, un remède pour le mal, ou pour le méchant.

I מְּקְרוּוּיִם m.pl. (rac. יְמְרוּוּיִם). Amertume: אָלְיִה זְלְּיִם בּוֹלְיִם בּוֹלְיִם בּוֹלְיִם בּוֹלְיִם בּוֹלְיִם מַּמְרוּיִים Osée 12. 15, Ephraim a irrité par des offenses amères, ou : a provoqué une indignation amère; selon d'autres : par des statues (v. II מְּמְרוּוִיִם).

II תַּמְרוּדִים m. pl. (rac. מָמָה). Poteaux. Ex. unique: אָרְ הַמְרוּדִים Jér. 31. 21, mets-toi des poteaux, ou des monceaux de pierres.

Donner, faire des dons : פּבּירִקני (ע. עָבוּרָם) Dosée 8. 10, quoiqu'ils aient donné des présents aux nations.

Pi. Louer, célébrer: שָׁשׁ רְּמִשּׁר בְּיִרְשׁרְּתְּ Jug. 5. 11, là ils louent, ils publient, la justice de l'Éternel; לְתִּמּוֹח לְבֵּית יְמְּתָּח 11. 40, pour s'entretenir avec la fille de Jephteh, pour la consoler; selon d'autres: pour la pleurer.

Hiph.: אָפְרִים הְרוֹנֵי אָחְבִים Osée 8. 9, Ephraim paye d'infames amours (v. à

אַרַעב, page 11).

י אָנָה (v. שְׁנָה (v. שְׁלָה (v. אָשָׁיָם (v. אָשָׁהָה) Enseigner, Aboth.

לְּנֵנְאָרְה (rac. אשׁ). Action de sa détacher, de s'éloigner, de quelqu'un: Nomb. 14.34, vous connaîtrez mon éloignement de vous, ou : comment je romprai mes promesses; plur.: אַנָּרְיִנְאָנִי עָלֵּרִי נְמְצָּא וֹן Job 33. 10, il cherche des motifs de haine, des raisons pour s'éloigner de moi, pour me condamner.

קנובְה (rac. בים). Fruit, produit: אָניבְר דְשׁוּבָה Jug.9.11, mon bon fruit; בְּיִל בְּיִר דְשׁוּבָה Deut. 32. 13, les fruits de la campagne.

קינון m. Extrémité; ne se trouve qu'avec אָשׁ: אָשׁה Exod.29.20, le bas de l'oreille, le lobe; selon d'autres : la partie cartilagineuse de l'oreille.

קנוקה f. (rac. נים). Assoupissement, sommeil: לְּנִקְּעָקְיּהָּ Prov. 6. 4,

(ni) d'assoupissement à tes paupières; plur.: רְיִשׁיִּם צְּיִם Prov. 6. 10, un peu d'assoupissement.

קנימים f. (rac. אים). 1° Agitation: ידְי מְּשִׁים Is. 19. 16, l'agitation de la main, la main levée; הַּשְּׁים הְּיִבְּיִים Is. 30. 32, et dans des combats tumultueux. — 2° Tournoiement, spécial. des sacrifices qu'on tournait vers différents côtés avant de les offrir sur l'autel: הַּשְּׁיִשְׁהְיִים בּיִבְּיִם Ex. 38. 24, l'or qui a été offert, consacré.

תַּבּוֹנִי m. Four (fém. Osée 7.4): בְּתַּנֵּרְר אָדָרְר Lévit. 26.26, dans un même four; plur.: בְּתַנּרְרָךְ Exod. 7.28, et dans tes fours.

תְּחָרוֹים f. pl. Consolations: יְּחְיִּהְ חַלְּחְלְּמְחַיְּכְּם Job 21. 2, et ceci sera votre consolation, c.-à-d. la seule consolation que je vous demande.

תְּלְחוֹמִים m. pl. Consolations: מוֹס בּיִרם Jér. 16. 7, la coupe de consolation; מְקְרוּבְּיִרְהַ Ps. 94. 19, les consolations qui viennent de toi.

רְּטְרָתְיּ (consolation) n. pr. m. II Rois 25. 23.

פּוּרִם, et אָרָיִם m. (pl. מְּוֹרִים, et מִיּרִם). 1° Espèce d'animal, cétacé, crocodile, baleine: ביּרָם Ez. 29.3,
le grand crocodile; בּירַם מַּרַּיִם Ez. 29.3,
Gen. 1. 21, (Dieu créa) les grands
poissons; אָר־וַמְּוֹרִים וֹנִּיִּרָם וֹנִינִּם בּיִּרַם Is. 27. 1, la
baleine qui est dans la mer. — 2° Serpent, dragon: יְרִיִּיִרְ צְׁתִיִרְ Exod. 7. 10,
(la verge) devint un serpent; בַּיְתַּיִרְ בַּיִּם Deut. 32. 33, le venin des serpents;
Deut. 32. 33, le venin des serpents;
de serpents; selon d'autres: de chacals; יְבְּיִנִּיִרְ מִיִּנִים Mal. 1. 3, aux serpents, ou aux chacals, du désert.

תֵינְית chald. Le second : תֵּינְית תְינְינָת Dan. 7. 5, une autre bête, la seconde; de là

מונינות adv. Pour la seconde fois:

עני חִירָיטים Dan. 2.7, ils répondirent pour la seconde fois.

רְּלְשְׁרָה f. 1° Nom d'un oiseau impur (cygne, chauve-souris?), Lév. 11. 18.— 2° Nom d'une bête impure (caméléon, taupe?), Lév. 11. 30.

בּילֵה Kal inusité (v. מְאַב Pi.). Niph. Etre, parattre, abominable, horrible: נְתְּצֶב וְנָאֶלָה Job 15. 16, (l'homme) l'être abominable et corrompu; נְתְּצֶב וְנָאֶלָה I Chr. 21. 6, l'ordre du roi parut abominable à Joab.

Hiph. Rendre abominable: מְלִּילָּהְיּ יְרָּשְׁרֵּבְּרְּ Ps. 14. 1, ils ont fait des actions abominables; נַיּרְשָׁב מְאֹר I Rois 21. 26, il a agi d'une manière abominable (en adorant les idoles).

יַרְעָּה (fut. יְרִתְּעָה, apoc. יַרְתָּעָה) 1° Errer, s'égarer (au propre et au figuré): וו מיש מִדְבֵּר Is. 16. 8, ils erraient dans le désert; רְחָנֵים הֹצֶה הַיָּח Gen. 37. 15, il était errant par les champs; תַלוֹא רְתְעוּ הֹרְטֵּיר רָע Prov. 14. 22, les artisans du mal ne s'égarent-ils, ne se fourvoient-ils pas? בַּחְעוֹת יְשִׂרָאֵל Ez. 44.10, lorsque Israel s'était égaré; קש מָבֶטָן Ps. 58. 4, ils sont dans l'égarement dès le sein de leur mère. Suivi de 79, מַאַדֵּרַר , מֵעַל s'écarter, se détourner de : יִּמְפְּקוּרֶרְהְ לֹא חֵעִיחָר Ps. 119. 110, je ne me suis point écarté de les préceptes; אַשָּׁר מָענּ בְּעָלַר Ez. 44. 10, qui se sont éloignes de moi ; לְמַעַן לֹאֹ־יִרְוּעוּ עוֹד מַרִּתר ישראל מאחרי Ez. 14. 11, afin que la maison d'Israel ne se détourne plus de moi; part.: הֹבֶר Ps. 95. 10, קצי־רוּחָ Is. 29. 24, ceux dont le cœur,

dont l'esprit, est égaré. — 2º Chanceler, éprouver des vertiges, être troublé: אַבַּשְּׁבֶר מְּעֵּה לָבָה Is. 28. 7, ils chancellent par l'effet des liqueurs fortes; prouve des vertiges.

Niph.: רְאָפֶּן נְאָפֶּן נִיְאָפָן Job 15.31, qu'il n'ait pas confiance dans la vanité qui l'égare, le séduit, ou : que celui qui est dans l'erreur n'ait pas, etc.; בְּיִנְּשִׁלֵּיוֹ Is. 19. 14, comme un homme ivre qui va en chancelant (מַבְּיִנִּי Job 4.

10, v. מ מחל).

Hiph. 1° Faire errer, faire égarer, séduire : אַרְאָם בְּּחָשֵׁם Job 12. 24, il les fait errer dans un désert; רְצְרָם וְּתְּאֵם וֹאָרָם בָּּחָשׁם Jér. 50. 6, leurs pasteurs les ont fait égarer; בְּיִרָם וְתִּאַבֶּם Is. 3. 12, ceux qui te dirigent te font égarer; יְרָחַבּּיִם II Chr. 33. 9, Manassé fit que Juda s'égara, le séduisit. — 2° S'égarer, se tromper : רְּעַוֹבַ הּוֹבְּחַיִּם Prov. 10.17, celui qui néglige les réprimandes s'égare; בְּּמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרִיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵּיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵיבָם בְּנִמְשׁׁיִרֵּיבָם בְּנִמְשׁׁיִרְבָּם בְּנִמְשׁׁיִרָּם בְּנִמְשׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִים בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִים בְּנִמְשׁׁיִרְם בְּנִים בְּיִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּנִים בְּיִּים בְּנִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִי

תעו ח. pr. Thoou, roi de Hamath, I Chr. 18.9; אוני II Sam. 8.9.

תבר להורה (נעד .Témoignage: לחורה וְלְּתְעּנְהָּח וֹנְאָרָ וּלּ Is. 8. 20, (il faut avoir recours) à la loi et au témoignage; מוּלְהְעָלָּאַל Ruth 4. 7, c'était là un témoignage en Israel (quand on cédait un droit).

תּצְלוּלִים m. pl. (v. פּוּלֵל.). 1° Enfants: מְיַלְּיִלִּים רְטְשְׁלוּלִים וְמַשְׁלוּלִים וְאַלוּלִים רְטְשְׁלוּרְבָם Is. 3. 4, et des enfants domineront sur eux; selon d'au-

tres: des hommes faibles ou des hommes cruels. — 2º Maux, calamités: אַבְּחֵר בְּחַצְלּוּלֵידְתָּם Is. 66.4, je choisirai leurs calamités, je prendrai plaisir à leur faire du mal.

קאָלֶקְהָּ f. (rac. בְּלֵּם). Ce qui est caché, secret : אָיאָ אִיּה אָיִג Job 28. 11, il met au jour ce qui est caché; בַּיַלְּמִה Ps. 44. 22, les secrets du cœur.

קצנוג אין. (רפני בענוג). Jouissance, plaisir, délices לאדינאנח לבסיל הַצניג : Prov. 19. 10, les délices, une vie de plaisir, d'aise, ne sied pas au sot; plur.: הַצְּינָגוֹת בְּנֵי הָאָרָם בּנֵי הַצְּינָגוֹת בְּנֵי הָאָרָם בּנֵי הַצְּינִנְּיִךְ Eccl. 2. 8, les délices des hommes, et בְּיִי הַצְּינִנְיִּךְ Mich. 1. 16, tes enfants qui étaient tes délices.

קמְהָי f. (rac. II מְשָׁבְּירִיה Esdr. 9. 5, je me relevai de nion jeûne.

קּעָנָה et אַעָנָה n. pr. d'une ville appartenant à la tribu de Manassé, Jos. 12. 21, Jug. 5. 19.

עניק Kal inusité (v. אַאָה). Pilp. Tromper: אַמְּיִמְהָאָה Gen.27.12, comme quelqu'un qui veut (le) tromper.

Hithp. Se railler: אַבּראָרים בּּוְבֵּראָרי II Chr. 36. 16, et ils se raillaient des prophètes.

רובאָעוֹתוֹ f. pl. (rac. אוֹן בְּעַבּיהוֹת Ps. 68. 36, force et puissance.

קַערוֹכָה (rac. עֶּרֵב.). Garantie, gage: בְּיֵרַ תַּחַעְרוֹכְה וו Rois 14. 14, les otages.

תַּעְקּעִים m. pl. (rac. קּבֶּע,). Raillerie: מַּבֶּשָׁת הַעַּקְעִים Jér. 10. 15, œuvre digne

de raillerie, ou : œuvre de l'illusion, de l'erreur.

קּפִּים m. (plur. הְפִּים, rac. קְּפָּקּ). Tambourin: בְּנִיּוֹר Ps. 149.3, au son du tambourin et de la harpe; הְּפָרָךְּ Ez. 28.13, tes tambourins et tes flûtes.

הַפְּאָרָת et הַפְּאָרָת f. (avec sull. הַמְאַרְהוֹ). Ornement, parure, beauté, magnificence : בּּנְדֵי חִמְאַרְהֵה Is.52.1, tes vêtements magnifiques; לָכַבוֹד וּלְחָפָאָרֶת Exod. 28. 2, pour honneur et ornement; הְּמָאֵרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם Prov. 20. 29, la force des jeunes gens est leur ornement; בְּחִפְאֶרֶת אָדָם Is. 44. 13, imitant la beauté d'un homme; לְּתִּפְאָרָה II Chr. 3. 6, pour servir d'ornement. — Honneur, gloire: אַם הְּפָאָרֶת Is. 63. 14, un nom glorieux ; יְחִפְאַרְחוֹ עֲבֹר עֵל־פָּשׁע Prov. 19. 11, c'est son honneur, sa gloire, de pardonner les fautes. — Orgueil: ותפארת ראם ערניר Is. 10. 12, l'orgueil de ses yeux altiers.

חַפּרַיִי m. Pomme, pommier: יְחָבּה יְתִר Prov. 25. 11, des pommes d'or; מָחָבּיר הַיְבֶּיר הַיִּבֶּיר הַיִּבֶּיר הַיִּבֶּיר הַיִּבֶּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְיר הַיִּבְּיר הַיִבְּיר הַיִּבְּיר הַיִבְּיר הַיִּבְּיר הַיִבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיבְּיר הַיבְּיבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיִּבְּיר הַיּבְּיר הַיבּיר הַיבּיר הַיבּיר הַיבּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיר הּיבּיר הּיבּיר הּיבּיר הַיבּיר הְיבִּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיבּייר הּיבּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּיבּיר הּיבּייר הּיבּיבּיר הּיבּי

de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville de la tribu de Juda, Jos. 15. 34. — 2° D'une ville aux confins d'Ephraïm, Jos. 16. 8. — 3° D'un homme, I Chr. 2. 43.

קפוק f. Dispersion: וּהְפּוֹיְבֶיבּם Jer. 25.34, et votre dispersion est proche; d'autres lisent: פריש וּהְפּוֹצוֹיִהִיבָּם verbe, et je vous disperserai.

רְּשִׁפִּלִּין (v. הְשִׁפִּילִין).

est cuit au four: (rac. אַפְּדּינִים m. plur. (rac. אָפָּדּינִים m. plur. (rac. אָפָּדּינִים בּינִים בּינִים

) 하다 n. pr. d'une ville dans le désert, Deut. 1. 1.

הופליה (fadeur). Extravagance, folie: לפּרוּב. Jér.23. 13, j'ai vu de l'extravagance, la folie, dans les prophètes de Samarie; יְלִּאִּיבְיִן Job 1. 22, il n'attribua rien d'injuste à Dieu, ou : il ne proféra point de blasphème contre Dieu.

קּפָלָה (rac. פָּלֵּל. Prière, supplication: בַּרְּתִּי בְּּתִי בַּרִתְּי וַפְּרָא Is. 56.7, ma maison sera appelée une maison de prière (pour tous les peuples); רְּנָפָאָת Is. 37. 4, tu lui adresseras des supplications; רְאָפָי רְמִפְּלָה Ps. 109. 4, et moi (je n'ai que) la prière, je ne fais

que prier.

רְיִּלְיִן et תְּבְּילִין (ce qui est porté pendant la prière) Les phylactères qu'on porte attachés au front et au bras gauche en faisant sa prière du matin, et qui contiennent chacun les quatre passages du Pentateuque: Exod.13.1 à 10,13; 11 à 16; Deut. 6.4 à 9, 11; 13 à 21, écrits sur parchemin (v. à riprip, page 217).

וּהְבְּלְעָת f. (rac. נְפָּלֵץ): קּהְלְצָת Jér. 49. 16, ton insolence, to présomption, ou ta folie.

(Thapsacus), ville au bord de l'Euphrate, I Rois 5. 4.

אַפֿק Battre le tambourin : אַפֿקמיה Ps. 68. 26, des jeunes filles qui jouaient du tambourin.

Po. Battre, frapper: מַּחְׁמָּהַוֹת עַלְּ-לְבְבֵּדֶּץ Nah. 2. 8, en se frappant la poitrine.

ית תְּקְיִר ה. (rac. בְּקִיר ח. Destination, fonction: תַּפְקִיק Rituel, leur destination, ou leurs fonctions.

קּבָּר Coudre: נַיִּזְמָּרוּ עֲלֵה הְאֵנָה Gen. 3.7, ils cousirent ensemble des feuilles de figuier; שַׁמַרְהִיּר Job 16. 15, j'ai cousu, attaché, un sac (sur ma peau).

Pi.: תוֹר לְמְחַפְרוֹח בְּסְחוֹת Ez. 13. 18, malheur à celles qui cousent, préparent, des coussinets (v. a תְּבֶּס, page 297).

שַּׁהַהְ (fut. שֹׁבָּהִי) 1° Saisir, tenir de

force, prendre; avec le rég. dir. ou מַתְהַפְּשֵּׁרוּ בְּבְנְדוֹ : Gen. 39. 12, elle le saisit par sa robe; ਜਹਾਨਾ Deut. 22. 28, et s'il la prend de force, s'il lui fait violence ; וָאָרָשּשׁ בִּשְׁנֵי חַלָּדוֹת Deut. 9. 17, je saisis les deux tables; שַּׁמָשׁהַ I Rois 20.18, prenez-les tout vifs (faites-les prisoniers); בָּתִּפְּם אֲתַ-דָּוִצִּיר Jos. 8. 8, quand vous aurez pris la ville; וְתַפַּשְׁהִּר שֵׁם אַלֹּדָר Prov. 30. 9, que je (ne) profane le nom de mon Dieu, que je ne le viole par un faux serment; part.: הֹמֵשׁ כְּנוֹר Gen. 4. 20, un joueur de harpe; חַרְבוֹת Ez. 38. 4, ceux qui manient l'épée, les guerriers; ית הוששי הששי Amos 2. 15, l'archer; ית הוששי הששיה אבלחמת Nomb.31.27, les combattants; Jér. 50. 16, et celui qui tient إباؤها عِبْدُ la faucille, le moissonneur; הַּמָשֵׁר מַשׁוֹם וֹתְּפֶשׁר תַחוֹרָת ; Ez. 27. 29, les rameurs Jér. 2. 8, les dépositaires de la loi.-בי Enchasser: תַּנְתַר הַנָּא מָשַנּשׁי נָתָב Hab. 2. 19, elle est enchassée dans de l'or, ou couverte d'or.

Niph. Étre saisi, être pris: מַבְּיבִּירָיִם Ez. 12. 13, il sera pris dans mon rets; וְרָנִא לֹּא נְיִנְאָרָן Nomb. 5. 13, et elle n'a pas été prise sur le fait, elle n'a pas été surprise; אַנְּמָשָׁרָּיִּהְ בַּעָהַ Ez. 21. 29, vous serez pris avec la main, vous serez captifs.

Pi.: ישְׁמָשִׁר Prov. 30. 28, l'araignée qui s'attache, ou qui file, avec ses pattes (v. d'autres explications à יידים אַרַרָיִים).

I חַלְּהְ לְּמָנִים אֶּרְיָה f., douteux: יְהֹשָּׁה לְּמָנִים אָרְיָה Job 17. 6, je suis un objet de terreur en face d'eux (v. II קּמֹּף ; selon d'autres, de קּיֹה: moi qui étais auparavant un objet de joie, un prodige (pour eux) (v. קְּיִה).

II non (toujours avec l'article) n. pr. d'un lieu dans la vallée de Hinnom, près de Jérusalem, où se célébrait le culte de Moloch, II Rois 23. 10, Jér. 7. 31.

נראן: מַאָּרְמֵזּל הָּפְּהָּה f. Bucher : הָפְּהָהּ Is. 30. 33, le bucher est préparé depuis longtemps; selon d'autres: le feu de l'enfer, ou l'enfer même.

אַנְאָיָא chald. m. plur. Magistrats , juges, ou prévôts, Dan. 3. 2.

기가 (espérance) n. pr. m. II Rois 22. 14; le même est appelé rripp, II Chr. 34. 22.

קרְּטָה f. (rac. קּרְטָה). Action de durer, de subsister: ולא־תְחְרָה לָכֶם הְּקרְּטָה Lév. 26. 37, vous ne saurez plus subsister (devant vos ennemis).

DD קְּקְלְּמֵם adj. (rac. בּיִּף pour מְּיִּקְיּמָם). Celui qui s'élève contre, adversaire: יְּבְּחְקוֹיְמֶבֶּיךְּ Ps.139.21, à cause de ceux qui s'élèvent contre toi.

* PP. Arrangement, organisation, rétablissement, Rituel.

보기가 m. (rac. ㅋㅋㅋ). Trompette, Ez. 7. 14.

שַּׁרְּהָּ n. pr. d'un endroit près de Bethléem, Jér. 6. 1, II Sam. 14. 2; le désert de Thekoa, II Chr. 20. 20.

הַשְּבְּיִר f. (rac. בְּיִּדְי, signif. de בְּיִבְיּי frour, cours, révolution: בְּילִי frapapa paixp Ps. 19.7, et le tour (du soleil) va jusqu'à leurs limites; בְּילָי הַשְּבְּיִר הַצְּיִר הַשְּבְּיִר Exod. 34. 22, à la révolution de l'année, au bout de l'année; בְּיבְיִי הַ הַשְּבִּי frapapa pair sesse) étant révolu; הושבים Aboth, le calcul des révolutions célestes, l'astronomie.

רַאָּיף chald. adj. Dur, puissant: הַאָּיף Dan. 2. 40, dur comme le fer; בַּאָר הַאָּר הַאָּר הַאָר בּאָר Dan. 3. 33,

et que ses merveilles sont puissantes.

קלן chald. Peser (hébr. לְּחָשֶּׁ). Part. pass.: לְּחָה Dan. 5. 25, pesé, thekel, second des trois mots écrits sur la muraille lors du festin de Baltassar, expliqué verset 27: בְּחָלְּהָא בְּמַאֹּוְנֵיְא tu as été pesé dans la balance.

ביבל לְחְכֹּן Étre, devenir, droit: מְּבֶּל לְחְכֹּן Eccl. 1. 15, ce qui est tortu

ne peut se redresser.

Pi. 1º Rendre droit : מֵר רֹבֶּל לְחַקּן Eccl.7.14, qui peut redresser ce qu'il a renversé? — 2º Ordonner, composer, former, הַמָּן בְּשָׁלִים חַרְבָּה Eccl.12. 9, il a mis en ordre, ou il a composé, beaucoup de paraboles.

" Rituel, il וְהַחְּקִּרן צוּרֵח הַלְּבֶנָח Rituel, il

a formé la figure de la lune.

רְשֵלֵה chald. Hoph. Etre rétabli : יְשֵלְה בּיִרְידְי הְיְקְפְנֵי Dan. 4.33, je fus rétabli dans mon royaume.

ערָע ז' Frapper; avec ביי frapper la main : בַּל־חַעַמִּים הְקעוּ־כָּם Ps. 47. 2, peuples, frappez tous des mains (en signe de joie); קּקשׁ כַּף עָלֶּיךּ Nah. 3. 19, ils battront des mains sur toi, à ton sujet; אַל־חָחָד בְּחֹקְעֵי־כָּחָ Prov. 22. 26, ne sois pas de ceux qui frappent dans la main (pour prendre un engagement, se porter garants); הַּלָּדָּ קפרה Prov. 6. 1, (si) tu t'es engagé pour un étranger; et sans יְשׁוֹנֵא : כַּלָּה prov. 11. 15, celui qui hait ceux qui frappent dans la main, qui n'aime pas se porter garant des autres. - 2º Enfoncer à force de frapper : יַחְרַקע אַר־חַיַּחַד Jug. 4. 21, elle lui enfonca le clou dans la tempe; יְאָרִדְּעָרָהוֹי פקש I Sam. 31. 10, ils clouerent son corps (au mur de Bethsan); נַיִּלְקַעָּהַן שבשני Jug. 3. 21, il lui enfonça (son épée) dans le ventre ; הָקע אָז־אָחֶלוּ Gen. 31. 25, (Jacob) avait dressé sa tente (en la fixant à terre par des pieux); וְלָבֶן חָקַע צֶּת־אֶּדְיוּ même vers., Laban dressa sa tente avec ses frères; ניחקעהוי במה סוף Exod. 10. 19, (le vent) les enfonça, les jeta, dans la mer Rouge.— 3º Sonner (d'un instrument, la trompette, etc.); avec le rég. dir. ou avec בְּ : הְבְשׁוֹפֶר I Sam. 13.3, Saul fit sonner la trompette; הַקְענּ בַּשְׁוֹפֶר 6.1, sonnez de la trompette; הְקְענּ בַּאָרָוֹי, Ez.7. 14, ils ont sonné la trompette.

Niph.: מְרֵיךְי יְתְּקֵעֵּ Job 17. 3, qui est-ce qui s'engagera pour moi en frappant dans ma main? יְמָּקֵע הְשׁוֹשָר Is. 27. 13, on sonnera d'une grande trompette.

תקע m. Le son d'un instrument : בְּחַקֵּע שׁוֹקָּר Ps. 150.3, au son des trompettes.

אָרָהְיָּהְ Etre fort, saisir, attaquer fortement: אַנְאָיָהְיִהְ Job 14.20, tu es plus fort que lui, ou: tu le tiens fortement, pour toujours; יְאָהָיִר בְּיִרְאָקוּ Eccl. 4.12, si quelqu'un vient attaquer un seul; "אַרָּהְ Aboth, être, paraître, dur, pénible.

קהף chald. Étre, devenir, fort: אֶבְלָנָא וּחְקַה קבח אָבלְנָא וּחְקַה grand et fort; אַבְּאָה וּחְבָּח Dan. 5. 20, et que son esprit s'affermit dans son arrogance.

Pa. Rendre fort : ולְּחַקְּמָא מֵּסֶר Dan. 6. 8, et de faire une défense severe.

אַרְהּיִה m. Force, puissance: מַצְיַם הּיִּהְהָּיִה m. Force, puissance: מַצְיבּיה הַּיִּבְּיּר הַּיִּבְּיּר הַּיִּבְּיּר הַיִּבְּיּר הַיִּבְּיּר הַיִּבְּיִּר בּּיִר הַיִּבְּיִר בּיִּר בּיִּבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִּבְיר בּיִבְּיר בּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְיר בְּיִּבְיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִּר בְּיִבְיר בְּיבְיר בְּיִבְּיר בְּיִּר בְּיִבְּיר בְּיִּר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִבְּיר בְּיִּר בְּיִבְּיר בְּיִיר בְּיִבְיר בְּיִבְּיר בְּיִּר בְיבְיר בּיִּבְיר בְּיִּר בְּיבּיר בּיּר בּיּבְיר בּיּיר בְּיר בְּייבְיר בּיּיר בְּיר בְּיבּיר בּייר בּיי

קְּרְיְּחָ m. chald. Force, grandeur: מְּחְכְּהְ חְּכְיִּ Dan. 4. 27, dans la grandeur de ma puissance; וְהָפְתָּא Dan. 2. 37, et la force.

לה (v. I אוֹה et II אוֹה).

תְּאָלָה n. pr. d'une ville de la tribu de Benjamin, Jos. 18. 27.

תְּרְבּוּח: Rejeton: תְּרְבּוּח. Rejeton: הַּרְבּוּח אַנְשִׁים הַשְּאִים Nomb. 32. 14, rejetons de pécheurs, engeance criminelle

יַּרְבִּיח f. (rac. נֶשֶׁדְ וְתַּרְבִּיח). Profit, usure: נֶשֶׁדְ וְתַרְבִּיח Lévit. 25. 36, intérêt et usure.

רָגַל (v. רָגַל Hiph.).

בּקרַ chald. Traduire, interpréter; part. pass.: בּקרְנָם Esdr. 4. 7, et traduite (en langue syriaque).

תְּבְּטָה f. (rac. יָרָבם). Assoupissement, profond sommeil: צַּצְּלָה הַּפָּר מְרַבְּטָּה Prov. 19. 15, la paresse produit l'assoupissement.

תְּרָהָקְה n. pr. Thirhakah, roi de l'Ethiopie, Is. 37. 9, II Rois 19. 9.

קרוֹטָה f. (rac. רוּם). 1° Don, présent, offrande, oblation : יָאִרשׁ מְרוּמוֹת Prov. 29. 4, un homme qui accepte des présents; וְיִקְחוּ־לִּי חְרוּפֶּח Exod. 25. 2, qu'on m'apporte une offrande; לְּתַרוּמָתו בילידש Exod. 36. 6, pour l'offrande du sanctuaire; אָמְדֵר חְרוּמיֹת II Sam. 1. 21, (ni) des champs de prémices, c.-à-d. produisant des fruits dignes d'être offerts au temple; יְתַרּפְּתוֹ יָדֵהְ Deut. 12. 17, (ni) l'oblation de ta main, ce que tu auras volontairement offert. — 2º Spécialement des offrandes qu'on consacrait en les élevant, sacrifice de l'élévation : בְּתִרוּמֵת וֹרֶן Nomb. 15. 20, comme l'offrande élevée de l'aire; שוֹק חַתְּרוּמָת Exod. 29. 27, l'épaule de l'offrande élevée.

ף הְרוֹמְיָה Portion prélevée, partage: הְרִּיְהָה בְּרָה בְּרִיבְּיָה Ez. 48. 12, ils auront une portion ainsi levée.

קרוּפְה (rac. רָפָא ou הַּדְּלָּה.). Remède: דְּנָכְּהוּ לִּתְרוּפְּה Ez 47. 12, et ses feuilles serviront de remède, pour guérir. Is. 44. 14.

Nomb. 33. 27. — 2° Therah, père d'Abraham, Gen. 11. 24.

חַקְּבְּרָה n. pr. m. I Chr. 2. 48.

קְרֵין (const. מְּרָבֵּין, fém. בְּרְבֵּין. Deux, deuxième : שְׁיֵה בִּרְבֵּין Esdr. 4. 24, la deuxième année (du règne de Darius).

Jug. 9. 31, par ruse; selon d'autres, n. pr. d'un endroit: à Tharmah.

לְשׁוֹן הַרְּמִית f. Tromperie, mensonge: Soph. 3. 13, une langue trompeuse; שֶׁקֶר הַּרְמִיתָם Ps. 119.118, leur tromperie est vaine, ou : leur pensée est mensongère; שַׁבָּר בָּוֹיִם Jér. 23. 26, la tromperie de leur cœur.

קלה m. Mat, perche: לַצְשׁהוֹרו מּלֶן Ez. 27. 5, pour faire un mat; מַהֹּרֶן עֵלִּררֹאִשׁ Is. 30. 47, comme une perche au sommet d'une montagne.

בְּלְתְיב chald. m. Ouverture, porte: מְלְהֵיב אֲתּוּךְ Dan. 3. 26, à l'ouverture, l'entrée, de la fournaise; יְרָנִבְאל מְּחָרַע Dan. 2. 49, et Daniel était à la porte, c.-à-d. à la cour, du roi.

עְרָעֵיָא chald. Portier; plur.: הֶּרֶעֵיָא Esdr. 7. 24, les gardiens des portes.

קיבעלה (rac. בְּדֵלְתּה). Etourdissement: בֵּדְן תֵּרְצֵלֶּה Ps. 60. 5, un vin d'étour-dissement.

יקרְעָרִיי nom patronymique, I Chr.

pénates : לְּמְנֵה אָר־נַוְמְרָמִים Gen. 31.34, (Rachel) prit les theraphim, les idoles.

קרְנְּחָר (agréable) n. pr. 1° D'une ville principale du royaume d'Israel, I Rois 14. 17, II Rois 15. 14, Cant. 6. 4. — 2° D'une des filles de Zelaphad, Nomb. 27. 1.

ירָשׁ n. pr. m. Esth. 2. 21.

Gen. 10. 4. — 2º Nom d'une ville considérable, Ps. 72. 10, Is. 23. 1. — 3° Tarsis, un prince en Perse, Esth.

1. 14. — 4° Une des pierres qui ornaient le pectoral du grand prêtre, béryl, chrysolithe? Exod. 28. 20.

אַרְשָׁרָא Titre qu'on donnait au gouverneur persan de la Judée, toujours avec l'art., Esdr. 2. 63, Néh. 8. 9.

תְּחָהָן n. pr. Tharthan, général assyrien, II Rois 18. 17, Jos. 20. 1.

P한기면 n. pr. d'une idole adorée des Avéens, II Rois 17. 31.

רמה. Objet déposé, confié: בְּחְשׁוּכֶּה Lév. 5. 21, pour une chose placée entre ses mains, un dépôt d'argent ou un prêt.

ישְׁבְּי adj. de Thisbi, le prophète Elie, le Thisbite, I Rois 17. 1.

* הַּשְׁבְּחוֹת f. pl. Louanges, Rituel.

רְשִׁבֵּץ (rac. נְשֵׁבֵץ) Étoffe de lin à réseaux : רְבִּילְיִי תַּשְׁבֵּץ Exod. 28. 4, tunique de lin brodée.

ק הְשׁוּבְה ק. (rac. לשוּבְה קישׁוּבְה הַיְשְׁוּבְה הַיְשְׁוּבְה הַיְשִׁיבְּח זַיִּשְׁוּבְה הַשְּׁבְּה בְּאִישֵׁי זוֹ Sam. 11. 1, au retour de l'année, un an après. — 2º Réponse: בְּיִבְּי בְּאִישֵׁי אֲיִל Job 34.36, pour les réponses (faites ou à faire) aux gens iniques, impies. — 3º Conversion, repentir: מְּלֵשִׁי הִיְשִּׁיבְּת Rituel, par une parfaite conversion.

אפּגיעה (rac. יסי ou ישישי). Secours, salut, victoire: אריים אינים איני

קאליקה f. (rac. אישור). Désir, amour : וְאֶל־אִישׁהְ הְשׁוּקְתַהְ קאליאִישׁהְ הְשׁוּקְתַהְ Gen. 3. 16, les désirs seront (tournés) vers ton mari. קשורה f. (rac. שור. Présent, don : איניה אַר־לְּחָבִרא I Sam. 9. 7, je n'ai point de présent a apporter.

תְּשִׁינֵעי nombre ordinal (f. הְשִׁינֵעי Nomb. Le, la neuvième : אַרָּמְשִׁינִעי Nomb. 7. 60, au neuvième jour.

הְשְׁחְרָת f. La jeunesse, Aboth.

 λ ត្តាប៉ f. (const. ភគ្គម៉; m. កង់តំ្គម៉; const.

אפּשָּה). Neuf: בּיִשְּׁשָה Lév. 23.32, le neuvième jour du mois; הְשָׁפָּים Gen. 5. 9, quatre-vingt-dix.

* ישׁרֵי Nom du septième mois de l'année lunaire, septembre-octobre.

• ਆਉਨ੍ਹਾ Devenir faible, être affaibli, Rituel.

ים חוף ח. pr. m. Esdr. 5. 3.

SUPPLÉMENT

CONTENANT

LES NOMS PROPRES MENTIONNÉS DANS LE TRAITÉ D'ABOTH

PAR M. S. ULMANN, GRAND RABBIN DU CONSISTOIRE CENTRAL

X

Abba Saul, docteur, dont le nom est souvent cité dans la Mischna; il florissait dans la seconde moitié du premier siècle de l'ère vulgaire.

תְּיִלְיִלְיּאַ Abtalion, célèbre docteur qui florissait vers l'an 50-34 avant l'ère vulgaire. Il avait le titre de Ab-Beth-Din (אָבּיק בְּיִרוּ בְּיִרּ בְּיִרוּ בְּיִרּ בְּיִרּ בְּיִרּ בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִר בְּיִר בְּיִר בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִי בְּיִיי בְּייִי בְּייִי בְּיִיי בְייי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייִי בְּייי בְּייִי בְּייִיי בְּייִיי בְּייי בְּייִיי בְּייי בְּיי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּייי בְּיי בְּיי

רבי אַליעור בּן־הוֹרְקנוֹם Rabbi Eliézer. fils d'Hyrcan, surnommé le Grand, disciple de Rabban Iohanan ben Zaccaī, qui, pour caractériser le mérite de cet élève, l'appela « une citerne bien cimentée dont pas une goutte ne se perd». Fils d'un riche cultivateur, Éliézer quitta la charrue à l'âge de vingt-deux ans, et se rendit à Jérusalem pour profiter des leçons de Ben Zaccai. Pour obéir à sa vocation, il eut à vaincre l'opposition de son père et à supporter les plus dures privations. Un jour son père se rendit à Jérusalem dans l'intention de le déshériter; mais, témoin de la gloire du jeune docteur, et ému du succès qu'il venait d'obtenir en parlant dans une assemblée où assis-

taient les plus hauts personnages de Jérusalem, le vieux Hyrcan, au lieu de déshériter son fils, lui fit donation de tous ses biens, à l'exclusion de aes autres enfants. Mais, désintéressé autant qu'instruit, Eliézer refusa et n'accepta dans l'opulente succession de son père qu'une part égale à celle qui revenait à chacun de ses frères. Il épousa Emma-Salem, fille de Rabban Siméon II, le martyr, et sœur de Rabban Gamaliel II de Jamnia. R. Éliézer appartenait à l'école de Schamaï, et sa grande érudition lui fit donner le nom de Sinaï. D'une vie austère et d'un caractère inflexible, il fut, à la suite d'une mémorable discussion, l'objet d'un anathème, et il se retira à Lydda. Il ne cessa néanmoins de jouir de la plus haute considération. Le célèbre R. Akiba fut un de ses disciples. Tombé malade à Césarée, il cut la visite de ses collègues; et il mourut un vendredi soir. A sa dernière heure, il se plaignit de ce qu'on avait négligé de profiter de sa vaste science. Ses collègues et amis, après lui avoir adressé des paroles affectueuses, lui soumirent une question dogmatique concernant les lois de pureté. Il répondit par le mot « pur » et rendit l'âme. Il fut transporté de Césarée à Lydda, où il fut enterré. On lui attribue le livre connu sous le

nom de Pirké R. Éliéser (Chapitres de R. Éliézer).

fils de Jacob, appartient à la classe des docteurs formés à l'école de R. Akiba. Né avant la conquête de Jérusalem par les Romains, il a atteint un âge très avancé. Il s'est particulièrement occupé des questions qui concernent le plan et la description du temple, et les mesures qui y étaient employées pour les cérémonies saintes. Il est l'auteur du traité de Middoth. « Les doctrines enseignées par R. Éliézer ben-Jacob, dit le Talmud, sont peu nombreuses, mais pures. »

בּרְאַבוּיָה Elischa, fils d'Abouya, né peu avant la conquête de Jérusalem, fut un des quatre docteurs qui, ayant voulu sonder les mystères de la Création et de la Providence, ont subi de diverses manières l'influence de ces dangereuses recherches. « Quatre, dit le Talmud, sont entrés dans le jardin (מַּרְדֵּט), Ben-Azaï, Ben-Soma, Aher, c'est-à dire Elischa ben-Abouya, et Akiba; le premier a contemplé et en est mort, le second a contemplé et en a perdu la raison, le troisième a détruit les plantes délicates, le quatrième y est entré et en est sorti sain et sauf. » Ne pouvant s'expliquer l'existence du mal, Elischa admit le dualisme, nia la vie future et refusa de croire aux peines et aux récompenses. Il fut désigné sous le nom de Aher אָהֵר (l'autre), nom qu'il dut i une circonstance particulière, et par lequel on avait coutume d'ailleurs de désigner une personne ou une chose dont on ne pouvait prononcer sans répugnance le vrai nom. Il a vécu à Tibériade dans le temps où son disciple R. Méir y tenait école.

רְבִּי אֶּלְעָוֶר אִישׁ בַּרְחּוֹחָא Rabbi Elazar de Barthotha, collègue de R. Akiba, et connu par son austère piété et sa grande charité.

תְּכִי אָּלְעוֹר הִסְמָא Rabbi Elazar Hisma,

c'est-à-dire le fort ou le parfait (v. Midrasch Rabba, Lévit., chap. 23, § 4), fut disciple de R. Akiba, et renommé par des connaissances en mathémathiques et en astronomie. Il vécut dans une extrême pauvreté, ainsi que son ami R. Iohanan ben-Godgoda. Un jour le patriarche Gamaliel II, sur une recommandation de R. Josua ben-Hanania, appela ces deux savants à de hautes fonctions lucratives, qu'ils refuserent d'abord, et qu'ils ne finirent par accepter que lorsque le patriarche, admirant leur désintéressement, leur dit: « Ce n'est pas une dignité que je vous confère, c'est une servitude que je vous impose. »

תבי אָלְעָרְ הַמּוֹדְעִי Rabbi Elazar Hamodaī, ou de Modin, fut disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī et contemporain de R. Gamaliel II. Il fut un des grands Darschanim (interprètes des textes sacrés) de son temps. Enfermé dans Bithar pendant le siége de cette ville par l'armée d'Adrien, ce pieux docteur fut tué par Bar-Cocheba sur une dénonciation calomnieuse d'entretenir des relations avec les Romains.

רַבִּי אָלְעָוָר בָּּרְעַוּרְיָה Rabbi Élazar, fils d'Asaria, d'une famille sacerdotale dont la généalogie remonte jusqu'à Ezra. Il fut nommé chef de l'académie en remplacement de R. Gamaliel II. déposé par suite d'une offense faite à R. Josua ben-Hanania. R. Elazar était fort riche. Il favorisa les études, et fit prévaloir ce principe : « Que tout homme cherche à s'instruire dans la loi divine, même si ce n'est pas dans une vue de piété: car, en commençant par faire ce qui est bien, n'importe pour quel motif, on finit tot ou tard par le pratiquer dans le dessein de plaire à Dieu. » L'application de ce principe eut pour résultat un accroissement considérable d'auditeurs à l'académie, tandis que R. Gamaliel avait fait interdire l'entrée du Beth-Hamidrasch (école) à toute personne qui ne fût pas

Rabbi Élazar, fils d'Arach, fut un des disciples les plus distingués de R. Iohanan ben-Zaccaï, qui, pour caractériser son mérite, le compare à une source de plus en plus abondante et à un torrent qui va toujours en grossissant. Pendant que ses collègues enseignaient à Jamnia, R. Élazar s'est retiré à Emmaüs pour jouir de l'air pur et des eaux de ce lieu de délices. Sa retraite a été préjudiciable à sa science et à son influence.

רְבְּי אֶלְעוֹר רַקּבּר Rabbi Elazar Hakkappar, appelé aussi זָּתר רַשִּפָּר fils de Kappar (Talm. de Jérus., Schebiith, ch. 6, § 1), appartient à la dernière génération des Thanaïm; il était contemporain de R. Iehuda le Naci, à qui il a survécu.

de Schamua, de la race sacerdotale, surnommé le meilleur des sages. Il était collègue de R. Méir, de R. Iehuda ben-Elaï, sous le patriarchat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II. Son école a été fréquentée par de nombreux disciples, parmi lesquels se trouva R. Iehuda le Naci, auteur de la Mischna. R. Elazar subit dans un âge très avancé la mort du martyre, et fut, dit-on, la dernière des dix victimes tombées sous le glaive romain.

Antigone de Socho, successeur de Siméon le Juste. C'est à son époque que remonte l'origine de la secte des Zaducéens, dont les fondateurs étaient deux disciples d'Antigone, appelés Zadoc et Baïéthus.

Ben Bag-Bag; le nom de ce docteur est Iohanan ben Bag-Bag. Il était renommé par son érudition, et florissait vers les dernières années du second temple de Jérusalem.

Ben Hé-Hé était contemporain de Hillel, et peut-être un de ses disciples.

אָרְ־וֹיְמָא Ben Soma (v. קּרְ־וֹיִמָא). שַּׁמְשׁוֹן בָּן־מַנְאָר Ben Asaï (v. מָּמָשׁוֹן בָּן־עָּנָאִי).

1

רַבְּן בַּקְלִיאֵל Rabban Gamaliel I l'Ancien, petit-fils de Hillel, succéda dans la dignité de Naci (עַבְּקְלִיוּן, à son père Siméon, et fut le premier à prendre le titre de Rabban, que portèrent après lui ses descendants et successeurs jusqu'à Gamaliel III, fils de

R. Iehuda le Naci. Il eut de fréquents rapports avec les généraux et les membres du gouvernement romain. Le culte et la jurisprudence lui doivent plusieurs règlements. Ce fut sous sa présidence que Samuel, surnommé le Petit ou le Jeune, composa la formule

de prière contre les apostats et les traîtres, formule qui fut reçue et conservée dans la liturgie. Selon plusieurs chroniqueurs, R. Gamaliel mourut dix-huit ans avant la destruction de Jérusalem par les Romains. « Avec lui, dit la Mischna, se sont éteintes la gloire de la Thora, la pureté et l'austérité de la vie religieuse. » (Sota, ch.9, 15.)

רְבְּן בְּקְלְיֵאֵל Rabban Gamaliel III, fils de R. Iehuda le Naci, remplaça son père dans la dignité patriarcale.

Il florissait au commencement du III siècle de l'ère vulgaire, et fut un des derniers ThanaIm (auteurs de la Mischna). Comme son père, il était renommé pour sa vie austère et pieuse, et distingué par son caractère noble et modeste. Outre cette maxime: «Il est beau d'allier le travail à l'étude de la loi », le Talmud rapporte de lui une autre non moins belle et caractéristique: « Celui, dit-il, qui exerce la miséricorde envers les hommes gagne la miséricorde du ciel. »

7

רבי דוֹטָא בְּדְתְרְכִּינִם Rabbi Dosa, fils de Horkinas ou d'Hyrcan, était contemporain de R. Gamaliel II de Jamnia, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il jouissait d'une grande autorité parmi les docteurs de son époque. Privé de la vue à cause de son grand âge, il cessa de se rendre à l'académie; mais il reçut de temps en temps dans sa re-

traite la visite de ses collègues, qui venaient profiter de son expérience et demander son avis sur des questions de doctrine.

רבי דוֹסְהְאי כֵּר וַנְאי fils de (R.) Ianaī, était disciple de R. Méir, et florissait au П' siècle de l'ère vulgaire.

7

Hillel l'Ancien, né en Babylonie vers l'an 75 avant l'ère vulgaire, était par le côté maternel de la race de David. Il vint à Jérusalem, où il suivit les leçons de Schemaya et d'Abtalion, chefs du Synhédrin. Vivant d'abord dans une extrême pauvreté, il dut ensuite à son mérite et à sa naissance d'être élevé à la dignité de Naci. Modeste, tolérant, d'une patience à toute épreuve, d'une incomparable douceur devenue proverbiale, cet homme supérieur dut à son beau caractère autant qu'à sa vaste science la popularité dont il était entouré et l'illustration attachée à son nom. Recherché des grands et des petits, il savait se mettre à la portée de tout le monde, et

plusieurs païens, gagnés par l'aménité de son caractère et l'élévation de ses principes, se convertirent au judaïsme. Il introduisit plusieurs règlements dans le culte et dans la jurisprudence, enseigna la méthode d'interprétation des textes sacrés (connue sous le nom de Six middoth, et portée à treize par R. Ismail), fonda une école célèbre qui s'est maintenue longtemps après lui, et commença par mettre en ordre la Mischna, qu'il divisa en six sections (ouvrage dont la rédaction définitive a été achevée par un de ses descendants, R. Iehuda le Naci). Hillel fut appelé, comme Ezra, le restaurateur de la loi. Il mourut à l'âge de cent vingt ans.

П

רַבֶּי חֲלַפְּהָא בֶּן־דּוֹסָא אִישׁ כְּפֵּר חֲנַנְיָה Rabbi Halaphta, fils de Dosa de Caphar-Hanania (en Galilée), fut un des disciples de R. Méir, et vécutau II° siècle de l'ère vulgaire.

Rabbi Hanina, fils de Dosa, né avant la destruction du second temple, était contemporain et disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il vécut dans une grande pauvreté, et fut renommé par sa pieté. On cite de lui plusieurs faits miraculeux. Dans les conjonctures difficiles on s'adressait à lui pour obtenir par son intercession la faveur du ciel. Il exerçait aussi la médecine.

Rabbi Hanina ou Hanania, sous-chef des prêtres, né pendant l'existence du second temple, était collègue de R. Iohanan ben-Zaccaī. Il fut un des dix martyrs ou docteurs condamnés à mort par le gouvernement romain

תבי הוניה בותרייות ou תוניה בותרייות Aabbi Hanina ou Hanania, fils de Théradion, était contemporain de R. Akiba, et habitait le village de Siccanin (en Galilée). Il florissait sous le règne d'Adrien. Ayant bravé la défense faite par les Romains d'enseigner la loi, il fut arrêté et condamné à être brûlé vif avec un rouleau de la loi. Il fut un des

dix martyrs. Sa femme fut condamnée à mort pour n'avoir pas empêché son mari de se livrer aux études sacrées; sa fille fut enfermée dans une maison de prostitution, et délivrée par R. Méir, qui avait épousé la sœur, la savante Berouria.

רַבִּי חֲנִינָא ou רַבִּי חֲנִינָא בּּן־חֲבִינָאי Rabbi Hanina ou Hanania, fils de Hakinaï, florissait au 11° siècle de l'ère vulgaire. Marié, il quitta sa femme et une fille en bas âge pour aller entendre les lecons de R. Akıba, qui enseignait à Beni-Berak, et ne revint dans sa famille qu'au bout de treize ans. Il était un des quatre docteurs nommés les sages de Jamnia חבמר יבנח (ses collègues étaient Ben-Asai, Ben-Soma et R. Elazar ben-Mathia), et un des cinq disciples ou jeunes docteurs désignés sous le nom de הַנֶּירָן לָּפְנֵר חֲכָמִים, et qui, étant trop jeunes pour être promus au grade de Rabbi, soutenaient la controverse devant les mattres. (Les cinq docteurs furent: Ben-Asaï, Ben-Soma, Siméon le Thimnite, Hanan et Hanina ben-Hakinaï.) (Voy. Synhédrin, fol. 17 verso.)

תְּבֶּי ְתַנְיָא בְּדְעַקְשְיָא I Rabbi Hanania, fils d'Akaschia. L'époque à laquelle ce docteur a vécu n'est pas connue. Il paraît appartenir à l'école de R. Akiba.

0

ובי מות Rabbi Tarphon ou Tryphon, prêtre, a rempli des fonctions sacerdotales au temple de Jérusalem. Après la destruction du temple, il habitait Jamnia et Lydda. Il était collègue de R. Josua, de R. Gamaliel II, de R. Ismaïl, de R. Élazar ben-Asaria,

de R. Akiba, qu'il affectionnait particulièrement et dont il était très vénéré. Il se trouva à Jamnia dans la réunion qui déposa R. Gamaliel et nomma à sa place R. Élazar ben-Asaria. Malgré son immense fortune, R. Tarphon mena une vie austère, et se distingua par son respect filial poussé jusqu'à sa dernière limite envers sa mère. Dans des années de disette, il mit ses trésors à la disposition de R. Akiba, qui en profita pour nourrir les pauvres. Ses grandes qualités et ses connaissances variées lui firent donner le nom de Père et maître de tout Israel. Partageant les sentiments de R. Akiba, il dit: "Si j'avais fait partie d'un tribunal, jamais la peine de mort n'eût été prononcée » (v. בְּנִי אֶלְצֵוֶר בֶּן־בָּיֵוֹרָיָה).

7

a succédé à Josua ben Perachia, et florissait un siècle avant l'ère vulgaire. Il eut pour collègue Siméon, fils de Schatah, et fut, selon les uns, Naci (patriarche, primat), selon les autres, Ab-Beth-Din (vice-président). Il jouissait d'une haute renommée de piété. Ayant une fois condamné par erreur un faux témoin, il renonça pour toute sa vie à prononcer des arrêts judiciaires sans les soumettre d'avance à son collègue Siméon ben-Schatah (v.

אָרְהַתְּקְאָ Iehuda, fils de Théma, était contemporain de R. Akiba, et, selon quelques-uns, le dernier des dix martyrs. Selon Abravanel, c'est le même que R Iehuda ben-Dama.

רבי יְהוּדָה Rabbi Iehuda, l'un des Thanaim dont les noms se trouvent le plus fréquemment mentionnés dans la Mischna. Il était fils de R. Elaï (אַלְצָאֵר), disciple de R. Tarphon, de R. Akiba, de R. José le Galiléen, de R. Elazar ben-Asaria, collègue de R. Méir, de R. José, de R. Siméon, et florissait comme ces derniers au II° siècle. Son père Elas était disciple de R. Eliézer le Grand. R. Iehuda fut compris dans la promotion faite par R. Ichuda ben-Baba, à qui cet acte a coûté la vie sous le règne d'Adrien (v. רַבִּד רּוֹפֶר). D'une pénétration moins vive et moins prompte que R. Méir, R. Iehuda apporta dans la controverse les lumières d'un esprit calme et réfléchi, ce qui lui valut le titre de Sage quand il le veut הָבָים לִּכְיָשׁיִּרְצָח,

et l'avantage de voir ses décisions adoptées comme règles de pratique lorsqu'elles se trouvaient en opposition avec celles de R. Méir. Il avait la direction religieuse de la maison du Naci (מוֹרַיְנָא דְבֵר נְשִׂיאָת). Il forma un grand nombre de disciples, et fut l'un des mattres de R. Iehuda le Naci, rédacteur de la Mischna. Il est lui-même l'auteur des textes anonymes du Siphra (commentaire du Lévitique). Parlant des dissicultés d'une bonne traduction et de la nécessité de se tenir à l'interprétation traditionnelle, il dit: « Celui qui traduit un texte biblique littéralement est (souvent) menteur, et celui qui y ajoute commet (souvent) un blasphème. » (Kidouschin, fol. 49 R.) Appréciant favorablement certains actes du gouvernement romain, il en reçut des faveurs et le droit de parler le premier dans les assemblées, ce qui lui fit donner le titre de ראש הַמְּרַבְּרִים (le premier orateur). Il usa de ce privilége à Ouscha, où il siégea à la tête du Synhédrin. Il vécut pauvre, se contenta de peu, et fit prendre cette même habitude à ses disciples. Sa vie sobre et d'une extrême régularité donna à sa figure un air de santé et de bien-être qui trompa ceux qui ne le connaissaient pas sur sa profession et sur sa manière de vivre. Il eut coutume de dire: « Économisez sur vos dépenses de nourriture et dépensez d'autant plus pour être bien logé. » Recommandant vivement le travail, et voulant à la

façon des anciens frapper les esprits par un acte symbolique, il portait luimême sur son épaule, en se rendant chaque matin à son académie, l'objet qui devait lui servir de siège, en disant: Le travail est une belle chose, il honore ceux qui l'exercent. » Ce fut lui aussi qui prononça cette parole sévère contre ceux qui négligent l'éducation professionnelle de leurs enfants: « Celui qui, dit-il, n'enseigne pas de profession utile a son fils, est comme s'il l'élevait pour la vie des brigands. » R. Iehuda mourut dans un âge avancé, mais il eut la douleur de survivre à plusieurs de ses fils.

Rabbi Iehuda Hanaci רַבִּי יְהוֹדָה הַנְּשִׂיא (prince, patriarche, chef), appelé aussi Notre maître le saint שוֹים, ou bien בבי Rabbi sans autre adjonction, était fils de R. Siméon III et descendant à la sixième génération de Hillel. Né vers l'époque de la mort de R. Akiba, Rabbi florissait dans la seconde moitié du II siècle de l'ère vulgaire. Ses principaux mattres furent R. Siméon ben-Iochai, R. Elazar ben-Schamua, R. Méir et R. Iehuda ben-Elaï. Il est renommé tout à la fois par sa piété, par son humilité, par son grand savoir et par son immense fortune. « Depuis Moise, dit le Talmud, jusqu'à Rabbi, on n'a pas vu réunies à un si haut degré, dans une seule et même personne, la Thora et les grandeurs (le talent et l'autorité). » Très sobre pour sa personne, il tenait une maison princière et une table somptueuse. Intimement lié avec un des empereurs romains de la famille des Antonins, il employa son crédit en faveur de sa nation. Dans une année de disette, il ouvrit ses greniers et en fit distribuer les provisions aux pauvres. Il eut un grand nombre de disciples à l'entretien desquels il pourvut de ses propres deniers. Profitant des avantages de sa naissance et de sa haute position, il encouragea l'étude de la loi, et rédigea,

de concert avec les sages de son époque, le code de la Mischna, ouvrage qui fut terminé en 218. Il défendit d'enseigner dans les places publiques. Par une autre ordonnance, il rétablit la promotion dite Semikha סמיכה. règle par laquelle il était défendu de rendre des décisions doctrinales et de prononcer des jugements à quiconque ne tenait pas ce droit du Naci ou de l'autorité religieuse constituée. Son séjour habituel était à Beth-Schearim ביה שׁנֵים. Tombé malade, il se fit transporter à Sepphoris (יָּבּשּוֹיְרִיי), où il mourut, selon les chroniqueurs, à l'age de cent ans.

rachia, succéda dans la dignité de Naci à José ben-loëzer. Il paraît avoir vécu vers le milieu du second siècle avant l'ère vulgaire, sous les Asmonéens, peut être sous Jean Hyrcan. Pour échapper à une proscription ordonnée contre les docteurs pharisiens, Josua se réfugia à Alexandrie, en Egypte; il en fut rappelé plus tard par l'intercession de Siméon ben-Schatah, beaufrère d'Alexandre Jannée. Ce même fait est attribué avec plus de vraisemblance à Iehuda ben-Tabbaī.

תבי יהושע בודתנניה Rabbi Josua, fils de Hanania, lévite, de la division des chanteurs (choristes), était un des principaux disciples de R. Iohanan ben-Zuccai et l'un des docteurs qui ont le plus contribué au développement de la science sacrée. Il se trouvait souvent à la cour de l'empereur Trajan, et il avait obtenu de ce prince la permission de reconstruire le temple à Jérusalem. Comme cette permission fut plus tard retirée, R. Josua employa son influence pour calmer le peuple. qui, irrité de ce contre-ordre, fut sur le point de se soulever. A ses grandes connaissances en métaphysique, en science naturelle et en astronomie, il joignit un caractère aimable et un esprit sage, libéral et tolérant. C'est

lui qui a transmis le dogme que les justes de toutes les nations ont part au salut éternel. Il eut souvent des controverses à soutenir contre des savants grecs et romains. Il fit deux fois le voyage à Rome avec ses collègues pour obtenir la révocation d'édits sévères rendus contre la religion juive. Le Talmud raconte que, dans une conversation que R. Josua eut avec la fille de l'empereur Trajan, la princesse, frappée de la laideur physique du docteur juif, mais pleine d'admiration pour ses talents, lui dit en plaisantant: « Comment tant de belles connaissances se trouvent-elles dans un corps si disgracieux? — Ton père, répondit le docteur, ne conserve-t-il pas ses vins les plus exquis dans des barils d'argile? S'il les mettait dans des tonneaux d'or, ils se gâteraient bien vite. » Il habitait Pekifn, non loin de Jamnia, et fut nommé vice-président du Synhédrin (אַב מַּרה הַּדֹּרן). Ce fut sous sa direction et sous celle de son collègue R. Eliézer ben-Hyrcan que le prosélyte Onkelos a publié la traduction chaldaïque du Pentateuque. Sans aucune fortune, il exerça pour vivre la profession de forgeron, ou, selon d'autres, de fabricant d'aiguilles. A la suite de sa célèbre discussion avec le Naci R. Gamaliel II, ce dernier fut déposé, puis rétabli à la demande même de R. Josua (עַרָּבָּר אֶּלְכָּזֶר בֶּן־עֲזַרְרָּת). Il survécut à R. Gamaliel et mourut avant la guerre de Bithar. Partout dans la Mischna où le nom de R. Josua est rapporté sans autre addition, c'est de R. Josua ben-Hanania qu'il est question.

רבי יה'שע ברביי Rabbi Josua, fils de Lévi, un des derniers Thanaïm et l'un des premiers Amoraïm (docteurs qui ont succédé aux Thanaïm et qui ont commenté la Mischna), florissait dans la première moitié du III siècle. Il habitait le midi de la Palestine. On le trouve aussi à Lydda. Il était re-

nommé par sa piété et par sa science, et il était très versé dans l'étude de la Hagada (interprétation morale de la Bible). Son père Lévi était un disciple de Rabbi Iehuda le Naci.

רבי יוֹתְלֶן רַסּלְּרְלֶּר Rabbi Iohanan Hasandalor, né à Alexandrie, en Égypte, était disciple de R. Akiba et collègue de R. Iehuda ben-Elaī, de R. Méir, etc. Le nom de Sandalor indique, selon les uns, le métier de faire des sandales; selon les autres, celui de percer les perles.

רְבִּי יּוֹדְנָן בֶּרְבַּג בַּג Rabbi Iohanan , fils de Bag-Bag (v. בַּרבַּג בַּג).

רבי יוְדְנוֹ בּוֹ־בְּרוֹּקְא Rabbi Iohanan, fils de Beroka, fut l'ami de R. Élazar Hisma et contemporain de R. Gamaliel II, de R. Josua, etc.

רבי יוֹתָנֶן בֶּן־וַבָּאי Rabbi Iohanan, fils de Zaccai, né, suivant plusieurs chroniqueurs, en 47 avant l'ère vulgaire, de la race pontificale, fut un des plus illustres disciples de Hillel. Partisan de la paix, il se rendit pendant le siége de Jérusalem auprès de Vespasien et obtint de lui la permission d'établir une école à Jamnia, qui devint le siége du Synhédrin. En fondant cette institution, le célèbre docteur assura l'avenir du judaïsme, et sauva du milieu des ruines fumantes de Jérusalem et du temple le trésor le plus précieux de la nation juive, sa doctrine et sa législation, dont l'étude est devenue si florissante à l'école de Jamnia et sous les maîtres illustres qui en sont sortis. R. Iohanan lui-même a eu pendant un certain temps son école à Beror-Hail, non loin de Jérusalem. Versé dans toutes les connaissances cultivées à son époque, pieux, tolérant, prévenant envers tout le monde, en un mot, marchant dans les traces de son maître Hillel, R. Iohanan ben-Zaccai acquit une grande autorité, et fit plusieurs règlements concernant le culte. Ami de Vespasien, qui le recommanda à Titus, il put, grâce à cette protection, sauver de la mort R. Gamaliel II, dont le père R. Siméon II périt martyr, et transmettre à ce descendant de Hillel la dignité de Naci, après avoir exercé lui-même pendant quelque temps cette haute fonction. Il soutenait souvent des controverses contre les Zaducéens. Il mourut peu d'années après la prise de Jérusalem, à l'âge de cent vingt ans et en 73 de l'ère vulgaire, suivant les chroniqueurs déjà cités. Depuis sa mort, dit la Mischna, la sagesse a perdu sa splendeur.

רְיִי יוֹנְאָן Rabbi Ionathan. Ce nom appartient à plusieurs Tanaim. Celui dont il est question (Aboth, chap. 4, § 9) paraît être R. Ionathan ben-Joseph, disciple de R. Ismael et contemporain de Ben-Asai.

וֹמֵי בָּרִילְּמֵי אָלִיע אָרָרָה Iosé, fils de Ioézer de Zeréda, prêtre, 'était, avec son collègue Iosé ben-Iohanan, continuateur de la tradition après Antigone de Socho. Il fut Naci, et florissait au II° siècle de l'ère vulgaire. On lui doit plusieurs règlements ou décisions doctrinales. Sa vie pieuse ne trouva point d'imitateurs dans ses fils, qu'il déshérita à cause de leur conduite irréligieuse. Il mourut dans un âge avancé, victime des persécutions des Syriens pendant l'invasion de Bacchide, général de Démétrius Soter, vers l'an 161 avant l'ère vulgaire.

וֹמֵי בְּרִיוֹחָנָן אִישׁ יְרִישְׁכִּח Iosé, fils de Iohanan de Jérusalem, collègue de Iosé ben-Ioézer et vice-président du Synhédrin (אָב בֵּרוֹז בִּין). Ces deux collègues furent les premiers de cette série de docteurs qui, se succédant deux à deux jusqu'à Hillel et Schamaï, et désignés aous le nom de Sougoth (מַב מַרוֹם duumvirs), formaient la présidence du Synhédrin, l'un avec le titre de Naci (מַבְּרַה בִּרוֹם) et l'autre avec celui de Père ou chef du tribunal (מַבְּרַה בִּרוֹם בַּרַח בִּרֹן).

רבי יוֹמֵי הַכּהַן Rabbi Iosé le Cohen (prêtre) fut l'un des principaux disci-

ples de R. Iohanan ben-Zaccai, qui l'appelait Hacid (דיסיה homme pieux). Il était versé dans les études mystiques, et faisait des dissertations sur le char céleste (Mercaba).

Rabbi Iosé était de Sepphoris רַבְּי יוֹםֵי et florissait dans la première moitié du second siècle de l'ère vulgaire. Il était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda, de R. Méir, de R. Siméon ben-Iochai, etc., et l'un des cinq docteurs qui reçurent la Semicha investiture donnant qualité de prononcer la peine d'une amende) de R. Iehuda ben-Baba, le martyr (v. רַבְּר יְרוּרְהַת). Il exerçait la profession de tanneur ou de corroyeur. Se trouvant à Ouscha, siège du Synhédrin, il fut relégué à Sepphoris pour avoir gardé le silence dans une réunion où ses deux collègues R. Iehuda et R. Siméon appréciaient différemment les actes du gouvernement romain (v. בַּבַּר יַרוּנְדַת et רַבְּר שִׁמְעוֹן בֵּן־יוֹחַאָּר. Partout dans la Mischna où l'on nomme R. Iosé sans autre addition, c'est de R. Iosé fils de Halaphtha qu'il est question. Il fit plusieurs règlements pour le culte. Sa décision fait autorité même lorsqu'elle se trouve en opposition avec l'opinion de l'un de ses collègues. Il est l'auteur d'une chronique connue sous le nom de Séder-Olam (סֵדֶר עוֹלָם). R. Iosé est mort & Sepphoris (selon le Talmud de Jérusalem, a Laodicée) avant R. Iehuda ben-Elaï et après R. Méir.

Rabbi Iosé, fils de Kisma, était contemporain de R. Akiba et de R. Gamaliel II de Jamnia, et l'un des docteurs les plus vénérés de son époque. Il était aimé et estimé des Romains. Malgré son amour pour l'étude de la loi, il désapprouva R. Hanania ben-Théradion, qui se livra publiquement à cette étude, bravant ainsi la défense sévère faite à ce sujet par le gouvernement romain. Il habitait la Palestine, mais on ignore en quel endroit. A sa mort, les hauts per-

806

sonnages de Rome vinrent honorer son convoi de leur présence. A leur retour de la tombe, ils surprirent R. Hanania ben-Théradion enseignant dans la place publique, et le livrèrent au supplice (v. ce dernier).

רָבִי יוֹטֵי כֵּר יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר רַבַּרְלִי Rabbi Iosé, fils de Iehuda de Kephar-Habbahli. On ne connaît pas l'époque à laquelle appartient ce docteur. Selon quelques-uns, il était collègue de R. Iehuda le Naci et le même que Iosé le Babylonien.

רְבִי יַבְאי Rabbi Iannaï l'Ancien, père de R. Dosthaï, était contemporain de R. Akiba et encore de R. Méir. Un autre R. Iannaï fut le disciple de R. Iehuda le Naci et l'un des premiers Amoraïm.

בְּי יָעֵק Rabbi Jacob, un des Thanaïm du lle siècle, était disciple de R. Akiba et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Selon quelques-uns, c'était le petit-fils d'Elischa ben-Abouya,

רבי 'אָסָעֵאל' TRabbi Ismael, prêtre, originaire de la haute Galilée, fut collègue de R. Tarphon, de R. Elazar ben-Asaria, de R. Akiba, etc., et l'un des docteurs les plus renommés de cette grande époque. Il est l'auteur de la Beraïtha, qui fixe à treize le nombre des règles (מְּבֹל servant à l'interprétation de la loi (v. לַהַּל). On lui attri-

bue aussi la Mechiltha (commentaire de l'Exode). Il ne faut pas confondre ce docteur avec son homonyme R. Ismael ben-Elischa, grand-prêtre, qui est compté parmi les dix martyrs. Selon quelques-uns, ce serait ce docteur qui jeune enfant se trouva captif à Rome, et fut racheté par R. Josua hen-Hanania, R. Ismael était disciple de R. Nehounia ben-Hakkanah et l'un des mattres de R. Meir. Il est aussi un des chefs qui ont transféré le siège synhédrinal de Jamnia à Ouscha. Il habitait Kephar-Asis, dans la Judée méridionale, où il posséda des terres qu'il fit cultiver. Il était très charitable, et l'on cite de lui, comme de R. Tarphon, des actes qui prouvent jusqu'à quel degré il porta la piété filiale, ainsi que son amour et son dévouement pour sa nation. A sa mort, on fit son éloge funèbre en lui appliquant ces paroles imitées du chant funèbre de Saul: « Filles d'Israel, pleurez Ismael, etc. »

תקינאל כֵר רַבִּי יוֹטֵי Rabbi Ismael, fils de R. Iosé (ben-Halaphtha), était contemporain et ami de R. Iehuda le Naci. Le gouvernement romain l'avait chargé de l'arrestation des voleurs, charge dont il s'acquittait avec un zèle qui lui attira des blames. Pour éviter les difficultés d'une démission, il se retira à Laodicée.

5

רבי ליִיטֵם אִישׁ יַבְנָה Rabbi Levitas de Jamnia, docteur dont le nom se trouve

rarement mentionné. On ignore l'époque à laquelle il a vécu.

2

רְבִּי מֵאִיר Rabbi Meir était d'une famille de prosélytes et l'un des plus célèbres docteurs qui florissaient au II• siècle. Disciple de R. Ismael, de R. Akiba et d'Elischa ben-Abouya, il fut compris dans la promotion faite par le martyr R. Iehuda ben-Baba (v. בַּבְּי רֹּנְסֵי.). Esprit transcendant et

habile dialecticien, il étonnait ses auditeurs par la profondeur de ses raisonnements et les ressources surprenantes de son esprit. Pour donner une idée de sa merveilleuse pénétration , le Talmud, dans son langage pittoresque, le compare à un géant « qui soulève d'énormes rochers et les broie les uns contre les autres ». Les graves sujets de la Halacha ne formaient pas seuls l'objet de ses études; il excellait aussi dans la poésie, et on avait de lui un grand nombre d'apologues dont il charmait ses auditeurs lorsqu'il parlait en public. Malgré son grand talent, il était plein de déférence pour les opinions de ses collègues, et il a pu dire avec raison : « Jamais (dans la pratique) je ne me suis permis d'agir contrairement à l'avis de mes collègues. » (Sabb., fol. 134.) Il vécut du métier de copiste, et, généreux autant qu'instruit, il consacra chaque semaine la moitié de son modeste salaire à l'entretien de disciples pauvres. Il avait épousé la célèbre Berouria, fille du martyr R. Hanania ben-Theradion. On cite de cette docte femme l'interprétation suivante d'un verset des Psaumes (Ps. 104. 35). Dans un moment de mauvaise humeur causée par les tracasseries de quelques voisins appartenant à une secte héréti-

que, R. Méir était tenté de les maudire, lorsque Berouria lui fit observer, faisant application du texte précité, « que nous devons souhaiter la cessation du péché sur la terre, mais non la perte des pécheurs ». Ce docteur fit plusieurs voyages, et échappa une fois miraculeusement à la mort dans un naufrage. On lui attribue la plupart des textes anonymes de la Mischna (רַסְעָם פָּנָשָׁיִם). Il s'était rendu dans une ville de l'Asie-Mineure (à Sardes, en Lydie), où il mourut avant ses collègues R. lehuda ben-Elaï et R. Iosé. Il était, sous le patriarcat de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, un des chefs de l'académie d'Ouscha, où il avait le titre de Hakam (חַכַם). Il en fut exclu temporairement par ordre du Naci, à qui il avait voulu faire opposition par suite d'une décision réglant les honneurs à rendre aux chefs de l'assemblée synhédrinale (v. בַבָּן שִׁמְעוֹן בֵּן־גַּמְלִראֵל.).

Rahbi Mathia, fils de Harasch, était disciple de R. Eliézer fils d'Hyrcan, et florissait au II siècle. Habitant d'abord la Palestine, il s'établit ensuite à Rome, où il fonda une école. Il y reçut la visite de R. Élazar ben-Asaria, et plus tard celle de R. Siméon ben-Iochaï, que des démarches à faire auprès du gouvernement avaient

amenés à Rome.

1

ילַאְרֶבֶּלְי הְאַרְבֵּלְי Nithaī d'Arbel (en Palestine, au Nord de Tibérias), collègue de Josua ben-Perachia, était vice-président du Synhédrin (אָב בֵּית דִּין).

רבי לְחוּנְיֵא בְּרְתַקְנְה fils de Hakkanah, selon quelques-uns le même que R. Nehounia le Grand, était disciple de R. Iohanan ben-Zaccaī et l'un des hommes les plus distingués par leur piété et leur savoir. Il passe pour l'auteur de plusieurs livres cabbalistiques.

רבי יהוראי Rabbi Nehorai florissait en Palestine au II siècle et était contemporain de R. Siméon III, fils de Gamaliel II, de R. Méir, de R. losé, etc. Ce nom est donné aussi à R. Néhémia, docteur qui a vécu à la même époque et qui a appartenu à la même école.

עַקְבָיָא בָּן־בַּיְהַלֹּלְאֵל Akabia, fils de Mahlallel, paraît avoir vécu dans le dernier siècle avant l'ère actuelle et fait partie du Synhédrin à Jérusalem. En désaccord avec ses collègues sur certaines questions de pratique religieuse, on lui offrait de le nommer vice-président (אַב בַּידו הַידְ) A condition qu'il adopterait l'avis de la majorité touchant les points controversés. Akabia refusa, aimant mieux, disait-il, passer toute sa vie pour un insensé que d'avoir un instant à se reprocher sa conduite devant Dieu. Avant de mourir il recommanda à son fils de se ranger du côté de la majorité; et lorsque ce même fils le pria de le recommander à ses collègues, il lui répondit : « Ce seront tes propres œuvres qui te feront rechercher ou repousser par tes collègues. »

רבי עקיבא Rabbi Akiba, fils de Joseph, d'une famille de prosélytes, est né, selon les uns, un an avant l'ère vulgaire; selon les autres, l'an 41 de la même ère; et mort, selon les premiers, l'an 120; selon les autres, en 61, agé de cent vingt ans. Il gardait les troupeaux du riche Calba-Saboua, lorsqu'à la sollicitation de la fille de son maître, avec laquelle il s'était marié secrétement, il prit le parti de se livrer aux études. Il fut le disciple de Nahum de Guimso, dont il adopta et propagea la méthode d'enseignement. Contemporain et collègue de R. Tarphon, de R. Eliézer, de R. Josua, etc., il fut un des puissants propagateurs de la science religieuse, et nul ne contribua plus essicacement au développement et aux progrès des études sacrées. Des milliers de disciples fréquentaient son académie, d'où sortirent les maîtres les plus distingués, tels que les Thanaim R. Iosé,

R. Iehuda, R. Méir, R. Siméon, etc. C'est dans l'esprit de son enseignement et sous l'influence de son école qu'ont été composés ces documents importants où se trouvent conservées les doctrines pratiques et spéculatives du judaïsme, et qui sont connus sous les noms de Mechiltha, Siphra, Sipheri, Thosiphtha, et le plus important de tous la Mischna. La vie de ce docteur offre de curieux incidents; sa fortune a subi de nombreuses vicissitudes; mais sa modestie, sa charité, sa foi, son amour pour l'étude et l'enseignement, son patriotisme ardent, ne se sont jamais démentis, et ont fait de lui une des grandes figures de l'histoire juive. Son séjour habituel était à Beni-Berak, village situé au nord-ouest de Japha ou Joppé, non loin de Jamnia, siège du Synhédrin. Il fit plusieurs voyages en Asie, en Afrique et en Europe. Seul des quatre docteurs désignés dans l'allégorie talmudique de l'entrée au Paradis (v. אַלִּישָׁע מַן־אַבּוּרָת), il est sorti sain et sauf de cette entreprise périlleuse. Il est aussi un des docteurs qui auraient voulu rendre impossible l'application de la peine de mort. Il embrassa le parti de Bar-Cochéba, et dans la grande révolte des Juifs, sous Adrien, il fut arrêté et condamné à mort. Il subit le martyre à Césarée. Au milieu des plus cruelles tortures, voyant ses disciples consternés, il leur donna l'exemple d'une foi hérosque en se félicitant de pouvoir accomplir, ce qui a été le désir de toute sa vie, ce précepte : « Tu aimeras l'Eternel ton Dieu de tout ton cœur, de toute ton ame, de tout ton pouvoir. » Récitant une dernière fois cette profession de foi : « Ecoute, Israel, l'Eternel est notre Dieu, l'Eternel est un. » Il rendit l'ame en appuyant sur le mot un אַנִיר.

z

PITY The Rabbi Zadok, selon quelques-uns de la race sacerdotale, était contemporain de R. Iohanan ben-Zaccaī, de R. Gamaliel II, etc. Il se distingua par sa profonde piété. Prévoyant la ruine de Jérusalem, il jeunait pendant quarante ans pour détourner ce malheur de sa patrie. A la prise de Jérusalem, et sur la recom-

mandation de R. Iohanan ben-Zaccaï, Vespasien envoya des médecins pour guérir le pieux docteur, dont la santé était compromise par suite de son long jeûne. R. Zadok appartenait par ses principes à l'école de Schamaï, mais dans la pratique il suivit pendant toute sa vie les décisions de l'école de Hillel.

V

vice-président du Synhédrin אָב בֵּידוֹ דִּין, fut le fondateur d'une célèbre école, émule de celle de Hillel. Les membres de ces deux académies, malgré la divergence de leurs opinions et la vivacité de leurs controverses, vécurent dans une union fraternelle, et leur vie de famille ne fut jamais troublée par suite de leurs discussions théologiques. Quant aux deux fondateurs, Hillel et Schammaï, ils n'étaient personnellement en désaccord que sur trois questions doctrinales.

Jeune, fut un des disciples de R. Gamaliel Ierl'Ancien (עוֹ בְּוֹלְבְּלִיצֵּל.). Selon les uns, le titre de שְׁבָּי lui fut donné à cause de sa grande humilité; selon les autres, pour le désigner comme un second Samuel, par allusion à son homonyme le prophète Samuel. Il est mort sans enfants, du vivant de R. Gamaliel l'Ancien, peu de temps avant la destruction du second temple.

Pיקעוֹן הַצּּרִיק Siméon le Juste, grand prêtre, fut un des derniers des hommes de la grande Synagogue, corps de savants docteurs établi par Ezra. Malgré la grande célébrité dont jouit son nom,

il est difficile de préciser l'époque à laquelle ce chef a vécu et exercé son autorité. L'opinion généralement admise le place sous Alexandre le Grand, et il scrait mort l'an 5 de l'ère des Séleucides (en 308 avant l'ère vulgaire). Il y en a qui voient dans ce personnage Simeon I, fils d'Onias I (en 300 avant l'ère vulgaire); selon d'autres, Siméon le Juste serait Siméon II, fils d'Onias II, et aurait vécu vers 58-90 de l'ère des Séleucides (254-222 avant l'ère vulgaire). L'opinion qui croit voir ce docteur dans Siméon, frère de Judas Maccabée, ne mérite pas qu'on s'v arrête. Il y a entin des auteurs qui admettent deux personnages du même nom.

הַשְּלֵין אָשְׁלֵין Siméon, fils de Schatah, chef du Synhédrin avec Juda ben-Tabbaï, florissait un siècle avant l'ère vulgaire, sous Alexandre Jannée, dont il était le beau-frère. On sait que ce prince, ayant embrassé le parti des Zaducéens, persécuta cruellement les Pharisiens, dont un grand nombre, Siméon y compris, ne purent échapper au supplice que par la fuite. Rappelé à la cour par l'intermédiaire de la feine sa sœur, Siméon obtint pour tous ses

collègues la permission de rentrer dans le pays. Ce fut encore par les soins de ce docteur que le Synhédrin, presque entjèrement composé à cette époque de Zaducéens, fut réformé par l'expulsion successive des membres appartenant à la secte hérétique, dont les places furent occupées par les Pharisiens. Cet acte fut consommé le 28 du mois de Thébeth (vers l'an 100 avant l'ère vulgaire), et une fête fut instituée en commémoration de cet important événement. Ce fut aussi par l'influence de Siméon fils de Schatah que les écoles se multiplièrent dans les principales villes de la Palestine. Plusieurs actes de la vie de Siméon témoignent du caractère énergique et inflexible de ce célèbre docteur, qui à une piété rigide joignit une probité sévère et une incorruptible intégrité. On lui doit plusieurs règlements et ordonnances concernant le culte. Il mourut sous le règne d'Aristobule, fils d'Alexandre Jannée.

בְּקְלִימֵל בְּוְ־נְּמְלִימֵל Rabban Siméon II, fils de R. Gamaliel l'Ancien et arrière-petit-fils de Hillel, succéda à son père dans la dignité de Naci, vers l'an 50 de l'ère vulgaire. Il périt par le glaive romain à la prise de Jérusalem, et fut le premier des dix martyrs.

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נַּמְלִיאֵל Rabban Siméon III, fils de R. Gamaliel II de Jamnia, et père de R. Iehuda le Naci, florissait pendant la première moitié du IIº siècle et habitait Ouscha et Schepiram. Il exerçait la dignité de Naci après la mort de R. Akiba et la prise de Bithar. C'était un des grands docteurs, et son opinion, toutes les fois qu'elle se trouve rapportée dans la Mischna, est adoptée comme règle de pratique à trois exceptions près. Il eut pour collègues R. Nathan, qui fut viceprésident (אֱב בֵּית דָּין), et R. Méir, ayant le titre de Hacham (מַבָּם) et chargé principalement de l'examen des questions concernant les lois cérémonielles. Selon l'usage, toute l'assemblée se levait lorsque le Naci ou l'un de ses deux collègues faisait son entrée journalière dans l'académie. Par un règlement du Naci, cet honneur fut modifié suivant le rang du dignitaire. Blessés de cette mesure, R. Nathan et R. Méir se concertèrent entre eux sur un moyen d'embarrasser le Naci par des questions qui, ne le trouvant pas préparé, mettraient sa science en défaut. A cet effet, ils s'entendirent pour mettre à l'ordre du jour, à l'insu de R. Siméon, la discussion d'une matière peu connue et que le Naci n'avait pas encore approfondie. Mais, averti à temps, R. Siméon put prendre ses mesures pour échapper au piége qui lui était tendu, et les deux docteurs, en punition de leur complot, furent expulsés de l'académie, mais rappelés bientôt à la demande de R. Iosé.

רַבִּי שִׁמְעוֹן כֶּדְנְחַנְאֵל Rabbi Siméon, fils de Nathaniel, fut un des cinq principaux disciples de R. Iohanan ben-Zaccaī et gendre de R. Gamaliel l'Ancien.

אָמְעוֹן בְּרְוֹנְאָ Siméon, fils de Soma, appelé aussi Ben-Soma, fut contemporain de R. Ismael, de R. Josua, de R. Akiba, etc. Il était distingué comme Darschân (interprète des textes bibliques) et s'occupait de sciences spéculatives (עַּלִישֶׁע בָּרְיִאַרְיָּאָר.). Il est mort jeune sans avoir été promu au titre de Rabbi (עַבִּירָאָ בַּרְרַחָכִינָאר.).

appelé aussi Ben-Azaī, était contemporain de Ben-Soma. D'abord disciple de R. Akiba, Ben-Azaī est devenu son collègue. Il enseignait à Tibérias, et acquit une grande réputation comme habile dialecticien. Il devait épouser la fille de R. Akiba; mais son grand amour pour l'étude le fit renoncer au mariage et vivre dans le célibat. Il est mort jeune, et, comme Ben-Soma, sans avoir été revêtu du titre de Rabbi.

רבי שׁמְעוֹן בּּן־יוֹחָאִי Rabbi Siméon, fils de Iochai, était disciple de R. Akiba, collègue de R. Iehuda ben-Elai, de R. Iosé, de R. Méir, et l'un des maîtres de R. Iehuda le Naci. Il fut de la promotion faite par R. Iehuda ben-Baba (v. רְבֶּר יוֹפֵר). Ayant déprécié dans une réunion les actes du gouvernement romain (ע. רֶבֶּר יוֹפֵי et רָפָר יוֹפֶר, il fut dénoncé et condamné à mort. Pour échapper au supplice, il se tint caché avec son fils R. Elazar pendant douze ans dans une caverne, où il ne cessa de se livrer à l'étude et aux méditations. Il sit plus tard partie d'une députation qui se rendit à Rome pour solliciter la révocation d'un édit qui interdisait aux Juiss les pratiques religieuses, notamment l'observation du Sabbath et de la circoncision. Ce fut à propos d'une question liturgique posée par lui qu'eut lieu à l'académie de Jamnia la célèbre discussion entre R. Gamaliel II et R. Josua, et qui eut pour suite la destitution momentanée de R. Gamaliel. R. Siméon ben-Iochaï est l'auteur des textes anonymes du Siphri (commentaire du IVe et du V° livre du Pentateuque). On'lui attribue aussi le fond du livre cabbalistique le Sohar. Né en Galilée, il habitait un endroit nommé Thékoa; il s'est trouvé aussi à Ouscha. Ce docteur fit son occupation exclusive de l'étude de la loi, et il enseigna une morale pure et sévère. « Plutôt, dit-il, que de faire rougir son prochain en public, il faut se laisser jeter dans une fournaise ardente.

תבי שִׁמְעוֹן בּן־אָלְעוֹר Rabbi Siméon, fils d'Elazar de la Galilée, était disciple de R. Méir et contemporain de R. Iehuda le Naci. Il est connu par ses rapports avec les Samaritains et par ses discussions avec leurs scribes.

רבי שִׁמְעוֹן בֶּרְיְתּדָה Rabbi Siméon, fils de Iehuda, était contemporain de de R. Siméon ben-Élazar et disciple de R. Siméon ben-Iochaï. Il était de Kephar-Acco, village près d'Acre.

רְבִּי שִׁמְעוֹן בֶּךְמְנַקְיָא Rabbi Siméon, fils de Menasia, contemporain des deux précédents, et appartenant comme eux à la dernière génération des Thanaïm.

אָמַעְיִה Schemaya , collègue d'Abtalion (v. אָבְטֵּלְרוּן).

FIN.

This preservation photocopy was made and hand bound at BookLab, Inc., in compliance with copyright law.

The paper is Weyerhaeuser Cougar Opaque
Natural, which exceeds ANSI
Standard Z39.48-1984.

1993